תורה נביאים וכתובים

בשני עמודים

BIBLIA.

EN DOS COLUNAS

HEBRAYCO Y ESPAÑOL

בעמוד הראשון

תורת ה' תמימה כנתינתה מסיני · בחסירות ויתירות · קרי וכתיב · פתוחות וסתומות · ומוגה בהגהות אור
תורה · והנקודות והטעמים הושמו במקומם הראוי להם

EN LA PRIMERA COLUNA

EL ORIGINAL HEBRAICO, CON TODAS LAS PERFECCIONES
EN LAS LETRAS PUNTOS Y TAAMIM, CON LAS
ANOTACIONES DE OR TORA, PONIENDO
CADA COZA EN SU LUGAR.

בעמוד השני

העתקת המקרא בלשון כפרדי מלה במלה · ובקשנו התיבה היותר נאותה באותה לשון · כדי להוציאו
העתקה הראויה להביאה לפני יודע מדע · ולפעמים לתקן הענין שמנו איזה תיבה
בין הצאי עיגול למען תהיה הענין ברור לעין הקורא

EN LA SEGUNDA COLUNA

LA TRADUCCION EN LA LENGUA ESPAÑOLA; Y BUSCAMOS LA
PALABRA MAS PROPRIA EN AQUELLA LENGUA, PARA
EXPRIMIR EL SENTIDO DEL TEXTO; PARA LO QUAL
AÑADIMOS A LAS VEZES ALGUNA PALABRA IN-
TER ( ) LINEAS PARA MAYOR CLAREZA.

נדפס

באמשטרדם

EN CASA Y A COSTA

DE JOSEPH, IACOB, Y ABRAHAM

DE

SALOMON PROOPS.

Estampadores y Mercaderes de Libros, Hebraicos,
y Españoles, en Amſterdam.

בשנת ויקראו בספר תורת אלהים מפורש לפ"ק

A°. 5522.

INTRODUCCION.

Deſde que el Pueblo de Iſrael fueron captivados a *Babiloña*, meſclaron ſu *Lengua ſanta* con la *lengua Chaldêa*: por lo qual muchos de ſus hijos los naſcidos ally, aprendieron deſde la Cuna aquella lengua, perdiendo la Noticia y la perfeccion de la lengua Hebrayca; por lo que ordenó *Ezrá* para que el pueblo entiendieſſe lo que leîan en los Libros de la Ley, que ſe traduxeſſe en lengua Chaldayca; de modo que havian dos Lectores, uno que dizia el verço por el *Sepher Torá*, y otro lo paraphrazeava en Chaldaico.

Bien es verdad, que al tiempo prezente, tambien la Lengua Chaldayca, no es comunmente Conocida, no obſtante nos quedó de obligacion, meldar cada qual *la Paraſſá de la ſemana* una vez en Chaldaico deſpues de haverla dicho dos vezes en Hebrayco: pero es Juſto que para mayor Inteligencia de la *Biblia*, tenga cada qual la traduccion en la *lengua Materna*, por lo que ſe ha Imprimido muchas vezes la *Biblia Eſpañola* con mucha ezactitud, por ſer la Traduccion della la mas propia a la Letra, no anteponiendo una Palabra por otra, ni tan poco eſcuzando palabras; pues la Palabra de Dios, es perfecta, por lo que es mucho mejor ſeguir tal qual en la traduccion, como eſtá en el original.

Con todo eſſo de haver varias ediciones, no ſervîa de Provecho Imediato, a los que meditando en la Biblia Hebrayca, y dudando el ſentido de alguna Palabra, no podian luego, hallar la repueſta de ſu duda, y aun que pudian tomar dos Biblias al tiempo de la Meditacion, cauzarîa eſto no poco de travajo, para buſcar el Texto en que dudavan.

Eſtas razones (y puede ſer) que aun otras muchas, le movieron al Muy Zelozo y Magnanimo Sr. *Abraham Mendes de Caſtro*, *morador de Coraçao* a poner en execucion, eſta prezente obra de la *Biblia Hebraica y Eſpañola en dos Colunas*, empeçando y finiendo cada una de las Colunas Igualmente, ſin diſcrepcion de una palabra: y para mayor facilidad, eſtán en ambas las Colunas *los Numeros de los Capitulos y verſos*; por lo que nos perſuadimos ſerá eſta obra acepta con el aplauzo general;

Verdad es, que la buena voluntad del *ſobre dicho Sr.* fue el Primero Mobil en la Prezente obra: pero por el grande

Cuſto

Cuſto que era neſceſſario, para la Imprenta de una obra tan Cuſtoza, no era ſuficiente lo que havia dedicado para Seguimiento deſta Impresſion, rezolvimos, tomar toda la obra, por nueſtra Cuenta, y entregandole la Cantidad de las Biblias, que por el dicho Sr. fue acordado; en lo que tambien devemos agradeſcer al muy erudito y ſabio *Sr. Aharon de Mosſeh de Chavez*, Gabay Regente del K. K, Sepharedim, que fue el Midianero, para poner por obra, eſta Biblia, como comiſſionario para ajuſtar con nós, por el referido, *Sr. Mendez de Caſtro*; gozara el Premio que dizen N, J, S, שלוחי מצוה אינן נזקין *Menſageros de Misva, eſtan ſeguros de todo daño.*

No entrámos a alabar eſta obra, y moſtrar las ventajas en que ſupera a otras ediciones, para que no nos ſenſuren, eſtamos apacionados del propio amor, y ſelomoh Dize יהללך זר ולא פיך *alabete estraño, y no tu boca*; aun que no podemos dexar de avizar al Pio Lector, que no escuzamos dispendios, aque fueſſe eſta obra en la ultima perfeccion, como siempre coſtumbramos dar Intera ſatisfacion, aquien de nós ſe ſirviere, y ſobre todo, para afirmar el Texto que dize זה אלי ואנוהו *Eſte mi* Dios *y afermoſiguarlohé*; tanto en el *Papel, Tinta, y mas* M*ateriales*, como en la *Coreccion* buſcando Perſona de ſatisfacion de quien eſtamos exprimentados del cuydado que tiene en la Correccion, como ſe podra ver por la preſente obra, mas ni por eſto dexamos nueſtro coſtumbre, amirar y remirar la ultima prueba, por *Super-abundancia*, y mas que todo puzimos mucho cuydado en la *dispociſion de la imprenta*, que como es notorio, nos criamos desde ninos en eſta ocupacion, y ſolamente nueſtra Intencion es, כבד את ה׳ מהונך, *honrar a Ds. con nueſtra azienda*, es cierto que el libro qual está hermozamente Imprimido atrahe traz ſy, el Coraçon del que meditare en él, para con gusto ſeguir ſu meditacion; y no diximos esto para alabarnos por el buen Papel, que para todas nuestras Impreſsiones uzamos, pues el Papel es Coza de Cuſto la Mejorîa, no de invencion, (pues qual quiera podra conſeguirlo, no escuzando dispendios;) no aſſy la dispozicion y ſegredos de la imprenta: que ſolamente con mucha expriencia ſe alcança, que dadas las gracias à Ds. de *heranſa*

la tenemos, del *gloriozo y Bien-aventurado Nueſtro padre y Señor* זכר צדיק לברכה que fue tan alabada en el mundo ſu impreſsion, que la juzgaron por el *Non Plus ultra De La Perfeccion*

Y como ſomos deſcendientes de un *padre*, que Cogio *la fama de la Ultima perfeccion* precuramos ſeguir ſus paſſos; como reconoſſe el Mundo, por *muchisſimas obras*, que con el favor divino ſacamos a luz; esperamos continuar nueſtros echos, con buen ſuſceſſo; y que Ds. por ſu Infinita bondad nos aſiſta para gozar nós tambien *la fama* que gozó nueſtro *genitor*; y vemos, que Ds. por ſu Infinita bondad nos aſiſte; pues entrego en nueſtro poder las Matrizés de las letras (todo todo ſin exepcion de nada) de la *Eſtamparia* de *Joſeph Jmanuel y Abraham Athias*, tan renumbrada en el mundo y tan alabado de todos, la qual eſtuvo muchos anos, ſin funxir ſu emprego, aora eſtá en nueſtro poder para el uzo General, y Esperamos ſe afirme en nós · לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך *no ſe quitaran de tu boca, y de boca de tu ſemen, y de boca de ſemen de tu ſemen.*

Y tornando a nueſtro prepozito daré fin rogando a Ds. pague el zelo del ſobre dicho Sr. *Abraham Mendes de Caſtro*, que ſu unico fin fue para hazer mereſcer al General זכות הרבים תלוי בו *El Merito del General pende en él*; por Cuyo mereſcimiento gozara en eſta vida una ſenectud dilatada, con proſperos augmentos, y en la otra vida una gloria eterna, y un bien perpetuo: y todos los que meditáren en palabras de la Ley ſeran ayudados de los divinos auxillos, para mereſcer, y hazer mereſcer; Eſperamos que por el trabajo y Cuidado que puzimos en esta obra, nos aſiſtira el Dio, para temerlo y amarlo con coraçon perfecto: *y que ſeamos nos y nueſtros hijos y hijos de nueſtros hijos todos conocientes Su nombre, y aprendientes la Ley por Su Nombre.* AMEN.

LOS HERMANOS

PROOPS.

הקדמת המגיה

ביום כלות ספר תורת משה אשר טפחתי ורביתי בהגהתו קמתי אני לפתוח לדודי במנחה קטנה ואשא משלי ואומר :

א

הכהנים אחים שלשה אלה
היום הלוא הוציאו
תורת אלהים קודש
יפה וגם נעים לאור עינים
יתרון דפוס הזה אני אוכיח
אגמור תהלותיו ללמד שיח :

ב

הן השלמות נחלק לשנים
ערב ומועיל נפש
ערב לשמע אזן
מועיל לנשמת איש ורוח גבר
הטוב אשר יבוא ויושב סלה
יגמור לטובה כאשר החלה :

ג

על כן שעפי נפקחו נפתחו
בראות קריאת ספר
ערב לראות עין
יופי נייר ודיו ללב שמח
מוגה בתכליתו כפי הכח
וללבנו הן היא עבודת מח :

ד

מועיל ומן הצד לשון עמך
תראה כהרף עין
לתת שאלתך
ובעת קריאה תחזה הפשר
כי תהגה תוכו ביום ולליל
הן תאריך ימים ותרבה חיל :

ה

עוד בו ׳׳׳ ומה לי עוד לספר שבח
תורה משיבת נפש
משפט אמת ודרך
לא יערוך אצלה בשוהם כתם
אשרי אנוש מצא והשיג דעת
ישתה מקור חיים באר נובעת:

בשנת
יהגית בו יומם ולילה לפ״ק

זעירא דמן חברייא המסתופף תחת צל המדרש
הגדול של עץ חיים אשר פה באמשטרדם
הצעיר אברהם יחזקיה בשן ס״ט

פסוקים לאומרם קודם ואחר תורה נביאים וכתובים
אומרים פסוק זה קודם הלימוד
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך :

תורה עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ: תורתנו אומנותנו ואל שדי יברכנו: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ברוך אתה יי למדני חקיך:

לאחריה ברוך יי לעולם אמן ואמן: וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:

נביאים ראשונים לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל :

מגדול

VERCOS, QUE SE DIZE, ANTES Y DESPUES DE MELDAR LA BIBLIA.

ESTE VERÇO SE DIZE ANTES DE MELDAR
Gal enay veabíta; niflaót mitorateha.

ANTES DE LA TORA. Esrénu beſem .A., oſé Samáim vaàres. Tóraténu ummanuténu, veel Sadày Jebaréhénu. Torà ſivà lanu Moſeh, moraçà Keilat Jahacob. Semah Iſraél .A. heloenu .A. Ehad. Barùch Sem Kebod Malhuto leolam vaed. Barùch atá .A. Lamedèni hukèha.

DESP. DE MELD. Barùch .A. Ceolàm Amen veamen. Veſot Hatora aſer Sam Moshe liphne bene Iſraél.

ANT. PROPH. PRIM. Lo Jamùs Sépher athorà azè mipìcha, veaguìta bò yomàn valàyla, lemàan tismòr Laaſòth Kechòl Akatùb bò, ki às taſliach et derachèga veàs taskìl.

Mig-

VERCOS ANTES y DESPUES DE MELDAR.

DES. D. M. — Migdòl yeſuòt malcò: veòſe hèſed limſichò, ledavid ulzarò ad olàm.

ANT. PRO. ULTI. — Vedibàrti al anebiìm, veanochì hazòn irbèti: ubjàd anebiìm adamé. Ki lo yaaſé .A. Eloim dabàr: Ki ym galà ſodò; el habadàſ anebiìm. Aryè Saàgh mi lò yirà: .A. Eloim dibèr, mi lo ynabè. Vaasìm debaray bephìha; ubſél yadì Kiſitícha: lintòa ſamàim, veliſòd àrez, velemòr leciòn amì àta.

DES. D. M. — Cion bemispàt tipadé, veſabéa bisdaca. Ki miciòn teſè torà, udbàr .A. miruſaláim. Saáli varòni yoſébet cion, ki gadòl bekirbègh kedòs Iſraél.

ANT. PSALMOS. — Lechù neranenà la .A.: narìa leſùr Iſènu. Nekàdemà phanàſ betodà: bismirót narìa lo. Ki el gadól .A. uméleg gadòl al col Eloim.

DES D. M. — Utſuàt ſadikìm me .A., mauzàm beèt ſarà. Vayazerèm .A. vaiphaletém; Jephaletèm; mereſaìm veyòſièm: ki gàzu bò Mi yten miſiòn Jeſuàth Iſraél; beſùb .A. ſebùt amò: Jagèl Jahacob ysmach Iſraél.

ANT. PROV. SELOM. — Oreg Jamim bimina, bismola óſer vehabod. Es haìm hi lamahazikìm bà: vetomegéa meusár. Derachèa dàrche nòam: vegol netibotèa Salòm.

DES D. M. — Migdàl-oz Sém .A.: bò Yarùz Sadík venisgàb. Ki bi irbù yamècha: veyoſiphu lecha ſenòt haim.

ANT. YIOB. — As raà ivaſaperà: echinà vegàm hakarà. Vayòmer laadàm; en yràt .A. hi hogma: veſùr meràh binà.

DES D. M. — Oſé guedolòt ad en hèquer: veniflaot ad èn mispàr. Haym vahèſed aſita imadì: ufcudàtechà ſamerà ruhì.

ANT. DE LOS CANT. — Yonatì begahve aſéla; beſéter amadregà, arìni et maràig; aſmiyni et colèch: ki colèch arèb umarèg navè.

DES D. M. — Ayoſébet baganim haberim, makſibím lecoléch aſmiyni.

ANT. RUTH. — Veìne bòaz; bà mibèt lèchem, vayòmer lacòzerim .A. imachem, vayòmerù lò yebarechechà .A.

DES D. M. — Jeſalèm .A. paolèch: utì mascurtèg ſelemà, meim .A. Eloë Iſraél; aſér bàt lahaſòt tàgat kenaſáſ.

ANT. LAMET. YERM. — Hasdé .A. kì lò tàmnu, ki lo chalù rahamaſ. Hadaſím labekarim; Rabà Emunatécha. Helki .A. amerà naſſi: al kèn ohil lò.

DES D. M. — Aſibènu .A. elècha vanaſùba hadés yaménu kekédem.

ANT. KOELETH. — Tob ſém miſèmen tób, veiòm amàvet miyom ivaledó. Lég egól besimcha lachmèga, uſté beleb tob Jenécha: ki kebar raſa haeloim et maaſèga.

DES D. M. — Sof dabàr acòl nismàh: et Aeloìm yerà, veèt misrotàſ ſemòr; ki zè col aadam.

ANT. ESTER. — Ys yeudì ayà beſuſán abirà: usmò mordechày; ben yair, ben ſimì, ben kìs, is yeminì.

DES D. M. — Layeudìm, ayetà orà veſimhà: veſaſón vikàr.

ANT. DANIEL — Ane daniel veamàr: leevé ſemé di Elaà mebaràg, min almà veàd almà; di gogmetà ugeburta dilé hi.

DES D. M. — Atòhi kemà Rabrebin, vetimòhi kemà takifin, malguté malgùt alám, veſoltané im dàr vedàr.

ANT. EZRA. — Baruch .A. eloë aboténu: aſér natàn kazòt beléb haméleg; leſaër et bet .A. aſér Biruſalàim.

DES D. M. — Kùm kì alegà hadàbar, vaànachenu ymàg: Hazak vaàſe.

ANT. LOS DEM. LIVROS — Odu la .A. kirù bismò: odíu baàmìm alilotáſ.

DES D. M. — Kò àmar kòres méleg parás, kòl màmlegót aàréz natan li .A. elòe Aſamaìm; veù pakad alài libnòt lò báyit; Biruſalàim aſér Biudà: mi bagem mikòl amò, .A. eloàſ ymò veiáal

פסוקים לאומרים קודם ואחר תורה נביאים וכתובים

לאחריהם — מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

נביאים אחרונים — ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה: כי לא יעשה אדני אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: אריה שאג מי לא יירא אדני אלהים דבר מי לא ינבא: ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה:

לאחריהם — ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

תהלים — לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריעלו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

ואחריהם — ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

משלי — ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבתיה שלום:

לאחריהם — מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב: כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים:

איוב — אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה: ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה:

לאחריו — עושה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: חיים וחסד עשית עמדי ופקודתך שמרה רוחי:

שיר השירי׳ — יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה:

לאחריו — היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:

רות — והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יי עמכם ויאמרו לו יברכך יי:

לאחריו — ישלם יי פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יי אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו:

איכה — חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: חדשים לבקרים רבה אמונתך: חלקי יי אמרה נפשי על כן אוחיל לו:

לאחריו — השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

קהלת — טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך:

לאחריו — סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

אסתר — איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני:

לאחריו — ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:

דניאל — ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגברתא די לה היא:

לאחריו — אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר:

עזרא — ברוך יי אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יי אשר בירושלים:

לאחריו — קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה:

שאר כתובים — הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:

לאחריהם — כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יי אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יי אלהיו עמו ויעל:

לוח קריאת ארבעה ועשרים לכל השנה

	תורה	לפרשה	נביאים			לפרשה	כתובים		
	בראשית								
א	בראשית	א	יהושע מן קפיטולו	א	עד ח	א	תהלים מן קפיטולו	א	עד יח
ב	נח	ב		ח	יג	ב		יח	כח
ג	לך לך	ג		יג	כ	ג		כח	לח
ד	וירא	ד		כ	סוף	ד		לח	נא
ה	חיי שרה	ה	שופטים	א	ז	ה		נא	סה]
ו	תולדות	ו		ז	יב	ו		סה	עג]
ז	ויצא	ז		יב	כ	ז		עג	פב]
ח	וישלח	ח		כ	עד שמואל א ד	ח		פב	צה
ט	וישב	ט	שמואל א	ד	יא	ט		צה	קז
י	מקץ	י		יא	יו	י		קז	קיט
יא	ויגש	יא		יו	כא	יא		קיט	קלו
יב	ויחי	יב		כא	כח	יב		קלו	סוף
	שמות								
יג	שמות	יג		כח	עד שמואל ב ד	יג	משלי	א	ז
יד	וארא	יד	שמואל ב	ד	יג	יד		ז	יד
טו	בא	טו		יג	יח	טו		יד	כ
יו	בשלח	יו		יח	סוף	יו		כ	כה
יז	יתרו	יז	מלכים א	א	ז	יז		כה	סוף
יח	משפטים	יח		ז	יוד	יח	איוב	א	ח
יט	תרומה	יט		יוד	טו	יט		ח	טו
כ	תצוה	כ		טו	כא	כ		טו	כג
כא	כי תשא	כא		כא	עד מלכים ב ד	כא	מגלת אסתר	א	סוף
כב	ויקהל	כב	מלכים ב	ד	ט	כב	איוב	כג	לב
כג	פקודי	כג		ט	יד	כג		לב	לה
	ויקרא								
כד	ויקרא	כד		יד	יט	כד		לח	סוף
כה	צו	כה		יט	סוף	כה	דניאל	א	ד
כו	שמיני	כו	ישעיה	א	ז	כו	שיר השירים	א	סוף
כז	תזריע	כז		ז	יח	כז	דניאל	ד	ט
כח	מצורע	כח		יח	כט	כח		ט	סוף
כט	אחרי מות	כט		כט	לח	כט	עזרא	א	ה
ל	קדושים	ל		לח	מו	ל		ה	ט
לא	אמר	לא		מו	נז	לא		ט	עד נחמיה ד
לב	בהר	לב		נז	סוף	לב	נחמיה	ד	ח
לג	בחקתי	לג	ירמיה	א	ז	לג		ח	יא
	במדבר								
לד	במדבר	לד		ז	יד	לד		יא	סוף
לה	נשא	לה		יד	כב	לה	מגילת רות	א	סוף
לו	בהעלתך	לו		כב	כח	לו	דברי הימים א׳	א	ה
לז	שלח לך	לז		כח	לג	לז		ה	ט
לח	קרח	לח		לג	לט	לח		ט	יג
לט	חקת	לט		לט	מה	לט		יג	יט
מ	בלק	מ		מה	נ	מ		יט	כד
מא	חז	מא		נ	סוף	מא		כד	סוף
מב	מטות	מב	יחזקאל	א	יא	מב	דברי הימים ב׳	א	ו
מג	מסעי	מג		יא	יח	מג		ו	יוד
	דברים								
מד	דברים	מד		יח	כד	מד		יוד	יו
מה	ואתחנן	מה		כד	לב	מה	מגילת איכה	א	סוף
מו	עקב	מו		לב	לח	מו	דברי הימים ב׳	יו	כא
מז	ראה	מז		לח	מד	מז		כא	כה
מח	שופטים	מח		מד	סוף	מח		כה	כט
מט	כי תצא	מט	הושע	א	סוף	מט		כט	לב
נ	כי תבא	נ	יואל ועמוס שניהם		עד סופם	נ		לב	לה
נא	נצבים	נא	עובדיה יונה מיכה		עד סופם	נא		לה	סוף
נב	וילך	נב	נחום חבקוק וצפניה		עד סופם	נב	קהלת	א	ה
נג	האזינו	נג	חגי וזכרי׳	א׳	יוד	נג		ה	ט
נד	וזאת הברכה	נד	מן זכרי׳ יוד עד סוף מלאכי			נד		ט	סוף

TABLA DE LA LECTURA DE LA BIBLIA, DE TODO EL AÑO.

LEY.	PROPHETAS.				ESCRITOS.			
GENESIS.								
P. 1. En principio	Joſua.	de cap.	1. haſta	8.	Pſalmos.	de	1. Haſta.	18.
2. Noah.		de	8.	13.		de	18.	28.
3. Y dixo .A. a Abram.		de	13.	20.		de	28.	38.
4. Y aparecioſe.		de	20.	fin.		de	38.	51.
5. Y fueron Vidas.	Iuezes.	de	1.	7.		de	51.	65.
6. Naſimientos de Ishác.		de	7.	12.		de	65.	73.
7. Y ſaliò Iahacob.		de	12.	20.		de	73.	82.
8. Y embiò Iahacob.		de	20.	1 Semu. 4.		de	82.	95.
9. Y eſtuvo Iahacob.	1.Semu.	de	4.	11.		de	95.	107.
10. Y fue de fin.		de	11.	16.		de	107.	119.
11. Y allegoſe à él.		de	16.	21.		de	119.	136.
12. Y biviò Iahacob.		de	21.	28.		de	136.	fin.
EXODUS.								
13. Y eſtos nombres.		de	28.	2. Sem. 4.	Proverb.	de	1.	7.
14. Y apareſime.	2. Sam.	de	4.	13.		de	7.	14.
15. Ven a parhó.		de	13.	18.		de	14.	20.
16. Y fue en embiar.		de	18.	fin.		de	20.	25.
17. Y oyó Ytro.	1. Reyes.	de	1.	7.		de	25.	fin.
18. Y eſtos los Iuizios.		de	7.	10.	Job.	de	1.	8.
19. Y tomen à mi apartadura.		de	10.	15.		de	8.	15.
20. Y tu encomendarás.		de	15.	21.		de	15.	23.
21. Quando recibieres.		de	21.	2. Rey. 4.	La hiſt. de Eſter toda.			
22. Y hizo apañar.	2. Reyes.	de	4.	9.	Job.	de	23.	32.
23. Y eſtos Contados.		de	9.	14.		de	32.	38.
LEVITICUS.								
24. Yllamò a Moſeh.		de	14.	19.		de	38.	fin.
25. Encomienda a Aharon.		de	19.	fin.	Daniel.	de	1.	4.
26. Y fue en el dia el octavo.	Jeſaya.	de	1.	7.	La Cant. de Selomoh toda.			
27. Muger quando concibiere.		de	7.	18.	Daniel.	de	4.	9.
28. Eſta ſerá Ley del Leprozo.		de	18.	29.		de	9.	fin.
29. Deſpues de Morir.		de	29.	38.	Heſra.	de	1.	5.
30. Santos Seredes.		de	38.	46.		de	5.	9.
31. Dize à los Sacerdotes.		de	46.	57.		de	9. Neh.	4.
32. En monte de Sinay.		de	57.	fin.	Neh.	de	4.	8.
33. Si en mis fueros.	Yrmeya.	de	1.	7.		de	8.	11.
NUMERUS.								
34. En deſierto de Sinay.		de	7.	14.		de	11.	fin.
35. Recibe a cuenta.		de	14.	22.	El libro de Rut todo.			
36. En tu enſender.		de	22.	28.	1 Pal. de los dias	de	1.	5.
37. Embia à ti.		de	28.	33.		de	5.	9.
38. Y tomó Korah.		de	33.	39.		de	9.	13.
39. Eſte fuero de la Ley.		de	39.	45.		de	13.	19.
40. Y vido Balak.		de	45.	50.		de	19.	24.
41. Pinhas.		de	50.	fin.		de	24.	fin.
42. Cabeças de los tribos.	Jeheſk.	de	1.	11.	2 Pal. de los dias	de	1.	6.
43. Eſtas movidas.		de	11.	18.		de	6.	10.
DEUTERONOMIUM.								
44. Eſtas las Palabras.		de	18.	24.		de	10.	16.
45. Yapiadème.		de	24.	32.	Las end. de Yrmeya todas.			
46. Y ſerà Precio.		de	32.	38.	2Pal. de los dias	de	16.	21.
47. Vè yo dan.		de	38.	44.		de	21.	25.
48. Iuezes y alguaziles.		de	44.	fin.		de	25.	29.
49. Quando ſalieres.	Hoſea todo.					de	29.	32.
50. Y ſerà quando vinieres.	Yoël Y Hamos.					de	32.	35.
51. Vos parodos.	Hobadiá. Jonà y Micha.					de	35.	fin.
52. Yanduvo Moſeh.	Nahum Habakuk. Y ſephanya.				Kohelet.	de	1.	5.
53. Eſcuchad los Cielos.	Gagay Y Zacharià. haſ. 10.					de	5.	9.
54. Y eſta la bendicion.	De Zachar. 10. has. fin Malahi.					de	9.	fin.

TABLA DE LAS APHTAROT DE TODO EL AÑO.

לוח הפטרות כל השנה

P. 1.	Jeſa. Cap.	42.	Aſſy dixo el Dio .A.:	כה אמר האל ה׳	בישעיה מב	בראשית	א
P. 2.	Jeſaya	54.	Canta mañera.	רני עקרה	בישעיה נד	נח	ב
P. 3.	Jeſaya	40.	Por que dizes.	למה תאמר	בישעיה מ	לך לך	ג
P. 4.	Rey. Seg.	4.	Y muger una.	ואשה אחת	במלכים ב ד	וירא	ד
P. 5.	Rey. Pri.	1.	Y el Rey David viejo.	והמלך דוד זקן	במלכים א א	חיי שרה	ה
P. 6.	Malah.	1.	Prophecía de Palabra	משא דבר ה׳	במלאכי א	תולדות	ו
P. 7.	Oſêa	11.	Y my pueblo colgad.	ועמי תלואים	בהושע יא	ויצא	ז
P. 8.	Obadia	1.	Prophecia de Obadia.	חזון עובדיה	בעובדיה א	וישלח	ח
P. 9.	Amos	2.	Aſſi dixo .A..	כה אמר ה׳	בעמוס ב	וישב	ט
P. 10.	Rey. Pri.	3.	Y deſpertó Selomoh.	ויקץ שלמה	במלכים א ג	מקץ	י
P. 11.	Jehez.	37.	Y fue prophecía de .A.	ויהי דבר ה׳ אלי	ביחזקאל לז	ויגש	יא
P. 12.	Rey. Pri.	2.	Y allegaronſe dias	ויקרבו ימי דוד	במלכים א ב	ויחי	יב
P. 13.	Jrm.	1.	Palabras de Yrmiyah:	דברי ירמיהו	בירמיה א	שמות	יג
P. 14.	Jehez	28.	Aſſi dixo .A. en mi ap.	כה אמר ה׳ בקבצי	ביחזקאל כח	וארא	יד
P. 15.	Jrmiya	46.	La prophecía que hab.	הדבר אשר דבר	בירמיה מו	בא	טו
P. 16.	Juezes	5.	Y cantó Deborá.	ותשר דבורה	בשופטים ה	בשלח	יו
P. 17.	Jeſaya	6.	En año de morir.	בשנת מות	בישעיה ו	יתרו	יז
P. 18.	Jrm.	34.	La prophecía que fue.	הדבר אשר היה	בירמיה לד	משפטים	יח
P. 19.	Rey Pri.	5.	Y .A. dio ciencia.	וה׳ נתן חכמה	במלכים א ה	תרומה	יט
P. 20.	Jehez.	43.	Tu hijo de hombre.	אתה בן אדם	ביחזקאל מג	תצוה	כ
P. 21.	Rey Pri.	18.	Y embio Ahab.	וישלח אחאב	במלכים א יח	כי תשא	כא
P. 22.	Rey. Pri.	7.	Y embio el Rey.	וישלח המלך	במלכים א ז	ויקהל	כב
P. 23.	Rey. Pri.	7.	Y hizo Hirom.	ויעש חירום	במלכים א ז	פקודי	כג
P. 24.	Jeſaya	43.	Pueblo eſte (que) for.	עם זו יצרתי לי	בישעיה מג	ויקרא	כד
P. 25.	Jrmiya	7.	Aſſi dixo .A.	כה אמר ה׳	בירמיה ז	צו	כה
P. 26.	Sem. Seg.	6.	Y añadió mas David.	ויוסף עוד דוד	בשמואל ב ו	שמיני	כו
P. 27.	Rey. Seg.	4.	Y varon vinó de Báal.	ואיש בא מבעל	במלכים ב ד	תזריע	כז
P. 28.	Rey. Seg.	7.	Y quatro varones.	וארבעה אנשים	במלכים ב ז	מצורע	כח
P. 29.	Jehez.	22.	Y fue prophecia de .A.	ויהי דבר ה׳ התשפוט	ביחזקאל כב	אחרי מות	כט
P. 30.	Jehez.	20.	Y fue prophecia de.A.	ויהי דבר ה׳ אלי	ביחזקאל כ	קדושים	ל
P. 31.	Jehez.	44.	Y los ſacerdottes los.	והכהנים הלוים	ביחזקאל מד	אמר	לא
P. 32.	Jrmiya	32.	Y dixo Yrmiyahu.	ויאמר ירמיהו	בירמיה לב	בהר	לב
P. 33.	Jrmiya	16.	.A. my fuerça y my for.	ה׳ עזי ומעזי	בירמיה יו	בחקתי	לג
P. 34.	Oſêa	2.	Y ſerá cuenta.	והיה מספר	בהושע ב	במדבר	לד
P. 35.	Juezes	13.	Y fue varon uno.	ויהי איש אחד	בשופטים יג	נשא	לה
P. 36.	Zecharia	2.	Canta y alegrate.	רני ושמחי	בזכריה ב	בהעלתך	לו
P. 37.	Jeoſua	2.	Y embio Jeoſua.	וישלח יהושע	ביהושע ב	שלח לך	לז
P. 38.	Sem. Pri.	11.	Y dixo Semuel.	ויאמר שמואל	בשמואל א יא	קרח	לח
P. 39.	Juezes	11.	Y Yftah el Guiladí.	ויפתח הגלעדי	בשופטים יא	חקת	לט
P. 40.	Micha	5.	Y ſerá reſto.	והיה שארית	במיכה ה	בלק	מ
P. 41.	Rey Pri.	19.	Y Prophecia de .A..	ויד ה׳ היתה	במלכים א יט	פינחס	מא
P. 42.	Jrmiya	1.	Palabras de Yrmiyahu.	דברי ירמיהו	בירמיה א	מטות	מב
P. 43.	Jrmiya	2.	Oyd palabra de .A..	שמעו דבר ה׳	בירמיה ב	מסעי	מג
P. 44.	Jeſaya	1.	Prophecía de Jeſayahu.	חזון ישעיהו	בישעיה א	דברים	מד
P. 45.	Jeſaya	40.	Conortad vos conor.	נחמו נחמו עמי	בישעיה מ	ואתחנן	מה
P. 46.	Jeſaya	49.	Y dixo Sion.	ותאמר ציון	בישעיה מט	עקב	מו
P. 47.	Jeſaya	54.	Pobre tempeſteada.	עניה סוערה	בישעיה נד	ראה	מז
P. 48.	Jeſaya	51.	Yo yo él.	אנכי אנכי הוא	בישעיה נא	שופטים	מח
P. 49.	Jeſaya	54.	Canta mañera.	רני עקרה	בישעיה נד	כי תצא	מט
P. 50.	Jeſaya	60.	Levántate alumbra.	קומי אורי	בישעיה ס	כי תבא	נ
P. 51.	Jeſaya	61.	Gozar gozarmehé.	שוש אשיש	בישעיה סא	נצבים	נא
P. 52.	Oſêa.	14.	Torna Iſraél.	שובה ישראל	בהושע יד	וילך	נב
P. 53.	Sem. Seg.	22.	Y habló David a .A.	וידבר דוד לה׳	בשמואל ב כב	האזינו	נג
Sab. y R. H.	Jeſaya	66.	Aſſy dixo .A. los ciel.	כה אמר ה׳ השמים	בישעיה סו	לשבת ראש חדש	
Viſp. de RH.	Sem. Pri.	20.	Y dixo a él Jeonatan.	ויאמר לו יהונתן	בשמואל א כ	למחר חדש	
Sab. y Hanuc.	Zechar.	2.	Canta y alegrate.	רני ושמחי	בזכריה ב	לחנוכה	
Seg. Sab. y Han.	Rey. Pri.	7.	Y hizo Hirom.	ויעש חירום	במלכים א ז	לחנוכה בשבת ב׳	
Sab. Sekal.	Rey. Seg.	11.	Y taxó Yeoyadá.	ויכרות יהוידע	במלכים ב יא	לפרשת שקלים	
Sab. Zachor	Sem. Pri.	15.	Y dixo Semuel.	ויאמר שמואל	בשמואל א טו	לפרשת זכור	
Sab. Para	Jehez.	36.	Y fue prophecia de .A.	ויהי דבר ה׳	ביחזקאל לו	לפרשת פרה	
Sab. Ahod.	Jehez.	45.	Aſſy dixo .A. en el pri.	כה אמר ה׳ בראשון	ביחזקאל מה	לפרשת החדש	
Sab. Agadol.	Malahy.	3.	Y ſaboreará a .A.	וערבה לה׳	במלאכי ג	לשבת הגדול	
Dia 1 de Peſah.	Jeoſua	5.	En la hora la eſſa dixo.	בעת ההיא אמר	ביהושע ה	ליום א׳ של פסח	
Dia 2 de Peſah.	Rey Seg.	23.	Y embió el Rey.	וישלח המלך	במלכים ב כג	ליום שני של פסח	
Sab. y Med. Peſ.	Jeh.	37.	Fue ſobre my proph.	היתה עלי יד ה׳	ביחזקאל לז	לשבת חול המועד	

Dia

ליום

TABLA DE LAS APHTAROT.

Dia 7 Peſah.	Sem. Seg.	22.	Y habló David a .A.
Dia 8 Peſah.	Jeſaya	10.	Aun oy.
Dia 1 Sebuot.	Jehez.	1.	Y fue en treinta años.
Dia 2 Sebuot.	Habakuk.	2.	Y .A. en palacio de.
Maña. Tish.Beab.	Jrm.	8.	Taxar los taxaré.
Tar. Tish. Beab.	Oſêa.	14.	Torna Iſraél.
Dia 1 Ros-aſſana.	Sem. Pri.	1.	Y fue varon uno.
Dia 2 Ros-aſſana.	Jrmiya.	31.	Aſſy dixo .A. halló.
Mañan. Kipur.	Jeſaya	57.	Y dirá acalcead acal.
Tar. Kipur.	Joná	1.	Y fue prophecia de.
Dia 1 Sucot.	Zecharia	14.	He dia vinien a .A..
Dia 2 Sucot.	Reyes Pri.	8.	Y acongregaronſe.
Sab. y Mid. Suc.	Jehez.	38.	Y ſerá en el dia el eſſe.
Semin. Aſſer.	Rey. Pri.	8.	Y fue como acabar.
Simhat torá.	Jeoſua	1.	Y fue deſpues de.

לוח הפטרות כל השנה

ליו׳ שביעי של פסח	בשמואל ב כב	וידבר דוד לה׳
ליום ח׳ של פסח	בישעיה י	עוד היום
ליו׳ א׳ של שבועות	ביחזקאל א	ויהי בשלשים שנה
ליו׳ ב׳ של שבועות	בחבקוק ב	וה׳ בהיכל קדשו
לתשע׳ באב בשחרי׳	בירמיה ח	אסוף אסיפם
לתשע׳ באב במנחה	בהושע יד	שובה ישראל
ליום א׳ של ר״ה	בשמואל א א	ויהי איש אחד
ליום ב׳ של ר״ה	בירמיה לא	כה אמר ה׳
לשחרית יום כפור	בישעיה נז	ואמר סולו סולו
למנחה יום כפור	ביונה א	ויהי דבר ה׳ אל
ליום א׳ של סכות	בזכריה יד	הנה יום בא לה׳
ליום שני של סכות	במלכים א ח	ויקהלו
לשבת חול המועד	ביחזקאל לח	והיה ביום ההוא
ליום שמיני עצרת	במלכים א ח	ויהי ככלות
לשמחת תורה	ביהושע א	ויהי אחרי מות

לוח קריאת פרשיות המועדים

בראש השנה ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא אליו ה׳ · מן וה׳ פקד
את שרה עד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים ברף טו
ואם הוא שבת קורין בו שבעה · והמפטיר קורא בפרשת פנחס ·
ובחדש השביעי באחד לחדש עד אשה לה׳ ברף קלח
ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרשת וירא · מן ויהי אחר הדברים האלה
עד סוף הפרשה ברף יז והמפטיר קורא כאתמול :

בארבע תעניות והם צום גדליה · עשרה בטבת · צום אסתר · שבעה עשר בתמוז ·
בשחרית ובמנחה קורין שלשה בפ׳ כי תשא · כהן קורא מן ויחל משה עד
לעשות לעמו ומדלגין עד פסל לך · לוי קורא מן פסל לך עד ההר
ההוא · ישראל מן ויפסול עד אשר אני עושה עמך ברף עג

בצום כפור בשחרית קורין ששה בני אדם (ואם הוא שבת קורין שבעה) מתחילת
פרשת אחרי מות עד וידבר ה׳ אל משה לאמר דבר אל אהרן ברף צו
והמפטיר קורא בספר שני בפרשת פנחס ובעשור לחדש השביעי
ברף קלה
במנחה קורין שלשה בפרשת עריות באחרי מות · מן כמעשה ארץ מצרים
עד סוף הפרשה ברף צח

בסכות ביום ראשון וביום שני קורין חמשה בני אדם (ואם הוא שבת קורין שבעה)
בפרשת אמור · מן שור או כשב או עז עד וידבר משה את מועדי ה׳
אל בני ישראל ברף קב · והמפטיר קורא בפרש׳ פנחס · ובחמשה עשר יום עד
ונסכיהם ברף קלח

בחול המועד ביום ראשון קורין ארבעה בני אדם בפרשת פנחס · כהן קורא וביום השני ·
לוי קורא וביום השלישי · והשלישי חוזר וקורא וביום השלישי לבד ·
והרביעי קורא ספיקא דיומא · וביום השני וביום השלישי וכל שאר ימי חול
המועד · קורין על הסדר הזה ברף קלט

בשבת וח״ה של סכות בשחרית קורין שבעה בני אדם בפ׳ כי תשא · מן ויאמר משה אל ה׳ ראה
אתה אומר אלי עד לא תבשל גדי בחלב אמו ברף עד
ובספר שני קורא המפטיר בפינחס בקרבנות בענין אותו היום ברף קלט
(ובמנחה קורא בפרשת השבוע)

בשמיני עצרת קורין חמשה בני אדם בפ׳ ראה · מן כל הבכור עד סוף הפרשה ברף קסא
ואם הוא שבת קורין שבעה · ומתחילין מן עשר תעשר ברף קס
והמפטיר קורא בפ׳ פנחס · ביום השמיני עצרת ברף קלט

בשמחת תורה מוציאין שלשה ספרים · בראשון קורין (לפחות) חמשה בני אדם בפ׳
וזאת הברכה ברף קעז ובספר שני קורא המתחיל מבראשית עד אשר ברא
אלהים לעשות ברף א
והמפטיר קורא בספר שלישי כאתמול

בראש חדש כשחל ר״ח בחול קורין ד׳ בני אדם בפ׳ פינחס · מן את קרבני לחמי עד
יעשה ונסכו׳ כהן קורא שלשה פסוקים · לוי חוזר וקורא ואמרת עד רביעית
ההין · שלישי עד ונסכה · רביעי עד ונסכו ברף קלז
ובשבת המפטיר קורא · מן וביום השבת עד ונסכו ברף קלז

בחנוכה ביום ראשון קורין שלשה בפ׳ נשא בקרבנות הנשיאים · מן כה תברכו
את בני ישראל עד זה קרבן נחשון בן עמינדב ברף קיו
מיום שני ואילך קורין כסדר הזה · כהן קורא עד מלאה קטורת · לוי עד
סוף הקרבן · והישראל חוזר וקורא כל אותו הקרבן :
ביום שמיני מתחילין · ביום השמיני עד כן עשה את המנורה בפרשת
בהעלותך ברף קיז

בשב׳ חנוכה בספר שני קורא המפטיר פרשת חנוכה של אותו היום אם היה חל בחול :

ר״ח וחנוכה בחול מוציאין שני ספרים · בראשון קורין שלשה בפ׳ ר״ח · והרביעי קורא
פרשת חנוכה של אותו היום :
בשבת מוציאין שלשה ספרים · בראשון קורין ששה בפרשת השבוע ·
והשביעי קורא בספר שני פרשת ר״ח · והמפטיר קורא בספר שלישי
פרשת חנוכה של אותו היום (ומפטירין רני ושמחי)

בשבת שקלים קורא המפטיר מתחילת פ׳ כי תשא עד לכפר על נפשותיכם ברף עא
ואם חל ר״ח אדר להיות בשבת מוציאין שלשה ספרים · בראשון קורין
ששה בפרשת השבוע · והשביעי קורא בספר שני פרשת ר״ח · ובספר
שלישי קורא המפטיר פרשת שקלים (ומפטירין ויכרות יהוידע) :

בשבת זכור קורא המפטיר בסוף פרשת כי תצא · מן זכור את אשר עשה לך עמלק עד
סוף הפרשה ברף קסט

בפורים קורין שלשה בפרשת בשלח · מן ויבא עמלק עד סוף הפרשה · וכופלין
פסוק אחרון כדי להשלים לעשרה פסוקים ברף נט

בשבת פרה קורא המפטיר מתחלת פרשת חקת עד והנפש הנוגעת תטמא עד הערב
ברף קכט

בשבת החדש קורא המפטיר בפרשת בא אל פרעה · מן החדש הזה לכם עד תאכלו
מצות ברף נד
ואם חל ר״ח ניסן בשבת מוציאין שלשה ספרים · בראשון קורין ששה בפרש׳
השבוע · והשביעי קורא בספר שני פרשת ר״ח · והמפטיר קורא בספר שלישי
פרשת החדש (ומפטירין בראשון באחד לחודש) :

בפסח ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת בא אל פרעה · מן ויקרא משה
לכל זקני ישראל עד מארץ מצרים על צבאותם ברף נד ואם הוא
שבת קורין שבעה · ומתחילין והיה היום הזה לכם לזכרון ברף נד
והמפטיר קורא בפ׳ פנחס מן ובחדש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא
תעשו ברף קלח : ביום שני קורין חמשה בפ׳ אמור · מן שור או כשב או
עז עד וידבר משה את מועדי ה׳ אל בני ישראל ברף קב
והמפטיר קורא בספר שני כאתמול

בחול המועד אם חל פסח ביום א׳ ב׳ או ביום ג׳ ד׳ או ביום ז׳ א׳ ביום ראשון קורין שלשה בני אדם בפרשת בא · מן קדש לי כל בכור עד
הוציאנו ה׳ ממצרים ברף נה והרביעי קורא בפ׳ פנחס ומתחילין
במוסף של פסח · והקרבתם אשה עולה לה׳ עד לא תעשו ברף קלח ופרשה זו
קורין אותה בכל שאר ימי הפסח · בחול המועד קורא אותה הרביעי ובימים
אחרונים קורא אותה המפטיר : ביום שני קורא שלשה בפ׳ משפטים ·
אם כסף תלוה את עמי עד בחלב אמו ברף סג והרביעי כאתמול
ביום שלישי קורא שלשה בפ׳ כי תשא · מן פסל לך עד בחלב אמו ברף עד
והרביעי קורא כאתמול

שבת וחה״מ של פסח ואם הוא שבת קורין שבעה בני אדם ומתחילין · מן ראה אתה אומר אלי
עד בחלב אמו ברף עד · והמפטיר קורא בספר שני · והקרבתם כאתמול
ביום רביעי קורין שלשה בפ׳ בהעלותך · מן וידבר ה׳ אל משה במדבר
סיני עד ולגר ולאזרח הארץ ברף קיט והרביעי קורא כאתמול ·
וזה הסדר הוא כשחל פסח בימים הנזכרים לעיל · דהיינו שיהיה יום
ראשון של פסח ביום אחד בשב׳ או ביום שלישי או ביום השב׳ · אבל אם חל
פסח ביום ה׳ בשבת מבוין שיום א׳ של חול המועד הוא בשבת יש שינוי
בקריאת הפרשיות ואז קורין בדרך זה :

בחול המועד אם חל פסח ביום ה׳ ו׳ ביום הראשון (שהוא שבת) קורין ראה אתה אומר אלי (בדרך שהזכרנו
למעלה בשבת וחה״מ) : ביום השני קורין קדש לי כל בכור : ביום
השלישי קורין אם כסף תלוה את עמי : ביום הרביעי קורין וידבר ה׳ אל
משה במדבר סיני : ובכל אלו הימים (חוץ מיום ראשון) קורין שלשה
בפרשה הנזכרת : ובספר שני קורא הרביעי והקרבתם :

ימים אחרונים של פסח ביום שביעי של פסח קורין חמשה בני אדם (ואם הוא שבת קורין שבעה)
בפרשת בשלח מתחלת הפרשה עד כי אני ה׳ רופאך ברף נו
והמפטיר קורא בספר שני והקרבתם : ביום אחרון של פסח קורין חמשה
בפ׳ ראה מן כל הבכור עד סוף הפרשה ברף קסא ואם הוא שבת קורין
שבעה · ומתחילין עשר תעשר ברף קס המפטיר קורא כאתמול
ואת הסימן הזה תקח בידך לדעת סדר קריאת פרשיות אלו :

משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא

וזה הסדר הוא כשחל פסח באחד בשבת או בשלישי בשבת או בשבת · אבל
אם חל בחמישי בשבת מהפכין סדר הקריאות על הסדר הזה :

משך תורא פסל בקדשא בכספא במדברא שלח בוכרא:

בשבועות ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפרשת יתרו · מן בחדש השלישי עד
סוף הפרשה ברף ס והמפטיר קורא בספר שני בפרשת פינחס ·
וביום הבכורים עד ונסכיהם ברף קלח: ביום שני קורין חמשה בני אדם בפרש׳
ראה · מן כל הבכור עד סוף הפרשה ברף קסא ואם הוא שבת קורין
שבעה · ומתחילין · מן עשר תעשר ברף קס
והמפטיר קורא בספר שני כאתמול

בתשעה באב בשחרית קורין שלשה בני אדם בפ׳ ואתחנן · מן כי תוליד בנים עד נותן לך
כל הימים ברף קנא במנחה קורין ויחל כבשאר תעניות

ענין הפרשיות וחיבוריהן והפרדתן בידיעת סימן השנה

בשנים הפשוטות

בחג	כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק:	בו
בשה	כולן מחוברות :	דד
גכה	כולן מחוברות :	דד
הכז	כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק נצבים וילך :	וביו
השא	כולן מחוברות חוץ מויקהל ופקודי חקת ובלק נצבים וילך :	זטו
זחא	כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק נצבים וילך :	זטו
זשג	כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק:	בו

בשנים המעוברות

בחה	כולן נפרדות חוץ מחקת ובלק מטות ומסעי נצבים וילך :	בו
בשז	כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי :	וביו
גכז	כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי :	וביו
החא	כולן נפרדות :	זטו
השג	כולן נפרדות חוץ מנצבים וילך :	בו
זחג	כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי נצבים וילך :	בו
זשה	כולן נפרדות חוץ מחקת ובלק מטות ומסעי נצבים וילך :	דד

T A B L A.

DE LAS PARASIOT DE LAS FIESTAS DE TODO EL AÑO, Y LAS AFTAROT, VAN SEÑALADAS EN LA TABLA ARIBA DESTA

ROS-SASANA — DIA PRIMERO, llamaran cinco hombres (y ſiendo Sabat ſiete) en p. 4. deſde y .A. vezitó a Sará, haſta dias muchos (hojas 15.) en el ſegundo ſepher, en p. 41, y en el mez el Seteno haſta offrenda a .A. (a hojas 138) DIA SEGUNDO, llamaran cinco varones, empeçan de onde quedaron ayer, haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 16) en el ſegundo ſepher, la Paraſſa de Ayer.

QUATRO AYUNOS — Y ſon, GUEDALLA; 10 DE TEBET, ESTER, Y 17 DE TAMUZ la Paraſſa de Mañana y tarde, es en p. 21; empeçará el Cohen, y rogó Moſeh, haſta para hazer a ſu pueblo (a hojas 73.) y ſaltaran, haſta, y dixo .A. a Moſeh adola aty, en cuyo capitulo, leeran el Levy y Iſraél, haſta que yo hazien contigo

KIPUR — POR LA MAÑANA llamaron ſeys hombres, (y ſi fuere Sabat ſiete) en el Principio de p. 29. haſta, como encomendo .A. a Moſeh; (a hojas 96.) en el ſegundo Sepher, en p. 41. y en diez del mez el ſeteno, haſta y ſus templaciones. (a hojas 135). POR LA TARDE) en la miſma Paraſſa, llamaran tres hombres, deſde y hablo & como obra de tierra de Egypto, haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 98.)

SUC. — DIA PRIMERO Y SEGUNDO, llamaran cinco hombres, (y ſi fuere Sabat ſiete) en p. 31. deſde Buey o Cordero o Cabra; haſta a plazos de .A. a hijos de Iſraél (a hojas 102.) en el ſegundo Sepher p. 41. deſde y en quinze, haſta y ſus Templaciones (a hojas 138).

MEDIANOS — DIA PRIMERO en p. 41; llamaran quarto hombres, en la ſeguinte forma; cohen lee, y en el dia el ſegundo, Levy y en el dia el tercero; el tercero, bolvera aleer y en el dia el tercero: el quarto lerea, y en el dia el ſegundo, y en el dia el tercero; (a hojas 139) y por eſte modo diran los otros quatro dias de midianos.

SAB. Y MEDIANOS — POR LA MAÑANA llamaran ſiete hombres, en p. 21. deſde y dixo Moſeh a .A. vé tu dizien a my, haſta, no cozines cabrito con leche de ſu madre; (a hojas 74.) en el ſegundo ſepher, leeran las Paraſiot, que havian leer, ſi fuera aquel dia en ſemana. POR LA TARDE llamaran tres hombres en p. 54. deſde el Principio de la Paraſſa, haſta y ellos Milles de Menaſſé (a hojas 157)

SEMINY ASSERET — Llamaran 5 hombres en p. 47. deſde Todo el Mayor haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 161) y ſi fuere Sabat llamaran ſiete y empeçaran deſde Diezmando diezmaras, haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 160) en el ſegundo Sepher en p. 41. deſde en el dia el octavo, haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 139)

SIMHAT THORA — Llamaran (por lo menos) cinco hombres en p. 54. toda ella (a hojas 157); en el ſegundo ſepher, empeçaran la Ley, haſta que crio el Dios para hazer (a hoja 1) en el Tercero ſepher, en el dia el octavo como ayer.

ROS-HODES — EN SEMANA; llamaran quatro hombres en p. 41. deſde y hablo .A. & encomienda a hijos de Iſraél, haſta y ſu templaſion. (a hojas 137.) EN SABAT, en el ſegundo ſepher, empeçaran deſde, y en dia del Sabat haſta y ſu templacion. (a hojas 137)

HANUCA — DIA PRIMERO llamaran tres hombres en p. 35. deſde aſſy bindizireys, haſta eſta allegacion de Nahſon hijo de Aminadab. (a hojas 116). DIA SEGUNDO empeçara deſde en el dia el ſegundo, haſta Netanel hijo de Suar: cohen leerá haſtá llena de ſahumerio, Levy haſta el fin, el Tereero, repitira el Capitulo, y aſſi en los demas dias. DIA OCTAVO, empeçara deſde en el dia el ochavo, haſta aſſi hizo ala almenara (a hojas 117)

SAB. Y HAN. — En el ſegundo Sepher: meldaran, el Capitulo que havian leer, ſi fuera aquel dia en ſemana.

ROS-HODES HANUCA — EN SEMANA, ſacaran dos ſepharim, en el Primero llamaran tres hombres en la Paraſſa de Ros-Hodes, en el ſegundo llamaran al quarto hombre, en la Paraſſa de Hanuca, que toca a aquel dia. EN SABAT ſacaran tres ſepharim, en el Primero llamaran ſeys hombres en la Paraſſa de la ſemana, en el ſegundo ſepher, diran la Paraſſa de ſab. y Ros-Hodes, y en el Tercero ſepher, la Paraſſa de Hanuca (y diran la Aftara de Sab, y Hanucá)

SAB. SEK. — En el ſegundo Sepher, empeçará en p. 21. deſde el Principio de la Paraſſa, haſta, para perdonar ſobre vueſtras almas. (a hojas 71). Y ſi fuere RH. Adar en ſabat ſacaran tres Sepharim, en el Primero llamaran ſeys hombres en la Paraſſa de la ſemana, en el ſegundo diran la Paraſſa de Sabat y Ros-Hodes, y en el Tercero la Paraſſa de Sekalim (y diran la Aft. de Sab. Sekalim.)

SAB. ZACH. — En el ſegundo Sepher, diran los ultimos tres verços de p. 49. (a hojas 163.)

PURIM — Llamara tres hombres, en los ultimos nueve verços de p. 16. tres verços para cada uno, y repitiran el ultimo verço de la Paraſſa (a hojas 59.).

SAB. PARA — En el ſegundo ſepher deſde el Principio de p. 39. haſta y la Alma la tocan ſe imundará haſta la tarde (a hojas 129.)

SAB. AHODES — En el ſegundo ſepher en p. 15. deſde El mez el eſte, haſta comereys cenceñas (a hojas 54). Y ſi fuere R, H. Niſſan en Sabat ſacaran tres ſepharim, en el Primero llamaran ſeys hombres en la Paraſſa de la ſemana, en el ſegundo diran la Paraſſa de Sabat y Ros hodes, y en el Tercero, la Paraſſa de Ahodes (y diran la Aft. de Sab. Ahodes).

PESAH — DIA PRIMERO Llamaran cinco hombres en p. 15. deſde y llamó Moſeh, haſta de tierra de Egypto com ſus fonſados (a hojas 54) y ſi fuere Sabat llamaran ſiete, y empeçaran, deſde Y ſerá el dia el eſte, haſta con ſus fonſados (a hojas 54) en el ſegundo ſepher en p. 41. deſde y en el mez el Primero, haſta toda obra de ſervicio no hagays (a hojas 138). DIA SEGUNDO llamaran cinco hombres, en p. 31. deſde Buey o Cordero o Cabra, haſta a Plazos de .A. a hijos de Iſraél (a hojas 102) en el ſegundo ſepher la Paraſſa de ayer;

MED. QUANDO FUER. PES. EN 1, 2, 0 7, 1. — DIA PRIMERO Llamaran tres hombres en p. 15. deſde ſantiffica amy, haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 55) en el ſegundo ſepher llamaran el quatro, empeçaran deſde y allegareys ofrenda, haſta no hagays, y eſta ſegunda Paraſſa es de todos los ocho dias. DIA SEGUNDO en p. 17. deſde ſi plata preſtáres, haſta no cozines cabrito en leche de ſu madre (a hojas 63.) DIA TERCERO, en p. 21. deſde Adolla aty haſta no cozines cabrito en leche de ſu madre (a hojas 74) EN 3, 4, 0 EN,

SAB. Y MED. PES. — Y ſi fuere Sabat empeçaran deſde ve tu dizien a my, (a hojas 74.) y llamaran en el Primero ſepher ſiete hombres; -- en el ſegundo ſepher y allegareys, como ſe dixo ayer. Dia quarto, en p. 36 deſde y hablò .A. à Moſeh en dezierto de Sinay, haſta y al natural de la Tierra (a hojas 119)

SIENDO 5, 6. PES. — DIA PRI. (que es en Sabat) vé tu dizien amy. DIA SEG. Santiffica amy todo mayor. DIA TERCERO Sy plata preſtáres. DIA QUARTO y hablo .A. à Moſeh en dezierto de Sinay.

ULT. DIAS — DIA PRI. llamaran cinco hombres (y ſi fuere Sabat ſiete en p. 16. deſde el Principio de la Paraſſa haſta que yo .A. tu melezinador (a hojas 56) en el ſegundo ſepher como ayer. DIA SEGUNDO llamaran cinco hombre en p. 47. deſde Todo el Mayor haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 161) y ſi fuere Sabat llamaran ſiete y empeçaran deſde diezmando diezmaras, a hojas 160 el ſegundo ſepher como ayer.

SEBUOT — DIA PRIMERO llamaran cinco hombres en p. 17. deſde en el mez el tercero haſta el fin de la Paraſſa (a hojas 60), en el ſegundo ſepher en p. 41. deſde y en dia de las Primicias, haſta ſeran a vós y ſus templaçiones, a hojas 138. DIA SEGUNDO llamaran cinco hombres en p. 47. deſde Todo el mayor haſta el fin de la Paraſſa, a hojas 161) y ſy fuere Sabat llamaran ſiette y empeçaran diezmando diezmaras; La Paraſſa del ſegundo ſepher es la miſma de ayer.

TISABEAB — POR LA MAÑANA llamaran tres hombres en p. 45. deſde quando engendrares hijos, haſta dan aty todos los dias, (a hojas 151) POR LA TARDE la Paraſſa de los demas ayunos.

אלו הם שמות טעמי אמ״ת

זַרְקָא עולה ויורד · ירח בן יומו פזר גדול פסק ׀
רביע שופר מהפך אזלא פסק ׀ שופר עלוי רביע
רביע יורד רביע גדול ויורד · זרקא רביע יורד פסק ׀
שופר הולך רביע יורד שלשלת ׀ גדול ׀ שלשלת קטון
טרחא שופר הולך שופר הולך אתנח רביע מגרש
מאריך סוף פסוק : דחי אתנח גריש סוף פסוק :
רביע גדול (בלא אתנח) מאריך סוף פסוק
פסיק ׀ צנורי ·

אלו הם שמות טעמי המקרא

זרקא מקף־שופר הולך סגולתא פזר גדול ירח בן יומו
קדני פרה געיא תלשא אזלא גריש פסק ׀ רביע שופר
מהפך קדמא תרי קדמין זקף קטון זקף גדול שלשלת
שני גרישין תרי טעמי דרגא תביר מאריך טרחא
אתנח רפא דגש יתיב תרצא שבולת שבולת מפיק
בהה שבא געיא שבא סוף פסוק :

GENESIS

CAP. I.

1 EN principio criò Dios: á los cielos, y á la
2 tierra. Y la tierra era vana y vazia; y eſ-
curidad ſobre faces de abiſmo: y eſpirito
3 de Dios, ſe movia ſobre faces de las aguas.
4 Y dixo Dios ſea luz: y fue luz. Y vido
Dios à la luz, que buena: y apartò Dios; entre la luz,
5 y entre la eſcuridad. Y llamò Dios à la luz, dia; y à la eſcu-
ridad, llamò noche: y fue tarde y fue mañana, dia uno.
6 Y dixo Dios; ſea eſpandidura en medio de las aguas:
7 y ſea apartan entre aguas, à aguas. Y hizo Dios à la eſ-
pandidura, y apartò entre las aguas, que debaxo de la
eſpandidura; y entre las aguas, que de arriba de la eſ
8 pandidura: y fue aſſi. Y llamò Dios, a la eſpandidura,
9 cielos: y fue tarde y fue mañana, dia ſegundo. Y dixo
Dios, juntenſe las aguas que debaxo de los cielos, a
10 lugar uno; y apareſca la ſeca: y fue aſſi. Y llamó
Dios à la ſeca, tierra; y à ajuntamiento de las aguas,
11 llamó mares: y vido Dios, que bueno. Y dixo
Dios, hermolleſca la tierra hermollo; yerva aſimen-
tan ſimiente; arbol de fruto, hazien fruto, á ſu eſ-
pecie; que ſu ſimiente en el, ſobre la tierra: y fue aſſi.
12 Y ſacó la tierra hermollo, yerva aſimentan ſimiente à
ſu eſpecie; y arbol hazien fruto, que ſu ſimiente en el
13 á ſu eſpecie: y vido Dios, que bueno. Y fue tar-
14 de y fue mañana, dia tercero. Y Dixo Dios, ſéan
luminarias, en eſpandidura de los cielos; para apar-
tar entre el dia, y entre la noche: y ſéan por ſeña-
15 les, y por plazos, y por dias y años. Y ſéan por
luminarias, en eſpandidura de los cielos, para alum-
16 brar ſobre la tierra: y fue aſſi. Y hizo Dios, a dos
las luminarias las grandes: à la luminaria la grande,
por podeſtania del dia; y à la luminaria la pequeña,
17 por podeſtania de la noche, y à las eſtrellas. Y dio
a ellas Dios, en eſpandidura de los cielos: para a-
18 lumbrar ſobre la tierra. Y para podeſtar, en el dia
y en la noche; y para apartar entre la luz, y entre
19 la eſcuridad: y vido Dios que bueno. Y fue tarde
20 y fue mañana, dia quarto. Y dixo Dios ſierpan las
aguas ſierpe de alma viva: y ave, que buele ſobre
la tierra, ſobre faces de eſpandidura de los cielos.
21 Y crió Dios à los pezes los grandes: y toda alma la
viva, la removien, que ſerpieron las aguas a ſus eſ-
pecies; y a toda ave de ala a ſu eſpecie, y vido
22 Dios, que bueno. Y bendixo a ellos Dios, por
dezir: fruchiguad, y muchiguad, y hinchid à las
aguas en los mares; y la ave ſe muchigue en la tierra.
23 24 Y fue tarde y fue mañana, dia quinto. Y dixo Dios,
ſaque la tierra alma viva á ſu eſpecie; quatropea, y re-
movilla, y animal de la tierra, à ſu eſpecie; y fue aſſi.
25 Y hizo Dios al animal de la tierra, à ſu eſpecie; y à la
quatropea, à ſu eſpecie; y à toda removilla de la tierra,
26 a ſu eſpecie: y vido Dios, que bueno. Y dixo Dios;
hagamos hombre en nueſtra imagen, como nueſtra
ſemejança: y podeſten en peſcado de la mar, y en
ave de los cielos; y en la quatropea, y en toda la
tierra; y en toda la removilla la removien, ſobre la
27 tierra. Y crió Dios, à el hombre en ſu imagen; en
imagen del Dios, crió à el: macho y hembra crió à
28 ellos. Y bendixo à ellos Dios, y dixo à ellos Dios,
fruchiguad y muchiguad y hinchid à la tierra, y ſo-
getadla: y podeſtad en peſcado de la mar, y en ave
de los cielos; y en todo animal, el removien ſobre
29 la tierra. Y dixo Dios, he di à vos à toda yerva aſi-
mentan ſimiente, que ſobre faces de toda la tier-
ra; y à todo el arbol, que en el fruto de arbol,
30 aſimentan ſimiente: à vòs ſerá por comida. Y à
todo animal de la tierra, y à toda ave de los
cielos, y à todo removien ſobre la tierra, que en
el alma viva; à toda verdura de yerva, por co-
31 mida: y fue aſſi. Y vido Dios, à todo lo que

A א hizo;

בראשית

א

ב׳ רבתי א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
3 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
4 אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל
ה אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀
לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
אֶחָד׃ פ
6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין
7 מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי
8 כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי׃ פ
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם
י אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לַיַּבָּשָׁה
אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ
פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־
13 פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־
עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ פ
14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־
16 כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־
הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן
17 לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
18 בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים
19 כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ פ
כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
21 עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה ׀ הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר
שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא
22 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
23 וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ פ
24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה
כה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־
26 רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
27 הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
28 בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־
הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־
29 חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי
לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב ׀ זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה
ל לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל ׀
רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק
31 עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר

עשה

עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
הַשִּׁשִּׁי׃ פ
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם 2 א ב
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
3 מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ פ
שני זעירא 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת
יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל ׀ שִׂיחַ הַשָּׂדֶה ה
טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא
הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־
6 הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי
7 הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־
הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ
8 חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־
9 הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת י
11 אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם
הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־
12 שָׁם הַזָּהָב׃ וּזֲהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן
13 הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־
14 אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ
קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה טו
אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃
16 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל
17 תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי
18 בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
שלישי לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
19 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת
כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ
וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא כ
הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת
21 הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה
אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו
22 וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים ׀ אֶת־הַצֵּלָע
23 אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר
הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
24 יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ
אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃
וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃ כה
וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה א ג
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא
2 תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ
3 מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן
אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃
4 וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ ה
אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם
6 כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל
וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃
7 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה
8 תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה
אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם
9 וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה
אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ י
שָׁמַעְתִּי

hizo; y he bueno mucho: y fue tarde, y fue maña-
na, dia el ſexto.

CAP. 2.

Y Acabaronſe los cielos y la tierra, y todo ſu fonſado. 1
Y acabó Dios en el dia el ſeteno, ſu obra, que hizo: 2
y holgó en dia el ſeteno, de toda ſu obra, que hizo. 3
Y bendixo Dios à dia el ſeteno; y ſantificó a el: que en el
holgó de toda ſu obra; que crió Dios, para hazer. *Eſ- 4 II
tas generaciones de los cielos, y de la tierra, en ſu ſer
criados: en dia de hazer .A. Dios, tierra y cielos.
Y todo arbol del campo, antes que fueſſe en la 5
tierra, y toda yerva del campo, antes que hermol-
leſcieſſe: que no hizo llover .A. Dios ſobre la
tierra; y hombre no; para labrar à la tierra. Y va- 6
pór ſubia de la tierra: y abrevava à todas faces de
la tierra. Y formó .A. Dios à el hombre, polvo de 7
la tierra; y ſolpó en ſus narizes, aliento de vidas:
y fue el hombre, por alma viva. Y plantó .A. 8
Dios, huerto en Heden de Oriente: y puſo alli al
hombre, que formó. Y hizo hermolleſcer .A. Dios 9
de la tierra; todo arbol codicioſo à la viſta, y bueno
por comida: y arbol de las vidas entre el huerto; y
arbol del ſaber bien y mal. Y Rio ſalien de He- 10
den; para abrevar al huerto: y de alli ſe eſpartia,
y era por quatro cabeças. Nombre del uno Piſſon: 11
el, el arrodean à toda tierra de Havilá, que alli el
oro. Y oro de la tierra la eſſa bueno: alli el chriſ- 12
tal, y piedra de Nicle. Y nombre del rio el ſegun- 13
do, Guihon: el, el arrodean; à toda tierra de Et-
hiopia. Y nombre del rio el tercero, Hidekel; el, 14
el andan à Oriente de Aſſiria: y el rio el quarto, el,
Perat. Y tomó .A. Dios al hombre: y puſolo en 15
huerto de Heden, para labrarlo, y para guardarlo.
Y encomendó .A. Dios: ſobre el hombre, por 16
dezir: de todo arbol del huerto comer comerás. Y 17
de arbol del ſaber bien y mal, no comerás del; que
en dia de tu comer del, morir moriras. Y dixo. A. 18
Dios; no bueno ſer el hombre, à ſu ſolas: haré à
el ayuda, delante de el. * Y formó .A. Dios de la 19 III
tierra, todo animal del campo, y à toda ave de los
cielos: y truxo al hombre, por vér que llamaria
à el: y todo lo que llamava à el, el hombre, alma
viva, el ſu nombre Y llamó el hombre, nombres; 20
à toda la quatropea, y à ave de los cielos; y à todo
animal del campo: y al hombre no hallo ayuda, delan-
te de el. Y hizo caher .A. Dios, adormecimiento ſobre 21
el hombre, y adormecioſſe: y tomò una de ſus coſtillas;
y cerrò carne en ſu lugar. Y fraguò .A. Dios à la coſtilla, 22
que tomò del hombre, por muger: y truxola al hombre.
Y dixo el hombre, eſta la vez, hueſſo de mis hueſſos; y 23
carne de mi carne: à eſta ſerá llamada muger; que de
varon fue tomada eſta. Por tanto dexará varon, à ſu 24
padre y à ſu madre: y pegarſeà con ſu muger, y ſeràn
por carne una: Y eran ambos ellos deſnudos; el hom- 25
bre y ſu muger: y no ſé avergonçavan.

CAP. 3.

Y El Culebro era aſtuto; más que todo animal del 1
campo, que hizo .A. Dios: y dixo à la muger, quan-
to mas, que dixo Dios, no comays de todo arbol 2
del huerto. Y dixo la muger, al culebro: de fruto de ar-
bol del huerto comeremos. Y de fruto del arbol, qué entre 3
el huerto, dixo Dios, no comays del; y no toqueys en
el: por que no morays. Y dixo el culebro, à la muger: 4
no morir morireys. Que ſabien Dios; que en dia de vue- 5
ſtro comer del, y abrirſehàn vueſtros ojos: y ſereys como
(uno de) los Angeles, ſabientes bien y mal. Y vido la mu- 6
ger, que bueno el arbol por comida, y que deſeoſo el, pa-
ra los ojos, y codiciado el arbol para entender; y tomò de
ſu fruto, y comiò: y diò tambien à ſu marido con ella, y
comiò. Y abrieronſe ojos de ambos ellos; y ſupieron que 7
deſnudos ellos: y coſieron hoja de higuera; y hizieron pa-
ra ellos cintos. Y oyeron à boz de .A. Dios, andan en el 8
huerto, al ayre del dia: y eſcondioſſe el hombre y ſu mu-
ger, de delante .A. Dios, entre arbol del huerto. Y llamò 9
.A. Dios, al hombre: y dixo à el, adò tu? Y dixo, à tu boz 10
oí

oî en el huerto, y temi, por que deſnudo yo, y eſ-
11 condime. Y dixo, quien denunciò à ti, que deſnudo
tu? Si de el arbol, que te encomendé por no comer
12 del, comiſte? Y dixo el hombre: la muger que diſ-
13 te commigo; ella dió à mi de el arbol y comí. Y
dixo .A. Dios, à la muger, que eſto hiziſte? Y dixo
14 la muger; el culebro me ſombayó, y comí. Y dixo
.A. Dios al culebro, por que hiziſte eſto, maldito tu
mas que toda la quatropea; y mas que todo animal
del campo: ſobre tu pecho andarás; y polvo come-
15 rás, todos dias de tus vidas. Y malquerencia pon-
dré entre ti, y entre la muger; y entre tu ſemen y en-
tre ſu ſemen: el te herirá cabeça, y tu le herirás cal-
16 cañar. A la muger dixo, muchiguar muchiguaré tu
dolor y tu encintamiento; con dolor parirás hijos· y
17 à tu marido tu deſeo, y el podeſtarà en ti. Y al
hombre dixo, por que oyſte à boz de tu muger, y
comiſte de el arbol, que te encomendé por dezir; no
comas del: maldita la tierra por ti; con dolor la co-
18 meràs; todos dias de tus vidas. Y eſpino y cardo
hermollecerá à ti: y comerás à yerva del campo.
19 Con ſudor de tus narizes comerás pan, haſta tu tor-
nar à la tierra, que della fuiſte tomado: que polvo
20 tu, y à polvo tornarás. Y llamó el hombre, nom-
bre de ſu muger, Havà: que ella fue madre de todo
21 bivo. Y hizo .A. Dios, para el hombre, y para ſu
IV 22 muger; tunicas de cuero, y viſtiolos. * Y dixo .A.
Dios, he el hombre fue como uno de nos: por ſa-
ber bien y mal: y agora quiçá tenderá ſu mano, y
tomará tambien de arbol de las vidas; y comerá, y
23 vivirá para ſiempre. Y embiolo .A. Dios, de huerto de
24 Heden· para labrar à la tierra, que fue tomado de alli. Y
deſterró al hombre: y hizo habitar de oriente à huerto de
Heden, à los Kerubim, y á llama de la eſpada, la tra-
ſtornanſe, para guardar à carrera de arbol de las vidas.

CAP. 4.

1 Y El hombre, conoció à Havá ſu muger: y encin-
toſſe, y parió à Cain; y dixo, adquerì varon de
2 .A. Y añadió parir á ſu hermano, à Hebel: y fue
Hebel, paſtor de ovejas; y Cain fue, labrador de
3 tierra. Y fue de fin de dias: y truxo Cain de fruto
4 de la tierra, preſente à .A.. Y Hebel truxo tambien
el, de primogenitos de ſus ovejas, y de ſus groſſuras:
5 y aceptó .A. à Hebel, y à ſu preſente. Y à Cain, y à
ſu preſente no aceptó: y ereſció à Cain mucho; y
6 cayeron ſus faces. Y dixo .A. à Cain: por que ereſ-
7 ció a ti? y por que cayeron tus faces? Decierto ſi
aboniguares, perdon; y ſi no aboniguares, à la puer-
ta peccado jazien: y à ti ſu deſeo, y tu podeſtarás en
8 el. Y dixo Cain, à Hebel ſu hermano: y fue, en ſu
ſer en el campo; y levantoſſe Cain, contra Hebel ſu
9 hermano: y matòlo. Y dixo .A. à Cain; adó Hebel
tu hermano? y dixo no ſè; ſi guardán mi hermano
10 yo? Y dixo, que hiziſte? boz de ſangres de tu her-
11 mano, eſclamantes à mi, de la tierra. Y agora, maldi-
to tu: de la tierra que abrió á ſu boca; por tomar à ſan-
12 gres de tu hermano de tu mano. Quando labrares a la
tierra; no añadirá dar ſu fuerça à ti: eſmovido y mo-
13 vido ſerás en la tierra. Y Dixo Cain à .A.: grande mi
14 delicto de perdonar. He deſterraſte à mi oy, de ſobre
faces de la tierra; y delante ti ſeré encubierto: y ſeré
eſmovido y movido en la tierra; y ſerá todo hallán á mi,
15 me matará. Y dixo à el .A. pot tanto, todo matán a Cain;
ſiete vezes ſerá vengado: y puſo .A. à Cain ſeñal: por no
16 herir à el todo el que lo hallare. Y ſalió Cain de delante
de .A.: y eſtuvo en tierra de Nod, à oriente de Heden.
17 Y conoſció Cain à ſu muger; y encintoſſe: y pariò à Ha-
noch: Y fue fraguán ciudad; y llamò nombre de la ciu-
18 dad; como nombre de ſu hijo, Hanoch. Y fue naſcido à Ha-
noch, a Hirad; y Hirad engendrò a Mehuyael: y Mehiyael
engendrò à Metuſael; y Metuſael, engendrò a Lemech.*
V
19 Y tomó para el Lemech dos mugeres; nombre de la una,
20 Adá, y nombre de la ſegunda, Silá. Y parió Adá, à Iabal:
21 el fue padre de morador de tienda y ganado Y nombre
de ſu hermano Iubal: el fue padre de todo travan harpa

11 שָׁמַעְתִּי בַּגָּן וָאִירָא כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי
הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי
12 אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה
13 עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ
14 הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים ׀ אֶל־הַנָּחָשׁ
כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת
הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃
טו וְאֵיבָה ׀ אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ
16 הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ ס אֶל־
הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב
תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃
17 ס וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ
וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכֲלֶנָּה כֹּל יְמֵי
18 חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב
19 הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־
הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר
כ תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה
21 אֵם כָּל־חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת
עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ פ
רביעי 22 וַיֹּאמֶר ׀ יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ
לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה ׀ פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ
23 הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־
24 עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת־
הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט
הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃ ס
ד א וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן
2 וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו
אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃
3 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃
4 וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיִּשַׁע
ה יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא
6 שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
7 קָיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב
שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ
8 תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו
וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃
9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
י הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ קוֹל
11 דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃ וְעַתָּה
אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ
12 לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה
13 לֹא־תֹסֵף תֵּת־כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר
14 קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֺנִי מִנְּשֹׂא׃ הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ
טו וְהָיָה כָל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג
קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־
16 אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד
17 קִדְמַת־עֵדֶן׃ וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־
חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃
18 וַיִּוָּלֵד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל
וּמְחִיָּיאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃
חמישי 19 וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
כ צִלָּה׃ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל
21 וּמִקְנֶה׃ וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר

ועוגב: וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־ 22
23 חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה: ויאמר ששי
למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה
24 אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: כי
שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה: וידע אדם כה
עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי שת־
26 לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ולשת
גם־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא
בשם יהוה: ס זה ספר תולדת אדם ביום ה א
2 ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום
3 הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
4 כצלמו ויקרא את־שמו שת: ויהיו ימי־אדם אחרי
הולידו את־שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות:
ויהיו כל־ימי אדם אשר־חי תשע מאות שנה ושלשים ה
6 שנה וימת: ס ויחי־שת חמש שנים ומאת
7 שנה ויולד את־אנוש: ויחי־שת אחרי הולידו את־
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
8 ויהיו כל־ימי־שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
9 וימת: ס ויחי אנוש תשעים שנה ויולד
י את־קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש
עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
11 ויהיו כל־ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
12 וימת: ס ויחי קינן שבעים שנה ויולד את־
13 מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
14 ויהיו כל־ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת: ס ויחי מהללאל חמש שנים טו
16 וששים שנה ויולד את־ירד: ויחי מהללאל אחרי
הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
17 ויולד בנים ובנות: ויהיו כל־ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ס
18 ויחי־ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את־
19 חנוך: ויחי־ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל־ימי־ירד שתים כ
21 וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי
חנוך חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח:
22 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־
23 מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי
כל־ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה:
24 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח אתו
אלהים: ס ויחי מתושלח שבע ושמנים כה שביע
26 שנה ומאת שנה ויולד את־למך: ויחי מתושלח אחרי
הולידו את־למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות
27 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל־ימי מתושלח תשע
28 וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: ס ויחי־
למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן:
29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה: ויחי־ ל
למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש
31 מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל־ימי־למך שבע
32 ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ס ויהי־
נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־
חם ואת־יפת: ויהי כי־החל האדם לרב על־פני ו א
2 האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בני־האלהים את־
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
בחרו

הקורא
יטעים
הגריש
קודם
התרצא

y organo. Y Silá, tambien ella, pariò a Tubal- 22
cain: acicalàn toda maeſtria de bronce, y hierro: y
hermana de Tubal cain, Nahamá. * Y dixo Lemech, 23 VI
à ſus mugeres, Adá y Silah oyd mi boz; mugeres de
Lemech; eſcuchad mi dicho: que varon maté por
mi herida; y niño por mi tolondro. Que ſiete ve- 24
zes ſerá vengado Cain: y Lemech ſetenta y ſiete. Y 25
conoſció Adam mas à ſu muger; y pariò hijo; y
llamò a ſu nombre, Seth: que puſo à mi Dios ſe-
men otro, en lugar de Hebel; que lo matò Cain. Y 26
à Seth, tambien (à) el fue naſcido hijo; y llamò à ſu
nombre, Enos: entonces fue empeçado a llamar, en
nombre de .A.

C A P. 5.

ESte libro de generaciones de Adam: en dia de 1
criar Dios, hombre; en ſemejança de Dios, hizo
à el. Macho y hembra los criò: y bendixo a el- 2
los, y llamò à ſus nombres Adam; en dia de ſu ſèr
criados. Y vivió Adam ciento y treinta años, y en 3
gendró en ſu ſemejança, como ſu imagen: y llamò à
ſu nombre Seth. Y fueron dias de Adam, deſpues de 4
ſu engendrar à Seth; ochocientos años: y engendrò
hijos y hijas. Y fueron todos dias de Adam que 5
vivió, nuevecientos y treinta años: y murió. Y vivió 6
Seth ciento y cinco años: y engendrò à Enós. Y 7
viviò Seth, deſpues de ſu engendrar à Enós, ocho-
cientos y ſiete años: y engendrò hijos y hijas. Y fu- 8
eron todos dias de Seth nuevecientos y doze años:
y muriò. Y viviò Enós, noventa años: y engendrò à 9
Kenàn. Y viviò Enós deſpues de ſu engendrar a 10
Kenàn, ochocientos y quinze años: y engendrò hi-
jos y hijas. Y fueron todos dias de Enós nueveci- 11
entos y cinco años: y muriò. Y viviò Kenàn ſeten- 12
ta años: y engendró à Mahalalel. Y vivio Kenán deſ- 13
pues de ſu engendrar à Mahalalel, ochocientos y
quarenta años: y engendrò hijos y hijas. Y fueron 14
todos dias de Kenán, nuevecientos y diez años: y
muriò. Y viviò Mahalalel, ſeſenta y cinco años: y 15
engendrò à Iered. Y viviò Mahalalel deſpues de ſu 16
engendrar à Iered, ochocientos y treinta años: y
engendrò hijos y hijas. Y fueron todos dias de Ma- 17
halalel ochocientos y noventa y cinco años: y mu-
riò. Y viviò Iered ciento y ſeſenta y dos años: y 18
engendrò à Hanoch. Y viviò Iered, deſpues de ſu 19
engendrar à Hanoch, ochocientos años: y engendró
hijos y hijas. Y fueron todos dias de Iered nueve- 20
cientos y ſeſenta y dos años: y murio. Y vivió 21
Hanoch ſeſénta y cinco años: y engendrò a Metuſe-
lah. Y anduvo Hanoch con el Dios, deſpues de ſu 22
engendrar a Metuſelah; trezientos años: y engen-
drò hijos y hijas. Y fue todos dias de Hanoch: 23
trezientos y ſeſenta y cinco años. Y anduvo Ha- 24
noch con el Dios: y no el, que tomò à el Dios.
* Y viviò Metuſſelah ciento y ochenta y ſiete años: 25 VII
y engendrò a Lemech. Y vivio Metuſſelah deſpues 26
de ſu engendrar a Lemech, ſiete cientos y ochenta y
dos años: y engendrò hijos y hijas. Y fueron todos 27
dias de Metuſſelah nuevecientos y ſeſenta y nueve
años: y muriò. Y viviò Lemech ciento y ochenta y 28
dos años: y engendrò hijo. Y llamò a ſu nombre 29
Noah, por dezir: eſte nos conhortará de nueſtros
hechos, y de lazeria de nueſtras manos; de la tierra,
que la maldixo .A. Y viviò Lemech deſpues de ſu 30
engendrár à Noah; quiñientos y noventa y cinco
años: y engendrò hijos y hijas. Y fue todos 31
dias de Lemech ſiete cientos y ſetenta y ſiete
años: y muriò. Y fue Noah de edad de quiñien- 32
tos años: y engendrò Noah, a Sem, a Ham, y a
Iephet.

C A P. 6.

Y Fue quando empeçó el hombre, a mu- 1
chiguarſe ſobre faces de la tierra: y hijas
fueron naſcidas à ellos. Y vieron hijos de 2
los grandes, a hijas del hombre, que buenas el-
las: y tomaron para ellos mugeres, de todo lo que
eſ-

escogieron. Y dixo .A. no juzgará mi eſpirito en el
3 hombre para ſiempre; por que tambien él carne: y
ſeran ſus dias ciento y veinte años. Los gigantes fu-
4 eron en la tierra, en los dias los eſſos, y tambien de-
ſpues aſſi, que venian hijos de los grandes à hijas del
hombre, y parian à ellos, ellos los barraganes, que de
5 ſiempre, varones de la fama. Y vido .A. que grande ma-
licia del hombre en la tierra, y todo apetite de penſamien-
6 tos de ſu coraçon; decierto malo todo el dia. Y arrepen-
tioſſe .A., que hizo al hombre en la tierra: y atriſtoſſe á
7 ſu coraçon. Y dixo .A. arrematarè al hombre, que crié
de ſobre faces de la tierra; de hombre, haſta quatropea,
haſta removilla, y haſta ave de los cielos, que me arre-
8 pentí, que los hize. Y Noah, halló graçia, en ojos de A.

Aftára Jeſ: Cap: 42. Ver. 5.

N O A H.

P.2 9 ESTas generaciones de Noah: Noah varon justo,
perfecto fue en ſus generancios: con Dios,
10 ſe andava Noah. Y engendró Noah tres
11 hijos: à Sem à Ham, y à Iephet. Y fue dañada
la tierra, delante de Dios: y fue llena la tierra de
12 violencia. Y vido Dios á la tierra, y he fue dañada:
que dañó toda criatura à ſu carrera, ſobre la tierra.
13 Y dixo Dios á Noah, fin de toda criatura, vino de
lante mi: que ſe lleno la tierra de violencia de delan-
14 te ellos: y he yo dañán a ellos, con la tierra. Haz
á ti arca de maderos de Sedro: moradas harás á la
arca: y embararás á ella, de dentro y de fuera, con
15 la pez. Y eſto, lo que harás á ella: trezientos codos
longura de la arca; cincuenta codos ſu anchura; y
16 treinta codos ſu altura. Ventana harás á la arca, y en
un codo la acabarás de arriba; y puerta de la arca en
ſu lado pondrás: (de andares) baxos, ſegundos y ter-
17 ceros la harás. Y yo, he yo trayen al diluvio, a-
guas ſobre la tierra; para dañar toda criatura, que en
ella eſpirito de vidas; debaxo de los cielos: todo lo
18 que en la tierra ſe tranſirá. Y afirmaré á mi firma-
mento contigo: y vendrás á la arca; tu, y tus hijos
19 y tu muger, y mugeres de tus hijos, contigo. Y de todo
el vivo, de toda criatura, dos de todo, traerás á la ar-
ca, para aviviguar contigo: macho y hembra, ſerán.
20 Del ave á ſu eſpecie, y de la quatropea, á ſu eſpecie,
de toda removilla de la tierra, á ſu eſpecie: dos de to-
21 do; vendrán á ti para aviviguar. Y tu toma á ti, de
toda comida, que es de comer, y apañarás á ti: y ſerá
22 para ti, y para ellos por comer. Y hizo Noah: como
II todo lo que encomendó á èl Dios, aſſi hizo. *

C A P. 7.

1 Y Dixo .A. á Noah; ven tu y toda tu caſa, á la
area: que á ti vi juſto delante mi, en el generan
2 cio el eſte. De toda la quatropea la limpia, tomarás
á ti ſiete, ſiete, varon y ſu muger: y de la quatropea, que
3 no limpia ella, dos, varon y ſu muger. Tambien de ave
de los cielos ſiete, ſiete: macho y hembra: para avi-
4 viguar ſemen, ſobre faces de toda la tierra. Que à dias
mas ſiete, yo hazien llover ſobre la tierra; quarenta
dias, y quarenta noches: y rematarè á todo el firme,
5 que hize; de ſobre faces de la tierra. Y hizo Noah
6 como todo lo que le encomendó .A. Y Noah de edad de
7 ſeis cientos años: y el diluvio fue; aguas ſobre la tierra. Y
vino Noah y ſus hijos, y ſu muger, y mugeres de ſus hi-
8 jos con el, á la arca: por amor de aguas del diluvio. De la
quatropea la limpia, y de la quatropea, que no ella lim-
pia: y de la ave, y de todo lo removien ſobre la tierra.
9 Dos, dos, vinieron á Noah al arca, macho y hembra: co-
10 mo encomendó Dios á Noah. Y fue á ſiete los dias y aguas
11 del diluvio; fueron ſobre la tierra. En año de ſeis cien-
tos años á vidas de Noah; en el mes el ſegundo, en dezy-
ſiette dias à el mes: en el dia el eſte, ſe rompieron todas
fuentes de abiſmo grande; y ventanas de los cielos, fue-
12 ron abiertas. Y fuè la lluvia ſobre la tierra: quarenta dias
13 y quarenta noches. En el miſmo dia el eſte, vino Noah;
y Sem y Ham y Yepheth, hijos de Noah: y muger
de

3 בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם
4 הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו
בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים
אשר מעולם אנשי השם: פ
ה וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
6 מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה
7 את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה
אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
8 כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:

פ פ פ נח

פ״ב 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך נח: ויולד נח
11 שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת
12 הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא
אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל
13 בשר את דרכו על הארץ: ס ויאמר
אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ
14 חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך
תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה
טו מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
16 אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה
תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים
17 שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את המבול
מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים
18 מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את
בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
ההא בקמץ 19 ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל
תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו:
כ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש
21 האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
22 לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו
ז שני א אלהים כן עשה: ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
2 הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
3 שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה
4 זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים
עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
ה מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה:
6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני
8 מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר
איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה:
9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
10 צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול
11 היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה
נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת
נח

נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה׃ הֵמָּה וְכָל־ 14
הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל־
כָּנָף׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר טו
אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃ וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר 16
בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃ * וַיְהִי 17 שלישי
הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־
הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד 18
עַל־הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וְהַמַּיִם גָּבְרוּ 19
מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל־הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר
תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ כ
הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הֶהָרִים׃ וַיִּגְוַע כָּל־בָּשָׂר ׀ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ 21
בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ
וְכֹל הָאָדָם׃ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל 22
אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ וַיִּמַח אֶת־כָּל־הַיְקוּם ׀ אֲשֶׁר ׀ עַל־ 23
פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ
בַּתֵּבָה׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת 24
ח יוֹם׃ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־ א
כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ
עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנֹת תְּהוֹם ב
וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם׃
וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ 3
הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ וַתָּנַח הַתֵּבָה 4
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל
הָרֵי אֲרָרָט׃ וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ ה
הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי
הֶהָרִים׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־ 6
חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב 7
וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃
וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם 8
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה 9
מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־
פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־
הַתֵּבָה׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־ י
הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה׃ וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה 11
עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ׃ וַיִּיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת־ 12
הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד׃ וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ־ 13
מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ
פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם 14
לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃ ס וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־ רביעי
נֹחַ לֵאמֹר׃ צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי־ 16
בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף 17
וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ היצא קרי
וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֵּצֵא־נֹחַ וּבָנָיו 18
וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ׃ כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־ 19
הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־
הַתֵּבָה׃ וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל ׀ הַבְּהֵמָה כ
הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּרַח 21
יְהוָה אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא־אֹסִף
לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב
הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא־אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ עֹד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וָחֹם 22
וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

ויברך

de Noah, y tres mugeres de ſus hijos con ellos à la
arca. Ellos, y todo el animal a ſu eſpecie: y toda la
quatropea a ſu eſpecie; y toda la removilla, la 14
removien ſobre la tierra a ſu eſpecie: y toda la
ave a ſu eſpecie; todo paxaro toda [COZA DE]
àla. Y vinieron a Noah, à la arcá: dos, dos, de toda 15
la criatura que en ella eſpirito de vidas. Y los vinien- 16
tes macho y hembra, de toda criatura vinieron; como
encomendò à el, Dios: y cerrò .A. por el. * Y fue el 17 III
diluvio quarenta dias ſobre la tierra: y muchiguaronſe
las aguas, y alçaron á la arca: y alçoſſe de ſobre la tierra.
Y mayorgaronſe las aguas, y muchiguaronſe mucho
ſobre la tierra; y anduvo la arca ſobre faces de las aguas. 18
Y las aguas mayorgaronſe mucho mucho, ſobre la tierra:
y fueron cubiertos todos los montes los altos que de- 19
baxo de todos los cielos. Quinze codos de arriba; ſe
mayorgaron las aguas: y fueron cubiertos los montes. 20
Y transioſſe toda criatura, la removien ſobre la tierra,
en la ave, y en la quatropea, y en el animal; y en 21
toda la ſierpe, la ſerpien ſobre la tierra: y todo el
hombre. Todo el que aliento de eſpirito de vidas en 22
ſus narizes: de todo lo que en lo ſeco murieron. Y 23
arrematò á todo el firme, que ſobre faces de la tierra,
de hombre haſta quatropea, haſta removilla, y haſta ave
de los cielos; y fueron arrematados de la tierra: y remaneſ-
ció ſolo Noah, y lo que con el, en la arca. Y mayorgaron- 24
ſe las aguas, ſobre la tierra: ciento y cincuenta dias.

CAP. 8.

Y Membrò Dios à Noah; y à todo el animal, y à toda 1
la quatropea; que con el en la arca; y hizo paſſar
Dios viento ſobre la tiera; y quietaronſe las aguas.
Y cerraronſe fuentes de abiſmo, y ventanas de los cie- 2
los, y vedoſſe la lluvia de los cielos. Y tornaron las 3
aguas de ſobre la tierra, andando y tornando: y men-
guaronſe las aguas; de fin de ciento y cincuenta dias.
Y poſó la arca en el mes el ſeteno; en dezaſiete dias 4
al mes, ſobre montes de Araràt. Y las aguas fueron an- 5
dando y menguando haſta el mes el dezeno: en el de-
zeno en uno al mes, apareſcieron cabeças de los mon-
tes. Y fue de fin de quarenta dias; y abriò Noah a ven- 6
tana de la arca que hizo. Y embiò al cuervo; y ſalio 7
ſaliendo y tornando haſta ſecarſe las aguas, de ſobre
la tierra. Y embiò à la paloma de con él: para vér, ſi 8
ſe aliviaron las aguas; de ſobre faces de la tierra. Y 9
no halló la paloma repoſo à planta de ſu pié, y tornóſ-
ſe à el, à la arca; que aguas ſobre faces de toda la
tierra: y tendiò ſu mano, y tomòla; y truxo à ella à
él, à la arca. Y eſperò mas ſiete dias otros: y añadiò 10
embiar à la paloma de la arca. Y vino à él la paloma, 11
à hora de tarde; y hé hoja de oliva arrebatada en ſu
boca: y ſupo Noah; que ſe aliviaron las aguas de ſo-
bre la tierra. Y eſperò mas ſiete dias otros: y embio 12
à la paloma; y no añadiò tornar à él mas. Y fue en 13
ſeiſcientos y un año, en el primero, en uno al mes; ſe
enxugaron las aguas de ſobre la tierra: y quitò Noah
à cubierta de la arca; y vido y he ſe enxugaron faces
de la tierra. Y en el mes el ſegundo; en veynte y ſie- 14
te dias al mes: ſe ſecò la tierra. * Y hablò Dios à 15 IV
Noah por dezir. Sal de la arca: tu, y tu muger y tus 16
hijos, y mugeres de tus hijos contigo. Todo el ani- 17
mal, que contigo de toda criatura, en la ave y en la
quatropea, y en toda la removilla la removien ſobre
la tierra, ſaca contigo: y ſierpan en la tierra; y fru
chiguen y muchiguen ſobre la tierra. Y ſaliò Noah: 18
y ſus hijos, y ſu muger, y mugeres de ſus hijos con
él. Todo el animal, toda la removilla y toda la ave, todo 19
removien ſobre la tierra: por ſus linages; ſalieron de la
arca. Y fraguò Noah ara à .A.: y tomò de toda la quatro- 20
pea la limpia, y de toda la ave la limpia: y alçò alçaciones
en la ara. Y oliò .A. à olor el recebible, y dixo .A. en ſu 21
coraçon, no añadirè maldezir mas à la tierra por amor del
hombre, que apetite de coraçon del hombre, malo de ſus
mocedades: y no añadirè mas herir à todo vivo, como hi-
ze. Aun, todos dias de la tierra: ſemiente y ſegada; y frio y 22
calor, y verano, y Invierno: y dia y noche no ſe baldaran.

Y

CAP. 9.

1 Y Bendixo Dios à Noah; y à ſus hijos: y dixo à ellos,
2 fruchiguad, y muchiguad, y hinchid à la tierra. Y
vueſtro temor y vueſtro quebranto ſerà ſobre todo
animal de la tierra; y ſobre toda ave de los cielos: en todo
lo que removiere la tierra, y en todos peſces de la mar, en
3 vueſtra mano ſon dados. Toda removilla, que ella viva: à
vos ſerà para comer: como verdura de yerva, di àvos, à
4 todo. Decierto carne, con ſu alma (que es) ſu ſangre, no
5 comays. Y decierto à vueſtra ſangre de vueſtras almas re-
querirè; de mano de todo animal la requerirè: y de mano
de el hombre, de mano de varon ſu hermano, requerirè
6 à alma del hombre. Vertién ſangre de el hombre, por el
hombre ſu ſangre ſerà vertida: que con imagen de
7 Dios, hizo al hombre. Y vos, fruchiguad, y muchi-
V 8 guad: ſerpid en la tierra, y muchiguad en ella *. Y dixo
9 Dios, à Noah; y à ſus hijos con el, por dezir. Y yo,
he yo afirmán à mi firmamiento con vos: y con vueſtro
10 ſemen deſpues vos. Y con toda alma la viva, que con
vos; en la ave, en la quatropea, y en todo animal de la
tierra, con vos: de todos ſalientes de la arca; à todo
11 animal de la tierra. Y afirmaré à mi firmamento con vos;
y no ſerà tajada toda criatura, mas de aguas del diluvio:
12 y no ſerá mas diluvio, para dañar la tierra. Y dixo Dios,
eſta ſeñal del firmamento, que yo dan entre mi, y entre
vos; y entre toda alma viva, que con vos: à generaciones
13 de ſiempre. A mi arco dí en la nuve: y ſerá por ſeñal de
14 firmamento; entre mi, y entre la tierra. Y ſerà en mi
nuvear nuve ſobre la tierra: y aparecerſeha el arco en la
15 nuve. Y membrarè à mi firmamiento, que entre mi y
entre vos, y entre toda alma viva, en toda criatura: y
no ſerá mas las aguas por diluvio; para dañar toda cria-
16 tura. Y ſerá el arco en la nuve, y verlohé, por membrar
firmamiento de ſiempre; entre Dios, y entre toda alma vi-
17 va, con toda criatura, que ſobre la tierra. Y dixo Dios à
Noah: eſta ſeñal del firmamiento, que afirmè entre mi y
VI 18 entre toda criatura que ſobre la tierra*. Y fueron hijos de
Noah los ſalientes de la arca; Sem, y Ham; y Iephet: y
19 Ham él, padre de Kenaan. Tres eſtos, hijos de Noah: y
20 deſtos ſe eſparziò toda la tierra. Y empeçó Noah varon
21 de la tierra: y Plantó viña. Y beviò del vino, y embor-
22 rachoſſe: y deſcubrioſſe entro ſu tienda. Y vido Ham
padre de Kenaan; à deſcobertura de ſu padre: y denun-
23 cio á dos ſus hermanos en la calle. Y tomó Sem y Yephet
a el paño, y puſieron ſobre hombro de ambos ellos; y an-
duvieron atras, y cubrieron à deſcobertura de ſu padre,
y ſus faces atras; y deſcobertura de ſu padre no vieron.
24 Y deſpertó Noah, de ſu vino; y ſupo á lo que hizo
25 à el ſu hijo el pequeño. Y dixo, maldito Kenaan: ſiervo
26 de ſiervos ſea à ſus hermanos. Y dixo, bendito .A. Dios
27 de Sem: y ſea Kenaan ſiervo á ellos. Enſanche Dios à
Yephet; Y more en tiendas de Sem: y ſea Kenaan, ſier-
28 vo à ellos: Y viviò Noah deſpues del diluvio: trezien-
29 tos y cinquenta años, Y fuè todos dias de Noah; nueve
cientos y cinquenta años: y muriò.

CAP. 10.

1 Y Eſtas generaciones de hijos de Noah; Sem, Ham, y
Yephet: y fueron naſcidos á ellos hijos, deſpues del
2 diluvio. hijos de Yephet; Gomer, y Magog, y
3 Maday, y Yavan, y Thubal, y Meſeh, y Tirás. Y hijos
4 de Gomer: Askenaz, y Riphat, y Togarmá. Y hijos de
5 Yavan, Eliſá, y Tarſis: Kittim, y Dodanim. De eſtos
fueron eſparzidas Iſlas de las gentes, en ſus tierras; cada
6 uno à ſu lenguaje: à ſus linajes en ſus gentes. Y hijos de
7 Ham: Cus y Miſraim, y Put, y Kenaan. Y hijos de Cus;
Sebá y Havilá, y Sabtà, y Rahmà, y Sabtechá: Y hijos de
8 Rahmá Sebá y Dedan. Y Cus engendró à Nimrod: él em-
9 peçò, por ſer barragan en la tierra. El fue barragan de ca-
ça delante .A.: por tanto es dicho; como Nimrod barra-
10 gan de caça delante .A. Y fue principio de ſu reyno Ba-
11 bel; y Hereh, y Acad, y Calnè: én tierra de Sinhár. De
la tierra la eſſa ſaliò Aſſur: y fraguò à Nineve, y à Re-
12 chobot ir, y à Calah. Y a Reſen; entre Nineve y
13 entre Calah: ella la ciudad la grande. Y Miſriam engen-
drò à Ludim, y à Hanamim; y á Lehabim, y a Naftu-
14 him. Y à Patruſim y à Caſſuhim, que ſalieron
de

ט א וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
2 וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה
3 וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם נִתָּנוּ׃ כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי
לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כֹּל׃
ה 4 אַךְ־בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְאַךְ אֶת־דִּמְכֶם
לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם
6 מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם׃ שֹׁפֵךְ דַּם
הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־
חמישי 7 הָאָדָם׃ וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ׃
8 ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ
א״ת הנני 9 לֵאמֹר׃ וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זַרְעֲכֶם
י אַחֲרֵיכֶם׃ וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף
בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה
11 לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־
יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
א״ת אשר 12 לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־
אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
13 לְדֹרֹת עוֹלָם׃ אֶת־קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת
14 בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ׃ וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ
טו וְנִרְאֲתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
16 הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר׃ וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן
וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ
17 חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ פ
ששי 18 וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיָפֶת וְחָם
19 הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה
כ 21 כָל־הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ וַיֵּשְׁתְּ
22 מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ וַיַּרְא חָם אֲבִי
23 כְנַעַן אֵת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ׃ וַיִּקַּח שֵׁם
וָיֶפֶת אֶת־הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ
אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֵת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית
24 וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־
כה עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן׃ וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים
26 יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן
27 עֶבֶד לָמוֹ׃ יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי־שֵׁם וִיהִי
28 כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ וַיְחִי־נֹחַ אַחַר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
29 שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ פ
י א וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים
2 אַחַר הַמַּבּוּל׃ בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבָל
3 4 וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹּמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי
ה יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי
הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃
6 7 וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא
וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא
8 וּדְדָן׃ וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר
9 בָּאָרֶץ׃ הוּא־הָיָה גִבֹּר־צַיִד לִפְנֵי יְהֹוָה עַל־כֵּן יֵאָמַר
י כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהֹוָה׃ וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ
11 בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא
יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה וְאֶת־רְחֹבֹת עִיר וְאֶת־כָּלַח׃
12 וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃
13 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־
14 נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ
משם

מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים׃ ס וּכְנַעַן טו
יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת־חֵת׃ וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־ 16
הָאֱמֹרִי וְאֵת הַגִּרְגָּשִׁי׃ וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הַעַרְקִי וְאֶת־ 17
הַסִּינִי׃ וְאֶת־הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי וְאַחַר 18
נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן 19
בֹּאֲכָה גְרָרָה עַד־עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה
וּצְבֹיִם עַד־לָשַׁע׃ אֵלֶּה בְנֵי־חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם כ וצבוים קרי
בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ס וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם־הוּא 21
אֲבִי כָּל־בְּנֵי־עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ בְּנֵי שֵׁם עֵילָם 22
וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל 23
וְגֶתֶר וָמַשׁ׃ וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־ 24
עֵבֶר׃ וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו כה
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ וְיָקְטָן יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד 26
וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת וְאֶת־יָרַח׃ וְאֶת־הֲדוֹרָם 27
וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־דִּקְלָה׃ וְאֶת־עוֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל 28
וְאֶת־שְׁבָא׃ וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־יוֹבָב כָּל־ 29
אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר ל
הַקֶּדֶם׃ אֵלֶּה בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם 31
לְגוֹיֵהֶם׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם 32
וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃ פ שביעי
וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים׃ וַיְהִי א 2 יא
בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה 3
לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם
לַחֹמֶר׃ וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ 4
בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נָפוּץ עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃
וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ ה
בְּנֵי הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת 6
לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא־יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל
אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם 7
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ וַיָּפֶץ יְהוָה אֹתָם 8
מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר׃ עַל־כֵּן 9
קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל־הָאָרֶץ
וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ׃ פ
אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־ י
אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל׃ וַיְחִי־שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ 11
אֶת־אַרְפַּכְשָׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
ס וְאַרְפַּכְשַׁד חַי חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד 12
אֶת־שָׁלַח׃ וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֶׁלַח 13
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
ס וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר׃ 14
וַיְחִי־שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע טו
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־ 16
עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־פָּלֶג׃ וַיְחִי־עֵבֶר 17
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־פֶלֶג 18
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־רְעוּ׃ וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ 19
אֶת־רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה כ
וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג׃ וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג 21
שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־נָחוֹר׃ וַיְחִי 22 23
שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד 24
אֶת־תָּרַח׃ וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־תֶּרַח תְּשַׁע־ כה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס
ויחי

de àlli Peliſtim, y à Caſtorim. Y Kenaan, engendrò 15
à Sidón ſu primogenito, y a Het. Y à el Yebuſi, y à 16
el Hemori; y a el Guirgaſi. Y à el Hivi, y a el Har- 17
qui y à el Sini Y à el Arvadi, y à el Semari, y a 18
el Hamathi: y deſpues ſe eſparzieron; linajes del Ke-
naani. Y fue termino del Kenaani, de Sidon; vini- 19
endo à Gerar, haſta Hazzá: viniendo à Sedom, y à
Hamorá y Adma y Seboim, haſta Laſſah. Eſtos hijos 20
de Ham; à ſus linajes, a ſus lenguajes: en ſus tier-
ras, en ſus gentes. Y à Sem fue naſcido tambien él: 21
padre de todos hijos de Heber; hermano de Ye-
phet, el grande. Hijos de Sem, Helàm y aſſur: y Ar- 22
pahſad, y Lud y Aram. Y hijos de Aram: Hus y 23
Hul, y Geter y Mas. Y Arpahſad, engendró à Se- 24
lah: y Selah engendró à Heber. Y a Heber fue naſ- 25
cido dos hijos: nombre del uno Peleg, que en ſus
dias fue eſpartida la tierra; y nombre de ſu hermano,
Yoctàn. Y Yoctàn engendrò à Almodad y a Salef, y 26
a Haſarmavet, y à Yarah. Y à Hadoram y à Uzal, y 27 28
a Dicla. Y à Hobal, y à Abimael, y à Sebà. Y à 29
Ofir, y à Havilà, y à Yobab: todos eſtos hijos de
Yoctàn. Y fue ſu morada de Meſá: a entrada de Se- 30
fàr monte del Oriente. Eſtos hijos de Sem à ſus li- 31
nages aſus lenguajes: en ſus tierras, à ſus gentes. Eſtos 32
linages de hijos de Noah, á ſus generaciones, en ſus
gentes: y de eſtos fueron eſpartidas las gentes en la
tierra, deſpues del diluvio. * VII

CAP. II.

Y Fue toda la tierra habla una: y palabras unas. 1
Y fue en ſu moverſe de Oriente: y hallaron vé- 2
ga en tierra de Sinhar, y eſtuvieron alli. Y dixeron 3
varon à ſu compañero, dad adobemos adobes, y ar-
damos por ardedura: y fue à ellos el adobe por pie-
dra; y la cal fue à ellos por lodo. Y dixeron, dad, 4
fraguemos à nos ciudad, y torre, y ſu cabeça en los
cielos; y haremos à nos fama: por que no nos
eſparzamos ſobre faces de toda la tierra. Y deſ- 5
cendió .A. para ver á la cuidad, y à la torre: que
fraguavan hijos del hombre. Y dixo .A. he pueblo 6
uno, y habla una à todos ellos: y eſte ſu empeçar
para hazer: y ahora, no ſerá vedado de ellos; to-
do lo que penſaron, de hazer? Dad, deſcendamos: 7
y rebolvamos alli ſu habla: que no entiendan varon
habla de ſu compañero. Y eſparzió .A. à ellos de 8
alli, ſobre faces de toda la tierra: y vedaronſe de
fraguar la ciudad. Por tanto llamò ſu nombre, Ba- 9
bel, que alli rebolvió .A. habla de toda la tierra: y
de alli los eſparziò .A. ſobre faces de toda la tierra.
Eſtas generaciones de Sem; Sem de edad de cien 10
años; y engendró á Arpahſad: dos años deſpues del
diluvio. Y viviò Sem, deſpues de ſu engendrar à 11
Arpahſad, quientos años: y engendró hijos y hijas.
Y Arpahſad viviò treinta y cinco años: y engendró 12
à Selah. Y viviò Arpahſad, deſpues de ſu engen- 13
drar à Selah, quatrocientos y tres años: y engen-
dró hijos y hijas. Y Selah, viviò treinta años: y 14
engendró à Heber. Y viviò Selah deſpues de ſu 15
engendrar à Heber; quatrocientos y tres años: y
engendró hijos y hijas. Y viviò Heber treynta y 16
quatro años: y engendró à Peleg. Y viviò He- 17
ber, deſpues de ſu engendrar à Peleg; quatroci-
entos y treinta años: y engendró hijos y hijas. Y 18
viviò Peleg treinta años: y engendró à Rehù. Y 19
viviò Peleg, deſpues de ſu engendrar à Rehù,
dozientos y nueve años: y engendró hijos y hijas.
Y viviò Rehù, treinta y dos años: y engendró 20
à Serug. Y viviò Rehù, deſpues de ſu engendrar 21
à Serug, dozientos y ſiete años: y engendró hijos
y hijas. Y vivio Serug treinta años: y engen- 22
dró à Nahór. Y viviò Serug, deſpues de ſu 23
engendrar à Nahòr dozientos años: y engen-
dró hijos y hijas. Y viviò Nahór, veinte 24
y nueve años: y engendró à Terah. Y viviò 25
Nahor, deſpues de ſu engendrar à Terah; cien-
to y dezinueve años; y engendró hijos y hijas.
Y

26 Y viviò Terah ſetenta años: y engendró à Abram, à Na-
27 hór, y à Harán. Y eſtas generaciones de Terah; Terah,
engendró à Abram, à Nahór y à Harán: y Harán, engen-
28 drò à Loth. Y muriò Harán, ſobre faces de Terah ſu pa-
dre: en tierra de ſu naſcimiento, en valle de Caldeos. Y
29 tomò Abram y Nahòr para ellos mugeres: nombre de
muger de Abram, Saray; y nombre de muger de Nahòr,
Milcà; hija de Harán padre de Milcà, y padre de Yſcà. Y
30 fuè Saray mañera: no à ella hijo. Y tomò Terah, à Abram
31 ſu hijo; y à Loth hijo de Harán, hijo de ſu hijo; y à Saray
ſu nuera, muger de Abram ſu hijo: y ſalieron con ellos de
valle de Caldeos, para andar à tierra de Kenaan; y vinie-
32 ron haſta Harán, y eſtuvieron alli. Y fueron dias de Terah,
dozientos y cinco años: y muriò Terah en Harán.

Aft. Jeſ: Cap: 54 CAP. 12.

LECH. LECHA.

P.3. 1 Y dixo .A. à Abram; anda à ti de tu tierra, y de tu
naſcimiento, y de caſa de tu padre: à la tierra, que
2 te moſtrarè. Y hazertehè por gente grande, y ben-
dezirtehe, y engrandecerè tu nombre: y ſé, bendicion.
3 Y bendezirè, tus bendicientes; y tus maldicientes mal-
dicirè: y ſerán benditos por ti, todos linages de la tierra.
4 Y anduvo Abram, como hablò à el .A.; y anduvo con el
Loth: y Abram de edad de ſetenta y cinco años, en ſu ſa-
5 lir de Harán. Y tomò Abram à Saràу ſu muger, y à Loth
hijo de ſu hermano, y à toda ſu ganancia, que ganaron;
y à la alma, que hizieron en Haràn: y ſalieron para an-
6 dar à tierra de Kenàan; y vinieron à tierra de Kenàan. Y
paſſó Abram por la tierra; haſta lugar de Sehem; haſta
7 enzina de Morè: y el Kenaani, entonces en la tierra. Y
aparecióſſe .A. à Abram; y dixo, à tu ſemen darè à la
8 tierra la eſta: y fraguò alli ara à .A. el apareſcido à el. Y
arrancò [LA TIENDA] de alli al monte, de Oriente à Bethel,
y tendiò ſu tienda: Bethel de Occidente, y el Hay de O-
riente; y fraguò alli ara, à .A.; y llamó en nombre de
9 .A. Y movioſſe Abram; andando y moviendo al Meri-
10 dión. Y fuè hambre en la tierra: y deſcendiò Abram à
Egypto para peregrinar alli; que grave la hambre en la
11 tierra. Y fue como llegò para venir á Egypto: y dixo à
Saráy ſu muger; hé ahora ſè; que muger hermoſa de
12 viſta tu. Y ſerá quando veràn à ti los Egypcios; y di-
13 rán ſu muger eſta: y mataràn á mi, y á ti aviviguarán. Di
ahora mi hermana tu: por que ſea bien à mi por ti; y vi-
II 14 virá mi alma por tu cauſa.* Y fue como venir Abram à E-
gypto: y vieron los Egypcios a la muger que hermoſa
15 ella mucho. Y vieron á ella mayorales de Parhò; y ala-
báron á ella à Párhò: y fue tomada la muger, á caſa de
16 Parhò. Y á Abram hizo bien, por ella: y fue á el ovejas
y vacas, y aſnos; y ſiervos y ſiervas; y aſnas, y camellos.
17 Y llagó .A. à Parhò llagas grandes, y à ſu caſa: por cauza
18 de Saray, muger de Abram. Y llamó Parhò á Abram; y
dixo, que eſto hiziſte a mi? por que no denunciaſte a
19 mi, que tu muger ella? Porque dixiſte mi hermana ella?
y tomè a ella á mi por muger: y ahora he tu muger, to-
20 ma y anda. Y encomendó ſobre el Parhò varones: y
acompañaron á el, y á ſu muger, y á todo lo que á él.

CAP. 13.

1 Y Subiò Abram de Egypto, él y ſu muger, y todo lo
2 que a él, y Loth con él, al meridion. Y Abram car-
3 gado mucho, en ganado, en plata, y en oro. Y an-
duvo a ſus movidas; de meridion, y haſta Bethel: ha-
ſta el lugar, que fue alli ſu tienda, en el principio; entre
4 Bethel, y entre el Hay. A lugar de la ara; que hizo alli
III en laprimeria: y llamó alli Abram en nombre de .A. *.
5 Y tambien á Loth, el andan con Abram: fue ovejas y
6 vacas, y tiendas. Y no ſoportó a ellos la tierra, para eſ-
tar auna: que fue ſu ganancia mucha; y no pudieron
7 eſtar auna Y fuè baraja, entre paſtores de ganado
de Abram; y entre paſtores de ganado de Loth:
y el Kenaani, y el Perizí, entonces morava en
8 la tierra. Y dixo Abram à Loth, no ahora ſea
baraja, entre mi y entre ti; y entre mis paſtores,
y entre tus paſtores: que varones hermanos nos.

26 ויחי־תרח שבעים שנה ויולד את־אברם את־נחור
27 ואת־הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם
28 את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט: וימת הרן
על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:
מפטיר 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי
ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי
ל 31 יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את־
אברם בנו ואת לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי כלתו
אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
32 ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם: ויהיו ימי־תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

פ פ פ

פ״ג
יב א ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך
2 ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך: ואעשך
3 לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת
4 האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
ה מחרן: ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו
ואת־כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר־עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
7 והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל־אברם ויאמר
לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
8 הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל
ויט אהלה בית־אל מים והעי מקדם ויבן־שם מזבח
9 ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה:

פ

י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־
11 כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־
12 מראה את: והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו
13 זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי־נא אחתי את למען
שני 14 ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: * ויהי כבוא אברם
מצרימה ויראו המצרים את־האשה כי־יפה הוא
טו מאד: ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה
16 ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה
ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת
17 וגמלים: וינגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו
18 על־דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך
19 הוא: למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה
כ ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו עליו פרעה אנשים
יג א וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו: ויעל אברם
ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה:
2 3 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך למסעיו
מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם אהלה
4 בתחלה בין בית־אל ובין העי: אל־מקום המזבח
אשר־עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם
שלישיה יהוה: * וגם־ללוט ההלך את־אברם היה צאן־ובקר
6 ואהלים: ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה
7 רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי־ריב בין רעי
מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז
8 ישב בארץ: ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה
ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי־אנשים אחים אנחנו:

9 הלא כל-הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם-השמאל
ואימנה ואם-הימין ואשמאילה: וישא-לוט את-עיניו י
וירא את-כל-ככר הירדן כי כלה משקה לפני
שחת יהוה את-סדם ואת-עמרה כגן-יהוה כארץ
11 מצרים באכה צער: ויבחר-לו לוט את כל-ככר
12 הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם
ישב בארץ-כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד-
14 13 סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה
אמר אל-אברם אחרי הפרד-לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן-המקום אשר-אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
וימה: כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה לך אתננה טו
16 ולזרעך עד-עולם: ושמתי את-זרעך כעפר הארץ
אשר אם-יוכל איש למנות את-עפר הארץ גם זרעך
17 ימנה: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך את
18 אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר ויבא
בחברון ויבן-שם מזבח ליהוה: פ
רביעי א ויהי בימי אמרפל מלך-שנער אריוך מלך אלסר
2 כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה
את-ברע מלך סדם ואת-ברשע מלך עמרה שנאב
צבוים קרי מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא-
3 צער: כל-אלה חברו אל-עמק השדים הוא ים
4 המלח: שתים עשרה שנה עבדו את-כדרלעמר
ה ושלש-עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את-רפאים
בעשתרת קרנים ואת-הזוזים בהם ואת האימים בשוה
6 קריתים: ואת-החרי בהררם שעיר עד איל פארן
7 אשר על-המדבר: וישבו ויבאו אל-עין משפט הוא
קדש ויכו את-כל-שדה העמלקי וגם את-האמרי
8 הישב בחצצן תמר: ויצא מלך-סדם ומלך עמרה
צבוים קרי ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא-צער ויערכו
9 אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר מלך
עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך
מלך אלסר ארבעה מלכים את-החמשה: ועמק י
השדים בארת בארת חמר וינסו מלך-סדם ועמרה
11 ויפלו-שמה והנשארים הרה נסו: ויקחו את-כל-
12 רכש סדם ועמרה ואת-כל-אכלם וילכו: ויקחו את-
לוט ואת-רכשו בן-אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם:
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית-
14 אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את-
חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד-דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם טו
16 עד-חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל-
הרכש וגם את-לוט אחיו ורכשו השיב וגם את-
17 הנשים ואת-העם: ויצא מלך-סדם לקראתו אחרי
שובו מהכות את-כדרלעמר ואת-המלכים אשר
18 אתו אל-עמק שוה הוא עמק המלך: ומלכי-צדק
מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון:
19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
וארץ: וברוך אל עליון אשר-מגן צריך בידך ויתן-לו כ
חמישי 21 מעשר מכל: * ויאמר מלך-סדם אל-אברם תן-לי
22 הנפש והרכש קח-לך: ויאמר אברם אל-מלך סדם
23 הרמתי ידי אל-יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם-
מחוט ועד שרוך-נעל ואם-אקח מכל-אשר-לך ולא
24 תאמר אני העשרתי את-אברם: בלעדי רק אשר
אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשכל

Decierto, toda la tierra delante ti; apartate ahora de 9
ſobre mi: ſi á la yzquierda y aderecharè; y ſi a la
derecha, y yzquierdarè. Y alçó Loth, á ſus ojos, 10
y vido á toda llanura del Yarden; que toda ella rega-
diza: antes de dañar .A. à Sedom y à Hamorá; co-
mo huerto de .A. como tierra de Egypto; a entrada
de Sohar. Y eſcogió para él Loth, à toda llanura del 11
Yarden; y movioſſe Loth de Oriente: y apartaron-
ſe, varon de con ſu hermano. Abram moró en tierra 12
de Kenaan: y Loth moró, en ciudades de la llanura;
y tendeò haſta Sedom. Y varones de Sedom; malos 13
y peccadores, à .A. mucho. Y .A. dixo a Abram, deſ- 14
pues de apartarſe Loth de con él, alça ahora tus
ojos y vé; de el lugar que tu alli: al ſeptentrion, y al
meridion, y al Oriente, y al Occidente. Que á toda 15
la tierra, que tu vés á ti la daré: y à tu ſemen haſta
ſiempre. Y pondrè à tu ſemen, como polvo de la 16
tierra: que ſi podrá varon contar, à polvo de la tier-
ra; tambien tu ſemen ſerà contado. Levantate, an- 17
da por la tierra; à ſu longura, y à ſu anchura: que à
ti la daré. Y tendeò Abram, y vino, y eſtuvo en Enzi- 18
nas de Mamrè, que en Hebrón: y fraguó alli ara à .A. *

CAP. 14.

Y Fue en dias de Amraphèl, Rey de Sinhar, 1 IV
AryochRey de Elaſár, Kedor-lahomer Rey de He-
lam; y Tidhál Rey de Goyim. Hizieron guerra 2
con Bérah Rey de Sedom; y con Birſáh Rey de Ha-
morà: Sinhàb Rey de Admá, y Semeber Rey de Se-
bohim; y Rey de Bélah ella Sohar. Todos eſtos ſe 3
juntaron, à valle de Sidim: él, mar de la ſal. Doze años 4
ſirvieron à Kedor-lahomer: y al trezeno año, rebellá-
ron. Y en el quatorzeno año, vino Kedor-lahomer; 5
y los Reyes, que con él; y hirieron à Refaim en Haſte-
ròt Carnaim; y à los Zuzim en Am: y à los Emim,
en Savè Kiryataim. Y al Hori, en ſu monte Sehir, 6
haſta llanura de Parán, que ſobre el deſierto. Y tor- 7
naron, y vinieron à Hen Miſpát, ella Cadés; y hirie-
ron à todo campo del Hamalekí: y tambien al Emo-
rí, el eſtan en Haſaſón Tamár. Y ſaliò Rey de Se- 8
dom, y Rey de Hamorá, y Rey de Admá, y Rey de
Seboím, y Rey de Bélah, ella Sohar: y ordenaron
con ellos pelèa, en valle de los Sidim. Con Kedor-la- 9
homer, Rey de Helam, y Tidhál, Rey de Goyim; y Am
raphél, Rey de Sinhar; y Aryoch Rey de Elaſár:
quatro Reyes, con los cinco. Y valle de los Sidim, 10
pozos pozos, de barro; y huyeron Rey de Sedom y
Hamorá: y cayeron alli: y los remaneſcidos, al mon-
te huyeron. Y tomáron à toda ganancia de Sedom y 11
Hamorá: y á toda ſu comida, y anduvieron. Y to- 12
maron à Loth, y à ſu ganancia, hijo de hermano de
Abram, y anduvieron, y el eſtán en Sedom. Y vino 13
el eſcapadizo; y denunció à Abram el Hebreo: y el
moràn, en enzinas de Mamrè el Emori, hermano de
Eſcòl, y hermano de Hanèr; y ellos, dueños de fir-
mamento, de Abram. Y oyò Abram; que fue cautiva- 14
do ſu hermano: y armó à ſus moços, naſcidos de ſu
caſa, trezientos y deziocho; y perſiguiò haſta Dan. Y 15
partiòſſe ſobre ellos de noche: él y ſus ſiervos, y hi-
riòlos: y perſiguiòlos haſta Hobá; que de yzquierda de
Damàſco. Y tornó à toda la ganancia; y tambien à Loth ſu 16
hermano, y ſu ganancia, hizo tornar; y tambien à las mu-
geres, y al pueblo. Y ſaliò Rey de Sedóm, à ſu encuen- 17
tro: deſpues de ſu tornar de herir, à Kedor-lahomer; y à
los Reyes que con el: à valle de Savè, el, valle del Rey. Y 18
Malkiſedeck Rey de Salem; ſacó pan y vino: y èl, ſacer-
dote de Dios alto. Y bendixolo, y dixo: bendito Abram, 19
de Dios alto, criador de cielos y tierra. Y bendito Dios al- 20
to; que entregó tus anguſtiadores, en tu mano: y diò à él
diezmo de todo*. Y dixo Rey de Sedom à Abram: da à mi 21 V
la alma; y la ganancia toma para ti. Y dixo Abram à Rey 22
de Sedom: alcè mi mano à .A. Dios alto; Criadór de cie-
los, y tierra. Si de hilo, y haſta correa de çapato, y ſi toma- 23
rè de todo lo que á ti: y no diràs, yo enriquecí à Abram.
Afuera, ſolo lo que comieron los moços; y parte 24
de los varones, que anduvieron conmigo: Hanèr
Eſcòl

Eſcòl y Mamrè, ellos tomaràn ſu parte.

CAP 15.

1 DEſpues de las coſas eſtas, fue palabra de .A. à Ab-
ram en la viſion por dezir: no temas Abram, yo
2 amparo à ti, tu precio mucho mucho. Y dixo Ab-
ram, .A. Dios, que daràs à mi? y yo andàn ſolo: y hijo
3 deſpenſero de mi caſa, el Damaſceno Elihezer. Y dixo
Abram; he à mi no diſte ſemen: y he hijo de mi caſa, he-
4 redàn à mi. Y he palabra de .A. à él, por dezir; no te he-
redarà eſte: que ſalvo el que ſaldrà de tus entrañas; él te
5 heredarà. Y ſacó à él à fuera, y dixo, cata ahora à los cie-
los; y cuenta las eſtrellas; ſi podrás contar à ellas: y dixo
6 à él; aſſi ſerà tu ſemen Y creyò en .A.: y contòlo à él
VI 7 por juſtedad.* Y dixo à él: yo .A. que te ſaqué, de valle
deCaldeos;para dar à ti,à la tierra la eſta,para heredarla.
8 9 Y dixo, .A. Dios; en que ſabré, que la heredaré? Y dixo
à él, toma à mi bezerra aterceada; y cabra aterceada, y
10 barvez aterceado: y tortola, y palomino. Y tomó à él, à
todos eſtos: y partiò à ellos por medio; y puſo cada par-
11 te, à eſcuentra ſu compañera: y à la paxara no partiò. Y
deſcendiò la volatilla, ſobre los cuerpos, y hizo bolar à
12 ellas Abram. Y fuè el Sol, para ponerſe; y adormeci-
miento cayó, ſobre Abram: y he miedo, eſcuridad gran-
13 de, cayen ſobre el. Y dixo à Abram, ſabiendo ſabràs,
que peregrino ſerá tu ſemen, en tierra que no à ellos; y
hazerloshan ſervir, y affigirán à ellos, quatrocientos
14 años. Y tambien à la gente que ſirvièren, juzgán yo: y
15 deſpues aſſi ſaldrán,con ganancia grande. Y tu vendrás à
16 tus padres con páz: ſeras enterrado con caneza buena. Y
generancio quarto tornarán aqui: que no (es) cumpli-
17 do peccado del Hemori, haſta aqui. Y fué (como)el Sol
ſe puſo; y eſcuridad fuè: y he horno de humo, y tizon
18 de fuego; que paſſó entre las eſpartiduras,las eſtas.En el
dia el eſſe, tajó .A. con Abram firmamento por dezir:à tu
ſemen dî,à la tierra eſta; de Rio de Egypto,haſta el rio el
19 grande, rio de Perat. A el Kení, y à el Kenizí; y à el
20 Kadmoní. Y à el Hití, y à el Perizí y à los Refaim.
21 Y à el Emorí, y à el Kenaaní; y a el Girgaſí, y a el
Yebuſi.

CAP. 16.

1 Y Saray muger de Abram, no pariò a él:y a ella ſierva
2 Egypcia, y ſu nombre Agar. Y dixo Saray a Abram,
he ahora me vedó .A. de parir; ven ahora a mi ſier-
va, quiça ſeré ahijada della: y oyò Abram a boz de Sa-
3 ray. Y tomò Saray muger de Abram a Agar la Egypcia
ſu ſierva; de fin de diez años,de eſtar Abram en tierra de
4 Kenaan: y diòla a Abram ſu marido a él por muger. Y
vino a Agar, y encintoſſe: y vido, que ſe encintò; y
5 fue deſpreciada ſu ſeñora, en ſus ojos. Y dixo Saray a Ab-
ram, mi agravio ſobre ti; yo dî mi ſierva en tu ſeno; y
vido, que ſe encintó; y fuî deſpreciada en ſus ojos: juz-
6 gue .A. entre mi y entre ti. Y dixo Abram a Saray, he
tu ſierva en tu mano; haz a ella lo que fuere bueno, en
7 tus ojos: y afligióla Saray; y huyò de delante della: Y
hallóla Angel de .A.; ſobre fuente de las aguas, en el di-
8 ſierto: ſobre la fuente, en carrera de Súr. Y dixo; Agar
ſierva de Saray, de donde vienes? y adonde andas? y
9 dixo, por Saray mi ſeñora yo huyèn. Y dixo a ella
Angel de .A.; tornate a tu ſeñora: y affligete de-
10 baxo de ſus manos. Y dixo a ella Angel de .A.
muchiguar muchiguaré a tu ſemen, y no ſera contado
11 de muchedumbre. Y dixo a ella Angel de .A.; he
tu encintada, y parirás hijo: y llamarás ſu nombre
12 Iſmahél: que oyò .A. a tu afflicion. Y él ſerá ſil-
veſtre hombre, ſu mano en todos; y mano de to-
dos en el: y ſobre faces de todos ſus hermanos, mo-
13 rará. Y llamó nombre de .A. el hablán a ella: tu
Dios de viſta: que dixo, ſi tambien aqui vide,
14 deſpues de mi veer. Por tantó llamó al pozo; po-
15 zo Lahay Roì: he entre Cadés, y entre Báred. Y
pariò Agar a Abram hijo: y llamó Abram nombre
16 de ſu hijo, que pariò Agar, Iſmahél. Y Abram de
edad de ochenta, y ſeis años: en parir Agar a Iſmahél
a Abram

CAP. 17.

1 Y Fue Abram, de edad de noventa

טו א אשכל וממרא הם יקחו חלקם: ס אחר
הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
ב מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
ג הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי:
ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
ה יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר
הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר
ו אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה ויחשבה
ששי ז לו צדקה: * ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
ח כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: ויאמר
ט אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
י וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר
יא וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם: ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
יג גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
יד מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
טו כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
טז תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו הנה כי לא
יז שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
יח האלה: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
יט הגדל נהר פרת: את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני:
כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי
ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי: ס
טז א ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
ב ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
את שרי ג וישמע אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
ד לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל
ה גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
ו בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: ויאמר אברם אל נקוד על י' בתרא
שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
ז שרי ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין
ח המים במדבר על העין בדרך שור: ויאמר הגר
שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
ט שרי גברתי אנכי ברחת: ויאמר לה מלאך יהוה שובי
י אל גברתך והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך
יא יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר
לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו
יב ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא
אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן:
יג ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי
יד אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר
טו באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: ותלד הגר
לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר
טז ישמעאל: ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת
יז א הגר את ישמעאל לאברם: ס ויהי אברם בן תשעים

שנה ותשע שנים וירא יהוה אל־אברם ויאמר
אליו אני־אל שדי התהלך לפני והיה תמים :
ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד : 2
ויפל אברם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמר : אני 3 4
הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים : ולא־יקרא ה
עוד את־שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב־המון
גוים נתתיך : והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים 6
ומלכים ממך יצאו : * והקמתי את־בריתי ביני ובינך 7 שביעי
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך אחריך : ונתתי לך ולזרעך אחריך 8
את ׀ ארץ מגריך את כל־ארץ כנען לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים אל־אברהם 9
ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם :
זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך י
אחריך המול לכם כל־זכר : ונמלתם את בשר 11
ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם : ובן־שמנת 12
ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת־
כסף מכל בן־נכר אשר לא מזרעך הוא : המול ׀ 13
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם : וערל ׀ זכר אשר לא־ימול את־בשר 14
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי
הפר : ס ויאמר אלהים אל־אברהם טו
שרי אשתך לא־תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה :
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה 16
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על־פניו 17
ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה־שנה יולד ואם־שרה
הבת־תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל־ 18
האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך : ויאמר אלהים 19
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק א״ת . אשתך
והקמתי את־בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו :
ולישמעאל שמעתיך הנה ׀ ברכתי אתו והפריתי כ
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים־עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת־בריתי אקים את־יצחק 21
אשר תלד לך ׀ שרה למועד הזה בשנה האחרת : א״ת לך
ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויקח 22 23
אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו ואת
כל־מקנת כספו כל־זכר באנשי בית אברהם וימל
את־בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
אלהים : ואברהם בן־תשעים ותשע שנה בהמלו בשר 24
ערלתו : וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו כה מפטיר
את בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם 26
וישמעאל בנו : וכל־אנשי ביתו יליד בית ומקנת־כסף 27
מאת בן־נכר נמלו אתו :

פ פ פ

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־ א יח פ״ד
האהל כחם היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה 2
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה : ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן 3 קדש
בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך : יקח־נא מעט־מים 4
ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה פת־לחם ה
וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־
עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת : וימהר 6
אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועשי עגות : ואל־הבקר רץ 7
אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער

וימהר

y nueve años: y apareſcioſſe .A. a Abram, y dixo a el;
yo Dios abaſtado, anda delante mi, y ſé perfecto. Y daré 2
mi firmamento entre mi y entre ti: y muchiguaré a ti en
mucho mucho. Y echóſſe Abram ſobre ſus faces: y ha- 3
bló con él Dios, por dezir. Yo, he mi firmamento con- 4
tigo: y ſerás por padre de fonſado de gentes. Y no ſerá 5
llamado mas tu nombre Abram: y ſera tu nombre Abra-
ham; que padre de fonſado de gentes te di. Y haré fru- 6
chiguar a ti en mucho mucho; y dartehé por gentes: y
Reyes de ti ſaldran*. Y affirmaré á mi firmamento entre 7 VII
mi y entre ti, y entre tu ſemen deſpues de ti, a ſus gene-
rancios; por firmamento de ſiempre: por ſer a ti por
Dios; y a tu ſemen deſpues de ti. Y daré a ti, y a tu ſe- 8
men deſpues de ti, a tierra de tus peregrinaciones, a toda
tierra de Kenaan, por poſſeſſion de ſiempre: y ſeré a ellos
por Dios. Y dixo Dios a Abraham y tu a mi firmamento 9
guardarás: tu, y tu ſemen deſpues de ti, a ſus generan-
cios. Eſte mi firmamento, que guardareis, entre mi y 10
entre vos; y entre tu ſemen deſpues de ti: circuncidar a
vos, todo macho. Y circuncidareis a carne de vueſtra 11
cerradura: y ſerá por ſeñal de firmamento; entre mi y
entre vos. Y de edad de ocho dias ſerá circuncidado a 12
vos todo macho; a vueſtros generancios: naſcido de ca-
ſa, y compra de plata; de todo hijo de eſtrañedad, que
no de tu ſemen él. Circuncidar ſerá circuncidado naſcido 13
de tu caſa; y compra de tu plata: y ſerá mi firmamento
en vueſtra carne por firmamento de ſiempre. Y incir- 14
cunciſo macho, que no circuncidàre a carne de ſu cerra
dura; y ſera tajada la alma la eſſa de ſus pueblos: a mi fir-
mamento baldò. Y dixo Dios a Abraham; Saray tu mu- 15
ger; no llamarás a ſu nombre Saray: que Sará ſu nombre.
Y bendeziré a ella; y tambien di della a ti hijo: y bende- 16
zirlahé, y ſera por gentes; Reyes de pueblos della ſerán. Y 17
echóſſe Abraham ſobre ſus faces y riyo [DE ALEGRIA:] y
dixo en ſu coraçon, ſi el de edad de cien años engendrará?
y ſi Sará de edad de noventa años parirá. Y dixo Abra- 18
ham a Dios, oxalà Yſmahel viva delante ti. Y dixo Dios, 19
decierto Sará tu muger parirá à ti hijo; y llamarás a ſu
nombre Ishak: y afirmaré à mi firmamento con él, por
firmamento de ſiempre, à ſu ſemen deſpues del. Y por 20
Iſmahèl te oí, he bendixe à él: y haré fruchiguar à él, y
haré muchiguar à él, en mucho mucho: doze principes
engendrará, y darlohé por gente grande. Y à mi firma- 21
mento afirmaré con Ishac: que parirà à ti Sará, al plazo el
eſte, en el año el otro. Y acabò de hablar con el: y ſubiò 22
el Dios de ſobre Abraham. Y tomò Abraham à Iſmahél 23
ſu hijo, y à todos naſcidos de ſu caſa, y à toda compra
de ſu plata; todo macho en varones de caſa de Abra-
ham, y circuncidò à carne de ſu cerradura, en el miſmo
dia el eſte, como hablò con el Dios. Y Abraham de edad 24
de noventa y nueve años: en ſu circuncidar carne de ſu
cerradura. Y Iſmahél ſu hijo, de edad de treze años: en 25
ſu circuncidar a carne de ſu cerradura. En el miſmo dia 26
eſte, fue circuncidado Abraham; y Iſmahél ſu hijo. Y 27
todos Varones de ſu caſa; naſcido de caſa: y compra
de plata, de con hijo de eſtrañedad, fueron circun-
cidados con él. Aft. Jeſ. Cap. 40.

CAP. 18.

VAYERA.

Y Apareſcioſſe à él .A., en enzinas de Mamrè: y él 1 P. 4.
eſtàn a puerta de la tienda, como calentarſe el dia.
Y alçó ſus ojos y vido; y he tres varones eſtantes 2
cerca él: y vido, y corriò à ſu encuentro de puerta de la
tienda; y encorvoſſe à tierra. Y dixo: mi ſeñor, ſi aho- 3
ra hallé gracia en tus ojos; no ahora paſſes de ſobre tu
ſiervo. Seá tomado ahora poco de aguas, y lavad vue- 4
ſtros pies: y aſufridvos debaxo del arbol. Y to- 5
marè pedaço de pan, y ſuſtentad vueſtro coraçon,
deſpues paſſareys; que por tanto paſſaſteys por
vueſtro ſiervo: y dixeron; aſſi harás, como ha-
blaſte. Y apreſſurò Abraham, à la tienda à Sará: 6
y dixo, apreſſura tres medidas de harina ſemola;
amáſſa, y haz tortas. Y à las vacas corriò Abraham: 7
y tomó hijo de vaca, tierno y bueno; y diò al moço;

y

8 y apreſſuró para adereçar à él. Y tomó manteca, y le-
che; y hijo de la vaca, que hizo; y diò delante del-
los: y él eſtàn cerca dellos, debaxo del arbol, y co-
9 mieron. Y dixeron à él, adò Sará tu muger? y dixo,
10 he en la tienda. Y dixo, tornar tornarè à ti, como
hora cierta, y he hijo à Sará tu muger: y Sará oyén
11 à puerta de la tienda, y ella detras del, [ANGEL]. Y
Abraham y Sará viejos, entrados en los dias: ve-
12 doſſe de ſer à Sará; coſtumbre como las mugeres. Y
riyoſſe Sará entre ella, por dezir: deſpues de mi en-
13 vejecer, fue à mi deleite? y mi ſeñor viejo. Y dixo
.A. á Abraham: porque eſto ſe riyò Sará, por de-
zir: ſi tambien decierto pariré? y yo me envejeci?
14 Si ſe encubrirá de .A. coſa? al plazo tornaré á ti
II 15 como hora cierta, y à Sará hijo.* Y negò Sará, por
dezir: no reî, que temió: y dixo, no, que reyſte.
16 Y levantaronſe de alli, los varones; y cataron ſobre
faces de Sedom: y Abraham andan con ellos, para
17 acompañarlos. Y .A. dixo: ſi encubrien yo de Abra-
18 ham; lo que yo hazien? Y Abraham; ſer ſerà por
gente grande y fuerte: y ſeràn benditas por el, todas
19 gentes de la tierra. Que lo conoſcí, porque enco-
mendarà à ſus hijos, y à ſu caſa deſpues del; y guar-
daràn carrera de .A.; para hazer juſtedad y juizio:
para traher .A. ſobre Abraham, à lo que habló ſobre
20 él. Y dixo .A.; eſclamacion de Sedom y Hamorà,
que ſe engrandeſció: y ſu peccado, que ſe agravò
21 mucho. Deſcenderé ahora y veré, ſi como ſu clamor
22 que viene à mi hizieron, [HARE] fin; y ſino apiadaré. Y
catàron de alli, los varones; y anduvieron á Sedom: y
23 Abraham aun él eſtàn, delante .A.. Y llegoſſe Abra-
ham, y dixo: ſi tambien tajaràs juſto, con malo?.
24 Quiça ay cincuenta juſtos, entre la ciudad: ſi tam-
bien tajaràs? y no perdonaràs al lugar; por cincuen-
25 ta los juſtos, que entre ella? Vedado à ti, de hazer
como la coſa eſta, de matar juſto, con malo; y ſerà
como el juſto, como el malo: vedado à ti; ſi juez
26 de toda la tierra, no harà juſticia? Y dixo .A.; ſi hal-
làre en Sedom, cincuenta juſtos entre la ciudad: y
27 perdonaré à todo el lugar, por ellos. Y reſpondiò Ab-
raham, y dixo: he ahora envolunté, para hablar a
28 Adonay; y yo, polvo y ceniza. Quiçá menguaràn de
cincuenta los juſtos, cinco; ſi dañaras por los cinco
à toda la ciudad? y dixo, no dañaré; ſi halláre alli
29 quarenta y cinco. Y añadiò mas hablar a el, y dixo;
quiça ſe hallarán alli quarenta? Y dixo, no haré por
30 los quarenta. Y dixo; no ahora ereſca a Adonay, y
hablaré; quiça ſe hallaràn alli treinta? y dixo, no
31 haré, ſi halláre alli treinta. Y dixo, he ahora envo-
lunté, para hablar a Adonay; quiça ſe hallaràn alli
32 veinte? y dixo no dañaré, por los veinte. Y dixo,
no ahora ereſca a Adonay, y hablaré, ſolo eſta vez;
quiça ſe hallarán alli, diez? y dixo, no dañaré por
33 los diez. Y anduvo .A.; como acabó de hablar a
Abraham: y Abraham tornó a ſu lugar.*

CAP. 19.

III 1 Y Vinieron dos los Angeles, à Sedom por la tar-
de; y Loth ſentado en puerta de Sedom: y vi-
do Loth, y levantoſſe à ſu encuentro; y encor-
2 voſſe faces à tierra. Y dixo, he ruego mis ſeñores,
llegadvos ahora, à caſa de vueſtro ſiervo, y dormid,
y lavad vueſtros pies; y madrugareys, y andareys à
vueſtro camino: y dixeron no; que en la plaça dor-
3 miremos. Y porfiò con ellos mucho; y llegaronſe à
él; y vinieron à ſu caſa: y hizo à ellos combite; y
4 cenceñas coziò, y comieron. Antes que jazieſſen: y
varones de la ciudad, varones de Sedom; arrodearon
la caſa; de moço y haſta viejo: todo el pueblo de
5 cabo. Y llamàron à Loth, y dixeron á el; adò los va-
rones, que vinieron à ti eſta noche? ſacalos à nós; y
6 conoſceremos à ellos. Y ſaliò à ellos Loth, al portal:
7 y la puerta cerró tras ſi. Y dixo: no ahora mis herma-
8 nos enmaleçays. He ahora à mi, dos hijas, que no co-
nocieron varon; ſacaré ahora à ellas à vós, y hazéd á ellas
como bueno en vueſtros ojos: ſolo à los varones los eſtos,

8 וימהר לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא־עמד עליהם תחת העץ
נקוד על איו 9 ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
י באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־בן
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:
11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
12 ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
13 בלתי היתה־לי עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל־
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד
14 ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
שני טו כעת חיה ולשרה בן: * ותכחש שרה ׀ לאמר לא
16 צחקתי כי ׀ יראה ויאמר ׀ לא כי צחקת: ויקמו משם
האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם
17 לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
18 עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו־בו
19 כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את־בניו
ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר
כ עליו: ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי־רבה וחטאתם
21 כי כבדה מאד: ארדה־נא ואראה הכצעקתה הבאה
22 אלי עשו ׀ כלה ואם־לא אדעה: ויפנו משם האנשים
23 וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש
אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע:
24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה
ולא־תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר
כה בקרבה: חללה לך מעשת ׀ כדבר הזה להמית צדיק
עם־רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל־
26 הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם־אמצא
בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל־
27 המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה־נא
28 הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
יחסרון חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה
את־כל־העיר ויאמר לא אשחית אם־אמצא שם
29 ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
ל הארבעים: ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם
31 שלשים: ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
32 העשרים: ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אך־
הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
שלישי 33 בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל־
יט א אברהם ואברהם שב למקמו: * ויבאו שני המלאכים
סדמה בערב ולוט ישב בשער־סדם וירא־לוט ויקם
2 לקראתם וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה־נא
חול אדני סורו נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
ל׳ רגוש והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
3 ברחוב נלין: ויפצר־בם מאד ויסרו אליו ויבאו
אל־ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית
ה מנער ועד־זקן כל־העם מקצה: ויקראו אל־לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה
6 הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אלהם לוט הפתחה
7 8 והדלת סגר אחריו: ויאמר אל־נא אחי תרעו: הנה־
נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא
אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל

הָאֵל אַל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃
9 וַיֹּאמְרוּ ׀ גֶּשׁ־הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט
שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד
10 וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדָּלֶת׃ וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ
11 אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ וְאֶת־
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־
12 גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט
עֹד מִי־לְךָ פֹה חָתָן וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר
13 הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם׃ כִּי־מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם
הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה
14 לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר ׀ אֶל־חֲתָנָיו ׀ לֹקְחֵי בְנֹתָיו
צ׳ רגושה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְּאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מַשְׁחִית יְהוָה
טו אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃ וּכְמוֹ הַשַּׁחַר
עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־
אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בַּעֲוֺן
16 הָעִיר׃ וַיִּתְמַהְמָהּ ׀ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד־אִשְׁתּוֹ
וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת יְהוָה עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ
17 מִחוּץ לָעִיר׃ וַיְהִי כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר
הִמָּלֵט עַל־נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־
18 הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה׃ וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם
קדש 19 אַל־נָא אֲדֹנָי׃ הִנֵּה־נָא מָצָא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל
חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאָנֹכִי לֹא
כ אוּכַל לְהִמָּלֵט הָהָרָה פֶּן־תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה וָמַתִּי׃ הִנֵּה
נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס שָׁמָּה וְהִוא מִצְעָר אִמָּלְטָה
רביעי 21 נָּא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הִוא וּתְחִי נַפְשִׁי׃ * וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת־
22 הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה כִּי לֹא אוּכַל
לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר
24 23 צוֹעַר׃ הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעֲרָה׃ וַיהוָה
הִמְטִיר עַל־סְדֹם וְעַל־עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה
כה מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל־הַכִּכָּר
26 וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הֶעָרִים וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃ וַתַּבֵּט אִשְׁתּוֹ
27 מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל־
28 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ וַיַּשְׁקֵף עַל־פְּנֵי
סְדֹם וַעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר וַיַּרְא וְהִנֵּה עָלָה
29 קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃ וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים
אֶת־עָרֵי הַכִּכָּר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיְשַׁלַּח אֶת־
לוֹט מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֵן
ל לוֹט׃ וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי
יָרֵא לָשֶׁבֶת בְּצוֹעַר וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו׃
31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין
32 בָּאָרֶץ לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־
33 אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃ וַתַּשְׁקֶיןָ
אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה הוּא וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־
נקוד על ו 34 אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר
הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה הֵן־שָׁכַבְתִּי אֶמֶשׁ אֶת־אָבִי
נַשְׁקֶנּוּ יַיִן גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שִׁכְבִי עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ
לה זָרַע׃ וַתַּשְׁקֶיןָ גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יָיִן וַתָּקָם
הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקֻמָהּ׃
37 36 וַתַּהֲרֶיןָ שְׁתֵּי בְנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיהֶן׃ וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן
38 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם׃ וְהַצְּעִירָה
גַם־הִוא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־
כ א עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם׃ ס וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם
אַרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃
2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי הִוא וַיִּשְׁלַח
3 אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־
אבימלך

no hagays coſa; que por tanto vinieron, en ſolombra de
mi viga. Y dixeron, llegate adelante, y dixeron; el uno 9
vino para peregrinar, y juzgò juzgando; ahora enmale-
cerémos à ti, mas que a ellos: y profiaron con el varon,
con Loth, mucho; y llegaronſe, para quebrar la puerta. Y 10
tendieron los varones, a ſu mano; y truxeron a Loth a ſi, a
la caſa: y a la puerta cerraron. Y a los varones, que a 11
puerta de la caſa; hirieron con ceguedumbres; de peque-
ño, y haſta grande: y canſaronſe, de hallar la puerta. Y 12
dixeron los varones a Loth; quien mas à ti aqui, yerno,
y tus hijos, y tus hijas, y todo lo que à ti, en la ciudad, ſaca
del lugar. Que dañantes nós, al lugar el eſte: que ſe en- 13
grandeſciò ſu eſclamacion delante A.; y embiónos .A.
para dañarlo. Y ſaliò Loth, y hablò à ſus yernos, toman- 14
tes ſus hijas: y dixo, levantadvos, ſalid del lugar eſte,
que dañán .A. á la ciudad: y ſue como burlán, en ojos de
ſus yernos. Y como la mañana ſubiò; y apreſſuraron los 15
Angeles con Loth, por dezir: levantate, toma à tu mu-
ger, y à dos tus hijas, las halladas; porque no ſeas tajado,
por delito de la ciudad. Y detardavaſe; y travaron los 16
varones por ſu mano, y por mano de ſu muger, y por ma-
no, de dos ſus hijas; con piedad de .A. ſobre él: y ſaca-
ronlo, y puzieronlo fuera de la ciudad. Y fue como ſu ſa- 17
car à ellos à fuera; y dixo ſé eſcapado por tu alma; no
cátes empues ti; y no te páres en toda la llanura: al mon-
te ſé eſcapado, por que no ſeas tajado. Y dixo Loth à 18
ellos: no ahora Adonay. He ahora halló tu ſiervo 19
gracia, en tus ojos, y engrandeciſte tu mercéd, que hi-
ziſte conmigo; para aviviguar à mi alma: y yo no podré
ſer eſcapado al monte; por que no ſe me pegue el mal,
y muera. He ahora, la ciudad eſta, cercana para huyr 20
allì; y ella pequeña: eſcaparmeé ahora allì, decierto pe-
queña ella; y vivirá mi alma.* Y dixo à él, he recebi tus 21 IV
faces; tambien por la coſa eſta: por no traſtornar à la ciu-
dad que hablaſte. Apreſſura, ſé eſcapado allì; que no 22
podré hazer coſa; haſta tu venir allì: por tanto llamó
nombre de la cuidad, Sóhar. El Sol, ſaliò ſobre la tierra: 23
y Loth vino, à Sóhar. Y .A. hizo llover ſobre Sedom, y 24
ſobre Hamorá, aſufre y fuego: de con .A. de los cielos.
Y traſtornó à las ciudades las eſtas; y à toda la llanura: y 25
à todos moradores, de las ciudades; y hermollo de la tier-
ra. Y catò ſu muger, de empues dél: y fue monton de 26
ſál. Y madrugò Abraham por la mañana: à el lugar, que 27
eſtuvo allì, delante de .A. Y cató ſobre faces de Sedom, y 28
Hamorá; y ſobre todas faces de tierra, de la llanura; y
vido, y he ſubia humo de la tierra; como humo de la hor-
naza. Y fue en dañar Dios, à ciudades de la llanura; y 29
membrò Dios à Abraham: y embiò à Loth de entre la
tráſtornadura; en tráſtornar à las ciudades; que eſtuvo
en ellas, Loth. Y ſubió Loth de Sohar, y eſtuvo en el 30
monte, y dos ſus hijas con él, que temiò de eſtar en So-
har, y eſtuvo en la lapa; él y dos ſus hijas. Y dixo la 31
mayor, à la menor: nueſtro padre viejo; y varon no
en la tierra, para venir à nós, como uſança, de toda la
tierra. Anda, abrevemos à nueſtro padre, vino, y jaze- 32
rémos con él: y aviviguaremos de nueſtro padre, ſemen.
Y abrevaron à ſu padre, vino, en la noche eſſa: y vino la 33
mayor, y jaziò con ſu padre; y no ſupo en ſu echarſe, ni
en ſu levantarſe. Y fue del otro dia; y dixo la mayor, à 34
la menor; he jazi à noche, con mi padre: abrevemoſlo
vino, tambien eſta noche, y vén, yaze con él; y avivi-
guaremos de nueſtro padre, ſemen. Y abrevaron tam- 35
bien en la noche eſſa, à ſu padre, vino: y levantoſe la
menor, y jaziò con él; y no ſupo en ſu echarſe, ni en
ſu levantarſe. Y encintáronſe, ambas hijas de Loth, 36
de ſu padre. Y pariò la mayor hijo; y llamò ſu nom- 37
bre Moab: el padre de Moab haſta oy. Y la menor 38
tambien ella, pariò hijo; y llamò ſu nombre, Ben-
Ami: el padre de hijos de Amon, haſta oy.

C A P. 20.

Y Movioſe de alli Abraham, à tierra del Meri- 1
dion; y eſtuvo entre Cadés, y entre Súr: y
peregrinò, en Guerár. Y dixo Abraham por 2
Sará ſu muger, mi hermana ella: y embió Abimé-
lech, Rey de Guerár; y tomò à Sará. Y vino Dios à 3
Abi-

Abimélech, en ſueño de la noche; y dixo à él, he
tu murien, por la muger que tomáſte; y ella mari-
4 dáda de marido. Y Abimélech, no llegó à ella:
5 y dixo; .A. ſi gente tambien juſta, matarás? De-
cierto él dixo à mi, mi hermana ella; y ella tam-
bien ella dixo, mi hermano él; con perfeccion de
mi coraçon, y con limpieza de mis palmas, hize
6 eſto. Y dixo à él Dios, en el ſueño, tambien yo
ſé, que con perfeccion de tu coraçon, hiziſte eſto;
y vedé tambien yo à ti, de peccár à mi: por tan
7 to no te dexè, tocar à ella. Y ahora, torna muger
del varon, que Propheta él; y harà oracion por
ti, y vive: y ſi tu no la tornas, ſabe que morir
8 morirás; tu, y todo lo que á ti. Y madrugò Abi-
mélech por la mañana, y llamò à todos ſus ſier-
vos; y habló à todas las palabras las eſtas, en ſus
9 orejas: y temieron los varones, mucho. Y llamò
Abimélech a Abraham, y dixo à él, que hiziſte à
nós? y que pequé à ti? que truxiſte ſobre mi, y
ſobre mi reyno, peccado grande? obras que no ſon
10 de hazer, hiziſte conmigo. Y díxo Abimélech, à
11 Abraham: que viſte, que hiziſte à la coſa la eſta. Y
dixo Abraham; que dixe, quiçá no temor del Dios,
en el lugar el eſte; y matarmeán por cauſa de mi
12 muger. Y tambien [ES] verdad, [QUE] mi hermana hija
de mi padre ella; mas no, hija de mi madre: y fué à mi
13 por muger. Y fue como me hizo traſmigrar Dios,
de caſa de mi padre, y dixe à ella; eſta tu mercéd,
que harás conmigo: à todo el lugar, que vinieremos
14 allî; dî por mi, mi hermano él. Y tomó Abimélech,
ovejas, y vacas, y ſiervos y, ſiervas; y diò à Abra-
15 ham: y bolviò a él, à Sará ſu muger. Y dixo Abimé-
lech; he mi tierra, delante ti: en lo que fuere bueno
16 en tus ojos mòra. Y à Sará dixo, he di mil peſos
de plata à tu hermano; he él à ti [ABRAHAM] co
bertura de ojos, à todos los que contigo, y con to-
17 dos; y quedó reprehendida. Y hizo oracion Abra-
ham à Dios: y melezinò Dios à Abimélech, y à ſu
18 muger, y a ſus ſiervas, y parieron. Que detener de-
tuvo .A.; por toda vulva, à caſa de Abimélech:
por cauſa de Sará, muger de Abraham.

CAP. 21.

P.DIA 1 Y .A. viſitò à Sará, como dixo: y hizo .A. à Sará
I.DE 2 como hablò. Yencintoſe, y pariò Sará a Abra-
R.A. ham hijo, a ſus vejezes: al palzo, que hablò a él,
AFT. 3 Dios. Y llamò Abraham, a nombre de ſu hijo, el naſ-
SEM.I. 4 cido a él: que pariò a él Sará, Ishak. Y circuncidò
CAP.I. Abraham a Ishak ſu hijo; de edad de ocho dias: co-
V 5 mo encomendò a él, Dios. * Y Abraham de edad de
6 cien años, en ſer naſcido a él, a Ishak ſu hijo. Y dixo
Sará; riſo, hizo a mi Dios: todo el que oyere, ſe rey-
7 rá de mi. Y dixo, quien hablaria por Abraham; alecha-
8 ria hijos, Sarà? que pari hijo, a ſus vejezes. Y creſ-
ció el niño, y fue deſtetado: y hizo Abraham combite
9 grande, en dia de ſer deſtetado, Ishak. Y vido Sará à
hijo de Agár, la Egypcia, que parió á Abraham, bur-
10 lando. Y dixo à Abraham, deſtierra la ſierva eſta, y
à ſu hijo: que no heredarà, hijo de la ſierva la eſta,
11 con mi hijo, con Ishak. Y peſó la coſa mucho, en
12 ojos de Abraham: por cauſa de ſu hijo. Y dixo Dios
à Abraham; no péſe en tus ojos, por el moço, y
y por tu ſierva; todo lo que dixere à ti Sará, oye
en ſu bóz: que en Ishak ſerá llamado à ti, ſemen.
13 Y tambien à hijo de la ſierva, por gente lo pondré:
14 que tu ſemen él. Y madrugò Abraham por la ma-
ñana, y tomò pan, y botija de aguas, y dió à Agár,
puſo ſobre ſu hombro, y al niño, y embióla; y an-
15 duvo, y yerròſe, en deſierto, de Beér-ſábah. Y
acabaronſe las aguas, de la botija: y echò al ni-
16 ño debaxo de uno, de los arboles. Y anduvo y
ſe ſentó de eſcuentra, lexos como tiros de arco;
que dixo; no verè en morir el niño: y eſtu-
17 vo de eſcuentra; y alçò à ſu bóz y llorò. Y
oyò Dios, à bóz del moço, y llamò Angel del
Dios à Agár, de los cielos; y dixo à ella, que
à

אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־הָאִשָּׁה
4 אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב
ה אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם־צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ הֲלֹא הוּא
אָמַר־לִי אֲחֹתִי הִוא וְהִיא־גַם־הִוא אָמְרָה אָחִי הוּא
6 בְּתָם־לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הָאֱלֹהִים בַּחֲלֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתָם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ
חסר א׳ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם־אָנֹכִי אוֹתְךָ מֵחֲטוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא־
7 נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת־הָאִישׁ כִּי־
נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וֶחְיֵה וְאִם־אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי־
8 מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ
בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
9 הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ
לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה־עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמֶה־חָטָאתִי לָךְ
כִּי־הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה מַעֲשִׂים
י אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
11 אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה
12 וַהֲרָגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי׃ וְגַם־אָמְנָה אֲחֹתִי בַת־אָבִי
13 הִוא אַךְ לֹא בַת־אִמִּי וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
קדש הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר
תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי־
14 לִי אָחִי הוּא׃ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת
טו וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
16 אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ וּלְשָׂרָה
אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת
17 עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת׃ וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם
אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
18 וְאַמְהֹתָיו וַיֵּלֵדוּ׃ כִּי־עָצֹר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רֶחֶם לְבֵית
אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם׃

כא א ס וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר
פרש׳ יום א׳שלר״ה 2 וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה
לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃
3 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֶׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־
4 לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃ וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־
חמישי ה שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ * וְאַבְרָהָם בֶּן־
6 מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנוֹ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרָה
7 צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי׃ וַתֹּאמֶר
מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן
8 לִזְקֻנָיו׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל
9 בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק׃ וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר
י הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃ וַתֹּאמֶר
לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ
11 בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק׃ וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד
12 בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל
אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק
13 יִקָּרֵא לְךָ זָרַע׃ וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי
14 זַרְעֲךָ הוּא׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם ׀ בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת
מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד
וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃
טו וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת
16 אַחַד הַשִּׂיחִם׃ וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק
כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת
הַיָּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃
17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ
אֱלֹהִים ׀ אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־
לָּךְ

לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער
18 באשר הוא־שם: קומי שאי את־הנער והחזיקי את־
19 ידך בו כי־לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את־
עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים
ותשק את־הנער: ויהי אלהים את־הנער ויגדל כ
21 וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן
ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים: פ
ששי 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר־צבאו אל־
אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה:
23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם־תשקר לי ולניני
ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־
24 הארץ אשר־גרתה בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים כה
26 אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא־הגדת לי וגם
27 אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר
28 ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם
29 את־שבע כבשת הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל־
אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת
לבדנה: ויאמר כי את־שבע כבשת תקח מידי בעבור ל
31 תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת: על־כן
קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר־
33 צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר
34 שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
שביעי בארץ פלשתים ימים רבים: פ
כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם א
פרש׳ יום ב׳ שלר״ה 2 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח־נא את־ ב
בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
3 אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמרו
ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים:
4 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־
המקום מרחק: ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם ה
פה עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה
6 ונשובה אליכם: ויקח אברהם את־עצי העלה וישם
על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת
7 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל־אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
8 ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה־לו
9 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל־המקום
אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח
ויערך את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־
המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את־ידו ויקח י
11 את־המאכלת לשחט את־בנו: ויקרא אליו מלאך
יהוה מן־השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר
12 הנני: ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא
13 חשכת את־בנך את־יחידך ממני: וישא אברהם את־
עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
14 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה | יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה טו
16 אל־אברהם שנית מן־השמים: ויאמר בי נשבעתי
נאם־יהוה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא

חשכת

à ti Agár ? no temas , que oyò Dios , à boz del
moço, en lo que él alli. Levántate, alça al mo- 18
ço; y trava à tu mano por él: que por gente grande
lo pondrè. Y abriò Dios à ſus ojos; y vido pozo 19
de aguas: y anduvo, y hinchió à la botija de aguas;
y abrevò al moço. Y fue Dios con el moço, y 20
creſciò: y eſtuvo en el deſierto; y fuè tirador de ar-
co. Y eſtuvo en dſiierto de Parán: y tomó para él 21
ſu madre muger, de tierra de Egypto.* Y fuè en la 22 VI
hora la eſſa; y dixo Abimélech, y Pichol mayoral
de ſu fonſado; à Abraham por dezir: el Dios contigo,
en todo lo que tu hazien. Y ahora jura à mi por[NOMBRE 23
DE] Dios aqui; ſi falſarás à mi; y à mi hijo, y à mi
nieto: como la mercéd que hize contigo, harás
conmigo; y con la tierra, que moraſte en ella. Y 24
dixo Abraham; yo juraré. Y reprehendiò Abra- 25
ham à Abimélech: por cauſa de pozo de las
aguas; que robaron ſiervos de Abimélech. Y dixo 26
Abimélech; no ſè quien hizo la coſa la eſta: y tam-
bien tu, nò denunciaſte a mi; y tambien yo no oí,
ſalvo oy. Y tomò Abraham, ovejas y vacas; y diò 27
à Abimélech; y tajaron ambos ellos, firmamento. Y 28
hizo parar Abraham, à ſiete corderas de las ovejas à
ſus ſolas. Y dixo Abimélech: à Abraham: que ſon 29
ſiete corderas eſtas; que hiziſte parár à ſus ſolas?
Y dixo, que à ſiete corderas, tomarás de mi mano: 30
por que ſea à mi por teſtigo, que cavè al pozo eſte.
Por tanto llamò al lugar el eſſe, Beér-ſábah: que al- 31
lì juráron ambos ellos. Y tajaron firmamento en 32
Beér-ſábah: y levantoſe Abimélech, y Pichol mayo-
ral de ſu fonſado; y tornáron à tierra de Peliſtim.
Y plantò arbol en Beér-ſábah: y llamó alli en nom- 33
bre de .A. Dios de ſiempre. Y morò Abraham, en 34
tierra de Peliſtim, dias muchos.* VII

CAP. 22.

Y Fue deſpues de las palabras las eſtas; y Dios 1 P.DIA
provò à Abraham: y dixo à él, Abraham; y 2. DE
dixo, he yo aqui. Y dixo, toma ahora à tu 2 R.A,
hijo, à tu unico, que amáſte, à Ishak; y anda à AFT.
ti, à tierra de Moriá; y álçalo alli por alçacion; JRM.
ſobre uno de los montes, que diré à ti. Y madru- 3 CAP.
gò Abraham, por la mañana, y ſinchó à ſu aſno, 31.
y tomó à dos ſus moços con él; y à Ishak ſu hijo;
y partiò leños de alçacion; y levantoſe, y anduvo al
lugar, que dixo à él, Dios. En el dia el tercero, y 4
alçò Abraham á ſus ojos; y vido al lugar de lexos.
Y dixo Abraham à ſus moços, eſtad vós aqui con el 5
aſno; y yo y el moço, andaremos haſta aqui: y en-
corvarnoshemos, y tornarémos à vos. Y tomò 6
Abraham à leños de la alçacion, y puſo ſobre Ishak
ſu hijo; y tomò en ſu mano al fuego, y al cu
chillo: y anduvieron ambos ellos auna. Y dixo 7
Ishak, á Abraham ſu padre; y dixo mi padre; y
dixo he yo aqui mi hijo: y dixo, he el fuego y los
leños; y adò el carnero para alçacion?. Y dixo Abra- 8
ham; Dios verá à él, el carnero por alçacion, mi
hijo: y anduvieron ambos ellos auna. Y vinieron 9
á el lugar que dixo á él Dios, y fraguó alli Abra-
ham á la ara; y ordenó á los leños: y ató à Ishak
ſu hijo; y puſo á él ſobre la ara, de arriba á los le-
ños. Y tendiò Abraham á ſu mano, y tomó al cu- 10
chillo para degollár á ſu hijo. Y llamó á él, Angel, de 11
.A. de los cielos, y dixo; Abraham, Abraham: y
dixo, he yo aqui. Y dixo no tiendas tu mano, al 12
moço, y no hagas á él ninguna coſa: que ahora ſè,
que temiente del Dios tu; y no vedaſte á tu hijo, á
tu unico, de mi. Y alçó Abraham á ſus ojos, y vi- 13
do, y he barvez, deſpues de travado en la rama, con
ſus cuernos: y anduvo Abraham, y tomó al barvez;
y alçolo por alçacion en lugar de ſu hijo. Y llamò 14
Abraham, nombre del lugar el eſſe, .A. verà: que
ſerá dicho oy, en monte de .A. aparecerá. Y 15
llamó Angel de .A. à Abraham ſegunda vez,
de los cielos. Y dixo, por mi juré, dicho de 16
.A., que por quanto hiziſte la coſa eſta, y no
ve-

17 vedaſte à tu hijo: à tu unico. Que bendezir te bende-
zirè, y muchiguàr muchiguarè, à tu ſemen, como eſtrel-
las de los cielos; y como la arena, que ſobre orilla, de la
18 mar: y heredarà tu ſemen, à puerta de ſus enemigos. Y
bendezirſeàn con tu ſemen, todas gentes de la tierra:
19 precio, que oyſte en mi bóz. Y tornó Abraham à ſus
moços; y levantáronſe, y anduvieron auna, à Beér-
20 ſábah, y eſtuvo Abraham en Beér-Sábah. Y fue deſpues de
las palabras eſtas; y fue denunciado à Abraham por de-
zir: he pariò Milcà tambien ella, hijos à Nahór, tu herma-
21 no. A Hús ſu primogenito, y à Búz ſu hermano: y à Ke-
22 muel, padre de Aràm. Y à Keſed y Hazò; y à Pildás y
23 à Idláph: y à Betuel. Y Betuel engendrò à Ribcá, ocho
24 eſtos, pariò Milcà, à Nahòr hermano de Abraham. Y ſu
concubina, y ſu nombre Reumáh: y parió tambien
ella, à Tébah, y à Gáham; y à Táhas, y à Mahahà.

Aft: Reyes 2. Cap. 4.

C A P. 23.

HAYE SARA.

P. 5. 1 Y Fueron vidas de Sará, ciento, y veinte y ſiete, años:
2 años de vidas, de Sará. Y muriò Sará, en Kiriat-
harbá, ella Hebron, en tierra de Kenáan, y vino
3 Abraham; para endechar à Sarà, y para llorar por ella. Y
levantoſe Abraham, de ſobre faces, de ſu muerto: y
4 habló à hijos de Heth, por dezir Peregrino, y mora-
dizo, yo con vós; dad á mi poſſeſſion de ſepultura, con
5 vós; y enterrarè mi muerto, de delante de mi. Y reſ-
pondieron hijos de Heth, à Abraham por dezir, à él.
6 Oyenos mi ſeñor, principe del Dios tu, entre nós; en
eſcogedura de nueſtras ſepulturas, entierra tu muerto:
varon de nós, à ſu ſepultura no vedará de ti, de enter-
7 rar tu muerto. Y levantoſe Abraham, y encorvoſe à
8 pueblo de la tierra, à hijos de Heth. Y habló con el-
los por dezir: ſi es de vueſtra voluntad, enterrar à mi
muerto, de delante de mi; oydme, y rogád por mi, à
9 Hephròn hijo de Sohar. Y dè à mi, à lapa de la dobla-
dura que à él; que en cabo de ſu campo: por Plata
cumplida la dé à mi, entre vós, por poſſeſſion de ſe-
10 pultura. Y Hephròn eſtán, entre hijos de Heth: y res-
pondiò Hephròn el Hití, á Abraham, en orejas de hijos
de Heth; à todos vinientes por puerta de ſu ciudad, por
11 dezir. No mi ſeñor, oyeme, el campo di à ti; y la lapa,
que en él, à ti la di: à ojos de hijos de mi pueblo, la di à ti;
12 entierra tu muerto. Y encorvoſe Abraham; delante
13 pueblo de la tierra. Y hablò à Hephròn, en orejas de
pueblò de la tierra, por dezir; oxalà ſi tu me oyeſſes:
di, plata del campo toma de mi; y enterrarè à mi muerto
14 alli. Y reſpondiò Hephròn à Abraham, por dezir à él;
15 Mi ſeñor oyeme; tierra de quatrocientos peſos de plata,
16 entre mi y entre ti, que ella? y à tu muerto entierra. Y
oyò Abraham à Hephrón, y peſò Abraham à Hephròn,
à la plata, que hablò en orejas, de hijos de Heth: quatro-
II 17 cientos peſos de plata; corriente à el mercader. * Y con-
firmóſe campo de Hephròn, que en la dobladura; que
delante Mamrè: el campo, y la lapa que en él; y todo
el arbol que en el campo; que en todo ſu termino, der-
18 redor. A Abraham por compra, à ojos de hijos de
19 Heth: en todos vinientes, por puerta de ſu ciudad. Y
deſpues aſſi enterrò Abraham, à Sará ſu muger, en lapa
de campo de la dobladura, ſobre faces de Mamrè, el-
20 la Hebròn: en tierra de Kenaan. Y confirmóſe el
campo, y la lapa que en él, à Abraham por poſſeſ-
ſion de ſepultura: de con hijos de Heth.

C A P. 24.

1 Y Abraham viejo, entrado en los dias: y .A. bendixo
2 à Abraham, en todo. Y dixo Abraham à ſu ſiervo,
viejo de ſu caſa, el podeſtán en todo lo que à él: pon
3 ahora tu mano, debaxo de mi anca. Y conjurartehe, por
.A. Dios de los cielos, y Dios de la tierra: que no tomes
muger para mi hijo; de hijas del Kenaani; que yo eſtán
4 entre el. Que [SALVO] á mi tierra y à mi naſcimiento an-
5 darás: y tomarás muger, para mi hijo para Ishak. Y dixo
à él, el ſiervo; quiça no quererà la muger, andar empos
mi, à la tierra la eſta: ſi tornar, haré tornar à tu hijo; à la

17 חשכת את-בנך את-יחידך: כי-ברך אברכך והרבה
ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-
18 שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו
19 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע: פ
מפטיר כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
21 ילדה מלכה גם-הוא בנים לנחור אחיך: את-עוץ
22 בכרו ואת-בוז אחיו ואת-קמואל אבי ארם: ואת-
כשד ואת-חזו ואת-פלדש ואת-ידלף ואת בתואל:
23 ובתואל ילד את-רבקה שמנה אלה ילדה מלכה
24 לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד
גם הוא את-טבח ואת-גחם ואת-תחש ואת-מעכה:

פ פ פ

פ"ה

כג א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
2 שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
כף זעירא בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל-בני-חת לאמר:
4 גר-ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת-קבר עמכם
ה ואקברה מתי מלפני: ויענו בני-חת את-אברהם
6 לאמר לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את-מתך איש ממנו את-קברו
7 לא-יכלה ממך מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו
8 לעם-הארץ לבני-חת: וידבר אתם לאמר אם-
יש את-נפשכם לקבר את-מתי מלפני שמעוני ופגעו-
9 לי בעפרון בן-צחר: ויתן-לי את-מערת המכפלה
אשר-לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי
י בתוככם לאחזת-קבר: ועפרון ישב בתוך בני-חת
ויען עפרון החתי את-אברהם באזני בני-חת לכל
11 באי שער-עירו לאמר: לא-אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר-בו לך נתתיה לעיני בני-
12 עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני
13 עם-הארץ: וידבר אל-עפרון באזני עם-הארץ לאמר
אך אם-אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
14 ואקברה את-מתי שמה: ויען עפרון את-
טו אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע
מאת שקל-כסף ביני ובינך מה-הוא ואת-
16 מתך קבר: וישמע אברהם אל-עפרון וישקל
אברהם לעפרן את-הכסף אשר דבר באזני בני-חת
שני 17 ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: * ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה
והמערה אשר-בו וכל-העץ אשר בשדה אשר בכל-
18 גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני-חת בכל
19 באי שער-עירו: ואחרי-כן קבר אברהם את-שרה
אשתו אל-מערת שדה המכפלה על-פני ממרא הוא
כ חברון בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר-בו
לאברהם לאחזת-קבר מאת בני-חת: ס

כד א ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את-אברהם
2 בכל: ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-
3 אשר-לו שים-נא ידך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא-תקח אשה
4 לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל-
ארצי ואל-מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק:
ה ויאמר אליו העבד אולי לא-תאבה האשה ללכת
אחרי אל-הארץ הזאת ההשב אשיב את-בנך אל-

6 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָצָאתָ מִשָּׁם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר
7 לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה׃ יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר לְקָחַנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־
לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי
8 מִשָּׁם׃ וְאִם־לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ
9 מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה׃ וַיָּשֶׂם
הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־
שלישי י הַדָּבָר הַזֶּה׃ * וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו
וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרַם נַהֲרַיִם
11 אֶל־עִיר נָחוֹר׃ וַיַּבְרֵךְ הַגְּמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל־בְּאֵר
12 הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבֹת׃ וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֵה־נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־חֶסֶד
13 עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת
14 אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר הנערה קרי
אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם־
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע
טו כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי׃ וַיְהִי־הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר
וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יֻלְּדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה
16 אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ׃ וְהַנַּעֲרָ והנערה קרי
טֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה
17 וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃ וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר
18 הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי
19 וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃ וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ
וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתֹּת׃
כ וַתְּמַהֵר וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל־הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר
21 לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃ וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ
22 מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם־לֹא׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב
בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל־יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב
23 מִשְׁקָלָם׃ וַיֹּאמֶר בַּת־מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ
24 בֵּית־אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־בְּתוּאֵל
כה אָנֹכִי בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־
26 תֶּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם־מָקוֹם לָלוּן׃ וַיִּקֹּד הָאִישׁ
רביעי 27 וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ * וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ
28 נָחַנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ וַתָּרָץ הַנַּעֲרָ וַתַּגֵּד לְבֵית הנערה קרי
29 אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרָץ
ל לָבָן אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעָיִן׃ וַיְהִי ׀ כִּרְאֹת אֶת־
הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִדִים עַל־יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי
רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־
31 הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים עַל־הָעָיִן׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא
בְּרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת
32 וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃ וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים
וַיִּתֵּן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי
33 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיּוּשַׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא ויישם קרי
34 אֹכַל עַד אִם־דִּבַּרְתִּי דְּבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃ וַיֹּאמַר עֶבֶד
לה אַבְרָהָם אָנֹכִי׃ וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדָּל
וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים
36 וַחֲמֹרִים׃ וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵן לַאדֹנִי אַחֲרֵי
37 זִקְנָתָהּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיַּשְׁבִּעֵנִי אֲדֹנִי
לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
38 אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ׃ אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵּלֵךְ וְאֶל־
39 מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃ וָאֹמַר אֶל־אֲדֹנִי אֻלַי
מ לֹא־תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר־
הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתָּךְ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ

ולקחת

tierra que ſaliſte de alli? Y dixo à él Abraham: ſe guar- 6
dado à ti; que no hagas tornar à mi hijo, alli. .A. 7
Dios de los cielos, que me tomó de caſa de mi
padre, y de tierra de mi naſcimiento; y que hab-
ló, por mi, y que juró por mi, por dezir; à tu ſe-
men daré, à la tierrá la eſta: él embiará ſu Angel, de-
lante ti; y tomarás muger, para mi hijo, de alli. Y ſi 8
no quiziere la muger, andar empos ti; y ſerás libre
de mi jura eſta· decierto à mi hijo, no hagas tornar
alli. Y puſo el ſiervo à ſu mano, debaxo de anca, de 9
Abraham ſu ſeñor: y juró à él, ſobre la coſa la eſta.* Y 10 III
tomò el ſiervo, diez camellos, de camellos de ſu ſeñor,
y anduvo; y toda mejoria de ſu ſeñor, en ſu mano: y
levantóſe y anduvo, à Arám Naharaim, à ciudad de
Nahòr. Y hizo arrodillar los camellos, de fuera 11
de la ciudad, à pozo de las aguas: à hora de tar-
de; à hora de ſalir, las apoſaderas. Y dixo; .A. Dios 12
de mi ſeñor Abraham; haz encontrar ahora delante
mi, oy: y haz merced, con mi ſeñor Abraham. He yo 13
eſtán, cerca fuente de las aguas: y hijas de varones de
la ciudad, ſalientes para apoſar aguas. Y ſerá la moça 14
que dixere à ella, acueſta ahora tu cantaro, y beberé; y
dixere bébe; y tambien tus camellos, abrevaré: à ella
aparejaſte, para tu ſiervo Ishac; y por ella ſabré, que hi-
ziſte merced, con mi ſeñor. Y fue, antes que acabaſſe, de 1
hablar, y he Ribcá ſaliên, que fue nacida à Betuél, hijo
de Milcà, muger de Nahór, hermano de Abraham: y
ſu cantaro, ſobre ſu hombro. Y la moça buena de viſta 16
mucho; Donzella, y varon no la conociò: y decendiò à
la fuente; y llenó ſu cantaro, y ſubió. Y corrió el 17
ſiervo, à ſu encuentro: y dixo, abrevame ahora, poco
de aguas, de tu cantaro. Y dixo, bébe mi Señor: y 18
apreſſurò, y decendiò ſu cantaro ſobre ſu mano, y
abrevólo. Y acabó de abrevarlo: y dixo, tambien para 19
tus camellos, apozaré; haſta que acában, de beber. Y 20
apreſſuró, y vaziò ſu cantaro en la Pila, y corrió mas
al pozo, para apozar: y apozó, para todos ſus camellos.
Y el varon maravillanſe por ella: callàn, para ſaber, ſi 21
hizo proſperar .A. ſu carrera, ſi no. Y fuè como aca- 22
baron los camellos, para beber; y tomó el varon cer-
cillo de oro, Békah ſu peſo: y dos axórcas ſobre ſus
manos; diez (PESOS) de oro, ſu pezo. Y dixo, hija de 23
quien tu? denuncia ahora à mi: ſi hay en caſa de tu
padre, lugar à nós, para dormir? Y dixo à él; hija de 24
Betuèl yo: hijo de Milcà, que parió à Nahór. Y dixo 25
à él; tambien paja, tambien cevada mucha, con nós: tam-
bien lugar, para dormir. Y humillóſſe el varon; y en- 26
corvóſſe à .A.,* Y dixo, bendito .A., Dios de mi ſeñor 27 IV
Abraham; que no dexó ſu merced, y ſu verdad, de
con mi ſeñor: yo por la carrera, guióme .A.; à caſa de
hermános, de mi ſeñor. Y corrió la moça, y denunció 28
à caſa de ſu madre: como las palabrás, las eſtas. Y à 29
Ribcá hermano, y ſu nombre Labán: y corrió Labán
al varon à fuera, à la fuente. Y fue como vér al cer- 30
cillo, y las axórcas, ſobre manos de ſu hermána, y co-
mo ſu oyr, à palabras de Ribcá ſu hermana, por de-
zir; aſſi habló à mi el varon: y vino al varon; y he
eſtan cerca los camellos, cerca la fuente. Y dixo, vén 31
bendito de .A.: por que eſtás en la calle? y yo eſcom-
bré la caſa; y lugar para los camellos. Y vino el varon 32
à la caſa; y deſató los camellos: y dió paja, y cevada
à los camellos: y aguas para lavar ſus pies; y pies de
los varones, que con él. Y fue pueſto delante dél, para 33
comer; y dixo, no comeré; haſta que aya hablado, mis
palabras: y dixo, habla. Y dixo: ſiervo de Abraham 34
yo. Y .A. bendixo à mi ſeñor mucho, y engrandecioſe: 35
y dió à él, ovejas, y vacas, y plata, y oro; y ſiervos, y
ſiervas; y camellos, y aſnos. Y parió Sará, muger de mi 36
ſeñor, hijo à mi ſeñor; deſpues de ſu vejez: y dió à él, à
todo lo que à él. Y conjurome mi ſeñor, por dezir; no 37
tomes muger para mi hijo, de hijas del Kenaaní; que yo
morán en ſu tierra. Sinó à caſa de mi padre, anda- 38
rás, y a mi linaje, y tomarás muger, para mi hijo.
Y dixe à mi ſeñor: quiça no andará la muger em- 39
pos mi. Y dixo à mi; .A. que anduve delante dél, 40
embiará ſu Angel contigo, y proſperará tu carrera;

y

y tomarás muger para mi hijo; de mi linage, y de caſa,
41 de mi padre. Entonces ſerás libre de mi jura; quando
vinieres à mi linaje: y ſino dieren à ti, y ſerás libre de
42 mi jura. Y vine hoy à la fuente: y dixe; .A. Dios de
mi ſeñor Abraham; ſi eres tu ahora, proſperán mi car-
43 rera: que yo andàn ſobre ella. He yo eſtán, cerca fuen-
te de las aguas: y ſerá la moça la ſalien para apozar;
y dixere à ella, abrevame ahora, poco de aguas, de tu can-
44 taro. Y dixere à mi, tambien tu beve; y tambien para
tus camellos, apozarè: ella la muger; que aparejó .A.
45 para hijo, de mi ſeñor. Yo, antes que acabaſſe de
hablar en mi coraçon, y he Ribcá ſalien, y ſu can-
taro ſobre ſu hombro; y deſcendiò á la fuente, y apo-
46 zó: y dixe á ella, abrevame ahora. Y apreſſurò, y
deſcendiò ſu cantaro de ſobre ella; y dixo, beve; y
tambien à tus camellos, abrevaré: y beví, y tambien
47 los camellos, abrevò. Y demandè á ella, y dixe, hija
de quien tu? y dixo, hija de Betuél hijo de Nahor;
que pariò à el Mílcá: y puſe el cercillo, ſobre ſu na-
48 riz; y las axórcas, ſobre ſus manos. Y humilléme, y
encorvéme, à .A.: y bendixe à .A., Dios de mi ſe-
ñor Abraham; que me guiò en carrera de verdad;
para tomár, à hija de hermano, de mi ſeñor, para ſu hijo.
49 Y ahora ſi ſois vós, hazientes merced, y verdad con mi
ſeñor, denunciad à mi: y ſi no, denunciad à mi;
50 y catarè a derecha, ò a yzquierda. Y reſpondiò
Labán, y Bethuel, y dixeron; de .A. ſalió la coſa: no
51 podemos hablar à ti, mal o bien. He Ribcá delante ti;
toma, y anda: y ſea muger à hijo de tu ſeñor; como
52 hablò .A.. Y fue, como oyó ſiervo de Abraham, a ſus
V 53 palabras: y encorvoſſe à tierra, a .A..* Y ſacó el ſiervo
atuendos de plata, y atuendos de oro, y paños; y
diò à Ribcá: y frutas, diò à ſu hermano, y á ſu ma-
54 dre. Y comieron y bevieron, èl, y los varones que con
él; y durmieron: y levantaronſe por la mañana; y
55 dixo, embiadme à mi ſeñor. Y dixo ſu hermano y ſu
madre; eſté la moça con nós, año, ó dies (MESES), des-
56 pues andarás. Y dixo à ellos, no detardeis à mi; y
.A. proſperó mi carrera: embiadme, y andaré à mi
57 ſeñor. Y dixeron, llamemos à la moça: y demanda-
58 remos à ſu dicho. Y llamaron à Ribcá, y dixeron à
ella; ſi andarás con el varon el eſté? y dixo, andaré.
59 Y aconpañaron à Ribcá ſu hermana, y à ſu alecha-
60 dera: y á ſiervo de Abraham, y á ſus varones. Y ben-
dixeron à Ribcá, y dixeron à ella; nueſtra hermana,
tu ſeas, por miles de millares: y heréde tu ſemen; à
61 puerta de ſus aborrecientes. Y levantoſſe Ribcá, y
ſus moças, y montaron ſobre los camellos; y andu-
vieron, empues del varon: y tomó el ſiervo à Ribcá,
62 y anduvo. Y Ishac venia, de venir del pozo, Lahai
63 Rohi: y el eſtán, en tierra del Merydion. Y ſaliò
Ishac, para hazer oracion en el campo, à horas de tar-
de: y alçó ſus ojos, y vido; y he camellos vinientes.
64 Y alçó Ribcá à ſus ojos; y vido á Yshac: y echoſſe
65 de ſobre el camello. Y dixo al ſiervo, quien el varon
el eſte? el andan en el campo, á nueſtro encuentro? y
dixo el ſiervo, él mi ſeñor: y tomó el velo, y cubrios-
66 ſe. Y contó el ſiervo á Yshac: á todas las coſas que
67 hizo. Y truxola Yshac, á la tienda de Sará ſu madre, y
tomó à Ribcá, y fue a él por muger, y amóla: y con-
hortóſſe Yshac deſpues de (LA MUERTE DE) ſu madre.

C A P. 25.

VI 1 Y Añadió Abraham, y tomó muger, y ſu nombre
2 Keturá. Y pariò à él, à Zimrán y à Yokſán; y à
3 Medán, y à Midian, y a Ysbák, y à Súah. Y
Yokſan engendró à Sebá y à Dedàn: Y hijos de Dedàn fue-
4 ron Aſſurim, y Letuſim, y Leumim. Y hijos de Midiàn
Hefá y Hefer, y Hanóch, y Abídá, y Eldahá: todos eſtos,
5 hijos de Keturá. Y diò Abraham, à todo lo que à él, à Ys-
6 hac. Y à hijos de las concubinas, que à Abraham;
diò Abraham dadivas: y embiólos de ſobre Yshac ſu
hijo, mientras que el vivo; à Oriente, à la tierra Ori-
7 ental. Y eſtos dias, de años de vidas, de Abraham, que
8 vivió: ciento, y ſetenta, y cinco, años. Y tranſioſſe, y mu-
rió Abraham con, vejez buena, viejo, y harto (DE DIAS:)

41 ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: אז
תנקה מאלתי כי תבוא אל-משפחתי ואם-לא
42 יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבא היום אל-
העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם-ישך-נא
43 מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי
נצב על-עין המים והיה העלמה היצאת לשאב
ואמרתי אליה השקיני-נא מעט-מים מכדך:
44 ואמרה אלי גם-אתה שתה וגם לגמליך אשאב
מה הוא האשה אשר-הכיח יהוה לבן-אדני: אני
טרם אכלה לדבר אל-לבי והנה רבקה יצאת
וכדה על-שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה
46 השקיני נא: ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר
שתה וגם-גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה:
47 ואשאל אתה ואמר בת-מי את ותאמר בת-בתואל
בן-נחור אשר ילדה-לו מלכה ואשם הנזם על-אפה
48 והצמידים על-ידיה: ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך
את-יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
49 אמת לקחת את-בת-אחי אדני לבנו: ועתה אם-
ישכם עשים חסד ואמת את-אדני הגידו לי ואם-לא
נ הגידו לי ואפנה על-ימין או על-שמאל: ויען לבן
ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר
51 אליך רע או-טוב: הנה-רבקה לפניך קח ולך ותהי
52 אשה לבן-אדניך כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר
חמישי שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו ארצה ליהוה:*
53 ויוצא העבד כלי-כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
54 ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר-עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני
נה לאדני: ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים הנערה קרי
56 או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי
57 ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו
58 נקרא לנער ונשאלה את-פיה: ויקראו לרבקה לנערה קרי
ויאמרו אליה התלכי עם-האיש הזה ותאמר אלך:
59 וישלחו את-רבקה אחתם ואת-מנקתה ואת-עבד
ס אברהם ואת-אנשיו: ויברכו את-רבקה ויאמרו לה
אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער
61 שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על-הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את-רבקה וילך:
62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
63 הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
64 עיניו וירא והנה גמלים באים: ותשא רבקה את-עיניה
סה ותרא את-יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אל-העבד
מי-האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
66 הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק
67 את כל-הדברים אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את-רבקה ותהי-לו לאשה ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו:

פ

ששי כה 1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו את-
זמרן ואת-יקשן ואת-מדן ואת-מדין ואת-ישבק ואת-
3 שוח: ויקשן ילד את-שבא ואת-דדן ובני דדן היו
4 אשורם ולטושים ולאמים: ובני מדין עיפה ועפר וחנך
ה ואבידע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: ויתן אברהם
6 את-כל-אשר-לו ליצחק: ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו
7 בעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם: ואלה ימי שני-חיי
אברהם אשר-חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש
8 שנים: ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע

ויאסף אל-עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו 9
אל-מערת המכפלה אל-שדה עפרן בן-צחר החתי
אשר על-פני ממרא: השדה אשר-קנה אברהם מאת י
בני-חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי 11
מות אברהם ויברך אלהים את-יצחק בנו וישב יצחק
עם-באר לחי ראי: פ שביעי
ואלה תלדת ישמעאל בן-אברהם אשר ילדה הגר 12
המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני 13
ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית
וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד 14 טו
ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל 16 מפטיר
ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים-עשר נשיאם
לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים 17
שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: וישכנו 18
מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה
על-פני כל-אחיו נפל:

פ פ פ

ואלה תולדת יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את- 19 פ"ו
יצחק: ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את- כ
רבקה בת-בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן
הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו 21
כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם-כן למה זה אנכי 22
ותלך לדרש את-יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיים 23 גוים] קרי
בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומם 24
בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער כה
ויקראו שמו עשו: ואחרי-כן יצא אחיו וידו אחזת 26
בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד 27
איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק 28
את-עשו כי-ציד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: ויזד 29
יעקב נזיד ויבא עשו מן-השדה והוא עיף: ויאמר ל
עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-האדם האדם הזה כי
עיף אנכי על-כן קרא-שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה 31
כיום את-בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך 32
למות ולמה-זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי 33
כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: ויעקב נתן 34
לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז
עשו את-הבכרה: פ
ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי א כו
אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים
גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל-תרד מצרימה שכן 2
בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך 3
ואברכך כי-לך ולזרעך אתן את-כל-הארצת האל
והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך:
והרביתי את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את 4
כל-הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ:
עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי ה
חקותי ותורתי: * וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי 6 7 שני
המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
פן-יהרגני אנשי המקום על-רבקה כי-טובת מראה
הוא: ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך מלך 8
פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה 9
אשתך

y fue apañado, à ſus pueblos. Y enterràron à él; Yshak 9
y Iſmahèl, ſus hijos, en lapa de la dobladura: en campo
de Hefrón, hijo de Sohar, el Hitî; que ſobre faces de
Mamrè. El campo que compró Abraham, de con hijos, 10
de Heth: alli fue enterrado Abraham, y Sará ſu muger. Y 11
fue deſpues de morir Abraham; y bendixo Dios, à Yſ-
hac ſu hijo: y moró Yshac, junto al pozo, Lahai Rohi.* Y 12 VII
eſtas generanciones de Yſmahèl, hijo de Abraham: que
pariò Agàr la Egipcia, ſierva de Sará, à Abraham. Y 13
eſtos nombres de hijos de Yſmahèl; por ſus nombres, à
ſus generaciones; primogenito de Ysmahèl, Nebayoth;
y Kedar, y Adbeél y Mibſam. Y Miſmáh, y Dumà, y 14
Maſá. Hadad y Themà, Y etur Nafis, y Kèdma. Eſtos 15 16
ellos, hijos de Yſmahèl, y eſtos ſus nombres, en ſus pa-
lacios: doze principes, à ſus naſciones. Y eſtos años de 17
vidas de Yſmahèl; ciento, y treinta, y ſiete años: y tran-
ſioſſe, y murió; y fue apañado, à ſus pueblos. Y 18
moráron de Havilà haſta Súr, que ſobre faces de
Egypto; viniendo à Aſſúr: ſobre faces de todos ſus
hermanos, pozó.

Aft. Reyes 1. Cap. 1.

TOLDOTH YSHAC.

Y Eſtas generaciones de Yshac, hijo de Abraham: 19 P. 6.
Abraham, engendró à Yshac. Y fue Yshac, de 20
edad de quarenta años, en ſu tomar à Ribcà, hija de
Betuèl, el Aramí, de Padán Aram, hermana de Labán el
Aramí, à él por muger. Y hizo oracion Yshac à .A., à 21
eſcuentra ſu muger; que mañera ella: y recibió à el .A.;
y encintóſſe Ribcà ſu muger. Y conbatianſe los hijos, 22
entre ella; y dixo, ſi aſſi: por que eſto yo? y anduvo
para requerir à .A.. Y dixo .A. à ella, dos gentes, en tu 23
vientre: y dos naſciones de tus entrañas, ſe dividirán: y
naſcion, mas que naſcion, ſe enfortecerá; y el mayor, ſer-
virá (AL) menor. Y cumplieronſe ſus dias, para parir: y 24
he gemios, en ſu vientre. Y ſalió el primero bermejo, to- 25
do el como manta de pelo: y llamàron ſu nombre He-
ſau. Y deſpues aſſi, ſalió ſu hermano, y ſu mano traván 26
por calcañar de Heſau: y llamó ſu nombre, Yahacob, y Ys-
hac, de edad de ſeſenta años, en parir [RIBCA] à ellos. Y
engrandecieronſe los moços: y fue Heſau, varon ſabien 27
caça, varon de campo: y Yahacob varon pleniſmo; mo-
rador de tiendas. Y amó Yshac à Heſau, que caça en 28
ſu boca: y Ribcà amava, à Yahacob. Y coſinó Yahacob 29
coſinado: y vino Heſau del campo, y él laſſo. Y dixo 30
Heſau à Iahacob, hazme guſtar ahora, del bermejo el
bermejo, el eſte, que laſſo yo: por tanto llamò ſu nom-
bre, Edom. Y dixo Iahacob, vende como oy, à tu pri- 31
mogenitura à mi. Y dixo Heſau; he yo andàn para mor- 32
rir: y para que eſto à mi, primogenitura? Y dixo Ia- 33
hacob, jura à mi como oy, y juró à el: y vendió à ſu
primogenitura, à Iahacob. Y Iahacob dió à Heſau, pan 34
y coſinado de lentejas; y comió y bevió, y levantoſſe, y
anduvo: y menoſpreſció Heſau, à la primogenitura.

CAP. 26.

Y Fue hambre en la tierra; à fueras de la hambre la 1
primera, que fue en dias de Abraham: y anduvo
Yshac, à Abimèlech Rey de Peleſtim, à Guerár. Y 2
aparecióſſe á él .A.; y dixo, no deciendas à Egypto: mó-
ra en la tierra: que diré à ti. Peregrina en la tierra la eſta: y 3
ſerè contigo, y bendezirtehè: que a ti y à tu ſemen daré,
à todas las tierras las eſtas; y afirmarè à el juramento, que
jurè à Abraham, tu padre. Y muchiguarè à tu ſemen; 4
como eſtrellas, de los cielos; y daré à tu ſemen, à todas
las tierras las eſtas: y bendezirſeán con tu ſemen, todas
gentes de la tierra. Precio, que oyó Abraham en mi 5
boz: y guardó mi guardia, mis encomendanças, mis
fueros, y mis leyes.* Y eſtuvo Ishac, en Guerar. Y de- 6 7 II
mandáron varones del lugar, por ſu muger; y dixo, mi
hermana ella: que temió de dezir mi muger; [QUE DIXO]
quiça me matarán, varones del lugar, por Ribcá, que
buena de viſta, ella. Y fue como ſe alongaron á él alli, los 8
dias: y cató Abimélech, Rey de Peleſtim, por la ven-
tana: y vido, y he Ishac burlán con Ribcá, ſu mu-
ger. Y llamó Abimélech à Yshac, y dixo, cierto he 9
tu

tu muger ella, y como dixiſte, mi hermana ella? y dixo à él,
10 Yshác; que dixe, [ESTO,] porque no muera, por ella. Y di-
xo Abimélech; que eſto hiziſte á nos? como poco jaziera
uno del pueblo, con tu muger: y truxeras ſobre nós, culpa.
11 Y encomendó Abimélech; à todo el pueblo por dezir: el
tocán, en él varon el eſte, ó en ſu muger, matar ſerá mata-
12 do. Y ſembró Yshác en la tierra la eſſa: y halló en el
III 13 año el eſſe, cien medidas: y bendixolo .A.* Y engrande-
cioſe el varon: y anduvo andando, y engrandeſciendo,
14 haſta que ſe engrandeſció, mucho. Y fue à él ganado de
ovejas, y ganado de vacas; y labrança grande: y embi-
15 diaron á él, Peliſtim. Y todos los pozos, que cavaron ſier-
vos de ſu padre, en dias de Abraham, ſu padre: los cer-
16 raron, Peliſtim, y hinchieronlos de polvo. Y dixo Abi-
mélech, á Yshác: anda de con nós: que te enforteciſte
17 mas que nós, mucho. Y anduvo de allî Yshác: y poſó en
18 arroyo de Guerár, y eſtuvo allî. Y tornó Yshác, y cavó
à pozos de las aguas, que cavaron, en dias de Abraham,
ſu padre; y los cerraron Peliſtim; deſpues de morrir
Abraham: y llamó á ellos nombres, como los nombres,
19 que llamó à ellos, ſu padre. Y cavaron ſiervos de Yshác
20 en el arroyo: y hallaron allî, pozo de aguas, manantes. Y
barajaron paſtores de Guerar, con paſtores de Yshác
por dezir, à nós las aguas: y llamó nombre del pozo, He-
21 ſek; que altercaron con él. Y cavaron pozo otro, y ba-
22 rájaron tambien por él: y llamó ſu nombre Sitná. Y
arrancóſe de alli, y cavó pozo otro; y no barajaron
por él: y llamó ſu nombre Rehobót; y dixo que ahora
hizo enſanchar .A. á nós, y fruchiguaremos, en la tierra.*
IV 23 24 Y ſubió de alli, à Beér-ſábah. Y apareſcioſſe á él .A. en la
noche la eſſa; y dixo, yo Dios de Abraham, tu padre: no
temas, que contigo yo; y bendezirtehe, y muchi-
25 guaré á tu ſemen, por Abraham mi ſiervo. Y fraguó alli
Ara, y llamó en nombre de .A.; y tendió alli ſu tienda: y
26 cavaron alli ſiervos de Yshác, pozo. Y Abimélech andu-
vo á él de Guerar, y Ahuzát ſu compañero, y Pichol
27 mayoral de ſu fonſado. Y dixo á ellos Yshác; por que
veniſtes á mi? y vós aborreciſtes a mi, y embiaſteſme de
28 con vós. Y dixeron, ver vimos, que fue .A. contigo, y
diximos ſea á hora jura entre nos-otros, entre nos, y en-
29 tre ti: y tajaremos firmamento contigo. Que [NO] harás
con nos mal, como no te tocamos; y como hizimos
contigo, ſolo bien; y embiámoſte en paz: tu ahora
V 30 bendito de .A.,.* Y hizó á ellos combite; y comieron
31 y bevieron. Y madrugaron por la mañana; y juraron
varon, á ſu hermano: y embiólos Yshác, y anduvie-
32 ron de con él, en paz. Y fue en el dia el eſſe, y vinie-
ron ſiervos de Yshác; y denunciaron á él, por cauſa
del pozo que cavaron: y dixeron á él, hallamos aguas.
33 Y llamó á él Sibhá: por tanto nombre de la cuidad,
34 Béer-Sébah, haſta el dia, el eſte. Y era Heſau, de edad
de quarenta años: y tomó muger, á Yehudith hija de
35 Beerí, el Hittí: y á Báſemath, hija de Elòn el Hittí. Y
fueron amargura de eſpirito: á Yshác, y á Ribcá.

CAP. 27.

1 Y Fue como ſe envejeciò Yshác; y eſcurecieronſe
ſus ojos de vér: y llamó à Heſau, ſu hijo el gran-
de, y dixo à él, mi hijo; y dixo à él, he yo aqui.
2 Y dixo, he ahora me envejecî, no ſé, dia de mi muerte.
3 Y ahora toma ahora tus armas, tu aljava, y tu arco: y ſal
4 al campo; y caça para mi, caça. Y haz á mi manjares
como amé; y tráe á mi, y comeré: por que te ben-
5 diga mi alma antes que muera. Y Ribcá oyen, en ha-
blar Yshác à Heſau, ſu hijo: y anduvo Heſau, al cam-
6 po, para caçar caça, para traher. Y Ribcá, dixo á Ya
hacob, ſu hijo por dezir: he oî á tu padre, hablan con
7 Heſau tu hermano, por dezir. Tràe à mi caça, y haz
á mi manjares y comeré: y bendezirtehé delante .A.,
8 antes de mi muerte. Y ahora mi hijo oye en mi boz: á
9 lo que yo encomendán: à ti. Anda ahora á las ovejas;
y toma á mi de alli, dos cabritos de cabras, buenos,
y haré de ellos manjares, para tu padre, como amó.
10 Y traerás á tu padre, y comerá: porque te ben-
11 diga, antes de ſu muerte. Y dixo Yahacob á Rib-
cá ſu madre: he Heſau mi hermano, varon pelúdo,

אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
י כי אמרתי פן־אמות עליה: ויאמר אבימלך מה־זאת
עשית לנו כמעט שכב אחד העם את־אשתך והבאת
11 עלינו אשם: ויצו אבימלך את־כל־העם לאמר הנגע
12 באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ
ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
שלישי 13 יהוה: * ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי־גדל מאד:
14 ויהי־לו מקנה־צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
טו אתו פלשתים: וכל־הבארת אשר חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר:
16 ויאמר אבימלך אל־יצחק לך מעמנו כי־עצמת ממנו
17 מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל־גרר וישב שם:
18 וישב יצחק ויחפר את־בארת המים אשר חפרו בימי
אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמת אשר־קרא להן אביו:
19 ויחפרו עבדי־יצחק בנחל וימצאו־שם באר מים חיים:
כ ויריבו רעי גרר עם־רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
21 שם־הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו
באר אחרת ויריבו גם־עליה ויקרא שמה שטנה:
22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
שמה רחבות ויאמר כי־עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
רביעי 24 23 בארץ: * ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל־תירא כי־
אתך אנכי וברכתיך והרביתי את־זרעך בעבור
כה אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט־
26 שם אהלו ויכרו־שם עבדי־יצחק באר: ואבימלך
הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר־צבאו:
27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
28 אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי־היה
יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך
29 ונכרתה ברית עמך: אם־תעשה עמנו רעה כאשר
לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק־טוב ונשלחך
חמישי ל בשלום אתה עתה ברוך יהוה: * ויעש להם משתה
31 ויאכלו וישתו: וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו
32 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על־אדות הבאר אשר חפרו
33 ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על־כן
34 שם־העיר באר שבע עד היום הזה: ס ויהי
עשו בן־ארבעים שנה ויקח אשה את־יהודית בת־
לה בארי החתי ואת־בשמת בת־אילן החתי: ותהיין
כז א מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס ויהי כי־זקן
יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את־עשו בנו הגדל
2 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה־נא
3 זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא־נא כליך תליך
ה' יתירה 4 וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: ועשה־לי מטעמים
כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך
ה נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל־
6 עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה
אמרה אל־יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את־אביך
7 מדבר אל־עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה־
לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי:
9 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך־
נא אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טבים
י ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת
לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו:
11 ויאמר יעקב אל־רבקה אמו הן עשו אחי איש שער

12 ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
13 כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח־לי:
14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
טו אהב אביו: ותקח רבקה את־בגדי עשו בנה
הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את־
16 יעקב בנה הקטן: ואת ערת גדיי העזים הלבישה
17 על־ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את־המטעמים ואת־
18 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל־אביו
19 ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל־
אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום־
כ נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר
יצחק אל־בנו מה־זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
21 יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל־יעקב גשה־נא
22 ואמשך בני האתה זה בני עשו אם־לא: ויגש יעקב אל־
יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי
23 עשו: ולא הכירו כי־היו ידיו כידי עשו אחיו שערת
24 כה ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר
הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש־
26 לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו
27 גשה־נא ושקה־לי בני: ויגש וישק־לו וירח את־ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
28 ששי ברכו יהוה: * ויתן־לך האלהים מטל השמים ומשמני
29 וישתחוו ק' הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחו לך
לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך אורריך
ל ארור ומברכיך ברוך: ויהי כאשר כלה יצחק לברך
את־יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
31 ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם־הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר
32 תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי־אתה ויאמר
33 אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד־
מאד ויאמר מי־אפוא הוא הצד־ציד ויבא לי ואכל
34 מכל בטרם תבוא ואברכהו גם־ברוך יהיה: כשמע
עשו את־דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד־
לה מאד ויאמר לאביו ברכני גם־אני אבי: ויאמר בא
36 אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים את־בכרתי לקח והנה עתה
37 לקח ברכתי ויאמר הלא־אצלת לי ברכה: ויען
יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת־כל־אחיו
נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
38 מה אעשה בני: ויאמר עשו אל־אביו הברכה אחת
הוא־לך אבי ברכני גם־אני אבי וישא עשו קלו ויבך:
39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
מ מושבך ומטל השמים מעל: ועל־חרבך תחיה ואת־
אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
41 צוארך: וישטם עשו את־יעקב על־הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
42 אבי ואהרגה את־יעקב אחי: ויגד לרבקה את־דברי
עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך:
43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח־לך אל־לבן אחי
44 חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר־תשוב חמת
45 אחיך: עד־שוב אף־אחיך ממך ושכח את אשר־
עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם־
46 שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל־יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם־לקח יעקב אשה מבנות־חת
כאלה

y yo varon liſo. Quiçá me palpará mi padre, y ſerè en ſus 12
ojos como yerrán: y traerè ſobre mi, maldicion, y no
bendicion. Y dixo à él ſu madre, ſobre mi tu maldicion, 13
mi hijo: de cierto oye en mi boz, y anda toma á mi. Y an- 14
duvo, y tomó, y truxo á ſu madre: y hizo ſu madre, man-
jares, comó amó ſu padre. Y tomó Ribcá á paños de He- 15
ſau, ſu hijo el grande, los codiciados, que con ella en caſa:
y viſtió à Iahacob, ſu hijo el pequeño. Y á cueros de ca- 16
britos de las cabras, hizo veſtir ſobre ſus manos, y ſobre
liſadura de ſus cervizes. Y diò á los manjares y al pan, 17
que hizo, en mano de Iahacob ſu hijo. Y vino á ſu pa- 18
dre, y dixo, mi padre: y dixo he yo aqui; quien tu mi
hijo? Y dixo Iahacob á ſu padre, yo, Heſau tu primo- 19
genito, hize como hablaſte á mi: levantate ahora ſientate,
y come de mi caça: por que me bendiga tu alma. Y dixo 20
Isháс á ſu hijo; que[ES] eſto [QUE]apreſſuraſte para hal-
làr mi hijo? y dixo, que hizo encontrar. A. tu Dios delan-
te de mi. Y dixo Yshác á Iahacob; llegate ahora, y palpar- 21
tehe mi hijo: ſi tu eſte mi hijo Heſau, ſi no. Y llegoſſe 22
Yahacob a Yshác ſu padre, y palpólo: y dixo, la bóz,
bóz de Yahacob; y las manos, manos de Heſau. Y no lo 23
conoſció; que eran ſus manos, como manos de Heſau ſu
hermano peludas: y bendixolo. Y dixo, tu eſte mi hijo 24
Heſau? y dixo yo. Y dixo, haz llegar a mi, y comerè 25
de caça de mi hijo, por que te bendiga mi alma: y hizo
llegar à él, y comió; y truxo à él vino, y bevió. Y dixo à 26
él Yshác ſu padre, llega ahora y beſame, mi hijo. Y llegóſ- 27
ſe, y beſó à él; y olió à olor de ſus paños y bendixolo: y
dixo vè olor de mi hijo, como olor de campo, que lo
bendixo. A.. *Y dé à ti Dios, de rocio, de los cielos: y[DE] 28 VI
groſſuras de la tierra: y muchedumbre de civera, y mos-
to. Sirvante pueblos, y encorvenſe à ti naſciones; ſé 29
mayoral à tus hermanos; y encorvenſe à ti, hijos de tu
madre: tus maldizientes malditos, y tus bendizientes
benditos. Y fue como, cabó Yshác de bendezir à Yaha- 30
cob; y fue como ſalir ſaliò Iahàcob, de con faces de Isháс
ſu padre: y Heſau ſu hermano vino de ſu caça Y hizo 31
tambien él manjares; y truxo à ſu padre: y dixo à ſu
padre, levanteſe mi padre, y coma de caça de ſu hijo;
por que me bendiga tu alma. Y dixo á él Isháс ſu padre, 32
quien tu? Y dixo yo tu hijo, tu primogenito Heſau. Y 33
eſtremecioſſe Isháс, eſtremecimiento grande, haſta mu-
cho, y dixo quien aqui el caçan caça, y truxo à mi? y co-
mi de todo, antes que vinieſſes? y bendixelo: tambien
bendito ſerá. Como oir Heſau, à palabras de ſu padre: y 34
eſclamó eſclamacion grande, y amarga, haſta mucho: y
dixo à ſu padre bendizeme tambien a mi, mi padre. Y 35
dixo, vino tu hermano con arte: y tomó tu bendicion. Y 36
dixo, por tanto llamó ſu nombre Yahacob: y engañome
eſtas dos vezes; à mi primogenitura tomó; y he ahora
tomó mi bendicion: y dixo, ſino apartàſte à mi bendi-
cion? Y reſpondió Yshac, y dixo à Heſau, he mayo- 37
ral lo puſe à ti, y à todos ſus hermanos di à él por ſier-
vos; y [DE] civera y moſto lo aſufri: y à ti aqui, que harè
mi hijo? Y dixo Heſau à ſu padre, ſi bendicion una el- 38
la à ti mi padre? bendizeme tambien a mi, mi padre,
y alçó Heſau ſu bóz y lloró. Y reſpondió Isháс ſu pa- 39
dre, y dixo à él: he de groſſuras de la tierra ſerá tu mo-
rada; y de rocio de los cielos de arriba. Y ſobre tu 40
eſpada vivirás, y à tu hermano ſervirás, y ſerá quando
podeſtáres, y deſcargarás ſu yugo de ſobre tu cerviz.
Y amenazó Heſau á Yahacob por la bendicion, que 41
lo bendixo ſu padre: y dixo Heſau en ſu coracon,
llegarſeán dias de luto de mi padre; y mataré a Ya-
hacob mi hermano. Y fue denunciado á Ribcá á pa- 42
labras de Heſau ſu hijo el grande: y embió, y llamó
à Yahacob ſu hijo el pequeño; y dixo à él, he He-
ſau tu hermano: ſe conorta por ti, para matarte. Y 43
ahora mi hijo, oye en mi boz: y levantate huyete á
Laban mi hermano, à Harán. Y eſtarás con él, dias po- 44
cos: haſta que ſe torne ſaña de tu hermano. Haſta tor- 45
narſe furor de tu hermano de ti, y olvide á lo que hi-
ziſte á él, y embiarè, y tomartehé de alli: por que
ſeré deshijada, tambien de ambos vos, en dia uno. Y 46
dixo Ribcá á Yshác quéxome de mis vidas, por hijas de
Heth: ſi tomáre Yahacob muger de hijas de Heth,
como

como eſtas de hijas de la tierra, para que á mi, vidas?

CAP. 28.

1 YLlamó Yshác á Yahacob, y bendixo á él: y enco-
mendole, y dixo á él; no tomes muger de hijas de
Kenáan. Levantate anda á Padán Arám, á caſa de
2 Bétuel, padre de tu madre: y toma para ti de alli muger,
3 de hijas de Laban hermano de tu madre. Y Dios abaſta-
do bendiga á ti; y fruchìguete y muchiguete: y ſeas por
4 congregacion de pueblos. Y dé á ti a bendicion de Abra-
ham; á ti y á tu ſemen contigo: para hazerte heredar á tier-
VII 5 ra de tus peregrinaciones; que diò Dios á Abraham.*Yem-
bió Yshác a Iahacob, y anduvo a Padán Aram: a Laban
hijo de Betuél él Aramí, hermano de Ribcá, madre de Ya-
6 hacob y Heſau. Y vido Heſau que bendixo Yshác a Ya-
hacob, y [QUE] embió a él a Padan Aram para tomar a él de
alli muger: en ſu bendezir a él; y (QUE) encomendó a
7 él por dezir; no tomes muger de hijas de Kenáan. Y
(QUE) oyó Yahacob, a ſu padre y a ſu madre: y anduvo
8 a Padan Aram. Y [QUE] vido Heſau, que malas hijas de
9 Kenáan: en ojos de Ishác ſu padre. Y anduvo Heſau á Ys
mahél: y tomò a Mahálath hija de Yſmahél hijo de
Abraham, hermana de Nebayoth, ſobre ſus mugeres
a él por muger. Aft. Malachi Cap. 1.

VAIESE.

P.7. 10 YSalió Yahacob de Béer-ſábah: y anduvo à Harán.
11 Y encontró con el lugar, y durmió alli, por que ſe
puſo el Sol; y tomó de piedras del lugar, y puſo à
12 ſus cabeceras: y jaziò en el lugar el eſſe. Y ſoñó, y he
eſcalera parada à tierra: y ſu cabeça llegàva à los cielos:
y he Angeles de Dios: ſubientes y deſcendientes por el-
13 la. Y he .A. eſtan ſobre ella y dixo, yo .A. Dios de
Abraham tu padre, y Dios de Ishác: la tierra qne tu ja-
14 zién ſobre ella, à ti la daré y à tu ſemen. Y ſerà tu ſemen
como polvo de la tierra; y fruchiguarás à Poniente, y à
Oriente, y à Septentrion, y á Meridion: y bendezirſe-
15 han por ti, todas linages de la tierra, y por tu ſemen. Y
he yo contigo, y guardartehe en todo lo que andàres; y
hazertehe tornar à la tierra la eſta: que no te dexaré,
16 haſta que haga à lo que hablé por ti. Y deſpertò Yaha-
cob de ſu ſueño y dixo, cierto ay .A. en el lugar el eſte: y
17 yo no ſupe. Y temiò y dixo; quanto temeroſo el lugar el
este! no eſte que ſalvo caſa de Dios: y eſta puerta de los
18 cielos. Y madrugó Yahacob por la mañana, y tomó, la
piedra que puſo à ſus cabeceras; y puſo à ella eſtatua: y
19 vaziò azeyte ſobre ſu cabeça. Y llamó à nombre del
lugar el eſſe, Bet-hél: y decierto Lúz, nombre de la ciu-
20 dad al principio. Y prometiò Yahacob promeſſa, por de-
zir: ſi fuere Dios conmigo, y me guardáre en la carre
ra la eſta, que yo andán: y diere à mi, pan para comer, y
21 paño para veſtir. Y tornáre en paz, à caſa de mi padre:
22 y ſerá .A. á mi por Dios. Y la piedra la eſta, que puſe es-
tatua, ſerà caſa de Dios: y todo lo que dieres à mi, diez-
már lo diezmaré à ti.*

CAP. 29.

II 1 YAlçó Yahacob ſus pies: y anduvo à tierra de hijos de
2 Oriente. Y vido y he pozo en el campo: y he alli tres
rebaños de ovejas, jazientes cerca dél: que del pozo
el eſſe, abrevavan los rebaños: y la piedra grande ſobre
3 boca del pozo. Y apañavanſe alli todos los rebaños, y re-
bolvian a la piedra de ſobre boca del pozo: y abrevàvan
las ovejas: y tornàvan a la piedra, ſobre boca del pozo, à
4 ſu lugar. Y dixo à ellos Yahacob: mis hermanos de adon-
5 de vos? y dixeron, de Harán nós. Y dixo à ellos: ſi conos-
6 ceis à Laban hijo de Nahòr? y dixeron, conoſcemos. Y
dixo à ellos, ſi paz à el? y dixeron paz: y he Rahél ſu
7 hija, vinien con las ovejas. Y dixo, he aun el dia gran-
de; no hora de ſer apañado el ganado: abrevád las ove-
8 jas, y andad apaſcentad. Y dixeron no podemos, haſta
que ſéan apañados todos los rebaños, y rebuelvan la
piedra de ſobre boca del pozo: y abrevaremos las ove-
9 jas Aun él hablan con ellos: y Rahél viñien con las ove-
10 jas que à ſu padre; que paſtòra ella. Y fue como vido
Yahacob à Rahél hija de Labán, hermano de ſu madre; y
à ovejas de Labàn hermano de ſu madre, y llegóſſe Iaha-
cob, y rebolviò la piedra de ſobre boca del pozo; y abre-
11 vó à ovejas de Laban, hermano de ſu madre. Y beſó
Iaha-

כח א כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים׃ וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־
יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה
2 מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְתוּאֵל אֲבִי
3 אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ וְאֵל
4 שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃ וְיִתֶּן־
לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ
שביעי ה אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ * וַיִּשְׁלַח
יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל
6 הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃ וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ
יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת־לוֹ
מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח
7 אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ
8 וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃ וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי
9 יִצְחָק אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת־מָחֲלַת ׀
בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל־נָשָׁיו
לוֹ לְאִשָּׁה׃

ס ס ס

פ' ויצא

י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם 11
וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם
12 מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם
מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי
13 אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר
14 אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ וְהָיָה זַרְעֲךָ
כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה
טו וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ וְהִנֵּה אָנֹכִי
עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־
הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת
16 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ
17 יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ וַיִּירָא וַיֹּאמַר מַה
נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר
18 הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־
שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־
19 רֹאשָׁהּ׃ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
כ וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר
אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
21 הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ וְשַׁבְתִּי
22 בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ וְהָאֶבֶן
הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר
שני כט א תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ * וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ
2 אַרְצָה בְנֵי־קֶדֶם׃ וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם
שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהִוא
3 יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ וְנֶאֶסְפוּ־
שָׁמָּה כָל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר
4 לִמְקֹמָהּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ
ה מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר
6 וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
7 וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם
גָּדוֹל לֹא־עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃
8 וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ
9 אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר
עִמָּם וְרָחֵל ׀ בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה
הִוא׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי
אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן
11 מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ וַיִּשַּׁק
יעקב

12 יעקב לרחל וישא את־קלו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי
אחי אביה הוא וכי בן־רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה:
13 ויהי כשמע לבן את־שמע יעקב בן־אחתו וירץ
לקראתו ויחבק־לו וינשק־לו ויביאהו אל־ביתו ויספר
14 ללבן את כל־הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך
עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן טו
ליעקב הכי־אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה
16 משכרתך: וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם
17 הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה
שלישי 18 יפת־תאר ויפת מראה: * ויאהב יעקב את־רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה:
19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים כ
21 ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ויאמר יעקב
אל־לבן הבה את־אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
22 23 ויאסף לבן את־כל־אנשי המקום ויעש משתה: ויהי
בערב ויקח את־לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה:
24 ויתן לבן לה את־זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
ויהי בבקר והנה־הוא לאה ויאמר אל־לבן מה־זאת כה
עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
26 ויאמר לבן לא־יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
27 הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם־את־זאת
בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע־שנים אחרות:
28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן־לו את־רחל בתו
29 לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את־בלהה שפחתו
לה לשפחה: ויבא גם אל־רחל ויאהב גם־את־רחל ל
31 מלאה ויעבד עמו עוד שבע־שנים אחרות: וירא
יהוה כי־שנואה לאה ויפתח את־רחמה ורחל עקרה:
32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי־
33 ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר כי־שמע יהוה כי־שנואה אנכי ויתן־
34 לי גם־את־זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי־ילדתי לו
שלשה בנים על־כן קרא־שמו לוי: ותהר עוד ותלד לה
בן ותאמר הפעם אודה את־יהוה על־כן קראה שמו
ל יהודה ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה א
ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל־יעקב הבה־
2 לי בנים ואם־אין מתה אנכי: ויחר־אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר־מנע ממך פרי־
3 בטן: ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על־
4 ברכי ואבנה גם־אנכי ממנה: ותתן־לו את־בלהה
שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ה
6 ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי
7 ויתן־לי בן על־כן קראה שמו דן: ותהר עוד ותלד
8 בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
נפתולי אלהים ׀ נפתלתי עם־אחתי גם־יכלתי ותקרא
9 שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את־
זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד
בא גד קרי 11 זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד
12 ותקרא את־שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
13 ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
רביעי 14 את־שמו אשר: * וילך ראובן בימי קציר־חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל־לאה אמו ותאמר רחל
אל־לאה תני־נא לי מדודאי בנך: ותאמר לה המעט טו
קחתך את־אישי ולקחת גם את־דודאי בני ותאמר
16 רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא
יעקב

Iahacob à Rahél: y alçó ſu boz y, lloró. Y denunció Iaha- 12
cob, à Rahél, que hermano de ſu padre, él, y que hijo de
Ribcá él, y corriò y denunciò, à ſu padre. Y fue como oyr 13
Labàn, à oyda de Iahacob, hijo de ſu hermána, y cor-
riò à ſu encuentro, y abraço à él, y beſó à él: y
trúxolo à ſu caſa: y contó à Labàn à tódas las coſas
las eſtas. Y dixo à él Labàn: decierto mi hueſſo y mi
carne tu: y eſtuvo con él, mes de dias. Y dixo Labàn, 14
à Iahacab: ſi por ſer mi hermano tu, me ſirvirás de bal- 15
de? denuncia à mi que [SERA] tu precio. Y à Làban,
dos, hijas: nombre, de la grande, Leà; y nombre de 16
la pequeña, Rahél. Y ojos de Leà tiernos, y Rahél 17
éra, hermoſa de forma, y hermoſa de viſta.* Y amó 18 III
Iahacob à Rahél: y dixo, ſervirtée, ſiete años, por Ra-
hél tu hija, la pequeña. Y dixo Labàn, mejor mi dar à el- 19
la, à ti: mas que mi dar à ella, à varon otro: eſtá conmi-
go. Y ſirviò Iahacob, por Rahél, ſiete años: y fueron en 20
ſus ojos, como dias pocos, por ſu amàr à ella. Y dixo Ia- 21
hacob, à Labàn, da à mi muger, que ſe cumplieron
mis dias: y vendré à ella. Y ajuntó Labàn, à todos va-
rones del lugar, y hizo combite. Y fue por la tarde, y 22
tomó à Leà, ſu hija: y truxo à ella, à él: y vino à ella. Y 23
diò Labàn, á ella, à Zilpà ſu ſierva, à Leà ſu hija por ſier- 24
va. Y fue por la mañana; y he ella Leà: y dixo à Labán,
que eſto hiziſte à mi? decierto por Rahél, ſervi con- 25
tigo; y porque me engañaſte? Y dixo Labán; no
ſe haze, aſſi en nueſtro lugar, para dar la menor, an- 26
tes de la mayor. Cumple, ſemana de eſta: y ſerà da-
da à ti, tambien a eſta, por el ſervicio, que ſervirás 27
conmigo, aun ſiete años otros. Y hizo Iahacob, aſſi, 28
y cumpliò ſemana de eſta: y diò à él, à Rahél ſu hija,
à él por muger. Y diò Labán, à Rahél, ſu hija; à 29
Bilhà ſu ſierva, à ella, por ſierva. Y vino tambien, à 30
Rahél, y amó tambien a Rahél, mas que à Leà: y ſirviò
con él; aun ſiete años otros. Y vido .A. que aborrecida 31
Leà: y abriò à ſu vulva; y Rahél [ERA] mañera. Y en- 32
cintóſſe Leà, y pariò hijo, y llamó ſu nombre, Rehuben,
que díxo, que vido .A., en mi aflicion, que ahora me
amará, mi marido. Y encintòſſe mas, y pariò hijo, 33
y dixo, que oyó .A., que aborrecida yo: y diò a mi
tambien à eſte: y llamó ſu nombre Simhon. Y 34
encintóſſe mas, y pariò hijo; y dixo, ahora eſta
vez, ſe juntará mi marido à mi; que parí à él, tres
hijos: por tanto, llamó ſu nombre, Levi. Y encin- 35
tóſſe mas, y pariò hijo: y dixo, eſta vez, loaré à .A.; por
tanto llamó ſu nombre, Yehudà: y detuvoſſe, de parir.

CAP. 30.

Y vido Rahél, que no paria, à Yahacob; y enbidió 1
Rahél, en ſu hermana: y dixo, à Iahacob, dá à
mi hijos, y ſi no, muerta yo. Y ereſciò furor 2
de Iahacob, en Rahél: y dixo, ſi en lugar de Dios
yo? que vedó de ti fruto de vientre? Y dixo, he mi 3
ſierva Bilhà, vén à ella: y parirá, ſobre mis rodil-
las, y ſerè ahijada tambien yo, della. Y diò à él, à 4
Bilhà ſu ſierva, por muger; y vino à ella, Iahacob. Y 5
encintóſſe Bilhà, y pariò à Iahacob hijo. Y dixo Ra- 6
hèl, juzgóme Dios; y tambien oyó en mi bíz; y
diò à mi, hijo, por tanto llamò ſu nombre Dan. Y 7
encintóſſe mas, y pariò Bilhà ſierva, de Rahél, hijo
ſegundo, á Iahacob. Y dixo Rahél, porfias de Dios, 8
profié con mi hermana, tambien pude: y llamó ſu
nombre, Naphtali. Y vido Leà, que ſe detuvo de pa- 9
rir: y tomó à Zilpa ſu ſierva, y diòla á Iahacob por
muger. Y pariò Zilpá, ſierva de Leà, à Iahacob hijo. 10
Y dixo Leà, vino ventura: y llamó a ſu nombre, 11
Gád. Y pariò Zilpá, ſierva de Leà; hijo ſegundo à 12
Iahacob. Y dixo Leà, por bien aventurarme que 13
bien me aventuraron, moças: y llamó a ſu nombre, Aſ-
ſer.* Y anduvo Reuben en dias de ſegada, de trigo, 14 IV
y halló mandragoras en el campo; y truxo à ellas à
Leà ſu madre: y dixo Rahél à Leà, dá ahora à mi, de
mandragoras, de tu hijo. Y dixo à ella; ſi poco tu tomar 15
à mi marido? y [QUIERES] tomar tambien à mandrago-
ras, de mi hijo? Y dixo Rahel, por tanto yazerá con-
tigo, eſta noche, por mandragoras de tu hijo. Y vino 16
Iaha-

Iahacob del campo por la tarde, y ſalió Leà à ſu en-
cuentro, y dixo, à mi vendrás, que alquilar, te alquilé
por mondragoras de mi hijo: y yaziò con ella, en la no-
17 che eſſa. Y oyò Dios à Leá: y encintoſſe, y pariò à
18 Iahacob hijo quinto. Y dixo Leá, diò Dios mi precio;
que dí mi ſierva, à mi marido: y llamò ſu nombre Yſſa-
19 har. Yencintoſe mas Leá: y pariò hijo ſexto, à Yahacob.
20 Y dixo Leá, partiò Dios à mi, parte buena, eſta vez mo-
rará conmigo mi marido; que parí à él ſeis hijos: y llamò
21 a ſu nombre Zebulún. Y deſpues pariò hija, y llamó a ſu
22 nombre Diná. Y membró Dios à Rahél: y oyó à ella Dios,
23 y abrio à ſu vulva. Yencintoſe y pariò hijo: y dixo quitó
24 Dios à mi repudio. Y llamó a ſu nombre Yoſeph: por de-
25 zir, añada .A. à mi, hijo otro. Y fué como pariò Rahél à
Yoſeph: y dixo Yahacob à Labán, embiame y andarè à
26 mi lugar y á mi tierra. Da á mis mugeres; y à mis niños
que ſervi à ti por ellos, y andaré: que tu ſabes à mi ſervi-
27 cio, que te ſervi. Y dixo à él Labàn; ſi ahora hallé gracia,
V 28 en tus ojos: adeviné y me bendixo .A. por tu cauza.* Y
29 dixo: declara tu precio ſobre mi, y daré. Y dixo à él; tu
ſabes à lo que te ſerví, y lo que fué tu ganado conmigo.
30 Que [EL] poco que fue á ti delante de mi, y fruchiguó à
muchedumbre; y bendixo .A. à ti por mi cauſa: y
31 ahora, quando haré tambien yo para mi caſa? Y dixo;
que daré à ti? y dixo Yahacob no darás à mi ninguna
coſa, ſi hizieres à mi la coſa la eſta; tornaré apaſcenta-
32 ré tus ovejas guardaré. Paſſaré por todas tus ovejas oy,
quita de alli, todo carnero pintado y manchado, y todo
carnero roxo, en los carneros, y manchado, y pinta-
33 do, en las cabras: y ſerà mi precio. Y ateſtiguará en mi,
mi juſtedad, en dia de mañana; quando vinieres por mi
precio, delante de ty; todo el que no él pintado, y man-
chado, en las cabras, y roxo, en los carneros; hurtado
34 él conmigo. Y dixo Labán, ſi: oxalà ſea como tu palabra.
35 Y apartò en el dia el eſſe, à los cabrones los faxados, y
los manchados, y à todos las cabras, las pintadas, y las
manchadas; todo el que [HERA] blanco en él, y todo ro-
36 xo en los carneros: y diò en poder de ſus hijos. Y puſo
carrera de tres dias entre él, y entre Iahacob: y Iahacob
37 apáſcentava à ovejas de Labán, las remanecidas. Y tomó
à él Yahacob, vara de alamo verde, y avellano, y caſ-
taño: y deſcortezó en ellas cortezas blancas, deſcu-
38 bierto el blanco, que ſobre las varas. Y hincó a las
varas que deſcortezó, en las Pilas, en abrevaderos de
las aguas: donde venian las ovejas à bever, delan-
39 te las ovejas; y eſcallentávanſe, en ſu venir à bever. Y
eſcallentàvanſe las ovejas con las varas: y parian las
40 ovejas; faxádos pintados, y manchados. Y los car-
neros apartava Yahacob, y ponia faces de las ove-
jas, à faxado, y todo roxo en ovejas de Labán: y
ponia à él rebaños à ſu ſolas; y no los ponia con
41 ovejas de Labán. Y era en cada (VEZ DE) eſcalentar-
ſe las ovejas, las tempranas, y ponia Yahacob à las va-
ras, a ojos de las ovejas, en las Pilas, para eſcallen-
42 tarlas, con las varas. Y en detardarſe las ovejas, no
ponia: y eran, las tardìas para Labán; y las tem-
43 pranas para Yahacob. Y fruchiguò el varon, mucho
mucho: y fue à él, ovejas muchas, y ſiervos, y ſier-
vas, y camellos, y aſnos.

CAP. 31.

1 Y Oyò á palabras de hijos de Labán, por dezir; to-
mó Yahacob à todó lo que à nueſtro padre: y de lo
que à nueſtro padre, hizo à toda la hazienda, la eſ-
2 ta. Y vido Iahacob à faces de Labán, y he no él con él;
3 como de ayer, tercero dia. Y dixo .A. á Yahacob, torna à
tierra de tus padres, y á tu naſcimiento, y ſeré contigo.
4 Y embiò Yahacob; y llamó á Rahél, y á Leá, al campo, á
5 ſus ovejas. Y dixo à ellas, yo veo à faces de vueſtro
padre; que no el conmigo como de ayer, tercero
6 dia, y Dios de mi padre fue conmigo. Y vos ſa-
beis que con toda mi fuerça, ſervi à vueſtro pa-
7 dre. Y vueſtro padre ſe burló de mi; y mudó à mi
precio diez vezes: y no lo dexó Dios, para hazer
8 mal, conmigo. Si aſſi dizia, pintados ſerá tu precio,
y parian todas las ovejas, pintados: Y ſi aſſi dizia,

G 1 fa-

יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
17 בלילה הוא: וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד
18 ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר
כ 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי
21 ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: ואחר
22 ילדה בת ותקרא את שמה דינה: ויזכר אלהים את
23 רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: ותהר
24 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ותקרא
כה את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ויהי
כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
26 שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי: תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה
27 ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם
נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: *
חמישי 28 29 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה
ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי:
כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה ל
אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי:
31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
32 צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא
33 ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר
כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא
34 בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן
לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים לה
העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת
כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו:
36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את
37 צאן לבן הנותרת: ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז
וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר
38 על המקלות: ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח
39 הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן אל המקלות
ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: והכשבים הפריד מ
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
41 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן: והיה
בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
42 לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: ובהעטיף
הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב:
43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
לא ועבדים וגמלים וחמרים: וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
2 לאבינו עשה את כל הכבד הזה: וירא יעקב את
3 פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר
יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
4 ואהיה עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
השדה אל צאנו: ויאמר להן ראה אנכי את פני ה
אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה
6 עמדי: ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן:
7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים
8 ולא נתנו אלהים להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר

עקדים

9 עקדים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן עקדים: ויצל
י אלהים את־מקנה אביכם ויתן־לי: ויהי בעת יחם
הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים
11 על־הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
12 האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שא־נא
עיניך וראה כל־העתדים העלים על־הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל־אשר לבן עשה לך:
13 אנכי האל בית־אל אשר משחת שם מצבה אשר
נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן־הארץ הזאת ושוב
14 אל־ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה לו
טו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות
16 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם־אכול את־כספנו: כי
כל־העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ששי 17 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: * ויקם
18 יעקב וישא את־בניו ואת־נשיו על־הגמלים: וינהג
את־כל־מקנהו ואת־כל־רכשו אשר רכש מקנה
קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל־יצחק אביו
19 ארצה כנען: ולבן הלך לגזז את־צאנו ותגנב רחל
כ את־התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את־לב לבן
21 הארמי על־בלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא
וכל־אשר־לו ויקם ויעבר את־הנהר וישם את־פניו הר
22 23 הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח
את־אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק
24 אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים אל־לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן־תדבר עם־
כה יעקב מטוב עד־רע: וישג לבן את־יעקב ויעקב תקע
את־אהלו בהר ולבן תקע את־אחיו בהר הגלעד:
26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את־לבבי ותנהג
27 את־בנתי כשביות חרב: למה נחבאת לברח ותגנב
אתי ולא־הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף
28 ובכנור: ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה
29 הסכלת עשו: יש־לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם־
ל יעקב מטוב עד־רע: ועתה הלך הלכת כי־נכסף
31 נכספתה לבית אביך למה גנבת את־אלהי: ויען
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן־תגזל את־
32 בנותיך מעמי: עם אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה
נגד אחינו הכר־לך מה עמדי וקח־לך ולא־ידע יעקב
33 כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל־יעקב ובאהל לאה
ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה
34 ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את־התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את־כל־
35 האהל ולא מצא: ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני
אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי־דרך נשים לי
36 ויחפש ולא מצא את־התרפים: ויחר ליעקב וירב
בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה־פשעי מה חטאתי
37 כי דלקת אחרי: כי־מששת את־כל־כלי מה־
מצאת מכל כלי־ביתך שים כה נגד אחי ואחיך
38 ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
39 טרפה לא־הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה
מ גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב
41 וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה־לי עשרים
שנה בביתך עבדתיך ארבע־עשרה שנה בשתי
בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרתי
42 עשרת מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד
יצחק

faxados ſerá tu precio, y parian todas las ovejas, faxados.
Y apartò Dios à ganado de vueſtro padre, y diò à mi. Y 9
fue en hora de eſcallentarſe las ovejas, y alcè mis ojos y
vide en el ſueño, y he los moruecos los ſubientes ſo-
bre las ovejas; faxados, pintados, y pedriſcados. Y dixo 11
à mi, Angel de Dios en el ſueño, Yahacob: y dixe, he
yo aqui. Y dixo, alça ahora tus ojos y vé, todos los mo- 12
ruecos los ſubientes ſobre las ovejas; faxados, pinta-
dos, y pedriſcados: que vide, à todo lo que Labán ha-
ze a ti. Yo Dios de Bet-hél; que ungiſte alli, eſtan- 13
cia; que prometiſte à mi alli promeſſa: ahora levantaſe ſal
de la tierra la eſta, y torna à tierra de tu naſcimiento. Y 14
reſpondió Rahél, y Leá; y dixeron à él: ſi [HAY] aun à nos
parte, y heredad, en caſa de nueſtro padre? Decierto [CO- 15
MO] eſtrañas, fuimos contadas à él, que nos vendiò; y co-
miò tambien comiendo, à nueſtra plata. Que toda la ri- 16
queza que apartó Dios de nueſtro padre, para nós ella,
y para nueſtros hijos: y ahora todo lo que dixo Dios à
ti, haze.* Y levantoſe Yahacob: y alçó à ſus hijos, y à ſus 17 VI
mugeres, ſobre los camellos. Y guió à todo ſu ganado, 18
y à toda ſu ganancia que ganó; ganado de ſu compra,
que ganó, en Padàn Arám: para venir à Ishác ſu padre,
à tierra de Kenáan. Y Labán anduvo, para traſquilar á
ſus ovejas: y hurtò Rahél à los Teraphim que à ſu pa- 19
dre. Y hurtò Yahacob, à coraçon de Labán el Aramí, por 20
que no denunció à él; que huyen él. Y huyó él, y 21
todo lo que à él; y levantoſe y paſſò à el rio; y puſo à
ſus faces, à monte del Gilhad. Y fue denunciado à La- 22
bán en el dia el tercero: que huyó Iahacob. Y tomó à 23
ſus hermanos con él, y perſiguiò tras él, carrera de ſiete
dias: y alcançó à él, en monte del Gilhàd. Y vino Dios 24
á Lában el Aramí, en ſueño de la noche: y dixo à el, ſé
guardado à ti, que no hables con Iahacob, de bien
haſta mal. Y alcançò Labán à Iahacob: y Iahacob hincó 25
à ſu tienda en el monte; y Labán hincò con ſus herma-
nos, en monte del Gilhad. Y dixo Labán à Yahacob; 26
que hiziſte? y hurtaſte à mi coraçon: y guiaſte à mis hi-
jas, como cautivas de eſpada? Por que te eſcondiſte para 27
huyr? y hurtaſte à mi? y no denunciaſte à mi? y em-
biàrate con alegria, y con cantares, con aduſle y con
Harpa? Y no me dexaſte beſar à mis hijos, y á mis hi- 28
jas: ahora enloqueciſte haziendo. Ay poder en mi ma- 29
no, para hazer con vos mal: [MAS] Dios de vueſtro pa-
dre á noche dixo à mi por dezir, ſé guardado á ti de ha-
blar con Iahacob, de bien haſta mal. Y ahora (QUE) an- 30
dando anduviſte, que codiciar codiciaſte á caſa de tu
padre: por que hurtaſte, á mis Dioſes? Y reſpondió Ia- 31
hacob, y dixo à Labán: que temí; que dixe, quiça ro-
báras à tus hijas de conmigo. Con el que halláres à tus 32
Dioſes no viva, delante nueſtros hermanos, conoſce à
ti lo que conmigo, y toma à ti: y no ſupo Iahacob,
que Rahél los hurtò. Y vino Labán en tienda de Iaha- 33
cob, y en tienda de Leá, y en tienda de dos las ſiervas,
y no halló: y ſalió de tienda de Leá, y vino en tien-
da de Rahél. Y Rahél tomò à los Teraphim, y puſo- 34
lòs en albarada del camello, y ſentòſſe ſobre ellos; y pal-
pó Labán á toda la tienda, y no halló. Y dixo à ſu 35
padre, no ereſca en ojos de mi ſeñor; que no puedo
levantarme delante de ti, que coſtumbre de mugeres
á mi: y eſcuadriñò, y no halló à los Teraphim. Y 36
ereſciò à Iahacob, y barajò con Labán: y reſpondiò
Iahacob, y dixo à Labán; que mi rebello? que mi
peccado? que perſeguiſte empues mi? Que palpáſte 37
à todos mis atuendos, que halláſte de todos atuen-
dos de tu caſa? pon à qui delante mis hermanos, y
tus hermanos: y razonen, entre ambos nos? Eſtos 38
veinte años [QUE] yo contigo tus ovejas, y tus cabras
no deshijaron: y barvezes de tus ovejas no comí. Ar- 39
rebatadura no truxe à ti; [SY] yo la faltava, de mi mano
la buſcavas: [QUE FUERA] hurtada de dia, o hurtada
de noche. [SY] Era en el dia, conſumiame ſecura, y elada 40
en la noche: y eſmoviaſe mi ſueño de mis ojos. Eſ- 41
tos à mi veinte años en tu caſa; ſervíte quatorze
años, por dos tus hijas; y ſeis años por tus ove-
jas: y mudaſte a mi precio diez vezes. Sino fuera 42
(QUE) Dios de mi padre, Dios de Abraham, y pavor
de

de Ishác, fue á mi, que ahora vaſio me embiáras: á mi a-
flicion, y á laſeria de mis palmas vido Dios, y [TE] re-
VII 43 prendio á noche.* Y reſpondió Labán, y dixo á Iahacob,
las hijas mis hijas, y los hijos mis hijos, y las ovejas mis
ovejas; y todo lo que tu vés, mio él, y á mis hijas, que
44 haré á eſtas oy, o á ſus hijos que parieron? Y ahora anda
tajemos firmamento: yo, y tu, y ſea por teſtigo entre mi,
45 46 y entre ti. Y tomó Iahacob piedra: y alçóla eſtancia. Y
dixo Iahacob, à ſus hermanos, cogéd piedras; y tomaron
piedras, y hizieron monton: y comierom alli, ſobre el
47 monton. Y llamó à él Labán, Yegár Sahaduthá: y Iaha-
48 cob, llamó à él, Galhèd. Y dixo Labán; el monton el es-
te teſtigo, entre mi y entre ti oy: por tanto llamó ſu nom-
49 bre Galhèd. Y la atalaya que dixo, mîre .A. entre mi y
entre ti: quando fuéremos encubiertos varon de ſu com-
50 pañero. Si afligieres à mis hijas, y ſi tomares mugeres
ſobre mis hijas, no varon con nos: vé, Dios teſtigo en-
51 tre mi y entre ti. Y dixo Labán à Iahacob: he el monton
52 eſte, y he la eſtancia, que eché entre mi y entre ti. Tes-
tigo el monton eſte; y teſtigo la eſtancia; que yo no pas-
ſaré á ty, a el monton el eſte, y que tu no paſſarás con-
tra mi al monton eſte, y à la eſtancia la eſta para mal.
53 Dios de Abraham, y Dios de Nahór, juzguen entre
nos; Dios de ſus padres; y juró Iahacob, por pavor de
54 ſu padre Ishac. Y ſacriffició Iahacob ſacriffìcio en el
monte, y convido a ſus hermanos, para comer
pan; y comieron pan; y durmieron en el monte.

CAP. 32.

1 Y Madrugò Labán por la mañana y beſó à ſus hijos,
y à ſus hijas, y bendixo à ellos: y anduvo y tornoſſe
2 Labán á ſu lugar. Y Iahacob anduvo à ſucarrera: y
3 encontraron con él, Angeles de Dios. Y dixo Iahacob,
como los vido; reàl de Dios eſte: y llamó nombre del
lugar el eſſe, Mahanáim. Aft. Oſea Cap. 11.

VAYSLAH.

P. 8. 4 Y Embió Iahacob menſageros delante él; á Heſau ſu
5 hermano: á tierra de Sehir, campo de Edom. Y
encomendò á ellos, por dezir; aſſi direis á mi ſeñor
á Heſau: aſſi dixo tu ſiervo Iahacob, con Labán moré;
6 y detardeme haſta ahora. Y fue á mi, buey, y aino, oveja,
y ſiervo y ſierva: y embiè para denunciar á mi ſeñor;
7 para hallar gracia en tus ojos. Y tornàron los menſage-
ros á Iahacob por dezir, venimos á tu hermano à Heſau;
y tambien [EL] andán à tu encuentro; y quatrocientos va-
8 rones con él. Y temiò Iahacob mucho, y anguſtiòſé: y par-
tiò al pueblo que con él, y á las ovejas, y à las vacas, y
9 los camellos por dos reales. Y dixo, ſi viniere Heſau al
real el uno, y lo hiriere: y ſerà el real, el remanecido, por
10 eſcapadura. Y dixo Iahacob, Dios de mi padre Abra-
ham, y Dios de mi padre Ishác: .A. él dizien à mi, tor-
na á tu tierra y à tu naſcimiento, y aboniguarè contigo.
11 Pequeño ſoy, por todas las mercedes, y por toda la verdad;
que hiziſte con tu ſiervo: que con mi vara paſſé al Yar-
12 den eſte; y ahora ſoy por dos reales. Eſcapame ahora de
mano de mi hermano, de mano de Heſau: que temien
13 yo de él; quiça vendrà y me herirà, madre con hijos. Y
tu dixiſte; aboniguar aboniguaré contigo: y pondré a
tu ſemen como arena de la mar, que no es contado de
II 14 muchedumbre.* Y durmiò allî en la noche eſſa: y tomó
del vinien en ſu mano, preſente para Heſau ſu hermano.
15 Cabras duzientas, y cabrones veinte, ovejas duzientas,
16 y barvezes veinte. Camellas alechaderas y ſus hijos
treinta: vacas quarenta, y toros diez; aſnas veynte,
17 y borricos diez. Y diò en mano de ſus ſiervos; rebaño
rebaño, à ſu ſolas, y dixo à ſus ſiervos, paſſad delante mi,
18 y eſpacio pondreis, entre rebaño y entre rebaño. Y en-
comendò al primero por dezir: quando te encontráre
Heſau mi hermano y te demandare por dezir; de quien
tu, y adonde andas? y para quien eſtos [QUE] delante ti?
19 Y dirás, de tu ſiervo de Iahacob; preſente él, embiado à
20 mi ſeñor à Heſau: y he tambien él, empues nos. Y enco-
mendò tambien al ſegundo, tambien al tercero, tambien
à todos los andantes, detràs los rebaños por dezir: co-
mo la palabra la eſta, hablareis à Heſau, en vueſtro hallár

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את־עניי ואת־
43 שביעי יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: * ויען לבן ויאמר
אל־יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל
אשר־אתה ראה לי־הוא ולבנתי מה־אעשה
44 לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ועתה
לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
מה ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
47 ויעשו־גל ויאכלו שם על־הגל: ויקרא־לו לבן יגר
48 שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה
49 עד ביני ובינך היום על־כן קרא־שמו גלעד: והמצפה
אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו:
נ אם־תענה את־בנתי ואם־תקח נשים על־בנתי אין
51 איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר לבן
ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני
52 ובינך: עד הגל הזה ועדה המצבה אם־אני לא־אעבר
אליך את־הגל הזה ואם־אתה לא־תעבר אלי את־
53 הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם
חול ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב
54 בפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לב א לאכל־לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: וישכם לבן
מפטיר בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
2 לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו־בו מלאכי
3 אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם־המקום ההוא מחנים:

פ פ פ פ

פ"ח 4 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו ארצה
ה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר
6 עד־עתה: ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
7 ואשלחה להגיד לאדני למצא־חן בעיניך: וישבו
המלאכים אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־עשו
8 וגם הלך לקראתך וארבע־מאות איש עמו: ויירא
יעקב מאד ויצר לו ויחץ את־העם אשר־אתו ואת־
9 הצאן ואת־הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם־
יבוא עשו אל־המחנה האחת והכהו והיה המחנה
י הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
11 ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים
ומכל־האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
12 את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא
מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבוא והכני אם
13 על־בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את־
14 שני זרעך כחול הים אשר לא־יספר מרב: * וילן שם בלילה
טו ההוא ויקח מן־הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים
מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
16 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
17 עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: ויתן ביד־עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר אל־עבדיו עברו לפני ורוח
18 תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את־הראשון לאמר כי
יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי־אתה ואנה תלך
19 ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא
כ שלוחה לאדני לעשו והנה גם־הוא אחרינו: ויצו גם
את־השני גם את־השלישי גם את־כל־ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל־עשו במצאכם
אתו:

21 אתו׃ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי־אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי־כן אראה
22 פניו אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על־פניו והוא לן
23 בלילה־ההוא במחנה׃ ויקם ׀ בלילה הוא ויקח את־
שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־אחד עשר ילדיו
24 ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם ויעברם את־הנחל
כה ויעבר את־אשר־לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
26 עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־
27 ירכו ותקע כף־ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־
29 28 ברכתני׃ ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר
לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי־שרית עם־
ל אלהים ועם־אנשים ותוכל׃ וישאל יעקב ויאמר
הגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
שלישי 31 אתו שם׃ * ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי־ראיתי
32 אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח־לו השמש
33 כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו׃ על־כן
לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף
הירך עד היום הזה כי נגע בכף־ירך יעקב בגיד
לג א הנשה׃ וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו
ארבע מאות איש ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־
2 רחל ועל שתי השפחות׃ וישם את־השפחות ואת־
ילדיהן ראשנה ואת־לאה וילדיה אחרנים ואת־רחל
3 ואת־יוסף אחרנים׃ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
4 שבע פעמים עד־גשתו עד־אחיו׃ וירץ עשו לקראתו
צואריו ק׳ נקוד על וישקהו
ה ויחבקהו ויפל על־צוארו וישקהו ויבכו׃ וישא את־
עיניו וירא את־הנשים ואת־הילדים ויאמר מי־אלה
רביעי לך ויאמר הילדים אשר־חנן אלהים את־עבדך׃ *
7 6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם־
לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו׃
8 ויאמר מי לך כל־המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
9 למצא־חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי
י לך אשר־לך׃ ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן
בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על־כן ראיתי פניך
11 כראת פני אלהים ותרצני׃ קח־נא את־ברכתי
אשר הבאת לך כי־חנני אלהים וכי יש־לי־כל ויפצר־
13 12 בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר
אליו אדני ידע כי־הילדים רכים והצאן והבקר עלות
14 עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן׃ יעבר־נא אדני
לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה
אשר־לפני ולרגל הילדים עד אשר־אבא אל־אדני
טו שעירה׃ ויאמר עשו אציגה־נא עמך מן־העם אשר
16 אתי ויאמר למה זה אמצא־חן בעיני אדני׃ וישב ביום
17 ההוא עשו לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן לו
בית ולמקנהו עשה סכת על־כן קרא שם־המקום
18 סכות׃ ס ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את־פני
19 העיר׃ ויקן את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו
כ מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויצב־שם
חמישי לד א מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל׃ * ס ותצא
דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
2 הארץ׃ וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ
3 ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה
הנערה קרי הנערה קרי
בת־יעקב ויאהב את־הנער וידבר על־לב הנער׃
4 ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה
ה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו

ובניו

á él. Y diréis, tambien he tu ſiervo Iahacob, empues nós: 21
que díxo baldaré ſus iras, con el preſente el andán delan-
te de mi; y deſpues aſſi verè ſus faces; quiça recebirà, mis
faces. Y paſſó el preſente delante dél: y él durmiò en la 22
noche la eſſa, en el reál. Y levantóſe en la noche eſſa, y 23
tomó à dos ſus mugeres, y à dos ſus ſiervas; y à onze ſus
niños: y paſſó à paſague de Yabóc. Y tomólos, y paſſó- 24
los à el arróyo, y paſſó à lo que à él. Y fué remanecido 25
Iahacob, à ſus ſolas: y luchò varon con él, haſta ſubir la
mañana. Y vido que no podia con él; y tocó en palma 26
de ſu anca: y deſcojuntóſe palma de anca de Iahacob, en
ſu luchar con él. Y dixo, embiame, que ſubio la maña- 27
na: y dixo, no te embiaré, que ſalvo me bendigas. Y 28
dixo à él, que tu nombre? Y dixo, Iahacob. Y dixo no 29
Iahacob, ſerà dicho mas tu nombre, que ſalvo Iſraél; que
mayorgaſte con Angeles, y con varones, y pudiſte. Y 30
demandò Iahacob y dixo, denuncia ahora tu nombre; y
dixo, por que eſto demandas por mi nombre? y bendi-
xo à él allí.* Y llamò Iahacob nombre del lugar Peniél: 31 III
que vide Angeles, faces à faces; y fué eſcapada, mi al-
ma. Y eſclareció à él el Sol; como paſſó à Penuél: y 32
él coxeàn ſobre ſu anca. Por tanto no coman hijos de Iſ- 33
raél al niervo el encogido, que ſobre palma de la anca,
haſta el dia el eſte: que tocò, en palma de anca de Iaha-
cob, en niervo, el encogido.

C A P. 33.

Y Alçò Iahacob ſus ojos, y vido, y he Heſau vinien; 1
y con él quatrocientos varones: y partiò à los ni-
ños ſobre Leà, y ſobre Rahél, y ſobre dos las ſier-
vas. Y puſo à las ſiervas, y à ſus niños al principio: y à 2
Leà, y ſus niños poſtreros; y à Rachél y à Yoſeph, ulti-
mos. Y él paſſò delante dellos; y encorvóſe à tierra ſie- 3
te vezes, haſta ſu llegar haſta ſu hermano. Y corriò He- 4
ſau à ſu encuentro, y abraçólo, y echóſe ſobre ſus cer-
vizes, y beſólo: y lloràron. Y alçó a ſus ojos, y vidò à 5
las mugeres, y à los niños; y dixo quien eſtos à ti? y
dixo, los niños que por gracia dio Dios, á tu ſiervo.* Y 6 IV
llegarónſe las ſiervas, ellas, y ſus niños, y encorváron-
ſe. Y llegóſe tambien Leá, y ſus niños, y encorváronſe: 7
y deſpues ſe llegò Joſeph, y Rachél, y encorváronſe. Y 8
dixo que à ti todo el reàl eſte, que encontre? Y dixo, para
hallàr gracia en ojos de mi ſeñor. Y dixo Heſau, ay à mi 9
baſtante; mí hermano, ſea à ti, lo que à ti. Y dixo Iaha- 10
cob no agora [DIGAS ASSI] ſi agora hallè gracia en tus
ojos, y tomaràs mi preſente de mi mano: que por tanto
vide tus faces, como ver faces de Angeles, y envolun-
tàſteme. Toma agora à mi preſente que fué traydo à ti, 11
que me apiadò Dios, y que ay à mi todo: y porfiò con
el y tomò. Y dixo, movàmoſnos y andémos: y andaré 12
à eſcuentra ti Y dixo à él, mi ſeñor ſabe, que los niños 13
tiernos; y las ovejas, y las vacas paridas ſobre mi: y ſi
las fatigàren dia uno, y morriràn, todas las ovejas. Pàſſe 14
agora mi ſeñor, delante ſu ſiervo: y yo me guiaré à mi va-
gar, à pié de la obra que delante de mi, y à pié de los
niños, haſta que venga à mi ſeñor, à Sehir. Y dixo He- 15
ſau dexaré agora contigo, del pueblo que conmigo: y
dixo, por que eſto, hallaré gracia en ojos de mi ſeñor.
Y tornóſe en el dia eſſe, Heſau à ſu carrera, à Sehir. Y Ia- 16 17
hacob ſe moviò à Succóth, y fraguò para él, caſa: y pa-
ra ſu ganado, hizo cabañas; por tanto llamò nombre del
lugar, Succóth. Y vino Iahacob ſano, à ciudad de Se- 18
chem, que en tierra de Kenáan, en ſu venir de Padàn
Aràm: y poſſó delante de la ciudad. Y comprò à parte del 19
campo, que tendíò alli ſu tienda, de mano de hijos de
Hamor, padre de Sechém: por cien monedas. Y hizo 20
parar alli ara, y llamò à él; Poderozo Dios de Iſraél.* V

C A P. 34.

Y Salió Dinà hija de Leà, que pariò à Jahacob: para 1
vér a hijas de la tierra. Y vido à ella Sechem, hijo 2
de Hamor el Hiví, Principe de la tierra: y tomò à el-
la, y jaziò con ella, y afligióla. Y pegóſe ſu alma con Di- 3
nà, hija de Iahacob: y amò à la moça; y hablò ſobre
coraçon de la moça. Y dixo Sechém, à Hamor ſu padre 4
por dezir: toma à mi, à la niña la eſta, por muger. Y Ia- 5
hacob oyò, que immundó [SECHEM] à Diná ſu hija;

y

y ſus hijos eran con ſu ganado, en el campo: y callò Iaha-
6 cob, haſta ſu venir. Y ſaliò; Hamor padre de Sechem à Ia-
7 hacob: à hablar con el. Y hijos de Iahacob, vinieron del
campo, como ſu oyr; y atriſtaronſe los varones, y ereſ-
ciò à ellos mucho: que vileza hizo en Iſraèl; de yazer con
8 hija de Iahacob; y aſsi no era de hazer. Y hablò Hamor,
con ellos por dezir: Sechem mi hijo envoluntò ſu alma
9 en vueſtra hija; dad agora à ella, à el por muger. Y conſog-
radvos con nos: vueſtras hijas dareis à nos; y à nueſtras
10 hijas tomareis para vos. Y con nos eſtareis: y la tierra
ſerá delante vos, eſtad y mercadead en ella; y tomad
11 poſſeſsion en ella. Y dixo Sechem, a ſu padre, y à ſus her-
manos; hallé gracia en vueſtros ojos: y lo que dixiereis à
12 mi darè. Muchiguad ſobre mi mucho, dote y dadiva;
y daré como dixerdeis à mi: y dad à mi à la moça por mu-
13 ger. Y reſpondieron hijos de Iahacob, à Sechem y à Ha-
mor ſu padre; con arte, y hablaron: [POR] que contami-
14 nò à Diná ſu hermana. Y dixeron à ellos, no podemos ha-
zer la coſa la eſta, de dar à nueſtra hermana, à varon que
15 à el prepucio: que vituperio el à nos. Solo con eſto con-
ſentiremos à vos: ſi fuereis como nos, por circuncidar
16 à vos todo macho. Y daremos à nueſtras hijas à vos, y à
vueſtras hijas tomaremos para nos, y eſtarémos con vos,
17 y ſeremos por pueblo uno. Y ſi no oyerdes à nos, para ſer
circuncidados; y tomaremos a nueſtra hija, y andare-
18 mos. Y plugieron ſus palabras en ojos de Hamor, y en
19 ojos de Sechem hijo de Hamor. Y no detardò el moço
para hazer la coſa, que envoluntó en hija de Iahacob: y el
20 honrado, mas de toda caſa de ſu padre. Y vino Hamòr y
Sechem ſu hijo, à puerta de ſu ciudad: y hablaron à
21 varones de ſu ciudad por dezir. Los varones eſtos, paci-
ficos ellos con nos, y eſtarán en la tierra, y mercadearàn
à ella, y la tierra he ancha de lugares delante ellos: à ſus
hijas tomaremos para nos por mugeres; y à nueſtras hi-
22 jas daremos à ellos. Solo con eſto conſentirán à nos los
varones para eſtar con nos, para ſer por pueblo uno: en
circuncidar à nos todo macho, como ellos ſon circuncí-
23 dados. Sus ganados, y ſus haziendas y toda ſu quatro-
pea: decierto para nos ſon, ſolo conſintamos à ellos, y
24 eſtarán con nos. Y obedecieren à Hamor, y à Sechem ſu
hijo; todos ſalientes por puerta de ſu ciudad; y fueron
circuncidados todo macho; todos ſalientes por puerta
25 de ſu ciudad. Y fué en el dia el tercero, en ſu ſer dolori-
dos, y tomaron dos hijos de Iahacob, Simhon y Levi
hermanos de Dinà, cada uno ſu eſpada, y vinieron ſobre
26 la ciudad à fiuzia: y mataron todo macho. Y à Hamor y à
Sechem ſu hijo mataron à hilo de eſpada: y tomàron à
27 Diná de caſa de Sechem, y ſalieron. Hijos de Iahacob vi-
nieron ſobre los matados, y prearon la ciudad: [POR]
28 que contaminaron ſu hermana. A ſus ovejas, y à ſus va-
cas, y á ſus aſnos: y à lo que en la ciudad, y à lo que en el
29 campo, tomàron. Y à todo ſu aver, y à toda ſu familia, y
à ſus mugeres; cautivàron, y prearon: y à todo, lo que en
30 la caſa. Y dixo Iahacob; à Simhon, y à Levi, conturbaſteis
à mi, para hazerme hedecer con morador de la tierra, con
el Kenaani, y con el Perizi: y yo varones de cuenta; y
apañarſeàn contra mi, y herirmeàn; y ſerè deſtruido yo,
31 y mi caſa. Y dixeron: ſi como errada avia de hazer à
nueſtra hermana?

CAP. 35.

1 Y Dixo Dios à Iahacob; levantate ſube à Bet-hel, y
eſtà alli: y haz alli ára; al Dios que ſe apareſciò à ti;
2 en tu huir, de delante Heſau, tu hermano. Y dixo Ia-
hacob à ſu caſa; y à todos que con el: tirad à dioſes de la
eſtrañedad que entre vos, y limpiadvos; y mudad vueſ-
3 tros paños. Y levantarnoſemos, y ſubiremos à Bet-hél: y
harè alli Ara al Dios el reſpondien à mi, en dia de mi an-
4 guſtia; y fué conmigo en la carrera, que anduve. Y dieron
á Iahacob à todos dioſes de la eſtrañedad, que en ſu mano;
y à los çarcillos, que en ſus orejas: y eſcondiò à ellos Iaha-
5 cob; debaxo de la enzina que con Sechem. Y movieronſe:
y fue pavor de Dios; ſobre las ciudades, que en ſus derre-
6 dores; y no perſiguieron empos hijos, de Iahacob. Y vino
Iahacob à Luz, que en tierra de Kenaán, ella Bet-hel: èl; y
7 todo el pueblo que con èl. Y fraguò alli Ara; y llamó al lu-
gar: El Bet-hel; que alli ſe deſcubrio a él, el Dios;

ובניו היו את־מקנהו בשדה והחרש יעקב עד־באם:
7 6 ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר אתו: ובני
יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־
8 יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם
בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנתינו תקחו
י לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
11 וסחרוה והאחזו בה: ויאמר שכם אל־אביה ואל־
אחיה אמצא־חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן:
12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי
13 ותנו־לי את־הנער לאשה: ויענו בני־יעקב את־שכם הנערה קרי
ואת־חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה
14 אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת את־אחתנו לאיש אשר־לו ערלה כי־חרפה
טו הוא לנו: אך־בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל
16 לכם כל־זכר: ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנתיכם
17 נקח־לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם־לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו:
18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור
19 ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב
כ והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל־
21 שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר: האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה
והארץ הנה רחבת־ידים לפניהם את־בנתם נקח־לנו
22 לנשים ואת־בנתינו נתן להם: אך־בזאת יאתו לנו
האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו
23 כל־זכר כאשר הם נמלים: מקנהם וקנינם וכל־
בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו:
24 וישמעו אל־חמור ואל־שכם בנו כל־יצאי שער עירו
כה וימלו כל־זכר כל־יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו שני־בני־יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בטח ויהרגו כל־זכר:
26 ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־חרב ויקחו את־
27 דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על־החללים
28 ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את־צאנם ואת־
בקרם ואת־חמריהם ואת אשר־בעיר ואת־אשר
29 בשדה לקחו: ואת־כל־חילם ואת־כל־
טפם ואת־נשיהם שבו ויבזו ואת כל־אשר
ל בבית: ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם
אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני
מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי:
31 ויאמרו הכזונה יעשה את־אחותנו: פ

לה א ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב־שם
ועשה־שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני
2 עשו אחיך: ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר עמו
הסרו את־אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו
3 והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית־אל ואעשה־
שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך
4 אשר הלכתי: ויתנו אל־יעקב את כל־אלהי הנכר
אשר בידם ואת־הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם
ה יעקב תחת האלה אשר עם־שכם: ויסעו ויהי חתת
אלהים על־הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי
6 בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא
7 בית־אל הוא וכל־העם אשר־עמו: ויבן שם מזבח
ויקרא למקום אל בית־אל כי שם נגלו אליו האלהים קדש

8 בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה
וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
אַלּוֹן בָּכוּת׃ פ
9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ
י אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ
עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
11 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי
וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃
12 וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ
אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃
ששי 13 וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ׃ *
14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן
וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם טו
16 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל׃ וַיִּסְעוּ
מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד
17 רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר
18 לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃ וַיְהִי בְּצֵאת
נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ
19 בִנְיָמִין׃ וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית
לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת כ
21 קְבֻרַת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה
22 מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל־עֵדֶר׃ וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ
פסקא באמצע פסוק הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו
וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל ° פ
23 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
24 וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן׃ בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף
26 כה וּבִנְיָמִן׃ וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וּבְנֵי
זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־
27 לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת
הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃
29 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ וַיִּגְוַע יִצְחָק
וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו
וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ פ
לו 2 א וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו
מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־
3 אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ וְאֶת־בָּשְׂמַת
4 בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת־
ה אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת־רְעוּאֵל׃ וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה
יעוש קרי אֶת־יְעִישׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר
6 יֻלְּדוּ־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו
וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֶת־כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־
כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
7 וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב
מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם
8 מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃ וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃
י 9 וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת
11 אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם
12 וּקְנַז׃ וְתִמְנַע ׀ הָיְתָה פִילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד
13 לֶאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה
בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת
14 אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת־עֲנָה בַּת־
יעוש קרי צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יְעִישׁ וְאֶת־יַעְלָם
וְאֶת־קֹרַח׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו טו
16 אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃ אַלּוּף
קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז
בארץ

en ſu huyr, de delante ſu hermano. Y murió De- 8
borá alechadera de Ribcá, y fué enterrada debaxo de
Bet-hel, debaxo dela enzina: y llamó ſu nombre, en-
zina del llantó. Y aparecióſe Dios à Iahacob mas, 9
en ſu venir de Padàn Arám: y bendixo à el. Y dixo 10
à el Dios, tu nombre Iahacob: no ſerá llamado tu
nombre mas Iahacob, que ſalvo Iſraél ſerá tu nom-
bre; y llamò, ſu nombre Iſraél. Y dixo a el Dios, yo 11
Dios abaſtado, fruchigua y muchigua, gente, y con
grega de gentes, ſerà de ti: y Reys de tus lomos ſal-
dràn. Y à la tierra que di à Abraham, y à Ishác, à 12
ti la daré: y à tu ſemen empos ti, daré à la tierra. Y 13
alçoſe de ſobre el, Dios: en el lugar que hablò con
el.* Y parò Iahacob eſtancia, en el lugar, que hablò 14 VI
con el, eſtancia de piedra: y templó ſobre ella tem-
placion, y vaziò ſobre ella azeite. Y llamó Iahacob 15
á nombre del lugar, que hablò con èl alli Dios, Bet-
hel. Y movieronſe de Bet-hel, y fue aun como trec- 16
ho de tierra, para venir à Ephrath: y pariò Rachél,
y endurecióſe en ſu parir. Y fue, en ſu endurecerſe en 17
ſu parir: y dixo à ella la partera no tèmas; que tam-
bien eſte à ti hijo. Y fué en ſalir ſu alma que mu- 18
riò, y llamó ſu nombre Ben-Oni: y ſu padre llamò à el
Binyamin. Y murió Rachél: y fue enterrada en Carera 19
de Ephrath, ella Bet-lehem. Y parò Iahacob eſtancia, ſo- 20
bre ſu ſepultura: ella eſtancia de ſepultura de Rahél
haſta oy. Y movióſe Iſraél: y tendió ſu tienda, de 21
allende à torre de Heder. Y fue en morar Iſraél, en 22
la tierra la eſſa, y anduvo Reuben, y yaziò con Bil-
hà, concubina de ſu padre, y oyò Iſraél: y fueron hi-
jos de Iahacob doze. Hljos de Leà, primogenito de 23
Iahacob Reuben: y Simhon, y Leví, y Jehudà, y
Iſſahar, y Zebulum. Hijos de Rahél, Joſeph, y 24
Bînjamin. Y hijos de Bilhá, ſierva de Rachél, Dan, 25
y Naphtalí. Y hijos de Zilpá, ſierva de Leà, Gad, 26
y Aſſer: eſtos hijos de Iahacob, que fue naſcido à el
en Padan Aram. Y vino Iahacob à Isháс ſu padre, 27
à Mamré kiriat Arbah: ella Hebrón, que moró alli
Abraham y Isháс. Y fueron dias de Isháс, ciento 28
y ochenta años: Y tranſióſe Isháс, y muriò, y fue 29
apañado à ſus pueblos; viejo, y harto de dias: y
enterraron à el, Heſau y Iahacob ſus hijos.

CAP. 36.

Y Eſtos generaciones de Heſau, el Edom. Heſau 1 2
tomò à ſus mugeres, de hijas de Kenáan: à Ha-
dà hija de Elón el Hithèo; y á Aolibamà hija
de Hanà, hija de Sibhon el Hiveo. Y à Bàſemath 3
hija de Iſmahél, hermana de Nebayoth. Y pariò Ha- 4
dà à Heſau, à Eliphaz, y Baſemath, pariò à Rehuel.
Y Aolibamà parió, à Jehus; y á Jahlam, y á Ko- 5
rah: eſtos hijos de Heſau, que fueron naſcidos à el,
cn tierra de Kenaan. Y tomó Heſau à ſus mugeres, 6
y à ſus hijos, y à ſus hijas, y à todas almas de ſu
caſa, y à ſu ganado, y à toda ſu quatropea, y à to-
da ſu compra, que ganó en tierra de Kenáan: y an-
duvo a tierra, (OTRA,) por amor de Iahacob ſu her-
mano. Que era ſu ganancia mucha, de eſtar auna; y 7
no podia tierra de ſus moradas, para ſoportar à ellos,
por cauſa de ſus ganados. Y eſtuvo Heſau en mon- 8
te de Sehir; Heſau el Edom. Y eſtos generaciones 9
de Heſau padre de Edom: en monte de Sehir. Eſtos 10
nombres de hijos de Heſau: Eliphaz hijo de Hadà, mu-
ger de Heſau, Rehuel hijo de Baſmath, muger de He-
ſau. Y fueron hijos de Eliphaz: Theman, Omar, Cepho, 11
y Gahtàm, y Kenaz. Y Thimnàh fue concubina de Elip- 12
haz hijo de Heſau; y pariò, à Eliphaz, à Hamalek: eſtos
hijos de Hadà, muger de Heſau. Y eſtos hijos de Rehuel, 13
Nahàt, y Zèrah, Samà, y Mizà: eſtos fueron, hijos de
Bàſemath muger de Heſau. Y eſtos fueron hijos de Aoli- 14
bamà, hija de Hanà, hija de Sibhòn, muger de Heſau: y
pariò à Heſau à Jehus, y à Jahlam, y à Korah. Eſtos 15
Condes de hijos de Heſau: hijos de Eliphaz primo-
genito de Heſau; Conde Temàn, Conde Omàr,
Conde Sephò, Conde Kenaz. Conde Korah, Conde 16
Gahtam, Conde Hamalek: eſtos Condes de Eliphaz
en

17 en tierra de Edom; eſtos, hijos de Hadà. Y eſtos hijos
de Rehuel, hijo de Heſau; Conde Náhath, Conde Zé-
rah, Conde Samà, Conde Mizà: eſtos Condes de Re-
huel, en tierra de Edom; eſtos hijos de Bàſemath muger
18 de Heſau. Y eſtos; hijos de Aolibamá muger de Heſau;
Conde Jehus, Conde Jahlam, Conde Korah: eſtos
Condes de Aolibamá, hija de Haná, muger de Heſau.
19 Eſtos hijos de Heſau, y eſtos ſus Condes, el Edom.*
VII 20 Eſtos hijos de Sehir el Horí; moradores de la tierra: Lo-
21 tàn, y Sobál, y Sibhon, y Haná. Y Diſſòn, y Eſſer, y
Diſſán: eſtos Condes del Horí, hijos de Sehir, en tierra
22 de Edom. Y fueron hijos de Lotàn, Horí, y Hemám: y
23 hermana de Lotán Timnáh. Y eſtos hijos de Sobàl; Hal-
24 ván, y Manahat, y Hebàl: Sephó, y Onàm. Y eſtos
hijos de Sibhòn, y Ayá; y Haná; el Haná que halló à
los mulos, en el deſierto, en ſu apaſcentar à los aſnos, de
25 Sibhòn ſu padre. Y eſtos hijos de Haná, Diſſón: y Ao-
26 libamá, hija de Haná. Y eſtos hijos de Diſſán: Hemdán,
27 y Esbán, y Ytrán, y Herán. Eſtos hijos de Eſer: Bil-
28 hán, y Zahavàn, y Hakán. Eſtos hijos de Diſſán, Huz,
29 y Arán. Eſtos Condes del Horí: Conde Lotàn, Conde
30 Sobàl: Conde Sibhòn, Conde Hanà. Conde Diſſon,
Conde Eſer, Conde Diſſan: Eſtos Condes del Horí; à
31 ſus condados, en tierra de Sehir. Y eſtos los Reyes, que
reynaron en tierra de Edom: antes de reynar Rey, à hi-
32 jos de Iſraél. Y reynó en Edom; Bèlah hijo de Behòr: y
33 nombre de ſu ciudad Dinhába. Y murió Belah: y rey-
34 nò en ſu lugar; Jobab hijo de Zeráh, de Bozrá. Y murìo
Jobab: y reynó en ſu lugar; Huſſám, de tierra del Me-
35 ridion. Y murìo Huſſám: y reynó en ſu lugar, Adad
hijo de Bedad, el hirien à Midian, en campo de Moab;
36 y nombre de ſu ciudad Havìth. Y murìo Adád: y rey-
37 nó en ſu lugar; Samlá de Maſreká. Y murìo Samlá: y
38 reynó en ſu lugar; Saul, de Rehoboth el rio. Y murìo
Saul: y reynó en ſu lugar; Bahal-hanàn, hijo de Hahbor.
39 Y murió Bahal hanàn, hijo de Hahbor, y reynó en ſu
lugar Hadar: y nombre de ſu ciudad, Páhu: y nombre
de ſu muger Mehetabèl hija de Matrèd, hija de Mè-
40 zahàb. Y eſtos nombres; de Condes de Heſau, à ſus
linages, à ſus lugares en ſus nombres: Conde Tim-
41 nah, Conde Halvá, Conde Jetèt. Conde Aolibamá,
42 Conde Elá, Conde Pinòn. Conde Kenáz, Conde
43 Temán, Conde Mibſár. Conde Magdiel, Conde Hi-
ram: Eſtos Condes de Edom; à ſus morádas en tier-
ra de ſu poſſeſſion, el Heſau, padre de Edom.

Aft. Obadiah Cap. 1.

CAP. 37.

VAYESEB.

P. 9. 1 Y Eſtuvo Jahacob; en tierra de peregrinaciones de
2 ſu padre: en tierra de Kenáan. Eſtos acontecio-
mientos de Jahacob; Joſeph, de edad de diez y
ſiete años, era apaſcentan con ſus hermanos, en las ove-
jas, y él moço, con hijos de Bilhá, y con hijos de
Zilpá, mugeres de ſu padre: y traîa Joſeph, à ſu fama
3 mala, á ſu padre. Y Iſraél, amava à Joſeph, mas que to-
dos ſus hijos, que hijo de vejezes él à el: y hizo à el; tu-
4 nica de ſeda. Y vieron ſus hermanos, que à el amava ſu
padre, mas que todos ſus hermanos, y aborrecieron á el:
5 y no podian hablarle à paz. Y ſoñó Joſeph ſueno, y de-
nunció à ſus hermanos: y añadieron mas aborreſcer à el.
6 7 Y dixo à ellos: oid ahora el ſueño el eſte, que ſoñé. Y he nos
gavillantes gavillas entre el campo, y he ſe levan-
tava mi gavilla, y tambien ſe parava: y he ſe arrode-
ávan vueſtras gavillas, y encorvavanſe à mi gavilla.
8 Y dixeron à el ſus hermanos, ſi reynar reynarás ſobre
nos? ſi podeſtar podeſtarás en nos? y añadieron mas
9 aborrecer à el; por ſus ſueños y por ſus palabras. Y ſo
ñò mas ſueñò otro; y contó a el, a ſus hermanos: Y dixo,
he ſoñe ſueño mas; y he el Sol, y la Luna, y on-
10 ze eſtrellas, encorvantes à mi. Y contò à ſu padre y
à ſus hermanos, y eſtultó en el ſu padre; y dixo à el,
que el ſueño el eſte, que ſoñaſte? ſi venir vendremos yo,
y tu madre, y tus hermanos, à encorvarnos á ti á tier-
11 ra?. Y embidiaron à el ſus hermanos, y ſu padre

es-

17 בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן
עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה
אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת
18 אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף
יְעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה
19 בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ אֵלֶּה בְנֵי־עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא
שביעי כ אֱדוֹם׃ ס אֵלֶּה בְנֵי־שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
21 לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃ וְדִשׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה
22 אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־לוֹטָן חֹרִי
23 וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת
24 וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם׃ וְאֵלֶּה בְנֵי־צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא
עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר בִּרְעֹתוֹ אֶת־
כה הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו׃ וְאֵלֶּה בְנֵי־עֲנָה דִּשֹׁן וְאָהֳלִיבָמָה
26 בַּת־עֲנָה׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃
28 27 אֵלֶּה בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן׃ אֵלֶּה בְנֵי־דִישָׁן עוּץ
29 וַאֲרָן׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף
ל צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ אַלּוּף דִּשֹׁן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן
אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃ פ
31 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי
32 מְלָךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן
33 בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃ וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
34 יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה׃ וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
לה חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ
36 עֲוִית׃ וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃
37 וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת
38 הַנָּהָר׃ וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן
39 עַכְבּוֹר׃ וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַר
וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת
מפטיר מ מֵי זָהָב׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם
לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף
42 41 יְתֵת׃ אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃ אַלּוּף
43 קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר׃ אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף
עִירָם אֵלֶּה ׀ אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם
הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם׃

פ״ט פ פ פ

לז א 2 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ אֵלֶּה
תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה
אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה
נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃
3 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא
4 לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהַב
אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃
ה וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃
6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃
7 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה
אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם
8 וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ
עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־
9 חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר
אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃
י וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ
מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ
11 וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו
שמר

32 12 שמר את־הדבר: * וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם שני נקוד על את
13 בשכם: ויאמר ישראל אל־יוסף הלוא אחיך רעים
14 בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר
לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן
והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה:
טו וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
16 לאמר מה־תבקש: ויאמר את־אחי אנכי מבקש
17 הגידה־נא לי איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו
18 וימצאם בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
19 אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל־אחיו
כ הנה בעל החלמות הלזה בא: ועתה ׀ לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
21 ונראה מה־יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצלהו מידם
22 ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ׀ ראובן אל־
תשפכו־דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר
ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו
23 אל־אביו: * ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־ שלישי
יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו:
24 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:
כה וישבו לאכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
26 ולט הולכים להוריד מצרימה: ויאמר יהודה אל־אחיו
27 מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו: לכו
ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כי־אחינו
28 בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־
יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
29 מצרימה: וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף
ל בבור ויקרע את־בגדיו: וישב אל־אחיו ויאמר הילד
31 איננו ואני אנה אני־בא: ויקחו את־כתנת יוסף
32 וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם: וישלחו
את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
33 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך הוא אם־לא: ויכירה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף:
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־
לה בנו ימים רבים: ויקמו כל־בניו וכל־בנתיו לנחמו
וימאן להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
36 ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל־מצרים
לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: פ
רביעי א לח ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש
2 עדלמי ושמו חירה: וירא־שם יהודה בת־איש כנעני
3 ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא
4 את־שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו
ה אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה
6 והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער
7 בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
8 יהוה וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת
9 אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא
לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת
י ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר
11 עשה וימת גם־אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי
אלמנה בית־אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר
פן־ימות גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
12 אביה: וירבו הימים ותמת בת־שוע אשת־יהודה
וינחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי

eſperò á la coſa.*Yanduvieron ſus hermanos:para apaſ- 12 II
centar, à ovejas de ſu padre, en Sechem. Y dixo Iſraél, à 13
Joſeph, decierro tus hermanos, apaſcentantes en Sec-
hem, anda y embiartehe à ellos; y dixo à el, he yo a qui.
Y dixo à el, anda ahora vè; à paz de tus hermanos, y à 14
paz de las ovejas, y torname reſpueſta: y embiólo de
valle de Hebròn, y vino à Sechem. Y hallòlo varon, y 15
he erran en el campo: y demandóle el varon por dezir,
que buſcas?. Y dixo, à mis hermanos yo buſcàn: denun- 16
cia ahora à mi, adọ à qui ellos apaſcentantes?. Y dixo el 17
varon, movieronſe de aqui, que oì dizientes andémos à
Dothan: y anduvo Joſeph, tras ſus hermanos; y halló-
los en Dothán. Y vieron à el de lexos: y antes que ſe lle- 18
gaſſe à ellos, y penſaron ſobre el para matarlo. Y dixe- 19
ron varon à ſu hermano: he dueño de los ſueños el eſte
vinien. Yahora andad y matémoſlo, y echémoſlo en uno 20
de los pozos, y diremos animalia màla lo comiò: y ve-
remos que ſeràn ſus ſueños. Y oyò Reuben, y eſcapòlo 21
de ſus manos: y dixo, no lo hiramos alma. Y dixo à ellos 22
Reuben, no vertays ſangre,echad à el al pozo el eſte que
en el deſierto, y mano no tendays en el: por eſcapar à el
de ſus manos,para tornarlo à ſu padre.*Y fue como vino 23 III
Joſeph à ſus hermanos: y deſnudaron à Joſeph à ſu tuni-
ca, à tunica de la ſeda que ſobre el. Y tomàronlo, y echà- 24
ron, à el al pozo: y el pozo vaſio, no en el aguas. Y aſſen- 25
tàronſe à comer pan, y alçaron ſus ojos, y vieron, y he
caravana de Iſmaélitas vinien de Gilhad: y ſus camellos
llevantes eſpecias, y goma, y almaciga, andantes por
deſcender à Egypto. Y dixo Jehuda à ſus hermanos: que 26
provecho que matémos à nueſtro hermano, y cubramos
à ſu ſangre? Andad y vendàmoſlo à los Iſmaelitas, y nu- 27
eſtra mano no ſea en el, que nueſtro hermano nueſtra
carne el: y obedecieron ſus hermanos. Y paſſaron varo- 28
nes Midianitas mercaderes, y ſontrayeron y alçaron à
Joſeph del pozo, y vendieron à Joſeph à los Iſmaelitas
por veinte peſos de plata: y truxerón à Joſeph à Egypto.
Y tornó Reuben al pozo, y he, no Joſeph en el pozo: y 29
rompiò a ſus paños. Ytornò à ſus hermanos y dixo:el ni- 30
ño no el, y yo adò yo vinien? Y tomàron à tunica de Jo- 31
ſeph: y degolláron cabrito de cabras: y mojaron á la tu-
nica en la ſangre. Y acuchillaron á tunica de las ſedas, y 32
truxeron á ſu padre, y dixeron eſta hallamos: conoſce
ahora, ſi tunica de tu hijo ella, ſi no? Y conociola, y di- 33
xo, tunica de mi hijo, animalia mala lo comió: arrebatar
fue arrebatado Joſeph. Y rompió Jahacob ſus paños, y 34
puſo ſaco en ſus lomos, y alutóſe por ſu hijo, dias muc-
hos. Y levantáronſe todos ſus hijos, y todas ſus hi 35
jas para conortarlo, y no quiſo conortarſe; y dixo,
que deſcenderé por mi hijo triſte á fueſſa: y lloró á él
ſu padre. Y los Medanitas vendieron á el en Egypto: 36
á Potiphar enucho de Parhó; mayoral de los degollado
res.

C A P. 38.

Y Fue en la hora la eſſa; y deſcendió Jehudá de con 1 IV
ſus hermanos: y inclinò haſta varon Hadulami, y
ſu nombre Hirá. Y vido alli Jehudá; hija de varon 2
Mercader, y ſu nombre Suah: y tomòla, y vino à ella. Y 3
encintóſe y parió hijo: y llamó a ſu nombreHer. Y encin- 4
tóſe mas y pariò hijo, y llamó a ſu nombreOnán. Yañadiò 5
mas, y pariò hijo; y llamó á ſu nombre Selá: y era en
Chezib en ſu parir á el. Y tomò Jehudá muger, para Her 6
ſu primogenito: y ſu nombre Tamar. Y fue Her primo- 7
genito de Jehudá; malo en ojos de .A.: y matólo .A.. Y 8
dixo Jehudá, á Onàn; ven á muger de tu hermano, y a-
cuñada á ella: y afirma ſemen á tu hermano. Y ſupo O- 9
nán,que no á el ſeria el ſemen: y era, quando venia á mu-
ger de ſu hermano, y dañava á tierra, por no dar ſemen,
á ſu hermano. Y peſſó en ojos de .A. lo que hizo: y mató 10
tambien à el. Y dixo Jehudá á Tamar ſu nuera, eſtá 11
viuda en caſa de tu padre, haſta que creſca Selá mi
hijo; que dixo; por que no muera tambien él, como
ſus hermanos: y anduvo Tamar, y eſtuvo en caſa de
ſu padre. Y muchiguàronſe los dias; y muriò hija de 12
Suah, muger de Jehudá: y conortóſe Jehudá, y ſubió
à traſquiladores de ſus ovejas, él, y Hirá ſu compañero
el

13 el Hadulami, à Timnath. Y fue denunciado, à Tamár
por dezir: he tu ſuegro ſubien à Timnàth, à traſquilar
14 ſus ovejas. Y quitó paños de ſu viudes de ſobre ella, y
cubrióſe con el velo y embolvioſe; y ſentoſe en Petah
Henaim, que ſobre carrera de Timnath: que vido que
creſció Selah, y ella no fue dada à el, por mu-
15 ger. Y vidola Jehudá, y contola por errada: [POR] que
16 cubrió ſus faces. Y inclinóſe à ella à la carrera, y dixo,
dá ahora vendré a ti; que no ſupo, que ſu nuera ella: y
17 dixo, que darás à mi, quando vendrás à mi ?. Y dixo, Yo
embiaré cabrito de cabras de las ovejas: y dixo, ſi die-
18 res prenda haſta tu embiar ?. Y dixo; que la prenda que
daré à ti? y dixo, tu ſello, y tu manto, y tu vara que
en tu mano: y dió à ella, y vino à ella y encintóſe del.
19 Y levantoſe, y anduvo, y quitó ſu velo de ſobre ella: y
20 viſtió paños de ſu viudes. Y embió Jehudá à cabrito de
las cabras; por mano de ſu compañero el Hadulami, para
21 tomar la prenda, de poder de la muger: y no la halló. Y
demandó à varones de ſu lugar por dezir; adó la apla-
zada; ella en Henaim ſobre la carrera? y dixeron; no
22 fue aqui aplazada. Y tornóſe a Jehudá, y dixo, no la
hallé: y tambien varones del lugar dixeron; no fuè
23 aqui aplazada. Y dixo Jehudá [QUE LO] tòme para el-
la, por que no ſeamos, por menoſprecio: he embié el
24 cabrito el eſte, y tu no la hallàſte. Y fue como atercea-
miento de mezes, y fue denunciado à Jehudá por de-
zir, adulteró Tamár tu nuera; y tambien he encintada
por adulterios: y dixo Jehudá; ſacadla y ſea quemada.
25 Ella [ASSI QUE] ſacada, y ella embió á ſu ſuegro, por de-
zir; del varon que eſtos à el yo encintada: y dixo co-
noſce ahora; de quien el ſello, y el manto, y la vara los
26 eſtos. Y conoſció Jehudá, y dixo, juſtificóſe mas que
yo; que por tanto no la di à Selá mi hijo: y no añadió
27 mas conoſcerla. Y fue en hora de ſu parir: y he melli-
28 zos en ſu vientre. Y fue en ſu parir y dió mano: y tomó
la partera y ató ſobre ſu mano (HILO DE) grana, por de-
29 zir, eſte ſalió primero. Y fue como tornar ſu mano, y
he ſalió ſu hermano; y dixo, [QUANTO] aportilláſte
30 ſobre ti portillo; y llamó ſu nombre Pères. Y deſ-
pues ſaliò ſu hermano; que ſobre ſu mano hilo de
grana: y llamò ſu nombre Zarah.

CAP. 39.

V 1 Y Joſeph fue deſcendido à Egypto: y compròlo
Potiphar enucho de Parhò; mayoral de los degol-
ladores, varon Egypcio; de mano de los Iſmae-
2 litas, que lo hizieron deſcender alli. Y fue .A. con Jo-
ſeph, y vue varon proſperan, y fue en caſa de ſu ſeñor,
3 el Egypcio. Y vido ſu ſeñor que .A. con el: y todo lo
4 que el hazia; .A. proſperava en ſu mano. Y hallò Jo-
ſeph gracia en ſus ojos, y ſervia à el: y encomendòle ſo-
5 bre ſu caſa, y todo lo que avia à el, dió en ſu mano. Y fué,
de entonces que encomendò à el, en ſu caſa, y ſobre to-
do lo que havia à el; y bendixo .A. à caſa del Egypcio,
por cauſa de Joſeph: y fue bendicion de .A en todo lo
6 que havia à el, en la caſa, y en el campo. Y dexó todo
lo que à el, en mano de Joſeph; y no ſupo con el ningu-
na coſa, que ſalvo el pan que el comien: y era Joſeph
VI 7 hermoſo de forma, y hermoſo de viſta.* Y fue deſpues
de las coſas las eſtas, y alçó muger de ſu ſeñor, a ſus ojos
8 à Joſeph: y dixo, yaze conmigo. Y no quiſo, y dixo
à muger de ſu ſeñor; he mi ſeñor, no ſabe conmigo
9 que en la caſa: y todo lo que ay à el, diò en mi mano. No
el grande; en la caſa la eſta mas que yo, y no vedó de mi
ninguna coſa; que ſalvo à ti, por que tu ſu muger: y co-
10 mo haré el mal el grande el eſte, y peccaré à Dios? Y fué
como ſu hablar à Joſeph, de dia (EN) dia: y no oyó à ella,
11 parà yazer cerca ella, para ſer con ella. Y fuè como el dia
el eſte, y vino à la caſá, para hazer ſu obra: y no varon
12 de varones de la caſa, alli en la caſa. Y travólo por ſu
veſtido, por dezir yaze conmigo: y dexó ſu veſtido en ſu
13 mano, y huyò y ſalió afuera. Y fue como ſu ver, que
14 dexó ſu veſtido en ſu mano: y huyò afuera. Y llamò à
vàrones de ſu caſa, y dixo à ellos por dezir; ved truxo
à nos varon Hebreo, para eſcarnecer en nos: vino á mi
15 para yazer conmigo, y llamè con boz grande. Y fue

13 העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
14 עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל
טו שלה והוא לא־נתנה לו לאשה: ויראה יהודה
16 ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל־הדרך
ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
17 ותאמר מה־תתן־לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי
אשלח גדי־עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד
18 שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה
19 ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש
כ בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את־גדי העזים ביד
רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא
21 מצאה: וישאל את־אנשי מקמה לאמר איה הקדשה
הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה:
22 וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום
23 אמרו לא־היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח־לה
פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
24 מצאתה: ויהי ׀ כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר
זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
כה הוציאוה ותשרף: הוא מוצאת והיא שלחה אל־
חמיה לאמר לאיש אשר־אלה לו אנכי הרה ותאמר
הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה:
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה
27 לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה
28 והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן־יד ותקח
המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:
29 ויהי ׀ כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת
ל עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר
חמישי לט א על־ידו השני ויקרא שמו זרח: ס ויוסף
הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו
2 שמה: ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
3 אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר־
4 הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו
וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־יש־לו נתן בידו:
ה ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל־אשר יש־לו
ויברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
6 יהוה בכל־אשר יש־לו בבית ובשדה: ויעזב כל־
אשר־לו ביד יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי אם־
הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה
ששי 7 מראה: * ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת־
8 אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן
ויאמר אל־אשת אדניו הן אדני לא־ידע אתי מה־
9 בבית וכל אשר־יש־לו נתן בידי: איננו גדול בבית
הזה ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אם־אותך
באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
י וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל־יוסף יום ׀ יום
11 ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום
הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
12 הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה
13 עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה
14 כי־עזב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק
טו בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי

como ſu oir, que alcé mi boz, y llamé: y dexó ſu
veſtido cerca mi, y huyó, y ſalió afuera. Y puſo ſu 16
veſtido cerca ella: haſta venir ſu ſeñor à ſu caſa. Y habló 17
à el; como las palabras las eſtas por dezir: vino à mi el
ſiervo el Hebreo, que truxíſte à nos, para eſcarnecer en
mi. Y fue como mi alçar mi boz, y llamè: y dexó ſu veſ- 18
tido cerca mi, y huyó afuera. Y fue como oir ſu ſeñor, à 19
palabras de ſu muger, que habló à él por dezir; como las
coſas las eſtas, hizo à mi tu ſiervo: y ereſció ſu furor. Y 20
tomó ſeñor de Joſeph, à el, y diólo en caſa de la carcel;
lugar que preſſos del rey encarcelados: y fue alli en caſa
de la carcel. Y fue .A. con Joſeph, y acoſtó, à el merced: 21
y dió ſu gracia; en ojos de mayoral, de caſa de la carcel. Y 22
dió mayoral de caſa de la carcel, en mano de Joſeph, à to-
dos los encarcelados, que en caſa de la carcel: y à todo
lo que hazian alli, el era hazien. No mayoral de caſa de 23
la carcel; veía, à ninguna coſa en ſu mano; por quanto
.A. con el: y lo que el hazia .A. proſperava.

CAP. 40.

Y Fue deſpues de las coſas las eſtas; pecarón eſcan- 1 VII
ciano de Rey de Egypto, y el panadero: à ſu ſeñor
a Rey de Egypto. Y enſañoſe Parhó; ſobre dos ſus 2
enuchos: ſobre mayoral de los eſcancianos; y ſobre
mayoral de los panaderos. Y dió à ellos en guarda; ca- 3
ſa de mayoral de los degolladores, en caſa de la carcel:
lugar que Joſeph, encarcelado alli. Y encomendó mayo- 4
ral de los degolladores, à Joſeph, con ellos, y ſervia à
ellos: y fueron (ALGUNOS) dias en guarda. Y ſoñaron 5
ſueño ambos ellos, cada uno ſu ſueño en noche una; ca-
da uno como ſoltura de ſu ſueño: el eſcanciano, y el pana-
dero, que à Rey de Egypto, que encarcelados en caſa de
la carcel. Y vino, á ellos Joſeph por la mañana: y vido 6
á ellos; y he ellos triſtes. Y demandó, à enuchos de Par- 7
hó, que con el en guarda caſa de ſu ſeñor, por dezir;
por que vueſtras faces malas oy?. Y dixeron à él; ſueño 8
ſoñamos, y ſoltàn no à el: y dixo, à ellos Joſeph, deci-
erto, à Dios ſolturas; contad ahora á mi. Y contó mayo- 9
ral de los eſcancianos á ſu ſueño, à Joſeph: y dixo á el;
en mi ſueño, y he vid delante de mi. Y en la vid tres ſar- 10
mientos: y ella como florecien, creſció ſu hermollo; ma-
duráron ſus razimos uvas. Y vaſo de Parhó en mi mano: 11
y tomava las uvas, y eſpremia á ellas en vaſo de Parhó; y
dava el vazo ſobre palma de Parhó. Y dixo á el Joſeph; 12
eſta ſu ſoltura: tres los ſarmíentos, tres dias ellos. En 13
termino de tres dias, levantará Parhó, a tu cabeça, y ha-
zerteha tornar ſobre tu aſſiento: y darás vaſo de Parhó,
en ſu mano; como el coſtumbre el primero, que eras ſu
eſcanciano. Que ſi me recordàres contigo, como fuere 14
bien à ti; y harás ahora conmigo merced, y haras men-
cion de mi à Parhó, y me ſacaràs de la caſa eſta. Que hur- 15
tar fuy hurtado; de tierra de los Hebreos: y tambien aqui
no hize alguna coſa, que puſieron à mi en la carcel. Y 16
vido mayoral de los panaderos, que bien ſoltó: y dixo à
Joſeph; tambien yo en mi ſueño, y he tres canaſtrillos
horadàdos ſobre mi cabeça. Y en el canaſtrillo el alto, de 17
toda comida de Parhó, obra de panadero: y la ave co-
mien à ellos del canaſtrillo de ſobre mi cabeça. Y reſpon- 18
dió Joſeph, y dixo; eſta ſu ſoltura: tres los canaſtrillos;
tres dias ellos. En termino de tres dias; quitará Parhó, à 19
tu cabeça de ſobre ti; y colgará à ti ſobre horca: y co-
merá la ave, à tu carne de ſobre ti. Y fue en el dia el ter- 20
cero; dia de ſer naſcido a Parhó; y hizo combite, à todos
ſus ſiervos: y levantó à cabeça de mayorál de los eſcan-
cianos; y à cabeça de mayoral de los panaderos, entre
ſus ſiervos. Y tornó à mayoral de los eſcancianos, ſobre 21
ſu eſcanciania: y dió el vaſo ſobre palma de Parhó. Y à 22
mayoral de los panaderos colgó: como ſolto à ellos Jo-
ſeph. Y no ſe acordò, mayoral de los eſcancianos de Jo- 23
ſeph, y olvidólo.

Aft. Amos Cap. 2.

CAP. 41.

MIQUES.

Y Fue de fin de dos años de dias, y 1 P.10.
Parhó ſoñàn, y he eſtán cerca el
rio.

כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
16 ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל
17 ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי
18 העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי
19 קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי
כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום כ
אסירי קרי אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר:
21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר
22 בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסירם אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם
23 הוא היה עשה: אין שר בית הסהר ראה את כל
מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
מצליח:

פ

מ שביעי ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים א
2 והאפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על
3 שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום
4 אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף
אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום ה
שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים
6 בבית הסהר: ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם
7 והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום:
8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי:
9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו
10 בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שריגם והוא
כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים:
11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל
12 כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו
יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם:
13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך
על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון
14 אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב
לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה
והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים טו
16 וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: וירא
שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני
17 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל
העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל
18 אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו
19 שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים
ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ
מפטיר ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום כ
הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את
ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך
21 עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן
22 הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה
23 כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים
את יוסף וישכחהו:

פ פ פ

פ״ ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על א מא

היאר

2 rio. Y he del rio ſubientes ſiete vacas, hermoſas
de viſta, y grueſſas de carne: y paſcian en el prado.
3 Y he ſiete vacas otras, ſubientes empues ellas del rio,
malas de viſta, y menudas de carne: y parávanſe
cerca las vacas, ſobre orilla del rio. Y comian las
4 vacas, malas de la viſta y menudas de la carne; à
ſiete las vacas, hermoſas de la viſta, y las grueſſas:
5 y deſpertó Parhó. Y durmió, y ſoñó ſegunda vez:
y he ſiete eſpigas ſubientes en caña una, ſanas, y
6 buenas. Y he ſiete eſpigas, menudas, y batidas de
7 ſolano: hermollecientes empues ellas. Y englutian
las eſpigas las menudas, à ſiete las eſpigas, las ſa-
8 nas, y las llenas: y deſpertó Parhò, y he ſueño. Y
fue por la mañana, y quebrantóſe ſu eſpirito; y em-
biò, y llamó à todos magos de Egypto, y à todos
ſus ſabios: y contó Parhó à ellos, à ſu ſueño; y no
9 ſoltàn à ellos, à Parhó. Y habló mayoral de los
eſcancianos, à Parhó por dezir: à mis peccados yo
10 ementán oy. Parhó ſe enſañó ſobre ſus ſiervos: y
dió à mi en guarda, en caſa de mayoral de los de-
11 golladores; à mi, y à mayoral de los panaderos. Y
ſoñamos ſueño en noche una, yo y el: cada uno
12 como ſoltura de ſu ſueño ſoñamos. Y alli con nos
moço Hebreo, ſiervo à mayoral de los degolladores,
y contamos à el; y ſoltó à nos à nueſtros ſueños:
13 cada uno como ſu ſueño ſoltó. Y fue como ſoltò à
nos aſſi fue: à mi hizo tornar ſobre mi aſſiento, y à
14 el colgó. Y embió Parhó, y llamó à Joſeph, y hi-
zieronlo correr de la carcel: y traſquilóſe, y mudó
15 ſus paños, y vino à Parhó. Y dixo Parhó à Joſeph,
ſueño ſoñè, y ſoltàn no à el: y yo oí de ti por de-
16 zir; oye ſueño para ſoltar à el. Y reſpondió Joſeph
à Parhó por dezir, à fueras de mi: Dios reſponda
II 17 á paz de Parhó.* Y habló Parhó, à Joſeph: en mi
18 ſueño, he yo eſtán cerca orilla del rio. Y he del rio,
ſubientes ſiete vacas, grueſſas de carne, y hermoſas
19 de forma: y paſcian en el prado. Y he ſiete vacas
otras, ſubientes empues ellas, flacas, y malas de
forma mucho, y vaſias de carne: no vide como el-
20 las, en toda tierra de Egypto, para mal. Y comìan
las vacas las vaſias, y las malas: à ſiete las vacas las
21 primeras las grueſſas. Y entravan en ſus entrañas,
y no ſe conoſcia, que entráron en ſus entrañas, y ſu
22 viſta mala, como en el principio: y deſperté. Y vi-
de en mi ſueño: y he ſiete eſpigas ſubientes en ca-
23 ña una, llenas y buenas. Y he ſiete eſpigas, ſecas
menudas, batidas de ſolano: hermollecientes empues
24 ellas. Y englutian las eſpigas las menudas, á ſiete
las eſpigas las buenas: y dixe à los magos, y no
25 denuncián à mi. Y dixo Joſeph à Parhó, ſueño
de Parhó uno él: à lo que Dios hazien, denun-
26 ció à Parhó. Siete vacas las buenas, ſiete años
ellos; y ſiete las eſpigas las buenas, ſiete años
27 ellos: ſueño uno el. Y ſiete las vacas las va-
ſias, y las malas, las ſubientes empues ellas, ſie-
te años ellos; y ſiete las eſpigas las vaſias, ba-
28 tidas de ſolano: ſerán ſiete años de hambre. El-
la la palabra, que hablé à Parhó, lo que Dios
29 hazièn moſtrò à Parhó. He ſiete años vinien-
tes: hartura grande, en toda tierra de Egypto.
30 Y levantarſeàn, ſiete años de hambre empues el-
los; y ſerà olvidada toda la hartura, en tier-
ra de Egypto: y acabarà la hambre à la tierra.
31 Y no ſerà conoſcida la hartura en la tierra; de-
lante la hambre la eſſa deſpues aſſi: que grave
32 ella mucho. Y ſobre ſer aſegundado el ſueño
à Parhó dos vezes: [ES;] que aparejada la
coſa de con el Dios; y apreſſurán el Dios para
33 hazerla. Y ahora vea Parhó; varon entendi-
do y ſabio: y pongalo ſobre tierra de Egypto.
34 Haga Parhó, y dipute diputados ſobre la tierra:
y quinte à tierra de Egypto; en ſiete años de la
35 hartura. Y apañen à toda civera, de los años los
buenos, los vinientes los eſtos: y amontonen cive-
ra debaxo de poder de Parhó, comida en las ciudades,
36 y guarden. Y ſerà la civera por guarda à la tierra,

2 היאר: והנה מן-היאר עלת שבע פרות יפות מראה
3 ובריאת בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה ודקות
בשר ותעמדנה אצל הפרות על-שפת היאר:
4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה:
ה ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
6 אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבלים דקות
7 ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ
8 פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח
ויקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר
פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה:
9 וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני
י מזכיר היום: פרעה קצף על-עבדיו ויתן אתי במשמר
11 בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה
חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו
12 חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים
ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש כחלמו פתר:
13 ויהי כאשר פתר-לנו כן היה אתי השיב על-כני ואתו
14 תלה: וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ויריצהו מן-
טו הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה: ויאמר
פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
16 שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען
יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-
17 שלום פרעה: * וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד שני
18 על-שפת היאר: והנה מן-היאר עלת שבע פרות
19 בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: והנה
שבע-פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר
מאד ורקות בשר לא-ראיתי כהנה בכל-ארץ מצרים
כ לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
21 הפרות הראשנות הבריאת: ותבאנה אל-קרבנה
ולא נודע כי-באו אל-קרבנה ומראיהן רע כאשר
22 בתחלה ואיקץ: וארא בחלמי והנה שבע שבלים
23 עלת בקנה אחד מלאת וטבות: והנה שבע שבלים
24 צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם: ותבלען
השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר
כה אל-החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל-פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד
26 לפרעה: שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
27 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו
28 שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל-פרעה
29 אשר האלהים עשה הראה את-פרעה: הנה שבע
ל שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים: וקמו שבע
שני רעב אחריהן ונשכח כל-השבע בארץ מצרים
31 וכלה הרעב את-הארץ: ולא-יודע השבע בארץ מפני
32 הרעב ההוא אחרי-כן כי-כבד הוא מאד: ועל
השנות החלום אל-פרעה פעמים כי-נכון הדבר מעם
33 האלהים וממהר האלהים לעשתו: ועתה ירא פרעה
34 איש נבון וחכם וישיתהו על-ארץ מצרים: יעשה
פרעה ויפקד פקדים על-הארץ וחמש את-ארץ
לה מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את-כל-אכל
השנים הטבות הבאת האלה ויצברו-בר תחת יד-
36 פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון לארץ

לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא־
תכרת הארץ ברעב: וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני 37
כל־עבדיו: ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש 38
אשר רוח אלהים בו: * ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי 39 שלישי
הודיע אלהים אותך את־כל־זאת אין־נבון וחכם
כמוך: אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־עמי מ
רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל־יוסף ראה 41
נתתי אתך על כל־ארץ מצרים: ויסר פרעה את־ 42
טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו
בגדי־שש וישם רבד הזהב על־צוארו: וירכב אתו 43
במרכבת המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון
אתו על כל־ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל־יוסף אני 44
פרעה ובלעדיך לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו
בכל־ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת פענח מה
ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי פרע כהן און לאשה ויצא
יוסף על־ארץ מצרים: ויוסף בן־שלשים שנה בעמדו 46
לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
ויעבר בכל־ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני 47
השבע לקמצים: ויקבץ את־כל־אכל | שבע שנים 48
אשר היו בארץ מצרים ויתן־אכל בערים אכל שדה־
העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר 49
כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין
מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב נ
אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און: ויקרא 51
יוסף את־שם הבכור מנשה כי־נשני אלהים את־כל־
עמלי ואת כל־בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים 52
כי־הפרני אלהים בארץ עניי: * ותכלינה שבע שני 53 רביעי
השבע אשר היה בארץ מצרים: ותחלינה שבע שני 54
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות
ובכל־ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל־ארץ מצרים נה
ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל־
מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו:
והרעב היה על כל־פני הארץ ויפתח יוסף את־כל־ 56
אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים:
וכל־הארץ באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי־חזק 57
הרעב בכל־הארץ: וירא יעקב כי יש־שבר במצרים א מב
ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי 2
כי יש־שבר במצרים רדו־שמה ושברו־לנו משם ונחיה
ולא נמות: וירדו אחי־יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: 3
ואת־בנימין אחי יוסף לא־שלח יעקב את־אחיו כי 4
אמר פן־יקראנו אסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך ה
הבאים כי־היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט 6
על־הארץ הוא המשביר לכל־עם הארץ ויבאו אחי
יוסף וישתחוו־לו אפים ארצה: וירא יוסף את־אחיו 7
ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר
אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר־אכל:
ויכר יוסף את־אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את 8 9
החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם
לראות את־ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא י
אדני ועבדיך באו לשבר־אכל: כלנו בני איש־אחד 11
נחנו כנים אנחנו לא־היו עבדיך מרגלים: ויאמר 12
אלהם לא כי־ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו 13
שנים עשר עבדיך אחים | אנחנו בני איש־אחד בארץ
כנען והנה הקטן את־אבינו היום והאחד איננו
ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר 14
מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם־תצאו מזה טו
כי

para ſiete años, de la hambre; que ſerán en tierra de E-
gypto: y no ſerá tajada la tierra, con la hambre. Y plugó 37
la coſa en ojos de Parhó: y en ojos de todos ſus ſiervos.
Y dixo Parhó à ſus ſiervos, ſi hallarèmos como eſte, va- 38
ron que eſpirito deDios en el?.* Y dixo Parhó à Joſeph, 39 III
pues que hizo ſaber Dios à ti à todo eſto: no entendido
ni ſabio como tu. Tu ſerás ſobre mi caſa; y por tu dicho 40
ſe governará todo mi pueblo: ſalvo la ſilla engrandeſce-
ré mas que tu. Y dixo Parhó à Joſeph: ve di à ti; ſobre to- 41
da tierra de Egypto. Y quitó Parhó à ſu ſortija de ſobre 42
ſu mano, y dióla ſobre mano de Joſeph: y hizo veſtir à
él paños de lino, y puſo collar de oro ſobre ſu cerviz. Y 43
hizo montar à el; en quatregua la ſegunda que à el, y pre-
gonáron delante del arrodillar: y dar à el [EL MANDO;]
ſobre toda tierra de Egypto. Y dixo Parhó, à Joſeph, yo 44
Parhó: y à fueras de ti, no alçará varon à ſu mano y à ſu
piè; en toda tierra de Egypto. Y llamó Parhó nombre de 45
Joſeph, SafnatPahnéah, y dió à el à Aſnath hija de Poti-
pherah mayoral de On por muger: y ſalió Joſeph ſobre
tierra deEgypto. Y Joſeph de edad de treinta años; en ſu 46
eſtar delante Parhó Rey deEgypto: y ſalió Joſeph de de-
lante Parhó, y paſſó por toda tierra de Egypto. Y pro- 47
duxo la tierra, en ſiete años de la hartura: à puños. Y apa- 48
ñó á todo mantenimiento de ſiete años; que fueron en
tierra de Egypto; y dió mantenimiento en las ciudades:
mantenimiento de campo de la ciudad, que à ſus derre
dores dió entre ella. Y amontonó Joſeph civera, como a- 49
rena de la mar mucho mucho: haſta que ſe vedó de con-
tar que no cuento. Y à Joſeph fue naſcido dos hijos, an- 50
tes que viniesse año de la hambre: que parió à el Aſnath
hija de Potipherah mayoral de On. Y llamó Joſeph à 51
nombre del primogenito Menaſſe: que me hizo olvidar
Dios à toda mi lazeria, y à toda caſa de mi padre. Y à 52
nombre del ſegundo llamó Ephraim: que me hizo fru-
chiguar Dios, en tierra de mi aflicion.* Y acabàronſe ſie- 53 IV
te años de la hartura: que fue en tierra de Egypto. Y em- 54
peçaron ſiete años de la hambre, para venir, como dixo
Joſeph: y fue hambre en todas las tierras, y en toda tier-
ra de Egypto era pan. Y enhambrecióſe toda tierra de 55
Egypto, y eſclamó el pueblo, à Parhó por pan: y dixo
Parhó à todo Egypto, andad à Joſeph, lo que dirá à vos
hareys. Y la hambre era, ſobre todas faces de la tierra: 56
y abrió Joſeph, à todos los (CILLEROS) que en ellos (CO-
MIDA) y vendió à Egypto; y esforteciose la hambre, en
tierra de Egypto. Y toda la tierra vinieron à Egypto, 57
para comprar de Joſeph: que ſe avia enfortecido la ham-
bre, en toda la tierra.

CAP. 42.

Y Vido Jahacob que havia civera en Egypto: y dixo 1
Jahacob à ſus hijos, que vos mirays?. Y dixo he oí, 2
que ay civera enEgypto: deſcended alli y comprad
para nos de alli; y viviremos, y no moriremos. Y deſ- 3
cendieron hermanos de Joſeph diez: para comprar ci-
vera de Egypto. Y à Binyamin hermano de Joſeph, no 4
embió Iahacob con ſus hermanos: que dixo, por que no
le acontesca deſaſtre. Y vinieron hijos de Iſraél, para 5
comprar entre los vinientes: que era la hambre en tierra
de Kenáan. Y Joſeph; el, el podeſtador ſobre la tierra, él 6
el hazien vender, à todo pueblo de la tierra: y viniéron
hermanos de Joſeph, y encorvàronſe à el faces à tierra.
Y vido Joſeph à ſus hermanos, y conoſciolos: y deſco- 7
nocioſe á ellos, y habló con ellos durezas, y dixo à ellos,
de donde veniſteis? y dixeron, de tierra de Kenáan para
comprar civera. Y conoſció Joſeph à ſus hermanos: y 8
ellos no lo conoſcieron. Y membró Joſeph à los ſueños, 9
que ſoño à ellos: y dixo à ellos eſpias vos, à ver à deſco-
bertura de la tierra veniſteis. Y dixeron à el, no mi ſeñor: 10
y tus ſiervos vinieron, para comprar mantenimiento
Todos nós hijos de varon uno nos: verdaderos nos, no 11
fueron tus ſiervos eſpias. Y dixo à ellos: no, que deſco- 12
bertura de la tierra veniſteis a vér. Y dixeron, doze tus 13
ſiervos hermanos nos, hijos de varon uno, en tier-
ra de Kenáan: y he el pequeño con nueſtro padre oy,
y el uno no el. Y dixo á ellos Joſeph: eſto lo que 14
hablé à vos por dezir eſpias vos. En eſto ſereys 15
provados: por vida de Parhó, ſi ſaldreys de aqui,
ſal-

ſalvo en viniendo vueſtro hermano el pequeño, aqui.
16 Embiad de vos uno, y tóme à vueſtro hermano, y vos
ſereys encarcelados; y ſeràn provadas vueſtras palabras,
ſi verdad con vos: y ſino; por vida de Parhó, que eſpias
17 18 vos Y apañó à ellos en guarda, tres dias. Y dixo à ellos
Joſeph, en el dia el tercero, eſto hazed y vivid: al Dios
V 19 yo temien.* Si verdaderos vos, vueſtro hermano uno,
ſea encarcelado en caſa de vueſtra guarda, y vos andad
20 llevad civera, para el hambre de vueſtras caſas. Y à vueſ-
tro hermano el pequeño traed à mi, y ſerán creidas
21 vueſtras palabras, y no morireys: y hizieron aſſi. Y di-
xeron varon à ſu hermano, decierto culpados nós, por
nueſtro hermano, que vimos anguſtia de ſu alma, en ſu
apiadarſe à nos, y no oímos: por tanto vino à nos, la
22 anguſtia la eſta. Y reſpondiò Reuben, à ellos por dezir,
decierto dixe, à vos por dezir, no pequeys en el niño,
23 y no oíſtes: y tambien ſu ſangre he es requerida. Y ellos
no ſabian, que entendia Joſeph: que el interprete entre
24 ellos Y arrodeóſe de ſobre ellos, y lloró: y tornóſe à
ellos y habló à ellos, y tomò de con ellos à Simhon; y
25 encarcelo à el, à ſus ojos. Y encomendó Joſeph y hin-
cheſſen, à ſus atuendos de civera, y tornaſſen plata de
cada uno à ſu ſaco, y que dieſſen à ellos vianda para la
26 carrera: y hizo à ellos aſſi. Y cargàron à ſu civera ſobre
27 ſus aſnos: y anduvieron de alli. Y abriò el uno à ſu ſa-
co, para dar cevada à ſu asno en el meſon: y vido a ſu
28 plata, y he ella en boca de ſu coſtal. Y dixo à ſus herma-
nos fue tornada mi plata, y tambien he en mi coſtal: y
ſaliò ſu coraçon, y eſtremecieronſe cada uno con ſu her-
29 mano por dezir; que eſto hizo Dios à nos?. Y vinieron
a Jahacob ſu padre à tierra de Kenáan: y denunciaron à
30 el, à todas las coſas acontecidas à ellos por dezir. Habló
el varon ſeñor de la tierra con nos durezas: y diò à nos
31 como eſpiantes à la tierra. Y diximos à el verdaderos
32 nos: no ſomos espias. Doze nos hermanos hijos de
nueſtro padre: el uno no él, y el pequeño oy con nues-
33 tro padre, en tierra de Kenáan. Y dixo à nos; el varon
ſeñor de la tierra, con eſto ſabrè, que verdaderos vos:
vueſtro hermano el uno dexad conmigo, y para hambre
34 de vueſtras caſas tomad y andad. Y traed à vueſtro her-
mano el pequeño à mi, y ſabrè que no eſpias vos, que
verdaderos vos: à vueſtro hermano darè à vos, y en la
35 tierra mercadeareys. Y fue ellos vaſiantes ſus ſacos, y
he cada uno atadeto de ſu plata en ſu ſaco: y vieron à
36 ataderos de ſus platas, ellos y ſu padre y temieron. Y
dixo á ellos Jahacob ſu padre, à mi deshijaſteys, Joſeph
no el, y Simhon no el, y à Binyamin tomarèys? ſobre
37 mi fueron todas ellas. Y dixo Reuben à ſu padre por de-
zir: à dos mis hijos matarás ſino lo truxére à ti: dá à el
38 en mi mano; y yo lo tornarè á ti. Y dixo no deſcenderà
mi hijo con vos: que ſu hermano muriò, y el à ſu ſolas
remaneſció, y (SI) le aconteciere deſaſtre en la carrera
que andàreys en ella; y haréys deſcender à mi caneza
con anſia à fueſſa.

C A P. 43.

1 2 Y la hambre grave en la tierra. Y fue como :ate-
máron de comer à la civera, que truxeron de
Egypto: y dixo à ellos ſu padre, tornàd
3 comprad à nos, poco de mantenimiento. Y dixo à
el Jehudà por dezir: proteſtar proteſtò en nos el varon
por dezir, no veàys mis faces ſin vueſtro hermano con
4 vos. Si tu embiàn à nueſtro hermano con nos: deſcen-
5 deremos, y compraremos para ti mantenimiento. Y ſi no
tu embiàn no deſcenderemos: que el varon dixo à nos
6 no veàys mis faces; ſin vueſtro hermano con vos. Y dixo
Iſraél, por que emmalecisteis á mi: para denunciar al va-
7 ron: ſi aun à vos hermano?. Y dixeron demandar de-
mandó el varon por nos, y por nueſtro naſcimiento por
dezir, ſi aun vueſtro padre vivo, ſi ay à vos hermano?
y denunciamos à el, por dicho de las palabras las eſtas:
ſi ſaber ſabiamos que diria, hazed deſcender à vueſtro
8 hermano?. Y dixo Jehudà à Iſraél ſu padre, embia el mo-
ço conmigo, y levantarnoſémos y andarèmos, y vivirè-
mos, y no morirémos; tambien nos, tambien tu, tam-
9 bien nueſtra familia. Yo lo fiaré; de mi mano lo bus-
carás: ſi no lo truxére à ti y lo parâre delante ti;

K Y

16 כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד
ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם:
17 18 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני
חמישי 19 ירא: * אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם:
כ ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא
21 תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:
22 ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר
אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש:
23 24 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ויסב
מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם
כה את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת
26 להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שברם על
27 חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת
מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי
28 אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר
29 מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר:
ל דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו
31 כמרגלים את הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו
32 לא היינו מרגלים: שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען:
33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים
אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם
34 קחו ולכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם
לה ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם
36 המה ואביהם וייראו: ויאמר אלהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן
37 תקחו עלי היו כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר
את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו
38 על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם
כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:
מג א 2 והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
3 שבו שברו לנו מעט אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
4 אחיכם אתכם: אם ישך משלח את אחינו אתנו
ה נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד
כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם
6 אתכם: ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד
7 לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאול שאל האיש
לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח
ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
8 הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו
שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
9 גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי אערבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
וחטאתי

וחטאתי לך כל־הימים׃ כי לולא התמהמהנו כי־ י
11 עתה שבנו זה פעמים׃ ויאמר אלהם ישראל אביהם
אם־כן ׀ אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט
12 בטנים ושקדים׃ וכסף משנה קחו בידכם ואת־
הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי
13 משגה הוא׃ ואת־אחיכם קחו וקומו שובו אל־
14 האיש׃ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח
לכם את־אחיכם אחר ואת־בנימין ואני כאשר
שכלתי שכלתי׃ ויקחו האנשים את־המנחה הזאת טו
ומשנה־כסף לקחו בידם ואת־בנימן ויקמו וירדו
ששי 16 מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ * וירא יוסף אתם את־בנימין
ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים
17 בצהרים׃ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא
18 האיש את־האנשים ביתה יוסף׃ וייראו האנשים
כי הובאו בית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף השב
באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו
ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו׃
19 ויגשו אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח
הבית׃ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר־ כ
21 אכל׃ ויהי כי־באנו אל־המלון ונפתחה את־
אמתחתינו והנה כסף־איש בפי אמתחתו כספנו
22 במשקלו ונשב אתו בידנו׃ וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר־אכל לא ידענו מי־שם כספנו באמתחתינו׃
23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא
24 אלהם את־שמעון׃ ויבא האיש את־האנשים ביתה
יוסף ויתן־מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃
ויכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־ כה
א דגושה 26 שם יאכלו לחם׃ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את־
המנחה אשר־בידם הביתה וישתחוו־לו ארצה׃
27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
28 אמרתם העודנו חי׃ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
וישתחוו׳ 29 עודנו חי ויקדו וישתחו׃ וישא עיניו וירא את־בנימין
אחיו בן־אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ * וימהר יוסף כי־נכמרו ל שביעי
רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
31 שמה׃ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃
32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את־העברים לחם
33 כי־תועבה הוא למצרים׃ וישבו לפניו הבכר כבכרתו
והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃
34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן
ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו׃ ויצו א מד
את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים
אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף־איש בפי
2 אמתחתו׃ ואת־גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת
הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃
3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם׃ הם יצאו
את־העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על־ביתו
קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
שלמתם רעה תחת טובה׃ הלוא זה אשר ישתה ה
אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃
6 וישגם וידבר אלהם את־הדברים האלה׃ ויאמרו אליו
למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך
מעשות

y ſeré pecador à ti todos los dias. Que ſi no nos detarda- 10
mos: que ahora uvieramos tornado eſtas dos vezes. Y di- 11
xo à ellos Iſraél ſu padre, pues que aſſi es, eſto hazed; to-
mad de mejoria de la tierra, en vueſtros atuendos; y lle-
vad al varon preſente: poco de goma, y poco de miel,
eſpecias, y almaciga, piñones, y almendras. Y plata do- 12
ble, tomad en vueſtra mano: y à la plata la tornada en bo-
ca de vueſtros coſtales, tornarèys en vueſtra mano; qui-
ça yerro el. Y à vueſtro hermano tomad: y levantaos tor- 13
nad al varon. Y Dios Abaſtado, dè à vos piedades delan- 14
te el varon; y ſuelte à vos à vueſtro hermano otro, y à
Binyamin: y yo como me deshijè deshijéme. Y tomàron 15
los varones al preſente el eſte, y doble plata tomàron en
ſu mano, y à Binyamin: y levantáronſe y deſcendieron
à Egypto; y pararonſe delante Joſeph.* Y vido Joſeph 16 VI
con ellos à Binyamin, y dixo al que ſobre ſu caſa; trae à
los varones à la caſa: y deguella degollio, y apareja, que
conmigo comeràn los varones en las ſieſtas. Y hizo el 17
varon, como dixo Joſeph: y truxo el varon à los varones,
à caſa de Joſeph. Y temieron los varones, que fueron 18
traydos à caſa de Joſeph, y dixeron por cauſa de la plata
la tornáda en nueſtros coſtales en el principio, nos tray-
dos: para rebolver ſobre nos, y por achacar ſobre nos;
y para tomarnos por ſiervos, y à nueſtros asnos. Y lle- 19
gàronſe al varon, que ſobre caſa de Joſeph: y hablaron
à el, à puerta de la caſa. Y dixeron, ruego mi ſeñor: deſ- 20
cender deſcendimos en el principio, para comprar man-
tenimiento. Y fue quando venimòs al meſon, y abrimos 21
à nueſtros coſtales, y he plata de cada uno en boca de ſu
coſtal, nueſtra plata por ſu peſo: y tornamos à ella en
nueſtra mano. Y plata otra deſcendimos en nueſtra ma- 22
no, para comprar mantenimiento: no ſabemos, quien pu-
ſo nueſtra plata, en nueſtros coſtales. Y dixo paz à vos, 23
no temays, vueſtro Dios, y Dios de vueſtro padre, dió á
vos theſoro en vueſtros coſtales, vueſtra plata vino à mi;
y ſacó à ellos à Simhon Y truxo el varon à los varones à 24
caſa de Joſeph: y dió aguas, y lavaron ſus pies; y diò pa-
ja à ſus asnos. Y aparejaron al preſente, haſta venir Jo- 25
ſeph en las ſieſtas: que òyeron, que alli comerian pan. Y 26
vino Joſeph à la caſa, y truxeron à el, al preſente que en
ſu mano à la caſa, y encorváronſe à el à tierra. Y deman- 27
dó à ellos por paz; y dixo, ſi paz à vueſtro padre el viejo
que dixiſteis? ſi aun el vivo?. Y dixeron paz à tu ſiervo à 28
nueſtro padre, aun él vivo: y humilláronſe, y encorvá-
ronſe. Y alçò ſus ojos, y vido à Binyamin ſu hermano 29
hijo de ſu madre, y dixo, ſi eſte vueſtro hermano el pe-
queño, que dixiſteis a mi? y dixo, Dios te apiàde mi
hijo.* Y apreſſuró Joſeph, que ſe rebolvieron ſus pieda- 30 VII
des por ſu hermano, y buscó de llorar: y vino à la cama-
ra y lloró alli Y lavó ſus faces, y ſaliò: y esforçóſe; y 31
dixo, poned pan. Y puſieron à el à ſus ſolas, y à ellos à 32
ſus ſolas: y à los Egypcianos los comientes con el à ſus
ſolas, que no podian los Egypcianos, comer con los He-
breos pan, que abominacion ella à Egypto. Y aſſentá- 33
ronſe delante del, el mayor como ſu mayoría, y el me-
nor como ſu menoría: y maravilláronſe los varones ca-
da uno con ſu compañero. Y alçó preſentes, de con ſus 34
faces à ellos, y muchiguóſe preſente de Binyamin, mas
que preſentes de todos ellos, cinco partes: y bevieron, y
embriagaronſe con el.

C A P. 44.

Y Encomendó, al que ſobre ſu caſa por dezir, hinche à 1
coſtales de los varones mantenimiento, quanto
puedan llevar: y pón plata de cada uno, en boca de
ſu coſtal. Y à mi copa, copa de la plata, pondras en boca 2
de coſtal del pequeño, y à plata de ſu civera: y hizo co-
mo palabra de Joſeph que habló. La mañana eſclare- 3
ció: y los varones fueron embiados, ellos, y ſu asnos.
Ellos ſalieron de la ciudad, no ſe alexaron, y Joſeph 4
dixo al que ſobre ſu caſa, levantate perſigue empos de
los varones: y alcançarloſas, y dirás à ellos, por que
pagaſtes mal por bien?. Decierto eſte en que beve mi 5
ſeñor con el; y el adevinar adevina con el: enmale-
ciſteis lo que hiziſtes. Y alcançólos: y habló à ellos, á las pa 6
labras las eſtas. Y dixeron à el, por que habla mi ſe- 7
ñor, como las palabras las eſtas? vedado à tus ſiervos
de

8 de hazer como la coſa la eſta: He plata que hallamos, en
boca de nueſtros coſtales, tornamos à ti de tierra de Ke-
náan : y como hurtariamos de caſa de tu ſeñor, plata o
9 oro?. El que fuere hallado con el, de tus ſiervos y muera:
10 y tambien nos, ſerémos á mi ſeñor por ſiervos. Y dixo,
tambien ahora como vueſtras palabras aſſi el: (MAS) el
que fuere hallada con el (SOLO) ſerà à mi ſiervo; y vos
11 ſereys libres. Y apreſuraron, y deſcendieron cada uno
12 ſu coſtal à tierra: y abrieron cada uno ſu coſtal. Y escor-
driño, en el grande empeçò, y en el pequeño acabò: y
13 fue hallada la copa, en coſtal de Binjamin. Y rompieron
ſus paños: y cargó cada uno ſobre ſu asno, y tornàronſe
14 à la ciudad. Y vino Jehudà, y ſus hermanos à caſa de Jo-
15 ſeph, y el aun alli: y echàronſe delante del à tierra. Y
dixo à ellos Joſeph; que la obra la eſta que hiziſteis? ſino
16 ſupiſteis, que adevinar adevina varon que como yo?. Y
dixo Jehudà, que diremos à mi ſeñor, que hablarémos, y
que nos juſtificarémos? Dios halló à delito de tus ſier-
vos, he nos ſiervos à mi ſeñor, tambien nos, tambien el
17 que fue hallada la copa, en ſu mano Y dixo, vedado à mi;
de hazer eſto: el varon que fue hallada la copa, en ſu ma-
no, el ſerà à mi ſiervo, y vos ſubid à paz à vueſtro padre.

Aft. Reyes 1. Cap. 3.

VAIGAS.

P.11.18 Y Llegóſe à el Jehudà, y dixo, ruego mi ſeñor, hable
ahorà tu ſiervo palabra, en orejas de mi ſeñor, y no
eresca tu furor en tu ſiervo: que tal tu como Parhó.
19 Miſeñor de mandó, à ſus ſiervos por dezir: ſi ay à vos pad-
20 re o hermano?. Y diximos à mi ſeñor, ay à nos padre
viejo, y niño de vejezes pequeño: y ſu hermano murió,
y remaneſció el á ſus ſolas de ſu madre, y ſu padre lo a-
21 mó. Y dixiſte à tus ſiervos; hazello deſcender à mi, y pon-
22 drè mi ojo ſobre el. Y diximos á mi ſeñor, no podrà el
moço dexar à ſu padre: y ſi dexáre á ſu padre, y morirá.
23 Y dixiſte à tus ſiervos, ſi no deſcendiére vueſtro herma-
24 no el pequeño con vos: no añadays vèr mis faces. Y fue
como ſubimos, à tu ſiervo mi padre: y denunciamos à el,
25 à palabras de mi ſeñor. Y dixo nueſtro padre: tornàd com-
26 pràd à no; poco de mantenimiento. Y diximos, no pod-
remos deſcender; ſi huviere nueſtro hermano el pe-
queño con nos, y deſcenderemos, que no podremos
ver faces del varon, y nueſtro hermano el pequeño no el
27 con nos. Y dixo tu ſiervo mi padre à nos: vos ſupiſteis,
28 que dos parió à mi, mi muger. Y ſalió el uno de conmigo;
y dixe, decierto arrebatar fue arrebatado, y no lo vide
29 haſta aqui. Y tomarèys tambien à eſte de con mis faces, y
àcontecerleà, deſaſtre: y hareys deſcender à mi caneza,
30 con mal à fueſſa Y ahora como mi venir à tu ſiervo mi
padre, y el moço no él con nos: y ſu alma atada con ſu
II 31 alma.* Y ſerá como ſu vér, que no el moço y morirà: y
haràn deſcender tus ſiervos à caneza de tu ſiervo nueſtro
32 padre; con anſia à fueſſa. Que tu ſiervo fiò al moço, de con
mi padre por dezir: ſi no lo traerè à ti; y ſeré peccador à
33 mi padre, todos los dias. Y ahora, eſtè ahora tu ſiervo en
lugar del moço, ſiervo à mi ſeñor: y el moço ſuba con ſus
34 hermanos. Que como ſubirè à mi padre, y el moço no él
conmigo? por que no vèa en el mal, que acontecerà à mi
padre.

CAP. 45.

1 Y No pudo Joſeph contenérſe, por todos los eſtantes
cerca el, y llamó, ſacad todo varon de cerca mi: y
no eſtuvo varon con el, en darſe à conoſcer Joſeph a
2 ſus hermanos. Y dió à ſu boz con lloró: y oyeron Egyp-
3 to, y oyó caſa de Parhó. Y dixo Joſeph à ſus hermanos,
yo Joſeph, ſi aun mi padre vivo? y no pudieron ſus her-
manos reſponder à el, que fueron turbados delante del.
4 Y dixo Joſeph à ſus hermanos, llegâos à hora à mi, y lle-
gáronſe: y dixo, yo Joſeph vueſtro hermano, que ven-
5 diſteis á mi à Egypto. Y ahora no os entriſteçàys, y no
péze en vueſtros ojos; que vendiſteis à mi aqui, que por
6 vivienda me embióDios delante vos. Que eſtos dos años
la hambre, entre la tierra, y aun cinco años, que no ara-
7 da ni ſegada. Y embióme Dios dclante vos, para ponér à
vos remanecimiento, en la tierra: y para aviviguar à vos;
III 8 por eſcapadura grande.* Y ahora, no vòs embiaſtes à mi

8 מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי
אַמְתְּחֹתֵינוּ הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית
9 אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב׃ אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת
י וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה
כְדִבְרֵיכֶם כֶּן־הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם
11 תִּהְיוּ נְקִיִּם׃ וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ אָרְצָה
12 וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ׃ וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל וּבַקָּטֹן
13 כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃ וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם
14 וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃ וַיָּבֹא יְהוּדָה
וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃
מפטיר טו וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
16 הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי־נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי׃ וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק
הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת־עֲוֺן עֲבָדֶיךָ הִנֶּנּוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי
17 גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר
חָלִילָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ
בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם׃

פ׳א ס ס ס

18 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ
דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ
19 כְּפַרְעֹה׃ אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם אָב
כ אוֹ־אָח׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים
קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃
21 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלָי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃
22 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב
23 אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם
24 הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃ וַיְהִי כִּי עָלִינוּ
כה אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָבִינוּ
26 שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃ וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת
אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לִרְאוֹת
27 פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר
עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי
28 אִשְׁתִּי׃ וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף
29 וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי
וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃
ל וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ
שני 31 וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃ * וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי־אֵין הַנַּעַר
וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן
32 שְׁאֹלָה׃ כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר
אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃
33 וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר
34 יַעַל עִם־אֶחָיו׃ כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ
מה א אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי׃ וְלֹא־יָכֹל
יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־
אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל־
2 אֶחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
3 בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד
אָבִי חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃
4 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי
ה יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיְמָה׃ וְעַתָּה ׀
אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה
6 כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם
הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־
7 חָרִישׁ וְקָצִיר׃ וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם
לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם לִפְלֵיטָה
שלישי 8 גְּדֹלָה׃ * וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי

הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־
9 בֵּיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מַהֲרוּ וַעֲלוּ אֶל־אָבִי
וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן
10 לְכָל־מִצְרָיִם רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד׃ וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־
גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ
11 וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד
חָמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־
12 לָךְ׃ וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִין כִּי־פִי
13 הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם׃ וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי
בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם
14 אֶת־אָבִי הֵנָּה׃ וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו וַיֵּבְךְּ וּבִנְיָמִן
בָּכָה עַל־צַוָּארָיו׃ וַיְנַשֵּׁק לְכָל־אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי טו
16 כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ׃ וְהַקֹּל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר
17 בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר אֶל־אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־
18 בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ וּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם
וְאֶת־בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־טוּב אֶרֶץ
רביעי 19 מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת־חֵלֶב הָאָרֶץ׃ * וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת
עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וְלִנְשֵׁיכֶם
וּנְשָׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם׃ וְעֵינְכֶם אַל־תָּחֹס עַל־ כ
21 כְּלֵיכֶם כִּי־טוּב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן
22 לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ׃ לְכֻלָּם נָתַן לָאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלֹת
וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפֹת שְׂמָלֹת׃
23 וּלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב
מִצְרָיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן לְאָבִיו
24 לַדָּרֶךְ׃ וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־
תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ׃ וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־ כה
26 יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא
מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא־הֶאֱמִין לָהֶם׃
27 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם
וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי
חמישי 28 רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ * וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חָי
מו אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־ א
לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵרָה שָּׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק׃
2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ׀ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב ׀
3 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־
4 תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם׃ אָנֹכִי
אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעַלְךָ גַם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית
יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃ וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־ ה
יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם
6 בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־
מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ
7 מִצְרָיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃ בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ
בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃
8 ס וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
9 מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן
10 חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין
11 וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן
12 קְהָת וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח
וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ חֶצְרֹן וְחָמוּל׃
14 13 וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃ וּבְנֵי זְבֻלוּן סֶרֶד
וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃ אֵלֶּה ׀ בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב טו
בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו
16 שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי
17 וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה
וְשֶׂרַח

aquí, ſalvo Dios: y púſome por mayoral à Parhó, y por
ſeñor à toda ſu caſa; y podeſtan en toda tierra de Egyp-
to. Apreſurad, y ſubid à mi padre, y direys à el, aſſi dixo 9
tu hijo Joſeph, púſome Dios por ſeñor à todo Egypto:
deſciende à mi, no te detengas. Y eſtaràs en tierra de 10
Goſſen, y ſeràs cercano à mi, tu, y tus hijos, y hijos de
tus hijos, y tus ovejas, y tus vacas, y todo lo que à ti. Y 11
mantendré à ti allí, que aun cinco años de hambre: por
que nos ſèas emprobrecido tu, y tu caſa, y todo lo que à
ti. Y he vueſtros ojos veyentes, y ojos de mi hermano 12
Binyamin: que mi boca la hablán à vos. Y denunciareys 13
à mi padre, a toda mi honra en Egypto, y à todo lo que
viſteis: y apreſurareys, y hareys deſcender à mi padre àqui.
Y echóſe ſobre cervizes de Binyamin ſu hermano, y lloró: 14
y Binyamin llorò ſobre ſus cervízes. Y beſó à todos ſus 15
hermanos, y lloró con ellos; y deſpues aſſi hablàron ſus
hermanos con el. Y la boz fue oyda en caſa de Parhó por 16
dezir; vinieron hermanos de Joſeph, y plugo en ojos de
Parhó, y en ojos de ſus ſiervos. Y dixo Parhó, à Joſeph, 17
di à tus hermanos eſto hazed, cargad vueſtras beſtias, y
andad venid à tierra de Kenáan. Y tomad a vueſtro pad- 18
re, y a vueſtras caſas, y venid à mi: y daré à vos à me-
joría de tierra de Egypto, y comed à groſſura de la tier-
ra.*Y tu fuiſte encomendado eſto hazed, tomad para vos 19 IV
de tierra de Egypto; carretas para vueſtra familia, y para
vueſtras mugeres; y alçareys à vueſtro padre, y ven-
dreys. Y vueſtro ojo no apiade ſobre vueſtros atuendos: 20
que mejoría de toda tierra de Egypto, para vos ella. Y hi- 21
zieron aſſi hijos de Iſraél; y dió à ellos Joſeph carretas
por dicho de Parhó, y dió à ellos vianda para la carrera.
A todos ellos diò à cada uno mudas de paños: y a Binya- 22
min dió trezientos (pezos) de plata; y cinco mudas de
paños. Y à ſu padre embió como eſto, diez asnos; carga- 23
dos de mejoria de Egypto: y diez asnas cargadas de ci-
vera y pan, y mantenimiento para ſu padre, para la carre-
ra. Y embiò à ſus hermanos, y anduvieron: y dixo à el- 24
los, no riñays en la carrera. Y ſubieron de Egypto: y vi- 25
nieron à tierra de Kenáan, à Iahacob ſu padre. Y denun- 26
ciàron à el por dezir, aun Joſeph vivo, y que el podeſtán
en toda tierra de Egypto: y debilitóſe ſu coraçon, que
no creía à ellos. Y hablaron à el, à todas palabras de Jo- 27
ſeph que habló à ellos, y vido las carretas que embió Jo-
ſeph para llevar à el: y revivió eſpirito de Iahacob ſu pa-
dre.* Y dixo Iſraél, baſta [QUE] aun Joſeph mi hijo vivo; 28 V
andarè, y verloé antes que muera.

CAP. 46.

Y Movióſe Iſraél, y todo lo que à el, y vino à Béer- 1
ſabah: y ſacrificó ſacrificios; à Dios de ſu padre, Iſ-
hác. Y dixó Dios à Iſraél, en viſiones de la noche: y 2
dixo, Iahacob, Iahacob, y dixo, he yo aqui. Y dixo, yo 3
el Dios, Dios de tu padre: no temas de deſcender à Egyp-
to, que por gente grande, te pondrè alli. Yo deſcenderé 4
contigo à Egypto, y yo te harè ſubir tambien ſubiendo,
y Joſeph pondrá ſu mano, ſobre tus ojos. Y levantóſe Ia- 5
hacob de Béer-ſabah: y llevàron hijos de Iſraél, á Iaha-
cob ſu padre, y á ſu familia, y á ſus mugeres; en las carre-
tas que embió Parhò, para llevar à el. Y tomàron à ſus ga- 6
nados; y à ſus ganancias que ganaron en tierra de Ke-
náan, y vinieron à Egypto: Iahacob, y todo ſu ſemen con
el. Sus hijos, y hijos de ſus hijos con el, ſus hijas, y hijas 7
de ſus hijos, y todo ſu ſemen: truxo con el à Egypto. Y eſ- 8
tos nombres de hijos de Iſraél; los vinientes à Egypto, Ia-
hacob, y ſus hijos: primogenito de Iahacob Reuben. Y 9
hijos de Reuben: Hanoch, y Phalu, y Hezrón, y Char-
mí. Y hijos de Simhon, Yemuel, y Yamin, y Ohad, y 10
Yachin, y Sohar: y Saul hijo de la Kenaaníta. Y hijos de 11
Leví: Gerſon, Keat, y Merarí. Y hijos de Yehudá, Her, 12
y Onàn, y Selá, y Peres, y Zarah: y murió Her,
y onan, en tierra de Kenáan: y fueron hijos de Peres
Hezron, y Hamul. Y hijos de Yſſachar: Tolah, y Phuva, 13
y Job, y Simron. Y hijos de Zebulún: Sered, y Elon, 14
y Yahleèl. Eſtos hijos de Leà que pariò à Iahacob 15
en Padàn Aram, y à Dinà ſu hija: toda alma de ſus
hijos, y ſus hijas, treinta, y tres. Y hijos de Gad, Siph- 16
yon, y Hagí, Suní, y Esbon: Herí, y Arodí, y Arelí.
Y hijos de Aſſer, Ymná, y Yſvá, y Yſví, y Berihá, 17
y

y Serah ſu hermana: y hijos de Berihá, Heber, y Mal-
18 quiel. Eſtos hijos de Zilpá; que dió Labán à Leá ſu hija:
19 y parió à eſtos à Iahacob; diez y ſeis almas. Hijos de
20 Rachél, muger de Iahacob; Joſeph, y Binyamin. Y fue
naſcido á Joſeph en tierra de Egypto, que parió à el Aſe-
nath; hija de Potipherah mayoral de On: à Menaſſé, y à
21 Ephraim. Y hijos de Binyamin, Bélah, y Béher, y Az-
bél, Gerà, y Nahaman, Ehi, y Ros: Mupim, y Hupim,
22 y Ard. Eſtos hijos de Rachél, que fue naſcido à Iahacob:
23 24 toda alma quatorze. Y hijos de Dan, Huſim. Y hijos de
25 Naphtali: Yahzeel, y Ghuni, y Yeſer, y Silem. Eſtos
hijos de Bilhá, que dió Labán à Rachél ſu hija: y parió á
26 eſtos à Iahacob; toda alma ſiete. Todo la alma la vinien
con Iahacob, á Egypto, ſalientes de ſu anca, à fueras de
mugeres de hijos de Iahacob: toda alma ſeſenta, y ſeis.
27 Y hijos de Joſeph, que fuè naſcido à el en Egypto, almas
dos: toda la alma de caſa de Iahacob; la que vino à Egyp-
VI 28 to ſetenta.* Y a Jehudá embió delante dél à Joſeph, pa-
ra moſtrar delante dél à Goſſen, y vinieron à tierra de
29 Goſſen. Y ató Joſeph ſu corroça, y ſubiò à encuentro de
Iſraél ſu padre, à Goſſen: y aparecióſe à el, y echóſe ſob-
30 re ſus ſervizes, y lloró ſobre ſus ſervizes mas. Y dixo Iſ-
raél à Joſeph, morirè eſta vez: deſpues de mi ver tus fa-
31 ces, que aun tu vivo. Y dixo Joſeph à ſus hermanos, y
à caſa de ſu padre; ſubirè, y denunciarè à Parhó: y dirè
à el, mis hermanos, y caſa de mi padre, que en tierra de
32 Kenáan, vinieron à mi. Y los varones paſtores de ove-
jas, que varones de ganado ſon: y ſus ovejas, y ſus va-
33 cas, y todo lo que à ellos truxéron. Y ſerá quando llamá
34 re á vos Parhó, y dixére, que vueſtros hechos. Y direys;
varones de ganado; fueron tus ſiervos, de nueſtras moce-
dades, y haſta agora; tambien nos, tambien nueſtros
padres: por que eſtèys en tierra de Goſſen, que abomi-
nacion de Egypto, todo paſtor de ovejas.

CAP. 47.

1 Y Vino Joſeph, y denunciò à Parhó, y dixo, mi pad-
re, y mis hermanos, y ſus ovejas, y ſus vacas, y
todo lo que à ellos; vinieron de tierra de Kenáan: y
2 he ellos en tierra de Goſſen. Y parte de ſus hermanos, to-
3 mó, cinco varones: y parólos delante Parhó. Y dixo
Parhó à ſus hermanos, que vueſtros hechos? y dixeron
à Parhó, paſtores de ovejas tus ſiervos, tambien nós,
4 tambien nueſtros padres. Y dixeron à Parhó; para morar
en la tierra venimos, que no paſto à las ovejas, que à tus
ſiervos, que grave la hambre, en tierra de Kenáan: y ahora,
eſtén tus ſiervos ahora, en tierra de Goſſen. Y dixo Parhó, à
5 Joſeph por dezir tu padre, y tus hermanos, vinieron à ti.
6 Tierra de Egypto delante ti ella, en mejoría de la tierra,
haz eſtar à tu padre, y à tus hermanos; eſtén en tierra de
Goſſen; y ſi ſabes, que hay en ellos varones de fonſado,
y ponnerloshas mayorales de ganado, ſobre lo que à mí.
7 Y truxo Joſeph à Iahacob ſu padre, y hizolo eſtar delan-
8 te Parhó: y bendixo Iahacob à Parhó. Y dixo Parhó à
9 Iahacob: quantos dias de años de tus vidas?. Y dixo Ia-
hacob à Parhó, dias de años de mis peregrinaciones,
ciento, y treinta años: pocos, y malos, fueron dias de
años de mis vidas; y no alcançaron, à dias de años de vi-
10 das de mis padres, en dias de ſus peregrinaciones. Y
bendixo Iahacob à Parhó: y ſaliò de delante de Parhó.*
VII 11 Y hizo eſtar Joſeph à ſu padre, y à ſus hermanos, y diò
à ellos poſſeſſion en tierra de Egypto, en mejoría de la
12 tierra, en tierra de Rahmeſés: como encomendó Parhó. Y
ſuſtentó Joſeph à ſu padre, y à ſus hermanos; y à toda
13 caſa de ſu padre: pan ſegun la familla. Y pan no en toda
la tierra, que grave la hambre mucho: y canſóſe tierra
14 de Egypto, y tierra de Kenáan, por la hambre. Y cogió
Joſeph, à toda la plata la hallada en tierra de Egypto, y
en tierra de Kenáan, por la civera que ellos comprantes:
15 y truho Joſeph, à la plata à caſa de Parhó. Y atemóſe la
plata, de tierra de Egypto, y de tierra de Kenáan: y vi-
nieron todo Egypto à Joſeph por dezir, dà à nos pan; y
por que moriremos à eſcuentra ti, que ſe atemò la plata.
16 Y dixo Joſeph dad vueſtros ganados, y darè à vos, por
17 vueſtros ganados: ſi ſe atemò plata. Y truxeron à ſus gana-
dos à Joſeph, y diò à ellos Joſeph pan, por los cavallos,

18 וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל: אֵלֶּה בְּנֵי
זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה
19 לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ: בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף
כ וּבִנְיָמִן: וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ
אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם:
21 וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ
22 מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְדְּ: אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב
24 23 כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר: וּבְנֵי־דָן חֻשִׁים: וּבְנֵי נַפְתָּלִי
כה יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם: אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה אֲשֶׁר־נָתַן
לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ
26 שִׁבְעָה: כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ
27 מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ: וּבְנֵי יוֹסֵף
אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ בְמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־
ששי 28 יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים: ס וְאֶת־
יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
29 אַרְצָה גֹּשֶׁן: וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת־
יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ
ל עַל־צַוָּארָיו עוֹד: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה
31 הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה
אֵלָיו אַחַי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי:
32 וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי־אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם
33 וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה
34 וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם: וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ
מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר
תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן:
מז א וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֵּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם
וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן:
2 וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה:
3 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־
פַּרְעֹה רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ:
4 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־אֵין מִרְעֶה
לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
ה וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
6 אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ: אֶרֶץ
מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ
וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם
אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי:
7 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ
8 יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי
9 חַיֶּיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ
י אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם: וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
שביעי 11 אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה: * וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו
וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב
12 הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה: וַיְכַלְכֵּל
יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי
13 הַטָּף: וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד
14 וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב: וַיְלַקֵּט
יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ
כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
טו בֵּיתָה פַרְעֹה: וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ
כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם
16 וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ
17 מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף: וַיָּבִיאוּ
אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים

וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם
בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃ וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה 18
הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נְכַחֵד
מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא
נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ לָמָּה 19
נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־
אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה
וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ וַיִּקֶן כ
יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם
אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃
וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם 21
וְעַד־קָצֵהוּ׃ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק 22
לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף 23
אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם
לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה 24
בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה
לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל
לְטַפְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ כה מפטיר
עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה 26
עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת
הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל 27
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃ אין כאן פיסק' כלל כ"א ריוח אות א'

28 פ' יב
וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־
יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃
וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר 29
לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי
וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃
וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי ל
בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר 31
הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ
הַמִּטָּה׃

פ

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ א מח
חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃
וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק 2
יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל 3
שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר 4
אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ וְעַתָּה ה
שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ
מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־
לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם 6
אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי 7
רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא
אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר 8 9
יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמַר
קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרֲכֵם׃ * וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא י שני
יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה 11
הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם 12
מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃ וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־ 13
שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו׃ וַיִּשְׁלַח 14
יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר

ואת

y por ganado de las ovejas, y por ganado de las vacas, y
por los asnos: y ſuſtentólos con el pan, por todo ſu gana-
do, en el año el eſſe. Y acabóſe el año el eſſe, y vinieron à 18
èl en el año el ſegundo, y dixeron à el; no negaremos de,
mi ſeñor, que cierto ſe atemó la plata; y ganado de la
quatropea à mi ſeñor: no fue remaneſcido delante de
mi ſeñor, que ſalvo nueſtro cuerpó, y nueſtra tierra.
Por que moriremos à tus ojos, tambien nós, tambien 19
nueſtra tierra? compra à nos, y a nueſtra tierra por el pan,
y ſerémos nos, y nueſtra tierra ſiervos à Parhó; y dá ſi-
miente, y vivirèmos, y no morirémos; y la tierra no ſe
deſolarà. Y compró Joſeph, à toda tierra de Egypto 20
à Parhó, que vendieron Egypcios, cada uno ſu campo,
que ſe enforteſciò ſobre ellos la hambre: y fue la tierra
de Parhó. Y al pueblo, lo hizo paſſar, de ciudades: de cabo 21
de termino de Egypto, y haſta ſu cabo. Salvo tierra de los 22
ſacerdotes no compró: que fuero à los ſacerdotes de con
Parhó; y comian à ſu fuero, que dió à ellos Parhó, por tan-
to no vendieron à ſu tierra. Y dixo Joſeph al pueblo, he 23
comprè à vos oy, y à vueſtra tierra á Parhó: he à vos ſimi-
ente, y ſembrareys a la tierra. Y ſerà en los renuevos, y da- 24
reys quinto á Parhó: y quatro las partes ſerá para vos, para
ſimiente del campo, y para comér para vueſtro mantenimi-
ento, y para los que en vueſtras caſas, y para vueſtra famil- 25
ia. Y dixeron aviviguaſtenos: hallamos gracia, en ojos de
mi ſeñor, y ſerémos ſiervos á Parhó. Y puſo á ella Joſeph 26
por fuero, haſta el dia el eſte; ſobre tierra de Egypto à Par-
hó, por el quinto: ſalvo tierra de los ſacerdotes à ſus ſolas,
no fue à Parhó. Y eſtuvo Iſraél en tierra de Egypto, en 27
tierra de Goſſen: y apoſſeſſionàronſe en ella, y fruchi-
guáron, y muchiguàron mucho. Aft. Jeh. Cap. 37.

V A Y H I.

I Vivió Iahacob en tierra de Egypto, diez y ſiete años: 28 P. 12.
y fue dias de Iahacob, años de ſus vidas; cientò, y qua-
renta, y ſiete años. Y llegaronſe dias de Iſraél para 29
morir, y llamò à ſu hijo à Joſeph, y dixo à él, ſi ahora hallè
gracia en tus ojos, pón ahora tu mano debaxo de mi an-
ca: y haràs conmigo merced, y verdad, no ahora me en-
tierres en Egypto. Y yazeré con mis padres, y llevar- 30
mehas de Egypto, y enterrarmehas en ſus entierros: y
dixo, yo harè como tu palabra. Y dixo jura á mi, y juró 31
à el: y encorvóſe Iſraél, ſobre cabecera de la cama.

CAP. 48.

Y Fue deſpues de las palabras las eſtas, y dixo à 1
Joſeph; he tu padre enfermo: y tomó à dos ſus hi-
jos con el, à Menaſſé, y à Ephraim. Y denunciò à 2
Iahacob, y dixo, he tu hijo Joſeph vinien à ti: y eſfor-
çoſe Iſraél, y ſentóſe ſobre la cama. Y dixo Iahacob à Jo- 3
ſeph, Dios abaſtado ſe apareſciò à mi en Luz, en tierra
de Kenáan: y bendixo à mi. Y dixome, he yo te hazien 4
fruchiguar, y hazertehe muchiguar, y dartehe por com-
paña de pueblos: y darè à la tierra la eſta, à tu ſemen em-
pos ti, poſſeſſion de ſiempre. Y ahora dos tus hijos los 5
naſcidos à ti, en tierra de Egypto, antes de mi venir à ti
à Egypto, à mi ellos: Ephraim, y Menaſſé como Reuben
y Simhon, ſerán á mi. Y tu engendramiento que engen- 6
dráres deſpues dellos, à ti ſeràn: ſobre nombre de ſus
hermanos, ſeràn llamados en ſu heredad. Y yo en mi ve- 7
nir de Padan, muriò ſobre mi Rachél, en tierra de Ke-
náan en la carrera, aun como trecho de tierra, para venir
à Ephrat: y enterrèla alli en carrera de Ephrat, ella
Beth-lehem. Y vido Iſraél à hijos de Joſeph, y dixo quien 8
eſtos?. Y dixo Joſeph á ſu padre, mis hijos ellos que diò 9
a mì Dios àqui: y dixo tomalos ahora à mi, y bendezir-
loshe.* Y ojos de Iſraél ſe engravecieron de vejéz, no 10 II
podia ver: y hizo llegar à ellos à el, y beſó à ellos, y
abraçòlos. Y dixo Iſraél à Joſeph; ver tus faces no penſé: 11
y he hizo ver à mì Dios, tambien à tu ſemen. Y ſacò Jo- 12
ſeph á ellos, de con ſus rodillas, y encorvóſe à ſus faces
á tierra. Y tomó Joſeph à ambos ellos, à Ephraim 13
en ſu derecha, de yzquierda de Iſraél; y á Me-
naſſé en ſu yſquierda de derecha de Iſraél; y hi-
zolos llegar à el. Y tendiò Iſraél à ſu derecha, 14
y puſo ſobre cabeça de Ephraim, y él, el menor;

y

y à ſu yzquierda, ſobre cabeça de Menaſſé: hizo entender
15 à ſus manos, [AUN] que Menaſſé el primogenito. Y ben-
dixo a Joſeph, y dixo: el Dios que anduvieron mis pad-
res delante dél, Abraham, y Ishác; el Dios el governàn
16 à mi, déſde mi ſér; haſta el dia el eſte. El Angel, el redi-
mièn à mi de todo mal, bendiga a los moços, y ſea llama-
do en ellos mi nombre, y nombre de mis padres, Abra-
ham, y Ishác: y multipliquen á muchedumbre entre la
III 17 tierra.*Y vido Joſeph que ponía ſu padre mano de ſu de-
recha, ſobre cabeça de Ephraim, y peſó en ſus ojos: y
aſufriò mano de ſu padre, para quitar à ella, de ſobre ca-
18 beça de Ephraim, ſobre cabeça de Menaſſé. Y dixo Jo-
ſeph a ſu padre, no aſſi mì padre: que eſte el primogenito,
19 pon tu derecha ſobre ſu cabeça. Y no quiſo ſu padre, y
dixo ſé mi hijo, ſé: tambien el ſerá por pueblo, y tam-
bien el ſe engrandeſcerá, y decierto ſu hermano el peque-
ño, ſe engrandeſcerá mas que él, y ſu ſemen ſerá, hinchi-
20 miento de las gentes. Y bendixolos, en el dia el eſſe por de-
zir, en ti bendezirà Iſraél por dezir, pongate Dios como
Ephraim, y como Menaſſé: y puſo à Ephraim, antes de
21 Menaſſé. Y dixo Iſraél à Joſeph, he yo murién: y ſerá
Dios con vos, y hará tornar à vos; à tierra de vueſtros
22 padres. Y yo di à ti parte una, ſobre tus hermanos: que
tomé de mano del Emoréo; con mi eſpada, y con mi arco.

CAP. 49.

IV 1 Y Llamò Iahacob à ſus hijos: y dixo, juntâos, y de-
nunciarè à vos; a lo que conteſcerá à vos, en poſtri-
2 meria de los dias. Juntâos, y oíd hijos de Iahacob:
3 y oíd à Iſraél vueſtro padre. Reuben mi primogenito tu;
mi fuerça, y principio de mi fortaleza: ventaja de exal-
4 çamiento, y ventaja de fortaleza. Preſſuroſo como las
aguas no ſeràs aventajado, que ſubiſte yazidas de tu
5 padre: entonces abiltàſte, mi eſtrado ſubiò. Simhon,
6 y Leví hermanos: armas de violencia ſus armas. En ſu
ſecreto no éntre mi alma; en ſu congregacion no ſe aune
mi honra: que con ſu furor mataron varon, y con ſu
7 voluntad arrancáron muro. Maldito ſu furor que fuer-
te; y ſu ſaña que ſe endureſció: partirloshe en Iahacob,
8 y eſparzirloshe en Iſraél. Jehudá; tu, loártehan tus her-
manos, tu mano en cerviz de tus enemigos: encorvar-
9 ſeán à ti, hijos de tu padre. Caudillo leon Jehudá, de
arrebatadura mi hijo ſubiſte: arrodilló, yazió como
10 león, y como leóncillo, quien lo levantarà?. No ſe tira-
rà vara de Jehudá, y eſcrivano de entre ſus pies: haſta
11 que venga Siló, y à el apañamiento de pueblos. Atàn à
la vid ſu borrico, y al ſarmiento hijo de ſu aſna; lavó en
12 el vino ſu veſtido, y en ſangre de uvas ſu cobertura. Ber-
13 mejo de ojos de vino, y blanco de dientes de leche. Ze-
bulun, à puerto de mares morarà: y el, à puerto de na-
14 vios, y ſu termino cerca Sidon. Iſſachár, Aſno hueſſu-
15 do: yazien entre los terminos. Y vido holgança que bue-
na, y à la tierra que deleytoſa: y acoſtó ſu hombro para
16 ſoportar; y fue por pecha ſirvien. Dan, juzgará ſu pueb-
17 ló: como uno de tribos de Iſraél. Será Dan culebro
ſobre carrera, bivora ſobre ſendero: el mordién calca-
18 ñares de cavallo, y cayó ſu cavalgador atras. A tu ſal-
V 19 vacion eſépro. A..* Gad fonſado lo fonſadeará: y el fon-
20 ſadeará el fin. De Aſſer grueſſo ſu pan: y el dará deley-
21 tes de Rey. Naphtalí, cierva embiada: el dán dichos
22 de hermoſura. Ramo fruchiguoſo Joſeph, Ramo fru-
23 chiguoſo ſobre fuente: hijas paſſeavan ſobre muro. Y
amargàronlo, y aſaeteáronlo, y odiáronlo dueños de
24 ſaetas. Y eſtuvo en fortaleza ſu arco, y esforçaronſé bra-
ços de ſus manos: de manos de fuerte de Iahacob, de alli
25 apaſcentan, piedra de Iſraél. De Dios de tu padre, y
ayudarteà, y del abaſtado, y bendezirteá, bendiciones
de cielos de arriba, bendiciones de abiſmo, que yaze a-
26 baxo: bendiciones de tetas, y vulva. Bendiciones de tu
padre, ſe mayorgáron ſobre bendiciones, de mis proge-
nitores; haſta termino, de collados de mundo, ſerán à ca-
beça de Joſeph; y à meollera, de apartado, de ſus herma-
VI 27 nos.* Binyamin, lobo arrebatará: por la mañana comerá
28 préa, y à la tarde partirá deſpojo. Todos eſtos tribos
de Iſraél doze: y eſto lo que habló à ellos ſu padre, y
bendixo á ellos, varon que como ſu bendicion, bendixo

וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה
טו הַבְּכוֹר׃ וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה
16 אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־
רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי
שלישי 17 אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ * וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־
יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו
וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־
18 רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן אָבִי כִּי־זֶה
19 הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי
בְנִי יָדַעְתִּי גַּם־הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם
אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃
מלאו' כ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם
21 לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
22 אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר
לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃ פ
רביעי מט א וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת
2 אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ
3 בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ רְאוּבֵן בְּכֹרִי
4 אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז׃ פַּחַז
כַּמַּיִם אַל־תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ
יְצוּעִי עָלָה׃ פ
ה 6 שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃ בְּסֹדָם אַל־
תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ
7 אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ־שׁוֹר׃ אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם
כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ פ
בראש עמוד 8 יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
סימן 9 בְּנֵי אָבִיךָ׃ גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ
בי"ה שמ"ו י כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ׃ לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה
וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים׃
עירו ק' 11 אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ
סותו ק' 12 וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה׃ חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן־שִׁנַּיִם
מֵחָלָב׃ פ
13 זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל־
צִידֹן׃ פ
טו 14 יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם׃ וַיַּרְא מְנֻחָה
כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נָעֵמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי
16 לְמַס־עֹבֵד׃ ס דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי
17 יִשְׂרָאֵל׃ יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דֶרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ
18 עִקְּבֵי־סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
חמישי 19 יְהוָה׃ ס גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב׃
כ מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־
21 מֶלֶךְ׃ ס נַפְתָּלִי אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־
22 שָׁפֶר׃ ס בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן
23 בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי־שׁוּר׃ וַיְמָרֲרֻהוּ וָרֹבּוּ וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי
24 חִצִּים׃ וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי אֲבִיר
כה יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃ מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת
שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת
26 תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־
בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ פ
ששי 27 בִּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל׃
28 כָּל־אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר
לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ

אתם׃ ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל־עמי 29
קברו אתי אל־אבתי אל־המערה אשר בשדה עפרון
החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר־על־פני 30
ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את־השדה
מאת עפרן החתי לאחזת־קבר׃ שמה קברו את־ 31
אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את־יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את־לאה׃ מקנה השדה 32
והמערה אשר־בו מאת בני־חת׃ ויכל יעקב לצות 33
את־בניו ויאסף רגליו אל־המטה ויגוע ויאסף אל־
נ עמיו׃ ויפל יוסף על־פני אביו ויבך עליו וישק־לו׃ ויצו א 2
יוסף את־עבדיו את־הרפאים לחנט את־אביו ויחנטו
הרפאים את־ישראל׃ וימלאו־לו ארבעים יום כי כן 3
ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל־בית פרעה לאמר 4
אם־נא מצאתי חן בעיניכם דברו־נא באזני פרעה
לאמר׃ אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי 5
אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
אעלה־נא ואקברה את־אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה 6
עלה וקבר את־אביך כאשר השביעך׃ ויעל יוסף 7
לקבר את־אביו ויעלו אתו כל־עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ־מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית 8
אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל 9
עמו גם־רכב גם־פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃
ויבאו עד־גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו־שם י
מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני את־האבל בגרן 11
האטד ויאמרו אבל־כבד זה למצרים על־כן קרא
שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו 12
כן כאשר צום׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו 13
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את־
השדה לאחזת־קבר מאת עפרן החתי על־פני
ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל־העלים 14
אתו לקבר את־אביו אחרי קברו את־אביו׃ ויראו טו
אחי־יוסף כי־מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
והשב ישיב לנו את כל־הרעה אשר גמלנו אתו׃ ויצוו 16
אל־יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ כה־ 17
תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי־
רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם־אחיו ויפלו לפניו 18
ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר אלהם יוסף אל־ 19
תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם חשבתם עלי כ
רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה
להחית עם־רב׃ * ועתה אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם 21 שביעי
ואת־טפכם וינחם אותם וידבר על־לבם׃ וישב יוסף 22
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃
וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן־מנשה 23
ילדו על־ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי מת 24
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ
הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃
וישבע יוסף את־בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים כה
אתכם והעלתם את־עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן־מאה 26
ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃ חזק

סכום פסוקי ספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה׃ אך
ל״ד סימן׃ וחציו ועל חרבך תחיה׃ ופרשיותיו י״ב׳ זה שמי
לעלם סימן׃ וסדריו מ״ג׳ גם ברוך יהיה סימן׃ ופרקיו נ׳ יי׳
חננו לך קוינו סימן׃ מנין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות
שמנה וארבעים׃ הכל תשעים ואחת פרשיות׃ צא אתה
וכל העם אשר ברגליך סימן׃

à ellos. Y encomendò à ellos, y dixo á ellos, yo ſoy apa- 29
ñado à mi pueblo, enterrad à mi con mis padres: en la la-
pa, que en campo de Hephron el Hiteo. En la lapa, que 30
en campo de la dobladura, que ſobre faces de Mamrè, en
tierra de Kenáan: que comprò Abraham à el campo, de
con Hephron el Hitéo, por poſſeſſion de ſepultura. Alli 31
enterràron à Abraham, y à Sará ſu muger; alli enterrà
ron à Yshác, y a Ribcá ſu muger: y alli enterrè à Leá.
Compra del campo, y la lapa que en el, de con hijos de 32
Heth. Y acabó Iahacob, de encomendar à ſus hijos; y a 33
pañó ſus pies à la cama: y tranſióſe, y fue apañado à ſus
pueblos.

CAP. 50.

Y Echóſe Joſeph, ſobre faces de ſu padre: y lloró ſob 1
re el, y beſó à el. Y encomendó Joſeph à ſus ſiervos a 2
los medicos, para embalſamar à ſu padre, y em
balſamàron los medicos à Iſraél. Y cumplieronſe à el 3
quarenta dias, que aſſi cumplian, dias de los embalſama-
dos: y lloràron à el Egypto, ſetenta dias. Y paſſaron dias 4
de ſu lloro; y habló Joſeph à caſa de Parhó por dezir: ſi
ahora hallé gracia en vueſtros ojos, hablad ahora, en ore-
jas de Parhó por dezir. Mi padre me conjuró por dezir; 5
he yo murien, en mi ſepultura que cavè para mi, en tier-
ra de Kenáan; alli me enterraràs: y ahora ſubirè [TE] rue-
go, y enterrarè a mi padre, y tornarè. Y dixo Parhó: ſu- 6
be, y entierra à tu padre, como te conjurò. Y ſubió Jo- 7
ſeph, à enterrar ſu padre: y ſubieron con èl todos ſiervos
de Parhó, viejos de ſu caſa; y todos viejos de tierra de
Egypto. Y toda caſa de Joſeph, y ſus hermanos, y caſa 8
de ſu padre; ſalvo ſu familla, y ſus ovejas, y ſus vacas;
dexaron en tierra de Goſſen. Y ſubió con el; tambien qua- 9
tregua, tambien cavalleros · y fue el real grave mucho.
Y vinieron haſta èra de Atad, que allende del Yarden; y 10
endecharon alli, endecha grande, y grave mucho: y hi-
zo à ſu padre luto ſiete dias. Y vido morador de la tierra 11
el Kenáanèo el luto, en era de Atad; y dixeron; luto gra-
ve eſte à Egypto: por tanto llamó ſu nombre Abél Miſ-
raim, que allende del Yarden. Y hizieron ſus hijos à el: 12
aſſi como les encomendó. Y llevàron à el ſus hijos à tier- 13
ra de Kenáan, y enterráron à el; en lapa del campo de la
dobladura: que compró Abraham à el campo, por poſſeſ-
ſion de entierro; de con Hephron el Hitèo, ſobre faces de
Mamrè. Y tornóſe Joſeph à Egypto; el, y ſus hermanos, 14
y todos los ſubientes con el, para enterrar à ſu padre:
deſpues de ſu enterrar à ſu padre. Y vieron herma- 15
nos de Joſeph, que muriò ſu padre; y dixeron;
quiça nos odiará Joſeph: y tornar tornará á nos; à to-
do el mal, que gualardonamos à el. Y encomendà- 16
ron à Joſeph por dezir: tu padre encomendò, an-
tes de ſu morir por dezir. Aſſi dirèys à Joſeph, 17
ruego perdona ahora, rebello de tus hermanos, y
ſu peccado, que mal te gualardonàron, y ahora
perdona ruego, à rebello de ſiervos de Dios de tu
padre: y llorò Joſeph en ſu hablar à el. Y andu- 18
vieron tambien ſus hermanos, y echáronſe delante
del: y dixeron, he nos à ti por ſiervos. Y dixo à 19
ellos Joſeph no temáys: ſi en lugar de Dios yo?.
Y vos penſáſteis ſobre mi mal: Dios lo penſó por 20
bien, para hazer como el dia el eſte, para aviviguar
pueblo mucho.* Y ahora no temáys, yo ſuſtentarè à 21 VII
vos, y à vueſtra familia: y conortólos, y habló ſob-
re ſu coraçon. Y eſtuvo Joſeph en Egypto, el, y caſa de 22
ſu padre: y vivió Joſeph, ciento y diez años. Y vido 23
Joſeph à Ephraim hijos terceros: tambien hijos de Ma-
hir hijo de Menaſſé, fueron criados ſobre rodillas de
Joſeph. Y dixo Joſeph à ſus hermanos: yo murièn, 24
y Dios viſitár viſitarà à vos, y hará ſubir à vos de la
tierra la eſta, à la tierra que juró à Abraham, à Is-
hác, y à Iahacob. Y conjurò, Joſeph à hijos de Is- 25
raél por dezir viſitàr viſitarà Dios à vos, y harèys
ſubir à mis hueſſos de aqui. Y muriò Joſeph de e- 26
dad de ciento, y diez años, y enbalſamáron à el, y
fue pueſto en el arca en Egypto.

Aft. Reyes 1. Cap 2.

(Tiene el Geneſis 1534 Paſukîm.)

EXODUS.

CAP. I.

SEMOT.
P. 13. 1 Y Eſtos, nombres de hijos de Iſraél, los vin-
ientes à Egypto: con Iahacob, varon, y ſu
2 caſa, vinieron Reuben, Simhon, Leví,
3 4 y Jehudá. Yſſachar, Zebulun, y Binya-
5 min. Dan, y Naphtali; Gad, y Aſſér. Y fue, toda
alma ſalientes de anca de Iahacob, ſetenta almas: y
6 Joſeph era en Egypto. Y murió Joſeph, y todos
7 ſus hermanos, y todo el generancio el eſſe. Y hijos de Iſ-
raél, fructificáron, y ſerpiéron, y multiplicáron, y en-
forteciéronſe, en mucho mucho: y hinchióſe la tierra del-
8 los. Y levantóſe Rey nuevo ſobre Egypto: que no co-
9 noció à Joſeph. Y dixo à ſu pueblo: he pueblo de hijos
10 de Iſraél; mucho, y fuerte, mas que nós. Dad aſſabenté-
monos à él: por quanto ſe multiplicará; y ſerá quando
nos aconteciére guerra, y añadirſeá, tambien él ſobre
nueſtros aboreſcientes, y peleará, contra nós, y ſubirſeá
11 de la tierra. Y puſieron ſobre él, mayorales de pechas, por
affligirlos con ſus cargas: y fraguó ciudades de cilleros à
12 Parhó, à Pithom, y à Rahamſes. Y como afligian á él,
aſſi ſe multiplicáva, y aſſi fructificáva, y quexávanſe por
13 amor de hijos de Iſraél. Y hizieron ſervir Egypto, à hijos
14 de Iſraél, con dureza. Y amargáron à ſus vidas, con ſervi-
cio duro, con lodo, y con adobes, y con todo ſervicio
en el campo, à todo ſu ſervicio que ſe ſervian con ellos,
15 con duréza. Y dixo Rey de Egypto, à las parteras las
Hebreas: que nombre de la una, Siphráh, y nombre de
16 la ſegunda, Puháh. Y dixo, en vueſtro hazer parir à las
Hebréas: y vereys ſobre los aſſientos: ſi hijo él, y mata-
17 reys à el, y ſi hija ella, y biva. Y temiéron las parteras al
Dios, y no hizieron como habló à ellas, Rey de Egypto:
II 18 y abiviguáron à los niños.* Y llamó Rey de Egypto à las
parteras, y dixo à ellas; por que hiziſteis la coſa la eſta: y
19 abiviguaſteis à los niños? Y dixeron las parteras à Parhó;
que no como las mugeres las Egycias, las Hebréas: que
ſabias ellas, antes que venga à ellas la partera, y páren.
20 Y benefició Dios à las parteras: y multiplicóſe el pueb-
21 lo, y enforteció ſe mucho. Y fue; por que temieron las
22 parteras al Dios: y hizo à ellas caſas. Y encomendó Par-
hó, à todo ſu pueblo por dezir: todo el hijo el nacido, al
rio lo echareys, y toda la hija abiviguareys.

CAP. 2.

1 Y Anduvo varon de caſa de Leví: y tomó à hija de
2 Levi. Y concibiò la muger, y parió hijo: Y vido à
3 él que bueno él, y eſcondiólo tres meſes. Y no pu-
do mas eſconderlo, y tomó para él, arca de junco, y em-
barrola con el barro, y con la pez: y puſo en ella al niño,
4 y puſo en el junco, cerca orilla del rio. Y paróſe ſu her-
5 mana de lexos, por ſaber, que ſeria hecho à él. Y decen-
diò hija de Parhó, por lavarſe ſobre el rio, y ſus moças
andantes ſobre orilla del rio: y vido à la arca entre el
6 junco, y embió à ſu ſierva, y tomóla. Y abriò, y vidolo
al niño, y he moço llorán: y apiadò ſobre él, y dixo, de
7 niños de los Hebréos eſte. Y dixo ſu hermana à hija de
Parhó; ſi andaré, y llamaré à ti muger alechadera de las
8 Hebréas: y criará à ti al niño. Y dixo à ella hija de Parhó,
9 anda: y anduvo la moça, y llamó à madre del niño. Y
dixo à ella hija de Parhó, lleva al niño el eſte, y críame-
lo para mi, y yo daré à tu precio: y tomò la mu-
10 ger el niño, y criólo. Y creſció el niño, y
truxolo à hija de Parhó, y fue à ella por hija: y
llamò ſu nombre Moſeh, y dixo, que de las aguas
III 11 lo ſaqué.* Y fue en los dias los eſſos, y cres-
ciò Moſeh, y ſalìò à ſus hermanos, y vido en ſus
cargas: y vido varon Egypcio, hirién varon He-
12 bréo, de ſus hermanos. Y mirò acá y acá; y
vido que no varon: y hiriò al Egypcio, y eſ-
13 condiólo en el arena. Y ſaliò en el dia el
ſegundo, y he dos varones Hebréos barajan-
tes: y dixo al malo, por que hieres tu compañero.

ואלה שמות

א

יע״ח ד׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה׳

פ׳ י״ג א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
2 3 איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר
ה 4 זבולן ובנימן: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי
6 ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת
7 יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ
אתם:
פ
8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף:
9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו:
י הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ:
11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי
12 מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: וכאשר
יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:
13 14 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את
חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך:
טו ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם
16 האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את
העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו
17 ואם בת היא וחיה: ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את
שני 18 הילדים: * ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן
19 מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרן
המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית
כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו:
כ 21 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי
22 כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון:
פ

ב

א וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה
2 ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
3 ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא
ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
4 בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לדעה
ה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
6 הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו
את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
7 העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את
8 הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה
9 ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה היליכי
י את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת
פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן
שלישי 11 המים משיתהו: * ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש
12 עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את
13 המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני
אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:

14 וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה
אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר אָכֵן
נוֹדַע הַדָּבָר׃ וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ טו
לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
16 מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר׃ וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה
וַתִּדְלֶנָה וַתְּמַלֶּאנָה אֶת־הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן
17 אֲבִיהֶן׃ וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁקְ
18 אֶת־צֹאנָם׃ וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ
19 מִהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם׃ וַתֹּאמַרְןָ אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד
הָרֹעִים וְגַם־דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ אֶת־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר כ
אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ
21 וְיֹאכַל לָחֶם׃ וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־
22 צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם
כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ פ
23 וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים
24 מִן־הָעֲבֹדָה׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב׃ וַיַּרְא כה
אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃ ס

רביעי ג
וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן א
וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים
2 חֹרֵבָה׃ וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ
הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃
3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל
4 הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה׃ וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ ה
מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת־
6 קֹדֶשׁ הוּא׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא
7 מֵהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי אֶת־
עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי
8 נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו׃ וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד
מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה
וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה 9
צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַּחַץ
אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃ וְעַתָּה לְכָה
וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
11 מִמִּצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי
כִּי אֵלֵךְ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
12 מִמִּצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת
כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם
13 תַּעַבְדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי מַה־שְּׁמוֹ
14 מָה אֹמַר אֲלֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי
אֲלֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־ טו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה
16 זִכְרִי לְדֹר דֹּר׃ * לֵךְ וְאָסַפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ חמישי
אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הֶעָשׂוּי
17 לָכֶם בְּמִצְרָיִם׃ וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל־
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֶל

Y dixo; quien te puſo por varon principe, y juez, 14
ſobre nós; ſi por matarme tu dizes, como mataſte
al Egypcio? y temiò Moſeh, y dixo, ciertamen-
te fue ſabida la coſa. Y oyò Parhó à la coſa la 15
eſta, y buſcó por matar à Moſeh: y huyò Moſeh
de delante Parhó; y eſtuvo en tierra de Midian,
y ſentóſe ſobre el poço. Y à mayoral de Mi- 16
dian, ſiete hijas: y vinieron, y apozaron, y hin-
chiéron à las pilas; para abrevar ovejas de ſu pad-
re. Y vinieron los paſtores, y echáronlas, y le- 17
vantóſe Moſeh, y ſalvólas, y abrevó à ſus ovejas.
Y vinieron á Rehuél ſu padre, y dixo, por que 18
apreſſuraſteis venir oy?. Y dixeron; varon Egyp- 19
cio, nos eſcapò, de mano de los paſtores: y tam-
bien apozar apozò para nós, y abrevò á las ove-
jas. Y dixo á ſus hijas, y adonde él: por que 20
eſto dexaſteys al varon? llamad á él, y còma pan. 21
Y envoluntò Moſeh, por eſtar con el varon: y diò
a Siporah ſu hija á Moſeh. Y pariò hijo; y lla- 22
mò a ſu nombre, Gherſom: que dixo, peregrino
fuí, en tierra eſtraña. Y fue en los dias los mu- 23
chos los eſſos, y murìò Rey de Egypto; y ſuſpi-
ráron hijos de Iſraél del ſervicio, y eſclamáron: y
ſubió ſu eſclamacion al Dios, del ſervicio. Y oyó 24
Dios a ſu gemido: y acordóſe Dios de ſu firma-
mento; con Abraham, con Iſhác, y con Iahacob.
Y vido Dios, a hijos de Iſraél; y apiadó Dios. 25

CAP. 3.

Y Moſeh era apacentán, a ovejas de Ythró ſu ſueg- 1 IV
ro, mayoral de Midian: y guió à las ovejas, de-
tras del dizierto, y vino al monte de Dios, à
Horéb. Y aparecióſe angel de .A. a él, en llama de 2
fuego, de entre el çarçal: y vido, y he el çarçal ardìa
en el fuego, y el çarçal no ſe quemava. Y dixo 3
Moſeh, allegarmeé agora, y veré a la viſion la gran-
de la eſta: por que no ſe arde el çarçal?. Y vido .A. 4
que ſe allegava para vér: y llamó à el Dios, de entre
el çarçal, y dixo Moſeh, Moſeh, y dixo, he yo a-
qui. Y dixo, no llegues aqui: deſcalça tus çapa- 5
tos, de ſobre tus pies, que el lugar que tu eſtán ſobre
él, tierra de ſantidad él. Y dixo, yo Dios de tu 6
padre, Dios de Abraham, Dios de Iſhác, y Dios de
Iahacob: y encubrió Moſeh ſus faces; que temiő de
mirar al Dios. Y dixo .A.; vér vide à afflicion de mi 7
pueblo, que en Egypto: y à ſu eſclamacion oí, à cau-
ſa de ſus apretantes; por que ſé à ſus dolores. Y de- 8
cendí para eſcaparlo, de mano de Egypto, y por ha-
zerlo ſubir, de la tierra la eſſa, à tierra buena, y anc-
ha, à tierra manante leche, y miel: à lugar del Ke-
naanéo, y el Hitéo, y el Emoréo, y el perizéo, y
el Hivéo, y el Jebuſéo. Y ahora, he eſclamacion de 9
hijos de Iſraél, vinien à mi: y tambien vide al aprieto,
que Egypto apretantes à ellos. Y ahora anda, y em- 10
biartée à Parhó, y ſaca à mi pueblo, hijos de Iſraél de
Egypto. Y dixo Moſeh al Dios, quien yo que ánde 11
à Parhó: y que ſáque à hijos de Iſraél de Egypto?. Y 12
dixo, que ſeré contigo: y eſta à ti la ſeñal; que yo te
embié: en tu ſacar al pueblo de Egypto, ſervireys al
Dios, ſobre el monte el eſte. Y dixo Moſeh al Dios, 13
he yo vengo à hijos de Iſraél, y diré à ellos, Dios
de vueſtros padres, me embió à vós: y dirán à mi, que
ſu nombre, que diré à ellos?. Y dixo Dios à Moſeh, 14
Seré el que Seré: y dixo, aſſi dirás à hijos de Iſraél;
Seré me embió à vós. Y dixo mas Dios à Moſeh; aſ-
ſi dirás à hijos de Iſraél; .A. Dios de vueſtros padres, 15
Dios de Abraham, Dios de Iſhác, y Dios de Iaha-
cob, me embió à vós: eſte mi nombre para ſiempre,
y eſta mi memoria, para generancio, y generancio.*
Anda, y juntarás à viejos de Iſraél, y dirás á el- 16 V
los, .A. Dios de vueſtros padres, fue aparecido à
mi, Dios de Abraham, Iſhác, y Iahacob, por
dezir: viſitar viſité à vos, y à lo hecho à vós en
Egypto. Y dixe, haré ſubir à vós de afficion de 17
Egypto, à tierra del Kenaanéo, y el Hitéo, y el
Emoréo, y el Perizéo, y el Hivéo, y el Jebuſéo,
à

18 à tierra manante, leche, y miel. Y oirán à tu boz:
y vendrás tu, y viejos de Iſraél, à Rey de Egypto, y
direys à él, .A. Dios de los Hebréos, fue encontra-
do ſobre nós; y ahora andarémos ahora, carrera de
tres dias, en el dizìerto; y ſacrificarémos à .A. nueſ-
19 tro Dios. Y yo ſé, que no dexará à vós, Rey de E-
20 gypto por andar: y no con mano fuerte. Y tenderé
à mi mano, y heriré à Egypto; con todas mis mara-
villas, que haré entre el: y deſpues aſſi embiará à vós.
21 Y daré, à gracia del pueblo el eſte, en ojos de Egyp-
to: y ſerá quando andáreys, no andareys en vazio.
22 Y demandará muger de ſu vezina, y de hueſpeda de
ſu caſa; vaſos de plata, y vaſos de oro, y veſtidos:
y pondreys ſobre vueſtros hijos, y ſobre vueſtras hi-
jas; y vaziareys à Egypto.

C A P. 4.

1 Y Reſpondió Moſeh, y dixo; y he no creerán
à mi, y no oirán en mi boz: que dirán, no
2 fue aparecido à ti .A.. Y dixo à él .A. que eſto
3 en tu mano? y dixo, vara. Y dixo echala à tierra,
y echóla à tierra, y fue por culebro: y huyò Moſeh, de
4 delante dél. Y dixò .A. à Moſeh; tiende tu mano, y
trava por ſu cola: y tendió ſu mano, y travó por el-
5 la, y fue por vara en ſu palma. Porque crean, que
fue aparecido a ti .A., Dios de ſus padres; Dios de
6 Abraham, Dios de Ishác, y Dios de Iahacob. Y di-
xo .A. à él mas, pòn ahora tu mano.en tu ſeno: y
puzo ſu mano en ſu ſeno; y ſacóla; y he ſu mano le-
7 proſa como la nieve. Y dixo, torna tu mano à tu ſeno:
y tornò ſu mano à ſu ſeno: y ſacóla de ſu ſeno, y he ſe
8 tornó como ſu carne. Y ſerá ſino creyéren à ti, y no
oyéren à boz de la ſeñal la primera: y creerán, à boz de
9 la ſeñal la poſtrera. Y ſerá ſino creyéren tambien, à
dos las ſeñales las eſtas, y no oyéren à tu boz, y toma-
rás de aguas del rio, y verterás a lo ſeco: y ſerán las
aguas que tomarás del rio, y ſerán por ſangre en lo ſeco.
10 Y dixo Moſeh a .A. ruego .A.; no varon de palabras, yo,
tambien de ayer, tambien de anteyer, tambien de en-
tonces de tu hablar, a tu ſiervo: que peſado de boca, y
11 peſado de lengua, yo. Y dixo .A. a él, quien puſo boca
al hombre; ò quien pone mudo, ò ſordo, ò abierto,
12 ò ciego? decierto yo .A.. Y ahora anda: y yo ſeré con
13 tu boca, y te enſeñaré á lo que hablarás. Y dixo, rue-
14 go.A.: embia ahora, por mano de quien has de embiar. Y
ereció furor de .A. en Moſeh, y dixo, decierto Aaron
tu hermano el Levita, ſé que hablar hablará él: y tam-
bien he el ſalien, a tu encuentro; y vérteá, y alegrarſeá
15 en ſu coracon. Y hablarás a él, y pondrás a las palabras
en ſu boca: y yo ſeré con tu boca, y con ſu boca, y en-
16 ſeñaré a vós, a lo que hareys. Y hablará el por ti al pueblo:
y ſerá él, ſerá à ti por interprete, y tu ſerás à él por
17 mayoral. Y à la vara la eſta, tormarás en tu mano:
VI 18 que harás con ella, à las ſeñales.* Y anduvo Moſeh;
y tornóſe à Yether ſu ſuegro, y dixo à el, andaré a-
hora, y tornaré à mis hermanos que en Egypto, y
veré, ſi aun ellos bivos? y dixo Ythro à Moſeh, an-
19 da a paz. Y dixo .A. à Moſeh en Midian, anda
torna à Egypto: que murieron todos los varones, los
20 buſcantes à tu alma. Y tomó Moſeh à ſu muger, y
à ſus hijos, y hizolos cavalgar ſobre el aſno, y tor-
nóſe, à tierra de Egypto: y tomó Moſeh à vara del
21 Dios, en ſu mano. Y dixo .A. à Moſeh, en tu an-
dar, para tornar à Egypto; vé a todas las maravillas,
que puſe en tu mano, y hazerlaſas delante de Parhó:
y yo enforteceré à ſu coraçon, y no embiará al
22 pueblo. Y dirás à Parhó: aſſi dixo .A. mi hijo mi
23 primogenito Iſraél. Y dixe a ti, embîa a mi hijo, y
ſervirmeá, y no quiſiſte por embiarlo: he yo matán;
24 a tu hijo tu primogenito. Y fue en la carrera en la
25 poſada: y encontrólo .A. y buſcó matárlo. Y tomó
Siporáh navaja, y tajó a prepurcio de ſu hijo, y
hizo tocar, a ſus pies: y dixo, que novio de ſangres
26 tu, a mi. Y afloxò de el: entonces dixo, novio
27 de ſangres, por las circunciciones. Y dixo .A. a
Aaron; anda a encuentro de Moſeh al dizierto:

18 אל־ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת אתה
וזקני ישראל אל־מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה־נא דרך
19 שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני
ידעתי כי לא־יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
כ חזקה: ושלחתי את־ידי והכיתי את־מצרים בכל
נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי־כן ישלח אתכם:
21 ונתתי את־חן העם־הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון
22 לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת
ביתה כלי־כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על־בניכם
ד א ועל־בנתיכם ונצלתם את־מצרים: ויען משה ויאמר
והן לא־יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא־נראה
מהזה ק׳ 2 אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה:
3 ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש
4 וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל־משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
ה למען יאמינו כי־נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
6 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד
הבא־נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו
7 מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל־חיקך וישב ידו
8 אל־חיקו ויוצאה מחיקו והנה־שבה כבשרו: והיה
אם־לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון
9 והאמינו לקל האת האחרון: והיה אם־לא יאמינו גם
לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי
היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן־היאר
י והיו לדם ביבשת: ויאמר משה אל־יהוה בי אדני לא
איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז
11 דברך אל־עבדך כי כבד־פה וכבד לשון אנכי: ויאמר
יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי־ישום אלם או חרש
12 או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי
13 אהיה עם־פיך והוריתיך אשר תדבר: ויאמר בי אדני
14 שלח־נא ביד־תשלח: ויחר־אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי־דבר ידבר הוא וגם
טו הנה־הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת
אליו ושמת את־הדברים בפיו ואנכי אהיה עם־פיך
16 ועם־פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: ודבר־
הוא לך אל־העם והיה הוא יהיה־לך לפה ואתה
17 תהיה־לו לאלהים: ואת־המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה־בו את־האתת: פ
ששי 18 וילך משה וישב | אל־יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
ואשובה אל־אחי אשר־במצרים ואראה העודם חיים
19 ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל־
משה במדין לך שב מצרים כי־מתו כל־האנשים
כ המבקשים את־נפשך: ויקח משה את־אשתו ואת־
בניו וירכבם על־החמר וישב ארצה מצרים ויקח
21 משה את־מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל־
משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל־המפתים
אשר־שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
22 את־לבו ולא ישלח את־העם: ואמרת אל־פרעה
23 כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך שלח
את־בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את־
24 בנך בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש
כה המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את־ערלת בנה
26 ותגע לרגליו ותאמר כי חתן־דמים אתה לי: וירף
ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ
27 ויאמר יהוה אל־אהרן לך לקראת משה המדברה

וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק־לו׃ ויגד משה 28
לאהרן את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת כל־
האתת אשר צוהו׃ וילך משה ואהרן ויאספו את־ 29
ל כל־זקני בני ישראל׃ וידבר אהרן את כל־הדברים
אשר־דבר יהוה אל־משה ויעש האתת לעיני העם׃
ויאמן העם וישמעו כי־פקד יהוה את־בני ישראל וכי 31
שביעי א ה ראה את־ענים ויקדו וישתחוו׃ * ואחר באו משה
ואהרן ויאמרו אל־פרעה כה־אמר יהוה אלהי ישראל
שלח את־עמי ויחגו לי במדבר׃ ויאמר פרעה מי 2
יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל לא ידעתי
את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי 3
העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן־יפגענו בדבר או
בחרב׃ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן 4
ה תפריעו את־העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר
פרעה הן־רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם
מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את־הנגשים בעם 6
ואת־שטריו לאמר׃ לא תאספון לתת תבן לעם 7
ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם
תבן׃ ואת־מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול 8
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי־נרפים הם
על־כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃
תכבד העבדה על־האנשים ויעשו־בה ואל־ישעו 9
י בדברי־שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל־
העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן׃ אתם 11
לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל־ארץ מצרים לקשש 12
קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר־ 13
יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל 14
אשר־שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם
טו חקכם ללבן כתמול שלשם גם־תמול גם־היום׃ ויבאו
שטרי בני ישראל ויצעקו אל־פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים 16
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך׃
ויאמר נרפים אתם נרפים על־כן אתם אמרים נלכה 17
נזבחה ליהוה׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא־ינתן לכם 18
ותכן לבנים תתנו׃ ויראו שטרי בני־ישראל אתם 19
ברע לאמר לא־תגרעו מלבניכם דבר־יום ביומו׃
כ ויפגעו את־משה ואת־אהרן נצבים לקראתם בצאתם
מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט 21
אשר הבאשתם את־ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו
מפטיר לתת־חרב בידם להרגנו׃ וישב משה אל־יהוה ויאמר אדני 22
למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל־ 23
פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא־הצלת את־
ו א עמך׃ ויאמר יהוה אל־משה עתה תראה אשר אעשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃

ס ס ס

פ״יד וידבר אלהים אל־משה ויאמר אליו אני יהוה׃ 2
וארא אל־אברהם אל־יצחק ואל־יעקב באל שדי 3
ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את־בריתי 4
אתם לתת להם את־ארץ כנען את ארץ מגריהם
ה אשר־גרו בה׃ וגם אני שמעתי את־נאקת בני
ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את־
בריתי׃ לכן אמר לבני־ישראל אני יהוה והוצאתי 6
אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃

ולקחתי

y anduvo, y encontrólo en monte del Dios, y beſó à él.
Y denunció Moſeh à Aaron; à todas palabras de .A. que 28
lo embió: y à todas las ſeñales, que le encomendó. Y an- 29
duvo Moſeh, y Aaron: y juntáron à todos viejos, de hi-
jos de Iſraél. Y habló Aaron; à todas las palabras que ha- 30
bló .A. à Moſeh: y hizo las ſeñales, à ojos del pueblo. Y 31
creyó el pueblo: y oyeron que viſitó .A., à hijos de Iſraél,
y que vido à ſu afflicion, y humilláronſe, y encorváronſe.

CAP. 5.

Y Deſpues vinieron Moſeh, y Aaron, y dixeron à 1 VII
Parhó: aſſi dixo .A. Dios de Iſraél, embia à mi pue-
blo, y paſcuarán à mi en el dizierto. Y dixo Parhó, 2
quien .A. que oyga en ſu boz, para embiar á Iſraél? no co-
noſco à .A., y tambien à Iſraél no embiaré. Y dixeron, 3
Dios de los Hebréos, fue encontrado ſobre nós: andaré-
mos agora carrera de tres dias en el dizierto, y ſacrifica-
rémos à .A. nueſtro Dios, por que no nos encuentre
con mortandad, ò con eſpada. Y dixo à ellos Rey de E- 4
gypto, por que Moſeh y Aaron, hazeys ceſſar al pueblo
de ſus obras? andad à vueſtros trabajos. Y dixo Parhó, 5
he muchos ahora pueblo de la tierra, y hazeys ceſſar à
ellos, de ſus trabajos. Y encomendó Parhó en el dia el eſ- 6
ſe: à los apretantes en el pueblo, y à ſus alguaziles por
dezir. No añadays por dar paja al pueblo, para adobar 7
los adobes, como de ayer anteyer: ellos anden, y coſco-
jen para ellos paja. Y à cuenta de los adobes, que ellos 8
hazian de ayer anteyer, pondreys ſobre ellos, no men-
gueys dél, que floxos ellos: por tanto ellos clamantes
por dezir, andémos ſacrifiquémos à nueſtro Dios. Agrá- 9
veſe el ſervicio ſobre los varones, y hagan en ella: y no
miren en palabras de falſedad. Y ſalieron apretantes del 10
pueblo, y ſus alguaziles, y dixeron al pueblo por dezir:
aſſi dixo Parhó, no yo dan à vós paja. Vós andad, tomad 11
à vós paja, de adonde hallardes, que no ſe menguará de
vueſtro ſervicio coſa. Y eſparzióſe el pueblo, en toda 12
tierra de Egypto: para coſcojar coſcoja, (en lugar de) paja.
Y los apretantes, apretávan por dezir: acabad vueſtras 13
obras, coſa de dia en ſu dia, como en ſer(DADA) la paja. Y 14
fueron heridos alguaziles, de hijos de Iſraél, que puſieron
ſobre ellos, apretantes de Parhó, por dezir: porque no
acabaſtes vueſtra taréa de adobes, como de ayer anteyer;
tambien ayer, tambien oy. Y vinieron alguaziles de hi- 15
jos de Iſraél, y clamaron à Parhó por dezir: por que ha-
zes aſſi a tus ſiervos?. Paja no es dada à tus ſiervos, y adó- 16
bes diziéntes à nós, hazed: y he tus ſiervos heridos, y [ES]
pecado de tu pueblo. Y dixo, floxos vós, floxos: por 17
tanto vós dezis, andémos ſacrifiquémos à .A.. Y ahora 18
andad ſervid, y paja no ſerá dada à vos: y cuenta de ado-
bes dareys. Y vieron alguaziles de hijos de Iſraél à ellos, 19
con mal, por dezir, no mengueys de vueſtros adobes co-
ſa de dia en ſu dia. Y encontraron à Moſeh, y à Aaron, 20
parádos à ſu encuentro, en ſu ſalir de con Parhó. Y dixe- 21
ron à ellos, vea .A. ſobre vós, y juzgue: que afedeciſteis
à nueſtro olor en ojos de Parhó, y en ojos de ſus ſiervos,
por dar eſpada en ſu mano, para matárnos. Y tornó Mo- 22
ſeh à .A., y dixo: .A., porque hiziſte enmalecer, à el
pueblo el eſte, porque eſto me embiaſte. Y de entonces 23
que vine à Parhó, por hablar en tu nombre, hizo enmale-
cer, al pueblo el eſte: y eſcapar no eſcapaſte à tu pueblo.

CAP. 6.

Y Dixo .A. à Moſeh, ahora verás lo que haré à Parhó: 1
que con mano fuerte los embiará, y con mano fuer
te los deſterrará de ſu tierra. Aft. Jrm. Cap. 1.

VAERA.

Y Habló Dios á Moſeh: y dixo à él, yo .A.. Y apare- 2 3 P
cime à Abraham, à Ishác, y à Iahacob, en Dios Abaſta- 14.
do: y mi nombre .A. no me hize conocer à ellos. Y 4
tambien eſtablecî à mi firmamento con ellos, por dar à
ellos á tierra de Kenáan: á tierra de ſus peregrinaciones,
que peregrinaron en ella. Y tambien yo oî, à gemido de 5
hijos de Iſraél, que Egypcios hazientes ſervir à ellos:
y me acordé de mi firmamento. Por tanto dize à hijos 6
de Iſraél, yo .A., y ſacaré à vós, de debaxo de cargas
de Egypto, y eſcaparé à vós de ſu ſervicio: y redi-
miré à vós con braço tendido, y con juizios grandes.

Y

7 Y tomaré à vós, ami, por pueblo, y ſeré à vós por
Dios: y ſabreys que yo .A. vueſtro Dios, el ſacan
8 à vós, de debaxo de cargas de Egypto. Y traeré à
vós à la tierra; que alcé à mi mano; para dar à ella,
à Abraham, à Ishác, y à Iahacob: y daré à ella à
9 vós heredad, yo .A.. Y habló Moſeh aſſi, à hijos
de Iſraél: y no oyeron à Moſeh; de cortedad de eſ-
10 pirito, y de ſervicio duro. Y habló .A. à Moſeh
11 por dezir. Entra habla, à Parhó Rey de Egipto: y
12 embîe à hijos de Iſraél, de ſu tierra. Y habló Moſeh
delante de .A. por dezir: he hijos de Iſraél no oye-
ron à mi; y como me oîrá Parhó? y yo cerrado de
13 labios. Y habló .A. à Moſeh, y à Aaron, y en-
comendoles à hijos de Iſraél; y à Parhó Rey de E-
gypto: para ſacar à hijos de Iſraél, de tierra de E-
II 14 gypto.* Eſtas cabeças de caſa de ſus padres: hi-
jos de Reuben, primogenito de Iſraél, Hanoch, y
Phalú, Hesron, y Charmí: eſtos linages de Reu-
15 ben. Y hijos de Simhon, Jemuél, y Jamin, y
Ohad, y Jachin, y Sochar, y Saul, hijo de la Ke-
16 naanita: eſtos linages de Simhon. Y eſtos nom-
bres de hijos de Levi, à ſus generaciones, Gerſon,
y Kehat, y Merarí: y años de vidas de Levi,
17 ciento, y treinta, y ſiete años. Hijos de Gerſon,
18 Libnî, y Simhí, à ſus linages. Y hijos de Ke-
hath, Hamrám, y Yshar, y Hebron, y Huziél:
y años de vidas de Kehath, ciento, y treinta, y
19 tres años Y hijos de Merarí, Mahlí, y Muſi: eſ-
20 tos linages de el Levi, à ſus generaciones. Y to-
mó Hamrám, á Johebed ſu tîa, à él por muger; y
parió à él à Aaron, y à Moſeh: y años de vidas
21 de Hamrám, ciento, y treínta, y ſiete años. Y
22 hijos de Yshar: Korah, y Nepheg, y Zihrí. Y
23 hijos de Huziél: Miſſaél, y Elſaphan, y Sithri. Y
tomó Aaron, à Eliſſebah hija de Haminadab, her-
mana de Nahſon, à él por muger: y parió à él à
24 Nadab, y à Abihú, à Elhazár, y à Ythamár. Y
hijos de Korah, Aſir, y Elkaná, y Abiaſaph: eſ-
25 tos linages de Korah. Y Elhazar hijo de Aaron,
tomó à él de hijas de Putiél, à él por muger, y
parió à el, à Pinhas: eſtas cabeças de padres de
26 los Levitas, à ſus linages. El Aaron, y Moſeh:
que dixo .A. à ellos, ſacad à hijos de Iſraél, de
27 tierra de Egypto, con ſus fonſados. Ellos los hab-
lantes, à Parhó Rey de Egypto, para ſacar à hi-
28 jos de Iſraél, de Egypto: él Moſeh, y Aaron. Y
fue en dia de hablar .A. à Moſeh en tierra de E-
III 29 gypto.* Y habló .A à Moſeh por dezir, yo .A.:
habla à Parhó, Rey de Egypto, à todo lo que
30 yo hablan à ti. Y dixo Moſeh delante .A.:
he yo cerrado de labios, y como oîrá à mi Par-
hó?.

CAP. 7.

1 Y Dixo .A. à Moſeh; vé te dí mayoral à Par-
hó: y Aaron tu hermano, ſerá tu interpre-
2 te. Tu hablarás, à todo lo que te encomen-
dáre: y Aaron tu hermano, hablará à Parhó; y
3 embiará à hîjos de Iſraél, de ſu tierra. Y yo en-
dureceré, à coraçon de Parhó: y multiplicaré à mis
ſeñales, y à mis maravillas, en tierra de Egypto.
4 Y no oîrá à vós Parhó; y daré à mi mano en
Egypto: y ſacaré à mis fonſados, à mi pueblo
hijos de Iſraél, de tierra de Egypto; con juy-
5 zios grandes. Y ſabrán Egypcios, que yo .A.
en mi tender à mi mano, ſobre Egypto: y ſa-
6 caré à hijos de Iſraél, de entre ellos. Y hi-
zo Moſeh, y Aaron: como encomendó .A. à el-
7 los, aſſi hizieron. Y Moſeh, de edad de ochen-
ta años; y Aaron, de edad de ochenta, y
IV 8 tres años: en ſu hablar à Parhó.* Y dixo .A.;
9 à Moſeh, y Aaron, por dezir. Quando hablára à
vós Parhó por dezir, dád à vós maravilla: y di-
rás à Aaron, toma a tu vara, y echa delante de
10 Parhó, ſerá por culebro. Y vino Moſeh, y Aa-
ron à Parhó; y hizieron aſſy, como encomendó

7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
מצרים: 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה
לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל
ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה:
פ
11 י וידבר יהוה אל משה לאמר: בא דבר אל פרעה מלך
12 מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה
לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: פ
13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
שני 14 מארץ מצרים: ס אלה ראשי בית
אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן
טו וכרמי אלה משפחת ראובן: ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת
16 שמעון: ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת
17 ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: בני
18 גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם
ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים
19 ומאת שנה: ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת
כ הלוי לתלדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו
לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם
21 שבע ושלשים ומאת שנה: ובני יצהר קרח ונפג
23 22 וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח
אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר
24 ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
כה משפחת הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי
26 אבות הלוים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים
27 על צבאתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: ס
שלישי 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר
אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:
ל ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך
ישמע אלי פרעה: פ
ז א ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
2 ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר
אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
3 ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה והרביתי
4 את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע
אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את
צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
ה גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על
6 מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה
7 ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן
שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם
רביעי אל פרעה: פ
9 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר
אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין:
י ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה

יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו
11 וַיְהִי לְתַנִּין׃ וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים וְלַמְכַשְּׁפִים
12 וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם כֵּן׃ וַיַּשְׁלִיכוּ
אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־
13 מַטֹּתָם׃ וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
14 דִּבֶּר יְהוָה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּבֵד
טו לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר
הִנֵּה יֹצֵא הַמַּיְמָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת הַיְאֹר
16 וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח אֶת־עַמִּי
17 וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מַכֶּה ׀ בַּמַּטֶּה
18 אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר וְנֶהֶפְכוּ לְדָם׃ וְהַדָּגָה
אֲשֶׁר־בַּיְאֹר תָּמוּת וּבָאַשׁ הַיְאֹר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
19 מַיִם מִן־הַיְאֹר׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר
אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה־יָדְךָ עַל־מֵימֵי מִצְרַיִם עַל־
נַהֲרֹתָם ׀ עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה
מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים
כ וּבָאֲבָנִים׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ צִוָּה יְהוָה
וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה
וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹר לְדָם׃
21 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר מֵתָה וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ
22 מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק לֵב־
23 פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיִּפֶן
24 פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת׃ וַיַּחְפְּרוּ
כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ
כה לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי
הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיְאֹר׃ פ
26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה
27 אָמַר יְהוָה שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ וְאִם־מָאֵן אַתָּה
לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים׃
28 וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר
מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ
29 וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ וּבְכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ
ח א הַצְפַרְדְּעִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן
נְטֵה אֶת־יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיְאֹרִים וְעַל־
2 הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט
אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מֵימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְּפַרְדֵּעַ וַתְּכַס
3 אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ
4 אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה וְיָסֵר
הַצְפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ
ה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי ׀
אַעְתִּיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וּלְעַמְּךָ לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ
6 וּמִבָּתֶּיךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ וַיֹּאמֶר לְמָחָר וַיֹּאמֶר
7 כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ * וְסָרוּ חמישי
הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ וּמֵעַמֶּךָ רַק בַּיְאֹר
8 תִּשָּׁאַרְנָה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר־שָׂם לְפַרְעֹה׃
9 וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים מִן־הַבָּתִּים
י מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֹת׃ וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם
11 וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה וְהַכְבֵּד
אֶת־לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה
אֶת־מַטְּךָ וְהַךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם בְּכָל־אֶרֶץ
מצרים

.A.: y echó Aaron á ſu vara, delante de Parhó, y de-
lante de ſus ſiervos, y fue por culebro. Y llamó tam- 11
bien Parhó, à los ſabios, y à los hechizeros: y hizie-
ron tambien ellos, magos de Egypto, con ſus encanta-
mientos, aſſi. Y echaron cada uno ſu vara, y fueron 12
por culebros: y englutió vara de Aaron, à ſus váras.
Y enforteciòſe coraçon de Parhó, y no oyó à ellos: 13
como habló .A.. Y dixo .A. à Moſeh, engraveciòſe 14
coraçon de Parhó: no quiere por embiar al pueblo.
Anda à Parhó por la mañana, he el ſalien à las aguas; 15
y pararteas à ſu encuentro, cerca orilla del rio: y la
vara que fue convertida por culebro, tomarás en tu
mano. Y dirás á el, .A. Dios de los Hebréos, me 16
embió à ti por dezir, embia à mi pueblo, y ſervir-
meán en el dizierto: y he no oyſte haſta aqui. Aſſi 17
dixo .A.: en eſto ſabrás que yo .A.: he yo hirien con
la vara, que en mi mano, ſobre las aguas que en el rio,
y ſerán convertidas por ſangre. Y el peſcado que en 18
el rio morirá, y hederá el rio: y cançarſeán Egypcios,
por bever aguas del rio. Y dixo .A. à Moſeh, dize á 19
Aaron; toma tu vara, y tiende tu mano, ſobre aguas de
Egypto; ſobre ſus rios, ſobre ſus arroyos, y ſobre
ſus lagunas, y ſobre todo apañamiento de ſus aguas,
y ſerán ſangre: y ſerá ſangre, en toda tierra de Egyp-
to, y en los (VASOS DE) maderos, y en los (DE) pie-
dras. Y hizieron aſſi Moſeh, y Aaron, como encomen- 20
dó .A., y alçó con la vara, y hirió á las aguas que en
el rio, à ojos de Parhó, y à ojos de ſus ſiervos: y fue-
ron convertidas, todas las aguas que en el rio, en
ſangre. Y el peſcado que en el rio, murió, y afede- 21
cióſe el rio; y no pudieron Egypcios, por bever aguas
del rio: y fue la ſangre, en toda tierra de Egypto. Y 22
hizieron aſſi Magos de Egypto, con ſus encantami-
entos: y enforteciòſe coraçon de Parhó, y no oyó à
ellos, como habló .A.. Y cató Parhó, y vino à ſu 23
caſa: y no puſo ſu coraçon, tambien à eſta. Y cava- 24
ron todo Egypto, à derredores del rio, aguas para
bever: que no podian por bever, de aguas del rio. Y 25
cumpliòſe ſiete dias: deſpues de herir .A. à el
rio. Y dixo .A. à Moſeh, entra à Parhó: y dirás á el, 26
aſſi dixo .A. embia à mi pueblo, y ſervirmeán. Y ſi 27
no querien tu por embiar: he yo hirien à todo tu ter-
mino, con ránas. Y ſerpirá el rio ránas, y ſubirán, y 28
vendran en tu caſa, y en camara de tu yazida, y
ſobre tu cama: y en caſa de tus ſiervos, y en tu pueblo;
y en tus hornos, y en tus artezas. Y en ti, y en tu 29
pueblo, y en todos tus ſiervos: ſubirán las ránas.

CAP. 8.

Y Dixo .A. à Moſeh, dize á Aaron; tiende à tu ma- 1
no con tu vara, ſobre los rios, ſobre los arroyos,
y ſobre las lagunas: y haze ſubir à las ránas, ſob-
re tierra de Egypto. Y tendió Aaron à ſu mano, ſob- 2
re aguas de Egypto: y ſubió la ránera, y cubrió à tier-
ra de Egyto. Y hizieron aſſi los magos, con ſus en- 3
cantamientos: y hizieron ſubir à las ránas, ſobre tier-
ra de Egypto. Y llamó Parhó à Moſeh, y à Aaron: 4
y dixo, hazed oracion à .A., y quite las ránas, de
mi, y de mi pueblo: y embiaré al pueblo, y ſacrifi-
carán à .A.. Y dixo Moſeh à Parhó, jactate ſobre 5
mi, para quando haré oracion por ti, y por tus ſier-
vos, y por tu pueblo; por hazer tajar las ránas, de ti,
y de tus caſas: ſalvo en el rio ſerán remanecidas. Y di- 6
xo, para mañana: y dixo, como tu palabra, por que
ſepas, que no como .A. nueſtro Dios.* Y quitarſeán las 7 V
ranas; de ti, y de tus caſas, y de tus ſiervos, y de tu pue-
blo: ſolamente en el rio, ſerán remanecidas. Y ſalió Mo- 8
ſeh y Aaron, de con Parhó: y eſclamó Moſeh à .A.; à
cauſa de las ránas, que puſo à Parhó. Y hizo .A. como pa- 9
labra de Moſeh; y murieron las ránas; de las caſas, de
los cortijos, y de los campos. Y apañaron a ellas, mon- 10
tones, montones: y ahedeciò la tierra. Y vido Par- 11
hó, que fue eſpacio, y engraveciò a ſu coraçon,
y no oyò a ellos: como habló .A.. Y dixo .A. a 12
Moſeh, dize a Aaron, tiende a tu vara, y hiére a
polvo de la tierra; y ſerá por piojos; en toda tierra de
Egypto.

13 Egypto. Y hizieron aſſi, y tendió Aaron à ſu
mano con ſu vara, y hiriò, à polvo de la tierra; y
fue la piojería, en el hombre, y en la quatropea: to-
do polvo de la tierra, fue piojos, en toda tierra de
14 Egypto. Y hizieron aſſi los magos, con ſus encanta-
mientos, por ſacar á los piojos, y no pudieron: y
15 fue la piojería, en el hombre, y en la quatropea. Y
dixeron los magos à Parhó, dedo de Dios él: y en-
forteciòſe coraçon de Parhó, y no oyò à ellos; como
16 hablò .A.. Y dixo .A. à Moſeh, madruga por la ma-
ñana, y párate delante de Parhó, he ſalien à las aguas:
y dirás à él, aſſi dixo .A., embía mi pueblo, y ſervir-
17 meán. Que ſi no tu, embian à mi pueblo; he yo ha-
zién embiar en tí, y en tus ſiervos, y en tu pueblo,
y en tus caſas à la miſtura: y hinchirſeán caſas de E-
gypto, con la miſtura, y tambien la tierra que ellos ſobre
18 ella. Y apartaré en el dia el eſſe, à tierra de Goſſen,
que mi pueblo eſtá ſobre ella, por no ſér alli miſtu-
VI 19 ra: para que ſepas, que yo .A. entre la tierra.* Y
pondré redencion; entre mi pueblo, y entre tu pueb-
20 lo: para mañana ſerá, la ſeñal la eſta. Y hizo .A. as-
ſi, y vino miſtura peſada, en caſa de Parhó, y en caſa
de ſus ſiervos: y en toda tierra de Egypto, ſe daña-
21 va la tierra, à cauſa de la miſtura. Y llamò Parhó à
Moſeh, y à Aaron, y dixo, andad ſacrificad à vues-
22 tro Dios, en la tierra. Y dixo Moſeh, no conviene
por hazer aſſi, que abominacion de Egypto, ſacrifi-
carémos à .A. nueſtro Dios: ſi ſacrificáſſemos à abo-
minacion de Egypto à ſus ojos, y no nos apedrea-
23 rían. Carrera de tres dias, andarémos en el dizierto:
y ſacrificarémos à .A. nueſtro Dios, como dirá à nós.
24 Y dixo Parhó; yo embiaré à vos, y ſacrificareis à .A.
vueſtro Dios, en el dizierto; ſalvo alexár no alexa-
25 reys por andar: hazed oracion por mi. Y dixo Mo-
ſeh, he yo ſalgo de contigo, y harè oracion à .A.,
y tirarſeá la miſtura, de Parhó, de ſus ſiervos, y de
ſu pueblo mañana: ſalvo no añada Parhó burlár, por
26 no embiar al pueblo, à ſacrificar à .A. Y ſalió Moſeh
27 de con Parhó: y oró à .A.. Y hizo .A. como palab-
ra de Moſeh, y quitó la miſtura; de Parhó, de ſus
ſiervos, y de ſu pueblo: no fue remanecida, una.
28 Y engraveciò Parhó à ſu coraçon, tambien en la vez
la eſta: y no embiò al pueblo.

CAP. 9.

1 Y Dixo .A. à Moſeh, entra à Parhó: y hablarás
à él, aſſi dixo .A. Dios de los Hebréos; embia
2 à mi pueblo, y ſervirmeán. Que ſi no querién tu
3 por embiar: y aun tu travan en ellos. He la mano de
.A es, en tu ganado que en el campo, en los cavallos en
los aſnos, en los camellos, en las vacas, y en las ove-
4 jas: peſtilencia grave mucho. Y apartará .A., entre
ganado de Iſraél, y entre ganado de Egypto: y
no morirá, de todo (LO QUE) à hijos de Iſraél,
5 coſa. Y puſo .A. plazo por dezir: mañana hará
6 .A. a la coſa la eſta, en la tierra. Y hizo .A. à la coſa
la eſta del dia ſiguiente, y murió todo ganado de
Egypto: y de ganado de hijos de Iſraél, no muriò
7 uno. Y embio Parhó, y he no muriò de ganado de
Iſraél haſta uno: y engraveciòſe coraçon de Parhó,
8 y no embiò al pueblo. Y dixo .A. à Moſeh, y à
Aaron; tomad à vòs henchimiento de vueſtros pu-
ños, de paveza de hornaza: y eſpárzela Moſeh, à
9 los cielos, à ojos de Parhó. Y ſerá por polvo, ſob-
re toda tierra de Egypto: y ſerá ſobre el hombre,
y ſobre la quatropea, por ſarna florecien empollas,
10 en toda tierra de Egypto. Y tomaron à paveza de
la hornaza, y paráronſe delante de Parhó; y eſpar-
ziò à ella Moſeh à los cielos: y fue ſarna enpollas;
11 florecien, en el hombre, y en la quatropea. Y no
pudieron los magos, por eſtár delante de Moſeh, à
cauſa de la ſarna: que era la ſarna, en los magos, y
12 en todo Egypto. Y enforteciò .A. à coraçon de
Parhó, y no oyò à ellos: como hablò .A. à Moſeh.
13 Y dixo .A. à Moſeh, madruga por la mañana, y
párate delante de Parhó: y dirás à èl, aſſi dixo .A.

13 מצרים : ויעשו כן ויט אהרן את־ידו במטהו ויך את־
עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר
14 הארץ היה כנים בכל־ארץ מצרים : ויעשו־כן
החרטמים בלטיהם להוציא את־הכנים ולא יכלו
טו ותהי הכנם באדם ובבהמה : ויאמרו החרטמם אל־
פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב־פרעה ולא־שמע
16 אלהם כאשר דבר יהוה : ס ויאמר יהוה
אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
17 ויעבדני : כי אם־אינך משלח את־עמי הנני משליח
בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את־הערב ומלאו בתי
מצרים את־הערב וגם האדמה אשר־הם עליה :
18 והפליתי ביום ההוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד
עליה לבלתי היות־שם ערב למען תדע כי אני יהוה
ששי 19 בקרב הארץ : * ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר
כ יהיה האת הזה : ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה
פרעה ובית עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארץ
21 מפני הערב : ויקרא פרעה אל־משה ולאהרן ויאמר
22 לכו זבחו לאלהיכם בארץ : ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן
23 נזבח את־תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו : דרך
שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
24 כאשר יאמר אלינו : ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם
וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא־
כה תרחיקו ללכת העתירו בעדי : ויאמר משה הנה
אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל־יהוה וסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל־יסף פרעה התל
26 לבלתי שלח את־העם לזבח ליהוה : ויצא משה
27 מעם פרעה ויעתר אל־יהוה : ויעש יהוה כדבר משה
ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד :
28 ויכבד פרעה את־לבו גם בפעם הזאת ולא שלח
את־העם : פ
ט א ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו
כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני :
2 3 כי אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם : הנה
יד־יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים
4 בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד : והפלה
יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
ה מכל־לבני ישראל דבר : וישם יהוה מועד לאמר
6 מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ : ויעש יהוה את־
הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה
7 בני־ישראל לא־מת אחד : וישלח פרעה והנה לא־
מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב פרעה ולא
שלח את־העם : פ
8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
9 פרעה : והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־
האדם ועל־הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל־
10 ארץ מצרים : ויקחו את־פיח הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין
11 אבעבעת פרח באדם ובבהמה : ולא־יכלו החרטמים
לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין
12 בחרטמם ובכל־מצרים : ויחזק יהוה את־לב פרעה
ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל־משה :
13 ס ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר
והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה־אמר יהוה
אלהי

14 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי ׀ בַּפַּעַם הַזֹּאת
אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי אֶל־לִבְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ
טו בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי
אֶת־יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־
16 הָאָרֶץ׃ וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ
שביעי 17 אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ * עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל
18 בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם׃ הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר בָּרָד
כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם
19 הִוָּסְדָה וְעַד־עָתָּה׃ וְעַתָּה שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת
כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא
בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיְתָה וְיָרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וָמֵתוּ׃
כ הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו
21 וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים׃ וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־
דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה׃

פ

22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי
בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל
23 כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ
עַל־הַשָּׁמַיִם וַיהוָה נָתַן קֹלֹת וּבָרָד וַתִּהֲלַךְ־אֵשׁ אָרְצָה
24 וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ
מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה
כה כָמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי׃ וַיַּךְ הַבָּרָד
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־
בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־
26 עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר׃ רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
27 לֹא הָיָה בָּרָד׃ וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חָטָאתִי הַפָּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי
28 הָרְשָׁעִים׃ הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב מִהְיֹת קֹלֹת אֱלֹהִים
29 וּבָרָד וַאֲשַׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תֹסִפוּן לַעֲמֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מֹשֶׁה כְּצֵאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרֹשׂ אֶת־כַּפַּי אֶל־יְהוָה
הַקֹּלוֹת יֶחְדָּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תֵּדַע כִּי
ל לַיהוָה הָאָרֶץ׃ וְאַתָּה וַעֲבָדֶיךָ יָדַעְתִּי כִּי טֶרֶם תִּירְאוּן
31 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים׃ וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׂעֹרָה נֻכָּתָה כִּי
32 הַשְּׂעֹרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל׃ וְהַחִטָּה וְהַכֻּסֶּמֶת לֹא
מפטיר 33 נֻכּוּ כִּי אֲפִילֹת הֵנָּה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר
וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר
34 לֹא־נִתַּךְ אָרְצָה׃ וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי־חָדַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד
לה וְהַקֹּלֹת וַיֹּסֶף לַחֲטֹא וַיַּכְבֵּד לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו׃ וַיֶּחֱזַק לֵב
פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃

פ פ פ

פ׳ טו א י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי
אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה
2 בְּקִרְבּוֹ׃ וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר
הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָם
3 וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי
4 מֵאַנְתָּ לֵעָנֹת מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי אִם־מָאֵן
אַתָּה לְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃
ה וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ
וְאָכַל ׀ אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד
6 וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃ וּמָלְאוּ
בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ
אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד
7 הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה
אליו

Dios de los Hebréos, embia à mi pueblo, y ſervir-
mean. Que en la vez la eſta, yo embian à todas mis 14
plagas a tu coraçon, y en tus ſiervos, y en tu pue-
blo: por que ſepas, que no como yo, en toda la tierra.
Que ahora tendiéra à mi mano, y hiriéra à ti, y à tu 15
pueblo con la peſtilencia: y fuéras tajado de la tierra.
Y decierto por eſto te hize eſtar, por moſtrárte à mi 16
fuerça: y por recontár mi nombre, en toda la tierra.*
Aun tu enxalçante en mi pueblo: por no embiarlos. 17 VII
He yo hazien llover, como eſta hora, mañana, pedriſ- 18
co grave mucho: que no fue como él, en Egypto;
deſde el dia (QUE) fue fundada, y haſta ahora. Y a- 19
hora, embia haz apañar, à tu ganado, y à todo lo que
à ti en el campo: todo el hombre, y la quatropea,
que fuére hallado en el campo, y no fuére recogido
à la caſa, y decenderá ſobre ellos el pedriſco, y mo-
rirán. El temién à palabra de .A., de ſiervos de Par- 20
hó: hizo huir à ſus ſiervos, y à ſu ganado à las caſas.
Y el que no puſo ſu coraçon, à palabra de .A.: y de- 21
xò à ſus ſiervos, y à ſu ganado en el campo. Y dixo 22
.A. à Moſeh, tiende à tu mano à los cielos, y ſéa
pedriſco en toda tierra de Egypto: ſobre el hombre,
y ſobre la quatropea, y ſobre toda yerva del campo,
en tierra de Egypto. Y tendió Moſeh à ſu vára à los 23
cielos, y .A. diò truenos, y pedriſco, y anduvo fue-
go à tierra: y hizo llover .A. pedriſco, ſobre tierra de
Egypto. Y fue pedriſco, y fuego mezclado entre el 24
pedriſco: grave mucho; que no fue como él, en toda
tierra de Egypto, deſde que fue por gente. Y hirió 25
el pedriſco en toda tierra de Egypto, à todo lo que
en el campo, de hombre, y haſta quatropea: y à to-
da yerva del campo hiriò el pedriſco, y à todo arbol
del campo quebró. Salvo en tierra de Goſen, que 26
alli hijos de Iſraél: no fue pedriſco. Y embió Parhó 27
y llamò à Moſeh, y à Aaron, y dixo à ellos, pequé
eſta vez: .A. el juſto, y yo, y mi pueblo, los ma-
los. Hazed oracion à .A., y baſte de ſer truenos de 28
Dios, y pedriſco: y embiaré à vós, y no añadireys
por eſtar. Y dixo à él Moſeh, como mi ſalir de la 29
ciudad, eſtenderé à mis palmas à .A.: los truenos ſe ve-
darán, y el pedriſco no ſerá mas; por que ſepas que
de .A. la tierra. Y tu, y tus ſiervos: ſupe que aun 30
no temereys; delante .A. Dios. Y el lino, y la ceva- 31
da fue herida: que la cevada temprana, y el lino en
caña. Y el trigo, y la eſpelta, no fueron heridos: 32
que tardios ellos. Y ſalió Moſeh de con Parhó de la 33
ciudad, y eſtendió ſus palmas à .A.: y vedáronſe los
truenos, y el pedriſco, y lluvia no llegò à tierra. Y 34
vido Parhó, que ſe vedò la lluvia, y el pedriſco, y
los truenos, y añadiò por pecar: y engraveciò ſu
coraçon, él, y ſus ſiervos. Y enforteciòſe coraçon de 35
Parhó, y no embiò à hijos de Iſraél: como hablò .A.,
por mano de Moſeh.

Aft. Jeh. Cap. 28.

CAP. 10.

BO.

Y Dixo .A. à Moſeh, entra à Parhó: que yo hize en 1 P.15.
gravecer à ſu coraçon, y à coraçon de ſus ſiervos,
por mi poner mis ſeñales eſtas, entre él. Y por que 2
cuentes en oreja de tu hijo, y hijo de tu hijo, à lo que ob-
ré en Egypto, y à mis ſeñales que puſe en ellos: y co-
noecereys que yo .A. Y vino Moſeh, y Aaron à Parhó, 3
y dixeron à él, aſſi dixo .A. Dios de los Hebréos, haſta
quando no quieres, por quebrantárte, delante de mi: em-
bia mi pueblo, y ſervirmeán. Que ſi no querién tu, por 4
embiar á mi pueblo: he yo trayén mañana, langoſta en
tu termino. Y cubrirá à viſta de la tierra, que no podrá 5
(NINGUNO) vér à la tierra: y comerá à reſto de la eſcapa-
dura, la remaneciente à vós del pedriſco, y comerá à to-
do el arbol, el hermollecien à vós del campo. Y henchir- 6
ſeán tus caſas, y caſas de todos tus ſiervos, y caſas de to-
do Egypto, que no vieron tus padres, y padres de tus
padres, de dia de ſu ſér ſobre la tierra, haſta el dia el eſte: y
catò, y ſalió de con Parhó. Y dixeron ſiervos de Parhó 7
à

à él, haſta quando ſerá eſte à nòs por tropieço?; embía à
los varones, y ſirvan à .A. ſu Dios: ſi aun no ſabes, que
8 ſe perdiò Egypto?. Y fue hecho tornar, à Moſeh y à
Aaron, à Parhó; y dixo à ellos, andad ſervid à .A. vueſ-
9 tro Dios: quien, y quien los andantes?. Y dixo Moſeh,
con nueſtros moços, y con nueſtros viejos andarémos:
con nueſtros hijos, y con nueſtras hijas, con nueſtras
ovejas, y con nueſtras vacas andarémos; que paſcua
10 de .A. à nós. Y dixo à ellos, ſea aſſi .A. con voſotros;
como embiaré à vós, y à vueſtra familia: véd que mal
11 eſcuentra vueſtras faces. No aſſi, andad ahora los varo-
nes, y ſervid à .A.; que à ello vos buſcays: y deſterró à
II 12 ellos, de con faces de Parhó.* Y dixo .A. à Moſeh, tien-
de tu mano, ſobre tierra de Egypto, en la langoſta, y ſu-
ba ſobre tierra de Egypto: y comerá à toda yerva de
13 la tierra, à todo lo que hizo remanecer, el pedriſco. Y
tendió Moſeh à ſu vara, ſobre tierra de Egypto, y .A.
guió viento oriental, en la tierra; todo el dia el eſſe, y
toda la noche: la mañana fue, y viento el oriental,
14 llevó à la langoſta. Y ſubió la langoſta, ſobre toda
tierra de Egypto, y poſó en todo termino de Egyp-
to: grave mucho; antes della no fue aſſi langoſta co-
15 mo ella, y deſpues della, no ſerá aſſi. Y cubrió à viſ-
ta de toda la tierra, y eſcurecióſe la tierra, y comió
à todo yerva de la tierra, y à todo fruto del arbol,
que hizo remanecer el pedriſco: y no fue remanecida,
ninguna verdura en el arbol, y en yerva del campo, en
16 toda tierra de Egypto. Y apreſſuró Parhó por llamar
à Moſeh, y Aaron: y dixo, pequé á .A. vueſtro Dios,
17 y à vós. Y ahora; perdona ruego mi pecado, ſalvo eſ-
ta vez, y hazed oracion à .A. vueſtro Dios: y haga
18 quitar de ſobre mi, ſolamente à la muerte la eſta. Y ſa-
19 lió de con Parhó: y oró à .A.. Y bolvió .A. vientò occi-
dental fuerte mucho, y llevò á la langoſta, y echóla al
mar de Suph: no fue remanecida langoſta una en todo
20 termino de Egypto. Y enforteció .A. à coraçon de Par-
21 hó: y no embiò à hijos de Iſraél. Y dixo .A. à Moſeh,
tiende tu mano ſobre los cielos, y ſea eſcuridad ſobre
22 tierra de Egypto: y palpeſe eſcuridad. Y tendiò Moſeh
à ſu mano à los cielos: y fue eſcuridad de tiniebla, en
23 toda tierra de Egypto, tres dias. No vieron varon á ſu
hermano, y no ſe levantáron varon de ſu lugar, tres
dias: y à todos hijos de Iſraél, fue luz en ſus moradas.*
III 24 Y llamò Parhó à Moſeh, y dixo, andad ſervid á .A., ſalvo
vueſtras ovejas, y vueſtras vacas, ſea dexado: tambien
25 vueſtra familia, ánde con voſotros. Y dixo Moſeh;
tambien tu darás en nueſtra mano, ſacrificios, y alça-
26 ciones: y haremos á .A nueſtro Dios. Y tambien nueſ-
tro ganado, andará con noſotros, no ſerá remanecida
uña, que dél tomaremos, para ſervir à .A. nueſtro Dios:
y nòs no ſabemos (con) que ſerviremos à .A. haſta nu-
27 eſtro venir allá. Y enforteciò .A. à coraçon de Parhó: y
28 no quiſo por embiarlos. Y dixo à él Parhó, anda de
ſobre mi: ſe guardado á ti; no añadas vér mis faces, que
29 en dia de tu vér mis faces, morirás. Y dixo Moſeh,
bien hablaſte: no añadiré mas vér tus faces.

G A P. 11.

1 YDixo .A. à Moſeh, aun llaga una traeré ſobre Par-
hó, y ſobre Egypto, deſpues aſſi embiará à vós de
aqui: como ſu embiar, cabalmente, deſterrár deſter-
2 rará à vós de aqui. Habla ahora, en orejas del pueblo: y
demanden varon de ſu compañero, y muger de con ſu
3 compañera; vaſos de plata, y vaſos de oro. Y diò .A. á
gracia del pueblo, en ojos de Egypto: tambien el va-
ron Moſeh, grande mucho en tierra de Egypto, en
IV 4 ojos de ſiervos de Parhó, y en ojos del pueblo.* Y dixo
Moſeh, aſſi dixo .A.: como mitad de la noche, yò ſalien
5 entre Egypto. Y morirá todo primogenito, en tierra de
Egypto; de primogenito de Parhó, el eſtan ſobre ſu
ſilla; haſta primogenito de la ſierva, que detras de
6 los molinos: y todo mayor de quatropea. Y ſerá eſcla-
macion grande, en toda tierra de Egypto: que como
ella no fue, y como ella no añadirá. Y à todos hijos
7 de Iſraél, no aguzará perro ſu lengua, deſde varon,
y haſta quatropea: para que ſepays, que apartará

אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים
וְיַעַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה
8 מִצְרָיִם׃ וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי
9 הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ
י וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־
11 טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃ לֹא כֵן לְכוּ נָא הַגְּבָרִים
וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם
שני 12 מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם וְיֹאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
13 הִשְׁאִיר הַבָּרָד׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיהוָה נִהַג רוּחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה׃
14 וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכֹל גְּבוּל
מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ
טו וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃ וַיְכַס אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ
הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא־נוֹתַר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב
16 הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה
17 וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃ וְעַתָּה
שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
18 וְיָסֵר מֵעָלַי רַק אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה׃ וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה
19 וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ־יָם חָזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא
אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ יָמָּה סּוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד
כ בְּכֹל גְּבוּל מִצְרָיִם׃ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא
שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וִיהִי חֹשֶׁךְ
22 עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
הַשָּׁמָיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֵלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת
23 יָמִים׃ לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ
מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה
שלישי 24 אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׃ * וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג
כה גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם־אַתָּה תִּתֵּן
26 בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ וְגַם־מִקְנֵנוּ
יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא־נֵדַע מַה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־
27 בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה
28 לְשַׁלְּחָם׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ פַרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל־
29 תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֹסִף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ׃ פ
יא א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא עַל־פַּרְעֹה
וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה
2 גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃ דַּבֶּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאֲלוּ
אִישׁ ׀ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי
3 זָהָב׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם ׀ הָאִישׁ
מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה
רביעי 4 וּבְעֵינֵי הָעָם׃ ס וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה
ה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃ וּמֵת כָּל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר
6 הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחָיִם וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וְהָיְתָה
צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה
7 וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃ וּלְכֹל ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב
לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה

8 יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה
אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־
בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם־פַּרְעֹה בָּחֳרִי־אָף׃
9 ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע
אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי
פַרְעֹה וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־ לשבת החדש
יב א יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
2 וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם
3 רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ דַּבְּרוּ
אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ
4 לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃ וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת
מִהְיוֹת מִשֶּׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ
ה בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֹסּוּ עַל־הַשֶּׂה׃ שֶׂה
תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכְּבָשִׂים וּמִן־הָעִזִּים
6 תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
7 הָעַרְבָּיִם׃ וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־
8 הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ וְאָכְלוּ
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־מְרֹרִים
9 יֹאכְלֻהוּ׃ אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי
10 אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃ וְלֹא־תוֹתִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃
11 וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא
12 לַיהוָה׃ וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי
כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־
13 אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה׃ וְהָיָה הַדָּם
לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־
הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית
14 בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ * וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן ליו״א דפסח בשבת
וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ׃
טו שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ
שְּׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָּל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
16 הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשֹׁן עַד־יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וּבַיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל
17 לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
18 חֻקַּת עוֹלָם׃ בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב
תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃
19 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָּל־אֹכֵל
מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר
כ וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כָּל־מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ פ ליו״א דפסח בחול
21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ חמישי
וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃
22 וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף
וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן־הַדָּם
אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר׃
23 וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־
הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא
24 יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
כה הַדָּבָר הַזֶּה לְחָק־לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם׃ וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם
את

.A.; entre Egypto, y entre Iſraél. Y decenderán todos 8
tus ſiervos, eſtos á mi, y encorvarſeán à mi por dezir,
ſale tu, y todo el pueblo que en tus pies; y deſpues aſſi
ſaldré: y ſaliò de con Parhó, con erecimiento de furor.
Y dixo .A. Moſeh, no oïrá à vós Parhó: por multi- 9
plicar mis maravillas, en tierra de Egypto. Y Moſeh 10
y Aaron, hizieron á todas las maravillas las eſtas, de-
lante de Parhó: y enforteció .A., à coraçon de Parhó;
y no embiò à hijos de Iſraél de ſu tierra.

C A P. 12.

Y Dixo .A. à Moſeh, y á Aaron; en tierra de E- 1 SAB.
gypto por dezir. El mes el eſte á vòs, principio de 2 AHO
meſes: primero él á vòs, à meſes del año. Hab- 3 DES.
lad à toda compaña de Iſraél por dezir, en diez al mes
el eſte: y tomen para ellos, varon, carnero à caſa de
padres, carnero para cada caſa. Y ſi apocáre la caſa de 4
ſer de carnero, y tomará él, y ſu vezino el cercano
à ſu caſa, por cuenta de almas: cada uno ſegun ſu
comida, contareys ſobre el carnero. Carnero perfecto, 5
macho de edad de año, ſerá á vós: de los carneros,
y de las cabras, tomareys. Y ſerá à vòs por guarda, haſta 6
quatorze dias al mes el eſte: y degollarán à él, toda
congregacion de compaña de Iſraél, entre las tardes.
Y tomarán de la ſangre, y darán ſobre dos los humbra- 7
les, y ſobre el batedero: ſobre las caſas, que comerán à
él en ellas. Y comerán à la carne, en la noche la eſta: 8
aſſada en fuego, y [CON] cenceñas; con amarguras, lo co-
meran. No comays dél crudo, ni cozer cozido en a- 9
guas: que ſalvo aſſado de fuego, ſu cabeça con ſus ro-
dillas, y con ſu entraña. Y no hagays ſobrar dél, has- 10
ta mañana: y lo ſobrado dél haſta mañana, en el fuego
ardereys. Y aſſy comeréys á él, vueſtros lomos ceñidos, 11
vueſtros çapatos en vueſtros pies, y vueſtra vára en
vueſtra mano: y comeréys à él con prieſſa, Peſah él
à .A.. Y paſſaré en tierra de Egypto, en la noche la 12
eſtá, y heriré todo primogenito en tierra de Egypto,
de hombre, y haſta quatropea: y en todos Dioſes de
Egypto haré juyzios, yo .A. Y ſerá la ſangre à vòs 13
por ſeñal, ſobre las caſas que vòs alli, y veré à la
ſangre, y apiadaré ſobre vòs: y no ſerá en vòs mor-
tandad para dañar, en mi herir en tierra de Egypto.
* Y ſerá el dia el eſte à vòs por memoria, y paſcuareys 14 P. DIA
à él, paſcua à .A.: à vueſtras generaciones; fuero de 1. PE-
ſiempre lo paſcuareys. Siete dias cenceñas eomereys; 15 SAH.
decierto en el dia el primero, baldareys levadura de EN
vueſtras caſas: que todo comién leudo, y ſerá taja- SAB.
da la alma la eſſa de Iſraél, deſde dia el primero, has-
ta dia el ſeteno. Y en el dia el primero, llamadura de 16
ſantidad, y en el dia el ſeteno, llamadura de ſanti-
dad, ſerá à vòs: toda obra no ſêa hecha en ellos,
ſalvo lo que ſerá de comer à toda alma, ella à ſu ſolas
ſêa hecha à vòs. Y guardareys à las cenceñas, que en 17
miſmo dia el eſte, ſaque á vueſtros fonſados, de tierra
de Egypto: y guardareys al dia el eſte à vueſtras gene-
raciones, fuero de ſiempre. En el primero (MEZ,) en 18
catorze dias al mes en la tarde, comereys cenceñas:
haſta el dia de veinte y uno al mes, en la tarde. Sie- 19
te dias, levadura no ſea hallada, en vueſtras caſas· que
todo comién leudo, y ſerá tajada la alma la eſſa, de la
congregacion de Iſraél; en el peregrino, y en natu-
ral de la tierra. Todo leudo no comays: en todas 20
vueſtras moradas, comereys cenceñas.* Y llamò Mo- 21 V
ſeh à todos viejos de Iſraél, y dixo à ellos: travad, P. DIA
y tomad para vòs ovejas, à vueſtras linages, y de- 1. PE-
gollad el Peſah. Y tomareys manojo de hyſopo, y 22 SAH.
mojareys en la ſangré que en el bacin, y hareys lle- EN
gar al batedero, y à dos los humbralles, de la ſangre que SEM.
en el bacin: y vòs no ſalgays varon de puerta de ſu
caſa, haſta la mañana. Y paſſará .A. para herir à Egyp- 23
to, y verá à la ſangre ſobre el batedero, y ſobre dos los
humbrales: y apiadará .A. ſobre la puerta, y no dexa-
rá el dañador, por venir à vueſtras caſas, por herir.
Y guardareys à la coſa la eſta: por fuero á ti, y á 24
tus hijos, haſta ſiempre. Y ſerá quando viniẽrdeys à 25
la tierra, que dará .A. à vòs como habló: y guardareis
al

26 al ſervicio el eſte. Y ſerá, quando dixeren á vòs, vueſ-
27 tros hijos: que el ſervicio el eſte, à vòs. Y direis, ſa-
crificio de Peſah él, à .A.; que apiadò ſobre caſas de
hijos de Iſraél, en Egypto; en ſu herir à Egypto, y á
nueſtras caſas eſcapò: y humillóſe el pueblo, y encor-
28 váronſe. Y anduviéron, y hiziéron hijos de Iſraél: co-
VI 29 mo encomendò .A. à Moſeh y Aaron, aſſi hizieron.* Y
fue en mitad de la noche, y .A. hirió todo primogenito
en tierra de Egypto; de primogenito de Parhó, el eſtán
ſobre ſu ſilla; haſta primogenito del cautivo, que en
30 caſa de la carſel: y todo mayor de quatropea. Y levan-
tóſe Parhó de noche; él y todos ſus ſiervos, y todo
Egypto; y fue eſclamacion grande, en Egypto: que
31 no caſa, que no allí muerto. Y llamò à Moſeh, y à
Aaron de noche; y dixo, levantâos ſalid de entre mi
pueblo; tambien vòs, tambien hijos de Iſraél: y an-
32 dad ſervid à .A., como vueſtro hablár. Tambien vueſ-
tras ovejas, tambien vueſtras vacas tomad, como hab-
33 laſteys, y andad: y bendizereys tambien à mi. Y esforçó-
ſe Egypto, ſobre el pueblo, para apreſſurar por embiar-
34 los de la tierra: que dixeron, todos nòs muertos. Y llevó
el pueblo à ſu máſſa, antes que ſe leudáſſe: ſus arteſas
35 atadas con ſus ſavanas, ſobre ſu ombro. Y hijos de Iſraél
hizieron, como palabra de Moſeh: y demandáron de
36 Egypto, vaſos de plata, y vaſos de oro, y paños. Y .A.
diò à gracia del pueblo, en ojos de Egypto, y preſtá-
37 ronlos: y vaziáron à Egypto. Y movieronſe hijos de
Iſraél, de Rahmeſés à Succóth: como ſeiſcientos mil
38 peones los varones, afueras de la familia. Y tambien
miſtura mucha, ſubió con ellos: y ovejas, y vacas, ga-
39 nado grave mucho. Y coziéron à la máſſa, que ſacáron
de Egypto, tortas cenceñas, que no ſe leudó: que
fueron deſterrados de Egypto, y no pudieron por
40 detenerſe; y tambien vianda no hizieron à ellos. Y
morada de hijos de Iſraél, que eſtuvieron en Egypto:
41 quatrocientos y treinta, años. Y fue de fin, de quatro-
cientos y treinta años; y fue en miſmo dia el eſte, ſa-
42 lieron todos fonſados de .A., de tierra de Egypto. No-
che de guardas él à .A., por ſacarlos de tierra de Egyp-
to: ella la noche la eſta, para .A.; guardas à todos hijos
43 de Iſraél, à ſus generaciones. Y dixo .A. à Moſeh, y à
Aaron, eſte fuero del Peſah: todo hijo eſtraño, no co-
44 ma en él. Y todo ſiervo de varon, compra de plata: y
45 circuncidarás à él, entonces comerá en el. Moradizo,
46 y alquiladizo, no coma en él. En caſa una ſerá comido,
no ſaqueys de la caſa, de la carne afuera: y hueſſo no
47 quebreys en el. Toda congregacion de Iſraél, harán à
48 él. Y quando peregrináre contigo peregrino, y hará
Peſah à .A.; ſêa circuncidado à él todo macho, y en-
tonces ſe llegará para hazerlo; y ſerá como natural de
49 la tierra: y todo incircunciſo no coma en él. Ley una
ſerá al natural: y al peregrino el peregrinan, entre
50 vòs. Y hizieron todos hijos de Iſraél: como enco-
51 mendó .A. à Moſeh, y à Aaron, aſſi hizieron. Y fue
en miſmo dia el eſte: ſacó .A. à hijos de Israél, de
tierra de Egypto, con ſus fonſados.

CAP. 13.

VII 1 2 Y Hablò .A., Moſeh por dezir Santifica à mi todo
P. DIA primogenito, abertura de todo matriz en hijos de
1. O 2. Iſraél, en el hombre, y en la quatropea: para
MED. 3 mi él. Y dixo Moſeh al pueblo, recordad al dia el
PE- eſte, que ſaliſteys de Egypto de caſa de ſiervos; que
SAH. con fortaleza de mano, ſacó .A. à vòs de aqui: y
4 no ſea comido leudo. Oy vòs ſalientes: en el mes el
5 temprano. Y ſerá quando te traerá .A. à tierra del
Kenaanéo, y el Hitéo, y el Hemoréo, y el Hivéo,
y el Jebuſéo, que juró à tus padres, para dar à ti;
tierra manante, leche y miel: y ſervirás al ſervicio
6 el eſte, en el mes el eſte Siete dias comerás cence-
7 ñas: y en el dia el ſeteno, paſcua à .A.. Cenceñas ſe-
rá comido, à ſiete los dias: y no ſerá aparecido à ti
leudo, y no ſerá aparecido à ti levadura, en todo tu ter-
8 mino. Y denunciarás à tu hijo, en el dia el eſſe por dezir;
9 por eſto hizo .A., à mi; en mi ſalir de Egypto. Y ſerá à
ti por ſeñal, ſobre tu mano; y por memoria, entre

26 את־העבדה הזאת: והיה כי־יאמרו אליכם בניכם מה
27 העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח־פסח הוא ליהוה
אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־
28 מצרים ואת־בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן
29 כן עשו: ס ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל־
בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד
בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם ל
פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה
31 גדלה במצרים כי־אין בית אשר אין־שם מת: ויקרא
למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־
אתם גם־בני ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם:
32 גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו
33 וברכתם גם־אתי: ותחזק מצרים על־העם למהר
34 לשלחם מן־הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם
את־בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם
על־שכמם: ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו לה
36 ממצרים כלי־כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן
את־חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את־
מצרים: פ
37 ויסעו בני־ישראל מרעמסס סכתה כשש־מאות אלף
38 רגלי הגברים לבד מטף: וגם־ערב רב עלה אתם
39 וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את־הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי־גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם־צדה לא־עשו
להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים מ
41 שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל־
42 צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא־הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל־בני ישראל לדרתם: פ
43 ויאמר יהוה אל־משה ואהרן זאת חקת הפסח כל־בן־
44 נכר לא־יאכל בו: וכל־עבד איש מקנת־כסף ומלתה
46 אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא־יאכל בו: בבית מה
אחד יאכל לא־תוציא מן־הבית מן־הבשר חוצה ועצם
47 48 לא־תשברו־בו: כל־עדת ישראל יעשו אתו: וכי־יגור
אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל־זכר ואז
יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל־ערל לא־יאכל
49 בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
ויעשו כל־בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה נ
51 ואת־אהרן כן עשו: ס ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את־בני ישראל מארץ מצרים על־
שביעי צבאתם: פ
יג 2 א וידבר יהוה אל־משה לאמר: קדש־לי כל־בכור פטר
פ'יום א' או ב' רח"ה פסח 3 כל־רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר
משה אל־העם זכור את־היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
4 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש
האביב: והיה כי־יביאך יהוה אל־ארץ הכנעני והחתי ה
והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את־העבדה הזאת
6 בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי
7 חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא־יראה
8 לך חמץ ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך: והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
9 בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על־ידך ולזכרון בין

עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה
הוצאך יהוה ממצרים: ושמרת את־החקה הזאת י
למועדה מימים ימימה: פ
11 והיה כי־יבאך יהוה אל־ארץ הכנעני כאשר נשבע
12 לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת כל־פטר־רחם
ליהוה וכל־פטר ׀ שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים
13 ליהוה: וכל־פטר חמר תפדה בשה ואם־לא תפדה
מפטיר 14 וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי־
ישאלך בנך מחר לאמר מה־זאת ואמרת אליו בחזק
טו יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי־
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל־בכור בארץ
מצרים מבכר אדם ועד־בכור בהמה על־כן אני זבח
ליהוה כל־פטר רחם הזכרים וכל־בכור בני אפדה:
16 והיה לאות על־ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים:

ס ס ס

פ׳ין

ליום דפסח 17 ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי ׀ אמר
אלהים פן־ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה:
18 ויסב אלהים ׀ את־העם דרך המדבר ים־סוף וחמשים
19 עלו בני־ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את־
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את־בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־
כ עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה
21 המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם
22 ולילה: לא־ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם: פ
יד א 2 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
3 בעל צפן נכחו תחנו על־הים: ואמר פרעה לבני
4 ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי
את־לב־פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
ה ובכל־חילו וידעו מצרים כי־אני יהוה ויעשו־כן: ויגד
למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו
אל־העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־
6 ישראל מעבדנו: ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח
7 עמו: ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
8 ושלשם על־כלו: ויחזק יהוה את־לב פרעה מלך
מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד
שני 9 רמה: * וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על־
הים כל־סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על־פי החירת
לפני בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו בני־ישראל את־ י
עיניהם והנה מצרים ׀ נסע אחריהם וייראו מאד
11 ויצעקו בני־ישראל אל־יהוה: ויאמרו אל־משה
המבלי אין־קברים במצרים לקחתנו למות במדבר
12 מה־זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא־זה
הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו
ונעבדה את־מצרים כי טוב לנו עבד את־מצרים
13 ממתנו במדבר: ויאמר משה אל־העם אל־תיראו
התיצבו וראו את־ישועת יהוה אשר־יעשה לכם היום
כי אשר ראיתם את־מצרים היום לא תספו לראתם עוד
שלישי 14 עד־עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: פ
טו ויאמר יהוה אל־משה מה־תצעק אלי דבר אל־בני
16 ישראל ויסעו: ואתה הרם את־מטך ונטה את־ידך
על־הים ובקעהו ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה:
ואני

tus ojos; por que ſea ley de .A. en tu boca: que con mano
fuerte, te ſaco .A. de Egypto. Y guardarás al ſuero el eſte, 10
à ſu plazo: de año en año. Y ſerá quando te traerá .A., à 11
tierra del Kenaaneó; como jurò à ti, y à tus padres: y dar-
laá à ti. Y harás paſſar, toda abertura de matriz, para .A.: y 12
toda abertura de deſechadura, de quatropea, que ſerá à ti,
los machos, para .A.. Y toda abertura de aſno, redemirás 13
por carnero; y ſino (LO) redemieres, y deſcervirgar-
loás: y todo primogenito de hombre, en tus hijos rede-
mirás. Y ſerá, quando te demandáre tu hijo mañana, por 14
dezir, que eſto? y dirás à él, con fortaleza de mano: nos
ſacó .A. de Egypto, de caſa de ſiervos. Y fue quando ſe 15
endureciò Parhó, por embiarnos; y mató .A. todo primo-
genito, en tierra de Egypto, de primogenito de hombre,
y haſta mayor de quatropea: por tanto yo ſacrificán à .A.
toda abertura de matriz los machos, y todo primogeni-
to de mis hijos redimiré. Y ſerá por ſeñal ſobre tu mano, 16
y por Thephilin entre tus ojos: que con fortaleza de
mano, nos ſaco .A. de Egypto.

Aft. Jrm. Cap. 46.

BESALAH.

Y Fue en embiar Parhó á el pueblo, y no los guiò 17 P.16
Dios, camino de tierra de Peliſtim, que cercano él: P.DIA
que dixo Dios, por que no ſe arrepienta el pueblo, 7. DE
en ſu vér pelea, y ſe tornen à Egypto. Y hizo arrodear 18 PE-
Dios al pueblo, carrera del dezierto à mar de Suph: y ar- SAH.
mados ſubieron hijos de Iſraél, de tierra de Egypto. Y 19
tomò Moſeh, á hueſſos de Joſeph con él: que conjurar
havia conjurado, á hijos de Iſraél por dezir, viſitar viſitará
Dios á vós, y hareys ſubir á mis hueſſos de aqui, con vós.
Y moviéronſe de Sucóth: y poſáron en Etham; en cabo 20
del dizierto. Y .A. andan delante dellos, de dia; con pilar 21
de nuve, por hazerlos guiar en la carrera; y de noche
con pilar de fuego, por hazer alumbrar à ellos: para an-
dar de dia, y de noche. No ſe quitáva pilar de la nuve, 22
de dia; y pilar del fuego de noche: delante del pueblo.

CAP. 14.

Y Habló .A. a Moſeh por dezir. Habla á hijos de Iſ- 1 2
raél, y tornen, y poſen delante Pi-Ahirot, entre
Migdol, y entre la mar: delante Bahal Sephon;
eſcuentra dél poſareys, cerca la mar. Y dirá Parhó, por hi- 3
jos de Iſraél, traſerrados ellos en la tierra: cerrò ſobre
ellos el dizierto. Y enforteceré a coraçon de Parhó, 4
y perſeguirá empos ellos, y honrarmeé en Parhó, y
en todo ſu fonſado, y ſabrán Egypto que yo .A.: y
hizieron aſſi. Y fue denunciado al Rey de Egypto, 5
que huyò el pueblo: y fue traſtornado coraçon de
Parhó, y ſus ſiervos, por el pueblo; y dixeron, que
eſto hizimos, que embiamos á Iſraél de ſervirnos. Y 6
atò á ſu quatregua: y á ſu pueblo tomò con el. Y 7
tomò ſeys cientas quatreguas eſcogidas, y toda qua-
tregua de Egypto: y capitanes ſobre todo él. Y en- 8
forteciò .A. à coraçon de Parhó Rey de Egypto, y
perſiguiò detras de hijos de Iſraél: y hijos de Iſraél,
ſalientes con mano alta.* Y perſiguieron Egypto de- 9 II
tras dellos, y alcançaron à ellos poſantes cerca la mar;
todo cavallo de quatregua de Parhó, y ſus cavalle-
ros, y ſu fonſado: ſobre Pi-Ahiroth, delante Bahal
Sephon. Y Parhó ſe llegò: y alçaron hijos de Iſraél à 10
ſus ojos, y he Egypto moviénſe detras dellos, y temie-
ron mucho; y eſclamaron hijos de Iſraél à .A. Y dixeron 11
à Moſeh, ſi por no [HAVER] ſepulturas en Egypto,
nos tomaſte para morir en el Dezierto: que eſto hiziſte
anós; para ſacarnos de Egypto?. Decierto eſta la coſa, 12
que hablamos à ti en Egypto, por dezir; védate de nòs,
y ſerviremos à Egypto: que mejor à nòs, ſervir à Egyp-
to; mas que nueſtro morir en el dizierto. Y dixo Moſeh 13
al pueblo, no temays, eſtad, y véd à ſalvacion de .A., que
hará à vòs oy: que lo que viſtes à Egypto oy, no aña-
direys por verlos mas, haſta ſiempre. .A. peleará por 14
vós: y vós callareys.* Y dixo .A. à Moſeh, que eſclamas 15 III
à mi, habla à hijos de Iſraél, y muévanſe. Y tu alça à tu 16
vara, y tiende à tu mano ſobre la mar, y pártela:
y entren hijos de Iſraél entre la mar, en lo ſeco.

Y

17 Y yo he yo esforçan à coraçon de Egypto, y entra-
rán detras dellos: y ſeré honrado en Parhó, y en todo
18 ſu fonſado, en ſu quatregua, y en ſus cavalleros. Y
ſabrán Egypto que yo .A.: en mi ſer honrado en Parhó,
19 en ſu quatregua, y en ſus cavalleros. Y movióſe
Angel del Dios, el andán delante real de Iſraél, y an-
duvo detras dellos: y movióſe pilar de la nuve de de-
20 lante dellos, y eſtuvo detras dellos. Y vino entre real
de Egypto, y entre real de Iſraél, y fue la nuve, y la
eſcuridad, y alumbró à la noche: y no ſe llegò eſte à eſte,
21 toda la noche. Y tendió Moſeh à ſu mano, ſobre la
mar, y hizo andar .A. à la mar con viento ſolano fuer-
te, toda la noche, y puſo à la mar por ſeco: y fueron
22 hendidas las aguas. Y entraron hijos de Iſraél, entre
la mar por lo ſeco, y las aguas à ellos muro; de ſu de-
23 recha, y de ſu izquierda. Y perſiguiéron Egypto, y
entráron detras dellos, todo cavallo de Parhó, ſu qua-
24 tregua, y ſus cavalleros: à entre la mar. Y fue en al-
vorada de la mañana, y cató .A. à real de Egypto con
pilar de fuego, y nuve: y conturbò à real de Egypto.
25 Y quitó à rueda de ſus quatreguas, y guiólo con pe-
ſadumbre: y dixo Egypto, huiré de delante de Iſraél,
IV 26 que .A. pelea por ellos con Egypto.* Y dixo .A à
Moſeh, tiende à tu mano ſobre la mar: y tornenſe
las aguas ſobre Egypto, ſobre ſu quatregua, y ſobre
27 ſus cavalleros. Y tendió Moſeh à ſu mano ſobre la
mar, y tornòſe la mar à ora de mañana à ſu fortaleza,
y Egypto huían à ſu encuentro: y ſacudió .A. à Egypto,
28 entre la mar. Y tornaronſe las aguas, y cubieron à la
quatregua, y à los cavalleros, à todo fonſado de Par-
hó, los entrantes detras dellos en la mar: no fue re-
29 manecido en ellos haſta uno. Y hijos de Iſraél anduvie-
ron en lo ſeco entre la mar: y las aguas à ellos muro, de
30 ſu derecha, y de ſu izquierda. Y ſalvó .A. en el dia el
eſſe à Iſraél de mano de Egypto, y vido Iſraél a Egyp-
31 to; muerto, ſobre orilla de la mar. Y vido Iſraél à el po-
der el grande, que hizo .A. en Egypto, y temieron el
pueblo à .A.: y creyeron en .A., y en Moſeh ſu ſiervo.

CAP. 15.

1 ENtonces cantò Moſeh, y hijos de Iſraél à la canti-
ca la eſta à .A., y dixeron por dezir: cantaré à .A.
que enaltecér ſe enalteciò, cavallo, y ſu cavalga-
2 dor, echó en la mar. Mi fortaleza, y loor YAH., y fue
à mi por ſalvacion: eſte mi Dios, y afermoſiguarloé;
3 Dios de mi padre y, enalteſerloé. .A. varon de pelea: .A.
4 ſu nombre. Quatreguas de Parhó, y ſu fonſado echó en
la mar: y eſcogedura de ſus capitanes, fueron undidos en
5 mar de Suph. Abyſmos los cubrieron: decendieron en
6 profundìnas, como piedra. Tu derecha .A., fuerte con
7 fuerça: tu derecha .A. quebránta enemigo. Y con muche-
dumbre de tu loçania, derribas tus contra levantantes:
8 embias tu íra, quemaſlos como coſcoja. Y con ſoplo de tu
nariz, fueron amontonadas aguas, fueron paradas co-
mo monton eſtillantes: quajaronſe abiſmos en medio
9 de mar. Dixo enemigo, peſeguiré, alcançaré, partiré
deſpojo: henchirſeá dellos mi alma, desvaynaré mi es-
10 pada, deſterrarloſá mi mano. Soplaſte con tu viento,
cubriólos mar: hundiéronſe como plomo, en aguas
11 fuertos. Quien como tu en los fuertes .A.? Quien co-
mo tu, fuerte en la ſantidad: temeroſo de loores, ha-
12 zien maravillas. Tendiſte tu derecha, englutiólos tier-
13 ra. Guiaſte con tu merced, pueblo eſte que redemiſ-
te: guiaſte con tu fortaleza, à morada de tu ſantidad.
14 Oyeron pueblos eſtremecieronſe: dolor travò á mora-
15 dores de Paleſtina. Entonces fueron turbados condes
de Edom, fuertes de Moab los travò temblor: fueron
16 deſleídos, todos moradores de Kenáan. Cayga ſobre
ellos miedo, y pavor, con grandeza de tu braço cal-
lenſe como piedra: haſta que paſſe tu pueblo .A., has-
17 ta que paſſe, pueblo eſte que compraſte. Traerloſás,
y plantarloſás, en monte de tu heredad, conpoſtura
para tu aſſiento obraſte .A.: ſantuario .A., compuſieron
18 19 tus manos. .A. reynará para ſiempre, y ſiempre. Quan-
do vino cavallo de Parhó con ſu quatregua, y con ſus ca-
valleros en la mar; y hizo tornár .A. ſobre ellos, à aguas de

17 ואני הנני מחזק את־לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה
18 בפרעה ובכל־חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי־אני
19 יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך
האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
כ עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה
מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את־הלילה
21 ולא־קרב זה אל־זה כל־הלילה: ויט משה את־ידו על־הים
ויולך יהוה את־הים ברוח קדים עזה כל־הלילה וישם את־
22 הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני־ישראל בתוך הים
23 ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל־תוך
24 הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל־מחנה מצרים
כה בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן
מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: פ
רביעי 26 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־הים וישבו
27 המים על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו: ויט משה את־
ידו על־הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים
28 לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך הים: וישבו
המים ויכסו את־הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה
29 הבאים אחריהם בים לא־נשאר בהם עד־אחד: ובני בראש
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה עמוד סי׳
ל מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל בי״ה שמ״ן
מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים:
31 וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
וייראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
פ

טו א אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס
2 ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
3 אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
4 שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
ה שלשיו טבעו בים־סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו־
6 אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
7 יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס
8 קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד
9 נזלים קפאו תהמת בלב־ים: אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
י נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
11 אדירים: מי־כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
12 פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית 13
בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעזך אל־נוה
14 קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל
טו אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
16 כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־
יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו
17 קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
18 ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: כי 19
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את־מי
הים

הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

פ

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ כ
וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן 21
לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה
בַיָּם׃ ס וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ 22
אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ
מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי 23
מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה 24
לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ כה
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט
וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 26
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֺתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־
חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים
עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ ס וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה 27 חמישי
וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־
שָׁם עַל־הַמָּיִם׃ וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־ א יו
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַיִּלּוֹנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־ 2 וילונו ק׳
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 3
מִי־יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־
סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם
אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל
הַזֶּה בָּרָעָב׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה 4
הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה ה
עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם ׀ יוֹם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן 6
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד 7
יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי
תַלּוֹנוּ עָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם 8 תלינו ק׳
בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ
יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ
מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר 9
מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃
וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל י
וַיִּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בֶּעָנָן׃

פ

ששי
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת בְּנֵי 11 12
יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר
וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ־לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר 13 השליו ק׳
הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל 14
וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר עַל־
הָאָרֶץ׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן טו
הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר 16
צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת
מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן 17
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר 18
וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־
אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ 19
עַד־בֹּקֶר׃ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ כ
עד

la mar: y hijos de Iſraél, anduvieron por lo ſeco,
entre la mar. Y tomò Miryam la Prophetiza, her- 20
mana de Aaron, al aduſle en ſu mano: y ſalieron to-
das las mugeres detras della, con aduſles, y con dan-
ças. Y cantò á ellas Miryam: cantad á .A. que en- 21
altecér ſe enalteció: cavallo, y ſu cavalgador, echò
en la mar. Y hizo mover Moſeh á Iſraél, de mar de 22
Suph, y ſalieron à dizierto de Sur: y anduvieron
tres dias en el dizierto, y no hallaron aguas. Y vi- 23
nieron à Maráh, y no pudieron por bever aguas de
Maráh, que amargas ellas: por tanto llamò ſu nom-
bre, Maráh. Y Mormuraron el pueblo, ſobre Moſeh 24
por dezir, que beveremos. Y clamò á .A. y moſ- 25
tróle .A. palo, y echò á las aguas, y adulçaronſe
las aguas: alli puſo á él fuero, y juyzio, y alli lo
experimentó Y dixo, ſi oìr oyeres á boz de .A. tu 26
Dios, y el derecho en ſus ojos hiziéres, y eſcucháres
à ſus encomendanças, y guardáres todos ſus fueros:
toda la enfermedad que puſe en Egypto, no pon-
dré en ti, que yo .A. tu medezinador.* Y vinieron á 27 V
Elim, y alli doze fuentes de aguas, y ſetenta tama-
rales: y poſaron alli cerca las aguas.

CAP. 16.

Y Movieronſe de Elim, y vinieron toda congre- 1
ga de hijos de Iſraél, à dizierto de Sin, que
entre Elim, y entre Sinay: en quinze dias al
mez el ſegundo, à ſu ſalir de tierra de Egypto. Y 2
mormuráron toda congregacion de hijos de Iſraél, ſob-
re Moſeh, y ſobre Aaron, en el dizierto. Y dixe- 3
ron á ellos hijos de Iſraél, quien diéra nueſtro morir
en poder de .A., en tierra de Egypto; en nueſtro eſ-
tár ſobre olla de la carne, en nueſtro comér pan á
hartura: que ſacáſte à nòs al dizierto el eſte, para
matár á toda la congrega la eſta, con la hambre. Y 4
dixo .A. á Moſeh, he yo hazien llover á vòs pan, de
los cielos: y ſaldrá el pueblo, y cogerán coſa de dia
en ſu dia, por que lo prueve, ſi andará en mi ley,
ſi no. Y ſerá en el dia el ſexto, y aparejarán à lo 5
que traerán: y ſerá doble, ſobre lo que cogerán, dia en
dia. Y dixo Moſeh y Aaron, á todos hijos de Iſraél: 6
en la tarde; y ſabreys, que .A. ſacò à vòs, de tierra de E-
gypto. Y en la mañana; y vereys á honra de .A.; en 7
ſu oìr á vueſtras mormuraciones contra .A.: y nòs que?
que mormurays contra nòs?. Y dixo Moſeh, en dar 8
.A. á vòs en la tarde carne para comer, y por la ma-
ñana pan para hartár; en oìr .A. á vueſtras mormu-
raciones, que vòs mormurays contra él: y nòs que?
no ſobre nòs vueſtras mormuraciones, ſalvo ſobre
.A.. Y dixo Moſeh à Aaron, dize á toda compaña de 9
hijos de Iſraél, allegâos delante .A.: que oyò à vueſ-
tras mormuraciones. Y fue como hablar Aaron, à to- 10
da congregacion de hijos de Iſraél, y catáron al di-
zierto: y he honra de .A., fue aparecida en nuve.* Y 11 VI
hablò .A. à Moſeh por dezir. Oì à mormuraciones 12
de hijos de Iſraél, habla à ellos por dezir, entre las
tardes comereys carne, y por la mañana, os hartareys
de pan: y conocereys, que yo .A. vueſtro Dios. Y 13
fue en la tarde, y ſubiò la codorniz, y cubriò al
real: y por la mañana, era decendimento del rocìo
derredor al real. Y alçóſe decendimiento del rocìo: 14
y he ſobre fazes del dizierto, menudo redondo: me
nudo como la elada, ſobre la tierra. Y vieron hi- 15
jos de Iſraél, y dixeron varon á ſu hermano, Man
él, que no ſupieron que él: y dixo Moſeh à el-
los; él, el pan, que diò .A. á vòs para comer. Eſ- 16
ta la coſa que encomendó .A., coged dél cada uno
ſegun ſu comida: Homer por cabeça, cuenta de
vueſtras almas, cada uno para lo que en ſu tien-
da, tomareys. Y hizieron aſſi hijos de Iſraél: y 17
cogiéron el multiplicán, y el diminuyen. Y mi- 18
dieron con el Homer, y no ſobrò al que multi-
plicò, y al diminuyente no menguò: cada uno
ſegun ſu comida cogiéron. Y dixo Moſeh á ellos, 19
varon no haga ſobrar dél, haſta mañana. Y no 20
oyeron à Moſeh, y hizieron ſobrar varones dél,
haſta

haſta mañana, y guſaneó guſanos, y hedió: y enſañó-
21 ſe ſobre ellos, Moſeh. Y cogian à él por la mañana, por
la mañana, cada uno ſegun ſu comida: y callentavaſe el
22 Sol, y deſleìaſe. Y fue en el dia el ſexto, cogieron pan do-
blado, dos Homer para cada uno: y vinieron todos ma-
23 yorales de la congregacion, y denunciáron à Moſeh. Y
dixo à ellos, él lo que habló .A., holgança de Sabath de
ſantidad à .A., mañana: à lo que aveys de cozer, cozed; y á
lo que aveys de cozinar, cozinád; y à todo lo que ſobrár,
24 dexad à vòs por guarda, haſta la mañana. Y dexáron à él
haſta la manaña, como encomendó Moſeh: y no ſe he-
25 deciò, y guſano no fue en él. Y dixo Moſeh comedlo oy,
que Sabath oy à .A.: oy no lo hallareys en el campo.
26 Seis dias lo cogereys: y en el dia el ſeteno Sabath, no ſe-
27 rá en él. Y fue en el dia el ſeteno, ſalieron del pueblo pa-
28 ra coger: y no halláron. Y dixo .A. à Moſeh: haſta quan-
do no quereys, por guardar mis encomendanças, y mis
29 leyes. Ved que .A. diò à vòs el Sabath; por tanto el dan
à vòs, en el dia el ſexto, pan de dos dias: eſtád varon en ſu
30 lugar, no ſalga varon de ſu lugar, en el dia el ſeteno. Y
31 holgáron el pueblo, en el dia el ſeteno. Y llamáron caſa
de Iſraél à ſu nombre, Man: y él como ſimiente de cu-
32 lantro blanco, y ſu ſabor como buñuelo con miel. Y di-
xo Moſeh, eſta la coſa que encomendó .A.; (TOMAD)
henchimiento del Homer dél; por guarda, para vueſtras
generaciones: por que véan al pan, que hize comer à vòs
33 en el dizierto, en mi ſacar á vòs, de tierra de Egypto. Y
dixo Moſeh à Aaron, toma botija una, y dá alli hen-
chimento del Homer de Man: y dexa à ella delante .A.,
34 por guarda à vueſtras generaciones. Còmo encomendó
.A. à Moſeh: y dexólo Aaron delante el Teſtimonio,
35 por guarda. Y hijos de Iſraél comieron à el Man, qua-
renta años, haſta ſu venir à tierra poblada: à el Man
comieron; haſta ſu venir, à cabo de tierra de Kenáan.
36 Y el Homer, diezmo de la Epha, él.

C A P. 17.

VII 1 Y Moviéronſe toda compaña de hijos de Iſraél, de
dizierto de Sin à ſus movidas, por dicho de .A.: y
poſáron en Rephidim, y no aguas para bever el
2 pueblo. Y barajó el pueblo con Moſeh, y dixeron, dad
à nòs aguas, y beverémos: y dixo á ellos, Moſeh, que
3 barajays conmigo, que provays à .A.? Y aſedecióſe al-
li el pueblo por las aguas, y mormuró el pueblo contra
Moſeh: y dixo, por que eſto nos hiziſte ſubir de Egyp-
to, por matar à mi, y à mis hijos, y à mis ganados con
4 la ſéd. Y clamó Moſeh à .A. por dezir; que haré al pue-
5 blo eſte: aun poco, y me apedrearán. Y dixo .A. à Mo-
ſeh; paſſa delante del pueblo, y toma contigo de viejos
de Iſraél: y tu vara que heriſte con ella al rio, toma en tu
6 mano, y andarás. He yo eſtán delante ti alli, ſobre la pe-
ña en Horéb, y herirás en la peña, y ſaldrán della aguas,
y beverá el pueblo: y hizo aſſi Moſeh, à ojos de viejos de
7 Iſraél. Y llamò nombre del lugar, Maſſáh, y Méribáh:
ſobre baraja de hijos de Iſraél, y ſobre ſu experimentar à
P. DE 8 .A. por dezir, ſi ay .A. entre nòs, ſi no. Y vino Hama-
PU- 9 lék; y peleò con Iſraél en Rephidim. Y dixo Moſeh à
RIM. Jeoſuah, eſcoge à nòs varones, y ſále peléa con Hama-
lék: mañana yo eſtán, ſobre cumbre del collado, y vara
10 del Dios en mi mano. Y hizo Jeoſuah, como dixo à él
Moſeh, para pelear con Hamalék: y Moſeh Aaron, y
11 Hur, ſubieron à la cumbre del collado. Y era como al-
çava Moſeh ſu mano, y mayorgava Iſraél: y como ba-
12 xava ſu mano, y mayorgava Hamalék. Y manos de Mo-
ſeh peſadas, y tomaron piedra, y puſieron debaxo dél,
y ſentóſe ſobre ella: y Aaron, y Hur, aſufrieron con
ſus manos, de aqui uno, y de aqui uno; y fue (EN) ſus
13 manos firmeza, haſta ponerſe ſe Sol. Y aflacó Jeho-
14 ſuah; á Hamalék, y à ſu pueblo, à filo de eſpada. Y
dixo .A. à Moſeh, eſcrive eſta por memoria en el lib-
ro, y pón en orejas de Jehoſuah: que rematar rema-
tarè, à memoria de Hamalék; de debaxo de los cielos.
15 Y fraguò Moſeh ara: y llamò ſu nombre, .A. mi pen-
16 don. Y dixo, que mano ſobre ſilla-de YAH, pelea à
.A. con Hamalék: de generacion, en generacion.

Aft. Judicum. Cap. 5.

עד־בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה :
21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש
22 ונמס : ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר
23 לאחד ויבאו כל־נשיאי העדה ויגידו למשה : ויאמר
אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת־קדש ליהוה
מחר את אשר־תאפו אפו ואת אשר־תבשלו בשלו
ואת כל־העדף הניחו לכם למשמרת עד־הבקר :
24 ויניחו אתו עד־הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש
כה ורמה לא־היתה בו : ויאמר משה אכלהו היום כי־
26 שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה : ששת
27 ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה־בו : ויהי
ביום השביעי יצאו מן־העם ללקט ולא מצאו :
28 ס ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה מאנתם
29 לשמר מצותי ותורתי : ראו כי־יהוה נתן לכם השבת
על־כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו ׀ איש
ל תחתיו אל־יצא איש ממקמו ביום השביעי : וישבתו
31 העם ביום השבעי : ויקראו בית־ישראל את־שמו מן
32 והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש : ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען ׀ יראו את־הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ
33 מצרים : ויאמר משה אל־אהרן קח צנצנת אחת ותן־
שמה מלא־העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת
34 לדרתיכם : כאשר צוה יהוה אל־משה ויניחהו אהרן
לה לפני העדת למשמרת : ובני ישראל אכלו את־המן
ארבעים שנה עד־באם אל־ארץ נושבת את־המן
36 אכלו עד־באם אל־קצה ארץ כנען : והעמר עשרית
שביעי האיפה הוא : פ
יז א ויסעו כל־עדת בני־ישראל ממדבר־סין למסעיהם
2 על־פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם : וירב
העם עם־משה ויאמרו תנו־לנו מים ונשתה ויאמר
להם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה :
3 ויצמא שם העם למים וילן העם על־משה ויאמר למה
זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת־בני ואת־מקני
4 בצמא : ויצעק משה אל־יהוה לאמר מה אעשה לעם
ה הזה עוד מעט וסקלני : ויאמר יהוה אל־משה עבר
לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית
6 בו את־היאר קח בידך והלכת : הנני עמד לפניך שם ׀
על־הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה
7 העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל : ויקרא שם
המקום מסה ומריבה על־ריב ׀ בני ישראל ועל נסתם
לפורים את־יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם־אין : פ
8 9 ויבא עמלק וילחם עם־ישראל ברפידם : ויאמר משה
אל־יהושע בחר־לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר
י אנכי נצב על־ראש הגבעה ומטה האלהים בידי : ויעש
יהושע כאשר אמר־לו משה להלחם בעמלק ומשה
11 אהרן וחור עלו ראש הגבעה : והיה כאשר ירים משה
12 ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וידי
משה כבדים ויקחו־אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו
13 אמונה עד־בא השמש : ויחלש יהושע את־עמלק
ואת־עמו לפי־חרב : פ
מפטיר 14 ויאמר יהוה אל־משה כתב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי־מחה אמחה את־זכר עמלק מתחת
טו 16 השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה ׀ נסי : ויאמר
כי־יד על־כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :

פ פ פ

פ״ז יח א וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל־אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו כי־הוציא יהוה את־
2 ישראל ממצרים׃ ויקח יתרו חתן משה את־צפרה
3 אשת משה אחר שלוחיה׃ ואת שני בניה אשר שם
4 האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ ושם
האחד אליעזר כי־אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב
5 פרעה׃ ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל־משה
אל־המדבר אשר־הוא חנה שם הר האלהים׃ ויאמר 6
אל־משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני
7 בניה עמה׃ ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק־
8 לו וישאלו איש־לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃ ויספר
משה לחתנו את כל־אשר עשה יהוה לפרעה
ולמצרים על אודת ישראל את כל־התלאה אשר
9 מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃ ויחד יתרו על כל־הטובה
אשר־עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃
10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
ומיד פרעה אשר הציל את־העם מתחת יד־מצרים׃
11 עתה ידעתי כי־גדול יהוה מכל־האלהים כי בדבר
12 אשר זדו עליהם׃ ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים
לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל־לחם
13 שני עם־חתן משה לפני האלהים׃ * ויהי ממחרת וישב
משה לשפט את־העם ויעמד העם על־משה מן־
14 הבקר עד־הערב׃ וירא חתן משה את כל־אשר־הוא
עשה לעם ויאמר מה־הדבר הזה אשר אתה
עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם נצב
15 עליך מן־בקר עד־ערב׃ ויאמר משה לחתנו כי־יבא
16 אלי העם לדרש אלהים׃ כי־יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את־חקי האלהים
17 ואת־תורתיו׃ ויאמר חתן משה אליו לא־טוב הדבר
18 אשר אתה עשה׃ נבל תבל גם־אתה גם־העם הזה
אשר עמך כי־כבד ממך הדבר לא־תוכל עשהו
19 לבדך׃ עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה
אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את־הדברים
20 אל־האלהים׃ והזהרתה אתהם את־החקים ואת־
התורת והודעת להם את־הדרך ילכו בה ואת־
21 המעשה אשר יעשון׃ ואתה תחזה מכל־העם אנשי־
חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת׃
22 ושפטו את־העם בכל־עת והיה כל־הדבר הגדל
יביאו אליך וכל־הדבר הקטן ישפטו־הם והקל מעליך
23 ונשאו אתך׃ אם את־הדבר הזה תעשה וצוך אלהים
ויכלת עמד וגם כל־העם הזה על־מקמו יבא בשלום׃*
שלישי 24 כה וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׃ ויבחר
משה אנשי־חיל מכל־ישראל ויתן אתם ראשים על־
העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת׃
26 ושפטו את־העם בכל־עת את־הדבר הקשה יביאון
27 אל־משה וכל־הדבר הקטן ישפוטו הם׃ וישלח משה
רביעי את־חתנו וילך לו אל־ארצו׃ פ
ליו״א דשבועות יט א בחדש השלישי לצאת בני־ישראל מארץ מצרים ביום
2 הזה באו מדבר סיני׃ ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
3 ויחנו במדבר ויחן־שם ישראל נגד ההר׃ ומשה עלה
אל־האלהים ויקרא אליו יהוה מן־ההר לאמר כה
4 תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃ אתם ראיתם
אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על־כנפי נשרים
ואבא

CAP. 18.

YTRO.

Y Oyò Ytrò mayoral de Midian, ſuegro de Moſeh; 1 P. 17
à todo lo què hizo Dios à Moſeh, y à Iſraél ſu pueblo: quando ſacò .A. à Iſraél, de Egypto. Y tomò 2
Ytrò ſuegro de Moſeh, à Siporáh muger de Moſeh:
deſpues de ſus embiamientos. Y à dos ſus hijos: que 3
nombre del uno Gerſom, que dixo, peregrino fuy, en
tierra eſtraña. Y nombre del uno Elihezer: que Dios 4
de mi padre en mi ayuda; y eſcapóme, de eſpada de
Parhó. Y vino Ytrò ſuegro de Moſeh, y ſus hijos, 5
y ſu muger à Moſeh: à el dizierto, que el poſan alli, en
monte del Dios. Y dixo à Moſeh, yo tu ſuegro Ytrò, 6
vengo à ti: y tu muger, y dos ſus hijos, con ella. Y 7
ſalió Moſeh à encuentro de ſu ſuegro, y encorvóſe,
y beſó à él, y demandáron varon à ſu conpañero, por
paz: y vinieron à la tienda. Y contò Moſeh à ſu ſuegro; 8
à todo lo que hizo .A. à Parhó, y à Egypto,
por cauſa de Iſraél: à toda la fatiga, que los alcançò
en la carrera; y eſcapólos .A.. Y alegróſe Ytrò, por 9
todo el bien, que hizo .A. à Iſraél: que lo eſcapò, de
mano de Egypto. Y dixo Ytrò, bendito .A., que eſcapó à vòs, de mano de Egypto, y de mano de Parhó: 10
que eſcapò al pueblo, de debaxo de mano de Egypto. 11
Agora ſè, que grande .A., mas que todos los dioſes: que
en la coſa que enſobervecieron, (VINO) contra ellos. Y 12
tomò Ytrò ſuegro de Moſeh, alçacion, y ſacrificios,
para Dios: y vino Aaron, y todos viejos de Iſraél,
para comer pan, con ſuegro de Moſeh, delante del
Dios.* Y fue del otro dia, y ſentóſe Moſeh, à juzgar 13 II
al pueblo: y eſtuvo el pueblo cerca Moſeh; deſde la
mañana, haſta la tarde. Y vido ſuegro de Moſeh, à todo lo que él hazia al pueblo: y dixo, que la coſa la 14
eſta, que tu hazién al pueblo? por que tu eſtán à tu ſolas, y todo el pueblo parádo cerca ti, deſde mañana
haſta tarde?. Y dixo Moſeh, à ſu ſuegro: que viene à 15
mi el pueblo, para conſultar [CON] Dios. Quando es à ellos coſa, viene à mi; y juzgo entre varon, y entre ſu 16
conpañero: y hago ſaber à fueros del Dios, y à ſus
leyes. Y dixo ſuegro de Moſeh à él: no buena la coſa, 17
que tu hazien. Cançar te cançarás; tambien tu, tambien el pueblo el eſte, que còntigo: que grave mas que 18
ti la coſa; no podrás hazerla, à tu ſolas. Ahora oye en 19
mi boz, aconſejartée, y ſerá Dios contigo: ſè tu al
pueblo delante Dios, y traerás tu à las coſas á Dios.
Y advertirás à ellos, à los fueros, y à las leyes: y harás ſaber à ellos, à la carrera que andarán en ella, y à 20
la obra que harán. Y tu verás de todo el pueblo, varones de fonſado, temientes de Dios, varones de verdad, aborrecientes cobdicia: y pondrás ſobre ellos; 21
mayorales de miles, mayorales de cientos, mayorales de cincuenta, y mayorales de diezes. Y juzgarán 22
al pueblo en toda hora, y ſerá toda la coſa la grande,
traerán à ti, y toda la coſa la pequeña, juzgarán ellos: y alivia de ſobre ti, y llevarán contigo. Si à la 23
coſa la eſta hízieres, y encomendarteá Dios, y podrás eſtar: y tambien todo el pueblo el eſte, ſobre ſu
lugar, vendrá en paz.* Y oyò Moſeh, à boz de ſu ſuegro: y hizo todo lo que dixo. Y eſcogió Moſeh varones de fonſado, de todo Iſraél, y diò à ellos mayorales ſobre el pueblo: mayorales de miles, mayorales de 24 III 25
cientos, mayorales de cincuenta, y mayorales de diezes.
Y juzgávan al pueblo, en toda hora: à la coſa la árdua, 26
traían à Moſeh; y toda la coſa la pequeña, juzgavan ellos.
Y embiò Moſeh à ſu ſuegro: y anduvo à él, à ſu tierra. 27

CAP. 19. IV

En el mes el tercero, en ſalir hijos Iſraél, de tierra de 1 P. DIA 1. de SEBUOT
Egypto: en el dia el eſte, vinieron à dizierto de Sinay. Y moviéronſe de Rephidim, y vinieron à dizierto de Sinay, y poſáron en el dizierto: y poſó alli Iſraél, enfrente del monte. Y Moſeh ſubió à Dios: y llamò à él .A., del monte por dezir; aſſi dirás à caſa de Iahacob, y denunciarás à hijos de Iſraél. Vòs viſtes, lo que 2 3 4
hize à Egypto: y llevé à vòs, ſobre alas de aguilas;
y

5 y truxe à vòs à mi. Y ahora ſi oîr oyerdes en mi boz,
y guardardes à mi firmamento: y ſereys à mi thezo-
ro de todos los pueblos, que á mi toda la tierra.
6 Y vòs ſereys á mi reyno de ſacerdotes, y gente ſan-
ta: eſtas las palabras, que hablarás á hijos de Iſraél.*
V 7 Y vino Moſeh, y llamò à viejos del pueblo: y puſo
delante dellos, à todas las palabras las eſtas, que le
8 encomendo .A.. Y reſpondieron todo el pueblo au-
na, y dixéron; todo lo que habló .A. harémos: y
9 tornò Moſeh à palabras del pueblo, à .A.. Y dixo .A.
a Moſeh, he yo vinien à ti, en eſpeſſura de la nuve;
porque oyga el pueblo, en mi hablar contigo; y tam-
bien en ti creerán para ſiempre: y denunció Moſeh
10 à palabras del pueblo, à .A.. Y dixo .A. à Moſeh,
anda al pueblo, y ſantificarloſas oy, y mañana: y
11 laven ſus paños. Y ſéan aparejados para el dia el
tercero: que en el dia el tercero, decenderá .A. á
12 ojos de todo el pueblo, ſobre monte de Sinay. Y
terminarás al pueblo derredor, por dezir; guardáos
á vòs de ſubir en el monte, y tocar en ſu cabo: to-
13 do el tocan en el monte, matar ſerá matado. No to-
que en él mano, que apedreár, ſerá apedreado, ô
aſaetear ſerá aſaeteado, ſi quatropea, ſi varon no bi-
virá: en ſontraer el Yobél, ellos ſubirán en el mon-
14 te. Y decendiò Moſeh del monte al pueblo: y ſan-
15 tificò al pueblo, y laváron ſus paños. Y dixo al
pueblo, ſéd aparejados para tres dias: no os llegueys
16 à muger. Y fue en el dia el tercero, en ſér la maña-
na; y fue truenos, y relampagos, y nuve grave ſob
re el monte: y boz de Sophar fuerte mucho: y es-
17 tremecióſe todo el pueblo que en el real. Y ſacò Mo-
ſeh al pueblo à encuentro del Dios, del real: y es-
18 tuvieron en baxura del monte. Y monte de Sinay,
humeán todo él; por que decendió ſobre él .A. en
fuego: y ſubió ſu humo como humo de la hornaza,
19 y eſtremecióſe todo el monte mucho. Y fue boz del
Sophar, andan, y esfoçánſe mucho: Moſeh hablava,
VI 20 y el Dios le reſpondía en boz.* Y decendió .A. ſobre
monte de Sinay, à cumbre del monte: y llamò .A. à
21 Moſeh à la cumbre del monte, y ſubiò Moſeh. Y
dixo .A. à Moſeh, deciende proteſta en el pueblo: por
que no derruequen à .A. por vér; y caerá dél, mucho.
22 Y tambien los ſacerdotes los allegados à .A., ſe ſanti-
23 fiquen: por que no aportille en ellos, .A. Y dixo
Moſeh à .A.; no podrá el pueblo por ſubir, à monte de
Sinay: que tu proteſtaſte en nòs por dezir, termina
24 al monte, y ſantificalo. Y dixo à él .A. anda deciende,
y ſubirás tu, y Aaron contigo: y los ſacerdotes, y el pueb-
lo no derruequen por ſubir à .A. por que no aportille
25 en ellos. Y decendiò Moſeh à el pueblo: y dixo à ellos.

C A P. 20.

1 Y Hablò Dios, à todas las palabras las eſtas; por
2 dezir. Yo .A. tu Dios: que te ſaqué de tierra
3 de Egypto, de caſa de ſiervos. No ſéa à ti
4 Dioſes otros, delante mi: No hagas à ti doladizo,
y toda ſemejança, que en los cielos de arriba, y que
en la tierra de abaxo: y que en las aguas, debaxo de
5 la tierra. No te encorves à ellos, y no los ſirvas:
que yò .A tu Dios, Dios celózo, viſitan delito de
padres ſobre hijos, ſobre terceros, y ſobre quartos,
6 à mis aborrecientes. Y hazien merced à miles: à mis
7 amantes, y à guardantes mis encomendanças. No
jures à nombre de .A. tu Dios, à vanidad: que no
librará .A., al que juráre à ſu nombre à vanidad.
8 9 Recordar al dia del Sabath, por ſantificarlo. Seis
10 dias labrarás: y harás toda tu obra. Y dia el ſe-
teno, Sabath à .A. tu Dios: no hagas toda obra,
tu, y tu hijo, y tu hija, tu ſiervo, y tu ſierva,
y tu quatropea; y tu peregrino, que en tus vil-
11 las. Que ſeis dias, hizo .A. à los cielos, y à la
tierra, à la mar, y à todo lo que en ellos; y
holgó en el dia el ſeteno: por tanto bendixo
12 .A. à dia del Sabath, y ſantificólo. Honra à tu
padre, y à tu madre: por que ſe alarguen tus
dias; ſobre la tierra que .A. tu Dios, dan à ti.

ה וְאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־
6 לִי כָּל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ
חמישי 7 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
8 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ
כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם
9 אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ
בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ
יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:
י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם
11 וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם: וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי:
12 וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת
13 בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת: לֹא־תִגַּע
בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ
14 לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־
הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם:
טו וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ
16 אֶל־אִשָּׁה: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת
וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד
17 כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת
18 הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר: וְהַר
סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל
19 עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד: וַיְהִי קוֹל
הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ
ששי כ בְקוֹל: * וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא
21 יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְהוָה לִרְאוֹת
22 וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב: וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה
23 יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי־אַתָּה הַעֵדֹתָה
24 בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יְהוָה לֶךְ־רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
כה אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָץ־בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה
כ א אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: ס וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
2 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ס אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
3 4 עֲבָדִים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי: לֹא־
תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל ׀ וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם ׀ מִתַּחַת לָאָרֶץ:
ה לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֺן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־
6 רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי: וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
7 מִצְוֺתָי: ס לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־
שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: פ
8 9 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
י וְעָשִׂיתָ כָל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת ׀ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה ׀ וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ
11 עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי
שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן
בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ס
12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ:

ס לא תרצח: ס לא תנאף: 13 14
ס לא תגנב: ס לא־תענה טו 16
ברעך עד שקר: ס לא תחמד בית רעך 17
ס לא־תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: פ
וכל־העם ראים את־הקולת ואת־הלפידם ואת קול 18 שביעי
השפר ואת־ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק:
ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו ונשמעה ואל־ 19
ידבר עמנו אלהים פן־נמות: ויאמר משה אל־העם אל־ כ
תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
תהיה יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם 21
מרחק ומשה נגש אל־הערפל אשר־שם האלהים:
ס ויאמר יהוה אל־משה כה תאמר אל־ 22 מפטיר
בני ישראל אתם ראיתם כי מן־השמים דברתי
עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא 23
תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה־לי וזבחת עליו את־ 24
עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך בכל־
המקום אשר אזכיר את־שמי אבוא אליך וברכתיך:
ואם־מזבח אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתהן גזית כה
כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא־תעלה במעלת 26
על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו:

פ פ פ

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה א 2 כא פ״ח
עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם: אם־בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשה הוא 3
ויצאה אשתו עמו: אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו 4
בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא
בגפו: ואם־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני את־ ה
אשתי ואת־בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל־ 6
האלהים והגישו אל־הדלת או אל־המזוזה ורצע
אדניו את־אזנו במרצע ועבדו לעלם ס וכי־ 7
ימכר איש את־בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים:
אם־רעה בעיני אדניה אשר־לא יעדה והפדה לעם 8 לוקרי
נכרי לא־ימשל למכרה בבגדו־בה: ואם־לבנו ייעדנה 9
כמשפט הבנות יעשה־לה: אם־אחרת יקח־לו י
שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם־שלש־אלה 11
לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ס מכה 12
איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה 13
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: ס
וכי־יזד איש על־רעהו להרגו בערמה מעם 14
מזבחי תקחנו למות: ס ומכה אביו ואמו טו
מות יומת: ס וגנב איש ומכרו ונמצא בידו 16
מות יומת: ס ומקלל אביו ואמו מות 17
יומת: ס וכי־יריבן אנשים והכה־איש את־ 18
רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם־ 19
יקום והתהלך בחוץ על־משענתו ונקה המכה רק
שבתו יתן ורפא ירפא: ס וכי־יכה איש כ שני
את־עבדו או את־אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם
ינקם: אך אם־יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו 21
הוא: ס וכי־ינצו אנשים ונגפו אשה הרה 22
ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם־אסון יהיה 23
ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד 24
תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת כה
פצע חבורה תחת חבורה: ס וכי־יכה 26

איש

No mates. No forniques. No hurtes. No ateſtigues 13 14
en tu compañero, teſtigo de falſedad. No cobdicies 15 16
caſa de tu compañero : no cobdicies muger de tu 17
compañero: y ſu ſiervo, y ſu ſierva, y ſu buey, y
ſu aſno; y todo lo que à tu compañero.* Y todo el 18 VII
pueblo vîan à los truenos, y à los relampagos, y à
boz del Sophar, y al monte humeán, y vido el pueb-
lo, y moviéronſe, y eſtuvieron de lexos. Y dixeron 19
à Moſeh, habla tu con noſotros, y oíremos: y no
hable con noſotros Dios, por que no muramos. Y 20
dixo Moſeh al pueblo, no temays, que por provar
à vòs vino Dios: y por que ſea ſu temor ſobre vueſ-
tras faces, por que no pequeys. Y eſtuvo el pueblo 21
de lexos: y Moſeh ſe llegó à la eſpeſſura, que alli el
Dios. Y dixo .A. à Moſeh, aſſi dirás à hijos de Iſ- 22
raél: vòs viſtes, que de los cielos hablé con vòs. No 23
hagays conmigo: Dioſes de plata, y Dioſes de oro,
no hagays à vòs. Ara de tierra harás à mi; y ſacrifi- 24
carás ſobre ella, à tus alçaciones, y à tus pazes, à
tus ovejas, y à tus vacas: en todo el lugar que ha-
ré emmentar à mi nombre, vendré á ti, y bendezir-
tée. Y ſi ara de piedras, hizieres à mi, no fragues 25
à ellas de cantarîa: por que tu pico alçaſte ſobre ella,
y profanáſtela. Y no ſubas en gradas, ſobre mi ara: 26
por que no ſea deſcubierta tu deſcobertura, ſobre
ella.

Aft Jeſayah. Cap. 6.

CAP. 21.

MISPATIM.

Y Eſtos los juyzios, que pondrás delante de ellos. 1 P.18.
Quando compráres ſiervo Hebréo, ſeis años ſer- 2
virá: y en el ſeteno ſaldrá alforîa de balde. Si 3
ſolo entráre, ſolo ſaldrá: ſi marido de muger él, y
ſaldrá ſu muger con él. Si ſu ſeñor dière á él mu- 4
ger, y pariére à él hijos, ò hijas: la muger, y ſus
niños, ſerá para ſu ſeñor, y él ſaldrá ſolo. Y ſi de- 5
zir dixére el ſiervo, amé à mi ſeñor, á mi muger, y
á mis hijos: no ſaldré alforîa. Y hazerloá llegar ſu 6
ſeñor à los juezes, y hazerloá llegar á la puerta, ò
al lumbral· y horadará ſu ſeñor á ſu oreja, con la a-
leſna, y ſervirloá para ſiempre. Y quando vendiere 7
varon, à ſu hija por ſierva: no ſaldrá como ſalir los
ſiervos. Si mala en ojos de ſu ſeñor, que para él 8
la aplazó, y la hará redemir: á pueblo eſtraño, no
podeſtará por venderla, por ſu falſar en ella. Y ſi 9
para ſu hijo la aplazáre: como juyzio de las hijas,
hará à ella. Si otra tomáre para él: ſu alimento, ſu 10
cubertura, y ſu hora (Matrimoñal), no menguará. Y 11
ſi tres eſtas, no hiziére á ella: y ſaldrá de balde ſin
plata. Hirién varon, y muriére, matar ſerá matado. 12
Y el que no aſechó, y el Dios aparejó à ſu mano: y 13
pondrè à ti lugar, que huîrá alli. Y quando ſobervi- 14
áre varon ſobre ſu compañero, por matarlo con engá-
ño: de con mi ára, lo tomarás para morir. Y hirién 15
ſu padre ò ſu madre, matár ſerá matado. Y hurtán 16
varon, y lo vendiére, y fuere halládo en ſu mano,
matár ſerá matado. Y maldizien ſu padre ò ſu mad- 17
re, matár ſerá matado. Y quando barajáren varones, 18
y hiriére varon à ſu compañero, con piedra, ò con
puño: y no muriere, y cayère en yazida. Si ſe le- 19
vantáre, y anduviére por la calle ſobre ſu bordon,
y ſerá quite el heridor: ſalvo ſu baldadura dará, y
curár ſerá curado.* Y quando hiriére varon à ſu 20 II
ſiervo, o à ſu ſierva con la vara, y muriére debaxo
de ſu mano: vengàr ſerá vengado. Salvo ſi dia, ò 21
dos dias eſtuviére: no ſerá vengado, que ſu plata él.
Y quando barajáren varones, y hiriéren muger preña- 22
da, y ſaliéren ſus criaturas, y no fuere muerte: apenar
ſerá apenado, como puſiére ſobre él, marido de la mu-
ger, y dará por juezes. Y ſi muerte fuére: y darás al- 23
ma por alma. Ojo por ojo, diente por diente: mano por 24
mano, pie por pie. Quemadura por quemadura, herida 25
por herida: hinchazón por hinchazón. Y quando hiriére 26

va-

varon à ojo de ſu ſiervo, ò à ojo de ſu ſierva, y lo
27 dañáre: a alforîa lo embiarà por ſu ojo. Y ſi diente de
ſu ſiervo, ò diente de ſu ſierva echáre: a alforîa lo em-
28 biará por ſu diente. Y quando acorneáre buey à va-
ron, ò à muger, y muriére: apedrear ſerá apedreado
el buey, y no ſerá comida à ſu carne, y dueño del bu-
29 ey, quite. Y ſi buey acorneador él de ayer, anteyer, y
fuere proteſtado en ſu dueño, y no lo guardáre, y ma-
táre varon ò muger: el buey ſerá apedreado, y tam-
30 bien ſu dueño ſerá matado. Si precio ſerá pueſto ſobre
él: y dará redencion de ſu alma, como todo lo que ſe-
31 rá pueſto, ſobre él. O hijo acorneáre, ò hija àcorneá-
32 re: como el juyzio el eſte, ſerá hecho à él. Si ſiervo
acorneáre el buey, ò ſierva: plata treinta peſos, dará à
33 ſu ſeñor, y el buey ſerá apredreado. Y quando abrié-
re varon poço, ò quando caváre varon poço, y no
34 lo cubriére: y cayére alli buey, ò aſno. Dueño del
poço pagará, plata tornará à ſu dueño: y el muerto
35 ſerá para él. Y quando hiriére buey de varon, á buey
de ſu compañero, y muriére: y venderán el buey el
vivo, y partirán à ſu plata; y tambien al muerto
36 partirán. O fuere ſabido que buey acorneador él, de
ayer anteyer, y no lo guardáre ſu dueño: pagár pa-
37 gará buey por buey, y el muerto ſerá para él. Quan-
do hurtáre varon, buey, ò carnero, y lo degolláre,
ò lo vendiére: cinco vacas pagará por el buey, y
quatro ovejas, por el carnero.

CAP. 22.

1 SI en el horado fuére hallado el ladron, y fuére he-
2 rido, y muriére: no à él (CULPA DE) ſangres. Si
eſclareciò el Sol ſobre él, ſangres à él: pagár paga-
3 rá; ſi no à él, y ſerá vendido por ſu hurto. Si hallar
ſe halláre en ſu mano el hurto, de buey haſta aſno, haſta
III 4 carnero bivos: dos pagará.* Quando hizière apaſcèntàr
varon, campo, ò viña, y embiáre à ſu beſtia, y paſcière
en campo de otro: mejorîa de ſu campo, y mejorîa de
5 ſu viña pagará. Quando ſalière fuego, y halláre eſpinas,
y fuere quemádo faxina, ò la mies, ò el campo: pagár
6 pagará, el encendien à la encendedura. Quando diére
varon à ſu compañero, plata, ò alajas, à guardár; y fuere
hurtádo de caſa del varon: ſi fuere halládo el ladron, pa-
7 gará dos tantos. Sino fuere halládo el ladron, y llegarſeá
dueño de la caſa, à los juezes: ſi no tendiò ſu mano, en ha-
8 zienda de ſu compañero. Sobre toda coſa de rebello,
ſobre buey, ſobre aſno, ſobre carnero, ſobre paño,
ſobre toda pérdida, que dixére, que el eſte, haſta los
juezes vendrá la cauſa de ambos ellos: lo que condena-
9 rán los juezes, pagará dos tantos à ſu compañero. Quan-
do diére varon à ſu compañero, aſno, ò buey, ò carnero,
y toda quatropea à guardár: y muriére, o fue quebra-
10 do, ò fue cautivado, no veyente. Juramento de .A.
ſerá entre ambos ellos, ſino tendiò ſu mano en hazien-
da de ſu compañero: y tomará ſu dueño, y no pagará.
11 Y ſi hurtár fuere hurtado de con él: (LO) pagará à ſu
12 dueño. Si arrebatár fuere arrebatado, le traerá teſtigo:
13 la arrebatadura no pagará. Y quando demandáre varon
de con ſu compañero: y fuere quebrado, ò muriò: ſu
14 dueño no con él, pagár pagará. Si ſu dueño con él,
15 no pagará: ſi alquiladizo él, viene por ſu alquilèr. Y
quando ſombayère varon, virgen que no fuére deſpo-
ſada, y yazière con ella, dotár la dotará à él por mu-
16 ger. Si querer no quiziere ſu padre, por darla à él; pla-
17 ta peſará, como dote de las virgines. Hechizera, no
18 abivigues. Todo yazien con quatropea, matár ſerá
19 matado. Sacrificán à los Dioſes, ſerá deſtruído: ſalvo
20 à .A. à ſus ſolas. Y peregrino no engáñes, y no lo
aprietes: que peregrinos fuiſtes en tierra de Egypto.
21 22 Toda biuda, y huerfano, no aflijays. Si afligir afligie-
res à él: que ſi clamár clamáre à mi, oîr oyrè ſu cla-
23 mor. Y erecerá mi furor, y matarè á vòs con eſpada:
IV y ſerán vueſtras mugeres biudas: y vueſtros hijos huer-
P. DIA 24 fanos.* Quando plata preſtáres à mi pueblo, à el pobre
2, 0, 3, contigo, no ſeas à él como adeudán: no pongays ſobre
MED. 25 él logro. Si prendár prendáres paño de tu compañe-
PES. 26 ro: haſta ponerſe el Sol lo tornarás à él. Que ella

ſu

אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי
27 יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל
לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ פ
28 וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל
29 הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ וְאִם שׁוֹר
נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃
ל אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת
31 עָלָיו׃ אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃
32 אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן
33 לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ ס וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ
בּוֹר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה שּׁוֹר
34 אוֹ חֲמוֹר׃ בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת
לה יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר
רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם
36 אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל
שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת
37 הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס כִּי יִגְנֹב־אִישׁ
שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת
כב א הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא
2 הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ
עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃
3 אִם־הִמָּצֵא תִמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה מִשּׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־
שלישי 4 שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃ ס כִּי יַבְעֶר־אִישׁ שָׂדֶה
בעירו קרי אוֹ־כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירֹה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב
ה שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ ס כִּי־תֵצֵא
אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה
6 שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת־הַבְּעֵרָה׃ ס כִּי־
יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים לִשְׁמֹר וְגֻנַּב מִבֵּית
7 הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ אִם־לֹא יִמָּצֵא
הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח
8 יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־
חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר
כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן
9 אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ס כִּי־יִתֵּן
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה
י לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ־נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ שְׁבֻעַת
יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת
11 רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ
12 יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה
לֹא יְשַׁלֵּם׃ פ
13 וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין־
14 עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר
טו הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ ס וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה
אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
16 אִם־מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר
18 17 הַבְּתוּלֹת׃ ס מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ כָּל־שֹׁכֵב עִם־
19 בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ ס זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי
כ לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ וְגֵר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים
21 הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃
22 אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ
23 אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ
נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ פ
ליום ב׳ או ג׳ דח״ה פסח 24 אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה
כה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל
26 שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הִוא
כסותה

כְּסוּתֹה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־ כסותו קרי
יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃ ס
27 רביעי אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃
28 29 מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִּי׃ כֵּן
תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם
ל הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃ וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה
טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ ס
כג א לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע
2 לִהְיֹת עֵד חָמָס׃ לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־
3 תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ וְדָל לֹא
4 תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃ ס כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ
ה חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ ס כִּי־תִרְאֶה
חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב
6 חמישי תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃ ס לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃
7 מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא־
8 אַצְדִּיק רָשָׁע׃ וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים
9 וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃ וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם
י אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְשֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
11 וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ
וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃
12 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת
לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃
13 וּבְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים
14 אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ שָׁלֹשׁ רְגָלִים
טו תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־
16 בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ וְחַג הַקָּצִיר
בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת
17 הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
18 בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדֹן יְהוָה׃ לֹא־
תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃
19 רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ
כ ששי הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ
21 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃ הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ
22 אַל־תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃ כִּי
אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
23 וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת־צֹרְרֶיךָ׃ כִּי־יֵלֵךְ מַלְאָכִי
לְפָנֶיךָ וֶהֱבִיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי
24 הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם
וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם
כה וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃ וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּבֵרַךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ׃
26 שביעי ס לֹא־תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת־
27 מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃ אֶת־אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי
אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבֹא בָּהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ
28 אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ וְשָׁלַחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת־
29 הַחִוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ׃ לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ
מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אֶחָת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרַבָּה
ל עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר
31 תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם־סוּף
וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם
32 אֵת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּמוֹ מִפָּנֶיךָ׃ לֹא־תִכְרֹת לָהֶם
33 וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ לִי
כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ פ
ואל

ſu cubierta à ſus ſolas, ella ſu paño para ſu cuero: en
que yazerà; y ſerá quando clamàre à mi; y oiré, que
piadoſo yo.* Juezes no maldigas: y mayoral en tu 27 IV
pueblo, no maldigas. Tu plenitud, y tu lagrima, no 28
detardes: primogenito de tus hijos, daras á mi. Aſ- 29
ſi harás à tu buey, à tus ovejas: ſiete dias ſerá con
ſu madre, en el dia el octavò, lo darás à mi. Y va- 30
rones de ſantidad ſeréys à mi: y carne en el campò
arrebatadura, no comays; al perro echaréys à ella.

CAP. 23.

NO recibas oìda de falſedad: no pongas tu mano 1
con málo, para ſer teſtigo falſo. No ſeas detras 2
de muchos para enmalecer: y no reſpondas ſob-
re barajas para acoſtár, detras de muchos para incli-
nar. Y pobre, no afermoſigues en ſu baraja. Quando 3 4
encontráres buey de tu enemigò, ò ſu aſno, errado:
tornár lo tornaràs à él. Quando vieres aſno de tu 5
aborreciente, yazien debaxo de ſu carga, y te vedá-
res de ayudár à él: ayudár ayudarás con el.* No 6 V
tuerças juyzio de tu mendigo, en ſu baraja. De palab- 7
ra de falſedad te alèxas: y quite, y juſto no mátes,
que no juſtificaré málo. Y coecho no tómes: que el 8
coecho ciega abiertos, y tuerce palabras de juſtos. Y 9
peregrino, no aprietes: y vòs ſupiſtes á alma del pe-
regrino: que peregrinos fuiſtes, en tierra de Egypto.
Y ſeys años ſembrarás à tu tierra: y apañarás à ſu re- 10
nuevo. Y al ſeteno la ſoltarás, y la dexarás, y co- 11
merán deſſeoſos de tu pueblo, y ſu demaſía, comerá
animalia del campo: aſsi harás à tu viña, á tu olivar.
Seys dias harás tus obras, y en el dia el ſeteno hol- 12
garás: porque huelgue tu buey, y tu aſno, y repó-
ſe hijo de tu ſierva, y el peregrino. Y en todo lo que 13
dixe á vòs, ſereys guardados: y nombre de Dioſes
otros no mentareys, no ſea oìdo por tu boca. Tres 14
vezes, paſcuarás á mi en el año. A paſcua de las cence- 15
ñas, guardarás; ſiete dias comerás cenceñas, como te
encomendé, al plazo del mes el temprano; que en él
ſaliſtes de Egypto: y no ſean viſtas mis faces, en va-
zio. Y Paſcua de la ſegada, primerías de tus obras, que 16
ſembráres en el campo: y Paſcua de la coſecha, en ſa-
lir el año, en tu apañar à tus obras, de el campo. Tres 17
vezes en el año: ſerá aparecido todo tu macho, delan-
te de el ſeñor .A.. No ſacrifiques ſobre leudo, ſangre 18
de mi ſacrificio: y no manirá ſevo de mi cordero, haſta ma-
ñana. Primería de primicias de tu tierra, traerás à ca- 19
ſa de .A. tu Dios: no cozines cabrito, con leche de ſu
madre.* He yo embian Angel delante de ti, para gu- 20 VI
ardarte en la carrera: y para traérte al lugar que apare-
jé. Sé guardado de delante dèl, y oye en ſu boz, no 21
rebelles en él: que no perdonará à vueſtra rebellion,
que mi nombre entre él. Que ſi oìr oyeres en ſu boz, y 22
hizieres todo lo que hablàre: y enemiſtaré à tus enemi-
gos, y anguſtiaré à tus anguſtiadores. Que andará mi 23
Angel delante de ti, y traerteá al Hemoréo, y el Hi-
téo, y al Perizéo, y al Kenaanéo, al Hivéo, y al Jebu-
ſéo, y hazerloé tajar. No te encorves à ſus Dioſes, y 24
no los ſirvas, y no hagas como ſus obras: que derro-
car los derrocarás, y quebrar quebrarás ſus eſtatuas.
Y ſervireys à .A. vueſtro Dios, y bendezirá à tu pan, y 25
à tus aguas: y quitaré enfermedad de entre ti.* No ſerá 26 VII
deshijada, y eſteril, en tu tierra: à cuenta de tus dias,
cumpliré. A mi miedo embiaré delante ti; y conſumi- 27
ré à todo el pueblo, que vendrás en ellos: y daré à
todos tus enemigos, à ti çerviz. Y embiaré à la abiſpa, 28
delante ti: y deſterrará al Hivéo, al Kenaanéo, y al Hi-
téo, delante ti. No lo deſterraré de delante ti, en año uno: 29
por que no ſea la tierra deſſoladnra; y multiplicarſeá
ſobre ti, beſtia del campo. Poco à poco lo deſterraré, de 30
delante ti: haſta que fructifiques, y heredes à la tier-
ra. Y pondré à tu termino de mar de Suph, y haſta mar 31
de Peliſtim, y del dizierto haſta el rio: que daré en vueſ-
tro poder à moradores de la tierra, y deſterrarloſás de
delante de ti. No tajes à ellos, ni à ſus Dioſes, firmamen- 32
to. No eſtén en tu tierra, quiçà harán pecar à ti à mi: 33
quando ſirvieres à ſus Dioſes, que ſerá à ti por tropieço.
Y

CAP. 24.

1 Y à Moſeh dixo, ſube à .A.; tu, y Aaron, Nadab, y
Abihù, y ſetenta de viejos de Iſraél: y encorvaroſ-
eys de lexos. Yllegarſeá Moſeh ſolo à .A., y el-
2 los no lleguen: y el pueblo no ſuban con él. Y vino Mo-
3 ſeh, y recontò al pueblo à todas palabras de .A., y à todos
los juyzios: y reſpondiò todo el pueblo boz una, y di-
xeron, todas las palabras que hablò .A. harémos. Yeſcri-
4 viò Moſeh à todas palabras de .A.; y madrugó por la ma-
ñana, y fraguò ara debaxo del monte: y doze eſtan-
5 cias, por doze tribus de Iſraél. Yembiò à mancebos
de hijos de Iſraél, y alçaron alçaciones: y ſacrificaron ſa-
6 crificios de paces à .A. toros. Y tomò Moſeh mitad
de la ſangre, y puſo en los bacines: y mitad de la ſangre,
7 eſparziò ſobre la ara. Y tomò libro del firmamento,
y leyò en orejas del pueblo: y dixeron, todo lo que
8 hablò .A. harémos, y oyrémos. Y tomò Moſeh à la
ſangre, y eſparzió ſobre el pueblo: y dixo, he aqui
ſangre del firmamento, que tajò .A. con vòs, ſobre to-
9 das las palabras las eſtas. Y ſubió Moſeh y Aaron: Na-
10 dab y Abihù, y ſetenta de viejos de Iſraél. Y vieron à
Dios de Iſraél: y debaxo de ſus pies, como hechura, de
adobe de çaphira, y como ſubſtancia de los cielos, à
11 clareza. Y à mayorales de hijos de Iſraél, no tendiò ſu
12 mano: y vieron al Dios, y comièron, y bevièron. Y
dixo .A. à Moſeh, ſube à mi al monte, y ſè alli: y darè
ti à tablas de la piedra; y la ley, y la encomendança,
13 que eſcrivi para enſeñarlos. Y levantòſe Moſeh, y Je-
14 hoſuah ſu ſervidor: y ſubiò Moſeh, à monte el Dios. Y
à los viejos dixo, eſperad por nòs aqui, haſta que tor-
nèmos à vòs: y he Aaron, y Hùr, con voſotros; quien
15 dueño de negocios, llegueſe à ellos. Y ſubiò Moſeh
16 al monte: y cubriò la nuve, al monte. Y poſó honra de
.A., ſobre monte de Sinay, y cubriòlo la nuve ſeis dias:
y llamò à Moſeh en el dia el ſeteno, de entre la nuve.
17 Y viſta de honra de .A., como fuego quemánte en ca-
18 bo del monte: à ojos de hijos de Iſraél. Y vino Mo-
ſeh entre la nuve, y ſubiò al monte: y fue Moſeh
en el monte; quarenta dias, y quarenta noches.

Aft. Jrm. Cap. 34.

CAP. 25.

TERUMA.

P. 19. 1 2 Y Hablò .A., à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſ-
raél, y tòmen para mi apartadura: de con todo va-
ron, que lo envoluntàre ſu coraçon, tomareys à mi
3 apartadura. Y eſta la apartadura, que tomareys de con
4 ellos: oro, y plata, y alambre. Y cardeno, y purpura, y
5 tinto de carmeſi, y lino, y (PELO DE) cabras. Y cueros
de barvezes embermejecidos, y cueros de Taſſos, y
6 maderos de cedros. Azeyte para la luminaria: eſpecias
para azeyte de la uncion, y para ſahumerio de las eſ-
7 pecias. Piedras de nicolo, y piedras de henchimiento:
8 para el eſpaldar, y para el pectoràl. Y harán à mi ſan-
9 tuario: y morarè entre ellos. Como todo lo que yo
moſtrán à ti, à ſemejança del tabernaculo; y à ſeme
10 jança de todos ſus vaſos: y aſſi haréys. Y harán arca de
maderos de cedros: dos cobdos y medio ſu longura; y
cobdo y medio ſu anchura; y cobdo y medio ſu altura.
11 Y cubrirás à ella de oro fino, de dentro, y de fuera la
cubrirás: y harás ſobre ella, cerco de oro derredor.
12 Y vaziarás à ella, quatro ſortijas de oro, y darás ſobre
quatro ſus rincones: y dos ſortijas ſobre ſu lado el uno,
13 y dos ſortijas ſobre ſu lado el ſegundo. Y harás varas
14 de maderos de cedros: y cubrirás à ellas de oro. Y me-
terás a las varas en las ſortijas, ſobre lados de la arca,
15 por llevar à la arca con ellas. En ſortijas de la arca ſe-
16 rán las varas: no ſe quiten de ella. Y darás à la arca:, al
II 17 Teſtamento que daré á ti.* Y harás cobertero de oro fi-
no: dos cobdos, y medio ſu longura, y cobdo y medio
18 ſu anchura. Y harás dos Kerubim de oro: batediz ha-
19 rás à ellos; de dos cabos, del coberterro. Y haze Ke-
rub uno de cábo de acá, y Kerub uno de cábo de acá:
del cobertero haréys à los Kerubim, ſobre dos ſus
20 cabos. Y ſerán los Kerubim eſpandiéntes alas

כד א ואל־משה אמר עלה אל־יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃
2 ונגש משה לבדו אל־יהוה והם לא יגשו והעם לא
3 יעלו עמו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי יהוה
ואת כל־המשפטים ויען כל־העם קול אחד ויאמרו
4 כל־הדברים אשר־דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את
כל־דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃
ה וישלח את־נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים
6 שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם
7 באגנת וחצי הדם זרק על־המזבח׃ ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה
8 ונשמע׃ ויקח משה את־הדם ויזרק על־העם ויאמר
הנה דם־הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל־
9 הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
י ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת
רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃
11 ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים
12 ויאכלו וישתו׃ ס ויאמר יהוה אל־משה עלה
אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לחת האבן
13 והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה
14 ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ ואל־
הזקנים אמר שבו־לנו בזה עד אשר־נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי־בעל דברים יגש אלהם׃
מפטיר טו 16 ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר׃ וישכן
כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
17 אל־משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד
18 יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא
משה בתוך הענן ויעל אל־ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה׃

פ פ פ

פ׳ יט
כה א 2 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני
ישראל ויקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר
3 ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃ וזאת התרומה אשר
4 תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן
ה ותולעת שני ושש ועזים׃ וערת אילם מאדמים וערת
6 תחשים ועצי שטים׃ שמן למאר בשמים לשמן
7 המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני־שהם ואבני מלאים
8 9 לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל
אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת
י תבנית כל־כליו וכן תעשו׃ ס ועשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
11 וחצי קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ
12 תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ ויצקת לו ארבע
טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת
על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃
13 14 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את־
הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את־הארן
טו שני בהם׃ בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃
16 17 ונתת אל־הארן את העדת אשר אתן אליך׃ * ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
18 רחבה׃ ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה
19 אתם משני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מקצה
מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפרת תעשו את־
כ הכרבים על־שני קצותיו׃ והיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה

למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש
21 אל־אחיו אל־הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את־
הכפרת על־הארן מלמעלה ואל־הארן תתן את־
22 העדת אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על־ארון העדת
את כל־אשר אצוה אותך אל־בני ישראל: פ
23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
24 ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו
25 זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית
26 זר־זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעת זהב
ונתת את־הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
27 רגליו: לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים
28 לשאת את־השלחן: ועשית את־הבדים עצי שטים
29 וצפית אתם זהב ונשא־בם את־השלחן: ועשית
קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב
30 טהור תעשה אתם: ונתת על־השלחן לחם פנים ל
לפני תמיד: פ
שלישי
31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו:
32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה
33 האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים
34 היצאים מן־המנרה: ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
35 כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה לה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת־שני
הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן־המנרה:
36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב
37 טהור: ועשית את־נרתיה שבעה והעלה את־
38 נרתיה והאיר על־עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה
39 זהב טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל־
40 הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר־אתה מ
מראה בהר: ס ואת־המשכן תעשה א
עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני
2 כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ארך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
3 היריעה האחת מדה אחת לכל־היריעת: חמש
היריעת תהיין חברת אשה אל־אחתה וחמש יריעת
4 חברת אשה אל־אחתה: ועשית ללאת תכלת על
שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
5 בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: חמשים ה
ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
6 הללאת אשה אל־אחתה: ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את־היריעת אשה אל־אחתה בקרסים
7 והיה המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על־
8 המשכן עשתי־עשרה יריעת תעשה אתם: ארך ו
היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת:
9 וחברת את־חמש היריעת לבד ואת־שש היריעת
לבד וכפלת את־היריעה הששית אל־מול פני האהל
10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת י
הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה
11 החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת
את־הקרסים בללאת וחברת את־האהל והיה אחד:
12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת
תסרח

ázia arriba, cubriêntes con ſus alas, ſobre el cobertero,
y ſus faces uno à otro: al cobertero, ſerán faces de
los Kerubim. Y darás al cobertero ſobre la arca, de 21
arriba: y en la arca darás al Teſtamento, que daré à
ti. Y ſeré aplazado à ti alli, y hablaré contigo de 22
ſobre el cobertero, de entre los Kerubim, que ſob-
re arca del Teſtamento: à todo lo que encomendaré
à ti, para hijos de Iſraél. Y harás meza, de maderos 23
de cedros: dos cobdos ſu longura, y cobdo ſu an
chura, y cobdo, y medio ſu altura. Y cubritás à el- 24
la de oro fino: y harás à ella, cerco de oro derre-
dor. Y harás à ella moldura, de puño derredor: y 25
harás cerco de oro, à ſu moldura derredor. Y harás 26
à él quatro ſortijas de oro: y darás à las ſortijas, ſob-
re quatro los rincones, que à quatro ſus pies. A eſ- 27
cuentra la moldura, ſerán las ſortijas: para lugares
para las varas, para llevar à la meza Y harás à las 28
varas de maderos de cedros, y cubrirás à ellas de
oro: y ſerá llevada con ellas, à la meza. Y harás ſus 29
eſcudillas, y ſus cucharas, y ſus cañas, y ſus taço-
nes, que ſerá cubierto con ellas: de oro fino, harás à
ellas. Y darás ſobre la meza, pan de faces delante 30
mi, continuamente.* Y harás almenara de oro fino: 31 III
batediz ſerá hecha la almenara, ſu pie, y ſu ca-
ña, ſus copos, ſus mançanas, y ſus flores, della ſe-
rán. Y ſeis cañas, ſalientes de ſus lados: tres cañas 32
de almenara, de ſu lado el uno; y tres cañas de al-
menara, de ſu lado el ſegundo. Tres copos almen- 33
drados en la caña la una, mançana, y flor; y tres
copos almendrados en la caña la una, mançana, y
flor: aſſi à ſeis las cañas, las ſalientes de la almenara.
Y en la almenara, quatro copos: almendrados, ſus 34
mançanas, y ſus flores. Y mançana debaxo de dos 35
las cañas della, y mançana debaxo de dos las cañas
della, y mançana debaxo de dos las cañas della: à
ſeis las cañas, las ſalientes de la almenara. Sus man-
çanas, y ſus cañas, della ſerán: toda ella batediz 36
una (PIESA DE) oro fino. Y harás à ſus candelas ſiete:
y encenderá a ſus candelas, y alumbrará ſobre parte 37
de ſus faces. Y ſus tenazas, y ſus paletas, de oro 38
fino. Quintal de oro fino, haras à ella: à todos los 39
vaſos los eſtos. Y vé, y haze: como ſu ſemejança, 40
que tu eres amoſtrado, en el monte.

CAP. 26.

Y Al tabernaculo, harás diez cortinas: de lino 1
torcido, y cardeno, y purpura, y tinto de
carmesí; Kerubim, hechura de maeſtro, harás
à ellos. Longura de la cortina la una; veinte y ocho, 2
con el cobdo, y anchura quatro con el cobdo, la
cortina la una: medida una à todas las cortinas. Cin- 3
co las cortinas ſerán juntas, una à otra: y cinco cor-
tinas juntas, una à otra. Y harás ojales de cardeno, 4
ſobre orilla de la cortina la una, de cabo en la juntu-
ra: y aſſi harás en orilla de la cortina la del cabo,
en la juntura la ſegunda. Cincuenta ojales, harás 5
en la cortina la una; y cincuenta ojales, harás en
cabo de la cortina, que en la juntura la ſegunda:
confrontantes los ojales, uno à otro. Y harás cin- 6
cuenta corchetes de oro: y juntarás à las corti-
nas, una con otra con los corchetes; y ſerá el ta-
bernaculo, uno. Y harás cortinas de (PELO DE) 7
cabras, por tienda ſobre el tabernaculo: onze cor-
tinas harás à ellas. Longura de la cortina la una, 8
treinta con el cobdo; y anchura quatro con el
cobdo, la cortina la una: medida una à onze
cortinas. Y juntarás, à cinco las cortinas à parte, 9
y à ſeis las cortinas à parte: y doblarás à la cor-
tina la ſexta, delante faces de la tienda. Y harás 10
cincuenta ojales, ſobre orilla de la cortina la una,
del cabo en la juntura: y cincuenta ojales, ſobre
orilla de la cortina, de la juntura la ſegunda. Y 11
harás corchetes de alambre, cincuenta: y mete-
rás à los corchetes, en los ojales, y juntarás à
la tienda, y ſerá una. Y la ventaja que ſobra, en 12
cortinas de la tienda: mitad de la cortina la ſobran;
es-

13 eſpanderás ſobre eſpaldas, del tabernaculo. Y el cobdo
de aca, y el cobdo de acá, en el ſobran; en longura, de
cortinas de la tienda: ſerá ſobrado ſobre lado del taber-
14 naculo, de acá, y de acá, por cubrirlo. Y harás cobertu-
ra, para la tienda; de cueros de barvezes, embermeje-
IV 15 cidos: y cobertura de cueros de Taſſos, de arriba.* Y
harás à las tablas, para el tabernaculo: maderos de cedros
16 eſtantes. Dies cobdos, longura de la tabla: y cobdo, y
17 mitad del cobdo, anchura de la tabla la una. Dos quicios
à la tabla la una, enclavijadas una con otra: aſſi harás, à
18 todas tablas del tabernaculo. Y harás à las tablas, para
el tabernaculo: veinte tablas, à rincon, del Mediodia ál
19 Auſtro. Y quarenta Almirezes de plata, harás debaxo
de veinte las tablas: dos almirezes debaxo de la tabla la
una, à dos ſus quicios; y dos Almirezes debaxo de la
20 tabla la una, à dos ſus quicios. Y à lado del tabernacu-
lo el ſengundo, à rincon de Septentrion: veinte tablas.
21 Y quarenta ſus Almirezes, de plata: dos Almirezes, de-
baxo de la tabla la una; y dos Almirezes, debaxo de la
22 tabla la una. Y à rincones del tabernaculo, à Occidente:
23 harás ſeys tablas. Y dos tablas harás, à cantones del ta-
24 bernaculo: en los rincones .Y ſerán iguales de debaxo; y
juntos, ſerán cumplidas a ſu cabeça; à la ſortija la una:
25 aſſy ſerá à ambos ellos; à dos los cantones ſerán. Y ſerán
ocho tablas, y ſus almirezes de plata, dies, y ſeys almi-
rezes: dos almirezes, debaxo de la tabla una; y dos al-
26 mirezes, debaxo de la tabla la una. Y harás barras, de
maderos de cedros: cinco, à tablas de lado del taber-
27 naculo el uno. Y cinco barras; à tablas de lado del taber-
naculo el ſegundo: y cinco barras, à tablas de lado del
28 tabernaculo; à los rincones del Occidente. Y la barra la
29 del medio, entre las tablas: paſſante, del cabo al cabo. Y
à las tablas cubrirás de oro, y à ſus ſortijas harás de
oro, lugares para las barras: y cubrirás à las barras,
30 de oro. Y levantarás al tabernaculo: como ſu juyzio;
V 31 que fuiſte amoſtrado, en el monte.* Y harás antipara;
de cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, y lino
torcido: hechura de broſlador, hará à ella cherubim.
32 Y darás à ella, ſobre quatro pilares de cedros; cubier-
tos de oro, ſus chapiteles de oro: ſobre quatro almi-
33 rezes de plata. Y darás à la antipara debaxo de los
corchetes, y meterás alli de dentro à la antipara, à
arca del Teſtamento: y apartará la antipara à vós,
entre la ſantidad, y entre ſantidad de las ſantidades.
34 Y darás al cobertero, ſobre arca del Teſtamento: en
35 ſantidad de las ſantidades. Y pondrás à la meza, de
fuera à la antipara; y à la almenara de enfrente de la
meza, ſobre lado del tabernaculo à Mediodia: y la
36 meza darás, ſobre lado del Septentrion. Y harás ve-
lo, à puerta de la tienda; de cardeno, y purpura, y
tinto carmeſi, y lino torcido: obra de recamador.
37 Y harás al velo, cinco columnas de cedro; y cubriras
à ellas de oro, ſus chapiteles de oro: y vaſiarás à el-
las, cinco almirezes de alambre.

CAP. 27.

VI 1 Y Harás à la ara, de maderos de cedros: cinco
cobdos longura, y cinco cobdos anchura, qua-
2 drada ſerá la ara, y tres cobdos ſu altura. Y ha-
rás ſus cuernos, ſobre quarto ſus cantones; della ſerán
3 ſus cuernos: y cubrirás à ella, de alambre. Y harás
ſus ollas, para deſcenizarla; y ſus badiles, y ſus eſ-
parzideras, y ſus garfios, y ſus paletas: à todos ſus
4 vaſos, harás de alambre. Y harás à ella crivo, hechu-
hura de red de alambre: y harás ſobre la red, qua-
tro ſortijas de alambre, ſobre quatro ſus cantones.
5 Y darás à ella, debaxo del circuito de la ara, de aba-
6 xo: y ſerá la red, haſta mitad de la ara. Y harás va-
ras para la ara, varas de maderos de cedros: y cub-
7 rirás à ellas de alambre. Y ſerá metido à ſus varas,
en las ſortijas: y ſerán las varas, ſobre dos lados de la
8 ara, en llevar à ella. Hueco de tablas, harás à ella; co-
VII 9 mo amoſtró à ti en el monte, aſſi harán.* Y harás, à
patio del tabernaculo: à parte del Mediodia ál Auſtral,
cortinas para el patio de lino torcido; ciento con el
10 cobdo longura, à la parte la una. Y ſus pilares veinte,

13 תסרח על אחרי המשכן: והאמה מזה והאמה מזה
בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על־צדי המשכן
14 מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: פ
רביעי טו 16 ועשית את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר
אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
17 האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל־
18 אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את־
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
19 וארבעים אדני־כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני
אדנים תחת־הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים
כ תחת־הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן
21 השנית לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
22 הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה
23 ששה קרשים: ושני קרשים תעשה למקצעת
24 המשכן בירכתים: ויהיו תאמם מלמטה ויחדו
יהיו תמים על־ראשו אל־הטבעת האחת
כה כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע־המשכן
27 האחד: וחמשה בריחם לקרשי צלע־המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:
28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן־הקצה אל־
29 הקצה: ואת־הקרשים תצפה זהב ואת־טבעתיהם
תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את־הבריחם זהב:
ל והקמת את־המשכן כמשפטו אשר הראית בהר:
חמישי 31 ס ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים:
32 ונתתה אתה על־ארבעה עמודי שטים מצפים זהב
33 וויהם זהב על־ארבעה אדני־כסף: ונתתה את־הפרכת
תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
34 הקדשים: ונתת את־הכפרת על ארון העדת בקדש
לה הקדשים: ושמת את־השלחן מחוץ לפרכת ואת־
המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן
36 תתן על־צלע צפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב
וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת:
ששי כז א ס ועשית את־המזבח עצי שטים חמש
אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח
2 ושלש אמות קמתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
3 ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל־כליו
4 תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת
ועשית על־הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע
ה קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה
6 והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים למזבח
7 בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את־בדיו
בטבעת והיו הבדים על־שתי צלעת המזבח בשאת
8 אתו: נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך
שביעי 9 בהר כן יעשו: ס ועשית את חצר
המשכן לפאת נגב־תימנה קלעים לחצר שש משזר
י מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמדיו עשרים

ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף :
ולכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו 11
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם ועמדיו קרי
כסף : ורחב החצר לפאת־ים קלעים חמשים אמה 12
עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ורחב החצר לפאת 13
קדמה מזרחה חמשים אמה: וחמש עשרה אמה 14
קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה :
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה טו
ואדניהם שלשה: ולשער החצר מסך ׀ עשרים 16
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: כל־ 17 מפטיר
עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
נחשת: ארך החצר מאה באמה ורחב ׀ חמשים 18
בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם
נחשת: לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל־יתדתיו 19
וכל־יתדת החצר נחשת:

ס ס ס

פ׳ כ
ואתה תצוה ׀ את־בני ישראל ויקחו אליך שמן כ
זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: באהל 21
מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו
אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה חקת עולם
לדרתם מאת בני ישראל: ס ואתה א כח
הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו־לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי־קדש לאהרן 2
אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל־כל־ 3
חכמי־לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־
בגדי אהרן לקדשו לכהנו־לי: ואלה הבגדים 4
אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת
ואבנט ועשו בגדי־קדש לאהרן אחיך ולבניו
לכהנו־לי: והם יקחו את־הזהב ואת־ ה
התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת השני ואת־
השש :

פ

ועשו את־האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני 6
ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה־ 7
לו אל־שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר 8
עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר: ולקחת את־שתי אבני־שהם ופתחת 9
עליהם שמות בני ישראל: ששה משמתם על י
האבן האחת ואת־שמות הששה הנותרים על־האבן
השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם 11
תפתח את־שתי האבנים על־שמת בני ישראל
מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את־ 12
שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני
ישראל ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־
שתי כתפיו לזכרן: ס ועשית משבצת 13 שני
זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם 14
מעשה עבת ונתתה את־שרשרת העבתת על־
המשבצת: ס ועשית חשן משפט מעשה טו
חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה 16
כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן 17
ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור
האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: 18
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור 19 כ
הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב
יהיו

y ſus almirezes veinte de alambre: chapiteles de los pi-
lares, y ſus molduras, de plata. Y aſsi à parte de Sep- 11
tentrion en la longura, cortinas ciento de longura: y
ſus pilares veinte, y ſus almirezes veinte, de alambre;
chapiteles de los pilares, y ſus molduras, de plata. Y 12
anchura del patio à parte del Occidente, cortinas cin-
cuenta cobdos: ſus pilares diez, y ſus almirezes diez.
Y anchura del patio, à parte de Levante à Oriente, cin- 13
cuenta cobdos. Y quinze cobdos de cortinas, al lado: 14
ſus pilares tres, y ſus almirezes tres. Y al lado el ſe- 15
gundo, quinze cortinas: ſus pilares tres, y ſus almi-
rezes tres. Y à puerta del patio, velo de veinte cobdos, 16
de cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, y lino torci-
do, hechura de recamador: ſus pilares quatro, y ſus
almirezes quatro. Todos pilares del patio derredor, 17
cercados de plata: ſus chapiteles de plata; y ſus almire-
zes de alambre. Longura del patio ciento con el cob- 18
do, y anchura cincuenta en cincuenta, y altura cinco
cobdos, de lino torcido: y ſus almirezes de alambre. A 19
todos vaſos del tabernaculo, en todo ſu ſervicio: y todas
ſus eſtacas, y todas eſtacas del patio, de alambre.

Aft. Reys Prim. Cap. 5.

TESAVE.

Y Tu encomendarás à hijos de Iſraél, y tomen à 20 P. 20
ti azeyte de oliva, claro, majado, para la lu-
minaria: para encender candela, de continuo.
En tienda del plazo, de fuera à la antipara, que 21
ſobre el teſtimonio; ordenará à él Aaron, y
ſus hijos, de tarde haſta mañana, delante .A.: fuê-
ro de ſiempre, à ſus generaciones; de con hijos de Iſ-
raél.

CAP. 28.

Y Tu haz llegar à ti à Aaron tu hermano, y à ſus hi- 1
jos con él, de entre hijos de Iſraél, para ſervir à
mi: Aaron, Nadab, y Abihú, Elhazar, y Ytha-
már, hijos de Aaron. Y harás paños de ſantidad, pa- 2
ra Aaron tu hermano: para honra, y para hermoſu-
ra. Y tu hablarás, à todos ſabios de coraçon; que lo 3
henchi de eſpiritu de ſciencia: y hagan à paños de
Aaron, por ſantificarlo, por ſervir à mi. Y eſtos los 4
paños que harán; pectoral, y eſpaldar, y manto, y tu-
nica liſtada, toca, y cinto: y hagan paños de ſanti-
dad, para Aaron tu hermano, y para ſus hijos, por
ſervir à mi. Y ellos tomen al oro, y al cardeno, y à 5
la purpura: y à tinto el carmeſi, y al lino. Y harán 6
à él eſpaldar: de oro, cardeno, y purpura, tinto car-
meſi, y lino torcido, hechura de maeſtro. Dos ombre- 7
ras juntas ſerá à él, à dos ſus cabos, y ſerá ajuntado.
Y artificio de ſu cinta, que ſobre él; como ſu hechura, 8
del ſerá: oro, cardeno, y purpura, y tinto carmeſi,
y lino torcido. Y tomarás, à dos piedras de nicolo: y 9
gravarás ſobre ellas; nombres de hijos, de Iſraél. Seis 10
de ſus nombres, ſobre la piedra la una: y à nombres
de los ſeis los reſtantes, ſobre la piedra la ſegunda,
como ſus naſcimientos. Hechura de maeſtro de pie- 11
dra, gravaduras de ſello, gravarás à dos las piedras,
ſobre nombres de hijos de Iſrael: rodeadas de engaſ-
tes de oro, harás à ellas. Y pondrás à dos las piedras, 12
ſobre ombreras del eſpaldar, piedras de memoria, à
hijos de Iſraél: y llevará Aaron à ſus nombres delan-
te .A.; ſobre dos ſus ombreras, por memoria.* Y ha- 13 II
rás, engaſtes de oro. Y dos cadenas de oro fino, termi- 14
nadas, harás à ellas hechura de trença: y darás à cadenas
de las trenças, ſobre los engaſtes. Y harás pectoral de ju- 15
yzio, hechura de maeſtro; como hechura del eſpaldar
lo harás: oro, cardenò, y purpura, y tinto carmeſi, y
lino torcido, harás à él. Quadrado ſerá doblado: pal- 16
mo ſu longura, y palmo ſu anchura. Y henchirás en 17
él henchimiento de piedra, quatro ordenes de piedra:
Orden, Rubi, Eſmeralda, y Criſoleta, la orden la
una. Y la orden la ſegunda: Carbunculo, Saphira, 18
y Diamante. Y la orden la tercera: Topacio, 19
Turqueſa, y Amethiſta. Y la orden la quarta, 20
Tharſis, y Nicolo, y Jaſpe: engaſtadas en oro
ſe-

21 ſerán, en ſus engaſtes. Ylas piedras ſerán ſobre nombres
de hijos de Iſraél, doze ſobre ſus nombres: gravaduras de
22 ſello, cada una ſobre ſu nombre, ſerán à doze tribos. Y
harás ſobre el pectoral, cadenas de aterminamiento,
23 hechura de trença: de oro fino. Y harás ſobre el pectoral,
dos ſortijas de oro: y darás à dos las ſortijas, ſobre dos
24 cabos del pectoral Y darás à dos trenças del oro, ſobre
25 dos las ſortijas: à cabos del pectoral. Y à dos cabos de dos
las trenças, daras ſobre dos los engaſtes: y daras ſobre
26 ombreras del eſpaldar, à enfrente ſus faces. Y harás dos
ſortijas de oro; y pondrás à ellas, ſobre dos cabos del
pectoral: ſobre ſu orilla, que à parte del eſpaldar, de
27 dentro. Y harás dos ſortijas de oro, y daras à ellas
ſobre dos ombreras del eſpaldar, de abaxo à enfrente
ſus fazes, à eſcuentra ſu juntura: de arriba à maeſ-
28 trîa del eſpaldar: Y juntarán al pectoral, de ſus ſorti-
jas, à ſortijas del eſpaldar, con hilo de cardeno; para ſer
ſobre maeſtrîa del eſpaldar; y no ſe quite el pectoral
29 de ſobre el eſpaldar. Y llevará Aaron, à nombres de
hijos de Iſraél; en pectoral del juyzio ſobre ſu cora-
çon, en ſu venir à la ſantidad: por memoria delante
30 .A., continuamente. Y darás en pectoral del juyzio, à
los Urim, y à los Thumim, y ſerán ſobre coraçon
de Aaron, en ſu venir delante .A.: y llevará Aaron,
à juyzio de hijos de Iſraél ſobre ſu coraçon, delan-
III 31 te .A. de continuo.* Y harás à manto del eſpaldár,
32 todo el cardeno. Y ſerá cabeçon de ſu cabeça, entre
él: orilla ſerá à ſu cabeçon al derredor, hechura de
texedor; como cabeçon de malla, ſerá à él, no ſerá
33 rompido. Y harás ſobre ſus haldas, granadas de car-
deno, y purpura, y tinto carmeſi, ſobre ſus haldas
derredor: y campanillas de oro, entre ellas derredor.
34 Campanilla de oro, y granada; campanilla de oro,
35 y granada: ſobre haldas del manto derredor. Y ſerá
ſobre Aaron para ſervir: y ſerá oîda ſu boz, en ſu en-
trar en la ſantidad, delante .A., y en ſu ſalir, y no
36 morirá. Y harás frontal, de oro fino: y gravarás ſob-
37 re él, gravadura de ſello: ſantidad à .A.. Y pondrás
à él ſobre hilo de cardeno, y ſerá ſobre la toca: à en-
38 frente faces de la toca ſerá. Y ſerá ſobre frente de
Aaron; y llevará Aaron à delito de las ſantidades,
que ſantificarán hijos de Iſraél, à todas dadivas de ſus
ſantidades: y ſerá ſobre ſu frente continuo, para vo-
39 luntad à ellos delante .A.. Y broſlarás la tunica de li-
no, y harás toca de lino: y cintero harás, hechura
40 de recamador. Y à hijòs de Aaron harás tunicas, y
harás à ellos cintos: y cofias harás à ellos, por
41 honra, y por hermoſura. Y harás veſtir à ellos à Aa-
ron tu hermano, y à ſus hijos con él: y ungirás à
ellos, y enchirás à ſu mano, y ſantificaras à ellos, y
42 ſervirán à mi. Y haze à ellos calſones de lino, para
cubrir carne de deſcobertura: de lomos, y haſta muſ-
43 los ſerán. Y ſerán ſobre Aaron, y ſobre ſus hijos, en
ſu entrár à tienda del plazo, ò en ſu llegarſe à la
ara, para ſervir en la ſantidad; y no lleváran delito,
y morirán: fuero perpetuo à él, y à ſu ſemen em-
pos él.

CAP. 29.

IV 1 Y Eſta la coſa que harás à ellos, para ſantificár à ellos
para ſervir à mi: toma toro uno hijo de vaca, y bar-
2 vezes dos perfectos. Y pan de cenceñas, y tortas
cenceñas embueltas en el azeyte; y buñuelos cenceños
untados en el azeyte: (DE) ſemola de trigo harás à ellos.
3 Y darás à ellos ſobre canaſtrillo uno, y llegarás à ellos
4 en el canaſtrillo: y al toro, y à dos los barvezes. Y à Aa-
ron, y à ſus hijos harás allegár, à puerta de tienda del
5 plazo: y lavarás à ellos con aguas. Y tomarás à los pa-
ños; y harás veſtir à Aaron à la tunica, y à manto del
eſpaldar, y al eſpaldar, y al pectoral: y ceñirás à él,
6 con maeſtria del eſpaldar. Y pondrás la toca, ſobre ſu ca-
7 beça: y darás à corona de la ſantidad, ſobre la toca. Y
tomarás à azeyte de la uncion, y vaziarás ſobre
8 ſu cabeça: y ungirás à él. Y à ſus hijos harás lle-
9 gar: y hazerloſás veſtir tunicas. Y ceñirás à el-
los cintero, Aaron, y ſus hijos, y apretarás à ellos

21 יִהְיוּ בְּמִלּוּאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶיןָ עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ
22 עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט׃ וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן
23 שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ וְעָשִׂיתָ עַל־
הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־
24 שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־
כה שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי
הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־
26 כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת
זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ
27 אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד בָּיְתָה׃ וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת
זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד מִלְּמַטָּה
מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד׃
28 וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד מטבעתיו ק׳
בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח
29 הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃ וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
ל לְזִכָּרֹן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד׃ וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ
לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־
שלישי 31 לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ ס וְעָשִׂיתָ אֶת־
32 מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה פִי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ
שָׂפָה יִהְיֶה לְּפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־
33 לּוֹ לֹא יִקָּרֵעַ׃ וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם
34 סָבִיב׃ פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי
לה הַמְּעִיל סָבִיב׃ וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ
בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת׃
36 ס וְעָשִׂיתָ צִּיץ זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי
37 חֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה
38 עַל־הַמִּצְנָפֶת אֶל־מוּל פְּנֵי־הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה׃ וְהָיָה עַל־
מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ
39 תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ
וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
מ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים
41 וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ וְהִלְבַּשְׁתָּ
אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם
42 וּמִלֵּאתָ אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ־לִי׃ וַעֲשֵׂה לָהֶם
מִכְנְסֵי־בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה מִמָּתְנַיִם וְעַד־יְרֵכַיִם
43 יִהְיוּ׃ וְהָיוּ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאָם ׀ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
רביעי אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עָוֹן
כט א וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ ס וְזֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לְקַח
2 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם׃ וְלֶחֶם מַצּוֹת
וְחַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן
3 סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סַל אֶחָד
4 וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסָּל וְאֶת־הַפָּר וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם׃ וְאֶת־
אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ
ה אֹתָם בַּמָּיִם׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־
אַהֲרֹן אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וְאֵת מְעִיל הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד
6 וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃ וְשַׂמְתָּ
הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל־
7 הַמִּצְנָפֶת׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל־
8 רֹאשׁוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃ וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּם
9 כֻּתֳּנֹת׃ וְחָגַרְתָּ אֹתָם אַבְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם

מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד־
אהרן ויד־בניו: והקרבת את־הפר לפני אהל מועד י
11 וסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש הפר: ושחטת
12 את־הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם
הפר ונתתה על־קרנת המזבח באצבעך ואת־כל־
13 הדם תשפך אל־יסוד המזבח: ולקחת את־כל־החלב
המכסה את־הקרב ואת היתרת על־הכבד ואת שתי
הכלית ואת־החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה:
14 ואת־בשר הפר ואת־ערו ואת־פרשו תשרף באש
מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת־האיל האחד תקח טו
וסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל:
16 ושחטת את־האיל ולקחת את־דמו וזרקת על־
17 המזבח סביב: ואת־האיל תנתח לנתחיו ורחצת
18 קרבו וכרעיו ונתת על־נתחיו ועל־ראשו: והקטרת
את־כל־האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח
19 חמישי אשה ליהוה הוא: * ולקחת את האיל השני וסמך
אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: ושחטת את־כ
האיל ולקחת מדמו ונתתה על־תנוך אזן אהרן ועל־
תנוך אזן בניו הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן
רגלם הימנית וזרקת את־הדם על־המזבח סביב:
21 ולקחת מן־הדם אשר על־המזבח ומשמן המשחה
והזית על־אהרן ועל־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו
22 אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ולקחת
מן־האיל החלב והאליה ואת־החלב | המכסה את־
הקרב ואת יתרת הכבד ואת | שתי הכלית ואת־
החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים
23 הוא: וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק
24 אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על
כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני
יהוה: ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על־כה
העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה:
26 ולקחת את־החזה מאיל המלאים אשר לאהרן
והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה:
27 וקדשת את | חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר
הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
28 ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק־עולם מאת
בני־ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני־
29 ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי
הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם
ולמלא־בם את־ידם: שבעת ימים ילבשם הכהן ל
תחתיו מבניו אשר יבא אל־אהל מועד לשרת בקדש:
31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את־בשרו במקם
32 קדש: ואכל אהרן ובניו את־בשר האיל ואת־הלחם
33 אשר בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר
בהם למלא את־ידם לקדש אתם וזר לא־יאכל כי־
34 קדש הם: ואם־יותר מבשר המלאים ומן־הלחם עד־
הבקר ושרפת את־הנותר באש לא יאכל כי־קדש
הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר־צויתי לה
36 אתכה שבעת ימים תמלא ידם: ופר חטאת תעשה
ליום על־הכפרים וחטאת על־המזבח בכפרך עליו
37 ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על־המזבח
וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל־הנגע
38 ששי במזבח יקדש: ס וזה אשר תעשה על־
39 המזבח כבשים בני־שנה שנים ליום תמיד: את־
הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ועשרן סלת בלול בשמן כתית מ
רבע

coſias: y ſerá a ellos ſacerdocio, por fuero de ſiempre: y
enchirás mano de Aaron, y mano de ſus hijos. Y harás 10
llegar al toro, delante tienda delplázo: y aſufrirá Aaron
y ſus hijos à ſus manos, ſobre cabeça del toro. Y degolla- 11
rás al toro delante .A.: à puerta, de tienda del plazo. Y 12
tomarás de ſangre del toro, y darás ſobre cuernos de
la ara con tu dedo: y à toda la ſangre verterás, à ci-
miento de la ara. Y tomarás à todo el ſevo, que cubre 13
à la entraña; y al redaño ſobre el higado, y à dos los
riñones, y al ſevo que ſobre ellos: y harás ſahumar à
la ara. Y à carne del toro, y à ſu cuero, y à ſu eſtiercol; 14
arderás en el fuego, deſuera al real: limpieza él. Y al 15
barvez el uno, tomarás: y aſufirán Aaron y ſus hijos
à ſus manos, ſobre cabeça del barvez. Y degollarás al 16
barvez: y tomarás à ſu ſangre, y eſparzirás ſobre la ara
derredor. Y al barvez, deſmembrarás por ſus miem- 17
bros: y lavarás ſu entraña, y ſus rodillas; y darás ſobre
ſus miembros, y ſobre ſu cabeça. Y harás ſahumar à 18
todo el barvez, à la ara; alçacion él à .A.: olor agradable;
offrenda à .A. él.* Y tomarás al barvez el ſegundo: y 19 V
aſufrirá Aaron y ſus hijos, à ſus manos, ſobre cabeça del
barvez. Y degollarás al barvez, y tomarás de ſu ſangre 20
y darás ſobre ternilla de oreja de Aaron; y ſobre ter-
nilla de oreja de ſus hijos la derecha, y ſobre pulgar
de ſu mano la derecha, y ſobre pulgar de ſu pie el de-
recho: y eſparzirás à la ſangre, ſobre la ara derredor.
Y tomarás de la ſangre que ſobre la ara, y de azeyte 21
de la uncion, y eſtillarás ſobre Aaron, y ſobre ſus pa-
ños, y ſobre ſus hijos, y ſobre paños de ſus hijos
con él: y ſantificarſeá él, y ſus paños, y ſus hi-
jos, y paños de ſus hijos con él. Y tomarás del 22
barvez, el ſevo, y la cola, y al ſevo que cubre
à la entraña, y à redaño del higado, y à dos los
riñones, y al ſevo que ſobre ellos, y à anca la derecha:
que barvez de hinchimientos él. Y hogaça de pan 23
una, y torta de pan de azeyte una, y buñuelo uno:
de canaſtrillo de las cençeñas, que delante .A.. Y 24
pondrás todo; ſobre palmas de Aaron, y ſobre
palmas de ſus hijos: y mecerás à ellos mecedura, de-
lante .A.. Y tomarás à ellos de ſu mano, y harás ſahu- 25
mar à la ara, ſobre la alçacion: por olor agradable de-
lante .A., offrenda él á .A.. Y tomarás al pecho; de bar- 26
vez de los hinchimientos, que à Aaron; y mecerá
à él mecedura delante .A.: y ſerá à ti por parte. Y ſan- 27
tificarás à pecho de la mecedura, y à anca de la apar-
tadura, que fue mecido, y que fue apartado: de barvez
de los hinchimientos; de lo que à Aaron, y de lo que
à ſus hijos. Y ſerá à Aaron, y à ſus hijos, por fuero per- 28
petuo de con hijos de Iſraél, que apartadura ella: y
apartadura ſerá de con hijos de Iſraél, de ſacrificios
de ſus pazes, ſu apartadura[dará]à.A..Y paños de la ſan- 29
tidad que à Aaron, ſerán para ſus hijos, deſpues dél:
para engrandecerſe con ellos, y para henchir con ellos
à ſu mano. Siete dias los veſtirá el ſacerdote, en ſu lu- 30
gar de ſus hijos· quando vendrá à tienda del plazo, por
ſervir en la ſantidad. Y à barvez de los hinchimien- 31
tos tomarás: y cozinarás à ſu carne en lugar ſanto. Y 32
comerá Aaron, y ſus hijos, à carne del barvez; y al pan,
que en el canaſtrillo: à puerta, de tienda del plazo. Y 33
comerán à ellos, que fue perdonado con ellos; para
enchir à ſu mano, para ſantificar à ellos: y eſtraño no
comerá, que ſantidad ellos. Y ſi fuére remanecido, de 34
carne de los hinchimientos, y del pan haſta mañana:
y arderás a el remanecido en el fuego; no ſea comído,
que ſantidad él. Y harás à Aaron, y à ſus hijos aſſi, 35
como todo lo que encomendé à ti: ſiete dias henchi-
rás ſu mano. Y toro de limpieza; harás al dia, ſob- 36
re las perdonanças, y alimpiarás ſobre la ara, en tu
perdonar ſobre ella: y ungiras à él por ſantificarlo.
Siete dias perdonaras ſobre la ara, y ſantificarás à el 37
la: y ſerá la ara, ſantidad de ſantidades; todo el to-
can en la ara, ſe ſantificárá.* Y eſto lo que harás ſob- 38 VI
re la ara: carneros de edad de año, dos al dia, con-
tinuamente. A el carnero el uno, harás por la mañana: 39
y à el carnero el ſegundo, harás entre las tardes.
Y diezmo de ſemola; embuelto en azeyte majado, 40
quar

quarta parte de la medida; y templacion quarta parte
41 de la medida, de vino: a el carnero el uno. Y a el
carnero el ſegundo, harás entre las tardes: como preſen-
te de la mañana, y como ſu templacion, harás à ella;
42 por olor agradable, offrenda para .A.. Alçacion de
continuo, à vueſtras generaciones; à puerta de tienda
del plazo, delante .A.: que me aplazaré à vòs allî, por
43 hablar à ti alli. Y aplazarmeé alli, à hijos de Iſraél:
44 y ſerá ſantificado, en mi honra. Y ſantificaré à tienda
del plazo, y à la ara: y à Aaron, y à ſus hijos ſanti-
45 ficaré, para ſervir à mi. Y moraré entre hijos de Iſ-
46 raél, y ſeré à ellos por Dios. Y conocerán que yo
.A. ſu Dios; que ſaqué à ellos de tierra de Egypto,
para mi morar entre ellos: yo .A. ſu Dios.

CAP. 30.

VII 1 Y Harás ara, de ſahumerio de perfume: de leños de
2 cedros, harás à ella. Cobdo ſu longura, y cobdo
ſu anchura, quadrada ſera; y dos cobdos ſu altu-
3 ra: de ella ſus cuernos. Y cubrirás à ella de oro fino, à
ſu techo, y à ſus paredes derredor, y à ſus cuernos: y
4 harás à ella cerco de oro, derredor Y dos ſortijas de
oro, harás à ella debaxo à ſu cerco, ſobre dos ſus coſtados;
harás ſobre dos ſus lados: y ſerán para lugares à las va-
5 ras, para llevar à ella con ellos. Y harás à las varas,
6 de maderos de cedros: y cubrirás à ellas de oro. Y da-
rás à ella delante la antipara, que ſobre la arca del Teſti-
monio: delante del cobertero, que ſobre el Teſtimonio,
7 que ſeré aplazado à ti alli. Y hará ſahumar ſobre ella
Aaron, ſahumerio de eſpecias: por la mañana por la ma-
8 ñana, en ſu adereçar à las candelas, la hará ſahumar. Y
en encender Aaron à las cadenlas entre las tardes, la hará
ſahumar: ſahumerio continuo delante .A., a vueſtras ge-
9 neraciones. No alceis ſobre ella ſahumerio eſtraño, y
alçacion, y preſente: y templacion no templeys, ſobre
10 ella. Y perdonará Aaron ſobre ſus cuernos, una vez,
en el año: de ſangre de limpieza de las perdonanças,
una vez en el año, perdonará ſobre ella, à vueſtras
generaciones; ſantidad de ſantidades él, à .A.

Aft. Jehesquel, Cap. 43.

P. SEKA-LIM

KI TISA.

11 12 Y Habló .A. à. Moſeh por dezir. Quando recibiéres
P. 21 à cuenta de hijos de Iſraél, à ſus contados; y darán
cada uno precio de ſu alma à .A., en contar à ellos:
13 y no ſerá en ellos mortandad, en contar à ellos. Eſto
darán todo el paſſan ſobre los contados, mitad del
peſo, en peſo de la ſantidad: veinte granos el peſo;
14 mitád del peſo, apartadura para .A.. Todo el paſſan
ſobre los contados, de edad de veinte años, y arri-
15 ba: dará apartadura de .A.. El rico no multiplicará, y
el mendigo no diminuyrá, de mitad del peſo: para
dar à apartadura de .A.; para perdonar, ſobre vueſtras
16 almas. Y tomarás à plata de las perdonanças, de con
hijos de Iſraél; y darás à ella; ſobre ſervicio, de tienda
del plazo: y ſerá à hijos de Iſraél por memoria, delante
17 .A.; por perdonar ſobre vueſtras almas. Y habló .A. a Mo-
18 ſeh por dezir. Y harás aguamanil de alambre, y ſu aſ-
ſiento de alambre, para lavar: y darás à él, entre tien-
19 da del plazo, y entre la ara; y darás alli aguas. Y la-
varán Aaron, y ſus hijos dèl: à ſus manos, y à ſus pies.
20 En ſu entrar à tienda del plazo, ſe lavarán con aguas, y
no morirán: ò en ſu llegarſe à la ara, para ſervir; para
21 hazer ſahumar offrenda para .A.. Y lavarán ſus manos, y
ſus pies, y no morirán: y ſerá à ellos fuero perpetuo; à
22 él, y à ſu ſemen, à ſus generaciones. Y hablò .A. à
23 Moſeh por dezir. Y tu toma para ti, de eſpecias lo prin-
cipal; Almiſque fino, quinientos peſos; y Cinamomo
aromatico, ſu mitad, duzientos, y cincuenta: y Canela
24 aromatica, duzientos y cincuenta. Y caſſia, quinientos
25 por peſo de la ſantidad: y azeyte de oliva, Hin. Y harás
à él, olio de uncion de ſantidad; conficion conficionado,
obra de conficionador: olio de uncion de ſantidad ſerá.
26 Y ungirás con él, à tienda del plazo: y à arca del Teſti-
27 monio. Y à la meza, y à todos ſus vaſos; y à la almenara,
28 y à ſus vaſos; y à ara del ſahumerio. Y à ara de la alçacion,

רבע ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד: ואת 41
הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה: עלת 42
תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר
אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ונעדתי שמה לבני 43
ישראל ונקדש בכבדי: וקדשתי את אהל מועד ואת 44
המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:
מה ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו 46
כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: פ

שביעי ל
א ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו:
אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו 2
ממנו קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת 3
קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב:
ושתי טבעת זהב תעשה לו | מתחת לזרו על שתי 4
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים
ה לשאת אתו בהמה: ועשית את הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב: ונתתה אתו לפני הפרכת אשר 6
על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר
אועד לך שמה: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים 7
מפטיר את בהיטיבו
בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת 8
אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת זרה 9
י ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת
בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:

פ׳ כא לשבת שקלים

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש 11 12
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה | 13
יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
ליהוה: כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה 14
טו ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה והדל
לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה
לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים 16
מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד
והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת 17 18
וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו 19
כ את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד
ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא 21
ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם:
פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואתה קח לך בשמים 22 23
ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: וקדה 24
כה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: ועשית אתו
שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן
משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת 26
ארן העדת: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה 27
ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה 28

ואת-כל-כליו ואת-הכיר ואת-כנו: וקדשת אתם והיו 29
קדש קדשים כל-הנגע בהם יקדש: ואת-אהרן ואת- ל
בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: ואל-בני ישראל 31
תדבר לאמר שמן משחת-קדש יהיה זה לי לדרתיכם:
על-בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו 32
קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו 33
ואשר יתן ממנו על-זר ונכרת מעמיו: ס
ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטף ושחלת 34
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית לה
אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל 36
מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם 37
קדש תהיה לך ליהוה: איש אשר-יעשה כמוה 38
להריח בה ונכרת מעמיו: ס וידבר יהוה א לא
אל-משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן-אורי 2
בן-חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים 3
בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל-מלאכה: לחשב 4
מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת ה
אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל-מלאכה:
ואני הנה נתתי אתו את-אהליאב בן-אחיסמך 6
למטה-דן ובלב כל-חכם-לב נתתי חכמה ועשו את
כל-אשר צויתך: את | אהל מועד ואת-הארן לעדת 7
ואת-הכפרת אשר עליו ואת כל-כלי האהל: ואת- 8
השלחן ואת-כליו ואת-המנרה הטהרה ואת-כל-
כליה ואת מזבח הקטרת: ואת-מזבח העלה ואת- 9
כל-כליו ואת-הכיור ואת-כנו: ואת בגדי השרד י
ואת-בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו לכהן:
ואת שמן המשחה ואת-קטרת הסמים לקדש ככל 11
אשר-צויתך יעשו: פ
ויאמר יהוה אל-משה לאמר: ואתה דבר אל-בני 12 13
ישראל לאמר אך את-שבתתי תשמרו כי אות הוא
ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם:
ושמרתם את-השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות 14
יומת כי כל-העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי טו
שבת שבתון קדש ליהוה כל-העשה מלאכה ביום
השבת מות יומת: ושמרו בני-ישראל את-השבת 16
לעשות את-השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני 17
ישראל אות הוא לעלם כי-ששת ימים עשה יהוה את-
השמים ואת-הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
ס ויתן אל-משה ככלתו לדבר אתו בהר 18 שני
סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים: וירא העם כי-בשש משה לרדת מן-ההר א לב
ויקהל העם על-אהרן ויאמרו אליו קום | עשה-לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זה | משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: ויאמר 2
אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם
בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל-העם את- 3
נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל-אהרן: ויקח 4
מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא ה
אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה
מחר: וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב 6
העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: פ
וידבר יהוה אל-משה לך-רד כי שחת עמך אשר 7
העלית

y a todos ſus atuendos : y al aguamanil , y a ſu
aſiento. Y ſantifficarás a ellos ; y ſeran , ſanti- 29
dad de ſantidades : todo el tocán en ellos , ſe ſantifi-
cará. Y à Aaron , y à ſus hijos, ungirás : y ſantificarás à 30
ellos , para ſervir à mi. Y à hijos de Iſraél , habláras por 31
dezir ; olio de uncion de ſantidad, ſerá eſte à mi, à vueſ-
tras generaciones. Sobre carne de hombre no ſerá un- 32
tado ; y como ſu compoſicion, no hareys como él : ſanti-
dad él , ſantidad ſerá à vòs. Varon que conficionáre 33
como él , y que diére dèl ſobre eſtraño : y ſerá tajado de
ſus pueblos. Y dixo .A. à Moſeh , toma à ti eſpecias , 34
Goma , y Uña, y Galbano ; Eſpecias , y Encienço lim-
pio : peſo por peſo , ſerá. Y harás à él ſahumerio , con- 35
ficion obra de conficionador : rebuelto limpio ſantidad.
Y molerás della deſmenuzando , y darás della delante 36
el Teſtimonio , en tienda del plazo , que ſeré aplazado
à ti alli : ſantidad de ſantidades , ſerá à vòs. Y el ſa- 37
humerio que harás; como ſu compoſicion , no hagays à
vòs : ſantidad ſerá à ti à .A.. Varon que hiziére co- 38
mo él , para olér con él : y ſerá tajado de ſus pueblos.

CAP. 31.

Y Habló .A., à Moſeh por dezir. Vé llamé por nom- 1 2
bre : Bezalél hijo de Uri , hijo de Hur , à tribo
de Iehudah. Y henchí à él de eſpiritu de Dios : en 3
ciencia , y en entendimiento , y en ſaber , y en toda ob-
ra. Para penſar penſamientos: para hazer en el oro , y en 4
la plata , y en el alambre. Y en artificio de piedra para 5
henchir , y en artificio de madera : para hazer en toda
obra. Y yo , he dí con él à Aholiab hijo de Ahiſamah à 6
tribo de Dan ; y en coraçon de todo ſabio de coraçon ,
dí ciencia : y harán à todo lo que te encomendé. A tien- 7
da del plazo , y à la arca para el Teſtimonio , y al cober-
tero que ſobre ella : y à todos vaſos de la tienda. Y à la 8
meza , y à ſus vaſos , y à la almenara la limpia , y à todos
ſus vaſos: y à ara del ſahumerio. Y à ara de la alçacion, 9
y à todos ſus vaſos : y al aguamanil , y à ſu aſſiento. Y 10
à paños del ſervicio : y à paños de la ſantidad , para
Aaron el ſacerdote , y à paños de ſus hijos para ſervir.
Y à olio de la uncion , y à ſahumerio de las eſpecias , 11
para la ſantidad: como todo lo que te encomendé harán.
Y dixo .A., à Moſeh por dezir. Y tu habla à hijos de 12 13
Iſraél por dezir , decierto à mis Sabatot guardareys :
que ſeñal él entre mi , y entre vòs , à vueſtras genera-
ciones ; por ſaber , que yo .A. vueſtro ſantificador. Y 14
guardareys à el Sabat; que ſantidad él à vòs , ſus profa
nantes , matar , ſerá matado : que todo el hazien en él
obra , y ſerá tajada la alma la eſſa, de entre ſus pueblos.
Seis dias ſerá hecha obra ; y en el dia el ſeteno Sabat 15
de holgança ſantidad à .A. : todo el hazién obra en dia
del Sabat , matar , ſerá matado Y guardarán hijos de 16
Iſraél al Sabat : por hazer á él Sabat à ſus generaciones,
firmamento perpetuo. Entre mi , y entre hijos de Iſ- 17
raél ; ſeñal él para ſiempre : que (EN) ſeis dias hizo .A.
à los cielos , y à la tierra , y en el dia el ſeteno holgó , y
repoſó.* Y dió à Moſeh , como ſu acabar de hablar 18 II
con él , en monte de Sinay; dos tablas del Teſtimo-
nio : tablas de piedra , eſcritas con dedo del Dios.

CAP. 32.

Y Vido el pueblo , que ſe detardava Moſeh, por de- 1
cender del monte : y fue apañado el pueblo, ſobre
Aaron , y dixeron à él , levántate haz à nòs Dioſes,
que anden delante nòs , que eſte Moſeh el varon , que
nos hizo ſubir de tierra de Egypto , no ſabemos que
fue à él. Y dixo à ellos Aaron , deſcargad cercillos del 2
oro : que en orejas de vueſtras mugeres , vueſtros hijos,
y vueſtras hijas : y traed à mi. Y deſcargaronſe todo 3
el pueblo ; de cercillos del oro que en ſus orejas : y tru-
xéron à Aaron. Y tomò de ſu mano , y figuró à el, con 4
el buril , y hizolo bezerro de fundicion : y dixeron, es-
tos tus Dioſes Iſraél; que te hizieron ſubir , de tierra de
Egypto. Y vido Aaron, y fraguó ara delante dél : y pre- 5
gonò Aaron , y dixo , paſcua à .A. mañana. Y ma- 6
drugaron del otro dia , y alçáron alçaciones , y
llegáron paces : y ſentóſe el pueblo para comer , y be-
ver ; y levantáronſe , para regozijar. Y hablo .A. à Mo- 7
ſeh : anda deciende que ſe dañó tu pueblo , que
hi

8 hiziſte ſubir, de tierra de Egypto. Quitaronſe
aïna, de la Carrera, que les encomendé; hizieron
à ellos, bezerro de fundicion: y encorváronſe
à él, y ſacrificáron à él; y dixéron, eſtos tus dio-
ſes Iſraél; que te hizieron ſubir, de tierra de Egyp-
9 to. Y dixo .A. à Moſeh: vide à el pueblo el eſte, y he
10 pueblo duro de cerviz él. Y ahora dexa à mi, y erece-
rá mi furor en ellos, y acabarloſé: y haré à ti por gen-
P.DE AYUNOS. 11 te grande. Y rogó Moſeh à faces de .A. ſu Dios: y dixo,
porque .A. erecerá tu furor en tu pueblo? que ſacaſte de
tierra de Egypto, con fuerça grande, y con mano
12 fuerte. Por que dirán Egypcios por dezir, con mal
los ſacó, para matar à ellos, en los montes, y para los a-
cabár de ſobre faces de la tierra? torna de ìra de tu fu-
13 ror, y arrepientate ſobre el mal, de tu pueblo. Acuer-
date de Abraham, de Ishác, y de Iſraél tus ſiervos, que
juraſte à ellos por ti: y hablaſte à ellos, multiplicaré à
vueſtro ſémen, como eſtrellas de los cielos: y toda la
tierra la eſta que dixe, daré à vueſtro ſémen, y hereda-
14 ran para ſiempre. Y arrepintióſe .A.: ſobre él mal que-
EN LOS AYUNOS SALTAN, ASTA A-DOL-LA ATY. 15 hablò, por hazer à ſu pueblo. Y bolvió, y decendió Mo-
ſeh del monte, y dos tablas de Teſtimonio en ſu mano:
tablas eſcritas de dos ſus partes, de aqui, y de aqui,
16 ellas eſcritas. Y las tablas hechura de Dios ellas: y la
eſcritura, eſcritura de Dios ellas; gravadas ſobre las
17 tablas. Y oyó Jeoſuah à boz del pueblo en ſu gritár: y
18 dixo à Moſeh, boz de pelea en el real. Y dixo; no boz de
alarido de fortaleza, ni boz de alarido de flaqueza:
19 boz de cantár, yo oyen. Y fue como ſe llegó al real, y
vido à el bezerro, y danças: y ereció furor de Mo-
ſeh, y echó de ſus manos à las tablas; y quebró à ellas
20 debaxo del monte. Y tomò al bezerro que hizieron, y
ardió en el fuego; y molió haſta que ſe deſmenuzó: y
eſparzió ſobre faces de las aguas, y abrevó à hijos de Iſ-
21 raél. Y dixo Moſeh à Aaron, que hizo a ti el pueblo el
22 eſte: que truxiſte ſobre él pecado grande?. Y dixo Aa-
ron; no ereſca furor de mi ſeñor: tu conoces al pueblo
23 que en mal él. Y dixeron à mi, haz à nòs dioſes que an-
den delante nòs: que eſte Moſeh el varon, que nos hizo
24 ſubir, de tierra de Egypto; no ſupimos que fue à él. Y
dixe à ellos, à quien oro? deſcargad-os, y dieron à
25 mi: y echélo en el fuego, y ſaliò el bezerro el eſte. Y
vido Moſeh al pueblo, que deſcubierto él: que lo deſ-
26 cubrió Aaron, para infamia en ſus levantantes. Y pa-
ròſe Moſeh en puerta del real, y dixo, quien por .A.
27 conmigo? y juntáronſe à él, todos hijos de Levi. Y di-
xo à ellos; aſſi dixo .A., Dios de Iſraél; poned cada uno
ſu eſpada, ſobre ſu anca: paſſad, y tornad, de puerta à
puerta por el real; y matad varon à ſu hermano, y
28 varon à ſu compañero, y varon à ſu pariente. Y hizie-
ron hijos de Levi, como palabra de Moſeh: y cayó
29 del pueblo en el dia el eſſe, como tres mil varones. Y
dixo Moſeh; henchid vueſtras manos oy, à .A.; que cada
uno en ſu hijo, y en ſu hermano: y para dar ſobre vòs
30 oy bendicion. Y fue del otro dia, y dixo Moſeh al
pueblo, vòs pecaſtes pecado grande: y ahora ſubiré
31 à .A. quiçá haré aplacar, por vueſtro pecado. Y tor-
nóſe Moſeh a .A., y dixo: ruego, pecó el pueblo el
eſte, pecado grande; y hizieron à ellos, dioſes de oro.
32 Y ahora ſi perdónas ſu pecado: y ſino, remátame aho-
33 ra de tu libro, que eſcriviſte. Y dixo .A: à Moſeh:
34 quien el que pecó à mi, rematarloé de mi libro. Y
ahora; anda guîa al pueblo, à lo que hablé à ti; he mi
angel andará delante ti: y en dia de mi executár, y
35 executaré ſobre ellos ſu pecado. Y llagó .A. al
pueblo: por que hizieron al hezerro; que hizo Aaron.

CAP. 33.

1 Y Hablò .A. Moſeh, anda ſube de aqui: tu y el
pueblo; que hiziſte ſubîr, de tierra de Egypto: à
la tierra que juré à Abraham, à Ishác, y à Ia-
2 hacob por dezir, à tu ſemen la daré. Y embiaré delante
de ti Angel: y deſterraré al Kenaanéo, el Emoréo, y el
3 Hitéo, y el Perizéo, el Hivéo, y el Yebuſéo. A tierra
manante, leche y miel: que no ſubiré entre ti, que pueb-
lo duro de cerviz tu, por que no te acabe en la carrera.

8 העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן־הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו־לו ויזבחו־לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
9 מצרים: ויאמר יהוה אל־משה ראיתי את־העם הזה
י והנה עם־קשה־ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר־אפי
פ׳ תעניות 11 בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל משה
את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד
12 חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
13 אפך והנחם על־הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת
14 אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה
על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו: פ
בתעני׳ מדלגין עד פסל לך טו ויפן וירד משה מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת
16 כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: והלחת
מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא
ברעו קרי 17 חרות על־הלחת: וישמע יהושע את־קול העם ברעה
18 ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול
ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי
19 שמע: ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־העגל
מידיו קרי ומחלת ויחר־אף משה וישלך מידו את־הלחת וישבר
כ אתם תחת ההר: ויקח את־העגל אשר עשו וישרף
באש ויטחן עד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את־
21 בני ישראל: ויאמר משה אל־אהרן מה־עשה לך העם
22 הזה כי־הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל־
23 יחר אף אדני אתה ידעת את־העם כי ברע הוא: ויאמרו
לי עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה ׀ משה
האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה
24 לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו־לי ואשלכהו
כה באש ויצא העגל הזה: וירא משה את־העם כי פרע
26 הוא כי־פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל־
27 בני לוי: ויאמר להם כה־אמר יהוה אלהי ישראל שימו
איש־חרבו על־ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש־את־אחיו ואיש את־רעהו ואיש את־
28 קרבו: ויעשו בני־לוי כדבר משה ויפל מן־העם ביום
29 ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם
היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום
ל ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל־העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל־יהוה אולי
31 אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל־יהוה ויאמר
אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי
32 זהב: ועתה אם־תשא חטאתם ואם־אין מחני נא
33 מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל־משה מי אשר
34 חטא־לי אמחנו מספרי: ועתה לך ׀ נחה את־העם
אל אשר־דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום
לה פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את־העם על
לג א אשר עשו את־העגל אשר עשה אהרן: ס וידבר
יהוה אל־משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית
מארץ מצרים אל־הארץ אשר נשבעתי לאברהם
2 ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את־הכנעני האמרי והחתי והפרזי
3 החוי והיבוסי: אל־ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה
בקרבך כי עם־קשה־ערף אתה פן־אכלך בדרך:

4 וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ
ה אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ
וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מָה אֶעֱשֶׂה־
6 ז לָּךְ׃ וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃ וּמֹשֶׁה
יִקַּח אֶת־הָאֹהֶל וְנָטָה־לוֹ ׀ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־
הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מְבַקֵּשׁ יְהוָה
8 יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וְהָיָה כְּצֵאת
מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח
9 אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃ וְהָיָה
כְּבֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל
י וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ וְרָאָה כָל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד
פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃
11 וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
לשב' חה"מ דפסח אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
ושב' חה"מ דסוכו' נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ פ
שלישי 12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־
הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי
וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃
13 וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ
וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי
14 טו הַזֶּה׃ וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־
16 אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ וּבַמֶּה ׀ יִוָּדַע אֵפוֹא
כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ
וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
פ
רביעי 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
18 אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם׃ וַיֹּאמַר הַרְאֵנִי
19 נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ
וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן
כ וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־
21 פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם
22 אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ
23 בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי׃ וַהֲסִרֹתִי
אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃ פ
חמישי א לד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים
ליו' א או ג' דח"ה הרפס' כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
2 עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר
וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ
3 הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־
הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃
4 וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר
וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי
ה לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
6 בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה ׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה
נוזרכתי 7 אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד
לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֹן
אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃
8 9 וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־
קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ *
ששי י וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה
נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם
וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה
11 כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁמָר־לְךָ אֵת
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי

והכנעני

Y oyó el pueblo, à la coſa la mala la eſta, y atriſtáronſe: 4
y no puſiéron cada uno ſu atavio, ſobre él. Y dixo .A. 5
à Moſeh, di à hijos de Iſraél, vòs pueblo duro de cer-
viz; punto uno ſubiré entre ti, y acabartée; y ahora
haz decender tu atavio de ſobre ti, y ſabré lò que ha-
ré à ti. Y deſpojáronſe hijos de Iſraél de ſu atavio, de 6
monte de Horeb. Y Moſeh tomò à la tienda, y tendiò 7
à ella defuera del real; lexos del real, y llamò à ella tien-
da del plazo: y era todo buſcán à .A.; ſalía à tienda del
plazo, que defuera al real. Y era como ſalir Moſeh à 8
la tienda, levantávaſe todo el pueblo; y parávanſe
cada uno, à puerta de ſu tienda: y mirávan detras de
Moſeh, haſta ſu entrár à la tienda. Y era como entrár 9
Moſeh à la tiendá, decendîa pilar de la nuve, y eſtava
à puerta de la tienda: y hablava con Moſeh. Y veîa 10
todo el pueblo, à pilar de la nuve, eſtán à puerta de la
tienda: y levantávaſe todo el pueblo, y encorvávanſe;
cada uno à puerta de ſu tienda. Y hablava .A. con Mo- 11
ſeh faces con faces, como habla varon con ſu compa-
ñero: y tornavaſe al real, y ſu ſervidor Jehoſuah hijo
de Nun moço, nò ſe quitava de entre la tienda. * Y 12 III
dixo Moſeh à .A., vé tu dizien à mi, haz ſubir al pueb- P. DE
lo el eſte, y tu no me hiziſte ſaber, al que embiarás SAB.
commígo: y tu dixiſte, conocite por nombre, y tambien EN
hallaſte gracia, en mis ojos. Y ahora, ſi ahora hallé gra- 13 MED.
cia en tus ojos, hazme ſaber ahora à tu carrera, y co- DE
nocertée, porque hálle gracia en tus ojos; y vé que tu PES.
pueblo la gente la eſta. Y dixo, mis faces andarán, y 14 Y
aholgantaré à ti. Y dixo à él; ſi no tus faces andantes, 15 SUC.
no nos hagas ſubir de aqui. Y en que ſerá ſabido aqui 16
que hallé gracia en tus ojos, yo y tu pueblo, ſalvo en
tu andár con noſotros: y ſeremos apartados, yo y tu
pueblo; de todo el pueblo, que ſobre faces de la tierra.*Y 17 IV
dixo .A. à Moſeh, tambien à la coſa la eſta, que hablaſte
haré: porque hallaſte gracia en mis ojos, y conocite
por nombre. Y dixo; mueſtrame a ahora, tu honra. Y 18 19
dixo, yo haré paſſar todo mi bien ſobre tus faces, y-
llamaré en nombre de .A. delante ti: y engraciaré al
que engraciáre, y apiadaré al que apiadáre. Y dixo, 20
no podrás por ver à mis faces: que no me vè el hom-
bre, y bive. Y dixo .A. he lugar conmigo: y eſtarás 21
ſobre la peña. Y ſerá en paſſando mi honra, y poner- 22
teé en reſquicios de la peña: y cubriré mi palma
ſobre ti, haſta mi paſſar. Y apartaré à mi palma, y 23
verás à mis eſpaldas: y mis faces no ſerán viſtas.

CAP. 34.

Y Dixo .A. à Moſeh, aliſa à ti dos tablas de piedras, 1 V
como las primeras; y eſcriviré ſobre las tablas, à las P. DIA
palabras que fueron ſobre las tablas las primeras, 1. o 3.
que quebraſte. Y ſé aparejado para la mañana: y ſubiras 2 MED.
por la mañana à monte de Sinay; y eſtarás à mi alli, PES.
ſobre cabo del monte. Y varon no ſubirá contigo, y 3
tambien varon no ſea aparecido en todo el monte:
tambien las ovejas, y las vacas, no pazcan; delante el
monte el eſſe. Y aliſó dos tablas de piedras como las 4
primeras, y madrugò Moſeh por la mañana, y ſubió
à monte de Sinay, como encomendó .A. à él: y tomò
en ſu mano, dos tablas de piedras. Y decendió .A. en la 5
nuve, y eſtuvo con él alli: y llamò en nombre de .A.. Y 6
paſſo .A. ſobre ſus faces, y llamò, .A., .A., Dios piado-
ſo, y gracioſo, luego de iras, y grande de merced, y
verdad. Guardán merced à miles, perdonán delito, y 7
rebello, y pecado: y quitár no quitará, execután deli-
to de padres ſobre hijos, v ſobre hijos de hijos, ſobre
terceros, y ſobre quartos. Y apreſſuró Moſeh, y hu- 8
millóſe à tierra, y encorvóſe. Y dixo ſi ahora hallé 9
gracia en tus ojos .A., ande ahora .A. entre nòs: que
pueblo duro de cerviz él, y perdonarás à nueſtros de-
litos, y à nueſtros pecados, y heredarnoſás. * Y 10 VI
dixo, he yo taján firmamento, delante todo tu pueb-
lo haré maravillas, que no fueron criadas en toda la
tierra, y en todas las gentes: y verá todo el pueblo
que tu entre el, à obra de .A. que temeroſo él, que
yo hazien contigo. Guarda à ti lo que yo te enco 11
mendán oy, he yo deſterrán delante ti; al Emoréo,

Y

y el Kenáanéo; y el Hitéo, y el Perizéo; y el Hivéo,
12 y el Jebuſéo. Sé guardado à ti, porque no tájes firma-
mento, à morador de la tierra, que tu vinien ſobre el-
13 la: por que no ſéa por tropieço entre ti. Que à ſus aras
derrocaréys; y à ſus eſtatuas quebraréys: y à ſus ala-
14 dréas tajaréys. Que no te encorves, à Dios otro; que
15 .A. zeloſo ſu nombre, Dios zeloſo él. Por que no tajes
firmamento, à morador de la tierra; y errarán detras
de ſus dioſes, y ſacrificarán à ſus dioſes, y llamará à ti,
16 y comerás de ſu ſacrificio. Y tomaràs de ſus hijas, para
tus hijos: y errarán ſus hijas detras de ſus dioſes, y ha-
17 rán errar à tus hijos, detras de ſus dioſes. Dioſes de fun-
18 dicion, no hagas à ti. A paſcua de las cenceñas guarda-
rás: ſiete dias comerás cenceñas que te encomendé, à
plazo del mes el temprano: que en el mes el temprano; ſa-
19 liſte de Egypto. Toda abertura de matriz à mi: y todo
tu ganado (QUE) fuere macho, abertura de buey, y car-
20 nero. Y abertura de asno redemirás por carnero, y ſino
redimiéres, y deſervigarloás: todo primogenito de tus
hijos redemirás, y no ſéan a parecidos delante mi, en va-
21 zio. Seis dias ſervirás, y en el dia el ſeteno holgaras; en
22 la arada, y en la ſegada, holgarás. Y paſcua de ſemanas,
harás à ti, primicias de ſiega de trigos: y paſcua de la co-
23 ſecha (EN) arrédeo del año. Tres vezes en el año; ſerá
aparecido todo tu macho, delante el ſeñor .A., Dios de Is-
24 raél. Que deſterraré gentes delante ti, y haré enſanchar
à tu termino: y no codiciará varon à tu tierra, en tu ſu-
bir por ſer aparecido à delante .A. tu Dios, tres veſes
25 en el año. No deguelles ſobre leudo, ſangre de mi ſacrifi-
cio: y no manirá para la mañana, de ſacrificio de carnero
26 de la pasqua. Principio de primicias de tu tierra, traerás
à caſa de .A. tu Dios: no cozines cabrito, con leche de
VII 27 ſu madre. * Y dixo .A. à Moſeh, eſcrive à ti à las palabras
las eſtas: que por dicho de las palabras las eſtas, tajé
28 contigo firmamento, y con Israél. Y fue alli con .A.
quarenta dias, y quarenta noches; pan no comió, y aguas
no bevió: y eſcrivió ſobre las tablas, à palabras del fir-
29 mamento, diez los mandamîentos. Y fue en decender
Moſeh de monte de Sinay, y dos tablas del Teſtimonio
en mano de Moſeh, en ſu decender del monte: y Mo-
ſeh no ſupo; que reluzîa cuero de ſus faces, en ſu hablar
30 con él. Y vido Aaron, y todos hijos de Israél à Moſeh;
y he reluzîa, cuero de ſus faces· y temian de llegarſe à él.
31 Y llamò à ellos Moſeh, y tornáronſe à él, Aaron, y to-
dos los mayorales (que) en la compaña; y habló Moſeh à
32 ellos. Y despues aſſi llegávanſe, todos hijos de Iſraél: y
encomendóles à todo lo que habló .A. con él, en monte
33 de Sinay. Y acabava Moſeh, de hablar con ellos: y dava
34 ſobre ſus façes velo. Y en venir Moſeh delante de .A.
para hablar con él, quitáva à el velo, haſta ſu ſalir; y ſa-
lia, y hablava à hijos de Israél; à lo que era encomenda-
35 do. Y veîan hijos de Israel, à faces de Moſeh; que reluzîa,
cuero de faces de Moſeh, y tornava Moſeh al velo
ſobre ſus faces, haſta ſu venir por hablar con él.

Aft. Reyes Primero, Cap. 18.

CAP. 35.

VAIAKEL.

P.22. 1 Y Hizo juntar Moſeh, à toda compaña de hijos de
Israél, y dixo à ellos: eſtas las coſas, que enco-
2 mendó. .A., para hazer à ellas. Seis dias ſerá
hecha obra; y en el dia el ſeteno, ſerá à vòs ſanti-
dad, Sabat de holgança à .A.: tòdo el hazien en él
3 obra, ſerá matado. No encendays fuego, en todas
4 vueſtras moradas: en dia del Sabat. Y dixo Moſeh;
à toda compana de hijos de Israél, por dezir: eſta la
5 coſa, que encomendó .A. por dezir. Tomad de con
vòs apartadura para .A., todo liberal de ſu cora-
çon; la traerá apartadura de .A.: oro, y plata, y
6 alambre. Y cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, y lino y
7 (PELO DE) Cabras. Y cueros de barvezes embermejeci-
8 dos, y cueros de Taſſos, y maderos de cedros. Y azeyte
para la luminaria: y eſpecias para olio de la uncion, y para
9 ſahumerio de las eſpecias. Y piedras de nicolo, y pied-
ras de enchimientos: para el eſpaldar, y para el pectoral.

12 וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ
13 פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן
14 וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי לֹא
ריש רבתי תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃
טו פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ ׀ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
16 וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ
מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־
17 בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃
18 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת
אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
19 יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר
כ פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא
תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי
21 רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת
22 בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי
23 קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי
24 יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ
וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי
כה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא־תִשְׁחַט עַל־
26 חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית
בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי
בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ
שביעי 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כִּי עַל־פִּי ׀ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־
28 יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־
29 הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ וַיְהִי
בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה
בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו
ל בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
31 מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ וַיִּקְרָא
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה
32 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מפטיר 33 וַיְצַוֵּם אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ וַיְכַל
34 מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא
לה וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃ וְרָאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב
מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃

ס ס ס

פ׳ כב
לה א וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃
2 שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה
3 יוּמָת׃ לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ פ
4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה
ה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה
לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף
6 וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃
7 וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃
8 וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
9 הַסַּמִּים׃ וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃

וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה י
יהוה: את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־ 11
קרסיו ואת־קרשיו את־בריחו את־עמדיו ואת־אדניו: בריחיו ק
את־הארן ואת־בדיו את־הכפרת ואת פרכת 12
המסך: את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת 13
לחם הפנים: ואת־מנרת המאור ואת־כליה ואת־ 14
נרתיה ואת שמן המאור: ואת־מזבח הקטרת ואת־ טו
בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת־
מסך הפתח לפתח המשכן: את ׀ מזבח העלה ואת־ 16
מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־
הכיר ואת־כנו: את קלעי החצר את־עמדיו ואת־ 17
אדניה ואת מסך שער החצר: את־יתדת המשכן 18
ואת־יתדת החצר ואת־מיתריהם: את־בגדי השרד 19
לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־
בגדי בניו לכהן: ויצאו כל־עדת בני־ישראל מלפני כ
משה: * ויבאו כל־איש אשר־נשאו לבו וכל אשר 21 שני
נדבה רוחו אתו הביאו את־תרומת יהוה למלאכת
אהל מועד ולכל־עבדתו ולבגדי הקדש: ויבאו 22
האנשים על־הנשים כל ׀ נדיב לב הביאו חח ונזם
וטבעת וכומז כל־כלי זהב וכל־איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל־איש אשר־נמצא אתו תכלת וארגמן 23
ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת
תחשים הביאו: כל־מרים תרומת כסף ונחשת הביאו 24
את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים
לכל־מלאכת העבדה הביאו: וכל־אשה חכמת־לב כה
בידיה טוו ויביאו מטוה את־התכלת ואת־הארגמן
את־תולעת השני ואת־השש: וכל־הנשים אשר נשא 26
לבן אתנה בחכמה טוו את־העזים: והנשאם הביאו 27
את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
ואת־הבשם ואת־השמן למאור ולשמן המשחה 28
ולקטרת הסמים: כל־איש ואשה אשר נדב לבם אתם 29
להביא לכל־המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד־
משה הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה: פ
ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא יהוה בשם ל שלישי שני
בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה: וימלא אתו 31 כשהן
רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה: מחוברין
ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: 32
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־ 33
מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן־ 34
אחיסמך למטה־דן: מלא אתם חכמת־לב לעשות לה
כל־מלאכת חרש ׀ וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי
מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל ׀ איש חכם־לב א לו
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת
את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה:
ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש 2
חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו
לבו לקרבה אל־המלאכה לעשת אתה: ויקחו מלפני 3
משה את כל־התרומה אשר הביאו בני ישראל
למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו
עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל־החכמים העשים 4
את כל־מלאכת הקדש איש־איש ממלאכתו אשר־
המה עשים: ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם ה
להביא מדי העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת
אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש 6
ואשה אל־יעשו־עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם

Y todo ſabio de coraçon, (que) en vòs: vengan, y hagan; 10
à todo lo que encomendo .A.. Al tabernaculo, à ſu tien- 11
da, y à ſu cobertura: à ſus corchetes, y à ſus tablas, à
à ſus barras, à ſus pilares, y à ſus almirezes. A la arca, 12
y à ſus varas, al cobertero: y à antipára del velo. A la 13
meza y à ſus varas, y à todos ſus vaſos: y à pan de las
faces. Y à almenera de la luminaria; y à ſus vaſos, y à 14
ſus candelas: y à azeyte de la luminaria. Y à ara del ſa- 15
humerio, y à ſus varas; y à olio de la uncion, y à ſahu-
merio de las eſpecias: y à velo de la puerta, para puerta
del tabernaculo. A ara de la alçacion, y à crivo del alam- 16
bre que á él, à ſus varas, y à todos ſus vaſos: al aguama-
nil, y à ſu aſſiento. A cortinas del patío, à ſus pilares, y 17
à ſus almirezes: y à velo de puerta del patio. A eſtacas 18
del tabernaculo, y à eſtacas del patio, y à ſus cuerdas.
A paños del ſervicio, para ſervir en la ſantidad: á paños 19
de la ſantidad, para Aaron el ſacerdote; y á paños de ſus
hijos para ſervir. Y ſaliéron toda compaña de hijos de 20
Iſraél, de delante de Moſeh.*Y viniéron todo varon, que 21 II
lo envoluntó ſu coraçon: y todo que envoluntó ſu eſpiri-
to à él, truxéron à apartadura de .A., para obra de tienda
del plazo, y para todo ſu ſervicio; y para paños de la
ſantidad. Y viniéron los varones, con las mugeres: todo 22
liberal de coraçon, truxéron axorcas, y cercillo, y ſorti-
ja, y cadenado, todo vaſo de oro; y todo varon, que a-
parto apartadura de oro, para .A.. Y todo varon que ſe 23
hallo con él, cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, y lino
y (PELO DE) cabras: y cueros de barvezes embermejeci-
dos, y cueros de Thaſſos, truxéron. Todo apartan apar- 24
tadura de plata, y alambre; truxéron à a partadura de .A.:
y todo el que fue hallado con él maderos de cedros, para
toda obra del ſervicio truxéron. Y toda muger ſabia de 25
coraçon con ſus manos hilavan: y truxéron hilado al car-
deno, y à la purpura, al tinto carmeſi, y à el lino. Y to- 26
das las mugeres que enxalçò ſu coraçon à ellas con cien-
cia: hilavan al (PELO DE) cabras. Y los principes truxé- 27
ron; á piedras del nicolo, y à piedras de los hinchimien-
tos: para el eſpaldar, y para el pectoral. Y á la eſpecia, 28
y al azeyte para luminaria, y para olio de la uncion, y pa-
ra ſahumerio de las eſpecias. Todo varon y muger, que 29
envoluntó ſu coraçon á ellos; por traer para toda la obra,
que encomendo .A., por hazer en mano de Moſeh: tru-
xéron hijos de Iſraél offrecimiento á .A.. * Y dixo Moſeh 30 III
á hijos de Iſraél, véd llamó .A. por nombre, Beſalél hi- II ES-
jo de Huri, hijo de Hùr, á tribo de Jehudáh. Y hinc- 31 TAN-
hió à él, de eſpirito de Dios: en ciencia, en entendimien- DO
to, y en ſaber, y en toda obra. Y para penſar penſami- 32 JUN-
entos: para hazer en el oro, y en la plata, y en el alamb- TAS.
re. Y en arteficio de piedra para engaſtar, y en artefi- 33
cio de madera: para hazer, en toda obra de penſamien-
to. Y para moſtrar diò en ſu coraçon: él, y Aholiab 34
hijo de Ahiſamáh, à tribo de Dan. Hinchió à ellos 35
de ciencia de coraçon, para hazer toda obra de arte-
ficio, y penſador, y recamador en el cardeno, y en
la purpura, en tinto carmeſi, y en el lino, y texe-
dor: hazientes toda obra: y penſantes penſamientos.

CAP. 36.

Y Hará Beſalél, y Aholiab, y todo varon ſabio de 1
coraçon que diò .A. ciencia, y entendimiento en
ellos, para ſaber para hazer à toda la obra de ſer-
vicio de la ſantidad: à todo lo que encomendó .A.. Y 2
llamó Moſeh à Beſalél, y à Aholiab, y à todo varon ſa-
bio de coraçon, que diò .A. ciencia en ſu coraçon: to-
do que lo enxalçó ſu coraçon por llegarſe à la obra por
hazer á ella. Y tomáron de delante Moſeh à toda aparta- 3
dura que truxeron hijos de Iſraél, para obra de ſervi-
cio de la ſantidad, por hazer á ella: y ellos truxéron
á él, mas offrecimiento por la mañana, por la mañana.
Y vinieron todos los ſabios, los hazientes á toda ob- 4
ra de la ſantidad, varon varon de ſu obra que ellos
hazientes. Y dixéron á Moſeh por dezir, multipli- 5
cantes el pueblo por traer mas de lo abaſto del ſervi-
cio, para la obra que encomendó .A. por hazer á
ella. Y encomendó Moſeh, y hizieron paſſar pregon 6
por el real por dezir, varon y muger no hagan mas
obra para apartadura de la ſantidad; y fue vedado
el

7 el pueblo de traer. Y la obra era ſu abaſto, para
IV 8 toda la obra, para hazer à ella: y ſobrar. * Y hi-
zièron todo ſabio de coraçon, con hazientes la obra,
al tabernaculo (DE) diez cortinas: de lino torcido, y
cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, Kerubim ob-
9 ra de maeſtro, hizo à ellos. Longura de la cortina
la una, veynte y ocho con el cobdo, y anchura
quatro con el cobdo, la cortina la una: medida una,
10 à todas las cortinas. Y juntó à cinco las cortinas,
11 una à otra: y cinco cortinas juntó, una à otra. Y
hizo ojales de cardeno, ſobre orilla de la cortina la
una, de cabo en la ajuntadera: aſſi hizo en orilla de
la cortina; la del cabo, en la ajuntadera la ſegunda.
12 Cincuenta ojales hizo en la cortina la una, y cincuen-
ta ojales hizo, en cabo de la cortina; que en la ajuntadera
13 la ſegunda: confrontantes las ojalles, una á otra. Y hizo
cincuenta corchetes de oro; y juntó à las cortinas una à
14 otra con los corchetes, y fue el tabernaculo uno. Y hi-
zo cortinas de (PELO DE) cabras, para tienda ſobre el
15 tabernaculo: (DE) onze cortinas hizo à ellas. Lon-
gura de la cortina la una, treinta con el cobdo,
y quatro cobdos anchura de la cortina la una: me-
16 dida una à onze cortinas. Y juntó a cinco cortinas
17 à ſolas: y à ſeis las cortinas à ſolas. Y hizo oja-
les cincuenta, ſobre orilla de la cortina, la del cabo
en la ajuntadera: y cincuenta ojales hizo, ſobre
18 orilla de la cortina, la ajuntadera la ſegunda. Y hizo
corchetes de alambre cincuenta: para juntar à la
19 tienda, para ſer una. Y hizo cobertura para la
tienda; de cueros de barvezes embermejecidos: y
V 20 cobertura de cueros de Thaſſos de arriba. * Y
hizo à las tablas, para el tabernaculo: de maderos de
21 cedros eſtantes. Diez cobdos longura de la tabla: y
cobdo y mitad del cobdo, anchura de la tabla la una.
22 Dos quicios para la tabla la una, enclavijadas una
con otra; aſſi hizo à todas tablas del tabernaculo.
23 Y hizo à las tablas, para el tabernaculo: veinte
24 tablas, à rincon de Mediodia al Auſtral. Y qua-
renta baſas de plata; hizo debaxo de veinte las
tablas: dos baſas debaxo de la tabla una à dos ſus
quicios, y dos baſas debaxo de la tabla la una à
25 dos ſus quicios. Y à lado del tabernaculo el ſegun-
do, à rincon de Septentrion: hizo veinte tablas.
26 Y quarenta ſus baſas de plata: dos baſas debaxo
de la tabla la una, y dos baſas debaxo de la tabla
27 la una. Y à rincones del tabernaculo à Ponien-
28 te: hizo ſeis tablas. Y dos tablas hizo, à cabos del
29 tabernaculo: en los rincones. Y fueron igualles
de abaxo, y juntas eran cumplidas à ſu cabo à la
ſortija la una: aſſi hizo à ambas ellas, à dos los ca-
30 bos. Y fueron ocho tablas; y ſus baſas de plata;
diez y ſeis baſas: dos baſas dos baſas, debaxo de
31 la tabla la una. Y hizo barras de maderos de ced-
ros: cinco à tablas de lado del tabernaculo el uno.
32 Y cinco barras à tablas de lado del tabernaculo
el ſegundo: y cinco barras à tablas del tabernacu-
33 lo, à rincones de Poniente. Y hizo à la barra la
de medio: por cerrar entre las tablas, del cabo al
34 cabo. Y à las tablas cubrió de oro: y à ſus for-
tijas hizo de oro, lugares para las barras: y cubrió
35 à las baras de oro. Y hizo a la antipara; de carde-
no, y purpura, y tinto carmeſi, y lino torci-
do: hechura de maeſtro hizo à ella, Kerubim.
36 Y hizo á ella quatro pilares de cedros, y cu-
briólos de oro, ſus chapiteles de oro; y vazió à
37 ellos, quatro baſas de plata. Y hizo velo à puerta
de la tienda, de cardeno, y purpura, y tinto carme-
38 ſi, y lino torcido: hechura de recamador. Y á ſus pi-
lares cinco, y á ſus chapiteles, y cubrió ſus cabeças,
y ſus cercos de oro: y ſus baſas cinco, de alambre.

CAP. 37.

1 Y Hizo Beſalél, à la arca de maderos de
cedros: dos cobdos, y medio, ſu lon-
gura; y cobdo, y medio ſu anchura, y
2 cobdo, y medio, ſu altura. Y cubrìóla de oro

7 העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה
רביעי 8 לעשות אתה והותר: ס ויעשו כל־חכם־לב
בעשי המלאכה את־המשכן עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב
9 עשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
י לכל־היריעת: ויחבר את־חמש היריעת אחת אל־
11 אחת וחמש יריעת חבר אחת אל־אחת: ויעש ללאת
תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן
עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית:
12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת
עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
13 הללאת אחת אל־אחת: ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את־היריעת אחת אל־אחת בקרסים ויהי
המשכן אחד: פ
14 ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי־עשרה
טו יריעת עשה אתם: ארך היריעה האחת שלשים
באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת
16 לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את־חמש היריעת לבד
17 ואת־שש היריעת לבד: ויעש ללאת חמשים על
שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת
18 עשה על־שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרסי
19 נחשת חמשים לחבר את־האהל להית אחד: ויעש
מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת
חמישי כ תחשים מלמעלה: ס ויעש את־הקרשים
21 למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמת ארך הקרש
22 ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת אל־אחת כן עשה לכל
23 קרשי המשכן: ויעש את־הקרשים למשכן עשרים
24 קרשים לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני־כסף
עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת־
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת־הקרש
כה האחד לשתי ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת
26 צפון עשה עשרים קרשים: וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
27 תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה
28 ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
29 בירכתים: והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים
אל־ראשו אל־הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני
ל המקצעת: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש
31 האחד: ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע־
32 המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע־המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים
33 ימה: ויעש את־הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים
34 מן־הקצה אל־הקצה: ואת־הקרשים צפה זהב ואת־
טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את־הבריחם
לה זהב: ויעש את־הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
36 ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים: ויעש
לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק
37 להם ארבעה אדני־כסף: ויעש מסך לפתח האהל
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
38 ואת־עמודיו חמשה ואת־וויהם וצפה ראשיהם
וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: פ
לז א ויעש בצלאל את־הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו
ב ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצפהו זהב

טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ 3
אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל-
צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל-צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ 4
בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת-הַבַּדִּים ה
בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת-הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ 6
כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם 7
מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב- 8
אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן-הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת-הַכְּרֻבִים מִשְּׁנֵי
קְצוֹותָו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים 9 קצותיו קרי
בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-
הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ פ

וַיַּעַשׂ אֶת-הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה י
רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ 11
לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ 12
זֵר-זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב 13
וַיִּתֵּן אֶת-הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבַּדִּים 14
לָשֵׂאת אֶת-הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת-הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים טו
וַיְצַף אֹתָם זָהָב לָשֵׂאת אֶת-הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת- 16
הַכֵּלִים ׀ אֲשֶׁר עַל-הַשֻּׁלְחָן אֶת-קְעָרֹתָיו וְאֶת-כַּפֹּתָיו
וְאֵת מְנַקִּיֹּתָיו וְאֶת-הַקְּשָׂוֹת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב
טָהוֹר׃ פ

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה 17 ששי שלישי כשהן מחוברין
אֶת-הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים 18
מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה ׀ קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה 19
גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח
וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה אֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן-הַמְּנֹרָה׃ וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה כ
גְּבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי 21
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר
תַּחַת-שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִמֶּנָּה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה 22
אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת-נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ 23
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ 24
וְאֵת כָּל-כֵּלֶיהָ׃ פ

וַיַּעַשׂ אֶת-מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה כה
רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף 26
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת-גַּגּוֹ וְאֶת-קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת-
קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה- 27
לוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים
לְבַדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת-הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים 28
וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת- 29
קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃ ס וַיַּעַשׂ א לח שביעי רביעי
אֶת-מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ
אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו 2 כשהן מחוברין
עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת-הַסִּירֹת וְאֶת-הַיָּעִים 3
וְאֶת-הַמִּזְרָקֹת אֶת-הַמִּזְלָגֹת וְאֶת-הַמַּחְתֹּת כָּל-כֵּלָיו
עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת 4
תַּחַת כַּרְכֻּבּוֹ מִלְּמַטָּה עַד-חֶצְיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעֹת ה
בְּאַרְבַּע הַקְּצָוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ 6
אֶת-הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת- 7
הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם

נבוב

fino, de dentro, y de fuera: y hizo à ella cerco de
oro derredor. Y vazió à ella quatro ſortijas de 3
oro, ſobre quatro ſus rincones: y dos ſortijas ſobre
ſu lado el uno, y dos ſortijas ſobre ſu lado el ſegun-
do. Y hizo varas de maderos de cedros: y cubrio 4
à ellas de oro. Y metiò à las varas en las ſortijas, 5
ſobre lados de la arca: por llevar à la arca. Y hizo 6
cobertero de oro fino: dos cobdos y medio, ſu lon-
gura, y cobdo, y medio ſu anchura. Y hizo dos 7
Kerubim de oro: de martillo hizo à ellos; de dos ca-
bos del cobertero. Kerub uno de cabo de acá, y 8
Kerub uno de cabo de acá: del cobertero hizo à los
Kerubim, de dos ſus cabos. Y eran los Kerubim 9
eſpandientes alas para arriba, cubrientes con ſus
alas ſobre el cobertero, y ſus faces uno à otro: al
cobertero, eran faces de los Kerubim. Y hizo à la 10
meza, de maderos de cedros: dos cobdos ſu longu-
ra, y cobdo ſu anchura, y cobdo y medio, ſu altura.
Y cubriò á ella de oro fino: y hizo á ella cerco de 11
oro derredor. Y hizo á ella moldura de puño der- 12
redor: y hizo cerco de oro à ſu moldura, derredor.
Y vazió á ella quatro ſortijas de oro: y diò á las
ſortijas, ſobre quatro los rincones; que à quatro ſus
pies. Enfrente de la moldura, eran las ſortijas: lu- 14
gares para las varas, para llevar à la meza. Y hizo 15
à las varas de maderos de cedros, y cubriò á ellas
de oro: para llevar à la meza. Y hizo á los vaſos, 16
que ſobre la meza; à ſus eſcudillas, y á ſus cucharas,
y à ſus alimpiaderas, y á las medias cañas, que era
cubierta con ellas: de oro fino. * Y hizo á la al- 17 VI
menara de oro fino: de martillo hizo á la almena- III
ra, ſu pie, y ſu caña, ſus vaſos, ſus mançanas, y EST.
ſus flores, della eran. Y ſeis cañas ſalientes de ſus 18 JUN-
lados, tres cañas de almenara de ſu lado el uno: y TAS.
tres cañas de almenara, de ſu lado el ſegundo. Tres 19
copos almendrados en la caña la una, mançana, y
flor: y tres copos almendrados en caña una, man-
çana, y flor: aſsi á ſeis las cañas, las ſalientes de
la almenara. Y en la almenara quatro copos: almen- 20
drados, ſus mançanas, y ſus flores. Y mançana 21
debaxo de dos las cañas della; y mançana debaxo
de dos las cañas della; y mançana, debaxo de
dos las cañas della: à ſeis las cañas las ſalientes
della. Sus mançanas y ſus cañas della eran; toda 22
ella de martillo uno, de oro fino. Y hizo á ſus 23
candelas ſiete: y ſus molletas, y ſus paletas, de oro
fino. Quintal de oro fino hizo á ella, y á todos 24
ſus atuendos. Y hizo à ara del ſahumerio de made- 25
ros de cedros: cobdo ſu longura, y cobdo ſu an-
chura quadrada, y dos cobdos ſu altura, della eran
ſus cuernos. Y cubrió à ella de oro fino, á ſu 26
techo, y à ſus paredes derredor, y á ſus cuer-
nos: y hizo á ella, cerco de oro derredor. Y dos 27
ſortijas de oro hizo á ella debaxo á ſu cerco, ſobre
dos ſus coſtados, ſobre dos ſus lados: para lugares
para las varas, para llevar á ella con ellas. Y hizo á las 28
varas de maderos de cedros, y cubrió á ellas de oro.
Y hizo á olio de la uncion, ſantidad; y á ſahumerio 29
de las Eſpecias limpio: hechura de conficionador. VII

CAP. 38. IV

Y Hizo á ara de la alçacion de maderos de ce- 1 EST.
dros; cinco cobdos ſu longura, y cinco cob- JUN-
dos ſu anchura quadrada, y tres cobdos ſu TAS.
altura. Y hizo ſus cuernos, ſobre quatro ſus rin- 2
cones, della eran ſus cuernos: y cubriò à ella de
alambre. Y hizo à todos vaſos de la ara, à las 3
ollas, y à los muelles, y à las eſparzideras, à los
garfios, y à las paletas; todos ſus atuendos hizo de
alambre. Y hizo à la ara crivo; obra de red de 4
alambre, debaxo de ſu ſuelo de abaxo, haſta ſu mi-
tad. Y vazió quatro ſortijas, en quatro los ca- 5
bos, à crivo de alambre: lugares para las varas.
Y hizo à las varas de maderos de cedros: y cu- 6
briò á ellas de alambre. Y metiò á las varas en las ſor- 7
tijas, ſobre lados de la ara, para llevar á ella con ellas:

hueco

8 hueco de tablas hizo à ella. Y hizo al aguamanil de
alambre; y à ſu aſſiento de alambre: con eſpejos de
las aſonſadeantes, que aſonſadeavan à puerta de tienda
9 del plazo. Y hizo al patio: à parte de Medio dia Auſ-
tral, cortinas del patio de lino torcído, ciento con el
10 cobdo. Sus pilares veinte; y ſus baſas veinte de alam-
11 bre: chapiteles de los pilares, y ſus cercos de plata. Y
à parte de Septentrion, ciento con el cobdo; ſus pi-
lares veinte, y ſus baſas veinte de alambre: chapite-
12 les de los pilares, y ſus cercos de plata. Y à parte de
Poniente, cortinas, cincuenta con el cobdo, ſus pila-
res diez, y ſus baſas diez: chapiteles de los pilares, y
13 ſus cercos de plata. Y à parte de Levante à Oriente,
14 cincuenta cobdos. Cortinas quinze cobdos à el rincon:
15 ſus pilares tres, y ſus baſas tres. Y al rincon el ſe-
gundo; de acá, y de acá à puerta del patio, cortinas
quinze cobdos: ſus pilares tres, y ſus baſas tres.
16 Todas cortinas del patio al derredor, de lino torci-
17 do. Y las baſas para los pilares de alambre, chapite-
les de los pilares, y ſus cercos de plata, y cobertura
de ſus cabeças de plata: y ellos cercados de plata, to-
18 dos pilares del patio. Y velo de puerra del patio,
hechura de recamador; cardeno, y purpura, y tinto
carmeſi, y lino torcido: y veinte cobdos, longura, y
altura en anchura cinco cobdos, enfrente cortinas del
19 patio. Y ſus pilares quatro, y ſus baſas quatro de
alambre; ſus chapiteles de plata, y cobertura de ſus ca-
20 beças, y ſus cercos de plata. Y todas las eſtacas para el
Tabernaculo, y para el patio derredor, de alambre.
Aft. Reyes Primero, Cap. 7.

PEKUDE.

P. 23. 21 Eſtos cuentos del Tabernaculo, Tabernaculo del
Teſtimonio, que fue contado por dicho de Moſeh:
ſervicio de los Levitas, por mano de Ythamar, hi-
22 jo de Aaron el ſacerdote. Y Beſalhél hijo de Uri hijo de
Húr, a tribo de Jehudah: hizo à todo lo que encomen-
23 dó .A. à. Moſeh. Y con el Aholiáb hijo de Ahiſamáh
à tribo de Dan, maeſtro, y penſador: y recamador, en
el cardeno, y en la purpura, y en el tinto el carmeſi,
24 y en el lino. Todo el oro, el hecho para la obra, en to-
da obra de la ſantidad: y fue oro de la mecedura,
veinte, y nueve quintales; y ſiete cientos y treinta pe-
25 ſos, con peſo de la ſantidad. Y plata de contados de
la compaña, cien quintales: y mil y ſiete cientos y
26 ſetenta, y cinco peſos, con peſo de la ſantidad. Be-
kah por cabeça, mitad del peſo con peſo de la ſanti-
dad: à todo el paſſan ſobre los contados; de edad de
veinte años, y arriba, à ſeys cientos y tres mil, y
27 quinientos y cincuenta. Y fue cien quintales de la
plata; para vaziar à baſas de la ſantidad; y a baſas
de la antipara: çien baſas para cien los quintales, quin-
28 tal para cada baſa. Y de los mil y ſiete cientos, y ſeten-
ta, y cinco, hizo chapiteles para los pilares: y cubrió
29 ſus cabeças, y cercó à ellos. Y alambre de la mecedura,
30 ſetenta quintales: y dos mil y quatro cientos peſos. Y
hizo con el à baſas de puerta de tienda del plazo, y
à ara del alambre, y à crivo del alambre que à él: y
31 à todos vaſos de la ara. Y à baſas del patio derre-
dor, y à baſas de puerta del patio: y à todas eſtacas
del tabernaculo, y à todas eſtacas del patio derredor.

CAP. 39.

1 Y Del cardeno, y la purpura y tinto el carmeſi,
hiziéron paños de ſervicio, para ſervir en la
ſantidad: y hiziéron à paños de la ſantidad, que
II V EST. JUNTAS. 2 que à Aaron; como encomendó .A. à Moſch. * Y
hizo al eſpaldar: de oro, cardeno, y purpura, y
3 tinto carmeſi, y lino torcido. Y eſpandiéron à
planchas del oro, y tajó hilos, par hazer entre el
cardeno, y entre la purpura, y entre tinto el car-
4 meſi, y entre el lino: hechura de maeſtro. Ombreras hi-
5 ziéron à èl juntantes: ſobre dos ſus cabos fue juntado. Y
maeſtria de ſu cintura que ſobre él, del el, como ſu
hechura, de oro, cardeno, y purpura, y tinto car-
meſi, y lino torcido: como encomendó .A. à Moſeh.

8 נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ ס וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר
נְחֹשֶׁת וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ
9 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ס וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת ׀
נֶגֶב תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃
י עַמּוּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים
11 וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם
12 כָּסֶף׃ וְלִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם
עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כָּסֶף׃
13 14 וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ קְלָעִים חֲמֵשׁ־
עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכָּתֵף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם
טו שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר
קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם
16 17 שְׁלֹשָׁה׃ כָּל־קַלְעֵי הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְהָאֲדָנִים
לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשׁוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כֹּל עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃
18 וּמָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה בְרֹחַב
19 חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם
כ וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכָל־הַיְתֵדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלֶחָצֵר סָבִיב
נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס

פ׳ כג 21 אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־
פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
22 וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־
23 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ
לְמַטֵּה־דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן
24 וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ ס כָּל־הַזָּהָב
הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי ׀ זְהַב
הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
כה שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר
וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
26 הַקֹּדֶשׁ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
27 וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי
הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר
28 כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְאֶת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה
וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק
29 אֹתָם׃ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־
ל מֵאוֹת שָׁקֶל׃ וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ
31 וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־
אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
לט א יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃ וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי־שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

פ

שני חמישי 2 וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
כשהן מחוברין 3 וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וַיְרַקְּעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב וְקִצֵּץ פְּתִילִם
לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת
4 הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ כְּתֵפֹת עָשׂוּ־לוֹ
קצותיו קרי ה חֹבְרֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹוֹתָו חֻבָּר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו
מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ס

6 ויעשו את־אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת
7 פתוחי חותם על־שמות בני ישראל: וישם אתם על
כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה
יהוה את־משה: פ
8 ויעש את־החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב
9 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: רבוע היה
כפול עשו את־החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול:
וימלאו־בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת י
12 11 הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור
13 השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש
שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם:
14 והאבנים על־שמת בני־ישראל הנה שתים עשרה
על־שמתם פתוחי חתם איש על־שמו לשנים עשר
שבט: ויעשו על־החשן שרשרת גבלת מעשה עבת טו
16 זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב
17 ויתנו את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן: ויתנו
שתי העבתת הזהב על־שתי הטבעת על־קצות
18 החשן: ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על־שתי
המשבצת ויתנם על־כתפת האפד אל־מול פניו:
19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על־שני קצות החשן
על־שפתו אשר אל־עבר האפד ביתה: ויעשו שתי כ
טבעת זהב ויתנם על־שתי כתפת האפד מלמטה
ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד:
21 וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־טבעת האפד
בפתיל תכלת להית על־חשב האפד ולא־יזח החשן
מעל האפד כאשר צוה יהוה את־משה: פ
שלישי ששי 22 ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:
בשחן מחוברין 23 ופי־המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא
24 יקרע: ויעשו על־שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן
ותולעת שני משזר: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו כה
את־הפעמנים בתוך הרמנים על־שולי המעיל סביב
26 בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן ורמן על־שולי
המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את־משה: ס
27 ויעשו את־הכתנת שש מעשה ארג לאהרן
28 ולבניו: ואת המצנפת שש ואת־פארי המגבעת
29 שש ואת־מכנסי הבד שש משזר: ואת־האבנט שש
משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם
כאשר צוה יהוה את־משה: ס ויעשו את־ ל
ציץ נזר־הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי
31 חותם קדש ליהוה: ויתנו עליו פתיל תכלת לתת
על־המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה:
32 ס ותכל כל־עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה
כן עשו: פ
רביעי 33 ויביאו את־המשכן אל־משה את־האהל ואת־כל־
בריחיו קרי 34 כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: ואת־מכסה
עורת האילם המאדמים ואת־מכסה ערת התחשים
ואת פרכת המסך: את־ארון העדת ואת־בדיו ואת לה
36 הכפרת: את־השלחן את־כל־כליו ואת לחם
37 הפנים: את־המנרה הטהרה את־נרתיה נרת
38 המערכה ואת־כל־כליה ואת שמן המאור: ואת
מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
39 ואת מסך פתח האהל: את ׀ מזבח הנחשת ואת־
מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־
הכיר ואת־כנו: את קלעי החצר את־עמדיה ואת־ מ
אדניה ואת־המסך לשער החצר את־מיתריו ויתדתיה
ואת

Y hiziéron á piedras del Nicolo, rodeadas de engas- 6
tes de oro: gravádas de gravadura, de ſello, con
nombres de hijos de Iſraél. Y puſo à ellas ſobre 7
ombreras del eſpaldar, piedras de memoria á hi-
jos de Iſraél: como encomendó .A. à Moſeh. Y 8
hizo al pectoral hechura de Maeſtro, como obra del Es-
paldar: oro, cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, y li-
no torcido. Quadrado era doblado, hiziéron al 9
pectoral: palmo ſu longura, y palmo ſu anchura
doblado. Y hinchiéron en él, quatro ordenes de 10
piedra: orden, Rubi, Eſmeralda, y Chriſoleta, la
orden la una. Y la orden la ſegunda: Carbúnculo, 11
Saphira, y Diamante. Y la orden la tercera: To- 12
pacio, Turqueza, y Amethyſta. Y la orden la quar- 13
ta, Tharſis, Nicolo, y Iaſpe: arrodeadas de enga-
ſtes de oro en ſus engaſtes. Y las piedras, con nom- 14
bres de hijos de Iſraél ellas, doze con ſus nombres:
gravaduras de ſello, cada una ſobre ſu nombre, à do-
ze tribos. Y hiziéron ſobre el pectoral, cadenas de 15
aterminamiento, hechura de trença: de oro fino. Y 16
hizieron dos engaſtes de oro, y dos ſortijas de oro;
y diéron à dos las ſortijas, ſobre dos cabos del pec-
toral. Y diéron dos las trenças del oro, ſobre dos 17
las ſortijas: ſobre cabos del pectoral. Y á dos cabos 18
de dos las trenças, diéron ſobre dos los engaſtes: y
diéronlos, ſobre ombreras del eſpaldar, a eſcuentra
ſus faces. Y hiziéron dos ſortijas de oro, y puſié- 19
ron ſobre dos cabos del pectoral: ſobre ſu orilla que
á parte del eſpaldar à dentro. Y híziéron dos ſor- 20
tijas de oro, y diéronlas ſobre dos ombréras del eſ-
paldar de abaxo de enfrente ſus faces, delante de ſu
juntura: de arriba á maeſtría del eſpaldar. Y juntá- 21
ron al pectoral de ſus ſortijas, à ſortijas del eſpaldar
con hilo de cardeno, por ſer ſobre maeſtría del eſpal-
dar, y no ſe tiráva el pectoral de ſobre el eſpaldar:
como encomendó .A. à Moſeh. * Y hizo á manto 22 III
del eſpaldar obra de texedor: todo de cardeno. Y 23 VI
cabeçon del manto entre èl, como cabeçon de malla: EST.
orilla à ſu cabeçon derredor, (QUE) no ſe rompieſſe. JUN-
Y hiziéron ſobre haldas del manto, granadas de car- 24 TAS.
deno, y purpura, y tinto carmeſi: [y lino] torcido.
Y hizieron campanillas de oro fino: y diéron á las 25
campanillas, entre las granadas; ſobre haldas del man-
to-derredor, entre las granadas. Campanilla y gra- 26
nada, campanilla, y granada, ſobre haldas del man-
to derredor: por ſervir, como encomendó .A. à Mo-
ſeh. Y hiziéron á las tunicas de lino, obra de texe- 27
dor: para Aaron, y para ſus hijos. Y à la toca de 28
lino, y à ramales de los cofias de lino: y á pañe-
tes del lino; lino torcido. Y al cinto, de lino torci- 29
do, y cardeno, y purpura, y tinto carmeſi, obra
de recamador: como encomendó .A. a Moſeh. Y hi- 30
ziéron al frontal corona de la ſantidad, de oro fino:
y eſcriviéron ſobre èl eſcritura, gravadúra de ſello,
ſantidad para .A.. Y diéron ſobre èl hilo de carde- 31
no, por dar ſobre la toca de arriba: como encomen-
dó .A. à Moſeh. Y acabóſe todo ſervicio del ta- 32
bernaculo de tienda del plazo: y hiziéron hi-
jos de Iſraél; como todo lo que encomendó .A. à
Moſeh aſſi hiziéron. * Y truxéron al tabernaculo à 33 IV
Moſeh; à la tienda, y à todos ſus vaſos, ſus cor-
chétes, ſus tablas; ſus barras, y ſus pilares, y ſus
almirezes. Y à cobertero de cueros de los bar- 34
vezes los embermejecidos, y a cobertero de cue-
ros de Taſſos: y à antipara del velo. A arca 35
del teſtimonio, y à ſus varas: y al cobertero. A 36
la meſa, à todos ſus atuendos, y à pan de las fa-
ces. A la almenara la limpia, à ſus candelas, 37
candelas de la ordenança, y à todos ſus vaſos: y
à azeyte de la luminaria. Y à ara del oro, y à 38
olio de la uncion, y à ſahumerio de las eſpecias:
y à velo, de puerta de la tienda. A ara del alambre, y 39
à crivo del alambre, que à èl, à ſus varas, y à todos
ſus atuendos: al aguamanil, y à ſu aſſiento. A cortinas 40
del patio, à ſus pilares, y à ſus almirezes, y al velo,
para puerta del patio, á ſus cuerdas, y ſus eſtacas:
y

y à todos atuendos de ſervicio del tabernaculo para
41 tienda del plazo. A paños del ſervicio, para ſervir
en la ſantidad: à paños de la ſantidad, para Aaron
42 el ſacerdote, y à paños de ſus hijos para ſervir. Co-
mo todo lo que encomendó .A. à Moſeh: aſſi hiziè-
43 ron hijos de Iſraél; à todo el ſervicio. Y vido Moſeh
à toda la obra, y he hiziéron à ella como encomen-
dó .A. aſſi hiziéron: y bendixo à ellos Moſeh.

CAP. 40.

V 1 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. En dia del mez
VII el primero en uno al mez: harás levantar à ta-
Est. 3 bernaculo de tienda del plazo. Y pondrás al-
Jun- li à arca del Teſtimonio: y cubrirás ſobre la arca à
tas. 4 la antipara. Y meterás à la meza, y ordenarás à ſu
ordenança: y traerás à la almenara, y encenderás à
5 ſus candelas. Y darás à ara del oro para ſahumerio,
delante arca del teſtimonio: y pondrás à velo de la
6 puerta al tabernaculo. Y darás à ara de la alçacion:
delante puerta de tabernaculo, de tienda del plazo.
7 Y darás al aguamanil, entre tienda del plazo, y en-
8 tre la ara: y darás alli aguas. Y pondrás al patio
9 derredor: y darás à velo de puerta del patio. Y to-
marás à olio de la uncion, y untarás al tabernaculo,
y à todo lo que en èl: y ſantificarás à èl, y à todos
10 ſus vaſos, y ſerá ſantidad. Y untaras à ara de la alça-
cion, y à todos ſus atuendos: y ſantificarás à la ara, y
11 ſerá la ara, ſantidad de ſantidades. Y untarás al
12 aguamanil y à ſu aſſiento: y ſantificarás à él. Y harás
llegar à Aaron, y à ſus hijos, à puerta de tienda del
13 plazo: y lavarás à ellos con las aguas. Y harás veſtir
à Aaron, à paños de la ſantidad: y ungirás à èl, y
14 ſantificarás à el, y ſervirá á mi. Y á ſus hijos harás
15 llegar: y harás veſtir à ellos tunicas. Y ungirás à el-
los, como ungiſte a ſu padre, y ſervirán à mi: y ſerá
para ſer à ellos ſu uncion por ſacerdocio perpetuo, à
16 ſus generancios. Y hizo Moſeh: como todo lo que
VI 17 encomendó .A. à èl, aſſi hizo. * Y fue en el mez el
primero, en el año el ſegundo, en uno al mes: fue le-
18 vantado el tabernaculo. Y hizo levantar Moſeh al ta-
bernaculo: y dió à ſus almirezes, y hizo poner à ſus ta-
blas, y dió à ſus barras: y hizo levantar à ſus pilares.
19 Y eſpandió à la tienda, ſobre el tabernaculo, y hizo
poner àl cobertero de la tienda ſobre èl de arriba: como
20 encomendó .A. à Moſeh. Y tomó, y dió al Teſtimo-
nio en la arca, y hizo poner à las våras ſobre la arca:
21 y dió al cobertero ſobre la arca de arriba. Y metió à
la arca al tabernaculo, y hizo poner á antipara del ve-
lo, y cubrió ſobre arca del Teſtimonio: como enco-
22 mendó .A. a Moſeh. Y dió à la meza en tienda del
plazo, ſobre rincon del tabernaculo à Septentrion:
23 de fuera à la antipara. Y ordenó ſobre ella, orden de
24 pan delante .A: como encomendó .A. a Moſeh. Y
hizo poner à la almenara, en tienda del plazo; enfren-
te de la meza: ſobre rincon del tabernaculo à Medio-
25 dia. Y encendió las candelas delante de .A.: como
26 encomendó .A. à Moſeh. Y hizo poner à ara del
27 oro, en tienda del plazo: delante de la antipara. Y
hizo ſahumar ſobre ella, ſahumerio de eſpecias: co-
VII 28 mo encomendó .A. à Moſeh. * Y hizó poner à
29 velo de la puerta, al tabernaculo. Y a ara de la al-
çacion, puſo à puerta de tabernaculo de tienda del
plazo: y alçó ſobre ella à la alçacion, y al preſen-
30 te, como encomendó .A. à Moſeh. Y hizo po-
ner al aguamanil; entre tienda del plazo, y entre la
31 ara: y dió alli aguas para lavar. Y lavávanſe dèl,
Moſeh, y Aaron, y ſus hijos: à ſus manos, y
32 à ſus pies. En ſu entrar à tienda del plazo, y en ſu
llegar à la ara, ſe lavávan: como encomendó .A, à
33 Moſeh. Y hizo levantar al patio derredor al ta-
bernaculo, y à la ara, y dió à velo de puerta del
34 patio: y acabó Moſeh á la obra. Y cubrió la
nuve à tienda del plazo: y honra de .A. hinchió
35 al tabernaculo. Y no pudo Moſeh por en-
trar à tienda del plazo, que poſó ſobre ella la
nuve: y honra de .A: hinchió al tabernaculo.

41 ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי
השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן
42 ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה יהוה את משה
חמישי 43 כן עשו בני ישראל את כל העבדה: וירא משה את
שביעי כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן
בשהן מחוברין עשו ויברך אתם משה: פ
מ א וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ביום החדש הראשון
3 באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: ושמת
שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת:
4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את
ה המנרה והעלית את נרתיה: ונתתה את מזבח הזהב
לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח
6 למשכן: ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן
7 אהל מועד: ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין
8 המזבח ונתת שם מים: ושמת את החצר סביב ונתת
9 את מסך שער החצר: ולקחת את שמן המשחה
ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
י ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח העלה
ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
11 קדשים: ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו:
12 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
13 ורחצת אתם במים: והלבשת את אהרן את בגדי
14 הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ואת בניו
טו תקריב והלבשת אתם כתנת: ומשחת אתם כאשר
משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם
16 משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל
ששי 17 אשר צוה יהוה אתו כן עשה: ס ויהי בחדש
הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן:
18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את
19 קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: ויפרש את
האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
ב מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ס ויקח
ויתן את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן
21 ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה: ויבא את
הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על
ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: ס
22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן
23 צפנה מחוץ לפרכת: ויערך עליו ערך לחם לפני
24 יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ס וישם
את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
כה נגבה: ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
26 משה: ס וישם את מזבח הזהב באהל מועד
27 לפני הפרכת: ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה
שביעי 28 יהוה את משה: ס וישם את מסך הפתח
29 למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
ל את משה: ס וישם את הכיר בין אהל מועד
31 ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: ורחצו ממנו
32 משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם
אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר
33 צוה יהוה את משה: ס ויקם את החצר
סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל
משה את המלאכה: פ
34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
לה המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי
שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן:

מפטיר 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
37 מסעיהם : ואם־לא יעלה הענן ולא יסעו עד־יום
38 העלתו : כי ענן יהוה על־המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל־בית־ישראל בכל־מסעיהם :

Y en alçarſe la nuve de ſobre el tabernaculo, movi- 36
anſe hijos de Iſraél: en todas ſus movidas. Y ſino 37
ſe alçava la nuve: y no ſe movian, haſta dia de ſu
alçarſe. Que nuve de .A. ſobre el tabernaculo de 38
dia, y fuego era de noche en èl: à ojos de toda ca-
ſa de Iſraél, en todas ſus movidas.

Aft. Reyes Primero Cap. 7.

Tiene el libro de Exodus 1209 Paſukim.

חזק

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה · אר"ט סימן : וחציו אלהים לא תקלל : ופרשיותיו
י"א · א' זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כ"ט · ולילה ללילה יחוה דעת
סימן : ופרקיו מ · תורת אלהיו בלבו סימן : מנין הפתוחות תשע
וששים והסתומות חמש ותשעים · הכל מאה וששים
וארבע פרשיות · ישלח עוזרך מקדש
ומציון יסעדך סימן :

ספר שלישי

ויקרא

א

יוחד שימין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' פ' כד

א' זעירא ויקרא אל־משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
2 לאמר : דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם אדם
כי־יקריב מכם קרבן ליהוה מן־הבהמה מן־הבקר ומן־
3 הצאן תקריבו את־קרבנכם : אם־עלה קרבנו מן־
הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל מועד יקריב
4 אתו לרצנו לפני יהוה : וסמך ידו על ראש העלה
ה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את־בן הבקר לפני
יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את־הדם וזרקו את־
הדם על־המזבח סביב אשר־פתח אהל מועד :
6 7 והפשיט את־העלה ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני
אהרן הכהן אש על־המזבח וערכו עצים על־האש :
8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את־הראש
ואת־הפדר על־העצים אשר על־האש אשר על־
9 המזבח : וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן
את־הכל המזבחה עלה אשה ריח־ניחוח ליהוה :
י ס ואם־מן־הצאן קרבנו מן־הכשבים או מן־
11 העזים לעלה זכר תמים יקריבנו : ושחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את־
12 דמו על־המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת־
ראשו ואת־פדרו וערך הכהן אתם על־העצים אשר
13 על־האש אשר על־המזבח : והקרב והכרעים ירחץ
במים והקריב הכהן את־הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה : פ
שני 14 ואם מן־העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן־התרים
טו או מן־בני היונה את־קרבנו : והקריבו הכהן אל־
המזבח ומלק את־ראשו והקטיר המזבחה ונמצה
16 דמו על קיר המזבח : והסיר את־מראתו בנצתה
והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן :
17 ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן
המזבחה על־העצים אשר על־האש עלה הוא אשה
ב א ריח ניחח ליהוה : ס ונפש כי־תקריב
קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
2 ונתן עליה לבנה : והביאה אל־בני אהרן הכהנים
וקמץ

LIBRO TERCERO.

LEVITICUS.

CAP. I.

VAIKRA.

Y Llamò à Moſeh: y habló .A. à el, de tien- 1 P.24.
da del plazo por dezir. Habla à hijos de 2
Iſraél, y dirás à ellos; hombre quando lle-
gáre de vos llegacion à .A.: de la qua-
tropea, de las vacas, y de las ovejas,
llegareis a vueſtra llegacion. Si alçacion ſu 3
llegacion de las vacas; macho perfecto lo llegará, à
puerta de tienda del plazo llegará à el, por ſu volun- 4
tad delante .A.. Y aſufrirá ſu mano ſobre cabeça de la
alçacion: y ſerá envoluntado à el, para perdonar ſobre
el. Y degollará à hijo de la vaca delante .A.: y llega- 5
ran hijos de Aaron los ſacerdotes a la ſangre, y eſpar-
zirán a la ſangre ſobre la ara derredor, que à puerta de
tienda del plazo. Y deſollará a la alçacion: y deſmem- 6
brará à ella por ſus miembros. Y darán hijos de Aaron el 7
ſacerdote fuego ſobre la ara: y ordenarán leños ſobre el
fuego. Y ordenarán hijos de Aaron los ſacerdotes; à los 8
miembros, à la cabeça, y al redaño: ſobre los leños, que
ſobre el fuego, que ſobre la ara. Y ſu entraña, y ſus ro- 9
dillas lavará con aguas: y hará ſahumár el ſacerdote à lo
todo en la ara, alçacion, ofrenda olor recebible à .A..
Y ſi de las ovejas ſu llegacion, de los carneros, ó de las 10
cabras para alçacion: macho perfecto lo llegará. Y de- 11
gollará à el, ſobre rincon de la ara à Septentrion delan-
te .A.: y eſparzirán hijos de Aaron los ſacerdotes, a ſu
ſangre, ſobre la ara derredòr. Y deſmembrará à el por 12
ſus miembros, y à ſu cabeça, y à ſu redaño: y ordena-
rá el ſacerdote à ellos; ſobre los leños, que ſobre el fue-
go, que ſobre la ara. Y la entraña, y las rodillas, lava- 13
rá en las aguas: y llegará el ſacerdote à el todo, y hará ſa-
humár en la ara; alçacion ella, ofrenda olór recebible à
.A..*Y ſi de la ave alçacion ſu llegacion à.A.: y llegará de 14 II
las tortolas, ó de hijos de la paloma a ſu llegacion. Y lle- 15
garlohá el ſacerdote à la ara; y partirá à ſu cabeça, y hará
ſahumar en la ara: y ſerá eſpremida ſu ſangre ſobre pa-
rèd de la ara. Y quitará a ſu pàpo con ſu pluma: y echará 16
à el cerca la ara à Oriente, à lugar de la ceniza. Y 17
henderá à el por ſus alas, no apartará; y hará ſahu-
már à èl, el ſacerdote à la ara, ſobre los leños, que
ſobre el fuego: alçacion ella, ofrenda olór recebible à .A..

CAP. 2.

Y Alma quando llegáre llegacion de preſente 1
à .A.; ſemola ſerá ſu llegacion: y vazia-
rá ſobre ella azeyte, y dará ſobre ella encien-
ço. Y traerlahá à hijos de Aaron los ſacerdotes, 2
y

y puñeará de alli hinchímiento de ſu puño; de ſu ſe-
mola, y de ſu azeyte; ſobre todo ſu encienço: y
hará ſahumar el ſacerdote à ſu ſahumerio en la ara,
3 ofrenda olór recebible à .A.. Y el remaneciѐn del
preſente para Aaron, y para ſus hijos: ſantidad de
4 ſantidades de ofrendas de .A.. Y quando llegares
llegacion de preſente, coſidura de horno: ſemola,
tortas cenceñas embueltas en el azeyte, y buñuelos
5 cenceñas untados en el azeyte. Y ſi preſente ſobre
la caçuéla tu llegacion: ſemola embuelta en el azeyte,
6 cenceña ſerá. Deſpedaçáras à ella pedaços, y va-
III 7 ziarás ſobre ella azeyte: preſente ella. * Y ſi pre-
ſente de ſartѐn ſu llegacion: ſemola con el azeyte ſe-
8 rá hecha. Y traerás al preſente que ſerá hecho deſ-
tos à .A.: y llegarloha al ſacerdote, y llegarloha à la
9 ara. Y apartará el ſacerdote del preſente, à ſu ſa-
humerio; y hará ſahumár en la ara: ofrenda olor re-
10 cebible à .A.. Y el remaneciѐn del preſente para Aa-
ron y para ſus hijos: ſantidad de ſantidades, de of-
11 rendas de .A.. Todo el preſente que llegàréys à
.A.; no ſerá hecho leudo: que toda levadura, y to-
12 da miel, no harѐys ſahumár della ofrenda à .A.. Lle-
gacion de principio llegareis à ellos à .A.: y à la ara
13 no ſubirán, por olòr recebible. Y toda llegacion de
tu preſente, con ſal ſalarás; y no baldaras ſal de fir-
mamento de tu Dios, de ſobre tu preſente: ſobre
14 toda tu llegacion llegarás ſal. Y quando llegáres pre-
zente de primicias à .A.: temprano, toſtado en el fue-
go, majado, tierno; llegarás à preſente de tus primi-
15 cias. Y darás ſobre el azeyte, y pondrás ſobre el
16 encienço: preſente el. Y hará ſahumár el ſacerdote
à ſu ſahumerio de ſu majado, y de ſu azeyte, ſobre
todo ſu encienço: ofrenda à .A.

C A P. 3.

IV 1 Y Si ſacrificio de pazes ſu llegacion: ſi de las va-
cas el llegán, ſi macho, ſi hembra, perfecto lo
2 llegará delante .A.. Y aſufrirá ſu mano ſobre
cabeça de ſu llegacion; y degollarlohá à puerta de
tienda del plazo: y eſparzirán hijos de Aaron los ſa-
3 cerdotes à la ſangre, ſobre la ara derredor, Y llega-
rá de ſacrificio de las pazes, ofrenda à .A.: al ſevo el
cubrien à la entraña, y à todo el ſevo que ſobre la
4 entraña. Y à dos los riñones; y al ſevo que ſobre
ellos, que ſobre los hijares: y al ſobran ſobre el hí-
5 gado, con los riñones lo quitará. Y ſahumarán à él
hijos de Aaron a la ara; ſobre la alçacion, que ſo-
bre los leños que ſobre el fuego: ofrenda olor rece-
6 bible à .A.. Y ſi de las ovejas ſu llegacion, por ſa-
crificio de pazes à .A.: macho, o hembra, per-
7 fecto lo llegara. Si carnero él llegán a ſu llega-
8 cion: y llegará à él delante .A.. Y aſufrirá
a ſu mano ſobre cabeça de ſu llegacion; y degol-
lará à él delante tienda del plazo: y eſparzi-
rán hijos de Aaron à ſu ſangre, ſobre la ara der-
9 redór. Y llegara de ſacrificio de las pazes
ofrenda à .A.; ſu ſevo, la cola entera; à eſ-
cuentra el eſpinazo la quitará: y al ſevo el cu-
brien à la entraña, y à todo el ſevo que
10 ſobre la entraña. Y à dos los riñones, y
al ſevo que ſobre ellos, que ſobre los hi-
jares: y al ſobran ſobre el hìgado, con los ri-
11 ñones la quitará. Y hazerloha ſahumár el ſa-
cerdote en la ara: comîda de ofrenda à .A..
12 Y ſi cabron ſu llegacion: y llegarloha delante .A..
13 Y aſufrirá a ſu mano ſobre ſu cabeça, y degollará à el,
delante tienda del plazo: y eſparzirán hijos de Aa-
14 ron à ſu ſangre, ſobre la ara derredor. Y llegará
dél ſu llegacion, ofrenda à .A.: al ſevo el cubriѐn
à la entraña. y à todo el ſevo que ſobre la en-
15 traña. Y à dos los riñones; y al ſevo que ſobre
ellos, que ſobre los hijares: y al ſobran ſobre el hì-
16 gado; con los riñones lo quitará. Y hazerloshá ſahumar
el ſacerdote en la ara: comida de ofrenda por olór re-
17 cebible, todo ſevo à .A.. Fuero perpetuo à vueſtros
generancios, en todas vueſtras morádas: ningun

ſe-

וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־ אית הכהן
לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה
3 רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
4 וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ ס וְכִי
תַקְרִב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצֹּת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃
ה ס וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ
6 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים
7 וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ ס וְאִם־ שלישי
8 מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־
9 הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה
אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
י לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ
11 קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ
12 מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם
13 לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃ וְכָל־קָרְבַּן
מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ
מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃ ס
14 וְאִם־תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי
טו בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ וְנָתַתָּ
16 עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ
א וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־הַבָּקָר הוּא מַקְרִיב רביעי ג
2 אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ
יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
3 וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃
4 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃
ה וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְנֵי־אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ פ
6 וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ
7 נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ אִם־כֶּשֶׂב הוּא־מַקְרִיב אֶת־
8 קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־
רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי
9 אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִזֶּבַח
הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְמִימָה לְעֻמַּת
הֶעָצֶה יְסִירֶנָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת
י כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
11 עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ
12 13 וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי
14 אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ
קָרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב
טו וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־
16 הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירָם
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כָּל־חֵלֶב
17 לַיהוָה׃ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל־

חלב

חלב וכל דם לא תאכלו׃ פ
חמישי א ב וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר
3 לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם הכהן המשיח
יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
4 פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ והביא את הפר
אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על
ה ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה׃ ולקח הכהן
6 המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל
הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים
7 לפני יהוה את פני פרכת הקדש׃ ונתן הכהן מן הדם
על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה
8 אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת
ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
9 החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על
י הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר יורם משור זבח
11 השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור
הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו
12 וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף׃

פ

13 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
14 ואשמו׃ ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני
טו אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
16 הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה׃ והביא
17 הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃ וטבל
הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה
18 את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על קרנת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃
כ 19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה
לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר
21 עליהם הכהן ונסלח להם׃ והוציא את הפר אל
מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון חטאת הקהל הוא׃ פ
22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו
23 אשר לא תעשינה בשגגה ואשם׃ או הודע אליו
חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים
24 זכר תמים׃ וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו
במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
כה הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח
26 העלה׃ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח
השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃

פ

ששי 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה
28 אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ או
הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת
29 עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא׃ וסמך
את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום
ל העלה׃ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת
מזבח

ſevo, y ninguna ſangre no comáys.

CAP. 4.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos 1 2
de Iſraél por dezir; alma quando pecáre por
yerro; de todas encomendanças de .A., que no
ſon de hazer: y hiziére de una dellas. Si el ſacerdo- 3
te el ungido pecáre, por culpa del pueblo: y llegará
por ſu pecado que pecó, toro hijo de vaca perfeto à
.A., por limpieza. Y traerá al toro à puerta de tienda 4
del plazo delante .A.: y aſufrirá a ſu mano ſobre cabe-
ça del toro, y degollará al toro delante .A. Y toma- 5
rá el ſacerdote el ungido, de ſangre del toro: y trae-
rá à el, à tienda del plazo. Y mojará el ſacerdote a ſu 6
dedo en la ſangre: y eſtillará de la ſangre ſiete vezes
delante .A.; à faces de antipara de la ſantidad. Y da- 7
rá el ſacerdote de la ſangre, ſobre cuernos de ara, de
ſahumerio de las eſpecias, delante .A., que en tienda
del plazo: y à toda ſangre del toro, verterá à cimien-
to de ara de la alçacion, que à puerta de tienda del
plazo. Y à todo ſevo de toro de la limpieza apartará 8
dél: al ſevo el cubrièn ſobre la entraña; y à todo
el ſevo que ſobre la entraña. Y à dos los riñones, 9
y al ſevo que ſobre ellos, que ſobre los hijares: y al
ſobran ſobre el hígado; con los riñones lo quitará.
Como es apartado, de buey de ſacrificio de las pazes: 10
y hazerloshá ſahumár el ſacerdote, ſobre ara de la al-
çacion. Y à cuero del toro, y à toda ſu carne, con 11
ſu cabeça, y con ſus rodillas: y ſu entraña, y ſu
eſtiercol. Y ſacará à todo el toro à defuera del real; à 12
lugar limpio, à vertedero de la ceniza; y ardera à
él ſobre leños en el fuego: ſobre vertedero de la
ceniza ſerá ardido. Y ſi toda compaña de Iſraél er- 13
ráren; y fuere encubierta coſa de ojos de la congre-
ga: y hizieron una de todas encomendanças de .A.
que no ſon de hazer, y ſe culpáren. Y fuere ſabi- 14
do el pecado que peccáron ſobre ella: y llegarán la
congrega toro hijo de vaca por limpieza, y traerán
à él, delante tienda del plazo. Y aſufrirán viejos 15
de la compaña à ſus manos; ſobre cabeça del toro de-
lante .A.: y degollará à el toro delante .A.. Y 16
traerá el ſacerdote el ungido, de ſangre del toro:
à tienda del plazo. Y mojará el ſacerdote ſu de- 17
do de la ſangre: y eſtillará ſiete vezes delante
.A.; à faces de la antipara. Y de la ſangre da- 18
rá ſobre cuernos de le ara, que delante .A., que
en tienda del plazo: y à toda la ſangre verterá
à címiento de ara de la alçacion, que à puerta
de tienda del plazo. Y à toda ſu ſevo apartará 19
dél: y hará ſahumár à la ara. Y hará al toro; 20
como hizo à toro de la limpieza; aſſi hará à
el; y perdonará por ellos el ſacerdote, y ſerá
perdonado à ellos. Y ſacará al toro à defuera el 21
real; y arderá à el, como ardiò al toro el prime-
ro: limpieza de la congrega el. Quando prin- 22
cipe pecáre: y hiziere una de todas encomendan-
ças de .A. ſu Dios, que no ſon de hazer, por
yerro, y ſe culpáre. O fue ſabido à el ſu peca- 23
do; que peco en el: y traerá ſu allegacion cabrito
de cabras macho perfecto. Y aſufrirá ſu mano ſobre 24
cabeça del cabrito, y degollará à el; en lugar que de-
gollàre a la alçacion delante :A.: limpieza el. Y to- 25
mará el ſacerdote, de ſangre de la limpieza con ſu de-
do; y dará ſobre cuernos de ara de la alçacion: y a
toda ſu ſangre, verterá a cimiento de ara de la alça-
cion. Y à todo ſu ſevo hará ſahumár à la ara, como 26
ſevo de ſacrificio de las pazes, y perdonará por èl el ſa-
cerdote de ſu pecado, y ſerá perdonado à el. *Y ſi alma 27 VI
una pecáre por yero, de pueblo de la tiera: en ſu
hazer una de encomendanças de .A. que no ſon de ha-
zer, y ſe culpáre. O fue ſabído à el; ſu pecado que 28
pecó: y traerá ſu llegacion cabrita de cabras perfeta
hembra, por ſu pecado que pecó. Y aſufrirá à ſu ma- 29
no ſobre cabeça de la limpieza: y degollará à la lim-
pieza en lugár de la alçacion. Y tomará el ſacerdote 30
de ſu ſangre con ſu dedo; y dará ſobre cuernos, de
ara

ara de la alçacion: a y toda ſu ſangre verterá, à
31 cimiento de la ara. Y à todo ſu ſevo quitará, como fue
quitádo ſevo, de ſobre ſacrificio de las pazes; y hará ſa-
humár el ſacerdote à la ara, por olór recebible à .A.: y
32 perdonará por èl el ſacerdote, y ſerá perdonado à el. Y
ſi carnero truxiére ſu llegacion por limpieza: hembra
33 perfeta la traerá. Y aſufrirá a ſu mano, ſobre cabeça de la
limpieza: y degollará à ella por limpieza, en lugár que
34 degollàre á la alçacion. Y tomará el ſacerdote de ſangre de
la limpieza, con ſu dedo; y darà ſobre cuernos de ara de
la alçacion: y à todo ſu ſangre verterá, à cimiento
35 de la ara. Y à todo ſu ſevo hará quitár, como fue
quitádo ſevo del carnero, de ſacrificio de las pazes; y
hará ſahumár el ſacerdote à ellos en la ara, ſobre of-
rendas de .A.: y perdonará por èl el ſacerdote, por
ſu pecado que pecò, y ſerá perdonado à el.

CAP. 5.

1 Y Alma quando peccáre, y oyére voz de júra; y él
teſtigo, o vido, o ſupo: ſi no denunciáre, y lle-
2 vará ſu delicto. O alma que tocáre en toda coſa
immunda; o en calabrina de animal immundo, o en ca-
labrina de quatropéa immunda, o en calabrina de ſer-
pible immundo: y fuere encubierto dél, y él immun-
3 do, y culpòſe. O quando tocáre en immundicia de
hombre, à toda ſu immundicia, que ſe immundáre en
4 ella: y fuere encubierto dél, y él ſupo y culpóſe. O al-
ma quando juráre por declarár con labios, por emmale-
cer, o por aboniguar, à todo lo que declaráre el hom-
bre con jura, y fuere encubierto dél: y él ſupo y culpó-
5 ſe por una deſtas. Y ſerá quando ſe culpáre, por una deſ-
6 tas: y manifeſtáre, que peccó ſobre ella. Y traerá à ſu
culpa à .A. ſobre ſu peccado que peccó, hembra de las
ovejas, cordera o, cabrita de cabras por limpieza: y per-
7 donará ſobre él el ſacerdote de ſu peccado. Y ſino alcan-
çáre ſu mano abondo de carnero; y traerá por ſu culpa
que peccó, dos tortolas, o dos hijos de paloma à .A.:
8 uno por limpieza, y uno por alçacion. Y traerá à ellos
al ſacerdote, y hará allegár al que por la limpieza prime-
ro: y partirá à ſu cabeça de eſcuentra ſu cerviz, y no
9 apartará. Y hará eſtillár de ſangre de la limpieza, ſobre
parèd de la ara, y el remanecièn en la ſangre, ſerá eſ-
10 primida à cimiento de la ára: limpieza el. Y al ſe-
gundo hará alçacion como el derecho: y perdonará
por èl el ſacerdote de ſu pecado que pecó, y ſerá
VII 11 perdonádo à el. * Y ſino alcançáre ſu mano à dos
tortolas, o à dos hijos de paloma, y traerá a ſu alle-
gacion que pecó; diezmo del Epha de ſemola por lim-
pieza: no pondrá ſobre ella olio, y no dará ſobre
12 ella encienço; que limpieza ella. Y traerlahá al ſa-
cerdote, y puñeará el ſacerdote della, hinchimiento
de ſu puño; à ſu ſahumerio y hará ſahumár en la ara,
13 ſobre ofrendas de .A.: limpieza ella. Y perdonará
por èl el ſacerdote, por ſu pecado que pecó; de una
deſtas, y ſerá perdonádo à él: y ſerá al ſacerdote co-
14 15 mo el preſente. Y habló .A. à Moſeh por dezir. Al-
ma quando falſáre falsîa; y pecáre por yerro de ſán-
tidades de .A.: y traerá por ſu culpa à .A. barvez
perfecto de las ovejas por tu precio, plata de peſos
16 con peſo de la ſantidad, por culpa. Y à lo que pe-
có de la ſantidad pagará, y à ſu quinto añadirá ſobre
él, y dará à él al ſacerdote: y el ſacerdote perdona-
rá por èl, con barvez de lá culpa, y ſerá perdonádo
17 à él. Y ſi alma quando pecáre, y hizière una de to-
das encomendancas de .A. que no ſon de hazer: y nó
18 ſupo y culpòſe, y llevará ſu delicto. Y traerá barvez per
fecto de las ovejas; por tu precio por culpa, al ſacerdòte:
y perdonará por èl el ſacerdote, por ſu yerro que erró,
19 y él no ſupo, y ſerá perdonádo à él. Culpa ella: culpár ſe
20 21 culpó à .A.. Y habló .A.. a Moſeh por dezir. Alma quando
pecáre, y falſáre falsîa en .A.: y negáre en ſu compañero
en encomienda, o en depoſito de mano, o en robo, o
22 ſobreforçó à ſu compañero. O halló perdida y ne-
gó en ella, y juró ſobre falſedad: por qual quièra
de todas (ESTAS) que hiziére el hombre, para pecár
23 en ellas. Y ſerá quando pecáre y ſe culpáre, y tornará

מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
31 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ׃ פ
32 וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְמִימָה
33 יְבִיאֶנָּה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט
34 אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ וְלָקַח
הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־ לה
כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב־הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח
הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
פ
וְנֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה א ה
2 אוֹ יָדָע אִם־לוֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע
בְּכָל־דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת
בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא
3 טָמֵא וְאָשֵׁם׃ אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ
4 אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃ אוֹ
נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע ׀ אוֹ לְהֵיטִיב
לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־
יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ וְהָיָה כִי־יֶאְשַׁם לְאַחַת ה
6 מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃ וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן־הַצֹּאן כִּשְׂבָּה
אוֹ־שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃
7 וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא
שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת
8 וְאֶחָד לְעֹלָה׃ וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־
אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ
9 וְלֹא יַבְדִּיל׃ וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃
10 וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
שביעי 11 מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ ס וְאִם־לֹא
תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת־
קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא־
יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא׃
12 וֶהֱבִיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן ׀ מִמֶּנָּה מְלוֹא קֻמְצוֹ
אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת
13 הִוא׃ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃ ס
14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעֹל טו
מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף־שְׁקָלִים
16 בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם׃ וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ
יְשַׁלֵּם וְאֶת־חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן
יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃ פ
17 וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֺת יְהוָה
18 אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא־יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ וְהֵבִיא
אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח
19 לוֹ׃ אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃ פ
21 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה כ
מַעַל בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ־בִתְשׂוּמֶת יָד
22 אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת־עֲמִיתוֹ׃ אוֹ־מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ
בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל־שָׁקֶר עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
23 הָאָדָם לַחֲטֹא בָהֵנָּה׃ וְהָיָה כִּי־יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב

את־הגזלה אשר גזל או את־העשק אשר עשק או
את־הפקדון אשר הפקד אתו או את־האבדה אשר
מצא: או מכל אשר־ישבע עליו לשקר ושלם אתו 24 מפטיר
בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
אשמתו: ואת־אשמו יביא ליהוה איל תמים מן־הצאן כה
בערכך לאשם אל־הכהן: וכפר עליו הכהן לפני 26
יהוה ונסלח לו על־אחת מכל אשר־יעשה לאשמה
בה:

פ פ פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־אהרן א 2 ו פ׳ כה
ואת־בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
על מוקדה על־המזבח כל־הלילה עד־הבקר ואש מ׳ זעירא
המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי־בד 3
ילבש על־בשרו והרים את־הדשן אשר תאכל האש
את־העלה על־המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט 4
את־בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את־הדשן
אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהור: והאש על־ ה
המזבח תוקד־בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי
השלמים: אש תמיד תוקד על־המזבח לא תכבה: 6
ס וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני־ 7
אהרן לפני יהוה אל־פני המזבח: והרים ממנו 8
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל־הלבנה
אשר על־המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה
ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות 9
תאכל במקום קדש בחצר אהל־מועד יאכלוה: לא
תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים
הוא כחטאת וכאשם: כל־זכר בבני אהרן יאכלנה 11
חק־עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר־יגע בהם
יקדש: פ

שני
וידבר יהוה אל־משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו 12 13
אשר־יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה
סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:
על־מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני 14
מנחת פתים תקריב ריח־ניחח ליהוה: והכהן טו
המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק־עולם ליהוה
כליל תקטר: וכל־מנחת כהן כליל תהיה לא 16
תאכל: פ
וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־ 17 18
בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:
הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל 19
בחצר אהל מועד: כל אשר־יגע בבשרה יקדש כ
ואשר יזה מדמה על־הבגד אשר יזה עליה תכבס
במקום קדש: וכלי־חרש אשר תבשל־בו ישבר ואם־ 21
בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: כל־זכר 22
בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל־חטאת 23
אשר יובא מדמה אל־אהל מועד לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף: פ
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר א 2 ז
ישחטו את־העלה ישחטו את־האשם ואת־דמו יזרק
על־המזבח סביב: ואת כל־חלבו יקריב ממנו את 3
האליה ואת־החלב המכסה את־הקרב: ואת שתי 4
הכלית ואת־החלב אשר עליהן אשר על־הכסלים
ואת־היתרת על־הכבד על־הכלית יסירנה: והקטיר ה

אתם

a el robo, que robó; o al ſobrefuerço, que ſobrefor-
çò; o al depoſito, que fue depoſitado con el: o à la
perdida que halló. O de todo lo que juráre ſobre él à 24
la falcedad, y pagará à él por ſu capital, y ſus quin-
tos añadirá ſobre él: de quièn el à él lo dará, en dia
de ſu culpa. Y à ſu culpa traerá à .A.: barvez perfe- 25
to de las ovejas, por tu precio, por culpa, al ſacerdo-
te. Y perdonará por èl el ſacerdote delante .A., y 26
ſerá perdonádo à el: por qual quiera de todas (ES
TAS) que hiziére, para culpárſe en ella.

Aft. Jeſaya Cap. 43.

CAP. 6.

S A V.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Encomienda à 1 2 P.
Aaron, y à ſus hijos por dezir; eſta ley de la 25.
alçacion: ella la alçacion, ſobre encendimiento,
ſobre la ara, toda la noche haſta la mañana; y fuego
de la ara, ſerá encendido en ella. Y veſtirá el ſacerdo- 3
te ſu veſtido de lino, y calçones de lino veſtirá ſobre ſu
carne, y apartará a la ceniza que quemáre el fuego à la
alçacion ſobre la ara: y ponerlahá cerca la ara. Y 4
desnudará a ſus paños; y veſtirá paños otros: y ſaca-
rá a la ceniza à defuera el real, à lugar limpio. Y el 5
fuego ſobre la ara ſerá encendido en ella, no ſe apa-
gará; y encenderá ſobre ella el ſacerdote leños, por la
mañana por la mañana: y ordenará ſobre ella la al-
çacion; y hará ſahumár ſobre ella, ſevos de las pazes.
Fuego continuo ſerá encendido ſobre la ara, no ſe 6
apagará. Y eſta ley del preſente: llegar à él hijos de 7
Aaron delante .A., à faces de la ara. Y apartará dél 8
con ſu puño; de ſemola del preſente, y de ſu azeyte;
y à todo el encienço, que ſobre el preſente: y hará
ſahumár à la ara, olòr recebible, ſu ſahumerio à .A..
Y el remaneſciènt dél, comerán Aaron y ſus hijos: 9
cenceñas ſerá comido en lugar ſanto; en patio de
tienda del plazo lo comerán. No ſéa cozido leudo; 10
ſu parte di à él de mis ofrendas: ſantidad de ſantida-
des él, como la limpieza y como la culpa. Todo 11
macho en hijos de Aaron lo comerá, fuero de ſiem-
pre à vueſtros generancios, de ofrendas de .A.: to-
do el que tocáre en ellos, ſe ſantificará. * Y hablò 12 II
.A. à Moſeh por dezir. Eſta llegacion de Aaron y ſus 13
hijos, que llegarán à .A., en dia de ſer ungido à él;
diezmo del Ephá de ſemola, preſente continuo: ſu
mitad por la mañana; y ſu mitad por la tarde. Sobre 14
caçuela en azeyte ſerá hecha, embuelta la traerá: co-
ſiduras de preſente de pedaços; llegarás olòr recebib-
le à .A.. Y el ſacerdote el ungido en ſu lugár de ſus 15
hijos, hará à ella: fuero de ſiempre; à .A. todo ſéa
ſahumado. Y todo preſente de ſacerdote; quemádo ſe- 16
rá, no ſerá comido. Y hablò .A. à Moſeh por dezir. 17
Habla à Aaron, y à ſus hijos, por dezir; eſta ley de 18
la limpieza: en lugár que ſerá degollada la alçacion,
ſerá degollada la limpieza delante .A.; ſantidad de
ſantidades ella. El ſacerdote el limpián à ella la co- 19
merá: en lugár ſanto ſerá comida; en patio de tien-
da del plazo. Todo el que tocáre en ſu carne, ſe ſan- 20
tificará: y el que eſtilláre de ſu ſangre ſobre el paño,
que eſtilláre ſobre ella, lavarás en lugár ſanto. Y va- 21
ſo de barro, que fuere coſinado en el, ſerá quebrádo:
y ſi en vaſo de arambre fuere coſinado, y ſerá bruñi-
do, y ſerá enxaguado en las aguas. Todo macho en 22
los ſacerdotes, comerá à ella: ſantidad de ſantidades
ella. Y toda limpieza que fuére trayda de ſu ſangre, 23
à tienda del plazo; para perdonár en la ſantidad, no
ſerá comida: en el fuego ſerá ardida.

CAP. 7.

Y Eſta ley de la culpa: ſantidad de ſantidades ella. En 1 2
lugár que degolláren à la alçacion, degollarán a la
culpa: y à ſu ſangre eſparzirá ſobre la ara derredòr.
Y à todo ſu ſevo llegará de él: à la cola, y al ſevo el cu- 3
brièn à la entraña. Y à dos los riñones, y al ſevo que 4
ſobre ellos; que ſobre los hijares: y al ſobrán ſobre el
higado, con los riñones la quitará. Y hará ſahumár 5

à

6 à ellos el ſacerdote à la ara, ofrenda à .A.: culpa ella. To-
do macho en los ſacerdotes la comerá: en lugár ſanto ſe-
7 rá comida; ſantidad de ſantidades ella. Como la lim-
pieza, como la culpa, ley una à ellos: el ſacerdote que
8 perdonará en ella, à él ſerá. Y el ſacerdote el llegán, à al-
çacion de varon: cuero de la alçacion que hizo llegár,
9 al ſacerdote à él ſerá. Y todo preſente que fuere hecho
en el horno; y todo hecho en la ſarten, y ſobre caçuela: al
10 ſacerdote el llegan à él, à él ſerá. Y todo preſente em-
buelto en el azeyte y ſeco: à todos hijos de Aaron ſerá,
III 11 varon como ſu hermano. * Y eſta ley de ſacrificio de las
12 pazes: que llegáre à .A.. Si ſobre manifeſtacion lo lle-
gáre: y llegára ſobre ſacrificio de la manifeſtacion, tor-
tas cenceñas embueltas en el azeyte; y buñuelos cence-
ñas untados en el azeyte: y ſemola rebuelta, tortas em-
13 bueltas en el azeyte. Sobre tortas de pan leudo, llegará
ſu llegacion: ſobre ſacrificio de manifeſtacion de ſus pa-
14 zes. Y llegará de él, uno de toda llegacion, apartadu-
ra à .A.: al ſacerdote el eſparzien à ſangre de las pazes,
15 para él ſerá. Y carne de ſacrificio de manifeſtacion de
ſus pazes; en dia de ſu llegacion ſerá comida: no dexará
16 dél haſta la mañana. Y ſi promeſſa, o volundad, ſacri-
ficio de ſu llegacion, en dia de ſu llegar à ſu ſacrificio ſe-
rá comido: y del otro dia; y el remaneſcièn dél, ſerá
17 comido. Y el remaneſcien de carne del ſacrificio: en el
18 dia el tercero, en el fuego ſerá ardido. Y ſi comer fuere
comido, de carne de ſacrificio de ſus pazes; en el dia el
tercero, no ſerá envoluntado; el llegan à él, no ſerá
contado à él, dañado ſerá: y la alma la comièn dél, ſu
19 delicto llevará. Y la carne que tocáre en todo imundo
no ſerá comida; en el fuego ſerá ardida: y la carne; to-
20 do limpio comerá carne. Y la alma que comiere carne,
de ſacrificio de las pazes que à .A., y ſu imundicia ſo-
21 bre él: y ſerá tajada la alma la eſſa de ſus pueblos. Y al-
ma quando tocáre en todo imundo, en imundicia de
hombre, o en quatropea imunda, o en todo abominable
imundo, y comiere de carne de ſacrificio de las pazes,
22 que à .A.: y ſerá tajada la alma la eſſa de ſus pueblos. Y
23 hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſraél por
dezir: todo ſevo de buey, y carnero, y cabron, no
24 comays. Y ſevo de calabrina, y ſevo de arrebatadura,
25 ſerá hecho para toda obra: y comer no lo comays. Que
todo comien ſevo; de la quatropea, que llegáre della of-
renda à .A.: y ſerá tajada la alma la comien, de ſus pueb-
26 los. Y toda ſangre no comays; en todas vueſtras morá-
27 das: de la ave, y de la quatropea. Toda alma que co-
mière alguna ſangre: y ſerá tajada la alma la eſſa de ſus
28 29 pueblos. Y hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos
de Iſraél por dezir: el llegán à ſacrificio de ſus pazes à
.A.; traerá a ſu llegacion à .A., de ſacrificio de ſus pazes.
30 Sus manos la traerán, à ofrendas de .A.: al ſevo ſobre el
pecho lo traerá; al pecho para hazer mecer à él, mecedu-
31 ra delante .A.. Y hará ſahumár el ſacerdote, à el ſevo en
32 la ara: y ſerá el pecho para Aaron, y para ſus hijos. Y
à anca la derecha: dareys apartadura al ſacerdote; de ſacri-
33 ficios de vueſtras pazes. El llegán à ſangre de las pazes,
y al ſevo, de hijos de Aaron: à él ſerá anca la derecha por
34 dadiva. Que à pecho de la mecedura, y à anca de la apar-
tadura, tomé de con hijos de Iſraél; de ſacrificios de ſus
pazes: y di à ellos à Aaron el ſacerdote, y à ſus hijos, por
35 fuero de ſiempre; de con hijos de Israél. Eſta uncion
de Aaron, y uncion de ſus hijos; de ofrendas de .A.: en
36 dia que hizo llegár à ellos, para ſervir à .A.. Que enco-
mendò .A., para dar à ellos; en dia de ſu ungir à ellos, de
con hijos de Israél: fuero de ſiempre à ſus generancios.
37 Eſta la ley para la alçacion, para el preſente, y para la lim-
pieza, y para la culpa: y para los hinchimientos, y para
38 ſacrificio de las pazes. Que encomendò .A. a Moſeh en
monte de Sinay: en dia de ſu encomendár à hijos de Is-
raél, para llegar a ſus llegaciones à .A., en deſierto de
Sinay.

CAP. 8.

IV 1 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Toma à Aaron,
y à ſus hijos con él, y à los paños, y a azeyte de
la uncion: y à toro de la limpieza, y à dos los
3 barvezes; y à canaſtillo de las cenceñas. Y à toda
la

6 אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם הוּא׃ כָּל־
זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
7 הוּא׃ כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
8 יְכַפֶּר־בּוֹ לוֹ יִהְיֶה׃ וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֶת־עֹלַת אִישׁ
9 עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וְכָל־מִנְחָה
אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר וְכָל־נַעֲשָׂה בַמַּרְחֶשֶׁת וְעַל־
י מַחֲבַת לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃ וְכָל־מִנְחָה
בְלוּלָה־בַשֶּׁמֶן וַחֲרֵבָה לְכָל־בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ
כְּאָחִיו׃ פ
שלישי 11 12 וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה׃ אִם עַל־
תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב ׀ עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת
13 מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ עַל־חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ
14 יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד
מִכָּל־קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים
טו לוֹ יִהְיֶה׃ וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־
16 יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וְאִם־נֶדֶר ׀ אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ
בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ
17 יֵאָכֵל׃ וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃
18 וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר־זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
19 הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֺנָהּ תִּשָּׂא׃ וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר־יִגַּע בְּכָל־טָמֵא
לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר׃
כ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
21 וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וְנֶפֶשׁ כִּי־
תִגַּע בְּכָל־טָמֵא בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ ׀ בִּבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ
בְּכָל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
22 לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
23 מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־חֵלֶב
24 שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה
כה יֵעָשֶׂה לְכָל־מְלָאכָה וְאָכֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃ כִּי כָּל־אֹכֵל
חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה
26 וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ
27 בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל
כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ פ
29 28 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־
ל קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃ יָדָיו תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי
יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֵת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ
31 תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה
32 וְהָיָה הֶחָזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ
33 תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃ הַמַּקְרִיב אֶת־דַּם
הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין
34 לְמָנָה׃ כִּי אֶת־חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת ׀ שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי
מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתֵּן אֹתָם לְאַהֲרֹן
לה הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ זֹאת מִשְׁחַת
אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הִקְרִיב אֹתָם לְכַהֵן
36 לַיהוָה׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מָשְׁחוֹ
אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃
37 זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם
38 וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי בְּיוֹם צַוֺּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
רביעי אֶת־קָרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ פ
ח 2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־
בָּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת ׀ פַּר
3 הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמַּצּוֹת׃ וְאֵת כָּל־
העדה

העדה הקהל אל־פתח אהל מועד: ויעש משה 4
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל
מועד: ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צוה 5
יהוה לעשות: ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ 6
אתם במים: ויתן עליו את־הכתנת ויחגר אתו 7
באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפד
ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: * וישם עליו את־ 8 חצי התורה בפסוקים
החשן ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התמים:
וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־ 9
מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה
את־משה: ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־ 10
המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם: ויז ממנו על־ 11
המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־
כליו ואת־הכיר ואת־כנו לקדשם: ויצק משמן 12
המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב 13
משה את־בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט
ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־משה: *
ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם 14 חמיש
על־ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את־הדם 15
ויתן על־קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־
המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח ויקדשהו
לכפר עליו: ויקח את־כל־החלב אשר על־הקרב 16
ואת יתרת הכבד ואת־שתי הכלית ואת־חלבהן
ויקטר משה המזבחה: ואת־הפר ואת־ערו ואת־ 17
בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את־משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו 18
אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: וישחט ויזרק 19
משה את־הדם על־המזבח סביב: ואת־האיל נתח 20
לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־
הפדר: ואת־הקרב ואת־הכרעים רחץ במים ויקטר 21
משה את־כל־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחח
אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את־משה: * ויקרב 22 ששי
את־האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־
ידיהם על־ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו 23
ויתן על־תנוך אזן־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית
ועל־בהן רגלו הימנית: ויקרב את־בני אהרן ויתן 24
משה מן־הדם על־תנוך אזנם הימנית ועל־בהן ידם
הימנית ועל־בהן רגלם הימנית ויזרק משה את־הדם
על־המזבח סביב: ויקח את־החלב ואת־האליה 25
ואת־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד
ואת־שתי הכלית ואת־חלבהן ואת שוק הימין: ומסל 26
המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת
לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל
שוק הימין: ויתן את־הכל על כפי אהרן ועל כפי 27
בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם 28
מעל כפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם
לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח משה את־החזה 29
ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה
למנה כאשר צוה יהוה את־משה: * ויקח משה משמן 30 שביעי
המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויז על־אהרן על־
בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן
את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: ויאמר משה 31
אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל
המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו:
והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל 32 33
מועד

la compaña, haz congregar: à puerta de tienda del plazo.
Y hizo Moſeh, como encomendò .A. à el: y congrego- 4
ſe la compaña, à puerta de tienda del plazo. Y dixo Mo- 5
ſeh à la compaña: eſta la coſa; que encomendó .A. pa-
ra hazér. Y hizo llegar Moſeh; à Aaron, y à ſus hi- 6
jos: y lavò à ellos con las aguas. Y dió ſobre él a la 7
tunica, y ciño à él con el cinto, y viſtiò à èl a el man-
to, y diò ſobre èl, a el eſpaldar · y ciñiò à él con cin-
tura del eſpaldar, y ornò à él con él. Y puſo ſobre èl 8
a el pectoral: y dìò al pectoral, a los Urim y a los Tumim.
Y puſo a la toca ſobre ſu cabeça: y puſo ſobre la toca 9
à eſcuentra ſus faces, à frontal del oro, corona de la
ſantidad; como encomendó .A. à Moſeh. Y tomò Moſeh 10
à olio de la uncion; y untó al tabernaculo, y à todo
lo que en él: y ſantificò à ellos. Y eſtillò dél ſobre la 11
ara ſiete vezes: y untó a la ara, y a todos ſus atuendos,
y al aguamanil, y à ſu bacin, para ſantificarlos. Y va- 12
ziò de olio de la uncion, ſobre cabeça de Aaron: y un-
giò à él para ſantificárlo. Y hizo llegár Moſeh à hijos 13
de Aaron, y hizolos veſtir tunicas, y ciñò à ellos cin-
tero; y apretó à ellos cófias: como encomendó .A.
à Moſeh. * Y hizo llegár à toro de la limpieza: y 14 V
aſſufrió Aaron, y ſus hijos, à ſus manos; ſobre cabeça
de toro de la limpieza. Y degollò, y tomò Moſeh a la 15
ſangre, y diò ſobre cuernos de la ara derredór con ſu
dedo; y limpiò a la ara: y a la ſangre vazió à cimiento de
la ara; y ſantificóla para perdonár ſobre ella. Y tomó 16
à todo el ſevo que ſobre la entraña; y al ſobrán del
hígado, y à dos los riñones y à ſus ſevos: y hizo ſa-
humár Moſeh à la ara. Y al toro y à ſu cuero, y à 17
ſu carne, y à ſu eſtiercol; ardiò en el fuego, de fuera
dél real: como encomendó .A. à Moſeh. Y llegó à 18
barvez de la alçacion: y aſufrièron Aaron y ſus hijos,
a ſus manos, ſobre cabeça del barvez. Y degollò: y es- 19
parziò Moſeh a la ſangre, ſobre la ara derredor. Y al 20
barvez desmembrò por ſus miembros: y hizo ſahu-
már Moſeh à la cabeça, y à los miembros, y al redaño.
Y à la entraña, y à las rodillas, lavò en las aguas: y 21
hizo ſahumár Moſeh à todo el barvez à la ara, alça-
cion él, por olór recebible, ofrenda él à .A.; como
encomendò .A. à Moſeh. * Y hizo llegár a el barvez 22 VI
el ſegundo; barvez de los cumplimientos: y aſufrièron
Aaron, y ſus hijos à ſus manos, ſobre cabeça del bar-
vez. Y degollò, y tomò Moſeh de ſu ſangre, y diò ſobre 23
ternilla de oreja de Aaron la derecha: y ſobre pul-
gar de ſu mano la derecha; y ſobre pulgar de ſu piè
el derecho. Y hizo llegár a hijos de Aaron, y diò Mo- 24
ſeh de la ſangre, ſobre ternilla de ſu oreja la derecha;
y ſobre pulgár de ſu mano la derecha; y ſobre pulgar
de ſu piè el derecho: y eſparziò Moſeh a la ſangre ſo-
bre la ara derredór. Y tomò al ſevo, y a la cola y a to- 25
do el ſevo que ſobre la entraña, y àl ſobran del híga-
do; y à dos los riñónes y à ſus ſevos: y à anca la de-
recha. Y de canaſtillo de las cenceñas que delante 26
.A., tomò torta cenceña una, y torta de pan de azey-
te una, y buñuelo uno: y puſo ſobre los ſevos, y
ſobre anca la derecha Y dió a lo todo ſobre palmas 27
de Aaron, y ſobre palmas de ſus hijos: y meció
à ellos mecedura delante .A.. Y tomò Moſeh à 28
ellos, de ſobre ſus palmas, y hizo ſahumár à la ara
ſobre la alçacion: cumplimientos ellos por olór re-
cebible, ofrenda ella à .A.. Y tomò Moſeh al pecho; 29
y meciòlo mecedura delante .A.: de barvez de los
cumplimientos, à Moſeh fue por dadiva; como
encomendó .A. à Moſeh. * Y tomó Moſeh de 30 VII
olio de la uncion, y de la ſangre que ſobre la ara,
y eſtillò ſobre Aaron ſobre ſus paños, y ſobre ſus
hijos, y ſobre paños de ſus hijos, con él: y ſan-
tificò à Aaron à ſus paños, y à ſus hijos, y à pa-
ños de ſus hijos con él. Y dixo Moſeh à Aaron 31
y à ſus hijos, coſinad a la carne à puerta de tien-
da del plazo, y alli comerèys à ella; y al
pan que en canaſtillo de los cumplimientos: co-
mo encomendè por dezir, Aaron y ſus hijos lo co-
merán. Y el remanecièn en la carne, y en el pan: 32
en el fuego arderèys. Y de puerta de tienda del 33
plazo

del plazo, no ſalgáys ſiete dias; haſta dia de cumplirſe,
dias de vueſtros cumplimientos: que ſiete dias henchirá
34 à vueſtras manos. Como hizo en el dia el eſte, encomen-
35 dò .A. para hazer, para perdonár ſobre vos. Y en puer-
ta de tienda del plazo, eſtareys dia y noche ſiete dias, y
guardarèys à guarda de .A., y no morirèys: que aſſi fuy
36 encomendado. Y hizo Aaron y ſus hijos: à todas las
palabras; que encomendò .A., por mano de Moſeh.

Aſt. Jer. Cap. 7.

CAP. 9.

SEMINI.

P. 1 Y Fué en el dia el octavo; llamó Moſeh à Aaron, y à
26. 2 ſus hijos: y à viejos de Iſraél. Y dixo à Aaron, to-
ma à ti bezerro hijo de vaca por limpieza, y barvez
3 por alçacion, perfectos: y haz llegár delante .A.. Y à
hijos de Iſraél, hablarás por dezir: tomád cabrito de
cabras por limpieza, y bezerro, y carnero de edad de
4 año perfectos, por alçacion. Y buey, y barvez por pa-
zes, para ſacrificár delante .A.; y preſente embuelto en
5 el azeyte: que oy .A. es aparescido à vós. Y tomáron à
lo que encomendó Moſeh, à delante tienda del plazo:
y llegáronſe toda la compaña, y eſtuvieron delante .A..
6 Y dixo Moſeh; eſta la coſa que encomendó .A. haréys: y
7 ſerá apareſcida à vos honra de .A.. Y dixo Moſeh à Aa-
ron, llega à la ara, y haz tu limpieza, y tu alçacion, y
perdona por ti, y por el pueblo: y haz à llegacion del
8 pueblo, y perdona por ellos, como encomendó .A.. Y
llegóſe Aaron à la ara: y degolló à bezerro de la limpie-
9 za que à él. Y hiziéron llegár hijos de Aaron à la ſangre
à él, y mojò ſu dedo en la ſangre, y dió ſobre cuernos
10 de la ara; y à la ſangre vazió, à cimiento de la ara. Y al
ſevo, y à los riñones, y al ſobrán del higado de la lim-
pieza, hizo ſahumár à la ara: como encomendó .A. à
11 Moſeh. Y à la carne, y al cuero: ardió en el fuego, de fuera
12 el real. Y degolló à la alçacion: y hiziéron aparejar hi-
jos de Aaron à él, à la ſangre; y esparzió lo ſobre la ara
13 derredór. Y à la alçacion, hiziéron aparejar à él por ſus
miembros, y à la cabeça: y hizo ſahumár ſobre la ara.
14 Y lavó à la entraña, y à las rodillas: y hizo ſahumár
15 ſobre la alçacion en la ara. Y hizo llegár à llegacion del
pueblo: y tomó à cabrito de la limpieza que al pueblo;
16 y degollòlo, y limpiòlo como el primero. Y llegò à la
II 17 alçacion: y hizola como el derecho. * Y llego al pre-
ſente, y llenò ſu palma dél; y hizo ſahumár ſobre la ara:
18 afuera de alçacion de la mañana. Y degolló al buey, y
al barvez, ſacrificio de las pazes que al pueblo: y hi-
ziéron aparejar hijos de Aaron à la ſangre à él, y espar-
19 ziòla ſobre la ara derredòr. Y à los ſevos del buey: y del
barvez, la cola, y el cubrien à los riñones, y ſobrán del
20 hígado. Y puſieron à los ſevos ſobre los pechos: y hi-
21 zo ſahumár los ſevos à la ara. Y a los pechos, y anca la
derecha, meſció Aaron mecedura delante .A.: como en-
22 comendó Moſeh. Y alçò Aaron à ſus manos al pue-
blo, y bendixolos: y descendió de hazer la limpieza
23 y la alçacion, y las pazes. Y vino Moſeh y Aaron
à tienda del plazo, y ſaliéron, y bendixeron al pue-
blo: y apareſciòſe honra de .A. à todo el pueblo.
III 24 * Y ſalió fuego de delante .A., y quemó ſobre la ara,
à la alçacion y à los ſevos: y vido todo el pueblo,
y cantáron, y echaronſe ſobre ſus faces.

CAP. 10.

1 Y Tomáron hijos de Aaron, Nadab y Abihù,
cada uno ſu encençario, y diéron en ellos
fuego, y puſieron ſobre él ſahumerio: y llegá-
ron delante .A. fuego eſtraño, que no encomendò
2 à ellos. Y ſaliò fuego de delante .A. y quemò à
3 ellos: y murièron delante .A.. Y dixo Moſeh à
Aaron, él lo que habló .A. por dezir, en mis lle-
gádos me ſantificaré, y ſobre faces de todo el
4 pueblo me honraré: y callò Aaron. Y llamò Moſeh,
à Miſaèl y à Elzaphán, hijos de Huziè l, tio de Aa-
ron: y dixo à ellos, llegád, alçad à vueſtros hermanos
5 de con faces de la ſantidad, à defuera el real. Y llegá-
ronſe, y alçárolnos con ſus tunicas, a defuera el real:

como

מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מפטיר 34 מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את־ידכם׃ כאשר
עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם׃
לה ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי׃
36 ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צוה יהוה
ביד־משה׃

ס ס ס

פ׳כו ט
א ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
2 ולזקני ישראל׃ ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־
בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה׃
3 ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים
4 לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם לעלה׃ ושור
ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
ה כי היום יהוה נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה
משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו
6 לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה
7 תעשו וירא אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה אל־
אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־
עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם
8 וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל־
9 המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו׃ ויקרבו
בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־
י קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח׃ ואת־
החלב ואת־הכלית ואת־היתרת מן־הכבד מן־
החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־
11 משה׃ ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ
12 למחנה׃ וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו
13 את־הדם ויזרקהו על־המזבח סביב׃ ואת־העלה
המציאו אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח׃
14 וירחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה
טו המזבחה׃ ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון׃
16 17 שני ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט׃ * ויקרב את־
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על־המזבח מלבד
18 עלת הבקר׃ וישחט את־השור ואת־האיל זבח
השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם אליו
19 ויזרקהו על־המזבח סביב׃ ואת־החלבים מן־השור
ומן־האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד׃
כ וישימו את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים
21 המזבחה׃ ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן
22 תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ וישא אהרן את־
ידיו ק׳ ידו אל־העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
23 והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו
שלישי ויברכו את־העם וירא כבוד־יהוה אל־כל־העם׃ *
24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־
העלה ואת־החלבים וירא כל־העם וירנו ויפלו על־
י א פניהם׃ ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
2 אש זרה אשר לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני יהוה
3 ותאכל אותם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר משה אל־
אהרן הוא אשר־דבר יהוה ׀ לאמר בקרבי אקדש
4 ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן׃ ויקרא משה אל־
מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם
ה קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוץ
למחנה׃ ויקרבו וישאם בכתנתם אל־מחוץ למחנה

הקורא יטעים הגרישין קודם התרצא את בכתנתם

כאשר

6 כאשר דבר משה׃ ויאמר משה אל־אהרן ולאלעזר
ולאיתמר ׀ בניו ראשיכם אל־תפרעו ׀ ובגדיכם לא־
תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־
בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה׃
7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן־תמתו כי־שמן
משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃ פ
8 וידבר יהוה אל־אהרן לאמר׃ יין ושכר אל־תשת ׀ 9
אתה ׀ ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד ולא תמתו א״ת
חקת עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל י ולהבדיל
ובין הטמא ובין הטהור׃ ולהורת את־בני ישראל את 11
כל־החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד־משה׃

פ

12 וידבר משה אל־אהרן ואל־אלעזר ואל איתמר ׀ בניו רביעי
הנותרים קחו את־המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
13 מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא׃ ואכלתם
אתה במקום קדוש כי חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה
14 כי־כן צויתי׃ ואת חזה התנופה ואת ׀ שוק התרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי־
חקך וחק־בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ שוק טו
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף
תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק־עולם
16 כאשר צוה יהוה׃ * ואת ׀ שעיר החטאת דרש חמישי
דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר דרש ברא׳ שיטה והוא
17 בני אהרן הנותרם לאמר׃ מדוע לא־אכלתם את־ חצי
החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה ׀ התורה בתיבות
נתן לכם לשאת את־עון העדה לכפר עליהם לפני
18 יהוה׃ הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכול
19 תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ וידבר אהרן אל־
משה הן היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום
הייטב בעיני יהוה׃ וישמע משה וייטב בעיניו׃ כ

פ

ששי
א 2 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר אלהם׃ דברו יא
אל־בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל־
3 הבהמה אשר על־הארץ׃ כל ׀ מפרסת פרסה
ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה
4 תאכלו׃ אך את־זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפרסי הפרסה את־הגמל כי־מעלה גרה הוא
ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם׃ ואת־השפן כי־ ה
מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃
6 ואת־הארנבת כי־מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה
7 טמאה הוא לכם׃ ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא־יגר טמא הוא לכם׃
8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
9 לכם׃ את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו
סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו׃
וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים ׀
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ
11 הם לכם׃ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת־
12 נבלתם תשקצו׃ כל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת
13 במים שקץ הוא לכם׃ ואת־אלה תשקצו מן־העוף
לא יאכלו שקץ הם את־הנשר ואת־הפרס ואת
14 העזניה׃ ואת־הדאה ואת־האיה למינה׃ את טו
16 כל־ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת־התחמס
17 ואת־השחף ואת־הנץ למינהו׃ ואת־הכוס ואת־
18 השלך ואת־הינשוף׃ ואת־התנשמת ואת־הקאת
ואת

como hablò Moſeh. Y dixo Moſeh à Aaron, y à 6
Elhazár, y à Ithamár ſus hijos; vueſtras cabeças no
deſcubráys, y vueſtros paños no rompáys, y no
moriréys, y ſobre toda la compaña ſe enſañará: y
vueſtros hermanos toda caſa de Israél, llorarán à la
ardedura, que ardiò .A.. Y de puerta de tienda del 7
plazo no ſalgáys, por que no murays, que azeite
de uncion de .A. ſobre vos: y hiziéron como palab-
ra de Moſeh. Y hablò .A.; à Aaron por dezir Vi- 8 9
no y cidra no bevas, tu y tus hijos contigo, en vu-
eſtro venir à, tienda del plazo, y no morirèys: fuero
de ſiempre à vueſtros generancios. Y por apartár; 10
entre la ſantidad, y entre el profano: y entre el imun-
do, y entre el limpio. Y por moſtrár à hijos de Is- 11
raél: à todos los fueros, que hablò .A. à ellos, por
mano de Moſeh. * Y hablò Moſeh à Aaron, y à 12 IV
Elhazár, y à Itamár ſus hijos, los remaneſcidos; to-
mád al preſente el remaneſcièn, de ofrendas de .A.,
y comedlo cenceñas cerca la ara: que ſantidad de
ſantidades él. Y comeréys à él en lugár ſanto, que 13
tu fuero, y fuero de tus hijos él, de ofrendas de .A.:
que aſſi fuy encomendado. Y à pecho de la mece- 14
dura, y à anca de la apartadura, comeréys en lugár
limpio, tu y tus hijos y tus hijas contigo: que tu fue-
ro, y fuero de tus hijos ſon dados, de ſacrificios de pa-
zes de hijos de Israél. Anca de la apartadura, y 15
pecho de la mecedura, ſobre ofrendas de los ſevos
traerán, por mecer mecedura delante .A.: y ſerá à
ti, y à tus hijos contigo, por fuero de ſiempre; co-
mo encomendó .A.. * Y à cabrito de la limpieza, 16 V
requerír requiriò Moſeh, y he fue ardido: y enſaño-
ſe ſobre Elhazár, y ſobre Itamár hijos de Aaron; los
remaneſcidos, por dezir. Por que no comiſtes a la 17
limpieza en lugár de la ſantidad, que ſantidad de
ſantidades ella: y à ella dio à vós por llevár à delic-
to de la compaña, por perdonár ſobre ellos delante
.A.?. He no fue trayda ſu ſangre, à la ſantidad à de 18
dentro; comer comereys à ella en la ſantidad, como
encomendè. Y hablò Aaron à Moſeh, he oy llegá- 19
ron a ſus limpiezas, y a ſus alçaciones delante .A.; y
acontecieron à mi como eſtas: y comeré limpieza oy,
ſi plazerá en ojos de .A.?. Y oyò Moſeh; y plugó 20
en ſus ojos.

C A P. 11.

Y Habló .A. à Moſeh, y Aaron, por dezir à el- 1 VI
los. Hablád à hijos de Israél por dezir: eſta la 2
animalia que comerèys; de toda la quatropêa
que ſobre la tierra. Toda uñeán uña, y hendién 3
hendedura de uñas, alçán rumio en la quatropêa: à
ella comerèys. Salvo à eſta no comáys, de alçan- 4
tes el rumio, y de uñeantes la uña: al camello que
alçán rumio él, y uña no él uñeán; imundo él à
vos. Y al conejo que alçan rumio él, y uña no u- 5
ñean: imundo él à vos. Y à la liebre que alcán ru- 6
mio ella, y uña no uñeán: imunda ella à vos. Y 7
al puerco que uñeán uña él, y hendièn hendedu-
ra de uña; y rumio no rumia: imundo él à vos.
De ſu carne no comáys, y en ſu calabrina no to- 8
quèys: imundos ellos à vos. A eſte come- 9
rèys, de todo lo que en las aguas: todo lo que
à él àla y escama en las aguas, en los mares, y
en los arroyos, à ellos comerèys. Y todo lo que 10
no à él, ala y escama en los mares, y en los arro-
yos, de todo removible de las aguas, y de toda
alma la viva que en las aguas: abominacion ellos
à vos. Y abominacion ſerán à vos: de ſu carne 11
no comáys, y à ſu calabrina abominarèys. To- 12
do el que no à él ala, y escama en las a-
guas: abominable él à vos. Y à estos abomina- 13
rèys de la ave, no ſeán comidos, abominacion el-
los: al aguila, y al açor, y al esmerejon. Y al 14
milano, y al buytre à ſu eſpecie. A todo cuervo 15
à ſu eſpecie. Yà hija del autillo, y al mochuelo, y 16
à la certa: y al gavilán à ſu eſpecie. Y al-falcon, y à la 17
gavia, y à la lechuza. Y al calamon, y al cernicolo, 18
y

19 y al pelicano. Y à la cigueña, la eñañadera à ſu eſpecie:
20 y al gallo montèz, y al morciegalo. Todo reptil del ave,
el andan ſobre quatro (PIES:) abominacion ella à vos.
21 Salvo à eſte comerèys, de todo reptil del ave, el andán
ſobre quatro: que à él rodillas de arriba ſus piès, pa-
22 ra ſaltár con ellos ſobre la tierra. A eſtos dellos come-
rèys, à la langoſta à ſu eſpecie, y al langoſtin à ſu eſ-
pecie: y al Harghol à ſu eſpecie, y al hagáb à ſu eſpe-
23 cie. Y todo reptil del ave, que à él quatro pièṡ: abo-
24 minacion él à vos. Y por eſtos vos imundarèys: todo
25 el tocán en ſu calabrina, ſe imundará haſta la tarde. Y
todo el lleván de ſu calabrina: lavará ſus paños, y ſe
26 Imundará haſta la tarde. A toda la quatropea, que el-
la uñean uña, y hendedura no ella hendièn, y rumio
no ella alçán, imundos ellos à vos; todo el tocán en el-
27 los ſe imundará. Y todo andán ſobre ſus palmas, en
toda la animalia la andán ſobre quatro, imundos ellos
à vos: todo el tocan en ſu calabrina, ſe imundará has-
28 ta la tarde. Y el lleván à ſu calabrina, lavarà ſus pa-
ños, y ſe imundará haſta la tarde: imundos ellos à vos.
29 Y eſte à vos el imundo, en el reptil el removièn ſobre
la tierra: la comadreja, y el raton, y el ſapo à ſu eſ-
30 pecie. Y el erizo, y la lagartija, y el caracòl: y la ba-
31 boſa, y el topo. Eſtos los imundos à vos, en toda el
reptil: todo el tocán en ellos en ſu morír, ſe imunda-
32 rá haſta la tarde. Y todo el que cayere ſobre él, dellos
en ſu morìr, ſe imundará, de todo vaſo de palo, o
paño, o cuero, o ſaco; todo vaſo que fuere hecho o-
bra con ellos: en las aguas ſerá traydo, y imundarſeá
VII 33 haſta la tarde, y limpiarſeá. * Y todo vaſo de barro,
que cayere dellos entre él: todo lo que entre él, ſe
34 imundará, y à él quebrabrèys. De toda la comida, que
fuere de comer que viniére ſobre èl aguas, ſe ímun-
dará: y toda bebida, que es de beber; en todo vaſo, ſe
35 imundará. Y todo lo que cayere de ſu calábrina ſobre él,
ſe imundará, horno, y hornaças ſerá derrocada, imun-
36 dos ellos: y imundos ſerán à vos. Salvo fuente, y
pozo de ajuntamiento de aguas, ſerá limpio: y tocán
37 en ſu calabrina ſe imundará. Y quando cayere de ſu
calabrina, ſobre toda ſimiente ſembrada, que fuere ſem-
38 brada: limpio el. Y quando fuere dado aguas ſobre
ſimiente, y cayere de ſu calabrina ſobre él: imundo él
39 à vos. Y quando muriére de la quatropea, que ella à
vos por comida: el tocán en ſu calabrina, ſe imunda-
40 rá haſta la tarde. Y el comièn de ſu calabrina, lavará
ſus paños, y imundarſeá haſta la tarde: y el lleván à
ſu calabrina, lavará ſus paños, y imundarſeá haſta la
41 tarde. Y todo el reptil el removièn ſobre la tierra:
42 abominacion él, no ſerá comido. Todo andán ſobre
pecho, y todo andán ſobre quatro, haſta todo muchi-
guán pièṡ; de todo el reptil el removièn ſobre la tierra:
43 no los comays, que abominacion ellos. No contami-
neis a vueſtras almas, en todo el reptil el removièn: y
no os imundeys con ellos, y ſeáys imundos con ellos.
44 Que yo .A. vueſtro Dios, y ſantificárvoſéys, y ſerèys
ſantos; que ſanto yo: y no imundeys a vueſtras almas,
45 en todo el reptil, el removièn ſobre la tierra. Que yo
.A.; el hazien ſubir à vos, de tierra de Egypto, por ſer
46 à vos por Dios: y ſerèys ſantos, que ſanto yo. Eſta
ley de la quatropea, y la ave, y toda alma la viva, la
removièn en las aguas: y toda alma la ſerpièn ſobre la
47 tierra. Por apartár entre el imundo, y entre el lim-
pio: y entre la animalia que es de comer; y entre la
animalia, que no es de comer.

Aft. Sem. Seg. Cap. 6.

CAP. 12.

TAZRIA.

P. 27. 12 Y Habló, .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de
Iſraél por dezir, muger quando concibiere, y
parière macho: y imundarſea ſiete dias, como dias
3 de apartamiento de ſu menſtruo, ſe imundará. Y en el dia
4 el octavo: circuncidará carne de ſu cerradura. Y trein-
ta y tres dias, eſtará en ſangres de limpieza: en toda
ſantidad no tocará, y al ſantuario no entrára, haſta

19 וְאֶת־הָרָחָם׃ וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת־
כ הַדּוּכִיפַת וְאֶת־הָעֲטַלֵּף׃ כֹּל שֶׁרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ
21 עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם׃ אַךְ אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ
לו קרי מִכֹּל שֶׁרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־לֹא כְרָעַיִם
22 מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנַתֵּר בָּהֵן עַל־הָאָרֶץ׃ אֶת־אֵלֶּה
מֵהֶם תֹּאכֵלוּ אֶת־הָאַרְבֶּה לְמִינוֹ וְאֶת־הַסָּלְעָם
לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחַרְגֹּל לְמִינֵהוּ וְאֶת־הֶחָגָב לְמִינֵהוּ׃
23 וְכֹל שֶׁרֶץ הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע רַגְלָיִם שֶׁקֶץ הוּא
24 לָכֶם׃ וּלְאֵלֶּה תִּטַּמָּאוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא
כה עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־הַנֹּשֵׂא מִנִּבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו
26 וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ לְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִוא
מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֶׁסַע ׀ אֵינֶנָּה שֹׁסַעַת וְגֵרָה אֵינֶנָּה
מַעֲלָה טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִטְמָא׃
27 וְכֹל ׀ הוֹלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל־
אַרְבַּע טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא
28 עַד־הָעָרֶב׃ וְהַנֹּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא
29 עַד־הָעָרֶב טְמֵאִים הֵמָּה לָכֶם׃ ס וְזֶה
לָכֶם הַטָּמֵא בַּשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר
ל וְהַצָּב לְמִינֵהוּ׃ וְהָאֲנָקָה וְהַכֹּחַ וְהַלְּטָאָה וְהַחֹמֶט
31 וְהַתִּנְשָׁמֶת׃ אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם בְּכָל־
32 הַשָּׁרֶץ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְכֹל
אֲשֶׁר־יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם ׀ בְּמֹתָם יִטְמָא מִכָּל־כְּלִי־עֵץ אוֹ
בֶגֶד אוֹ־עוֹר אוֹ שָׂק כָּל־כְּלִי אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה מְלָאכָה בָּהֶם
שביעי 33 בַּמַּיִם יוּבָא וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ * וְכָל־כְּלִי־חֶרֶשׂ
אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם אֶל־תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֹתוֹ
34 תִשְׁבֹּרוּ׃ מִכָּל־הָאֹכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עָלָיו
מַיִם יִטְמָא וְכָל־מַשְׁקֶה אֲשֶׁר יִשָּׁתֶה בְּכָל־כְּלִי יִטְמָא׃
לה וְכֹל אֲשֶׁר־יִפֹּל מִנִּבְלָתָם ׀ עָלָיו יִטְמָא תַּנּוּר וְכִירַיִם
36 יֻתָּץ טְמֵאִים הֵם וּטְמֵאִים יִהְיוּ לָכֶם׃ אַךְ מַעְיָן וּבוֹר
37 מִקְוֵה־מַיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנֹגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא׃ וְכִי יִפֹּל
38 מִנִּבְלָתָם עַל־כָּל־זֶרַע זֵרוּעַ אֲשֶׁר יִזָּרֵעַ טָהוֹר הוּא׃ וְכִי
יֻתַּן־מַיִם עַל־זֶרַע וְנָפַל מִנִּבְלָתָם עָלָיו טָמֵא הוּא
39 לָכֶם׃ ס וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־
הִיא לָכֶם לְאָכְלָה הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃
מ וְהָאֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהַנֹּשֵׂא
41 אֶת־נִבְלָתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־
42 הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל׃ כֹּל
ו' רבתי והיא חצי התורה באותיו' הוֹלֵךְ עַל־גָּחוֹן וְכֹל ׀ הוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע עַד כָּל־מַרְבֵּה
רַגְלַיִם לְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי־
43 שֶׁקֶץ הֵם׃ אַל־תְּשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ
44 הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם וְנִטְמֵתֶם בָּם׃ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי
וְלֹא תְטַמְּאוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל־
במפטירמה 45 הָאָרֶץ׃ כִּי ׀ אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי׃
46 זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
47 בַּמָּיִם וּלְכָל־נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ׃ לְהַבְדִּיל בֵּין
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֶּאֱכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה
אֲשֶׁר לֹא תֵאָכֵל׃

פ פ פ

פ׳ כו יב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת
3 יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֺתָהּ תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר
4 עָרְלָתוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה
בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגָּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־

ה מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים
כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה:
6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל
7 מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
8 לנקבה: ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי
תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה: פ
2 א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או
3 אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו:
4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה
מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את
ה הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו
שני 6 הכהן שבעת ימים שנית: * וראה הכהן אתו ביום
השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
7 וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: ואם
פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל
8 הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן
והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת
הוא: פ
י 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: וראה
הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן
11 ומחית בשר חי בשאת: צרעת נושנת הוא בעור
12 בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ואם
פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את
כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
13 הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל
בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא:
טו 14 וביום הראות בו בשר חי יטמא: וראה הכהן את
הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת
16 הוא: או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל
17 הכהן: וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר
הכהן את הנגע טהור הוא: פ
שלישי
19 18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: והיה במקום
השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת
כ ונראה אל הכהן: וראה הכהן והנה מראה שפל
מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת
21 הוא בשחין פרחה: ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
22 והסגירו הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה
23 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם תחתיה
רביעי שני תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו
24 בשהן מחוברין הכהן: ס או בשר כי יהיה בערו מכות
אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת
כה או לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך שער
לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
במכוה פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:
26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן
ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
27 שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי אם

פשה

cumplirſe dias de ſu limpieza. Y ſi hembra pariére, y 5
imundarſeá dos ſemanas, como ſu apartamiento: y ſe-
centa y ſeis dias, eſtará ſobre ſangres de limpieza. Y 6
en cumplirſe dias de ſu limpieza, por hijo, o por hija,
traerá carnero de edad de año por alçacion, y hijo de pa-
loma, o tortola por limpieza; à puerta de tienda del
plazo al ſacerdote. Y llegarloá delante .A., y per- 7
donará por ella; y limpiarſeá de manadero de ſus
ſangres: eſta ley de la parièn; al macho, o à la hem-
bra. Y ſi no alcançáre ſu mano abondo de carnero, 8
y tomará dos tortolas, o dos hijos de paloma, uno
por alçacion, y uno por limpieza: y perdonará por
ella el ſacerdote, y limpiarſeá.

CAP. 13.

Y Habló .A.; à Moſeh, y à Aaron, por dezir. Hombre 1 2
quando fuere en cuero de ſu carne hinchazon, o
boſtilla, o mancha: y fuere en cuero de ſu carne
por llaga de lepra; y ſerá traydo à Aaron el ſacerdote, o
à uno de ſus hijos los ſacerdotes. Y verá el ſacerdote a la 3
llaga en cuero de la carne, y cabello en la llaga; ſe tornó
blanco, y viſta de la llaga honda de cuero de ſu carne;
llaga de lepra ella: y verloá el ſacerdote, y imundará à
el. Y ſi mancha blanca ella en cuero de ſu carne, y hon- 4
da no ſu viſta del cuero, y ſu cabello no ſe tornò blanco:
y encerrará el ſacerdote à la llaga ſiete dias. Y verloá 5
el ſacerdote en el dia el ſeteno, y he la llaga ſe eſtuvo en
ſu color, (si) no ſe eſtendió la llaga en el cuero: y en-
cerrarloá el ſacerdote ſiete dias ſegunda vez. * Y verá 6 II
el ſacerdote à él; en el dia el ſeteno ſegunda vez, y he
ſe eſcureçio la llaga, y no ſe eſtendiò la llaga en el cuero,
y limpiarloá el ſacerdote, boſtilla ella, y lavará ſus paños y
limpiarſeá. Y ſi eſtender ſe eſtendiere la boſtilla en el cue- 7
ro, deſpues de ſu moſtrárſe al ſacerdote por ſu limpieza: y
ſerá moſtráda ſegunda vez al ſacerdote. Y verá el ſacer- 8
dote, y he ſe eſtendió la boſtilla en el cuero: y imun-
darloá el ſacerdote, lepra ella. Llaga de lepra, quando 9
fuere en el hombre: y ſerá traydo al ſacerdote. Y vié- 10
re el ſacerdote, y he hinchazon blanca en el cuero, y
ella ſe tornó cabello blanco· y ſanadura de carne viva, en
la hinchazon. Lepra envejecida ella en cuero de ſu car- 11
ne, y imundarloá el ſacerdote: no lo encerrará, que
imundo él. Y ſi florecer floreſcière la lepra en el cue- 12
ro, y cubrière la lepra à todo cuero de la llaga, de ſu
cabeça, y haſta ſus piès: à toda viſta de ojos del ſacer.
dote. Y viére el ſacerdote, y he cubriò la lepra à to- 13
da ſu carne, y limpiará a la llaga: todo él ſe tornó blan-
co, limpio él. Y en dia de ſer apareſcida en él carne vi- 14
va, ſe imundará. Y viére el ſacerdote à la carne la vi- 15
va, y imundarloá: la carne la viva imunda ella, lepra
ella. O quando tornáre la carne la viva, y ſe traſtor- 16
náre à blanca: y vendrá al ſacerdote. Y verloá el ſa- 17
cerdote; y he fue tornáda la llaga à blanca: y limpia-
rá el ſacerdote à la llaga, limpio él. * Y carne quan- 18 III
do fuere en ella en ſu cuero ſarna: y ſerá melezinado.
Y fuere en lugár de la ſarna hinchazon blanco, o man- 19
cha blanca envermejecida: y ſerá moſtrádo al ſacerdo-
te. Y viére el ſacerdote, y he ſu viſta baxa del cuero, 20
y ſu cabello ſe tornò blanco: y imundarloá el ſacer-
dote, llaga de lepra ella, en la ſarna floreſció. Y ſi la 21
viere el ſacerdote, y he no en ella cabello blanco, y
baxà no ella del cuero, y ella eſcura: y encerrarloá
el ſacerdote ſiete dias. Y ſi eſtender ſe eſtendiere en 22
el cuero: y imundará el ſacerdote à él, llaga ella. Y ſi 23
en ſu lugár eſtuviere la mancha, no ſe eſtendió, ſe-
ñal de la ſarna ella: y limpiarloá el ſacerdote. * O 24 IV II
carne quando fuere en ſu cuero, quemadura de fuego:
y fuere ſaradura de la quemadura, mancha blanca EST.
bermeja, o blanca. Y viere à ella el ſacerdote, y 25 JUN-
he (si) fue tornádo cabello blanco en la mancha, TAS.
y ſu viſta honda del cuero; lepra ella, en la quema-
dura floreciò: y imundará à èl el ſacerdote; llaga de
lepra ella. Y ſi la viere el ſacerdote, y he no en la 26
mancha cabello blanco; y baxa no ella del cuero, y
ella eſcura: y hazerloá encerrár el ſacerdote, ſiete
dias. Y verloá el ſacerdote, en el dia el ſeteno: ſi 27
eſten-

eſtender ſe eſtendió en el cuero, y imundará el ſa-
28 cerdote à él, llaga de lepra ella. Y ſi en ſu lugár
eſtuviére la mancha, no ſe eſtendió en el cuero, y
ella eſcura; hinchazon de la quemadura ella: y lim-
piarloá el ſacerdote, que ſeñal de la quemadura ella.
V 29 * Y varon, o muger, quando fuere en él llaga: en
30 cabeça, o en barba. Y viére el ſacerdote a la llaga,
y he (SI) ſu viſta, honda del cuero, y en ella cabello
rubio delgádo: y imundará à èl el ſacerdote, tiña
31 ella; lepra de la cabeça, o de la barba ella. Y quan-
do viére el ſacerdote à llaga de la tiña, y he no ſu
viſta honda del cuero, y cabello negro no en ella: y
hará encerrár el ſacerdote, à llaga de la tiña, ſiete dias.
32 Y verá el ſacerdote à la llaga en el dia el ſeteno, y he
(SI) no ſe eſtendiò la tiña, y no fue en ella cabello
33 rubio: y viſta de la tiña no honda del cuero. Y
traſquilarſeá, y à la tiña no traſquilará: y hará en-
34 cerrár el ſacerdote à la tiña ſiete dias, ſegunda vez. Y
verá el ſacerdote à la tiña en el dia el ſeteno, y he
(SI) no ſe eſtendiò la tiña en el cuero, y ſu viſta no
ella honda del cuero: y limpiará à èl el ſacerdote, y
35 lavará ſus paños, y limpiarſeá. Y ſi eſtender ſe es-
tendiere la tiña en el cuero: deſpues de ſu limpiárſe.
36 Y verloá el ſacerdote, y he (SI) ſe eſtendiò la tiña en
el cuero: no peſquerirá el ſacerdote, al cabello el ru-
37 bio, imundo él. Y ſi en ſu color eſtuvo la tiña, y cabello
negro hermolleciò en él, fue melizinada là tiña, limpio
38 él: y limpiarloá el ſacerdote. Y varon, o muger, quando
39 fuere en cuero de ſu carne manchas: manchas blancas. Y
verá el ſacerdote, y he (SI) en cuero de ſu carne man-
chas, eſcuras blancas: enpeyne ella, floreció en el cuero,
VI 40 limpio él. * Y varon quando ſe peláre ſu cabeça: calvo
III 41 él, limpio él. Y ſi de parte de ſus faces, ſe peláre ſu cabeça:
EST. 42 antecalvo él, limpio él. Y quando fuere en la calva, o en
JUN- la antecalva; llaga, blanco bermejo: llaga florecien ella en
TAS. 43 ſu calva, o en ſu ante calva. Y verá à èl el ſacerdote, y he
(SI) hincházon de la llaga blanca bermeja, en ſu calva, o
en ſu antecalva: como viſta de lepra, de cuero de car-
44 ne. Varon leproſo él, imundo él: imundár lo imun-
dára lo imundará el ſacerdote, en ſu cabeça ſu llaga.
45 Y el leproſo que en él la llaga; ſus paños ſerán ro-
tos, y ſu cabeça ſerá deſcubierta, y ſobre ſu boço ſe
46 embolverá: y imundo, imundo, pregonará. Todos
dias que la llaga en él ſe imundará, imundo él: à ſo-
47 las eſtará, fuera del real ſu moráda. Y el paño que
fuere en él llaga de lepra: en paño de lana, o en pa-
48 ño de lino. O en eſtambre, o en trama, del lino, y
49 de la lana: o en cuero, o en toda obra de cuero. Y
fuere la llaga verde, o bermeja, en el paño, o en el
cuero, o en eſtambre, o en la trama, o en todo a-
tuendo de cuero; llaga de lepra ella: y ſerá moſtrada al
50 ſacerdote. Y verá el ſacerdote a la llaga: y hará en-
51 cerrár à la llaga ſiete dias. Y verá a la llaga en el dia
el ſeteno, que (SI) ſe eſtendio la llaga en el paño, o
en la eſtambre, o en la trama, o en el cuero, en to-
do lo que fuere hecho de cuero para obra: lepra mal-
52 dita la llaga, imunda ella. Y arderá al paño, o al
eſtambre, o la trama, en la lana, o en el lino, o en
todo autendo del cuero, que fuere en èl la llaga: que
53 lepra maldita ella, en el fuego ſerá ardida. Y ſi vie-
re el ſacerdote, y he no ſe eſtendió la llaga en el pa-
ño, o en el eſtambre, o en la trama: o en todo atuen-
54 do de cuero. Y encomendará el ſacerdote, y lavarán
a lo que en él la llaga: y encerarloá ſiete dias ſegun-
VII 55 da vez. * Y verá el ſacerdote, deſpues de ſer lava-
IV da a la llaga, y he no ſe bolviò la llaga à ſu color, y la
EST. llaga no ſe eſtendio; imundo él, en el fuego lo arde-
JUN- 56 rás: mengua ella en ſu calva, o en ſu antecalva. Y ſi
TAS. viere el ſacerdote, y he ſe eſcureció la llaga, deſpues de
haver lavádo à él: y romperá à ella del paño, o del
57 cuero, o del eſtambre, o de la trama. Y ſi fuere apa-
recida mas en el paño, o en el eſtambre, o en la trama,
o en todo atuendo de cuero; florecien ella: en el fuego
58 lo arderás, à lo que en él la llaga. Y el paño, o el eſtam-
bre, o la tarma, o todo atuendo de cuero que laváres,
y ſe quitáre dellos la llaga: y ſerá lavádo ſegunda vez,

פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא׃
28 וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא־פָשְׂתָה בָעוֹר וְהִוא
כֵהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרֶבֶת
הַמִּכְוָה הִוא׃ פ חמישי
29 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בוֹ נָגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ וְרָאָה ל
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וּבוֹ שֵׂעָר
צָהֹב דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶתֶק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ
31 הַזָּקָן הוּא׃ וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין־
מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן
32 אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׂעָר
33 צָהֹב וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק אֵין עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־ ג' רבתי
הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת
34 יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה
לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר
וְטִהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ וְאִם־פָּשֹׂה יִפְשֶׂה לה
36 הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׂה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר לֹא־יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׃
37 וְאִם־בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר שָׁחֹר צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא
38 הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס וְאִישׁ
אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת בֶּהָרֹת לְבָנֹת׃
39 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְעוֹר־בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת ששי
בֹּהַק הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס וְאִישׁ שלישים כשהן
41 כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְאִם מִפְּאַת מחוברין
42 פָּנָיו יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ גִּבֵּחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְכִי־יִהְיֶה
בַקָּרַחַת אוֹ בַגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן אֲדַמְדָּם צָרַעַת פֹּרַחַת
43 הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ
44 כְּמַרְאֵה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃ אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא
טַמֵּא יְטַמְּאֶנּוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ׃ וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ מה
הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שָׂפָם
46 יַעְטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא׃ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא
טָמֵא הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ׃ ס
47 וְהַבֶּגֶד כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע צָרָעַת בְּבֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְּבֶגֶד
48 פִּשְׁתִּים׃ אוֹ בִשְׁתִי אוֹ בְעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצָּמֶר אוֹ בְעוֹר
49 אוֹ בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ וְהָיָה הַנֶּגַע יְרַקְרַק ׀ אוֹ אֲדַמְדָּם
בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר
נ נֶגַע צָרַעַת הוּא וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
51 הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב
אוֹ בָעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָעוֹר לִמְלָאכָה צָרַעַת
52 מַמְאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא׃ וְשָׂרַף אֶת־הַבֶּגֶד אוֹ אֶת־
הַשְּׁתִי ׀ אוֹ אֶת־הָעֵרֶב בַּצֶּמֶר אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־
כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ הַנָּגַע כִּי־צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא
53 בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע
54 בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׁתִי אוֹ בָעֵרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ וְצִוָּה שביעי
הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֵת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים רביעי
שֵׁנִית׃ * וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי ׀ הֻכַּבֵּס אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה נה כשהן
לֹא־הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ וְהַנֶּגַע לֹא־פָשָׂה טָמֵא הוּא מחוברין
בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ פְּחֶתֶת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃
56 וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הֻכַּבֵּס אֹתוֹ
וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׁתִי אוֹ מִן־
57 הָעֵרֶב׃ וְאִם־תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב
אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר פֹּרַחַת הִוא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ אֵת
58 אֲשֶׁר־בּוֹ הַנָּגַע׃ וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשְּׁתִי אוֹ־הָעֵרֶב אוֹ־כָל־
כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תְּכַבֵּס וְסָר מֵהֶם הַנָּגַע וְכֻבַּס שֵׁנִית

59 וְטִהֵר׃ זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרַעַת בֶּגֶד הַצֶּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים
אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ׃

פ פ פ

פ כח א ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת
3 הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְיָצָא
הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־
4 הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־
צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃
וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ ה
6 עַל־מַיִם חַיִּים׃ אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ
הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם
וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם
7 הַחַיִּים׃ וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת שֶׁבַע פְּעָמִים
וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃
8 וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ
9 לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־
כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־
כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְטָהֵר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כְבָשִׂים י
תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן׃
11 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם
12 לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן
13 וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ * וְשָׁחַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ שני
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָעֹלָה בִּמְקוֹם
הַקֹּדֶשׁ כִּי כַּחַטָּאת הָאָשָׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
14 הוּא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל־
תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן טו
16 וְיָצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־
אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית
וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃
17 וּמִיֶּתֶר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
18 הַיְמָנִית עַל דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
19 לִפְנֵי יְהוָה׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־הַחַטָּאת וְכִפֶּר עַל־
הַמִּטַּהֵר מִטֻּמְאָתוֹ וְאַחַר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ וְהֶעֱלָה כ
שלישי חמישי הַכֹּהֵן אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחָה וְכִפֶּר עָלָיו
21 הַכֹּהֵן וְטָהֵר׃ ס וְאִם־דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ
מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו
וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן׃
22 וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד
חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃ וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
23 לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה׃
24 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף
אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ כה
הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן
הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
26 הַיְמָנִית׃ וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן
27 הַשְּׂמָאלִית׃ וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃
28 וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן
המטהר

y limpiarſeha. Eſta ley de llaga de lepra, del paño de la 59
lana, o de lino, o del eſtambre, o de la trama, o de todo
atuendo de cuero: para limpiárlo, o para imundarlo.

Aft. Reyes Seg. Cap. 4.

C A P. 14.

MESORA.

Y Habló, .A. à Moſeh por dezir. Eſta ſerá ley del 1 2 P.
leproſo en dia de ſu limpiárſe: y ſerá traìdo al ſa- 28.
cerdote. Y ſaldrá el ſacerdote, fuera del real: y ve-
rá el ſacerdote, y he (SI) fue melezinàda llaga de la lepra 3
del leproſo. Y encomendará el ſacerdote; y tomará para
el limpianſe, dos paxaras vivas limpias: y palo de alarze, 4
y tinto carmeſi, y oregano. Y encomendará el ſacerdo-
te, y degollará a la paxara la una: en atuendo de barro ſo- 5
bre aguas manantes. A la paxára la viva tomará à ella, 6
y à palo del alarze, y à tinto el carmeſi, y al oregano, y
mojará à ellos y à la paxara la viva, en ſangre de la paxara
la degollada; ſobre las aguas las manantes. Y eſtillará 7
ſobre el limpianſe de la lepra, ſiete vezes: y limpiarlohá y
embiará à la paxara la viva, ſobre faces del campo. Y la- 8
vará el limpianſe à ſus paños, y traſquilará à todo ſu ca-
bello, y lavarſeha en las aguas, y limpiarſehá; y deſpues
vendrá al real; y eſtará fuera de ſu tienda ſiete dias. Y ſerá
en el dia el ſeteno traſquilará à todo ſu cabello, à ſu cabe- 9
ça, y à ſu barba, y à peſtañas de ſus ojos, y à todo ſu ca-
bello traſquilará: y lavará a ſus paños, y lavará a ſu carne
en las aguas, y limpiarſeá. Y en el dia el octavo; tomará 10
dos carneros perfectos, y cordera una de edad de ſu año
perfecta: y tres diezmos de ſemola, preſente embuelta
en el azeyte; y medida una de azeyte. Y hará eſtar el ſa- 11
cerdote el limpián, al varon el limpianſe, y à ellos: de-
lante .A.; à puerta de tienda del plazo. Y tomará el ſa- 12
cerdote al carnero el uno, y llegará à él por culpa, y à
medida del azeyte: y mecerá à ellos mecedura delante
.A.. * Y degollará al carnero, en lugár que ſe deguella a 13 II
la limpieza y à la alçacion, en lugar de la ſantidad. que co-
mo la limpieza la culpa él, al ſacerdote; ſantidad de
ſantidades él. Y tomará el ſacerdote de ſangre de la cul- 14
pa, y dará el ſacerdote, ſobre ternilla de oreja del limpi-
ánſe la derecha: y ſobre pulgar de ſu mano la derecha, y
ſobre pulgar de ſu pie el derecho. Y tomará el ſacerdo- 15
te de medida del azeyte: y vaziará ſobre palma del ſacer-
dote la yzquierda. Y mojará el ſacerdote a ſu dedo el de- 16
recho, del azeyte que ſobre ſu palma la yzquierda: y eſ-
tillará del azeyte con ſu dedo ſiete vezes delante .A.. Y 17
de reſto del azeyte que ſobre ſu palma, dará el ſacerdote
ſobre ternilla de oreja del limpiánſe la derecha; y ſobre
pulgár de ſu mano la derecha; y ſobre pulgar de ſu pie el
derecho: ſobre ſangre de la culpa. Y el reſto del azeyte 18
que ſobre palma del ſacerdote, dará ſobre cabeça del lim-
piánſe: y perdonará por èl el ſacerdote delante .A.. Y 19
hará el ſacerdote à la limpieza, y perdonará por el lim-
piánſe de ſu imundicia: y deſpues degollará a la alçacion.
Y alçará el ſacerdote a la alçacion, y al preſente à la ara: 20
y perdonará por él el ſacerdote, y limpiarſeha. * Y ſi 21 III
mendigo él, y no ſu mano alcançan, y tomará carnero V
uno (POR) culpa por mecedura, para perdonar por él: EST.
y diezmo de ſemola uno embuelto en el azeyte por pre- JUN
ſente, y medida de azeyte. Y dos tortolas, o dos hi- 22 TAS.
jos de paloma, lo que alcançáre ſu mano, y ſerá uno
limpieza; y el uno alçacion. Y traerá à ellos en el dia 23
el octavo para ſu limpieza al ſacerdote: à puerta de
tienda del plazo delante .A.. Y tomará el ſacerdote a 24
carnero de la culpa, y à medida del azeyte: y mecerá
à ellos el ſacerdote mecedura delante .A.. Y degol- 25
lará à carnero de la culpa, y tomará el ſacerdote de
ſangre de la culpa, y dará ſobre ternilla de oreja del
limpiánſe la derecha, y ſobre pulgar de ſu mano la
derecha; y ſobre pulgar de ſu pie el derecho. Y del 26
azeyte vaziará el ſacerdote: ſobre palma del ſacer-
dote la yzquierda. Y eſtillará el ſacerdote con ſu de- 27
do el derecho; del azeyte, que ſobre ſu palma la yz-
quierda: ſiete vezes delante .A.. Y dará el ſacerdote 28
dél azeyte que ſobre ſu palma, ſobre ternilla de oreja
del

del limpianſe la derecha, y ſobre pulgar de ſu mano la
derecha, y ſobre pulgar de ſu piè el derecho: ſobre lugar
29 de ſangre de la culpa. Y el reſto del azeyte que ſobre pal-
ma del ſacerdote, dará ſobre cabeça del limpianſe: pa-
30 ra perdonar por èl delante .A.. Y hará à una de las tor-
tolas, o de hijos de la paloma: de lo que alçançáre ſu
31 mano. A lo que alcançáre ſu mano, al uno limpieza,
y al uno alçacion, ſobre el preſente: y perdonará el ſa-
32 cerdote por el limpianſe delante .A.. Eſta ley (DEL)
que en èl llaga de lepra: que no alcançáre ſu mano en ſu
IV 33 limpiarſe. * Y hablò .A. à Moſeh, y à Aaron por de-
VI 34 zir. Quando viniereis à tierra de Kenaan que yo dan à
EST. vós por poſſeſſion: y darè llaga de lepra en caſa de tierra
JUN- 35 de vueſtra poſſeſſion. Y vendrá el que à él la caſa, y de-
TAS. nunciará al ſacerdote por dezir: como llaga fue apareci-
36 da à mi en la caſa. Y encomendará el ſacerdote, y deſpe-
jaran a la caſa, antes que venga el ſacerdote para ver a la
llaga: y no ſe imundará todo lo que en la caſa: y deſ-
37 pues aſſi vendrá el ſacerdote para ver a la caſa. Y verá a la
llaga, y he (SI) la llaga en paredes de la caſa profundas
38 verdes, o bermejas: y ſu viſta baxa de la pared. Y ſal-
drá el ſacerdote de la caſa, à puerta de la caſa: y cerrará a
39 la caſa ſiete dias. Y tornará el ſacerdote en el dia el ſete-
no: y verá y he (SI) ſe eſtendiò la llaga en paredes de la
40 caſa. Y encomendará el ſacerdote, y quitarán las pied-
ras que en ellas la llaga: y echarán à ellas defuera la ciu-
41 dad, à lugár imundo. Y a la caſa hará deſcortezár de den-
tro derredòr: y echarán al polvo que deſcortezáron, de-
42 fuera la ciudad à lugár imundo. Y tomarán piedras ot-
ras, y traerán à lugár de las piedras: y polvo otro to-
43 mará, y embarrará a la caſa. Y ſi tornáre la llaga, y flore-
ciére en la caſa deſpues de quitár a las piedras: y deſpues
44 de deſcortezar a la caſa, y deſpues de ſer embarráda. Y
vendrá el ſacerdote, y verá, y he ſe eſtendiò la llaga en
45 la caſa: lepra maldita ella en la caſa, imunda ella. Y
derrocará à la caſa, à ſus piedras, y à ſus maderos, y à
todo polvo de la caſa: y ſacará à defuerá de la ciudad, à lu-
46 gar imundo. Y el vinien à la caſa; todos dias que hizo
47 cerrár à ella: ſe imundará haſta la tarde. Y el yazien en
la caſa, lavará a ſus paños: y el comièn en la caſa, lavará a
48 ſus paños. Y ſi venir viniere el ſacerdote, y viere, y
he no ſe eſtendiò la llaga en la caſa, deſpues de ſer em-
barráda la caſa: y limpiará el ſacerdote à la caſa, que
49 fue melezináda la llaga. Y tomará para limpiár a la caſa
dos paxaras: y palo de alarze, y tinto de carmeſi, y
50 oregano. Y degollará a la paxara la una: en atuendo
51 de barro, ſobre aguas manantes. Y tomará à palo del
alarze, y al oregano, y a tinto de carmeſi, y a la paxara
la viva, y mojará à ellos en ſangre de la paxara la de-
gollada, y en aguas las manantes: y hará eſtillar a la ca-
52 ſa ſiete vezes. Y limpiará a la caſa con ſangre de la pa-
xara; y con las aguas manantes: y con la paxara la vi-
va, y con palo del alárze, y con el oregano, y con tín-
53 to del carmeſi. Y embiará à la paxara la viva, à defuerá
de la ciudad, ſobre faces del campo: y perdonará por la
V 54 caſa, y limpiarſeá. * Eſta la ley: de toda llaga de la lepra,
55 56 y de la tiña. Y de lepra del paño, y de la caſa. Y de la
57 hinchazon, y de la boſtilla, y de la mancha. Para moſtrár
en dia el imundo, y en dia el limpio: eſta ley de la lepra.

CAF. 15.

1 2 Y Habló .A. à Moſeh, y à Aaron por dezir. Ha-
blad à hijos de Iſraél, y direys à ellos: varon va-
ron, quando fuere manante de ſu carne; ſu ma-
3 nadèro, imundo él. Y eſta ſerá ſu imundicia en ſu ma-
nadèro: baveò ſu carne à ſu manadèro, o cerròſe ſu
4 carne de ſu manadèro; ſu imundicia él. Toda la yazida
que yaziere ſobre ella el manante ſe imundará: y to-
5 do el atuendo que eſtuviere ſobre él, ſe imundará. Y va-
ron que tocáre en ſu yazida: lavará ſus paños, y lavarſeá
6 en las aguas, y ſerá imundo haſta la tarde. Y el eſtán ſob-
re el atuendo, que eſtuvo ſobre èl el manante: lavará ſus
paños y lavarſeá en las aguas, y ſerá imundo haſta la
7 tarde. Y el tocán en carne del manantîo lavará ſus pa-
ños, y lavarſeá en las aguas, y ſerá imundo haſta la tar-
8 de. Y quando eſcupière el manante en el limpio:

הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ
29 הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דַּם הָאָשָׁם׃ וְהַנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר
עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה ל
31 מֵאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ׃ אֵת אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל
רביעי ששי 32 הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה׃ זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת
בשהן מחוברין אֲשֶׁר לֹא־תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃
פ
34 33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ כִּי תָבֹאוּ
אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע
צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃ וּבָא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת לה
36 וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע
וְלֹא יִטְמָא כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן
37 לִרְאוֹת אֶת־הַבָּיִת׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע
בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֲרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת
38 וּמַרְאֵיהֶן שָׁפָל מִן־הַקִּיר׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־
39 פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ וְשָׁב
הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת
הַבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן מ
הַנָּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֶתְהֶן אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם
41 טָמֵא׃ וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר
42 אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְלָקְחוּ
אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אַחֵר
43 יִקַּח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃ וְאִם־יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת
אַחַר חִלֵּץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת אֶת־הַבַּיִת
44 וְאַחֲרֵי הִטּוֹחַ׃ וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע
בַּבָּיִת צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא׃ וְנָתַץ אֶת־ מה
הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצָיו וְאֵת כָּל־עֲפַר הַבָּיִת
46 וְהוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְהַבָּא אֶל־
47 הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַשֹּׁכֵב
בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וְהָאֹכֵל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת־בְּגָדָיו׃
48 וְאִם־בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת
אַחֲרֵי הִטֹּחַ אֶת־הַבָּיִת וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא
49 הַנָּגַע׃ וְלָקַח לְחַטֵּא אֶת־הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפֳּרִים וְעֵץ אֶרֶז
וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפֹּר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־ נ
51 חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים׃ וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֶרֶז וְאֶת־הָאֵזֹב
וְאֵת ׀ שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם
בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת
52 שֶׁבַע פְּעָמִים׃ וְחִטֵּא אֶת־הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם
הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב וּבִשְׁנִי
53 הַתּוֹלָעַת׃ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה אֶל־מִחוּץ לָעִיר
חמישי 54 אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל־הַבַּיִת וְטָהֵר׃ * זֹאת הַתּוֹרָה
לְכָל־נֶגַע הַצָּרַעַת וְלַנָּתֶק׃ וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד וְלַבָּיִת׃ נה
57 56 וְלַשְׂאֵת וְלַסַּפַּחַת וְלַבֶּהָרֶת׃ לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם
הַטָּהֹר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרָעַת׃
פ

טו

א 2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ דַּבְּרוּ אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב
3 מִבְּשָׂרוֹ זוֹבוֹ טָמֵא הוּא׃ וְזֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ בְּזוֹבוֹ
רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ אוֹ־הֶחְתִּים בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ טֻמְאָתוֹ
4 הִוא׃ כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב יִטְמָא וְכָל־
הַכְּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ ה
6 יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַיֹּשֵׁב עַל־
הַכְּלִי אֲשֶׁר־יֵשֵׁב עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
7 וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְהַנֹּגֵעַ בִּבְשַׂר הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו
8 וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכִי־יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר

9 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: וכל־
י המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: וכל־הנגע בכל
אשר יהיה תחתיו יטמא עד־הערב והנושא אותם
11 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב: וכל אשר
יגע־בו הזב וידיו לא־שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
12 במים וטמא עד־הערב: וכלי־חרש אשר־יגע־בו הזב
13 ישבר וכל־כלי־עץ ישטף במים: וכי־יטהר הזב מזובו
וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
14 בשרו במים חיים וטהר: וביום השמיני יקח־לו שתי
תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל־פתח אהל
טו מועד ונתנם אל־הכהן: ועשה אתם הכהן אחד
ששי שביעי חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
16 בשהן מזובו: ס ואיש כי־תצא ממנו שכבת־זרע
17 מחוברין ורחץ במים את־כל־בשרו וטמא עד־הערב: וכל־בגד
וכל־עור אשר־יהיה עליו שכבת־זרע וכבס במים
18 וטמא עד־הערב: ואשה אשר ישכב איש אתה
שכבת־זרע ורחצו במים וטמאו עד־הערב:

פ

19 ואשה כי־תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת
ימים תהיה בנדתה וכל־הנגע בה יטמא עד־הערב:
כ וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר־תשב
21 עליו יטמא: וכל־הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ
22 במים וטמא עד־הערב: וכל־הנגע בכל־כלי אשר־
תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב:
23 ואם על־המשכב הוא או על־הכלי אשר־הוא ישבת־
24 עליו בנגעו־בו יטמא עד־הערב: ואם שכב ישכב איש
אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל־
כה המשכב אשר־ישכב עליו יטמא: ס ואשה
כי־יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת־נדתה או כי־
תזוב על־נדתה כל־ימי זוב טמאתה כימי נדתה
26 תהיה טמאה הוא: כל־המשכב אשר־תשכב עליו
כל־ימי זובה כמשכב נדתה יהיה־לה וכל־הכלי אשר
27 תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: וכל־הנוגע
בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב:
28 ואם־טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
29 שביעי תטהר: * וביום השמיני תקח־לה שתי תרים או שני
בני יונה והביאה אותם אל־הכהן אל־פתח אהל
ל מועד: ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־האחד
עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה:
31 מפטיר והזרתם את־בני־ישראל מטמאתם ולא ימתו
32 בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם: זאת
תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמאה־
33 בה: והדוה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב עם־טמאה:

פ פ פ

ביום כפור שחרית
פ׳כט
א יו וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני אהרן
2 בקרבתם לפני־יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל־
משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא בכל־עת אל־הקדש
מבית לפרכת אל־פני הכפרת אשר על־הארן ולא
3 ימות כי בענן אראה על־הכפרת: בזאת יבא אהרן
אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת ואיל לעלה
4 כתנת־בד קדש ילבש ומכנסי־בד יהיו על־בשרו
ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי־קדש הם
ורחץ

y lavará ſus paños; y lavarſeá en las aguas, y ſerá imun-
do haſta la tarde. Y toda la cavalgadura, que cavalgáre 9
ſobre ella el manantio, ſe imundará. Y todo el tocán 10
en todo lo que fuere debaxo dél, ſe imundará haſta la
tarde: y el llevän à ellos lavará ſus paños y lavarſeá en las
aguas, y ſerá imnndo haſta la tarde. Y todo el que tocá- 11
re en èl el manantio; y ſus manos no enxaguò en las a-
guas: y lavará ſus paños, y lavarſeá en las aguas, y ſerá
imundo haſta la tarde. Y atuendo de barro, que tocáre en 12
èl el manantio, ſerá quebrádo: y todo atuendo de palo,
ſe enxaguará en las aguas. Y quando ſe limpiáre el ma- 13
nantio de ſu manadèro; y contará à él ſiete dias à ſu lim-
pieza, y lavará ſus paños: y lavará ſu carne en aguas
manantes y limpiarſeá. Y en el dia el octavo tomará à él 14
dos tortolas, o dos hijos de paloma: y vendrá delante
.A., à puerta de tienda del plazo; y darloshá al ſacerdo-
te. Y hara à ellos el ſacerdote, uno limpieza; y uno alça- 15
cion; y perdonará por èl el ſacerdote delante .A. de ſu
manadèro. * Y varon quando ſaliere dél derramamien- 16 VI
to de ſemen: y lavará en aguas à toda ſu carne, y ſerá VII
imundo haſta la tarde. Y todo paño, y todo cuero, que 17 EST.
fuere ſobre él derramiento de ſemen: y ſerá lavado en las JUN-
aguas, y ſerá imundo haſta la tarde. Y muger que ya- 18 TAS.
ziere varon con ella, yazedura de ſemen: y lavarſeán en
las aguas, y Imundarſeán haſta la tarde. Y muger quan- 19
do fuere manante, ſangre fuere ſu manadèro en ſu car-
ne: ſiete dias ſerá en ſu apartamiento; y todo el tocán en
ella, ſe imundará haſta la tarde. Y todo lo que yazière ſo- 20
bre èl, en ſu apartamiento, ſe imundará: y todo lo que
ſe aſſentáre ſobre él ſe imundará. Y todo el tocán en ſu 21
yazida: lavará ſus paños, y lavarſeá en las aguas, y ſerá
imundo haſta la tarde. Y todo el tocán, en todo atuendo 22
que ſe aſſentáre ſobre él: lavará ſus paños, y lavarſeá en
las aguas, y imundarſeá haſta la tarde. Y ſi ſobre la ya- 23
zida él, o ſobre el atuendo, que ella eſtá ſobre él, en ſu
tocár en él: ſe imundará haſta la tarde. Y ſi yazer yaziére 24
varon con ella, y fuere ſu apartamiento ſobre él: y ſerá
imundo ſiete dias: y toda la yazida, que yaziére ſobre
él, ſe imundará. Y muger quando manáre manadéro 25
de ſu ſangre dias muchos, ſin hora de ſu apartamiento; o
que manáre ſobre ſu apartamiento: todas dias de mana-
déro de ſu imundicia, como dias de ſu apartamiento ſe-
rá, ìmunda ella. Toda la yazida que yaziére ſobre ella, 26
todos dias de ſu manadéro; como yazida de ſu apartami-
ento ſerá à ella: y todo el atuendo que ſe ſentáre ſobre él,
imundo ſerá, como imundicia de ſu apartamiento. Y to- 27
do el tocán en ellos ſe imundará: y lavará ſus paños, y
lavarſeá en las aguas, y ſerá imundo haſta la tarde. Y ſi ſe 28
limpiò de ſu manadèro: y contrará à ella ſiete dias, y deſ-
pues ſe limpiará. * Y en el dia el octavo tomará para el- 29 VII
la dos tortolas, o dos hijos de paloma: y traerá à ellos al
ſacerdote, à puerta de tienda del plazo. Y hará el ſacer- 30
dote al uno limpieza, y à el uno alçacion: y perdonará
ſobre ella el ſacerdote, delante .A.; de manadéro de ſu
imundicia. Y harèys apartár à hijos de Iſraél de ſus imun- 31
dicias: y no morirán por ſu imundicia; en ſu imundár à
mi moráda, que entre ellos. Eſta ley del manantio: y el 32
que ſaliére del, derramamiento de ſemen, por imundár-
ſe en ella. Y la manán en ſu apartamiento, y del manán 33
en ſu manadéro; del macho, y de la hembra: y de varon
que yaziére con imunda. Aft. Reis Seg. Cap. 7.

CAP. 16. P. DE MAN. DE KIPUR

AHARE MOT.

Y Habló .A. à Moſeh, deſpues de morir dos hijos de 1 P.29.
Aaron: en ſu llegárſe delante .A. y murieron. Y 2
dixo .A. a Moſeh; habla à Aaron tu hermano, y no
venga en toda hora à la ſantidad, de dentro la antipára: à
faces del cobertero, que ſobre la arca, y no morirá,
que con nuve ſeré aparecido, ſobre el cobertero. Con 3
eſto vendrá Aaron à la ſantidad: con toro hijo de va-
ca por limpieza, y barvez por alçacion. Tunica de 4
lino de ſantidad veſtirá, y calçones de lino ſerán
ſobre ſu carne, y con cinto de lino ſe ceñirá, y con
toca de lino ſe tocará: paños de ſantidad ellos:
y

5 y lavarà en las aguas a ſu carne, y veſtirlosha. Y de
con compaña de hijos de Iſraél; tomarà dos cabritos
de cabras por limpieza: y barvez uno por alçacion.
6 Y llegará Aaron à toro de la limpieza que à él: y
7 perdonarà por él, y por ſu caſa. Y tomarà à dos los
cabritos: y harà eſtàr à ellos delante .A., à puerta
8 de tienda del plazo. Y dará Aaron ſobre dos los cabri-
9 tos ſuertes: ſuerte una à .A., y ſuerte una à Hazazèl. Y
llegarà Aaron al cabrito, que ſubiò ſobre él la ſuerte à
10 .A.: y hazerloà limpieza. Y el cabrito que ſubió ſob-
re él la ſuerte à Hazazél; hará eſtar vivo delante .A.
para perdonàr ſobre él: para embiár à él à Hazazèl al
11 deſierto. Y llegarà Aaron à toro de la limpieza, que
à él, y perdonarà por él, y por ſu caza: y degollarà à
12 toro de la limpieza, que à él. Y tomarà enchimien-
to del braſero de braſas de fuego de ſobre la ara, de
delante .A., y enchimento (DE) ſus puños de ſahu-
merio de eſpecias menudo: y traerá de dentro la an-
13 tipàra. Y dará al ſahumerio ſobre el fuego delante .A.:
y cubrirà nuve del ſahumerio al cobertero, que ſobre
14 el teſtamento, y no morirá. Y tomará de ſangre del
toro: y eſtillará con ſu dedo ſobre faces del cobertero
à Oriente: y delante el cobertero eſtillarà ſiete vezes
15 de la ſangre, con ſu dedo. Y degollará à cabrito de la
limpieza, que al pueblo, y traerá a ſu ſangre dentro de
la antipara: y hará a ſu ſangre como hizo à ſangre del
toro, y eſtillará à él ſobre el cobertero, y delante el
16 cobertero. Y perdonará ſobre la ſantidad, de imundi-
cias de hijos de Iſraél, y de ſus rebellos, à todos ſus
pecados: y aſſi hará à tienda del plazo, la morán con
17 ellos entre ſus imundicias. Y todo hombre no ſerá en
tienda del plazo en ſu venir para perdonàr en la ſan-
tidad haſta ſu ſalir: y perdonará por él, y por ſu ca-
II 18 ſa, y por toda compaña de Iſraél. * Y ſaldrà à la ara
que delante .A., y perdonará ſobre ella: y tomará
de ſangre del toro, y de ſangre del cabrito, y dará
19 ſobre cuernos de la ara derredòr. Y eſtillará ſobre el-
la de la ſangre con ſu dedo ſiete vezes: y limpiarlaha,
20 y ſantificarlaha de imundicias de hijos de Iſraél. Y
acabarà de perdonàr à la ſantidad, y à tienda del pla-
21 zo, y à la ara: y llegará a el cabrito el vivo. Y aſufri-
rá Aaron à dos ſus manos, ſobre cabeça del cabrito el
vivo, y manifeſtará ſobre él à todos delictos de hijos
de Iſraél, y á todos ſus rebellos à todos ſus pecàdos:
y darà à ellos ſobre cabeça del cabrito, y embiarà
22 por mano de varon aparejádo al deſierto. Y llevará
el cabrito ſobre él, à todos ſus delictos à tierra inha-
23 bitable: y embiará al cabrito en el deſierto. Y ven-
drà Aaron à tienda del plazo, y deſnudará à paños
de lino: que viſtio en ſu venir à la ſantidad, y dexar-
24 loshá alli. Y lavará à ſu carne en las aguas en lugàr
ſanto, y veſtirà a ſus paños: y ſaldrà y hará a ſu alçacion,
y à alçacion del pueblo, y perdonará por él, y por
III 25 el pueblo. * Y à ſevo de la limpieza, hará ſahumár à
II 26 la ara. Y el embiàn el cabrito à Hazazèl lavarà ſus
EST. paños, y lavará a ſu carne en las aguas: y deſpues aſſi
JUN- 27 vendrá al real. Y à toro de la limpieza y à cabrito de
TAS. la limpieza, que fue trayda a ſu ſangre para perdonár
en la ſantidad, ſacará fuera el real: y arderán en el fue-
28 go à ſu cuero, y à ſu carne, y à ſu eſtiercol. Y el
ardién à ellos; lavará ſus paños, y lavará a ſu carne en
29 las aguas: y deſpues aſſi vendrá al real. Y ſerá à vos
por fuero de ſiempre: en el mes el ſeteno en diez del
mes, afliguiréys a vueſtras almas, y alguna obra no ha-
gáys; el arraygado, y el peregrino el peregrinán en-
30 tre vos. Que en el dia el eſte perdonará por vos, pa-
ra limpiár à vos: de todos vueſtros pecàdos, delante
31 .A. ſerèys limpios. Sabath de holgança él à vos,
32 y afliguirèys a vueſtras almas: fuero de ſiempre. Y
perdonará el ſacerdote que ungiére à él, y que
hinchiére a ſu mano, para ſervir en lugár de ſu padre:
y veſtirá à paños del lino, paños de la ſantidad.
33 Y perdonará à ſantuario de la ſantidad, y à tien-
da del plazo, y à la ara perdonarà: y por los
ſacerdotes, y por todo pueblo de la congrega per-
34 donará. Y ſerà eſto à vos por fuero de ſiempre,
 pa-

ה ורחץ במים את־בשרו ולבשם׃ ומאת עדת בני
ישראל יקח שני־שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
לעלה׃ והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר 6
בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את־שני השעירם והעמיד 7
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ונתן אהרן על־ 8
שני השעירם גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד — בראש עמוד סימן ב״ה שמו
לעזאזל׃ והקריב אהרן את־השעיר אשר עלה עליו 9
י הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃ והשעיר אשר עלה עליו
הגורל לעזאזל יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח
אתו לעזאזל המדברה׃ והקריב אהרן את־פר 11
החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את־
פר החטאת אשר־לו׃ ולקח מלא־המחתה גחלי־אש 12
מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים
דקה והביא מבית לפרכת׃ ונתן את־הקטרת על־ 13
האש לפני יהוה וכסה ׀ ענן הקטרת את־הכפרת
אשר על־העדות ולא ימות׃ ולקח מדם הפר והזה 14
באצבעו על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה
טו שבע־פעמים מן־הדם באצבעו׃ ושחט את־שעיר
החטאת אשר לעם והביא את־דמו אל־מבית לפרכת
ועשה את־דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו
על־הכפרת ולפני הכפרת׃ וכפר על־הקדש 16
מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן
יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃ וכל־ 17
אדם לא־יהיה ׀ באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד־
צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל׃ *
שני ויצא אל־המזבח אשר לפני־יהוה וכפר עליו ולקח 18
מדם הפר ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח
סביב׃ והזה עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים 19
כ וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל׃ וכלה מכפר
את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח והקריב
ידיו ק׳ את־השעיר החי׃ וסמך אהרן את־שתי ידו על־ראש 21
השעיר החי והתודה עליו את־כל־עונת בני ישראל
ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם ונתן אתם על־ראש
השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה׃ ונשא השעיר 22
עליו את־כל־עונתם אל־ארץ גזרה ושלח את־השעיר
במדבר׃ ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בגדי 23
הבד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם׃ ורחץ 24
את־בשרו במים במקום קדוש ולבש את־בגדיו ויצא
ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד
שלישי שני כה העם׃ * ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה׃ והמשלח 26
את־השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים
כשהן מחוברין ואחרי־כן יבוא אל־המחנה׃ ואת פר החטאת ואת 27
שעיר החטאת אשר הובא את־דמם לכפר בקדש
יוציא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־ערתם ואת־
בשרם ואת־פרשם׃ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ 28
את־בשרו במים ואחרי־כן יבוא אל־המחנה׃ והיתה 29
לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח
ל והגר הגר בתוככם׃ כי־ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃
שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת 31
עולם׃ וכפר הכהן אשר־ימשח אתו ואשר ימלא 32
את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את־בגדי הבד בגדי
הקדש׃ וכפר את־מקדש הקדש ואת־אהל מועד 33
ואת־המזבח יכפר ועל הכהנים ועל־כל־עם
הקהל יכפר׃ והיתה־זאת לכם לחקת עולם 34
לכפר

לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת
בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
פ
רביעי יז 2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה
3 הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה
4 אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן
יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת
ה הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־
פְּנֵי הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
6 אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם׃ וְזָרַק
הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
7 וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְלֹא־יִזְבְּחוּ
עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם
חמישי שלישי כשהן מחוברין 8 חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃ * וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר
אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם
9 אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ־זָבַח׃ וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמָּיו׃
י וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר
יֹאכַל כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת־הַדָּם
11 וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא
וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־
12 הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־
13 יֹאכַל דָּם׃ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר
בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצוּד צֵיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ
14 אֶת־דָּמוֹ וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְנַפְשׁוֹ
הוּא וָאֹמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכֵלוּ כִּי
טו נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃ וְכָל־נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו
16 וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהֵר׃ וְאִם לֹא יְכַבֵּס
למנחה יום כפור וּבְשָׂרוֹ לֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ פ
יח 2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
3 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־
כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ
4 וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ אֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
ה תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי
ששי 6 בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ ס אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר
בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ ס
7 עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא
8 תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה
9 עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַת־
אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא
י תְגַלֶּה עֶרְוָתָן׃ ס עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־
בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ ס
11 עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא
12 לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא
13 תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ
14 לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אֲחִי־
אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא׃
טו ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא
לא

para perdonár ſobre hijos de Iſraél de todos ſus pe-
càdos, una vez en el año: y hizo como encomendò
.A. à Moſeh.

CAP. 17.

Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla à Aaron y 1 2 IV
à ſus hijos, y à todos hijos de Iſraél, y diràs à el-
los: eſta la coſa que encomendò .A. por dezir.
Varon, varon, de caſa de Iſraél, que degolláre buey, 3
ó carnero, ó cabra en el real: ó que degolláre de
fuera el real. Y à puerta de tienda del plazo no lo tru- 4
xiére, para llegàr llegacion à .A., delante tabernaculo de
.A.: ſangre ſerà contádo à el varon el eſſe, ſangre ver-
tió, y ſerà tajádo; el varon el eſſe de entre ſu pueblo.
Por que traygan hijos de Iſraél, à ſus ſacrificios que 5
ellos ſacrificantes ſobre faces del campo, y traerloshán
à .A. à puerta de tienda del plazo al ſacerdote: y ſa-
crificaràn ſacrificios de pazes à .A. para ellos. Y eſ- 6
parzirà el ſacerdote a la ſangre ſobre ara de .A. à puer-
ta de tienda del plazo: y harà ſahumàr el ſevo por
olór recebible à .A.. Y no ſacrifiquen mas a ſus ſa- 7
crificios; à los demonios, que ellos erràntes empos el-
los: fuero de ſiempre ſerà eſte à ellos à ſus generan-
cios. * Y à ellos dirás, varon, varon de caſa de Iſraél, 8 V
y del peregrino que peregrináre entre ellos: que alçá- III
re alçacion, ó ſacrificio. Y à puerta de tienda del pla- 9 EST.
zo no lo truxére, por hazer à él à .A.: y ſerà tajádo el JUN
varon el eſſe de ſus pueblos. Y varon, varon de caſa 10 TAS.
de Iſraél, y del peregrino el peregrínán entre ellos,
que comiére qualquier ſangre: y darè mis yras en la
alma la comien a la ſangre, y tajarè à ella de entre ſu
pueblo. Que alma de la carne en la ſangre ella, y yo 11
lo di à vos ſobre la ara para perdonár ſobre vueſtras
almas: que la ſangre él, por la alma perdonará. Por 12
tanto dixe à hijos de Iſraél; toda alma de vos no co
merà ſangre: y el peregrino el peregrinánte entre vos,
no comerà ſangre. Y varon, varon de hijos de Iſraél, 13
y del peaegrino el peregrinán entre ellos; qne caçáre
caça de animal, ó ave que es de comer: y verterá a ſu
ſangre, y cubrirloha con polvo. Que alma de toda 14
carne, ſu ſangre en ſu alma él, y dixe à hijos de Iſ-
raél; ſangre de toda carne no comàys: que alma de
toda carne, (EN) ſu ſangre ella, todos ſus comiéntes
ſerá tajádo. Y toda alma que comiére calabrina, ó 15
arrebatadura, en el natural y en el peregrino, y la-
varà ſus paños, y lavarſeà en las aguas, y imundar-
ſeà haſta la tarde y limpiarſeà. Y ſi no laváre [ſus pa- 16
ños,] y ſu carne no lavàre: y llevarà ſu delicto.

CAP. 18.

Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Is- 1 2
raél, y diràs à ellos: yo .A. vueſtro Dios. Como 3 P.DE
obra de tierra de Egypto, que eſtuviſtes en ella TAR.
no hagàys: y como obra de tierra de Kenàan, que yo DE
traen à vos alli no hagàys; y en ſus fueros no andèys. KIP.
A mis juizios harèys, y à mis fueros guardarèys por 4
andar en ellos: yo .A. vueſtro Dios. Y guardarèys à 5
mis fueros, y à mis juizios; que hará à ellos el hom-
bre, y vivirá en ellos: yo .A.. * Varon, varon à to- 6 VI
do caronal de ſu carne no lleguéys, por deſcubrir deſ-
cobertura: yo .A.. Deſcobertura de tu padre, y deſ- 7
cobertura de tu madre no deſcubras: tu madre ella,
no deſcubras ſu deſcobertura. Deſcobertura de muger 8
de tu padre no deſcubras: deſcobertura de tu padre
ella. Deſcobertura de tu hermana hija de tu padre, ó 9
hija de tu madre, nacida de caſa, ó nacida de fuera:
no deſcubras ſu deſcobertura. Deſcobertura de hija 10
de tu hijo, ó hija de tu hija, no deſcubras ſu deſco-
bertura: que tu deſcobertura ella. Deſcobertura de 11
hija de muger de tu padre, engendràda de tu padre,
tu hermana ella: no deſcubras ſu deſcobertura. Des- 12
cobertura de hermana de tu padre no deſcubras: ca-
ronal de tu padre ella. Deſcobertura de hermana 13
de tu madre no deſcubras: que caronal de tu madre
ella. Deſcobertura de hermano de tu padre no deſcu- 14
bras: à ſu muger no llegues, tu tîa ella. Deſcobertu- 15
ra de tu nuera no deſcubras: muger de tu hijo ella,
no

16 no deſcubras ſu descobertura. Descobertura de muger
de tu hermano no descubras; descobertura de tu her-
17 mano ella. Descobertura de muger, y ſu hija no des-
cubras: à hija de ſu hijo, y à hija, de ſu hija no tomes
por descobrìr ſu descobertura, ſu carnal ellas, male-
18 ficio él. Y muger con ſu hermana no tomes: por com-
bleçar, por descubrir ſu descobertura ſobre ella en ſu
19 vida. Y à muger en apartamiento de ſu imundicia: no
20 llegues, por descubrìr ſu descobertura. Y à muger de
tu compañero no dès tu yazida por ſimiente: por
21 imundàr en ella. Y de tu ſemen no dés para hazer
paſſár al Molech: y no profanes à nombre de tu Dios,
VII 22 yo .A.. *Y con macho; no yazeràs yazidas de muger:
IV 23 abominacion ella. Y en toda quatropea no dès tu ya-
EST. zida, por imundàr en ella: y muger no eſté delante
JUN- 24 quatropea para yazerla, miſtura ella. No os imun-
TAS. déys en todos eſtos: que en todos eſtos fueron imun-
25 das las gentes, que yo embiàn delante vós. Y imun-
dòſe la tierra, y executé ſu delicto ſobre ella: y vo-
26 mitó la tierra a ſus moradóres. Y guardaréys vós à mis
fueros, y à mis juizios: y no hagáys de todas las abo-
minaciones las eſtas: el arraygado, y el peregrino el
27 peregrinán entre vós. Que à todas las abominaciones
las eſtas, hiziéron varones de la tierra, que antes de
28 vós: y imundóſe la tierra. Y no vomite la tierra à
vós en vueſtro imundár à ella: como vomitò à la
29 gente que antes de vós. Que todo el que hiziére de
todas las abominaciones las eſtas, y ſerán tajadas las
30 almas las haziéntes de entre ſu pueblo. Y guardaréys
à mi guarda, por no hazer de fueros de las abomina-
ciones que fueron hechas antes de vós, y no os
imundéys con ellas: yo .A. vueſtro Dios.

Aft. Jehez. Cap. 22.

CAP. 19.

KEDOSIM.

P. 1 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à toda compa-
30. ña de hijos de Iſraél, y dirás à ellos, ſantos ſeréys:
3 que ſanto yo .A. vueſtro Dios. Varon ſu madre y
ſu padre temereys; y à mis Sabatoth guardaréys: yo .A.
4 vueſtro Dios. No catéys à los idolos; y dioſes de fundi-
5 cion no hagáys à vós: yo .A. vueſtro Dios. Y quando
ſacrificáreys ſacrificio de pazes à .A.: por vueſtra volun-
6 tad lo ſacrificaréys. En dia de vueſtro ſacrificar ſerá co-
mido, y del otro dia: y el remanecién haſta dia el ter-
7 cero, en el fuego ſerá ardído. Y ſi comer fuere comido en
8 el dia el tercero: dañado él, no ſera acepto. Y ſus co-
mientes, ſu delicto llevará: que à ſantidad de .A. profa-
9 nò; y ſerá tajáda la alma la eſſa de ſus pueblos. Y en vues-
tro ſegár à ſegáda de vueſtra tierra, no acabas rincon de
tu campo deſegár: y cogimiento de tu ſegáda no cojas.
10 Y tu viña no rebuſques; y grano de tu viña no cojas: al
pobre, y al peregrino dexarás à ellos, yo .A. vueſtro Dios.
11 No hurtèys: y no neguéys, y no falſéys varon en ſu com-
12 pañero. Y no juréys en mi nombre à falsía: ni profanes à
13 nombre de tu Dios, yo .A.. No ſobre fuerces à tu com-
pañero, y no robes: no quede ſalário del aquiladizo con-
14 tigo haſta mañana. No maldigas ſordo; y delante ciego
II 15 no dès tropieço: y temerás de tu Dios, yo .A.. *No ha-
V gáys tortura en el juizio; no respetes faces de mendigo, y
EST. no honres faces de grande: con juſtedad juzgaras tu
JUN- 16 compañero. No andes chismero en tu pueblo: no te pá-
TAS. 17 res ſobre ſangre de tu compañero, yo .A.. No aborres-
cas à tu hermano en tu coraçon: reprehender reprehen-
18 derás à tu compañero, y no llevarás por él pecádo. No
te vengues, y no guardes (ODIO) à hijos de tu pueblo, y
19 amarás à tu compañero como à ti: yo .A.. A mis fueros
guardarèys, tu quatropea no hagas yazer miſturas, tu
campo no ſiembres miſturas: y paño de miſturas Sahat-
20 nez no ſuba ſobre ti. Y varon que yaziére con mu-
ger yazedura de ſemen; y ella ſierva deſpoſada à va-
ron, y redemir no fue redemida, ó libertad no fue dada
à ella: açotada ſerá, no ſeran matados que no fue liber-
21 tada. Y traerá por ſu culpa à .A. à puerta de tienda del
22 plazo: barvez de culpa. Y perdonará por èl el ſacer-
dote con barvez de la culpa delante .A., por ſu pecado

16 לֹא תְגַלֵּה עֶרְוָתָהּ׃ ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא
17 תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא
תְגַלֵּה אֶת־בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת
18 עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא
19 תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ וְאֶל־אִשָּׁה
כ בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ וְאֶל־אֵשֶׁת
21 עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־בָהּ׃ וּמִזַּרְעֲךָ
לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
שביעי 22 אֲנִי יְהוָה׃ * וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה
רביעי 23 הִוא׃ וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ
כשהן מחוברין 24 וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ אַל־
תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־
כה אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ
26 עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ׃ וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־
חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה
27 הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת
הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃
מפטיר 28 וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר
29 קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃ כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת
ל מִקֶּרֶב עַמָּם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת
מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ
בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ פ פ

פ׳ ל
יט א 2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ
3 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי
4 תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם
ה וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְכִי
6 תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ בְּיוֹם
זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ
7 יִשָּׂרֵף׃ וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא
א'ת כ'י 8 לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֹכְלָיו עֲוֺנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה
9 חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֻצְרְכֶם
אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר
י וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט
כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה
11 אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ
12 אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ
13 אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ
וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃
14 לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ
שני חמישי טו מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ * לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא־
כשהן תִשָּׂא פְנֵי־דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט
מחוברין 16 עֲמִיתֶךָ׃ לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם
17 רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא־תִשְׂנָא אֶת־אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ
18 תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃ לֹא־תִקֹּם
וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי
19 יְהוָה׃ אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ לֹא־תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם
שָׂדְךָ לֹא־תִזְרַע כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה
כ עָלֶיךָ׃ וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה שִׁכְבַת־זֶרַע וְהִוא
שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֻפְשָׁה
לֹא נִתַּן־לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יוּמְתוּ כִּי־לֹא חֻפָּשָׁה׃
21 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אָשָׁם׃
22 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאָשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ

אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא : פ
23 שלישי וכי־תבאו אל־הארץ ונטעתם כל־עץ מאכל וערלתם
ערלתו את־פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
24 יאכל : ובשנה הרביעת יהיה כל־פריו קדש הלולים
כה ליהוה : ובשנה החמישת תאכלו את־פריו להוסיף
26 לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם : לא תאכלו על־
27 הדם לא תנחשו ולא תעוננו : לא תקפו פאת ראשכם
28 ולא תשחית את פאת זקנך : ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה :
29 אל־תחלל את־בתך להזנותה ולא־תזנה הארץ
ל ומלאה הארץ זמה : את־שבתתי תשמרו ומקדשי
31 תיראו אני יהוה : אל־תפנו אל־האבת ואל־הידענים
32 אל־תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם : מפני
שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני
רביעי ששי 33 יהוה : ס וכי־יגור אתך גר בארצכם לא
כשהן מחוברין 34 תונו אתו : כאזרח מכם יהיה לכם הגר ׀ הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי־גרים הייתם בארץ מצרים אני
לה יהוה אלהיכם : לא־תעשו עול במשפט במדה
36 במשקל ובמשורה : מאזני צדק אבני־צדק איפת צדק
והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר־הוצאתי
37 אתכם מארץ מצרים : ושמרתם את־כל־חקתי ואת־
כל־משפטי ועשיתם אתם אני יהוה : פ
חמישי א כ וידבר יהוה אל־משה לאמר : ואל־בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן־הגר ׀ הגר בישראל
אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו
3 באבן : ואני אתן את־פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את־
4 מקדשי ולחלל את־שם קדשי : ואם העלם יעלימו
עם הארץ את־עיניהם מן־האיש ההוא בתתו מזרעו
ה למלך לבלתי המית אתו : ושמתי אני את־פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת ׀ כל־הזנים
6 אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם : והנפש
אשר תפנה אל־האבת ואל־הידענים לזנת אחריהם
ונתתי את־פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו :
ששי שביעי 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם : *
כשהן 8 ושמרתם את־חקתי ועשיתם אתם אני יהוה
מחוברין 9 מקדשכם : כי־איש איש אשר יקלל את־אביו ואת־
י אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : ואיש אשר
ינאף את־אשת איש אשר ינאף את־אשת רעהו
11 מות־יומת הנאף והנאפת : ואיש אשר ישכב את־
אשת אביו ערות אביו גלה מות־יומתו שניהם דמיהם
12 בם : ואיש אשר ישכב את־כלתו מות יומתו שניהם
13 תבל עשו דמיהם בם : ואיש אשר ישכב את־זכר
משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
14 בם : ואיש אשר יקח את־אשה ואת־אמה זמה הוא
באש ישרפו אתו ואתהן ולא־תהיה זמה בתוככם :
טו ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת־
16 הבהמה תהרגו : ואשה אשר תקרב אל־כל־בהמה
לרבעה אתה והרגת את־האשה ואת־הבהמה מות
17 יומתו דמיהם בם : ואיש אשר־יקח את־אחתו בת־אביו
או־בת־אמו וראה את־ערותה והיא תראה את־ערותו
חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה
18 עונו ישא : ואיש אשר־ישכב את־אשה דוה וגלה את־
ערותה את־מקרה הערה והוא גלתה את־מקור
19 דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם : וערות אחות
אמך ואחות אביך לא תגלה כי את־שארו הערה
עונם

que pecó: y ſerà perdonado à él de ſu pecado que pe-
cò. * Y quando viniéreys à la tierra, y plantarèys to- 23 III
do arbol de comer, y cerrarèys ſu cerradura à ſu fruto:
tres años ſerá a vos cerrados, no ſerà comido. Y en el 24
año el quarto, ſerà todo ſu fruto: ſantidad de loores à .A..
Y en el año el quinto, comeréys a ſu fruto, por hazer 25
añadir à vòs ſu renuevo: yo .A. vueſtro Dios. No co- 26
mays ſobre la ſangre: no adevinèys, y no agoreys. No 27
arrodeéys rincon de vueſtra cabeça: y no dañes à rin-
con de tu barba. Y raſguño por alma, no deys en vueſ- 28
tra carne; y eſcritura encavacáda no deys en vòs: yo .A..
No profanes a tu hija para hazerla erràr: y no yerra la 29
tierra, y ſe hincha la tierra de malhechoria. A mis Sa- 30
batoth guardaréys, y de mi ſantuario temeréys: yo .A..
No cateys à los magos, y à los adevinos: no buſ- 31
quèys por imundar con ellos: yo .A. vueſtro Dios.
Delante caneza te levantaràs; y honraràs faces de vie- 32 IV
jo: y temeràs de tu Dios, yo .A.. * Y quando peregri- 33 VI
náre contigo peregrino en vueſtra tierra: no engañeys EST.
à él. Como arraygado de vós ſerá à vós el peregrino el 34 JUN-
peregrinan con vós, y amaràs à él como à ti, que pe- TAS.
regrinos fuiſtes en tierra de Egypto: yo .A. vueſtro
Dios. No hagàys tuerto en el juizio: en la medida, en 35
el peſo, y en la meſura. Balanças de juſtedad, piedras de 36
juſtedad, hanega de juſtedad, y medida de juſtedad
ſerá à vos: yo .A. vueſtro Dios, que ſaqué à vos de
tierra de Egypto. Y guardaréys à todos mis fueros, 37
y à todos mis juizios, y haréys à ellos: yo .A.

CAP. 20.

Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Y à hijos de Iſraél 1 2 V
dirás, varon, varon de hijos de Iſraél, y del pe-
regrino el peregrinàn en Iſraél, que diére de ſu
ſemen al Molech, matar ſerà matado: pueblo de la tier-
ra lo apedrearàn con la piedra. Y yo daré à mis iras en el 3
varon él eſſe; y tajare à él de entre ſu pueblo: que de ſu
ſemen diò al Molech por imundar à mi ſantuario, y por
profanar à nombre de mi ſantidad. Y ſi encubrir encu- 4
briéren pueblo de la tierra, a ſus ojos del varon el eſſe; en
ſu dar de ſu ſemen al Molech: por no matár à él. Y 5
pondrè yo a mis iras en el varon el eſſe y en ſu linage: y
tajaré à él, y à todos los errantes empos él, por errar
empos el Molech de entre ſu pueblo. Y la alma que ca- 6
táre à los magos, y à los adevinos, por errar empos el-
los: y daré a mis iras en la alma la eſſa; y tajaré à ella de
entre ſu pueblo. Y ſantificarvoſéys, y ſeréys ſantos: 7
que yo .A. vueſtro Dios. * Y guardaréys a mis fueros, 8 VI
y haréys à ellos: yo .A. vueſtro ſantificador. Que va- 9 VII
ron varon que maldixere a ſu padre, y a ſu madre, matar EST.
ſerà matado: ſu padre y ſu madre maldixo, ſus ſangres JUN-
en él. Y varon que fornicáre à muger de varon, que 10 TAS.
fornicáre à muger de ſu compañero: matar ſerá mata-
do, el adultero, y la adultera. Y varon que yaziére con 11
muger de ſu padre; deſcobertura de ſu padre deſcub-
riò: matar ſeran matados ambos ellos, ſus ſangres en
ellos. Y varon que yaziére con ſu nuéra matàr ſeran 12
matados ambos ellos: miſtura hiziéron, ſus ſangres en
ellos. Y varon que yaziére con macho yazidas de mu- 13
ger; abominacion hiziéron ambos ellos: matàr ſeran
matados, ſus ſangres en ellos. Y varon que tomáre à 14
muger, y à ſu madre, malhechoria ella: en el fuego ar-
deràn à él, y à ellas; y no ſerà malhechoria entre vós.
Y varon que diere ſu yazedura en quatropea, matar 15
ſerà matado: y à la quatropea matareys. Y muger 16
que llegáre à toda quatropea para yazer à ella; y ma-
taras à la muger y à la quatropea: matar ſeràn mata-
dos, ſus ſangres en ellos. Y varon que tomáre à ſu 17
hermana hija de ſu padre, ó hija de ſu madre, y vié-
re a ſu deſcobertura, y ella viére à ſu deſcobertura, men-
gua ella; y ſeran tajados à ojos de hijos de ſu pueblo:
deſcobertura de ſu hermana deſcubriò, ſu delito lle-
varà. Y varon que yaziere con muger manante, y 18
deſcubriere ſu deſcobertura, à ſu manadero deſcu-
brió, y ella deſcubrio à manadero de ſus ſangres: y
ſeran tajados ambos ellos de entre ſu pueblo. Y des- 19
cobertura de hermana de tu madre, y hermana de tu
padre no deſcubras; qué à ſu caronal deſcubrió,
ſu

20 ſu delicto llevaran. Y varon que yaziére con ſu tîa,
deſcobertura de ſu tîo deſcubriò: ſu pecado llevarán,
21 ſolos morirán. Y varon que tomáre à muger de ſu her-
mano, apartada ella: deſcobertura de ſu hermano deſ-
22 cubriò, ſolos ſerán. Y guardareys à todos mis fueros,
y à todos mis juizios; y hareys à ellos: y no vomita-
rá à vós la tierra, que yo traén à vós alli para eſtar en
VII 23 ella. * Y no andeys en fueros de las gentes, que yo
embian por amor de vós: que à todos eſtos hiziéron, y
24 aborrecí en ellos. Y dixe à vós; vós heredaréys à ſu
tierra, y yo la daré à vós para heredar à ella, tierra
manante leche y miel; yo .A. vueſtro Dios, que apar-
25 té à vós de los pueblos. Y apartareys entre la quatro-
pea la limpia à la imunda; y entre la ave la imunda à
la limpia: y no contamineys à vueſtras almas, en la
quatropea, y en la ave, y en todo lo que removiére la
26 tierra, que aparté à vós de imundar. Y ſereys à mi ſan-
tos, que ſanto yo .A.; y aparte à vós de los pueblos,
27 por ſer à mi. Y varon, ó muger, que fuere en ellos
mago, ó adevino, matár ſerán matados: con la piedra
apedrearan à ellos, ſus ſangres en ellos.

Aft. Jehez. Cap. 20.

CAP. 21.

EMOR.

P.31. 1 Y Dixo .A. à Moſeh, dize à los ſacerdotes hijos de
Aaron: y dirás à ellos, por alma no ſe imundará
2 en ſus pueblos. Que ſalvo por ſu caronal el cerca-
no à él: por ſu madre, y por ſu padre, y por ſu hijo, y
3 por ſu hija, y por ſu hermano. Y por ſu hermana la
virgen la cercana à él, que no fue à varon: por ella ſe
4 imundará. No ſe imundará marido en ſus pueblos:
5 para ſer profanado. No pelaran peladura en ſu cabeça;
y rincon de ſu barba no traſquilen: y en ſu carne no
6 raſguñen raſguño. Santos ſerán à ſu Dios; y no profa-
narán nombre de ſu Dios: que à ofrendas de .A. pan
7 de ſu Dios, ellos llegántes, y ſerán ſantidad. Muger
ramera, y profanada no tomen; y muger repudiada de ſu
8 marido no tomen; que ſanto él à ſu Dios. Y ſantifi-
cárloas, que à pan de tu Dios él llegán: ſanto ſerá à
9 ti, que ſanto yo .A. vueſtro ſantificadòr. Y hija de va-
ron ſacerdote, quando ſe profanáre para errár: à ſu padre
10 ella profána, en el fuego ſerá ardida. Y el ſacerdote el
grande de ſus hermanos, que fuere vaziádo ſobre ſu
cabeça olio de la uncion, y llenáre à ſu mano, para veſ-
tir à los paños: à ſu cabeça no deſcubrirá, y ſus paños
11 no romperá. Y ſobre todas almas de muerto no ven-
12 drá: por ſu padre y por ſu madre, no ſe imundará. Y
del ſantuario no ſalga, y no profáne à ſantuario de ſu
Dios: que corona de olio de uncion de ſu Dios ſobre
13 él, yo .A.. Y él, muger con ſus virginidades tomará.
14 Viuda, y repudiada, y profana, erráda; à eſtas no to-
mará: que ſalvo virgen de ſus pueblos, tomará (por) mu-
15 ger. Y no profáne ſu ſemen en ſus pueblos: que yo
II 16 .A. ſu ſantificadòr. * Y habló .A. à Moſeh por dezir.
17 Habla à Aaron por dezir: varon de tu ſemen à ſus
generancios, que fuere en él macula, no ſe llegará para
18 llegár pan de ſu Dios. Que todo varon que en él macula
no ſe llegará: varon ciego, ó coxo, ó menguado, ó ſo-
19 brádo. O varon que fuere en él, quebradura de piè:
20 ó quebradura de mano. O peſtañudo, ó tela, ó man-
cha en ſu ojo: ó ſarnóſo, ó lamparóſo, ó majado de
21 huevo. Todo varon que en él macula, de ſemen de
Aaron el ſacerdote: no ſe llegará para llegár à offren-
das de .A.: macula en él, à pan de ſu Dios no ſe lle-
22 gará para llegár. Pan de ſu Dios, de ſantidades de las
23 ſantidades: y de las ſantidades comerá. Decierto à
la antipára no vendrá, y à la ara no ſe llegará, que
macula en él: y no profanará à mis ſantuarios, que
24 yo .A. ſantificán à ellos. Y habló Moſeh à Aaron, y
à ſus hijos: y à todos hijos de Iſraél.

CAP. 22.

2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à Aa-
ron, y à ſus hijos, y apártenſe de ſantidades
de hijos de Iſraél: y no profanen à nombre de

כ עונם ישאו: ואיש אשר ישכב את־דדתו ערות דדו
21 גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: ואיש אשר יקח את־
אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו:
22 ושמרתם את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי ועשיתם
אתם ולא־תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם
שביעי 23 שמה לשבת בה: * ולא תלכו בחקת הגוי אשר־אני
משלח מפניכם כי את־כל־אלה עשו ואקץ בם:
24 ואמר לכם אתם תירשו את־אדמתם ואני אתננה
לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר־הבדלתי אתכם מן־העמים:
מפטיר כה והבדלתם בין־הבהמה הטהרה לטמאה ובין־העוף
הטמא לטהר ולא־תשקצו את־נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר־הבדלתי
26 לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה
27 ואבדל אתכם מן־העמים להיות לי: ואיש או־אשה
כי־יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו
אתם דמיהם בם:

פ פ פ

פ׳ לא
כא א ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־הכהנים בני אהרן
2 ואמרת אלהם לנפש לא־יטמא בעמיו: כי אם־
לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו:
3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא־היתה לאיש
ה יקרחו קרי 4 לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא־יקרחה
קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
6 ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
אלהיהם כי את־אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
7 והיו קדש: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
את כי 8 מאישה לא יקחו כי־קדוש הוא לאלהיו: וקדשתו כי
את־לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה־לך כי קדוש
9 אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות
את־אביה היא מחללת באש תשרף: ס
י והכהן הגדול מאחיו אשר־יוצק על־ראשו
שמן המשחה ומלא את־ידו ללבש את־הבגדים
11 את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: ועל כל־נפשת
12 מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן־
המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
13 נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: והוא אשה
14 בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה וחללה זנה
את־אלה לא יקח כי אם־בתולה מעמיו יקח
טו אשה: ולא־יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:
שני 16 ס וידבר יהוה אל־משה לאמר:
17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה
18 בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל־איש
אשר־בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או
19 שרוע: או איש אשר־יהיה בו שבר רגל או שבר יד:
כ או־גבן או־דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או
21 מרוח אשך: כל־איש אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן
לא יגש להקריב את־אשי יהוה מום בו את לחם
22 אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדשי הקדשים
23 ומן־הקדשים יאכל: אך אל־הפרכת לא יבא ואל־
המזבח לא יגש כי־מום בו ולא יחלל את־מקדשי כי
24 אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו
ואל־כל־בני ישראל:
פ
כב א 2 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־
בניו וינזרו מקדשי בני־ישראל ולא יחללו את־שם

קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם 3
לדרתיכם כל־איש אשר־יקרב מכל־זרעכם אל־
הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: איש איש 4
מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד
אשר יטהר והנגע בכל־טמא־נפש או איש אשר־
תצא ממנו שכבת־זרע: או־איש אשר יגע בכל־שרץ ה
אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו לכל טמאתו:
נפש אשר תגע־בו וטמאה עד־הערב ולא יאכל מן־ 6
הקדשים כי אם־רחץ בשרו במים: ובא השמש 7
וטהר ואחר יאכל מן־הקדשים כי לחמו הוא: נבלה 8
וטרפה לא יאכל לטמאה־בה אני יהוה: ושמרו 9
את־משמרתי ולא־ישאו עליו חטא ומתו בו כי
יחללהו אני יהוה מקדשם: וכל־זר לא־יאכל קדש י
תושב כהן ושכיר לא־יאכל קדש: וכהן כי־יקנה 11
נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
בלחמו: ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת 12
הקדשים לא תאכל: ובת־כהן כי תהיה אלמנה 13
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל־בית אביה כנעוריה
מלחם אביה תאכל וכל־זר לא־יאכל בו: ואיש כי־ 14
יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן
את־הקדש: ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את טו
אשר־ירימו ליהוה: והשיאו אותם עון אשמה באכלם 16
את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: פ
שלישי 18 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־ 17
בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אלהם איש איש
מבית ישראל ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבנו
לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר־יקריבו ליהוה
לעלה: לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: 19
כל אשר־בו מום לא תקריבו כי־לא לרצון יהיה כ
לכם: ואיש כי־יקריב זבח־שלמים ליהוה לפלא־נדר 21
או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל־מום
לא יהיה־בו: עורת או שבור או־חרוץ או־יבלת או 22
גרב או ילפת לא־תקריבו אלה ליהוה ואשה לא־
תתנו מהם על־המזבח ליהוה: ושור ושה שרוע 23
וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ומעוך 24
וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם
לא תעשו: ומיד בן־נכר לא תקריבו את־לחם כה
אלהיכם מכל־אלה כי משחתם בהם מום בם לא
ירצו לכם: ס וידבר יהוה אל־משה לאמר: 26 לב׳ ימים
שור או־כשב או־עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת 27 ראשונים
אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: דסוכות וליום ב׳
ושור או־שה אתו ואת־בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי־ 28 29 דפסח
תזבחו זבח־תודה ליהוה לרצנכם תזבחו: ביום ההוא ל
יאכל לא־תותירו ממנו עד־בקר אני יהוה: ושמרתם 31
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ולא תחללו את־שם 32
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם:
המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים 33
אני יהוה: פ
רביעי וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל א 2 כג
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי
קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה 3
וביום השביעי שבת שבתון מקרא־קדש כל־מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: פ
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר־תקראו אתם 4
במועדם: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש ה
בין

mi ſantidad: que ellos ſantificantes à mi, yo .A.. Dize
à ellos à vueſtros generancios, todo varon que ſe llegá- 3
re de todo vueſtro ſemen, à las ſantidades que ſantificá-
ren hijos de Iſraél para .A., y ſu imundicia ſobre él: y
ſerá tajáda la alma la eſſa de delante mi, yo .A.. Varon
varon de ſemen de Aaron, y él leproſo, ó manante, 4
en las ſantidades no comerá haſta que ſe limpie: y el
tocán en todo imundo de alma, ó varon que ſaliére
dél vertedura de ſemen. O varon que tocáre, en todo
reptil que imundáre à él: ó en hombre que imundáre 5
à él, por toda ſu imundicia. Alma que tocáre en él, y
imundarſeá haſta la tarde: y no comerá de las ſanti- 6
dades, ſalvo ſi lavó ſu carne en las aguas. Y ponerſeá
el Sol y limpiarſeá: y deſpues comerá de las ſantidades, 7
que ſu pan él. Calabrina, y arrebatadura, no co-
merá por imundárſe en ella: yo .A.. Y guardarán 8
à mi guarda, y no llevarán ſobre él pecádo, y mo- 9
rirán en él quando lo profanáren: yo .A. ſantifican-
los. Y todo eſtraño no cóma ſantidad: moradizo de
ſacerdote, y alquiladízo no cóma ſantidad. Y ſacerdo- 10
te quando compráre perſona compra de ſu plata, él co- 11
merá en él: y nacido de ſu caſa, ellos comerán en ſu pan.
Y hija de ſacerdote, quando fuere à varon eſtraño: ella
en apartadura de las ſantidades no comerá. Y hija de 12
ſacerdote quando fuere viuda, y repudiada, y ſemen no 13
à ella; y tornará à caſa de ſu padre como ſus mocedá-
des, de pan de ſu padre comerá: y todo eſtraño no có-
ma en él. Y varon que comiére ſantidad por yerro: y
añadirá ſu quinto ſobre él, y dará al ſacerdote à la ſan- 14
tidad. Y no profanarán à ſantidades de hijos de Iſraél:
à lo que apartáren à .A.. Y harán llevár à ellos delic- 15
to de culpa, en ſu comer à ſus ſantidades: que yo .A. 16
ſantificanlos. * Y habló .A. à Moſeh por dezir. Habla
à Aaron y à ſus hijos, y à todos hijos de Iſraél, y di- 17 18
rás à ellos: varon varon de caſa de Iſraél, y del pereg- III
rino en Iſraél, que llegáre ſu llegacion por todas ſus
promeſſas, y por todas ſus ofertas; que llegáren à .A.,
por alçacion. Por vueſtra voluntad: perfeto macho en
las vacas, en los carneros, y en las cabras. Todo 19
el que en él macula no llegarèys: que no por volun- 20
tad ſerá à vós. Y varon que llegáre ſacrificio de pazes
à .A., por apartár promeſſa, o por oferta, en las va- 21
cas, o en las ovejas: perfeto ſerá por voluntad, toda
macula no ſea en él. Cegedumbre, o quebrádo, o
tajádo, o verrugoſo, o ſarnòſo, o lamparòſo, no lle- 22
garèys eſtos à .A.: y ofrenda no deys dellos ſobre la
ara à .A.. Y buey, y carnero, ſobrádo, o encogido:
oferta harás a él, y por promeſſa no ſerá acepto. Y 23
machucádo, o majádo, o arrancádo, o tajádo; no lle- 24
garèys a .A.: y en vueſtra tierra no hagáys. Y de ma-
no de hijo de eſtrañedad, no lleguèys a pan de vueſtro 25
Dios de todos eſtos: que ſu daño en ellos, macula en
ellos, no ſerán aceptos de vós. Y habló .A. à Moſeh
por dezir. Buey, o carnero, o cabra quando fuere 26 P.DIA
naſcido, y ſerá ſiete dias debaxo de ſu madre: y del 27 1.y2.
dia el octavo y adelante, ſerá envoluntádo por llega- SUC.
cion de ofrenda a .A.. Y buey, o carnero: a él y a ſu hi- Y
jo, no degollèys en dia uno. Y quando ſacrificáreys 28 DIA.
ſacrificio de manifeſtacion a .A.: por vueſtra volun- 29 2 PES
tad lo ſacrificarèys. En el dia el eſſe ſerá comido, no
hagáys remaneſcer del haſta mañana: yo .A.. Y guar- 30
darèys mis encomendanças, y harèys a ellas: yo .A.. 31
Y no profaneys a nombre de mi ſantidad, y ſerè ſanti-
ficádo entre hijos de Iſraél: yo .A. vueſtro ſantifica- 32
dór. El ſacán a vós de tierra de Egypto, por ſer a
vós por Dios: yo .A.. 33

C A P. 23.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos 1 2 IV
de Iſraél, y dirás a ellos; plazos de .A. que
llamarèys a ellos llamamientos de ſantidad: eſ-
tos ellos mis plazos. Seis dias ſerá hecha obra, y en 3
el dia el ſeteno Sabath de holgança llamadura de ſan-
tidad, toda obra no hagáys: Sabath él à .A. en
todas vueſtras morádas. Eſtos plazos de .A., lla- 4
mamientos de ſantidad: que llamarèys a ellos en ſus
plazos. En el mes el primero en quatorze al mes 5
en-

6 entre las tardes : Peſah a .A.. Y en quinze
dias al mes el eſte, pascua de las cenceñas a
7 .A. : ſiete dias cenceñas comerèys. En el
dia el primero, llamamiento de ſantidad ſerá a
8 vós : toda obra de ſervicio no hagáys. Y
llegarèys ofrenda à .A. ſiete dias : en el dia el
ſeteno llamamiento de ſantidad, toda obra de
9 ſervicio no hagáys. Y habló .A. à Moſeh por
10 dezir. Habla a hijos de Israél, y dirás a el-
los; quando vinierèys a la tierra que yo dan
a vós, y ſegarèys a ſu ſegada, y traerèys á Ho-
mer de primicia de vueſtra ſegáda al ſacerdote.
11 Y mecerá al Homer delante .A. por vueſtra vo-
luntad : del otro dia de la holgança la mece-
12 rá el ſacerdote. Y haréys en dia de vueſtro me-
cer a el Homer : carnero perfeto de edad de
13 ſu año por alçacion á .A.. Y ſu preſente dos
diezmos de ſemola embuelta en el azeyte, of-
renda á .A. olór recebible : y ſu templacion vino,
14 quarto de la medida. Y pan, y toſtádo, y tierno
no comerèys haſta mismedad del dia el eſte, haſta
vueſtro traér a llegacion de vueſtro Dios : fuero de
ſiempre á vueſtros generancios, en todas vueſtras
15 morádas. Y contarèys a vós del otro dia de la hol-
gança, de dia de vueſtro tràèr à Homer de la mece-
16 dura : ſiete ſemanas cumplidas ſerán. Haſta del otro
dia de la ſemana la ſetena, contarèys cincuenta dias :
17 y llegáreys preſente nuevo à .A.. De vueſtras mo-
rádas traerèys pan de mecedura; dos, dos diezmos
de ſemola ſerán, leudo ſerán coſidos : primicias a
18 .A.. Y llegarèys ſobre el pan ſiete carneros perfetos
de edad de año, y toro hijo de vaca uno, y barve-
zes dos : ſerán alçacion à .A., y ſu preſente, y ſus
19 templaciones, ofrenda olór recebible à .A.. Y ha-
rèys cabrito de cabras uno por limpieza : y dos
20 carneros dè edad de año, por ſacrificio de pazes. Y
mecerá el ſacerdote a ellos, ſobre pan de las primi-
cias, mecedura delante .A., ſobre dos carneros : ſan-
21 tidad ſerán à .A. al ſacerdote. Y llamarèys en
mismedad del dia el eſte, llamamiento de ſantidad
ſerá à vós, toda obra de ſervicio no hagáys : fue-
ro de ſiempre en todas vueſtras morádas, à vues-
22 tros generancios. Y en vueſtro ſegár à ſegada de
vueſtra tierra, no acabas rincon de tu campo en
tu ſegar; y cogedura de tu ſegada no cojas : al
pobre y al peregrino dexarás à ellos, yo .A. vues-
V 23 tro Dios. * Y hablò .A. à Moſeh por dezir.
24 Habla à hijos de Israél por dezir : en el mes el ſe-
teno en uno al mes, ſerá à vós holgança, memoria
25 de aublacion, llamamiento de ſantidad. Toda obra
de ſervicio no hagáys : y llegarèys ofrenda á .A..
26 27 Y habló .A. à Moſeh por dezir. Decierto en diez
al mes el ſeteno el eſte, dia de las perdonanças él,
llamamiento de ſantidad ſerá á vós; y afliguirèys a
28 vueſtras almas : y llegarèys ofrenda á .A. Y toda
obra no hagáys, en mismedad del dia el eſte : que
dia de perdonanças él, para perdonár ſobre vós
29 delante .A. vueſtro Dios. Que toda la alma que
no ſe afliguiére, en mismedad del dia el eſte : y ſe-
30 rá tajáda de ſus pueblos. Y toda alma que hiziè-
re alguna obra, en mismedad del dia el eſte : y de-
31 perderé á la alma la eſſa de entre ſu pueblo. Toda
obra no hagáys : fuero de ſiempre à vueſtros ge-
32 nerancios, en todas vueſtras morádas. Sabath de
holgança él a vós, y afliguirèys à vueſtras
almas : en nueve al mes en la tarde, de tar-
VI 33 de haſta tarde, holgarèys vueſtra holganca. * Y
34 hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla á hijos de
Israél por dezir : en quinze dias al mes el ſeteno
35 el eſte; Paſcua de las cabañas ſiete dias á .A.. En
el dia el primero llamamiento de ſantidad : toda
36 obra de ſervicio no hagáys. Siete dias llega-
rêys ofrenda à .A. : en el dia el octavo llama-
miento de ſantidad ſerá à vós, y llegarèys
ofrenda à .A. detenimiento ella, toda obra de ſer-
37 vicio no hagáys. Eſtos plazos de .A. que llamarèys
à

6 בֵּין הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃
7 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת
8 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת
יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ פ
9 י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית
11 קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה
12 לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם
בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה
13 לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
ונסכו ק׳ 14 אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם
וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד
הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
טו בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ס וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע
16 שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת
תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃
א׳ דגוש 17 מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאּוּ ׀ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
18 סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם
עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן־
בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
19 וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח
כ שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף הַכֹּהֵן ׀ אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃
21 וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם ׀ הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־
22 מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם
לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא
תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
פ
חמישי 24 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן
כה זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
26 תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס וַיְדַבֵּר
27 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם
28 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְכָל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר
29 עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־
ל תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי
31 אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
32 חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ
ששי בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ פ
34 33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג
לה הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־
36 קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים
תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת
37 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ
אתם

אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
38 זבח ונסכים דבר־יום ביומו: מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־נדריכם ומלבד כל־
39 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחגו
את־חג־יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
מ השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ
הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל
41 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם
אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
42 לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בסכת תשבו
43 שבעת ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכת: למען
ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את־בני ישראל
44 בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר
משה את־מעדי יהוה אל־בני ישראל: פ
שביעי כד א 2 וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר
3 תמיד: מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב עד־בקר לפני יהוה תמיד חקת
4 עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את־
הנרות לפני יהוה תמיד: פ
ה ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני
6 עשרנים יהיה החלה האחת: ושמת אותם שתים
מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני
7 יהוה: ונתת על־המערכת לבנה זכה והיתה ללחם
8 לאזכרה אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני־ישראל ברית עולם:
9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה חק־עולם: ס
י ויצא בן־אשה ישראלית והוא בן־איש מצרי
בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש
11 הישראלי: ויקב בן־האשה הישראלית את־השם
ויקלל ויביאו אתו אל־משה ושם אמו שלמית בת־
12 דברי למטה־דן: ויניחהו במשמר לפרש להם על־
פי יהוה: פ
14 13 וידבר יהוה אל־משה לאמר: הוצא את־המקלל
אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־השמעים את־ידיהם
טו על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה: ואל־בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי־יקלל אלהיו ונשא חטאו:
16 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה
17 כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ואיש כי יכה כל־נפש
18 אדם מות יומת: ומכה נפש־בהמה ישלמנה נפש
19 תחת נפש: ואיש כי־יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כ כן יעשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת
מפטיר 21 שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה
22 ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם
23 כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה
אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ
למחנה וירגמו אתו אבן ובני־ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את־משה:

פ פ פ

פ׳ לב כה א 2 וידבר יהוה אל־משה בהר סיני לאמר: דבר אל־בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל־הארץ אשר
3 אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע
שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה:
4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה

à ellos llamamientos de ſantidad: para llegár ofrenda à
.A., alçacion, y preſente, ſacrificio, y templaciones,
coſa de dia en ſu dia. Afuera de Sabathoth de .A.; y a fue- 38
ra de vueſtras dádivas, y a fuera de todas vueſtras pro-
meſſas, y a fuera de todas vueſtras offeatas, que darèys à
.A.. Decierto en quinze dias al mes el ſeteno, en vues- 39
tro cojer à renuevo de la tierra, pascuarèys à Pascua de
.A. ſiete dias: en el dia el primero holgança, y en el dia
el octavo holgança. Y tomarèys à vós en el dia el prime- 40
ro, fruto de arbol hermoſo, palmas de tamaráles, y rama
de arbol espeſſo, y ſauzes de arroyo: y alegrarvoſéys
delante .A. vueſtro Dios, ſiete dias. Y pascuaréys à él 41
Pascua à .A., ſiete dias en el año: fuero de ſiempre à vu-
eſtros generancios; en el mes el ſeteno pascuréys à él.
En las cabañas eſtarèys ſiete dias: todo el arraygádo en 42
Israél, eſtarán en las cabañas. Por que ſepan vueſtros ge- 43
nerancíos, que en las cabañas hize eſtár à hijos de Israél;
en mi ſacár à ellos de tierra de Egypto: yo .A. vueſtro
Dios. Y habló Moſeh, à plazos de .A.: à hijos de Israél. 44

C A P. 24.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Encomenda à hijos 1 2 VII
de Israél, y tomen à ti azeyte de oliva claro, maja-
do, para la luminaria: para encender candéla de
continuo. De fuera à antipára del teſtamento, en tienda 3
del plazo; ordenará à ella Aaron, de tarde haſta mañana
delante .A. de continuo: fuero de ſiempre à vueſtros ge-
nerancios. Sobre la almenára la limpia, ordenará a las can- 4
délas: delante .A. de continuo. Y tomarás ſemola, y co- 5
zerás à ella doze tortas: dos diezmos ſerá la torta la una.
Y pondrás à ellas dos ordenanças, ſeis la ordenança: ſob 6
re la meſa la limpia delante .A.. Y darás ſobre la orde- 7
nança encienço limpio: y ſerá para el pan por ſahume-
rio, ofrenda à .A.. En dia del Sabath, en dia del Sabath 8
la ordenará, delante .A. de continuo: de con hijos de Is-
raél, firmamento de ſiempre. Y ſerá à Aaron, y à ſus 9
hijos, y comerlohan en lugár ſanto: que ſantidad de ſan-
tidades él à él, de ofrendas de A. fuero de ſiempre. Y 10
ſalió hijo de muger Israelíta, y él hijo de varon de E-
gypcio, entre hijos de Israél: y barajáron en el real, hijo
de la Israelita, y varon el Israélita. Y declaró hijo de la 11
muger la Israelita al nombre, y maldixo; y truxeron à
él à Moſeh: y nombre de ſu madre Selomith hija de Di-
bri, à tribo de Dan. Y puſièronlo en la guarda: para de- 12
clarár à ellos por dicho de .A.. Y habló .A. à Moſeh por 13
dezir. Saca al maldizien a fuera el real, y aſufrirán todos 14
los oyentes à ſus manos ſobre ſu cabeça: y apedrearán à
él toda la compaña. Y à hijos de Israél hablarás por de- 15
zir: varon varon que maldixère ſu Dios, y llevará ſu
pecádo. Y declarán nombre de .A. matár ſerá matádo; 16
apedrear apedrearán en él toda la compaña: como el
peregrino, como el arraygado, en ſu declarár nom-
bre ſerá matádo. Y varon que hiriére toda alma de 17
hombre: matar ſerá matado. Y hirién alma de qua- 18
tropea la pagará: alma por alma. Y varon que diere 19
macula en ſu compañero: como hizo, aſſi ſerá hécho
à él. Quebradura por quebradura; ojo por ojo; 20
diente por diente: como diere macula en el hombre,
aſſi ſerá dado en él. Y hirien quatropea la pagará: 21
y hirién hombre ſerá matado. Juizio uno ſerá à vós; 22
como el peregrino, como el arraygado ſerá: que yo
.A. vueſtro Dios. Y habló Moſeh à hijos de Israél, 23
y ſacáron al maldizién a fuera el real, y apedreáron à
él piedra: y hijos de Israél hiziéron, como enco-
mendó .A. à Moſeh:

Aft. Jehez. Cap. 44.

C A P. 25.

BEAR SINAY.

Y Habló .A. à Moſeh, en monte de Sinay por 1 P 32
dezir. Habla à hijos de Israél, y dirás à el- 2
los; quando vinierdes à la tierra, que yo dan
à vós: y holgará la tierra holgança à .A.. Seys 3
años ſembrarás tu campo; y ſeis años podarás tu
viña: y apañarás à ſu renuevo. Y en el año el 4
ſeteno, Sabath de holgança ſerá à la tierra, Sabath

à .A.: tu campo no ſiembres; y tu viña no podes.
5 A redrojo de tu ſegada no ſiegues; y a uvas de tu
apartadura no vendimies: año de holgança ſerá à la
6 tierra. Y ſerá holgança de la tierra à vós para comer;
à ti y à tu ſiervo y à tu ſierva: y à tu alquiladizo y
7 à tu moradizo, los peregrinantes contigo. Y a tu
quatropea, y al animal, que en tu tierra: ſerá todo
8 ſu renuevo para comer. Y contarás à ti ſiete ſemanas
de años; ſiete años ſiete vezes: y ſeràn à ti dias de
9 ſiete ſemanas de los años; quarenta y nueve años. Y
haras paſſár Sophar de aublacion, en el mes el ſeteno,
en diez al mes: en dia de las perdonanças; harèys
10 paſár Sophar en toda vueſtra tierra. Y ſantificareys
à año de los cincuenta años; y pregonaréys alforía
en la tierra à todos ſus moradores: Yobel él ſerá á
vós; y tornareys cada uno à ſu poſſeſſion; y cada
11 uno á ſu linage tornareys. Yobel él, año de los cin-
cuenta años ſerá á vós: no ſembréys, y no ſegueys
à ſus redrojos; y no vendimièys à ſus apartaduras.
12 Que Yobel él, ſantidad ſerá à vós: del campo come-
13 reys a ſu renuevo. En año del Yobel el eſte: tor-
II 14 nareys cada uno a ſu poſſeſſion. * Y quando vendiereys
vendida a tu compañero; o comprár de mano de tu
15 compañero: no engañeys varon á ſu hermano. Por
cuenta de años deſpues del Yobel, comparás de con
tu compañero: por cuenta de años de renuevos ven-
16 derá a ti. Segun muchedumbre de los años muchi-
guarás ſu compra, y ſegun poquedad de los años a-
pocarás ſu compra: que cuenta de renuevos él ven-
17 dien a ti. Y no engañeys varon a ſu compañero; y
18 temerás de tu Dios: que yo .A. vueſtro Dios. Y ha-
reys à mis fueros, y a mis juizios guardarèys, y ha-
III 19 rèys a ellos: y eſtarèys ſobre la tierra á fiuzia. * Y
II dará la tierra ſu fruto; y comereys a hartura: y es-
EST. 20 tarèys à fiuzia ſobre ella. Y quando dixereys que co-
JUN- meremos en el año el ſeteno? he no ſembramos y no
TAS. 21 apañamos a nueſtro renuevo?. Y encomendaré a mi
bendicion a vós en el año el ſexto: y hará al renue-
22 vo para tres los años. Y ſembrareys al año el octa-
vo, y comerèys del renuevo viejo: haſta el año el
23 noveno, haſta venir ſu renuevo comerèys viejo. Y
la tierra no ſerá vendida a remate; que á mi la tier-
24 ra: que peregrinos y moradizos vós comigo. Y en
toda tierra de vueſtra poſſeſſion: redemcion dareys à
IV 25 la tierra. * Quando ſe empobreciére tu hermano, y
vendiére de ſu poſſeſſion: y vendrá ſu redemidor el
cercano à él, y redemirá a vendida de ſu hermano.
26 Y varon que no fuere a él redemidor: y alcançò ſu
27 mano, y hallò como abondo de ſu redemcion. Y con-
tará à años de ſu vendida; y tornará a la demasîa al
28 varon que vendio á él: y tornará à ſu poſſeſſion. Y
ſi no alcançò ſu mano abondo de tornár à él, y ſerá
ſu vendida en poder del comprán a él, haſta año del
Yobel: y ſaldrá en el Yobel, y tornará a ſu poſſeſ-
V 29 ſion. * Y varon quando vendiere caſa de morada
III de ciudad de cerca; y ſerá ſu redemcion haſta acabar-
EST. 30 ſe año de ſu vendida: año ſerá ſu redemcion. Y ſino fuere
JUN- redemida haſta cumplirſe a él año complido, y afirmar-
TAS. ſeá la caſa que en la villa, que á ella cerca, à remate al
comprán à ella à ſus generancios: no ſaldrá en el Yobel.
31 Y caſas de las aldeas, que no à ellas cerca derredòr,
ſobre campo de la tierra ſerá contado: redemcion ſerá à
32 ella, y en el Yobel ſaldrá. Y ciudades de los Levitas,
caſas de ciudades de ſu poſſeſſion: redemcion de ſiempre
33 ſerá à los Levitas. Y el que redimiere de los Levitas; y
ſaldrá vendida de caſa y ciudad de ſu poſſeſſion en el Yo-
bel: que caſas de ciudades de los Levitas ella ſu poſſeſ-
34 ſion, entre hijos de Israél. Y campo de arrabal de ſus
ciudades no ſerá vendido: que poſſeſſion de ſiempre él
35 à ellos. Y quando ſe empobrecière tu hermano; y
acoſtáre ſu mano contigo: y esforçarás en él, pereg-
36 rino y moradizo, y vivirá contigo. No tomes de
con él logro, ni uſura, y temerás de tu Dios: y viva
37 tu hermano contigo. A tu plata no dés à él con logro:
38 y con uſura no des tu comida. Yo .A. vueſtro Dios,
que ſaqué à vós de tierra de Egypto: para dar à vós à

ה ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח
קצירך לא תקצור ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת
6 שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
7 הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
8 תהיה כל־תבואתה לאכל: ס וספרת
לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה:
9 והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש
י ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם: וקדשתם
את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל־
ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחזתו
11 ואיש אל־משפחתו תשבו: יובל הוא שנת החמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיחיה
12 ולא תבצרו את־נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם
13 מן־השדה תאכלו את־תבואתה: בשנת היובל הזאת
שני 14 תשבו איש אל־אחזתו: * וכי־תמכרו ממכר לעמיתך
טו או קנה מיד עמיתך אל־תונו איש את־אחיו: במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
16 שני־תבואת ימכר־לך: לפי רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר
17 תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את־עמיתו
18 ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את־
חקתי ואת־משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם
שלישי 19 על־הארץ לבטח: * ונתנה הארץ פריה ואכלתם
שני כ לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה־
כשהן מחוברין נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את־
21 תבואתנו: וצויתי את־ברכתי לכם בשנה הששית
22 ועשת את־התבואה לשלש השנים: וזרעתם את
השנה השמינת ואכלתם מן־התבואה ישן עד השנה
23 התשיעת עד־בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ
לא תמכר לצמתת כי־לי הארץ כי־גרים ותושבים
24 אתם עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
רביעי כה לארץ: ס כי־ימוך אחיך ומכר מאחזתו
26 ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש
27 כי לא יהיה־לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו:
וחשב את־שני ממכרו והשיב את־העדף לאיש
28 אשר מכר־לו ושב לאחזתו: ואם לא־מצאה ידו
די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת
חמישי 29 היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו: ס ואיש
שלישי כי־ימכר בית־מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד־
כשהן מחוברין ל תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ואם לא־יגאל
עד־מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר־בעיר
לו קרי אשר־לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא
31 ביבל: ובתי החצרים אשר אין־להם חמה סביב
על־שדה הארץ יחשב גאלה תהיה־לו וביבל יצא:
32 וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה
33 ללוים: ואשר יגאל מן־הלוים ויצא ממכר־בית
ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם
34 בתוך בני ישראל: ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי־
לה אחזת עולם הוא להם: ס וכי־ימוך
אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך:
36 אל־תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך
37 וחי אחיך עמך: את־כספך לא־תתן לו בנשך
38 ובמרבית לא־תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם
אשר־הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את־

39 ארץ כנען להיות לכם לאלהים: ס וכי־ימוך ששי רביעי כשהן ממחוברין
אחיך עמך ונמכר־לך לא־תעבד בו עבדת עבד:
כשכיר כתושב יהיה עמך עד־שנת היבל יעבד עמך:
41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל־משפחתו ואל־
42 אחזת אבתיו ישוב: כי־עבדי הם אשר־הוצאתי אתם
43 מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא־תרדה בו
44 בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיו־לך
מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה:
מה וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
46 לכם לאחזה: והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני־ישראל
47 שביעי איש באחיו לא־תרדה בו בפרך: ס וכי
תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר
48 תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה
49 תהיה־לו אחד מאחיו יגאלנו: או־דדו או בן־דדו
יגאלנו או־משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או־השיגה
נ ידו ונגאל: וחשב עם־קנהו משנת המכרו לו עד שנת
היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
51 יהיה עמו: אם־עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
52 מכסף מקנתו: ואם־מעט נשאר בשנים עד־שנת
53 היבל וחשב־לו כפי שניו ישיב את־גאלתו: כשכיר
54 שנה בשנה יהיה עמו לא־ירדנו בפרך לעיניך: ואם־
נה מפטיר לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: כי־
לי בני־ישראל עבדים עבדי הם אשר־הוצאתי אותם
כו א מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא־תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה לא־תקימו לכם ואבן משכית
לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה
2 אלהיכם: את־שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה: פ

פ פ פ

פ׳ לג

3 אם־ בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו ועשיתם אתם:
4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ
ה השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את־בציר ובציר ישיג את־
זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
6 שני בארצכם: * ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר
7 בארצכם: ורדפתם את־איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו
9 ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי
שלישי חמישי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את־בריתי אתכם: *
י 11 כשהן מחוברין ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי
12 משכני בתוככם ולא־תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם:
13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך
אתכם קוממיות: פ
14 ואם־לא תשמעו לי ולא תעשו את כל־המצות
טו האלה: ואם־בחקתי תמאסו ואם את־משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את־כל־מצותי להפרכם
16 את־בריתי: אף־אני אעשה־זאת לכם והפקדתי
עליכם בהלה את־השחפת ואת־הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו
17 איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם
18 ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין־רדף אתכם: ואם־
עד

tierra de Kenaan, por ſer à vós por Dios. * Y quando 39 VI
ſe empobreciére tu hermano contigo, y ſe vendiere à ti: IV
no te ſirvas con él ſervicio de ſiervo. Como alquiladizo, 40 EST.
como moradízo ſerá contigo: haſta año del Yobel ſervi- JUN-
rá contigo. Y ſaldrá de contigo; él, y ſus hijos con él: 41 TAS:
y tornará à ſu linage, y à poſſeſſion de ſus padres torna-
rá. Que mis ſiervos ellos, que ſaquè à ellos de tierra de 42
Egypto: no ſerán vendidos vendida de ſiervo. No po- 43
deſtes en él con dureza: y temerás de tu Dios. Y tu ſier- 44
vo y tu ſierva que ſerán à ti: de con las gentes que en vu-
eſtros derredores, dellos comprarèys ſiervo y ſierva. Y 45
tambien de hijos de los moradizos, los peregrinantes
con vós, de ellos comprareys; y de ſu linàge que con
vós; que fueron nacidos en vueſtra tierra: y ſerán à vós
por poſſeſſion. Y harèys heredár à ellos para vueſtros 46
hijos empos vós, para heredar poſſeſſion; para ſiempre
con ellos os ſervirèdes; y en vueſtros hermanos hijos de
Israél, cada uno en ſu hermano, no podeſtes en él con
dureza. * Y quando alcançáre mano de peregrino y mo- 47 VII
radizo contigo, y fuere empobrecido tu hermano con
él: y ſe vendiere à peregrino moradízo contigo; o à
raíz de linage de peregrino. Deſpues de ſer vendido, 48
redemcion ſerá à él: uno de ſus hermanos lo redemirà.
O ſu tio, ó hijo de ſu tio lo redemirá; o de caronal de ſu 49
carne de ſu linage lo redemirà: o alcançáre ſu mano, y
redemirſeha. Y contará con ſu comprador, de año de ſu 50
ſer vendido à él, haſta año del Yobel: y ſerá plata de ſu
vendida por cuenta de años; como dias de alquiladizo
ſerà con él. Si aun muchos en los años; ſegun ellos tor- 51
narà ſu redemcion, de plata de ſu compra. Y ſi poco fue 52
remanecido en los años, haſta año de Yobel, y contará
à él: ſegun ſus años tornarà ſu redemcion. Como alqui- 53
ladizo de año por año ſerà con él: no lo podeſte con du-
reza à tus ojos. Y ſino fuere redemido con eſtos: y ſal- 54
drà en año del Yobel; él y ſus hijos con él. Que à mi 55
hijos de Israél ſiervos; mis ſiervos ellos; que ſaquè à el-
los de tierra de Egypto: yo .A. vueſtro Dios.

CAP. 26.

NO hagays à vós idolos, y doladizo, y eſtatua no 1
levantedes à vós; y piedra de pintura no deys en
vueſtra tierra, para encorvarſe ſobre ella: que yo
.A. vueſtro Dios. A mis Sabatoth guardarèys; y de mi 2
ſantuario temerèys: yo .A. Aft. Jerem. Cap. 32.

BEHUKOTAY.

SI en mis fueros anduviéreys; y à mis encomendan- 3 P. 33
ças guardáreys; y hiziéreys a ellas. Y darè vueſtra 4
lluvia en ſu hora: y darà la tierra ſu hermollo; y ar-
bol del campo darà ſu fruto. Y alcançará à vós trilladu- 5
ra à vendimia; y vendimia alcançará à ſimiente: y come-
rèys vueſtro pan à hartura, y eſtarèys à fiuzia en vueſtra
tierra. * Y darè paz en la tierra; y yazerèys y no eſtreme- 6 II
ciente; y haré baldàr beſtia mala de la tierra; y eſpada no
paſſarà por vueſtra tierra. Y perſeguirèys à vueſtros ene- 7
migos: y caeran delante vós à eſpada. Y perſeguiràn de 8
vós cinco à ciento; y ciento de vós à millaria perſegui-
ràn: y caeràn vueſtros enemigos delante vós à eſpada. Y 9
cataré à vós, y fruchiguaré à vós, y muchiguaré à vós:
y afirmaré à mi firmamento con vós. * Y comerèys viejo 10 III
envejecido: y viejo de delante nuevo ſacareys. Y daré 11 V
mi morada entre vós: y no deſecharà mi alma à vós. Y 12 EST.
andaré entre vós; y ſeré a vós por Dios: y vós ſerèys à JUN-
mi por pueblo. Yo .A. vueſtro Dios, que ſaqué à vós de 13 TAS.
tierra de Egypto; de ſer à ellos ſiervos: y quebranté va-
ras de vueſtro yugo, y llevé à vós (EN) eſtatura derec-
ha. Y ſi no oyéreys à mi: y no hiziéreys à todas las en- 14
comendanças las eſtas. Y ſi en mis fueros aboreciéreys; y 15
ſi à mis juizios deſecháre vueſtra alma: por no hazer à
todas mis encomendanças; por vueſtro baldar à mi fir-
mamento. Tambien yo haré eſto à vós, y encomendaré 16
ſobre vós turbacion, à la fiebre, y à la calentura; conſu-
mientes ojos, y adolorianres alma: y ſembraréys en va-
no vueſtra ſimiente, y comerlahan vueſtros enemigos.
Y daré mis iras en vós; y ſerèys llagàdos delante vues- 17
tros enemigos: y podeſtaràn en vós vueſtros abor
recientes; y huireys y no perſiguien à vós. Y ſi 18
haſta

hasta eſtos, no oyéreys à mi: y añadiré caſtigár à vós, ſiete
19 (tantos) ſobre vueſtros pecádos. Y quebrantaré à alti-
vez de vueſtra fortaleza: y daré à vueſtros cielos como
20 hierro; y à vueſtra tierra como el azero. Y acabarſeha
en vanidad vueſtra fuerça: y no dará vueſtra tierra à ſu
21 hermollo; y arbol de la tierra no dará ſu fruto. Y ſi an-
dáreys commigo en encuentro, y no quiſiereys oír à mi:
y añadiré ſobre vós herída, ſiete (tantos) como vueſtros
22 pecádos. Y embiaré en vós a animal del campo, y deshi-
jarà à vós; y tajará à vueſtras quatropeas; y apocará à
23 vós: y ſerán deſſoladas vueſtras carreras. Y ſi con eſtos
no fuereys caſtigados de mi: y anduviéreys commigo
24 en encuentro. Y andaré tambien yo con vós en encuen-
tro: y heriré à vós tambien yo, ſiete (tantos,) por vu-
25 eſtros pecados. Y traeré ſobre vós eſpada vengan ven-
ganſa de firmamento; y ſerèys apañados à vueſtras vil-
las: y embiaré mortandad entre vós, y ſerèys dados en
26 mano de enemigo. En mi quebrar à vós aſufrencia de
pan, y coſerán diez mugeres vueſtro pan en horno uno;
y tornaràn vueſtro pan por peſo: y comereys y no vos
27 hartareys. Y ſi con eſto no oyéreys à mi: y anduvièreys
28 commigo en encuentro. Y andaré con vós con ſaña de
encuentro: y caſtigaré à vós tambien yo, ſiere (tantos)
29 ſobre vueſtros pecados. Y comereys carne de vueſtros
30 hijos: y carne de vueſtras hijas comereys. Y deſtruiré a
vueſtros altares, y tajaré à vueſtras imagenes; y daré à
vueſtros cuerpos, ſobre cuerpos de vueſtras immundi-
31 cias: y deſechará mi alma à vós. Y daré à vueſtras ciu-
dades deſierto; y deſolaré à vueſtros ſantuarios: y no
32 oleré en olór de vueſtro recebible. Y deſolaré yo à la
tierra: y maravillarſehan ſobre ella vueſtros enemigos,
33 los eſtantes en ella. Y à vós eſparziré en las gentes, y deſ-
vaynaré empos vós eſpada: y ſerá vueſtra tierra deſola-
34 da; y vueſtras villas ſeràn deſierto. Entonces envolun-
luntarà la tierra a ſus Sabatoth, Todos dias de ſu deſola-
cion, y vós en tierra de vueſtros enemigos: entonces
35 holgará la tierra, y envoluntará à ſus Sabatoth. Todos
dias de ſu deſolacion holgará: à lo que no holgò en vu-
36 eſtros Sabatoth, en vueſtro eſtàr ſobre ella. Y los rema-
necientes en vós, y traeré ternura en ſus coraçones; en
tierras de ſus enemigos: y perſeguirá à ellos voz de ho-
ja empuxada, y huyran huyda de eſpada, y caerán, y
37 no perſiguièn. Y tropeçarán varon en ſu hermano, co-
mo de delante eſpada, y perſiguien no: y no ſerá à vós
38 levantamiento delante vueſtros enemigos. Y deperder-
voſeys en las gentes: y acabará a vós tierra de vueſtros
39 enemigos. Y los remancientes en vós, ſe deſleyrán por
ſu delicto, en tierras de vueſtros enemigos: y tambien
40 por delictos de ſus padres, con ellos ſe deſleyràn. Y ma-
nifeſtarán à ſu delicto, y a delicto de ſus padres, en ſu fal-
ſedad que falſáron en mi: y tambien que anduvieron
41 commigo en encuentro. Tambien yo andaré con ellos
en encuentro; y traeré a ellos en tierra de ſus enemigos:
o entonces ſe quebrantarà ſu coraçon el cerrado, y en-
42 tonces envoluntarán à ſu delicto. Y recordaré à mi fir-
mamento Iahacob: y tambien à mi firmamento Ishác,
y tambien à mi firmamento Abraham recordaré, y la
43 tierra recordaré. Y la tierra ſerá dexàda dellos, y envo-
luntará à ſus Sabatoh, en ſu ſer deſoláda dellos; y ellos
envoluntarán à ſu delicto: por que y por que, en mis jui-
44 zios aborrecieron; y à mis fueros deſechó ſu alma. Y aun
tambien eſto, en ſu ſer en tierra de ſus enemigos, no los
aborrecí, y no los deſeché para acabarlos; para anular mi
45 firmamento con ellos: que yo .A. ſu Dios. Y recordaré
à ellos firmamento de primeros: que ſaqué à ellos de tier-
ra de Egypto à ojos de las gentes, por ſer à ellos por
46 Dios yo .A.. Eſtos los fueros, y los juizios, y las leyes,
que dio .A.; entre él, y entre hijos de Iſraél: en monte
de Sinay, por mano de Moſeh. CAP. 27.

IV 1. 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſ-
VI raél, y dirás a ellos; varon quando apartáre promeſ-
EST. 3 ſa: por tu precio de almas à .A.. Y ſerá tu precio del
JUN- macho; de edad de veinte años, y haſta de edad de ſeſenta
TAS. años: y ſerá tu preſcio cincuenta peſos de plata, en peſo
4 de la ſantidad. Y ſi hembra ella: y ſerá tu precio treinta
5 peſos. Y ſi de edad de cinco años, y haſta edad de veinte

עד־אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע
19 על־חטאתיכם: ושברתי את־גאון עזכם ונתתי את־
כ שמיכם כברזל ואת־ארצכם כנחשה: ותם לריק
כחכם ולא־תתן ארצכם את־יבולה ועץ הארץ לא
21 יתן פריו: ואם־תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
22 ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי
בכם את־חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את־
23 בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: ואם־
24 באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: והלכתי אף־
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם־אני שבע על־
כה חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב נקמת נקם־ברית
ונאספתם אל־עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם
26 ביד־אויב: בשברי לכם מטה־לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל
27 ואכלתם ולא תשבעו: ס ואם־בזאת לא
28 תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי עמכם
בחמת־קרי ויסרתי אתכם אף־אני שבע על־
29 חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם
ל תאכלו: והשמדתי את־במתיכם והכרתי את־
חמניכם ונתתי את־פגריכם על־פגרי גלוליכם וגעלה
31 נפשי אתכם: ונתתי את־עריכם חרבה והשמותי
32 את־מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: והשמתי
אני את־הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה:
33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה
34 ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה הארץ
את־שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז
לה תשבת הארץ והרצת את־שבתתיה: כל־ימי השמה
תשבת את אשר לא־שבתה בשבתתיכם בשבתכם
36 עליה: והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת
איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת־חרב
37 ונפלו ואין רדף: וכשלו איש־באחיו כמפני־חרב
ורדף אין ולא־תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
39 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
מ בעונת אבתם אתם ימקו: והתודו את־עונם ואת־עון
אבתם במעלם אשר מעלו־בי ואף אשר־הלכו עמי
41 בקרי: אף־אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
איביהם או־אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את־עונם:
מלאו׳ 42 וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף
43 את־בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: והארץ
תעזב מהם ותרץ את־שבתתיה בהשמה מהם והם
ירצו את־עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת־חקתי
44 געלה נפשם: ואף־גם־זאת בהיותם בארץ איביהם
לא־מאסתים ולא־געלתים לכלתם להפר בריתי
מה אתם כי אני יהוה אלהיהם: וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי־אתם מארץ מצרים לעיני
46 הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: אלה החקים
והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני
ישראל בהר סיני ביד־משה: פ

כז א 2 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל
רביעי ששי כשהן מחוברין ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת
3 ליהוה: והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד
בן־ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
4 בשקל הקדש: ואם־נקבה הוא והיה ערכך
ה שלשים שקל: ואם מבן־חמש שנים ועד בן־עשרים
שנה

שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר עֶשְׂרִים שְׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה
6 עֲשֶׂרֶת שְׁקָלִים׃ וְאִם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חָמֵשׁ
שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כָּסֶף וְלַנְּקֵבָה
7 עֶרְכְּךָ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף׃ וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה אִם־זָכָר וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁקֶל
8 וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ וְאִם־מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ
וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר
תַּשִּׂיג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ ס
9 וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה
10 כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃ לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ
וְלֹא־יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ־רַע בְּטוֹב וְאִם־הָמֵר יָמִיר
בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ׃
11 וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן
12 לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן׃ וְהֶעֱרִיךְ
הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכְּךָ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה׃
13 וְאִם־גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף חֲמִישִׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ׃
14 וְאִישׁ כִּי־יַקְדִּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוֹ
הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן
טו יָקוּם׃ וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ יִגְאַל אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף חֲמִישִׁית
16 חמישי שביעי כשהן כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ׃ * וְאִם ׀ מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ
אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ זֶרַע חֹמֶר שְׂעֹרִים
17 מחוברין בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כָּסֶף׃ אִם־מִשְּׁנַת הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ
18 כְּעֶרְכְּךָ יָקוּם׃ וְאִם־אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ וְחִשַּׁב־
לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת
19 הַיֹּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכֶּךָ׃ וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה
הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף־עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם
כ לוֹ׃ וְאִם־לֹא יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה
21 לְאִישׁ אַחֵר לֹא־יִגָּאֵל עוֹד׃ וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַיֹּבֵל
22 שש קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ׃ * וְאִם
אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ לַיהוָה׃
23 וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֵת מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל
24 וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ בִּשְׁנַת
הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לַאֲשֶׁר־לוֹ
כה אֲחֻזַּת הָאָרֶץ׃ וְכָל־עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
26 גֵּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל׃ אַךְ־בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיהוָה בִּבְהֵמָה
27 לֹא־יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה הוּא׃ וְאִם
בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפָדָה בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם־
28 לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ׃ אַךְ כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִם אִישׁ
לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ
לֹא יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל־חֵרֶם קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ *
29 שביעי כָּל־חֵרֶם אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן־הָאָדָם לֹא יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת׃
ל וְכָל־מַעְשַׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא
31 קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ
32 מפטיר יֹסֵף עָלָיו׃ וְכָל־מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת
33 הַשָּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לַיהוָה׃ לֹא יְבַקֵּר בֵּין־טוֹב
לָרַע וְלֹא יְמִירֶנּוּ וְאִם־הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה־הוּא וּתְמוּרָתוֹ
34 יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל׃ אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי׃

חזק

סכום פסוקי ספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה ׃ נטף סימן ׃
וחציו והנגע בבשר הזוב ׃ ופרשיותיו עשרה ׃ בא גד סימן ׃
וסדריו כ"ג ׃ ובהורתו יהגה יומם ולילה סימן ׃ ופרקיו כ"ז ׃
ואהיה עמך ואברכך סימן ׃ מנין הפתוחות שתים וחמשים
והסתומות שש וארבעים ׃ הכל שמנה ותשעים פרשיות
דודי צח ואדום סימן ׃

וידבר

años; y ſerá tu precio, el macho, veinte peſos: y a
la hembra diez peſos. Y ſi de edad de mes y haſta 6
de edad de cinco años; y ſerá tu precio, el macho,
cinco peſos de plata: y à la hembra tu preſcio tres
peſos de plata. Y ſi de edad de ſeſenta años y ari- 7
ba, ſi macho; y ſerá tu precio, quinze peſos: y à
la hembra, diez peſos. Y ſi mezquiño él de tu pre- 8
cio; y hazerloha eſtár delante el ſacerdote; y apre-
ciará à èl el ſacerdote; ſegun lo que alcançáre mano
del prometiente, lo apreciará el ſacerdote. Y ſi 9
quatropea que llegaren della llegacion à .A.: todo
lo que dará della à .A. ſerá ſantidad. No lo muda- 10
rá, y no trocará à él, bueno por malo, o malo por
bueno: y ſi trocár trocáre quatropea por quatropea,
y ſerá él y ſu trueco ſerá ſantidad. Y ſy toda qua- 11
tropea immunda, que no llegáren della llegacion à
.A.: y hará eſtár à la quatropea delante el ſacerdote.
Y apreciará el ſacerdote à ella, ſea buena, o ſea ma- 12
la: como tu precio del ſacerdote, aſſi ſerá. Y ſi re- 13
demir la redimiere: y añadirá ſu quinto ſobre tu
precio. Y varon quando ſantificáre ſu caſa ſantidad 14
à .A.; y apreciarlaha el ſacerdote, ſeá buena, o ſeá
mala: como apreciáre à èl el ſacerdote, aſſi ſe afir-
mará. Y ſi el ſantifican redimiere à ſu caſa: y aña- 15
dirá quinto de plata de tu precio ſobre él, y ſerá à
él. * Y ſi de campo de ſu poſſeſſion ſantificáre va- 16 V
ron à .A.; y ſerá tu precio ſegun ſu ſimiente: ſimi- VII
ente de Homer de cevada, por cincuenta peſos de EST.
plata. Si de año del Yobel ſantificáre ſu campo: 17 JUN-
como tu precio ſe afirmará. Y ſi deſpues del Yobel 18 TAS.
ſantificáre ſu campo, y contará à èl el ſacerdote à la
plata, ſegun los años los reſtantes, haſta año del
Yobel: y ſerá menguado de tu precio. Y ſi redemir 19
redimiere al campo, el ſantificán à él: y añadirá
quinto de plata de tu precio ſobre él, y afirmarſeha
à él. Y ſino redemiére al campo; y ſi vendiére el 20
campo à varon otro: no ſerá redemido mas. Y ſe- 21
rá el campo en ſu ſalír en el Yobel, ſantidad à .A.,
como campo del anathema: al ſacerdote ſerá ſu poſ-
ſeſſion. * Y ſi à campo de ſu compra, que no de 22 VI
campo de ſu poſſeſſion: ſantificáre: à .A.. Y contará à 23
èl el ſacerdote à cuenta de tu precio, haſta año del
Yobel: y dará à tu precio en el dia el eſſe; ſantidad à
.A.. En año del Yobel tornará el campo; al que lo 24
compró de con él: al que à él poſſeſſion de la tierra.
Y todo tu precio ſerá por peſo de la ſantidad: vein- 25
te granos ſerá el peſo. Decierto primogenito que 26
fuere primogenito à .A. en la quatropea; no ſantifi-
cará varon à él: ſi buey, ſi carnero; à .A. él. Y ſi 27
de la quatropea la immunda, y redemirá por tu pre-
cio; y añadirá ſu quinto ſobre él: y ſi no fuere re-
demido, y ſerá vendido por tu preſcio. Decierto 28
todo apartamiento que apartáre varon à .A., de todo
lo que à él, de hombre, y de quatropea, y de cam-
po de ſu poſſeſſion; no ſerá vendido, y no ſerá rede-
mido: toda anathema ſantidad de ſantidades él à .A..
* Toda anathema que ſe apartàre del hombre, no ſerá 29 VII
redemido: matár ſerá matado. Y todo diezmo de 30
la tierra, de ſimiente de la tierra de fruto del arbol, à
.A. él: ſantidad à .A.. Y ſi redemir redimiere va- 31
ron de ſu diezmo: ſu quinto añadirá ſobre él. Y 32
todo diezmo de vacas, y ovejas; todo lo que paſſá-
re debaxo de la vara: el dezeno ſerá ſantidad à .A..
No peſquerirá entre bueno à malo, y no lo trocará; 33
y ſi trocár lo trocáre; y ſerá él, y ſu trueco, ſerá ſan-
tidad, no ſerá redemído. Eſtas las encomendanças, 34
que encomendó .A. à Moſeh, à hijos de Iſrael: en
monte de Sinay.

Aft. Jrmiya, Cap. 16.

Tiene el Levitico 859. Paſukim.

LI-

NUMERUS.

במדבר

CAP. I.

BAMIDBAR; P. 34.
1 Y Habló .A. à Moſeh en deſierto de
Sinay en tienda del plazo: en uno
al mes el ſegundo, en el año el ſe-
gundo, à ſu ſalir de tierra de E-
2 gypto, por dezir. Recebid à cu-
enta de toda compaña de hijos de
Iſraél; à ſus lináges, à caſa de ſus padres: por cu-
3 enta de nombres, todo macho à ſus cabeças. De
edad de veinte años y arriba, todo ſalien fonſado
en Iſraél: contareys à ellos à ſus fonſados, tu y
4 Aaron. Y con vós ſerán, varon varon por tribo:
5 varon cabeça à caſa de ſus padres él. Y eſtos
nombres de los varones, que eſtarán con vós: à
6 Reuben, Elizùr hijo de Sedeùr. A Simhon, Se-
7 lumièl hijo de Zurì Saday. A Jehudà, Nahſon
8 hijo de Haminadab. A Yſſachár, Nethanél hijo de
9 10 Zuhar. A Zebulun, Eliàb hijo de Helon. A hi-
jos de Joſeph, à Ephraim, Eliſamah hijo de Hami-
11 húd: à Menaſſe, Gamlièl hijo de Peda-zúr. A
12 Binjamin, Abidan hijo de Guidhoni. A Dan, A-
13 hiezér hijo de Amiſaday. A Aſſer, Paghièl hijo
14 15 de Hochran. A Gad, Elyaſaph hijo de Dehuel. A
16 Naphtalì, Ahiráh hijo de Henán. Eſtos llamados
de la compaña, principes de tribos de ſus padres:
17 capitanes de miles de Yſraél ellos. Y tomó Moſeh
y Aaron: à los varones los eſtos, que fueron decla-
18 rádos por nombres. Y à toda la compaña hizièron
congregar, en uno al mes el ſegundo; y fueron ali-
najados por ſus linajes à caſa de ſus padres: por
cuenta de nombres, de edad de veinte años y arriba,
19 à ſus cabeças. Como encomendó .A. à Moſeh: y
II 20 contólos en deſierto de Sinay. * Y fueron hijos
de Reuben primogenito de Iſraél, ſus nacimientos
à ſus lináges, à caſa de ſus padres: por cuenta de
nombres, à ſus cabeças; todo macho de edad de
21 veinte años y arriba, todo ſalièn fonſádo. Sus
contádos à tribo de Reuben: quarenta y ſeis mil, y
22 quinientos. A hijos de Simhon; ſus nacimientos
à ſus lináges, à caſa de ſus padres: ſus contádos,
por cuenta de nombres, à ſus cabeças; todo macho
de edad de veinte años y arriba, todo ſalièn fon-
23 ſádo. Sus contádos à tribo de Simhon: cincuen-
24 ta y nueve mil, y trezientos. A hijos de Gad;
ſus nacimientos à ſus lináges, à caſa de ſus pad-
res: por cuenta de nombres, de edad de veinte
25 años y arriba, todo ſalièn fonſádo. Sus contádos
à tribo de Gad, quarenta y cinco mil, y ſeis ci-
26 entos y cincuenta. A hijos de Jehudá; ſus naſcimi-
entos à ſus lináges, à caſa de ſus padres: por cuenta
de nombres; de edad de veinte años y arriba, todo ſa-
27 lièn fonſádo. Sus contádos à tribo de Jehudá: ſetenta
28 y quatro mil, y ſeis cientos. A hijos de Yſſachar; ſus na-
cimientos à ſus lináges, à caſa de ſus padres: por cuen-
ta de nombres; de edad de veinte años y arriba, todo
29 ſalièn fonſádo. Sus contádos à tribo de Iſſachár; cin-
30 cuenta y quatro mil, y quatro cientos. A hijos de Zebu-
lùn, ſus nacimientos à ſus lináges, à caſa de ſus padres:
por cuenta de nombres; de edad de veinte años y arri-
31 ba, todo ſalièn fonſádo. Sus contádos à tribo de Ze-
32 bulùn: cincuenta y ſiete mil y quatrocientos. A hi-
jos de Joſeph, à hijos de Ephraim; ſus nacimientos
à ſus linages à caſa de ſus padres: por cuenta de nom-
bres; de edad de veinte años y arriba, todo ſalien
fon-

א

נ״ח ה׳ שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה׳
פ׳ לד
א וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני באהל מועד באחד
לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
2 לאמר: שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל־זכר
3 לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא
4 בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית־אבתיו הוא:
ה ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
6 אליצור בן־שדיאור: לשמעון שלמיאל בן־צורישדי:
7 ליהודה נחשון בן־עמינדב: לישׂשכר נתנאל בן־צוער: 8
9 לזבולן אליאב בן־חלן: לבני יוסף לאפרים אלישמע י
11 בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור: לבנימן
12 אבידן בן־גדעני: לדן אחיעזר בן־עמישדי: לאשר 13
14 פגעיאל בן־עכרן: לגד אליסף בן־דעואל: לנפתלי טו
16 אחירע בן־עינן: אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם
קרואי קרי
17 ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן את האנשים
18 האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל־העדה הקהילו
באחד לחדש השני ויתילדו על־משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
19 לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם
שני כ במדבר סיני: ס ויהיו בני־ראובן בכר
ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל
21 יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות: פ
22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו
במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה
23 ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון תשעה
וחמשים אלף ושלש מאות: פ
24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
כה פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות
וחמשים: פ
26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש
מאות: פ
28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות: פ
ל לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות: פ
32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא

צְבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרָיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ 33
מֵאוֹת׃ פ
לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם 34
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף לה
וּמָאתָיִם׃ פ
לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם 36
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע 37
מֵאוֹת׃ פ
לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר 38
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע 39
מֵאוֹת׃ פ
לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם מ
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף 41
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ פ
בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם 42
בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע 43
מֵאוֹת׃ פ
אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל 44
שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית־אֲבֹתָיו הָיוּ׃ וַיִּהְיוּ מה
כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקֻדִים 46
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים׃ וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ 47
בְּתוֹכָם׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ אַךְ אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא 48 49
תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה נ
הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל־כֵּלָיו
וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן 51
יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ 52
וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃ וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן 53
הָעֵדֻת וְלֹא־יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ
הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת׃ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי 54
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃
פ
שלישי
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ אִישׁ עַל־ א 2 ב
דִּגְלוֹ בְאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב
לְאֹהֶל־מוֹעֵד יַחֲנוּ׃ וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה 3
יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃
וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 4
וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל ה
בֶּן־צוּעָר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף 6
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן 7
אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף 8
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מְאַת 9
אֶלֶף וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ ס דֶּגֶל מַחֲנֵה י
רְאוּבֵן תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־
שְׁדֵיאוּר׃ וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ 11
מֵאוֹת׃ וְהַחוֹנִם עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן 12
שלמיאל

fonſádo. Sus contádos à tribo de Ephráim: qua- 33
renta mil y quinientos. A hijos de Menaſſé; ſus 34
nacimientos á ſus linages, à caſa de ſus padres:
por cuenta de nombres, de edad de veinte años y
arriba, todo ſalién fonſádo. Sus contádos à tri-
bo de Menaſſé: treinta y dos mil y dozientos. 35
A hijos de Binyamin; ſus nacimientos á ſus liná- 36
ges, à caſa de ſus padres: por cuenta de nom-
bres, de edad de veinte años y arriba, todo ſa-
lien fonſádo. Sus contádos à tribo de Binyamin: 37
treinta y cinco mil y quatro cientos. A hijos de 38
Dan; ſus nacimientos à ſus linàges à caſa de ſus
padres; por cuenta de nombres, de edad de vein-
te años y arriba, todo ſalién fonſádo. Sus con-
tádos à tribo de Dan: ſecenta y dos mil y ſiete 39
cientos. A hijos de Aſſér; ſus nacimientos à ſus
linàges, à caſa de ſus padres: por cuenta de nombres; 40
de edad de veinte años y arriba, todo ſalién fonſá-
do. Sus contádos à tribo de Aſſér: quarenta y 41
un mil y quinientos. Hijos de Naphtalì; ſus na- 42
cimientos à ſus linàges, à caſa de ſus padres;
por cuenta de nombres, de edad de veinte años
y arriba, todo ſalièn fonſádo. Sus contádos à 43
tribo de Naphtalì: cincuenta y tres mil y qua-
trocientos. Eſtos los contados que contó Moſeh 44
y Aaron, y mayorales de Iſraél, doze varones:
varon uno à caſa de ſus padres fueron. Y fue-
ron todos contádos de hijos de Iſraél, à caſa de 45
ſus padres: de edad de veinte años y arriba, to-
do ſalién fonſádo en Iſraél. Y fueron todos los
contados, ſeis cientos y tres mil: y quinientos y 46
cincuenta. Y los Levitas à tribo de ſus padres:
no fueron contádos entre ellos. Y habló .A. à 47
Moſeh por dezir. Decierto à tribo de Levì no 48
contarás; y à ſu cuenta no recebirás: entre hijos 49
de Iſraél. Y tu encomenda à los Levítas, ſobre 50
tabernaculo del teſtamiento, y ſobre todos ſus a-
tuendos; y ſobre todo lo que à él; ellos llevarán
al tabernaculo, y à todos ſus atuendos; y ellos
lo ſervirán: y derredòr al tabernaculo poſarán.
Y en moverſe el tabernaculo, harán decender à él 51
los Levitas; y en poſár el tabernaculo, harán le-
vantár à él los Levitas: y el eſtraño el llegán ſe-
rá matádo. Y poſarán hijos de Iſraél: varon, ſob- 52
re ſu real, y varon ſobre ſu pendon, à ſus fonſá-
dos. Y los Levitas poſarán derredòr, à taberna- 53
culo del teſtamiento, y no ſerá ſaña, ſobre compa-
ña de hijos de Iſraél: y guardarán los Levitas, à
guarda de tabernaculo del teſtamiento. Y hiziè- 54
ron hijos de Iſraél: como todo lo que encomendó
.A. à Moſeh, aſſi hizièron.

CAP. 2.

Y Habló .A. à Moſeh y à Aaron por de- 1 III
zir. Cada uno ſobre ſu pendon con ſe- 2
ñales, à caſa de ſus padres; poſarán hijos
de Iſraél: de eſcuentra, derredor à tienda del
plazo poſarán. Y los poſantes à Levante de 3
Oriente, pendon de real de Jehudà á ſus fon-
ſádos: y mayoral à hijos de Jehuda, Nah-
ſon hijo de Haminadab. Y ſu fonſádo y 4
ſus contádos: ſetenta y quatro mil y ſeis cien-
tos. Y los poſántes cerca él, tribo de Yſ- 5
ſachár: y mayoral à hijos de Yſſachár, Net-
hanèl hijo de Suhár. Y ſu fonſádo y ſus con- 6
tados: cincuenta y quatro mil y quatro cientos.
Tribo de Zebulùn: y mayoral à hijos de Zebulùn, 7
Eliáb hijo de Helon. Y ſu fonſádo, y ſus contá- 8
dos: cincuenta y ſiete mil y quatrocientos. Todos 9
los contádos à real de Jehudá, ciento y ochenta y
ſeis mil y quatrocientos à ſus fonſádos: primero ſe
moveran. Pendon de real de Reuben à Meridion, à 10
ſus fonſádos: y mayoral à hijos de Reuben, Eliſur
hijo de Sedeúr. Y ſu fonſádo y ſus contádos: qua- 11
renta y ſeis mil y quinientos. Y los poſántes cerca 12
él, tribo de Simhon: y mayoral à hijos de Simhon,
Se-

13 Selumiél hijo de Suriſaday. Y ſu fonſádo, y ſus con-
14 tádos: cincuenta y nueve mil y trezientos. Y tribo
de Gad: y mayoral à hijos de Gad, Eliaſaph hijo
15 de Rehuél. Y ſu fonſádo, y ſus contádos: quaren-
16 ta y cinco mil y ſeis cientos y cincuenta. Todos los
contádos à real de Reuben, ciento y cincuenta y un
mil y quatro cientos y cincuenta, à ſus fonſádos:
17 y ſegundos ſe moverán. Y moverſeá tienda del pla-
zo real de los Levítas, entre los reales: como poſá-
ren aſſi ſe moverán; cada uno ſobre ſu lugár, à ſus
18 pendones. Pendon de real de Ephráim à ſus fonſádos,
à Poniente: y mayoral à hijos de Ephráim; Eliſamá
19 hijo de Hamiúd. Y ſu fonſádo, y ſus contádos: qua-
20 renta mil y quinientos. Y cerca él, tribo de Me-
naſſé: y mayoral à hijos de Menaſſé, Gamliél, hijo
21 de Pedaſúr. Y ſu fonſádo, y ſus contádos: treinta
22 y dos mil y dozientos. Y tribo de Binyamin: y
mayoral à hijos de Binyamin, Abidán hijo de Gid-
23 honí. Y ſu fonſádo, y ſus contádos: treinta y
24 cinco mil y quatrocientos. Todos los contádos à
real de Ephraim, ciento y ocho mil y ciento, à ſus
25 fonſádos: y terceros ſe moverán. Pendon de real
de Dan, à Septentrion à ſus fonſádos: y mayoral à
26 hijos de Dan, Ahiézer hijo de Hamiſaday. Y ſu
fonſádo, y ſus contádos: ſeſenta y dos mil y ſiete-
27 cientos. Y los poſántes cerca él, tribo de Aſſér: y
mayoral à hijos de Aſſér, Paghiél hijo de Hochran.
28 Y ſu fonſádo, y ſus contádos: quarenta y un mil
29 y quinientos. Y tribo de Naphtalì: y mayoral à
30 hijos de Naphtalì, Ahirah hijo de Henan. Y ſu
fonſádo, y ſus contádos: cincuenta y tres mil y
31 quatrocientos. Todos los contádos à real de Dan;
ciento y cincuenta y ſiete mil y ſeis cientos: ulti-
32 mos ſe moverán à ſus pendones. Eſtos contádos de
hijos de Iſraél, à caſa de ſus padres: todos contàdos
de los reales à ſus fonſádos; ſeis cientos y tres mil,
33 y quinientos y cincuenta. Y los Levìtas, no fue-
ron contádos entre hijos de Iſraél: como encomen-
34 dó .A. à Moſeh. Y hiziéron hijos de Iſraél: como
todo lo que encomendó .A. à Moſeh, aſſi poſáron
à ſus pendones, y aſſi ſe moviéron; cada uno à ſus
linages ſobre caſa de ſus padres.

CAP. 3.

IV 1 Y Eſtos generancios de Aaron y Moſeh: en dia
2 (que) habló .A. à Moſeh, en monte de Sinay. Y
eſtos nombres de hijos de Aaron, el primoge-
3 nito Nadab: y Abihu, Elhazár, y Itamár. Eſtos
nombres de hijos de Aaron, los ſacerdotes los ungi-
4 dos: que hinchió ſu mano para ſervìr. Y murió Nadab
y Abihù delante .A., en ſu llegár fuego eſtraño de-
lante .A., en deſierto de Sinay; y hijos no fueron à
ellos: y ſervió Elhazár y Itámar, ſobre faces de Aa-
5 6 ron ſu padre. Y habló .A. à Moſeh por dezir. Haz
llegár à tribo de Levì, y harás eſtár à él delante Aa-
7 ron el ſacerdote: y ſervirán à él. Y guardarán à ſu
guarda, y à guarda de toda la compaña, delante
tienda del plazo; por ſervir à ſervicio del taberna-
8 culo. Y guardarán à todos atuendos de tienda del
plazo, y à guarda de hijos de Iſraél: para ſervir à
9 ſervicio del tabernaculo. Y darás à los Levitas, à
Aaron y à ſus hijos: dádos dádos ellos à él, de
10 con hijos de Iſraél. Y à Aaron, y à ſus hijos con-
tarás; y guardarán à ſu ſacerdocio: y el eſtraño el
11 llegánſe ſerá matádo. Y habló .A. à Moſeh por de-
12 zir. Y yo, he tomé à los Levìtas, de entre hijos
de Iſraél; en lugár de todo primogenito, aber-
tura de vulva de hijos de Iſraél: y ſerán à mi los Le-
13 vìtas. Que à mi todo primogenito; en dia de mi he-
rìr todo primogenito en tierra de Egypto, hize ſanti-
ficár à mi todo primogenito en Iſraél; de hombre
V 14 haſta quatropea: à mi ſerán, yo .A.. * Y habló .A.
15 à Moſeh; en deſierto de Sinay, por dezir. Cuenta
à hijos de Levì, à caſa de ſus padres à ſus lináges: todo macho de edad de mes y arriba los conta-
16 rás. Y contó á ellos Moſeh, por dicho de .A.; como

13 שלמיאל בן־צורישדי: וצבאו ופקדיהם תשעה
14 וחמשים אלף ושלש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד
טו אליסף בן־דעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
16 אלף ושש מאות וחמשים: כל־הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע־מאות
17 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ס ונסע
אהל־מועד מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו
18 כן יסעו איש על־ידו לדגליהם: ס דגל מחנה
אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע
19 בן־עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש
כ מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
21 בן־פדהצור: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף
22 ומאתים: ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן־
23 גדעני: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
24 מאות: כל־הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
ושמנת־אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו:
כה ס דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא
26 לבני דן אחיעזר בן־עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים
27 וששים אלף ושבע מאות: והחנים עליו מטה אשר
28 ונשיא לבני אשר פגעיאל בן־עכרן: וצבאו ופקדיהם
29 אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא
ל לבני נפתלי אחירע בן־עינן: וצבאו ופקדיהם שלשה
31 וחמשים אלף וארבע מאות: כל־הפקדים למחנה דן
מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה
יסעו לדגליהם: פ
32 אלה פקודי בני־ישראל לבית אבתם כל־פקודי
המחנת לצבאתם שש־מאות אלף ושלשת אלפים
33 וחמש מאות וחמשים: והלוים לא התפקדו בתוך בני
34 ישראל כאשר צוה יהוה את־משה: ויעשו בני ישראל
ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן־חנו לדגליהם
וכן נסעו איש למשפחתיו על־בית אבתיו: פ
רביעי ג א ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה
2 בהר סיני: ואלה שמות בני־אהרן הבכר נדב
3 ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן
4 הכהנים המשחים אשר־מלא ידם לכהן: וימת נדב
ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה
במדבר סיני ובנים לא־היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על־פני אהרן אביהם: פ
ה 6 וידבר יהוה אל־משה לאמר: הקרב את־מטה לוי
7 והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו
את־משמרתו ואת־משמרת כל־העדה לפני אהל
8 מועד לעבד את־עבדת המשכן: ושמרו את־כל־כלי
אהל מועד ואת־משמרת בני ישראל לעבד את־
9 עבדת המשכן: ונתתה את־הלוים לאהרן ולבניו
י נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: ואת־אהרן
ואת־בניו תפקד ושמרו את־כהנתם והזר הקרב
יומת: פ
11 12 וידבר יהוה אל־משה לאמר: ואני הנה לקחתי את־
הלוים מתוך בני ישראל תחת כל־בכור פטר רחם
13 מבני ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל־בכור ביום
הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל־בכור
בישראל מאדם עד־בהמה לי יהיו אני יהוה: פ
חמישי טו 14 וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני לאמר: פקד את־
בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל־זכר מבן־חדש
16 ומעלה תפקדם: ויפקד אתם משה על־פי יהוה כאשר

17 צוה: ויהיו־אלה בני־לוי בשמתם גרשון וקהת
18 ומררי: ואלה שמות בני־גרשון למשפחתם לבני
19 ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם כ
21 משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני
22 ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם
במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה פקדיהם שבעת
23 אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי
24 המשכן יחנו ימה: ונשיא בית־אב לגרשני אליסף בן־
לאל: ומשמרת בני־גרשון באהל מועד המשכן כה
26 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר
ואת־מסך פתח החצר אשר על־המשכן ועל־המזבח
27 סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ס ולקהת
משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי:
28 במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה שמנת אלפים
29 ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני־
קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית־אב ל
31 למשפחת הקהתי אליצפן בן־עזיאל: ומשמרתם
הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
32 ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי
אלעזר בן־אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:
33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
34 משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל־זכר מבן־חדש
ומעלה ששת אלפים ומאתים: ונשיא בית־אב לה
למשפחת מררי צוריאל בן־אביחיל על ירך המשכן
36 יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
37 ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל־כליו וכל עבדתו: ועמדי
38 החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: והחנים
לפני המשכן קדמה לפני אהל־מועד מזרחה משה א״ת מועד
ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני
39 ישראל והזר הקרב יומת: כל־פקודי הלוים אשר
פקד משה ואהרן על־פי יהוה למשפחתם כל־זכר נקוד על ואהרן
מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס
ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני מ ששי
ישראל מבן־חדש ומעלה ושא את מספר שמתם:
41 ולקחת את־הלוים לי אני יהוה תחת כל־בכר בבני
ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל־בכור בבהמת
42 בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את־
43 כל־בכור בבני ישראל: ויהי כל־בכור זכר במספר
שמות מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים
אלף שלשה ושבעים ומאתים: פ
44 וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־הלוים תחת מה
כל־בכור בבני ישראל ואת־בהמת הלוים תחת
46 בהמתם והיו־לי הלוים אני יהוה: ואת פדויי השלשה
והשבעים והמאתים העדפים על־הלוים מבכור בני
47 ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת
48 בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתתה
49 הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: ויקח משה
את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים:
מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה וששים נ
51 ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את־
כסף הפדים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה הפרוים קרי
יהוה את־משה: פ
שביעי
2 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: נשא את־ א ד
ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית
אבתם

fue encomendado. Y fueron eſtos hijos de Leví por 17
ſus nombres: Gerſón, y Keath, y Merarí. Y eſtos nom- 18
bres de hijos de Gerſón à ſus linàges: Libní, y Simí.
Y hijos de Keath a ſus linàges: Hamram, y Yzhar, 19
Hebron, y Huzíel. Y hijos de Merarí a ſus linàges, 20
Mahli, y Muſi: eſtos ellos linàges de Leví, a caſa de
ſus padres. A Gerſón linàge del Libní, y linàge del 21
Simí: eſtos ellos linàges del Gerſoní. ;Sus contàdos, 22
por cuenta de todo macho; de edad de mes y arriba: ſus
contados, ſiete mil y quinientos. Linàges del Gerſo- 23
ní; detras del tabernaculo poſaràn, à Poniente. Y ma- 24
yoral de caſa de padre del Gerſoní: Eliaſaph hijo de
Laél. Y guarda de hijos de Gerſón en tienda del pla- 25
zo; el tabernaculo, y la tienda: ſu cobertura, y velo de
puerta de tienda del plazo. Y cortinas del patio, y à 26
velo de puerta del patio; que ſobre el tabernaculo,
y ſobre la ara derredòr: y a ſus cuerdas, para todo ſu
ſervicio. Y à Keath linàge del Hamramí, y linàge del 27
Yzarí, y linàge del Hebroní; y linàge del Huzielí:
eſtos ellos linages del Keathí. Por cuenta de todo 28
macho, de edad de mes y arriba: ocho mil y ſeis cien-
tos; guardántes guarda de la ſantidad. Linàges de hi- 29
jos de Keath poſaràn: ſobre rincon del tabernaculo à
Meridion. Y mayoral de caſa de padre, à linàges del 30
Keathí: Eliſaphan hijo de Huziél. Y ſu guarda, la 31
Arca, y la meſa, y la almenára, y las aras, y atuen-
dos de la ſantidad, que ſerviran con ellos: y el velo,
y todo ſu ſervicio. Y mayoral de mayorales del Leví, 32
Elhazár hìjo de Aaron el ſacerdote: encomendança
de guardántes guarda de la ſantidad. A Merarí linàge 33
del Mahlì, y linage del Musì: eſtos ellos linages de
Merarì. Y ſus contádos por cuenta de todo macho; 34
de edad de mes y arriba: ſeis mil y dozientos. Y ma- 35
yoral de caſa de padre à linàges de Merarî; Suriél hi-
jo de Abihail: ſobre lado del tabernaculo poſarán à
Septentrion. Y encomendança de guarda de hijos de 36
Merarì; tablas del tabernaculo, y ſus barras, y ſus pi-
láres, y ſus almirezes: y todos ſus atuendos, y todo
ſu ſervicio. Y piláres del patio derredor, y ſus almi- 37
rezes: y ſus eſtácas, y ſus cuerdas. Y los poſántes de- 38
lante el tabernaculo à levante, delante tienda del pla-
zo à Oriente, Moſeh, y Aaron, y ſus hijos; guardàn-
tes guarda del ſantuario, por guarda de hijos de Iſraél:
y el eſtraño el llegànſe ſerá matádo. Todos contàdos de 39
los Levìtas, que contó Moſeh y Aaron por dicho de
.A. à ſus linages; todo macho, de edad de mes y arri-
ba; veinte y dos mil. *Y dixo .A. à Moſeh, cuenta to- 40 VI
do primogenito macho à hijos de Iſraél, de edad de mes
y arriba: y recibe à cuenta de ſus nombres. Y tomarás 41
à los Levìtas à mi, yo .A.; en lugár de todo primoge-
nito en hijos de Iſraél; y à quatropea de los Levìtas; en
lugar de todo primogenito; (QUE) en quatropea de hi-
jos de Iſraél. Y conto Moſeh, como encomendo .A. 42
à él; à todo primogenito en hijos de Iſraél. Y fue to- 43
do primogenito macho, por cuenta de nombres,
de edad de mes y arriba, à ſus contádos; veinte y dos
mil y dozientos y ſetenta y tres. Y habló .A. à Mo- 44
ſeh por dezir. Toma à los Levìtas, en lugar de todo 45
primogenito en hijos de Iſraél; y à quatropea de los
Levìtas en lugar de ſu quatropea; y ſerán à mi los Le-
vìtas, yo .A.. Y à redemidos de los dozientos y ſeten- 46
ta y tres: los ſobràntes ſobre los Levìtas, de primoge-
nito de hijos de Iſraél. Y tomarâs cinco, cinco peſos 47
por cabeça; en peſo de la ſantidad tomaràs, veinte
granos el peſo. Y darás la plata à Aaron, y à ſus hi- 48
jos; reſcátes de los ſobrantes en ellos. Y tomò Mo- 49
ſeh à plata de la redemcion; de con los ſobrantes,
ſobre redemidos de los Levìtas. De con primogeni- 50
to de hijos de Iſraél tomò à la plata; mil y trezien-
tos y ſeſenta y cinco, en peſo de la ſantidad. Y diò 51
Moſeh à plata de los redemidos; à Aaron y à ſus hijos,
por dicho de .A.: como encomendò .A. à Moſeh.

C A P. 4.

Y Habló .A.; à Moſeh, y à Aaron, por de- 1 VII
zir. Recibe à cuenta de hijos de Keath; de 2
entre hijos de Levì: à ſus linàges, à caſa de
ſus

3 ſus padres. De edad de treinta años y arriba; y
haſta de edad de cincuenta años: todo vinièn al fon-
4 ſádo; para hazer obra en tienda del plazo. Eſte ſervi-
cio de hijos de Keáth, en tienda del plazo: ſantidad de
5 las ſantidades. Y vendrá Aaron y ſus hijos, en moverſe
el real; y harán deſcender á antipára del velo; y cubri-
6 rán con ella, à Arca del teſtamento. Y darán ſobre ella
cobertura de cuero de Taſſo; y eſpandirán paño, to-
7 do él de cardeno de arriba: y pondrán ſus varas. Y ſobre
meſa de las faces eſpanderán paño de cardeno, y darán
ſobre ella à las eſcudillas, y à las cucharas, y à las lim-
piaderas, y à cañas de la templacion: y pan del conti-
8 nuo ſobre ella ſerá. Y eſpanderán ſobre ellos paño de
tinto carmeſí; y cubrirán à ella con cobertura de cuero
9 de Taſſo: y pondrán à ſus varas. Y tomarán paño de
cardeno, y cubrirán à almenára de la luminária, y à ſus
candelas, y à ſus deſpaviladeras, y à ſus palètas: y à
todos atuendos de ſu azeyte, que ſervirán à ella con el-
10 los. Y darán à ella, y à todos ſus atuendos, à coberte-
11 ro de cuero de Taſſo: y darán ſobre la vara. Y ſobre
ara del oro, eſpanderán paño de cardeno; y cubrirán á
ella, con cobertura de cuero de Taſſo: y pondrán à ſus
12 varas. Y tomarán à todos atuendos del ſervicio, que
ſervirán con ellos en la ſantidad, y darán à paño de car-
deno, y cubrirán à ellos con coberturo de cuero de
13 Taſſo: y darán ſobre la vara. Y deſcenizarán à la ara:
14 y eſpanderán ſobre ella, paño de purpura. Y darán ſo-
bre ella à todos ſus atuendos, que ſervirán ſobre ella
con ellos, à los braſéros, à los garfios, y à las cucha-
ras, y à las eſparzidèras; todos atuendos de la ara: y
eſpanderán ſobre ella cobertura de cuero de Táſſo, y
15 pondrán ſus varas. Y acabará Aaron, y ſus hijos, por
cubrìr à la ſantidad, y á todos atuendos de la ſantidad,
en moverſe el real; y deſpues aſſi, vendrán hijos de
Keháth para llevár; y no tocarán à la ſantidad y mori-
16 rán: eſta carga de hijos de Keáth, en tienda del plazo. Y
encomendança de Elhazár hijo de Aaron el ſacerdote,
azeyte de la luminária, y ſahumério de las eſpecias; y
preſente del continuo, y olio de la uncion: encomen-
dança de todo el tabernaculo, y todo lo que en él; en
17 ſantidad, y en ſus atuendos. Y habló .A. à Moſeh, y
18 Aaron por dezir. No tajèys à tribo de linàges del Keat-
19 hì: de entre los Levìtas. Y eſto hazèd à ellos, y vivi-
rán, y no morirán; en ſu llegár à ſantidad de las ſanti-
dades: Aaron y ſus hijos vendrán, y pondrán á ellos,
20 varon varon ſobre ſu ſervicio, y à ſu carga. Y no vendrán
por ver quando cubriéren à la ſantidad, y morirán.

Aft. Oſèa Cap 1.

N A S O.

P. 35
21 22 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Recibe à cuenta de
hijos de Gerſón, tambien ellos: à caſa de ſus padres
23 à ſus linàges. De edad de treinta años y arriba, haſ-
ta de edad de cincuenta años, contarás à ellos: todo el vi-
nien para fonſadeár fonſádo, para ſervir ſervicio en tien-
24 da del plazo. Eſte ſervicio de linages del Gerſonì: por
25 ſervir, y por carga. Y llevarán à cortinas del tabernacu-
lo, y à tienda del plazo; ſu cobertura, y cobertura del
Táſſo que ſobre él de arriba: y à velo de puerta de tienda
26 del plazo. Y à cortinas del patio, y à velo de abertura de
puerta del patio, que ſobre el tabernaculo, y ſobre la ara
derredor; y à ſus cuerdas, y à todos atuendos de ſu ſer-
27 vicio: y à todo lo que ſerá hecho à ellos, y ſervirán. Por
dicho de Aaron y ſus hijos ſerá, todo ſervicio de hijos del
Gerſonì, à toda ſu carga, y à todo ſu ſervicio: y enco-
28 mendarèys ſobre ellos en guarda, à toda ſu carga. Eſte ſer-
vicio de linages de hijos del Gerſonì en tienda del plazo:
y ſu guarda, por mano de Ytamar, hijo de Aaron el ſacer-
29 dote. Hijos de Merarì: à ſus linages à caſa de ſus pad-
30 res, contarás à ellos. De edad de treinta años y arriba, y
haſta de edad de cincuenta años, los contaras: todo el vi-
nièn al fonſádo, para ſervir ſervicio de tienda del pla-
31 zo. Y eſta guarda de ſu carga, à todo ſu ſervicio
en tienda del plazo: tablas del tabernaculo, y ſus
32 barras, y ſus pilàres, y ſus almirézes. Y
pilàres del patio derredòr, y ſus almirézes,

3 אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה
4 כל־בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת
ה עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובא
אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך
6 וכסו־בה את ארן העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש
7 ופרשו בגד־כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל ׀
שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את־
הקערת ואת־הכפת ואת־המנקית ואת קשות הנסך
8 ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת
שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו:
9 ולקחו ׀ בגד תכלת וכסו את־מנרת המאור ואת־
נרתיה ואת־מלקחיה ואת־מחתתיה ואת כל־כלי
י שמנה אשר ישרתו־לה בהם: ונתנו אתה ואת־כל־
11 כליה אל־מכסה עור תחש ונתנו על־המוט: ועל ׀
מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור
12 תחש ושמו את־בדיו: ולקחו את־כל־כלי השרת
אשר ישרתו־בם בקדש ונתנו אל־בגד תכלת וכסו
13 אותם במכסה עור תחש ונתנו על־המוט: ודשנו את־
14 המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את־כל־
כליו אשר ישרתו עליו בהם את־המחתת את־
המזלגת ואת־היעים ואת־המזרקת כל כלי המזבח
טו ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן־
ובניו לכסת את־הקדש ואת־כל־כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי־כן יבאו בני־קהת לשאת ולא־יגעו
אל־הקדש ומתו אלה משא בני־קהת באהל מועד:
16 ופקדת אלעזר ׀ בן־אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־
המשכן וכל־אשר־בו בקדש ובכליו: פ
מפטיר 17 18 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: אל־תכריתו
19 את־שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים: וזאת ׀ עשו
להם וחיו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן
ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבדתו ואל־
כ משאו: ולא־יבאו לראות כבלע את־הקדש ומתו:

פ פ פ

פ' לה
21 22 וידבר יהוה אל־משה לאמר: נשא את־ראש בני
23 גרשון גם־הם לבית אבתם למשפחתם: מבן
שלשים שנה ומעלה עד בן־חמשים שנה תפקד אותם כל־
24 הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת
כה עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשאו את־
יריעת המשכן ואת־אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
אשר־עליו מלמעלה ואת־מסך פתח אהל מועד:
26 ואת קלעי החצר ואת־מסך ׀ פתח ׀ שער החצר אשר
על־המשכן ועל־המזבח סביב ואת מיתריהם
ואת־כל־כלי עבדתם ואת כל־אשר יעשה
27 להם ועבדו: על־פי אהרן ובניו תהיה כל־
עבדת בני הגרשני לכל־משאם ולכל עבדתם
28 ופקדתם עלהם במשמרת את כל־משאם: זאת
עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם
29 ביד איתמר בן־אהרן הכהן: ס בני מררי
ל למשפחתם לבית־אבתם תפקד אתם: מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה תפקדם כל־הבא
31 לצבא לעבד את־עבדת אהל מועד: וזאת משמרת
משאם לכל־עבדתם באהל מועד קרשי המשכן
32 ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם

וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם
33 וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד
34 אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ * וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי שני
הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־ לה
36 הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם
37 לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי
מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד
38 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ ס וּפְקוּדֵי
39 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא
לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם מ
41 לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃ אֵלֶּה
פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
42 אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת
43 בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה
44 בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר מה
46 פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ כָּל־הַפְּקֻדִים
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם
47 לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה
וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה
וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת
49 אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אוֹתָם
בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל א ב ה שלישי
וִישַׁלְּחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָב וְכֹל טָמֵא
3 לָנָפֶשׁ׃ מִזָּכָר עַד־נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן
4 בְּתוֹכָם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אוֹתָם אֶל־
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה
אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל
7 מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת־
חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ
8 וַחֲמִישִׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ׃ וְאִם־
אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב
לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בּוֹ
9 עָלָיו׃ וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וְאִישׁ אֶת־קֳדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ י
אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ פ
12 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה
13 בוֹ מָעַל׃ וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת־זֶרַע וְנֶעְלַם
מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ
14 וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃ וְעָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה וְקִנֵּא
אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ־עָבַר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה
וְקִנֵּא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה׃ וְהֵבִיא הָאִישׁ טו
אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ
עֲשִׂירִת הָאֵיפָה קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא־יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן
וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה כִּי־מִנְחַת קְנָאֹת הוּא מִנְחַת
16 זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֹן׃ וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ
לִפְנֵי

y ſus eſtácas, y ſus cuerdas; à todos ſus atuendos,
y à todo ſu ſervicio; y por nombres contarèys; à atu-
endos de guarda de ſu carga. Eſte ſervicio de lináges 33
de hijos de Merarì, à todo ſu ſervicio en tienda del
plazo: por mano de Ytamar hijo de Aaron el ſacer-
dote. * Y contò Moſeh y Aaron, y mayorales de la 34 II
compaña à hijos del Keatì: à ſus lináges, y à caſa de
ſus padres. De edad de treinta años y arriba, y haſ- 35
ta de edad de cincuenta años: todo el vinién al fon-
ſado, para ſervicio en tienda del plazo. Y fueron ſus 36
contádos à ſus lináges: dos mil ſiete cientos, y
cincuenta. Eſtos contádos de lináges del Keathì, to- 37
do el ſirvièn en tienda del plazo: que contò Moſeh
y Aaron, por dicho de .A. por mano de Moſeh. Y 38
contádos de hijos de Gerſón: à ſus lináges, y à caſa
de ſus padres. De edad de treinta años y arriba, y 39
haſta de edad de cincuenta años: todo el vinién al
fonſado, para ſervicio en tienda del plazo. Y fueron 40
ſus contádos; à ſus lináges, à caſa de ſus padres: dos
mil y ſeis cientos y treinta. Eſtos contádos de liná- 41
ges de hijos de Gerſón; todo el ſirvièn en tienda del
plazo: que contò Moſeh y Aaron, por dicho de .A..
Y contádos de lináges, de hijos de Merarì: à ſus liná- 42
ges, à caſa de ſus padres. De edad de treinta años y 43
arriba, y haſta de edad de cincuenta años: todo el
viniѐn al fonſado, para ſervicio en tienda del plazo. Y 44
fueron ſus contádos à ſus linages: tres mil y dozien-
tos. Eſtos contádos de lináges de hijos de Merarì: 45
que contò Moſeh y Aaron, por dicho de .A., por ma-
no de Moſeh. Todos los contádos que contò Moſeh 46
y Aaron, y mayorales de Iſraél à los Levìtas: à ſus li-
náges, y à caſa de ſus padres. De edad de treinta a- 47
ños y arriba, y haſta de edad de cincuenta años: to-
do el vinien para ſervir ſervicio de ſervicio, y ſervi-
cio de carga, en tienda del plazo. Y fueron ſus con- 48
tádos: ocho mil y quinientos y ochenta. Por dicho 49
de .A. contò à ellos por mano de Moſeh; varon va-
ron varon ſobre ſu ſervico, y ſobre ſu carga: y ſus
contádos, que encomendò .A. à Moſeh.

CAP. 5.

Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Encomenda à hi- 1 2 III
jos de Iſraél, y embíen del real; todo leproſo, y
todo manantìo: y todo imundo por alma. De 3
macho haſta hembra embiarèys; a defuera del real
los embiarèys: y no imunden à ſus reales, que
yo morán entre ellos. Y hiziéron aſsi hijos de Iſraél; 4
y embiáron à ellos à fuera del real: como hablò .A. à
Moſeh, aſsi hiziéron hijos de Iſraél. Y hablò .A. à 5
Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſraél; varon, o 6
muger quando hiziéren de todos pecados del hombre,
por falſar falsía en .A.: y ſe culpáre la alma la eſſa. Y 7
manifeſtarán à ſu peccado que hiziéron, y tornará à
ſu culpa en ſu principal, y ſu quinto añadirá ſobre
él: y dará al que culpò à él. Y ſi no al varon rede- 8
midor para tornár la culpa à él, la culpa la tornada
à .A. para el ſacerdote (SERA:) à fuera de barvez
de los perdones, que perdonará con él por él. Y to- 9
da apartadura, de todas ſantidades de hijos de Iſraél,
que llegáren al ſacerdote, à él ſerá. Y varon à ſus 10
ſantidades, à él ſerán: varon que diére al ſacerdo-
te, à él ſerá. Y hablò .A. à Moſeh por dezir. 11
Habla à hijos de Iſraél, y dirás à ellos: varon va- 12
ron quando atorciére ſu muger, y falſáre en él falsía.
Y yaziére varon con ella yazedura de ſemen, y fué- 13
re encubierto de ojos de ſu marido; y fuére encu-
bierta, y ella fue contaminada: y teſtigo no en ella,
y ella no fue forçada. Y paſſáre ſobre él eſpirito de 14
celo, y celáre à ſu muger, y ella fue contaminada:
o paſſáre ſobre él eſpirito de celo y celáre à ſu mu-
ger, y ella no fue contaminada. Y traerá el 15
varon à ſu muger al ſacerdote, y traerá à ſu llega-
cion ſobre ella, diezmo de la hanega de harina
de cevadas: no vaziará ſobre ella azeyte, y
no dará ſobre ella enciençо; que preſente de ce-
los él, preſente de memoria membrán delicto. Y 16
hará llegár à ella el ſacerdote: y hazerlaha eſtar
de-

17 delante .A.. Y tomará el ſacerdote aguas ſantas, en atu-
endo de barro: y del polvo que fuére en ſuelo del ta-
18 bernaculo; tomará el ſacerdote, y dará à las aguas. Y ha-
rá eſtár el ſacerdote à la muger delante .A., y deſcubri-
rá à cabeça de la muger, y dará ſobre ſus palmas à pre-
ſente de la memoria, preſente de celos él: y en mano
del ſacerdote ſerán, aguas las amargas las maldizientes.
19 Y conjurará à ella el ſacerdote, y dirá à la muger, ſi no
yaziò varon contigo, y ſi no atorciſte imundicia deba-
xo de tu marido; ſé libre de aguas las amargas las maldi-
20 zientes las eſtas. Y tu, ſi atorciſte debaxo de tu mari-
do, y ſi fuiſte contaminada: y diò varon en ti à ſu yazida,
21 fuera de tu marido. Y conjurará el ſacerdote a la muger,
con jura de la maldicion; y dirá el ſacerdote à la muger;
dè.A.àty, por maldicion y por juramiento, entre tu pueb-
22 lo: en dar.A.a tu anca caîda, y à tu vientre hinchado. Y
vengan las aguas las maldizientes las eſtas, en tus entra-
ñas, por hazer hinchar veintre, y por hazer caèr anca:
23 y dirá la muger Amen, Amen. Y eſcrevirá a las maldi-
ciones las eſtas el ſacerdote en el libro: y deſleyrá con
24 aguas las amargas. Y abrevará à la muger, à aguas las a-
margas las maldizientes: y vendrán en ella las aguas las
25 maldizientes, por amargas. Y tomará el ſacerdote de
mano de la muger, à preſente de los celos: y mecerá al
26 preſente delante .A., y llegará à él à la ara. Y puñeará
el ſacerdote del preſente à ſu ſahumèrio, y hará ſahu-
már en la ara: y deſpues abrevará à la muger à las aguas.
27 Y la abrevará à las aguas, y ſerá ſi fue imunda y falſó fal-
sía en ſu marido, y vendrán en ella las aguas las maldi-
cientes por amargas; y hincharſeha ſu vientre, y caerá
ſu anca: y ſerá la muger por maldicion entre ſu pueblo.
28 Y ſino fue imunda la muger, y limpia ella: y ſerá libre,
29 y ſerá aſimentada ſimiente. Eſta ley de los celos: quando
atorciére muger (en) poder de ſu marido, y fuere imun-
30 da. O varon que paſſáre ſobre él eſpiritô de celo, y celáre à
ſu muger: y hará eſtar à la muger delante .A.; y hará à
31 ella el ſacerdote à toda la ley la eſta. Y ſerá libre el varon
de delicto: y la muger la eſſa llevará a ſu delicto.

CAP. 6.

1 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſ-
raél, y dirás à ellos: varon o muger quando apartáre
por prometér promeſſa de Nazareno; por apartar-
3 ſe à .A.. De vino y de cidra ſe apartará; vinagre de vino,
y vinagre de cidra no beverá: y toda remojadura de uvas
4 no beverá; y uvas freſcas y ſecas no comerá. Todos dias
de ſu apartamiento: de todo lo que fuére hecho del vino,
5 de granillo, y haſta hollejo no comerá. Todos dias de pro-
meſſa de ſu apartamiento, navaja no paſſará ſobre ſu ca-
beça: haſta cumplirſe los dias que apartáre à.A. ſanto ſe-
6 rá; haziendo creſcer guedeja, de cabello de ſu cabeça. To-
dos dias de ſu apartar à.A.: ſobre alma de muerto no ven-
7 drá. Por ſu padre, y por ſu madre, por ſu hermano y por ſu
hermana; no ſe imundará por ellos en ſu morìr: que coro-
8 na de ſu Dios ſobre ſu cabeça. Todos dias de ſu apartami-
9 ento: ſanto él à.A.. Y quando murière muerto cerca él ſu-
pito acázo, y imundará cabeça de ſu apartamiento: y traſ-
quilará ſu cabeça en dia de ſu limpieza, en el dia el ſeetno
10 la traſquilará. Y en el dia el octavo traerá dos tortolas,
o dos hijos de paloma: al ſacerdote, à puerta de tien-
11 da del plazo. Y hará el ſacerdote uno por limpieza,
y uno por alçacion, y perdonará por él de lo que pe-
có por la alma; y ſantificará à ſu cabeça en el dia el
12 eſſe. Y apartará à .A. à dias de ſu apartamiento; y
traerá carnero de edad de ſu año por culpa: y los
dias los primeros ſe anularán, que ſe imundó ſu apar-
13 tamiento. Y eſta ley del Nazareno: en dia de cum-
plirſe dias de ſu apartamiento, traerá à él à puerta de
14 tienda del plazo. Y llegará à ſu llegacion á .A. carnero de
edad de ſu año perfecto, uno por alçacion, y cordèra una
deedad de ſu año perfecta por limpieza: y barves uno per-
15 fecto por pazes. Y canaſtillo de cenceñas de ſemola, tortas
embueltas en el azeyte; y buñuelos cenceños untádos en
16 el azeyte: y ſu preſente, y ſus templaciones. Y llegará el
ſacerdote delante .A.: y hará à ſu limpieza, y à ſu alça-
17 cion. Y al barvez hará ſacrificio de pazes à .A., ſob-
re canaſtillo de las cenceñas: y hará el ſacerdote à
ſu

17 לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי־חרש
ומן־העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן
18 אל־המים: והעמיד הכהן את־האשה לפני יהוה
ופרע את־ראש האשה ונתן על־כפיה את מנחת
הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים
19 המאררים: והשביע אתה הכהן ואמר אל־האשה
אם־לא שכב איש אתך ואם־לא שטית טמאה
תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה:
כ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
21 את־שכבתו מבלעדי אישך: והשביע הכהן את־
האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה
אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את־
22 ירכך נפלת ואת־בטנך צבה: ובאו המים המאררים
האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה
23 אמן ׀ אמן: וכתב את־האלת האלה הכהן בספר
24 ומחה אל־מי המרים: והשקה את־האשה את־מי
המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים:
כה ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את־
26 המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל־המזבח: וקמץ
הכהן מן־המנחה את־אזכרתה והקטיר המזבחה
27 ואחר ישקה את־האשה את־המים: והשקה את־
המים והיתה אם־נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו
בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה
28 ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ואם־לא
נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע:
29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה
ל ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
וקנא את־אשתו והעמיד את־האשה לפני יהוה ועשה
31 לה הכהן את כל־התורה הזאת: ונקה האיש מעון
והאשה ההוא תשא את־עונה: פ
ו 2 א וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל
ואמרת אלהם איש או־אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר
3 להזיר ליהוה: מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
ישתה וכל־משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים
4 ויבשים לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן
ה היין מחרצנים ועד־זג לא יאכל: כל־ימי נדר נזרו תער
לא־יעבר על־ראשו עד־מלאת הימם אשר־יזיר ליהוה
6 קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: כל־ימי הזירו ליהוה
7 על־נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו
8 לא־יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על־ראשו: כל
9 ימי נזרו קדש הוא ליהוה: וכי־ימות מת עליו בפתע
פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
י השביעי יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי תרים או שני
11 בני יונה אל־הכהן אל־פתח אהל מועד: ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
12 על־הנפש וקדש את־ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה
את־ימי נזרו והביא כבש בן־שנתו לאשם והימים
13 הראשנים יפלו כי טמא נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום
מלאת ימי נזרו יביא אתו אל־פתח אהל מועד:
14 והקריב את־קרבנו ליהוה כבש בן־שנתו תמים אחד
לעלה וכבשה אחת בת־שנתה תמימה לחטאת
טו ואיל־אחד תמים לשלמים: וסל מצות סלת
חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
16 ומנחתם ונסכיהם: והקריב הכהן לפני יהוה
17 ועשה את־חטאתו ואת־עלתו: ואת־האיל יעשה
זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את־
מנחתו

18 מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ׃ וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־
רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ
19 אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזְּרֹעַ
בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן־הַסַּל וּרְקִיק מַצָּה
אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ׃
כ וְהֵנִיף אוֹתָם הַכֹּהֵן ׀ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא
לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר
21 יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃ זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר־תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר
יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ׃
פ
22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו 23 לחנוכה
לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם׃ יומא
24 ס יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃ ס יָאֵר כה
26 יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ ס יִשָּׂא יְהוָה ׀
27 פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ ס וְשָׂמוּ אֶת־
רביעי א שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃ ס וַיְהִי
בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־
2 כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־
3 הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת
צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד
4 וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
ה לֵּאמֹר׃ קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
6 וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
7 אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת
שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן
8 כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר
נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
9 הַכֹּהֵן׃ וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
י בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי
11 הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא
אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃
חמישי 12 ס וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן
13 בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
14 טו לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר
אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
16 17 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃
ליום ב׳ פ
18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
19 הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
21 כ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
22 23 שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃
ליום ג׳ פ
24 כה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה

ſu preſente, y à ſu templacion. Y traſquilará el Naza- 18
reno; en puerta de tienda de plazo, à cabeça de ſu apar-
tamiento: y tomará à cabello de cabeça de ſu aparta-
miento; y dará ſobre el fuego, que debaxo de ſacrifi-
cio de las pazes. Y tomará el ſacerdote al braço co- 19
ſinádo del barvez, y torta cenceña una del canaſtil-
lo, y buñuelo de cenceña uno: y dará ſobre palmas
del Nazareno, deſpues de ſu traſquilár à ſu apartami-
ento. Y mecerá à ellos el ſacerdote mecedura delante 20
.A., ſantidad él al ſacerdote, ſobre pecho de la mece-
dura, y ſobre anca de la apartadura: y deſpues beve-
rá el Nazareno vino. Eſta ley del Nazareno quando 21
prometiére; ſu llegacion à .A., ſobre ſu apartamiento, à
fuera lo que alcançáre ſu mano: ſegun ſu promeſſa que P.
prometiére, aſſi hará ſobre ley de ſu apartamiento. Y 22 HAN.
habló .A. á Moſeh por dezir. Habla à Aaron y à ſus 23 DIA
hijos por dezir; aſſi bendeziréys à hijos de Iſraél: di- PRº.
ziendo à ellos. Bendigate .A., y guardete. Haga 24 25
alumbrár .A. ſus faces à ti, y apiadete. Alce 26
.A. ſus faces à ti, y ponga à ti paz. Y pondrán 27
à mi nombre, ſobre hijos de Iſraél: y yo los bende-
ziré.

CAP. 7.

Y Fue en dia de acabar Moſeh, de levantar el taber- 1 IV
naculo, y untó à él y ſantificó à él, y à todos ſus
atuendos; y à la ara, y a todos ſus atuendos: y untó-
los y ſantificó a ellos. Y llegáron mayoráles de Yſraél, 2
capitanes de caſa de ſus padres: ellos mayorales de los
tribos; ellos los eſtantes ſobre los contados. Y truxéron 3
à ſu llegacion delante .A., ſeys carretas cubiertas, y
doze vacas; carreta por dos los mayorales, y buey à
cada uno: y llegáron à ellos delante el tabernaculo. Y 4
dixo .A. à Moſeh por dezir. Tóma de con ellos, y 5
ſerán para ſervir à ſervicio de tienda del plazo: y da-
rás à ellos à los Levìtas, varon ſegun ſu ſervicio. Y 6
tomó Moſeh à las carretas, y à las vacas: y dió à el-
las à los Levìtas. A dos las carretas, y à quatro las va- 7
cas, dió à hijos de Gerſón: ſegun ſu ſervicio. Y à 8
quatro las carretas, y à ocho las vacas, dió à hijos de
Merarí: ſegun ſu ſervicio, en mano de Ytamár hijo de
Aaron el ſacerdote. Y à hijos de Keáth no diò: que 9
ſervicio de la ſantidad ſobre ellos, en el hombro lle-
vávan. Y llegáron los mayorales, à eſtrenamiento de la 10
ara, en dia de ſer untáda à ella: y llegáron los mayo-
rales à ſu llegacion delante la ara. Y dixo .A. à Mo- 11
ſeh: mayoral uno al dia, mayoral uno al dia llegarán
à ſu llegacion, para eſtrenamiento de la ara. * Y fue el 12 V
llegán en el dia el primero à ſu llegacion: Nahſon
hijo de Haminadab à tribo de Jehudá. Y ſu llegacion, 13
eſcudilla de plata una, ciento y treinta ſu peſo, eſpar-
zidèra una de plata, ſetenta peſos en peſo de la ſanti-
dad: ambas ellas llenas de ſemola embuelta en el azey-
te por preſente. Cuchara una diez peſos de oro, lle- 14
na de ſahumèrio. Toro uno hijo de vaca, barvez 15
uno, carnero uno de edad de ſu año por alçacion. Ca- 16
brito de cabras uno por limpieza. Y para ſacrificio 17
de las pazes, vacas dos, barvezes cinco, moruecos
cinco, carneros de edad de año cinco: eſta llegacion
de Nahſon hijo de Haminadab. En el dia el ſegundo; 18 SEG.
llegò Netanél hijo de Suár: mayoral de Yſſachár. DIA
Llegó à ſu llegacion, eſcudilla de plata una ciento y 19
treinta ſu peſo, eſparzidèra una de plata ſetenta pe-
ſos en peſo de la ſantidad: ambas ellas llenas de ſemola
embuelta en el azeyte por preſente. Cuchara una 20
diez peſos de oro, llena de ſahumèrio. Toro uno 21
hijo de vaca, barvez uno, carnero uno de edad
de ſu año por alçacion. Cabrito de cabras 22
uno por limpieza. Y para ſacrificio de las 23
pazes vacas dos, barvezes cinco, moruecos
cinco, carneros de edad de año cinco: eſta llegacion
de Nethanél hijo de Suár. En el día el tercero; 24 TER.
mayoral à hijos de Zebulún: Eliab hijo de Helon. DIA
Su llegacion, eſcudilla de plata una ciento y treinta 25
ſu peſo, eſparzidèra una de plata ſetenta peſos en
peſo de la ſantidad; ambas ellas llenas de ſemola
em-

26 embuelta en el azeyte por preſente. Cuchára una
27 diez peſos de oro, llena de ſahumerio. Toro uno
hijo de vaca, barvez uno, carnero uno de edad de
28 ſu año por alçacion. Cabrito de cabras uno, por
29 limpieza. Y para ſacrificio de las pazes, vacas
dos, barvezes cinco, moruecos cinco, carneros de
edad de año cinco: eſta llegacion de Eliab hijo de
QUA. 30 Helon. En el dia el quarto; mayoral à hijos de
DIA 31 Reuben: Eliſúr hijo de Sedeúr. Su llegacion, eſ-
cudilla de plata una, ciento y rreinta ſu peſo, eſpar-
zidéra una de plata, ſetenta peſos en peſo de la ſan-
tidad: ambas ellas llenas de ſemola embuelta en el
32 azeyte por preſente. Cuchára una, diez peſos de
33 oro, llena de ſahumèrio. Toro uno hijo de vaca,
barvez uno, carnero uno de edad de ſu año por
34 35 alçacion. Cabrito de cabras uno por limpieza. Y
para ſacrificio de las pazes vacas dos, barvezes cin-
co, moruecos cinco, carneros de edad de año cin-
QUIN. 36 co: eſta llegacion de Eliſúr hijo de Sedeúr. En el
DIA dia el quinto; mayoral a hijos de Simhón: Selu-
37 miel hijo de Suri-ſaday. Su llegacion eſcudilla de
plata una, ciento y treinta ſu peſo, eſparzidéra una
de plata, ſetenta peſos en peſo de la ſantidad:
ambas ellas llenas de ſemola embuelta en el a-
38 zeyte por preſente. Cuchára una diez peſos de
39 oro llena de ſahumério. Toro uno hijo de va-
ca, barvez uno, carnero uno de edad de ſu año
40 por alçacion. Cabrito de cabras uno por limpie-
41 za. Y para ſacrificio de las pazes vacas dos,
barvezes cinco, moruecos cinco, carneros de e-
dad de año cinco: eſta llegacion de Selumiel hijo
VI 42 de Suri-ſaday. * En el dia el ſexto; mayoral à hijos
SEX. 43 de Gad: Elyaſaph hijo de Deuèl. Su llega-
DIA cion, eſcudilla de plata una, ciento y treinta ſu
peſo, eſparzidéra una de plata, ſetenta peſos en
peſo de la ſantidad: ambas ellas llenas de ſe-
mola embuelta en el azeyte por preſente. Cu-
44 chára una diez peſos de oro, llena de ſahumè-
45 rio. Toro uno hijo de vaca, barvez uno,
carnero uno de edad de ſu año por alçacion.
46 47 Cabrito de cabras uno por limpieza. Y para ſa-
crificio de los pazes vacas dos, barvezes cinco,
moruecos cinco, carneros de edad de año cinco:
SET. 48 eſta llegacion de Elyſaph hijo de Deuèl. En el
DIA dia el ſeteno; mayoral à hijos de Ephraim: Eli-
49 ſamah hijo de Hamiúd. Su llegacion, eſcudilla
de plata una, ciento y treinta ſu peſo, eſparzidè-
ra una de plata, ſetenta peſos en peſo de la ſan-
tidad: ambas ellas llenas de ſemola embuelta en
50 el azeyte por preſente. Cuchára una diez peſos
51 de oro llena de ſahumério. Toro uno hijo de
vaca, barvez uno, carnero uno de edad de ſu
52 año por alçacion. Cabrito de cabras uno por
53 limpieza. Y para ſacrificio de las pazes vacas
dos, barvezes cinco, moruecos cinco, carneros
de edad de año cinco: eſta llegacion de Eliſamah
OCT. 54 hijo de Hamiùd. En el dia el octavo, mayo-
DIA ral à hijos de Menaſſé: Gamliel hijo de Pe-
55 daſúr. Su llegacion, eſcudilla de plata una
ciento y treinta ſu peſo, eſparzidèra una de
plata, ſetenta peſos en peſo de la ſantidad:
ambas ellas llenas de ſemola embuelta en el azey-
56 te por preſente. Cuchára una diez peſos de oro,
57 llena de ſahumèrio. Toro uno hijo de vaca, barvez
uno, carnero uno de edad de ſu año, por alçacion.
58 59 Cabrito de cabras uno por limpieza. Y para ſacri-
ficio de las pazes vacas dos, barvezes cinco, mo-
ruecos cinco, carneros de edad de año cinco: eſta
60 llegacion de Gamliel hijo de Pedaſúr. En el dia el
noveno; mayoral à hijos de Binyamin: Abidán hijo
61 de Guidhonì. Su llegacion, eſcudilla de plata una,
ciento y treinta ſu peſo, eſparzidèra una de plata, ſe-
tenta peſos en peſo de la ſantidad: ambas ellas lle-
nas de ſemola embuelta en el azeyte por preſente.
62 Cuchára una diez peſos de oro llena de ſahumèrio.
63 Toro uno hijo de vaca, barvez uno, carnero
uno

26 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
27 קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
28 29 שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
פ
ל ליום ד׳ בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
31 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
32 מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
33 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
34 כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
לה לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
פ
36 ליום ה׳ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
37 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
38 מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
39 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
מ כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
41 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל
ששי ליום ו׳ בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
פ
42 43 בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים
44 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מה מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
46 47 בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃
פ
48 ליום ז׳ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃
49 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
נ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
51 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
52 אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
53 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־
ליום ח׳ עַמִּיהוּד׃
פ
54 גם בהעלתך בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃
נה קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים
56 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
57 מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
58 59 בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃
פ
ס בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃
61 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
62 מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
63 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אחד

אחד בן־שנתו לעלה׃ שעיר־עזים אחד לחטאת׃ 64
סה ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אבידן בן־
גדעני׃
פ
ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי׃ 66
קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק 67
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב 68
מלאה קטרת׃ פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד 69
ע בן־שנתו לעלה׃ שעיר־עזים אחד לחטאת׃ ולזבח 71
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן־
עמישדי׃
פ
שביעי
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן־עכרן׃ 72
קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק 73
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה 74
עה קטרת׃ פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־
שנתו לעלה׃ שעיר־עזים אחד לחטאת׃ ולזבח 76 77
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן־עכרן׃
פ
ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן־עינן׃ 78
קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה 79
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
פ מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן־בקר איל אחד 81
כבש־אחד בן־שנתו לעלה׃ שעיר־עזים אחד 82
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה 83
עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן־עינן׃
פ
זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי 84
ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי־כסף שנים
פה עשר כפות זהב שתים עשרה׃ שלשים ומאה הקערה
האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע־מאות בשקל הקדש׃ כפות זהב 86
שתים־עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש כל־זהב הכפות עשרים ומאה׃ כל־ 87 מפטיר
הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים־עשר
כבשים בני־שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת׃ וכל בקר זבח השלמים עשרים 88
וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני־
שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃
ובבא משה אל־אהל מועד לדבר אתו וישמע את־ 89
הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על־ארן העדת
מבין שני הכרבים וידבר אליו׃

פ פ פ

פ׳ לו

ח א וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־אהרן 2
ואמרת אליו בהעלתך את־הנרת אל־מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל־מול פני 3
המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את־משה׃
וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד־ירכה עד־פרחה 4
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את־משה כן
עשה את־המנרה׃
פ
ה וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ קח את־הלוים מתוך בני 6
ישראל

uno de edad de ſu año por alçacion. Cabrito de 64
cabras uno por limpieza. Y para ſacrificio de las 65
pazes vacas dos, barvezes cinco, moruecos cinco,
carneros de edad de año cinco: eſta llegacion de A-
bidán hijo de Guidhonì. En el dia el dezeno; ma- 66
yoral à hijos de Dan: Ahiézer hijo de Hamiſſaday.
Su llegacion, escudilla de plata una, ciento y treinta 67
ſu peſo, esparzidéra una de plata ſetenta peſos en
peſo de la ſantidad: ambas ellas llenas de ſemola
embuelta en el azeyte por preſente. Cuchára una 68
diez peſos de oro, llena de ſahumério. Toro uno hi- 69
jo de vaca, barvez uno, carnero uno de edad de ſu
año por alçacion. Cabrito de cabras uno por lim- 70
pieza. Y pára ſacrificio de las pazes vacas dos, bar- 71
vezes cinco, moruecos cinco, carneros de edad de
año cinco: eſta llegacion de Ahièzer hijo de Hamiſ-
ſaday. *En dia del onzeno dia; mayoral à hijos de 72 VII
Aſſér: Paghiél hijo de Hochrán. Su llegacion, es- 73
cudilla de plata una ciento y treinta ſu peſo, espar-
zidéra una de plata ſetenta peſos en peſo de la ſanti-
dad: ambas ellas llenas de ſemola embuelta en el a-
zeyte por preſente. Cuchára una diez peſos de oro, 74
llena de ſahumério. Toro uno hijo de vaca, barvez 75
uno, carnero uno de edad de ſu año por alçacion.
Cabrito de cabras uno por limpieza. Y para ſacrifi- 76 77
cio de las pazes vacas dos, barvezes cinco, morue-
cos cinco, carneros de edad de año cinco: eſta lle-
gacion de Paghièl hijo de Hochrán. En dia del do- 78
zeno dia; mayoral à hijos de Naphtalì: Ahiráh hijo
de Henán. Su llegacion, escudilla de plata una 79
ciento y treinta ſu peſo, esparzidéra una da plata ſe-
tenta peſos en peſo de la ſantidad: amhas ellas llenas
de ſemola embuelta en el azeyte por preſente. Cu- 80
chára una diez peſos de oro llena de ſahumèrio. To- 81
ro uno hijo de vaca, barvez uno, carnero uno de
edad de ſu año por alçacion. Cabrito de cabras uno 82
por limpieza. Y para ſacrificio de las pazes vacas 83
dos, barvezes cinco, moruecos cinco, carneros de
edad de año cinco: eſta llegacion de Ahirah hijo de
Henán. Eſte eſtrenamiento de la ara en dia de 84
ungir à ella, de con mayorales de Israél: escudillas
de plata doze, esparzidèras de plata doze, cucháras
de oro doze. Ciento y treinta peſos la escudilla la 85
una de plata; y ſetenta la esparzidèra la una: toda
plata de los atuendos dos mil y quatrocientos en
peſo de la ſantidad. Cucháras de oro doze llenas 86
de ſahumério; diez peſos, diez peſos la cuchára en
peſo de la ſantidad: todo oro de las cucháras ciento
y veinte. Todas las vacas para la alçacion, doze 87
toros, barvezes doze, carneros de edad de año do-
ze, y ſu preſente: y cabritos de cabras doze por
limpieza. Y todas vacas de ſacrificio de las pazes 88
veinte y quatro toros, barvezes ſeſenta, moruecos
ſeſenta, carneros de edad de año ſeſenta: eſte eſtre-
namiento de la ara despues de ungir à ella. Y en 89
venir Moſeh à tienda del plazo para hablár con él,
y oía à la voz hablán à él de ſobre el cobertéro, que
ſobre arca del teſtamento, de entre dos los Cheru-
bim: y hablava à él.

Aft. Juezes Cap. 13.

CAP. 8.

BEAHALOTHA.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à 1 2 P.
Aaron y dirás à él: en tu encender à las 36.
candelas, a escuentra faces de la almenára,
alumbrarán ſiete las candelas. Y hizo aſſi Aa- 3
ron, à escuentra faces de la almenára, en-
cendiò ſus candelas: como encomendò .A.
à Moſeh. Y eſta obra de la almenára, bate- 4
diz de oro, haſta ſu anca, haſta ſu flor, bate-
diz ella; como la viſion que moſtrò .A. à Moſeh,
aſſi hizo à la almenára. Y hablò .A. à Moſeh 5
por dezir. Toma à los Levitas de entre hijos de 6
Is-

7 Israél: y limpiarás à ellos. Y aſſi harás à ellos para
limpiarlos, eſtilla ſobre ellos aguas de limpieza: y
harán paſſar navaja ſobre toda ſu carne, y lavarán ſus
8 paños, y limpiarſeán. Y tomarán toro hijo de vaca, y
ſu preſente ſemola embuelta en el azeyte: y toro ſe-
gundo hijo de vaca tomarás por limpieza. Y llega-
9 rás à los Levìtas delante tienda del plazo: y congre-
10 garás à toda compaña de hijos de Israél. Y llegaras à
los Levìtas delante .A.: y aſufrirán hijos de Israél a
11 ſus manos ſobre los Levìtas. Y mecerá Aaron à los
Levìtas mecedura delante .A., de con hijos de Israél:
12 y ſerán para ſervir à ſervicio de .A.. Y los Levìtas
aſufrirán a ſus manos ſobre cabeça de los toros: y haz
al uno limpieza, y al uno alçacion à .A., para per-
13 donár ſobre los Levìtas. Y harás eſtar à los Levìtas
delante Aaron, y delante ſus hijos: y meceras à ellos
14 mecedura à .A.. Y apartarás à los Levìtas de entre
II 15 hijos de Israél: y ſerán à mi los Levìtas. * Y deſ-
pues aſſi vendrán los Levìtas para ſervir à tienda del
plazo: y limpiarás à ellos, y meceras à ellos mece-
16 dura. Que dádos dádos ellos à mi de entre hijos de
Israél: en lugar de abertura de toda vulva, primo-
genito de todo de hijos de Israél; tomé à ellos à mi.
17 Que à mi todo primogenito en hijos de Israél; en el
hombre, y en la quatropêa: en dia de mi herìr todo
primogenito, en tierra de Egypto, ſantifiqué à ellos
18 à mi. Y tomé à los Levìtas: en lugar de todo primo-
19 genito en hijos de Israél. Y di à los Levìtas dados à
Aaron, y à ſus hijos, de entre hijos de Israél, para
ſervir à ſervicio de hijos de Israél, en tienda del pla-
zo, y para perdonár por hijos de Israél: y no ſerá en
hijos de Israél mortandad; en llegárſe hijos de Israél à
20 la ſantidad. Y hizo Moſeh y Aaron, y toda compaña
de hijos de Israél, à los Levìtas: como todo lo que
encomendó .A. à Moſeh à los Levìtas; aſſi hizièron
21 à ellos hijos de Israél. Y limpiáronſe los Levìtas, y
laváron ſus paños, y meciò Aaron à ellos mecedura
delante .A.: y perdonò por ellos Aaron, para limpiár-
22 los. Y deſpues aſſi viniéron los Levìtas para ſervir à
ſu ſervicio en tienda del plazo, delante Aaron y de-
F lante ſus hijos: como encomendó .A. à Moſeh ſobre
23 los Levìtas; aſſi hizièron à ellos. Y habló .A. à Mo-
24 ſeh por dezir. Eſto lo que à los Levìtas: de edad de
veinte y cinco años y arriba, vendrá para fonſadeár
25 fonſado, en ſervicio de tienda del plazo. Y de edad
de cincuenta años, tornará de fonſado del ſervicio: y
26 no ſervirá mas. Y ſervirá con ſus hermanos en tienda
del plazo para guardár guarda; y ſervicio no ſervi-
rá: aſſi harás à los Levìtas en ſus guardas.

CAP. 9.

III 1 Y Habló .A. à Moſeh en deſierto de Sinay, en el año
P. DIA el ſegundo à ſu ſalir de tierra de Egypto, en el mes
6. DE 2 el primero, por dezir. Y hagán hijos de Israél à el
PES. 3 Peſah en ſu plazo. En quatorze dias en el mes el eſte,
entre las tardes haréys à él en ſu plazo: como todos ſus
4 fueros y como todos ſus juizios, haréys à él. Y habló
5 Moſeh à hijos de Israél, para hazer el Peſah. Y hiziéron
al Peſah en el primero [mez], en quatorze dias al mes en-
tre las tardes, en deſierto de Sinay: como todo lo que
6 encomendò .A. à Moſeh; aſſi hiziéron hijos de Israél. Y
fue varones que fueron imundos por alma de hombre,
y no pudiéron hazer el Peſah en el dia el eſſe: y llegá-
ronſe delante Moſeh, y delante Aaron en el dia el eſſe.
7 Y dixéron los varones los eſſos à él, nós imundos por
alma de hombre: porque ſerémos menguádos por no
llegár à llegacion de .A. en ſu plazo; entre hijos de Iſ-
8 raél?. Y dixo à ellos Moſeh: eſtad, y oìré, lo que
9 encomendará .A. à vós. Y habló .A. à Moſeh por
10 dezir. Habla à hijos de Israél por dezir: varon va-
ron quando fuere imundo por alma, o en carrera
lexana, à vós, o à vueſtros generancios, y hará
11 Peſah à .A.. En el mes el ſegundo en quator-
ze dias entre las tardes harán à él. ſobre
12 cenceñas y amarguras lo comerán. No hagan
remaneſcer dél haſta mañana; y hueſſo no quieb-
ren en él: como todo fuero del Peſah harán à él.

7 יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה
עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ
8 בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃ וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃
9 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־
י כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה
11 וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהֵנִיף אַהֲרֹן
אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
12 לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל
רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד
13 עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃
שני 14 וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ *
טו וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ
16 אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃ כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵמָּה לִי
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל
17 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
18 מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי׃ וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת
19 כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נְתֻנִים ׀
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃
כ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן־עָשׂוּ לָהֶם
21 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִּגְדֵיהֶם וַיָּנֶף
אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן
22 לְטַהֲרָם׃ וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃ ס
23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם 24
מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא
כה בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא
26 הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד׃ וְשֵׁרֵת אֶת־אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם
בְּמִשְׁמְרֹתָם׃ פ

ט

שלישי א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
ליום ו' דפסח 2 לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃ וְיַעֲשׂוּ
3 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר־יוֹם
בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל־
4 חֻקֹּתָיו וּכְכָל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
ה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂת הַפָּסַח׃ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
6 וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ
לַעֲשֹׂת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי
7 אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ
טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת־
8 קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃ פ
9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טָמֵא ׀ לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ
נקוד על ה 11 רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה׃ בַּחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־
12 מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃

13 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא־הָיָה וְחָדַל
לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי ׀
קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא׃
14 וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח
וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר
וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ ס 15 וּבְיוֹם הָקִים אֶת־ רביעי
הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב
יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃ 16 כֵּן יִהְיֶה
תָמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה׃ 17 וּלְפִי הֵעָלֹת
הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 עַל־פִּי
יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ 19 וּבְהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־
הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃ 20 וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־ כ
הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ 21 וְיֵשׁ
אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר
וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃ 22 אוֹ־יֹמַיִם אוֹ־
חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו
יַחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וּבְהֵעָלֹתוֹ יִסָּעוּ׃ 23 עַל־פִּי
יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

פ

י 2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרֹת
כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה
3 וּלְמַסַּע אֶת־הַמַּחֲנוֹת׃ וְתָקְעוּ בָּהֵן וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כָּל־
4 הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאִם־בְּאַחַת יִתְקָעוּ
וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂיאִים רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּתְקַעְתֶּם ה
6 תְּרוּעָה וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה׃ וּתְקַעְתֶּם
תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים תֵּימָנָה תְּרוּעָה
7 יִתְקְעוּ לְמַסְעֵיהֶם׃ וּבְהַקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא
8 תָרִיעוּ׃ וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם
9 לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וְכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם
עַל־הַצַּר הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם׃ וּבְיוֹם י
שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם
בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ
לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ

חמישי 11 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּעֶשְׂרִים בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה
12 הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם
13 מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן׃ וַיִּסְעוּ
14 בָּרִאשֹׁנָה עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה
בְנֵי־יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן
עַמִּינָדָב׃ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן טו
17 16 צוּעָר׃ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ וְהוּרַד
הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן׃
18 וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִיצוּר
19 בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־
צוּרִישַׁדָּי׃ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְנֵי־גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ כ
21 וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
22 עַד־בֹּאָם׃ וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם
23 וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
24 מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ וְעַל־צְבָא מַטֵּה בְּנֵי בִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי־דָן מְאַסֵּף לְכָל־ כה
הַמַּחֲנֹת

Y el varon que él limpio, y en carrera no fue, y ſe ve- 13
dáre de hazer el Peſah; y ſerá tajada la alma la eſſa de ſus
pueblos: que llegacion de .A. no llegò en ſu plazo; ſu
pecado llevará el varon el eſſe. Y quando peregrináre 14
con vós peregrino, y hiziére Peſah à .A.; como fuero
del Peſah, y como ſu juizio, aſſi hará: fuero uno ſerá à
vós; y al peregrino, y à el arraygado de la tierra. * Y 15 IV
en dia de levantár al tabernaculo, cubrió la nuve al ta-
bernaculo, à tienda del teſtamento: y en la tarde era ſo-
bre el tabernaculo, como viſta de fuego haſta mañana.
Aſſi era de continuo; la nuve lo cubría: y viſta de fue- 16
go de noche. Y ſegun ſe alçáva la nuve de ſobre la tien- 17
da, y deſpues aſſi ſe movían hijos de Iſraél: y en lugar
que poſáva alli la nuve, alli poſávan hijos de Iſraél. Por 18
dicho de .A. ſe movían hijos de Iſraél; y por dicho de
.A. poſávan: todos dias que poſáva la nuve ſobre el
tabernaculo, poſávan. Y en alargarſe la nuve ſobre 19
el tabernaculo dias muchos: y guardavan hijos de
Iſraél à guarda de .A., y no ſe movían. Y ſuce- 20
día, que era la nuve dias de cuenta ſobre el tabernaculo;
por dicho de .A. poſávan, y por dicho de .A. ſe movían.
Y ſucedía, que era la nuve de tarde haſta mañana, y 21
era alçáda la nuve por la mañana, y movianſe: o dia y
noche, y era alçáda la nuve, y movianſe. O dos dias, o 22
mes o año, en alargarſe la nuve ſobre el tabernaculo, para
morar ſobre él, poſávan hijos de Iſraél y no ſe movian:
y en ſu ſér alçáda ſe movian. Por dicho de .A. poſávan; 23
y por dicho de .A. ſe movian: à guarda de .A. guarda-
van; por dicho de .A. en mano de Moſeh.

CAP. 10.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Haz à ti dos trompè- 1 2
tas de plata, de martillo harás à ellas: y ſerán à ti
para llamamiento de la compaña, y para movida
de los reales. Y tañerán con ellas: y ſerán aplazados à 3
ti toda la compaña, à puerta de tienda del plazo. Y ſi 4
con una tañéren: y ſerán aplazados à ti los mayorales,
capitánes de miles de Iſraél. Y tañeréys aublacion: y 5
moverſeán los reales, los poſántes à Oriente. Y tañe- 6
réys aublacion ſegunda vez; y moverſeán los reales, los
poſántes à Meridion: aublacion tañerán por ſus movidas.
Y en hazer congregár à la congrega: tañeréys, y no au- 7
blaréys. Y hijos de Aaron los ſacerdotes tañerán con las 8
trompetas: y ſerán à vós por fuero de ſiempre, à vues
tros generancios. Y quando viniéreys à pelea en vueſ- 9
tra tierra, contra el anguſtiador el anguſtián à vós; y aub-
laréys con las trompètas: y ſeréys membrados, delan-
te .A. vueſtro Dios, y ſeréys ſalvos de vueſtros enemi-
gos. Y en dia de vueſtra alegría, y en vueſtros plazos, 10
y en principios de vueſtros meſes, y tañeréys con las
trompétas, ſobre vueſtras alçaciones, y ſobre ſacrificios
de vueſtras pazes: y ſerán à vós por memoria delante
vueſtro Dios; yo .A. vueſtro Dios. * Y fue en el 11 V
año el ſegundo, en el mes el ſegundo, en veinte en el
mes: alçoſe la nuve, de ſobre tabernaculo del teſtamen-
to. Y moviéronſe hijos de Iſraél por ſus movidas, de 12
deſierto de Sinay: y poſó la nuve en deſierto de Parán.
Y moviéronſe en la primería: por dicho de .A. por mano 13
de Moſeh. Y movióſe pendon de real de hijos de Jehuda, 14
en la primería à ſus fonſados: y ſobre ſu fonſado Nah-
ſon hijo de Haminadab. Y ſobre fonſado, de tribo de hi- 15
jos de Yſſachár: Netanél hijo de Suar. Y ſobre fonſado 16
de tribo de hijos de Zebulùn: Eliab hijo de Helón. Y 17
era deſarmádo el tabernaculo: y movianſe hijos de Ger-
ſón, y hijos de Merarì, llevántes el tabernaculo. Y mo- 18
viaſe pendon de real de Reuben à ſus fonſados: y ſobre
ſu fonſado, Eliſúr hijo de Sedeúr. Y ſobre fonſado de 19
tribo de hijos de Simhon: Selumièl hijo de Suriſaday. Y 20
ſobre fonſado de tribo de hijos de Gad: Elyſaph hijo de
Dehuel. Y moviánſe los Keatitas llevántes el ſantuario: 21
y levantavan al tabernaculo haſta ſu venir. Y moviaſe 22
pendon de real de hijos de Ephraim, por ſus fonſados:
y ſobre ſu fonſado Eliſamah hijo de Hamiúd. Y 23
ſobre fonſado de tribo de hijos de Menaſſé: Gamlièl
hijo de Pedaſúr. Y ſobre fonſado de tribo de hijos 24
de Binyamin: Abidan hijo de Guidhonì. Y moviaſe 25
pendon de real de hijos de Dan; apañán à todos
los

los reales à ſus fonſados: y ſobre ſu fonſado Ahiézer
26 hijo de Hamiſſaday. Y ſobre fonſado de tribo de
27 hijos de Aſſer: Paguièl hijo de Hochran. Y ſobre
fonſado, de tribo de hijos de Naphtalì: Ahirah hijo
28 de Henán. Eſtas movidas de hijos de Israél por ſus
29 fonſados: y moviéronſe. Y dixo Moſeh à Hobab
hijo de Reuél el Midianita ſuegro de Moſeh; movièntes
nós al lugar que dixo .A. à él daré à vós: anda
con nós y beneficiarémos à ti, que .A. habló bien
30 ſobre Israél. Y dixo à él, no andaré: que ſalvo à
31 mi tierra y á mi nacimiento andaré. Y dixo, no
ahora dexes à nós: que por tanto ſupiſte nueſtra poſáda
32 en el deſierto, y ſerás à nós por ojos. Y ſerá
ſi anduviéres con nós: y ſerá el bien el eſſe que beneficiáre
33 .A. con nós, y beneficiarémos à ti. Y moviéronſe
de monte de .A. carrera de tres dias: y Arca
de firmamento de .A. moviénſe delante ellos carrera
de tres dias; para deſcobrir à ellos (LUGAR DE)
34 holgança. Y nuve de .A. ſobre ellos de dia: en ſu
VI 35 moverſe del real. *Y era en movèrſe la Arca, y dezía
Moſeh: levantate .A. y eſparzanſe tus enemigos;
36 y huygan tus aborecientes delante ti. Y en ſu poſár
dezia: torna .A. (a) millàres de miles de Israél.

C A P. 11.

1 Y Fue el puebló como achacántes, mal en orejas
de .A.: y oyó .A. y eresció ſu furor, y encendiòſe
en éllos fuegò de .A., y quemò en cabo
2 del real. Y exclamó el pueblo à Moſeh: y oró Mo-
3 ſeh à .A.; y hundiòſe el fuego. Y llamò nombre
del lugar el eſſe Tabherá; que ſe encendió en ellos,
4 fuego de .A.. Y el acogedizo que entre él, deſſeáron
deſſeo: y tornáron y lloráron tambien hijos de
Israél, y dixeron, quièn nos hizieſſe comer carne?.
5 Membramos al peſcádo que comiamos en Egypto debalde:
à los cogombros, y à las balancías, y à los
6 puerros, y à las cebollas, y à los ajos. Y ahora
nueſtra alma ſeca ſin nada: ſalvo à el Man nueſtros
7 ojos. Y el Man como ſimiente de culantro él: y ſu
8 colór, como colór de criſtal. Eſtendianſe el pueblo,
y cogian, y molian en los molinos, o majávan en el
mortéro, y cozian en el calderon, y hazian à el tor-
9 tas: y era ſu ſabòr como ſabor de ubre grueſſa. Y
en decender el rocío ſobre el real de nòche: decen-
10 dia el Man ſobre él. Y oyò Moſeh al pueblo lloran
à ſus linàges, cada uno à puerta de ſu tienda: y erecciò
furòr de .A. mucho, y en ojos de Moſeh pe-
11 zó. Y dixo Moſeh à .A., por que emaleciſte à
tu ſiervo? y por que no hallé gracia en tus ojos:
para poner à carga de todo el pueblo el eſte ſobre
12 mi?. Si yo me encinté de todo el pueblo el eſte? ſi
yo lo parì: que dizes à mi llevalo en tu ſeno, como
lleva el àyo al mamán; ſobre la tierra que juráſ-
13 te à ſus padres?. De donde à mi carne para dar à
todo el pueblo el eſte?: que llorán ſobre mi por de-
14 zir; dá à nos carne y comerémos. No puedo yo à mis
ſolas ſoportár à todo el pueblo el eſte: que grave
15 mas que mi. Y ſi aſſi tu hazièn à mi, matame ahora
matándo, ſi hallè gracia en tus ojos: y no veré en
16 mi mal. Y dixo .A. à Moſeh, apaña à mi ſetenta
varones de viejos de Israél, que ſupiſte que ellos
viejos del pueblo, y ſus alguaziles: y tomarás à el-
17 los à tienda del plazo, y pararſeán alli contigo. Y
decenderé y hablaré contigo alli; y apartaré del eſpirito
que ſobre ti y pondré ſobre ellos: y llevarán
contigo en carga del pueblo, y no llevarás tu à tus
18 ſolas. Y al pueblo dirás, aplaza-os para mañana y
comerèys carne, por que lloráſtes en orejas de .A. por
dezir, quien nos hará comer carne, que mejor à nós
19 en Egypto: y dará .A. à vós carne, y comerèys. No
dia uno comerèys, y no dos dias: y no cinco dias,
20 y no diez dias, y no veinte dias. Haſta mes de dias,
haſta que ſalga de vueſtra nariz, y ſerá à vós por tropieço:
pues que aborrèciſtes à .A. que entre vós, y
lloraſtes delante él, por dezir; por que eſto ſalimos de
21 Egypto?. Y dixo Moſeh, ſeis cientos mil peones;
el pueblo, que yo entre él: y tu dixiſte carne daré

המחנות לצבאתם ועל־צבאו אחיעזר בן־עמישדי׃
26 ועל־צבא מטה בני אשר פגעיאל בן־עכרן׃ ועל־צבא 27
28 מטה בני נפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה מסעי בני־
29 ישראל לצבאתם ויסעו׃ ס ויאמר משה
לחבב בן־רעואל המדיני חתן משה נסעים ׀ אנחנו
אל־המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
ל והטבנו לך כי־יהוה דבר־טוב על־ישראל׃ ויאמר
אליו לא אלך כי אם־אל־ארצי ואל־מולדתי אלך׃
31 ויאמר אל־נא תעזב אתנו כי ׀ על־כן ידעת חנתנו
32 במדבר והיית לנו לעינים׃ והיה כי־תלך עמנו והיה ׀
33 הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך׃ ויסעו
מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית־יהוה נסע
34 לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ וענן
נון הפוכה יהוה עליהם יומם בנסעם מן־המחנה׃ ס ׆
ששי לה ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה ׀ יהוה
ובנחו ק׳ 36 ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך׃ ובנחה יאמר שובה
נון הפוכה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ ׆ פ
יא א ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה
ויחר אפו ותבער־בם אש יהוה ותאכל בקצה
2 המחנה׃ ויצעק העם אל־משה ויתפלל משה אל־
3 יהוה ותשקע האש׃ ויקרא שם־המקום ההוא
4 תבערה כי־בערה בם אש יהוה׃ והאספסף אשר
בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
ה ויאמרו מי יאכלנו בשר׃ זכרנו את־הדגה אשר־נאכל
במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת־
6 החציר ואת־הבצלים ואת־השומים׃ ועתה נפשנו
7 יבשה אין כל בלתי אל־המן עינינו׃ והמן כזרע־גד
8 הוא ועינו כעין הבדלח׃ שטו העם ולקטו וטחנו
ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות
9 והיה טעמו כטעם לשד השמן׃ וברדת הטל על־
י המחנה לילה ירד המן עליו׃ וישמע משה את־העם
בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר־אף יהוה
11 מאד ובעיני משה רע׃ ויאמר משה אל־יהוה למה
חסר א׳ הרעת לעבדך ולמה לא־מצתי חן בעיניך לשום את־
12 משא כל־העם הזה עלי׃ האנכי הריתי את כל־העם
הזה אם־אנכי ילדתיהו כי־תאמר אלי שאהו בחיקך
כאשר ישא האמן את־הינק על האדמה אשר נשבעת
13 לאבתיו׃ מאין לי בשר לתת לכל־העם הזה כי־יבכו
14 עלי לאמר תנה־לנו בשר ונאכלה׃ לא־אוכל אנכי
טו לבדי לשאת את־כל־העם הזה כי כבד ממני׃ ואם־
ככה ׀ את־עשה לי הרגני נא הרג אם־מצאתי חן
בעיניך ואל־אראה ברעתי׃ פ
16 ויאמר יהוה אל־משה אספה־לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת כי־הם זקני העם ושטריו ולקחת
17 אתם אל־אהל מועד והתיצבו שם עמך׃ וירדתי
ודברתי עמך שם ואצלתי מן־הרוח אשר עליך ושמתי
עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא־תשא אתה
18 לבדך׃ ואל־העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם
בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי־
19 טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם׃ לא
יום אחד תאכלון ולא יומים ולא ׀ חמשה ימים ולא
כ עשרה ימים ולא עשרים יום׃ עד ׀ חדש ימים עד
אשר־יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי־מאסתם
את־יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה
21 זה יצאנו ממצרים׃ ויאמר משה שש־מאות אלף
רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן

להם ואכלו חדש ימים: הצאן ובקר ישחט להם 22
ומצא להם אם את-כל-דגי הים יאסף להם
ומצא להם: פ
ויאמר יהוה אל-משה היד יהוה תקצר עתה תראה 23
היקרך דברי אם-לא: ויצא משה וידבר אל-העם את 24
דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם
סביבת האהל: וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל כה
מן-הרוח אשר עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים ויהי
כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני- 26
אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד
ותנח עלהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה
ויתנבאו במחנה: וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד 27
ומידד מתנבאים במחנה: ויען יהושע בן-נון משרת 28
משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: ויאמר לו 29
משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם יהוה נביאים כי-
יתן יהוה את-רוחו עליהם: * ויאסף משה אל-המחנה לשביעי
הוא וזקני ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים 31
מן-הים ויטש על-המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה
סביבות המחנה וכאמתים על-פני הארץ: ויקם העם 32
כל-היום ההוא וכל-הלילה וכל יום המחרת ויאספו
את-השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם השליו קרי
שטוח סביבות המחנה: הבשר עודנו בין שניהם טרם 33
יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה
מאד: ויקרא את-שם-המקום ההוא קברות התאוה 34
כי-שם קברו את-העם המתאוים: מקברות התאוה לה
נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות: פ
ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית א יב
אשר לקח כי-אשה כשית לקח: ויאמרו הרק אך- 2
במשה דבר יהוה הלא גם-בנו דבר וישמע יהוה:
והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על-פני 3 עניו קרי
האדמה: ס ויאמר יהוה פתאם אל- 4
משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל
מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד ה
פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר 6
שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם יהוה במראה אליו
אתודע בחלום אדבר-בו: לא-כן עבדי משה בכל- 7
ביתי נאמן הוא: פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא 8
בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה: ויחר-אף יהוה בם וילך: והענן סר 9 י
מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל-
מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל-משה בי אדני 11
אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
אל-נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי 12
בשרו: ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא 13
לה: פ
ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא 14 מפטיר
תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה
ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים טו
והעם לא נסע עד-האסף מרים: ואחר נסעו העם 16
מחצרות ויחנו במדבר פארן:

פ פ פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר: שלח-לך אנשים ויתרו א 2 פ׳ לז יג
את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם:
וישלח

à ellos, y comerán mes de dias. Si ovejas y vacas ſe- 22
rá degollado à ellos, y abaſtará à ellos? ſi à todos peſ-
cados de la mar ſerá apañado à ellos, y abaſtará à el-
los?. Y dixo .A. à Moſeh ſi poder de .A. ſe acortará? 23
ahora verás ſi te acontecerá mi palabra ſi no. Y ſa- 24
liò Moſeh, y hablò al pueblo à palabras de .A.: y apa-
ñò ſetenta varones de viejos del pueblo, y hizo eſtár
à ellos derredores de la tienda. Y decendiò .A. en nu- 25
ve, y hablò à él; y apartó del eſpirito que ſobre él,
y dió ſobre ſetenta varones los viejos: y fue como re-
poſár ſobre ellos el espirito; y prophetizáron y no aña-
diéron. Y fueron remanecidos dos varones en el real, 26
nombre del uno Eldád, y nombre del ſegundo Medád,
y poſó ſobre ellos el eſpirito, y ellos en los escritos; y
no ſaliéron à la tienda; y prophetizáron en el real. Y 27
corriò el moço, y denunciò à Moſeh, y dixo: Eldád,
y Medád prophetizántes en el real. Y reſpondiò Jeho- 28
ſuah hijo de Nun, ſervidor de Moſeh, de ſus mance-
bos, y dixo: mi ſeñor Moſeh encarcélalos. Y dixo à él 29
Moſeh; ſi zelán tu por mi? y quien dieſſe todo pueblo
de.A.Prophetas; que dieſſe .A. à ſu eſpirito ſobre ellos.* VII
Y recogióſe Moſeh al real: él y viejos de Iſraél. Y 30 31
viento ſe moviò de con .A., y hizo bolár codornizes de
la mar, y eſpandió ſobre el real como carrera de dia aqui,
y como carrera de dia aqui; derredores del real: y como
dos codos ſobre faces de la tierra. Y levantóſe el pueblo 32
todo el dia el eſſe, y toda la noche, y todo dia del otro
dia, y apañáron à la codorniz; el apocán apañó diez
montones: y eſtendiéron à ellas eſtendièndo derredores
del real. La carne aun ella entre ſus dientes, antes que 33
fueſſe tajada: y furor de .A. ereciò en el pueblo; y hirió
.A. en el pueblo herida grande mucho. Y llamò à nom- 34
bre del lugar el eſſe Kibrót Ataavá: que alli enterráron
al pueblo los deſſeantes. De Kibròt Ataavá ſe moviéron 35
el pueblo à Hazerot: y fueron en Hazerot.

C A P. 12.

Y Hablò Miryam y Aaron contra Moſeh, por cauſa 1
de la muger la Ethyopiſa que tomó: que muger
Ethyopiſa tomó. Y dixeron, ſi ſalvo ſolamente 2
con Moſeh hablò .A.? decierto tambien con nós habló:
y oyó .A.. Y el varon Moſeh humilde mucho: mas que 3
todo el hombre, que ſobre faces de la tierra. Y dixo .A. 4
de ſupito, à Moſeh y à Aaron y à Myriam, ſalíd vós tres
à tienda del plazo: y ſalièron los tres. Y decendiò .A. 5
en pilár de nuve, y eſtuvo à puerta de la tienda: y lla-
mò Aaron, y à Miryam, y ſalièron ambos ellos. Y 6
dixo, oíd ahora mis palabras; ſi fuere Propheta entre
vós, (YO) .A. en la viſion à él me harè conocer, en el
ſueño hablaré con él. No aſſi mi ſiervo Moſeh: en toda 7
mi caſa fiel él. Boca à boca háblo con él, y (EN) viſion 8
y no con metaforás, y ſemejança de .A. cáta: y por que
no temiſtes de hablar en mi ſiervo en Moſeh?. Y ereció 9
furor de .A. en ellos, y anduvo. Y la nuve ſe quitó de 10
ſobre la tienda, y he Miryam leproſa como la nieve: y
catò Aaron à Miryam, y he leproſa. Y dixo Aaron à 11
Moſeh: ruego mi ſeñor, no ahora pongas ſobre nós pe-
cádo, que fuimos enloquecídos y que pecámos. No 12
ahora ſea como el muerto: que en ſu ſalír de vulva de
ſu madre, y es comída mitad de ſu carne. Y exclamó 13
Moſeh à .A. por dezir: Dios ruego melezina ahora
à ella. Y dixo .A. à Moſeh, y (SI) ſu padre eſcupir 14
eſcupièra en ſus faces, decierto fuera avergonçada ſiete
dias: ſea encerráda ſiete dias fuera de el real, y deſpues
ſerá recogida. Y fue encerráda Miryam fuera de el real 15
ſiete dias: y el pueblo no ſe moviò haſta ſer apañada
Miryam. Y deſpues ſe moviéron el pueblo de Ha- 16
zerot: y poſáron en deſierto de Parán.

Aft. Zecharia Cap. 2.

C A P. 13.

SELAH LECHA.

Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Embia à ti varo- 1 2 P. 37
nes, y eſculquen à tierra de Kenaan, que yo dan
à hijos de Iſraél: varon uno varon uno por tribo
de ſus padres embiarèys, todo princepe (QUE) en ellos.
Y

3 Y embió à ellos Moſeh de deſierto de Parán por dicho
de .A.: todos ellos varones, capitanes de hijos de Iſ-
4 raél ellos. Y eſtos ſus nombres: à tribo de Reuben, Sa-
5 muah hijo de Zacùr. A tribo de Simhon; Safat hijo de
6 7 Horì. A tribo de Jehudá, Caléb hijo de Jephuné. A
8 tribo de Yſſachár, Yghal hijo de Joſeph. A tribo de
9 Ephraìm, Oſeah hijo de Nun. A tribo de Binyamin,
10 Paltí hijo de Raphu. A tribo de Zebulún; Gadiel, hijo
11 de Sodí. A tribo de Joſeph, à tribo de Menaſſé: Gadì
12 hijo de Suſi. A tribo de Dan, Hamièl hijo de Guemalì.
13 14 A tribo de Aſſér, Setur hijo de Micaél. A tribo de
15 Naphtali, Nahbi hijo de Voſſi. A tribo de Gad, Geuèl
16 hijo de Machì. Eſtos nombres de los varones, que
embiò Moſeh para eſpiár á la tierra: y llamò Moſeh à
17 Oſeah hijo de Nun, Jehoſuah. Y embió à ellos Moſeh
para eſpiár à tierra de Kenaan: y dixo à ellos, ſubid
18 aqui por el Meridion y ſubiréys al monte. Y ve-
rèys a la tierra que ella: y à el pueblo el eſtán ſobre ella, ſi
19 fuerte él, ſi floxo; ſi poco él, ſi mucho. Y que la tierra
que él eſtán en ella, ſi buena ella ſi mala: y que las ciu-
20 dades que él eſtán en ellas, ſi en reales, ſi en caſtillos. Y
que la tierra, ſi grueſſa ella, ſi magra, ſi ay en ella arbol
ſi no; y esforçarvoſeys y tomareys de fruto de la tierra:
II. 21 y los dias, dias de primicias de uvas. * Y ſubieron y
eſpiáron à la tierra, de deſierto de Zin haſta Rehob à
22 venir de Hamat. Y ſubieron por el Merídion, y vino
haſta Hebròn, y alli Ahimán, Seſay y Talmáy, naſci-
dos del Hanák: y Hebròn ſiete años fue fraguada; antes
23 de Zoan de Egypto. Y viniéron haſta arroyo de Eſcól,
y tajáron de alli ſarmiento, y razimo de uvas uno, y
lleváronlo en la verga en dos: y de las granádas y de los
24 higos. A lugar el eſſe llamò arroyo de Eſcól: por cau-
25 ſa del razimo que tajáron de alli hijos de Iſraél. Y torná-
26 ron de eſpiar la tierra: de fin de quarenta dias. Y andu-
viéron y viniéron à Moſeh, y à Aaron, y à toda com-
paña de hijos de Iſraél à deſierto de Parán à Cades: y
tornáron à ellos reſpueſta, y à toda la compaña, y
27 moſtráronles à fruto de la tierra. Y recontáron à él y di-
xéron; venimos à la tierra que nos embiaſte: y tambien
28 manante leche y miel ella, y eſte ſu fruto. Salvo que
fuerte el pueblo el eſtán en la tierra: y las ciudades en-
caſtilládas, grandes mucho; y tambien nacidos del
29 Hanák vimos alli. Hamalèk eſtán en tierra del Meri-
dion: y el Hitèo, y el Jebuſéo, y el Emorèo eſtán en
el monte; y el Kenaanèo eſtán cerca la mar, y ſobre
30 orilla del Yarden. Y hizo callár Caleb al pueblo à Mo-
ſeh: y dixo, ſubir ſubirémos, y heredarèmos à ella,
31 que poder podremos a ella. Y los varones, que ſubiéron
con él dixéron; no podrèmos ſubir à el pueblo: que fu-
32 erte él mas que nós. Y ſacáron fama (MALA) de la tierra
que eſpiáron à ella, à hijos de Iſraél por dezir; la tierra
que paſſámos por ella por eſpiar a ella, tierra afinán ſus
moradores ella; y todo el pueblo que vimos entre el-
33 la, varones de medidas. Y alli vimos à los gigantes
hijos de Hanák de los gigantes: y fuimos en mueſtros
ojos como langoſtinos, y aſſi fuimos en ſus ojos.

CAP. 14.

1 Y Alçò toda la compaña, y diéron a ſu voz: y lloráron
2 el pueblo en la noche la eſſa. Y quexáronſe contra
Moſeh, y contra Aaron todos hijos de Iſraél: y dixè-
ron à ellos toda la compaña, oxala huvieramos muerto
en tierra de Egypto; o en el deſierto el eſte oxala muriè-
3 ramos. Y por que .A. trayen à nós à la tierra la eſta para
caèr en la eſpada? nueſtras mugeres y nueſtra familia
ſerán por prêa: decierto mejor à nós tornár à Egypto.
4 Y dixéron cada uno a ſu hermano: pongámos capitan,
5 y tornèmos à Egypto. Y echòſe Moſeh, y Aaron ſobre
ſus faces: delante toda congrega de compaña de hijos
6 de Iſraél. Y Yehoſuáh hijo de Nun, y Calèb hijo de
Yephunè de los eſpiántes à la tierra: rompieron ſus pa-
7 ños. Y dixéron à toda compaña de hijos de Iſraél por
dezir: la tierra que paſſámos en ella para eſpiár à el-
III 8 la, buena la tierra mucho mucho. * Si envolunta en
nós .A., y traerá à nós à la tierra la eſta, y darlaha à
9 nós: tierra que ella manante leche y miel. Deciert-
to en .A. no rebelléys, y vós no temáys à pueblo de

3 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל־פִּי יְהוָה כֻּלָּם
4 אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
ה לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־זַכּוּר׃ לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט
6 בֶּן־חוֹרִי׃ לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ לְמַטֵּה 7
8 יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃ לְמַטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃
9 לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶּן־רָפוּא׃ לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל י
11 בֶּן־סוֹדִי׃ לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן־סוּסִי׃
12 לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־גְּמַלִּי׃ לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־ 13
14 מִיכָאֵל׃ לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶּן־וָפְסִי׃ לְמַטֵּה גָד ו
16 גְּאוּאֵל בֶּן־מָכִי׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח
מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן
17 יְהוֹשֻׁעַ׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
18 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃ וּרְאִיתֶם
אֶת־הָאָרֶץ מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא
19 הֲרָפֶה הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃ וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא
יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר־הוּא
כ יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃ וּמָה הָאָרֶץ
הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם־רָזָה הֲיֵשׁ־בָּהּ עֵץ אִם־אַיִן וְהִתְחַזַּקְתֶּם
21 וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי בִּכּוּרֵי עֲנָבִים׃ * וַיַּעֲלוּ שני
וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צִן עַד־רְחֹב לְבֹא חֲמָת׃
22 וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי
יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹעַן
23 מִצְרָיִם׃ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה
וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאֻהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן־הָרִמֹּנִים
24 וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל אֹדוֹת
כה הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר
26 הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּארָן
קָדֵשָׁה וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת־
27 פְּרִי הָאָרֶץ׃ וַיְסַפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
28 שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פִּרְיָהּ׃ אֶפֶס כִּי־
עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־
29 יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃ עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי
וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל
ל יַד הַיַּרְדֵּן׃ וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה
31 נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חָזָק הוּא
32 מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ
אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ
33 בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃ וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ
א בְּעֵינֵיהֶם׃ וַתִּשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ יד
2 הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃ וַיִּלֹּנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כֹּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ
3 מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ מָתְנוּ׃ וְלָמָה יְהוָה מֵבִיא
אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ
4 לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
ה אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃ וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
6 עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וִיהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ
7 בִּגְדֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד
8 מְאֹד׃ * אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ שלישי
הַזֹּאת וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר־הִוא זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
9 אַךְ בַּיהוָה אַל־תִּמְרֹדוּ וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ אֶת־עַם
הארץ

הָאָרֶץ כִּי לַחְמֵנוּ הֵם סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיהוָה אִתָּנוּ
אַל־תִּירָאֻם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לִרְגּוֹם אֹתָם
בָּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ פ
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־
אָנָה לֹא־יַאֲמִינוּ בִי בְּכֹל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ׃
12 אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־גָּדוֹל וְעָצוּם
13 מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֶעֱלִיתָ
14 בְכֹחֲךָ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל־יוֹשֵׁב
הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עַיִן בְּעַיִן נִרְאָה ׀ אַתָּה יְהוָה וַעֲנָנְךָ עֹמֵד
עֲלֵהֶם וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד
אֵשׁ לָיְלָה׃ וְהֵמַתָּה אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ טו
16 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעֲךָ לֵאמֹר׃ מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת
יְהוָה לְהָבִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
ו׳ רבתי 17 לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר׃ וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי
18 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
נֹשֵׂא עָוֺן וָפָשַׁע וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים
אית סלח 19 עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ סְלַח־נָא לַעֲוֺן הָעָם הַזֶּה
כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־
21 הֵנָּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ וְאוּלָם חַי־אָנִי כ
22 וְיִמָּלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ׃ כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים
הָרֹאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְמִצְרַיִם
וּבַמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי׃
23 אִם־יִרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם וְכָל־
24 מְנַאֲצַי לֹא יִרְאוּהָ׃ וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת
עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי וַהֲבִיאֹתִיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה
וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה׃ וְהָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בָּעֵמֶק מָחָר פְּנוּ כה
וּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃ פ
רביעי 27 26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ עַד־מָתַי
לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלָי אֶת־תְּלֻנּוֹת
28 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵמָּה מַלִּינִים עָלַי שָׁמָעְתִּי׃ אֱמֹר
אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
29 בְּאָזְנָי כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם
וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה
אֲשֶׁר הֲלִינֹתֶם עָלָי׃ אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר ל
נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
31 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה
וְהֵבֵיאתִי אֹתָם וְיָדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ׃
33 32 וּפִגְרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים
בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֹּם
34 פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר׃ בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־תַּרְתֶּם אֶת־
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־
עֲוֺנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת־תְּנוּאָתִי׃ אֲנִי לה
יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה
הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמֻתוּ׃
36 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ
וילינו קרי וַיִּלּוֹנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דִבָּה עַל־הָאָרֶץ׃
37 וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי
38 יְהוָה׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה חָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים
39 הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם
מְאֹד׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר מ
הִנֶּנּוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃
41 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהִוא
42 לֹא תִצְלָח׃ אַל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
תנגפו

la tierra, que nueſtro pan ellos: quitóſe ſu ſom-
bra de ſobre ellos, y .A. con nós, no los temays. Y 10
dixéron toda la compaña, para apedreár à ellos con
piedras: y honra de .A. ſe apareciò en tienda del pla-
zo à todos hijos de Iſraél. Y dixo .A. à Moſeh:
haſta quando me enſañarán el pueblo el eſte: y haſta 11
quando no creerán en mi, en todas las ſeñales que
hize entre él?. Herirloé con la mortandad, y deſte-
rarloé: y haré à ti, por gente grande y fuerte mas que 12
él. Y dixo Moſeh à .A.: y oyrán Egypto [que] hi- 13
ziſte ſubir con tu fuerça à el pueblo el eſte de entre
él. Y dirán à morador de la tierra la eſta, que oye- 14
ron que tu .A. entre el pueblo el eſte: que ojo con
ojo fuiſte aparecido tu .A., y tu nuve eſtán ſobre el-
los, y con pilár de nuve tu andán delante ellos de
dia, y con pilár de fuego de noche. Y (si) matáres 15
al pueblo el eſte como varon uno: y dirán las gen-
tes que oyéron à tu oída por dezir. Por no poder 16
.A. traèr al pueblo el eſte à la tierra que jurò à ellos:
y degollólos en el deſierto. Y ahora engrandeſcaſe, 17
ruego, fuerça de .A.: como habláſte por dezir. .A. 18
luengo de iras, y grande de merced; perdonán de-
licto, y rebello: y librar no libra; execután delicto
de padres ſobre hijos, ſobre terceros, y ſobre quar-
tos. Perdona ahora à delicto del pueblo el eſte como 19
grandeza de tu merced: y como perdonáſte al pueb-
lo el eſte, de Egypto, y haſta aqui. Y dixo .A.; per- 20
donè como tu palabra. Y decierto vivo yo: y hen- 21
chirá honra de .A. à toda la tierra. Que todos los 22
varones los veyentes à mi honra, y à mis ſeñales;
que hize en Egypto, y en el deſierto: y prováron à
mi eſtas diez vezes, y no oyéron en mi boz. Si ve-
rán à la tierra que juré à ſus padres? y todos mis en- 23
ſañantes no la verán. Y mi ſiervo Calèb, en preſcio 24
que fue eſpirito otro con él, y cumplió empos mi:
y traerloè à la tierra que vino alli; y ſu ſemen la he-
redará. Y el Amalekíta, y el Kenaanèo eſtán en el 25
valle: mañana catád y moved à vós al deſierto carrera
de mar de Suph. * Y hablò .A. a Moſeh, y à Aaron, 26 IV
por dezir. Haſta quando à la compaña la mala la eſta; 27
que ellos querellantes contra mi? à querellas de hijos
de Iſraél, que ellos querellantes contra mi, oì. Dize 28
à ellos, vivo yo dicho de .A.; ſino como habláſtes
en mis orejas: aſſi harè à vós. En el deſierto el eſte 29
caerán vueſtros cuerpos, y todos vueſtros contádos,
à toda vueſtra cuenta; de edad de veinte años y arri-
ba: que querellaſtes contra mi. Si vós vendreis à la 30
tierra, que alce a mi mano para apoſentár à vós en el-
la: que ſalvo Calèb, hijo de Jephunè; y Yehoſuah
hijo de Nun. Y vueſtra familia, que dixiſtes, por 31
prêa ſerá: y traerè à ellos, y ſabrán à la tierra que
aborreciſtes en ella. Y vueſtros cuerpos vós: caerán 32
en el deſierto el eſte. Y vueſtros hijos ſerán apacen- 33
tántes en el deſierto quarenta años; y ſoportarán à
vueſtros errores: haſta acabarſe vueſtros cuerpos en
el deſierto. Por cuenta de los dias que eſpiaſtes a la 34
tierra, quarenta dias, dia por año, dia por año,
llevarèys à vueſtros delictos quarenta años: y ſab-
rèys à mi quexa. Yo .A. hablè, ſi no eſto harè à 35
toda la compaña la mala la eſta, los aplazádos ſobre
mi: en el deſierto el eſte ſe atemarán y alli mori-
rán. Y los varones que embiò Moſeh por eſpiar 36
à la tierra: y tornáron y hizieron aquerellar ſobre él
à toda la compaña, por ſacár fama mala ſobre la tier-
ra. Y muriéron los varones ſacantes fama de la 37
tierra, mala: en la mortandad delante .A.. Y Ye- 38
hoſuah hijo do Nun; y Calèb hijo de Jephunè:
vivieron de los varones los eſſos, los andantes
para eſpiár à la tierra. Y hablò Moſeh à las 39
palabras las eſtas, à todos hijos de Iſraél: y a-
triſtaronſe el pueblo mucho. Y madrugáron por 40
la mañana; y ſubieron à cabeça del monte por
dezir: he nós y ſubirèmos à el lugar que di-
xo .A., que pecámos. Y dixo Moſeh, por que 41
eſto vós paſſantes à dicho de .A.: y ella no proſ-
perará?. No ſubays, que no .A. entre vós: y no 42
ſeáys

43 ſeáys llagádos delante vueſtros enemigos. Que el Ha-
malekita, y el Kenaanèo alli delante vós; y caerèys en
la eſpada: que por tanto tornáſtes de empos de .A., y no
44 ſerá .A. con vós. Y esforçáronſe para ſubir à cabeça del
monte: y Arca de firmamiento de .A., y Moſeh; no ſe
45 quitáron de entre el real. Y decendiò el Hamalekita, y
el Kenaanéo, el eſtán en el monte el eſſe: y hirieronlos,
y majaronlos haſta Hormá.

C A P. 15.

1 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſ-
raél, y dirás à ellos: quando viniéreys à tierra de
3 vueſtras moradas, que yo dan à vós. Y hizierdes
ofrenda à .A., alçacion, o ſacrificio; por apartár pro-
meſſa, o por voluntad; o en vueſtros plazos, por hazer
4 olor recebible à .A., de las vacas, o de las ovejas. Y
llegará el llegán ſu llegacion à .A.: preſente de ſemola
5 diezmo, embuelta en quarto de la medida de azeyte. Y
vino para la templacion quarto de la medida; harás ſob-
re la alçacion, o para el ſacrificio: à el carnero el uno.
6 O al barvez harás preſente de ſemola dos diezmos; em-
7 buelta en el azeyte tercio de la medida. Y vino para la
templacion tercio de la medida: llegarás olor recebible
V 8 à .A.. *Y quando hiziéres hijo de vaca, alçacion o ſac-
9 rificio: por apartar promeſſa, o pazes à .A.. Y llega-
rá ſobre hijo de la vaca, preſente, de ſemola tres diez-
10 mos: embuelta en el azeyte, mitad de la medida. Y vi-
no llegarás para la templacion mitad de la medida: of-
11 renda olòr recebible à .A.. Aſſi ſerá hecho al buey el
uno; o al barvez el uno: o al carnero en los carneros,
12 o en las cabras. Como la cuenta que hiziéreys, aſſi ha-
13 rèys à cada uno como ſu cuenta. Todo el araygado ha-
rá aſſi à eſtos: para llegar ofrenda olor recebible à .A..
14 Y quando peregrináre con vós peregrino, o el que en-
tre vós por vueſtros generancios; y hiziére ofrenda o-
15 lor recebible à .A.: como hiziéreis, aſſi hará. La con-
grega, fuero uno à vós y al peregrino el peregrinán:
fuero de ſiempre à vueſtros generancios; como vôs,
16 como el peregrino ſerá delante .A.. Ley una, y juizio
uno ſerá à vós: y al peregrino, el peregrinán con vós.
17 18 *Y hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſraél,
VI y dirás à ellos: en vueſtro venir à la tierra, que yo tra-
19 yen à vós alli. Y ſerá en vueſtro comer de pan de la tier-
20 ra: apartarèys apartadura à .A.. Principio de vueſtras
maſſas, torta apartarèys apartadura: como apartadura
21 de éra, aſſi apartarèys à ella. De principio de vueſtras
maſſas darèys à .A. apartadura: à vueſtros generancios.
22 Y quando erráreys, y no hizièreys à todas las enco-
23 mendanças las eſtas: que hablò .A. à Moſeh. A todo lo
que encomendó .A. à vós por mano de Moſeh: desde
el dia que encomendò .A. y adelante, à vueſtros gene-
24 rancios. Y ſerá ſi de ojos de la compaña fue hecho por
yerro, y haran toda la compaña toro hijo de vaca uno
por alçacion, por olor recebible à .A.; y ſu preſente y
ſu templacion como el juizio: y cabrito de cabras uno,
25 por limpieza. Y perdonará el ſacerdote ſobre toda com-
paña de hijos de Iſraél, y ſerá perdonado à ellos: que
yerro ello; y ellos traerán à ſu llegacion ofrenda à .A., y
26 ſu limpieza delante .A. por ſu yerro. Y ſerá perdonádo
à toda compaña de hijos de Iſraél; y al peregrino el pe-
regrinán entre ellos: que à todo el pueblo por yerro.
VII 27 *Y ſi alma una pecáre por yerro: y llegará cabra de edad
28 de ſu año por limpieza. Y perdonará el ſacerdote por
la alma la errán por ſu pecar por yerro delante .A.: por
29 perdonár ſobre èl, y ſerá perdonado à èl. El arraygado
en hijos de Iſraél; y al peregrino el peregrinán entre el-
30 los: ley una ſerá à vós, al hazien por yerro. Y la alma
que hizière con mano alta, del arraygado y del pe-
regrino; à .A. èl blasfemám: y ſerá tajada la alma la
31 eſſa de entre ſu pueblo. Que palabra de .A. menoſ-
preció; y à ſu encomendança baldò: tajár ſerá tajada
32 la alma la eſſa, ſu delicto en ella. Y fueron hijos de
Iſraél en el deſierto: y hallaron varon coſcojan leñas
33 en dia del Sabat. Y llegaron à él, los hallantes
à èl coſcojan leñas: à Moſeh, y à Aaron, y à toda
34 la compaña. Y puſieron à èl en la guarda; que
35 no fue declarádo que ſeriá hecho à èl. Y dixo

43 תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם
וּנְפַלְתֶּם בֶּחָרֶב כִּי־עַל־כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־
44 יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃
מה וַיֵּרֶד הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיַּכְּתוּם
עַד־הַחָרְמָה׃ פ
טו 2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
3 אֲנִי נֹתֵן לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־זֶבַח
לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה אוֹ בְּמֹעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ
4 לַיהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ מִן־הַצֹּאן׃ וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עִשָּׂרוֹן בָּלוּל בִּרְבִעִית הַהִין שָׁמֶן׃
ה וְיַיִן לַנֶּסֶךְ רְבִיעִית הַהִין תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה אוֹ לַזָּבַח
6 לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ אוֹ לָאַיִל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי
7 עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהִין׃ וְיַיִן לַנֶּסֶךְ
חמישי 8 שְׁלִשִׁית הַהִין תַּקְרִיב רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ * וְכִי־תַעֲשֶׂה
בֶן־בָּקָר עֹלָה אוֹ־זָבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה׃
9 וְהִקְרִיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
י בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן חֲצִי הַהִין׃ וְיַיִן תַּקְרִיב לַנֶּסֶךְ חֲצִי הַהִין
11 אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ כָּכָה יֵעָשֶׂה לַשּׁוֹר הָאֶחָד אוֹ
12 לָאַיִל הָאֶחָד אוֹ־לַשֶּׂה בַכְּבָשִׂים אוֹ בָעִזִּים׃ כַּמִּסְפָּר
13 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּכָה תַּעֲשׂוּ לָאֶחָד כְּמִסְפָּרָם׃ כָּל־
הָאֶזְרָח יַעֲשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשֵּׁה רֵיחַ־
14 נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
טו כֵּן יַעֲשֶׂה׃ הַקָּהָל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר חֻקַּת
16 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם כַּגֵּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה׃ תּוֹרָה אַחַת
וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר אִתְּכֶם׃ פ
ששי 17 18 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
19 אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה בַּאֲכָלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ
כ תְרוּמָה לַיהוָה׃ רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵכֶם חַלָּה תָּרִימוּ
21 תְרוּמָה כִּתְרוּמַת גֹּרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ׃ מֵרֵאשִׁית
עֲרִסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ ס
22 וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמִּצְוֺת הָאֵלֶּה
23 אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וָהָלְאָה
24 לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעֶשְׂתָה לִשְׁגָגָה
וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד לְעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
חסר א׳ כה לְחַטָּת׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח
לָהֶם כִּי־שְׁגָגָה הִוא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם אִשֶּׁה לַיהוָה
26 וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שִׁגְגָתָם׃ וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה׃ ס
שביעי 27 וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֵז בַּת־
28 שְׁנָתָהּ לְחַטָּאת׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגֶגֶת
בְּחֶטְאָה בִשְׁגָגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ׃
29 הָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה
ל לָכֶם לָעֹשֶׂה בִּשְׁגָגָה׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה ׀ בְּיָד רָמָה מִן־
הָאֶזְרָח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא מְגַדֵּף וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
31 הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כִּי דְבַר־יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוָתוֹ הֵפַר
הִכָּרֵת ׀ תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֺנָה בָהּ׃ פ
32 וַיִּהְיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים
33 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיַּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמֹּצְאִים אֹתוֹ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים
34 אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־הָעֵדָה׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ
לה בַּמִּשְׁמָר כִּי לֹא פֹרַשׁ מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ ס וַיֹּאמֶר

יהוה אל־משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים
36 כל־העדה מחוץ למחנה: ויציאו אתו כל־העדה אל־
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את־משה:
פ
מפטיר 37 38 ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם
39 לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי
מ עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם:
41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

פ פ פ

פ׳ לח א יו ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתן ואבירם
2 בני אליאב ואון בן־פלת בני ראובן: ויקמו לפני
משה ואנשים מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה
3 קראי מועד אנשי־שם: ויקהלו על־משה ועל־אהרן
ויאמרו אלהם רב־לכם כי כל־העדה כלם קדשים
4 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על־קהל יהוה: וישמע
ה משה ויפל על־פניו: וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו
לאמר בקר וידע יהוה את־אשר־לו ואת־הקדוש
6 והקריב אליו ואת אשר יבחר־בו יקריב אליו: זאת
7 עשו קחו־לכם מחתות קרח וכל־עדתו: ותנו בהן ׀
אש ושימו עליהן ׀ קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
8 אשר־יבחר יהוה הוא הקדוש רב־לכם בני לוי: ויאמר
9 משה אל־קרח שמעו־נא בני לוי: המעט מכם כי־
הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את־עבדת משכן יהוה ולעמד
י לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת־כל־אחיך בני־
11 לוי אתך ובקשתם גם־כהנה: לכן אתה וכל־עדתך
תלינו קרי הנעדים על־יהוה ואהרן מה־הוא כי תלונו עליו:
12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו
13 לא נעלה: המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
שני 14 להמיתנו במדבר כי־תשתרר עלינו גם־השתרר: * אף
לא אל־ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן־לנו
נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא
טו נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל־יהוה אל־תפן
אל־מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
16 את־אחד מהם: ויאמר משה אל־קרח אתה וכל־
17 עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: וקחו ׀
איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה
18 ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם
אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
19 ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את־כל־העדה
אל־פתח אהל מועד וירא כבוד־יהוה אל־כל־העדה:
כ שלישי וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: ס
22 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו
על־פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל־בשר האיש
23 אחד יחטא ועל כל־העדה תקצף: ס וידבר
24 יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־העדה לאמר העלו
כה מסביב למשכן־קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך
26 אל־דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר
אל־העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
הרשעים

.A. à Moſeh; matar ſerá matado el varon: apedreando
à él con piedras toda la compaña, fuera el real. Y ſaca- 36
ron à él toda la compaña á fuera el real, y apedrearon à él
con las piedras, y muriò: como encomendò .A: à
Moſeh. Y dixo .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos 37 38
de Iſraél, y dirás à ellos; y hagan à ellos Zizith ſobre a-
las de ſus paños à ſus generancios: y darán ſobre Zi-
zith de la ala, hilo de cardeno. Y ſerá à vós por Zizith, 39
y verèys à él, y membrareys à todas encomendanças de
.A. y hareys à ellas: y no eſculquèys tras de vueſtro co-
raçon, y tras de vueſtros òjos; que vós errantes empos
ellos. Por que membreys, y hagáys à todas mis en- 40
comendanças: y ſereys ſantos à vueſtro Dios. Yo 41
.A. vueſtro Dios que ſaquè à vós de tierra de Egyp-
to; por ſer â vós por Dios: yo .A. vueſtro Dios.

Aft. Jeoſ. Cap. 2.

CAP. 16.

KORAH.

Y Tomò Korah hijo de Yzar, hijo de Keat hijo de 1 P.
Levì: y Datan y Abiram hijos de Eliab, y On 38.
hijo de Pelet, hijos de Reuben. Y levantáronſe 2
delante Moſeh, y varones de hijos de Iſraél dozien-
tos y cincuenta: mayorales de compaña, llamados de
plazo, varones de fama. Y congregáronſe contra Mo- 3
ſeh, y contra Aaron, y dixèron à ellos, baſta à vós,
que toda la compaña todos ellos ſantos; y entre el-
los .A.: y por que vós exalçays ſobre congrega de
.A.?. Y oyò Moſeh, y echòſe ſobre ſus faces. Y 4 5
hablò à Korah, y à toda ſu compaña, por dezir; ma-
ñana y hará ſaber .A. al que à él, y à el ſanto y lle-
gara à él: y al que eſcogiére en él, llegará à él. Eſto 6
hazed: tomad à vós braſéros; Korah, y toda ſu com-
paña. Y dad en ellos fuego, y poned ſobre ellos ſa- 7
humèrio delante .A. mañana; y ſerá el varon que eſ-
cogiré .A., èl el ſanto: baſta à vós hijos de Levì.
Y dixo Moſeh à Korah: oìd ahora hijos de Levì. Si 8 9
poco de vós que apartò Dios de Iſraél à vós de com-
paña de Iſraél; para llegar à vós à él: para ſervir à
ſervicio de tabernaculo de .A.; y para eſtar delante
la compaña para ſervirlos?. Y llegò à ti, y à todos 10
tus hermanos hijos de Levì contigo: y buſcays tam-
bien ſacerdocio?. Por tanto tu, y toda tu compaña 11
los aplazados contra .A.; y Aaron que él? que os
quexais contra él. Y embió Moſeh à llamar à Datan, 12
y à Abiram hijos de Eliab: y dixèron no ſubiremos.
Si poco que nós hiziſte ſubir de tierra manante leche 13
y miel, para matarnos en el deſierto? que podeſtas
ſobre nós tambien podeſtando. * Tambien no à tier- 14 II
ra manante leche y miel nos truxiſte; ni diſte à nós he-
redad de campo, y viña: ſi ojos de los varones los eſſos
arrancáres no ſubirèmos. Y ereció à Moſeh mucho, y 15
y dixo à .A.; no cates à ſu preſente: no aſno uno dellos
tomè; y no emalecí à uno dellos. Y dixo Moſeh à Ko- 16
rah, tu y toda tu compaña; eſtad delante .A.: tu y el-
los y Aaron mañana. Y tomad cada uno ſu braſéro, y 17
darèys ſobre ellos ſahumèrio, y llegarèys delante .A.
cada uno ſu braſéro, dozientos y cincuenta braſéros: y
tu y Aaron cada uno ſu braſéro. Y tomáron cada uno 18
ſu braſéro, y dièron ſobre ellos fuego; y puſieron ſobre
ellos ſahumèrio: y eſtuvieron à puerta de tienda del
plazo, y Moſeh y Aaron. Y congregò ſobre ellos Ko- 19
rah a toda la compaña, a puerta de tienda del plazo: y
apareciò honra de .A. à toda la compaña. * Y hab- 20 III
lò .A. à Moſeh y Aaron por dezir. Aparta-os de en- 21
tre la compaña la eſta: y acabaré a ellos como pun-
to. Y echaronſe ſobre ſus faces y dixèron; Dios, Dios 22
de los eſpiritos de toda criatura: ſi varon uno pecá-
re, y ſobre toda la compaña te enſañaras?. Y hablò 23
.A. à Moſeh por dezir. Habla a la compaña por de- 24
zir: alça-os derredor de tabernaculo de Korah Datan
y Abirám. Y levantóſe Moſeh; y anduvo à Da- 25
tan, y à Abirám: y anduvièron empos él viejos
de Iſraél. Y hablò à la compaña por dezir, 26
retira-os ahora de ſobre tienda de los varones
los

los malos los eſtos; y no toquéys en todo lo que a
ellos: por que no ſeáys tajados por todos ſus pecádos.
27 Y alçáronſe de cerca tabernaculo de Korah, Datan, y
Abirám de derredor: y Datan y Abirám ſaliéron para-
dos a puerta de ſus tiendas; y ſus mugeres y ſus hijos
28 y ſu familia. Y dixo Moſeh, con eſto ſabrèys que .A. me
mbiò à hazer a todos los hechos los eſtos: que no de mi
29 coraçon. Si como morir todo el hombre moriran eſtes,
y executacion de todo el hombre fuere executado ſobre
30 ellos: no .A. me embió. Y ſi criacion criáre .A. y abriére
la tierra a ſu boca y englutiére à ellos, y a todo lo que à
ellos, y deſcendièren vivos à fueſſa: y ſabrèys que enſa-
31 ñaron los varones lo eſtos à .A.. Y fue como ſu acabar de
hablar a todas las palabras las eſtas: y hendiòſe la tierra
32 que debaxo dellos. Y abriò la tierra a ſu boca, y tra-
gò a ellos y à ſus caſas: y a todo el hombre que à
33 Korah, y a toda la hazienda. Y deſcendieron ellos,
y todo lo que a ellos vivos a fueſſa: y cubrió ſobre
34 ellos la tierra, y perdiéronſe de entre la compaña. Y
todo Iſraél que en ſus derredores huyèron por ſu voz:
35 que dixéron, por que no nos engluta la tierra. Y
fuego ſaliò de con .A.: y quemó a los dozientos y
cincuenta varones llegantes el ſahumerio.

C A P. 17.

I 2 Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Dize à Elhazár,
hijo de Aaron el ſacerdote; y aparte à los bra-
ſéros de entre la ardedura, y al fuego eſparze à
3 delante: que ſe ſantificáron. A braſéros de los pe-
cadores los eſtos (CONDENADOS) en ſus almas, y ha-
rán à ellos laminas eſtendidas cubierta para la ara,
que los llegáron delante .A. y ſantificaronſe: y ſeran
4 por ſeñal à hijos de Iſraél. Y tomò Elhazár el ſacer-
dote à braſeros del arambre, que llegaron los ardi-
5 dos: y eſpandieronlos cubierta para la ara. Memo-
ria à hijos de Iſraél, por que no ſe llegue varon eſtra-
ño, que no de ſemen de Aaron él, para ſahumár ſa-
humério delante .A.: y no ſea como Korah, y co-
mo ſu compaña, como hablò .A. por mano de Mo-
6 ſeh à él. Y quexáronſe toda compaña de hijos de
Iſraél del otro dia, contra Moſeh, y contra Aaron,
7 por dezir: vós matáſtes à pueblo de .A.. Y fue en
congregarſe la compaña contra Moſeh, y contra Aa-
ron, y catáron à tienda del plazo, y he la cubrió la
8 nuve: y apareciòſe honra de .A.. Y vino Moſeh, y
IV 9 Aaron; delante tienda del plazo. * Y hablò .A. a Mo-
10 ſeh por dezir. Aparta-os de entre la compaña la eſ-
ta, y acabaré à ellos como punto: y echáronſe ſobre
11 ſus faces. Y dixo Moſeh à Aaron toma al braſéro y
dá ſobre él, fuego; de ſobre la ara, y pon ſahumèrio;
y lleva preſto à la compaña, y perdona por ellos:
que ſalió la ſaña de delante .A., empeçó la mortan-
12 dad. Y tomó Aaron como hablò Moſeh, y corrió à
entre la congrega, y he empeçò la mortandad en el
pueblo: y diò al ſahumério y perdonó por el pueb-
13 lo. Y paroſe entre los muertos y entre los vivos: y
14 detuvoſe la mortandad. Y fueron los muertos en la
mortandad, catorze mil y ſiete cientos: fuera de los
15 muertos por cauſa de Korah. Y tornó Aaron à Mo-
ſeh à puerta de tienda del plazo: y la mortandad ſe
16 17 detuvo. * Y hablò .A. à Moſeh por dezir. Habla à hi-
V jos de Iſraél y toma de con ellos, vara vara por ca-
ſa de padre, de con todos ſus mayorales por caſa de
ſus padres, doze varas: cada uno à ſu nombre eſ-
18 crivirás ſobre ſu vara. Y à nombre de Aaron eſcri-
virás ſobre vara de Levì: que vara una por cabeça
19 de caſa de ſus padres. Y dexarlashas en tienda del
plazo: delante el teſtamento; que ſerè aplazado à
20 vós alli. Y ſerá el varon que eſcogiére en él, ſu va-
ra florecerá: y quitaré de ſobre mi à quexas de hi-
21 jos de Iſraél, que ellos querellantes contra vós. Y
hablò Moſeh à hijos de Iſraél, y dièron à él todos
ſus mayorales vara por mayoral uno; vara por ma-
yoral uno, à caſa de ſus padres, doze varas: y vara
22 de Aaron entre ſus varas. Y puſo Moſeh à las va-
23 ras delante .A.: en tienda del teſtamento. Y fue del
otra dia, y vino Moſeh à tienda del teſtamento; y he

flo-

הרשעים האלה ואל־תגעו בכל־אשר להם פן־תספו
27 בכל־חטאתם׃ ויעלו מעל משכן־קרח דתן ואבירם
מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
28 ונשיהם ובניהם וטפם׃ ויאמר משה בזאת תדעון כי־
יהוה שלחני לעשות את כל־המעשים האלה כי־לא
29 מלבי׃ אם־כמות כל־האדם ימתון אלה ופקדת כל־
ל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני׃ ואם־בריאה
יברא יהוה ופצתה האדמה את־פיה ובלעה אתם
ואת־כל־אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
31 נאצו האנשים האלה את־יהוה׃ ויהי ככלתו לדבר
את כל־הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
32 תחתיהם׃ ותפתח הארץ את־פיה ותבלע אתם ואת־
בתיהם ואת כל־האדם אשר לקרח ואת כל־הרכוש׃
33 וירדו הם וכל־אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
34 הארץ ויאבדו מתוך הקהל׃ וכל־ישראל אשר
סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן־תבלענו הארץ׃
לה ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
יז א איש מקריבי הקטרת׃ ס וידבר יהוה אל־
2 משה לאמר׃ אמר אל־אלעזר בן־אהרן הכהן וירם
את־המחתת מבין השרפה ואת־האש זרה־הלאה כי
3 קדשו׃ את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו
אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי־הקריבם לפני־יהוה
4 ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל׃ ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום
ה צפוי למזבח׃ זכרון לבני ישראל למען אשר לא־
יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה ולא־יהיה כקרח וכעדתו כאשר
דבר יהוה ביד־משה לו׃ פ
6 וילנו כל־עדת בני־ישראל ממחרת על־משה ועל־
7 אהרן לאמר אתם המתם את־עם יהוה׃ ויהי בהקהל
העדה על־משה ועל־אהרן ויפנו אל־אהל מועד והנה
8 כסהו הענן וירא כבוד יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל־
רביעי 9 פני אהל מועד׃ ס וידבר יהוה אל־
י משה לאמר׃ הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
11 אתם כרגע ויפלו על־פניהם׃ ויאמר משה אל־
אהרן קח את־המחתה ותן־עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה אל־העדה וכפר עליהם
12 כי־יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף׃ ויקח אהרן
כאשר ׀ דבר משה וירץ אל־תוך הקהל והנה החל
13 הנגף בעם ויתן את־הקטרת ויכפר על־העם׃ ויעמד
14 בין־המתים ובין החיים ותעצר המגפה׃ ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים
טו על־דבר־קרח׃ וישב אהרן אל־משה אל־פתח אהל
חמישי מועד והמגפה נעצרה׃ פ
16 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר ׀ אל־בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל־נשיאהם
לבית אבתם שנים עשר מטות איש את־שמו תכתב
18 על־מטהו׃ ואת שם אהרן תכתב על־מטה לוי כי מטה
19 אחד לראש בית אבותם׃ והנחתם באהל מועד לפני
כ העדות אשר אועד לכם שמה׃ והיה האיש אשר אבחר־
בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את־תלנות בני ישראל
21 אשר הם מלינם עליכם׃ וידבר משה אל־בני ישראל
ויתנו אליו ׀ כל־נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא
אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך
22 מטותם׃ וינח משה את־המטת לפני יהוה באהל
23 העדת׃ ויהי ממחרת ויבא משה אל־אהל העדות והנה

פרח

פָּרַח מַטֵּה־אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פֶרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל
שְׁקֵדִים׃ וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־ 24
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת־מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי כה ששי
הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִבְנֵי־מֶרִי וּתְכַל תְּלוּנֹּתָם
מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן 26
עָשָׂה׃ פ
וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ 27
כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃ כֹּל הַקָּרֵב ׀ הַקָּרֵב אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת 28
הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֹעַ׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן א יח
אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית־אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן הַמִּקְדָּשׁ
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֺן כְּהֻנַּתְכֶם׃ וְגַם אֶת־ 2
אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ
וִישָׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃ וְשָׁמְרוּ 3
מִשְׁמַרְתְּךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא־יָמֻתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם׃
וְנִלְווּ עָלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל 4
עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֵת ה
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־אֲחֵיכֶם 6
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה נְתֻנִים לַיהוָה
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ 7
תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית
לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ אֶת־מִשְׁמֶרֶת 8
תְּרוּמֹתָי לְכָל־קָדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים לְמָשְׁחָה
וּלְבָנֶיךָ לְחָק־עוֹלָם׃ זֶה־יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים מִן־ 9
הָאֵשׁ כָּל־קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חַטָּאתָם וּלְכָל־
אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ׃
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים תֹּאכְלֶנּוּ כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ י
יִהְיֶה־לָּךְ׃ וְזֶה־לְּךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי 11
יִשְׂרָאֵל לְךָ נְתַתִּים וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־עוֹלָם
כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ׃ כֹּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל־ 12
חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ
נְתַתִּים׃ בִּכּוּרֵי כָּל־אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה 13
לְךָ יִהְיֶה כָּל־טָהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֶנּוּ׃ כָּל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל 14
לְךָ יִהְיֶה׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ טו
לַיהוָה בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה־לָּךְ אַךְ ׀ פָּדֹה תִפְדֶּה אֵת
בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה׃
וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים 16
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא׃ אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ 17
בְכוֹר כֶּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם
תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבָּם תַּקְטִיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וּבְשָׂרָם יִהְיֶה־לָּךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק 18
הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה׃ כֹּל ׀ תְּרוּמֹת הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־ 19
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבָנֶיךָ וְלִבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ לְחָק־
עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הִוא לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אִתָּךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחָל כ
וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס וְלִבְנֵי לֵוִי הִנֵּה נָתַתִּי 21 שביעי
כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם
עֹבְדִים אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי 22
יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לָשֵׂאת חֵטְא לָמוּת׃ וְעָבַד 23
הַלֵּוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֺנָם חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה׃

כי

floreció vara de Aaron de caſa de Levì: y ſacó flor, y
hermollecìo hermollo; y brotó almendras. Y ſacó Mo- 24
ſeh à todas las varas de delante .A., à todos hijos de Iſ-
raél: y viéron y tomaron, cada uno ſu vara. * Y dixo 25 VI
.A. à Moſeh torna à vara de Aaron delante el teſtamen-
to, por guarda, por ſeñal, à hijos de rebello: y acabarſe-
ha ſu quexa de ſobre mi, y no morirán. Y hizo Moſeh: 26
como encomendó .A. à èl, aſſi hizo. Y dixeron hijos 27
de Iſraél à Moſeh por dezir: he tranſimoſnos, perdi-
moſnos, todos nos perdidos ſomos. Todo el llegán, 28
el llegán, à tabernaculo de .A. morirá: ſi nos acabamos
por tranſir.

CAP. 18.

Y Dixo .A. à Aaron, tu y tus hijos, y caſa de tu 1
padre contigo, llevaréys à delicto del ſantuario; y
tu y tus hijos contigo, llevaréys à delicto de vueſ-
tro ſacerdocio. Y tambien à tus hermanos tribo de Le- 2
vì, tribo de tu padre, llega contigo: y juntarſehan ſob-
re ti, y ſervirteán: y tu y tus hijos contigo delante
tienda del teſtamento. Y guardarán a tu guarda, y guar- 3
da de toda la tienda: ſalvo à atuendos de la ſantidad, y
à la Ara no ſe lleguen, y no morirán tambien ellos,
tambien vós. Y juntarſeán contigo, y guardarán à gu- 4
arda de tienda del plazo, à todo ſervicio de la tienda: y
eſtraño no ſe llegará à vós. Y guardaréys à guarda de la 5
ſantidad, y à guarda de la ara: y no ſerá mas ſaña ſobre
hijos de Iſraél. Y yo, he tomé à vueſtros hermanos los 6
Levítas de entre hijos de Iſraél: à vós (POR) dadiva da-
dos de .A. para ſervìr à ſervicio de tienda del plazo. Y 7
tu, y tus hijos contigo, guardarèys à vueſtro ſacerdo-
cio, à toda coſa de la Ara, y de dentro la antipara, y
ſerviréys: ſervicio de dádiva darè à vueſtro ſacerdocio,
y el eſtraño el lleganſe ſerá matádo. Y habló .A. à Aa- 8
ron; y yo he di à ti à guarda de mis apartaduras: à to-
das ſantidades de hijos de Iſraél, à ti las di por uncion,
y à tus hijos por fuero de ſiempre. Eſto ſerá à ti de ſan- 9
tidad de las ſantidades del fuego: toda ſu llegacion de
todo ſu preſente, y de toda ſu limpieza, y de toda ſu
culpa, que tornáren à mi; ſantidad de ſantidades à ti
èl, y à tus hijos. En ſantidad de las ſantidades lo co- 10
merás: todo macho comerá à èl; ſantidad ſerá à ti. Y 11
eſta à ti apartadura de ſu dádiva, à todas meceduras de
hijos de Iſraél, à ti las di, y à tus hijos y à tus hijas con-
tigo, por fuero de ſiempre: todo limpio en tu caſa
comerá à èl. Toda groſſura de azeyte, y toda groſſu 12
ra de moſto y civèra: ſu primería que diéren à .A., à
ti las di. Primicias de todo lo que en ſu tierra, que 13
truxéren à .A. à ti ſerá: todo limpio en tu caſa lo co-
merá. Toda Anathema en Iſraél, à ti ſerá. Toda aber- 15 14
tura de vulva de toda carne, que llegáren à .A. en
el hombre y en la quatropea ſerá à ti: ſalvo redemir
redemirás à primogenito del hombre, y a primogenito
de la quatropea la imunda redemirás. Y ſus redemi- 16
dos, de edad de mes redemiras; por tu preſcio, pla-
ta cinco peſos en peſo de la ſantidad: veinte granos
èl. Decierto mayor de buey, ó mayor de carnero, 17
ó mayor de cabron no redemirás, ſantidad ellos: à
ſu ſangre eſparzirás ſobre la ara y à ſu ſevo harás ſa-
humár; ofrenda, por olór recebible à .A.. Y ſu carne 18
ſerá à ti: como pecho de la mecedura, y como anca
la derecha, à ti ſerá. Todas apartaduras de las ſanti- 19
dades, que apartáren hijos de Iſraél à .A. di à ti, y
à tus hijos y à tus hijas contigo por fuero perpe-
tuo: firmamento de ſal para ſiempre èl delante .A.,
à ti y à tu ſemen contigo. Y dixo .A. à Aaron en 20
ſu tierra no heredarás, y parte no ſerá à ti entre el-
los: yo tu parte y tu herédad, entre hijos de Iſraél.
* Y à hijos de Levì, he di todo diezmo en Iſraél 21 VII
por heredad: trueco de, ſervicio, que ellos ſirvientes,
a ſervicio de tienda del plazo. Y no ſe llegarán 22
mas, hijos de Iſraél à tienda del plazo: para llevar
pecádo para morìr. Y ſervirá el Levì èl, à ſer- 23
vicio de tienda del plazo; y ellos llevarán ſu
delicto: fuero perpetuo à vueſtros generan-
cios; y entre hijos de Iſraél no heredarán heredad.

Que

24 Que à diezmò de hijos de Iſraél que apartáren à .A.
apartadura; di à los Levìtas por heredad: por tanto
dixe à ellos, entre hijos de Iſraél, no here darán heredad.
25 26 Y habló .A. à Moſeh por dezir. Y à los Levìtas habla-
rás y dirás à ellos, quando tomáreys de con hijos de
Iſraél à el diezmo que di à vós de con ellos por vueſtra
heredad: y apartarèys dél apartadura de .A., diezmo
27 del diezmo. Y ſerá contada á vós vueſtra apartadura:
28 como civera de la era; y como la llena del lagár. Aſsi
apartarèys tambien vós apartadura de .A. de todos vu-
eſtros diezmos, que tomáreys de con hijos de Iſraél:
y darèys della à apartadura de .A., para Aaron el ſa-
29 cerdote. De todas vueſtras dádivas apartarèys à toda
apartadura de .A.: de toda ſu groſſura, à ſu ſantidad dél.
30 Y dirás à ellos: en vueſtro apartár à ſu groſſura dél, y
ſerá contado à los Levìtas, como renuevo de era; y co-
31 mo renuevo de lagár. Y comerèys à él en to do lugar, vós
y vueſtra caſa: que preſcio él à vós, trueco de vueſtro
32 ſervicio en tienda del plazo. Y no llevarèys por él pecá-
do, en vueſtro apartar à ſu groſſura dél: y à ſantidades
de hijos de Iſraél no profanèys y no morirèys.

Aft. Semuel 1. Cap. 11.

CAP. 19.

HUKAT.

P. 39
P.SAB. PARA.

1 2 Y Habló .A. à Moſeh y à Aaron por dezir. Eſte
fuero de la ley, que encomendó .A. por dezir:
habla à hijos de Iſraél, y tomen à ti vaca verme-
ja perfecta, que no en ella macula, que no ſubió ſob-
3 re ella jugo. Y darèys à ella à Elhazár el ſacerdote:
y ſacará à ella a fuera del real, y degollará à ella delan-
4 te dél. Y tomará Elhazár el ſacerdote de ſu ſangre con
ſu dedo: y eſtillará à eſcuentra faces de tienda del
5 plazo, de ſu ſangre ſiete vezes. Y arderá à la vaca à
ſus ojos: à ſu cuero, y à ſu carne, y à ſu ſangre, ſob-
6 re ſu eſtiercol arderá. Y tomará el ſacerdote palo de
alarze, y oregano, y tinto carneſi: y echará à entre
7 ardedura de la vaca. Y lavará ſus paños el ſacerdote,
y lavará ſu carne en las aguas; y deſpues vendrá al
8 real: y imundarſeá el ſacerdote haſta la tarde. Y el ar-
dièn à ella lavará ſus paños en las aguas, y lavará ſu
9 carne en las aguas: y imundarſeá haſta la tarde. Y
apañará varon limpio à ceniza de la vaca, y dexará
defuera el real en lugar limpio: y ſerá à compaña de
hijos de Iſraél por guarda, por aguas de apartamien-
10 to, limpieza ella. Y lavara el apañán à ceniza de la
vaca a ſus paños, y imundarſeá haſta la tarde: y ſerá à
hijos de Iſraél, y al peregrino el peregrinán entre el-
11 los, por fuero de ſiempre. El tocán en muerto, à to-
12 da alma de hombre: y imundarſeá ſiete dias. El ſe
limpiará con ella en el dia el tercero, y en el dia el
ſeteno ſe limpiará: y ſino ſe limpiáre en el dia el terce-
13 ro, y en el dia el ſeteno, no ſe limpiará. Todo el to-
cán en muerto, en alma del hombre que murière, y
no ſe limpiáre, à tabernaculo de .A. contaminò; y
ſerá tajada la alma la eſſa de Iſraél: que aguas de apar-
tamiento, no fue eſparzido ſobre él, imundo ſerá; aun
14 ſu imundicia en él. Eſta la ley; hombre quando mu-
riére en tienda, todo el viniên à la tienda, y todo lo
15 que en la tienda; ſe imundará ſiete dias. Y todo atu-
endo abierto, que no ajuntadura (DE TAPON, o CU-
16 BIERTA BIEN) juntado ſobre èl: imundo èl. Y todo
el que tocáre ſobre faces del campo, en matádo de
eſpada, o en muerto, o en hueſſo de hombre, o en
17 fueſſa: ſe imundará ſiete dias. Y tomarán para el
imundo; de polvo de ardedura de la limpieza: y
II 18 dará ſobre èl, aguas manantes en atuendo. * Y to-
mará oregano, y mojará en las aguas varon limpio,
y eſtillará ſobre la tienda, y ſobre todos los atuendos,
y ſobre las almas que fuéron alli: y ſobre el tocán en
el hueſſo, o en el matádo, o en el muerto, o en la
19 fueſſa. Y eſtillará el limpio ſobre el imundo, en el dia
el tercero, y en el dia el ſeteno: y limpiarloá en el
dia el ſeteno, y lavará ſus paños, y lavarſeá en las
20 aguas, y limpiarſeá en la tarde. Y varon que ſe
imundáre y no ſe limpiáre, y ſerá tajada la alma la eſſa
de

24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה
נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה: פ
26 וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל הלוים תדבר כה
ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר:
27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן
28 היקב: כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל
מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם
29 ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל
מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו
מפטיר את מקדשו ממנו: ואמרת אלהם בהרימכם ל
את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן
31 וכתבואת יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל
32 מועד: ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את
חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו:

פ פ פ

פ' לט לשבת פרה

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת יט א
התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
3 אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
4 לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל
נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את ה
הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על
6 פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
7 והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
8 עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ
9 בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את
אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא:
וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד י
הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת
11 עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:
12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר
ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
13 יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד
14 טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל
הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: טו
16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או
17 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל
שני 18 כלי: * ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
19 ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה
הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא כ
מתוך

מתוך הקהל כי את־מקדש יהוה טמא מי נדה לא־
21 זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה
מי־הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד־
22 הערב: וכל אשר־יגע־בו הטמא יטמא והנפש
הנגעת תטמא עד־הערב: פ

כ ויבאו בני־ישראל כל־העדה מדבר־צן בחדש א
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר
2 שם: ולא־היה מים לעדה ויקהלו על־משה ועל־
3 אהרן: וירב העם עם־משה ויאמרו לאמר ולו גוענו
4 בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הבאתם את־קהל יהוה
אל־המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה ה
העליתנו ממצרים להביא אתנו אל־המקום הרע הזה
לא ׀ מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות:
6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל־פתח אהל מועד
ויפלו על־פניהם וירא כבוד־יהוה אליהם: פ
8 שלישי שני בשחן מחוברין
7 וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח את־המטה
והקהל את־העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל־
הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן־
9 הסלע והשקית את־העדה ואת־בעירם: ויקח משה
את־המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה י
ואהרן את־הקהל אל־פני הסלע ויאמר להם שמעו־
11 נא המרים המן־הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם
משה את־ידו ויך את־הסלע במטהו פעמים ויצאו
מים רבים ותשת העדה ובעירם: ס
12 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן יען לא־
האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא
תביאו את־הקהל הזה אל־הארץ אשר־נתתי להם:
13 המה מי מריבה אשר־רבו בני־ישראל את־יהוה
14 רביעי ויקדש בם: ס וישלח משה מלאכים
מקדש אל־מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה
ידעת את כל־התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו טו
מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים
16 ולאבתינו: ונצעק אל־יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך
ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך:
17 נעברה־נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה
מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד
18 אשר־נעבר גבלך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי
19 פן־בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני־ישראל
במסלה נעלה ואם־מימיך נשתה אני ומקני ונתתי
מכרם רק אין־דבר ברגלי אעברה: ויאמר לא תעבר כ
21 ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: וימאן
אדום נתן את־ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו:
פ
22 חמישי ויסעו מקדש ויבאו בני־ישראל כל־העדה הר ההר:
23 שלישי ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן בהר ההר על־גבול
24 בשחן מחוברין ארץ־אדום לאמר: יאסף אהרן אל־עמיו כי לא יבא
אל־הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר־מריתם
את־פי למי מריבה: קח את־אהרן ואת־אלעזר בנו כה
26 והעל אתם הר ההר: והפשט את־אהרן את־בגדיו
והלבשתם את־אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם:
27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל־הר ההר לעיני
28 כל־העדה: ויפשט משה את־אהרן את־בגדיו וילבש
אתם את־אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד
29 משה ואלעזר מן־ההר: ויראו כל־העדה כי גוע אהרן
ויבכו את־אהרן שלשים יום כל בית ישראל:
ס וישמע הכנעני מלך־ערד ישב הנגב כי א כא
בא

de entre la compaña: que à ſantuario de .A. conta-
minò, aguas de apartamiento no fue eſparzido ſobre
èl, imundo él. Y ſerá à ellos por fuero perpetuo: 21
y eſtillán aguas del apartamiento lavará ſus paños; y
el tocán en aguas del apartamiento; ſe imundará haſta la
tarde. Y todo lo que tocáre en èl el imundo, ſe imun- 22
dará: y la alma la tocán, ſe imundará haſta la tarde.

C A P. 20.

Y Viniéron hijos de Iſraél, toda la compaña à deſier- 1
to de Sin el mes el primero, y eſtuvo el pueblo
en Kadès: y muriò alli Miryam, y fue enterrada
alli. Y no fue aguas à la compaña: y congregáronſe 2
contra Moſeh, y contra Aaron. Y barajò el pueblo con 3
Moſeh: y dixeron por dezir, y oxala nos transieramos,
en tranſirſe nueſtros hermanos delante de .A.. Y por 4
que truxiſtes à congrega de .A. al deſierto el eſte: para
morir alli nós, y nueſtras beſtias ?. Y por que nôs hizi- 5
ſtes ſubir de Egypto, para traèr à nós al lugar el malo
el eſte ? no lugar de ſimiente y higuera y vid y granada,
y aguas no para bever. Y vino Moſeh y Aaron de de- 6
lante la congrega, à puerta de tienda del plazo, y echá-
ronſe ſobre ſus faces: y apareciòſe honra de .A. à ellos.
* Y hablò .A. à Moſeh por dezir. Toma a la vara, y haz 7 8 III
congregar à la compaña, tu y Aaron tu hermano, y hab- II
laréys à la peña à ſus ojos, y dará ſus aguas: y ſacaras EST.
para ellos aguas de la peña, y abrevarás à la compaña, y à JUN-
ſus beſtias. Y tomó Moſeh à la vara de delante .A.: como 9 TAS.
le encomendò. Y hizieron congregar Moſeh y Aaron 10
à la congrega, delante de la peña: y dixo à ellos, oíd
ahora los rebeldes, ſi de la peña la eſta ſacaremos à vós
aguas ?. Y alçó Moſeh à ſu mano, y hirió à la peña con 11
ſu vara dos vezes: y ſalièron aguas muchas, y bevió la
compaña, y ſus beſtias. Y dixo .A. à Moſeh y à Aaron, 12
por que no creyſtes en mi, para ſantificarme à ojos de hi-
jos de Iſraél: por tanto no traereys à la congrega la es-
ta, à la tierra que di à ellos. Ellas aguas de baraja: que 13
barajáron hijos de Iſraél con .A.: y ſantificóſe en ellos.
* Y embiò Moſeh menſageros de Kadés, à Rey de E- 14 IV
dóm: aſſi dixo tu hermano Iſraél, tu ſupiſte à toda la fa-
tiga que nós aconteciò. Y decendieron nueſtros pad- 15
res à Egypto, y eſtuvimos en Egypto dias muchos: y
hiziéron mal à nós los Egypcios, y à nueſtros padres.
Y clamamos à .A., y oyò nueſtra voz, y embiò Angel 16
y ſaconos de Egypto: y he nós en kadès, ciudad de
cabo de tu termino. Paſſarémos ahora por tu tierra, no 17
paſſarèmos por campo, y por viña, y no beverémos
aguas de pozo: carrera del Rey andarèmos, no acoſta-
rémos à derecha y à yzquierda, haſta que paſſémos tu
termino. Y dixo à él Edom; no paſſarás por mi: por 18
quanto con la eſpada ſaldré à tu encuentro. Y dixeron 19
à él hijos de Iſraél, por la calçada ſubirémos; y ſi tus
aguas bevieremos yo y mis ganados, y daré ſu precio:
decierto no coſa (DANAREMOS, SOLO) con mis compa-
ñas paſſaré. Y dixo, no paſſarás: y ſaliò Edom à ſu en- 20
cuentro; con pueblo grave, y con mano fuerte. Y no 21
quiſo Edóm, dexar à Iſraél paſſar por ſu termino: y
acoſtóſe Iſraél de ſobre él. * Y movieronſe de Kadés: y 22 V
vinieron hijos de Iſraél, toda la compaña à Or el mon- III
te. Y dixo .A. à Moſeh y à Aaron en Or el monte, ſob- 23 EST.
re termino de tierra de Edom, por dezir. Sea apaña- 24 JUN
do Aaron à ſus pueblos, que no vendrá à la tierra que TAS.
di à hijos de Iſraél: por que rebellaſtes à mi dicho, por
aguas de baraja. Toma à Aaron y à Elhazar ſu hijo: y 25
haz ſubir à ellos, à Or el monte. Y haz deſnudar à 26
Aaron à ſus paños, y hazerloshas veſtir à Elhazár ſu
hijo: y Aaron ſerá apañado, y morirá alli. Y hizo 27
Moſeh como encomendó .A.: y ſubieron à Or el
monte, à ojos de toda la compaña. Y hizo deſnu- 28
dar Moſeh à Aaron à ſus paños, y hizo veſtir à el-
los à Elhazár ſu hijo; y muriò Aaron alli en cabeça
del monte: y decendiò Moſeh, y Elhazár del mon-
te. Y vieron toda la compaña que ſe tranſiò Aaron: 29
y lloráron à Aaron treinta dias, toda caſa de Iſraél.

C A P. 21.

Y Oyò el Kenaanèo Rey de Ha- 1
rad, morador del Meridion; que
vi-

vino Iſraél carrera de los eſculcas: y peleo con Iſraél, y
2 captivò dèl captiverio. Y prometió Iſraél promeſſa à
.A., y dixo: ſi dando dieres al pueblo el eſte en mi ma-
3 no, y deſtruiré à ſus ciudades. Y oyò .A. en voz de Iſ-
raèl, y dió al Kenaanèo, y deſtruyó à ellos y à ſus ciu-
4 dades: y llamó nombre del lugar Hormá. Y moviè-
ronſe de Or el monte, carrera de mar de Suph, para ro-
deár à tierra de Edom: y acortóſe alma del pueblo en la
5 carrera. Y habló el pueblo contra Dios, y contra Mo-
ſeh; por que nós hiziſtes ſubir de Egypto, para morir
en el deſierto? que no pan y no aguas; y nueſtra alma
6 tiene faſtidio con el pan el liviano. Y embiò .A. en el
pueblo, à los culebros los ardientes; y mordieron al pueb-
7 lo: y murió pueblo mucho de Iſraél. Y vino el pueblo
à Moſeh, y dixeron, pecámos, que hablamos en .A.,
y en ti; óra à .A., y quite de ſobre nós al culebro: y hi-
8 zo oracion Moſeh por el pueblo. Y dixo .A. à Moſeh,
haz à ti (CULEBRO) ardiente, y pon à èl ſobre pendon:
9 y ſerá todo el mordido, y verá à èl, y ſanará. Y hizo
Moſeh culebro de bronce, y puſolo ſobre el pendon: y
era ſi mordia el culebro à varon; y catáva à culebro del
VI 10 bronce y ſanáva. * Y movieronſe hijos de Iſraél: y po-
11 ſáron en Obot. Y moviéronſe de Obot: y poſáron
en montònes de los Habarim, en el deſierto que ſobre
12 faces de Moab, de naciente del Sol. De alli ſe movie-
13 ron: y poſáron en arroyo de Zèred. De alli ſe movié-
ron, y poſáron de allende de Arnòn, que en el deſierto;
el ſalièn de termino del Emorèo: que Arnòn termino
14 de Moab, entre Moab y entre el Emoréo. Por tanto es
dicho; en libro de Peléas de .A., à las que hizo en el (MAR
DE) Suph; y à (MILAGROS DE) los arroyos de Arnòn.
15 Y corriente de los arroyos: que ſe eſtiende à eſtar en Ar;
16 y ſe junta à termino de Moab. Y de alli à Beer: èl el
pozo que dixo .A. à Moſeh; junta al pueblo, y daré à
17 ellos aguas. Entonces cantó Iſraél, à la cancion la eſta:
18 ſube pozo, cantad à èl. Pozo caváronlo Señores, ta-
járonlo Principes del pueblo, con el eſcrivano con ſus
19 bordones: y de deſierto à Matanà. Y de Matanà, à Na-
20 halièl: y de Nahalièl, à Bamot. Y de Bamot al valle,
que en campo de Moab, cabeça del collado: y catava
VII 21 ſobre faces del Yeſimòn. * Y embiò Iſraél menſageros;
IV 22 à Sihon Rey del Emoréo, por dezir. Paſſaré por tu tier-
EST. ra, no acoſtarémos por campo ni por viña, no beveré-
JUN- mos aguas de pozo: por carrera del Rey andarèmos,
TAS. 23 haſta que paſſémos tu termino. Y no dexò Sihon à Iſraél
paſſar por ſu termino, y juntò Sihon à todo ſu pueblo,
y ſalió à encuentro de Iſraél al deſierto, y vino à Yaaz:
24 y peleò con Iſraél. Y hirióle Iſraél à hilo de eſpada: y
heredó à ſu tierra, de Arnón haſta Yabok, haſta hijos
25 de Hamon; que fuerte termino de hijos de Hamon. Y
tomó Iſraél à todas las ciudades las eſtas: y eſtuvo Iſ-
raél à todas las ciudades del Emorèo; en Hesbon, y
26 en todas ſus aldeas. Que Hesbon ciudad de Sihon Rey
del Emorèo ella: y èl peleó con Rey de Moab el pri-
mero; y tomó à toda ſu tierra de ſu mano haſta Ar-
27 nón. Por tanto dizen los proverbiantes, venid à Hes-
bon: ſea fraguada, y ſea compueſta ciudad de Sihon.
28 Que fuego ſalió de Hesbon; flama de ciudad de Si-
hon: quemó Ar de Moab, dueños de altares de Ar-
29 nón. Guay de ti Moab, te perdiſte pueblo de Kemós:
dió ſus hijos eſcapadizos, y ſus hijas en el captive-
30 rio, à Rey del Emoréo Sihon. Y ſu Reyno perdió
Hesbon, haſta Dibon: y deſolamoſlos haſta Nophah;
31 que haſta Médba. Y eſtuvo Iſraél en tierra del Emo-
32 réo. Y embió Moſeh à eſculcar à Jahzér, y prendie-
33 ron ſus aldeas: y deſterró al Emorèo que alli. Y ca-
táron y ſubieron carrera del Baſſan: y ſalió Og Rey
del Baſſán à ſu encuentro, èl y todo ſu pueblo à la
34 pelea à Edréi. Y dixo .A. à Moſeh, no temas dèl, que
en tu mano di à él, y à todo ſu pueblo, y à ſu tier-
ra: y harás à él como hiziſte à Sihon Rey del Emo-
35 réo, que eſtán en Hesbon. Y hirièron a èl y a ſus
hijos, y a todo ſu pueblo, haſta que no remanció
a él remanecido: y heredáron a ſu tierra.

C A P. 22.

1 Y Movieronſe hijos de Iſraél: y poſáron en llanuras de
Moab

בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו
2 שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם־נתן תתן
3 את־העם הזה בידי והחרמתי את־עריהם: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את־הכנעני ויחרם אתהם
ואת־עריהם ויקרא שם־המקום חרמה: פ
4 ויסעו מהר ההר דרך ים־סוף לסבב את־ארץ אדום
ה ותקצר נפש־העם בדרך: וידבר העם באלהים
ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
6 לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את־העם
7 וימת עם־רב מישראל: ויבא העם אל־משה ויאמרו
חטאנו כי־דברנו ביהוה ובך התפלל אל־יהוה ויסר
8 מעלינו את־הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר
יהוה אל־משה עשה לך שרף ושים אתו על־נס והיה
9 כל־הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת
וישמהו על־הנס והיה אם־נשך הנחש את־איש והביט
ששי י אל־נחש הנחשת וחי: * ויסעו בני ישראל ויחנו באבת:
11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על־פני
12 מואב ממזרח השמש: משם נסעו ויחנו בנחל זרד:
13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא
מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין
14 האמרי: על־כן יאמר בספר מלחמת יהוה את־והב
טו בסופה ואת־הנחלים ארנון: ואשד הנחלים אשר
16 נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם בארה
הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את־העם
17 ואתנה להם מים: ס אז ישיר ישראל את־
18 השירה הזאת עלי באר ענו־לה: באר חפרוה שרים
כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר
נ 19 מתנה: וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: ומבמות
הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על־
פני הישימן: פ
שביעי 21 וישלח ישראל מלאכים אל־סיחן מלך־האמרי לאמר:
רביעי 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי
כשהן מחוברין 23 באר בדרך המלך נלך עד אשר־נעבר גבלך: ולא־
נתן סיחן את־ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את־
כל־עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה
24 וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי־חרב ויירש את־
ארצו מארנן עד־יבק עד־בני עמון כי עז גבול בני עמון:
כה ויקח ישראל את כל־הערים האלה וישב ישראל
26 בכל־ערי האמרי בחשבון ובכל־בנתיה: כי חשבון
עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
27 הראשון ויקח את־כל־ארצו מידו עד־ארנן: על־כן
יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון:
28 כי־אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער
29 מואב בעלי במות ארנן: אוי־לך מואב אבדת עם־
כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי
ל סיחון: ונירם אבד חשבון עד־דיבן ונשים עד־נפח
31 32 נקוד על ר׳ ויורש קרי אשר עד־מידבא: וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח
משה לרגל את־יעזר וילכדו בנתיה ויירש את־האמרי
33 אשר־שם: ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך־
הבשן לקראתם הוא וכל־עמו למלחמה אדרעי:
34 ויאמר יהוה אל־משה אל־תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת־כל־עמו ואת־ארצו ועשית לו כאשר עשית
לה לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו
ואת־בניו ואת־כל־עמו עד־בלתי השאיר־לו שריד
כב א ויירשו את־ארצו: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות
מואב

מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

ס ס ס

פ׳ מ
וַיַּרְא בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל 2
לָאֱמֹרִי׃ וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא 3
וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן 4
עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר
אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת
הַהִוא׃ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוֹרָה ה
אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב
מִמֻּלִי׃ וְעַתָּה לְכָה־נָּא אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־ 6
עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־
הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר
יוּאָר׃ וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ 7
אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי בָלָק׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ 8
פֹה הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה
אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־מוֹאָב עִם־בִּלְעָם׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־ 9
בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ וַיֹּאמֶר בִּלְעָם י
אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפֹּר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃
הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה 11
לְכָה קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֶם בּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיו׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאֹר 12
אֶת־הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא׃ * וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר 13 שני חמשי בשהן מחוברין
אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לְתִתִּי
לַהֲלֹךְ עִמָּכֶם׃ וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק 14
וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם הֲלֹךְ עִמָּנוּ׃ וַיֹּסֶף עוֹד בָּלָק שְׁלֹחַ טו
שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֵלֶּה׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ 16
לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אַל־נָא תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי׃
כִּי־כַבֵּד אֲכַבֶּדְךָ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה 17
וּלְכָה־נָּא קָבָה־לִּי אֵת הָעָם הַזֶּה׃ וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר 18
אֶל־עַבְדֵי בָלָק אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב
לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה אוֹ
גְדוֹלָה׃ וְעַתָּה שְׁבוּ נָא בָזֶה גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה 19
וְאֵדְעָה מַה־יֹּסֵף יְהוָה דַּבֵּר עִמִּי׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים כ
אֶל־בִּלְעָם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ
הָאֲנָשִׁים קוּם לֵךְ אִתָּם וְאַךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־
אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה׃ * וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר 21 שלישי
וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם־שָׂרֵי מוֹאָב׃ וַיִּחַר־אַף 22
אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ
לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ׃ וַתֵּרֶא 23
הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ
וַתֵּט הָאָתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיַּךְ בִּלְעָם אֶת־
הָאָתוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדָּרֶךְ׃ וַיַּעֲמֹד מַלְאַךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל 24
הַכְּרָמִים גָּדֵר מִזֶּה וְגָדֵר מִזֶּה׃ וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־ כה
מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּלָּחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת־רֶגֶל בִּלְעָם
אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֶף לְהַכֹּתָהּ׃ וַיּוֹסֶף מַלְאַךְ־יְהוָה עֲבוֹר 26
וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לִנְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאול׃
וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּרְבַּץ תַּחַת בִּלְעָם 27
וַיִּחַר־אַף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת־הָאָתוֹן בַּמַּקֵּל׃ וַיִּפְתַּח יְהוָה 28
אֶת־פִּי הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מֶה־עָשִׂיתִי לְךָ כִּי
הִכִּיתַנִי זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים׃ וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאָתוֹן כִּי 29
הִתְעַלַּלְתְּ בִּי לוּ יֶשׁ־חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עַתָּה הֲרַגְתִּיךְ׃
וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל־בִּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־ ל
רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי
לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃ וַיְגַל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בִלְעָם 31
וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלֻפָה בְּיָדוֹ

ויקד

Moab; de la otra parte del Yarden de Yerehó.
Aſt. Juezes Cap. 11.

B A L A K.

Y Vidó Balak hijo de Zipór: à todo lo que hizo Iſ- 2 P.40.
raél al Emoréo. Y temió Moab por el pueblo 3
mucho, que mucho èl: y quexóſſe Moab, por
hijos de Iſraél. Y dixo Moab à viejos de Midian; aho- 4
ra lamerán la congrega à todos nueſtros derredores,
como lamer el buey à verdura del campo: y Balak
hijo de Zipór Rey de Moab en la hora la eſſa. Y embió 5
menſageros à Bilham hijo de Beór, à Petór que cerca
el rio, tierra de hijos de ſu pueblo, para llamar à él:
por dezir, he pueblo ſalió de Egypto, he cubrió à ſu-
perficie de la tierra, y èl eſtán de eſcuentra mi. Y 6
aora anda ruègo maldize por mi al pueblo el eſte, que
fuerte èl mas que yo, quiça podrè herirémos en èl,
y deſterrarloè de la tierra: que ſé al que bendixères
bendito; y al que maldixéres ſerá maldito. Y andu- 7
vièron viejos de Moab, y viejos de Midián, y hechi-
ços en ſu mano: y viniéron à Bilham, y habláron à
èl palabras de Balak. Y dixo à ellos, durmid aqui eſ- 8
ta noche, y tornaré à vós repueſta; como habláre .A.
à mi: y eſtuvièron ſeñores de Moab con Bilham. Y 9
vino Dios à Bilham: y dixo quien los varones los eſ-
tos contigo?. Y dixo Bilham à Dios: Balak hijo de 10
Zipór Rey de Moab embió à mi. He el pueblo el ſa- 11
lièn de Egypto; y cubrió à ſuperficie de la tierra: aho-
ra anda maldize por mi à èl, quiça podre peleár con
èl, y deſterrarloé. Y dixo Dios à Bilham, no andes 12
con ellos: no maldigas al pueblo que bendito èl. *Y 13 II
levantóſe Bilham por la mañana; y dixo à ſeñores de V
Balak, andad à vueſtra tierra: que no quiére .A. de- EST.
xarme para andar con vós. Y levantáronſe ſeñores 14 JUNTAS.
de Moab, y viniéron á Balak: y dixeron, no quiére
Bilham andar con nós. Y añadió mas Balak: embiar 15
ſeñores, muchos y honrados mas que eſtos. Y vinié- 16
ron à Bilham: y dixeron à èl; aſſi dixo Balak hijo
de Zipór, no aora te vedes de andar à mi. Que 17
honrar te honraré mucho; y todo lo que dixères á
mi haré: y anda ruego maldize por mi, al pueblo el
eſte. Y reſpondió Bilham, y dixo à ſiervos de Ba- 18
lak; ſi diére à mi Balak hinchimiento de ſu caſa,
plata, y oro: no puedo paſſár à dicho de .A. mi
Dios; por hazer (COSA) pequeña o grande. Y aora 19
eſperad ruego aqui tambien vós eſta noche: y ſabrè
lo que añadirá .A. hablar conmigo. Y vino Dios à 20
Bilham de noche, y dixo à èl, ſi para llamar à ti vi-
niéron los varones; levantate anda con ellos: y ſalvo a
la coſa que habláre à ti, à ella harás. *Y levantóſe Bil- 21 III
ham por la mañana, y cinchó à ſu aſna: y anduvo
con ſeñores de Moab. Y ereció furor de Dios por 22
que andán èl; y paróſe Angel de .A. en la carrera por
atorcedor à él: y èl montán ſobre ſu aſna, y dos ſus
moços con èl. Y vido la aſna à Angel de .A. eſtán en 23
la carrera, y ſu eſpada deſvaynada en ſu mano; y a-
coſtóſe la aſna de la carrera, y anduvo en el campo:
y hirió Bilham à la aſna para inclinarla à la carrera.
Y eſtuvo Angel de .A. en ſendero de las viñas: valla- 24
do de aqui, y vallado de aqui. Y vido la aſna à 25
Angel de .A. y apretóſe à la pared, y apretó à pié de
Bilham à la pared: y añadió para herirla. Y añadió 26
Angel de .A. paſſár: y eſtuvo en lugar eſtrecho;
que no carrera para acoſtar, à derecha ni à yzquier-
da. Y vido la aſna à Angel de .A.; y echóſe de- 27
baxo de Bilham: y ereció furor de Bilham, y hi-
rió à la aſna con la vará. Y abrió .A. à boca de 28
la aſna: y dixo à Bilham, que hize à ti, que me
heriſte eſtas tres vezes?. Y dixo Bilham à la aſ- 29
na, por que te burlaſte en mi: oxala huviera eſ-
pada en mi mano, que aora te matára. Y dixo la 30
aſna à Bilham, decierto yo tu aſna que montaſte
ſobre mi deſde tu ſer, haſta el dia el eſte; ſi uzar uzè
para hazer à ti aſſi? y dixo no. Y deſcubrió. A. 31
à ojos de Bilham, y vido à Angel de .A. parádo
en la carrera, y ſu eſpada deſvaynada en ſu mano:

Y

32 y humillóſe y encorvóſe a ſus faces. Y dixo à èl
Angel de .A.; ſobre que heriſte à tu aſna eſtas tres ve-
zes? he yo ſali por atorcedor, por que atorció la carre-
33 ra à eſcuentra mi. Y vidome la aſna, y acoſtòſe de de-
lante mi eſtas tres vezes: (QUE) ſi no ſe acoſtára de de-
lante de mi, que aora tambien à ti matára, y à ella avi-
34 viguára. Y dixo Bilham à Angel de .A., pequè; que
no ſupe que tu parado à mi encuentro en la carrera: y
35 aora ſi mal en tus ojos tornarmée?. Y dixo Angel de
.A. à Bilham, anda con los varones; y ſalvo a la palab-
ra que hablàre à ti à ella habláras: y anduvo Bilham
36 con ſeñores de Balak. Y oyó Balak que vino Bilham: y
ſaliò a ſu encuentro a ciudad de Moab, que ſobre ter-
37 mino de Arnon; que en cabo del termino. Y dixo Ba-
lak à Bilham, decierto embiando embié à ti para lla-
marte, por que no anduviſte à mi? ſi decierto no pue-
38 do honrarte?. Y dixo Bilham à Balak, he vine à ti;
aora, ſi poder podrè hablar ninguna coſa? la palabra
IV 39 que puſiére Dios en mi boca à ella hablarè. * Y an-
VI duvo Bilham con Balak: y vinieron à Kiriat Huçot.
EST. 40 Y degolló Balak vacas y ovejas: y embió à Bilham;
JUN- 41 y à los ſeñores que con èl. Y fue por la mañana; y
TAS. tomó Balak à Bilham y hizolo ſubir a altares del Ba-
hal: y vido de alli cabo del pueblo.

CAP. 23.

1 Y Dixo Bilham à Balak, fragua a mi aqui ſiete aras: y
2 apareja à mi aqui; ſiete toros, y ſiete barvezes. Y
hizo Balak como hablò Bilham: y alçò Balak, y
3 Bilham toro y barvez en la ara. Y dixo Bilham à Balak,
párate ſobre tu alçacion, y andaré, quiça ſe encontra-
rá .A. a mi encuentro, y palabra que me moſtráre y de-
4 nunciarè a ti: y anduvo ſolo. Y encontróſe Dios à Bil-
ham: y dixo a èl, a ſiete las aras ordené, y alcé toro y
5 barvez en la ara. Y puſo .A. palabra en boca de Bilham:
6 y dixo torna à Balak, y aſſi hablarás. Y tornóſe a èl,
y he parado ſobre ſu alçacion: èl y todos ſeñores de
7 Moab. Y tomó ſu proverbio y dixo: de Aram me guió
Balak, Rey de Moab, de montes de Oriente; anda
8 maldize por mi à Iahacob: y anda enſaña à Iſraél. Por
que maldiziré (lo que) no maldixo Dios? y por que
9 enſañaré (lo que) no enſaño .A.?. Que de cabeça de pe-
ñas lo vèo; y de collados lo miro: he pueblo à ſolas mo-
10 ra, y en las gentes no ſerá contado. Quien contó pol-
vo de Iahacob; y numero de quarta parte de Iſraél?
muera mi alma muerte de derechos; y ſea mi poſtrimería
11 como él. Y dixo Balak à Bilham; que hiziſte à mi? pa-
ra maldezir mis enemigos te tomè; y he bendixiſte ben-
12 diziendo. Y reſpondió y dixo: decierto à lo que puſié-
V 13 re .A. en mi boca; á ello guardaré para hablar. * Y dixo
á èl Balak, anda agora comigo á lugar otro, que lo ve-
rás de alli; ſalvo ſu cabo verás y todo él no verás: y
14 maldizelo por mi de alli. Y tomólo en campo de ata-
layas, en cabeça del collado: y fraguó ſiete aras, y alçó
15 toro y barvez en la ara. Y dixo á Balak eſtá aqui ſobre
16 tu alçacion: y yo ſerè encontrado aqui. Y encon-
tróſe .A. à Bilham; y puſo palabra en ſu boca: y dixo,
17 tornate à Balak, y aſſi hablarás. Y vino à èl, y he èl
parado ſobre ſu alçacion, y ſeñores de Moab con él:
18 y dixo à él Balak, que hablò .A.?. Y tomó ſu pro-
verbio y dixo: levantate Balak y oye; eſcucha mis pa-
19 labras hijo de Zipór. No varon Dios y (que) mien-
ta, y hijo de hombre y (que) ſe arrepienta: ſi èl dixo
20 y no hará? y hablò y no lo afirmará?. He bendezir
21 tomè: y (DE) bendezir no revocarè. No miró tortu-
ra en Iahacob; y no vido falſedad en Iſraél: .A. ſu
22 Dios con èl; y jubilacion de Rey con èl. Dios ſacán
à ellos de Egypto: como fortalezas de unicornio à él.
23 Que no aguero en Iahacob; y no hechiço en Iſraél:
como hora ſerá dicho à Iahacob y à Iſraél; que obró
24 Dios. He pueblo como leon ſe levantará; y como
leon ſe enxalçará: no yazerá haſta que coma arreba-
*VI 25 tadura; y ſangre de matádos beva. Y dixo Balak à
VII Bilham; tambien maldezir no lo maldigas: tam-
EST: 26 biem bendezir no lo bendigas. Y reſpondió Bilham
JUN- y dixo à Balak: decierto hablé à ti por dezir; todo
TAS. 27 lo que habláre .A., à èl harè. * Y dixo Balak à-
Bil-

32 ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה על־
מה הכית את־אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי
33 יצאתי לשטן כי־ירט הדרך לנגדי: ותראני האתון
ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה
34 גם־אתכה הרגתי ואותה החייתי: ויאמר בלעם אל־
מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב
לקראתי בדרך ועתה אם־רע בעיניך אשובה לי:
לה ויאמר מלאך יהוה אל־בלעם לך עם־האנשים ואפס
את־הדבר אשר־אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם
36 עם־שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
לקראתו אל־עיר מואב אשר על־גבול ארנן אשר
37 בקצה הגבול: ויאמר בלק אל־בלעם הלא שלח
שלחתי אליך לקרא־לך למה לא־הלכת אלי האמנם
38 לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל־בלק הנה־באתי
אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים
רביעי 39 אלהים בפי אתו אדבר: * וילך בלעם עם־בלק ויבאו
ששי כשהן מ קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
מחוברין 41 ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את־בלעם
כג א ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם: ויאמר בלעם
אל־בלק בנה־לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה
2 שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר
3 בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם
לבלק התיצב על־עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה
4 לקראתי ודבר מה־יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר
אלהים אל־בלעם ויאמר אליו את־שבעת המזבחת
ה ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר בפי
6 בלעם ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר: וישב אליו
7 והנה נצב על־עלתו הוא וכל־שרי מואב: וישא משלו
ויאמר מן־ארם ינחני בלק מלך־מואב מהררי־קדם
8 לכה ארה־לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא
9 קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: כי־מראש צרים
אראנו ומגבעות אשורנו הן־עם לבדד ישכן ובגוים
י לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את־רבע
ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו:
11 ויאמר בלק אל־בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך
12 והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
חמישי 13 בפי אתו אשמר לדבר: * ויאמר אליו בלק לך־נא אתי
אל־מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
14 וכלו לא תראה וקבנו־לי משם: ויקחהו שדה צפים
אל־ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
טו במזבח: ויאמר אל־בלק התיצב כה על־עלתך ואנכי
16 אקרה כה: ויקר יהוה אל־בלעם וישם דבר בפיו
17 ויאמר שוב אל־בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנו נצב
על־עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה־דבר
18 יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי
19 בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן־אדם ויתנחם ההוא
כ אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי
21 וברך ולא אשיבנה: לא־הביט און ביעקב ולא־ראה
22 עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל
23 מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא־נחש
ביעקב ולא־קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל
24 מה־פעל אל: הן־עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא
כה ישכב עד־יאכל טרף ודם־חללים ישתה: ויאמר בלק
אל־בלעם גם־קב לא תקבנו גם־ברך לא תברכנו:
ששי שביעי 26 ויען בלעם ויאמר אל־בלק הלא דברתי אליך לאמר
כשהן מחוברין 27 כל אשר־ידבר יהוה אתו אעשה: * ויאמר בלק אל־
בלעם

בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני
האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש 28
הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל 29
בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל 30
פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך א כד
את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים
וישת אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את 2
ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא 3
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם
העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל 4
וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: ה
כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע 6
יהוה כארזים עלי מים: יזל מים מדליו 7
וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא
מלכתו: אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו 8
יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ:
כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך 9
ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל י
בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים:
ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד 11
אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר 12
בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת
אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא 13
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדבר: * ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך 14 שביעי
אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:
וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער טו
ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי 16
אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי
עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב 17
דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה 18
אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל
עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד 19
מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר כ
ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן 21
מושבך ושים בסלע קנך: כי אם יהיה 22
לבער קין עד מה אשור תשבך: וישא 23
משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל:
וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם 24
הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקמו כה
וגם בלק הלך לדרכו:

פ

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל א כה
בנות מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן 2
ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל 3
לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: ויאמר 4
יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע
אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל ה
הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה 6
איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את
המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל

והמה

בראש עמוד סימן בי״ה שמו

Bilham; anda ruego tomarteé a lugar otro: quiça
plazerá en ojos de Dios; y maldezirloás por mi de
alli. Y tomò Balak á Bilham: en cabeça de Peór, el 28
çatán ſobre faces del Yeſimón. Y dixo Bilham á Ba- 29
lak; fragua á mi aqui ſiete aras; y haze aparejár á mi
aqui ſiete toros y ſiete barvezes. Y hizo Balak co- 30
mo dixo Bilham; y alçò toro y barvez en la ara.

C A P. 24.

Y Vido Bilham que bueno en ojos de .A. para 1
bendezir á Iſraél, y no anduvo como vez en vez
á encuentro de agueros; y puſo al deſierto ſus
faces. Y alçó Bilham a ſus ojos, y vido á Iſraél morán 2
por ſus tribos: y fue ſobre èl eſpirito de Dios. Y to- 3
mó ſu proverbio y dixo; dicho de Bilham hijo de
Behór, y dicho del varon abierto de ojo. Dicho de 4
oyèn dichos de Dios; que viſion del abaſtádo vido;
caìdo y deſcubierto de ojos. Quanto ſe aboniguáron 5
tus tiendas Iahacob! tus moradas Iſraél. Como ar- 6
royos fueron tendidos, como huertas cerca rio, co-
mo ſándalos que plantò .A. como alarzes cerca aguas.
Eſtillará aguas de ſus apozadéros, y ſu ſimiente en 7
aguas muchas: y enaltecerſeá mas que Agag ſu Rey, y
enxalçarſeá ſu reyno. Dios ſacán à él de Egypto; co- 8
mo fortalezas de unicornio á él: conſumirá gentes
ſus anguſtiadores, y ſus hueſſos roerá, y (con) ſus
ſaetas llagará. Arrodillò, yaziò como leon, y como 9
leoncillo quien lo levantará? tus bendizientes bendi-
to, y tus maldizientes maldito. Y ereciò furor de 10
Balak en Bilham; y batiò a ſus palmas; y dixo Balak à
Bilham, para maldezir mis enemigos te llamé, y he
bendixiſte bendiziendo eſtas tres vezes. Y ahora hu- 11
yete à tu lugar; dixe, honrar te honraré, y he te ve-
dò .A. de honra. Y dixo Bilham à Balak, decierto 12
tambien à tus menſageros que embiaſte à mi, hablé
por dezir. Si dieſſe à mi Balak hinchimiento de ſu caſa 13
de plata y oro, no podré para paſſar á dicho de .A.;
para hazer (COSA) buena, o mala de mi coraçon; lo
que habláre .A. à él hablaré. * Y ahora, he yo andán 14 VII
à mi pueblo: anda aconſejartehé, lo que hará el pueb-
lo el eſte à tu pueblo, en poſtrimería de los dias. Y 15
tomò ſu proverbio y dixo; dicho de Bilham hijo de
Behor; y dicho del varon abierto de ojo. Dicho de 16
oyen dichos de Dios, y ſabien ſaber del Alto; viſion
del Abaſtádo vido; caìdo y deſcubierto de ojos. Ver- 17
loé y no ahora; mirarloé, y no cercáno; armóſe es-
trella de Iahacob, y levantarſeá ceptro de Iſraél, y
llagará à rincones de Moab, y derrocará todos hijos
de Set. Y ſerá Edom heredad, y ſerá heredad Sehir 18
de ſus enemigos: y Iſraél hazièn fonſado. Y podeſta- 19
rá de Iahacob: y hará perder remanecido de ciudad.
Y vido á Amalèk, y tomó ſu proverbio y dixo: 20
principio de gentes Amalèk, y ſu poſtrimería perpe-
tua perdida. Y vido al Kenéo; y tomó ſu proverbio 21
y dixo: fuerte tu morada, y pon en la peña tu nido.
Que ſi fuere por eſcombramiento Kain? (SERA) haſta 22
que Aſſúr te captive. Y tomó ſu proverbio y dixo: 23
guay, quien vivira (EN TIEMPO) de ſu poner (DIOS
A) eſtos?. Y navios de mano de Romanos, y afligi- 24
rán à Aſſúr, y afligirán à Heber: y tambien ellos pa-
ra ſiempre perdidos. Y levantóſe Bilham, y anduvo, 25
y tornòſe à ſu lugar: y tambien Balak anduvo à ſu
carrera.

C A P. 25.

Y Eſtuvo Iſraél en los Sitim: y empeçó el pueb- 1
lo por errar con hijas de Moab. Y llamáron al 2
pueblo à ſacrificios de ſus Dioſes: y comiò el
pueblo, y encorváronſe à ſus dioſes. Y juntóſe Iſ- 3
raél à Baal Peòr: y erecio furor de .A. en Iſraél. Y 4
dixo .A. à Moſeh, toma à todos capitanes del pueb-
lo, y haz colgar à ellos à .A. delante el Sol: y
tornarſeá erecimiento de furor de .A. de Iſraél. Y 5
dixo Moſeh à juezes de Iſraél: matad cada uno
ſus varones los juntados à Báal Peór. Y he 6
varon de hijos de Iſraél viniên, y llegò à
ſus hermanos à la Midianita; à ojos de Moſeh,
y à ojos de toda compaña de hijos de Iſraél:

y

7 y ellos llorantes; à puerta de tienda del plazo. Y vido
Pinhas hijo de Elhazár hijo de Aaron el ſacerdote:
y levantóſe de entre la compaña, y tomó lança en ſu
8 mano. Y vino tras varon de Iſrael à la tienda, y
lanceò à ambos ellos, à varon de Iſraél, y à la mu-
ger por ſu quajar: y detuvoſe la mortandad de ſobre
9 hijos de Iſraél. Y fueron los muertos en la mortan-
dad: veinte y quarto mil.

Aft. Micha Cap. 5.

P I N H A S.

P. 41
10 11 Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Pinhas hijos de
Elhazár hijo de Aaron el ſacerdote, hizo tor-
nar à mi ſaña de ſobre hijos de Iſraél, en ſu
zelár á mi zelo entre ellos: y no acabè à hijos de
12 Iſraél con mi zelo. Por tanto dize: he yo dan à él à
13 mi firmamento paz. Y ſerá à él y à ſu ſemen empos
dél, firmamento de ſacerdocio perpetuo: por que
14 zeló por ſu Dios; y perdonó por hijos de Iſraél. Y
nombre de varon de Iſraél el herido, que fue herido
con la Midianita, Zimri hijo de Salú: mayoral de
15 caſa de padre del Simonita. Y nombre de la muger
la herida la Midianita Cozbi hija de Zur: cabeça de
16 gentes, caſa de padre en Midian él. Y hablò .A. à
17 Moſeh por dezir. Angúſtia à los Midianitas, y he-
18 rirèys à ellos. Que anguſtiántes ellos à vós con ſus
penſamientos que penſáron à vós por cauſa de Pe
hór: y por cauſa de Cozbi hija de mayoral de Mi-
dian ſu hermana, la herida en dia de la mortandad
por cauſa de Pehor.

C A P. 26.

1 Y Fue deſpues de la mortandad: y dixo .A. à
Moſeh, y à Elhazár hijo de Aaron el ſacerdo-
2 te, por dezir. Recebid à cuenta de toda com-
paña de hijos de Iſraél; de edad de veinte años y ar-
riba à caſa de ſus padres: todo ſalièn fonſado en Iſ-
3 raél. Y hablò Moſeh y Elhazár el ſacerdote à ellos
en llanuras de Moab: ſobre Yarden Yerehó, por de-
4 zir. De edad de veinte años y arriba: como enco-
mendó .A. à Moſeh, y hijos de Iſraél; los ſalientes
II 5 de tierra de Egypto. * Reuben primogenito de Iſ-
raél: hijos de Reuben, Hanoch linage del Hanochí,
6 à Palú linage del Paluy. A Hezròn linage del Hez-
7 roní: à Carmí linage del Carmí. Eſtos linages del
Reubenì: y fueron ſus contados quarenta y tres mil,
8 y ſiete cientos y treinta. Y hijos de Palù, Eliab.
9 Y hijos de Eliab, Nemuèl y Datan y Abirám: él
Datan, y Abirám llamados de la compaña, que ba-
rajáron contra Moſeh, y contra Aaron en compaña
10 de Korah; en ſu barajár contra .A.. Y abriò la tier-
ra a ſu boca y tragò à ellos y à Korah, en morir la
compaña: en quemár el fuego à dozientos y cincuen-
11 ta varones, y fueron por ſeñal. Y hijos de Korah no
12 murièron. Hijos de Simhon à ſus linages, à Nemuèl
linage del Nemuelì; à Yamin linage del Yaminì; à
13 Yahin linage del Yahinì. A Zerah linage del Zarhì:
14 à Saul linage del Saulì. Eſtos linages de Simhonì:
15 veinte y dos mil y dozientos. Hijos de Gad à ſus
linages; à Zefon linage del Zefonì; à Hagì linage
16 del Hagì; à Sunì linage del Sunì. A Oznì linage
17 del Oznì: à Erì linage del Erì. A Aród linage del
18 Arodì: à Arelì linage del Arelì. Eſtos linages de
hijos de Gad à ſus contados: quarenta mil y qui-
19 nientos. Hijos de Yehudá, Er y Onán: y murió
20 Her y Onán en tierra de Kenaan. Y fueron hijos
de Yehudá à ſus linages; à Selà linage del Selanì;
à Péres linage del Parſi: à Zérah linage del Zarhì.
21 Y fueron hijos de Péres; à Heſron linage del
22 Heſronì; à Hamul linage del Hamulí. Eſtos li-
nages de Yehudá à ſus contados: ſetenta y ſeys
23 mil y quinientos. , Hijos de Yſſachár à ſus
linages; Tolah linage del Tolahì: à Fuvá li-
24 nage del Funì. A Yaſub linage del Yaſubì:
25 à Simrón linage del Simronì. Eſtos linages
de Yſſachar à ſus contados; ſeſenta y quatro mil

מפטיר 7 והמה בכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן־אלעזר
8 בן־אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא
אחר איש־ישראל אל־הקבה וידקר את־שניהם את
איש ישראל ואת־האשה אל־קבתה ותעצר המגפה
9 מעל בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה
ועשרים אלף:

פ פ פ

פ' מא 10 11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: פינחס בן־אלעזר בן
אהרן הכהן השיב את־חמתי מעל בני־ישראל
בקנאו את־קנאתי בתוכם ולא־כליתי את־בני־ישראל
ואו קטיעא 12 בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את־בריתי שלום:
13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר
14 קנא לאלהיו ויכפר על־בני ישראל: ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את־המדינית זמרי בן־סלוא נשיא
טו בית־אב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית
כזבי בת־צור ראש אמות בית־אב במדין הוא:

פ

16 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: צרור את־המדינים
18 והכיתם אותם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר־
נכלו לכם על־דבר־פעור ועל־דבר כזבי בת־נשיא
מדין אחתם המכה ביום־המגפה על־דבר־פעור:

כו א ויהי אחרי המגפה פ
ויאמר יהוה אל־משה ואל אלעזר בן־אהרן הכהן
פיסקא באמצע פסוק 2 לאמר: שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל מבן
עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל־יצא צבא
3 בישראל: וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת
4 מואב על־ירדן ירחו לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה
כאשר צוה יהוה את־משה ובני ישראל היצאים
שני ה מארץ מצרים: * ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך
6 משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: לחצרן
7 משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: אלה
משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים
8 9 אלף ושבע מאות ושלשים: ובני פלוא אליאב: ובני
קריאי קרי אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא־דתן ואבירם קרואי
העדה אשר הצו על־משה ועל־אהרן בעדת־קרח
י בהצתם על־יהוה: ותפתח הארץ את־פיה ותבלע
אתם ואת־קרח במות העדה באכל האש את חמשים
11 ומאתים איש ויהיו לנס: ובני־קרח לא־מתו: ס
12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת
הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני:
13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי:
14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים
טו ס בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
16 לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: לאזני
17 משפחת האזני לערי משפחת הערי: לארוד משפחת
18 הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת
בני־גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס
19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען:
כ ויהיו בני־יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני
21 לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: ויהיו
בני־פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת
22 החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
23 אלף וחמש מאות: ס בני יששכר למשפחתם
24 תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני: לישוב
כה משפחת הישבי לשמרן משפחת השמרני: אלה
משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף

26 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ ס בְּנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד
מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל
27 מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלְאֵלִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַזְּבוּלֹנִי לִפְקֻדֵיהֶם
28 שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ס בְּנֵי יוֹסֵף
29 לְמִשְׁפְּחֹתָם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמָכִיר מִשְׁפַּחַת
הַמָּכִירִי וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת
ל הַגִּלְעָדִי׃ אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד אִיעֶזֶר מִשְׁפַּחַת הָאִיעֶזְרִי
31 לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקִי׃ וְאַשְׂרִיאֵל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרִאֵלִי
32 וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי׃ וּשְׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי
33 וְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי׃ וּצְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ
בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה
34 חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם
לה שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ ס אֵלֶּה בְנֵי־
אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשֻּׁתַלְחִי
36 לְבֶכֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי׃ וְאֵלֶּה
37 בְּנֵי שׁוּתָלַח לְעֵרָן מִשְׁפַּחַת הָעֵרָנִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
בְּנֵי־אֶפְרַיִם לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ
38 מֵאוֹת אֵלֶּה בְנֵי־יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ ס בְּנֵי
בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֶלַע מִשְׁפַּחַת הַבַּלְעִי לְאַשְׁבֵּל
מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לַאֲחִירָם מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי׃
39 לִשְׁפוּפָם מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי׃
מ וַיִּהְיוּ בְנֵי־בֶלַע אַרְדְּ וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאַרְדִּי לְנַעֲמָן
41 מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי׃ אֵלֶּה בְנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם
42 חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ ס אֵלֶּה בְנֵי־דָן
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּחָם מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
43 דָּן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ כָּל־מִשְׁפְּחֹת הַשּׁוּחָמִי לִפְקֻדֵיהֶם
44 אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס בְּנֵי אָשֵׁר
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת הַיִּמְנָה לְיִשְׁוִי מִשְׁפַּחַת
מה הַיִּשְׁוִי לִבְרִיעָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי׃ לִבְנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר
46 מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִּיאֵלִי׃ וְשֵׁם
47 בַּת־אָשֵׁר שָׂרַח׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־אָשֵׁר לִפְקֻדֵיהֶם
48 שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ס בְּנֵי
נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי
49 מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי׃ לְיֵצֶר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַת
נ הַשִּׁלֵּמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּפְקֻדֵיהֶם
51 חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וָאָלֶף שְׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים׃ פ
שלישי
52 53 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ
54 בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת׃ לָרַב תַּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט
נה תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יֻתַּן נַחֲלָתוֹ׃ אַךְ־בְּגוֹרָל
56 יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁמוֹת מַטּוֹת־אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ עַל־פִּי
57 הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃ ס וְאֵלֶּה
פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי
לִקְהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃
58 אֵלֶּה ׀ מִשְׁפְּחֹת לֵוִי מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי
59 וּקְהָת הוֹלִד אֶת־עַמְרָם׃ וְשֵׁם ׀ אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד
בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
ס אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם׃ וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן
אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר׃
61 וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃
62 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־זָכָר מִבֶּן־
חֹדֶשׁ וָמָעְלָה כִּי ׀ לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
63 לֹא־נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בערבת

y trezientos. Hijos de Zebulun à ſus lina- 26
ges, à Sered linage del Sardì, à Elon linage
del Elonì: à Yahleél, linage del Yahleelì.
Eſtos linages del Zebulonì à ſus contados; 27
ſeſenta mil y quinientos. Hijos de Joſeph à 28
ſus linages; Menaſſé y Ephráim. Hijos de 29
Menaſſé; à Mahir linage del Mahirì; y Mahir
engendrò à Gilhad: à Gilhad linage del Giladhì.
Eſtos hijos de Gilhad; Hiézer linage del Hiezrí: 30
à Hélek linage del Helkì. Y Aſrièl linage del 31
Aſrielì: y Sèhem linage del Sihmì. Y Semidá 32
linage del Semidaì: y Hépher linage del Heph-
rì. Y Zelopf had hijo de Hépher no fueron à 33
él hijos que ſalvo hijas: y nombre de hijas de
Zelopf had, Mahlá, y Noá, Hoglá, Milcá, y Tirſá.
Eſtos linages de Menaſſé: y ſus contados; cincuen- 34
ta y dos mil y ſiete cientos. Eſtos hijos de Ephráim 35
à ſus linages; à Sutélah linage del Sutalhy a Beher li-
nage del Bahari: a Tahan linage del Tahánì. Y eſtos 36
hijos de Sutélah: à Erán linage del Eranì. Eſtos 37
linages de hijos de Ephráim à ſus contados, trein-
ta y dos mil y quinientos: eſtos hijos de Joſeph
à ſus linages. Hijos de Binyamin à ſus linages: 38
à Belah linage del Balhy; a Asbel linage del As-
bely; a Ahirám linage del Ahiramy. A Se- 39
fuſam, linage del ſufamy, a Hufam linage
del Hufamì. Y fueron hijos de Belah, Ard y 40
Naamán: linage del Ardì, à Naamán linage del
Naamì. Eſtos hijos de Binyamin à ſus linages: 41
y ſus contados quarenta y cinco mil y ſeys cien-
tos. Eſtos hijos de Dan à ſus linages, à Suhám 42
linage del Suhamì: eſtos linages de Dan á ſus
linages. Todos linages del Suhamì á ſus con- 43
tados: ſeſenta y quatro mil y quatrocientos.
Hijos de Aſſer á ſus linages; á Ymná linage del 44
Ymná; á Yſvì linage de Yſvì: à Beriá linage
del Berìì. A hijos de Beriá, à Héber linage 45
del Hebrì; à Malkiel linage de Malkielì. Y 46
nombre de hija de Aſſer Serah. Eſtos linages 47
de hijos de Aſſer à ſus contados: cincuenta y
tres mil y quatrocientos. Hijos de Naftalì à ſus 48
linages; à Yahſeèl linage del Yahſeelì: à Gunî li-
nage del Gunì. A Yezer linage del Yzrì: à Silem 49
linage del Silemì. Eſtos linages de Naftalì à 50
ſus linages: y ſus contados; quarenta y cinco mil
y quatro cientos. Eſtos contados de hijos 51
de Iſraél, ſeys cientos mil y mil: ſiete cien-
tos y treinta. * Y hablò .A. à Moſeh por 52 III
dezir. A eſtos ſerá partida la tierra por 53
heredad, por cuenta de nombres. A el 54
mucho muchiguaras ſu heredad, y al poco
apocarás ſu heredad: cada uno ſegun ſus
contados ſerá dada ſu heredad. Decierto por 55
ſuerte ſerá partida la tierra: por nombres
de tribos de ſus padres heredarán. Por 56
dicho de la ſuerte ſerá partida ſu heredad:
entre mucho à poco. Y eſtos contados del 57
Levì à ſus linages, à Gerſón linage del
Gerſoní: à Keát linage del Keatì; à Merarì
linage del Merarì. Eſtos linages de Levì, linage 58
del Libnî, linage del Hebronì, linage del Mahlì,
linage del Muſi, linage del Corhì: y Keát engen-
drò à Amrám. Y nombre de muger de Amrám 59
Yohebed hija de Levì; que pariò à ella à
Levì en Egypto: y pariò à Amram, à
Aaron y à Moſeh y à Miryam ſu herma-
na. Y fue nacidò à Aaron, à Nadab 60
y à Abiù, à Elhazár, y à Ytamár. Y 61
muriò Nadab y Abiù: en ſu llegar fuego
eſtraño delante .A.. Y fueron ſus con- 62
tados veinte y tres mil, todo macho de
edad de mes y arriba: que no fueron con-
tados entre hijos de Iſraél, que no fue
dada à ellos heredad; entre hijos de Iſraél.
Eſtos contados de Moſeh y Elhazár el 63
ſacerdote: que contáron à hijos de Iſraél
en

64 en llanuras de Moab, ſobre Yarden de Yerechò. Y
en eſtos no fue varon; de contados de Moſeh, y Aaron
el ſacerdote: que contáron à hijos de Iſraél en deſierto
65 de Sinay. Que dixo .A. à ellos, morir morirán en el
deſierto: y no fue remanecido dellos varon, ſalvo
Kaleb hijo de Yephuné, y Jehoſuah hijo de Nun.

CAP. 27.

1 Y Llegáronſe hijas de Selofhád hijo de Hépher hi-
jo de Gilhad hijo de Mahir hijo de Menaſſé, de li-
nages de Menaſſé hijo de Joſeph: y eſtos nombres
de ſus hijas, Mahlá, Noá, y Hoglá, y Milká, y Tir-
2 zá. Y eſtuvieron delante Moſeh y delante Elhazár el ſa-
cerdote, y delante los mayorales, y toda la compaña: à
3 puerta de tienda del plazo, por dezir. Nueſtro padre
murió en el deſierto, y él no fue entre la compaña los
aplazádos contra .A., en compaña do Korah: que por
4 ſu pecádo murió, y hijos no fueron à él. Por que ſerá
menguado nombre de nueſtro padre, de entre ſu linage,
que no à él hijo? da à nós poſſeſſion entre hermanos de
IV 5 nueſtro padre. Y llegó Moſeh à ſu juizio delante .A.. *
6 7 Y dixo .A. à Moſeh por dezir. Bien hijas de Selofhad
hablantes, dando darás à ellas poſſeſſion de heredad; en-
tre hermanos de ſu padre: y harás paſſar à heredad de ſu
8 padre à ellas. Y à hijos de Iſraél hablarás por dezir: va-
ron quando muriére y hijo no à él, y paſſareis a ſu here-
9 dad à ſu hija. Y ſino à él hija: y darèys à ſu heredad à
10 ſus hermanos. Y ſino à él hermanos: y darèys à ſu he-
11 redad à hermanos de ſu padre. Y ſino hermanos à ſu
padre, y darèys à ſu heredad à ſu caronal el cercano à él
de ſu linage, y heredará à ella: y ſerá à hijos de Iſraél
12 por fuero de juizio: como encomendó .A. à Moſeh. Y
dixo .A. à Moſeh, ſube à monte de Habarim eſte: y vé a
13 la tierra que di à hijos de Iſraél. Y verás à ella, y ſerás
apañado à tus pueblos tambien tu: como fue apañado
14 Aaron tu hermano. Como rebellaſtes mi dicho en de-
ſierto de Sin en baraja de la compaña, por ſantificárme
en las aguas à ſus ojos: ellas aguas de baraja de Kades
15 16 de deſierto de Sin. Y habló Moſeh à .A. por dezir. En-
comiende .A. Dios de los eſpiritos de toda criatura: va-
17 ron ſobre la compaña. Que ſalga delante ellos, y que
éntre delante ellos, y que los ſaque, y que los trayga:
y no ſea compaña de .A. como las ovejas que no à ellas
18 paſtor. Y dixo .A. à Moſeh, toma à ti à Jeoſuah hijo de
Nun, varon que eſpirito en él: y a ſufrirás a tu mano ſob-
19 re él. Y harás eſtar à él delante Elhazár el ſacerdote, y
delante toda la compaña: y encomendarás à él à ſus o-
20 jos. Y darás de tu luſtror ſobre él: por que oygan toda
21 compaña de hijos de Iſraél. Y delante Elhazár el ſacer-
dote eſtará, y demandará à él en juizio de los Urim de-
lante .A.; por ſu dicho ſaldrán, y por ſu dicho entrarán,
22 èl y todos hijos de Iſraél con él, y toda la compaña. Y hi-
zo Moſeh como encomendó .A. à él: y tomò à Jeoſuah,
y hizolo eſtar delante Elhazár el ſacerdote, y delante
23 toda la compaña. Y aſufriò a ſus manos ſobre él, y en
comendólo: como habló .A. por mano de Moſeh.

CAP. 28.

V 1 2 Y Habló .A à Moſeh por dezir. Encomenda à hijos
P. de Iſraél y dirás à ellos: à mi llegacion mi pan de
R.H. mis ofrendas, olor de mi recebible guardaréys pa-
EN 3 ra llegar à mi en ſu plazo, Y dirás à ellos, eſta la ofren-
SEM. da que llegareis à .A.: carneros de edad de año perfec-
4 tos dos para cada dia, alçacion continua. Al carnero el
uno harás por la manaña: y al carnero el ſegundo harás
5 entre las tardes. Y diezmo de la hanega, ſemola por
preſente: embuelta en azeyte majado, quarto de la me-
6 dida. Alçacion continua: la hecha en monte de Sinay,
7 por olor recebible ofrenda à .A.. Y ſu templacion, quar-
to de la medida; al carnero el uno: en la ſantidad, hazien
8 templar templacion de vino viejo à .A.. Y al carnero el
ſegundo harás entre las tardes: como preſente de la ma-
ñana, y como ſu templacion harás, ofrenda olor
SAB. Y 9 recebible à .A.. Y en dia de Sabat, dos car-
ROS neros de edad de año perfectos: y dos diez-
HOD: mos de ſemola, preſente embuelta en el azeyte,
10 y ſu templacion. Alçacion de Sabat en ſu Sabat:
ſobre alçacion del continuo, y ſu templacion.

64 בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וּבְאֵלֶּה לֹא־הָיָה אִישׁ
מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ כִּי־אָמַר יְהוָֹה לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ בַּמִּדְבָּר
וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־
כז א נוּן׃ ס וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר
בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה נֹעָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה
2 וְתִרְצָה׃ וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִם וְכָל־הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לֵאמֹר׃
3 אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה
הַנּוֹעָדִים עַל־יְהוָֹה בַּעֲדַת־קֹרַח כִּי־בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים
4 לֹא־הָיוּ לוֹ׃ לָמָּה יִגָּרַע שֵׁם־אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי
ה אֵין לוֹ בֵּן תְּנָה־לָּנוּ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ׃ וַיַּקְרֵב
מן רבתי / רביעי מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָֹה׃ פ
6 7 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כֵּן בְּנוֹת צְלָפְחָד דֹּבְרֹת
נָתֹן תִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזַּת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם
8 וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ
9 לְבִתּוֹ׃ וְאִם־אֵין לוֹ בַּת וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו׃
י 11 וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לַאֲחֵי אָבִיו׃ וְאִם־
אֵין אַחִים לְאָבִיו וּנְתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב
אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ
12 וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה
13 וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְרָאִיתָה
אֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־עַמֶּיךָ גַּם־אָתָּה כַּאֲשֶׁר נֶאֱסַף אַהֲרֹן
14 אָחִיךָ׃ כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמִדְבַּר־צִן בִּמְרִיבַת הָעֵדָה
לְהַקְדִּישֵׁנִי בַמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵם מֵי־מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־
טו 16 צִן׃ ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָֹה לֵאמֹר׃ יִפְקֹד
17 יְהוָֹה אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה׃ אֲשֶׁר־
יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר
יְבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָֹה כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם
18 רֹעֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־
19 נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו׃ וְהַעֲמַדְתָּ
אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ
כ לְעֵינֵיהֶם׃ וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־עֲדַת
21 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ
בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יְהוָֹה עַל־פִּיו יֵצְאוּ וְעַל־פִּיו יָבֹאוּ
22 הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל־הָעֵדָה׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָֹה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי
23 אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה׃ וַיִּסְמֹךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו
חמישי / לר"ח בחול וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָֹה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ
כח א 2 וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
3 תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָֹה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם
4 לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת
ה הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה
6 סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת
7 תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָֹה׃ וְנִסְכּוֹ
רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר
8 לַיהוָֹה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָֹה׃ פ
לשבת ור"ח בספר שני 9 וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
י עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת
בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ פ

11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני־בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם :
12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד :
13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
14 עלה ריח ניחח אשה ליהוה : ונסכיהם חצי ההין יהיה
לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת
טו עלת חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה על־עלת התמיד יעשה ונסכו :
16 ס ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
17 פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
18 שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא־קדש
19 כל־מלאכת עבדה לא תעשו : והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כ כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם : ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
21 לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
22 לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
23 עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
24 תעשו את־אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת התמיד יעשה
כה ונסכו : וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־
26 מלאכת עבדה לא תעשו : ס וביום
הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת
27 עבדה לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני־בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
28 שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
29 לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון
ל לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד
31 לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו־לכם ונסכיהם : פ

ששי למפטיר ב׳ ימים ראשוני דפסח לשאר ימי פסח

למפטיר ב׳ ימים דשבועות

כט

א ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא־קדש יהיה
לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה
2 לכם : ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן־בקר
אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם :
3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
4 עשרנים לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
ה הכבשים : ושעיר־עזים אחד חטאת לכפר עליכם :
6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה : ס
7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא־קדש יהיה
לכם ועניתם את־נפשתיכם כל־מלאכה לא תעשו :
8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן־בקר אחד
איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם יהיו לכם :
9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
י עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד
11 לשבעת הכבשים : שעיר־עזים אחד חטאת מלבד
חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
יב ס ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו
13 וחגתם חג ליהוה שבעת ימים : והקרבתם עלה אשה
ריח ניחח ליהוה פרים בני־בקר שלשה עשר אילם
שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם יהיו :
14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
לשני

למפטיר ב׳ ימים דר״ה

למפטיר יום כפור

שביעי למפטיר ב׳ ימים ראשוני דסוכות

Y en principios de vueſtros meſes; llegareis alça- 11
cion à .A.: toros hijos de vaca dos, y barvez
uno, carneros de edad de año ſiete perfectos. Y 12
tres diezmos de ſemola, preſente, embuelta en el
azeyte al toro el uno: y dos diezmos de ſemola
preſente, embuelta en el azeyte, al barvez el uno.
Y diezmo, diezmo de ſemola, preſente, embuel- 13
ta en el azeyte, al carnero el uno: alçacion olor
recebible ofrenda à .A:. Y ſus templaciones, mi- 14
tad de la medida ſerá al toro, y tercio de la me-
dida al barvez, y quarto de la medida al carne-
ro, de vino; eſta alçacion de mes en ſu mes, à
meſes del año. Y cabrito de cabras uno, por 15
limpieza para .A.: ſobre alçacion del continuo ſe-
rá hecho, y ſu templacion. * Y en el mes el 16 VI
primero, en catorze dias al mes: Peſah à .A.. DIA
Y en quinze dias al mes el eſte paſcua: ſiete dias 17 1 y 2
cenceñas ſerá comido. En el dia el primero, lla- 18 PES.
mamiento de ſantidad: toda obra de ſervicio no
hagays. Y llegareis ofrenda alçacion à .A.; toros 19 DEM.
hijos de vaca dos, y barvez uno: y ſiete carne- D. DE
ros de edad de año perfectos ſerán à vós. Y ſu 20 PES.
preſente ſemola embuelta en el azeyte: tres diez-
mos al toro, y dos diezmos al barvez harèys.
Diezmo, diezmo, haras; al carnero el uno: à ſie- 21
te los carneros. Y cabrito de limpieza uno: para 22
perdonar ſobre vós. Fuera de alçacion de la ma- 23
ñana que à alçacion del continuo: harèys à eſtos.
Como eſtos harèys por dia, ſiete dias; pan ofren- 24
da olor recebible à .A.: ſobre alçacion del conti-
nuo ſerá hecho, y ſu templacion. Y en el dia el 25
ſeteno, llamamiento de ſantidad ſerá à vós: toda
obra de ſervicio no hagays. Y en dia de las 26 DIAS
primicias en vueſtro llegar preſente nuevo à .A., DE
en vueſtras ſemanas: llamamiento de ſantidad ſerá SEB.
à vós; toda obra de ſervicio no hagays. Y llega- 27
reys alçacion por olor recebible à .A.; toros hijos
de vaca dos, barvez uno: ſiete carneros de edad de
año. Y ſu preſente ſemola embuelta en el azeyte: 28
tres diezmos al toro el uno; dos diezmos al barvez
el uno. Diezmo diezmo al carnero el uno: à ſiete 29
los carneros. Cabrito de cabras uno: para perdonár 30
ſobre vós. Fuera de alçacion del continuo y ſu preſen- 31
te harèys: perfectos ſerán à vós y ſus templaciones.

C A P. 29.

Y En el mes el ſeteno, en uno al mes, llamamien- 1 DIAS
to de ſantidad ſerá à vós; toda obra de ſervicio DE
no hagays: dia de aublacion ſerá à vós. Y ha- 2 ROS
rèys alçacion por olor recebible à .A.; toro hijo de A SAN.
vaca uno, barvez uno: carneros de edad de año,
ſiete perfectos. Y ſu preſente ſemola embuelta en el 3
azeyte: tres diezmos al toro; dos diezmos al bar-
vez. Y diezmo uno al carnero el uno: à ſiete los 4
carneros. Y cabrito de cabras uno limpieza: para 5
perdonár ſobre vós. Fuera de alçacion del mes, y ſu 6
preſente, y alçacion del continuo y ſu preſente, y
ſus templaciones, como ſu juizio: por olor recebib-
le, ofrenda à .A.. Y en el dezeno (DIA) al mes el 7 MAN.
ſeteno el eſte, llamamiento de ſantidad ſerá à vós; y KIP.
afligireys a vueſtras almas: toda obra no hagays. Y 8
llegareys alçacion à .A. olor recebible; toro hijo de
vaca uno, barvez uno: carneros de edad de año ſie-
te, perfectos ſerán à vós. Y ſu preſente; ſemola em- 9
buelta en el azeyte: tres diezmos al toro, dos diez-
mos al barvez el uno. Diezmo, diezmo; al carnero 10
el uno: à ſiete los carneros. Cabrito de cabras uno, 11
limpieza: fuera de limpieza de las perdonanças, y
alçacion del continuo: y ſu preſente y ſus templacio-
nes. * Y en quinze dias del mes el ſeteno, llama- 12 VII
miento de ſantidad ſerá à vós; toda obra de ſervicio DIAS
no hagays: y paſcuarèys paſcua à .A. ſiete dias. Y 13 PRI.
llegareys alçacion ofrenda olor recebible à .A.; toros SUC.
hijos de vaca treze, barvezes dos: carneros de edad
de año catorze, perfectos ſerán. Y ſu preſente ſemo- 14
la embuelta en el azeyte: tres diezmos al toro el
uno, à treze toros; dos diezmos al barvez el uno,
a

15 à dos los barvezes. Y diezmo diezmo al carnero el uno:
16 à catorze carneros. Y cabrito de cabras uno, limpieza:
fuera de alçacion del continuo, ſu preſente, y ſu tem-
DIA 17 placion. *Y en el dia el ſegundo, toros hijos de vaca do-
TER. ze, barvezes dos: carneros de edad de año catorze,
SUC. 18 perfectos. Y ſu preſente, y ſus templaciones, à los to-
ros, à los barvezes, y à los carneros por ſu cuenta, co-
19 mo el juizio. Y cabrito de cabras uno limpieza: fuera
de alçacion del continuo; y ſu preſente, y ſus templa-
DIA 20 ciones. *Y en el dia el tercero, toros onze, barvezes
QUA. 21 dos: carneros de edad de año catorze, perfectos. Y ſu
SUC. preſente, y ſus templaciones, à los toros, à los barve
zes, y à los carneros, por ſu cuenta, como el juizio.
22 Y cabrito de limpieza uno: fuera de alçacion del conti-
DIA 23 nuo; y ſu preſente, y ſu templacion. *Y en el dia el
QUIN. quarto, toros diez, barvezes dos: carneros de edad de
SUC. 24 año catorze, perfectos. Su preſente, y ſus templacio-
nes, à los toros, à los barvezes, y à los carneros, por
25 ſu cuenta, como el juizio. Y cabrito de cabras uno lim-
pieza: fuera de alçacion del continuo, ſu preſente y ſu
DIA 26 templacion. *Y en el dia el quinto, toros nueve, barve-
SEX. 27 zes dos: carneros de edad de año catorze perfectos. Y
SUC. ſu preſente y ſus templaciones, à los toros à los barve-
28 zes, y à los carneros, por ſu cuenta, como el juizio Y
cabrito de limpieza uno: fuera de alçacion del conti-
DIA 29 nuo; y ſu preſente, y ſu templacion. *Y en el dia el ſex-
SET. to toros ocho, barvezes dos: carneros de edad de año
SUC. 30 catorze perfectos. Y ſu preſente y ſus templaciones, à
los toros, à los barvezes, y à los carneros, por ſu cu-
enta como el juizio. Y cabrito de limpieza uno: fuera
31 de alçacion del continuo, ſu preſente, y ſus templacio-
SAB. 32 nes. *Y en el dia el ſeteno toros ſiete, barvezes dos: car-
Y 33 neros de edad de año catorze, perfectos. Y ſu preſen-
MED.P. te y ſus templaciones, à los toros, à los barvezes, y à
DEL 34 los carneros por ſu cuenta, como ſu juizio. Y cabrito
DIA de limpieza uno; fuera de alçacion del continuo, ſu
DIA 35 preſente, y ſu templacion. *En el dia el octavo dete
SEM. nimiento ſerá à vós: toda obra de ſervicio no hagays.
A SE. 36 Y llegareys alçacion ofrenda olor recebible à .A.; toro
Y. S. T. uno, barvez uno: carneros de edad de año ſiete perfec-
37 tos. Su preſente, y ſus templaciones, al toro, al bar-
38 vez, y à los carneros por ſu cuenta como el juizio. Y
cabrito de limpieza uno: fuera de alçacion del conti-
39 nuo; y ſu preſente, y ſu templacion. Eſtos hareys à
.A. en vueſtros plazos: fuera de vueſtras promeſſas, y
vueſtras offertas, à vueſtras alçaciones, y à vueſtros
preſentes, y à vueſtras templaciones, y à vueſtras pazes.

CAP. 30.

1 Y Dixo Moſeh à hijos de Iſraél: como todo lo que
encomendò .A. à Moſeh.

Aſt Reyes Pri. Cap. 19.

MATOT.

P.42 2 Y Hablò Moſeh à Capitanes de los tribos; de hijos
de Iſraél por dezir: eſta la coſa que encomendò
3 .A.. Varon quando prometiére promeſſa à .A.
o juráre juramento, por atár atadura ſobre ſu alma, no
profanará ſu palabra: como todo el ſalièn de ſu boca ha-
4 rá. Y muger quando prometière promeſſa à .A.: y atá-
5 re atadura en caſa de ſu padre en ſus mocedades. Y oyé-
re ſu padre á ſu promeſſa, y ſu atadura que atò ſobre ſu al-
ma, y calláre à ella ſu padre: y afirmarſeán todas ſus pro-
meſſas, y toda atadura que atò ſobre ſu alma ſe afirmará.
6 Y ſi vedò ſu padre à ella en dia de ſu oìr, todas ſus pro-
meſſas y ſus ataduras que atò ſobre ſu alma no ſe afirmará-
rá: y .A. perdonará à ella por que vedò ſu padre à ella.
7 Y ſi ſer fuére à varon, y ſus promeſſas ſobre ella: o dec-
8 laracion de ſus labios, que atò ſobre ſu alma. Y oyére
ſu marido, en dia de ſu oìr y calláre à ella: y afirmar-
ſeán ſus promeſſas, y ſus ataduras que ató ſobre ſu alma
ſe afirmarán. Y ſi en dia de oìr ſu marido vedáre à el-
9 la, y anuláre à ſu promeſſa que ſobre ella; y à decla-
racion de ſus labios que atò ſobre ſu alma: y .A.
10 perdonará à ella. Y promeſſa de viuda y divor-
ſiada: todo lo que atò ſobre ſu alma, ſe afirmará ſob-
11 re ella. Y ſi en caſa de ſu marido prometiò: o atò

נקוד על ו' טו לשני האילם: ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה
16 עשר כבשים: ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת
ליום ג' דסוכות 17 התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום השני
פרים בני־בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני־
18 שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
19 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
ליום ד' דסוכות כ ס וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילם
שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם:
21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
22 כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ליום ה' דסוכות 23 ומנחתה ונסכה: ס וביום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
24 תמימם: מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
כה במספרם כמשפט: ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד
ליום ו' דסוכות 26 עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום
החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני־שנה
27 ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
28 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס
ליום ז' דסוכות 29 וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים
ל בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם
31 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:
בח"ה ושבת מפטיר בענין היום 32 ס וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים
33 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
ונסכהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
34 כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מפטיר למפטי' שמיני עצרת וש"ת לה מנחתה ונסכה: ס ביום השמיני עצרת תהיה
36 לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני־
37 שנה שבעה תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל
38 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד
39 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו
ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם
ל א ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר משה אל־
בני ישראל ככל אשר־צוה יהוה את־משה:

פ פ פ

פ' מב
2 וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר
3 זה הדבר אשר צוה יהוה: איש כי־ידר נדר ליהוה
או־השבע שבעה לאסר אסר על־נפשו לא יחל דברו
4 ככל־היצא מפיו יעשה: ואשה כי־תדר נדר ליהוה
ה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה את־
נדרה ואסרה אשר אסרה על־נפשה והחריש לה
אביה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־
6 נפשה יקום: ואם־הניא אביה אתה ביום שמעו כל־
נדריה ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה
7 יסלח־לה כי־הניא אביה אתה: ואם־היו תהיה לאיש
ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על־
8 נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו
9 נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו: ואם ביום
שמע אישה יניא אותה והפר את־נדרה אשר עליה
ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה ויהוה
י יסלח־לה: ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־אסרה על־
11 נפשה יקום עליה: ואם־בית אישה נדרה או־אסרה

12 אסר על־נפשה בשבעה: ושמע אישה והחרש לה
לא הניא אתה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר
13 אסרה על־נפשה יקום: ואם־הפר יפר אתם אישה
ביום שמעו כל־מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה
14 לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח־לה: כל־נדר
וכל־שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה
יפרנו: ואם־החרש יחריש לה אישה מיום אל־יום טו
והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה אשר
16 עליה הקים אתם כי־החרש לה ביום שמעו: ואם
17 הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את־עונה: אלה
החקים אשר צוה יהוה את־משה בין איש לאשתו
בין־אב לבתו בנעריה בית אביה: פ
ששי לא וידבר יהוה אל־משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל א
3 מאת המדינים אחר תאסף אל־עמיך: וידבר משה
אל־העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
4 על־מדין לתת נקמת־יהוה במדין: אלף למטה אלף
למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: וימסרו ה
מאלפי ישראל אלף למטה שנים־עשר אלף חלוצי
6 צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
7 וחצצרות התרועה בידו: ויצבאו על־מדין כאשר צוה
8 יהוה את־משה ויהרגו כל־זכר: ואת־מלכי מדין הרגו
על־חלליהם את־אוי ואת־רקם ואת־צור ואת־חור
ואת־רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן־בעור
9 הרגו בחרב: וישבו בני־ישראל את־נשי מדין ואת־
טפם ואת כל־בהמתם ואת־כל־מקנהם ואת־כל־
חילם בזזו: ואת כל־עריהם במושבתם ואת כל־ י
11 טירתם שרפו באש: ויקחו את־כל־השלל ואת כל־
12 המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל־משה ואל־
אלעזר הכהן ואל־עדת בני־ישראל את־השבי ואת־
המלקוח ואת־השלל אל־המחנה אל־ערבת מואב
שלישי שני כשהן מחוברין 13 אשר על־ירדן ירחו: ס ויצאו משה ואלעזר
הכהן וכל־נשיאי העדה לקראתם אל־מחוץ
14 למחנה: ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים
ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ויאמר אליהם טו
16 משה החייתם כל־נקבה: הן הנה היו לבני ישראל
בדבר בלעם למסר־מעל ביהוה על־דבר־פעור ותהי
17 המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל־זכר בטף וכל־
18 אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף בנשים
19 אשר לא־ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם חנו
מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע
בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
ושביכם: וכל־בגד וכל־כלי־עור וכל־מעשה עזים כ
21 וכל־כלי־עץ תתחטאו: ס ויאמר אלעזר
הכהן אל־אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת
22 התורה אשר־צוה יהוה את־משה: אך את־הזהב
ואת־הכסף את־הנחשת את־הברזל את־הבדיל
23 ואת־העפרת: כל־דבר אשר־יבא באש תעבירו
באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא־יבא
24 באש תעבירו במים: וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
רביעי כה וטהרתם ואחר תבאו אל־המחנה: ס ויאמר
26 יהוה אל־משה לאמר: שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי
27 אבות העדה: וחצית את־המלקוח בין תפשי
28 המלחמה היצאים לצבא ובין כל־העדה: והרמת
מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
אחד

atadura ſobre ſu alma con juramento. Y oyère ſu 12
marido, y calláre à ella, no vedó à ella: y aſirmar-
ſeán todas ſus promeſſas, y toda atadura que ató ſo-
bre ſu alma ſe aſirmará. Y ſi baldándo baldáre à ellas 13
ſu marido en dia de ſu oìr, toda ſalida de ſus labios,
de ſus promeſſas, y atadura de ſu alma no ſe aſirma-
rá: ſu marido las baldò; y .A. perdonará à ella. To- 14
da promeſſa, y todo juramento de atadura, por aſſi-
gir alma: ſu marido lo aſirmará, y ſu marido lo bal-
dará. Y ſi callando callàre à ella ſu marido de dia à 15
dia, y aſirmáre à todas ſus promeſſas, o à todas ſus
ataduras que ſobre ella: aſirmo à ellas, por que calló
à ella en dia de ſu oìr. Y ſi baldándo baldáre à ellas 16
deſpues de ſu oìr: y llevará a ſu pecádo. Eſtos los 17
fueros que encomendó .A. à Moſeh, entre varon à
ſu muger: entre padre à ſu hija, en ſus mocedades,
en caſa de ſu padre.

CAP. 31.

Y Habló .A. à Moſeh por dezir. Vénga vengança 1 2 II
de hijos de Iſraél de con los Midianitas: deſ-
pues ſerás apañado à tus pueblos. Y hablò Mo- 3
ſeh al pueblo por dezir, armad de con vós varones
al fonſado: y ſerán contra Midián; por dar vengan-
ça de .A. en Midián. Mil por tribo mil por tribo: 4
de todos tribos de Iſraél, embiareys al fonſado. Y 5
fueron entregados de miles de Iſraél mil por tribo:
doze mil armados de fonſado. Y embiò à ellos Mo- 6
ſeh mil por tribo al fonſado; a ellos, y à Pinhas hi-
jo de Elhazár el ſacerdote al fonſado; y atuendos de
la ſantidad, y trompetas de la aublacion en ſu mano.
Y fonſadeáron ſobre Midián; como encomendò .A. 7
à Moſeh: y matáron todo macho. Y à Reyes de Mi- 8
dián matáron ſobre ſus matádos, à Evì, y à Ré-
kem, y à Zùr, y à Hùr, y à Rébah, cinco Reyes
de Midian: y à Bilham hijo de Beór, mataron con eſpa-
da. Y cautivaron hijos de Iſraél à mugeres de Midián, 9
y a ſu familia, y à toda ſu quatropea, y à todo ſu ga-
nado, y à todo ſu aver preáron. Y à todas ſus ciu- 10
dades con ſus moradas, y à todos ſus palacios; ar-
diéron en el fuego. Y tomáron à todo el deſpojo, y 11
à toda la preá: en el hombre, y en la quatropea. Y 12
truxeron à Moſeh y a Elhazar el ſacerdote y à com-
paña de hijos de Iſraél al captiverio, y à la prea, y al
deſpojo, al real: à llanuras de Moab, que ſobre
Yarden Yerecho. * Y ſaliéron Moſeh y Elhazar el 13 III
ſacerdote, y todos mayorales de la compaña à ſu en- II
cuedtro fuera el real. Y enſañóſe Moſeh contra en- 14 EST.
comendados del fonſado: mayorales de los milles, y JUN-
mayorales de los cientos, los vinientes de fonſado de TAS.
la pelea. Y dixo à ellós Moſeh: ſi aviviguaſtes toda 15
hembra?. He ellas fueron à hijos de Iſraél por con- 16
ſejo de Bilham, para dar ſalſía en .A. por cauſa de
Pehór: y fue la mortandád en compaña de .A.. Y a- 17
hora matad todo macho en la familia: y toda muger ſa-
bien varon à yazida de macho, matad. Y toda la fami- 18
lia en las mugeres que no ſupiéron yazidura de macho:
aviviguad à vós Y vós poſad fuera el real ſiete dias: to- 19
do matán alma, y todo tocán en matado, vos limpiareys
en el dia el tercero, y en el dia el ſeteno; vós y vueſtro
captiverio. Y todo paño y todo atuendo de cuero, y 20
toda obra (DE PELO DE) cabra, y todo atuendo de palo:
limpiareys. Y dixo Elhazár el ſacerdote à varones del 21
fonſado; los vinientes à la pelea: eſte fuero de la ley; que
encomendó .A. à Moſeh. Decierto, al oro, y à la pla- 22
ta: al arambre, al hierro, al eſtaño, y al plomo. Toda 23
coſa que viniére en fuego, paſſareys en fuego y limpi-
arſeá, decierto en aguas de apartamiento ſe limpiará: y
todo lo que no viniére en fuego, paſſareys en las aguas.
Y lavareys vueſtros paños en el dia el ſeteno, y limpi- 24
arvoſeys: y deſpues vendreys al real. * Y dixo .A. à 25 IV
Moſeh por dezir. Recibe à cuenta de preſa del captive- 26
rio, en el hombre, y en la quatropea: tu, y Elhazár el
ſacerdote, y capitanes de padres de la compaña. Y par- 27
tirás à la preſa; entre travantes la pelea los ſalientes al
fonſado: y entre toda la compaña. Y apartaras parte à 28
.A. de con varones de la pelea los ſalientes al fonſado,
una

una alma de quinientos: del hombre, y de las vacas,
29 y de los aſnos, y de las ovejas. De ſu mitad toma-
reys: y darás à Elhazár el ſacerdote apartadura de
30 .A.. Y de mitad de hijos de Iſraél tomarás uno tra-
vado de los cincuenta, del hombre, de las vacas,
de los aſnos, y de las ovejas, de toda la quatropêa:
y darás à ellos à los Levítas; guardantes guarda de
31 tabernaculo de .A.. Y hizo Moſeh, y Elhazár el ſa-
32 cerdote: como encomendò .A. à Moſeh. Y fue la
preſa, reſto de la preſa que preáron pueblo del fon-
33 ſado: ovejas ſeys cientas y ſetenta y cinco mil. Y
34 vacas ſetenta y dos mil. Y aſnos ſeſenta y un mil.
35 Y alma de hombre, de las mugeres que no ſupieron
36 yazidura de macho: toda alma treinta y dos mil. Y
fue la mitad, parte de los ſalientes en el fonſado:
cuenta de las ovejas trezientas y treinta y ſiete mil
37 y quinientas. Y fue el cuento para .A. de las ove-
38 jas: ſeis cientas y ſetenta y cinco. Y las vacas,
treinta y ſeis mil: y ſu cuenta para .A. ſetenta y dos.
39 Y aſnos treinta mil y quinientos: y ſu cuenta para
40 .A. ſeſenta y uno. Y alma de hombre dezíſeis mil:
41 y ſu cuenta para .A. treinta y dos almas. Y diò Mo-
ſeh à cuenta de apartadura de .A. à Elhazár el ſacer-
V: 42 dote: como encomendò .A. à Moſeh. * Y de mitad
de hijos de Iſraél: que partiò Moſeh de los varones
43 los fonſadeantes. Y fue mitad de la compaña, de
las ovejas: trezientas y treinta y ſiete mil y quinien-
44 45 tas. Y vacas treinta y ſeys mil. Y aſnos treinta
46 mil y quinientos. Y alma de hombre dezíſeis mil.
47 Y tomò Moſeh de mitad de hijos de Iſraél à el tra-
vado uno de los cincuenta; del hombre, y de la quat-
ropêa: y diò à ellos à los Levítas guardantes guar-
da de tabernaculo de .A.; como encomendò .A. à
48 Moſeh. Y llegáronſe à Moſeh los capitanes que
à milles del fonſado: mayorales de los milles, y ma-
49 yorales de los cientos. Y dixeron à Moſeh, tus
ſiervos recibiéron à cuenta de varones de la pelêa,
que en nueſtra mano: y no fue menguado de nós
50 varon. Y llegamos à llegacion de .A. varon que hal-
ló atuendo de oro, axorca, y manilla, anillo, çar-
cillo y cadenado: para perdonár por nueſtras almas
51 delante .A.. Y tomò Moſeh, y Elhazár el ſacerdo-
52 te al oro de con ellos: todo atuendo de obra. Y fue
todo oro de la apartadura, que apartáron à .A., dez-
íſeis mil ſiete cientos y cincuenta peſos: de con
mayorales de los milles, y de con mayorales de los
53 cientos. Varones del fonſado, preáron cada uno pa-
54 ra él. Y tomò Moſeh, y Elhazár el ſacerdote a el oro
de con mayorales de los milles, y los cientos: y
truxeron à él à tienda del plazo, memoria à hijos de
Iſraél delante de .A..

CAP. 32.

VI III EST. JUNTAS 1 Y Ganado mucho fue à hijos de Reuben y à hi-
jos de Gad fuerte mucho: y vieron à tierra de
Yahzer, y à tierra de Gilhad, y he el lugar,
2 lugar de ganado. Y vinieron hijos de Gad, y hijos de
Reuben: y dixeron à Moſeh y à Elhazár el ſacerdo-
3 te, y à mayorales de la compaña por dezir. Ata-
ròt, y Dibon, y Yahzèr, y Nimrá, y Heſbon, y
4 Elalé: y Sebám, y Nebò, y Beón. La tierra que hi-
rió .A. delante compaña de Iſraél, tierra de ganado
5 ella: y à tus ſiervos ganado. Y dixeron, ſi halla-
mos gracia en tus ojos, ſêa dada la tierra la eſta à
tus ſiervos por poſſeſſion: no nos hagas paſſár al
6 Yarden. Y dixo Moſeh à hijos de Gad, y à hijos
de Reuben: ſi vueſtros hermanos vendrán à la pe-
7 lêa, y vós eſtaréys aqui?. Y por que vedays à co-
raçon de hijos de Iſraél: de paſſár à la tierra, que diò
8 à ellos .A.?. Aſſi hiziéron vueſtros padres; en mi
embiar à ellos de Kades-Barnêa para ver a la tierra.
9 Y ſubièron haſta arroyo de Eſcól, y viéron a la
tierra, y vedáron à coraçon de hijos de Iſraél,
por no venir à la tierra, que diò à ellos .A..
10 Y ereció furor de .A. en el dia el eſſe: y
11 juró por dezir. Si verán los varones los ſubien-
tes de Egypto, de edad de veinte años y arriba,
à

אחד נפש מחמש המאות מן־האדם ומן־הבקר
29 ומן־החמרים ומן־הצאן: ממחציתם תקחו ונתתה
ל לאלעזר הכהן תרומת יהוה: וממחצת בני־
ישראל תקח ׀ אחד ׀ אחז מן־החמשים מן־האדם
מן־הבקר מן־החמרים ומן־הצאן מכל־הבהמה
ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה:
31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את־משה:
32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש־
33 מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים
ושבעים אלף: וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם לה 34
מן־הנשים אשר לא־ידעו משכב זכר כל־נפש שנים
36 ושלשים אלף: ותהי המחצה חלק היצאים בצבא
מספר הצאן שלש־מאות אלף ושלשים אלף ושבעת
37 אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה מן־הצאן
38 שש מאות חמש ושבעים: והבקר ששה ושלשים אלף
39 ומכסם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף
מ וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: ונפש אדם
ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש:
41 ויתן משה את־מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
42 כאשר צוה יהוה את־משה: * וממחצית בני ישראל חמישי
43 אשר חצה משה מן־האנשים הצבאים: ותהי מחצת
העדה מן־הצאן שלש־מאות אלף ושלשים אלף שבעת
44 אלפים וחמש מאות: ובקר ששה ושלשים אלף:
מה וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש אדם ששה 46
47 עשר אלף: ויקח משה ממחצת בני־ישראל את־האחז 47
אחד מן־החמשים מן־האדם ומן־הבהמה ויתן אתם
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את־
48 משה: ויקרבו אל־משה הפקדים אשר לאלפי הצבא
שרי האלפים ושרי המאות: ויאמרו אל־משה עבדיך 49
נשאו את־ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא־נפקד
נ ממנו איש: ונקרב את־קרבן יהוה איש אשר מצא
כלי־זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על־
51 נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את־
52 הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי ׀ כל־זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע־מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:
53 אנשי הצבא בזזו איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן 54
את־הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל־
אהל מועד זכרון לבני־ישראל לפני יהוה: פ
לב א ומקנה ׀ רב היה לבני ראובן ולבני־גד עצום מאד ויראו
את־ארץ יעזר ואת־ארץ גלעד והנה המקום מקום ששי שלישי
2 מקנה: ויבאו בני־גד ובני ראובן ויאמרו אל־משה בשהן מחוברין
ואל־אלעזר הכהן ואל־נשיאי העדה לאמר: עטרות
ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען:
4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה
ה הוא ולעבדיך מקנה: ס ויאמרו אם־
מצאנו חן בעיניך יתן את־הארץ הזאת לעבדיך
6 לאחזה אל־תעברנו את־הירדן: ויאמר משה לבני־
גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו
7 פה: ולמה תנואון את־לב בני ישראל מעבר אל־ תניאו ק
8 הארץ אשר־נתן להם יהוה: כה עשו אבתיכם
9 בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את־הארץ: ויעלו
עד־נחל אשכול ויראו את־הארץ ויניאו את־לב בני
ישראל לבלתי־בא אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה:
י ויחר־אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם־יראו 11
האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
את

אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
12 כִּי לֹא־מִלְאוּ אַחֲרָי׃ בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי וִיהוֹשֻׁעַ
13 בִּן־נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה
14 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְהִנֵּה קַמְתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבּוּת
אֲנָשִׁים חַטָּאִים לִסְפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־
יִשְׂרָאֵל׃ כִּי תְשׁוּבֻן מֵאַחֲרָיו וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר טו
16 וְשִׁחַתֶּם לְכָל־הָעָם הַזֶּה׃ ס וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
17 גִּדְרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃ וַאֲנַחְנוּ
נֵחָלֵץ חֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הֲבִיאֹנֻם אֶל־
18 מְקוֹמָם וְיָשַׁב טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ לֹא
נָשׁוּב אֶל־בָּתֵּינוּ עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ׃
19 כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וָהָלְאָה כִּי בָאָה
נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃ פ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כ שביעי רביעי כשהן מחוברין
21 אִם־תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃ וְעָבַר לָכֶם כָּל־
חָלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוֹ אֶת־אֹיְבָיו
22 מִפָּנָיו׃ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשֻׁבוּ
וִהְיִיתֶם נְקִיִּם מֵיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
23 לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה
חֲטָאתֶם לַיהוָה וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם׃
24 בְּנוּ־לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם
תַּעֲשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר כה
26 עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי מְצַוֶּה׃ טַפֵּנוּ נָשֵׁינוּ מִקְנֵנוּ
27 וְכָל־בְּהֶמְתֵּנוּ יִהְיוּ־שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ וַעֲבָדֶיךָ יַעַבְרוּ
כָּל־חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי
28 דֹּבֵר׃ וַיְצַו לָהֶם מֹשֶׁה אֵת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ
29 בִּן־נוּן וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעַבְרוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רְאוּבֵן׀ אִתְּכֶם
אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חָלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
לַאֲחֻזָּה׃ וְאִם־לֹא יַעַבְרוּ חֲלוּצִים אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ ל
31 בְתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר
32 אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה׃ נַחְנוּ
נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאִתָּנוּ אֲחֻזַּת
33 נַחֲלָתֵנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃ וַיִּתֵּן לָהֶם׀ מֹשֶׁה לִבְנֵי־גָד
וְלִבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי׀ שֵׁבֶט׀ מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף אֶת־
מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב׃
34 וַיִּבְנוּ בְנֵי־גָד אֶת־דִּיבֹן וְאֶת־עֲטָרֹת וְאֵת עֲרֹעֵר׃
36 וְאֶת־עַטְרֹת שׁוֹפָן וְאֶת־יַעְזֵר וְיָגְבְּהָה׃ וְאֶת־בֵּית נִמְרָה לה
37 וְאֶת־בֵּית הָרָן עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צֹאן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ
38 אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־אֶלְעָלֵא וְאֵת קִרְיָתָיִם׃ וְאֶת־נְבוֹ
וְאֶת־בַּעַל מְעוֹן מוּסַבֹּת שֵׁם וְאֶת־שִׂבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
39 אֶת־שְׁמוֹת הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ׃ וַיֵּלְכוּ בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדֻהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ׃ וַיִּתֵּן מ מפטיר
41 מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ׃ וְיָאִיר
בֶּן־מְנַשֶּׁה הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חַוֹּתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חַוֹּת
42 יָאִיר׃ וְנֹבַח הָלַךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קְנָת וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיִּקְרָא
לָה נֹבַח בִּשְׁמוֹ׃

פ פ פ פ׳ מסעי

אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם א לג
2 לְצִבְאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
מוֹצָאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם
3 לְמוֹצָאֵיהֶם׃ וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם

à la tierra; que juré à Abraham, à Iſhác y à Iahacob: que
no cumplieron empos mi. Salvo Caleb hijo de Jephunè 12
el Keniſéo, y Jehoſuah hijo de Nun: por que cumplie-
ron empos de .A.. Y ereciò furor de .A. en Iſraél, y hi- 13
zolos mover en el deſierto quarenta años: haſta acabar-
ſe todo el generancio; el hazièn el mal en ojos de .A.. Y 14
he, vós levantaſtes en lugar de vueſtros padres, cria-
cion de varones pecadores: por añadir mas ſobre ereci-
miento de furor de .A. contra Iſraél. Si tornarèys de em- 15
pos él, y añadirá mas para dexarlo en el deſierto: y daña-
rèys à todo el pueblo el eſte. Y llegáronſe à él, y dixeron, 16
vallados de ovejas fraguarémos para nueſtro ganado a-
qui: y ciudades para nueſtra familia. Y nós nos armaré- 17
mos preſuroſos delante hijos de Iſraél, haſta que los tray-
gamos à ſu lugar: y eſtará nueſtra familia en ciudades de
la encaſtilladura, por amor de moradores de la tierra. No 18
tornarêmos à nueſtras caſas: haſta heredar hijos de Iſ-
raél, cada uno ſu heredad. Que no heredarémos con el 19
los; de allende del Yarden, y adelante: que vino nueſtra
heredad à nós; de aquende del Yarden à Oriente. * Y 20 VII
dixo à ellos Moſeh, ſi hizierdes a la coſa la eſta; ſi vós ar- IV
mardes delante de .A. à la peléa. Y paſſáre de vós todo 21 EST.
armado al Yarden delante de .A.: haſta ſu deſterrár à ſus JUN-
enemigos de delante dél. Y ſerá ſojuzgada la tierra de- 22 TAS.
lante de .A. y deſpues tornarèys, y ſerèys libres de .A.,
y de Iſraél: y ſerá la tierra la eſta à vós por poſſeſſion,
delante .A.. Y ſino hizierdes aſſi, he pecáſtes à .A.: y 23
ſabed vueſtro pecado, que alcançará à vós. Fraguad à 24
vós ciudades para vueſtra familia, y vallados para vueſ-
tras ovejas: y lo ſalièn de vueſtra boca haréys. Y dixeron 25
hijos de Gad, y hijos de Reuben à Moſeh por dezir: tus
ſiervos harán como mi ſeñor encomenda. Nueſtra fami- 26
lia, nueſtras mugeres, nueſtro ganado y toda nueſtra
quatropêa: ſerán alli en ciudades del Gilhad. Y tus ſiervos 27
paſſaran todo armado de fonſado delante de .A. à la pe-
léa: como mi ſeñor hablán. Y encomendò à ellos Mo- 28
ſeh, à Elhazár el ſacerdote, y à Jehoſuah hijo de Nun:
y à Capitanes de padres de los tribos de hijos de Iſraél.
Y dixo Moſeh à ellos, ſi paſſáren hijos de Gad, y hijos 29
de Reuben con vós al Yarden, todo armado á la pelêa
delante .A., y ſerá ſojuzgada la tierra delante de vós:
y daréys à ellos à tierra del Gilhad por poſſeſſion. Y ſino 30
paſſáren armados con vós: y apoſſeſſionarſehán entre
vós en tierra de Kenaan. Y reſpondieron hijos de Gad, 31
y hijos de Réuben por dezir: à lo que hablò .A. à tus ſi-
ervos aſſi harémos. Nós paſſarémos armados delante 32
.A. à tierra de Kenaan: y con nós poſſeſſion de nueſtra
heredad, de aquende el Yarden. Y diò à ellos Moſeh à 33
hijos de Gad y à hijos de Réuben, y à mitad de tribo de
Menaſſé hijo de Joſeph, à reyno de Sihon Rey del E-
moréo, y à reyno de Og Rey del Baſſán la tierra por ſus
ciudades con terminos; ciudades de la tierra derre-
dor. Y fraguáron hijos de Gad, à Dibon, y à Atarot: 34
y à Aroèr. Y à Atrot Sophán, y à Yahzèr, y Yogbeá. 35
Y à Betnimrá, y à Betarán: ciudades de encaſtilladura, 36
y vallados de ovejas. Y hijos de Réuben fraguaron à 37
Heſbon, y á Elalé: y à Kiriatáim. Y à Nebò y Báal 38
Meon mudadas de nombre, y à Sibmá: y llamáron por
nombres, à nombres de las ciudades que fraguáron. Y 39
anduvieron hijos de Mahir hijo de Menaſſé à Gilhad, y
prendieronla: y deſterrò à el Emorèo que en ella. Y diò 40
Moſeh à el Gilhad à Mahir hijo de Menaſſé: y eſtuvo
en ella. Y Yair hijo de Menaſſé anduvo y prendio a ſus 41
aldeas: y llamó à ellas aldeas de Yair. Y Nobah andu- 42
vo y prendiò à Kenat, y à ſus aldeas: y llamò à ella No-
bah por ſu nombre.

Aft. Jermia Cap. 1.

CAP. 33.

MASHE.

Eſtas movidas de hijos de Iſraél, que ſaliéron 1 P.43
de tierra de Egypto, à ſus fonſados: por ma-
no de Moſeh y Aaron. Y eſcriviò Moſeh 2
a ſus ſalidas por ſus movidas por dicho de .A.: y
eſtas ſus movidas por ſus ſalidas. Y moviéron- 3
ſe de Rameſes en el mes primero, en quinze
dias

dias al mes el primero: de otro dia del Peſah, ſaliéron hi-
4 jos de Iſraél con mano alta; à ojos de todo Egypto. Y E-
gypto enterrantes à lo que hiriò .A. en ellos todo primo-
5 genito. y en ſus dioſes hizo .A. juyzios. Y movieronſe
6 hijos de Iſraél de Rameſes; y poſáron en Sucòt. Y movi-
eronſe de Sucòt: y poſáron en Etám, que en cabo del de-
7 ſierto. Y movieronſe de Etám, y tornò ſobre Pi-ahirot,
que ſobre faces de Baal Zephon: y poſaron delante Mig-
8 dòl. Y movieronſe de delante Hiròt, y paſſáron entre la
mar al deſierto: y anduvieron carrera de tres dias en de-
9 ſierto de Etám, y poſáron en Mará. Y Movieronſe de Ma-
rá, y vinieron à Elím: y en Elim doze fuentes de aguas,
10 y ſetenta tamaráles, y poſáron alli. Y movieronſe de E-
H 11 lìm: y poſáron ſobre mar de Suph. * Y movieronſe de
12 mar de Suph: y poſáron en deſierto de Sin. Y movieronſe
13 de deſierto de Sin: y poſáron en Dofká. Y movieronſe de
14 Dofká, y poſáron en Alùs. Y moveronſe de Alùs: y
poſáron en Rephidim; y no fue alli aguas al pueblo para
15 bever. Y movieronſe de Rephidìm: y poſáron en deſierto
16 de Sinay. Y movieronſe de deſierto de Sinay: y poſáron en
17 Kibròt Ataavá. Y movieronſe de Kibròt Ataavá: y poſá-
18 ron en Hazerot. Y movieronſe de Hazerót: y poſáron en
19 Ritmá. Y movieronſe de Ritmá: y poſáron en Rimòn
20 Párez. Y movieronſe de Rimòn Párez: y poſáron en
21 22 Libná. Y movieronſe de Libná: y poſáron en Riſá. Y
23 movieronſe de Riſá: y poſáron en Keeláta. Y movie-
24 ronſe de Keeláta: y poſáron en monte de Sápher. Y
movieronſe de monte de Sápher; y poſaron en Haradá.
25 26 Y movieronſe de Haradá; y poſáron en Makelòt. Y
27 movieronſe de Makelót; y poſáron en Tahat. Y mo-
28 vieronſe de Táhat; y poſáron en Tárah. Y movieron-
29 ſe de Tárah; y poſáron en Mitká. Y movieronſe de
30 Mitká; y poſáron en Haſmoná. Y movieronſe de Haſ-
31 moná; y poſáron en Moſerót. Y movieronſe de Moſe-
32 rót; y poſáron en Bené Yaakán. Y movieronſe de Be-
33 né Yaakán, y poſáron en Hor à Gidgad. Y movieronſe
34 de Hor à Gidgad; y poſáron en Yotbáta. Y movieronſe
35 de Yotbáta; y poſáron en Abroná. Y movieronſe de
36 Abroná; y poſáron en Ezyòn Gáber. Y movieronſe de
Ezyòn Gáber; y poſáron en deſierto de Sin ella Kadés.
37 Y movieronſe de Kadés; y poſáron en Or el monte, en
38 cabo de tierra de Edom. Y ſubiò Aaron el ſacerdote à
Or el monte por dicho de .A. y muriò alli; en año de los
quarenta à ſalir hijos de Iſraél de tierra de Egypto, en
39 el mes el quinto en uno al mes. Y Aaron de edad de
ciento y veinte y tres años: en ſu morìr en Or el monte.
40 Y oyò el Kenaanéo rey de Arad; y el eſtán en el Meri-
41 dion en tierra de Kenaan: en venir hijos de Iſraél. Y mo-
42 vieronſe de Or el monte: y poſáron en Zalmoná. Y movi-
43 eronſe de Zalmoná: y poſáron en Punòn. Y movieronſe
44 de Punón: y poſáron en Obót. Y movieronſe de Obòt: y
45 poſáron en Hié de Abarìm, en termino de Moab. Y mo-
46 vieronſe de Hiyim: y poſáron en Dibon Gad. Y movie-
47 ronſe de Dibon Gad: y poſáron en Almón Diblatáyma. Y
movieronſe de Almón Diblatayma: y poſáron en montes
48 de Abarìm delante Nebò. Y movieronſe de montes de
Abarìm; y poſáron en llanuras de Moab, ſobre Jarden de
49 Yerehò. Y poſáron ſobre el Jarden de Bet de Jeſimòt,
III 50 haſta Abèl de los Sitim: en llanuras de Moab. * Y hablò
V .A. à Moſeh en llanuras de Moab: ſobre Jarden de
EST. 51 Jerehó, por dezir. Habla à hijos de Iſraél y dirás a
JUN- ellos: como vós paſſantes al Jarden à tierra de Ke-
TAS. 52 naan. Y deſterrarèys à todos moradores de la tierra
de delante de vós, y deperderèys à todas ſus pintu-
ras: y à todas imagenes de ſus fundiciones deperde-
53 rèys, y à todos ſus altares deſtruirèys. Y deſterrarèys a
(MORADORES DE) la tierra, y eſtaréys en ella: que à vós
54 di à la tierra, para heredar à ella. Y heredarèys a la tierra
por ſuerte, por vueſtros linages, à (LOS) muchos muchi-
guarèys a ſu heredad, y alos pocos apocarás a ſu heredad,
à lo que ſaliére à él alli la ſuerte, à él ſerá; por tribos de vu-
55 eſtros padres heredarèys. Y ſino deſterrárdes à moradores
de la tierra de delante de vós, y ſerá lo que remanecier-
des de ellos, por aguijones en vueſtros ojos, y por eſpi-
nos en vueſtros lados: y anguſtiarán à vós ſobre la tier-
56 ra, que vós eſtantes en ella. Y ſerá como penſé hazer

יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני־
4 ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם עשה
ה יהוה שפטים: ויסעו בני־ישראל מרעמסס ויחנו
6 בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
7 המדבר: ויסעו מאתם וישב על־פי החירת
8 אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני
החירת ויעברו בתוך־הים המדברה וילכו דרך
9 שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה
ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
י תמרים ויחנו־שם: ויסעו מאילם ויחנו על־ים־סוף:
שני 12 11 * ויסעו מים־סוף ויחנו במדבר־סין: ויסעו ממדבר־סין
14 13 ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו
מאלוש ויחנו ברפידם ולא־היה שם מים לעם לשתות:
16 טו ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני
17 ויחנו בקברת התאוה: ויסעו מקברת התאוה ויחנו
19 18 בחצרת: ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: ויסעו מרתמה
כ ויחנו ברמן פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה:
22 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו מרסה ויחנו
24 23 בקהלתה: ויסעו מקהלתה ויחנו בהר־שפר: ויסעו
כה מהר־שפר ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו
27 26 במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו מתחת
29 28 ויחנו בתרח: ויסעו מתרח ויחנו במתקה: ויסעו
ל ממתקה ויחנו בחשמנה: ויסעו מחשמנה ויחנו
32 31 במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ויסעו
33 מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד
34 ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:
36 לה ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר: ויסעו מעצין גבר
37 ויחנו במדבר־צן הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו
38 בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן
אל־הר ההר על־פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
לצאת בני־ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
39 באחד לחדש: ואהרן בן־שלש ועשרים ומאת שנה
מ במתו בהר ההר: ס וישמע הכנעני מלך
ערד והוא־ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל:
42 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה
44 43 ויחנו בפונן: ויסעו מפונן ויחנו באבת: ויסעו מאבת
מה ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים ויחנו
46 בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה:
47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
48 נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
49 ירדן ירחו: ויחנו על־הירדן מבית הישמת עד אבל
שלישי נ השטים בערבת מואב: ס וידבר יהוה
חמישי כשהן מחוברין 51 אל־משה בערבת מואב על־ירדן ירחו לאמר: דבר
אל־בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את־
52 הירדן אל־ארץ כנען: והורשתם את־כל־ישבי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל־משכיתם ואת כל־צלמי
53 מסכתם תאבדו ואת כל־במותם תשמידו: והורשתם
את־הארץ וישבתם־בה כי לכם נתתי את־הארץ
54 לרשת אתה: והתנחלתם את־הארץ בגורל
למשפחתיכם לרב תרבו את־נחלתו ולמעט תמעיט
את־נחלתו אל אשר־יצא לו שמה הגורל לו יהיה
נה למטות אבתיכם תתנחלו: ואם־לא תורישו את־ישבי
הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים
בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על־הארץ
56 אשר אתם ישבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות

להם אעשה לכם׃ פ
לד א וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ צו את־בני ישראל 2
ואמרת אלהם כי־אתם באים אל־הארץ כנען זאת
הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה׃
והיה לכם פאת־נגב ממדבר־צן על־ידי אדום והיה 3
לכם גבול נגב מקצה ים־המלח קדמה׃ ונסב לכם 4
הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה (והיו קרי)
תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר־אדר ועבר
עצמנה׃ ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו ה
תוצאתיו הימה׃ וגבול ים והיה לכם הים הגדול 6
וגבול זה־יהיה לכם גבול ים׃ וזה־יהיה לכם גבול 7
צפון מן־הים הגדל תתאו לכם הר ההר׃ מהר ההר 8
תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה׃ ויצא 9
הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה־יהיה לכם
גבול צפון׃ והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן י
שפמה׃ וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד 11
הגבל ומחה על־כתף ים־כנרת קדמה׃ וירד הגבול 12 (את הגבל)
הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם
הארץ לגבלתיה סביב׃ ויצו משה את־בני ישראל 13
לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר
צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה׃ כי 14
לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני־הגדי
לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם׃ שני טו
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו (את לקחו נחלתם)
קדמה מזרחה׃ פ
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ אלה שמות האנשים 16 17 (רביעי ששי כשהן מחוברין)
אשר־ינחלו לכם את־הארץ אלעזר הכהן ויהושע
בן־נון׃ ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את־ 18
הארץ׃ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן 19
יפנה׃ ולמטה בני שמעון שמואל בן־עמיהוד׃ למטה כ 21
בנימן אלידד בן־כסלון׃ ולמטה בני־דן נשיא בקי בן־ 22
יגלי׃ לבני יוסף למטה בני־מנשה נשיא חניאל בן־ 23
אפד׃ ולמטה בני־אפרים נשיא קמואל בן־שפטן׃ 24
ולמטה בני־זבולן נשיא אליצפן בן־פרנך׃ ולמטה כה 26
בני־יששכר נשיא פלטיאל בן־עזן׃ ולמטה בני־ 27
אשר נשיא אחיהוד בן־שלמי׃ ולמטה בני־ 28
נפתלי נשיא פדהאל בן־עמיהוד׃ אלה אשר 29
צוה יהוה לנחל את־בני־ישראל בארץ כנען׃
פ
(חמישי)
לה א וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ירחו
לאמר׃ צו את־בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת 2
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו
ללוים׃ והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו 3
לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם׃ ומגרשי הערים 4
אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף
אמה סביב׃ ומדתם מחוץ לעיר את־פאת־קדמה ה
אלפים באמה ואת־פאת־נגב אלפים באמה ואת־
פאת־ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים׃ ואת 6
הערים אשר תתנו ללוים את שש־ערי המקלט אשר
תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים
עיר׃ כל־הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה 7
עיר אתהן ואת־מגרשיהן׃ והערים אשר תתנו 8
מאחזת בני־ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט
תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו (ששי שביעי כשהן מחוברין)
ללוים׃ פ

וידבר

à ellos, haré à vós.

C A P. 34.

Y Hablò .A. à Moſeh por dezir. Encomenda à hijos 1 2
de Iſraél y dirás à ellos, quando vós vinientes à la
tierra de Kenaan: eſta la tierra que caerá à vós por
heredad, tierra de Kenaan por ſus terminos. Y ſerá à 3
vós rincon de Meridion de deſierto de Zin, cerca luga
res de Edòm: y ſerá à vós termino de Meridion de ca-
bo de mar del ſal à Oriente. Y rodeará à vós el termino 4
de Meridion à ſubida de Akrabím, y paſſará à Zin, y
ſerán ſus ſalidas de Meridion à Kadés Barnèa: y ſaldrá
à Hazár Adar, y paſſará à Azmòn. Y rodeará el termi- 5
no de Azmòn à arroyo de Egypto: y ſerán ſus ſalidas à
el Poniente. Y termino de Poniente, y ſerá à vós el mar 6
el grande, y (SU) termino: eſte ſerá à vós termino de
Poniente. Y eſte ſerá à vós termino de Septentrion: del 7
mar el grande ſeñalareys à vós à Or el monte. De Or el 8
monte ſeñalareys à entrada de Hamat: y ſerán ſalidas del
termino à Sedad. Y ſaldrá el termino à Ziphron; y ſerán 9
ſus ſalidas à Hazar Enán: eſte ſerá à vós termino de
Septentrion. Y ſeñalareys à vós à termino de Oriente: 10
de Hazár Enán à Sepham. Y decenderá el tèrmino de 11
Sepham à Riblá, de Oriente à la fuente: y decenderá
el termino, y llegará à lado de mar de Kinéret à Orien-
te. Y decenderá el termino al Jarden, y ſerán ſus ſalidas 12
à mar del ſal: eſta ſerá à vós la tierra por ſus terminos
derredor. Y encomendò Moſeh à hijos de Iſraél por de- 13
zir: eſta la tierra que heredareys à ella por ſuerte, que
encomendò .A. para dar à nueve los tribos, y mitad del
tribo. Que tomaron tribo de hijos de Reubení à caſa de 14
ſus padres, y tribo de hijos del Gadì por caſa de ſus pad-
res; y mitad de tribo de Menaſſé, tomáron ſu heredad.
Dos los tribos y mitad del tribo: tomáron ſu heredad de 15
aquende del Jarden de Jerechó à Levante de Oriente.
* Y habló .A. á Moſeh por dezir. Eſtos nombres de los 16 17
varones que heredarán para vós a la tierra: Elhazár el ſa- IV VI
cerdote, y Jehoſuah hijo de Nun. Y mayoral uno, ma- 18 EST.
yoral uno de tribo: tomaréys para heredar à la tierra. Y 19 JUN-
eſtos nombres de los varones: à tribo de Jehudá, Ka- TAS.
léb hijo de Jephuné. Y à tribo de hijos de Simhon; Se- 20
muel hijo de Amiùd. A tribo de Binyamin, Elidad hi- 21
jo de Kiſlón. Y à tribo de hijos de Dan, mayoral: Buqui 22
hijo de Jogli. A hijos de Joſeph, à tribo de hijos de Me- 23
naſſé, mayoral: Haniél hijo de Ephod. Y à tribo de hijos 24
de Ephráim mayoral: Kemuel hijo de Siphtan. Y à tri- 25
bo de hijos de Zebulun, mayoral: Eliſaphán hijo de Par-
náh. Y à tribo de hijos de Yſſachár, mayoral: Paltiel hi- 26
jo de Azán. Y à tribo de hijos de Aſſér, mayoral: Ahiúd 27
hijo de Selomí. Y à tribo de hijos de Naphtalí, mayoral: 28
Pedael hijo de Amiùd. Eſtos que encomendó .A.: por 29
hazer heredar à hijos de Iſraél, en tierra de Kenaan.

C A P. 35.

Y Hablò .A. à Moſeh en llanuras de Moab: ſobre 1 V
Jarden de Jerehó, por dezir. Encomenda à hijos de 2
Iſraél, y darán à los Levìtas de heredad de ſu poſ-
ſeſſion, ciudades para eſtar: y arrabal de las ciudades
en ſus derredores daréys à los Levìtas. Y ſerán las ciu- 3
dades à ellos para eſtar: y ſus arrabales ſerán para ſu qua-
tropêa, y para ſu ganado, y para todo ſu animal. Y ar- 4
rabales de la ciudades, que daréys à los Levìtas: de mu-
ro de la ciudad y à fuera; mil codos derredor. Y medireys 5
defuera de la ciudad à parte de Oriente dos mil con el
codo, y à parte de Meridion dos mil con el codo, y à
parte de Poniente dos mil con el codo, y à parte de Sep-
tentrion dos mil con el codo, y la ciudad en medio: eſ-
to ſerá à ellos arrabales de las ciudades. Y à las ciuda- 6
des que dareys à los Levìtas, á ſeys ciudades del refugio,
que darèys para huyr alli el matador: y ſobre ellas da-
réys quarenta y dos ciudades. Todas las ciudades que 7
daréys à los Levìtas quarenta y ocho ciudades: à ellas *VI
y à ſus arrabales. Y las ciudades que daréys de poſſeſſion 8 VII
de hijos de Iſraél, de con el mucho muchiguarèys, y de EST.
con el poco apocarèys, cada uno ſegun ſu heredad JUN-
que heredáren, dará de ſus ciudades à los Levìtas.* TAS.

Y

9 10 Y habló .A. à Moſeh por dezir. Habla à hijos de Iſraél,
y dirás à ellos: como vós paſſantes al Jardèn à tierra de
11 Kenaan. Y aparejarèys à vós ciudades, ciudades de re-
fugio ſerán à vós; y huyrá alli matador hirièn alma por
12 yerro. Y ſerán à vós las ciudades, por refugio de rede-
midor: y no morirá el matador haſta ſu eſtar delante la
13 compaña à juizio. Y las ciudades que daréys: ſeys ciu-
14 dades de refugio ſerán à vós. A tres las ciudades darèys
de aquende al Jardèn, y à tres las ciudades darèys en
15 tierra de Kenaan: ciudades de refugio ſerán. A hijos de
Iſraél, y al peregrino, y al moradizo entre ellos; ſerán
ſeys las ciudades las eſtas por refugio: para huyr alli
16 todo hirièn alma por yerro. Y ſi con inſtrumento
de hierro la hiriére y muriére, matador él: matár
17 ſerá matádo el matador. Y ſi con piedra de mano (CA-
PAS) que muera con ella lo hiriére y murière, mata-
18 dor él: matár ſerá matádo el matador. O con in-
ſtrumento de palo de mano, (CAPAS) que muera
con él, lo hiriére y muriére, matador él: matár ſerá
19 matádo el matador. Redemidor de la ſangre, él ma-
20 tára al matador: en ſu encontrar con él, èl lo matará. Y
ſi con aborricion lo empuxò: o echó ſobre él con aſe-
21 chança, y muriére. O con malquerencia lo hirió con ſu
mano y muriére, matár ſerá matádo el hirien, matador
él: redemidor de la ſangre matará al matador en ſu en-
22 contrár con él. Y ſi acaſo ſin malquerencia lo empuxó: o
23 echó ſobre él algun inſtrumento ſin aſechança. O con al-
guna piedra (CAPAS) que muera con ella, ſin ver, y
echò ſobre él, y muriére: y él no odián à él, y no buſ-
24 cán ſu mal. Y juzgarán la compaña; entre el hirién, y en-
25 tre redemidor de la ſangre: ſobre los juizios los eſtos. Y
eſcaparán la compaña al matador de poder de redemi-
dor de la ſangre, y harán tornar à él la compaña à ciu-
dad de ſu refugio, que huyò alli: y eſtará en ella haſta mo-
rir el ſacerdote el grande, que ungió à él con olio de la
26 ſantidad. Y ſi ſaliendo ſalière el matador: de termino
27 de ciudad de ſu refugio, que huyére alli. Y halláre à él
redemidor de la ſangre; fuera de termino de ciudad de ſu
refugio: y matáre redemidor de la ſangre al matador,
28 no à él ſangre. Que en ciudad de ſu refugio eſtará, haſta
morìr el ſacerdote el grande: y deſpues de morir el ſa-
cerdote el grande; tornará el matador à tierra de ſu poſ-
29 ſeſſion. Y ſerán eſtos à vós por fuero de juizio à vueſ-
30 tros generancios: en todas vueſtras moradas. Todo
hirién alma; por dicho de teſtigos ſe matará al matador:
31 y teſtigo uno; no ateſtiguará en alma para morìr. Y no
tomèys precio por alma de matador, que él condenado
32 para morìr: ſalvo matár ſerá matádo. Y no tomèys pre-
cio por el huido à ciudad de ſu refugio: para tornar à eſ-
33 tar en (SU) tierra, haſta morìr el ſacerdote. Y no con-
deneys à la tierra que vós en ella; que la ſangre ella ha-
ze condenár à la tierra: Y la tierra no ſerá perdonáda de
la ſangre que fue vertida en ella, que ſalvo con ſangre
34 de ſu vertidor. Y no contaminarás à la tierra que vós
eſtantes en ella, que yo morán entre ella: que yo .A.
morán entre hijos de Iſraél.

CAP. 36.

VII 1 Y Llegáronſe capitanes de los padres; à linage
de hijos de Gilhad hijo de Mahir hijo de Me-
naſſé, de linages de hijos de Joſeph: y hablaron
delante Moſeh, y delante los mayorales; capitanes
2 de padres de hijos de Iſraél. Y dixeron; à mi ſe-
ñor encomendò .A.; para dar a la tierra por heredad
por ſuerte à hijos de Iſraél: y mi ſeñor fue enco-
mendado por .A. para dar à heredad de Selof had
3 nueſtro hermano à ſus hijas. Y (SI) fuéren à uno
de hijos de tribos de hijos de Iſraél por mugeres,
y ſerá menguada ſu heredad de heredad de nueſtros
padres, y ſerá añadida ſobre heredad del tribo que
fuéren à ellos: y de ſuerte de nueſtra heredad ſerá
4 menguada. Y quando fuére el Jobel à hijos de
Iſraél, y ſerá añadida ſu heredad, ſobre heredad
del tribo que fueren à ellos: y de heredad de tribo
5 de nueſtros padres ſerá menguada ſu heredad. Y en-
comendò Moſeh à hijos de Iſraél; por dicho de .A.
por dezir: derecho tribo de hijos de Joſeph hablantes.

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה
11 כְּנָעַן׃ וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם
12 וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים
לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה
13 לַמִּשְׁפָּט׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה
14 לָכֶם׃ אֵת ׀ שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת
שְׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃
טו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ־
הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ
16 בִּשְׁגָגָה׃ וְאִם־בִּכְלִי בַרְזֶל ׀ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת
17 יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ
18 וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ אוֹ בִּכְלִי עֵץ־יָד
אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃
19 גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃
כ וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדָּפֶנּוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת׃
21 אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת־יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא
22 גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בוֹ׃ וְאִם־בְּפֶתַע
בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא
23 צְדִיָּה׃ אוֹ בְכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל
24 עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ וְשָׁפְטוּ
הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃
כה וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם
וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס
שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־
26 מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ וְאִם־יָצֹא יֵצֵא
הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃
27 וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר
מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃
28 כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ
29 אֲחֻזָּתוֹ׃ וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט
ל לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ
לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה
31 בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ
32 אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי־מוֹת יוּמָת׃ וְלֹא־
תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת
33 בָּאָרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן׃ וְלֹא־תַחֲנִיפוּ אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת־
הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא־יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ־בָּהּ כִּי־
34 אִם בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה
שביעי שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
לו א וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד
בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ
לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי
2 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנִי צִוָּה יְהוָה לָתֵת
אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאדֹנִי
צֻוָּה בַיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנֹתָיו׃
3 וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים
וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת
הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֹּרַל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרֵעַ׃
4 וְאִם־יִהְיֶה הַיֹּבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן
עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת
ה מַטֵּה אֲבֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דֹּבְרִים׃

6 זה הדבר אשר־צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך
7 למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: ולא־
תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל־מטה כי איש
8 בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: וכל־בת
ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
9 איש נחלת אבתיו: ולא־תסב נחלה ממטה למטה
אחר כי־איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:
י באשר צוה יהוה את־משה כן עשו בנות צלפחד:
מפטיר 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
12 צלפחד לבני דדיהן לנשים: ממשפחת בני־מנשה
בן־יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על־מטה משפחת
13 אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד־
משה אל־בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

חזק

Eſta la coſa que encomendò .A. à hijas de Zelofhad 6
por dezir, al que plaziére en ſus ojos ſerán por mu-
geres: decierto à linage de tribo de ſu padre ſerán
por mugeres. Y no rodeará heredad de hijos de Iſraél 7
de tribo à tribo: que varon en heredad de tribo de
ſus padres; ſe juntarán hijos de Iſraél. Y toda hija he- 8
redán heredad de tribos de hijos de Iſraél, à uno de
linage de tribo de ſu padre ſerá por muger: por que
heréden hijos de Iſraél cada uno heredad de ſus pad-
res. Y no rodeará heredad de tribo (UNO) à tribo 9
otro: que cada uno en ſu heredad ſe juntarán tribos
de hijos de Iſraél. Como encomendò .A. à Moſeh: aſſi 10
hizieron hijas de Zelophad. Y fueron Mahlá, Tirzá, 11
y Hoglá, y Milcá, y Noá, hijas de Zelofhad: à hijos de
ſus tîos por muger. De linages de hijos de Menaſſé 12
hijo de Joſeph, fueron por mugeres: y fue ſu here-
dad ſobre tribo de linage de ſu padre. Eſtas las en- 13
comendanças, y los juizios; que encomendò .A. por
mano de Moſeh, à hijos de Iſraél: en llanuras de
Moab cerca Jarden de Jerechó.

Aft. Jeremia. Cap. 2.

Tiene el Libro de Numerus 1288. Paſukim.

סכום פסוקי ספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה · ארפח סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
יפרח: ופרשיותיו עשרה· י' ברד ינחנו סימן: ופרקיו ל"ב· לב טהור ברא לי אלהים סימן:
ופרקיו ל"ו· לו חכמו ישכילו זאת סימן: מניין הפתוחות שתים ותשעים·
והסתומות ששים ושש· הכל מאה וחמשים ושמנה
פרשיות· אני חלקך
ונחלתך סימן:

ספר חמישי

דברים

א

ינחד' שישן פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה' פ' מד

א אלה הדברים אשר דבר משה אל־כל־ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין־פארן ובין־תפל
2 ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר־
3 שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי־עשר
חדש באחד לחדש דבר משה אל־בני ישראל ככל
4 אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי הכתו את סיחן
מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
ה אשר־יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את־התורה הזאת לאמר:
6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב־לכם שבת
7 בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל־כל־
שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
8 הכנעני והלבנון עד־הנהר הגדל נהר פרת: ראה
נתתי לפניכם את־הארץ באו ורשו את־הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת
9 להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא
י לאמר לא־אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב:
11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים
שני 12 ויברך אתכם כאשר דבר לכם: * איכה אשא לבדי
13 טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים
14 ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו
אתי

LIBRO QUINTO.

DEUTERONOMIUM.

CAP. I.

DEBA-RIM. P. 44

ESTas las palabras que hablò Moſeh à todo 1
Iſraél, de aquende del Yardèn: en el deſier-
to en la llanura, enfrente Suph, entre
Paràn, y entre Tóphel, y Labán, y Haze-
ròt, y Di-zaàb. Onze dias de Horèb, car- 2
rera de monte de Seir; haſta Kades Barnèa.
Y fue en quarenta años en el onzeno mes en uno al mes: 3
hablò Moſeh à hijos de Iſraél, como todo lo que encomen-
dò .A. à él para ellos. Deſpues de ſu herir à Sihon Rey del 4
Emorèo, que eſtàn en Hesbon: y à Og Rey del Baſſán,
que eſtán en Aſtarot en Edrèi. En aquende del Jardèn en 5
tierra de Moab: envoluntò Moſeh declarár á la lèy la eſta
por dezir. .A. nueſtro Dios hablò à nós en Horèb por de- 6
zir: baſta à vós eſtar en el monte el eſte. Bolved y moved 7
à vós y venid à monte del Emorèo, y à todos ſus vezi-
nos, en la llanura, en el monte, y en la baxura, y en el
Meridion, y en puerto de la mar: tierra del Kenaanèo,
y él Lebanon, haſta el rio el grande rio de Perat. Vè di 8
delante vós à la tierra: venid y heredad à la tierra, que
jurò .A. à vueſtros padres à Abraham, à Ishác, y à Ia-
hacob para dar à ellos, y à ſu ſemen empos ellos. Y dixe 9
à vós en la hora la eſſa por dezir: no puedo à mis ſolas
ſoportár à vós. .A. vueſtro Dios muchiguò à vós: y he 10
vós oy como eſtrellas de los cielos à muchedumbré. .A. 11
Dìos de vueſtros padres añada ſobre vós como vós
mil vezes: y bendiga à vós como hablò à vós.
* Como ſoportaré à mis ſolas, vueſtro trabajo, y 12 II
vueſtra carga, y vueſtra baraja?. Dad à vós varones 13
ſabios, y entendidos, y ſabidos de vueſtros tribos:
y ponerloshe por vueſtras cabeças. Y reſpondiſtes 14
à

à mi: y dixiſtes, buena la palabra que hablaſte para ha-
15 zer. Y tomè à capitanes de vueſtros tribos, varones ſab-
ios, y ſabidos, y di à ellos capitanes ſobre vós: mayora-
les de milles, y mayorales de cientos; y mayorlaes de cin-
cuenta, y mayorales de diezes, y alguaziles à vueſtros
16 tribos. Y encomendé à vueſtros juezes en la hora la eſſa
por dezir: oyendo entre vueſtros hermanos, y juzga-
rèys juſtedad, entre varon y entre ſu hermano, y entre ſu
17 peregrino. No conozcays faces en el juizio, como el
pequeño, como el grande oyrèys; no temays de delante
de varon, que el juyzio de Dios él; y la coſa que ſe
18 dificultáre de vós llegaréys à mi, y oirlaè. Y enco-
mendé à vós en la hora la eſſa: à todas las palabras
19 que hariades. Y movimoſnos de Horèb, y anduvi-
mos à todo el deſierto el grande y el temeroſo el eſ-
ſe que viſtes, carrera de monte del Emoréo; como
encomendò .A. nueſtro Dios à nós: y venimos haſta
20 Kades Barnèa. Y dixe à vós: veniſtes haſta monte
21 del Emorèo, que .A. nueſtro Dios dan à nós. Vé
diò .A. tu Dios delante ti à la tierra: ſube hereda,
como hablò .A. Dios de tus padres à ti, no temas
III 22 y no ſerás quebrantádo. * Y llegaſtes à mi todos
vós, y dixiſtes, embiémos varones delante nós, y
eſculquen por nós à la tierra: y tornen à nós reſpueſ
ta, à la carrera que ſubirémos por ella, y à las ciu-
23 dades que vendremos à ellas. Y plugò en mis ojos
la coſa: y tomè de vós doze varones, varon uno
24 por tribo. Y cataron y ſubièron al monte, y vinié-
25 ron haſta arroyo de Eſcol: y eſculcáron à ella. Y
tomáron en ſu mano de fruto de la tierra, y hizieron
deſcender à nós: y tornáron à nós reſpueſta y dixeron,
26 buena la tierra que .A. nueſtro Dios dan à nós. Y no
quiſiſtes para ſubir: y rebellaſtes à dicho de .A. vueſ-
27 tro Dios. Y mormuraſtes en vueſtras tiendas y dixiſtes;
con odio de .A. a nós; nos ſacò de tierra de Egyp-
to: por dar à nós en mano del Emorèo para deſ-
28 truirnos. Adonde nos ſubièntes, nueſtros hermanos
hizièron deſleír à nueſtro coraçon por dezir, pueblo
grande y alto mas que nós; ciudades grandes y en-
caſtilladas en los cielos: y tambien hijos de gigantes
29 vimos alli. Y dixe à vós: no vós quebranteys, y
30 no temays dellos. .A. vueſtro Dios el andán delante
vós, él peleará por vós: como todo lo que hízo con
31 vós en Egypto à vueſtros ojos. Y en el deſierto que
viſte, que te llevò .A. tu Dios, como lleva varon à
ſu hijo: en toda la carrera que anduviſtes, haſta vueſtro
32 venir haſta el lugar el eſte. Y en la coſa la eſta: no
33 vós creyentes en .A. vueſtro Dios. El andán delan-
te vós por la carrera, por eſculcár à vós lugar para
vueſtro poſár: con el fuego de noche por moſtrar-
vos en la carrera que andariades por ella; y con la
34 nuve de dia. Y oyò .A. à boz de vueſtras palabras:
35 y enſañòſe y jurò por dezir. Si verá varon en los
varones los eſtos, el generancio el malo el eſte: à la
tierra la buena que juré por dar à vueſtros padres.
36 Fuera de Kaleb hijo de Jephuné, él la verá, y à él
daré a la tierra que piſó en ella y à ſus hijos: por que
37 cumpliò empos de .A.. Tambien en mi ſe enſañó
.A.; por vós, por dezir; tambien tu no entrarás al-
38 li. Jehoſua hijo de Nun el eſtán delante de ti, él
vendrá alli: à él esfuerça, que él la harà heredar à
IV 39 Iſraél. * Y vueſtra familia que dixiſtes, por prêa
ſerá, y vueſtros hijos que no ſupieron oy bien ni
mal, ellos vendrán alli: y à ellos la daré, y ellos la
40 heredarán. Y vós catad à vós: y move-os al deſier-
41 to carrera de mar de Suph. Y reſpondiſtes y dixiſtes à
mi, pecámos à .A. nós ſubirémos y pelearémos,
como todo lo que nos encomendó .A. nueſtro
Dios: y ceñiſtes cada uno à armas de ſu pelêa; y
42 aparejaſteſvos para ſubir al monte. Y dixo .A. à mi,
dize à ellos, no ſubays y no peleéys, que no yo en-
tre vós: y no ſeays heridos delante vueſtros enemi-
43 gos. Y hablé à vós y no oiſtes: y rebellaſtes à dicho
44 de .A. y ſobreviaſtes y ſubiſtes al monte. Y ſaliò el
Emorèo el eſtán en el monte el eſſe à vueſtro encuen-
tro; y perſiguiéron à vós, como hazen las abiſpas:

אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח טו
את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
16 ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם: ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
17 בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
18 ושמעתיו: ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
19 אשר תעשון: ונסע מחרב ונלך את כל המדבר
הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע:
ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו כ
21 נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ
עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
שלישי 22 ואל תחת: * ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
23 אליהן: וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר
24 אנשים איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו
עד נחל אשכל וירגלו אתה: ויקחו בידם מפרי כה
הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
26 הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם
27 לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ
28 מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה
אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול
ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים
29 ראינו שם: ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון
מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ל
31 ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא
איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
32 עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה
33 אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
34 בה ובענן יומם: וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר: אם יראה איש באנשים האלה הדור לה
הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
36 לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן
את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא
37 אחרי יהוה: גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר
38 גם אתה לא תבא שם: יהושע בן נון העמד לפניך
הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את
רביעי 39 ישראל: * וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם
אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה
ולהם אתננה והם יירשוה: ואתם פנו לכם וסעו מ
41 המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי
חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי
42 מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: ויאמר יהוה
אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני
43 בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ואדבר אליכם
ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו
44 ההרה: ויצא האמרי הישב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים

מה וַיַּכְּתוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד־חָרְמָה׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ
לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין
אֲלֵיכֶם׃ וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר 46
ב א יְשַׁבְתֶּם׃ וַנֵּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלָי וַנָּסָב אֶת־הַר־שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 חמישי
רַב־לָכֶם סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה׃ וְאֶת־הָעָם 3 4
צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
ה בְּשֵׂעִיר וְיִירְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃ אַל־תִּתְגָּרוּ בָם
כִּי לֹא־אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ כַּף־רָגֶל כִּי־יְרֻשָּׁה
לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת־הַר שֵׂעִיר׃ אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם 6
בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם־מַיִם תִּכְרוּ מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִיתֶם׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ יָדַע לֶכְתְּךָ 7
אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה ׀ אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר׃ וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְנֵי־עֵשָׂו 8
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר פיסקא באמצע פסוק
ס וַנֵּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר 9
יְהוָה אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה
כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־
י עָר יְרֻשָּׁה׃ הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם
כָּעֲנָקִים׃ רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף־הֵם כָּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִים 11
יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים׃ וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי 12
עֵשָׂו יִירָשׁוּם וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם׃
עַתָּה קֻמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת־נַחַל 13
זָרֶד׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ ׀ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ עַד אֲשֶׁר־ 14
עָבַרְנוּ אֶת־נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֹּם כָּל־
הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
טו יְהוָה לָהֶם׃ וְגַם יַד־יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהֻמָּם מִקֶּרֶב
הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם׃ וַיְהִי כַאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָּל־אַנְשֵׁי 16
הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם׃ ס וַיְדַבֵּר יְהוָה 17
אֵלַי לֵאמֹר׃ אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עָר׃ 18
וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל־תְּצֻרֵם וְאַל־תִּתְגָּר בָּם כִּי 19
לֹא־אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט
כ נְתַתִּיהָ יְרֻשָּׁה׃ אֶרֶץ־רְפָאִים תֵּחָשֵׁב אַף־הִוא רְפָאִים
יָשְׁבוּ־בָהּ לְפָנִים וְהָעַמֹּנִים יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ עַם 21
גָּדוֹל וְרַב וָרָם כָּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים 22
בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים 23
עַד־עַזָּה כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם וַיֵּשְׁבוּ
תַחְתָּם׃ קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל אַרְנֹן רְאֵה נָתַתִּי 24
בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי וְאֶת־אַרְצוֹ הָחֵל
כה רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה׃ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ
וְיִרְאָתְךָ עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר
יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃ וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים 26
מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ לֹא אָסוּר 27
יָמִין וּשְׂמֹאול׃ אֹכֶל בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי וְאָכַלְתִּי וּמַיִם 28
בַּכֶּסֶף תִּתֶּן־לִי וְשָׁתִיתִי רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃ כַּאֲשֶׁר 29
עָשׂוּ־לִי בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים הַיֹּשְׁבִים
בְּעָר עַד אֲשֶׁר־אֶעֱבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
ל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־רוּחוֹ וְאִמֵּץ
אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רְאֵה הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת־ 31 שש
סיחן

y majáron à vós en Seir haſta Hormá. Y tornáſtes 45
y lloraſtes delante .A.: y no oyó .A. en vueſtra boz,
y no eſcuchó à vós. Y eſtuviſtes en Kades dias mu- 46
chos: como los dias que eſtuviſtes.

CAP. 2.

Y Catámos y movimoſnos al deſierto carrera de mar 1
de Suph; como hablò .A. a mi: y rodeamos à mon-
te de Seir dias muchos. *Ydixo .A. à mi por dezir. 2 V
Baſta à vós rodear al monte el eſte: bolved à vós à Sep- 3
tentrion. Yal pueblo encomenda por dezir; vós paſſantes 4
en termino de vueſtros hermanos hijos de Heſau, los eſ-
tantes en Seir: y temerán de vós; y ſeréys guardádos mu-
cho. No combatays con ellos, que no daré à vós de ſu 5
tierra haſta piſadura de planta de piè: que heredad à He-
ſau di à monte de Seir. Comida comprareys de con ellos 6
por la plata y comereys: y tambien aguas, comprareys
de con ellos por la plata y beverèys. Que .A. tu Dios te 7
bendixo, en toda obra de tu mano; ſupo tu andár en el
deſierto el grande el eſte: eſtos quarenta años, .A. tu Dios
contigo, no te faltaſtes de coſa. Y paſſámos de con nueſ- 8
tros hermanos hijos de Heſau los eſtantes en Seir, de
carrera de la llanura, de Elat y de Ezion Gáber: y
catámos y paſſámos carrera de deſierto de Moab. Y 9
dixo .A. à mi, no anguſties à Moab y no combatas
con ellos peleá: que no daré à ti de ſu tierra heredad,
que à hijos de Lot di à Ar heredad. Los Emim de an- 10
tes eſtuvieron en ella: pueblo grande y mucho y alto
como gigantes. Refaim eran contados tambien ellos 11
como gigantes: y los Moabitas llamávan à ellos E-
mim. Y en Seir eſtuvieron los Horim de antes, y hi- 12
jos de Heſau los deſterráron y los deſtruyeron de de-
lante ellos, y eſtuvieron en ſu lugar: como hizo Iſraël
à tierra de ſu heredad, que diò .A: à ellos. Ahora le- 13
vantad y paſſád à vós à arroyo de Zéred: y paſſámos
à arroyo de Zéred. Y los dias que anduvimos de Ka- 14
des Barnéa, haſta que paſſámos à arroyo de Zéred,
treinta y ocho años: haſta acabarſe todo el generan-
cio, de varones de la peleá de entre el real, como ju-
rò .A. à ellos. Y tambien mano de .A. fue en ellos, por 15
conſumirlos de entre el real: haſta atemarlos. Y fue 16
como ſe atemáron, todos varones de la peleá por morir
de entre el pueblo. Y hablò .A. à mi por dezir. Tu 17 18
paſſán oy à termino de Moab à Ar. Y llegarteás à eſ- 19
cuentra hijos de Amón, no los anguſties, y no com-
batas con ellos: que no daré de tierra de hijos de A-
món à ti heredad, que à hijos de Lot la di heredad.
Tierra de Refaim ſerá contada tambien ella: Refaim
eſtuvieron en ella de antes, y los Amonitas llamá- 20
van à ellos Zamzumin. Pueblo grande y mucho y
alto como gigantes: y deſtruyolos .A. de delante 21
dellos; y deſterráronlos y eſtuvieron en ſu lugar. Co- 22
mo hizo à hijos de Heſau, los eſtantes en Seir: que
deſtruyò à el Horéo de delante dellos, y deſterrá-
ronlos, y eſtuvieron en ſu lugar; haſta el dia el eſte.
Y los Avim los eſtantes en Hazerim haſta Azá: Caf- 23
torim, los ſalientes de Caftòr; los deſtruyeron, y eſ-
tuvieron en ſu lugar. Levanta-os move-os y paſſad 24
à arroyo de Arnón, vè di en tu mano à Sihon Rey
de Heſbón el Emoréo, y à ſu tierra, empieça here-
da: y combate con él peleá. El dia el eſte empeça- 25
rè dar tu pavor y tu temor; ſobre faces de los pueblos
debaxo de todos los cielos: que oyéren tu oyda; y
eſtremecerſeán, y adoloriarſeán de delante ti. Y 26
embiè menſageros de deſierto de Kedemòt; à Sihon
Rey de Heſbón: palabras de paz, por dezir. Paſ- 27
ſarè por tu tierra, por la carrera, por la carrera, an-
darè: no me apartaré à derecha ni à izquierda. Co- 28
mida por la plata me venderás y comerè, y agua
por la plata darás à mi y beverè: ſalvo paſſarè con mis
peones. Como hizieron à mi hijos de Heſau los eſtan- 29
tes en Seir, y los Moabitas los eſtantes en Ar: haſta que
paſſe al Jardèn, à la tierra que .A. nueſtro Dios dan à nós.
Y no quiſo Sihon Rey de Heſbón; dexarnos paſſar por él: 30
que endureció .A. tu Dios à ſu eſpirito; y enfortecìò
ſu coraçon; por darlo en tu mano como el dia el
eſte. * Y dixo .A. à mi; vè empecé dar delante ti, à 31 VI
Si-

Sihon y à ſu tierra: empieça deſtierra para heredar
32 a ſu tierra. Y ſaliò Sihon à nueſtro encuentro, él y
33 todo ſu pueblo à la peleâ à Yáaz. Y diolo .A. nueſ-
tro Dios delante nós: y herimos à él y a ſus hijos y à
todo ſu pueblo. Y prendimos à todas ſus ciudades
34 en la hora la eſſa, y deſtruymos à toda ciudad de va-
rones; y las mugeres y la familia: no dexamos rema-
35 necido. Salvo la quatropêa preamos para nós: y deſ-
36 pojo de las ciudades que prendimos. De Aroér que
ſobre orilla de arroyo de Arnòn, y la ciudad que en
el arroyo, y haſta el Gilhad; no fue ciudad que eſca-
pàſſe de nós: à lo todo diò .A. nueſtro Dios delante
37 de nós. Salvo à tierra de hijos de Amòn no llegaſ-
te: toda orilla de arroyo de Yabók y ciudad del mon-
te, y todo lo que encomendò .A. nueſtro Dios.

CAP. 3.

1 Y Bolvimos y ſubimos carrera del Baſſán: y ſaliò
Og Rey del Baſſán à nueſtro encuentro, él y
todo ſu pueblo a la peleâ à Edrèi. Y dixo .A.
2 à mí, no temas à él, que en tu mano di à él, y à
todo ſu pueblo y à ſu tierra: y harás à él como hi-
ziſte à Sihon Rey del Emorèo, que eſtán en Hesbon.
3 Y diò .A. nueſtro Dios en nueſtra mano tambien à
Og Rey del Baſſán y à todo ſu pueblo: y herimoſſo
haſta que no remaneciò à él remanecido. Y prendi-
4 mos à todas ſus ciudades en la hora la eſſa, no fue
ciudad que no tomamos de con ellos: ſeſenta ciuda-
des toda comarca de Argob Reyno de Og en el Baſ-
5 ſán. Todas eſtas ciudades encaſtilladas de cerca al-
ta, de puertas y cerradero: fuera de ciudades no
6 murádas, mucho mucho. Y deſtruymos à ellas, co-
mo hizimos à Sihon Rey de Hesbòn: deſtruyendo
toda ciudad, de varones; las mugeres y la familia.
7 Y toda la quatropêa, y deſpojo de las ciudades prea-
8 mos à nós. Y tomamos en la hora la eſſa à la tierra
de mano de dos Reyes del Emorèo, que de aquen-
de del Yarden: de arroyo de Arnòn haſta monte
9 Hermòn. Sidonitas llamávan à Hermòn Sirión: y
10 el Emorèo llamávan à él Senir. Todas ciudades de
la llanura y todo el Gilhad, y todo el Baſſán, haſta
Salcá y Edrèi: ciudades de reyno de Og en el Baſ-
11 ſán. Que ſolo Og Rey del Baſſán fue remanecido de
reſto de los Refaim, he ſu lecho, lecho de hierro,
decierto él en Rabát de hijos de Amòn: nueve co-
dos ſu largo, y quatro codos ſu ancho, con codo de
12 varon. Y à la tierra la eſta heredamos en la hora la
eſſa: de Aroèr que ſobre arroyo de Arnòn, y mitad
de monte del Gilhad, y ſus ciudades; di à Reuben y
13 Gad. Y reſto del Gilhad y todo el Baſſán reyno de
Og di à mitad de tribo de Menaſſé: toda comar-
ca de Argòb, à todo el Baſſán, eſſa era llamada tier-
ra de Refaim. Yair hijo de Menaſſé tomó à toda co-
14 marca de Argòb, haſta termino de Gueſſur y de Maa-
hat: y llamò à ellas por ſu nombre, à el Baſſán al-
VII 15 dêas de Yair haſta el dia el eſte. * Y à Mahir di al
16 Gilhad. Y à Reuben y à Gad di deſde el Gilhad, y
haſta arroyo de Arnon, entre el arroyo y termino: y
17 haſta Jabók el arroyo, termino de hijos de Amòn. Y la
llanura y el Jardén y termino: de Kinèret y haſta mar de
la llanura mar del Sal, debaxo de vertederos del collado
18 à Oriente. Y encomendè à vós en la hora la eſſa por de-
zir: .A. vueſtro Dios diò à vós à la tierra la eſta para he-
redarla; armados paſſarèys delante de vueſtros herma-
19 nos hijos de Iſraél, todos varones de fonſado. Salvo
vueſtras mugeres y vueſtra familia, y vueſtro ganado,
ſé que ganado mucho à vós, eſtarán en vueſtras ciuda-
20 des que di à vós. Haſta que haga repoſar .A. à vueſtros
hermanos como à vós, y hereden tambien ellos à la
tierra que .A. vueſtro Dios dan à ellos en allende del
Jarden: y tornareys cada uno à ſu heredad, que di
21 à vós. Y à Jeoſuah encomendè en la hora la eſſa
por dezir: tus ojos los veyentes à todo lo que hizo
.A. vueſtro Dios à dos los Reyes los eſtos, aſſi hará
22 .A. à todos los reynos, que tu paſſán àlli. No los
temays: que .A. vueſtro Dios él el peleán por vós.

Aft. Jeſaya, Cap. 1.

32 סיחן ואת־ארצו החל רש לרשת את־ארצו: ויצא
סיחן לקראתנו הוא וכל־עמו למלחמה יהצה:
בניו קרי 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת־בנו ואת־
34 כל־עמו: ונלכד את־כל־עריו בעת ההוא ונחרם
את־כל־עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד:
לה רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו:
36 מערער אשר על־שפת־נחל ארנן והעיר אשר
בנחל ועד־הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו
37 את־הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל־ארץ בני־
עמון לא קרבת כל־יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר־
ג א צוה יהוה אלהינו: ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג
מלך־הבשן לקראתנו הוא וכל־עמו למלחמה אדרעי:
2 ויאמר יהוה אלי אל־תירא אתו כי בידך נתתי אתו
ואת־כל־עמו ואת־ארצו ועשית לו כאשר עשית
3 לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה
אלהינו בידנו גם את־עוג מלך־הבשן ואת־כל־עמו
4 ונכהו עד־בלתי השאיר־לו שריד: ונלכד את־כל־
עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא־לקחנו
מאתם ששים עיר כל־חבל ארגב ממלכת עוג בבשן:
ה כל־אלה ערים בצרת חומה גבהה דלתים ובריח
6 לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל־עיר מתם הנשים
7 8 והטף: וכל־הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: ונקח
בעת ההוא את־הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר
9 בעבר הירדן מנחל ארנן עד־הר חרמון: צידנים
י יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו־לו שניר: כל ׀ ערי
המישר וכל־הגלעד וכל־הבשן עד־סלכה ואדרעי
11 ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק־עוג מלך הבשן
נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה
הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות
12 רחבה באמת־איש: ואת־הארץ הזאת ירשנו בעת
ההוא מערער אשר־על־נחל ארנן וחצי הר־הגלעד
13 ועריו נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל־הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
14 הארגב לכל־הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר
בן־מנשה לקח את־כל־חבל ארגב עד־גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא אתם על־שמו את־הבשן חות יאיר
שביעי טו 16 עד היום הזה: * ולמכיר נתתי את־הגלעד: ולראובני
ולגדי נתתי מן־הגלעד ועד־נחל ארנן תוך הנחל
17 וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: והערבה והירדן
וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת
18 הפסגה מזרחה: ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את־הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעברו לפני אחיכם בני־ישראל כל־בני־חיל:
19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי־מקנה רב לכם
מפטיר כ ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר־יניח יהוה ׀
לאחיכם ככם וירשו גם־הם את־הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו
21 אשר נתתי לכם: ואת־יהושוע צויתי בעת ההוא
לאמר עיניך הראת את כל־אשר עשה יהוה
אלהיכם לשני המלכים האלה כן־יעשה
יהוה לכל־הממלכות אשר אתה עבר שמה:
22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם:

ס ס ס

פ׳ מה וָאֶתְחַנַּן אֶל־יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר׃ אֲדֹנָי יְהוִה 23 24
אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גָּדְלְךָ
וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־
כה יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ׃ אֶעְבְּרָה־נָּא וְאֶרְאֶה
אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הָהָר הַטּוֹב
הַזֶּה וְהַלְּבָנֹן׃ וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע 26
אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי
עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה׃ עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה 27
וְצָפֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ 28
כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וַנֵּשֶׁב בַּגָּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר׃ 29

פ

א וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר ד
אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם
וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן
לָכֶם׃ לֹא תֹסִפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם 2
וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר־ 3
עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ
אַחֲרֵי בַעַל־פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃
וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃* 4
ה רְאֵה׀ לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי שני
יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם 6
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל־הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם־חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה 7
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים 8
וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי
נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד 9
פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יָסוּרוּ
מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃
יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה י
אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־הָעָם וְאַשְׁמִעֵם אֶת־דְּבָרָי אֲשֶׁר
יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
הָאֲדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃ וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת 11
הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן
וַעֲרָפֶל׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים 12
אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ וַיַּגֵּד 13
לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃ וְאֹתִי צִוָּה 14
יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
לַעֲשֹׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
טו לְרִשְׁתָּהּ׃ וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם
כָּל־תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ׃ פֶּן־תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל 16
תְּמוּנַת כָּל־סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃
תַּבְנִית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל־ 17
צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃ תַּבְנִית 18
כָּל־רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת
לָאָרֶץ׃ וּפֶן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ 19
וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ וְאֶתְכֶם לָקַח
יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרָיִם לִהְיוֹת לוֹ
לעם

VAETHANAN.

Y Apiadéme à .A.: en la hora la eſſa por dezir. 23 P.45
.A. Dios tu empeçaſte por moſtrar à tu ſiervo; 24
à tu grandeza y à tu mano la fuerte, que
quien Poderozo en los cielos y en la tierra, que ha-
ga como tus hechos, y como tus barraganias ?.
Paſſarè ahora y verè à la tierra la buena, que allen- 25
de del Jardèn, él monte el bueno el eſte, y el Le-
banon. Y enſañóſe .A. contra mi por vós y no oyò 26
à mi: y dixo .A. à mi, baſta à ti, no añadas hablar
à mi mas en la coſa la eſta. Subè à cabeça del col- 27
lado y alça tus ojos à Occidente, y à Septentrion,
y à Meridion, y à Oriente, y vè con tus ojos: que
no paſſarás al Jardèn el eſte. Y encomenda à Jeo- 28
ſuah, y esfuerçalo y enfortecelo: que él paſſará de-
lante del pueblo el eſte, y él hará heredar à ellos à
la tierra que verás. Y eſtuvimos en el valle; eſcu- 29
entra Bet Peòr.

CAP. 4.

Y Ahora Iſraél, oye à los fueros, y à los juizios, 1
que yo enſeñán à vós para hazer: por que vi-
vays, y vengays y heredeys à la tierra, que
.A. Dios de vueſtros padres dan à vós. No aña- 2
days ſobre la coſa que yo encomendán à vós, y no
mengveys della: para guardar à encomendanças de
.A. vueſtro Dios, que yo encomendán à vós. Vu- 3
eſtros ojos los veyentes à lo que hizo .A. en Baal
Peòr: que todo el varon que anduvo empos Baal
Peór lo deſtruyó .A. tu Dios de entre ti. Y vós los 4
juntados con .A. vueſtro Dios: vivos todos vós oy.
* Vè enſeñè à vós fueros y juizios, como me enco- 5 II
mendò .A. mi Dios: por hazer aſſi entre la tierra
que vós vinientes alli por heredarla. Y guardareys 6
y hareys, que ella vueſtra ciencia y vueſtro entendi-
miento à ojos de los pueblos: que oyéren à todos
los fueros los eſtos, y dirán, decierto pueblo ſabio
y entendido la gente la grande la eſta. Que qual 7
gente grande que à él Dios cercano à él: como .A.
nueſtro Dios; en todo nueſtro llamár à él?. Y qual 8
gente grande que à él fueros y juizios juſtos: como
toda la ley la eſta, que yo dan delante de vós oy.
Decierto ſé guardado à ti y guarda tu alma mucho, 9
que no olvides a las coſas que vieron tus ojos, y que
no ſe quiten de tu coraçon todos dias de tus vidas:
y hazerlashas ſaber à tus hijos y à hijos de tus hijos.
Dia que eſtuviſte delante .A. tu Dios en Horéb, en 10
diziendo .A. à mi junta à mi al pueblo, y hazerloſé
oìr à mis palabras: que aprenderán para temer à mi
todos los dias que ellos vivos ſobre la tierra, y à
ſus hijos enſeñarán. Y llegaſtes vós y eſtuviſtes debaxo 11
del monte: y el monte ardien en el fuego haſta medio
de los cielos, eſcuridad nuve y eſpeſſura. Y hablò 12
.A. à vós de entre el fuego: voz de palabras vós
oyentes, y ſemejança no vós veyentes, ſolamente
voz. Y denunciò à vós à ſu firmamento, que en- 13
comendò à vós para hazer, diez los mandamientos:
y eſcriviolos ſobre dos tablas de piedras. Y à mi 14
encomendó .A. en la hora la eſſa para enſeñar à vós
fueros y juizios: para vueſtro hazer à ellos en la tier-
ra que vós paſſántes alli para heredárla. Y guarda- 15
reys mucho à vueſtras almas: que no viſtes ninguna
ſemejança en dia de hablar .A. à vós en Horèb de en-
tre el fuego. Por que no dañéys, y hagays à vós 16
doladizo ſemejança de toda ymagen: ſemejança de
macho, o hembra. Semejança de toda quatropêa que 17
en la tierra: ſemejança de toda paxara de àla, que
buéla en los cielos. Semejança de todo removien en 18
la tierra: ſemejança de todo peſcádo que en las aguas
de debaxo la tierra. Y por que no alces tus ojos à los 19
cielos, y vêas al Sol, y à la Luna, y à las eſtrel-
las, todo fonſado de los cielos; y ſeas em-
puxado y te encorves à ellos y los ſirvas: que
partiò .A. tu Dios à ellos à todos los pueblos, de-
baxo de todos los cielos. Y à vós tomó .A., y ſacò 20
à vós de criſol del hierro de Egypto: por ſer à él
por

21 por pueblo de heredad, como el dia el eſte. Y
.A. ſe enſañó contra mi por vueſtras palabras: y
juró de no paſſár yo al Jardèn, y de no venir à la
tierra la buena, que .A. tu Dios dan à ti heredad.
22 Salvo yo muriên en la tierra la eſta; no yo paſſán
al Jardèn: y vós paſſántes, y heredaréys à la tierra
23 la buena la eſta. Séd guardado à vós, que no ol-
videys à firmamento de .A. vueſtro Dios, que tajò
con vós: y hagays à vós doladizo ſemejança de
24 todo; que te encomendò .A. tu Dios. Que .A.
P. 25 tu Dios fuego quemán èl: Dios zeloſo. Quan-
MAN. do engendráres hijos, y hijos de hijos, y fuerdes
DE envegecidos en la tierra: y vós dañardes y hizier-
TIS. des doladizo de ſemejança de todo; y hizierdes el
BEAB. 26 mal en ojos de .A. tu Dios por enſañarlo. Ateſ-
tiguo en vós oy à los cielos y à la tierra, que de-
perdiendo vós perderéys aína; de ſobre la tierra, que
vós paſſántes al Jardèn alli para heredarla: no alar-
garéys dias ſobre ella, que deſtruir ſerèys deſtruy-
27 dos. Y eſparzirá .A. à vós en los pueblos: y re-
manecereys varones de cuenta, en las gentes que
28 guiará .A. à vós alli. Y ſervirèys alli dioſes hechu-
ra de manos de hombre: palo y piedra que no ven,
29 y no oyen, y no comen, y no huelen. Y buſca-
rèys de alli à .A. tu Dios, y hallarás: quando lo re-
quiriéres con todo tu coraçon, y con todo tu alma.
30 En la anguſtia à ti, y alcançarteán todas las palabras
las eſtas: en poſtrimería de los dias, y tornarteás haſta
31 .A. tu Dios, y oyrás en ſu boz. Que Dios piado-
ſo .A. tu Dios, no te afloxará, y no te dañará: y
no olvidará à firmamento de tus padres que juró
32 à ellos. Que demanda ahora por dias primeros
que fueron antes de ti, deſde el dia que criò
Dios, hombre ſobre la tierra, y de cabo de los
cielos, y haſta cabo de los cielos: ſi fue como
la coſa la grande la eſta, o ſi fue oìda como el-
33 la. Si oyò pueblo boz de Dios hablán de entre
34 el fuego, como oyſte tu, y vive?. O ſi provò
Dios à venir para tomar para ſi gente de entre
gente, con pruevas, con ſeñales, y con mara
villas, y con pelêa, y con mano fuerte, y con
braço tendido, y con temores grandes: como
todo lo que hizo à vós .A. vueſtro Dios en
35 Egypto à tus ojos?. Tu fuiſte moſtrado para
ſaber que .A. èl el Dios: no mas fuera dél.
36 De los cielos te hizo oyr à ſu boz por caſtigar-
te: y ſobre la tierra te moſtró à ſu fuego el
grande, y ſus palabras oyſte de entre el fue-
37 go. Y por que amó à tus padres, y eſcogió
en ſu ſemen empos él: y ſacòte delante él con
38 ſu fuerça la grande de Egypto. Por deſterrár
gentes grandes, y fuertes mas que tu de de-
lante de ti: por traerte por dar à ti à ſu
39 tierra heredad, como el dia el eſte. Y ſab-
rás oy y tornarás à tu coraçon, que .A. él
el Dios en los cielos de arriba, y ſobre la
40 tierra de abaxo: no mas. Y guardarás à ſus fue-
ros, y à ſus encomendanças, que yo te encomen-
dán oy, que ſerá bien à ti, y à tus hijos deſpues
de ti: y por que alargues dias ſobre la tierra, que
III 41 .A. tu Dios dan à ti todos los dias. * Entonces apar-
tò Moſeh tres ciudades en aquende del Jardèn: de
42 naciente del Sol. Para huìr alli matador que matá-
re à ſu compañero ſin ſaber, y él no aborrecien à él
de ayer tercero dia: y huyrá à una de las ciudades las
43 eſtas, y vivirá. A Bèſer en el deſierto, en tierra de la
llanura del Reubeni, y à Ramòt en el Gilhad del Ga-
44 di, y à Golán en el Baſſán del Menaſſi. Y eſta la ley:
45 que puſo Moſeh, delante hijos de Iſraél. Eſtos los teſ-
tamentos, y los fueros, y los juizios: que habló Moſeh
46 à hijos de Iſraél, en ſu ſalir de Egypto. De aquende del
Jardèn en el valle, eſcuentra Bet Peór, en tierra de Sihòn
Rey del Emoréo que eſtan en Hesbòn: que hiriò Mo-
47 ſeh, y hijos de Iſraél en ſu ſalir de Egypto. Y heredá-
ron à ſu tierra, y à tierra de Og Rey del Baſſán,
dos Reyes del Emoréo que en aquende del Jardèn:

21 לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם
וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל
22 הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי
אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם
23 עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה
24 אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
פ
לתשע'ב באב בשחרית כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם
ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
26 אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן
27 ימים עליה כי השמד תשמדון: והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
28 אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
29 ולא יריחן: ובקשתם משם את יהוה אלהיך
ל ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
31 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל
רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
32 את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא
לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא
אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה
השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו:
33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר
34 שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת
לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל
אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:
לה אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
36 עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את קלו ליסרך
ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
37 מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:
38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
39 לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום
והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
מ ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו
ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים:
פ
שלישי 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
42 שמש: לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם ונס אל אחת
43 מן הערים האל וחי: את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן
44 למנשי: וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
מה ישראל: אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר
46 משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר
הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל
47 בצאתם ממצרים: ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג
מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן

48 מזרח שמש: מערער אשר על־שפת־נחל ארנן ועד־
49 הר שיאן הוא חרמון: וכל־הערבה עבר הירדן
מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:

פ

רביעי א ה ויקרא משה אל־כל־ישראל ויאמר אלהם שמע
ישראל את־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי דבר
באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם:
3 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: לא את־
אבתינו כרת יהוה את־הברית הזאת כי אתנו אנחנו
4 אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה
ה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין־יהוה וביניכם
בעת ההוא להגיד לכם את־דבר יהוה כי יראתם
6 מפני האש ולא־עליתם בהר לאמר: ס אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
8 7 עבדים: לא־יהיה לך אלהים אחרים על־פני: לא
תעשה לך פסל כל־תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
9 לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון אבות על־בנים ועל־שלשים ועל־
י רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
11 מצותו קרי מצותו: ס לא תשא את־שם־יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא את־
12 שמו לשוא: ס שמור את־יום השבת
13 לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד
14 ועשית כל־מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל־מלאכה אתה ובנך־ובתך
ועבדך־ואמתך ושורך וחמרך וכל־בהמתך וגרך אשר
טו בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
ביד חזקה ובזרע נטויה על־כן צוך יהוה אלהיך
16 לעשות את־יום השבת: ס כבד את־אביך
ואת־אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר־יהוה אלהיך נתן לך:
17 ס לא תרצח: ס ולא תנאף:
ס ולא תגנב: ס ולא־תענה
18 ברעך עד שוא: ס ולא תחמד אשת רעך
ס ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ס
חמשי 19 את־הדברים האלה דבר יהוה אל־כל־קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף
כ ויכתבם על־שני לחת אבנים ויתנם אלי: ויהי
כשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בער באש
21 ותקרבון אלי כל־ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו
הן הראנו יהוה אלהינו את־כבדו ואת־גדלו ואת־קלו
שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי־ידבר אלהים
22 את־האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש
הגדלה הזאת אם־יספים אנחנו לשמע את־קול יהוה
23 אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל־בשר אשר שמע קול
24 אלהים חיים מדבר מתוך־האש כמנו ויחי: קרב אתה
ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל־אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו
כה ועשינו: וישמע יהוה את־קול דבריכם בדברכם אלי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את־קול דברי העם הזה
26 אשר דברו אליך היטיבו כל־אשר דברו: מי־יתן והיה
לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את־כל־מצותי כל־
27 הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם
שובו

de naciente del Sol. De Aroèr que ſobre orilla de 48
arroyo de Arnòn, y haſta monte de Siòn, él Her-
mon. Y toda la llanura de aquende del Jardèn à 49
Oriente, y haſta mar de la llanura: debaxo de ver-
tederos del collado.

C A P. 5.

Y Llamó Moſeh a todo Iſraél, y dixo à ellos, 1 IV
oye Iſraél à los fueros y à los juizios, que yo
hablán en vueſtras orejas oy: y aprenderéys à
ellos, y guardaréys para hazerlos. .A. nueſtro 2
Dios tajo con nós firmamento en Horèb. No con 3
nueſtros padres tajó .A. à el firmamento el eſte: ſal-
vo con nós, nós eſtos aqui oy, todos nós vivos.
Faces con faces hablò .A. con vós en el monte, de 4
entre el fuego. Yo eſtán entre .A. y entre vós en 5
la hora la eſſa, para denunciar a vós a palabra de
.A.: que temiſtes por el fuego, y no ſubiſtes en el mon-
te, por dezir. Yo .A. tu Dios: que te ſaque de tierra de 6
Egypto de caſa de ſiervos. No ſea à ti dioſes otros ſobre 7
mis faces. No hagas à ti doladizo, toda ſemejança; que 8
en los cielos de arriba, y que en la tierra de abaxo: y
que en las aguas de debaxo de la tierra. No te encorves 9
à ellos, y no los ſirvas: que yo .A. tu Dios, Dios
zeloſo, executan delicto de padres ſobre hijos, y
ſobre terceros, y ſobre quartos à mis aborrecientes.
Y hazièn merced à milles: à mis amigos, y à guar- 10
dantes mis encomendanças. No jures à nombre de 11
.A. tu Dios à la vanidad: que no librará .A., al
que juráre a ſu nombre à la vanidad. Guarda à dia 12
del Sabat para ſantificarlo: como te encomendò .A.
tu Dios. Seys dias labrarás, y haras toda tu obra. 13
Y dia el ſeteno Sabat à .A. tu Dios: no hagas toda 14
obra, tu, y tu hijo y tu hija, y tu ſiervo, y tu ſi-
erva, y tu buey, y tu aſno, y toda tu quatropêa,
y tu peregrino que en tus ciudades, porque huel-
gue tu ſiervo y tu ſierva como tu. Y membrarteás 15
que ſiervo fuiſte en tierra de Egypto, y ſacóte .A.
tu Dios de alli; con mano fuerte, y con braço tendi-
do: por tanto te encomendò .A. tu Dios para ha-
zer à dia del Sabat. Honra à tu padre, y à tu 16
madre, como te encomendó .A. tu Dios: por que
ſe alarguen tus dias, y por que ſêa bien à ti; ſobre
la tierra, que .A. tu Dios dan à ti. No mates, Y 17
no forniques: Y no hurtes; Y no ateſtigues en tu
compañero teſtigo de falſedad. Y no codicies mu- 18
ger de tu compañero, y no deſſées caſa de tu
compañero, ſu campo, y ſu ſiervo, y ſu ſierva,
ſu buey, y ſu aſno, y todo lo que à tu compa-
ñero. * A las palabras las eſtas hablò .A. à to- 19 V
da vueſtra congrega en el monte; de entre el fue-
go, la nuve y la eſpeſſura, voz grande, y no
añadiò: y eſcriviolas ſobre dos tablas de piedras,
y diolas à mi. Y fue como vueſtro oìr a la voz 20
de entre la eſcuridad, y el monte ardien en el
fuego: y llegaſtes à mi todos capitanes de vu-
eſtros tribos, y vueſtros viejos. Y dixiſtes, 21
he nós moſtró .A. nueſtro Dios à ſu honra y
à ſu grandeza, y à ſu voz oìmos de en-
tre el fuego: el dia el eſte vimos que
habla el Dios al hombre y vive. Y ahora 22
por que morirémos, que nós quemará el
fuego el grande el eſte ? ſi añadientes nós para
oìr à vóz de .A. nueſtro Dios mas, y mo-
rirémos ?. Que qual (DE) toda criatura que oyó 23
voz de Dios vivo, hablán de entre el fuego como
nós, y viviò ?. Llègate tu y oye à todo lo que 24
dixiére .A. nueſtro Dios: y tu hablarás à nós à tó-
do lo que habláre .A. nueſtro Dios à ti, y oìrèmos
y harémos. Y oyò .A. à voz de vueſtras palabras 25
en vueſtro hablar à mi: y dixo .A. á mi, oí à voz de
palabras del pueblo el eſte que habláron à ti; aboni-
guáron (en) todo lo que habláron. Quien dieſſe y fueſſe 26
ſu coraçon eſte à ellos para temer à mi, y por guardar à
todas mis encomendanças todos los dias: por que ſea
bien à ellos y à ſus hijos para ſiempre. Anda dize à ellos: 27
tor-

28 tornad à vós à vueſtras tiendas. Y tu aqui eſtá co-
migo, y hablaré à ti à toda la encomendança, y los
fueros, y los juizios, que les enſeñarás: y harán
29 en la tierra, que yo dan à ellos para heredarla. Y
guardaréys para hazer como encomendò .A. vueſtro
Dios à vós: no vós quitéys à derecha y à yzquier-
30 da. En toda la carrera que encomendò .A. vueſtro
Dios à vós andaréys: por que vivays y (ſea) bien
à vós; y alargaréys dias en la tierra que heredaréys.

C A P. 6.

1 Y Eſta la encomendança los fueros, y los jui-
zios, que encomendó .A. vueſtro Dios para
enſeñar à vós: para hazer en la tierra que vós
2 paſſántes alli para heredarla. Por que temas à .A. tu
Dios para guardar à todos ſus fueros, y ſus enco-
mendanças, que yo te encomendán, tu y tu hijo y
hijo de tu hijo, todos dias de tus vidas: y por que
3 ſe alarguen tus dias. Y oìras Iſraél y guardarás pa-
ra hazer, que ſerá bien à ti, y que vos muchigua-
reys mucho: como habló .A. Dios de tus padres à
VI 4 ti, tierra manante leche y miel. * Oye Iſraél: .A.
5 nueſtro Dios, .A. uno. Y amarás à .A. tu Dios:
con todo tu coraçon, y con toda tu alma, y con
6 todo tu aver. Y ſerán las palabras las eſtas, que
7 yo te encomendán oy ſobre tu coraçon. Y repetir-
lashas à tus hijos, y hablaras en ellas: en tu eſtar
en tu caſa, y en tu andar en la carrera, y en tu ec-
8 har, y en tu levantar. Y atarlashas por ſeñal ſobre
9 tu mano: y ſerán por Tephilin entre tus ojos. Y
eſcrevirlashas ſobre umbrales de tu caſa, y en tus
10 puertas. Y ſerá quando te truxiére .A. tu Dios à la
tierra que juró à tus padres, à Abraham, á Ishác y à
Iahacob, para dar à ti: ciudades grandes y buenas
11 que no fraguaſte. Y caſas llenas de todo bien que
no henchiſte, y pozos tajados que no tajaſte, viñas
y olivares que no plantáſte: y comerás y hartarteás.
12 Sé guardado à ti que no olvides à .A.: que te ſacó
13 de tierra de Egypto de caſa de ſiervos. A .A. tu
Dios temerás, y à él ſerviras: y en ſu nombre jura-
14 rás. No andéys empos dioſes otros: de dioſes de
15 los pueblos que (en) vueſtros derredores. Que Dios
zeloſó .A. tu Dios entre ti: por que no erezca fu-
ror de .A. tu Dios en ti; y te deſtruya de ſobre fa-
16 ces de la tierra. No tenteys à .A. vueſtro Dios:
17 como tentaſtes en Maſſá. Guardando guardareys à
encomendanças de .A. vueſtro Dios: y ſus teſta-
18 mentos, y ſus fueros, que te encomendò. Y ha-
rás lo derecho y lo bueno en ojos de .A.: por que
ſêa bien à ti, y vengas y herédes a la tierra la buena
19 que juró .A. à tus padres. Por empuxar à todos tus
20 enemigos de delante de ti: como hablò .A.. Quan-
do te demandáre tu hijo mañana por dezir: que los
teſtamentos, y los fueros, y los juizios; que enco-
21 mendó .A. nueſtro Dios à vós?. Y dirás à tu hijo,
ſiervos fuimos à Parhò en Egypto: y ſaconos .A.
22 de Egypto con mano fuerte. Y diò .A. ſeñales y
maravillas grandes y malas en Egypto, en Parhò y
23 en toda ſu caſa á nueſtros ojos. Y à nós ſacó de al-
li: por traér à nós, por dar à nòs à la tierra, que
24 jurò à nueſtros padres. Y encomendónos .A. para ha-
zer à todos los fueros los eſtos, por temer à .A. nueſtro
Dios: para (QUE SEA) bien à nós todos los dias, por a-
25 viviguarnos como el dia el eſte. Y juſtedad ſerá à nòs: ſi
guardáremos por hazer à toda la encomendança la eſ-
ta delante .A. nueſtro Dios como nos encomendó.

C A P. 7.

VII 1 QUando te truxére .A. tu Dios à la tierra que tu vi-
nién alli para heredarla: y deſterrará gentes muc-
has delante de ti, el Hitéo, y el Girgaſéo, y el E-
moréo, y el Kenaanèo, y el Perizéo, y el Hivéo, y el Je-
2 buſéo; ſiete gentes muchas y fuertes, mas que tu. Y
darlasha .A. tu Dios delante de ti, y herirloſás: deſtru-
yendo deſtruyrás à ellos; no tajes à ellos firmamento, y
3 no los engracies. Y no conſuegres con ellos: tu hija
no dés à ſu hijo, y ſu hija no tomes à tu hijo.
4 Que hará tirar à tu hijo de empos mi, y ſervirán
dio-

28 שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה
אֵלֶיךָ אֵת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃
29 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
ל לֹא תָסֻרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּ לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם
ו א וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃ וְזֹאת הַמִּצְוָה
הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד
אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
2 לְרִשְׁתָּהּ׃ לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־
כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־
3 בִּנְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל
וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
ששי וּדְבָשׁ׃ פ
ע"ד רבתי
ה 4 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃
6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃
7 וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
8 בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
9 וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
י וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ ס וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־
11 בָנִיתָ׃ וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא־מִלֵּאתָ וּבֹרֹת
חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־
12 נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־
13 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ אֶת־
14 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ לֹא
תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
טו סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־
יֶחֱרֶה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי
16 הָאֲדָמָה׃ ס לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
17 כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֺת
18 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר
וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־
19 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃ לַהֲדֹף אֶת־
כ כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס כִּי־
יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים
21 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ
לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה
22 מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים
23 וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ וְאוֹתָנוּ
הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
24 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ
כה כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי־
שביעי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
ז א אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ ס כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
וְנָשַׁל גּוֹיִם־רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים
2 וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם
הַחֲרֵם תַּחֲרִים אֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא
3 תְחָנֵּם׃ וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ
4 לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ כִּי־יָסִיר אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ
אלהים

אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃
ה כִּי אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּ וּמַצֵּבֹתָם
תְּשַׁבֵּרוּ וַאֲשֵׁירֵהֶם תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃
6 כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־
7 פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה
8 בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים׃ כִּי
מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ
מפטיר 9 מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם׃ וְיָדַעְתָּ כִּי־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית
ימצותיו ק וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם
לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו
11 יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃

פ פ פ

פ׳ מו 12 וְהָיָה ׀ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית
13 וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ
וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה
14 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־
טו הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר
יְהוָה מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר
16 יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ
אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס
עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא
17 לָךְ׃ ס כִּי תֹאמַר בִּלְבָבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם
18 הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ לֹא תִירָא מֵהֶם
זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־
19 מִצְרָיִם׃ הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים
כ אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים
21 מִפָּנֶיךָ׃ לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ
22 אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל
מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה
23 עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ
24 וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ וְנָתַן מַלְכֵיהֶם
בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־
כה יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ פְּסִילֵי
אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב
עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
26 אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ
חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ ׀ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב ׀ תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי־חֵרֶם
הוּא׃
פ
ח א כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
2 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר
לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר
מצותיו ק 3 מִצְוֹתָו אִם־לֹא׃ וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר
לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־
הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה
יחיה

dioſes otros: y ereſcerá furor de .A. en vós; y deſ-
ruírteá aìna. Que ſalvo aſſi hareys à ellos; ſus aras 5
derrocareys, y ſus eſtatuas quebrareys: y ſus aládrêas
tajareys, y ſus doladizos ardereys en el fuego. Que 6
pueblo ſanto tu à .A. tu Dios: en ti eſcogiò .A. tu
Dios por ſer à él pueblo de theſoro, mas que todos los
pueblos que ſobre faces de la tierra. No por vueſtra 7
muchedumbre mas quetodos los pueblos; codiciò .A.
en vós, y eſcogió en vós: que vós los pocos de todos
los pueblos. Salvo de amor de .A. à vós, y por ſu 8
guardar al juramento que juró à vueſtros padres, ſacó
.A. à vós con mano fuerte: y te redimiò de caſa de
ſiervos, de mano de Parhó Rey de Egypto. Y ſabrás 9
que .A. tu Dios, él el Dios, el Dios el fiel, guardán
el firmamento y la merced à ſus amigos, y à guardan-
tes de ſus encomendanças, à mil generancios. Y pagán à 10
ſus aborreſcientes à ſus faces por deperderlo: no de-
tardará à ſu aborreſciente, à ſus faces pagará à él. Y 11
guardarás à la encomendança, y à los fueros, y à los
juizios, que yo te encomendán oy para hazerlos.

Aſt Jeſaya Cap. 40.

H E K E B.

Y Será precio (ſi) oyerdes à los juizios los eſtos, y 12
guardárdes y hiziérdes à ellos: y guardará .A. tu
Dios à ti al firmamento, y à la merced, que ju-
ró à tus padres. Y amarteá, y bendezirteá, y muc- 13
higuarteá: y bendezirá fruto de tu vientre y fruto de
tu tierra, tu civera y tu moſto y tu azeyte, hechadura
de tus bueyes, y rebaños de tus ovejas, ſobre la tier-
ra, que juró à tus padres por dar à ti. Bendito ſerás 14
mas que todos los pueblos: no ſerá en ti mañero y ma-
ñera, y en tu quatropêa. Y quitará .A. de ti toda en- 15
fermedád: y todas dolores de Egypto las malas, que
ſupiſte; no las pondrá en ti, y darlasha en todos tus
aborreſcíentes. Y acabaras à todos los pueblos que .A. 16
tu Dios dan à ti; no apiáde tu ojo ſobre ellos: y no
ſirvas à ſus dioſes, que tropieço él à ti. Si dixères en 17
tu coraçon, muchas las gentes las eſtas mas que yo:
como podré deſterrarlos ?. No temas dellos: mem- 18
brando membrarás à lo que hizo .A. tu Dios à Parhó y
à todo Egypto. Las pruevas las grandes que vieron 19
tus ojos; y las ſeñales y las maravillas, y la mano la
fuerte, y el braço el tendido, que te ſacó .A. tu Dios:
aſſi hará .A. tu Dios à todos los pueblos, que tu te-
mién de delante dellos. Y tambien à la abiſpa embiará 20
.A. tu Dios en ellos: haſta perder los remaneſcientes
y los encubiertos, de delante ti. No te quebrantes de 21
delante dellos: que .A. tu Dios entre ti, Dios grande
y temeróſo. Y deſterrará .A. tu Dios à las gentes las 22
eſtas de delante de ti poco à poco: no podrás acabar-
los preſto, por que no ſe muchigue ſobre ti animal del
campo. Y darlosha .A. tu Dios delante de ti: y conſu- 23
mirlosha conſumicion grande haſta ſu ſer deſtruydos.
Y dará ſus Reyes en tu mano, y deperderás à ſu nom- 24
bre de debaxo de los cielos: no eſtará varon delante de
ti, haſta tu deſtruyr à ellos. Doladizos de ſus dioſes 25
ardereys en el fuego: no codicies plata y oro (de) ſob-
re ellos ni tomes à ti; por que no te tropieces en él; que
abominacion de .A. tu Dios él. Y no traygas abomina- 26
cion à tu caſa, y ſerás anatéma como él: abominando
lo abominaras y aborrecer lo aborrecerás; que anatéma
ella.

CAP. 8.

T Oda la encomendança que yo te encomendán 1
oy guardareys para hazer: por que vivays y
vós muchigueys y vengays y heredeys à la tier-
ra, que juró .A. à vueſtros padres. Y membrarteás 2
de toda la carrera que te llevó .A. tu Dios eſtos qua-
renta años en el deſierto: por afligirte, por porvarte,
por ſaber à lo que en tu coraçon, ſi guardarás ſus en-
comendanças, ſi no. Y afligióte y enhambrecióte y hi- 3
zote comer à el Man, que no ſupiſte, y no ſupieron tus
padres: por hazerte ſaber que no con el pan à ſus ſolas
vive el hombre, ſalvo por toda ſalida de boca de .A.
vive

4 vive el hombre. Tu paño no ſe envegeció de ſobre
5 ti; y tu piè no ſe hinchó: eſtos quarenta años. Y
ſabrás en tu coraçon: que como caſtiga varon à ſu
6 hijo, .A. tu Dios te caſtiga. Y guardarás à enco-
mendanças de .A. tu Dios: para andar en ſus carre-
7 ras, y para temer à él. Que .A. tu Dios trayen à
ti à tierra buena: tierra de arroyos de aguas, fuen-
tes y abyſmos ſalientes en la vega y en el monte.
8 Tierra de trigo y cevada; y vid y higuera, y granada:
9 tierra de oliva de azeyte, y miel. Tierra que no con
mezquiñes comeras en ella pan, no falta algo en el-
la: tierra que ſus piedras hierro, y de ſus montes
10 tajarás cobre. Y comerás y hartarteás: y bendizi-
rás à .A. tu Dios, por la tierra la buena que diò à
II 11 ti. * Sè guardado à ti que no olvides à .A. tu Dios:
por no guardar ſus encomendanças, y ſus juizios,
12 y ſus fueros, que yo te encomendán oy. Quiça
comerás y hartarteás: y caſas buenas fraguarás y
13 eſtarás. Y tus vacas y tus ovejas ſe muchiguarán,
y plata y oro ſe muchiguará à ti: y todo lo que à
14 ti ſe muchiguará. Y enaltecerſeá tu coraçon: y ol-
vidarás à .A tu Dios; el ſacán à ti de tierra de
15 Egypto de caſa de ſiervos. El que te llevò por el
deſierto el grande y el temeroſo, culebro ardiente
y eſcorpion, y ſecura ſin alguna agua: el ſacan à ti
16 aguas de peña del pedernal. El hazien a ti comer
Man en el deſierto, que no ſupieron tus padres:
por afligirte y por provarte; por beneficiarte en tu
17 poſtrimería. Y dirás en tu coraçon: mi fuerca y
fortaleza de mi mano hizo à mi à el aver el eſte.
18 Y recordarás à .A. tu Dios, que él el dan à ti fuerça
para hazer fonſado: por afirmar à ſu firmamento
19 que juró à tus padres, come el dia el eſte. Y ſerá
ſi olvidándo olvidáres, à .A. tu Dios: y anduvié-
res empos dioſes otros y los ſirvieres y te encorvá-
res à ellos: ateſtíguo en vós oy, que perdièndo vós
20 perderèys. Como las gentes que .A. deperdièn de
delante de vós, aſſi os perderéys: por que no oìſtes
en voz de .A. vueſtro Dios.

C A P. 9.

1 OYe Iſraél, tu paſſán oy al Jardèn, para ve-
nir à heredar gentes grandes y fuertes mas
que tu: ciudades grandes, y encaſtilladas
2 en los cielos. Pueblo grande y alto, hijos de
gigantes: que tu ſupiſte y tu oìſte quien eſtará
3 delante de hijos de gigante. Y ſabrás oy que
.A. tu Dios èl el paſſán delante de ti, fuego que-
man; él los deſtruirá, y él los quebrantará de de-
lante ti: y deſterrarloshas y deperderloshas preſ-
III 4 to; como hablò .A. à ti. * No digas en tu co-
raçon, en empuxár .A. tu Dios à ellos de delan-
te ti, por dezir, por mi juſtedad me truxo .A. à
heredar à la tierra la eſta; y por malicia de las
gentes las eſtas, .A. deſterranlos de delante ti.
5 No por tu juſtedad y por derechedad de tu cora-
çon; tu vinièn à heredar à ſu tierra; ſalvo por ma-
licia de las gentes las eſtas, .A. tu Dios deſter-
ranlos de delante ti; y por afirmar à la palabra
que juró .A. à tus padres, à Abraham, à Ishác,
6 y à Iahacob. Y ſabrás que no por tu juſtedad
.A. tu Dios dan à ti à la tierra la buena la eſta
por heredarla: que pueblo duro de cerviz tu.
7 Membra no olvides à lo que enſañaſte à .A. tu Dios
en el deſierto, deſde el dia que ſaliſte de tierra de
Egypto, haſta vueſtro venir haſta el lugar el eſte,
8 rebellantes fuiſtes contra .A.. Y en Horèb enſañaſte
à .A.: y ayróſe .A. con vós para deſtruyr à vós.
9 En mi ſubir al monte para tomár tablas de las pied-
ras, tablas del firmamento, que tajo .A. con
vós: y eſtuve en el monte quarenta dias y qua-
renta noches; pan no comì, y aguas no be-
10 vì. Y dió .A. à mi à dos tablas de las piedras
eſcritas con dedo de Dios: y ſobre ellas como
todas las palabras que hablò .A. con vós en el
monte de entre el fuego, en dia de la congregacion.
11 Y fue de fin de quarenta dias, y quarenta noches:

4 יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא
ה בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם־לבבך כי כאשר
6 ייסר איש את־בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת
את־מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
7 אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל־ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה
8 ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ־
9 זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת
תאכל־בה לחם לא־תחסר כל בה ארץ אשר
י אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת
ושבעת וברכת את־יהוה אלהיך על־הארץ הטבה
שני 11 אשר נתן־לך: * השמר לך פן־תשכח את־יהוה
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
12 אנכי מצוך היום: פן־תאכל ושבעת ובתים טבים
13 תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה־
14 לך וכל אשר־לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את־
יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
טו המוליכך במדבר ׀ הגדל והנורא נחש ׀ שרף ועקרב
וצמאון אשר אין־מים המוציא לך מים מצור
16 החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא־ידעון
אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך:
17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את־החיל
18 הזה: וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח
לעשות חיל למען הקים את־בריתו אשר־נשבע
לאבתיך כיום הזה: פ
19 והיה אם־שכח תשכח את־יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם
כ העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול
יהוה אלהיכם: פ
ט א שמע ישראל אתה עבר היום את־הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים:
2 עם־גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה
3 שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי
יהוה אלהיך הוא־העבר לפניך אש אכלה הוא
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם
שלישי 4 מהר כאשר דבר יהוה לך: * אל־תאמר בלבבך בהדף
יהוה אלהיך אתם ׀ מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
יהוה לרשת את־הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
ה יהוה מורישם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת ׀ הגוים
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים
את־הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
6 ליצחק וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
נתן לך את־הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם־
7 קשה־ערף אתה: זכר אל־תשכח את אשר־הקצפת
את־יהוה אלהיך במדבר למן־היום אשר־יצאת ׀
מארץ מצרים עד־באכם עד־המקום הזה ממרים
8 הייתם עם־יהוה: ובחרב הקצפתם את־יהוה
9 ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: בעלתי ההרה
לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר־כרת יהוה
עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם
י לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי את־שני
לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל־
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
11 ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה

נתן יהוה אלי את־שני לחת האבנים לחות
12 הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי
שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן־
13 הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: ויאמר יהוה
אלי לאמר ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־ערף
14 הוא: הרף ממני ואשמידם ואמחה את־שמם
מתחת השמים ואעשה אותך לגוי־עצום ורב ממנו:
ואפן וארד מן־ההר וההר בער באש ושני לוחת טו
16 הברית על שתי ידי: וארא והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן־
17 הדרך אשר־צוה יהוה אתכם: ואתפש בשני
הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם:
18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל־
חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
19 להכעיסו: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף
יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא: ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו כ
21 ואתפלל גם־בעד אהרן בעת ההוא: ואת־חטאתכם
אשר־עשיתם את־העגל לקחתי ואשרף אתו באש
ואכת אתו טחון היטב עד אשר־דק לעפר ואשלך
22 את־עפרו אל־הנחל הירד מן־ההר: ובתבערה
ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את־יהוה:
23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו
את־הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את־פי יהוה
24 אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: ממרים
הייתם עם־יהוה מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני כה
יהוה את ארבעים היום ואת־ארבעים הלילה אשר
26 התנפלתי כי־אמר יהוה להשמיד אתכם: ואתפלל
אל־יהוה ואמר אדני יהוה אל־תשחת עמך ונחלתך
אשר פדית בגדלך אשר־הוצאת ממצרים ביד חזקה:
27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל־תפן אל־
28 קשי העם הזה ואל־רשעו ואל־חטאתו: פן־יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
אל־הארץ אשר־דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
29 להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה:

פ

רביעי

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל־לך שני־לוחת אבנים א
כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ:
2 ואכתב על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת
3 הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: ואעש ארון
עצי שטים ואפסל שני־לחת אבנים כראשנים ואעל
4 ההרה ושני הלחת בידי: ויכתב על־הלחת כמכתב
הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי:
ואפן וארד מן־ההר ואשם את־הלחת בארון אשר ה
6 עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו
מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם
7 ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו הגדגדה ומן־
8 הגדגדה יטבתה ארץ נחלי־מים: בעת ההוא הבדיל
יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה
לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה:
9 על־כן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי י
בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה

השחיתך

dió .A. à mi à dos tablas de las piedras, tablas del
firmamento. Y dixo .A. á mi, levantate deciende 12
préſto de aqui; que ſe dañó tu pueblo que ſacaſte de
Egypto: quitáronſe preſto de la carrera que les en-
comendé, hiziéron à ellos (bezerro de) fundicion.
Y dixo .A. à mi por dezir: vide al pueblo el eſte; 13
y he pueblo duro de cerviz él. Afloxa de mi y deſ- 14
truirloshe, y rematаré a ſu nombre de debaxo de los
cielos: y haré à ti por gente fuerte y mucha mas que
él. Y catè y decendí del monte; y el monte encen- 15
dienſe en el fuego: y dos tablas del firmamento ſob-
re dos mis manos. Y vide, y he pecáſtes à .A. 16
vueſtro Dios, hiziſtes à vós bezerro de fundicion:
quitaſtes vós aìna de la carrera que encomendó .A.
a vós. Y travè por dos las tablas, y echèlas de ſobre 17
dos mis manos: y quebrèlas à vueſtros ojos. Y eché- 18
me delante .A. como la primerìa, quarenta dias y
quarenta noches; pan no comì, y aguas no bevì:
por todo vueſtro pecádo que pecáſtes, por hazer el
mal en ojos de .A., por enſañarlo. Que temì de de- 19
lante la ira y la ſaña; que ſe enſañó .A. contra vós
por deſtruir à vós: y oyò .A. à mi tambien en la
vez la eſſa. Y en Aaron ſe enſañó .A. mucho por 20
deſtruyrlo: y oré tambien por Aaron en la hora la
eſſa. Y à vueſtro pecádo que hiziſtes al bezerro; to- 21
mé, y ardi à él en el fuego, y majé à él moliendo
bien haſta que (fue) deſmenuzado por polvo: y ec-
hé à ſu polvo à el arroyo el decendien del monte.
Y en Tabherá, y en Maſſá, y en Kibrót ataavá: 22
enſañantes fuiſtes à .A.. Y en embiár .A. à vós de 23
Kadés Barnéa por dezir; ſubid y heredad à la tierra
que di à vós: y rebellaſtes à dicho de .A. vueſtro
Dios, y no creìſtes à él, y no oìſtes en ſu voz. Re- 24
bellantes fuiſtes contra .A.: de dia de mi conocer à
vós. Y echéme delante .A., à quarenta los dias y 25
à quarenta las noches que me eché: que dixo .A.
por deſtruir à vós. Y oré à .A. y dixe, .A. Dios, 26
no dañes tu pueblo y tu heredad, que redemiſte
con tu grandeza: que ſacaſte de Egypto con mano
fuerte. Miembra à tus ſiervos, à Abraham, à Iſ- 27
hác, y à Iahacob: no cates à dureza del pueblo el
eſte, y à ſu malicia, y à ſu pecádo. Por que no di- 28
gan (los de) la tierra, que nós ſacáſte de alli, por
no poder .A. traerlos à la tierra que hablò à ellos; y
por ſu aborrecer à ellos los ſacò por matarlos en el
deſierto. Y ellos tu pueblo y tu heredad: que ſacaſ- 29
te con tu fuerça la grande, y con tu braço el tendido.

C A P. 10.

EN la hora la eſſa, dixo .A. à mi, adola à ti 1 IV
dos tablas de piedras como las primeras; y ſu-
be à mi al monte: y harás à ti Arca de leño.
Y eſcriviré ſobre las tablas, à las palabras que fueron 2
ſobre las tablas las primeras que quebraſte: y poner-
lashas en la Arca. Y hize Arca de lenos de cedros, 3
y adolè dos tablas de piedras como las primeras: y
ſubi al monte, y dos las tablas en mi mano. Y 4
eſcriviò ſobre las tablas como la eſcritura la primera,
à diez los mandamientos, que hablò .A. à vós en el
monte de entre el fuego, en dia de la congregacion:
y diolas .A. à mi. Y catè y decendi del monte, y 5
puſe a las tablas en la Arca que hize: y fueron alli
como me encomendò .A.. Y hijos de Iſraél ſe mo- 6
vieron de Beerôt de hijos de Yaakán (en) Moſe
rá: alli muriò Aaron y fue enterrado alli, y ſirviò
Elhazár ſu hijo, en ſu lugar. De alli ſe movieron 7
à Gudgóda: y de Gudgóda à Jotbáta, tierra de arro-
yos de aguas. En la hora la eſſa, apartó .A., a tri- 8
bo del Levì para llevar a arca de firmamento de .A.:
para eſtár delante .A. para ſervirlo, y para bendezir
en ſu nombre, haſta el dia el eſte. Por tanto no 9
fue à Levì parte ni heredad con ſus hermanos: .A.
el ſu heredad, como hablò .A. tu Dios à él. Y yo 10
eſtuve en el monte, como los dias los primeros,
quarenta dias y quarenta noches: y oyo .A.
à mi tambien en la vez la eſſa, no quiſo .A.

da-

11 dañarte. Y dixo .A. à mi, levantate anda para movi-
da delante el pueblo: y vèngan y heréden a la tierra
V 12 que juré à ſus padres para dar à ellos. * Y ahora
Iſraél, que .A. tu Dios demanda de contigo: que
ſalvo à temer á .A. tu Dios, para andar en todas
ſus carreras, y por amar à él: y por ſervir à .A. tu
Dios; con todo tu coraçon, y con toda tu alma?.
13 Por guardar à encomendanças de .A., y à ſus fue-
14 ros, que yo te encomendán oy: para bien à ti. He
de .A. tu Dios; los cielos, y cielos de los cielos: la
15 tierra y todo lo que en ella. Salvo en tus padres
codició .A. para amar à ellos: y eſcogiò en ſu ſe-
men empos ellos, en vós de todos los pueblos co-
16 mo el dia el eſte. Y circuncidareys à cerradura de
vueſtro coraçon: y vueſtra cerviz no endureçays
17 mas. Que .A. vueſtro Dios, èl Dios de los dioſes,
y Señor de los ſeñores: el Dios el grande, el bar-
ragan, y el temeroſo, que no reſpeta faces, y no
18 toma cohecho. Haze juizio de huerfano y viuda:
19 y ama peregrino para dar à él, pan y paño. Y
amareys al peregrino: que peregrinos fuiſtes en tier-
20 ra de Egypto. A .A. tu Dios temerás, à él ſervi-
rás; y con él te juntarás, y en ſu nombre jurarás.
21 El tu loór, y él tu Dios: que hizo contigo à las
grandezas, y à las temerozidades las eſtas, que vie-
22 ron tus ojos. Con ſetenta almas decendieron tus
padres à Egypto: y ahora te puſo .A. tu Dios; co-
mo eſtrellas de los cielos à muchedumbre.

CAP. 11.

1 Y Amarás à .A. tu Dios: y guardarás ſu guarda,
y ſus fueros, y ſus juizios, y ſus encomen-
2 danças todos los dias. Y ſabreys oy, que no
(HABLO) à vueſtros hijos, que no ſupieron, y que
no vieron; à caſtigo de .A. vueſtro Dios: à ſu gran-
deza, à ſu mano la fuerte, y ſu braço el tendido.
3 Y à ſus ſeñales, y à ſus obras, que hizo entre E-
gypto: à Parhò Rey de Egypto, y à toda ſu tierra.
4 Y lo que hizo à fonſado de Egypto, à ſus caval-
los, y à ſu quatregua, que hizo ondeár à aguas de
mar de Suph ſobre ſus faces, en ſu perſeguir empos
5 vós: y deperdiolos .A. haſta el dia el eſte. Y lo
que hizo à vós en el deſierto: haſta vueſtro venir
6 haſta el lugar el eſte. Y lo que hizo à Datan y à
Abirám hijos de Eliab hijo de Reuben, que abrió la
tierra à ſu boca, y tragólos, y à ſus caſas, y à ſus
tiendas: y à toda la firmeza que en ſus pies, entre
7 todo Iſraél. Que vueſtros ojos los veyentes; à toda
8 obra de .A. el grande: que hizo. Y guardareys à
toda la encomendança; que yo te encomendán oy:
por que vós esforceys y vengays y heredeys a la tier-
9 ra, que vós paſſántes alli para heredarla. Y por
que alargueys dias ſobre la tierra, que jurò .A. à
vueſtros padres, para dar à ellos, y à ſu ſemen:
VI 10 tierra manante leche y miel. * Que la tierra que tu
vinièn alli à heredarla, no como tierra de Egypto
ella, que ſaliſtes de alli: que ſembrávas à tu ſimien-
te, y regávas con tu pié como huerto de la verdura.
11 Y la tierra, que vós paſſántes alli à heredarla, tierra
de montes y vegas: de lluvia de los cielos beverá
12 aguas. Tierra que .A. tu Dios requiriên à ella: con-
tinuo ojos de .A. tu Dios en ella, de principio de año
13 haſta fin de año. Y ſerá ſi oyendo oyerdes à mis en-
comendanças, que yo encomendán à vós oy: por
amar à .A. vueſtro Dios, y por ſervirlo, con to-
14 do vueſtro coraçon, y con toda vueſtra alma. Y
daré lluvia de vueſtra tierra en ſu hora temprana y
tardîa: y cojeras tu civera y tu moſto y tu azeyte.
15 Y daré yerva en tu campo para tu quatropêa: y co-
16 merás y hartarteás. Séd guardados à vós, que no ſe
ſombaya vueſtro coraçon: y vós apartèys y ſirvays
17 dioſes otros, y vós encorvéys à ellos. Y erecerá
furor de .A. en vós, y detendrá a los cielos, y no
ſerá lluvia, y la tierra no dará a ſu hermollo: y per-
dervoſeys preſto de ſobre la tierra la buena, que .A.
18 dán à vós. Y pondreys a mis palabras eſtas; ſobre vueſ-
tro coraçon, y ſobre vueſtra alma; y ataréys à ellas

11 הַשְׁחִיתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם
וְיָבֹאוּ וְיִירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם
לָתֵת לָהֶם׃ פ
חמישי 12 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם־
לְיִרְאָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה
אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
13 נַפְשֶׁךָ׃ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהֹוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר
14 אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ הֵן לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם
טו וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ׃ רַק בַּאֲבֹתֶיךָ
חָשַׁק יְהֹוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם
16 בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וּמַלְתֶּם אֵת עָרְלַת
17 לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃ כִּי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל
הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃
18 עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם
19 וְשִׂמְלָה׃ וַאֲהַבְתֶּם אֶת־הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ
כ מִצְרָיִם׃ אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ
21 תִדְבָּק וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֶּה
22 אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃ בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרָיְמָה
יא א וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ וְאָהַבְתָּ
אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
2 וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים׃ וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוּסַר יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם
3 אֶת־גָּדְלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃ וְאֶת־אֹתֹתָיו
וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרָיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ־
4 מִצְרַיִם וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו
וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת־מֵי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם
ה אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם יְהֹוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה
6 לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלָעֵם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֶת־אָהֳלֵיהֶם
וְאֵת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
7 כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֹת אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהֹוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
8 עָשָׂה׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
9 אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן תַּאֲרִיכוּ יָמִים
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
ששי י וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ס כִּי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ
11 בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׃ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה־
12 מָּיִם׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד
חסר א' עֵינֵי יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
13 שָׁנָה׃ ס וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־
מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־
יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃
14 וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ
טו דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
16 וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃
17 וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
18 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם

לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם 19
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ כ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה 21
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃ ס כִּי אִם־שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן 22 שביעי ומפטיר
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל־
דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בוֹ׃ וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם 23
הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃
כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־ 24
הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן
יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם כה
יִתֵּן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

ס ס ס

פ׳ מז
רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ אֶת־ 26
הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 27
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא 28
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ ס וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ 29
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־
הַר עֵיבָל׃ הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא ל
הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל
אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃ כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת 31
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם
אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים 32
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃
אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת א יב
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃
אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם 2
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־
הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃
וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם 3
וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן
וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן 4
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה ה
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ
תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה׃ וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם 6
וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יֶדְכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃
וַאֲכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל 7
מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־ 8
הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃ כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה 9
וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ וַעֲבַרְתֶּם י
אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל
אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם־
בֶּטַח׃ * וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ 11 שני
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרֻמַת יֶדְכֶם
וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ וּשְׂמַחְתֶּם 12
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם
ואמהתיכם

por ſeñal ſobre vueſtra mano, y ſerán por Tephilin en-
tre vueſtros ojos. Y enſeñareys à ellas à vueſtros hijos 19
para hablar en ellas: en tu eſtár en tu caſa, y en tu an-
dár en la carrera, y en tu echár, y en tu levantar. Y 20
eſcrevirlashas ſobre umbrales de tu caſa, y en tus puer-
tas. Por que ſe muchiguen vueſtros dias, y dias de 21
vueſtros hijos; ſobre la tierra, que jurò .A. à vueſtros
padres para dar à ellos: como dias de los cielos ſobre la
tierra. * Que ſi guardando guardardes à toda la enco- 22 VII
mendança la eſta, que yo encomendán à vós para ha-
zerla: para amar à .A. vueſtro Dios, para andar en to-
das ſus carreras, y para juntarſe con él. Y deſterrará .A. 23
à todas las gentes las eſtas de delante vós: y eredaréys
gentes grandes y fuertes mas que vós. Todo el lugar 24
que piſáre planta de vueſtro piè en él, à vós ſerá: del
deſierto, y el Lebánon, del rio, rio de Perát, y haſ-
ta el mar el poſtrero ſerá vueſtro termino. No eſta- 25
rá varon delante de vós; vueſtro pavòr y vueſtro
temòr, dará .A. vueſtro Dios, ſobre faces de toda la
tierra, que piſárdes en ella; como habló à vós.

Aft. Jeſaya Cap. 49.

R E H E.

VE yo dan delante de vós oy: bendicion, y maldi- 26 P.47
cion. A la bendicion: ſi oyerdes à encomendan- 27
ças de .A. vueſtro Dios, que yo encomendán à
vós oy. Y la maldicion ſi no oyerdes à encomendanças 28
de .A. vueſtro Dios; y vós quitardes de la carrera que
yó encomendán à vós oy: por andar empos dioſes ot-
ros que no conociſtes. Y ſerá quando te truxére .A. 29
tu Dios; à la tierra, que tu vinièn alli para heredarla: y
darás à la bendicion ſobre monte de Gerizim, y a la mal-
dicion ſobre monte de Ebál. Decierto ellos de allende 30
del Jardèn, tras de carrera de ponerſe el Sol, en tierra
del Kenaanèo el eſtán en la llanura: enfrente el Guil-
gál, cerca enzinas de Moré. Como vós paſſántes al Jar- 31
dèn; para venir à heredar a la tierra; que .A. vueſtro Dios
dan à vós: y heredaréys à ella, y eſtareys en ella. Y 32
guardarèys para hazer; à todos los fueros, y à los
juyzios: que yo dan delante vós oy.

CAP. 12.

EStos los fueros y los juyzios que guardarèys para 1
hazer; en la tierra que dió .A. Dios de tus padres à
ti para heredarla: todos los dias que vós vivos
ſobre la tierra. Deperdendo deperderèys à todos los 2
lugares, que ſirviéron alli las gentes, que vós heredan-
tes à ellas, à ſus dioſes: (QUE) ſobre los montes los altos,
y ſobre los collados; y debaxo de todo arbol reverdeci-
do. Y derrocarèys à ſus aras, y quebrarèys à ſus eſtá- 3
tuas, y ſus aladrêas arderéys en el fuego, y doladizos
de ſus dioſes tajarèys: y deperderèys à ſu nombre del
lugar el eſſe. No hagays aſſi, à .A. vueſtro Dios. Que 4 5
ſalvo al lugar que eſcogerá .A. vueſtro Dios de todos
vueſtros tribos, por poner à ſu nombre alli: à ſu mo-
rada requirirèys, y vendrás alli. Y traerèys alli vueſ- 6
tras alçaciones y vueſtros ſacrificios, y à vueſtros diez-
mos, y à apartadura de vueſtra mano: y vueſtras pro-
meſſas, y vueſtras offertas, y primogenitos de vu-
eſtras vacas y vueſtras ovejas. Y comeréys alli delante 7
.A. vueſtro Dios, y alegrarvoſeys con todo tendimien-
to de vueſtra mano, vós, y vueſtras caſas: que te ben-
dixo .A. tu Dios. No hagays, como todo lo que nós 8
hazientes aqui oy: varon todo el derecho en ſus ojos.
Que no veniſtes haſta ahora: à la holgança, y à la here- 9
dad; que .A. tu Dios dan à ti. Y paſſarèys al Jardèn; y 10
eſtarèys en la tierra, que .A. vueſtro Dios hazién here-
dar à vós: y aholgantará à vós de todos vueſtros
enemigos derredor, y eſtarèys à fiuzia. * Y ſerá el 11 II
lugar que eſcogerá .A. vueſtro Dios en él para habitar
ſu nombre alli, alli traerèys à todo lo que yo enco-
mendán à vós; vueſtras alçaciones, y vueſtros
ſacrificios; vueſtros diezmos, y apartadura de vu-
eſtra mano, y toda eſcogedura de vueſtras pro-
meſſas, que prometierdes à .A.. Y alegrar- 12
voſeys delante .A. vueſtro Dios; vós, y vueſ-
tros hijos, y vueſtras hijas, y vueſtros ſiervos,
y

y vueſtras ſiervas; y el Levìta que en vueſtras ciuda-
13 des, que no à él parte ni heredad con vós. Sè guardado
à ti que no alces tus alçaciones: en todo lugar que ve-
14 rás. Que ſalvo en el lugar que eſcogerá .A. en uno de
tus tribos, alli alçarás tus alçaciones: y alli harás todo
15 lo que yo encomendán à ti. Decierto con todo deſſêo
de tu alma; degollarás, y comerás carne, como bendi-
cion de .A. tu Dios que diò à ti en todas tus ciudades;
el imundo y el limpio lo comerá, como el corço y como
16 el ciervo. Salvo la ſangre no comáys: ſobre la tierra la
17 verteras como las aguas. No podrás para comer en tus
ciudades; diezmo de tu civera, y tu moſto, y tu azeyte, y
primogenitos de tus vacas y tus ovejas: y todas tus pro-
meſſas que prometiéres, y tus offertas, y apartadu-
18 ra de tu mano. Que ſalvo delante .A. tu Dios lo come-
rás, en el lugar que eſcogerá .A. tu Dios en él, tu, y tu
hijo y tu hija y tu ſiervo y tu ſierva, y el Levìta que en
tus ciudades: y alegrarteás delante .A. tu Dios, con
19 todo tendimiento de tu mano. Sè guardado à ti, que
no dexes al Levìta: todos tus dias ſobre tu tierra.
20 Quando enſanchàre .A. tu Dios à tu termino como hablò
à ti, y dixères comeré carne, que deſſeáre tu alma para
comer carne: con todo deſſêo de tu alma comerás car-
21 ne. Quando ſe alexáre de ti el lugar que eſcogiére .A. tu
Dios para poner ſu nombre alli, y degollarás de tus va-
cas y de tus ovejas, que diò .A. à ti, como te encomen-
dé; y comerás en tus ciudades con todo deſſêo de tu al-
22 ma. Salvo como ſe come al corço y a el ciervo; aſſi lo co-
23 merás: el imundo y el limpio à una lo comerá. Salvo
esfuerçate por no comer la ſangre, que la ſangre ella la
24 alma: y no cómas la alma con la carne. No la comas:
25 ſobre la tierra la verterás como aguas. No la comas:
por que ſêa bien à ti y à tus hijos empos ti, quando hi-
26 zières el derecho en ojos de .A.. Decierto tus ſantida-
des que fueren à ti, y tus promeſſas: llevàrás y vendrás
27 al lugar que eſcogerá .A.. Y harás tus alçaciones, la
carne y la ſangre; ſobre ara de .A. tu Dios: y ſangre de
tus ſacrificios ſerá vertida ſobre ara de .A. tu Dios; y la
28 carne comerás. Guarda y oìrás à todas las palabras las
eſtas, que yo te encomendán: por que ſêa bien à ti, y
à tus hijos empos ti, haſta ſiempre, quando hiziéres lo
III 29 bueno y lo derecho en ojos de .A. tu Dios. * Quando
tajáre .A. tu Dios à las gentes que tu vinién alli para deſ-
terrar à ellas de delante ti: y heredarás à ellas, y eſtarás
30 en ſu tierra. Sè guardado à ti que no tropieces empos
ellos, deſpues de ſer deſtruydos de delante ti: y que no
requièras à ſus dioſes por dezir, como ſirven las gen-
31 tes las eſtas à ſus dioſes, y haré aſſi tambien yo. No ha-
gas aſſi à .A. tu Dios: que toda abominacion de
.A. que aborreció hiziéron à ſus dioſes; que tambien
a ſus hijos y à ſus hijas, ardían en el fuego à ſus dioſes.

CAP. 13.

1 A Toda la coſa que yo encomendán à vós, à ella
guardaréys para hazer: no añadas ſobre ella, y
2 no mengues della. Quando ſe levantáre en-
tre ti Propheta; o ſoñan ſueño: y diére a ty
3 ſeñal, o maravilla. Y viniére la ſeñal y la maravilla
que habló à ti por dezir: andémos empos dioſes
4 otros que no los conociſte, y ſervirloſémos. No
oygas à palabras del Propheta el eſſe, o à ſoñán
el ſueño el eſſe: que prován .A. vueſtro Dios à
vós, por ſaber ſi ſoys vós amantes à .A. vueſtro
Dios, con todo vueſtro coraçon, y con toda vueſ-
5 tra alma. Empos .A. vueſtro Dios andaréys, y à
él temeréys: y à ſus encomendanças guardaréys,
y en ſu voz oyréys, y à él ſerviréys, y con él
6 vós juntareys. Y el Propheta el eſſe, o ſoñan el
ſueño el eſſe ſerá matado, que hablò rebellion
contra .A. vueſtro Dios; el ſacán à vós de tierra
de Egypto, y el redimien à ti de caſa de ſier-
vós, por empuxarte de la carrera, que te en-
comendò .A. tu Dios para andar en ella: y eſ-
7 combrarás el mal de entre ti. Quando te ſomba-
yére tu hermano hijo de tu madre, o tu hijo,
o tu hija, o muger de tu ſeno, o tu compañero

 que

ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל 13
מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה 14
באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל
טו אשר אנכי מצוך: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא 16
תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל 17
בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך
וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך
כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר 18
יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על 19
כ אדמתך: ס כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי 21
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך 22
כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל 23
הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא 24 כה
תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך 26
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית 27
עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם
זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל:
שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי 28
מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: ס
כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה 29 שלישי
בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת
ל בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים
האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה 31
כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו
א באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה יג
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו: פ
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות 2
או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך 3
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל 4
חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם
לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל
ה לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו
ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם 6
החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך: ס כי יסיתך אחיך 7
בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך

אשר

אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
8 אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ מאלהי העמים
אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך
9 מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא
10 תכסה עליו׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
11 להמיתו ויד כל העם באחרנה׃ וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
12 מארץ מצרים מבית עבדים׃ וכל ישראל ישמעו
ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃
13 ס כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך
14 נתן לך לשבת שם לאמר׃ יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה
15 אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ ודרשת וחקרת
ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
16 הזאת בקרבך׃ הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי
חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי
17 חרב׃ ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
18 והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ ולא ידבק בידך מאומה
מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים
19 ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ ס
רביעי יד בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא
2 תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה
3 מכל העמים אשר על פני האדמה׃ ס לא
4 תאכל כל תועבה׃ זאת הבהמה אשר תאכלו
5 שור שה כשבים ושה עזים׃ איל וצבי ויחמור ואקו
6 ודישן ותאו וזמר׃ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃
7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי
הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת
השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
8 הם לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
9 לא תגעו׃ ס את זה תאכלו מכל אשר
10 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
11 12 לכם׃ ס כל צפור טהרה תאכלו׃ וזה
13 אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃
14 והראה ואת האיה והדיה למינה׃ ואת כל ערב
15 למינו׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף
16 ואת הנץ למינהו׃ את הכוס ואת הינשוף
17 והתנשמת׃ והקאת ואת הרחמה ואת השלך׃
18 19 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף׃ וכל
20 שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ כל עוף טהור
21 תאכלו׃ לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
חמישי ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ פ
22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה
23 שנה׃ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
24 כל הימים׃ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו
כי

que como tu alma, en ſecreto por dezir: andémos,
y ſirvamos dioſes otros, que no ſupiſte, tu y tus pad-
res. De dioſes de los pueblos, que en vueſtros der- 8
redores; los cercanos à ti, o los lexanos de ti: de ca-
bo de la tierra, y haſta cabo de la tierra. No quieras 9
à él, y no oygas a él: y no ſe apiáde tu ojo ſobre él, y no
apiades y no cubras ſobre él. Que matando lo mata- 10
ras, tu mano ſerá en el primería para matarlo.: y ma-
no de todo el pueblo en la poſtrimería. Y apedrear- 11
loas con las piedras, y morirá: que buſcò por te em-
puxár de ſobre .A. tu Dios, el ſacán à ti de tierra de
Egypto de caſa de ſiervos. Y todo Iſraél: oyrán, y 12
temerán: y no añadirán para hazer como la coſa la mala
la eſta entre ti. Quando oyéres en una de tus ciuda- 13
des, que .A. tu Dios dan à ti, para eſtar alli, por de-
zir. Saliéron varones hijos de perverſidad de entre 14
ti, y empuxáron à moradores de ſu ciudad por de-
zir: andémos y ſirvámos dioſes otros que no cono-
ciſtes. Y requeriras, y peſquirirás, y demandarás 15
bien: y he (SI) verdad cierta la coſa, fue hecha la
abominacion la eſta entre ti. Hiriendo herirás à mo- 16
radores de la ciudad la eſſa à hilo de eſpada: deſtru-
yendo à ella, y à todo lo que en ella, y à ſu qua-
tropêa à hilo de eſpada. Y à todo ſu deſpojo junta- 17
rás a entre ſu plaça, y arderás en el fuego; à la ciudad,
y à todo ſu deſpojo todo él; por .A. tu Dios: y ſerá
monton de ſiempre, no ſerá fraguada mas. Y no ſe 18
pegará en tu mano ninguna coſa del anatéma: por
que ſe torne .A. de ira de ſu furor, y dè à ti pieda-
des, y te apiáde, y te muchígue; como jurò à tus
padres. Quando oyères en voz de .A. tu Dios, para 19
guardar à todas ſus encomendanças, que yo te encomen-
dán oy: por hazer lo derecho; en ojos de .A. tu Dios.

C A P. 14.

Hijos vós à .A. vueſtro Dios: no os raſguñeys, 1 IV
y no pongays peladura entre vueſtros ojos por
muerto. Que pueblo ſanto tu à .A tu Dios: 2
y en ti eſcogiò .A. por ſer à él por pueblo de teſoro;
mas que todos los pueblos, que ſobre faces de la tier-
ra. No comas toda abominacion. Eſta la quatropêa 3 4
que comeréys: buey, cordero de carneros y cabrito
de cabras. Ciervo y corço, y bufalo: y cabron ſil- 5
veſtre, y unicornio, y buey ſilveſtre, y cabra mon-
tés. Y toda quatropêa uñeán uña, y hendien hende- 6
dura de dos uñas, alçán rumio en la quatropêa: à el-
la comeréys. Decierto à eſta no comeréys de alçan- 7
tes el rumio, y de uñantes la uña la hendida: al ca-
mello, y à la liebre, y al conejo, que alçan rumio
ellos, y uña no uñean, imundos ellos à vós. Y al pu- 8
erco, que uñeán uña él y no rumia, imundo él à vós:
de ſu carne no comáys, y en ſu calabrina no toquèys.
A eſto comeréys de todo lo que en las aguas: todo 9
que à él ála y eſcama, comeréys. Y todo que no à 10
él ála y eſcama, no comeréys: imundo él à vós. To- 11
da paxara limpia comeréys. Y eſtas que no come- 12
réys dellas: la aguila, y el açor, y el eſmerejon. Y 13
el milano ruvio, y al buitre, y al milano à ſu eſpe-
cie. Y à todo cuervo à ſu eſpecie. Y à hija del au- 14 15
tillo, y al mochuelo, y a la cerceta: y al gavilán à ſu eſ-
pecie. Al halcon, y al calamon, y al cernicalo. Y 16 17
la abubilla, y al pelicano, y al cuervo marino. Y la 18
cigueña, y el grajo à ſu eſpecie: y el gallo montès, y
el murciegalo. Y toda ſerpible de la ave, imundo él 19
à vós: no ſean comidos. Toda ave limpia comeréys. 20 * V
No comáys ninguna calabrina, al peregrino que en 21 P. DIA
tus ciudades la darás y comerlaha, o vendiendo à eſ- 8 DE
traño, que pueblo ſanto tu à .A. tu Dios: no coſi- PES.
nes cabritò con leche de ſu madre. * Diezmando 22 Y. DIA
diezmarás à todo renuevo de tu ſimiente: el ſalién 2 DE
del campo de año à año. Y comerás delante 23 SEB.
.A. tu Dios en el lugar que eſcogerá para Y. DIA
apoſentar ſu nombre alli, diezmo de tu ci- SEM
vera tu moſto y tu azeyte, y primogenitos A SER.
de tus vacas y tus ovejas: por que aprendas à SIEN.
temer à .A. tu Dios todos los dias. Y quando ſe 24 SA-
muchiguáre de ti la carrera, que no puedás llevarlo, BAT.
que

que ſe aléxa de ti el lugar; que eſcogerá .A. tu Dios,
para poner ſu nombre alli: que te bendezirá .A. tu
25 Dios. Y darás por la plata: y atarás la plata en tu
mano; y andarás al lugar que eſcogerá .A. tu Dios en
26 él. Y darás la plata por todo lo que deſſeáre tu al-
ma, por las vacas y por las ovejas, y por el vino, y
por la cidra, y por todo lo que te demandáre tu al-
ma: y comerás alli delante .A. tu Dios, y alegrar-
27 teás tu y tu caſa. Y el Levíta que en tus ciudades
no lo déxes: que no à él parte ni heredad contigo.
28 De fin de tres años ſacarás à todo diezmo de tu renue-
29 vo en el año el eſſe: y dexarás en tus ciudades. Y
vendrá el Levìta que no à él parte ni heredad contigo,
y el peregrino y el huerſano y la viuda, que en tus ciu-
dades, y comerán y hartarſeán; por que te bendiga
.A. tu Dios, en toda obra de tu mano que hiziéres.

C A P. 15.

VI 1 DE fin de ſiete años harás Semitá (REMISSION.)
2 Y eſte derecho de la remiſſion, dexar todo
dueño acreedór ſu mano que adeudáre en ſu com-
pañero: no apriète à ſu compañero ni à ſu hermano,
3 que llamò remiſſion à .A.. Al eſtraño apretaras: y
4 que fuére à ti con tu hermano déxe tu mano. De-
cierto que no ſerá en ti deſſeoſo: que bendezir te
bendezirá .A.; en la tierra que .A. tu Dios dan à ti
5 heredad para heredarla. Decierto ſi oyende oyeres en
voz de .A. tu Dios: por guardar para hazer à toda la
6 encomendança la eſta; que yo te encomendán oy. Que
.A. tu Dios te bendixo como hablò à ti: y empreſta-
rás (á) gentes muchas, y tu no tomarás preſtado; y
podeſtaras en gentes muchas, y en ti no podeſtarán.
7 Quando fuére en ti deſſeoſo de uno de tus hermanos,
en una de tus ciudades, en tu tierra que .A. tu Dios
dan à ti: no enforteſcas á tu coraçon, y no cierres a tu
8 mano de tu hermano el deſſeoſo. Que abriendo
abrirás à tu mano à él: y preſtando le preſtarás
9 abondo de ſu falta que faltáre à él. Sè guardado à ti
que no ſêa coſa con tu coraçon perverſo por dezir,
llegòſe año de los ſiete, años de la remiſſion; y ſe ema-
leça tu ojo en tu hermano el deſſeoſo, y no dés à él:
y (SI) clamáre contra ti à .A, y ſerá en ti pecádo.
10 Dando darás à él, y no ſe emaleſca tu coraçon en tu
dar à él: que por la coſa la eſta te bendezirá .A. tu
Dios; en toda tu obra, y en todo tendimiento de tu
11 mano. Que no ſe vedará deſſeoſo de entre la tierra:
por tanto yo te encomendán por dezir, abriendo
abrirás a tu mano; à tu hermano, à tu pobre, y à tu deſ-
12 ſeoſo en tu tierra. Quando ſe vendiére à ti tu herma-
no el Hebrèo, o la Hebrèa, y ſervirteá ſeys años: y
13 en el año el ſeteno lo embiarás libre de contigo. Y
quando lo embiáres libre de contigo: no lo embíes en
14 vazio. Cargando cargaras à él; de tus ovejas, y de tu
êra, y de tu lagar: que te bendixo .A. tu Dios darás
15 à él. Y membrarás que ſiervo fuiſte en tierra de E-
gypto, y redimiote .A. tu Dios: por tanto yo te en-
16 comendán a la coſa la eſta oy. Y ſerá quando dixere à
ti, no ſaldré de contigo: que te amò y à tu caſa, que
17 bien à él contigo. Y tomarás a la alezna y darás en ſu
oreja y en la puerta, y ſerá à ti ſiervo perpetuo: y
18 tambien à tu ſierva harás aſſi. No ſe endureſca en tus
ojos en tu embiár à él libre de contigo, que doblado
precio de alquiladizo te ſirviò ſeys años: y bendezir-
VII 19 teá .A. tu Dios en todo lo que hiziéres. * Todo el
P.DIA mayor que fuére nacido en tus vacas y en tus ovejas,
8 PES. el macho; ſantificarás à .A. tu Dios: no te ſirvas con
DIA 2 mayor de tu buey, y no traſquiles mayor de tus ove-
SEB. 20 jas. Delante .A. tu Dios lo comerás de año en año,
Y 21 en el lugar que eſcogerá .A.: tu y tu caſa. Y quando
SEM. fuere en él macula, coxo, o ciego, toda macula ma-
A- 22 la: no lo ſacrifiques à .A. tu Dios. En tus ciudades
SER. lo comerás: el imundo y el limpio auna, como el
SIEN. 23 corço y como el ciervo. Solo à ſu ſangre no comas:
SEM. ſobre la tierra la verterás como las aguas.

C A P. 16.

1 GUarda à mes de el temprano, y ha-
rás Peſah à .A. tu Dios: que

en

כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
כה שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת
הכסף בידך והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה
26 אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר־תאוה נפשך
בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:
27 והלוי אשר־בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
28 ונחלה עמך: ס מקצה ׀ שלש שנים
תוציא את־כל־מעשר תבואתך בשנה ההוא
29 והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין־לו חלק ונחלה
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל־מעשה ידך

טו

ששי א אשר תעשה: ס מקץ שבע־שנים תעשה
2 שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל־בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו לא־יגש את־רעהו ואת־אחיו כי־קרא
3 שמטה ליהוה: את־הנכרי תגש ואשר יהיה לך את־
4 אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה־בך אביון כי־ברך
יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן־לך נחלה
ה לרשתה: רק אם־שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את־כל־המצוה הזאת אשר אנכי
6 מצוך היום: כי־יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר־לך
והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים
7 רבים ובך לא ימשלו: ס כי־יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר־יהוה אלהיך
נתן לך לא תאמץ את־לבבך ולא תקפץ את־ידך
8 מאחיך האביון: כי־פתח תפתח את־ידך לו והעבט
9 תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן־
יהיה דבר עם־לבבך בליעל לאמר קרבה שנת־השבע
שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו
י וקרא עליך אל־יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו
ולא־ירע לבבך בתתך לו כי בגלל ׀ הדבר הזה יברכך
11 יהוה אלהיך בכל־מעשך ובכל משלח ידך: כי לא־
יחדל אביון מקרב הארץ על־כן אנכי מצוך לאמר
פתח תפתח את־ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך:
12 ס כי־ימכר לך אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו
13 חפשי מעמך: וכי־תשלחנו חפשי מעמך לא
14 תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך
טו ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן־לו: וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על־כן
16 אנכי מצוך את־הדבר הזה היום: והיה כי־יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת־ביתך כי־טוב לו
17 עמך: ולקחת את־המרצע ונתתה באזנו ובדלת
18 והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה־כן: לא־
יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
אשר תעשה: פ
שביעי ליום ח' דפסח וליום ב' דשבועו' ולשמיני עצרת בחול
19 כל־הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
כ צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
21 אשר־יבחר יהוה אתה וביתך: וכי־יהיה בו מום פסח
או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך:
22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל:
23 רק את־דמו לא תאכל על־הארץ תשפכנו כמים:
פ

יו

א שמור את־חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש

בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה׃
וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר 2
יהוה לשכן שמו שם׃ לא־תאכל עליו חמץ שבעת ימים 3
תאכל־עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את־יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך׃ ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך שבעת 4
ימים ולא־ילין מן־הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר׃ לא תוכל לזבח את־הפסח באחד ה
שעריך אשר־יהוה אלהיך נתן לך׃ כי אם־אל־המקום 6
אשר־יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את־
הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים׃
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו 7
ופנית בבקר והלכת לאהליך׃ ששת ימים תאכל 8
מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה׃ ס שבעה שבעת תספר־לך 9
מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות׃
ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך י
אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃ ושמחת לפני 11
יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃
וזכרת כי־עבד היית במצרים ושמרת ועשית את־ 12
החקים האלה׃ פ
חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך 13 מפטיר
ומיקבך׃ ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך 14
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך׃
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר־יבחר טו
יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיית אך שמח׃ שלוש פעמים ׀ בשנה 16
יראה כל־זכורך את־פני ׀ יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא
יראה את־פני יהוה ריקם׃ איש כמתנת ידו כברכת 17
יהוה אלהיך אשר נתן־לך׃

ס ס ס פ׳ מח

שפטים ושטרים תתן־לך בכל־שעריך אשר יהוה 18
אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את־העם
משפט־צדק׃ לא־תטה משפט לא תכיר פנים ולא־ 19
תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקם׃ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את־ כ
הארץ אשר־יהוה אלהיך נתן לך׃ ס לא־ 21
תטע לך אשרה כל־עץ אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה־לך׃ ולא־תקים לך מצבה אשר שנא 22
יהוה אלהיך׃ ס לא־תזבח ליהוה אלהיך א יז
שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא׃ ס כי־ימצא בקרבך 2
באחד שעריך אשר־יהוה אלהיך נתן לך איש או־
אשה אשר יעשה את־הרע בעיני יהוה־אלהיך לעבר
בריתו׃ וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם 3
ולשמש ׀ או לירח או לכל־צבא השמים אשר לא־
צויתי׃ והגד־לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת 4
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל׃
והוצאת את־האיש ההוא או את־האשה ההוא אשר ה
עשו את־הדבר הרע הזה אל־שעריך את־האיש או
את־האשה וסקלתם באבנים ומתו׃ על־פי ׀ שנים 6
עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על־פי עד
אחד׃ יד העדים תהיה־בו בראשנה להמיתו ויד כל־ 7
העם

en mes el temprano te ſacò .A. tu Dios de Egypto
de noche. Y ſacrificarás Peſah à A. tu Dios ovejas 2
y vacas: en el lugar que eſcogerá .A. para apoſentár
ſu nombre alli. No comas ſobre él, leudo; ſiete 3
dias comerás ſobre él cenceñas, pan de aflicion:
que con apreſurança ſaliſte de tierra de Egypto, por
que miembres à dia de tu ſalir de tierra de Egypto,
todos dias de tus vidas. Y no ſêa aparecida à ti le- 4
vadura en todo tu termino ſiete dias: y no manirá
de la carne que degolláres en la tarde en el dia el
primero, para la mañana. No podrás ſacrificar al 5
Peſah: en una de tus ciudades, que .A. tu Dios
dan à ti. Que ſalvo en el lugar que eſcogerá .A. tu 6
Dios para apoſentár ſu nombre, alli ſacrificarás à el
Peſah en la tarde: como ponerſe el Sol, tiempo de
tu ſalir de Egypto. Y coſinarás y comerás; en el lu- 7
gar que eſcorgerá .A. tu Dios en él: y voltaras por la
mañana; y andaras à tus tiendas Seys dias comerás 8
cenceñas: y en el dia el ſeteno detenimiento à .A.
tu Dios, no hagas obra. Siete ſemanas contarás à 9
ti: deſde empeçar hoz en la mies, empeçaras à con-
tar ſiete ſemanas. Y harás paſcua de las ſemanas à 10
.A. tu Dios, de abondo de voluntad de tu mano
que diéres: como te bendixére A. tu Dios. Y aleg- 11
rarteás delante .A. tu Dios, tu y tu hijo, y tu hi-
ja, y tu ſiervo, y tu ſierva, y el Levìta, que en
tus ciudades, y el peregrino y el huerfano y la viu-
da que entre ti: en el lugar que eſcogerá .A. tu
Dios por apoſentár ſu nombre alli. Y membrarteás 12
que ſiervo fuiſte en Egypto: y guardarás y harás, à
los fueros los eſtos. Paſcua de las cabañas harás à 13
ti ſiete dias: en tu apañár de tu êra y de tu lagar.
Y alegrateás en tu paſcua: tu y tu hijo y tu hija, y 14
tu ſiervo y tu ſierva, y el Levìta, y el peregrino,
y el huerfano, y la viuda que en tus ciudades. Sie- 15
te dias paſcuarás à .A. tu Dios en el lugar que eſco-
gerá .A.: que te bendezirá .A. tu Dios en todo tu
renuevo, y en toda obra de tus manos, y ſerás de-
cierto alegre. Tres vezes en el año ſerá aparecido 16
todo tu macho delante .A. tu Dios en el lugar que
eſcogiére, en paſcua de las cenceñas, y en paſcua de las
ſemanas, y en paſcua de las cabañas: y no ſerá apareci-
do delante .A. en vazìo. Cada uno comodadiva de ſu 17
mano: como bendicion de .A. tu Dios, que diò à ti.

Aft. Jeſaya Cap. 54.

SOFTIM.

JUeſes y alguaziles darás à ti en todas tus ciudades; 18 P.48
que .A. tu Dios dan à ti á tus tribos: y juzga-
rán al pueblo juizio de juſtedad. No atuerças 19
juizio, no conoſcas faces: y no tomes cohecho,
que el cohecho ciega ojos de ſabios, y atuerce palab-
ras de juſtos. Juſtedad juſtedad perſeguiras: para 20
que vivas y herédes a la tierra, que .A. tu Dios dan
à ti. No plantes à ti aladrèa, todo arbol: cerca ara 21
de .A. tu Dios que harás à ti. Y no levantes à ti 22
eſtatua: que aborreciò .A. tu Dios.

CAP. 17.

NO ſacrifiques à .A. tu Dios, buey, y carnero, 1
que ſêa en él macula, toda coſa mala: que
abominacion de .A. tu Dios ella. Quando 2
fuére hallado entre ti en una de tus ciudades, que
.A. tu Dios dan à ti: varon, o muger, que hiziére
a el mal en ojos de .A. tu Dios por paſſár ſu firma-
mento. Y anduviére y ſirviére dioſes otros, y ſe en- 3
corváre à ellos: y al Sol, o à la Luna, o à todo fon-
ſado de los cielos, que no encomendè. Y fuère de- 4
nunciado à ti, y oyeres: y requerirás bien, y he (si)
verdad cierta la coſa, fue hecha la abominacion la eſta
en Iſraél. Y ſacarás al varon el eſſe, o à la muger la 5
eſſa, que hiziéron à la coſa la mala la eſta à tus puer-
tas, à el varon, o à la muger: y apedrearloſás con
piedras y morirán. Por dicho de dos teſtigos, o tres 6
teſtigos ſerá matado el muerto: no ſerá matado por
dicho de teſtigo uno. Mano de los teſtigos ſerá 7
en él en la primerìa para matarlo; y mano de todo
el

el pueblo en la poſtrimería: y eſcombrarás el mal de
8 entre ti. Quando fuere encubierta de ti coſa del jui-
zio, entre ſangre à ſangre, entre juizio à juizio, y
entre llaga à llaga; palabras de barajas en tus ciuda-
des: y levantarteás y ſubirás al lugar que eſcogiére
9 .A. tu Dios en él. Y vendrás à los ſacerdotes los
Levìtas, y à el juez que fuere en los dias los eſſos:
y requerirás y denunciarán á ti à palabra del juizio.
10 Y harás por dicho de la coſa que denunciaren à ti;
del lugar el eſſe, que eſcogiére .A.: y guardarás pa-
11 ra hazer como todo lo que te moſtráren. Por dicho
de la ley que te moſtráren, y ſegun el juizio que
dixeren à ti, harás: no te quites de la coſa que de-
12 nunciaren à ti, à derecha ni à yzquierda. Y el va-
ron que hiziére con ſobervia por no oìr al ſacerdote
el eſtán para ſervir alli à .A. tu Dios; o al juez: y
morirá el varon el eſſe, y eſcombrarás el mal de Iſ-
13 raél. Y todo el pueblo oirán y temerán: y no ſo-
II 14 bervíarán mas. * Quando vinieres à la tierra que
.A. tu Dios dan à ti; y heredarlahas y eſtarás en el-
la: y dirás pondrè ſobre mi Rey como todas las gen-
15 tes que (en) mis derredores. Poniendo pondrás ſobre
ti Rey, qne eſcogerá .A. tu Dios en él: de entre
tus hermanos pondrás ſobre ti Rey, no podrás dar
16 ſobre ti varon eſtraño que no tu hermano él. Solo
no muchigue à él cavallos, y no haga tornár al pueb-
lo à Egypto por muchiguar cavallos: y .A. dixo à
17 vós no añadays para tornár por la carrerá la eſta mas. Y
no muchigue à él mugeres, y no ſe apartará ſu cora-
18 çon: y plata y oro no muchigue à él mucho. Y ſerá
como ſu ſentarſe ſobre ſilla de ſu Reyno: y eſcrevi-
rá à él à repeticion de la ley la eſta ſobre libro, de
19 delante los ſacerdotes los Levìtas. Y ſerá con él, y
leerá en él todos dias de ſus vidas: por que apren-
da à temer à .A. ſu Dios, por guardar à todas pa-
labras de la ley la eſta, y à los fueros los eſtos
20 para hazerlos. Por que no ſe enalteçá ſu coraçon
mas que ſus hermanos, y por que no ſe quite de la
encomendança à derecha ni à yzquierda: por que
alargue dias ſobre ſu reyno, él y ſus hijos entre Iſraél.

C A P. 18.

III 1 NO ſerá à los ſacerdotes los Levìtas todo tribo
de Levì, parte ni heredad con Iſraél: ofren-
2 das de .A. y ſu heredad comerán. Y heredad
no ſerá à él entre ſus hermanos: .A. el ſu heredad,
3 como hablò à él. Y eſte ſerá derecho de los ſacer-
dotes de con el pueblo, de con ſacrificantes el ſacri-
ficio, ſi buey ſi carnero: y dará al ſacerdote, el bra-
4 ço, y las quixadas, y el cuajar. Primicia de tu ci-
vera y tu moſto y tu azeyte, y primicia de traſqui-
5 ladura de tus ovejas darás à él. Que en él eſcogiò
.A. tu Dios de todos tus tribos: para eſtar à ſervir
IV 6 en nombre de .A., él y ſus hijos todos los dias. * Y
quando viniére el Levìta de una de tus ciudades de
todo Iſraél, que el peregrinán alli: y viniére con to-
7 do deſſêo de ſu alma al lugar que eſcogerá .A.. Y
ſervirá en nombre de .A. ſu Dios: como todos ſus
8 hermanos los Levìtas los eſtantes alli delante .A.. Par-
te como parte comerán: fuera de ſus vendidas ſobre
9 los padres. Quando tu vinien à la tierra, que .A.
tu Dios dan à ti: no aprendas à hazer como abomi-
10 naciones de las gentes las eſſas. No ſêa hallado en ti
hazien paſſár ſu hijo y ſu hija en el fuego; hechizán
11 hechizos, agorero y adevino y hechizero. Y encan-
tán encantamiento: y demandán Pitón y adevinos;
12 y requiriên à los muertos. Que abominacion de .A.
todo haziên eſtos; y por las abominaciones las eſtas;
13 .A. tu Dios deſterrán à ellos de delante de ti. Per-
V 14 fecto ſerás con .A. tu Dios. * Que las gentes las eſ-
tas que tu heredán à ellos, à agoreros, y à hechize-
15 ros oìan; y tu no aſſi diò à ti .A. tu Dios. Prophe-
ta de entre ti de tus hermanos como yo, levanta-
16 rá à ti .A. tu Dios: à él oyrèys. Como todo lo
que demandaſte de con .A. tu Dios en Horèb en dia
de la congregacion por dezir: no añada (yo) oìr à
vòz de .A. mi Dios, y al fuego el grande el eſte no
vêa

העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: פ
8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין־דם ׀ לדם בין־דין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל־
9 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל־
הכהנים הלוים ואל־השפט אשר יהיה בימים ההם
י ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על־פי
הדבר אשר יגידו לך מן־המקום ההוא אשר יבחר
11 יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על־פי התורה
אשר יורוך ועל־המשפט אשר־יאמרו לך תעשה לא
12 תסור מן־הדבר אשר־יגידו לך ימין ושמאל: והאיש
אשר־יעשה בזדון לבלתי שמע אל־הכהן העמד
לשרת שם את־יהוה אלהיך או אל־השפט ומת
13 האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל־העם ישמעו
שני 14 ויראו ולא יזידון עוד: ס כי־תבא אל־
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה
בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל־הגוים אשר
טו סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
16 לתת עליך איש נכרי אשר לא־אחיך הוא: רק
לא־ירבה־לו סוסים ולא־ישיב את־העם מצרימה
למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
17 בדרך הזה עוד: ולא ירבה־לו נשים ולא יסור לבבו
18 וכסף וזהב לא ירבה־לו מאד: והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את־משנה התורה הזאת על־ספר
19 מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל־ימי
חייו למען ילמד ליראה את־יהוה אלהיו לשמר את־
כל־דברי התורה הזאת ואת־החקים האלה
כ לעשתם: לבלתי רום־לבבו מאחיו ולבלתי סור מן־
המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על־ממלכתו
שלישי יח א הוא ובניו בקרב ישראל: ס לא־יהיה
לכהנים הלוים כל־שבט לוי חלק ונחלה עם־ישראל
2 אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא־יהיה־לו בקרב
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר־לו: ס
3 ס וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת
זבחי הזבח אם־שור אם־שה ונתן לכהן הזרע
4 והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך
ה וראשית גז צאנך תתן־לו: כי בו בחר יהוה אלהיך
מכל־שבטיך לעמד לשרת בשם־יהוה הוא ובניו
רביעי 6 כל־הימים: ס וכי־יבא הלוי מאחד
שעריך מכל־ישראל אשר־הוא גר שם ובא בכל־
7 אות נפשו אל־המקום אשר־יבחר יהוה: ושרת בשם
יהוה אלהיו ככל־אחיו הלוים העמדים שם לפני
8 יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על־האבות:
9 ס כי אתה בא אל־הארץ אשר־יהוה
אלהיך נתן לך לא־תלמד לעשות כתועבת הגוים
י ההם: לא־ימצא בך מעביר בנו־ובתו באש קסם
11 קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב
12 וידעני ודרש אל־המתים: כי־תועבת יהוה כל־עשה
אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש
חמישי 13 14 אותם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: * כי ׀
הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל־מעננים
ואל־קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
טו אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה
16 אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר־שאלת מעם יהוה
אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע
את־קול יהוה אלהי ואת־האש הגדלה הזאת לא־
אראה

17 אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר
18 דִּבֵּרוּ׃ נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי
19 דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי
כ אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר
בִּשְׁמִי אֵת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם
21 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ וְכִי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ
22 אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה׃ אֲשֶׁר
יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא
הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא
יט א תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ ס כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־אַרְצָם
2 וִירִשְׁתָּם וְיָשַׁבְתָּ בְעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם׃ שָׁלוֹשׁ עָרִים
תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
3 לְרִשְׁתָּהּ׃ תָּכִין לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לָנוּס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ׃
4 וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וָחָי אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־
רֵעֵהוּ בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם׃
ה וַאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רֵעֵהוּ בַיַּעַר לַחְטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ
בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־
6 רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הֶעָרִים־הָאֵלֶּה וָחָי׃ פֶּן־
יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ כִּי יֵחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂיגוֹ כִּי־
יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִכָּהוּ נָפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא
7 שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
8 לֵאמֹר שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ׃ וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־
9 כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃ כִּי־תִשְׁמֹר אֶת־
כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים
י וְיָסַפְתָּ לְךָ עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃ וְלֹא
יִשָּׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃ פ
11 וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ
12 נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל׃ וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי
עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃
13 לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
שש 14 לָךְ׃ ס לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ
רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
טו אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ ס לֹא־יָקוּם עֵד
אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עָוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר
יֶחֱטָא עַל־פִּי ׀ שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה־עֵדִים יָקוּם
17 16 דָּבָר׃ כִּי־יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃ וְעָמְדוּ
שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי
18 הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ וְדָרְשׁוּ
הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה
19 בְאָחִיו׃ וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ
כ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יֹסִפוּ
21 לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ וְלֹא תָחוֹס
עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃
כ א ס כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ סוּס
וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
2 עִמָּךְ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה כְּקָרָבְכֶם אֶל־
3 הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ וְאָמַר אֲלֵהֶם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם
אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ
4 מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם
עם

vêa mas, y no morirè. Y dixo .A. à mi: aboniguáron 17
lo que habláron. Propheta levantaré à ellos de entre ſus 18
hermanos como tu: y daré mis palabras en ſu boca, y
hablará à ellos à todo lo que le encomendáre. Y ſerá el va- 19
ron que no oyère a mis palabras, que habláre en mi nom-
bre: yo requerirè de con él. Decierto el Propheta que ſo- 20
berviáre por hablar coſa en mi nombre à lo que no le en-
comendè para hablar; y el que habláre en nombre de dio-
ſes otros: y morirá el Propheta el eſſe. Y quando dixéres 21
en tu coraçon: como ſabrèmos a la coſa, que no la hablò
.A.?. La que habláre el Propheta en nombre de .A., y no 22
fuére la coſa, y no viniére, ella la coſa que no la hablò
.A.: con ſobervia la hablò el Propheta, no temas dél.

C A P. 19.

QUando tajáre .A. tu Dios à las gentes que .A. tu 1
Dios dan à ti à ſu tierra: y heredarlashas, y eſta-
rás en ſus ciudades, y en ſus caſas. Tres ciuda- 2
des apartarás à ti: entre tu tierra, que .A. tu Dios, dan à ti, 3
para heredarla. Adereçarás à ti la carrera, y aterciarás
à termino de tu tierra, que te hará heredar .A. tu Dios:
y ſerá para huìr alli todo matador. Y eſte cazo del mata- 4
dor que huyrá alli y vivirá: (el) que hirière à ſu compa-
ñero ſin ſaber, y él no aborrecién à él de ayer tercero
dia. Y el que viniére con ſu compañero en el bosque pa- 5
ra tajar leñas, y fuére empuxada ſu mano en el deſtral
para tajar el leño, y ſaltáre el hierro del palo, y halláre
à ſu compañero y muriére: él huyrá à una de las ciuda-
des las eſtas, y vivirá. Por que no perſiga redemidor de 6
la ſangre empos del matador, quando ſe eſcallentátre ſu
coraçon, y alcançarloha ſi ſe muchiguáre la carrera y he-
rirloá alma; y à él no juizio de muerte, que no aborre-
cien él à él de ayer tercero dia. Por tanto yo te enco- 7
mendán por dezir: tres ciudades apartarás à ti. Y 8
quando enſancháre .A. tu Dios à tu termino, como juró
à tus padres: y diére à ti à toda la tierra que hablò para
dar à tus padres. Quando guardáres à toda la encomen- 9
dança la eſta para hazerla, que yo te encomendán oy, por
amar à .A. tu Dios, y por andar en ſus carreras todos
los dias: y añadirás à ti mas tres ciudades ſobre las tres
las eſtas. Y no ſêa vertida ſangre inocente; entre tu tier- 10
ra, que .A. tu Dios dan à ti heredad: y ſerá ſobre ti
ſangres. Y quando fuére varon aborrecién à ſu compa- 11
ñero; y acecháre à él, y ſe levantáre ſobre él, y lo hiriére
alma, y muriére: y huyére à una de las ciudades las eſ-
tas. Y embiaran viejos de ſu ciudad, y tomarán à él de 12
alli: y darán à él en mano de redemidor de la ſangre, y
morirá. No apiáde tu ojo ſobre él: y eſcombrarás ſan- 13
gre del innocente de Iſraél, y bien à ti. * No eſtreches 14 VI
termino de tu compañero, que termináron (LOS) pri-
meros: en tu heredad que heredarás, en la tierra que .A.
tu Dios dan à ti para heredarla. No ſe levante teſtigo 15
uno en varon, por todo delicto y por todo pecádo, en
todo pecado que pecáre: por dicho de dos teſtigos, o
por dicho de tres teſtigos ſe afirmará (LA) coſa. Quan- 16
do ſe levantáre teſtigo de violencia en varon: por ateſ-
tiguar contra él rebello. Y eſtarán dos los varones, que 17
à ellos la baraja delante .A.: delante los ſacerdotes y los
juezes; que fueren en los dias los eſſos. Y requerirán los 18
juezes bien: y he (SI) teſtigo de falſedad el teſtigo, fal-
ſedad ateſtiguó en ſu hermano. Y harèys à él como pen- 19
ſó para hazer à ſu hermano: y eſcombrarás el mal de en-
tre ti. Y los remanecientes oyrán y temerán: y no aña- 20
dirán para hazer mas como la coſa la mala la eſta entre
ti. Y no apiáde tu ojo: alma por alma, ojo por ojo, 21
diente por diente, mano por mano, piè por piè.

C A P. 20.

QUando ſaliéres à la pelêa contra tus enemigos, y 1
vieres cavallo y quatregua pueblo mucho mas
que tu, no temas dellos: que .A. tu Dios conti-
go, el que te hizo ſubir de tierra de Egypto. Y ſerá como 2
vueſtro llegar à la pelêa: y llegarſeá el ſacerdote y habla-
rá al pueblo. Y dirá à ellos, Oye Iſraél; vós llegantes 3
oy à la pelêa contra vueſtros enemigos: no ſe enter-
neſca vueſtro coraçon, no temays, y no vós apreſu-
rèys, y no vós quebrantèys delante dellos. Que .A. 4
vueſtro Dios el andán con vós: para peleár por vós
con

5 con vueſtros enemigos, por ſalvar à vós. Y hablarán
los alguaziles al pueblo por dezir; quien el varon
que fraguò caſa nueva, y no la eſtrenó, ánde y tor-
neſe à ſu caſa: quiça morirá en la pelêa, y varon ot-
6 ro la eſtrenará. Y quien el varon que plantò viña y
no la prophanò, ánde y torneſe à ſu caſa: quiça mo-
7 rirá en la pelêa, y varon otro la prophanará. Y quien
el varon que deſpoſó muger, y no la tomò, ánde y
torneſe à ſu caſa: quiça morirá en la pelêa, y varon
8 otro la tomará. Y añadirán los alguaziles por hablar
al pueblò; y dirán, quien el varon el temien y tier-
no de coraçon, ánde y torneſe à ſu caſa: y no deſlìe
9 à coraçon de ſus hermanos como ſu coraçon. Y ſerá
como acabar los alguaziles de hablar al pueblo: y en-
comendarán mayorales de fonſados en cabecera del
VII 10 pueblo. * Quando llegares à ciudad para pelear
11 contra ella: y pregonaras à ella paz. Y ſerá ſi paz te
reſpondière y abrière à ti: y ſerá todo el pueblò el
12 hallado en ella ſerán à ti por pecha, y ſervirteán. Y
ſi no hizière paz contigo, y hizière contigo pelêa: y
13 encaſtillarás ſobre ella. Y darlaha .A. tu Dios en tu
14 mano: y herirás à todo ſu macho à hilo de eſpada: Sal-
vo las mugeres y la familia, y la quatropêa, y todo lo
que fuere en la ciudad, todo ſu deſpojo prearás à ti:
y comerás à deſpojo de tus enemigos, que diò .A.
15 tu Dios à ti. Aſſi harás à todas las ciudades las lexa-
nas de ti mucho: que no de ciudades de las gentes las
16 eſtas ellas. Decierto de ciudades de los pueblos los eſ-
tos, que .A. tu Dios dan à ti heredad: no avivigues
17 ninguna alma. Que deſtruyendo los deſtruyrás, el
Hitèo, y el Emorèo, el Kenaanèo, y el Perizèo, el
Hivèo, y Jebuſéo: como te encomendó .A. tu Dios.
18 Por que no enſeñen à vós para hazer como todas ſus
abominaciones, que hiziéron à ſus dioſes: y pecaréys
19 à .A. vueſtro Dios. Quando encaſtilláres à ciudad dias
muchos para pelear contra ella para prenderla, no da-
ñes a ſu arbol para empuxar ſobre él deſtral; que dél
comerás y à él no tajarás; ſi el hombre arbol del cam-
20 po para venir delante de ti en la encaſtilladura ?. Salvo
arbol que ſupieres que no arbol de comer él, à él dana-
rás y cortarás: y fraguarás encaſtilladura contra la ciu-
dad que ella hazién contigo pelêa, haſta ſojuzgarla.

CAP. 21.

1 QUando fuere hallado matado en la tierra que .A.
tu Dios dan à ti para heredarla, caydo en el
2 campo: ſin ſer ſabido quien lo hiriò. Y ſal-
drán tus viejos y tus juezes: y medirán à las ciudades
3 que derredores del matado. Y ſerá la ciudad la cercana à
el matado: y tomarán viejos de la ciudad la eſſa bezerra
de vaca, que no fue ſervido con ella, que no ſontrayo por
4 yugo. Y harán deſcender viejos de la ciudad la eſſa à la be-
zerra à arroyo fuerte, que no fuere labrado en él, y no fu-
ere ſembrado: y decervigarán alli à la bezerra en el arro-
5 yo. Y llegarſeán los ſacerdotes hijos de Levì, que en el-
los eſcogiò .A. tu Dios para ſervirlo, y para bendezir en
nombre de .A.: y por ſu dicho ſerá toda baraja y toda
6 llaga. Y todos viejos de la ciudad la eſſa los cercanos al
matado: lavarán a ſus manos ſobre la bezerra la decervi-
7 gada en el arroyo. Y reſponderán y dirán: nueſtras ma-
nos no vertieron al ſangre el eſte, y nueſtros ojos no vie-
8 ron. Perdona à tu pueblò Iſraél que redemiſte .A.; y no
dés ſangre innocente entre tu pueblò Iſraél: y ſerá per-
9 donado à ellos el ſangre. Y tu eſcombrarás el ſangre el in-
nocente de entre ti: que harás el derecho en ojos de .A..

Aft. Jeſaya Cap. 51.

T E S E.

P.49 10 QUando ſaliéres à la pelêa contra tus enemigos: y
los diére .A. tu Dios en tu mano, y captiváres ſu
11 captiverio. Y viéres en el captiverio muger her-
moſa de forma: y codiciáres en ella, y tomarás à ti por
12 muger. Y traerlahas à entre tu caſa: y traſquilará à ſu cabe-
13 ça, y dexara crecer à ſus uñas. Y quitará à paño de ſu cap-
tiverio de ſobre ella, y eſtará en tu caſa, y llorara por ſu
padre y ſu por madre mes de dias: y deſpues aſſi vendrás
14 à ella y maridarlahas, y ſerá à ti por murger. Y ſerá ſi

ה עם־איביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל־העם
לאמר מי־האיש אשר בנה בית־חדש ולא חנכו ילך
6 וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי־
האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן
7 ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי־האיש אשר
ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן־ימות
8 במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו השטרים לדבר
אל־העם ואמרו מי־האיש הירא ורך הלבב ילך וישב
9 לביתו ולא ימס את־לבב אחיו כלבבו: והיה ככלת
השטרים לדבר אל־העם ופקדו שרי צבאות בראש
שביעי י העם: ס כי־תקרב אל־עיר להלחם עליה
11 וקראת אליה לשלום: והיה אם־שלום תענך ופתחה
לך והיה כל־העם הנמצא־בה יהיו לך למס ועבדוך:
12 ואם־לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
13 עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את־כל־זכורה
14 לפי־חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל־שללה תבז לך ואכלת את־שלל איביך אשר
טו נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל־הערים הרחקת
16 ממך מאד אשר לא־מערי הגוים־האלה הנה: רק
מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
17 לא תחיה כל־נשמה: כי־החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה
18 אלהיך: למען אשר לא־ילמדו אתכם לעשות ככל
תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
19 אלהיכם: ס כי־תצור אל־עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה לא־תשחית את־עצה לנדח
עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם
כ עץ השדה לבא מפניך במצור: רק עץ אשר־תדע
כי לא־עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור
על־העיר אשר־הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:
פ
כא א כי־ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
2 לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל־הערים אשר סביבת החלל:
3 והיה העיר הקרבה אל־החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא־עבד בה אשר לא־משכה בעל:
4 והורדו זקני העיר ההוא את־העגלה אל־נחל איתן
אשר לא־יעבד בו ולא יזרע וערפו־שם את־העגלה
ה בנחל: ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה
אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל־פיהם יהיה כל־
6 ריב וכל־נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל־
החלל ירחצו את־ידיהם על־העגלה הערופה בנחל:
מפטיר שפכו קרי 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את־הדם הזה ועינינו לא
8 ראו: כפר לעמך ישראל אשר־פדית יהוה ואל־
תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי־תעשה הישר
בעיני יהוה:

ס ס ס

פ׳מט י כי־תצא למלחמה על־איביך ונתנו יהוה אלהיך
11 בידך ושבית שביו: וראית בשביה אשת יפת־
12 תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל־
תוך ביתך וגלחה את־ראשה ועשתה את־צפרניה:
13 והסירה את־שמלת שביה מעליה וישבה בביתך
ובכתה את־אביה ואת־אמה ירח ימים ואחר כן
14 תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם־

לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה
בַּכָּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עִנִּיתָהּ׃
טו ס כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאַחַת
אֲהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה וְיָלְדוּ־לוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה
16 וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לַשְּׂנִיאָה׃ וְהָיָה בְּיוֹם
הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר
17 אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר׃ כִּי אֶת־
הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר לָתֶת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־
יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃
18 ס כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ
שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
19 אֲלֵיהֶם׃ וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי
כ עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מְקֹמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה
21 סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ זוֹלֵל וְסֹבֵא׃ וּרְגָמֻהוּ
כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ
שני 22 וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃ ס וְכִי־יִהְיֶה בְאִישׁ
23 חֵטְא מִשְׁפַּט־מָוֶת וְהוּמָת וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל־עֵץ׃ לֹא־
תָלִין נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי־קִלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־אַדְמָתְךָ
כב א אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ ס לֹא־
תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת־שֵׂיוֹ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ
2 מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ׃ וְאִם־לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ
וְלֹא יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ
3 אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ׃ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵדַת אָחִיךָ אֲשֶׁר־תֹּאבַד
4 מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם׃ ס לֹא־
תִרְאֶה אֶת־חֲמוֹר אָחִיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדֶּרֶךְ
ה וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָקֵם תָּקִים עִמּוֹ׃ ס לֹא־יִהְיֶה
כְלִי־גֶבֶר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה כִּי
תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה׃ פ
6 כִּי יִקָּרֵא קַן־צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־עֵץ אוֹ עַל־הָאָרֶץ
אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־
7 הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים׃ שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת־
הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ
שלישי 8 יָמִים׃ ס כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה
לְגַגֶּךָ וְלֹא־תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ׃
את המלאה 9 לֹא־תִזְרַע כַּרְמְךָ כִּלְאָיִם פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְלֵאָה הַזֶּרַע
י אֲשֶׁר תִּזְרָע וּתְבוּאַת הַכָּרֶם׃ ס לֹא־תַחֲרֹשׁ
11 בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו׃ לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנֵז צֶמֶר וּפִשְׁתִּים
12 יַחְדָּו׃ ס גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע כַּנְפוֹת
13 כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ׃ ס כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה
14 וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהּ׃ וְשָׂם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים וְהוֹצִא
הנערה קרי עָלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וָאֶקְרַב
טו אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים׃ וְלָקַח אֲבִי הַנַּעֲרָ
הנערה קרי וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלֵי הַנַּעֲרָ אֶל־זִקְנֵי הָעִיר
16 הנערה קרי הַשָּׁעְרָה׃ וְאָמַר אֲבִי הַנַּעֲרָ אֶל־הַזְּקֵנִים אֶת־בִּתִּי נָתַתִּי
17 לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׂנָאֶהָ׃ וְהִנֵּה־הוּא שָׂם עֲלִילֹת
דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מָצָאתִי לְבִתְּךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי
18 בִתִּי וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר׃ וְלָקְחוּ זִקְנֵי
19 הָעִיר־הַהִוא אֶת־הָאִישׁ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ׃ וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה
כֶסֶף וְנָתְנוּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃
כ לנערה קרי ס וְאִם־אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ
21 הנערה קרי בְתוּלִים לַנַּעֲרָ׃ וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ אֶל־פֶּתַח בֵּית־
אָבִיהָ וּסְקָלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֵתָה כִּי־עָשְׂתָה
נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
כי

no envoluntares en ella, y embiarlahas à ſu voluntad;
y vender no la venderás por la plata: no te ſirvas
con ella por que la afligiſte. Quando fuéren à varon 15
dos mugeres, la una amada, y la una aborrecida,
y pariéren à él hijos la amada y la aborrecida: y
fuere el hijo el primogenito à la aborreſcida. Y ſerá 16
en dia de ſu hazer heredar à ſus hijos à lo que fuere
à él: no podrá para mayorgar à hijo de la amada,
ſobre faces de hijo de la aborrecida el primogenito.
Que à el primogenito hijo de la aborrecida conoce- 17
rà, para dar à él dos tantos, en todo lo que fuére
hallado à él: que él principio de ſu fuerça, à él jui-
zio de la primogenitura. Quando fuére à varon hi- 18
jo atorçedor y rebelde, no él oyen en voz de ſu pad-
re y en voz de ſu madre: y caſtigàren à él, y no
oyère à ellos. Y travaràn por él ſu padre y ſu mad- 19
re: y ſacaran à él à viejos de ſu ciudad, y à puerta
de ſu lugar. Y diràn à viejos de ſu ciudad, nueſtro 20
hijo eſte atorcedor y rebelde; no él oyen en nueſtra
voz: tragador y borracho. Y apedrearloán todos 21
varones de ſu ciudad con piedras y morirá; y eſ-
combrarás el mal de entre ti: y todo Iſraél oyrán y
temerán * Y quando fuére en varon pecádo de jui- 22 II
zio de muerte, y fuére matado: y colgaras à él ſob-
re horca. No manirà ſu calabrina ſobre la horca, 23
que enterrar lo enterarás en el dia el eſſe; que mal-
dicion de Dios colgado: y no imundarás à tu tierra,
que .A. tu Dios dan à ti heredad.

CAP. 22.

NO vêas à buey de tu hermano, o à ſu carnero 1
empuxados, y te encubras dellos: tornando
los tornarás à tu hermano. Y ſino cercano tu 2
hermano à ti, y no lo conociéres: y recojerloàs à en-
tre tu caſa, y ſerá contigo haſta requerir tu hermano
por él, y tornarloàs à él. Y aſſi harás à ſu aſno, y 3
aſſi harás à ſu paño, y aſſi harás à toda perdida de tu
hermano qus ſe perdiére dél y la halláres: no podrás
por encubrirte. No vêas à aſno de tu hermano, o 4
ſu buey caydos en la carrera, y te encubras dellos.
levantar levantarás con él. No ſêa atuendo de hom- 5
bre ſobre muger, y no viſta varon paño de muger: que
abominacion de .A. tu Dios todo haziên eſtos. Quan- 6
do fuère encontrado nido de paxara delante de ti por
la carrera en todo arbol, o ſobre la tierra, pollos, o
huevos, y la madre yazien ſobre los pollos, o ſobre
los huevos: no tomes la madre ſobre los hijos. Em- 7
biando embiarás à la madre, y à los hijos tomarás à
ti: por que ſêa bien à ti, y alargarás dias. * Quan- 8 III
do fraguáres caſa nueva, y harás reparo à tu techo: y
no pondràs ſangres en tu caſa, ſi cayère el caydo
dél. No ſiembres tu viña miſturas: por quanto ſe 9
ſantificará la llena de la ſimiente que ſembraràs, y re-
nuevo de la viña. No áres con buey y con aſno junto. 10
No viſtas miſturas, lana y lino juntos. Guedejas ha- 11 12
rás à ti: ſobre quatro álas de tu cobierta que te cubri-
eres con ella. Quando tomáre varon muger: y vi- 13
niére à ella y la aborrecière. Y puſiére à ella acha- 14
ques de palabras, y ſacáre ſobre ella fama mala: y di-
xére, à la muger la eſta tomè, y lleguème à ella, y no
hallé à ella virgindades. Y tomará padre de la moça 15
y ſu madre: y ſacarán à virgindades de la moça à vie-
jos de la ciudad al conſejo. Y dirá padre de la moça 16
à los viejos: à mi hija di al varon el eſte por muger,
y aborreciola. Y he él puſo achaques de palabras 17
por dezir, no hallé à tu hija virgindades; y eſtas
virgindades de mi hija: y eſpanderán la ſavana de-
lante viejos de la ciudad. Y tomarán viejos de la 18
ciudad la eſſa al varon: y caſtigarán à él. Y apenarán 19
à él cien [peſos de] plata, y darán à padre de la moça,
que ſacò fama mala ſobre virgen de Iſraél: y à él ſerà
por muger; no podrá embiarla todos ſus dias. Y ſi 20
verdad fue la coſa la eſta: no fueron halladas virgin-
dades à la moça. Y ſacaràn à la moça à puerta de caſa 21
de ſu padre, y apedrearlàn varones de ſu ciudad con
las piedras y morirá; que hizo vileza en Iſraél por er-
rar[en]caſa de ſu padre: y eſcombrarás el mal de entre ti.
Quan-

22 Quando fuére hallado varon yaziène con muger ma-
ridada de marido, y morirán tambien ambos ellos,
el varon el jazièn con la muger, y la muger: y eſ-
23 combraràs el mal de Iſraél. Quando fuére moça vir-
gen deſpoſada à varon, y la halláre varon en la ciu-
24 dad, y yaziére con ella. Y ſacareys à ambos ellos
à puerta de la ciudad la eſſa, y apedrearéys à ellos
con piedras y morirán; à la moça por cauſa que no
eſclamò en la ciudad, y al varon por cauſa que afli-
giò à muger de ſu compañero: y eſcombraràs el mal
25 de entre ti. Y ſi en el campo halláre el varon à la
moça la deſpoſada, y traváre por ella el varon y ja-
zière con ella: y morirá el varon que jaziò con ella
26 ſolo. Y à la moça no haràs coſa; no à la moça pe-
cádo de muerte: que como ſe levanta varon ſobre
ſu compañero y lo mata alma, aſſi la coſa la eſta.
27 Que en el campo la halló: clamò la moça la deſpo-
28 ſada, y no ſalván à ella. Quando hallàre varon mo-
ça virgen que no fue deſpoſada, y la traváre y ya-
29 ziére con ella: y fuéren hallados. Y dará el va-
ron el yazién con ella à padre de la moça cin-
cuenta [peſos] de plata: y à él ſerá por muger, por-
que la afligiò, no podrà embiarla todos ſus
dias.

CAP. 23.

1 NO tome varon à muger de ſu padre: y no deſ-
2 cubra ála de ſu padre. No venga llagàdo,
majàdo, y tajàdo de vertedero en congrega de
3 .A.. No venga Mamzer en congrega de .A.: tam-
bien generancio dezeno no venga à él en congrega
4 de .A.. No venga Amonita y Moabita en congrega
de .A.: tambien generancio dezeno no venga à el-
5 los en congrega de .A. haſta ſiempre. Por cauſa que
no adelantáron à vós con pan y con aguas en la car-
rera en vueſtro ſalir de Egypto: y que alquilò ſobre
ti à Bilham hijo de Beòr de Petòr Aram Naharaim
6 para te maldezir. Y no quiſo .A. tu Dios oìr à
Bilham, y voltó .A. tu Dios à ti à la maldicion
7 por bendicion: que te amò .A. tu Dios. No re-
quiéras ſu paz y ſu bien: todos tus dias para ſiempre.
IV 8 * No aborreſcas Edomèo, que tu hermano él: no
aborreſcas Egypcio, que peregrino fuiſte en ſu tier-
9 ra. Hijos que fueren nacidos à ellos generancio
10 tercero: vendra à ellos en congrega de .A.. Quando
ſaliéres al real contra tus enemigos: y ſerás guarda-
11 do de toda coſa mala. Quando fuére en ti varon
que no fuére limpio (POR) accidente de noche: y
12 ſaldrá fuera el real, no vendrá à entre el real. Y ſerá
à declinar la tarde ſe lavará en las aguas: y como
13 ponerſe el Sol vendrá entre el real. Y lugar ſerá à
14 ti fuera el real: y ſaldrás alli fuera. Y eſtaca ſerá à
ti ſobre tus armas: y ſerá en tu eſtar fuéra y cava-
rás con ella, y tornarás y cubrirás à tu ſuziedad.
15 Que .A. tu Dios andán entre tus reales por eſcar-
parte, y por dar à tus enemigos delante ti, y ſerá
tu real ſanto: y no vêa en ti deſcobertura de coſa,
16 y tornaſeá de empos ti. No entrégues ſiervo à ſu
17 ſeñor: que ſe eſcapáre à ti de con ſu ſeñor. Contigo
eſtará entre ti en el lugar que eſcogiére en una de tus
ciudades, en lo que pluguiére à él: no lo engañes.
18 No ſêa aplazada de hijas de Iſraél: y no ſêa aplaza-
19 do de hijos de Iſraél. No traygas dadiva de errada,
y precio de perro [en] caſa de .A. tu Dios por alguna
promeſſa: que abominacion de .A. tu Dios tambien
20 ambos ellos. No logres à tu hermano logro de
plata, logro de comida: logro de toda coſa que
21 lográre. A el eſtraño lograrás, y à tu hermano
no logres: por que te bendiga .A. tu Dios en to-
da tendedura de tu mano ſobre la tierra que tu vinien
22 alli para heredarla. Quando prometiéres promeſſa à
.A. tu Dios, no detardes à pagarla: que requerir lo
requerirá .A. tu Dios de contigo, y ſerá en ti pe-
23 cádo. Y quando te vedáres de prometer: no ſerá
24 en ti pecádo. Salidura de tus labios, guardarás, y
harás: como prometiſte à .A. tu Dios voluntario

ſe-

22 ס כי־ימצא איש שכב ׀ עם־אשה בעלת־
בעל ומתו גם־שניהם האיש השכב עם־האשה
23 והאשה ובערת הרע מישראל׃ ס כי
נערה קרי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר
24 ושכב עמה׃ והוצאתם את־שניהם אל־שער
הנערה קרי העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את־הנער
על־דבר אשר לא־צעקה בעיר ואת־האיש על־דבר
אשר־ענה את־אשת רעהו ובערת הרע מקרבך׃
כה ס ואם־בשדה ימצא האיש
הנערה קרי את־הנער המארשה והחזיק־בה האיש ושכב
26 עמה ומת האיש אשר־שכב עמה לבדו׃ ולנער
ולנערה קרי לנערה קרי לא־תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום
איש על־רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה׃
27 הנערה קרי כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע
28 הנערה קרי לה׃ ס כי־ימצא איש נער בתולה אשר לא־
29 ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו׃ ונתן האיש
הנערה קרי השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו־תהיה
לאשה תחת אשר ענה לא־יוכל שלחה כל־ימיו׃
כג א ס לא־יקח איש את־אשת אביו ולא יגלה
2 כנף אביו׃ ס לא־יבא פצוע־דכה וכרות
3 שפכה בקהל יהוה׃ ס לא־יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי לא־יבא לו בקהל יהוה׃ ס
4 לא־יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
ה לא־יבא להם בקהל יהוה עד־עולם׃ על־דבר אשר
לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור
6 אית לקללך׃ ארם נהרים לקללך׃ ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע
אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה
7 כי אהבך יהוה אלהיך׃ לא־תדרש שלמם וטבתם
8 רביעי כל־ימיך לעולם׃ ס לא־תתעב אדמי כי אחיך
9 הוא לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו׃ בנים אשר־
יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה׃ ס
י כי־תצא מחנה על־איביך ונשמרת מכל דבר
11 רע׃ כי־יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה־
לילה ויצא אל־מחוץ למחנה לא יבא אל־תוך
12 המחנה׃ והיה לפנות־ערב ירחץ במים וכבא
13 השמש יבא אל־תוך המחנה׃ ויד תהיה לך מחוץ
14 למחנה ויצאת שמה חוץ׃ ויתד תהיה לך על־אזנך
והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את־
טו צאתך׃ כי יהוה אלהיך מתהלך ׀ בקרב מחנך
להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא־
יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃ ס
16 לא־תסגיר עבד אל־אדניו אשר־ינצל אליך
17 מעם אדניו׃ עמך ישב בקרבך במקום אשר־יבחר
18 באחד שעריך בטוב לו לא תוננו׃ ס לא־
תהיה קדשה מבנות ישראל ולא־יהיה קדש מבני
19 ישראל׃ לא־תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
אלהיך לכל־נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם־שניהם׃
כ ס לא־תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל
21 נשך כל־דבר אשר ישך׃ לנכרי תשיך ולאחיך לא
תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על־
הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה׃ ס
22 כי־תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי־דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא׃
23 24 וכי תחדל לנדר לא־יהיה בך חטא׃ מוצא שפתיך
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה
אשר

אשר דברת בפיך: ס כי תבא בכרם רעך חמשי כה
ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן:
26 ס כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת
בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: ס
כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא א כד
תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה
2 ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה
3 מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו
4 לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה
כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ס
כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא ה ששי
יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח
6 את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש
7 הוא חבל: ס כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב
8 ההוא ובערת הרע מקרבך: ס השמר
בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו
9 לעשות: זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
בדרך בצאתכם ממצרים: ס
כי תשה ברעך משאת מאומה לא י
11 תבא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ תעמד
והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את
12 העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב
13 בעבטו: השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש
שביעי ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה
14 אלהיך: ס לא תעשק שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן טו
שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא
נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך
16 חטא: ס לא יומתו אבות על בנים ובנים
לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: ס
17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד
18 אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה
אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
19 הזה: ס כי תקצר קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה
יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך:
ס כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך כ
21 לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא
תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה: ס כי א כה
יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום
והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:
2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו
3 לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יסיף
פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך
4 לעיניך: לא תחסם שור בדישו: ס כי ישבו ה
אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה
6 לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על
שם

ſegun hablaſte por tu boca. * Quando viniéres en viña 25 V
de tu compañero; y comerás uvas, como tu dezeo tu har-
tura: y à tu atuendo no darás. Quando viniéres en mies 26
de tu compañero, y cortarás eſpigas con tu mano:
y hoz no meçerás ſobre mies de tu compañero.

C A P. 24.

QUando tomáre varon muger y la maridàre: y 1
ſerá ſi no halláre gracia en ſus ojos, que halló
en ella deſcobertura de coſa, y eſcrevirà à el-
la carta de divorſio y dará en ſu mano, y embiarla-
ha de ſu caſa. Y ſaldrà de ſu caſa: y andará y ſerá 2
à varon otro. Y ſi la aborrecière el varon el poſtre- 3
ro, y eſcrevirá à ella carta de divorſio, y dará en ſu
mano, y embiarlaha de ſu caſa: o ſi muriére el va-
ron el poſtrero que la tomò para él por muger. No 4
podrá ſu marido el primero que la embiò para tornar
à tomarla para ſer à él por muger, deſpues que fue
imunda; que abominacion ella delante .A.: y no
condenas a la tierra que .A. tu Dios dan à ti heredad.* VI
Quando tomáre varon muger nueva, no ſalga en el 5
fonſado, y no paſſe ſobre él à toda coſa; libre ſerá
en ſu caſa año uno, y alegrará à ſu muger que tomò.
No peñorará muela (DE ABAXO) y muela (DE ARRI- 6
BA:) que alma él peñorán. Quando fuere hallado 7
varon hurtán alma de ſus hermanos de hijos de Iſ-
raél, y ſe ſirvière con él y lo vendiére: y morirá el
ladron el eſſe, y eſcombrarás el mal de entre ti. Sé 8
guardado en llaga de la lepra para guardar mucho y
para hazer: como todo lo que moſtráren à vós los
ſacerdotes los Levítas, como les encomendè guarda-
rèys para hazer. Miembra à lo que hizo .A. tu Dios 9
à Miryam: en la carrera en vueſtro ſalir de Egypto.
Quando adeudáres en tu compañero deuda de algu- 10
na coſa: no vengas à ſu caſa à prendar ſu prenda.
En la calle eſtarás: y el varon que tu adeudán en él, 11
ſacará à ti a la prenda à fuera. Y ſi varon pobre él: 12
no yazas con ſu prenda. Tornar tornarás à él a la 13
prenda como ponerſe el Sol, y yazerá en ſu paño y
bendezirteá: y à ti ſerá juſtedad delante .A. tu Dios.* VII
No ſobrefuerçes alquiladizo, pobre, y deſſeoſo: de tus 14
hermanos, o de tu peregrino que en tu tierra en tus
ciudades. En ſu dia darás ſu precio, y no ſe pon- 15
ga ſobre él el Sol, que pobre él, y con él èl ſuſten-
tán a ſu alma: y no clamará contra ti a .A. y ſerá en ti
pecádo. No ſeán matados padres por hijos, y hi- 16
jos no ſeán matados por padres: cada uno por ſu pe-
cádo ſerán matados. No atuerças juizio de peregri- 17
no huerfano: y no peñóres paño de viuda. Y mem- 18
brarás que ſiervo fuiſte en Egypto, y redimiote .A.
tu Dios de alli: por tanto yo te encomendán
para hazer a la coſa la eſta. Quando ſegáres tu 19
ſegada en tu campo, y olvidáres gavilla en el cam-
po, no tornes à tomarla; al peregrino, al huerfano
y à la viuda ſerá: por que te bendiga .A. tu Dios, en
toda obra de tus manos. Quando ſacudières tu oli- 20
var, no deſrames empos ti: al peregrino, al huerfa-
no, y à la viuda ſerá. Quando vendimiares tu vi- 21
ña, no rebuſques empos ti: al peregrino, al huerfa-
nò y à la viuda ſerá. Y membrarás que ſiervo fuiſ- 22
te en tierra de Egypto: por tanto yo te encomen-
dán para hazer a la coſa la eſta.

C A P. 25.

QUando fuère baraja entre varones, y llegar- 1
ſeán à el juizio y juzgarloſán: y juſtificarán al
juſto, y condenarán al malo. Y ſerá ſi (FUE- 2
RE) merecedor de ſer herido el malo: y hazerloá
echar el juez, y hazerloá herir delante dél; ſegun ſu
malicia por cuenta. Quarenta (GOLPES) lo hará he- 3
rir no añadirá: por que no añada para herirlo ſobre
eſtos herida grande, y ſerá deſonrado tu hermano à
tus ojos. No emboçes buey en ſu trillar. Quando 4 5
eſtuvieren hermanos à una, y murière uno del-
los y hijo no à él; no ſerá muger del muerto
à fuera à varon eſtraño: ſu cuñado venga ſobre
ella, y tomarlahá à él por muger, y acuñadarlaha.
Y ſerá el primogenito que parirá; ſe levantará ſobre 6
nombre

nombre de ſu hermano el muerto: y no ſe rematará
7 ſu nombre de Iſraél. Y ſino envoluntáre el varon a
tomar à ſu cuñada: y ſubirá ſu cuñada al conſejo à
los viejos; y dirá, no quiére mi cuñado levantar a ſu
hermano nombre en Iſraél; no quiſo acuñadarme.
8 Y llamarán à él viejos de ſu ciudad, y habláran a él:
9 y eſtará y dirá, no envolunté tomarla. Y llegarſeá
ſu cuñada a él a ojos de los viejos, y deſcalçará ſu
çapato de ſobre ſu piè, y eſcupirá en ſus faces: y
reſponderá y dirá, aſſi ſera hecho al varon que no
10 fraguáre a caſa de ſu hermano. Y ſerá llamado ſu
nombre en Iſraél: caſa de deſcalçado del çapato.
11 Quando barajáren varones à una, varon y ſu herma-
no, y ſe llegáre muger del uno por eſcapar à ſu ma-
rido de mano de ſu heridor: y tendière ſu mano y
12 travàre por ſus verguenças. Y cortarás à ſu palma: no
13 apiáde tu ojo. No ſea à ti en tu bolſa piedra y piedra:
14 grande y pequeña. No ſea à ti en tu caſa, hanega
15 y hanega: grande y pequeña. Piedra perfecta, y
juſta ſerà ti; hanega perfecta, y juſta ſerá à ti: por
que ſe alarguen tus dias; ſobre la tierra, que .A. tu
16 Dios dan à ti. Que abominacion de .A. tu Dios
P.DE 17 todo hazièn eſtos: todo hazièn tortura. Membra
ZA- à lo que hizo à ti Amalék: en la carrera en vueſtro
CHOR 18 ſalir de Egypto. Que te encontrò por la carrera, y
deſcoleó en ti todos los flacos empos ti; y tu laſſo y
19 cançado: y no temiò [de] Dios. Y ſerá en ahol-
gantar .A. tu Dios à ti de todos tus enemigos der-
redor, en la tierra que .A. tu Dios dan à ti heredad
para heredarla, rematarás à memoria de Amalék de
debaxo de los cielos: no te olvides.

Aft. Jeſaya Cap. 54.

CAP. 26.

TABO.

P.50 1 Y Será quando viniéres à la tierra; que .A. tu
Dios dan à ti heredad: y heredarlahás y eſtarás
2 en ella. Y tomarás de principio de todo fruto
de la tierra, que traerás de tu tierra, que .A. tu
Dios dan à ti, y pondrás en el canaſtillo: y anda-
rás al lugar que eſcogerá .A. tu Dios para habitar ſu
3 nombre alli. Y vendrás al ſacerdote que fuére en
los dias los eſſos: y dirás à él, denuncio oy à .A.
tu Dios, que vine à la tierra que juró .A. à nueſtros
4 padres para dar à nós. Y tomará el ſacerdote el
canaſtillo de tu mano: y ponerloha delante ara de
5 .A. tu Dios. Y gritarás y dirás delante .A. tu Dios,
Aramy deperdien mi padre y decendiò à Egypto y
peregrinò alli con varones pocos: y fue alli por gen-
6 te grande, fuerte y mucha. Y emalecièron à nós los
Egypcios y afligièronos: y dièron ſobre nós ſervicio
7 duro. Y clamámos à .A: Dios de nueſtros padres:
y oyó .A. à nueſtra voz, y vido à nueſtra aflicion,
8 y à nueſtra lazeria, y à nueſtro aprieto. Y ſacònos
.A. de Egypto con mano fuerte, y con braço tendi-
do, y con temor grande: y con ſeñales, y con ma-
9 ravillas. Y truxonos al lugar el eſte: y dionos à
10 la tierra la eſta, tierra manante leche y miel. Y
ahora he truxe à principio de fruto de la tierra
que diſte à mi .A.: y dexarlohas delante .A. tu
11 Dios, y encorvarteás delante .A. tu Dios. Y alegrarteàs con todo el bien que diò à ti .A. tu Dios
y à [los de] tu caſa: tu, y el Levìta, y el peregrino que
II 12 entre ti. * Quando acabàres para diezmar à todo
diezmo de tu renuevo, en el año el tercero, año
del diezmo: y darás al Levìta, al peregrino, al
huerfano, y à la viuda, y comeràn en tus ciuda-
13 des y hartarſeàn. Y dirás delante .A. tu Dios,
eſcombré la ſantidad de la caſa, y tambien la di
al Levìta, y al peregrino, al huerfano, y à la viu-
da, como toda tu encomendança que me enco-
mendàſte: no paſſé de tus encomendanças, y no
14 olvidé. No comi en mi luto dél, y no eſcombré
dél en imundo, y no di dél para muerto: oí en voz
de .A. mi Dios, hize como todo lo que me encomen-
15 daſte. Cata de morada de tu ſantidad de los cielos,

7 שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם־לֹא
יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ
הַשַּׁעְרָה אֶל־הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו
8 שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ וְקָרְאוּ־לוֹ זִקְנֵי־עִירוֹ
9 וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ וְנִגְּשָׁה
יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ
וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר
י לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃ וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית
11 חֲלוּץ הַנָּעַל׃ ס כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ
וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִישָׁהּ מִיַּד
12 מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בִּמְבֻשָׁיו׃ וְקַצֹּתָה אֶת־
13 כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃ ס לֹא־יִהְיֶה לְךָ
14 בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ
טו אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־
לָּךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּ יָמֶיךָ
16 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃

פ

לשבת זכור 17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
18 מִמִּצְרָיִם׃ אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים
19 אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃ וְהָיָה
בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ׀ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה
אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃

פ פ פ

פ׳נ כו
א וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
2 נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית
כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
3 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבָאתָ אֶל־
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
4 יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ
ה וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ׀
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם
6 בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ
7 הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַנִּצְעַק אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־
8 עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
9 וּבְמֹפְתִים׃ וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־
י הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וְעַתָּה הִנֵּה
הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה
וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה
11 אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃
שני 12 ס כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר
תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה
לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃
13 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת
וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ
14 אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֺתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ לֹא־
אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־
נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי
טו כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם

וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ס
הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת 16 שלישי
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
אוֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ אֶת־יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ 17
הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו
וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם 18
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל־
מִצְוֹתָיו׃ וּלְתִתְּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה 19
לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ פ
וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמֹר אֶת־ רביעי כז א
כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ וְהָיָה 2
בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם
בַּשִּׂיד׃ וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת 3
בְּעָבְרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ ׀ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ וְהָיָה בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן 4
תָּקִימוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ אוֹתָם בַּשִּׂיד׃ וּבָנִיתָ שָּׁם מִזְבֵּחַ ה
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל׃
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ 6
עָלָיו עוֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָּׁם 7
וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־ 8
כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃ ס
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל 9
לֵאמֹר הַסְכֵּת ׀ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ לְעָם
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ י
אֶת־מִצְוֹתָו וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ מצותיו קרי חמישי
ס וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃ אֵלֶּה 11 12
יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם עַל־הַר גְּרִזִּים בְּעָבְרְכֶם אֶת־
הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וְאֵלֶּה 13
יַעַמְדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן
דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל 14
קוֹל רָם׃ ס אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טו
פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם
בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃ ס
אָרוּר מַקְלֶה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 16
ס אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם 17
אָמֵן׃ ס אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל־ 18
הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר מַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר־יָתוֹם 19
וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֵשֶׁת כ
אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס
אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 21
ס אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ 22
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר שֹׁכֵב עִם־חֹתַנְתּוֹ 23
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ 24
בַּסָּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ ס אָרוּר לֹקֵחַ כה
שֹׁחַד לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דַּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃
ס אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת 26
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ פ
וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר א כח
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּנְתָנְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ וּבָאוּ עָלֶיךָ כָל־ 2
הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגֻךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אלהיך

y bendize à tu pueblo à Iſraél, y à la tierra que diſ-
te à nós: como juraſte à nueſtros padres, tierra ma-
nante leche y miel. * El dia el eſte .A. tu Dios en- 16 III
comendán à ti para hazer à los fueros los eſtos, y à
los juizios: y guárdarás y harás à ellos con todo tu
coraçon, y con toda tu alma. A .A. enxalçaſte oy: 17
por ſer à ti por Dios, y por andar en ſus carre-
ras, y por guardar ſus fueros, y ſus encomendan-
ças, y ſus juizios, y por oìr en ſu voz. Y .A. te 18
enxalçó oy por ſer à él por pueblò de theſoro, co-
mo hablò à ti: y por guardar todas ſus encomendan-
ças. Y por darte alto ſobre todas las gentes que hi- 19
zo, por loòr y por ſama y por hermoſura: y por
ſer tu pueblò ſanto à .A. tu Dios, como hablò. *

C A P. 27.

Y Encomendò Moſeh y viejos de Iſraél al pueb 1 IV
ló por dezir: guarda à toda la encomendança
que yo encomendán à vós oy. Y ſerá en el 2
dia que paſſardes al Jardèn; à la tierra que .A. tu
Dios dan à ti: y levantarás à ti piedras grandes, y
encalarás à ellas con la cal. Y eſcrevirás ſobre el- 3
las à todas palabras de la ley la eſta en tu paſſar;
por que vengas à la tierra que .A. tu Dios dan à ti,
tierra manante leche y miel; como hablò .A. Dios
de tus padres à ti. Y ſera en vueſtro paſſár al Jar- 4
dèn levantarèys à las piedras las eſtas, que yo enco-
mendán à vós oy, en monte de Ebal, y encalarás à
ellas con la cal. Y fraguarás alli ara à .A. tu Dios: 5
ara de piedras, no meças ſobre ellas hierro. Pied- 6
ras enteras fraguarás à ara de .A. tu Dios: y alçarás
ſobre ella alçaciones para .A. tu Dios. Y ſacrifica- 7
rás paces y comerás alli: y alegrarteás delante .A.
tu Dios. Y eſcrivirás ſobre las piedras à todas pa- 8
labras de la ley la eſta, declarando bien. Y hablò 9
Moſeh y los ſacerdotes los Levìtas, á todo Iſraél
por dezir: eſcucha y oye Iſraél, el dia el eſte fuiſte
por pueblò à .A. tu Dios. Y oìras en voz de .A. 10
tu Dios: y harás à ſus encomendanças y à ſus fue-
ros; que yo te encomendán oy. * Y encomendò 11 V
Moſeh al pueblò; en el dia el eſſe por dezir. Eſtos 12
eſtarán para bendezir al pueblo ſobre monte de Gue-
rizim, en vueſtro paſſár al Jardèn: Simhon y Levì
y Jeudá, y Yſſachár, y Joſeph, y Binyamin. Y 13
eſtos eſtarán ſobre la maldicion en monte de Ebál:
Reuben, Gad, y Aſſér, y Zebulùn, Dan, y Naf-
talì. Y gritarán los Levìtas y dirán à todo varon 14
de Iſraél, voz alta. Maldito el varon que hiziére 15
doladizo, y fundicion, abominacion de .A., obra
de mano de maeſtro, y puſiére en lo encubierto: y
reſponderán todo el pueblò y dirán, amen. Maldi- 16
to maldizien ſu padre y ſu madre: y dirà todo el
pueblò, amen. Maldito eſtrechán termino de ſu 17
compañero: y dirà todo el pueblò, amen. Maldito 18
hazièn errar ciego en la carrera: y dirà todo el pueb-
lo, amen. Maldito atorcièn juizio de peregrino, 19
huerfano, y viuda: y dirá todo el pueblo, amen.
Maldito yazièn con muger de ſu padre, que deſcub- 20
riò ála de ſu padre: y dirá todo el pueblo, amen.
Maldito yazièn con toda quatropêa: y dirá todo el 21
pueblo, amen. Maldito yazièn con ſu hermana; hi- 22
ja de ſu padre, o hija de ſu madre: y dirá todo el
pueblo, amen. Maldito yazièn con ſu ſuegra: y 23
dirà todo el pueblo, amen. Maldito hirièn ſu com- 24
pañero en lo encubierto: y dirá todo el pueblo, a-
men. Maldito tomán cohecho; para herir alma de 25
ſangre inocente: y dirá todo el pueblo, amen.
Maldito el que no afirmáre à palabras de la ley la eſ- 26
ta para hazer à ellas: y dirá todo el pueblo, amen.

C A P. 28.

Y Será ſi oyendo oyères en voz de .A. tu 1
Dios, para guardar, para hazer à todas ſus
encomendanças; que yo te encomendán oy:
y darteá .A. tu Dios alto; ſobre todas gentes de la
tierra. Y vendrán ſobre ti todas las bendiciones las 2
eſtas y alcançarteán: quando oyéres en voz de .A.
tu

3 tu Dios. Bendito tu en la ciudad: y bendito tu en el
4 campo. Bendito fruto de tu vientre, y fruto de tu tier-
ra, y fruto de tu quatropêa: echadura de tus bueyes,
5 y rebaños de tus ovejas. Bendito tu canaſtillo y tu arte-
6 ſa. Bendito tu en tu entrar: y bendito tu en tu ſalir.
VI 7 *Dará .A. à tus enemigos los levantantes contra ti heri-
dos delante de ti: por camino uno ſaldrán à ti, y por
8 ſiete caminos huyrán de delante ti. Encomendará
.A. contigo à la bendicion; en tus cilleros, y en todo
tendimiento de tu mano: y bendezirteá en la tierra que
9 .A. tu Dios dan à ti. Levantarteá .A. à él por pueblo ſan-
to, como jurò à ti: quando guardáres à encomendan-
10 ças de .A. tu Dios, y andáres en ſus carreras. Y verán
todos pueblos de la tierra que nombre de .A. fue llama-
11 do ſobre ti: y temerán de ti. Y hazerteá remanecer .A.
para bien, con fruto de tu vientre, y con fruto de tu
quatropêa, y con fruto de tu tierra: ſobre la tierra que
12 jurò .A. à tus padres por dar à ti. Abrirá .A. à ti à ſu cil-
lero el bueno, à los cielos, para dar lluvia de tu tierra
en ſu hora, y para bendezir à toda obra de tu mano: y
preſtarás [à] gentes muchas, y tu no tomarás preſtado.
13 Y darteá .A. por cabeça y no por cola; y ſerás decierto
arriba, y no ſerás abaxo: quando oyéres à encomen-
danças de .A. tu Dios, que yo te encomendán oy, por
14 guardar y para hazer. Y no te quites de todas las palab-
ras que yo encomendán à vós oy à derecha y à izquier-
15 da: por andar empos dioſes otros por ſervirlos. Y ſerá
ſi no oyéres en voz de .A. tu Dios, por guardar para ha-
zer à todas ſus encomendanças, y ſus fueros, que yo
te encomendan oy: y vendrán ſobre ti todas las mal-
16 diciones las eſtas, y alcançarteán. Maldito tu en la ciu-
17 dad: y maldito tu en el campo. Maldito tu canaſtillo y
18 tu arteſa. Maldito fruto de tu vientre, y fruto de tu
tierra: echadura de tus bueyes, y rebaños de tus ove-
19 jas. Maldito tu en tu entrar: y maldito tu en tu ſalir
20 Embiará .A. en ti à la maldicion, à la conſumicion, y
al aſſombramiento; en todo tendimiento de tu mano
que hiziéres: haſta ſeres deſtruydo, y haſta perderte
preſto, por cauza de malicia de tus obras, que me
21 dexaſte. Pegará .A. en ti à la mortandad: haſta ſu aca-
bár à ti de ſobre la tierra, que tu vinièn alli para he-
22 redarla. Herirteá .A. con la tiſica y con la fiebre
(continua) y con la terciana, y con la hética y con la
eſpada; y con hidropezía, y con la ictericia: y per-
23 ſirguirteán haſta perderte. Y ſerán tus cielos que
ſobre tu cabeça, cobre: y la tierra que debaxo de ti,
24 hierro. Dará .A. à lluvia de tu tierra ceniza y polvo: de
los cielos decenderá ſobre ti, haſta ſeres deſtruydo.
25 Darteá .A. herido delante tus enemigos; por carrera una
ſaldrás à él, y por ſiete carreras huyrás delante dél: y
26 ſerás por eſmovimiento à todos reynos de la tierra. Y
ſerá tu calabrina por comida; à toda ave de los cielos, y
27 à quatropêa de la tierra: y no eſtremecien. Herirteá
.A. con ſarna de Egypto, y con almorranas; y
con comezon y con ſarna ſeca: que no podras ſer
28 melezinado. Herirteá .A. con locura, y con ſe-
29 gundumbre: y con eſpanto de coracon. Y ſerás
palpán en las ſieſtas como palpa el ciego en la
tiniebla, y no proſperarás en tus carreras: y
ſerás decierto ſobreforçado y robado todos los
30 dias, y no ſalván. Muger deſpoſarás y varon otro la
yazerá; caſa fraguarás y no morarás en ella: viña plan-
31 tarás, y no la profanarás. Tu buey degollado à tus o-
jos, y no comerás dél; tu aſno robado delante de ti
y no tornará à ti: tus ovejas dadas à tus enemigos,
32 y no à ti ſalván. Tus hijos y tus hijas dados à pueblo ot-
ro, y tus ojos veyentes; y afinantes à ellos todo el dia:
33 y no poder en tu mano. Fruta de tu tierra y to-
da tu lazeria; comerá pueblo que no conociſte:
y ſerás decierto ſobreforçado y quebrantado todos
34 los dias. Y ſerás loco: de viſta de tus ojos que
35 verás. Herirteá .A. con ſarna mala ſobre las ro-
dillas y ſobre las coxas, que no podrás ſer melecina-
36 do: de planta de tu piè, y haſta tu meollêra. Lleva-
rá .A. à ti y à tu Rey, que levantáres ſobre ti, à gente
que no conociſte tu y tus padres; y ſervirás alli dioſes

4 3 אֱלֹהֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
6 ה וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ
ששי 7 אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: * יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֹיְבֶיךָ
הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ
8 וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ: יְצַו יְהוָה אִתְּךָ אֶת־
הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
9 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יְקִימְךָ יְהוָה לוֹ לְעַם
קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
י אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ בִּדְרָכָיו: וְרָאוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
11 יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ: וְהוֹתִרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה
בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתֶךָ עַל
12 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: יִפְתַּח
יְהוָה | לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־
אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם
13 רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: וּנְתָנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב
וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמָטָּה כִּי־תִשְׁמַע אֶל־
מִצְוֹת | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר
14 וְלַעֲשׂוֹת: וְלֹא תָסוּר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאול לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
לְעָבְדָם:

פ

טו וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ
16 עָלֶיךָ כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ: אָרוּר אַתָּה
17 בָּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה: אָרוּר טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ:
18 אָרוּר פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת
כ 19 צֹאנֶךָ: אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: יְשַׁלַּח
יְהוָה | בְּךָ אֶת־הַמְּאֵרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמִּגְעֶרֶת
בְּכָל־מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הִשָּׁמֶדְךָ וְעַד־אֲבָדְךָ
21 מַהֵר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי: יַדְבֵּק יְהוָה בְּךָ
אֶת־הַדָּבֶר עַד כַּלֹּתוֹ אֹתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה
22 בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: יַכְּכָה יְהוָה בַּשַּׁחֶפֶת וּבַקַּדַּחַת
וּבַדַּלֶּקֶת וּבַחַרְחֻר וּבַחֶרֶב וּבַשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּרְדָפוּךָ
23 עַד אָבְדֶךָ: וְהָיוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ
24 אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בַּרְזֶל: יִתֵּן יְהוָה אֶת־מְטַר אַרְצְךָ אָבָק
כה וְעָפָר מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ: יִתֶּנְךָ יְהוָה |
נִגָּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה
דְרָכִים תָּנוּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ:
26 וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמַאֲכָל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת
27 הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד: יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין מִצְרַיִם
ובטחורים קרי וּבָעְפָלִים וּבַגָּרָב וּבֶחָרֶס אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֵרָפֵא:
29 28 יַכְּכָה יְהוָה בְּשִׁגָּעוֹן וּבְעִוָּרוֹן וּבְתִמְהוֹן לֵבָב: וְהָיִיתָ
מְמַשֵּׁשׁ בַּצָּהֳרַיִם כַּאֲשֶׁר יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה וְלֹא
תַצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ עָשׁוּק וְגָזוּל כָּל־הַיָּמִים
ישכבנה קרי ל וְאֵין מוֹשִׁיעַ: אִשָּׁה תְאָרֵשׂ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגָּלֶנָּה בַּיִת
31 תִּבְנֶה וְלֹא־תֵשֵׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תְחַלְּלֶנּוּ: שׁוֹרְךָ
טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרְךָ גָּזוּל מִלְּפָנֶיךָ
וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צֹאנְךָ נְתֻנוֹת לְאֹיְבֶיךָ וְאֵין לְךָ מוֹשִׁיעַ:
32 בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתֻנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְכָלוֹת
33 אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאֵין לְאֵל יָדֶךָ: פְּרִי אַדְמָתְךָ וְכָל־
יְגִיעֲךָ יֹאכַל עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עָשׁוּק וְרָצוּץ
34 כָּל־הַיָּמִים: וְהָיִיתָ מְשֻׁגָּע מִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה:
לה יַכְּכָה יְהוָה בִּשְׁחִין רָע עַל־הַבִּרְכַּיִם וְעַל־הַשֹּׁקַיִם
אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהֵרָפֵא מִכַּף רַגְלְךָ וְעַד קָדְקֳדֶךָ:
36 יוֹלֵךְ יְהוָה אֹתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר תָּקִים עָלֶיךָ אֶל־
גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ וְעָבַדְתָּ שָּׁם אֱלֹהִים
אחרים

אחרים עץ ואבן׃ והיית לשמה למשל ולשנינה בכל 37
העמים אשר־ינהגך יהוה שמה׃ זרע רב תוציא השדה 38
ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ כרמים תטע ועבדת 39
ויין לא־תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת׃
זיתים יהיו לך בכל־גבולך ושמן לא תסוך כי ישל מ
זיתך׃ בנים ובנות תוליד ולא־יהיו לך כי ילכו בשבי׃ 41
כל־עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃ הגר אשר 42
בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה 43 א״ת מעלה
מטה׃ הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש 44
ואתה תהיה לזנב׃ ובאו עליך כל־הקללות האלה מה
ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי־לא שמעת בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ והיו בך 46
לאות ולמופת ובזרעך עד־עולם׃ תחת אשר לא־ 47
עבדת את־יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב
כל׃ ועבדת את־איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב 48
ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על־צוארך
עד השמידו אתך׃ ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה 49
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא־תשמע
לשנו׃ גוי עז פנים אשר לא־ישא פנים לזקן נ
ונער לא יחן׃ ואכל פרי בהמתך ופרי־אדמתך 51
עד השמדך אשר לא־ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך׃
והצר לך בכל־שעריך עד רדת חמתיך הגבהת 52
והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל־ארצך והצר לך
בכל־שעריך בכל־ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃
ואכלת פרי־בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן־לך 53
יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר־יציק לך איבך׃
האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת 54
חיקו וביתר בניו אשר יותיר׃ מתת ׀ לאחד מהם נה
מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר־לו כל במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל־שעריך׃ הרכה 56
בך והענגה אשר לא־נסתה כף־רגלה הצג על־הארץ
מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה
ובבתה׃ ובשליתה היוצת ׀ מבין רגליה ובבניה 57 חסר א׳
אשר תלד כי־תאכלם בחסר־כל בסתר במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך׃ אם־לא 58
תשמר לעשות את־כל־דברי התורה הזאת הכתבים
בספר הזה ליראה את־השם הנכבד והנורא הזה את
יהוה אלהיך׃ והפלא יהוה את־מכתך ואת מכות 59
זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים׃
והשיב בך את כל־מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ס
ודבקו בך׃ גם כל־חלי וכל־מכה אשר לא כתוב 61
בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך׃
ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי 62
השמים לרב כי־לא שמעת בקול יהוה אלהיך׃ והיה 63
כאשר־שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר־אתה
בא־שמה לרשתה׃ והפיצך יהוה בכל־העמים מקצה 64
הארץ ועד־קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא־ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן׃ ובגוים ההם סה
לא תרגיע ולא־יהיה מנוח לכף־רגלך ונתן יהוה לך
שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש׃ והיו חייך 66
תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין
בחייך׃ בבקר תאמר מי־יתן ערב ובערב תאמר מי־ 67
יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך
אשר

otros palo y piedra. Y ſerás por deſſoladura, por e- 37
xemplo, y por eſcarnio: en todos los pueblos que te guia-
rá .A. alli. Simiente mucha producirá el campo: y poca 38
cogeràs que la acabarà la langoſta. Viñas plantaràs y lab- 39
rarás: y vino no beveràs, y no apañarás; que lo come-
rà el guſano. Olivas ſeràn à ti en todo tu termino: y 40
(con) azeyte no te untarás, que ſe caerà tu azeytuna.
Hijos y hijas engendraràs: y no ſeràn à ti, que andaràn 41
en el captiverio. Todo tu arbol y fruto de tu tierra: deſ- 42
terrará el langoſtin. El peregrino que entre ti ſubirá 43
ſobre ti arriba arriba: y tu decenderás abaxo abaxo. El 44
te preſtará, y tu no le preſtarás: él ſerá por cabeça, y tu
ſeràs por cola. Y vendràn ſobre ti todas las maldiciones 45
las eſtas y perſeguirtean, y alcançartean, haſta ſéres
deſtruydo: que no oíſte en voz de .A. tu Dios, por
guardar ſus encomendanças, y ſus fueros, que te enco-
mendó. Y ſerán en ti por ſeñal y por maravilla: y en tu 46
ſemen haſta ſiempre. Por que no ſerviſte à .A. tu Dios 47
con alegria, y con bondad de coraçon: de muchedum-
bre de todo. Y ſerviras à tus enemigos, que lo embiará 48
.A. en ti, con hambre y con ſed, y con deſnudez, y con
mengua de todo: y dará yugo de hierro ſobre tu cerviz,
haſta ſu deſtruyr à ti. Traerá .A. ſobre ti gente de lexos 49
de cabo de la tierra, como buéla la aguila: gente que no
entenderas ſu lengua. Gente deſaforada de faces: que 50
no honrará faces a viejo, y moço no apiadará. Y co- 51
merá fruto de tu quatropêa y fruto de tu tierra, haſta ſe-
res deſtruydo; que no hará remanecer à ti civera ni moſ-
to ni azeyte, deſechadura de tus bueyes, y rebaños de
tus ovejas: haſta ſu perder à ti. Y anguſtiará à ti en to- 52
das tus ciudades, haſta ſojuzgar tus cercas las altas y las
encaſtilladas; que tu confian en ellas en toda tu tierra: y
anguſtiará à ti en todas tus ciudades, en toda tu tierra,
que diò .A. tu Dios à ti. Y comeras fruto de tu vientre, 53
carne de tus hijos y tus hijas, que diò à ti .A. tu Dios:
con eſtrechura, y con aprieto, que apretara à ti tu ene-
migo. El varon el tierno en ti y el delicado mucho: e- 54
malecera ſu ojo [para] con ſu hermano, y [para] con
muger de ſu ſeno, y [para] con reſto de ſus hijos que re-
manecieren. De dar à uno dellos de carne de ſus hi- 55
jos que comiére, por no quedarle ninguna coſa: en el
cerco, y en el aprieto, que apretará à ti tu enemigo en
todas tus ciudades. La tierna en ti y la delicada; que no 56
provò planta de ſu piè pararſe ſobre la tierra, de delica-
des, y de ternura: emalecerá ſu ojo en varon de ſu ſeno,
y en ſu hijo y en ſu hija. Y en ſu chiquita la ſaliën de en- 57
tre ſus piès, y en ſus hijos que pariére; que los comerá
con mengua de todo en la encubierta: en eſtrechura y en
aprieto; que apretará à ti tu enemigo, en tus ciudades. Si 58
no guardáres para hazer à todas palabras de la Ley la eſ-
ta; las eſcritas en el libro el eſte: por temer al nombre el
honrado, y el temeroſo el eſte, à .A. tu Dios. Y apar- 59
tará .A. à tus heridas y à heridas de tu ſemen: heridas
grandes y firmes, y dolencias malas y firmes. Y hará 60
tornár en ti à todas dolores de Egypto, que temiſte de-
lante dellas: y pegarſeán en ti. Tambien toda enferme- 61
dad y toda herida, que no eſtá eſcrita; en libro de la Ley
la eſta: las hará ſubir .A. ſobre ti, haſta ſeres deſtruy-
do. Y remaneceréys con varones pocos, en lugar que 62
fuiſtes como eſtrellas de los cielos à muchedumbre: que
no oìſte en voz de .A. tu Dios. Y ſerá como ſe gozò .A. 63
ſobre vós para beneficiar à vós y para muchiguar à vós,
aſſi ſe gozará .A. ſobre vós; para perder à vós, y para
deſtruyr à vós: y ſereys arrancados de ſobre la tierra,
que tu viniën alli para heredarla. Y eſparzirtea .A. 64
en todos los pueblos, de cabo de la tierra y haſta ca-
bo de la tierra: y ſervirás alli dioſes otros que no ſu-
piſte, tu ni tus padres, palo y piedra. Y en las gen- 65
tes las eſſas no repoſarás; y no ſerá holgança à planta
de tu pié; y dará .A. à ti alli coraçon eſtremecido, y
afinamiento de ojos, y dolor de alma. Y ſerán tus 66
vidas colgadas à ti de eſcuentra: y eſpavorecerteás
de noche y de dia, y no creerás en tus vidas. Por 67
la mañana dirás, quien dieſſe tarde? y en la tarde
dirás, quien dieſſe mañana?: de pavor de tu cora-
çon que te eſpavorecerás, y de viſta de tus ojos
que

68 que verás. Y hazerteà tornar .A. [à] Egypto con ná-
ves; en la carrera que dixe à ti no añadirás mas pa-
ra verla: y vendervoſeys alli à tus enemigos, por
69 ſiervos, y por ſiervas, y no comprador. Eſtas pa-
labras del firmamento, que encomendò .A. à Moſeh
para tajar con hijos de Iſraël en tierra de Moab: fué-
ra del firmamento que tajò con ellos en Horèb.

C A P. 29.

VII 1 Y Llamò Moſeh à todo Iſraél y dixo à ellos: vós
viſtes à todo lo que hizo .A. à vueſtros ojos en
tierra de Egypto; à Parhò, y à todos ſus ſier-
2 vos, y à toda ſu tierra. Las pruevas las grandes
que viéron tus ojos: las ſeñales, y las maravillas
3 las grandes las eſſas. Y no diò .A. à vós coraçon
para ſaber, y ojos para ver, y orejas para oìr: haſ-
4 ta el dia el eſte. Y llevé à vós quarenta años en el
deſierto: no ſe envegeciéron vueſtros paños de ſobre
vós; y tu çapato no ſe envegeciò de ſobre tu piè.
5 Pan no comiſtes, y vino ni cidra no beviſtes: por
6 que ſupieſſes que yo .A. vueſtro Dios. Y veniſtes
al lugar el eſte: y ſaliò Sihòn Rey de Hesbón, y
Og Rey del Baſſán à nueſtro encuentro à la peleâ, y
7 herimoſlos. Y tomàmos à ſu tierra y dimoſla por
heredad à Reubeni y à Gadi: y à medio tribo de
8 Menaſſé. Y guardarèys à palabras del firmamento
el eſte; y harèys à ellas: por que entendays à todo
lo que harèys.

Aft. Jeſaya Cap. 61.

N I S A B I M.

P.51. 9 VOs parados oy todos vós delante .A. vueſtro
Dios: vueſtros capitanes, vueſtros tribos,
vueſtros viejos, y vueſtros alguaziles, todo
10 varon de Iſraél. Vueſtra familia, vueſtras mugeres,
y tu peregrino que entre tus reales: deſde taján tus
11 leñas, haſta apoçán tus aguas. Para tu paſſár en
firmamento de .A. tu Dios y en ſu jura: que .A. tu
II 12 Dios; taján contigo oy. * Por confirmar à ti oy à él
por pueblo, y él ſerá à ti por Dios, como hablò à
ti: y como juró à tus padres; à Abraham, á Ishác,
13 y à Iahacob. Y no con vós à vueſtras ſolas: yo ta-
14 ján à el firmamento el eſte, y à la jura la eſta. Que
con el que es aqui con nós parado oy delante .A.
nueſtro Dios: y con el que no aqui con nós oy.
III 15 * Que vós ſupiſtes à lo que eſtuvimos en tierra de
Egypto: y a lo que paſſámos entre las gentes
16 que paſſáſtes. Y viſtes à ſus abominaciones y
a ſus ydolos: palo y piedra, plata y oro que
17 con ellos. Quiça ay en vós varon, o muger,
o linage, o tribo, que ſu coraçon bolvien oy
de con .A. nueſtro Dios, por andar à ſervir à dioſes
de las gentes las eſſas?: quiça ay en vós raiz florecien
18 veneno y adelfa. Y ſerá en ſu oìr à palabras de la
jura la eſta, y bendezirſea en ſu coraçon por
dezir, paz ſerá à mi, que en penſamiento de mi co-
19 raçon andaré: por añadir la harta à la ſedienta. No
quéirra .A. perdonar à él, que entonces humeará fu-
ror de .A. y ſu zelo en el varon el eſſe, y yazerá
en él toda la jura la eſcrita en el libro el eſte: y
20 rematará .A. à ſu nombre de debaxo de los cielos. Y
apartarloá .A. para mal de todos tribos de Iſraél:
como todas juras del firmamento el eſcrito en
21 libro de la ley la eſta. Y dirá, el generancio el
poſtrerro, vueſtros hijos que ſe levantáren deſpues
de vós, y el eſtraño que viniére de tierra lexana: y
viéren à heridas de la tierra la eſſa, y à ſus enferme-
22 dades; que hizo enfermar .A. en ella. Açufre y ſal
ardida toda ſu tierra, no ſerá ſembrada y no hermol-
lecerá, y no ſubirá en ella ninguna yerva: como
traſtonamiento de Sedòm y Amorá, Admá y Seboym;
23 que traſtornó .A. con ſu furor y con ſu ſaña. Y di-
rán todas las gentes; por que hizo .A. aſſi à la tier-
ra la eſta? que erecimiento del furor el grande el eſ-
24 te?. Y dirán, por que dexáron à firmamento de .A.
Dios de ſus padres: que tajó con ellos en ſu ſacar à
25 ellos de tierra de Egypto. Y anduviéron y ſirviéron

68 אשר תראה׃ והשיבך יהוה ׀ מצרים באניות בדרך
אשר אמרתי לך לא־תסיף עוד לראתה והתמכרתם
שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה׃ ס
69 אלה דברי הברית אשר־צוה יהוה את־משה
לכרת את־בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית
אשר־כרת אתם בחרב׃ פ

שביעי כט א ויקרא משה אל־כל־ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל־אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
2 מצרים לפרעה ולכל־עבדיו ולכל־ארצו׃ המסות
הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים
3 ההם׃ ולא־נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
4 ואזנים לשמע עד היום הזה׃ ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא־בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא־
ה בלתה מעל רגלך׃ לחם לא אכלתם ויין ושכר לא
מפטיר 6 שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם׃ ותבאו
אל־המקום הזה ויצא סיחן מלך־חשבון ועוג מלך־
7 הבשן לקראתנו למלחמה ונכם׃ ונקח את־ארצם
ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃
8 ושמרתם את־דברי הברית הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את כל־אשר תעשון׃

פ פ פ

פ׳ נא 9 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃
י טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך
11 עד שאב מימיך׃ לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו
שני 12 אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום׃ * למען הקים־אתך
היום לו לעם והוא יהיה־לך לאלהים כאשר דבר־לך
וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃
13 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את־הברית הזאת
14 ואת־האלה הזאת׃ כי את־אשר ישנו פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
שלישי טו היום׃ * כי־אתם ידעתם את אשר־ישבנו בארץ מצרים
16 ואת אשר־עברנו בקרב הגוים אשר עברתם׃ ותראו
את־שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב
17 אשר עמהם׃ פן־יש בכם איש או־אשה או
משפחה או־שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את־אלהי הגוים ההם
18 פן־יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ והיה בשמעו
את־דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה־לי כי בשררות לבי אלך למען ספות
19 הרוה את־הצמאה׃ לא־יאבה יהוה סלח לו
כי אז יעשן אף־יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל־האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה
כ את־שמו מתחת השמים׃ והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה
21 בספר התורה הזה׃ ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את־מכות הארץ ההוא
22 ואת־תחלאיה אשר־חלה יהוה בה׃ גפרית
ומלח שרפה כל־ארצה לא תזרע ולא תצמח
ולא־יעלה בה כל־עשב כמהפכת סדם ועמרה
וצבוים קרי אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׃
23 ואמרו כל־הגוים על־מה עשה יהוה ככה לארץ
24 הזאת מה חרי האף הגדול הזה׃ ואמרו על אשר
עזבו את־ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת
כה עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ וילכו ויעבדו

אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא־ידעום
26 ולא חלק להם: ויחר־אף יהוה בארץ ההוא להביא
27 עליה את־כל־הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם
יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם ל רבתי
28 אל־ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את־כל־דברי
התורה הזאת: ס והיה כי־יבאו עליך א ל
כל־הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי
לפניך והשבת אל־לבבך בכל־הגוים אשר הדיחך
2 יהוה אלהיך שמה: ושבת עד־יהוה אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר־אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל־
3 לבבך ובכל־נפשך: ושב יהוה אלהיך את־שבותך
ורחמך ושב וקבצך מכל־העמים אשר הפיצך יהוה
4 אלהיך שמה: אם־יהיה נדחך בקצה השמים משם
5 יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה
אלהיך אל־הארץ אשר־ירשו אבתיך וירשתה והיטבך
6 והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את־לבבך ואת־
לבב זרעך לאהבה את־יהוה אלהיך בכל־לבבך
7 ובכל־נפשך למען חייך: * ונתן יהוה אלהיך את כל־ חמישי שלישי
האלות האלה על־איביך ועל־שנאיך אשר רדפוך:
8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את־כל־
9 מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
10 כאשר־שש על־אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה
כי תשוב אל־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך:
11 ס כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך ששי
12 היום לא־נפלאת הוא ממך ולא־רחקה הוא: לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה־לנו השמימה ויקחה לנו
13 וישמענו אתה ונעשנה: ולא־מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר־לנו אל־עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
14 ונעשנה: כי־קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
15 לעשתו: ס ראה נתתי לפניך היום את־ שביעי רביעי
16 החיים ואת־הטוב ואת־המות ואת־הרע: אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את־יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך
יהוה אלהיך בארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה:
17 ואם־יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית
18 לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא־תאריכן ימים על־האדמה אשר אתה
19 עבר את־הירדן לבוא שמה לרשתה: העדתי בכם
היום את־השמים ואת־הארץ החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה
20 אתה וזרעך: לאהבה את־יהוה אלהיך לשמע בקלו
ולדבקה־בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על־
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם:

פ פ פ פ״נב

וילך משה וידבר את־הדברים האלה אל־כל־ישראל: א לא
2 ויאמר אלהם בן־מאה ועשרים שנה אנכי
היום לא־אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא
3 תעבר את־הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא־ישמיד את־הגוים האלה מלפניך וירשתם
4 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: * ועשה שני
יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ולארצם

dioſes otros, y encorváronſe à ellos: dioſes que no los
conocieron, y no (LOS) repartiò à ellos. Y ereciò fu- 26
ror de .A. en la tierra la eſſa: para traer ſobre ella à
toda la maldicion la eſcrita en el libro el eſte. Y eſmo- 27
viòlos .A. de ſobre ſu tierra, con furor y con ſaña,
y con ira grande y echolos à tierra otra como el dia
el eſte. Las encubiertas à .A. nueſtro Dios: y las deſ- 28
cubiertas à nós y à nueſtros hijos haſta ſiempre, para
hazer à todas palabras de la ley la eſta.

CAP. 30.

Y Será quando viniéren ſobre ti todas las palabras 1 IV
las eſtas, la bendicion y la maldicion, que di de- II
lante ti: y tornáres à tu coraçon, en todas las EST.
gentes que te empuxò .A. tu Dios alli. Y tornáres 2 JUN-
haſta .A. tu Dios y oyéres en ſu voz, como todo lo TAS.
que yo te encomendán oy: tu y tus hijos con todo
tu coraçon, y con toda tu alma. Y tornará .A. tu 3
Dios à tu captiverio y apiadarteá: y tornará y jun-
tarteá de todos los pueblos, que te eſparziò .A. tu
Dios alli. Si fuere tu empuxamiento en cabo de los 4
cielos: de alli te apañará .A. tu Dios, y de alli te to-
mará. Y traerteá .A. tu Dios à la tierra que here- 5
dáron tus padres, y heredarlahas: y beneficiarteá, y
muchiguarteà mas que [à] tus padres. Y quitará.A. tu 6
Dios à [torpeza de] tu coraçon, y à coraçon de tu ſi-
miente: para amar à .A tu Dios, contodo tu coraçon
y con toda tu alma, para tus vidas. * Y dará .A. 7 V
tu Dios à todas las maldiciones las eſtas: ſobre tus III
enemigos, y ſobre tus aborrecientes, que te perſiguié- EST.
ron. Y tu tornarás y oirás en voz de .A.: y harás 8 JUN-
à todas ſus encomendanças que yo te encomendan TAS.
oy. Y hazerteá abundar .A. tu Dios en toda obra de 9
tu mano, en fruto de tu vientre, y en fruto de tu
quatropêa, y en fruto de tu tierra, para bien: que
ſe tornará .A. para gozarſe ſobre ti para bien; como
ſe gozò ſobre tus padres. Quando oyéres en voz de 10
.A. tu Dios; por guardar ſus encomendanças, y ſus
fueros; los eſcritos en libro de la Ley la eſta: ſi te tor-
náres à .A. tu Dios; con todo tu coraçon y con toda
tu alma. * Que la encomendança la eſta que yo te en- 11 VI
comendán oy: no encubierta ella de ti, y no lexana
ella. No en los cielos ella; para dezir, quien ſu- 12
birá por nós à los cielos y tomarlaha à nós; y hazer-
noſha oìr à ella, y hazerlaémos?. Y no de allende 13
del mar ella: para dezir, quien paſſará para nós allen-
de del mar y tomarlaha para nós; y hazernoſha oìr à
ella, y hazerlaémos?. Que cercana à ti la coſa mucho: 14
en tu boca y en tu coraçon para hazerla. * Vè di delante 15 VII
ti oy à las vidas y al bien: y à la muerte y à el mal Que 16 IV
yo te encomendán oy; por amar à .A. tu Dios, para andar EST.
en ſus carreras, y para guardar ſus encomendanças, y ſus JUN-
fueros, y ſus juizios: y vivirás y muchiguarteás y bende- TAS.
zirteá .A. tu Dios; en la tierra que tu vinièn alli para he-
redarla. Y ſi ſe bolviere tu coraçon y no oyéres: y fueres 17
empuxado y te encorvares à dioſes otros, y los ſirviéres.
Denuncio à vós oy, que perdiendo vós perderèys: no 18
alargareys dias ſobre la tierra, que tu paſſán al Jardèn pa-
ra venir alli à heredarla. Ateſtiguo en vós oy à los cielos 19
y á la tierra, las vidas y la muerte di delante ti, la bendi-
cion y la maldicion; y eſcogerás en las vidas para que vi-
vas tu y tu ſemen. Para amar à .A. tu Dios para oìr en ſu 20
voz, y para juntarte con él: que él tus vidas y longami-
ento de tus dias, para eſtar ſobre la tierra que jurò .A. à
tus padres, á Abraham, á Ishác, y à Iahacob, para dar
à ellos. Aft. Jeſaya Cap. 61.

CAP. 31.

VAYELEH.

Y Anduvo Moſeh: y hablò à las palabras las eſtas 1 P. 52
à todo Israél. Y dixo à ellos, de edad de ciento 2
y veinte años yo oy, no puedo mas para ſalir y
para entrar: y .A. dixo à mi, no paſſarás al Jardèn el eſ-
te. .A. tu Dios, él paſſán delante ti, él deſtruirá à las 3
gentes las eſtas de delante ti, y heredarloſás: Jeoſua
él paſſán delante ti, como hablò .A.. * Y hara .A. à 4 II
ellos, como hizo à Sihòn y à Og Reyes del Emorèo,
y

5 y à ſu tierra: que deſtruyò à ellos. Y darlosha .A.
delante vós: y hareys à ellos como toda la enco-
6 mendança, que encomendè à vós. Esforça-os y en-
fortecé-os; no temays y no vos quebranteys delante
dellos: que .A. tu Dios èl el andán contigo, no te afloxa-
III 7 rá y no dexará. *Y llamó Moſeh à Jeoſua y dixo à él à ojos
V de todo Iſraél, esfuerçate y enfortecète, que tu ven-
EST. dras con el pueblo el eſte à la tierra que jurò .A. à
JUN- ſus padres para dar à ellos: y tu la harás heredar à
TAS. 8 ellos. Y .A. él el andán delante ti, él ſerá conti-
go, no te afloxará y no te dexará: no temas y no
9 te quebrantes. Y eſcrivió Moſeh à la ley la eſta, y
diòla à los ſacerdotes hijos de Levì, los llevantes à
Arca de firmamento de .A.: y à todos viejos de Iſ-
IV 10 raél. * Y encomendò Moſeh à ellos por dezir; de
fin de ſiete años, en tiempo de año de la Semita en
11 paſcua de las Cabañas. En viniendo todo Iſraél pa-
ra ſer aparecido delante .A. tu Dios, en el lugar
que eſcogerá: leerás à la ley la eſta eſcuentra todo
12 Iſraél en ſus orejas. Haz congregar al pueblo, los
varones, y las mugeres, y la familia, y tu peregri-
no que en tus ciudades: por que oygan y por que
aprendan y teman à .A. vueſtro Dios, y guarden à
13 hazer à todas palabras de la ley la eſta. Y ſus hijos
que no ſupiéron, oyrán y aprenderán à temer à
vueſtro Dios: todos los dias que vós vivos ſobre la
tierra, que vós paſſántes al Jardèn alli para heredar-
V 14 la. * Y dixo .A. à Moſeh; he ſe llegáron tus dias
VI para morir, llama à Jeoſua, y para-os en tienda del
EST. plazo, y encomendarleè: y anduvo Moſeh y Jeo-
JUN- 15 ſua y paráronſe en tienda del plazo. Y apareciòſe
TAS. .A. en la tienda con pilar de nuve: y eſtuvo pilar
16 de la nuve ſobre puerta de la tienda. Y dixo .A. à
Moſeh; he tu yazièn con tus padres: y levantarſeá
el pueblo el eſte y errará empos dioſes de eſtrañedad
de la tierra, que él vinién alli entre ella, y dexar-
17 meá y baldará à mi firmamento que tajè con él. Y
erecerá mi furor en él, en el dia el eſſe y dexarlos-
he, y encubriré mis faces dellos, y ſerá por cunçu-
mir; y alcançarleán males muchos y anguſtias: y
dirá en el dia el eſſe, decierto por que no mi Dios
18 entre mi me alcançáron los males los eſtos. Y yo
encubriendo encubriré mis faees en el dia el eſ-
ſe por todo el mal que hizo: que catò a dioſes ot-
19 ros. Y ahora eſcrevid à vós al cantico el eſte, y
enſeñalo à hijos de Iſraél, ponlo en ſu boca:
por que ſeá à mi el cantico el eſte por teſtigo
VI 20 en hijos de Iſraél. * Que lo traeré à la tierra
VII que juré à ſus padres manante leche y miel;
EST. y comerá y hartarſea, y aviciarſeá: y bolver-
JUN- ſeá à dioſes otros y ſervirloſán y enſañarmeán
TAS. 21 y baldará à mi firmamento. Y ſerà quando
acontecieren à él males muchos y anguſtias;
y ateſtiguará el cantico el eſte delante dél por
teſtigo; que no ſerá olvidado de boca de ſu
ſimiente: que ſé à ſu apetito, lo que él ha-
zièn oy antes que lo trayga à la tierra que
22 jurè. Y eſcriviò Moſeh al cantico el eſte en
el dia el eſſe; y enſeñolo à hijos de Iſraél.
23 Y encomendò à Jeoſua hijo de Nun y dixo,
esfuerçate y enfortecete, que tu traerás à hi-
jos de Iſraél à la tierra que juré à ellos: y
24 yo ſerè contigo. Y fue como acabar Moſeh
de eſcrevir à palabras de la ley la eſta ſobre lib-
VII 25 ro: haſta atemarlas. * Y encomendò Moſeh à los
Levítas; llevantes Arca de firmamento de .A. por
26 dezir. Tomad à libro de la ley la eſta y
pondreys à él, de lado de Arca de firmamento
de .A. vueſtro Dios: y ſerá alli contra ti por
27 teſtigo. Que yo ſé à tu rebello, y à tu cerviz
la dura; he mientras que yo vivo con vós oy,
rebellantes fuiſtes con .A.; y quanto mas deſpues
28 de mi morir. Congregad à mi à todos vie-
jos de vueſtros tribos, y vueſtros alguaziles:
y hablarè en ſus orejas à las palabras las eſtas y
29 ateſtiguaré en ellos à los cielos y à la tierra. Que sè

ה ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם
6 ועשיתם להם ככל־המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו
ואמצו אל־תיראו ואל־תערצו מפניהם כי ׀ יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך:
שלישי חמישי כשהן מחוברין 7 ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני
כל־ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את־העם הזה
אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם
8 ואתה תנחילנה אותם: ויהוה הוא ׀ ההלך לפניך
הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא
9 תחת: ויכתב משה את־התורה הזאת ויתנה אל־
הכהנים בני לוי הנשאים את־ארון ברית יהוה ואל־
רביעי י כל־זקני ישראל: * ויצו משה אותם לאמר מקץ ׀ שבע
11 שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל־
ישראל לראות את־פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את־התורה הזאת נגד כל־ישראל
12 באזניהם: הקהל את־העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
את־יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את־כל־דברי
13 התורה הזאת: ובניהם אשר לא־ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את־יהוה אלהיכם כל־הימים אשר
אתם חיים על־האדמה אשר אתם עברים את־הירדן
שמה לרשתה: פ
חמישי ששי 14 ויאמר יהוה אל־משה הן קרבו ימיך למות קרא את־
כשהן יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה
מחוברין טו ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה באהל
16 בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על־פתח האהל: ויאמר
יהוה אל־משה הנך שכב עם־אבתיך וקם העם הזה
וזנה ׀ אחרי ׀ אלהי נכר־הארץ אשר הוא בא־שמה
בקרבו ועזבני והפר את־בריתי אשר כרתי אתו:
17 וחרה אפי בו ביום־ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם
והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום
ההוא הלא על כי־אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות
18 האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל־
19 הרעה אשר עשה כי פנה אל־אלהים אחרים: ועתה
כתבו לכם את־השירה הזאת ולמדה את־בני־
ישראל שימה בפיהם למען תהיה־לי השירה
ששי כ הזאת לעד בבני ישראל: * כי־אביאנו אל־
שביעי האדמה ׀ אשר־נשבעתי לאבתיו זבת חלב
כשהן ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל־אלהים
מחוברין אחרים ועבדום ונאצוני והפר את־בריתי:
21 והיה כי־תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי
ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום בטרם
22 אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את־
23 השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את־בני ישראל: ויצו
את־יהושע בן־נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את־
בני ישראל אל־הארץ אשר־נשבעתי להם ואנכי אהיה
24 עמך: ויהי ׀ ככלות משה לכתב את־דברי התורה־
שביעי כה הזאת על־ספר עד תמם: * ויצו משה את־הלוים נשאי
26 ארון ברית־יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה
ושמתם אתו מצד ארון ברית־יהוה אלהיכם והיה־שם
27 בך לעד: כי אנכי ידעתי את־מריך ואת־ערפך הקשה
הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם־יהוה ואף
מפטיר 28 כי־אחרי מותי: הקהילו אלי את־כל־זקני שבטיכם
בראש ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה
עמוד סימן בי״השמ״ו 29 ואעידה בם את־השמים ואת־הארץ: כי ידעתי

אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי־הַשְׁחֵת תַּשְׁחִתוּן וְסַרְתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל־ ל
קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תֻּמָּם׃

פ פ פ

פ׳ נג א לב הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃
2 יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי
כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃
3 כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃
4 הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃
ה שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃
6 האדבתי והיאתיל בפני עצמה שני הַ לַיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם
הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ *
7 זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר
שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ־לָךְ׃
8 בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
9 כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃
י יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן
יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃
11 כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃
12 יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃ *
13 שלישי ו׳ יתירה יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳותֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי
וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃
14 חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם־חֵלֶב כָּרִים
וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה
וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר׃ וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט טו
שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַ עָשָׂהוּ
16 וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃ יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים
17 קרי בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃ יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַ
אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
18 י׳ זעירא לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם׃ צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
19 רביעי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ * וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
כ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
21 קרי בָּנִים לֹא־אֵמֻן בָּם׃ הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא־אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא־עָם
22 בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד־שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ
23 וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃ אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
24 חִצַּי אֲכַלֶּה־בָּם׃ מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן־בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח־בָּם
עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ מִחוּץ תְּשַׁכֶּל־חֶרֶב כה
וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם־בָּחוּר גַּם־בְּתוּלָה
26 יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה׃ אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
27 אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן־יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
28 וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֹאת׃ כִּי־גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
29 חמישי וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ * לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת
ל יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מְכָרָם
31 וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם
32 וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם

ומשדמת

deſpues de mi morir que dañando vós dañaréys, y
tirarvoſéys de la carrera que encomendé à vós: y
acontecerá à vós el mal en poſtrimería de los dias,
quando hizierdes al mal en ojos de .A., por enſa-
ñarlo con obra de vueſtras manos. Y habló Moſeh 30
en orejas de toda congrega de Iſraél, à palabras del
cantico el eſte: haſta atemarſe.

Aft. Oſêa Cap. 14.

C A P. 32.

A A Z I N U.

Escuchad los cielos y hablaré: y oyga la tierra 1 P. 53
dichos de mi boca. Goteará como la lluvia mi 2
doctrina, eſtillará como rocío mi dicho: como
gotillas ſobre hermollo, y como gotas ſobre yerva.
Quando nombre de .A. llamáre: dad grandeza à 3
nueſtro Dios. El fuerte, perfecta ſu obra, que to- 4
das ſus carreras juizio: Dios de verdad y no tortu-
ra, juſto y recto él. Dañò à él; no, ſus hijos ſu 5
macula: generancio tuerto y perverſo. Si à .A. 6
gualardonays eſto? pueblo vil y no ſabio: decierto
él tu padre que te criò, él te hizo y te compuſo.
* Miembra dias de ſiempre, entended años de gene- 7 II
rancio y generancio: demanda tu padre y denunci-
arteá; tus viejos y dirán à ti. En hazer heredár el 8
alto gentes, en ſu hazer dividir hijos de hombre:
eſtableciò terminos de pueblos por cuenta de hijos
de Iſraél. Que parte de .A. ſu pueblo: Iahacob 9
fuérte de ſu heredad. Hallólo en tierra de deſier- 10
to; y en vanidad de aullido de deſolamiento: hi-
zolo rodear, hizolo entender; guardòlo como ni-
ñeta de ſu ojo. Como aguila (que) deſpierta ſu ni- 11
do, ſobre ſus pollos buéla: eſpande ſus álas, to-
malo, llevalo ſobre ſu palma. .A. à ſolas lo 12
guia: y no con èl Dios eſtraño. * Hizolo mon- 13 III
tar ſobre alturas de tierra; y comio renuevos de
campo; y alechòlo miel de peña; y azeyte de
pedernal fuerte. Manteca de vacas, y leche de 14
ovejas, con groſſura de carneros, y barvezes hi-
jos de Baſſán y moruecos, con groſſura de riño-
nes de trigo; y (DE) ſangre de uvas beverás vi-
no. Y engordoſſe Iſraél y coçeò, engordaſtete, 15
engroſaſtete, cubriſte: y dexò à Dios ſu criador,
y profanò fuerte de ſu ſalvacion. Hizièronlo ze- 16
lar con (IDOLOS) eſtraños; con abominaciones lo
enſañáron. Sacrificáron à los diablos, (QUE) no 17
ſon Dios, dioſes que no los conociéron: nuevos
(que) de cerca vinieron, no los temieron vueſ-
tros padres. Fuerte que te criò olvidaſte: 18
y olvidaſte Dios tu criador. * Y vido .A. 19 IV
y enſañoſe: de ſaña de ſus hijos y ſus hijas.
Y dixo, encubrirè mis faces dellos veré que ſu 20
poſtrimería: que generancio de perverſidades ellos,
hijos no fé en ellos. Ellos me hiziéron zelar con 21
el (que) no Dios, me enſañaron con ſus nadas:
y yo los harè zelar con (lo que) no es pueblo,
con gente vil los enſañare. Que fuego ſe encen- 22
diò en mi nariz, y encendióſe haſta fueſſa pro-
funda: y quemò tierra y ſu hermollo; y flameò
cimientos de montes. Congregare ſobre ellos ma- 23
les: mis ſaetas acabaré en ellos. Ardidos de 24
hambre y comidos de bolatilla, y tajamiento de Me-
riri: y diente de quatropêas embiáre en ellos, con pon-
çoña de arraſtrantes polvo. Defuera deshijará eſpa- 25
da, y de camaras miedo: tambien mançebo, tambien
virgen, maman, con varon de caneza. Dixe, arinconar- 26
loshe: baldaré de hombre ſu memoria. Si no ſaña de e- 27
nemigo temieſſe, por que no ſe deſconozcan ſus anguſ-
tiadores: por que no digan nueſtra mano ſe enalteciò, y
no .A. obrò todo eſto. Que gente perdida de conſejos 28
ellos: y no en ellos entendimiento. * Oxala ſe aſaben- 29 V
taſſen entendieſſen eſto: entenderían ſu poſtrimería.
Como perſeguirá uno à mil, y dos harán huir à 30
millaria? ſi no que ſu fuerte los vendiò, y .A. los en-
tregó. Que no como nueſtro fuerte ſu fuerte: y nueſ- 31
tros enemigos juezes. Que de vid de Sedòm ſu vid; 32

y

y de ſarmientos de Amorá; ſus uvas, uvas de tó-
33 zigo, razimos de amarguras à ellos. Ponçoña de
34 culebros ſu vino: y tózigo de bivoras cruel. Deci-
erto él guardado conmigo: ſellado en mis theſoros.
35 A mi venganca y pagamiento, al tiempo que-reſvá-
le ſu pié: que cercano dia de ſu quebranto, y apre-
36 ſurará (LAS PENAS) aplazadas à ellos. Que juzgará
.A. ſu pueblo: y ſobre ſus ſiervos ſe arrepentirá:
quando viére que ſe andó mano, y no detenido ni
37 ayudado. Y dirá adò ſu Dios? fuerte que ſe abri-
38 gáron en él?. Que ſevo de ſus ſacrificios comen,
beven vino de ſu templacion: levantenſe y ayùden-
39 vos, ſêa ſobre vós abrigo. Ved ahora, que yo, yo
él; y no Dios conmigo; yo mato y aviviguo, llágo
VI 40 y yo melezíno, y no de mi mano eſcapán. * Que al-
çaré à los cielos mi mano: y diré, vivo yo para
41 ſiempre. Si aguzaré luſtror de mi eſpada, y travaré
en juizio mi mano: tornaré vengança à mis anguſ-
42 tiadores, y à mis aborrecientes pagaré. Emborra-
charé mis ſaetas de ſangre; y mi eſpada comerá car-
ne: por ſangre de matado y captiverio, de cabeça
43 de venganças de enemigo. Cantad gentes ſu pueb-
lò, que ſangre de ſus ſiervos vengará: y vengança
tornará à ſus anguſtiadores, y perdonará ſu tierra ſu
VII 44 pueblo. * Y vinò Moſeh y hablò à todas palabras
del cantico el eſte en orejas del pueblo: él y Oſéa
45 hijo de Nun. Y acabò Moſeh de hablar à todas las
46 palabras las eſtas à todo Iſraél. Y dixo à ellos, po-
ned vueſtro coraçon; à todas las palabras, que yo
ateſtiguán en vós oy: que las encomendeys à vueſ-
tros hijos, por guardar à hazer à todas palabras de
47 la Ley la eſta. Que no coſa vana ella de vós; que
ella vueſtra vida: y por la coſa la eſta alargareys dias
ſobre la tierra; que vós paſſántes à el Jardèn alli para
48 heredarla. Y hablò .A. à Moſeh; en propiedad del
49 dia el eſte por dezir. Sube à monte de los Abarim
el eſte, monte Nebó, que en tierra de Moàb; que
ſobre faces de Jerehò, y vè à tierra de Kenaan, que
50 yo dan à hijos de Iſraél por poſſeſſion. Y muere en
el monte que tu ſubièn alli y ſé recogido à tus pueb-
los: como muriò Aaron tu hermano en Or el mon-
51 te, y fue recogido à ſus pueblos. Por que falſaſtes
en mi entre hijos de Iſraél en aguàs de Meribá de
Kades, (en) deſierto de Zin: por que no ſantificaſtes
52 à mi entre hijos de Iſraél. Que de eſcuentra verás
à la tierra: y alli no entrarás à la tierra que yo dan
à hijos de Iſraél.

Aft. Sem. Seg. Cap. 22.

CAP. 33.

A B E R A H A.

P. 54 1 Y Eſta la bendicion que bendixo Moſeh varon del
P. DE 2 Dios à hijos de Iſraél: antes de ſu morir. Y dixo;
SIM- .A. de Sinay vino, y eſclareciò de Seir à ellos,
HAT reſplandeció de monte de Parán, y vino de millarias
THO- 3 de ſantidad: de ſu derecha fuego Ley à ellos. Tam-
RA. bien amán pueblos, todos ſus ſantos en tu mano: y
ellos fuéron juntados à tu pié, recebirá de tus manda-
4 mientos. Ley encomendò à nós Moſeh: heredad de
5 congrega de Iahacob. Y fue en Jeſſurun Rey: en jun-
6 tarſe capitanes de pueblo, juntos tribos de Iſraél. Vi-
7 va Reuben y no muera: y ſéan ſus varones cuento. Y
eſto à Jehudá y dixo; oye .A. voz de Jehudá, y à ſu
pueblo lo traerás (EN PAS:) ſus manos báſten à él, y
II 8 ayuda de ſus anguſtiadores ſerás. * Y à Levì dixo, tus
Urim y tus Tumin à varon tu pío: que lo provaſte en
9 Maſſá, hiziſtelo barajar ſobre aguas de Meribá. El di-
zièn por ſu padre y por ſu madre, no lo vide; y à
ſus hermanos no conociò, y à ſus hijos no ſupo:
que guardaron tu dicho, y tu firmamento obſerváron.
10 Moſtrarán tus juízios à Iahacob, y tu Ley à Iſraél;
pondrán ſahumerio en tu nariz, y (HOLOCAUS-
11 TO) quemadó ſobre tu ara. Bendize .A. ſu
aver, y obra de ſus manos envoluntarás: llá-
ga lomos de ſus levantantes, y ſus aborre-
12 cientes que no levanten. Por Binyamin dixo;

וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה   עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי־רוֹשׁ
33 אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃   חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם
34 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃   הֲלֹא־הוּא כָּמֻס עִמָּדִי
לה חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי׃   לִי נָקָם וְשִׁלֵּם
לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם   כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם
36 וְחָשׁ עֲתִדֹת לָמוֹ׃   כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ
וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם   כִּי יִרְאֶה כִּי־אָזְלַת יָד
37 וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃   וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
38 צוּר חָסָיוּ בוֹ׃   אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ
יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם   יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם
39 יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃   רְאוּ ׀ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי   אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה
מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא   וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃ *
ששי מ כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי   וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
41 אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי   וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי   וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃
42 אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם   וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה   מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
43 הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ   כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו   וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

פ

שביעי 44 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי
מה הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־
46 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ
לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם
אֲשֶׁר תְּצַוֻּם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
47 הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי לֹא־דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם
וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ פ
מפטיר 48 49 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃ עֲלֵה אֶל־
הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נ לַאֲחֻזָּה׃ וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל־
עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר־מֵת אַהֲרֹן אָחִיךָ בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל־
51 עַמָּיו׃ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵי־
מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי
52 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה
לֹא תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פ פ פ

פ' נד
לג א וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי
פ' שמחת תורה 2 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח
מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ
ב' מילין 3 מִימִינוֹ אֵשְׁדָּת לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ
4 וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ
ה מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ
6 בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן
7 וְאַל־יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃ ס וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו
רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ פ
שני 8 וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ
9 בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
בניו קרי לֹא רְאִיתִיו וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָו לֹא יָדָע כִּי
י שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב
וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־
11 מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם
12 קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃ ס לְבִנְיָמִן אָמַר

יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין
כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃ ס וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת 13 שלישי
יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃
וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ וּמֵרֹאשׁ 14 טו
הַרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ 16
וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר
אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם 17
עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם
אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃ ס וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן 18 רביעי
בְּצֵאתֶךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ׃ עַמִּים הַר־יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ 19
זִבְחֵי־צֶדֶק כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃
ס וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא כ
שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף־קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שָׁם 21 מלעיל לבן אשר ודלאבאת
חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה
וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל׃ ס וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר 22 חמישי
אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן׃ וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע 23
רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ ס
וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו 24
וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃ בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ כה
אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים׃ * 26
מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ 27 ששי
אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃ וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב 28
אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף־שָׁמָיו יַעַרְפוּ־טָל׃ אַשְׁרֶיךָ 29
יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב
גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃
ס וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ א לד
הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ שביעי
אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן׃ וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם 2
וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ וְאֶת־ 3
הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם 4
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ
וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃ וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה בְּאֶרֶץ ה
מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַגַּי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל 6
בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וּמֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא־כָהֲתָה עֵינוֹ 7
וְלֹא־נָס לֵחֹה׃ וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת 8 לחוקרי
מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃ וִיהוֹשֻׁעַ 9
בִּן־נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו
וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה י
אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ לְכָל־הָאֹתֹת 11
וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ וּלְכֹל 12
הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה יגמור באמצע שיטה שבסוף הדף
לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

נשלמו חמשה חומשי תורה׃ תהלה לאל גדול ונורא

חזק

querido de .A., moran à fiúzla ſobre él: cubrièn ſobre
él todo el dia, y entre ſus hombros habita. * Y por Jo- 13 III
ſeph dixo, bendita de .A. ſu tierra: de mejoría de cie-
los, de rocío, y de abiſmo yazièn abaxo. Y de mejo- 14
ría de renuevos del Sol: y de mejoría de maduramiento
de Lunas. Y de cabo de montes de Oriente: y de me- 15
joría de collados de ſiempre. Y de mejoría de tierra y 16
ſu hinchimiento; y voluntad de (Dios) morán en çarça:
vendrá à cabeça de Joſeph, y à meollera de apartado
de ſus hermanos. Mayor de ſu buey hermoſura à él, y 17
cuernos de unicornio ſus cuernos; con ellos pueblos
corneará juntos, fines de tierra: y ellos millarias de Eph-
ráim, y ellos milles de Menaſſé. * Y por Zebulún dijo, 18 IV
alegrate Zebulun en tu ſalir: y Yſſachár en tus tiendas.
Pueblos à monte llamarán, alli ſacrificarán ſacrificios de 19
juſtedad: que abundancia de mares chuparán, y eſcon-
didos theſoros de arena. Y por Gad dixo; bendito hazièn 20
enſanchar Gad: como leon mora, y arrebatarà braço,
tambien meollera. Y vido principio à él, que alli parte de 21
legiſlador eſcondida: y vino (en) cabeceras de pueblo,
juſtedad de .A. hizo, y ſus juizios con Iſraél. * Y por 22 V
Dan dixo; Dan caudillo leon: ſaltará del Baſſán. Y 23
por Naftalí dixo; Naftalì harto de voluntad, y lleno
de bendicion de .A.: Ponienie y Meridion hereda.
Y por Aſſer dixo; bendito mas que hijos Aſſer: ſêa que- 24
rido de ſus hermanos, y mojan en el azeyte ſu pié. Hier- 25
ro y cobre tus cerraduras: y como tus dias tu fortaleza.
No como Dios, Iſraél: montán cielos en tu ayuda, y 26
con ſu loçania (EN) cielos. * Morada de Dios de antes, 27 VI
y de de baxo de braços de mundo: y deſterrò de delante ti
enemigo, y dixo deſtruye. Y morò Iſraél à fiúzia à ſo- 28
las, ojo de Iahacob, à tierra de civera y moſto: tambien
ſus cielos gotearán rocío. Bien aventurado tu Iſraél, 29
quien como tu, pueblo ſalvo con .A.? eſcudo de tu
ayuda? y que eſpada de tu loſania? y negarſeán tus
enemigos à ti, y tu ſobre ſus altares piſarás.

C A P. 34.

Y Subiò Moſeh de llanuras de Moab, à monte de 1 VII
Nebó; à cabeça del collado, que ſobre faces de
Jerehò: y moſtrole .A. à toda la tierra, al Gilad
haſta Dan. Y á todo Naftalì, y à tierra de Efráim y 2
Menaſſé: y à toda tierra de Jeudá, haſta el mar el poſ-
trero. Y al Meridion y à la llanura, vega de Jerehò, ciu- 3
dad de los tamarales, haſta Soar. Y dixo .A. à él, eſta 4
la tierra que juré à Abraham, à Ishác y à Iahacob por de-
zir, à tu ſemen la daré: hizete ver con tus ojos, y alli
no paſſarás. Y murió alli Moſeh ſiervo de .A. en tierra 5
de Moáb por dicho de .A. Y enterrò à él en el valle, en 6
tierra de Moáb, eſcuentra Bet Peòr: y no ſupo varon a
ſu ſepultura haſta el dia el eſte. Y Moſeh de edad de ci- 7
ento y veinte años en ſu morir: no ſe eſcureció ſu ojo,
y no ſe huyò ſu humedad. Y lloráron hijos de Iſraél por 8
Moſeh en llanuras de Moáb treynta dias: y acabáronſe
dias de lloro de luto de Moſeh. Y Jeoſua hijo de Nun 9
lleno de eſpirito de ciencia; que aſufriò Moſeh a ſus ma-
nos ſobre él: y oyeron à él hijos de Iſraél, y hizièron;
como encomendò .A. à Moſeh. Y no ſe levantò Pro- 10
pheta mas en Iſraél como Moſeh: que lo conoció .A. faces
à faces. A todas las ſeñales, y las maravillas, que lo em- 11
biò .A. para hazer en tierra de Egypto: à Parhò, y à to-
dos ſus ſiervos, y à toda ſu tierra. Y à toda la mano la 12
fuerte, y à todo el temor el grande: que hizo Moſeh, à
ojos de todo Iſraél. Aft. Jeo. Cap. 1.

Tiene el Deuteronomium 955. Paſukim.

FIN DE LOS CINCO LIBROS.

סכום פסוקי ספר דברים (תשע מאות וחמשים וחמשה) הנ״ץ סימן׃ וחציו׃ ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך׃ ופרשיותיו (י״א) אסרו חג בעבותים סימן׃ וסדריו (כ״ז) יפיח אמונה יגיד צדק סימן׃ ופרקיו (ל״ד) אודה יי׳ בכל לבב סימן׃ מנין הפתוחות (שלשים וארבעה) והסתומות (מאה ועשרים וארבעה) הכל (מאה וחמשים ושמנה פרשיות) וכסא כבוד ינחילם סימן׃

סכום הפסוקים של כל התורה (חמשת אלפים ושמנה מאות וארבעים וחמשה) ואור החמה יהיה שבעתים סימן׃ וחציו׃ וישם עליו את החושן ויתן אל החושן את האורים ואת התמים׃

מנין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן׃ והסתומות (שלש מאות ושבעים ותשעה) או אסרה אסר על נפשו בשבעה סימן׃ נמצאו מנין כל הפרשיות פתוחות וסתומות (שש מאות וששים ותשעה) לא תחסר כל בה סימן׃

JEOSUAH.

CAP. I.

P. I. AFT. DE SIM. TORA
1 Y Fue empos morir Moſeh ſiervo de .A.:
y dixo .A. à Jeoſuah hijo de Nun, ſer-
vidor de Moſeh, por dezir. Moſeh mi
2 ſiervo muriò: y ahora levantate paſſa al
Jardèn el eſte; tu y todo el pueblo el
eſte, à la tierra que yo dan à ellos, à
3 hijos de Iſraél. Todo lugar que piſáre planta de
vueſtro piè en él, à vós lo di: como hablè à Mo-
4 ſeh. Deſde el deſierto y el Lebanòn el eſte, y haſta
el rio el grande rio de Perat, toda tierra de los Hi-
téos, y haſta la mar la grande de Occidente del Sol:
5 ſerá vueſtro termino. No eſtará varon delante ti to-
dos dias de tus vidas: como fuy con Moſeh ſerè
6 contigo, no te afloxarè y no te dexarè. Esfuérçate
y enfortècete: que tu harás heredar al pueblo el eſte
7 à la tierra que juré à ſus padres para dar à ellos. Sal-
vo esfuérçate y enfortècete mucho, por guardar à
hazer como toda la ley, que te encomendò Moſeh
mi ſiervo, no te quites della à derecha ni izquierda:
8 por que entiendas en todo lo que andáres. No ſe
quite libro de la Ley la eſta de tu boca, y leerás en
él de dia y de noche, por que guárdes para hazer
como todo lo eſcrito en él: que entonces proſpera-
9 rás à tu carrera y entonces entenderás. Decierto te
encomendé, esfuérçate y enfortècete, no te que-
brantes, y no ſerás quebrantado: que contigo .A.
HAS. 10 tu Dios en todo lo que andáres. Y encomendò
AQUY 11 Jeoſuah, à alguaziles del pueblo por dezir. Paſſad
entre el real y encomendad al pueblo por dezir, apa-
rejad à vós vianda: que en termino de tres dias vós
paſſántes al Jardèn el eſte, para venir à heredar à la
tierra, que .A. vueſtro Dios dan à vós para heredar-
12 la. Y à Reuben, y à Gad, y à medio tribo de
13 Menaſſé: dixo Jeoſuah por dezir. Recordar à la
coſa que encomendo à vós Moſeh ſiervo de .A. por
dezir: .A. vueſtro Dios hazièn holgar à vós, y dará
14 à vós à la tierra la eſta. Vueſtras mugeres, vueſtra
familia, y vueſtros ganados; eſtèn en la tierra que
diò à vós Moſeh aquende del Jardèn: y vós paſſa-
reys armados delante vueſtros hermanos, todos va-
15 lientes del fonſado, y ayudarèys à ellos. Haſta que
haga repoſár .A. à vueſtros hermanos como vós, y
heréden tambíen ellos à la tierra, que .A. vueſtro
Dios dan à ellos: y tornareys à tierra de vueſtra
heredad, y heredareys à ella, que diò à vós Moſeh
ſiervo de .A., aquende del Jardèn à naciente del
16 Sol. Y reſpondièron à Jeoſuah por dezir: todo lo
que nos encomendaſte harèmos, y à todo lo que
17 nos embiáres andarèmos. Como todo lo que oímos
à Moſeh, aſſi oìrémos á ti: ſolamente ſèa .A. tu
18 Dios contigo como fue con Moſeh. Todo varon
que rebelláre á tu dicho, y no oyére à tus palabras de
todo lo que nós encomendáres, ſerá matado: ſola-
mente esfuerçate y enfortécete.

CAP. 2:

AFT. DE PAR. 37.
1 Y Embiò Jeoſuah hijo de Nun de los Sitim, dos va-
rones eſculcas calladamente por dezir, andad
ved à la tierra, y à Jerihò: y anduviéron y vi-
nièron à caſa de muger meſonéra, y ſu nombre Ra-
2 hab y yazièron alli. Y fue dicho à Rey de Jerihò,
por dezir: he varones vinièron aqui eſta noche de
3 hijos de Iſrael para eſculcár à la tierra. Y embiò
Rey de Jerihò à Rahàb por dezir: ſaca los varones
los vinientes à ti que vinièron à tu caſa, que por eſ-
4 culcár à toda la tierra vinièron. Y tomò la muger
à dos los varones y eſcondiolos: y dixo, verdad vi-
nièron à mi los varones, y no ſupe de donde ellos.
5 Y fue la puerta para cerrar en la eſcuridad, y los va-
rones ſalièron; no ſupe adó anduviéron los varones:
6 perſeguid preſto empos dellos que los alcançareys. Y el-
la los hizo ſubir al tejádo: y eſcondiolos en madéxas de

יהושע

א

לפ״א הפטרת שמחת תורה
א ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה
אל־יהושע בן־נון משרת משה לאמר:
2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את־הירדן הזה אתה
וכל־העם הזה אל־הארץ אשר אנכי נתן להם לבני
3 ישראל: כל־מקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם
4 נתתיו כאשר דברתי אל־משה: מהמדבר והלבנון
הזה ועד־הנהר הגדול נהר־פרת כל ארץ החתים
ה ועד־הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: לא־
יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם־משה
6 אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ כי
אתה תנחיל את־העם הזה את־הארץ אשר־נשבעתי
7 לאבותם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל־התורה אשר צוך משה עבדי אל־
תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל
8 אשר תלך: לא־ימוש ספר התורה הזה מפיך
והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
ככל־הכתוב בו כי־אז תצליח את־דרכך
9 ואז תשכיל: הלוא צויתיך חזק ואמץ אל־
תערץ ואל־תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר
ע״ב י תלך: ויצו יהושע את־שטרי העם
11 לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את־העם לאמר
הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים
את־הירדן הזה לבוא לרשת את־הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם לרשתה:
12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
13 לאמר: זכור את־הדבר אשר צוה אתכם
משה עבד־יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם
14 ונתן לכם את־הארץ הזאת: נשיכם טפכם
ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר
הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי
טו החיל ועזרתם אותם: עד אשר־יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם־המה את־הארץ אשר־יהוה אלהיכם
נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה
אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח
16 השמש: ויענו את־יהושע לאמר כל אשר־צויתנו
17 נעשה ואל־כל־אשר תשלחנו נלך: ככל אשר־
שמענו אל־משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך
18 עמך כאשר היה עם־משה: כל־איש אשר־ימרה
את־פיך ולא־ישמע את־דבריך לכל אשר־תצונו יומת
רק חזק ואמץ:

ב

הפטרת שלח לך
א וישלח יהושע בן־נון מן־השטים שנים אנשים מרגלים
חרש לאמר לכו ראו את־הארץ ואת־יריחו וילכו
ויבאו בית־אשה זונה ושמה רחב וישכבו
2 שמה: ויאמר למלך יריחו לאמר הנה
אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את־
3 הארץ: וישלח מלך יריחו אל־רחב לאמר הוציאי
האנשים הבאים אליך אשר־באו לביתך כי לחפר
4 את־כל־הארץ באו: ותקח האשה את־שני האנשים
ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין
ה המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו
לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
6 כי תשיגום: והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי

העץ הערכות לה על־הגג: והאנשים רדפו אחריהם 7
דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר
יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם ישכבון והיא 8
עלתה עליהם על־הגג: ותאמר אל־האנשים ידעתי 9
כי־נתן יהוה לכם את־הארץ וכי־נפלה אימתכם
עלינו וכי נמגו כל־ישבי הארץ מפניכם: כי שמענו 10
את אשר־הוביש יהוה את־מי ים־סוף מפניכם
בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם:
ונשמע וימס לבבנו ולא־קמה עוד רוח באיש מפניכם 11
כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל־
הארץ מתחת: ועתה השבעו־נא לי ביהוה כי־עשיתי 12
עמכם חסד ועשיתם גם־אתם עם־בית אבי חסד
ונתתם לי אות אמת: והחיתם את־אבי ואת־אמי 13
ואת־אחי ואת־אחותי ואת כל־אשר להם והצלתם אחיותי קרי
את־נפשתינו ממות: * ויאמרו לה האנשים נפשנו 14 ליום
תחתיכם למות אם לא תגידו את־דברנו זה והיה
בתת יהוה לנו את־הארץ ועשינו עמך חסד ואמת:
ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה טו
ובחומה היא יושבת: ותאמר להם ההרה לכו 16
פן־יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם:
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה 17
אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את־ 18
תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו
בו ואת־אביך ואת־אמך ואת־אחיך ואת כל־בית
אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר־יצא 19
מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל
אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם־יד תהיה־בו:
ואם־תגידי את־דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר כ
השבעתנו: ותאמר כדבריכם כן־הוא ותשלחם 21
וילכו ותקשר את־תקות השני בחלון: וילכו ויבאו 22
ההרה וישבו שם שלשת ימים עד־שבו הרדפים
ויבקשו הרדפים בכל־הדרך ולא מצאו: וישבו שני 23
האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל־יהושע בן־
נון ויספרו־לו את כל־המצאות אותם: ויאמרו 24
אל־יהושע כי־נתן יהוה בידנו את־כל־הארץ
וגם־נמגו כל־ישבי הארץ מפנינו:
ע״ב

וישכם יהושע בבקר ויסעו א ג
מהשטים ויבאו עד־הירדן הוא וכל־בני ישראל וילנו
שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו 2
השטרים בקרב המחנה: ויצוו את־העם לאמר 3
כראותכם את ארון ברית־יהוה אלהיכם והכהנים
הלוים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם
אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם וביניו כאלפים אמה 4 ובינו ק
במדה אל־תקרבו אליו למען אשר־תדעו את־הדרך
אשר תלכו־בה כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום: ויאמר יהושע אל־העם ה
התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות:
ויאמר יהושע אל־הכהנים לאמר שאו את־ארון 6
הברית ועברו לפני העם וישאו את־ארון הברית
וילכו לפני העם: ויאמר יהוה 7
אל־יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל־ישראל
אשר ידעון כי כאשר הייתי עם־משה אהיה עמך:
ואתה תצוה את־הכהנים נשאי ארון־הברית לאמר 8
כבאכם עד־קצה מי הירדן בירדן תעמדו:

ויאמר

lino las ordenadas à ella ſobre el tejádo. Y los va-
rones perſiguiéron empos ellos carrera del Jardèn, haſ- 7
ta los paſſajes: y la puerta cerráron, deſpues que ſalié-
ron los perſiguientes empos ellos. Y ellos antes que 8
durmieſſen: y ella ſubiò à ellos ſobre el tejádo. Y di- 9
xo à los varones, ſé que diò .A. à vós à la tierra: y
que cayò vueſtro miedo ſobre nós: y que fuéron deſ-
leìdos todos moradores de la tierra delante vós. Que 10
oìmos à lo que hizo ſecár .A. à aguas de mar de Suph
delante vós, en vueſtro ſalir de Egypto: y lo que hi-
ziſtes à dos Reyes del Emorèo que de aquende del
Jardèn, à Sihon y à Og, que deſtruiſtes à ellos. Y oì- 11
mos, y fue deſleìdo nueſtro coraçon, y no ſe levan-
tò mas eſpirito en varon delante vós: que .A. vueſtro
Dios, èl Dios en los cielos de arriba, y ſobre la tier-
ra de abaxo. Y ahora jurad ruego à mi en .A., que 12
hize con vós merced: y haréys tambien vós con caſa
de mi padre merced, y dareys à mi ſeñal de verdad.
Y aviviguareys à mi padre, y à mi madre, y à mis 13
hermanos, y à mis hermanas, y à todo lo que à ellos:
y eſcapareys à nueſtras almas de muerte. * Y dixéron 14 II
à ella los varones, nueſtra alma en vueſtro lugar para
morir, ſi no denunciardes à nueſtra palabra eſta: y
ſerá en dar .A. à nós à la tierra, y harèmos contigo
merced y verdad. Y hizolos decender con cuerda por 15
la ventana: que ſu caſa en pared del muro, y en el
muro ella morava. Y dixo à ellos, al monte andad, 16
por que no encuentren con vós los perſiguientes: y vos
eſcondereys alli tres dias, haſta tornar los perſiguientes;
y deſpues andareys à vueſtra carrera. Y dixéron à ella 17
los varones: libres nós de tu juramento el eſte que nos
juramentaſte. He nós vinientes en la tierra: à made- 18
xa de hilo de la grana la eſta atarás en la ventana que
nos hiziſte decender por ella, y à tu padre, y à tu
madre, y à tus hermanos, y à toda caſa de tu padre,
recojerás à ti à caſa. Y ſerá todo el que ſaliére de pu- 19
ertas de tu caſa à fuera, ſu ſangre en ſu cabeça, y nós
libres: y todo el que fuere contigo en la caſa ſu ſangre
en nueſtra cabeça ſi mano fuere en él. Y ſi denunciá- 20
res à nueſtra palabra eſta: y ſerémos libres de tu jura-
mento, que nos juramentaſte. Y dixo, como vueſtra 21
palabra aſſi él; y embiolos y anduviéron, y atò à ma-
dexa de la grana en la ventana. Y anduviéron, y vi- 22
niéron al monte, y eſtuviéron alli tres dias, haſta que
tornáron los perſiguientes: y buſcáron los perſiguien-
tes por toda la carrera, y no halláron. Y tornáron dos 23
los varones, y decendieron del monte, y paſſáron y
viniéron à Jeoſuah hijo de Nun: y recontáron à él to-
dos los acontecimientos (que) à ellos. Y dixéron à 24
Jeoſuah, que diò .A. en nueſtra mano à toda la tier-
ra: y tambien fuéron deſleìdos todos moradores de
la tierra delante nós.

CAP. 3.

HAS. AQUY

Y Madrugò Jeoſuah por la mañana, y movieron- 1
ſe de los Sitim, y viniéron haſta el Jardèn, él,
y todos hijos de Iſraél: y manieron alli antes
que paſſaſſen. Y fue de fin de tres dias: y paſſáron 2
los alguaziles entre el real. Y encomendáron al 3
pueblo por dezir, como vueſtro ver a Arca de fir-
mamento de .A. vueſtro Dios; y los ſacerdotes
los Levitas llevantes è ella: y vós movereys de
vueſtro lugar, y andareys tras ella. Decierto le- 4
xos ſerá entre vós y entre ella, como dos mil
codos en medida: no vós llegueys à ella, por que
ſepays à la carrera que andareys en ella, que no paſ-
ſaſtes por la carrera de ayer tercero dia. Y dixo Jeo- 5
ſuah al pueblo, ſed aplazados: que mañana hará .A.
entre vós maravillas. Y dixo Jeoſuah à los ſacerdo- 6
dotes por dezir; alçad à Arca del firmamento, y paſ-
ſad delante el pueblo: y alçáron à Arca del firmamen-
to, y anduviéron delante el pueblo. Y dixo .A. à Jeo- 7
ſuah, el dia el eſte empeçarè engrandecerte en ojos de
todo Iſraél: que ſabrán que como fuy con Moſeh ſeré
contigo. Y tu encomendarás à los ſacerdotes llevantes 8
Arca del firmamento por dezir: como vueſtro venir
haſta fin de aguas del Jardèn, en el Jardèn vós parareys.

Y

9 Y dixo Jeoſuah à hijos de Iſraél: llegadvos àqui, y
10 oìd à palabras de .A. vueſtro Dios. Y dixo Jeo-
ſuah; cón eſto ſabreys que Dios vivo entre vós: y
deſterrar deſtarrará delante vós al Kenaanèo, y al
Hitèo, y al Hivèo, y al Perizéo, y al Guirgaſéo,
11 y al Emorèo y al Jebuſéo. He Arca de firmamento
del Señor de toda la tierra: paſſán delante vòs en
12 el Jardèn. Y ahora tomad à vós doze varones de
tribos de Iſraél: varon uno, varon uno, por tribo.
13 Y ſerá como poſár plantas de piés de los ſacerdotes
llevantes Arca de .A. Señor de toda la tierra, en aguas
del Jardèn; aguas del Jardèn ſe tajarán, las aguas
las decendientes de arriba: y pararſeán monton uno.
14 Y fue en moverſe el pueblo de ſus tiendas para paſſár el
Jardèn: y los ſacerdotes llevantes la Arca del firmamen-
15 to delante el pueblo. Y como venir llevantes la arca
haſta el Jardèn; fueron mojados en cabo de las aguas:
y el Jardèn lleno ſobre todas ſus orillas todos dias
16 de ſegada. Y paráronſe las aguas las decendientes
de arriba, levantáronſe monton uno, lexos mucho
de Adam la ciudad, que de lado de Zartán, y las
decendientes ſobre mar de la llanura à mar de la Sal
ſe acabaron, fueron tajadas: y el pueblo paſſáron
17 enfrente Jerihó. Y paráronſe los ſacerdotes llevan-
tes la Arca de firmamento de .A. en el ſeco en me-
dio del Jardèn firmes: y todo Iſraél paſſántes por el
ſeco, haſta que ſe acabáron toda la gente de paſſár a el
Jardèn.

C A P. 4.

III 1 Y Fue como acabáron toda la gente de paſſàr
al Jardèn: y Dixo .A. à Jeoſuah por dezir.
2 Tomad à vós del pueblo doze varones: varon
3 uno varon uno de (CADA) tribo. Y encomendad à
ellos por dezir, alçad à vós de aqui de medio
del Jardèn, de eſtancia de piés de los ſacerdotes,
aparejando doze piedras: y hareys paſſár à ellas
con vós, y dexareys à ellas en la poſada que
4 manireys en ella la noche. Y llamò Jeoſuah à los
doze varones, que aparejó de hijos de Iſraél: va-
5 ron uno, varon uno de (cada) tribo. Y dixo à ellos
Jeoſuah, paſſád delante Arca de .A. vueſtro Dios
à entre el Jardèn: y alçád à vós cada uno piedra
una ſobre ſu hombro, por cuento de tribos
6 de hijos de Iſraél. Por que ſêa eſta ſeñal entre
vós: quando demandáren vueſtros hijos mañana
à ſus padres por dezir, que las piedras las eſtas
7 à vós?. Y direys à ellos, que ſe tajáron aguas
del Jardèn delante Arca de firmamento de .A., en
ſu paſſár por el Jardèn ſe tajáron aguas del Jar-
dèn: y ſerán las piedras las eſtas por memoria à
8 hijos de Iſraél haſta ſiempre. Y hiziéron aſſi hi-
jos de Iſraél como encomendò Jeoſuah; y alçáron
doze piedras de dentro del Jardèn, como hablò
.A. à Jeoſuah, por cuenta de tribos de hijos de
Iſraél: y paſſáronlas con ellos à la poſada, y
9 dexáronlas alli. Y doze piedras hizo levantar Je-
oſuah entre el Jardèn; debaxo de eſtancia de
piés de los ſacerdotes llevantes Arca del fir-
10 mamento: y fuéron alli haſta el dia el eſte. Y
los ſacerdotes llevantes la Arca parados entre
el Jardèn, haſta acabar toda la coſa que enco-
mendó .A. à Jeoſuah, para hablar al pueblo,
como todo lo que encomendò Moſeh à Jeoſuah:
11 y apreſſuráron el pueblo, y paſſáron. Y fue
como atemò todo el pueblo de paſſár: y paſ-
ſó Arca de .A. y los ſacerdotes delante el
12 pueblo. Y paſſáron hijos de Reuben, y hi-
jos de Gad, y medio tribo de Menaſſé, ar-
mados; delante hijos de Iſraél: como hablò à
13 ellos Moſeh. Como quarenta mil armados del
fonſado: paſſáron delante .A. à la peléa, à
14 llanuras de Jerihò. En el dia el eſſe en-
grandeciò .A. a Jeoſuah en ojos de todo Iſ-
raél: y temieron dél como temieron de Mo-
15 ſeh todos dias de ſus vidas. Y dixo .A. à Jeo-
16 ſuah por dezir. Encomenda à los ſacerdotes
lle-

ויאמר יהושע אל־בני
9 ישראל גשו הנה ושמעו את־דברי יהוה אלהיכם׃
י ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם
והורש יוריש מפניכם את־הכנעני ואת־החתי
ואת־החוי ואת־הפרזי ואת־הגרגשי והאמרי
11 והיבוסי׃ הנה ארון הברית אדון כל־הארץ
12 עבר לפניכם בירדן׃ ועתה קחו לכם שני
עשר איש משבטי ישראל איש־אחד איש־אחד
13 לשבט׃ והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון
יהוה אדון כל־הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון
14 המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד׃ ויהי
בנסע העם מאהליהם לעבר את־הירדן והכהנים
טו נשאי הארון הברית לפני העם׃ וכבוא נשאי הארון
עד־הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה
המים והירדן מלא על־כל־גדותיו כל ימי קציר׃
16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד־אחד הרחק
מאדם קרי מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים
הערבה ים־המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו׃
17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית־יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכן וכל־ישראל עברים בחרבה
ליום ג ד א עד אשר־תמו כל־הגוי לעבור את־הירדן׃ * ויהי
כאשר־תמו כל־הגוי לעבור את־הירדן
פסקא באמצע פסוק ויאמר יהוה אל־יהושע
2 לאמר׃ קחו לכם מן־העם שנים עשר אנשים
3 איש־אחד איש־אחד משבט׃ וצוו אותם לאמר
שאו־לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים
הכין שתים־עשרה אבנים והעברתם אותם
עמכם והנחתם אותם במלון אשר־תלינו בו
4 הלילה׃ ויקרא יהושע אל־
שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש־
ה אחד איש־אחד משבט׃ ויאמר להם יהושע עברו
לפני ארון יהוה אלהיכם אל־תוך הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על־שכמו למספר שבטי בני־
6 ישראל׃ למען תהיה זאת אות בקרבכם כי־
ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה
7 לכם׃ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
מפני ארון ברית־יהוה בעברו בירדן נכרתו מי
הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד־
8 עולם׃ ויעשו־כן בני־ישראל כאשר צוה יהושע וישאו
שתי־עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה
אל־יהושע למספר שבטי בני־ישראל ויעברום
9 עמם אל־המלון ויניחום שם׃ ושתים עשרה אבנים
הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים
נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה׃
י והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד־תם
כל־הדבר אשר־צוה יהוה את־יהושע לדבר
אל־העם ככל אשר־צוה משה את־יהושע
11 וימהרו העם ויעברו׃ ויהי כאשר־תם כל־העם
לעבור ויעבר ארון־יהוה והכהנים לפני העם׃
12 ויעברו בני־ראובן ובני־גד וחצי שבט המנשה חמשים
13 לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ כארבעים
אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל
14 ערבות יריחו׃ ביום ההוא גדל יהוה
את־יהושע בעיני כל־ישראל ויראו אתו כאשר יראו
את־משה כל־ימי חייו׃
16 טו ויאמר יהוה אל־יהושע לאמר׃ צוה את־הכהנים
נשאי

17 נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְיַעֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן׃ וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת־
18 הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן׃ וַיְהִי בַּעֲלוֹת
בעלות קרי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְּקוּ
כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל הֶחָרָבָה וַיָּשֻׁבוּ מֵי־הַיַּרְדֵּן
19 לִמְקוֹמָם וַיֵּלְכוּ כִתְמוֹל־שִׁלְשׁוֹם עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃ וְהָעָם
עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְגָּל
20 בִּקְצֵה מִזְרַח יְרִיחוֹ׃ וְאֵת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
21 אֲשֶׁר לָקְחוּ מִן־הַיַּרְדֵּן הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת־
22 אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה׃ וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־
בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בַּיַּבָּשָׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃
23 אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־
עָבְרְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַם־סוּף אֲשֶׁר־
24 הוֹבִישׁ מִפָּנֵינוּ עַד־עָבְרֵנוּ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
אֶת־יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן יְרָאתֶם אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים׃

ה א וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה
וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֵת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה
עברם קרי אֶת־מֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־עָבְרֵנוּ וַיִּמַּס לְבָבָם
וְלֹא־הָיָה בָם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃
2 הפטרה יום ראשון של פסח בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת
3 צֻרִים וְשׁוּב מֹל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ וַיַּעַשׂ־לוֹ
יְהוֹשֻׁעַ חַרְבוֹת צֻרִים וַיָּמָל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
4 אֶל־גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת׃ וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־
הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
5 מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ כִּי־מֻלִים הָיוּ ה
כָּל־הָעָם הַיֹּצְאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ
6 בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ כִּי ׀ אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תֹּם כָּל־הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַיֹּצְאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבִלְתִּי הַרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתָם לָתֶת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃
7 וְאֶת־בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם אֹתָם מָל יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרֵלִים
8 הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדָּרֶךְ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי
לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד חֲיוֹתָם׃
9 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גַּלּוֹתִי אֶת־
חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעֲלֵיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
10 גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת
11 יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת
12 וְקָלוּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמָּחֳרָת בְּאָכְלָם
מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מָן וַיֹּאכְלוּ
מִתְּבוּאַת אֶרֶץ כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא׃
13 וַיְהִי בִּהְיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ
וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבּוֹ
שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
14 הֲלָנוּ אַתָּה אִם־לְצָרֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי אֲנִי
שַׂר־צְבָא־יְהוָה עַתָּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פָּנָיו
אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ׃
וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שַׁל־נַעַלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ טו
כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
ו א כֵּן׃ וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא
עב וְאֵין בָּא׃
2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־
3 יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל׃ וְסַבֹּתֶם
אֶת־הָעִיר כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקֵּיף אֶת־הָעִיר
פעם

llevantes Arca del teſtamento: y ſúban del Jardèn.
Y encomendò Jeoſuah à los ſacerdotes por dezir: ſu- 17
bid del Jardèn. Y fue en ſubir los ſacerdotes llevan- 18
tes Arca del firmamento de .A. de entre el Jardèn,
fueron arrancadas plantas de piés de los ſacerdotes à
lo ſeco: y tornáron aguas del Jardèn à ſu lugar, y
anduvieron como ayer tercero dia ſobre todas ſus
orillas. Y el pueblo ſubiéron del Jardèn, en diez del 19
mes el primero: y poſáron en el Gilgal, en cabo de
Oriente de Jerihò. Y, à doze las piedras las eſtas, 20
que tomáron del Jardèn: levantò Jeoſuah en el Gil-
gal. Y dixo à hijos de Iſraél por dezir: quando de- 21
mandáren vueſtros hijos mañana à ſus padres por de-
zir, que las piedras las eſtas ?. Y hareys ſaber à 22
vueſtros hijos por dezir: por el ſeco paſſó Iſraél á el
Jardèn el eſte. Que ſecò .A. vueſtro Dios à aguas 23
del Jardèn delante vós, haſta vueſtro paſſár: como
hizo .A. vueſtro Dios à mar de Suph que ſecò delante
nós haſta nueſtro paſſár. Por ſaber todos pueblos de 24
la tierra, à poder de .A., que fuerte él: por que te
mays à .A. vueſtro Dios todos los dias.

CAP. 5.

Y Fue como oìr todos Reyes del Emorèo, que 1
en allende del Jardèn al Occidente: y todos
reyes del Kenaanèo que ſobre la mar, à lo que
ſecò .A. à aguas del Jardèn delante hijos de Iſraél haſ-
ta ſu paſſár: y fue deſleìdo ſu coraçon, y no fue en
ellos mas eſpirito delante hijos de Iſraél. * En la hora
la eſſa dixo .A. à Jeoſuah, haz à ti navajas agudas: 2 AFT.
y torna circuncida à hijos de Iſraél ſegunda vez. Y DE
hizo à él Jeoſuah navajas agudas: y circuncidò à hi- 3 DIA
jos de Iſraél, en collado de los prepucios. Y eſta la PRI.
cauſa por que circuncidò Jeoſuah: todo el pueblo el 4 DE
ſalién de Egypto, los machos, todos varones de la PES.
peléa; muriéron en el deſierto en la carrera, eu ſu ſa-
lir de Egypto. Que circuncidados eran todo el pueb-
lo los ſalientes: y todo el pueblo los nacidos en el 5
deſierto en la carrera, en ſu ſalir de Egypto no ſe
circuncidáron. Que quarenta años anduviéron hijos
de Iſraél en el deſierto, haſta atemarſe toda la gente 6
varones de la peléa los ſalientes de Egypto, que no
oyéron en voz de .A.: (POR LO QUAL) jurò .A. à el-
los de no les moſtrar a la tierra que jurò .A. à ſus pad-
res para dar à nós, tierra manante leche y miel. Y 7
à ſus hijos (que) levantò en ſu lugar, à ellos circun-
cidò Jeoſuah: que incircunciſos eran, que no cir-
cuncidaron à ellos en la carrera. Y fue como atemá- 8
ron toda la gente de circuncidarſe: y detuvieron en
ſu lugar en el real, haſta ſu ſanár. * Y dixo .A. à
Jeoſuah; oy quité à repudio de Egypto de ſobre 9 IV
vós: y llamò nombre del lugar el eſſe Gilgal, haſta
el dia el eſte. Y poſſáron hijos de Iſraél en el Gil- 10
gal: y hiziéron al Peſah en quatorze dias al mes en
la tarde, en llanuras de Jerihò. Y comieron de fru- 11
ta de la tierra del otro dia del Peſáh, cenceñas y toſ-
tado: en el miſmo dia el eſte. Y ceſſó el Man del 12
otro dia, en ſu comer de fruto de la tierra, y no fue
mas à hijos de Iſraèl Man: y comieron de renuevo
de tierra de Kenaan en el año el eſſe. Y fue en ſer 13
Jeoſuah en Jerihò; y alçò ſus ojos y vido, y he va-
ron eſtán à ſu encuentro, y ſu eſpada deſenvaynada
en ſu mano: y anduvo Jeoſuah à él y dixole, ſi por
nós tu, ſi por nueſtros anguſtiadores?. Y dixo no, 14
que yo mayoral de fonſado de .A. ahora vine: y echo-
ſe Jeoſuah ſobre ſus faces à tierra, y encorvóſe, y
dixo à él, que mi Señor hablán à ſu ſiervo?. Y dixo 15
mayoral de fonſado de .A. à Jeoſuah, deſcalça tu ça-
pato de ſobre tu piè, que el lugar que tu eſtán ſob-
re él, ſantidad él: y hizo Jeoſuah aſſi.

CAP. 6.

Y Jerihò cerrada, y (BIEN) cerrada delante hi- 1
jos de Iſraél: no ſaliên y no entran. Y Dixo 2 HAS.
.A. à Jeoſuah, vè di en tu mano à Jerihò y à ſu AQUY
Rey: valientes del fonſado. Y rodeareys à la ciudad 3
todos varones de la peléa, rodeando à la ciudad
vez

4 vez una; aſſi harás ſeis dias. Y ſiete ſacerdotes lle-
varán ſiete cuernos de carneros delante la Arca, y
en el dia el ſeteno rodeareys a la ciudad ſiete vezes: y
5 los ſacerdotes tañerán con las cornetas. Y ſerá en
dilatarſe con cuerno del carnero, como vueſtro oir
à voz de la corneta, aublarán todo el pueblo aubla-
cion grande: y caerá muro de la ciudad de ſu lugar,
6 y ſubirán el pueblo varon à ſu encuentro. Y llamò
Jeoſuah hijo de Nun, à los ſacerdotes, y dixo à el-
los; alçad à Arca del firmamento: y ſiete ſacerdotes
llevarán ſiete cornetas de carneros delante Arca de
7 .A.. Y dixo al pueblo; paſſad y rodeád a la ciudad:
8 y el armado paſſará delante Arca de .A.. Y fue co-
mo dezir Jeoſuah al pueblo, y ſiete los ſacerdotes
llevantes ſiete cornetas de los carneros delante (arca
de) .A.; paſſáron y tañeron con las cornetas: y Ar-
9 ca de firmamento de .A. andán empos dellos. Y el
armado andan delante los ſacerdotes tañentes las
cornetas: y el apañán andán empos la Arca, andan-
10 do y tañendo con las cornetas. Y al pueblo enco-
mendò Jeoſuah por dezir; no aubleys, y no hagays
oir à vueſtra voz, y no ſalga de vueſtra boca pa-
labra: haſta dia de mi dezir à vós aublad, y aubla-
11 reys. Y hizo rodear Arca de .A. à la ciudad, ro-
deando vez una: y viniéron a el real y manieron en
12 el real. Y madrugò Jeoſuah por la mañana: y alçá-
13 ron los ſocerdotes à Arca de .A.. Y ſiete los ſacer-
dotes llevantes ſiete cornetas de los carneros delante
Arca de .A.; andantes andando, y tañeron con las
cornetas: y el armado andán delante ellos, y el apa-
ñan andán empos Arca de .A. andando y tañendo
14 con las cornetas. Y rodeáron à la ciudad en el dia
el ſegundo, vez una; y tornáron al real: aſſi hiziè-
15 ron ſeis dias. Y fue en el dia el ſeteno, y madru-
gáron como ſubir la mañana, y rodeáron à la ciudad
como el uſo el eſte, ſiete vezes: ſolo en el dia el
16 eſſe; rodeáron à la ciudad ſiete vezes. Y fue en la
vez la ſetena, tañeron los ſacerdotes con las corne-
tas: y dixo Jeoſuah al pueblo, aublad, que diò .A.
17 à vós à la ciudad. Y ſerá la ciudad anathema, ella
y todo lo que en ella, à .A.: ſalvo Rahâb la meſone-
ra vivirá, ella y todo lo que con ella en la caſa, por
18 que eſcondiò à los menſageros, que embiamos. Y
decierto vós guarda-os del anatema; por que no
ſeays deſtruydos y tomeys del anathema: y pongays
19 à real de Iſraël por anathema, y conturbeis à èl. Y
toda plata y oro, y atuendos de arambre, y hierro,
20 ſantidad èl à .A.: (à) theſoro de .A. entrará. Y aub-
lò el pueblo, y tañeron con las cornetas: y fue
como oir el pueblo à voz de la corneta: y aubláron
el pueblo aublacion grande, y cayo el muro en ſu lugar,
y ſubiò el pueblo à la ciudad, varon à ſu encuentro, y
21 prendieron à la ciudad. Y deſtruyeron à todo lo que en
la ciudad; de varon y haſta muger, de moço y haſta vie-
22 jo: y haſta buey, y carnero, y aſno, à hilo de eſpada. Y
à dos los varones los eſculcantes a la tierra, dixo Jeo-
ſuah, venid à caſa de la muger la meſonera: y ſacad de
alli à la muger, y à todo lo que à ella; como juraſtes à
23 ella. Y viniéron los moços los eſculcantes, y ſacáron à
Rahâb, y à ſu padre, y à ſu madre, y à ſus hermanos, y à
todo lo que à ella, y à todos ſus linages ſacáron: y pu-
24 ſieronlos fuera del real de Iſraël. Y la ciudad ardieron
en fuego, y todo lo que en ella: ſalvo la plata y el oro y
atuendos del arambre y el hierro; dieron à theſoro de
25 caſa de .A.. Y à Rahâb la meſonera, y à caſa de ſu
padre, y à todo lo que à ella aviviguó Jeoſuah; y eſtuvo
entre Iſraël haſta el dia el eſte: por que eſcondiò à los
menſageros que embiò Jeoſuah para eſculcár à Jerihó.
26 Y conjurò Jeoſuah, en la hora la eſſa por dezir: mal-
dito el varon delante .A. que ſe levantáre y fraguáre
a la ciudad la eſta à Jerihò, en ſu primogenito la aci-
27 miénte, y en ſu menor levánte ſus puertas. Y fue
.A. con Jeoſuah: y fue ſu fama en toda la tierra.

CAP. 7.

V 1 Y Falſáron hijos de Iſraël falſía en el anat-
hema: y tomo Hachan hijo de Karmi

4 פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים
ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום
השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו
ה בשופרות: והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את בשמעכם קרי
קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה
6 חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא
יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את
ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
7 יובלים לפני ארון יהוה: ויאמרו אל העם עברו וסבו ויאמר קרי
8 את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ויהי כאמר
יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
9 וארון ברית יהוה הלך אחריהם: והחלוץ הלך
לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי תוקעי קרי
י הארון הלוך ותקוע בשופרות: ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא
מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם:
11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו
12 המחנה וילינו במחנה: וישכם יהושע בבקר
13 וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך
ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך
14 אחרי ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות: ויסבו את הלוך קרי
העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו
טו ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר כעלות קרי
ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום
16 ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם
השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל
17 העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: והיתה העיר
חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את
18 המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם
פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה
19 ישראל לחרם ועכרתם אותו: וכל כסף וזהב וכלי
נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא:
כ וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את
קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את
21 העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה
מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב:
22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע
באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה
23 ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו
הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל:
24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב
כה וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת
רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה
יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה
את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו:
26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור
האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת
את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה:
27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: ליום ה
ז א וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי

בן־זבדי בן־זרח למטה יהודה מן־החרם ויחר־אף
יהוה בבני ישראל׃
2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם־
בית און מקדם לבית־אל ויאמר אליהם לאמר
עלו ורגלו את־הארץ ויעלו האנשים וירגלו את־
3 העי׃ וישבו אל־יהושע ויאמרו אליו אל־יעל
כל־העם כאלפים איש או כשלשת אלפים
איש יעלו ויכו את־העי אל־תיגע שמה את־
4 כל־העם כי מעט המה׃ ויעלו מן־העם
שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני
אנשי העי׃ ויכו מהם אנשי העי כשלשים ה
וששה איש וירדפום לפני השער עד־
השברים ויכום במורד וימס לבב־העם ויהי למים׃
6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על־פניו ארצה
לפני ארון יהוה עד־הערב הוא וזקני ישראל
7 ויעלו עפר על־ראשם׃ ויאמר יהושע אהה
אדני יהוה למה העברת העביר את־העם הזה
את־הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו
8 הואלנו ונשב בעבר הירדן׃ בי אדני מה אמר
אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו׃
9 וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו
והכריתו את־שמנו מן־הארץ ומה־תעשה לשמך
ליום ו הגדול׃ * ויאמר יהוה אל־יהושע
11 קם לך למה זה אתה נפל על־פניך׃ חטא
ישראל וגם עברו את־בריתי אשר צויתי אותם
וגם לקחו מן־החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם
12 שמו בכליהם׃ ולא יכלו בני ישראל לקום
לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו
לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם־לא תשמידו
13 החרם מקרבכם׃ קם קדש את־העם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך
ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד־הסירכם החרם
14 מקרבכם׃ ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט
אשר־ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה
אשר־ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו
יהוה יקרב לגברים׃ והיה הנלכד בחרם ישרף באש טו
אתו ואת־כל־אשר־לו כי עבר את־ברית יהוה וכי־
16 עשה נבלה בישראל׃ וישכם יהושע בבקר
17 ויקרב את־ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה׃ ויקרב
את־משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב
18 את־משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי׃ ויקרב את־
ביתו לגברים וילכד עכן בן־כרמי בן־זבדי בן־זרח
19 למטה יהודה׃ ויאמר יהושע אל־עכן בני שים־נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן־לו תודה והגד־נא
לי מה עשית אל־תכחד ממני׃ ויען עכן את־ כ
יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי
וארא קרי 21 ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ ואראה בשלל
אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף
ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם
ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף
ליום ז 22 תחתיה׃ * וישלח יהושע מלאכים וירצו
האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה׃
23 ויקחום מתוך האהל ויבאום אל־יהושע
24 ואל כל־בני ישראל ויצקם לפני יהוה׃ ויקח
יהושע את־עכן בן־זרח ואת־הכסף ואת־האדרת
ואת־לשון הזהב ואת־בניו ואת־בנתיו ואת־שורו
ואת

hijo de Zabdi hijo de Zérah de tribo de Je-
hudá, del anathema, y ereciò furor de .A. en
hijos de Iſraél. Y embiò Jeoſuah varones de 2
Jerihò al Ay, que cerca Bet Aven de Oriente
à Bet-el; y dixo a ellos por dezir, ſubid y eſcul-
cád a la tierra: y ſubieron los varones, y eſculca-
ron al Ay. Y tornáron à Jeoſuah y dixeron à èl, 3
no ſuba todo el pueblo; como dos mil varones,
o como tres mil varones; ſuban, y hièran al Ay:
no hagas canſár alli à todo el pueblo, que pocos
ellos. Y ſubièron del pueblo alli, como tres mil 4
varones: y huyeron delante varones del Ay. Y 5
hirieron dellos varones del Ay, como treynta y
ſeis varones; y perſiguieronlos delante la puerta
haſta Sebarim, y hirieronlos en la baxada: y deſ-
leyoſe coraçon del pueblo, y fue por aguas. Y 6
rompiò Jeoſuah ſus paños; y echóſe ſobre ſus fa-
ces à tierra, delante Arca de .A., haſta la tarde; èl
y viejos de Iſraél: y hizieron ſubir polvo ſobre
ſus cabeças. Y dixo Jeoſuah, Ah! .A. Dios, por 7
que hiziſte paſſár haziendo paſſár al pueblo el eſte a
el Jardèn, para dar à nós en poder del Emoréo,
para deperdernos?: y oxala envoluntáramos y eſtu-
vièramos allende del Jardèn. Ruego .A.: que di- 8
re? pues que bolviò Iſraél cerviz, delante ſus ene-
migos. Y oyrán el Kenaanéo, y todos morado- 9
res de la tierra, y rodearán ſobre nós, y tajáran
à nueſtro nombre de la tierra: y que harás à tu
nombre el grande?. * Y dixo .A. à Jeoſuah, le- 10 VI
vantate: por que eſto tu cayèn, ſobre tus faces?.
Pecó Iſraél; y tambien paſſáron à mi firmamento, 11
que encomendé à ellos: y tambien tomáron del a-
nathema, y tambien hurtáron, y tambien negá-
ron, y tambien puſiéron en ſus atuendos. Y no 12
podrán hijos de Iſraél para levantarſe delante ſus
enemigos; cerviz bolverán delante ſus enemigos,
que fueron por anathema: no añadiré para ſer con
vós, ſino hizierdes deſtruir el anathema de entre
vós. Levantate aplaza al pueblo, y dirás, ſed a- 13
plazados para mañana · que aſſi dixo .A. Dios de
Iſraél, anathema entre ti Iſraél, no podrás levan-
tarte delante tus enemigos, haſta vueſtro quitar el
anathema de entre vós. Y llegarvoſeys por la 14
mañana à vueſtros tribos: y ſerá el tribo que lo
prendiére .A., llegará à linages; y el linage que
lo prendiére .A. llegará à caſas; y la caſa que la
prendiére .A. llegará à varones. Y ſerá el preſo 15
con el anathema ſerá ardido en el fuego, èl y to-
do lo que à èl: que paſſó à firmamento de .A., y
que hizo vileza en Iſraél. Y madrugò Jeoſuah 16
por la mañana, y llegò à Iſraél à ſus tribos: y
fue preſo tribo de Jehudá. Y llegò à linage de 17
Jeudá; y prendiò à linage del Zarhi: y llegò à
linage del Zarhi à los varones, y fue preſo Zab-
di. Y llegò à ſu caſa à los varones: y fue 18
preſo Achán hijo de Karmì hijo de Zabdi hijo
de Zerah, de tribo de Jeudá. Y dixo Jeoſuah 19
à Achán; mi hijo pon ahora honra à .A. Dios
de Iſraél, y da à èl manifeſtacion: y denuncia
ahora à mi que hiziſte, no nieges de mi. Y reſ- 20
pondiò Achán à Jeoſuah, y dixo: decierto yo
pequé à .A. Dios de Iſraél, y como eſto y
como eſto hize. Y vide en el deſpojo manta 21
de Babel una buena, y dozientos peſos de
plata, y lengua de oro una cincuenta pe-
ſos ſu peſo; y codicielos y tomelos: y he
ellos eſcondidos en la tierra entre mi tien-
da, y la plata debaxo della. * Y em- 22 VII
biò Jeoſuah menſageros, y corrieron à la
tienda: y he eſcondida en ſu tienda, y
la plata debaxo della. Y tomáronlos de 23
entre la tienda, y truxèronlos à Jeoſuah, y
à todos hijos de Iſraél: y paráronlos delan-
te .A.. Y tomó Jeoſuah à Achán hijo de Zè- 24
rah, y a la plata, a y la manta, y à lengua del
oro, y à ſus hijos, y à ſus hijas, y à ſu buey,
y

y à ſu aſno, y à ſu oveja, y à ſu tienda, y à todo lo
que à él; y todo Iſraél con èl: y ſubieron à ellos à val-
25 le de Achòr. Y dixo Jeoſuah, por que nós conturbaſ-
te, conturbete .A. en el dia el eſte: y apredeáron à él
todo Iſraél (con) piedra, y ardieron à ellos en el fue-
26 go, y apedreáron à ellos con las piedras. Y levantáron
ſobre èl, monton de piedras grande, haſta el dia el eſte;
y tornò .A. de ira de ſu furor: por tanro llamò nom-
bre del lugar el eſſe, Emek Achòr; haſta el dia el eſte.

CAP. 8.

P.2. 1 Y Dixo .A. a Jeoſuah, no temas y no ſêas quebranta-
do; toma contigo à todo pueblo de la pelêa, y le-
vantate ſube al Ay: vè di en tu mano à Rey del Ay,
2 y à ſu pueblo, y à ſu ciudad, y a ſu tierra. Y harás al Ay
y a ſu Rey, como hiziſte a Jerihó y à ſu Rey; ſalvo ſu
deſpojo, y ſu quatropêa, preareys a vós: pon à ti cela-
3 da à la ciudad de tras della. Y levantoſe Jeoſuah y to-
do pueblo de la pelêa, para ſubir al Ay: y eſcogió Jeo-
ſuah treinta mil varones barraganes del fonſado, y
4 embiólos de noche. Y encomendò à ellos por dezir;
ved vós aceladantes à la ciudad detras de la ciudad, no
vos alexeys de la ciudad mucho: y ſereys todos vós
5 aparejados. Y yo y todo el pueblo que conmigo, nos
llegaremos à la ciudad: y ſerá quando ſaliéren à nues-
tro encuentro como en la primera (VEZ;) y huyremos
6 de delante dellos. Y ſaldrán tras nós haſta nueſtro ar-
rancár à ellos de la ciudad; que dirán huyentes delan-
te nós como en la primera (vez:) y huyremos delante
7 dellos. Y vós, vos levantareys de la celada, y deſterrareys
à la ciudad: y darlaha .A. vueſtro Dios en vueſtra ma-
8 no. Y ſerá como vueſtro prender à la ciudad, encen-
dereys à la ciudad en el fuego, como palabra de .A. ha-
9 reys: ved encomendé à vós. Y embiòlos Jeoſuah, y
anduviéron à la celada; y eſtuvièron entre Bet-el, y
entre el Ay, del Occidente al Ay: y maniò Jeoſuah en
10 la noche la eſſa, entre el pueblo. Y madrugó Jeoſuah
por la mañana; y contó al pueblo: y ſubiò él y viejos
11 de Iſraél, delante el pueblo, al Ay. Y todo el pueblo de
la pelêa que con él, ſubieron y llegáronſe, y viniéron
eſcuentra la ciudad: y poſáron de Septentrion al Ay,
12 y el valle entre él, y entre el Ay. Y tomò como cinco
mil varones: y puſo à ellos celada entre Bet-el, y entre
13 el Ay, del Occidente à Ay. Y puſiéron el pueblo à to-
do el real que de Septentrion à la ciudad, y à ſu celada
de Occidente à la ciudad: y anduvo Jeoſuah en la noche
14 la eſſa entre el valle. Y fue como ver Rey del Ay, y
apreſuráron y madrugáron, y ſalièron varones de la ciu-
dad a encuentro de Iſraél à la pelèa, él y todo ſu pueb-
lo al plazo, delante la llanura: y él no ſupo, que cela-
15 da à él detras de la ciudad. Y fueron llagados Jeoſuah
y todo Iſraél delante dellos: y huyeron carrera del de-
16 ſierto. Y fueron juntados todo el pueblo que en el Ay,
para perſeguir tras ellos: y perſiguieron tras Jeoſuah, y
17 arrancáronſe de la ciudad. Y no tue remanecido varon
en el Ay, y Bet-el, que no ſalieſſen tras Iſraél: y de-
18 xaron à la ciudad abierta, y perſiguieron tras Iſraél. Y
dixo .A. à Jeoſuah, tiende con la lança que en tu ma-
no à el Ay, que en tu mano la daré: y tendiò Jeoſuah
19 con la lança que en ſu mano, à la ciudad. Y la celada
ſe levantò preſto de ſu lugar, y corrieron como tender
ſu mano, y viniéron à la ciudad y prendieronla: y
20 apreſſuráron y encendieron à la ciudad en fuego. Y ca-
táron varones del Ay tras ellos, y vieron, y he ſubiò
humo de la ciudad à los cielos, y no fue en ellos po-
der para huìr aqui y aqui: y el pueblo el huyén al de-
21 ſierto, ſe voltó al perſiguidor. Y Jeoſuah y todo Iſraél
viéron que prendiò la celada à la ciudad, y que ſu-
biò humo de la ciudad: y tornáron y hirieron à varones
22 del Ay. Y eſtos ſalièron de la ciudad à ſu encuentro, y
fuèron à Iſraél en medio, eſtos de aqui, y eſtos de aqui:
y hirieron à ellos; haſta no remanecer à ellos, remaneci-
23 do y eſcapado. Y à Rey del Ay prendieron vivo: y
24 llegaron à él à Jeoſuah. Y fue como atemar Iſraél de
matar à todos moradores del Ay en él campo, en el
deſierto que los perſiguieron en èl, y cayeron todos
ellos à hilo de eſpada haſta atemarlos; y tornáron

ואת־חמרו ואת־צאנו ואת־אהלו ואת־כל־אשר־לו
כה וכל־ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע
מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל־
ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
25 ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה
מחרון אפו על־כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור
עד היום הזה:

לפ״ב ח

א ויאמר יהוה אל־יהושע אל־תירא ואל־תחת קח עמך
את כל־עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי
בידך את־מלך העי ואת־עמו ואת־עירו ואת־ארצו:
2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה
רק־שללה ובהמתה תבזו לכם שים־לך ארב לעיר
3 מאחריה: ויקם יהושע וכל־עם המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם
4 לילה: ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי
העיר אל־תרחיקו מן־העיר מאד והייתם כלכם
ה נכנים: ואני וכל־העם אשר אתי נקרב אל־העיר והיה
כי־יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם:
6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן־העיר כי יאמרו
7 נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם
תקמו מהאורב והורשתם את־העיר ונתנה יהוה
8 אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם את־העיר תציתו
את־העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם:
9 וישלחם יהושע וילכו אל־המארב וישבו בין בית־אל
ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך
י העם: וישכם יהושע בבקר ויפקד
את־העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי:
11 וכל־העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד
ביניו ק׳ 12 העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי: ויקח
כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית־אל
לעי ק׳ 13 ובין העי מים לעיר: וישימו העם את־כל־המחנה
אשר מצפון לעיר ואת־עקבו מים לעיר וילך יהושע
14 בלילה ההוא בתוך העמק: ויהי כראות מלך־העי
וימהרו וישכימו ויצאו אנשי־העיר לקראת־ישראל
למלחמה הוא וכל־עמו למועד לפני הערבה והוא
טו לא ידע כי־ארב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל־
16 ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ויזעקו כל־
בעי קרי העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע
17 וינתקו מן־העיר: ולא־נשאר איש בעי ובית אל
אשר לא־יצאו אחרי ישראל ויעזבו את־העיר
18 פתוחה וירדפו אחרי ישראל: ויאמר
יהוה אל־יהושע נטה בכידון אשר־בידך אל־העי
כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר־בידו אל־
19 העיר: והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות
ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את־העיר
כ באש: ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה
עשן העיר השמימה ולא־היה בהם ידים לנוס הנה
21 והנה והעם הנס המדבר נהפך אל־הרודף: ויהושע
וכל־ישראל ראו כי־לכד הארב את־העיר וכי עלה
22 עשן העיר וישבו ויכו את־אנשי העי: ואלה יצאו
מן־העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה
ואלה מזה ויכו אותם עד־בלתי השאיר־להם
23 שריד ופליט: ואת־מלך העי תפשו חי ויקרבו
24 אתו אל־יהושע: ויהי ככלות ישראל להרג את־
כל־ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו
פיסקא באמצע פסוק כלם לפי־חרב עד־תמם • וישבו

כל

כל־ישראל העי ויכו אתה לפי־חרב: ויהי כל־ כה
הנפלים ביום ההוא מאיש ועד־אשה שנים עשר
אלף כל אנשי העי: ויהושע לא־השיב ידו אשר 26
נטה בכידון עד אשר החרים את כל־ישבי העי: רק 27
הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר
יהוה אשר צוה את־יהושע: וישרף יהושע את־העי 28
וישימה תל־עולם שממה עד היום הזה: ואת־מלך 29
העי תלה על־העץ עד־עת הערב וכבוא השמש צוה
יהושע וירידו את־נבלתו מן־העץ וישליכו אותה אל־
פתח שער העיר ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום
הזה:
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר ל
עיבל: כאשר צוה משה עבד־יהוה את־בני ישראל 31
ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות
אשר לא־הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות
ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב־שם על־האבנים את 32
משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל־ 33
ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה
לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית־יהוה
כגר כאזרח חציו אל־מול הר־גרזים והחציו אל־מול
הר־עיבל כאשר צוה משה עבד־יהוה לברך את־
העם ישראל בראשנה: ואחרי־כן קרא את־כל־דברי 34
התורה הברכה והקללה ככל־הכתוב בספר
התורה: לא־היה דבר מכל אשר־צוה משה אשר לה
לא־קרא יהושע נגד כל־קהל ישראל והנשים והטף
והגר ההלך בקרבם: * ויהי כשמע כל־ א ט ליום ב
המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף
הים הגדול אל־מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני
הפרזי החוי והיבוסי: ויתקבצו יחדו להלחם עם־ 2
יהושע ועם־ישראל פה אחד: וישבי גבעון 3
שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם־ 4
המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים
לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים:
ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות ה
עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל־ 6
יהושע אל־המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל־איש
ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו־לנו ברית:
ויאמרו איש־ישראל אל־החוי אולי בקרבי אתה יושב 7 ויאמר ק
ואיך אכרות־לך ברית: ויאמרו אל־יהושע עבדיך 8
אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו:
ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם 9
יהוה אלהיך כי־שמענו שמעו ואת כל־אשר עשה
במצרים: ואת כל־אשר עשה לשני מלכי האמרי י
אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך־
הבשן אשר בעשתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל־ 11
ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו
לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה
כרתו־לנו ברית: זה לחמנו חם הצטידנו אתו 12
מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש
והיה נקדים: ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים 13
והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב
הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת־פי יהוה 14
לא שאלו: ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם טו
ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה 16
שלשת ימים אחרי אשר־כרתו להם ברית וישמעו
כי־קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים: ויסעו בני־ 17
ישראל

todo Iſraél al Ay, y hirièron à ella à tajo de eſpada.
Y fueron todos los cayentes en el dia el eſſe de varon 25
y haſta muger, doze mil: todos varones del Ay. Y Jeo 26
ſuah no hizo tornar ſu mano, que tendiò con la lança:
haſta que deſtruyó, à todos moradores del Ay. Solo la 27
quatropéa, y deſpojo de la ciudad la eſſa, preáron à
ellos Iſraél: como palabra de .A., que encomendó a
Jeoſuah. Y ardiò Jeoſuah al Ay: y puſola monton 28
perpetuo, deſſoladura; haſta el dia el eſte. Y à Rey del 29
Ay, colgò ſobre la horca, haſta hora de la tarde: y co-
mo ponerſe el Sol, encomendó Jeoſuah y hizièron de-
cender à ſu calabrina de la horca, y echaron à ella à
puerta de portal de la ciudad, y levantáron ſobre ella,
monton de piedras grande, haſta el dia el eſte. En-
tonces fraguó Jeoſuah ara à .A. Dios de Iſraél: en mon- 30
te de Ebal. Como encomendó Moſeh ſiervo de .A. à 31
hijos de Iſraél, como lo eſcrito en libro de Ley de Mo-
ſeh, ara de piedras enteras que no meciò ſobre ellas
hierro: y alçáron ſobre ella alçaciones à .A., y ſacrifi-
cáron paces. Y eſcriviò alli ſobre las piedras: à repeti- 32
cion de Ley de Moſeh, que eſcriviò delante hijos de
Iſraél. Y todo Iſraél, y ſus viejos, y alguaziles, y ſus 33
juezes, eſtantes de aqui y de aqui de la Arca, eſcuen-
tra los Sacerdotes los Levìtas, llevantes Arca de fir-
mamento de .A., como el peregrino, como el array-
gado, ſu mitad à eſcuentra monte de Guerizim, y ſu
mitad à eſcuentra monte de Ebál: como encomendó
Moſeh ſiervo de .A. para bendezir al pueblo de Iſraél
en la primería. Y deſpues aſſi leyó à todas palabras de 34
la Ley, la bendicion, y la maldicion: como todo lo
eſcrito en libro de la Ley. No fue coſa de todo lo 35
que encomendó Moſeh: que no leyèſſe Jeoſuah en-
frente toda compaña de Iſraél, y las mugeres, y la
familia, y el peregrino el andán entre ellos.

C A P. 9.

Y Fue como oìr todos los Reyes que allende del 1 II
Jardèn, en el monte y en la baxura, y en todo
puerto de la mar la grande, à eſcuentra el Leba-
nón: el Hitéo, y el Emorèo, el Kenaanèo, el Peri-
zéo, el Hivèo, y el Jebuſéo. Y fueron juntados au-
na para pelear con Jeoſuah, y con Iſraél: boca una. Y 2
moradores de Guibon oyeron, à lo que hizo Jeoſuah à 3
Jeriho, y al Ay. Y hizièron tambien ellos con arte, 4
y anduvièron y hizieronſe menſageros: y tomáron ſa-
cos viejos para ſus aſnos, y odres de vino, viejos, y
rotos y remendados. Y çapatos viejos y remendados 5
en ſus piés; y paños viejos ſobre ellos: y todo pan de
ſu vianda, ſeco fue mohoſo. Y anduvièron à Jeoſuah 6
al real al Guilgal: y dixèron à èl y à varones de Iſraél,
de tierra lexana venimos, y ahora tajad à nós firma-
mento. Y dixèron varon de Iſraél al Hivèo: quiça en- 7
tre mi tu eſtán, y como tajaré à ti firmamento?. Y 8
dixeron à Jeoſuah, tus ſiervos nós: y dixo à ellos Jeo-
ſuah; quien vós, y de donde veniſtes?. Y dixeron à 9
èl, de tierra lexana mucho vinieron tus ſiervos, por
nombre de .A. tu Dios: por que oímos ſu fama, y
à todo lo que hizo en Egypto. Y à todo lo que hi- 10
zo à dos Reyes del Emorèo, que allende del Jardèn:
à Sihon Rey de Heſbón, y à Og Rey del Baſſán,
que en Aſtarot. Y dixeron à nós nueſtros viejos, y 11
todos moradores de nueſtra tierra por dezir, tomad
en vueſtra mano vianda para la carrera, y andad à ſu
encuentro: y direys à ellos, vueſtros ſiervos nós, y
ahora tajad à nós firmamento. Eſte nueſtro pan, ca- 12
liente aviandamos à èl de nueſtras caſas, en dia de
nueſtro ſalir para andar à vós: y ahora he ſeco, y
fue mohoſo. Y eſtos odres de vino que hinchimos 13
nuevos, y he fueron rotos: y eſtos nueſtros paños
y nueſtros çapatos; ſe envegecieron de muchedumbre
de la carrera mucho. Y tomáron los varones de ſu 14
vianda: y à dicho de .A. no demandáron. Y hizo à 15
ellos Jeoſuah paz, y tajò à ellos firmamento para
aviviguarlos: y juráron à ellos, mayorales de la com-
paña. Y fue de fin de tres dias, deſpues que tajáron 16
à ellos firmamento: y oyeron que cercanos ellos à
èl, y entre él, ellos eſtantes. Y movieronſe hijos de 17
Iſ-

Iſraél, y viniéron à ſus ciudades en el dia el ter-
cero: y ſus ciudades Gibón, y Keſirá, y Beerót, y
18 Kiriát Jeraím. Y no los hirieron hijos de Iſraél, que
juráron à ellos mayorales de la compaña en .A. Dios
de Iſraél: y murmuráron toda la compaña ſobre los
19 mayorales. Y dixèron todos los mayorales à toda la
compaña; nós juramos à ellos en .A. Dios de Iſraél:
20 y ahora no podemos tocar en ellos. Eſto haremos
à ellos y haziendo vivir à ellos: y no ſerá ſobre nós
21 ſaña por el juramento que juramos à ellos. Y dixe-
ron à ellos los mayorales, vivan: y fueron tajantes
leñas, y apoſantes aguas à toda la compaña; como
22 habláron à ellos los mayorales. Y llamó à ellos Jeo-
ſuah, y habló à ellos por dezir: por que engañaſtes
à nós por dezir lexanos nós de vós mucho, y vós
23 entre nós eſtantes?. Y ahora malditos vós: y no
ſerá tajado de vós ſiervo, y tajantes leñas, y apo-
24 ſantes aguas para caſa de mi Dios. Y reſpondieron
à Jeoſuah y dixeron, que denunciar fue denunciado
à tus ſiervos, à lo que encomendò .A. tu Dios à
Moſeh ſu ſiervo para dar à vós à toda la tierra, y
para deſtruìr à todos moradores de la tierra delante
vós: y temimos mucho por nueſtras almas delante
25 vós, y hizimos a la coſa la eſta. Y ahora he nós en tu
mano: como lo bueno, y como lo derecho en tus
26 ojos para hazer à nós, haze. Y hizo à ellos aſſi: y
eſcapò à ellos de mano de hijos de Iſraél, y no los
27 matáron. Y diolos Jeoſuah en el dla el eſſe (por) ta-
jantes leñas y apoſántes aguas à la compaña: y à Ara
de .A., haſta el dia el eſte, al lugar que eſcogiére.

C A P. 10.

III 1 Y Fue como oìr Adoni-zédek Rey de Jeruſalaim,
que prendiò Jeoſuah al Ay y deſtruyola, como
hizo à Jerihó y à ſu Rey, aſſi hizo al Ay, y à
ſu Rey: y que ſe apaziguáron moradores de Gibòn
2 con Iſraél, y fueron entre ellos. Y temiéron mu-
cho, que ciudad grande Gibón, como una de ciu-
dades del reyno: y que ella grande mas que el 'Ay,
3 y todos ſus varones barraganes. Y embiò Adoni-
zèdek Rey de Jeruſalaim, à Oám Rey de Hebrón:
y à Pirám Rey de Jarmut, y à Jafía Rey de Lachís,
4 y à Debir Rey de Eglón por dezir. Subid à mi,
y ayudadme; y hirámos à Gibón: que hizo paz
5 con Jeoſuah y con hijos de Iſraél. Y juntáronſe y
ſubieron cinco Reyes del Emorèo, Rey de Jeruſa-
laim, Rey de Hebròn, Rey de Jarmut, Rey de
Lachìs, Rey de Eglón, ellos y todos ſus reales: y
6 poſáron cerca Gibón, y peleáron contra ella. Y
embiáron varones de Gibón à Jeoſuah al real al
Gilgal por dezir; no afloxes tus manos de tus ſier-
vos: ſube à nós aìna y ſalva à nós, y ayúdanos;
que fueron juntados contra nós todos Reyes del
7 Emoréo, moradores del monte. Y ſubiò Jeoſuah
del Gilgal, èl y todo pueblo de la pelêa con èl;
8 y todos valientes del fonſado. Y dixo .A. à Jeo-
ſuah no temas dellos, que en tu mano los di: no
9 eſtará varon dellos delante ti. Y vino à ellos Jeo-
ſuah ſupitamente: toda la noche ſubiò del Gilgal.
10 Y conſumiólos .A. delante Iſraél, y hiriólos heri-
da grande en Gibón: y perſiguiólos carrera de ſu-
bida de Bet-horón, y hiriólos haſta Azeká, y haſta
11 Makedá. Y fue en ſu huír delante Iſraél, ellos
en baxada de Bet-horón, y .A. echó ſobre ellos
piedras grandes de los eielos, haſta Azeká, y
muriéron: muchos (los) que murièron con pied-
ras del pedriſco, mas de los que matáron hijos
12 de hſraél con eſpada. Entonces hablò Jeoſuah à
.A., en dia de dar .A. al Emorèo delante hijos
de Iſraél: y dixo à ojos de Iſraél, Sol en Gibòn
13 eſpèra, y Luna en valle de Ayalón. Y eſperò el
Sol, y la Luna ſe detuvo; haſta que ſe vengáſſe
gente (de) ſus enemigos; decierto ella eſcrita ſobre
libro del Jaſár: y paroſe el Sol en mitad de los cie-
los, y no apreſſurò para ponerſe como dia cumplido.
14 Y no fue como el dia el eſſe delante èl, ni empos dèl;

יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן
18 וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת יְעָרִים׃ וְלֹא הִכּוּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי
19 יִשְׂרָאֵל וַיִּלֹּנוּ כָל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂיאִים׃ וַיֹּאמְרוּ כָל־
הַנְּשִׂיאִים אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בַּיהוָה
כ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם׃ זֹאת
נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהַחֲיֵה אוֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה עָלֵינוּ קֶצֶף
21 עַל־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם
הַנְּשִׂיאִים יִחְיוּ וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְכָל־
22 הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂיאִים׃ וַיִּקְרָא לָהֶם
יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר
רְחוֹקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ יֹשְׁבִים׃
23 וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־יִכָּרֵת מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים
24 וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְבֵית אֱלֹהָי׃ וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ
כִּי הֻגֵּד הֻגַּד לַעֲבָדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ לָתֵת לָכֶם אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וּלְהַשְׁמִיד אֶת־
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַנִּירָא מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵינוּ
כה מִפְּנֵיכֶם וַנַּעֲשֵׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וְעַתָּה הִנְנוּ בְיָדֶךָ
26 כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם
27 כֵּן וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא הֲרָגוּם׃ וַיִּתְּנֵם
יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לָעֵדָה
וּלְמִזְבַּח יְהוָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר׃
ליום ג י א וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנִי־צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַםִ כִּי־
לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעַי וַיַּחֲרִימָהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִירִיחוֹ
וּלְמַלְכָּהּ כֵּן־עָשָׂה לָעַי וּלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי
2 גִבְעוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְּקִרְבָּם׃ וַיִּירְאוּ מְאֹד כִּי עִיר
גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי הַמַּמְלָכָה וְכִי הִיא גְדוֹלָה
3 מִן־הָעַי וְכָל־אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים׃ וַיִּשְׁלַח אֲדֹנִי־צֶדֶק
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַםִ אֶל־הוֹהָם מֶלֶךְ־חֶבְרוֹן וְאֶל־
פִּרְאָם מֶלֶךְ־יַרְמוּת וְאֶל־יָפִיעַ מֶלֶךְ־לָכִישׁ וְאֶל־
4 דְּבִיר מֶלֶךְ־עֶגְלוֹן לֵאמֹר׃ עֲלוּ־אֵלַי וְעִזְרֻנִי וְנַכֶּה
אֶת־גִּבְעוֹן כִּי־הִשְׁלִימָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ה וַיֵּאָסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת׀ מַלְכֵי הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַםִ
מֶלֶךְ־חֶבְרוֹן מֶלֶךְ־יַרְמוּת מֶלֶךְ־לָכִישׁ מֶלֶךְ־עֶגְלוֹן
הֵם וְכָל־מַחֲנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ עַל־גִּבְעוֹן וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃
6 וַיִּשְׁלְחוּ אַנְשֵׁי גִבְעוֹן אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה
לֵאמֹר אַל־תֶּרֶף יָדֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ עֲלֵה אֵלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹשִׁיעָה לָּנוּ וְעָזְרֵנוּ כִּי נִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ כָּל־מַלְכֵי
7 הָאֱמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר׃ וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן־הַגִּלְגָּל הוּא
וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכֹל גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא
יחידי מֵהֶם כִּי בְיָדְךָ נְתַתִּים לֹא־יַעֲמֹד אִישׁ מֵהֶם בְּפָנֶיךָ׃
9 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פִּתְאֹם כָּל־הַלַּיְלָה עָלָה מִן־
י הַגִּלְגָּל׃ וַיְהֻמֵּם יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם מַכָּה־
גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם דֶּרֶךְ מַעֲלֵה בֵית־חוֹרֹן
11 וַיַּכֵּם עַד־עֲזֵקָה וְעַד־מַקֵּדָה׃ וַיְהִי בְּנֻסָם׀ מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרַד בֵּית־חוֹרֹן וַיהוָה הִשְׁלִיךְ
עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם עַד־עֲזֵקָה וַיָּמֻתוּ
רַבִּים אֲשֶׁר־מֵתוּ בְּאַבְנֵי הַבָּרָד מֵאֲשֶׁר הָרְגוּ בְּנֵי
יב יִשְׂרָאֵל בֶּחָרֶב׃ אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ
לַיהוָה בְּיוֹם תֵּת יְהוָה אֶת־הָאֱמֹרִי לִפְנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר׀ לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם
13 וְיָרֵחַ בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן׃ וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמָד עַד־
יִקֹּם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא־הִיא כְתוּבָה עַל־סֵפֶר
הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָץ
14 לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים׃ וְלֹא הָיָה כַּיּוֹם הַהוּא לְפָנָיו וְאַחֲרָיו

לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל׃
טו וישב יהושע וכל־ישראל עמו אל־המחנה
16 הגלגלה׃ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו
17 במערה במקדה׃ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת
18 המלכים נחבאים במערה במקדה׃ ויאמר יהושע
גלו אבנים גדלות אל־פי המערה והפקידו עליה
19 אנשים לשמרם׃ ואתם אל־תעמדו רדפו אחרי
איביכם וזנבתם אותם אל־תתנום לבוא אל־עריהם
כ כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם׃ ויהי ככלות יהושע
ובני ישראל להכתם מכה גדלה־מאד עד־תמם
21 והשרידים שרדו מהם ויבאו אל־ערי המבצר׃ וישבו
כל־העם אל־המחנה אל־יהושע מקדה בשלום לא־
22 חרץ לבני ישראל לאיש את־לשנו׃ ויאמר יהושע
פתחו את־פי המערה והוציאו אלי את־חמשת
ליוסף 23 המלכים האלה מן־המערה׃ * ויעשו כן ויוציאו אליו
את־חמשת המלכים האלה מן־המערה את מלך
ירושלם את־מלך חברון את־מלך ירמות את־מלך
24 לכיש את־מלך עגלון׃ ויהי כהוציאם את־המלכים
האלה אל־יהושע ויקרא יהושע אל־כל־איש ישראל
ויאמר אל־קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו
שימו את־רגליכם על־צוארי המלכים האלה ויקרבו
כה וישימו את־רגליהם על־צואריהם׃ ויאמר אליהם
יהושע אל־תיראו ואל־תחתו חזקו ואמצו כי ככה
יעשה יהוה לכל־איביכם אשר אתם נלחמים
26 אותם׃ ויכם יהושע אחרי־כן וימיתם ויתלם על
חמשה עצים ויהיו תלוים על־העצים עד־הערב׃
27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע ויורידום מעל
העצים וישלכם אל־המערה אשר נחבאו־שם וישמו
אבנים גדלות על־פי המערה עד־עצם היום הזה׃
28 ואת־מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה
לפי־חרב ואת־מלכה החרם אותם ואת־כל־הנפש
אשר־בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר
29 עשה למלך יריחו׃ ויעבר יהושע וכל־ישראל
ל עמו ממקדה לבנה וילחם עם־לבנה׃ ויתן יהוה גם־
אותה ביד ישראל ואת־מלכה ויכה לפי־חרב ואת־
כל־הנפש אשר־בה לא־השאיר בה שריד ויעש
31 למלכה כאשר עשה למלך יריחו׃ ויעבר
יהושע וכל־ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה
32 וילחם בה׃ ויתן יהוה את־לכיש ביד ישראל וילכדה
ביום השני ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה
33 ככל אשר־עשה ללבנה׃ אז עלה הרם מלך
גזר לעזר את־לכיש ויכהו יהושע ואת־עמו עד־בלתי
34 השאיר־לו שריד׃ ויעבר יהושע וכל־
ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה׃
לה וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי־חרב ואת כל־הנפש
אשר־בה ביום ההוא החרים ככל אשר־עשה
36 ללכיש׃ ויעל יהושע וכל־ישראל עמו
37 מעגלונה חברונה וילחמו עליה׃ וילכדוה ויכוה־
לפי־חרב ואת־מלכה ואת־כל־עריה ואת־כל־
הנפש אשר־בה לא־השאיר שריד ככל אשר־עשה
לעגלון ויחרם אותה ואת־כל־הנפש אשר־בה׃
38 וישב יהושע וכל־ישראל עמו דבירה
39 וילחם עליה׃ וילכדה ואת־מלכה ואת־כל־עריה
ויכום לפי־חרב ויחרימו את־כל־נפש אשר־בה לא
השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן־עשה לדברה
ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה׃

ויכה

por oìr .A. en voz de varon : que .A. peleò por
Iſraél. Y tornò Jeoſuah y todo Iſraél con él; al
real al Gilgal. Y huyeron cinco los Reyes los 15
eſtos : y eſcondieronſe en la lapa en Makedá. Y 16
fue denunciado à Jeoſuah por dezir: fueron halla- 17
dos cinco los Reyes eſcondidos en la lapa en
Makedá. Y dixo Jeoſuah, rebolved piedras gran-
des ſobre boca de la lapa : y diputad ſobre ella 18
varones para guardarlos. Y vós no vos deten-
gays, perſeguid tras vueſtros enemigos, y deſco- 19
leareys à ellos : no los dexeys à venir à ſus ciu-
dades, que los diò .A. vueſtro Dios en vueſtra
mano. Y fue como atemár Jeoſuah y hijos de Iſ-
raél de herirlos herida grande mucho haſta ate- 20
marlos: y los remanecidos que remanecieron del-
los, y vinieron à ciudades de la encaſtilladura.
Y tornáron todo el pueblo al real à Jeoſuah à Ma-
kedá, en paz: no aguzó (péro) contra hijos de Iſraél 21
a varon à ſu lengua. Y dixo Jeoſuah abrid à boca
de la lapa: y ſacad à mi à cinco los Reyes los 22
eſtos de la lapa. * Y hiziéron aſſi, y ſacáron à
él à cinco los Reyes los eſtos de la lapa: à Rey de 23 IV
Jeruſalaim, à Rey de Hebròn, à Rey de Jarmùt,
à Rey de Lachìs, à Rey de Eglòn. Y fue como
ſu ſacár a los Reyes los eſtos à Jeoſuah; y llamo Jeo- 24
ſuah à todo varon de Iſraél, y dixo à mayorales
de varones de la peléa, que andáron con él; lle-
gad, poned a vueſtros piès ſobre cervizes de los
Reyes los eſtos : y llegáronſe y puſieron à ſus
piès ſobre ſus cervizes. Y dixo à ellos Jeoſuah
no temays y no vós quebranteys : esforçadvos y 25
enfortecedvós; que aſſi hará .A. à todos vueſtros
enemigos, que vós peleantes con ellos. Y hiriò-
los Jeoſuah deſpues aſſi, y matólos, y colgólos 26
ſobre cinco horcas: y fueron colgados ſobre las
horcas haſta la tarde. Y fue ahora de ponerſe el
Sol, encomendó Jeoſuah y deſcendieronlos de 27
ſobre las horcas; y echáronlos en la lapa que fue-
ron eſcondidos alli : y puſieron piedras grandes
ſobre boca de la lapa; haſta miſmedad del dia el
eſte. Y à Makedá prendiò Jeoſuah en el dia el
eſſe y hirióla à tajo de eſpada, y à ſu Rey deſ- 28
truyó, à ellos y à toda la alma que en ella, no
hizo remanecer remanecido : y hizo à Rey de
Makedá como hizo à Rey de Jeriho. Y paſſó
Jeoſuah y todo Iſraél con él, de Makedá à Lib- 29
ná: y Peleó con Libná. Y dió .A. tambien à ella
en poder de Iſraél, y à ſu Rey, y hirióla à hilo de 30
eſpada, y à toda la alma que en ella, no hizo re-
manecer en ella remanecido: y hizo à ſu Rey como
hizo à Rey de Jerihó. Y paſſó Jeoſuah, y todo Iſ-
raél con él de Libná à Lachìs: y poſó cerca ella, y 31
peleó con ella. Y dió .A. à Lachìs en mano de
Iſraél, y prendiola en el dia el ſegundo; y hiriola 32
à hilo de eſpada, y à toda la alma que en ella:
como todo lo que hizo à Libná. Entonces ſubiò
Orám Rey de Gueſſer para ayudar à Lachìs: y hi- 33
riólo Jeoſuah, y à ſu pueblo, haſta no remanecer à
él remanecido. Y paſſó Jeoſuah y todo Iſraél con él
de Lachìs à Eglón : y poſaron cerca ella, y peleá- 34
ron contra ella. Y prendieronla en el dia el eſſe, y
hirieronla à hilo de eſpada, y à toda la alma que en 35
ella, en el dia el eſſe deſtruyó: como todo lo que
hizo à Lachìs. Y ſubiò Jeoſuah y todo Iſraél con
él de Eglón à Hebròn: y peleáron contra ella. Y 36
prendieronla, y hirieronla à hilo de eſpada, y à 37
ſu Rey y à todas ſus ciudades, y à toda la alma
que en ella, no hizo remanecer, remanecidó, como
todo lo que hizo à Eglón: y deſtruyó à ella, y à
toda la alma que en ella. Y tornó Jeoſuah y to-
do Iſraél con él à Debir : y peleó contra ella. 38
Y prendióla y à ſu Rey y à todas ſus ciudades,
y hirieronlas à tajo de eſpada, y deſtruyeron à 39
toda la alma que en ella, no hizo remanecer rema-
necido : como hizo à Hebrón, aſſi hizo à Debir
y à ſu Rey, y como hizo à Libná, y à ſu Rey.

Y

40 Y hiriò Jeoſuah à toda la tierra, el monte, y el Me-
ridion, y la baxura, y los vertederos, y à todos ſus
Reyes; no hizo remanecer remanecido: y à toda la
41 alma deſtruyó, como encomendò .A. Dios de Iſraél. Y
hiriólos Jeoſuah de Kades Barnêa y haſta Azá: y à
42 toda tierra de Goſſen, y haſta Gibon. Y à todos
los Reyes los eſtos y à ſu tierra; prendió Jeoſuah
vez una: por que .A. Dios de Iſraél peleán por Iſraél.
43 Y bolviò Jeoſuah y todo Iſraél con él; al real al Gilgal.

C A P. 11.

V 1 Y Fue como oìr Jabin Rey de Hazór: y embiò à
Jobab Rey de Madón, y à Rey de Simrón, y
2 à Rey de Ahſaf. Y à los Reyes que de Sep-
tentrion, en el monte, y en la llanura, (a) Meridion
de Kinerót, y en la baxura: y en provincias de Dor
3 de Occidente. El Kenaanèo de Oriente, y de Oc-
cidente; y el Emoréo, y el Hitéo, y el Perizèo, y
el Jebuſéo, en el monte: y el Hivéo debaxo de Her-
4 món, en tierra de la Miſpá. Y ſalieron ellos y to-
dos ſus reales con ellos, pueblo mucho como arena
que ſobre orilla de la mar à muchedumbre: y cavallo
5 y quatregua mucho mucho. Y fueron aplazados
todos los Reyes los eſtos: y vinièron, y poſáron
6 auna ſobre Me-meróm para pelear con Iſraél. Y di-
xo .A. à Jeoſuah, no temas delante ellos; que ma-
ñana como la hora la eſta yo dan à todos ellos ma-
tados delante Iſraél: à ſus cavallos desraygarás, y à
7 ſus quatreguas arderás en fuego. Y vino Jeoſuah,
y todo pueblo de la pelêa con él contra ellos, ſobre
8 Me-meróm ſubito: y echáronſe en ellos. Y diólos
.A. en mano de Iſraél y hiriéronlos, y perſiguiéron-
los haſta Zidón grande, y haſta hoyos de aguas, y
haſta vega de Miſpè à Oriente; y hiriéronlos haſta
9 no remanecer à ellos remanecido. Y hizo à ellos
Jeoſuah como dixo à él .A. : à ſus cavallos desray-
10 gó, y à ſus quatreguas ardió en fuego. Y tornó
Jeoſuah en la hora la eſſa y prendió à Hazór, y à ſu
Rey hirió con eſpada: que Hazor de antes ella ca-
11 beça de todos los Reynos los eſtos. Y hiriéron à
toda la alma que en ella à tajo de eſpada, deſtruyen-
do, no fue remaneſcida ninguna alma: y à Hazór,
12 quemó en fuego. Y à todas ciudades de los Reyes
los eſtos, y à todos ſus Reyes prendió Jeoſuah, y
hiriólos, à hilo de eſpada, deſtruyò à ellos: como
13 encomendó Moſeh ſiervo de .A.. Solo todas las
ciudades las eſtantes en ſu fortaleza, no las ardió
14 Iſraél: ſolo à Hazór à ſus ſolas quemó Jeoſuah. Y
todo deſpojo de las ciudades las eſtas, y la quatro-
pêa; preáron à ellos hijos de Iſraél: ſalvo à todo el
hombre hirièron à tajo de eſpada, haſta ſu deſtruir
15 à ellos, no hiziéron remaneſcer ninguna alma. Co-
mo encomendó .A. à Moſeh ſu ſiervo; aſſi enco-
mendó Moſeh à Jeoſuah: y aſſi hizo Jeoſuah, no
quitó palabra de todo lo que encomendó .A. à Mo-
16 ſeh. Y tomò Jeoſuah à toda la tierra la eſta, el mon-
te, y à todo el Meridion, y à toda tierra del Goſſen,
y à la baxura, y à la llanura: y à monte de Iſraél, y
17 ſu baxura. Deſde el monte el liſo, el ſubien (a) Seir;
y haſta llanura de Gad, en vega del Lebanón, deba-
xo de monte de Hermón: y à todos ſus Reyes pren-
18 dió, y hiriólos y matólos. Dias muchos, hizo Jeoſuah
19 con todos los Reyes los eſtos, pelêa. No fue ciudad
que ſe pacificáſſe con hijos de Iſraél, ſalvo el Hivéo
moradores de Gibon: à lo todo tomáron en la pelêa.
20 Que de con .A. fue para enfortecer à ſu coraçon eſcu-
entra la pelêa con Iſraél, por deſtruirlos, por no ſer à
ellos piedad: ſalvo por deſtruirlos, como encomendó .A.
21 à Moſeh. Y vino Jeoſuah en la hora la eſſa y tajò à los
gigantes del monte, de Hebrón, de Debìr, de Anáb,
y de todo monte de Jeudá, y de todo monte de Iſ-
22 raèl: con ſus ciudades los deſtruyò Jeoſuah. No fue
remanecido gigantes, en tierra de hijos de Iſraèl: ſal-
vo en Azá, en Gat, y en Aſdod fueron remanecidos.
23 Y tomó Jeoſuah à toda la tierra como todo lo que
habló .A. à Moſeh; y dióla Jeoſuah por heredad

מ ויכה יהושע את-כל-הארץ ההר והנגב
והשפלה והאשדות ואת כל-מלכיהם לא השאיר
שריד ואת כל-הנשמה החרים כאשר צוה יהוה
41 אלהי ישראל: ויכם יהושע מקדש ברנע ועד-עזה
42 ואת כל-ארץ גשן ועד-גבעון: ואת כל-המלכים
האלה ואת-ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה
43 אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב יהושע וכל-
ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה:
ליום ה יא
א ויהי כשמע יבין מלך-חצור וישלח אל-יובב
2 מלך מדון ואל-מלך שמרון ואל-מלך אכשף: ואל-
המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות
3 ובשפלה ובנפות דור מים: הכנעני ממזרח ומים
והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת
4 חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל-מחניהם עמם
עם-רב כחול אשר על-שפת-הים לרב וסוס ורכב
ה רב-מאד: ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו
אל-מי מרום להלחם עם-ישראל:
6 ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מפניהם
כי-מחר כעת הזאת אנכי נתן את-כלם חללים לפני
ישראל את-סוסיהם תעקר ואת-מרכבתיהם תשרף
7 באש: ויבא יהושע וכל-עם המלחמה עמו עליהם
8 על-מי מרום פתאם ויפלו בהם: ויתנם יהוה ביד-
ישראל ויכום וירדפום עד-צידון רבה ועד משרפות
מים ועד-בקעת מצפה מזרחה ויכם עד-בלתי השאיר-
9 להם שריד: ויעש להם יהושע כאשר אמר-לו יהוה
את-סוסיהם עקר ואת-מרכבתיהם שרף באש:
י וישב יהושע בעת ההיא וילכד את-
חצור ואת-מלכה הכה בחרב כי-חצור לפנים היא
11 ראש כל-הממלכות האלה: ויכו את-כל-הנפש
אשר-בה לפי-חרב החרם לא נותר כל-נשמה ואת-
12 חצור שרף באש: ואת-כל-ערי המלכים האלה ואת-
כל-מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי-חרב החרים אותם
13 כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל-הערים העמדות
על-תלם לא שרפם ישראל זולתי את-חצור
14 לבדה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה
בזזו להם בני ישראל רק את-כל-האדם הכו לפי-חרב
טו עד-השמדם אותם לא השאירו כל-נשמה: כאשר
צוה יהוה את-משה עבדו כן-צוה משה את-יהושע
וכן עשה יהושע לא-הסיר דבר מכל אשר-צוה יהוה
16 את-משה: ויקח יהושע את-כל-הארץ הזאת ההר
ואת-כל-הנגב ואת כל-ארץ הגשן ואת-השפלה
17 ואת-הערבה ואת-הר ישראל ושפלתה: מן-ההר ושפלתוק׳
החלק העלה שעיר ועד-בעל גד בבקעת הלבנון
תחת הר-חרמון ואת כל-מלכיהם לכד ויכם וימיתם:
18 ימים רבים עשה יהושע את-כל-המלכים האלה
19 מלחמה: לא-היתה עיר אשר השלימה אל-בני
ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את-הכל לקחו
כ במלחמה: כי-מאת יהוה היתה לחזק את-לבם
לקראת המלחמה את-ישראל למען החרימם לבלתי
היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה
21 את-משה: ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת
את-הענקים מן-ההר מן-חברון מן-דבר מן-ענב ומכל
הר יהודה ומכל הר ישראל עם-עריהם החרימם
22 יהושע: לא-נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה
23 בגת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את-כל-הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל-משה ויתנה יהושע לנחלה
לישראל

לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה
ממלחמה:
ליוסו א יב ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני־ישראל וירשו את־
ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד־
2 הר חרמון וכל־הערבה מזרחה: סיחון מלך האמרי
הישב בחשבון משל מערוער אשר על־שפת־נחל
ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול
3 בני עמון: והערבה עד־ים כנרות מזרחה ועד ים
הערבה ים־המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן
4 תחת אשדות הפסגה: וגבול עוג מלך הבשן מיתר
ה הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: ומשל בהר
חרמון ובסלכה ובכל־הבשן עד־גבול הגשורי
6 והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך־חשבון: משה
עבד־יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד־יהוה
ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה:
7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע
ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת
הלבנון ועד־ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע
8 לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: בהר ובשפלה
ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי
הכנעני הפרזי החוי והיבוסי:

ליוסו 9 מלך ירחו אחד
מלך העי אשר־מצד בית־אל אחד:
י מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד:
11 מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד:
12 מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד:
13 מלך דבר אחד
מלך גדר אחד:
14 מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד:
טו מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד:
16 מלך מקדה אחד
מלך בית־אל אחד:
17 מלך תפוח אחד
מלך חפר אחד:
18 מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד:
19 מלך מדון אחד
מלך חצור אחד:
כ מלך שמרון מראון אחד
מלך אכשף אחד:
21 מלך תענך אחד
מלך מגדו אחד:
22 מלך קדש אחד
מלך־יקנעם לכרמל אחד:
23 מלך דור לנפת דור אחד
מלך־גוים לגלגל אחד:
24 מלך תרצה אחד
כל־מלכים שלשים ואחד:

לפ״ג א יג חצי הספר ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה
באת בימים והארץ נשארה הרבה־מאד לרשתה:
ב זאת הארץ הנשארת כל־גלילות הפלשתים וכל־
הגשורי

à Iſraél, como ſus repartimientos, á ſus tribos:
y la tierra ſe ſoſegó de peléa.

CAP. 12.

Y Eſtos Reyes de la tierra, que hirièron 1 VI
hijos de Iſraél, y heredáron à ſu tierra,
en allende del Jardèn a naciente del Sol:
de arroyo de Arnon, haſta monte de Her-
mòn, y toda la llanura a Oriente. Sihòn 2
Rey del Emorèo el eſtan en Hesbòn: podeſ-
tán de Aroèr, que cerca orilla de arroyo de
Arnòn, y entre el arroyo, y mitad del Gi-
lad; y haſta Jabok el arroyo, termino de hi-
jos de Amòn. Y la llanura haſta mar de Ki- 3
nerot à Oriente, y haſta mar de la llanura,
mar de la Sal à Oriente, carrera de Bet-ayſi-
mot: y del meridion, debaxo de vertederos
del Pisgá. Y termino de Og Rey del Baſſán 4
de reſto de los gigantes: el eſtán en Aſtarót
y en Edréi. Y podeſtava en monte de Her- 5
món, y en Salhá, y en todo el Baſſán
haſta termino del Geſurì, y el Maahatèo: y
mitad del Gilad; termino de Sihón Rey de
Hesbón. Moſeh ſiervo de .A. y hijos de Iſ- 6
raél los hirieron: y dióla Moſeh ſiervo de .A.
heredad à Reuben, y à Gad, y à mitad del
tribo de Menaſſe. Y eſtos Reyes de la tier- 7
ra, que hiriò Jeoſuah y hijos de Iſraél, al-
lende del Jardèn al Occidente; de Báal Gad en
véga del Lebanón, y haſta el monte el liſo
el ſubièn à Seìr: y diola Jeoſuah à tribos de
Iſraél heredad ſegun ſus partes. En el mon- 8
te, y en la baxura, y en la llanura, y en
los vertederos, y en el deſierto, y en el Me-
ridion: el Hitéo, el Emorèo, y el Kenaa-
nèo, el Perizèo, el Hivèo, y el Jebuſéo. * VII

Rey de Jerihó	uno:	9
Rey del Ay, que de lado de Bet-el,	uno.	
Rey de Jeruſalaim,	uno;	10
Rey de Hebròn,	uno.	
Rey de Jarmut,	uno;	11
Rey de Lachis,	uno.	
Rey de Eglòn,	uno;	12
Rey de Gèzer,	uno.	
Rey de Debir,	uno;	13
Rey de Gèder,	uno.	
Rey de Hormá,	uno;	14
Rey de Arád,	uno.	
Rey de Libná,	uno;	15
Rey de Adulám	uno.	
Rey de Makeda,	uno;	16
Rey de Bet-El,	uno.	
Rey de Tapùah,	uno;	17
Rey de Hèfer,	uno.	
Rey de Aphek,	uno;	18
Rey del Laſſaron,	uno.	
Rey de Madòn,	uno;	19
Rey de Hazòr,	uno.	
Rey de Simròn merón,	uno;	20
Rey de Agſaph,	uno.	
Rey de Táanah,	uno;	21
Rey de Megidò,	uno.	
Rey de Kèdes,	uno;	22
Rey de Jokneám del Karmèl,	uno.	
Rey de Dor de provincia de Dor,	uno:	23
Rey de gentes del Gilgal,	uno.	
Rey de Tirzá,	uno:	24

todos Reyes treinta y uno.

CAP. 13.

Y Jeoſuah viejo, entrado en los dias: y dixo 1 P.3.
.A. à èl; tu te envegeciſte, entraſte en
los dias; y (de) la tierra fue remanecida
mucho mucho para heredarla. Eſta la tierra la re- 2
manecida: todas comarcas de los Peliſteos, y todo
el

8 el Gueſurèo. Del Nilo, que ſobre faces de Egypto, y
haſta termino de Ekrón à Septentrion, del Kenaanèo
ſerá contado: Cinco duques de Peliſtéos, el Hazatéo,
y el Asdodéo, el Eskelonèo, el Guitéo, y el Ekronèo,
4 y los Avéos. Del Meridion, toda tierra del Kenaanèo
y la lapa, que à Zidonìtas, y haſta Aphéka: haſta ter-
5 mino del Emorèo. Y la tierra del Guiblì, y todo el Le-
banón de naciente del Sol, de Báal Gad, debaxo de
6 monte de Hermòn: haſta entrada de Hamát. Todos
moradores del monte, desde el Lebanón, haſta hoyos
de aguas, todos Sidonitas, yo los deſterrarè delante hi-
de Iſraél: ſalvo hazla caer à Iſraél en heredad, como te
7 encomendé. Y ahora reparte à la tierra la eſta en heredad
8 à nueve los tribos: y mitad del tribo de Menaſſé. Con
él el Reubenì y el Gadì tomáron ſu heredad: que diò à
ellos Moſeh aquende del Jardèn à Oriente; como diò à
9 ellos Moſeh ſiervo de .A.. Desde Aroér que cerca orilla
de arroyo de Arnòn, y la ciudad que en medio del ar-
10 royo, y toda la llanura de Medbá, haſta Dibon. Y to-
das ciudades de Sihòn Rey del Emorèo, que reynò en
11 Hesbòn: haſta termino de hijos de Amón. Y el Gilhad
y termino del Gueſſurì, y el Maahatì, y todo monte de
12 Hermón, y todo el Baſſán, haſta Salhá. Todo reyno
de Og en el Baſſán, que reynò en Aſtarót, y en Edréi:
él fue remanecido de reſto de los gigantes, y hiriòlos
13 Moſeh y deſterrólos. Y no deſterráron hijos de Iſraél
al Gueſſurì, y al Maachatì: y eſtuvo Gueſſúr, y Maa-
14 háth entre Iſtaél, haſta el dia el eſte. Solo à tribo del
Levì no dió heredad: ofrendas de .A. Dios de Iſraél el-
15 la ſu heredad como habló à él. Y diò Moſeh à tribo de
16 hijos de Reuben à ſus linages. Y fue à ellos el termino
de Aroér que cerca orilla de arroyo de Arnón, y la ciu-
dad que en medio del arroyo, y toda la llanura, haſta
17 Medbá. Hesbón y todas ſus ciudades, que en la llanu-
18 ra: Dibón, y Bamót Báal, y Bet Báal Meon. Y Jáaz y
19 Kedemót, y Mefáat. Y Kiriatáim y Sibmá, y Zéret
20 Aſáhar, en monte del valle. Y Bet-Peór y vertederos
21 de Pisga, y Bet-ayſimót. Y todas ciudades de la llanu-
ra, y todo reyno de Sihón Rey del Emorèo, que rey-
no en Hesbón: que hirió Moſeh à él, y à mayorales de
Midian, à Evi, y à Rékem, y à Zúr, y à Hùr y à Ré-
22 bah: ſeñores de Sihón moradores de la tierra. Y à Bil-
ham hijo de Beór el hechizero: matáron hijos de Iſraél
23 con la eſpada ſobre ſus matados. Y fue termino de hijos
de Reuben, el Jardèn y (SU) termino: eſta heredad de
hijos de Reuben à ſus linages, las ciudades y ſus aldeas.
24 Y diò Moſeh à tribo de Gad; à hijos de Gad à ſus lina-
25 ges. Y fue à ellos el termino; Jazèr y todas ciudades
del Gilad, y mitad de tierra de hijos de Amón: haſta
26 Aroér que ſobre faces de Rabá. Y desde Hesbón haſta
altura de la atalaya y Betonim: y de Mahanáim haſta
27 termino de Debir. Y en el valle Bet-aram, y Bet-Nim-
rá, y Sucót, y Septentrion, reſto de Reyno de Sihón
Rey de Hesbón, el Jardèn, y (SU) termino: haſta cabo
de mar de Kinéret de aquende del Jardèn, à Oriente.
28 Eſta heredad de hijos de Gad à ſus linages: las ciudades
29 y ſus aldeas. Y diò Moſeh à mitad de tribo de Menaſſé:
30 y fue à mitad de tribo de hijos de Menaſſé à ſus linages. Y
fue ſu termino de Mahanáim, todo el Baſſán todo reyno
de Og Rey del Baſſán, y todas aldeas de Jair que en el
31 Basſán, ſeſenta villas. Y mitad de Gilad, y Aſtarót y Ed-
réi, ciudades de reyno de Og en el Baſſán: à hijos de
Mahir hijo de Menaſſé, à mitad de hijos de Mahir à ſus
32 linages. Eſtos los que hizo heredar Moſeh en llanuras
33 de Moab: aquende de Jardèn de Jerihó a Oriente. Y
à tribo del Levì no diò Moſeh heredad: .A. Dios de
Iſraél el ſu heredad, como hablò à ellos.

CAP. 14.

1 Y Eſtos (LOS LUGARES) que heredáron hijos de Iſ-
raél en tierra de Kenaan: que hizièron heredar
à ellos Elazár el ſacerdote, y Jeoſuah hijo de
Nun, y cabeças de padres de los tribos à hijos de
2 Iſraél. Por ſuerte ſu heredad: como encomendó .A.
en mano de Moſeh para (DAR) à nueve los tribos
3 y mitad del tribó. Que dio Moſeh heredad de dos
los tribos, y mitad del tribo, de aquende del Jardèn:

3 הַגְּשׁוּרִי: מִן־הַשִּׁיחוֹר אֲשֶׁר ׀ עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל
עֶקְרוֹן צָפוֹנָה לַכְּנַעֲנִי תֵּחָשֵׁב חֲמֵשֶׁת ׀ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
הָעַזָּתִי וְהָאַשְׁדּוֹדִי הָאֶשְׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעַוִּים:
4 מִתֵּימָן כָּל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר לַצִּידֹנִים עַד־
ה אֲפֵקָה עַד גְּבוּל הָאֱמֹרִי: וְהָאָרֶץ הַגִּבְלִי וְכָל־הַלְּבָנוֹן
מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מִבַּעַל גָּד תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא
6 חֲמָת: כָּל־יֹשְׁבֵי הָהָר מִן־הַלְּבָנוֹן עַד־מִשְׂרְפֹת מַיִם כָּל־
צִידֹנִים אָנֹכִי אוֹרִישֵׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפִּלֶהָ
7 לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ: וְעַתָּה חַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים וַחֲצִי הַשֵּׁבֶט הַמְנַשֶּׁה:
8 עִמּוֹ הָרֻאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה:
9 מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר
י בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר מֵידְבָא עַד־דִּיבוֹן: וְכֹל עָרֵי
סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן עַד־גְּבוּל בְּנֵי
11 עַמּוֹן: וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכֹל הַר חֶרְמוֹן
12 וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה: כָּל־מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר־
מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרֶעִי הוּא נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים
13 וַיַּכֵּם מֹשֶׁה וַיֹּרִשֵׁם: וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגְּשׁוּרִי
וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד
14 הַיּוֹם הַזֶּה: רַק לְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אִשֵּׁי יְהוָה
טו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ: וַיִּתֵּן
16 מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם: וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־
17 הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר עַל־מֵידְבָא: חֶשְׁבּוֹן וְכָל־עָרֶיהָ אֲשֶׁר
18 בַּמִּישֹׁר דִּיבוֹן וּבָמוֹת בַּעַל וּבֵית בַּעַל מְעוֹן: וְיַהְצָה
19 וּקְדֵמֹת וּמֵפָעַת: וְקִרְיָתַיִם וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר
21 כ הָעֵמֶק: וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפִּסְגָּה וּבֵית הַיְשִׁמוֹת: וְכֹל
עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל־מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ
בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ ׀ וְאֶת־נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת־אֱוִי
וְאֶת־רֶקֶם וְאֶת־צוּר וְאֶת־חוּר וְאֶת־רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן
22 יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: וְאֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הַקּוֹסֵם הָרְגוּ בְנֵי־
23 יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב אֶל־חַלְלֵיהֶם: וַיְהִי גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן
וּגְבוּל זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
24 וְחַצְרֵיהֶן: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה־גָד לִבְנֵי־גָד
כה לְמִשְׁפְּחֹתָם: וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעְזֵר וְכָל־עָרֵי הַגִּלְעָד
וַחֲצִי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד־עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רַבָּה:
26 וּמֵחֶשְׁבּוֹן עַד־רָמַת הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים וּמִמַּחֲנַיִם עַד
27 גְּבוּל לִדְבִר: וּבָעֵמֶק בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה וְסֻכּוֹת
וְצָפוֹן יֶתֶר מַמְלְכוּת סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
28 עַד־קְצֵה יָם־כִּנֶּרֶת עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה: זֹאת נַחֲלַת
29 בְּנֵי־גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶם: וַיִּתֵּן
מֹשֶׁה לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה
ל לְמִשְׁפְּחוֹתָם: וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּחֲנַיִם כָּל־הַבָּשָׁן כָּל־
מַמְלְכוּת ׀ עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְכָל־חַוֺּת יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן
31 שִׁשִּׁים עִיר: וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרֶעִי עָרֵי
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן לִבְנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְנֵי־
32 מָכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם: אֵלֶּה אֲשֶׁר־נִחַל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת
33 מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ מִזְרָחָה: וּלְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא־
נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם:

יד א וְאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר נִחֲלוּ
אוֹתָם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת
2 הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּגוֹרַל נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה
3 יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה: כִּי־
נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן

4 וְלַלְוִיִּם לֹא־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם׃ כִּי־הָיוּ בְנֵי־יוֹסֵף שְׁנֵי
מַטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם וְלֹא־נָתְנוּ חֵלֶק לַלְוִיִּם בָּאָרֶץ כִּי
אִם־עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם׃
ה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחְלְקוּ
6 אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי אַתָּה
יָדַעְתָּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ
7 הָאֱלֹהִים עַל אֹדוֹתַי וְעַל אֹדוֹתֶיךָ בְּקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ בֶּן־
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִּשְׁלֹחַ מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה אֹתִי
מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וָאָשֵׁב אֹתוֹ דָּבָר כַּאֲשֶׁר
8 עִם־לְבָבִי׃ וְאַחַי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הִמְסִיו אֶת־לֵב הָעָם
9 וְאָנֹכִי מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהָי׃ וַיִּשָּׁבַע מֹשֶׁה בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרְכָה רַגְלְךָ בָּהּ לְךָ
תִהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאתָ אַחֲרֵי יְהוָה
י אֱלֹהָי׃ וְעַתָּה הִנֵּה הֶחֱיָה יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר זֶה
אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הָלַךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי
11 הַיּוֹם בֶּן־חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה׃ עוֹדֶנִּי הַיּוֹם חָזָק כַּאֲשֶׁר
בְּיוֹם שְׁלֹחַ אוֹתִי מֹשֶׁה כְּכֹחִי אָז וּכְכֹחִי עָתָּה
12 לַמִּלְחָמָה וְלָצֵאת וְלָבוֹא׃ וְעַתָּה תְּנָה־לִּי אֶת־הָהָר
הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אַתָּה שָׁמַעְתָּ
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־עֲנָקִים שָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצֻרוֹת אוּלַי
13 יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרַשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְבָרְכֵהוּ
14 יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה לְנַחֲלָה׃ עַל־
כֵּן הָיְתָה־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי לְנַחֲלָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
טו וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנִים קִרְיַת אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל בָּעֲנָקִים
טו א הוּא וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃ וַיְהִי
הַגּוֹרָל לְמַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם
2 מִדְבַּר־צִן נֶגְבָּה מִקְצֵה תֵימָן׃ וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֶגֶב
3 מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן־הַלָּשֹׁן הַפֹּנֶה נֶגְבָּה׃ וְיָצָא אֶל־
מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְעָלָה מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ
4 בַּרְנֵעַ וְעָבַר חֶצְרוֹן וְעָלָה אַדָּרָה וְנָסַב הַקַּרְקָעָה׃ וְעָבַר
עַצְמוֹנָה וְיָצָא נַחַל מִצְרַיִם וְהָיָה תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה
ה זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב׃ וּגְבוּל קֵדְמָה יָם הַמֶּלַח עַד־
קְצֵה הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה מִלְּשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה
6 הַיַּרְדֵּן׃ וְעָלָה הַגְּבוּל בֵּית חָגְלָה וְעָבַר מִצְּפוֹן לְבֵית
7 הָעֲרָבָה וְעָלָה הַגְּבוּל אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן׃ וְעָלָה
הַגְּבוּל ׀ דְּבִרָה מֵעֵמֶק עָכוֹר וְצָפוֹנָה פֹּנֶה אֶל־הַגִּלְגָּל
אֲשֶׁר־נֹכַח לְמַעֲלֵה אֲדֻמִּים אֲשֶׁר מִנֶּגֶב לַנָּחַל וְעָבַר
הַגְּבוּל אֶל־מֵי עֵין־שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו אֶל־עֵין רֹגֵל׃
8 וְעָלָה הַגְּבוּל גֵּי בֶן־הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנֶּגֶב הִיא
יְרוּשָׁלָ͏ִם וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵי־
9 הִנֹּם יָמָּה אֲשֶׁר בִּקְצֵה עֵמֶק־רְפָאִים צָפוֹנָה׃ וְתָאַר
הַגְּבוּל מֵרֹאשׁ הָהָר אֶל־מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ וְיָצָא אֶל־עָרֵי
י הַר־עֶפְרוֹן וְתָאַר הַגְּבוּל בַּעֲלָה הִיא קִרְיַת יְעָרִים׃ וְנָסַב
הַגְּבוּל מִבַּעֲלָה יָמָּה אֶל־הַר שֵׂעִיר וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף הַר־
יְעָרִים מִצָּפוֹנָה הִיא כְסָלוֹן וְיָרַד בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְעָבַר
11 תִּמְנָה׃ וְיָצָא הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף עֶקְרוֹן צָפוֹנָה וְתָאַר
הַגְּבוּל שִׁכְּרוֹנָה וְעָבַר הַר־הַבַּעֲלָה וְיָצָא יַבְנְאֵל וְהָיוּ
12 תֹּצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה׃ וּגְבוּל יָם הַיָּמָּה הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה
13 גְּבוּל בְּנֵי־יְהוּדָה סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וּלְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־
14 קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הָעֲנָק הִיא חֶבְרוֹן׃ וַיֹּרֶשׁ מִשָּׁם כָּלֵב
אֶת־שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֲנָק אֶת־שֵׁשַׁי וְאֶת־אֲחִימַן וְאֶת־
טו תַּלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק׃ וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל־יֹשְׁבֵי דְּבִר וְשֵׁם־דְּבִר

לפנים

y à los Levìtas no diò heredad entre ellos· Que fueron 4
hijos de Joſeph dos tribos, Menaſſé y Ephráim: y no
dieron parte à los Levìtas en la tierra, que ſolo ciuda-
des para eſtar, y ſus arrabales para ſus ganados, y para
ſus compras. Como encomendó .A. à Moſeh, aſſi hizié- 5
ron hijos de Iſraél: y repartieron a la tierra. Y llegáronſe 6
hijos de Jehudá à Jeoſuah en el Guilgal, y dixo à él Kaléb
hijo de Jephuné el Kenizéo: tu ſupiſte a la coſa que hab-
lò .A. à Moſeh varon del Dios ſobre mis cauſas, y ſobre
tus cauſas en Kades Barnéa. De edad de quarenta años 7
yo en embiar Moſeh ſiervo de .A. à mi de Kades Barnéa
para eſculcár à la tierra: y bolvì à él repueſta como con
mi coraçon. Y mis hermanos que ſubieron conmigo hi- 8
ziéron deſleìr à coraçon del pueblo; y yo cumplì empos
.A. mi Dios. Y jurò Moſeh en el dia el eſſe por dezir; 9
ſi no la tierra que piſó tu pié en ella, à ti ſerá por here-
dad, y à tus hijos haſta ſiempre: que cumpliſte empos
.A. mi Dios. Y ahora he aviviguó .A. à mi, como hab- 10
lò, eſtos quarenta y cinco años deſde entonces que
hablò .A. à la coſa la eſta à Moſeh, que anduvo Iſraél en
el deſierto: y ahora he yo oy de edad de ochenta y cin-
co años. Aun yo oy fuerte como en dia de embiar à 11
mi Moſeh, como mi fuerça entonces, aſſi mi fuerça
ahora· para la peléa, y para ſalir, y para entrar. Y aho- 12
ra dá à mi al monte el eſte que hablò .A. en el dia el eſſe:
que tu oíſte en el dia el eſſe que gigantes alli; y ciudades
grandes encaſtilladas, quiça ſerá .A. conmigo y deſter-
rarloshe, como hablò .A.. Y bendixolo Jeoſuah: y diò 13
à Hebron à Kaléb hijo de Jeſuné por heredad. Por tan- 14
to fue Hebron à Kalèb hijo de Jeſuné el kenizèo por he-
redad haſta el dia el eſte: por que cumplió empos .A.
Dios de Iſraél. Y nombre de Hebron de antes Kiriat- 15
arbá, el hombre el grande en los gigantes él: y la tierra
ſoſſegóſe de peléa.

CAP. 15.

Y Fue la ſuerte à tribo de hijos de Jehudá à ſus lina- 1 II
ges: a termino de Edom, deſierto de Zin à
Meridion de fin de Medio dia. Y fue à ellos el 2
termino de Medio dia, deſde cabo de mar de la ſal: deſ-
de la lengua (de la mar) la catán à Meridion. Y ſalía deſ- 3
de el Medio dia à ſubida de Akrabim, y paſſáva à Zin;
y ſubia deſde Meridion de Kades Barneá: y paſſáva à
Hezrón, y ſubia à Adar, y rodeava à Carcá. Y paſſáva 4
à Azmón, y ſalia à arroyo de Egypto; y eran ſalidas
del termino al Occidente: eſte ſerá à vós termino de
Meridion. Y termino de Oriente mar de la Sal, haſta 5
cabo del Jardèn: y termino à rincon de Septentrion de
lengua de la mar, de fin del Jardèn. Y ſubia el termino 6
à Bet-hoglá, y paſſáva deſde Septentrion à caſa de la lla-
nura: y ſubia el termino à Eben-bóan hijo de Reuben.
Y ſubia el termino à Debir, deſde valle de Ahór y à Sep 7
tentrion catán al Gilgal, que eſcuentra ſubida de Adu-
mim, que de Meridion del arroyo: y paſſáva el termi-
no à aguas de fuente de Sémes; y eran ſus ſalidas à fu-
ente de Roguel. Y ſubia el termino de valle de Beni- 8
nom à rincon del Jebuſéo de Meridion, ella Jeruſa-
laim: y ſubia el termino à cabeça del monte, que ſobre
faces de valle de Ynóm, al Occidente; que en cabo de
valle de los gigantes à Septentrion. Y rodeava el ter- 9
mino deſde cabeça del monte à fuente de aguas de Nef-
tóah, y ſalia à ciudades de monte de Efròn: y rodeava
el termino à Báal, ella Kiriat yearim. Y arrodeava el ter- 10
mino de Báal al Occidente, à monte de Seìr; y paſſáva
à rincon de monte de Jearim del Septentrion, ella Keſa-
lòn: y decendia à Bet-ſémes, y paſſáva à Timná. Y ſa- 11
lia el termino à rincon de Ekrón à Septentrion, y rodea-
va el termino à Sicròn; y paſſáva monte de Báal, y ſalia
à Jabneèl: y eran ſalidas del termino al mar. Y termino 12
del Occidente la mar la grande, y (su) termino: eſte
termino de hijos de Jehudá derredor à ſus linages. Y à 13
Kaleb hijo de Jeſuné diò parte entre hijos de Jehu-
dá; por dicho de .A. à Jeoſuah: à Kiriat-arba
padre del gigante, ella Hebrón. Y deſterrò de 14
alli Kalèb à tres hijos del gigante: à Seſſay y à Ahi-
man, y à Talmay hijos del gigante. Y ſubiò de 15
alli à moradores de Debir: y nombre de Debir

de

16 de antes Kiryat Séfer. Y dixo Kalèb el que hiriére
à Kiryat Séfer, y la prendiére: y darè à él à Agſá
17 mi hija por muger. Y prendiòla Otnièl hijo de
Kenaz hermano de Kalèb: y diò à él à Agſá ſu hija
18 por muger. Y fue en ſu venir y ſombayóla para
demandar de con ſu padre campo, y baxòſe de
19 ſobre el aſno: y dixo à ella Kaléb que à ti?. Y dixo,
dá à mi bendicion, que tierra de ſecura me diſte; y
darás à mi fuentes de aguas: y diò a ella a fuentes altas,
20 y a fuentes baxas. Eſta heredad de tribo de hijos de
21 Jehudá à ſus linages. Y fueron las ciudades de cabo de tribo de hijos de Jehudá a termino de
Edom en eridion: Kabzeél, y Eder, y Yagur.
22 23 Y Kiná, y Dimoná y Adada. Y Kédes y Hazòr,
24 25 y Ytnán. Zif y Télem y Bealót. Y Hazòr Hada-
26 tá, y Keriot; Hezrón, ella Hazòr. Amám, y
27 Semá, y oladá. Y Hızár G adá, y Hesmón, y
28 Bet-pálet. Y Hazar Sual, y Beer-ſéba, y Biziotiá.
29 30 Baalá, y Yim, y Azem. Y Eltolad y Keſil, y
31 32 Hormá. Y Ziclag, y Madmaná, y Sanſaná. Y
Lebaót, y Sylhím, y Ayn, y Rimon: todas ciu-
33 dades veinte y nueve y ſus aldeas. En la baxura:
34 Eſtaòl, y Sorá, y Asná. Y Zanóach y En-ganim;
35 Tapuah y Enam. Jarmut y Adulam, Sohò y Aze-
36 cá. Y Saaráim, y Aditáim, y Guederá y Guedero-
37 táim: ciudades quatorze y ſus aldeas. Senan, y
38 Hadaſá, y Migdal Gad. Y Dilán y el Mispe y
39 40 Jokteel. Lachìs y Boſcat y Eglòn. Y Kabòn y
41 Lahmas y Kitlis. Y Guederot bet Dagon, y Naa-
42 má y Makedá: ciudades deziſeys y ſus aldeas. Lib-
43 ná y Eter y Aſſán. E Yphtah, y Asna, y Neſib.
44 Y Keila y Achſib, y Mareſá; ciudades nueve y ſus
45 46 aldeas. Ekrón y ſus arrabales, y ſus aldeas. Des-
de Ekròn y al mar: todo lo que ſobre orilla de As-
47 dod, y ſus aldeas. Asdod, ſus arrabales y ſus al-
deas, Azá, ſus arrabales, y ſus aldeas, haſta ar-
royo de Egypto: y la mar la grande y (ſu) termino.
48 49 Y en el monte: Samir, y Jatir, y Sohò. Y Daná,
50 y Kiriat-ſaná, ella Debir. Y Anab y Eſtemó y
51 Anim. Y Goſſen y Holon y Gilò; ciudades onze
52 53 y ſus aldeas. Arab y Dumá y Eſán. Y Janum y
54 Bet-tapuah y Afeká. Y Humta, y Kiriat-arbá, el-
la Hebron, y Ziòr, ciudades nueve y ſus aldeas.
55 56 Maón, Karmel, y Zif y Jutá. Y Izreel y Jokdeam
57 y Zanóah. Kain, Guiba y Timná: ciudades diez y
58 59 ſus aldeas. Halhul, Bet-zur, y Guedor. Y Maa-
rat y Bet-anot y Eltekon: ciudades ſeis y ſus aldeas.
60 Kiriat-baal, ella Kiriat Jearim, y Rabá, ciuda-
61 des dos y ſus aldeas. En el deſierto caſa de la lla-
62 nura, Midin y Sehahá. Y el Nibſan y ciudad de
63 la Sal, y En Guédi: ciudades ſeis y ſus aldeas. Y
al Jebuſéo moradores de Jeruſalaim no pudieron hi-
jos de Jehudá deſterrarlos: y eſtuvo el Jebuſéo con
hijos de Jehudá en Jeruſalaim, haſta el dia el eſte.

CAP. 16.

III 1 Y Saliò la ſuerte de hijos de Joſeph de Jardén
de Jeriho à aguas de Jeriho a Oriente: el
deſierto ſubien de Jeriho en el monte de
2 Bet-El. Y ſalia de Bet-El à Luz: y paſſáva à
3 termino del Arki à Atarót. Y decendia à la mar
à termino del Jafletì, haſta termino det Bet-Ho
ron baxo, y haſta Guezer: y eran ſus ſalidas à la
4 mar. Y heredáron hijos de Joſeph, Menaſſé y
5 Ephráim. Y fue termino de hijos de Ephráim
à ſus linages: y fue termino de ſu heredad à
6 Oriente, Atrót Adar, haſta Bet Horón alta. Y
ſalia el termino à la mar à Migmetat de Septen-
trion, y rodeava el termino à Oriente (a) Taanat
7 Syló: y paſſáva à él, de-Oriente à Janóha. Y de-
cendia de Janóha Atarót y Naaráta: y encontrava
8 con Jerihò, y ſalia al Jardén. De Tapuah anda-
va el termino à mar, arroyo de Kana; y eran ſus
ſalidas à la mar: eſta heredad de tribo de hijos de
9 Ephraìm, à ſus linages. Y las ciudades las aparta-
das de hijos de Ephraìm, entre heredad de hijos de

15 לִפָנִים קִרְיַת־סֵפֶר׃ וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־יַכֶּה אֶת־קִרְיַת־
17 סֵפֶר וּלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתִּי לְאִשָּׁה׃ וַיִּלְכְּדָהּ
עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־עַכְסָה בִתּוֹ
18 לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי ׀ בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתֵהוּ לִשְׁאוֹל מֵאֵת־אָבִיהָ
שָׂדֶה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ׃
19 וַתֹּאמֶר תְּנָה־לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה לִי
גֻּלֹּת מָיִם וַיִּתֶּן־לָהּ אֵת גֻּלֹּת עִלִּיּוֹת וְאֵת גֻּלֹּת תַּחְתִּיּוֹת׃
21 כ זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיִּהְיוּ
הֶעָרִים מִקְצֵה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם בַּנֶּגְבָּה
23 22 קַבְצְאֵל וְעֵדֶר וְיָגוּר׃ וְקִינָה וְדִימוֹנָה וְעַדְעָדָה׃ וְקֶדֶשׁ
כה 24 וְחָצוֹר וְיִתְנָן׃ זִיף וָטֶלֶם וּבְעָלוֹת׃ וְחָצוֹר ׀ חֲדַתָּה
26 וּקְרִיּוֹת חֶצְרוֹן הִיא חָצוֹר׃ אֲמָם וּשְׁמַע וּמוֹלָדָה׃
28 27 וַחֲצַר גַּדָּה וְחֶשְׁמוֹן וּבֵית פָּלֶט׃ וַחֲצַר שׁוּעָל וּבְאֵר
ל 29 שֶׁבַע וּבִזְיוֹתְיָה׃ בַּעֲלָה וְעִיִּים וָעָצֶם׃ וְאֶלְתּוֹלַד וּכְסִיל
32 31 וְחָרְמָה׃ וְצִקְלַג וּמַדְמַנָּה וְסַנְסַנָּה׃ וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים
וְעַיִן וְרִמּוֹן כָּל־עָרִים עֶשְׂרִים וָתֵשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃
34 33 בַּשְּׁפֵלָה אֶשְׁתָּאוֹל וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה׃ וְזָנוֹחַ
לה וְעֵין גַּנִּים תַּפּוּחַ וְהָעֵינָם׃ יַרְמוּת וַעֲדֻלָּם שׂוֹכֹה
36 וַעֲזֵקָה׃ וְשַׁעֲרַיִם וַעֲדִיתַיִם וְהַגְּדֵרָה וּגְדֵרֹתָיִם עָרִים
37 אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ צְנָן וַחֲדָשָׁה
39 38 וּמִגְדַּל־גָּד׃ וְדִלְעָן וְהַמִּצְפֶּה וְיָקְתְאֵל׃ לָכִישׁ וּבָצְקַת
מ 41 וְעֶגְלוֹן׃ וְכַבּוֹן וְלַחְמָס וְכִתְלִישׁ׃ וּגְדֵרוֹת בֵּית־דָּגוֹן
וְנַעֲמָה וּמַקֵּדָה עָרִים שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃
43 42 לִבְנָה וָעֶתֶר וְעָשָׁן׃ וְיִפְתָּח וְאַשְׁנָה
44 וּנְצִיב׃ וּקְעִילָה וְאַכְזִיב וּמָרֵאשָׁה עָרִים תֵּשַׁע
מה וְחַצְרֵיהֶן׃ עֶקְרוֹן וּבְנֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ׃
46 מֵעֶקְרוֹן וָיָמָּה כֹּל אֲשֶׁר־עַל־יַד אַשְׁדּוֹד וְחַצְרֵיהֶן׃
הגדול קרי 47 אַשְׁדּוֹד בְּנוֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ עַזָּה בְּנוֹתֶיהָ וַחֲצֵרֶיהָ
48 עַד־נַחַל מִצְרָיִם וְהַיָּם הַגָּבוֹל וּגְבוּל׃ וּבָהָר
ושוכו קרי 49 שָׁמִיר וְיַתִּיר וְשׂוֹכֹה׃ וְדַנָּה וְקִרְיַת־סַנָּה הִיא דְבִר׃
נ 51 וַעֲנָב וְאֶשְׁתְּמֹה וְעָנִים׃ וְגֹשֶׁן וְחֹלֹן וְגִלֹה עָרִים אַחַת־
52 עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ אֲרַב וְדוּמָה וְאֶשְׁעָן׃
וינום קרי 54 53 וְיָנִים וּבֵית־תַּפּוּחַ וַאֲפֵקָה׃ וְחֻמְטָה וְקִרְיַת אַרְבַּע הִיא
נה חֶבְרוֹן וְצִיעֹר עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן׃ מָעוֹן ׀
57 56 כַּרְמֶל וָזִיף וְיוּטָּה׃ וְיִזְרְעֶאל וְיָקְדְעָם וְזָנוֹחַ׃ הַקַּיִן גִּבְעָה
58 וְתִמְנָה עָרִים עֶשֶׂר וְחַצְרֵיהֶן׃ חַלְחוּל
59 בֵּית־צוּר וּגְדוֹר׃ וּמַעֲרָת וּבֵית־עֲנוֹת וְאֶלְתְּקֹן עָרִים
ס שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן׃ קִרְיַת־בַּעַל הִיא קִרְיַת
61 יְעָרִים וְהָרַבָּה עָרִים שְׁתַּיִם וְחַצְרֵיהֶן׃ בַּמִּדְבָּר
62 בֵּית הָעֲרָבָה מִדִּין וּסְכָכָה׃ וְהַנִּבְשָׁן וְעִיר־הַמֶּלַח וְעֵין
63 גֶּדִי עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן׃ וְאֶת־הַיְבוּסִי
יתיר ו׳ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ לֹא־יוּכְלוּ בְנֵי־יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיֵּשֶׁב
הַיְבוּסִי אֶת־בְּנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַםִ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
ליום ג יו א * וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל לִבְנֵי יוֹסֵף מִיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ לְמֵי
יְרִיחוֹ מִזְרָחָה הַמִּדְבָּר עֹלֶה מִירִיחוֹ בָּהָר בֵּית־אֵל׃
2 וְיָצָא מִבֵּית־אֵל לוּזָה וְעָבַר אֶל־גְּבוּל הָאַרְכִּי עֲטָרוֹת׃
3 וְיָרַד יָמָּה אֶל־גְּבוּל הַיַּפְלֵטִי עַד־גְּבוּל בֵּית־חֹרוֹן
תוצאתיו קרי 4 תַּחְתּוֹן וְעַד־גָּזֶר וְהָיוּ תֹצְאֹתוֹ יָמָּה׃ וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי־יוֹסֵף
ה מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ וַיְהִי גְּבוּל בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם
וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם מִזְרָחָה עַטְרוֹת אַדָּר עַד־בֵּית חֹרוֹן
6 עֶלְיוֹן׃ וְיָצָא הַגְּבוּל הַיָּמָּה הַמִּכְמְתָת מִצָּפוֹן וְנָסַב
הַגְּבוּל מִזְרָחָה תַּאֲנַת שִׁלֹה וְעָבַר אוֹתוֹ מִמִּזְרַח יָנוֹחָה׃
7 וְיָרַד מִיָּנוֹחָה עֲטָרוֹת וְנַעֲרָתָה וּפָגַע בִּירִיחוֹ וְיָצָא
8 הַיַּרְדֵּן׃ מִתַּפּוּחַ יֵלֵךְ הַגְּבוּל יָמָּה נַחַל קָנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו
הַיָּמָּה זֹאת נַחֲלַת מַטֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
9 וְהֶעָרִים הַמִּבְדָּלוֹת לִבְנֵי אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ נַחֲלַת בְּנֵי־

מנשה כל־הערים וחצריהן׃ ולא הורישו את־הכנעני י
היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד־היום הזה
ויהי למס־עבד׃ ויהי הגורל למטה א יז
מנשה כי־הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי
הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי־לו הגלעד
והבשן׃ ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני 2
אביעזר ולבני־חלק ולבני אשריאל ולבני־שכם
ולבני־חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן־יוסף
הזכרים למשפחתם׃ ולצלפחד בן־חפר בן־גלעד 3
בן־מכיר בן־מנשה לא־היו לו בנים כי אם־בנות ואלה
שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה׃
ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני ׀ יהושע בן־נון 4
ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את־משה לתת־לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל־פי יהוה נחלה בתוך
אחי אביהן׃ ויפלו חבלי־מנשה עשרה לבד מארץ ה
הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן׃ כי בנות מנשה 6
נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני־
מנשה הנותרים׃ ויהי גבול־מנשה מאשר המכמתת 7
אשר על־פני שכם והלך הגבול אל־הימין אל־ישבי
עין תפוח׃ למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל־ 8
גבול מנשה לבני אפרים׃ וירד הגבול נחל קנה 9
נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה
וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה׃
נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר י
יפגעון מצפון וביששכר ממזרח׃ ויהי למנשה 11
ביששכר ובאשר בית־שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה
ואת־ישבי דאר ובנותיה וישבי עין־דור ובנותיה
וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת
הנפת׃ ולא יכלו בני מנשה להוריש את־הערים 12
האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ויהי כי 13
חזקו בני ישראל ויתנו את־הכנעני למס והורש לא
הורישו׃ וידברו בני יוסף את־יהושע 14
לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד
ואני עם־רב עד אשר־עד־כה ברכני יהוה׃ ויאמר טו
אליהם יהושע אם־עם־רב אתה עלה לך היערה
ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי־אץ לך
הר־אפרים׃ ויאמרו בני יוסף לא־ימצא לנו ההר 16
ורכב ברזל בכל־הכנעני הישב בארץ־העמק
לאשר בבית־שאן ובנותיה ולאשר בעמק
יזרעאל׃ ויאמר יהושע אל־בית יוסף לאפרים ולמנשה 17
לאמר עם־רב אתה וכח גדול לך לא־יהיה לך גורל
אחד׃ כי הר יהיה־לך כי־יער הוא ובראתו והיה 18
לך תצאתיו כי־תוריש את־הכנעני כי רכב ברזל לו
כי חזק הוא׃

ליוסף
ויקהלו כל־עדת בני־ישראל שלה וישכינו שם את־ א יח
אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם׃ ויותרו בבני 2
ישראל אשר לא־חלקו את־נחלתם שבעה שבטים׃
ויאמר יהושע אל־בני ישראל עד־אנה אתם מתרפים 3
לבוא לרשת את־הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי
אבותיכם׃ הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם 4
ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם
ויבאו אלי׃ והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה ה
יעמד על־גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על־גבולם
מצפון׃ ואתם תכתבו את־הארץ שבעה חלקים 6
והבאתם אלי הנה וידיתי לכם גורל פה לפני יהוה
אלהינו׃ כי אין־חלק ללוים בקרבכם כי־כהנת יהוה 7

נחלתו

Menaſſè, todas las ciudades y ſus aldeas. Y no deſterrá 10
ron al Kenaanèo el eſtán en Guézer: y eſtuvo el Kenaa-
nèo entre Ephraìm haſta el dia el eſte, y fue por pecha
ſirvièn.

C A P. 17.

Y Fue la ſuerte à tribo de Menaſſé, que èl primoge- 1
nito de Joſeph: à Mahir primogenito de Menaſſé,
padre de Gilád, que él fue varon de peleâ; y fue à él
el Gilad y el Baſſán. Y fue a hijos de Menaſſé los remane- 2
cidos á ſus linages, á hijos de Abièzer, y á hijos de Hé-
lek, y á hijos de Aſriel, y á hijos de Séchem, y á hijos
de Hépher, y á hijos de Semidá: eſtos hijos de Menaſſé
hijo de Joſeph los machos, á ſus linages. Y á Zelof had 3
hijo de Hépher hijo de Gilad, hijo de Machir hijo de
Menaſſé, no fueron á él hijos, que ſalvo hijas: y eſtos
nombres de ſus hijas, Mahlá, y Noá, Hoglá, Milcá,
y Tirzá. Y llegáronſe delante Elhazar el ſacerdote, y 4
delante Jeoſuah hijo de Nun, y delante los mayorales,
por dezir; .A. encomendó à Moſeh para dar á nós here-
dad entre nueſtros hermanos: y dió á ellas por dicho de
.A. heredad entre hermanos de ſu padre. Y cayeron ſuer- 5
tes de Menaſſè diez: fuera de tierra del Gilad, y el Baſ-
ſán que de aquende del Jardèn. Que hijas de Menaſſè he- 6
redáron heredad entre ſus hijos: y tierra del Gilhad fue
à hijos de Menaſſé los remanecidos. Y fue termino de 7
Menaſſé de Aſſèr, el Michmetat, que ſobre faces de
Sechém, y andava el termino á la derecha, de morado-
res de En-Tapúah. A Menaſſè fue tierra de Tapúah: 8
y Tapúah á termino de Menaſſè á hijos de Ephráim. Y 9
decendía el termino á arroyo de Kaná, al Meridion al
arroyo, ciudades las eſtas á Ephráim entre ciudades de
Menaſſé: y termino de Menaſſé de Septentrion al arro-
yo, y fue ſus ſalidas á la mar. El Meridion á Ephráim, 10
y Septentrion á Menaſſé, y fue la mar ſu termino: y con
Aſſer ſe encontravan de Septentrion, y con Yſſachár de
Oriente. Y fue á Menaſſé en Yſachár, y en Aſſer, Bet- 11
ſeán, y ſus arrabaldes, y Ybleám y ſus arrabaldes, y á
moradores de Dor y ſus arrabaldes, y moradores de
En-dor y ſus arrabaldes, y moradores de Taanag y ſus
arrabaldes, y moradores de Megidò y ſus arrabaldes:
tres las provincias. Y no pudieron hijos de Menaſſé para 12
deſterrar à las ciudades las eſtas: y envoluntò el Kenaa-
néo para eſtar en la tierra la eſta. Y fue quando ſe esfor- 13
çáron hijos de Iſraél, y dieron al Kenaaneo por tributa-
rio: y deſterrar no lo deſterrò. Y habláron hijos de Jo- 14
ſeph á Jeoſuah por dezir, por que diſte á mi heredad
(SOLA) ſuerte una, y parte una, y yo pueblo mucho,
que haſta aqui me bendixo .A.?. Y dixo á ellos Jeoſuah, 15
ſi pueblo mucho tu, ſube á ti al boſque; y cortarás á ti
alli en tierra del Perizéo y de los gigantes, ſi angoſto á ti
monte de Ephráim. Y dixeron hijos de Joſeph, no baſta 16
á nós el monte: y carros de hierro en todo el Kenaanéo
el eſtan en tierra del valle, á los que en Bet-ſeán y ſus
arrabaldes, y á los que en valle de Yzreél. Y dixo Jeo- 17
ſuah á caſa de Joſeph, á Ephráim, y á Menaſſé por de-
zir: pueblo mucho tu, y fuerça grande a ti, no ſerá á ti
ſuerte una. Que monte ſerá á ti, que boſque él, y tajar- 18
loás, y ſerá á ti ſus ſalidas: por que deſterrarás al Kenaa-
néo aun que carros de hierro á él, aun que fuerte él.

C A P. 18.

Y Congregáronſe toda compaña de hijos de Iſrael à 1 IV
Silò, y hizieron poſar alli á tienda del plazo: y la
tierra fue ſojuzgada delante ellos. Y fueron re- 2
manecidos en hijos de Iſraél, que no repartieron a ſu he-
redad: ſiete tribos. Y dixo Jeoſuah á hijos de Iſrael: haſta 3
quando vós afloxantes de venir á heredar a la tierra que
diò á vós .A. Dios de vueſtros padres?. Dad á vós tres 4
varones por tribo: y embiarloshe, y levantarſeán y
andarán en la tierra, y eſcrivirán á ella ſegun ſu here-
dad, y vendrán à mi. Y partirán á ella por ſiete par- 5
tes: Jehudá eſtará ſobre ſu termino de Meridion, y caſa
de Joſeph eſtará ſobre ſu termino de Septentrion. Y vós 6
eſcrivireys á la tierra ſiete partes, y traereys á mi aqui: y
echaré à vós ſuertes aqui delante .A. nueſtro Dios. Que 7
no parte á los Levìtas entre vós, que ſacerdocio de .A.
ſu

ſu heredad: y Gad, y Reuben y mitad de tribo del Menaſ-
ſé tomáron ſu heredad, aquende el Jardèn del Oriente,
8 que diò à ellos Moſeh ſiervo de .A.. Y levantáronſe los
varones y anduvieron: y encomendó Jeoſuah à los an-
dantes para eſcrivir à la tierra por dezir, andad y andad-
vos por la tierra, y eſcrivid à ella, y tornad à mi; y aqui
9 echarè à vós ſuerte delante .A. en Silò. Y anduvieron
los varones, y paſſáron en la tierra; y eſcrivieronla por
ciudades, por ſiete partes ſobre libro: y vinieron à Jeo-
10 ſuah al real à Siló. Y echó à ellos Jeoſuah ſuerte en Silo
delante .A.: y repartió alli Jeoſuah a la tierra à hijos de Iſ-
11 raél como ſus partes. Y ſubiò ſuerte de tribo de hijos de
Binyamin à ſus linages; y ſalió termino de ſu ſuerte en-
12 tre hijos de Jehudá y entre hijos de Joſeph. Y fue a el-
los el termino à rincon de Septentrion del Jardèn: y ſu-
bia el termino à rincon de Jerihò de Septentrion, y ſu-
bia en el monte al mar, y eran ſus ſalidas al deſierto de
13 Bet-aven. Y paſſava de alli el termino à Luz, à rincon
de Luz à Meridion, ella Bet-El: y decendia el termino
à Atrot adar, ſobre el monte que de Meridion, à Bet-
14 Horon el baxo. Y ſeñalava el termino y rodeava, à rin-
con del mar, à Meridion; del monte, que ſobre faces de
Bet-Horón à Meridion: y eran ſus ſalidas cerca Kiriat
Báal ella Kiriat Jearim, ciudad de hijos de Jehudá; eſte
15 rincon del Occidente. Y rincon de Meridion de cabo
de Kiriat Jearim: y ſalia el termino à la mar y ſalia à fuen-
16 te de aguas de Neſtoah. Y decendia el termino à cabo
del monte que ſobre faces de valle de Ben-Inom, que en
valle de los gigantes à Septentrion: y decendia valle de
Inom à rincon del Jebuſéo à Meridion, y decendía à fu-
17 ente de Roguel. Y ſeñalava de Septentrion, y ſalia à fu-
ente de Sèmes, y ſalia à las comarcas que enfrente ſubi-
da de Adumim, y decendia à Eben Bóan hijo de Reu-
18 ben. Y paſſava à rincon que enfrente à la llanura à Sep-
19 tentrion: y decendia à Arabata. Y paſſava el termino
à rincon de Bet-Hoglá à Septentrion, y eran ſalidas del
termino à lengua del mar de la Sal à Septentrion, à cabo
20 del Jardèn à Meridion: eſte termino de Meridion. Y
el Jardèn terminava à él à rincon de Oriente: eſta here-
dad de hijos de Binyamin à ſus terminos derredor à ſus
21 linages. Y fueron las ciudades de tribo de hijos de Bin-
yamin à ſus linages: Jerihò, y Bet Hoglá, y valle de
22 23 Keziz. Y Bet Aarabá, y Zemaráim, y Bet-El. Y los
24 Avim, y Apará y ofrá. Y Kefar el Amona, y el Ofnì,
25 y Gába: ciudades doze y ſus aldeas. Gibòn, y la Ra-
26 27 ma, y Beerót. Y el Miſpé, y Kefirá, y Amozá. Y Ré-
28 kem y Irpeél y Taralá. Y Zelá Eleph, y el Jebuſi, ella
Jeruſalaim, collado de Kiriat, ciudades quatorze y ſus
aldeas: eſta heredad de hijos de Binyamin à ſus linages.

CAP. 19.

V 1 Y Salió la ſuerte la ſegunda à Simhon, à tribo de
hijos de Simhon à ſus linages: y fue ſu here-
2 dad entre heredad de hijos de Jehudá. Y fue
à ellos en ſu heredad: Beerſéba, y Séba y Moladá.
3 4 Y Hazar Sual, y Bála y Aſem. Y Eltolad, y Be-
5 tul, y Hormá. Y Ziklag, y Bet Amarcabot, y
6 Hazar Suſá. Y Bet-lebaot, y Saruhen: ciudades
7 treze y ſus aldeas. Ain, Rimon, y Eter, y Aſan:
8 ciudades quatro, y ſus aldeas. Y todas las aldeas
que derredores de las ciudades las eſtas, haſta Báa-
lat Beèr, Ramat de Meridion: eſta heredad de tri-
9 bo de hijos de Simhon à ſus linages. De ſuerte de
hijos de Jehudá heredad de hijos de Simhon: que
era parte de hijos de Jehudá mucha mas que ellos, y
10 heredáron hijos de Simhon entre ſu heredad. Y ſubiò la
ſuerte la tercera à hijos de Zebulùn à ſus linages: y fue
11 termino de ſu heredad haſta Sarid. Y ſubia ſu termino à
la mar y Maralá, y encontrava en Dabáſet: y encontra-
12 va al arroyo que ſobre faces de Jokneám. Y tornavaſe
de Sarid de Oriente de naciente del Sol, ſobre termino
de Kizlot-tabor: y ſalia à Dabrat, y ſubia à Yaphía.
13 Y de alli paſſava à Oriente à naciente de Gitá Hé-
pher, Itá, Kazin: y ſalia à Rimon el rodeán à Neá.
14 Y rodeava à él el termino de Septentrion à Hanaton:
15 y eran ſus ſalidas à valle de Yftah-el. Y Katat y Naalal,

נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה׃
ח ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את־ההלכים לכתב
את־הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה
ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה׃
ט וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה
חלקים על־ספר ויבאו אל־יהושע אל־המחנה שלה׃
י וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק־שם
יהושע את־הארץ לבני ישראל כמחלקתם׃
יא ויעל גורל מטה בני־בנימן למשפחתם
יב ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף׃ ויהי
להם הגבול לפאת צפונה מן־הירדן ועלה הגבול
והיו קרי אל־כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו
יג מדברה בית און׃ ועבר משם הגבול לוזה אל־כתף
לוזה נגבה היא בית־אל וירד הגבול עטרות אדר על־
יד ההר אשר מנגב לבית־חרון תחתון׃ ותאר הגבול
ונסב לפאת־ים נגבה מן־ההר אשר על־פני בית־חרון
והיו קרי נגבה והיה תצאתיו אל־קרית־בעל היא קרית יערים
טו עיר בני יהודה זאת פאת־ים׃ ופאת־נגבה מקצה
קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל־מעין מי
טז נפתוח׃ וירד הגבול אל־קצה ההר אשר על־פני גי
בן־הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל־
יז כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל׃ ותאר מצפון ויצא
עין שמש ויצא אל־גלילות אשר־נכח מעלה אדמים
יח וירד אבן בהן בן־ראובן׃ ועבר אל־כתף מול־
יט הערבה צפונה וירד הערבתה׃ ועבר הגבול אל־כתף
והיו קרי תוצאות ק׳ בית־חגלה צפונה והיה תוצאותיו הגבול אל־לשון ים־
המלח צפונה אל־קצה הירדן נגבה זה גבול נגב׃
כ והירדן יגבל־אתו לפאת־קדמה זאת נחלת בני בנימן
כא לגבולתיה סביב למשפחתם׃ והיו הערים למטה בני
בנימן למשפחותיהם יריחו ובית־חגלה ועמק קציץ׃
כב ובית הערבה וצמרים ובית־אל׃ כג והעוים והפרה
כד ועפרה׃ וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתים־
העמונה ק׳ כה עשרה וחצריהן׃ גבעון והרמה ובארות׃ כו והמצפה
כז והכפירה והמצה׃ ורקם וירפאל ותראלה׃ כח וצלע
האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים
ארבע־עשרה וחצריהן זאת נחלת בני־בנימן
לים ה יט א למשפחתם׃ ויצא הגורל השני
לשמעון למטה בני־שמעון למשפחותם ויהי נחלתם
ב בתוך נחלת בני־יהודה׃ ויהי להם בנחלתם באר
ג שבע ושבע ומולדה׃ וחצר שועל ובלה ועצם׃
ד ה ואלתולד ובתול וחרמה׃ וצקלג ובית־המרכבות
ו וחצר סוסה׃ ובית לבאות ושרוחן ערים שלש־עשרה
ז וחצריהן׃ עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן׃
ח וכל־החצרים אשר סביבות הערים האלה עד־בעלת
באר רמת נגב זאת נחלת מטה בני־שמעון
ט למשפחתם׃ מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי־
היה חלק בני־יהודה רב מהם וינחלו בני־שמעון
י בתוך נחלתם׃ ויעל הגורל השלישי
לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד־שריד׃
יא ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל־
יב הנחל אשר על־פני יקנעם׃ ושב משריד קדמה מזרח
השמש על־גבול כסלת תבר ויצא אל־הדברת ועלה
יג יפיע׃ ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין
יד ויצא רמון המתאר הנעה׃ ונסב אתו הגבול מצפון
טו חנתן והיו תצאתיו גי יפתח־אל׃ וקטת ונהלל

ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתים־עשרה
וחצריהן: זאת נחלת בני־זבולן למשפחותם הערים 16
האלה וחצריהן: ליששכר יצא הגורל 17
הרביעי לבני יששכר למשפחותם: ויהי גבולם 18
יזרעאלה והכסלות ושונם: וחפרים ושיאון ואנחרת: 19
והרבית וקשיון ואבץ: ורמת ועין־גנים ועין חדה כ 21
ובית פצץ: ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית 22 ושחצימה ק
שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש־עשרה
וחצריהן: זאת נחלת מטה בני־יששכר למשפחותם 23
הערים וחצריהן: ויצא הגורל 24
החמישי למטה בני־אשר למשפחותם: ויהי גבולם כה
חלקת וחלי ובטן ואכשף: ואלמלך ועמעד ומשאל 26
ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: ושב מזרח 27
השמש בית דגן ופגע בזבולן ובגי יפתח־אל צפונה
בית העמק ונעיאל ויצא אל־כבול משמאל: ועברן 28
ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: ושב הגבול הרמה 29
ועד־עיר מבצר־צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו והי׳ קרי
הימה מחבל אכזיבה: ועמה ואפק ורחב ערים ל
עשרים ושתים וחצריהן: זאת נחלת מטה בני־אשר 31
למשפחתם הערים האלה וחצריהן: לבני 32
נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם:
ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל 33
עד־לקום ויהי תצאתיו הירדן: ושב הגבול ימה אזנות 34
תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע
מים וביהודה הירדן מזרח השמש: וערי מבצר הצדים לה
צר וחמת רקת וכנרת: ואדמה והרמה וחצור: וקדש 36 37
ואדרעי ועין חצור: ויראון ומגדל־אל חרם ובית־ענת 38
ובית שמש ערים תשע־עשרה וחצריהן: זאת נחלת 39
מטה בני־נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן:
למטה בני־דן למשפחתם יצא הגורל מ
השביעי: ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר 41
שמש: ושעלבין ואילון ויתלה: ואילון ותמנתה 42 43
ועקרון: ואלתקה וגבתון ובעלת: ויהד ובני־ברק 44 מה
וגת־רמון: ומי הירקון והרקון עם־הגבול מול יפו: 46
ויצא גבול בני־דן מהם ויעלו בני־דן וילחמו עם־לשם 47
וילכדו אותה ויכו אותה לפי־חרב וירשו אותה וישבו
בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: זאת נחלת מטה 48
בני־דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן:
ויכלו לנחל את־הארץ לגבולתיה ויתנו בני־ישראל 49
נחלה ליהושע בן־נון בתוכם: על־פי יהוה נתנו לו נ
את־העיר אשר שאל את־תמנת־סרח בהר אפרים
ויבנה את־העיר וישב בה: אלה הנחלת 51
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן־נון וראשי האבות
למטות בני־ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח
אהל מועד ויכלו מחלק את־הארץ: לפ׳ן
וידבר יהוה אל־יהושע לאמר: דבר אל־בני ישראל א 2 נ
לאמר תנו לכם את־ערי המקלט אשר־דברתי אליכם
ביד־משה: לנוס שמה רוצח מכה־נפש בשגגה בבלי־ 3
דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: ונס אל־אחת 4
מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני
זקני העיר־ההיא את־דבריו ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו־לו מקום וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם ה
אחריו ולא־יסגרו את־הרצח בידו כי בבלי־דעת הכה
את־רעהו ולא־שנא הוא לו מתמול שלשום: וישב 6
בעיר ההיא עד־עמדו לפני העדה למשפט עד־מות
הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח

ובא

y Simron, y Ydalá, y Bet-léhem: ciudades doze y ſus
aldeas. Eſta heredad de hijos de Zebulún à ſus lina- 16
ges: las ciudades las eſtas y ſus aldeas. A Yſſachár ſa- 17
liò la ſuerte la quarta: á hijos de Yſſachár á ſus linages.
Y fue ſu termino: á Yſréel, y los Keſulot, y Sunem. 18
Y Hafaráim, y Sion, y Anaharat. Y el Rabit, y Ki- 19 20
ſion, y Abez. Y Rémet y En ganim, y En hadá, y 21
Bet Pazéz. Y encontrava el termino en Tabor, y (en) 22
Sahazíma, y Bet-Sémes; y eran ſalidas de ſu termino
al Jardèn: ciudades deziſeis y ſus aldeas. Eſta here- 23
dad de tribo de hijos de Yſachár á ſus linages: las ciu-
dades y ſus aldeas. Y ſaliò la ſuerte la quinta; à tribo 24
de hijos de Aſſér á ſus linages. Y fue ſu termino: 25
Helkat y Halì, y Béten, y Agſaph. Y Alamèlech y 26
Amád, y Miſál: y encontrava en el Karmel á la mar,
y en Sihór Libnat. Y tornava de Oriente del Sol á 27
Bet Dagón, y encontrava en Zebulùn, y en valle de
Yftah-el, à Septentrion Bet Hémek y Neiél: y ſalia á
Kabul de yzquierda. Y Hebrón, y Rehob, y Ha- 28
món, y Kaná: haſta Zidòn grande. Y tornava el ter- 29
mino á la Ramá y haſta ciudad de encaſtilladura de
Zór: y tornava el termino à Hoſá, y eran ſus ſalidas
á la mar de parte de Achzib. Y Umá, y Afèk, y Re- 30
hob: ciudades veinte y dos, y ſus aldeas. Eſta here- 31
dad de tribo de hijos de Aſſér, à ſus linages: las ciu-
dades las eſtas y ſus aldeas. A hijos de Naphtalí ſaliò 32
la ſuerte la ſexta; à hijos de Naphtalí à ſus linages.
Y fue ſu termino de Héleph de Elon en Zaananìm, 33
y Adamì, el Nékeb, y Jabneél haſta Lakùm: y eran
ſus ſalidas al Jardèn. Y tornava el termino à la mar 34
Aznòt Tabór, y ſalia de alli á Hukok: y encontrava
con Zebulùn de Meridion, y con Aſſér encontrava de
Occidente, y con Jehudá al Jardèn de naciente del
Sol. Y ciudades de encaſtilladura: los Zidim Zer; y 35
Hamat, Rakat, y Kinèret. Y Adamá, y Aramá, y 36
Hazòr. Y Kédes y Edréi y En-hazór. Y Yròn y Mig- 37 38
dal-el, Harem y Bet-Anat, y Bet Sémes: ciudades
dezinueve y ſus aldeas. Eſta heredad de tribo de hi- 39
jos de Naphtalì á ſus linages; las ciudades y ſus aldeas.
A tribo de hijos de Dan á ſus linages: ſaliò la ſuerte 40
la ſetena. Y fue termino de ſu heredad: Zorá, y Eſ- 41
taól, y Ir Sámes. Y Saalabin, y Ayalon, y Ytlá. Y 42 43
Elón, y Timnáta, y Ekrón. Y Eltekè y Guibetòn, y 44
Baalát. Y Jeud y Bene-berak, y Gatrimón. Y Me- 45 46
ayarkòn, y Arakón: con el termino eſcuentra Jafó. Y 47
ſalia termino de hijos de Dan de ellos: y ſubieron hijos
de Dan y peleáron con Léſem, y prendieron á ella, y
hirieron á ella á tajo de eſpada, y heredáron á ella, y eſ-
tuvieron en ella, y llamáron á Léſem, Dan, como
nombre de Dan ſu padre. Eſta heredad de tribo de hijos 48
de Dan à ſus linages: las ciudades las eſtas y ſus aldeas.
Yatemáron de heredar a la tierra por ſus terminos: y die- 49
ron hijos de Iſraél heredad á Jeoſuah hijo de Nun entre
ellos. Por dicho de .A. dieron á él á la ciudad que de- 50
mandò, à Timnát Sérah, en monte de Ephraìm: y fra-
guò à la ciudad y eſtuvo en ella. Eſtas las heredades 51
que hiziéron heredar Elhazár el ſacerdote, y Jeoſuah
hijo de Nun, y cabeças de los padres á tribos de hijos
de Iſraél, por ſuerte en Silò delante .A., à puerta de
tienda del plazo: y atemáron de repartir a la tierra.

CAP. 20.

Y Hablò .A.; à Jeoſuah por dezir. Habla à hijos de Iſ- 1 2 P.
raél por dezir: dad á vós à ciudades del refugio, 4.
que hablé à vós por mano de Moſeh. Para huir al- 3
li matador, hirién alma por yerro ſin ſaber: y ſerán à vós
para refugio de redemidor de la ſangre. Y huìrá à 4
una de las ciudades las eſtas, y ſe parará (a) puerta
de la ciudad; y hablará en orejas de viejos de la ciudad
la eſſa á ſus palabras: y recojerán á èl a la ciudad
à ellos; y darán à él lugar y eſtará con ellos. Y quando 5
perſiguiére redemidor de la ſangre tras él, y no entrega-
rán al matador en ſu mano: que ſin ſaber hiriò à ſu com-
pañero, y no aborrecien él à él de ayer tercero dia. Y eſ- 6
tará en la ciudad la eſſa haſta ſu eſtar delante la compaña
à juizio; haſta morir el Sacerdote el grande, que fuere
en los dias los eſſos: entonces tornará el matador

y

y vendrá à ſu ciudad, y à ſu caſa, à la ciudad que
7 huyò de alli. Y aparejáron à Kédes en Galilea en
monte de Naphtali; y à Sechèm en monte de Eph-
ráim: y a Kirat Arbá, ella Hebròn, en monte de Je-
8 hudá. Y de aquende à Jardèn de Jerihó à Oriente;
dieron à Bézer en el deſierto en la llanura, de tribo
de Reuben: y à Ramot en el Gilad de tribo de
9 Gad, y a Golán en el Baſſán de tribo de Menaſſé. Eſ-
tas fueron ciudades las aplazadas para todos hijos de
Iſraél, y para el peregrino el peregrinán entre ellos,
para huìr alli todo hirien alma por yerro: y no mo-
rirá en mano de redemidor de la ſangre, haſta ſu eſ-
tar delante la compaña.

CAP. 21.

1 Y Llegáronſe cabeças de padres de los Levì-
tas, à Elhazár el ſacerdote, y à Jeoſuah hijo
de Nun: y à cabeças de padres de los tribos
2 de hijos de Iſraél. Y habláron à ellos en Sylò en
tierra de Kenaán por dezir; .A. encomendò por ma-
no de Moſeh por dar á nós ciudades para habitar:
3 y ſus arrabaldes para nueſtras quatropeas. Y die-
ron hijos de Iſraél à los Levítas, de ſu heredad por
dicho de .A.: á las ciudades las eſtas y à ſus arra-
4 baldes. Y ſaliò la ſuerte à linages del Keatì; y fue
à hijos de Aaron el ſacerdote de los Levìtas de tribo
de Jehudá, y de tribo de Simon, y de tribo de
5 Binyamin, por ſuerte; ciudades treze. Y à hijos de
Keát los remanecidos, de linages de tribo de
Ephráim y de tribo de Dan y de mitad de tribo de
6 Menaſſé; por ſuerte, ciudades diez. Y à hijos de
Guerſón, de linages de tribo de Yſachár, y de tribo de
Aſſér y de tribo de Naphtalí y de mitad de tribo de
7 Menaſſé en el Baſſán, por ſuerte; ciudades treze. A
hijos de Merarì à ſus linages, de tribo de Reuben,
y de tribo de Gad, y de tribo de Zebulùn; ciuda-
8 des doze. Y dieron hijos de Iſraél à los Levìtas à
las ciudades las eſtas, y à ſus arrabaldes: como en-
9 comendò .A. por mano de Moſeh, por ſuerte. Y
dieron de tribo de hijos de Jehudá, y de tribo de
hijos de Simhon: à las ciudades las eſtas que fue
10 nombrado à ellas por nombre. Y fue á hijos de
de Aaron de linages de Keat de hijos de Levì; que
11 á ellos fue la ſuerte primero. * Y dieron á ellos á
Kiriat Arbá padre del gigante, ella Hebròn, en
monte de Jehudá: y á ſus arrabaldes à ſus derredo-
12 res. Y á campo de la ciudad, y á ſus aldeas: die-
13 ron á Calèb hijo de Jephunè por ſu poſſeſſion. Y á
hijos de Aaron el ſacerdote, dieron á ciudad de re-
fugio del matador, á Hebròn y ſus arrabaldes: y á
14 Libná y á ſus arrabaldes. Y á Jatir, y á ſus arra-
15 baldes; y á Eſtemòa, y á ſus arrabaldes. Y á Ho-
lón y á ſus arrabaldes; y á Debir y á ſus arrabal-
16 des. Y á Ain y á ſus arrabaldes, y Yutá y á ſus
arrabaldes, y á Bet Sémes y á ſus arrabaldes: ciudades
17 nueve de con dos los tribos los eſtos. Y de tribo de Bin-
yamin; á Guibon, y á ſus arrabaldes: á Guéba y á ſus ar-
18 rabaldes. A Anatòt y á ſus arrabaldes, y a Almon y a ſus
19 arrabaldes: ciudades quatro. Todas ciudades de hijos
de Aaron los ſacerdotes: treze ciudades y ſus arrabal-
20 des. Y á linages de hijos de Keat los Levìtas los
remanecidos de hijos de Keat: y fue ciudades de
21 ſu ſuerte de tribo de Ephráim. Y dieron á ellos á
ciudad de refugio del matador, à Sechem y á ſus
arrabaldes, en Monte de Ephráim: y á Guézer y á
22 ſus arrabaldes. Y á Kibzáim y à ſus arrabaldes, y á
23 Bet-horon y á ſus arrabaldes: ciudades quatro. Y de
tribo de Dan á Eltekè y á ſus arrabaldes: á Guibeton
24 y á ſus arrabaldes. A Ayalón y á ſus arrabaldes, á
25 Gat-rimon y à ſus arrabaldes: ciudades quatro. Y de
mitad de tribo de Menaſſé á Taanáh y á ſus arrabaldes,
26 y á Gat-rimon y á ſus arrabaldes: ciudades dos. Todas
ciudades diez y ſus arrabaldes: á linages de hijos
27 de Keat los remanecidos. Y á hijos de Guerſón
de linages de los Levítas, de mitad de tribo de
Menaſſé, á ciudad de refugio del matador, á

Go-

ובא אל־עירו ואל־ביתו אל־העיר אשר־נס משם׃
7 ויקדשו את־קדש בגליל בהר נפתלי ואת־שכם בהר
אפרים ואת־קרית ארבע היא חברון בהר יהודה׃
8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את־בצר במדבר
במישר ממטה ראובן ואת־ראמות בגלעד ממטה גד
גולן קרי 9 ואת־גלון בבשן ממטה מנשה׃ אלה היו ערי המועדה
לכל ׀ בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל־
מכה־נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד־עמדו
כא א לפני העדה׃ ויגשו ראשי אבות
הלוים אל־אלעזר הכהן ואל־יהושע בן־נון ואל־ראשי
2 אבות המטות לבני ישראל׃ וידברו אליהם בשלה
בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד־משה לתת־לנו
3 ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו׃ ויתנו בני־ישראל
ללוים מנחלתם אל־פי יהוה את־הערים האלה ואת־
4 מגרשיהן׃ ויצא הגורל למשפחת
הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן־הלוים ממטה יהודה
וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש
ה עשרה׃ ולבני קהת הנותרים
ממשפחת מטה־אפרים וממטה־דן ומחצי מטה
6 מנשה בגורל ערים עשר׃ ולבני גרשון
ממשפחת מטה־יששכר וממטה־אשר וממטה
נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש
7 עשרה׃ לבני מררי למשפחתם ממטה
ראובן וממטה־גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה׃
8 ויתנו בני־ישראל ללוים את־הערים
האלה ואת־מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד־משה
9 בגורל׃ ויתנו ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר־יקרא
י אתהן בשם׃ ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי
ליוסב ראשנה ק׳ 11 מבני לוי כי להם היה הגורל ראישנה׃ * ויתנו להם
את־קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה
12 ואת־מגרשה סביבתיה׃ ואת־שדה העיר ואת־
חצריה נתנו לכלב בן־יפנה באחזתו׃
13 ולבני ׀ אהרן הכהן נתנו את־עיר מקלט
הרצח את־חברון ואת־מגרשיה ואת־לבנה ואת־
14 מגרשיה׃ ואת־יתר ואת־מגרשה ואת־אשתמע
טו ואת־מגרשה׃ ואת־חלן ואת־מגרשה ואת־דבר
16 ואת־מגרשה׃ ואת־עין ואת־מגרשה ואת־יטה ואת־
מגרשה את־בית שמש ואת־מגרשה ערים תשע מאת
17 שני השבטים האלה׃ וממטה
בנימן את־גבעון ואת־מגרשה את־גבע ואת־מגרשה׃
18 את־ענתות ואת־מגרשה ואת־עלמון ואת־מגרשה
19 ערים ארבע׃ כל־ערי בני־אהרן הכהנים שלש־
כ עשרה ערים ומגרשיהן׃ ולמשפחות
בני־קהת הלוים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם
21 ממטה אפרים׃ ויתנו להם את־עיר מקלט הרצח את־
שכם ואת־מגרשה בהר אפרים ואת־גזר ואת־
22 מגרשה׃ ואת־קבצים ואת־מגרשה ואת־בית חרון
23 ואת־מגרשה ערים ארבע׃ וממטה־דן
את־אלתקא ואת־מגרשה את־גבתון ואת־מגרשה׃
24 את־אילון ואת־מגרשה את־גת־רמון ואת־מגרשה
כה ערים ארבע׃ וממחצית מטה מנשה
את־תענך ואת־מגרשה ואת־גת רמון ואת־מגרשה
26 ערים שתים׃ כל־ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני־
27 קהת הנותרים׃ ולבני גרשון ממשפחת
הלוים מחצי מטה מנשה את־עיר מקלט הרצח את־

גולן

גלון בבשן ואת־מגרשה ואת־בעשתרה ואת־מגרשה גולן קרי
ערים שתים: וממטה יששכר את־ 28
קשיון ואת־מגרשה את־דברת ואת־מגרשה: את־ 29
ירמות ואת־מגרשה את־עין גנים ואת־מגרשה
ערים ארבע: וממטה אשר את־ ל
משאל ואת־מגרשה את־עבדון ואת־מגרשה:
את־חלקת ואת־מגרשה ואת־רחב ואת־מגרשה 31
ערים ארבע: וממטה נפתלי את־ 32
עיר מקלט הרצח את־קדש בגליל ואת־מגרשה
ואת־חמת דאר ואת־מגרשה ואת־קרתן ואת־
מגרשה ערים שלש: כל־ערי הגרשני למשפחתם 33
שלש־עשרה עיר ומגרשיהן: ולמשפחות 34
בני־מררי הלוים הנותרים מאת מטה זבולן את־יקנעם
ואת־מגרשה את־קרתה ואת־מגרשה: את־דמנה לה
ואת־מגרשה את־נהלל ואת־מגרשה ערים ארבע:
* וממטה־גד את־עיר מקלט הרצח את־רמת 36
בגלעד ואת־מגרשה ואת־מחנים ואת־מגרשה: את־ 37
חשבון ואת־מגרשה את־יעזר ואת־מגרשה כל־ערים
ארבע: כל־הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים 38
ממשפחות הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה: כל 39
ערי הלוים בתוך אחזת בני־ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיהן: תהיינה הערים האלה עיר עיר מ
ומגרשיה סביבתיה כן לכל־הערים האלה:
ויתן יהוה לישראל את־כל־הארץ אשר 41
נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: וינח יהוה 42
להם מסביב ככל אשר־נשבע לאבותם ולא־עמד
איש בפניהם מכל־איביהם את כל־איביהם נתן יהוה
בידם: לא־נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר־דבר 43
יהוה אל־בית ישראל הכל בא:

*בקצת ספרים יש כאן ב׳ פסוקים וממטה ראובן וגומר ונטעות הוא ואינם ראוים להיות ועיין בפירוש הרד״ק ובמסר וכן ג.נ.א ב.ג׳ ספרי ישנים מדוקים

כב אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: א
ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־אשר צוה 2
אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר־
צויתי אתכם: לא־עזבתם את־אחיכם זה ימים רבים 3
עד היום הזה ושמרתם את־משמרת מצות יהוה
אלהיכם: ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר 4
דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל־ארץ
אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן:
רק שמרו מאד לעשות את־המצוה ואת־התורה ה
אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה לאהבה את־יהוה
אלהיכם וללכת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה־
בו ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ויברכם 6
יהושע וישלחם וילכו אל־אהליהם:
ולחצי שבט המנשה נתן משה 7
בבשן ולחציו נתן יהושע עם־אחיהם מעבר הירדן ימה בעבר קרי
וגם כי שלחם יהושע אל־אהליהם ויברכם: ויאמר 8
אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל־אהליכם
ובמקנה רב־מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל
ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם־
אחיכם: וישבו וילכו בני־ראובן ובני־ 9
גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר
בארץ כנען ללכת אל־ארץ הגלעד אל־ארץ אחזתם
אשר נאחזו־בה על־פי יהוה ביד־משה: ויבאו אל־ י
גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני־ראובן ובני־
גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על־הירדן מזבח גדול
למראה: וישמעו בני־ישראל לאמר הנה בנו בני־ 11
ראובן ובני־גד וחצי שבט המנשה את־המזבח אל־
מול

Golan en el Baſſán, y à ſus arrabaldes; y à Beeſterá y à
ſus arrabaldes: ciudades dos. Y de tribo de Yſachár à 28
Kiſion y à ſus arrabaldes: à Dabrát y à ſus arrabaldes.
A Yarmut y à ſus arrabaldes; à En-ganim, y à ſus arra- 29
baldes: ciudades quatro. Y de tribo de Aſſér; à Miſal 30
y à ſus arrabaldes: à Abdon y à ſus arrabaldes. A Hel- 31
kat y à ſus arrabaldes; y à Rehób y à ſus arrabaldes:
ciudados quatro. Y de tribo de Naphtalì, à ciudad de 32
refugio del matador, à Kédes en Galiléa y à ſus arrabal-
des, y à Hamot Dor y à ſus arrabaldes; y à Kar-
tán y à ſus arrabaldes, ciudades tres. Todas ciu- 33
dades del Guerſunita à ſus linages: treze ciuda-
des y ſus arrabaldes. Y à linages de hijos de 34
Merarí los Levítas los remanecidos; de con tribo
de Zebulùn, à Yokneam y à ſus arrabaldes: à
Kartá y à ſus arrabaldes. A Dimná y à ſus ar- 35
rabaldes; à Naalál y ſus arrabaldes; ciudades quat-
ro. * Y de tribo de Gad à ciudad de refugio 36
del matador, à Ramot en el Gilad, y à ſus ar-
rabaldes: y à Mahanáim, y à ſus arrabaldes.
A Hesbon y à ſus arrabaldes, à Jazér y à ſus 37
arrabaldes: todas ciudades quatro. Todas las ciu- 38
dades de hijos de Merarì à ſus linages los remanecidos
de linages de los Levìtas: y fue ſu ſuerte ciudades do-
ze. Todas ciudades de los Levítas entre poſſeſſion de 39
hijos de Iſraél: ciudades quarenta y ocho, y ſus arra-
baldes. Fueron las ciudades las eſtas, ciudad, ciudad, 40
y ſus arrabaldes por ſus derredores: aſſi à todas las ciu-
dades las eſtas. Y diò .A. à Iſraél à toda la tierra que 41
jurò para dar à ſus padres: y heredáronla y eſtuvie-
ron en ella. Y repoſó .A. à ellos de derredor, como 42
todo que jurò à ſus padres: y no eſtuvo varon de-
lante ellos de todos ſus enemigos, à todos ſus ene-
migos diò .A. en ſu mano. No faltò palabra de toda 43
la coſa la buena, que hablò .A. à caſa de Iſraél: to-
do vino.

* AQUY AVIAN DOS VERÇOS, QUE LOS QUITARON LOS LIVROS CORRECTOS.

C A P. 22.

ENtonces llamó Jeoſuah à Reuben y à Gad; y à mi- 1 III
tad de tribo de Menaſſé. Y dixo à ellos; vós guar- 2
daſtes à todo lo que encomendò à vós Moſeh ſier-
vo de .A.: y oìſtes en mi boz à todo lo que encomendè à
vós. No dexaſtes à vueſtros hermanos (EN) eſtos dias 3
muchos haſta el dia el eſte: y guardaſtes à guarda de
encomendança de .A. vueſtro Dios. Y ahora repoſó 4
.A. vueſtro Dios à vueſtros hermanos como hablò à
ellos; y ahora bolved y andad à vós à vueſtras tien-
das à tierra de vueſtra poſſeſſion, que diò à vós Mo-
ſeh ſiervo de .A. allende del Jardèn. Solo guardad 5
mucho de hazer à la encomendança, y à la Ley, que
encomendò à vós Moſeh ſiervo de .A., para amar à
.A. vueſtro Dios, y para andar en todas ſus carreras, y
para guardar ſus encomendanças, y para juntarſe con
él: y para ſervirlo con todo vueſtro coraçon, y con
toda vueſtra alma. Y bendixolos Jeoſuah: y embio- 6
los, y anduvieron à ſus tiendas. Y à mitad de tribo 7
de Menaſſé diò Moſeh en el Baſſán, y ſu mitad diò
Jeoſuah con ſus hermanos en allende del Jardèn al Oc-
cidente: y tambien como los embiò Jeoſuah à ſus
tiendas, y bendixolos. Y dixo à ellos por dezir, con 8
haziendas muchas tornad à vueſtras tiendas, y con
ganado mucho mucho, con plata, y con oro, y con
arambre, y con hierro, y con paños, mucho mucho:
partid deſpojo de vueſtros enemigos con vueſtros
hermanos. Y tornáron y anduvieron hijos de Reu 9
ben, y hijos de Gad, y mitad de tribo de Menaſſé
de con hijos de Iſraél, de Silò que en tierra de Ke-
naan: para andar à tierra del Gilhad, à tierra de ſu
poſſeſſion que ſe apoſſeſſionáron en ella, por dicho
de .A. por mano de Moſeh. Y vinieron à comar- 10
cas del Jardèn que en tierra de Kennaan: y fraguá-
ron hijos de Reuben, y hijos de Gad, y mitad
de tribo de Menaſſé alli ara cerca el Jardèn, ara
grande de viſta. Y oyeron hijos de Iſraél por 11
dezir: he fraguáron hijos de Reuben, y hijos
de Gad, y mitad de tribo de Menaſſé à la ara à
eſ-

eſcuentra tierra de Kenaan, à comarcas del Jardèn, à
12 paſſage de hijos de Iſraél. Y oyeron hijos de Iſraél: y
juntáronſe toda compaña de hijos de Iſraél à Silò, para
13 ſubir contra ellos al fonſado. Y embiáron hijos de Iſ-
raél: à hijos de Reuben, y à hijos de Gad, y à mitad
de tribo de Menaſſé, à tierra del Gilhad, à Pinhas hijo
14 de Elhazár el ſacerdote. Y diez mayorales con él, ma-
yoral uno, mayoral uno por caſa de padre, de todos
tribos de Iſraél: y cada una cabeça de caſa de ſus pad-
15 res ellos de milles de Iſraél. Y vinieron à hijos de Reu-
ben, y à hijos de Gad, y à mitad de tribo de Menaſſé, à
16 tierra del Gilhad: y habláron con ellos por dezir. Aſſi
dixeron toda compaña de .A.; que la falſedad la eſta que
falſaſtes contra Dios de Iſraél, para tornar oy de empos
.A.: en vueſtro fraguar à vós ara, por vueſtro rebellar
17 oy contra .A.?. Si poco à nós delito de Peor, que no
nos limpiamos dél haſta el dia el eſte: y fue la llaga en
18 compaña de .A.?. Y vós, vos tornays oy de empos
.A.: y ſerá (SI) vós rebellardes oy contra .A., y maña-
19 na contra toda compaña de Iſraél ſe enſañará. Y decier-
to ſi imunda tierra de vueſtra poſſeſſion, paſſad à vós à
tierra de poſſeſſion de .A., que poſó alli tabernaculo de
.A.; y poſſeſſionad vos entre nós: y en .A. no rebelleys;
y contra nós no rebelleys, en vueſtro fraguar à vós ara
20 fuera de ara de .A. nueſtro Dios. Decierto Achán hijo de
Zérah falſo falſedad en la anathema; y ſobre toda compa-
ña de Iſraél fue ſaña: y él varon (AUN QUE) uno, no ſe
21 tranſiò (EL SOLO) por ſu delito. Y reſpondieron hijos de
Reuben, y hijos de Gad, y mitad de tribo de Menaſſé: y
22 habláron à cabeças de milles de Iſraél. EL ELOHIM
.A. EL ELOHIM .A. él ſabe, y Iſraél èl ſabrá, ſi con re-
beldia y ſi con falſedad contra .A.; no nós ſalves el dia el
23 eſte. Si para fraguar à nós ara para tornar de empos .A.:
y ſi para alçar ſobre ella alçacion y preſente, y ſi para ha-
24 zer ſobre ella ſacrificios de pazes; .A. èl búſque. Y ſi no
de reſélo de coſa hizimos eſto por dezir: mañana dirán
vueſtros hijos à nueſtros hijos por dezir, que à vós y à
25 .A. Dios de Iſraél?. Y termino diò .A. entre nós y en-
tre vós hijos de Reuben, y hijos de Gad, al Jardèn, no
à vós parte en .A.: y harán baldar vueſtros hijos à nueſ-
26 tros hijos, por no temer à .A.. Y diximos hagamos
ahora à nós para fraguar à la ara: no para alçacion y no
27 para ſacrificio. Salvo teſtigo ella entre nós, y entre vós,
y entre nueſtros generancios empos nós, para ſervir à
ſervicio de .A. delante della con nueſtras alçaciones, y
con nueſtros ſacrificios, y con nueſtras pazes: y no di-
gan vueſtros hijos mañana à nueſtros hijos, no à vós
28 parte en .A.. Y diximos, y ſerá quando dixeren à nós
y à nueſtros generancios mañana: y diremos, ved à
ſemejança de ara de .A. que hiziéron nueſtros padres,
no para alçacion, y no para ſacrificio, que teſtigo ella
29 entre nós y entre vós. Vedado à nós de nós, de rebel-
lar en .A. y de tornar oy empos de .A., para fraguar ara
para alçacion, para preſente, y para ſacrificio: ſolo ara
30 de .A. nueſtro Dios, que delante ſu tabernaculo. Y oyò
Pinhas el ſacerdote, y mayorales de la compaña, y ca-
beças de milles de Iſraél, que con él, à las palabras
que habláron hijos de Reuben y hijos de Gad, y hijos
31 de Menaſſé: y plugò en ſus ojos. Y dixo Pinhas hijo de
Elhazár el ſacerdote à hijos de Reuben, y à hijos de
Gad, y à hijos de Menaſſé oy ſupimos que entre nós
.A.; que no falſaſtes en .A. la falſedad la eſta: entonces
32 eſcapaſtes à hijos de Iſraél de mano de .A.. Y tornò Pin-
has hijo de Elhazár el ſacerdote, y los mayorales, de
con hijos de Reuben, y de con hijos de Gad, de tierra
del Gilhad, à tierra de Kenaan à hijos de Iſraél: y tor-
33 náron à ellos reſpueſta. Y plugò la coſa en ojos de hijos
de Iſraél: y Bendixeron al Dios hijos de Iſraél; y no
dixeron por ſubir contra ellos al fonſado para dañar à la
tierra que hijos de Reuben, y hijos Gad eſtantes en el-
34 la. Y llamáron hijos de Reuben y hijos de Gad (NOM-
BRE) à la ara: que teſtigo ella entre nós, que .A. el
Dios.

CAP. 23.

IV 1 Y Fue de dias muchos deſpues que hizo repozar
.A. à Iſraél de todos ſus enemigos derredor: y
2 Jeoſuah viejo, entrado en los dias. Y llamó

מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני
12 ישראל: וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני
ישראל שלה לעלות עליהם לצבא:
13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי
שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר
14 הכהן: ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד
לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם
טו המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד
ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם
16 לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר
מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה
17 בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: המעט
לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה
18 ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשבו היום מאחרי יהוה
והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת
19 ישראל יקצף: ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו
לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה
והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו:
כ הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת
ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו:
21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
22 וידברו את ראשי אלפי ישראל: אל אלהים יהוה אל
אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם
23 במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מזבח
לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה
24 ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ואם
לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו
בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל:
כה וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני גד את
הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו
26 לבלתי ירא את יהוה: ונאמר נעשה נא לנו לבנות
27 את המזבח לא לעולה ולא לזבח: כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה
לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם
28 מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: ונאמר והיה כי יאמרו
אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח
יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד
29 הוא בינינו וביניכם: חלילה לנו ממנו למרד ביהוה
ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה
ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו:
ל וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי
אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני
31 ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: ויאמר פינחס
בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני
מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם
ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה:
32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני
ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל
33 בני ישראל וישבו אותם דבר: וייטב הדבר בעיני בני
ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות
עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן
34 ובני גד ישבים בה: ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח
כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:
ליום ד כג א ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל
ב מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ויקרא

יהושע לכל־ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו
3 ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים׃ ואתם
ראיתם את כל־אשר עשה יהוה אלהיכם לכל־הגוים
האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃
4 ראו הפלתי לכם את־הגוים הנשארים האלה בנחלה
לשבטיכם מן־הירדן וכל־הגוים אשר הכרתי והים
ה הגדול מבוא השמש׃ ויהוה אלהיכם הוא יהדפם
מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את־ארצם
6 כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם׃ וחזקתם מאד לשמר
ולעשות את כל־הכתוב בספר תורת משה לבלתי
7 סור־ממנו ימין ושמאול׃ לבלתי־בוא בגוים האלה
הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא־תזכירו
8 ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם׃ כי
אם־ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום
9 הזה׃ ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם
י לא־עמד איש בפניכם עד היום הזה׃ איש־אחד מכם
ירדף־אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר
11 דבר לכם׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את־
12 יהוה אלהיכם׃ כי אם־שוב תשובו ודבקתם ביתר
הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם
13 בהם ובאתם בהם והם בכם׃ ידוע תדעו כי לא יוסיף
יהוה אלהיכם להוריש את־הגוים האלה מלפניכם
והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים
בעיניכם עד־אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר
14 נתן לכם יהוה אלהיכם׃ והנה אנכי הולך היום בדרך
כל־הארץ וידעתם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם כי
לא־נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר
יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא־נפל ממנו
טו דבר אחד׃ והיה כאשר־בא עליכם כל־הדבר הטוב
אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם
את כל־הדבר הרע עד־השמידו אותכם מעל האדמה
16 הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃ בעברכם
את־ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף־
יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר
נתן לכם׃

כד ויאסף יהושע את־כל־
שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו
2 ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים׃ ויאמר
יהושע אל־כל־העם כה־אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם
3 ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים׃ ואקח את־אביכם
את־אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל־ארץ
4 כנען וארב את־זרעו ואתן־לו את־יצחק׃ ואתן
ליצחק את־יעקב ואת־עשו ואתן לעשו את־הר שעיר
ה לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים׃ ואשלח את־
משה ואת־אהרן ואגף את־מצרים כאשר עשיתי
6 בקרבו ואחר הוצאתי אתכם׃ ואוציא את־אבותיכם
ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
7 ברכב ובפרשים ים־סוף׃ ויצעקו אל־יהוה וישם
מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את־הים
ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר־עשיתי במצרים
8 ותשבו במדבר ימים רבים׃ ואביאה אתכם אל־ארץ
האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן
אותם בידכם ותירשו את־ארצם ואשמידם מפניכם׃
9 ויקם בלק בן־צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח
י ויקרא לבלעם בן־בעור לקלל אתכם׃ ולא אביתי

לשמע

Jeoſuah á todo Iſraél; á ſus viejos, y á ſus capitanes,
y á ſus juezes, y á ſus alguaziles: y dixo á ellos;
yo me envegecì entré en los dias. Y vós viſtes á todo lo 3
que hizo .A. vueſtro Dios, a todas las gentes las eſtas
por amor de vós: que .A. vueſtro Dios, él el peleán por
vós. Ved poſtrè a vós a las gentes las remanecidas 4
las eſtas, por heredad a vueſtros tribos: del Jardèn,
y todas las gentes que hize tajar, y la mar la grande
de Occidente del Sol. Y .A. vueſtro Dios él los em- 5
puxará delante vós; y deſterrará à ellos delante vós:
y heredareys à ſus tierras, como hablò .A. vueſtro
Dios à vós. Y esforçarvoſeys mucho; por guardar, 6
y por hazer à todo lo eſcrito en libro de Ley de Mo-
ſeh: por no apartar de él á derecha ni á izquierda.
Por no entrar en las gentes las eſtas las remanecidas 7
las eſtas con vós: y en nombre de ſus Dioſes no
ementeys, y no jureys, y no los ſirvays y no vós
encorveys á ellos. Que ſalvo en .A. vueſtro Dios 8
vos juntareys: como hiziſtes haſta el dia el eſte. Y 9
deſterrò .A. delante vós gentes grandes y fuertes: y
vós, no ſe parò varon delante vós haſta el dia el eſ-
te. Varon uno de vós perſeguirá mil: que A. vu- 10
eſtro Dios; él el peleán por vós, como hablò à vós.
Y guardarvoſeys mucho á vueſtras almas: para amar 11
á .A. vueſtro Dios. Que ſi tornando vós tornardes, 12
y vos pegardes con reſto de las gentes las eſtas las
remanecidas las eſtas con vós, y vos conſogrardes con
ellos y vinierdes en ellos, y ellos en vós. Sabiendo 13
ſabreys que no añadirá .A. vueſtro Dios para deſterrar
à las gentes las eſtas delante vós: y ſerán à vós por
lazo y por tropieço, y por açote en vueſtros lados,
y por eſpinos en vueſtros ojos, haſta perdervós de
ſobre la tierra la buena la eſta; que diò à vós .A.
vueſtro Dios. Y he yo andán oy en carrera de to- 14
da la tierra: y ſabreys con todo vueſtro coraçon, y
con toda vueſtra alma, que no faltó coſa una de to-
das las palabras las buenas que hablò .A vueſtro
Dios por vós, todas vinieron à vós; no faltó dello
coſa una. Y ſerá como vino ſobre vós toda la coſa 15
la buena que hablò .A. vueſtro Dios à vós: aſſi trae-
rá .A. ſobre vós à toda la coſa la mala haſta deſ-
truir à vós, de ſobre la tierra la buena la eſta, que
diò à vós .A. vueſtro Dios. En vueſtro paſſar à fir- 16
mamento de .A. vueſtro Dios, que encomendó à
vós, y andárdes y ſirviérdes dioſes otros, y vos encor-
vardes à ellos: y erecerá furor de .A. en vós, y perder-
voſeys preſto de ſobre la tierra la buena que diò à vós.

C A P. 24.

Y Juntò Jeoſuah á todos tribos de Iſraél à Sechem: 1
y llamò á viejos de Iſraél y à ſus capitanes, y á
ſus juezes, y á ſus alguaziles, y eſtuvieron
delante de el Dios. Y dixo Jeoſuah à todo el pueblo; 2
aſſi dixo .A. Dios de Iſraél, en ellende del rio eſtuvie-
ron vueſtros padres de ſiempre, Terah padre de
Abraham, y padre de Nahór: y ſirvieron dioſes otros.
Y tomé á vueſtro padre á Abraham, de allende del 3
rio, y llevé á él por toda tierra de Kenaan: y mu-
chigué à ſu ſimiente, y di à él á Isháс. Y di á Is- 4
hác à Iahacob y à Heſau; y di à Heſau à monte de
Seir para heredar à él; y Iahacob y ſus hijos decen-
dieron à Egypto. Y embiè à Moſeh y à Aaron, y 5
herì à Egypto, como hize entre él: y deſpues ſa-
qué à vós. Y ſaqué á vueſtros padres de Egypto, 6
y veniſtes á la mar: y perſiguieron Egypto empos
vueſtros padres, con carroças, y con cavalleros, (à)
mar de Suph. Y clamáron á .A. y puſo tiniebla entre 7
vós y entre los Egypcios, y truxo ſobre él á la mar,
y cubriolo; y vieron vueſtros ojos á lo que hize en
Egypto: y eſtuviſtes en el deſierto dias muchos. Y 8
truxe á vós á tierra del Emoréo, el eſtan allende del
Jardèn; y peleáron con vós: y di à ellos en vueſtra
mano, y heredaſtes à ſu tierra, y deſtruilos delan-
te vós. Y levantóſe Balak hijo de Zipór Rey de 9
Moab, y peleò con Iſraél: y embiò y llamò à Bil-
ham hijo de Beór para maldezir à vós. Y no quiſe 10
para

para oír à Bilham: y bendixo bendiziendo à vós, y eſ-
11 capé à vós de ſu mano. Y paſſaſtes al Jardèn, y
veniſtes à Jerihò, y peleáron con vós moradores de
Jerihò, el Emorèo, y el Perizèo, y el Kenaanèo, y
el Hitéo, y el Guirgaſéo, el Hivèo, y el Jebuſéo: y
12 di à ellos en vueſtra mano. Y embiè delante vós à
la abiſpa, y deſterró à ellos delante vós; dos Reyes
del Emoréo: no con tu eſpada, y no con tu arco.
13 Y di à vós tierra que no cançaſte en ella, y ciudades
que no fraguaſtes, y eſtuviſtes en ellas: viñas y oli-
14 vares, que no plantaſtes; vós comientes. Y ahora
temed à .A. y ſervid à él con perfeccion, y con ver-
dad: y quitad à dioſes que ſirvieron vueſtros padres,
15 en allende el rio, y en Egypto; y ſervid à .A.. Y
ſi mal en vueſtros ojos para ſervir à .A., eſcoged à
vós oy à quien ſervireis; ſi à dioſes que ſirvieron
vueſtros padres que de allende del rio; y ſi à dioſes
del Emorèo que vós eſtantes en ſu tierra?: y yo y
VI 16 mi caſa ſerviremos à .A.. * Y reſpondió el pueblo,
y dixo, vedado à nós de dexar à .A.: para ſervir
17 dioſes otros. Que .A. nueſtro Dios, él, el alçan à
nós y à nueſtros padres de tierra de Egypto de caſa
de ſiervos: y que hizo à nueſtros ojos à las ſeñales
las grandes las eſtas, y guardónos en toda la carrera
que anduvimos en ella, y en todos los pueblos que
18 paſſámos entre ellos. Y deſterrò .A. à todos los
pueblos, y al Emorèo morador de la tierra, delan-
te nós: tambien nós ſervirèmos à .A.; que él nueſ-
19 tro Dios. Y dixo Jeoſuah al pueblo, no podreys
para ſervir á .A. que Dios ſanto él: Dios zeloſo él, no
20 perdonará a vueſtros rebellos, y a vueſtros pecádos. Si
dexardes à .A., y ſirvierdes dioſes de eſtrañedad: y
tornarſeá y hará mal à vós, y atemará à vós, deſ-
21 pues que beneficiò à vós. Y dixo el pueblo à Jeo-
22 ſuah: no, ſolo à .A. ſervirémos. Y dixo Jeoſuah al
pueblo, teſtigos vós en vós, que vós eſcogiſtes à
23 vós à .A. para ſervir à él: y dixeron, teſtigos. Y
ahora apartad à dioſes de la eſtrañedad, que entre
vós: y inclinad à vueſtro coraçon à .A. Dios de Iſ-
24 raél. Y dixeron el pueblo à Jeoſuah: à .A. nueſtro
25 Dios ſervirémos, y en ſu boz oíremos. Y tajò Jeo-
ſuah firmamento al pueblo en el dia el eſſe: y puſo à
VII 26 él, fuero y juyzio en Sechém. * Y eſcriviò Jeo-
ſuah à las palabras las eſtas en libro de Ley de Dios:
y tomò piedra grande, y levantóla alli debaxo de la
27 enzina, que en ſantuario de .A.. Y dixo Jeoſuah à
todo el pueblo; he la piedra la eſta ſerá en nós por
teſtigo, que ella oyò à todos dichos de .A., que
hablò con nós: y ſerá en vós por teſtigo por que no
28 negeys en vueſtro Dios. Y embiò Jeoſuah al pueb-
29 lo, varon à ſu heredad. Y fue empos las palabras
las eſtas; y murió Jeoſuah hijo de Nun ſiervo de .A.:
30 de edad de ciento y diez años. Y enterraron á él en
termino de ſu heredad, en Timnat Sérah que en
31 monte de Ephraim: de ſeptentrion a monte de
Gáaz. Y ſirvió Iſraél à .A., todos dias de Jeo-
ſuah: y todos dias de los viejos, que alargáron dias
empos Jeoſuah; y que ſupieron à toda obra de .A.,
32 que hizo à Iſraél. Y à hueſſos de Joſeph que alçáron
hijos de Iſraél de Egypto, enterráron en Sechem,
en parte del campo que compró Iahacob de con hijos
de Hamór padre de Sechem, por cien monedas: y
33 fueron à hijos de Joſeph por heredad. Y Elhazár
hijo de Aaron murió: y enterráron à él en collado
de Pinhas ſu hijo, que fue dado à él en monte de
Ephráim.

Tiene Jeoſuah 656. Paſukim.

לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
מידו: ותעברו את-הירדן ותבאו אל-יריחו וילחמו 11
בכם בעלי-יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם: ואשלח 12
לפניכם את-הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי
האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: ואתן לכם ארץ ׀ 13
אשר לא-יגעת בה וערים אשר לא-בניתם ותשבו
בהם כרמים וזיתים אשר לא-נטעתם אתם אכלים:
ועתה יראו את-יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת 14
והסירו את-אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר ובמצרים ועבדו את-יהוה: ואם רע בעיניכם טו
לעבד את-יהוה בחרו לכם היום את-מי תעבדון אם
את-אלהים אשר-עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר מעבר קרי
ואם את-אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם
ואנכי וביתי נעבד את-יהוה:
ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את- 16 ליום ו׳
יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא 17
המעלה אתנו ואת-אבתינו מארץ מצרים מבית
עבדים ואשר עשה לעינינו את-האתות הגדלות
האלה וישמרנו בכל-הדרך אשר הלכנו בה ובכל
העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את- 18
כל-העמים ואת-האמרי ישב הארץ מפנינו גם-
אנחנו נעבד את-יהוה כי-הוא אלהינו: ויאמר 19
יהושע אל-העם לא תוכלו לעבד את-יהוה כי-
אלהים קדשים הוא אל-קנוא הוא לא-ישא
לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעזבו את-יהוה כ
ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
אחרי אשר-היטיב לכם: ויאמר העם אל-יהושע 21
לא כי את-יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל-העם עדים 22
אתם בכם כי-אתם בחרתם לכם את-יהוה לעבד
אותו ויאמרו עדים: ועתה הסירו את-אלהי הנכר 23
אשר בקרבכם והטו את-לבבכם אל-יהוה אלהי
ישראל: ויאמרו העם אל-יהושע את-יהוה אלהינו 24
נעבד ובקולו נשמע: ויכרת יהושע ברית לעם כה
ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: * ליום ז׳
ויכתב יהושע את-הדברים האלה בספר תורת 26
אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר
במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל-כל- 27
העם הנה האבן הזאת תהיה-בנו לעדה כי-היא
שמעה את כל-אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה
בכם לעדה פן-תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע 28
את-העם איש לנחלתו: ויהי אחרי 29
הדברים האלה וימת יהושע בן-נון עבד יהוה בן-
מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו ל
בתמנת-סרח אשר בהר-אפרים מצפון להר-געש:
ויעבד ישראל את-יהוה כל ימי יהושע וכל ׀ ימי 31
הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו
את כל-מעשה יהוה אשר עשה לישראל: ואת- 32
עצמות יוסף אשר-העלו בני-ישראל ׀ ממצרים קברו
בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני-
חמור אבי-שכם במאה קשיטה ויהיו לבני-יוסף
לנחלה: ואלעזר בן-אהרן מת ויקברו אותו בגבעת 33
פינחס בנו אשר נתן-לו בהר אפרים:

סכום הפסוקים של יהושע שש מאות וחמשים וששה׃ ותרן לשון
אלם סימן: וחציו׳ ומחשבון עד רמת המצפה: וסדריו
ארבעה עשר׳ היתה עלי יד יי׳ סימן:

שופטים

א

א לפ״ד ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה
לאמר מי־יעלה־לנו אל־הכנעני בתחלה
2 להלחם בו: ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את־
3 הארץ בידו: ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם־אני אתך בגורלך
4 וילך אתו שמעון: ויעל יהודה ויתן יהוה את־הכנעני
ה והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: וימצאו
את־אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את־הכנעני ואת־
6 הפרזי: וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו
7 ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו: ויאמר אדני־בזק
שבעים ׀ מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו
מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם־לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם:
8 וילחמו בני־יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי־
9 חרב ואת־העיר שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה
י להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה: וילך
יהודה אל־הכנעני היושב בחברון ושם־חברון לפנים
קרית ארבע ויכו את־ששי ואת־אחימן ואת־תלמי:
11 וילך משם אל־יושבי דביר ושם־דביר לפנים קרית־
12 ספר: ויאמר כלב אשר־יכה את־קרית ספר ולכדה
13 ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: וילכדה עתניאל
בן־קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן־לו את־עכסה בתו
14 לאשה: ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת־אביה
השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך:
טו ותאמר לו הבה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
לי גלת מים ויתן־לה כלב את גלת עלית ואת גלת
16 תחתית: ובני קיני חתן משה עלו
מעיר התמרים את־בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
17 ערד וילך וישב את־העם: וילך יהודה את־שמעון
אחיו ויכו את־הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה
18 ויקרא את־שם־העיר חרמה: וילכד יהודה את־עזה
ואת־גבולה ואת־אשקלון ואת־גבולה ואת־עקרון
19 ואת־גבולה: ויהי יהוה את־יהודה וירש את־ההר
כי לא להוריש את־ישבי העמק כי־רכב ברזל להם:
כ ויתנו לכלב את־חברון כאשר דבר משה ויורש משם
21 את־שלשה בני הענק: ואת־היבוסי ישב ירושלם לא
הורישו בני בנימן וישב היבוסי את־בני בנימן
22 בירושלם עד היום הזה: ויעלו בית־
23 יוסף גם־הם בית־אל ויהוה עמם: ויתירו בית־יוסף
24 בבית־אל ושם־העיר לפנים לוז: ויראו השמרים
איש יוצא מן־העיר ויאמרו לו הראנו נא את־מבוא
כה העיר ועשינו עמך חסד: ויראם את־מבוא העיר
ויכו את־העיר לפי־חרב ואת־האיש ואת־כל־
26 משפחתו שלחו: וילך האיש ארץ החתים ויבן
עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה:
27 ולא־הוריש מנשה את־בית־שאן
יושבי ק׳ ואת־בנותיה ואת־תענך ואת־בנתיה ואת־ישבי דור
ואת־בנותיה ואת־יושבי יבלעם ואת־בנתיה ואת־
יושבי מגדו ואת־בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ
28 הזאת: ויהי כי־חזק ישראל וישם את־הכנעני למס
29 והוריש לא הורישו: ואפרים לא
הוריש את־הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו

בגזר

JUEZES.

CAP. I.

Y Fue deſpues de morir Jeoſuah; y de- 1 P. 5.
mandáron hijos de Iſraél en .A. por de-
zir: quien ſubirá por nós al Kenaanèo
primero para pelear contra él?. Y dixo 2
.A. Jehudá ſubirá: he di à la tierra en ſu
mano. Y dixo Jehudá à Simhón ſu her- 3
mano, ſube comigo en mi ſuerte, y pelearémos con
el Kenaanèo; y andarè tambien yo contigo en tu ſuer-
te: y anduvo con él Simhón. Y ſubiò Jehudá, y diò 4
.A. al Kenaanèo, y al Perizèo en ſu mano: y hiriéron-
los en Bézek, diez mil varones. Y hallaron à Adoni- 5
bézek en Bézek; y peleáron con él: y hirièron al Ke-
naanèo, y al Perizéo. Y huyo Adoni-bézek, y perſi- 6
guiéron tras él: y prendièron à él, y cortáron à pul-
gares de ſus manos, y ſus piès. Y dixo Adoni-bé- 7
zek, ſetenta Reyes, pulgares de ſus manos y ſus piès
cortados, eran cogientes (pan) debaxo de mi meſa, co-
mo hize aſſi pagó à mi Dios: y truxeronlo (a) Jeruſa-
laim, y muriò alli. Y peleáron hijos de Jehudá contra 8
Jeruſalaim, y prendieron à ella; y hirièronla a tajo de
eſpada: y à la ciudad ardieron en el fuego. Y deſpues 9
decendieron hijos de Jehudá para pelear con el Ke-
naanèo: morador del monte, y el Meridion, y la
baxura. Y anduvo Jehudá al Kenaanèo el eſtan en 10
Hebrón; y nombre de Hebrón de antes, Kiriat arba:
y hiriéron à Seſay, y à Ahiman, y à Talmay. Y an- 11
duvo de alli à moradores de Debìr: y nombre de De-
bìr de antes Kiriat Sépher. Y dixo Kalèb el que hirie- 12
re à Kiriát Sépher y la prendière: y daré à él à Agſá
mi hija por muger. Y prendiòla Otnièl hijo de Ke- 13
naz, hermano de Kalèb el menor que él: y diò à él à
Agſá ſu hija por muger. Y fue en ſu venir, y ſom- 14
bayóla para demandar de con ſu padre el campo: y
echóſe de ſobre el aſno: y dixo à ella Kalèb, que à
ti?. Y dixo à él, da à mi bendicion, que tierra de 15
ſecura me diſte: y darás à mi fuentes de aguas: y diò
à ella Kalèb à fuentes altas, y à fuentes baxas. Y hi- 16
jos de Kení ſuegro de Moſeh ſubieron de ciudad de
los tamarales con hijos de Jehudá, à deſierto de Jehu-
dá; que en Meridion de Arád; y anduvo y eſtuvo con
el pueblo. Y anduvo Jehudá con Simhón ſu hermano; 17
y hirieron al Kenaanèo morador de Zefát: y deſtru-
yeron à ella, y llamó à nombre de la ciudad Hormá.
Y prendió Jehudá à Azá, y à ſu termino; y à Aske- 18
lón, y à ſu termino: y à Ekrón y à ſu termino. Y fue 19
.A. con Jehudá, y deſterró (A LOS) del monte: que no
para deſterrar à moradores del valle, que carro de hier-
ro à ellos. Y dieron à Kalèb à Hebrón, como habló 20
Moſeh: y deſterró de alli à tres hijos del Anak. Y al 21
Jebuſéo morador de Jeruſalaim, no deſterráron hijos
de Binyamin; y eſtuvo el Jebuſéo con hijos de Binya-
min en Jeruſalaim, haſta el dia el eſte. Y ſubieron ca- 22
ſa de Joſeph tambien ellos, (a) Bet-el: y .A. con ellos.
Y eſculcáron caſa de Joſeph en Bet-el: y nombre de 23
la ciudad de antes Luz. Y vieron los guardadores va- 24
ron ſalièn de la ciudad: y dixeron à él, mueſtranos
agora à entrada de la ciudad, y haremos contigo mer-
ced. Y moſtróles à entrada de la ciudad, y hirieron 25
à la ciudad à hilo de eſpada: y al varon y à todo ſu lina-
ge embiáron. Y anduvo el varon à tierra de los Hitèos: 26
y fraguó ciudad, y llamó ſu nombre Luz; él ſu nombre
haſta el dia el eſte. Y no deſterró Menaſſé à Bet Seán, y 27
à ſus arrabaldes, y à Taanag, y à ſus arrabaldes, y à
moradores de Dor, y à ſus arrabaldes; y à morado-
res de Ybleám, y à ſus arrabaldes; y à moradores de
Megido, y à ſus arrabaldes: y envoluntó el Kenaanèo
para eſtar en la tierra la eſta. Y fue como ſe esforçò Iſ- 28
raél, y puſo al Kenaanèo por tributario: y deſterrando
no lo deſterró. Y Ephráim no deſterró al Kenaanèo 29
el eſtan en Guézer: y eſtuvo el Kenaanèo entre él

en

30 en Guézer. Zebulùn no deſterró à moradores de Kit-
ron, y à moradores de Naalòl: y eſtuvo el Kenaa-
nèo entre él, y fueron por tributarios. Aſſér no
31 deſterró à moradores de Acó, y à moradores de Zi-
dón: y à Agláb, y à Agzib, y a helba, y à Afék, y à
32 Rehob. Y eſtuvo Aſſer entre el Kenaanèo moradores
33 de la tierra: que no lo deſterró. Naphtalì no deſ-
terró à moradorcs de Bet-Sémes, y à moradores de
Bet-Anat, y eſtuvo entre el Kenaanèo, moradores
de la tierra: y moradores de Bet-Sémes, y Bet-
34 Anat, fueron à ellos por tributarios. Y apretáron el
Emorèo à hijos de Dan, al monte: que no lo dexó para
35 decender al valle. Y envoluntó el Emorèo para eſ-
tar en monte de Héres, en Ayalon, y en Saalbim:
y engraveciose poder de caſa de Joſeph, y fueron
36 por tributarios. Y termino del Emorèo, de ſubida
de Akrabim: de la peña y arriba.

C A P. 2.

II 1 Y Subiò Angel de .A. del Guilgal à los Bohim: y
dixo, hize ſubir à vós de Egypto, y truxe à
vós à la tierra que juré à vueſtros padres; y
dixe no baldaré mi firmamento con vós para ſiem-
2 pre. Y vós no tajeys firmamento à moradores de la
tierra la eſta, ſus aras derribareys: y no oìſtes en
3 mi boz, que eſto hiziſtes?. Y tambien dixe, no
deſterraré à ellos delante vós: y ſerán á vós por eſ-
4 pinos; y ſus dioſes ſerán à vós por tropieço. Y fue
como hablár Angel de .A. à las palabras las eſtas, à
todos hijos de Iſraél: y alçáron el pueblo a ſu boz,
5 y lloráron. Y llamáron nombre del lugar el eſſe,
6 Bochìm; y ſacrificáron alli à .A.. Y embiò Jeoſuah
al pueblo: y anduvieron hijos de Iſraél varon à ſu
heredad, para heredar à la tierra. Y ſirvieron el
7 pueblo à .A. todos dias de Jeoſuah: y todos dias
de los viejos, que alargáron dias empos Jeoſuah;
que vieron à toda obra de .A. el grande que hizo á
8 Iſraél. Y muriò Jeoſuah hijo de Nun ſiervo de .A.:
9 de edad de ciento y diez años. Y enterráron à él
en termino de ſu heredad, en Timnat Héres en
monte de Ephraim: de Septentrion à monte de Gáas.
10 Y tambien todo el generancio el eſſe fueron apaña-
dos à ſus padres: y levantóſe generancio otro em-
pos ellos que no conocieron à .A. y tambien à la
11 obra, que hizo à Iſraél. Y hiziéron hijos de Iſraél
a lo malo en ojos de .A.: y ſirvieron a los ido-
12 los. Y dexáron a .A. Dios de ſus padres, el ſacan
a ellos de tierra de Egypto, y anduvieron tras dio-
ſes otros, de dioſes de los pueblos que (en) ſus der-
redores, y encorváronſe a ellos: y enſañáron a .A..
13 Y dexáron a .A.: y ſirvieron al Báal: y a los Aſta-
14 rot. Y ereciò furor de .A. en Iſraél, y diolos en
mano de rehollantes, y rehollàron a ellos: y entre-
gólos en mano de ſus enemigos derredor; y no pu-
15 dieron mas para eſtar delante ſus enemigos. En todo lo
que ſalían, mano de .A. era en ellos para mal; co-
mo hablò .A., y como juró .A. à ellos: y anguſtió
16 à ellos mucho. Y levantò .A. juezes: y ſalváron-
17 los de mano de ſus rehollantes. Y tambien à ſus
juezes no oyeron que erráron tras dioſes otros, y
encorváronſe à ellos: quitaronſe àina de la carrera
que anduvieron ſus padres, para oír encomendanças
18 de .A., no hiziéron aſſi. Y quando levantáva .A.
à ellos juezes, y era .A. con el juez y ſalvávalos de
mano de ſus enemigos, todos dias del juez: que ſe
arrepentía .A. por ſu gemido; delante ſus oprimien-
19 tes, y ſus apretantes. Y era en morir el juez tor-
navan y dañavan mas que ſus padres: para andar em-
pos dioſes otros por ſervirlos, y por encorvarſe à
ellos: no hizieron caèr de ſus obras, ni de ſu carrera
20 la dura. Y ereciò furor de .A. en Iſraél: y dixo,
por que paſſáron la gente la eſta à mi firmamento
que encomendé à ſus padres, y no oyeron à mi voz.
21 Tambien yo no añadiré para deſterrar varon delante
ellos: de las gentes que dexo Jeoſuah y muriò.
22 Para provar con ellos à Iſraél: ſi guardantes

ל בגזר׃ זבולן לא הוריש את־יושבי
קטרון ואת־יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו
31 למס׃ אשר לא הוריש את־ישבי
עכו ואת־יושבי צידון ואת־אחלב ואת־אכזיב ואת־
32 חלבה ואת־אפיק ואת־רחב׃ וישב האשרי בקרב
הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו׃
33 נפתלי לא־הוריש את־ישבי בית־שמש
ואת־ישבי בית־ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ
34 וישבי בית־שמש ובית ענת היו להם למס׃ וילחצו
האמרי את־בני־דן ההרה כי־לא נתנו לרדת לעמק׃
לה ויואל האמרי לשבת בהר־חרס באילון ובשעלבים
36 ותכבד יד בית־יוסף ויהיו למס׃ וגבול האמרי
ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה׃
ב א ויעל מלאך־יהוה מן־הגלגל
ליושב פסקא באמצע פסוק אל־הבכים ○
ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל־
הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא־אפר בריתי
2 אתכם לעולם׃ ואתם לא־תכרתו ברית ליושבי הארץ
הזאת מזבחותיהם תתצון ולא־שמעתם בקולי מה־
3 זאת עשיתם׃ וגם אמרתי לא־אגרש אותם מפניכם
4 והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש׃ ויהי
כדבר מלאך יהוה את־הדברים האלה אל־כל־בני
ה ישראל וישאו העם את־קולם ויבכו׃ ויקראו שם־
המקום ההוא בכים ויזבחו־שם ליהוה׃
6 וישלח יהושע את־העם וילכו בני־ישראל
7 איש לנחלתו לרשת את־הארץ׃ ויעבדו העם את־
יהוה כל ימי יהושע וכל ׀ ימי הזקנים אשר האריכו
מלא ו׳ ימים אחרי יהושוע אשר ראו את כל־מעשה יהוה
8 הגדול אשר עשה לישראל׃ וימת יהושע בן־נון עבד
9 יהוה בן־מאה ועשר שנים׃ ויקברו אותו בגבול נחלתו
י בתמנת־חרס בהר אפרים מצפון להר־געש׃ וגם כל־
הדור ההוא נאספו אל־אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא־ידעו את־יהוה וגם את־המעשה
11 אשר עשה לישראל׃ ויעשו בני־ישראל
12 את־הרע בעיני יהוה ויעבדו את־הבעלים׃ ויעזבו את־
יהוה ׀ אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
וילכו אחרי ׀ אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
13 סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את־יהוה׃ ויעזבו
14 את־יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות׃ ויחר־אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד
אויביהם מסביב ולא־יכלו עוד לעמד לפני אויביהם׃
טו בכל ׀ אשר יצאו יד־יהוה היתה־בם לרעה כאשר דבר
16 יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃ ויקם
17 יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם׃ וגם אל־שפטיהם
לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
סרו מהר מן־הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
18 יהוה לא־עשו כן׃ וכי־הקים יהוה ׀ להם שפטים והיה
יהוה עם־השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט
כי־ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם׃
19 והיה ׀ במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא
כ הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה׃ ויחר־אף יהוה
בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את־בריתי
21 אשר צויתי את־אבותם ולא שמעו לקולי׃ גם־אני
22 לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן־הגוים אשר־עזב
יהושע וימת׃ למען נסות בם את־ישראל השמרים

הם את־דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם
23 אם־לא: וינח יהוה את־הגוים האלה לבלתי הורישם
מהר ולא נתנם ביד יהושע: ואלה הגוים א ג
אשר הניח יהוה לנסות בם את־ישראל את כל־אשר
2 לא־ידעו את כל־מלחמות כנען: רק למען דעת
דרות בני־ישראל ללמדם מלחמה רק אשר־לפנים
3 לא ידעום: חמשת סרני פלשתים וכל־הכנעני
והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד
4 לבוא חמת: ויהיו לנסות בם את־ישראל לדעת הישמעו
את־מצות יהוה אשר־צוה את־אבותם ביד־משה:
ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי ה
6 והחוי והיבוסי: ויקחו את־בנותיהם להם לנשים ואת־
בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את־אלהיהם:
7 ויעשו בני־ישראל את־הרע בעיני
יהוה וישכחו את־יהוה אלהיהם ויעבדו את־הבעלים
8 ואת־האשרות: ויחר־אף יהוה בישראל וימכרם
ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני־
9 ישראל את־כושן רשעתים שמנה שנים: ויזעקו בני־
ישראל אל־יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
ויושיעם את עתניאל בן־קנז אחי כלב הקטן ממנו:
ותהי עליו רוח־יהוה וישפט את־ישראל ויצא י
למלחמה ויתן יהוה בידו את־כושן רשעתים מלך
11 ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ
ארבעים שנה וימת עתניאל בן־קנז:
12 ויספו בני ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ויחזק יהוה את־עגלון מלך־מואב על־
13 ישראל על כי־עשו את־הרע בעיני יהוה: ויאסף
אליו את־בני־עמון ועמלק וילך ויך את־ישראל ויירשו
14 את־עיר התמרים: ויעבדו בני־ישראל את־עגלון
מלך־מואב שמונה עשרה שנה: ויזעקו בני־ישראל טו
אל־יהוה ויקם יהוה להם מושיע את־אהוד בן־גרא
בן־הימיני איש אטר יד־ימינו וישלחו בני־ישראל בידו
16 מנחה לעגלון מלך מואב: ויעש לו אהוד חרב ולה
שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על
17 ירך ימינו: ויקרב את־המנחה לעגלון מלך מואב
18 ועגלון איש בריא מאד: ויהי כאשר כלה להקריב
19 את־המנחה וישלח את־העם נשאי המנחה: והוא
שב מן־הפסילים אשר את־הגלגל ויאמר דבר־סתר
לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל־העמדים
עליו: ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה כ
אשר־לו לבדו ויאמר אהוד דבר־אלהים לי אליך ויקם
21 מעל הכסא: וישלח אהוד את־יד שמאלו ויקח את־
22 החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: ויבא גם־
הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא
23 שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: ויצא אהוד
24 המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: והוא
יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
ויאמרו אך מסיך הוא את־רגליו בחדר המקרה: ויחילו כה
עד־בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את־
26 המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: ואהוד
נמלט עד התמהמהם והוא עבר את־הפסילים וימלט
27 השעירתה: ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים
28 וירדו עמו בני־ישראל מן־ההר והוא לפניהם: ויאמר
אלהם רדפו אחרי כי־נתן יהוה את־איביכם את־
מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את־מעברות הירדן
29 למואב ולא־נתנו איש לעבר: ויכו את־מואב
בעת

ellos à carrera de .A. para andar en ellos; como
guardáron ſus padres, ſi no. Y dexò .A. à las gen- 23
tes las eſtas, por no los deſterrar preſto: y no los
diò en mano de Jeoſuah.

CAP. 3.

Y Eſtas las gentes que dexò .A. para provar con 1 III
ellas à Iſraél: à todos que no ſupieron à todas
peléas de Kenáan. Solo para ſaber generan- 2
cios de hijos de Iſraél, para los enſeñar peléa: decier-
to (los) que de antes, no la ſupieron. Cinco ſeño- 3
res de Peliſtéos, y todo el Kenaanèo, y el Sidonèo,
y el Hivéo, morador de monte del Lebanòn: de mon-
te de Báal Hermòn, haſta entrada de Hamát. Y fue- 4
ron para provar con ellas à Iſraél: por ſaber ſi oírian
à encomendanças de .A., que encomendó à ſus padres
por mano de Moſeh. Y hijos de Iſraél eſtuvieron en- 5
tre el Kenaanèo: el Hitéo, y el Emorèo, y el Peri-
zèo, y el Hivèo, y el Jebuſéo. Y tomáron à ſus hi- 6
jas à ellos por mugeres; y à ſus hijas dieron à ſus hi-
jos: y ſirvieron à ſus dioſes. Y hiziéron hijos de Iſ- 7
raél a el mal en ojos de .A.; y olvidáron à .A. ſu Dios:
y ſirvieron à los idolos, y à las aladrêas. Y ereciò 8
furor de .A. en Iſraél; y entrególos en poder de Kuſ-
ſán Riſatáim, Rey de Aram Naaráim: y ſirvieron
hijos de Iſraél à Kuſſán Riſatáim ocho años. Y cla-
máron hijos de Iſraél à .A.; y levantó A. ſalvador à 9
hijos de Iſraél, y ſalvólos: à Otniél hijo de Kenáz
hermano de Kalèb el pequeño mas que él. Y fue ſobre 10
él, eſpirito de .A., y juzgó à Iſraél; y ſaliò à la pe-
léa, y diò .A. en ſu mano à Kuſſán Riſataim Rey de
Aram: y enforteciòſe ſu mano ſobre Kuſſán Riſatáim.
Y ſoſſegó la tierra quarenta años: y muriò Otniél hi- 11
jo de Kenáz. Y añadieron hijos de Iſraél para hazer 12
el mal en ojos de .A.: y esforçó .A. à Eglón Rey de
Moab contra Iſraél; por que hiziéron a el mal en ojos
de .A.. Y juntó à él à hijos de Amón, y Amalèk: 13
y anduvo y hiriò à Iſraél, y heredáron à ciudad de
los tamarales. Y ſirvieron hijos de Iſraél à Eglòn Rey 14
de Moab; deziochò años. Y eſclamáron hijos de Iſ- 15
raél à .A.; y levantò .A. à ellos ſalvador, à Eud hijo
de Guerá hijo de Binyamìn; varon izquierdo de mano
ſu derecha: y embiáron hijos de Iſraél por ſu mano
preſente à Eglòn Rey de Moab. Y hizo à él Eud 16
eſpada, y à ella dos tajos, codo ſu longura: y ciñiò
à ella de debaxo de ſus veſtidos ſobre anca ſu derecha.
Y llegò a el preſente à Eglòn Rey de Moab: y Eglòn 17
varon grueſſo mucho. Y fue como atemò de llegar al 18
preſente: y embiò al pueblo llevantes al preſente. Y 19
él ſe tornò de (LUGAR DE) las doladuras (DE PIED-
RAS) que al Guilgal, y dixo, palabra encubierta à mi
para ti el Rey: y dixo, calla; y ſalieron de cerca él
todos los eſtantes cerca él. Y Eud vino à él, y él eſ- 20
tan en camara la refrigerante que à él à ſus ſolas; y
dixo Eud, palabra de Dios à mi para ti: y levantó-
ſe de ſobre la ſilla. Y tendiò Eud à mano ſu izquier- 21
da, y tomò a la eſpada de ſobre anca ſu derecha: y
hincòla en ſu vientre. Y entrò tambien la enpuñadura 22
tras la hoja, y cerrò el ſebo por la hoja, que no de-
ſenvaynò la eſpada de ſu vientre: y ſaliò el eſtiercol.
Y ſaliò Eud al corredór: y cerrò puertas de la cama- 23
ra házia ſi y cerò. Y él ſaliò, y ſus ſiervos vi- 24
nieron; y vieron, y he puertas de la camara cerradas;
y dixeron, decierto cubrien él à ſus piès en cama-
ra la refrigerante. Y eſperáron haſta detardarſe, y he 25
no él abrien puertas de la camara: y tomáron a la llave,
y abrieron, y he ſu ſeñor echado en tierra muerto. Y 26
Eud fue eſcapado mientras ſu detardar: y él paſſò à
(LUGAR) de las doladuras (DE PIEDRAS,) y fue eſca-
pado à Seír. Y fue en ſu venir, y tocò con la corneta 27
en monte de Ephráim: y decendieron con él hijos de
Iſraél del monte, y él delante ellos. Y dixo à ellos, 28
ſeguid empos mi, que diò .A. à vueſtros enemigos,
á Moab, en vueſtra mano: y decendieron empos él,
y prendieron à paſſages del Jardèn à Moab, y no
dexáron varon para paſſár. Y hiriéron à Moab 29
en

en la hora la eſſa como diez mil varones; todo va-
liente y todo varon de fonſado; y no fue eſcapado
30 varon. Y fue quebrantado Moab en el dia el eſſe,
debaxo de mano de Iſraél: y ſoſſegò la tierra, ochen-
31 ta años. Y deſpues dél fue Samgar hijo de Anat; y
hiriò à Peliſteos ſeis cientos varones, con aguijon
de las vacas: y ſalvò tambien él à Iſraél.

CAP. 4.

1 Y Añadieron hijos de Iſraél para hazer el mal en
2 ojos de .A.: y Eud muriò. Y entrególos .A. en
mano de Jabin Rey de Kenáan, que reyno en
Hazór; y mayoral de ſu fonſado Siſerá; y él eſtan
3 en Haróſet de las gentes. Y eſclamaron hijos de
Iſraél a .A.: que nuevecientos carros de hierro à él;
y él apretó à hijos de Iſraél con fortaleza veinte
IV 4 años. * Y Deborá muger prophetiza, muger de
Lapidot: ella juzgáva a Iſraél en la hora la eſſa.
5 Y ella eſtan debaxo de tamaral de Deborá, entre la
Rama, y entre Bet-El en monte de Ephráim: y ſu-
6 bían à ella hijos de Iſraél á el juizio. Y embiò y lla-
mò, à Barak hijo de Abinóam de Kédes de Naph-
talì: y dixo à él, decierto encomendó .A. Dios de
Iſrael, anda y atraerás en monte de Tabór, y to-
marás contigo diez mil varones de hijos de Naphta-
7 lì, y de hijos de Zebulùn. Y atraeré à ti à arroyo
de Kiſón; à Siſerá, mayoral de fonſado de Jabin; y à
ſu quatregua, y à ſu fonſado: y darloè en tu ma-
8 no. Y dixo à ella Barak; ſi anduvieres conmigo,
y andarè: y ſi no anduvieres conmigo, no andarè.
9 Y dixo, andando andarè contigo, ſalvo que no
ſerá tu gloria por la carrera que tu andán, (DEZIR-
SE,) que en mano de muger entregará .A. à Siſerá;
y levantóſe Deborá y anduvo con Barak à Kèdes.
10 Y congregó Barak à Zebulùn, y à Naphtalì à Ké-
dès, y ſubiò con ſus peones diez mil varones: y
11 ſubiò con él Deborá. Y Héber el Kenèo fue apar-
tado de Káin, de hijos de Hobab ſuegro de Mo-
ſeh: y tendiò ſu tienda haſta llanura en Zaananím,
12 que cerca Kèdes. Y denunciáron à Siſerá: que ſu-
13 biò Barak hijo de Abinóam (à) monte de Tabòr. Y
congregò Siſerá à toda ſu quatregua, nuevecientas
carroças de hierro; y à todo el pueblo, que con él:
14 de Haróſet de las gentes, à arroyo de Kiſón. Y
dixo Deborá à Barak, levantate que eſte el dia que
diò .A. à Siſerá en tu mano; decierto .A. ſaliò delan-
te ti: y decendiò Barak de monte de Tabor, y
15 diez mil varones tras él. Y conſumiò .A. à Siſerá y
à toda la quatregua, y à todo el real à hilo de eſ-
pada delante Barak: y decendiò Siſerá de ſobre la
16 quatregua, y huyò con ſus piès. Y Barak perſe-
guiò tras la quatregua, y tras el real, haſta Haróſet
de las gentes; y cayò todo real de Sirſeá à hilo de
17 eſpada, no remaneciò haſta uno. Y Siſerá huyò con
ſus piès à tienda de Jaèl, muger de Héber el Ke-
nèo: que paz entre Jabin Rey de Hazòr, y entre
18 caſa de Héber el Kenèo. Y ſaliò Jaél à encuentro
de Siſerá, y dixo à él, llegate mi ſeñor, llegate à
mi, no temas: y llegóſe à ella à la tienda, y cu-
19 briòlo con la cubierta. Y dixo à ella hazme bever
ahora poco de aguas que me aſſedecì: y abriò à od-
20 re de la leche y hizolo bever, y cubriólo. Y dixo
à ella, párate á puerta de la tienda: y ſerá ſi varon
viniere, y te demandáre y dixere ſi ay aqui varon?
21 y dirás, no. Y tomò Jaél muger de Héber à eſtaca
de la tienda, y puſo al maço en ſu mano, y vino
à él de quedo, y hincò la eſtaca en ſu ſien, y en-
clavò en la tierra: y él adormecido y laſſó y mu-
22 riò. Y he Barak perſiguièn à Siſerá, y ſaliò Jaél à ſu
encuentro, y dixo à él, anda y moſtrarteé a el varon
que tu buſcán: y vino à ella, y he Siſerá echado mu-
23 erto, y la eſtaca en ſu ſien. Y quebrantò Dios en
el dia el eſſe; à Jabin Rey de Kenáan: delante hijos
24 de Iſraél. Y anduvo mano de hijos de Iſraél andan-
do y endureciendo, contra Jabin Rey de Kenaán:
haſta que tajáron à Jabin Rey de Kenáan.

בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל־שמן וכל־איש
חיל ולא נמלט איש: ותכנע מואב ביום ההוא תחת ל
יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה:
ואחריו היה שמגר בן־ענת ויך את־
פלשתים שש־מאות איש במלמד הבקר ויושע גם־ 31
הוא את־ישראל: ויספו בני ישראל א ד
לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: וימכרם יהוה 2
ביד יבין מלך־כנען אשר מלך בחצור ושר־צבאו
סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: ויצעקו בני־ישראל 3
אל־יהוה כי תשע מאות רכב־ברזל לו והוא לחץ את־
בני ישראל בחזקה עשרים שנה: *
ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את־ 4 ליוסד
ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת־תמר דבורה ה
בין הרמה ובין בית־אל בהר אפרים ויעלו אליה בני
ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק בן־אבינעם 6
מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא־צוה יהוה אלהי־
ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת
אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: ומשכתי אליך 7
אל־נחל קישון את־סיסרא שר־צבא יבין ואת־רכבו
ואת־המונו ונתתיהו בידך: ויאמר אליה ברק אם־ 8
תלכי עמי והלכתי ואם־לא תלכי עמי לא אלך:
ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך 9
על־הדרך אשר־אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה
את־סיסרא ותקם דבורה ותלך עם־ברק קדשה:
ויזעק ברק את־זבולן ואת־נפתלי קדשה ויעל ברגליו י
עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני 11
נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד־אלון
בצענים אשר את־קדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק 12 בצעננים ק'
בן־אבינעם הר־תבור: ויזעק סיסרא את־כל־רכבו 13
תשע מאות רכב ברזל ואת־כל־העם אשר אתו
מחרשת הגוים אל־נחל קישון: ותאמר דברה אל־ 14
ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את־סיסרא בידך
הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת
אלפים איש אחריו: ויהם יהוה את־סיסרא ואת־כל־ טו
הרכב ואת־כל־המחנה לפי־חרב לפני ברק וירד
סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: וברק רדף אחרי 16
הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל־
מחנה סיסרא לפי־חרב לא נשאר עד־אחד: וסיסרא 17
נס ברגליו אל־אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין
יבין מלך־חצור ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל 18
לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי מלרע
אל־תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה:
ויאמר אליה השקיני־נא מעט־מים כי צמתי ותפתח 19 חסר א'
את־נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה עמד כ
פתח האהל והיה אם־איש יבא ושאלך ואמר
היש־פה איש ואמרת אין: ותקח יעל אשת־חבר 21
את־יתד האהל ותשם את־המקבת בידה ותבוא
אליו בלאט ותתקע את־היתד ברקתו ותצנח
בארץ והוא־נרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף 22
את־סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך
ואראך את־האיש אשר־אתה מבקש ויבא אליה
והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע 23
אלהים ביום ההוא את יבין מלך־כנען לפני
בני ישראל: ותלך יד בני־ישראל הלוך וקשה 24
על יבין מלך־כנען עד אשר הכריתו את יבין
מלך־כנען:

ליום ה׳ הפטרה בשלח

1 וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר׃ בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל 2 בְּהִתְנַדֵּב
עָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ 3 שִׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ
רֹזְנִים אָנֹכִי לַיהוָה אָנֹכִי אָשִׁירָה אֲזַמֵּר
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 יְהוָה בְּצֵאתְךָ
מִשֵּׂעִיר בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם אֶרֶץ
רָעָשָׁה גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ גַּם־עָבִים נָטְפוּ
מָיִם׃ 5 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה
סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6 בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן־
עֲנָת בִּימֵי יָעֵל חָדְלוּ אֳרָחוֹת וְהֹלְכֵי
נְתִיבוֹת יֵלְכוּ אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת׃ 7 חָדְלוּ פְרָזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל
חָדֵלּוּ עַד שַׁקַּמְתִּי דְּבוֹרָה שַׁקַּמְתִּי
אֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ 8 יִבְחַר אֱלֹהִים
חֲדָשִׁים אָז לָחֶם שְׁעָרִים מָגֵן
אִם־יֵרָאֶה וָרֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 9 לִבִּי לְחוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים
בָּעָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ 10 רֹכְבֵי אֲתֹנוֹת
צְחֹרוֹת יֹשְׁבֵי עַל־מִדִּין וְהֹלְכֵי
עַל־דֶּרֶךְ שִׂיחוּ׃ 11 מִקּוֹל מְחַצְצִים בֵּין
מַשְׁאַבִּים שָׁם יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקֹת
פִּרְזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־
יְהוָה׃ 12 עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה עוּרִי
עוּרִי דַּבְּרִי־שִׁיר קוּם בָּרָק וּשְׁבֵה שֶׁבְיְךָ בֶּן־ מלרע
אֲבִינֹעַם׃ 13 אָז יְרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים עָם יְהוָה
יְרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִים׃ 14 מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם
בַּעֲמָלֵק אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין בַּעֲמָמֶיךָ מִנִּי
מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט
סֹפֵר׃ 15 וְשָׂרַי בְּיִשָּׂשכָר עִם־דְּבֹרָה וְיִשָּׂשכָר
כֵּן בָּרָק בָּעֵמֶק שֻׁלַּח
בְּרַגְלָיו בִּפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים
חִקְקֵי־לֵב׃ 16 לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין
הַמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ שְׁרִקוֹת עֲדָרִים לִפְלַגּוֹת
רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְרֵי־לֵב׃ 17 גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת אָשֵׁר
יָשַׁב לְחוֹף יַמִּים וְעַל־מִפְרָצָיו
יִשְׁכּוֹן׃ 18 זְבֻלוּן עַם חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת וְנַפְתָּלִי
עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה׃ 19 בָּאוּ מְלָכִים
נִלְחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ מַלְכֵי כְנַעַן בְּתַעְנַךְ
עַל־מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כֶּסֶף לֹא
לָקָחוּ׃ 20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים
מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ עִם־סִיסְרָא׃ 21 נַחַל קִישׁוֹן
גְּרָפָם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי
נַפְשִׁי עֹז׃ 22 אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי־
סוּס מִדַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו׃ 23 אוֹרוּ
מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְ יְהוָה אֹרוּ אָרוֹר
יֹשְׁבֶיהָ כִּי לֹא־בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת
יְהוָה בַּגִּבּוֹרִים׃ 24 תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים
יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים
בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ׃ 25 מַיִם שָׁאַל חָלָב
נָתָנָה בְּסֵפֶל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃ 26 יָדָהּ
לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה וִימִינָהּ לְהַלְמוּת
עֲמֵלִים וְהָלְמָה סִיסְרָא מָחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמָחֲצָה
וְחָלְפָה רַקָּתוֹ׃ 27 בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל
שָׁכָב בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפָל בַּאֲשֶׁר
כָּרַע שָׁם נָפַל שָׁדוּד׃ 28 בְּעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה
וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנָב מַדּוּעַ

בשש

Cap. 5.

V
AFT. DE PAR. 16.

Y Cantó Deborá y Barak hijo de Abinóam: en el 1
dia el eſſe por dezir.
En vengar venganças en Iſraél, en ſer envo- 2
luntado pueblo: bendezid .A..
Oìd Reyes, eſcuchad ſeñores: yo à .A., yo can- 3
taré, pſalmearé à .A. Dios de Iſraél.
.A. en tu ſalir de Seír, en tu paſſear de campo de 4
Edòm, tierra tempeſtèo, tambien cielos goteáron:
tambien nuves goteáron aguas.
Montes eſtilláron delante .A.: eſte Sinay delante 5
.A. Dios de Iſraél.
En dias de Samgár hijo de Anat, en dias de Yaél, 6
ſe vedáron caminos: y andantes ſenderos andavan
caminos retuertos.
Vedáronſe aldeas en Iſraél, vedáronſe: haſta que 7
me levanté Deborá; que me levanté madre en Iſ-
raél.
(Quando) eſcogía dioſes nuevos, entonces (era) 8
peleá à las puertas: eſcudo ſi era viſto, y lança, en
quarenta mil en Iſraél?
Mi coraçon à eſcrivanos de Iſraél, los envolun- 9
tantes en el pueblo: bendezid .A.
Montantes aſnas blancas, eſtantes cerca Midin, y 10
andantes ſobre carrera, hablad.
De voz de aſaeteantes, entre apozantes; alli lee- 11
rán juſtedades de .A., juſtedades de ſu aldea en Iſ-
raél: entonces deſcendian à puertas pueblo de .A..
Deſpierta deſpierta Deborá; deſpierta, deſpierta, 12
habla cantico: levantate Barak; y captiva tu capti-
verio hijo de Abinòam.
Entonces podeſtò remaneſcido a fuertes de pueb- 13
lo: .A. podeſtò por mi en los valientes.
De Ephráim ſu raiz contra Hamalek; empos ti 14
Binyamim en tus pueblos: de Mahir deſcendieron
eſcrivanos, y de Zebulùn atrayentes con pendola de
eſcrivano.
Y ſeñores (que) en Yſſachár con Deborá, y Yſ- 15
ſachár aſſi (tambien con) Barak; en el valle fue em-
biado con ſus pies; en apartamientos de Reuben,
grandes imprenciones de coraçon.
Por que eſtuviſte entre los terminos, para oír ſil- 16
vos de rebaños; à apartamientos de Reuben, gran-
des eſpeculaciones de coraçon.
Guilad en aquende del Jardèn morán; y Dan por 17
que morará en navios? Aſſér eſtuvo à puerto de ma-
res, y ſobre ſus portillos moró.
Zebulùn pueblo (que) repudió ſu alma para mo- 18
rir, y Naphtalì: ſobre alturas de campo.
Vinieron Reyes peleáron; entonces peleáron Reyes 19
de Kenáan; en Taanáh cerca aguas de Megidò: cob-
dicia de plata no tomàron.
De cielos peleáron: las eſtrellas de ſus alturas, 20
peleáron con Siſerá.
Arroyo de Kiſon los arrebató; arroyo de Kedu- 21
mim, arroyo de Kiſón: piſaſte mi alma (con) for-
taleza.
Entonces fueron majados calcañares de cavallo: 22
de patadas, patadas de ſus fuertes.
Maldezid Meròz, dixo Angel de .A.; maldezid 23
maldeziendo ſus moradores: que no vinieron à ayu-
da de .A., à ayuda de .A. con los valientes.
Sêa bendita mas que mugeres; Yaél, muger de 24
Héber el Kenéo: mas que mugeres (que) en la tien-
da ſêa bendita.
Aguas demandó, leche diò: en vaſo de fuertes 25
llegò manteca.
Su mano à la eſtaca tendiò, y ſu derecha à maço 26
de trabajadores: y majó (à) Siſerá, hiriò ſu cabeça,
y llagó y paſſó ſu ſien.
Entre ſus piés, ſe arrodillo, cayò, yaziò: entre 27
ſus piés ſe arrodilló cayó, en lo que ſe arrodilló al-
li cayó preado.
Por la ventana catáva, y aullàva madre 28
de Siſerà, por la ventana: por que

ſe

ſe detárda ſu carroça para venir, por que ſe detar-
dáron paſſadas de ſus carroças.
29 Sabias ſus ſeñoras le reſpondian: tambien ella tor-
nava ſus dichos à ella.
30 Decierto hallarían, repartirían deſpojo, moça,
dos moças à cabeça de varon; deſpojo de colo-
res para Siſerá; deſpojo de colores de recamadura:
color de recamaduras para cervices de deſpojo.
31 Aſſi ſe depierdan todos tus enemigos .A., y ſus
HASTA amigos como ſalir el Sol en ſu fuerça: y ſoſſegó la
AQUI. tierra quarenta años.

CAP. 6.

VI 1 Y Hizièron hijos de Iſraél el mal en ojos de
.A.: y entregòlos .A. en mano de Midián ſie-
2 te años. Y enforteciòſe mano de Midián
ſobre Iſraél: por cauſa de Midián hizièron à ellos
hijos de Iſraél a las cuevas que en los montes, y a las
3 lapas, y a las encaſtilladuras. Y era ſi ſembrava Iſ-
raél: y ſubia Midián, y Amalèk, y hijos de Ké-
4 dem, y ſubian ſobre él. Y poſavan ſobre ellos, y
dañavan à renuevo de la tierra haſta entrada de
Azá: y no hazian remanecer vivienda en Iſraél,
5 y carnero y buey, y aſno. Que ellos y ſus ga-
nados ſubian y ſus tiendas, y venian aſſi como
langoſta à muchedumbre, y à ellos y à ſus ca-
mellos no cuento: y venian à la tierra para da-
6 ñarla. Y empobrecióſe Iſraél mucho por amor de Mi-
7 dián: y eſclamaron hijos de Iſraèl à .A.. Y fue co-
mo eſclamaron hijos de Iſraèl à .A.: por cauza de Mi-
8 dián. Y embiò .A. varon Propheta à hijos de
Iſraél: y dixo à ellos, aſſi dixo .A. Dios de Iſ-
raél, yo hize ſubir à vós de Egypto, y ſaquè à
9 vós de caſa de ſiervos. Y eſcapè à vós de mano
de Egypcios, y de mano de todos vueſtros apre-
tantes: y deſterré à ellos delante vós, y di à vós
10 à ſu tierra. Y dixe à vós, yo .A. vueſtro Dios,
no temays à dioſes del Emorèo que vós eſtantes
11 en ſu tierra: y no oíſtes en mi voz. Y vino
Angel de .A. y eſtuvo debaxo de la enzina que
en Ofrá, que à Joas el Abi Ezrì, y Guidon ſu
hijo ſacudien trigos en el lagar para huìr delante
12 Midián. Y apareciòſe à èl Angel de .A.: y dixo
13 à èl; .A. contigo valiente del fonſado. Y dixo à
èl Guidon, ruego mi Señor, y (SI) es .A. con
nòs, y por que nòs alcançó todo eſto? y ado to-
das ſus maravillas que contáron à nós nueſtros
padres por dezir, decierto de Egypto nos hizo
ſubir .A.? y ahora nos deſamparò .A., y diónos
14 en palma de Midián. Y catò à èl .A., y dixo;
anda con tu fuerça eſta, y ſalvarás à Iſraél de
15 palma de Midián: decierto te embiè. Y dixo à
èl, ruego mi ſeñor; con que ſalvarè à Iſraél? he
mi millar el mendigo en Menaſſé, y yo el me-
16 nor en caſa de mi padre. Y dixo à èl .A. que
ſerè contigo: y herirás à Midián como varon uno.
17 Y dixo à èl, ſi ahora hallè gracia en tus ojos: y
18 harás à mi ſeñal que tu hablán conmigo. No ahora
te quites de aqui haſta mi venir à ti, y ſacaré a mi,
preſente, y pondré delante ty: y dixo, yo me deten-
19 drè haſta tu tornar. Y Guidon vino, y adereſçó ca-
brito de cabras y hanega de harina de cenceñas; la
carne puſo en el canaſtillo, y el caldo puſo en la calde-
20 ra: y ſacò à él debaxo de la enzina, y llegò. Y dixo
à él Angel de Dios, toma à la carne y a las cenceñas,
y pon en la peña la eſta, y a el caldo vierte: y hi-
VII 21 zo aſſi. * Y tendiò Angel de .A. à cabo de la vara
que en ſu mano; y tocò en la carne y en las cence-
ñas: y ſubiò el fuego de la peña, y quemò à la
carne, y à las cenceñas, y Angel de .A. ſe
22 anduvo de ſus ojos. Y vido Guidon que Angel
de .A. él: y dixo Guidon ah ah .A. Dios, que
23 por tanto vide Angel de .A. faces à faces. Y di-
24 xo à él .A.: paz à ti, no temas: no morirás. Y
fraguò alli Guidon ara à .A. y llamò à él, .A. Sa-
lom: haſta el dia el eſte, aun ella en Ofrá de Abi

בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא מַדּוּעַ אֶחֱרוּ פַּעֲמֵי
29 מַרְכְּבוֹתָיו׃ חַכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָּה אַף־
ל הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ הֲלֹא יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ
שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל
צְבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלַל צְבָעִים
31 רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם לְצַוְּארֵי שָׁלָל׃ כֵּן
יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ
ע״כ בִּגְבֻרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

ליום ו ו א וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־
2 מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׃ וַתָּעָז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן
עָשׂוּ לָהֶם ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בֶּהָרִים
3 וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצָדוֹת׃ וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל
4 וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו׃ וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם
וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ
ה מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׃ כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם
ובאו קרי יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם
6 אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד
מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃
7 וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל
8 אֹדוֹת מִדְיָן׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי
הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וָאֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׃
9 וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם וָאֲגָרֵשׁ
י אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אַרְצָם׃ וָאֹמְרָה
לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי׃
11 וַיָּבֹא מַלְאַךְ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלָה
אֲשֶׁר בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט
12 חִטִּים בַּגַּת לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן׃ וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה
13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עִמְּךָ גִּבּוֹר הֶחָיִל׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן
בִּי אֲדֹנִי וְיֵשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל־זֹאת וְאַיֵּה
כָל־נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא
מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ יְהוָה וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ
14 בְּכַף מִדְיָן׃ וַיִּפֶן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ זֶה
וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ׃
טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמָּה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
אַלְפִּי הַדַּל בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי׃
16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן
17 כְּאִישׁ אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ וְעָשִׂיתָ לִּי אוֹת שָׁאַתָּה מְדַבֵּר עִמִּי׃
18 אַל־נָא תָמֻשׁ מִזֶּה עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ וְהֹצֵאתִי אֶת־
מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֵשֵׁב עַד־שׁוּבֶךָ׃
19 וְגִדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי־עִזִּים וְאֵיפַת־קֶמַח מַצּוֹת הַבָּשָׂר
שָׂם בַּסַּל וְהַמָּרַק שָׂם בַּפָּרוּר וַיּוֹצֵא אֵלָיו אֶל־תַּחַת
כ הָאֵלָה וַיַּגַּשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים קַח
אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמַּצּוֹת וְהַנַּח אֶל־הַסֶּלַע הַלָּז וְאֶת־
ליום ז 21 הַמָּרַק שְׁפוֹךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ * וַיִּשְׁלַח מַלְאַךְ יְהוָה אֶת־
קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר וּבַמַּצּוֹת
וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַצּוּר וַתֹּאכַל אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־
22 הַמַּצּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה הָלַךְ מֵעֵינָיו׃ וַיַּרְא גִּדְעוֹן
כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲהָהּ אֲדֹנָי
יְהוִה כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי מַלְאַךְ יְהוָה פָּנִים אֶל־
23 פָּנִים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שָׁלוֹם לְךָ אַל־תִּירָא
24 לֹא תָּמוּת׃ וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא־
לוֹ יְהוָה שָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֶנּוּ בְּעָפְרַת אֲבִי
הָעֶזְרִי

הָעֶזְרִי׃ וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ
יְהוָה קַח אֶת־פַּר־הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וּפַר הַשֵּׁנִי שֶׁבַע
שָׁנִים וְהָרַסְתָּ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וְאֶת־
26 הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרֹת׃ וּבָנִיתָ מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וְלָקַחְתָּ אֶת־
הַפָּר הַשֵּׁנִי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת׃
27 וַיִּקַּח גִּדְעוֹן עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מֵעֲבָדָיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלָיו יְהוָה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרֵא אֶת־בֵּית אָבִיו וְאֶת־אַנְשֵׁי
28 הָעִיר מֵעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לָיְלָה׃ וַיַּשְׁכִּימוּ אַנְשֵׁי הָעִיר
בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה נֻתַּץ מִזְבַּח הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו
כֹּרָתָה וְאֵת הַפָּר הַשֵּׁנִי הֹעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַבָּנוּי׃
29 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרְשׁוּ
וַיְבַקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה׃
30 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאָשׁ הוֹצֵא אֶת־בִּנְךָ וְיָמֹת
כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי כָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־
31 עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו הַאַתֶּם
תְּרִיבוּן לַבַּעַל אִם־אַתֶּם תּוֹשִׁיעוּן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב
לוֹ יוּמַת עַד־הַבֹּקֶר אִם־אֱלֹהִים הוּא יָרֶב לוֹ כִּי
32 נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃ וַיִּקְרָא־לוֹ בַיּוֹם־הַהוּא יְרֻבַּעַל
לֵאמֹר יָרֶב בּוֹ הַבַּעַל כִּי נָתַץ אֶת־מִזְבְּחוֹ׃
33 וְכָל־מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־
קֶדֶם נֶאֶסְפוּ יַחְדָּו וַיַּעַבְרוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק יִזְרְעֶאל׃
34 וְרוּחַ יְהוָה לָבְשָׁה אֶת־גִּדְעוֹן וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר
35 וַיִּזָּעֵק אֲבִיעֶזֶר אַחֲרָיו׃ וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־
מְנַשֶּׁה וַיִּזָּעֵק גַּם־הוּא אַחֲרָיו וּמַלְאָכִים שָׁלַח
36 בְּאָשֵׁר וּבִזְבֻלוּן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלוּ לִקְרָאתָם׃ וַיֹּאמֶר
גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־יֶשְׁךָ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל
37 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ הִנֵּה אָנֹכִי מַצִּיג אֶת־גִּזַּת הַצֶּמֶר בַּגֹּרֶן
אִם טַל יִהְיֶה עַל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ חֹרֶב
וְיָדַעְתִּי כִּי־תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
38 וַיְהִי־כֵן וַיַּשְׁכֵּם מִמָּחֳרָת וַיָּזַר אֶת־הַגִּזָּה וַיִּמֶץ טַל מִן־
39 הַגִּזָּה מְלוֹא הַסֵּפֶל מָיִם׃ וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֱלֹהִים
אַל־יִחַר אַפְּךָ בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפָּעַם אֲנַסֶּה־נָּא רַק־
הַפַּעַם בַּגִּזָּה יְהִי־נָא חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־כָּל־
40 הָאָרֶץ יִהְיֶה־טָּל׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי
חֹרֶב אֶל־הַגִּזָּה לְבַדָּהּ וְעַל־כָּל־הָאָרֶץ הָיָה טָל׃
א וַיַּשְׁכֵּם יְרֻבַּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ
עַל־עֵין חֲרֹד וּמַחֲנֵה מִדְיָן הָיָה־לוֹ מִצָּפוֹן מִגִּבְעַת
2 הַמּוֹרֶה בָּעֵמֶק׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
גִּדְעוֹן רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתָּךְ מִתִּתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדָם פֶּן־
3 יִתְפָּאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי׃ וְעַתָּה
קְרָא נָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר מִי־יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב וְיִצְפֹּר
מֵהַר הַגִּלְעָד וַיָּשָׁב מִן־הָעָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וַעֲשֶׂרֶת
4 אֲלָפִים נִשְׁאָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
גִּדְעוֹן עוֹד הָעָם רָב הוֹרֵד אוֹתָם אֶל־הַמַּיִם וְאֶצְרְפֶנּוּ
לְךָ שָׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה יֵלֵךְ אִתָּךְ הוּא יֵלֵךְ
אִתָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה לֹא־יֵלֵךְ עִמָּךְ הוּא לֹא
5 יֵלֵךְ׃ וַיּוֹרֶד אֶת־הָעָם אֶל־הַמָּיִם וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן כֹּל אֲשֶׁר־יָלֹק בִּלְשׁוֹנוֹ מִן־הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר
יָלֹק הַכֶּלֶב תַּצִּיג אוֹתוֹ לְבָד וְכֹל אֲשֶׁר־יִכְרַע עַל־בִּרְכָּיו
6 לִשְׁתּוֹת׃ וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְקִים בְּיָדָם אֶל־פִּיהֶם שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אִישׁ וְכֹל יֶתֶר הָעָם כָּרְעוּ עַל־בִּרְכֵיהֶם לִשְׁתּוֹת
7 מָיִם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הָאִישׁ הַמְלַקְקִים אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת־מִדְיָן בְּיָדֶךָ
8 וְכָל־הָעָם יֵלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־צֵדָה הָעָם
בְּיָדָם וְאֵת שׁוֹפְרֹתֵיהֶם וְאֵת כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל שִׁלַּח אִישׁ
לאהליו

Ezrì. Y fue en la noche la eſſa, y dixo à èl .A.: 25
toma à toro del buey que à tu padre, y toro el ſe-
gundo de ſiete años: y derrocarás à ara del Báal que
à tu padre, y à la aladrêa que ſobre ella tajarás. Y 26
fraguarás ara à .A. tu Dios ſobre cabeça de la forta-
leza la eſta en la ordenança: y tomarás al toro el ſe-
gundo, y alçarás alçacion con leños de la aladrêa que
tajarás. Y tomò Guidon diez varones de ſus ſier- 27
vos; y hizo como habló à èl .A.: y fue por que te-
miò de caſa de ſu padre, y de varones de la ciudad
de hazer de dia, y hizo de noche. Y madrugaron 28
varones de la ciudad por la mañana, y he fue derro-
cada ara del Báal, y la aladrêa que ſobre ella fue ta-
jada: y al toro el ſegundo fue alçado ſobre la ara la
fraguada. Y dixeron varon à ſu compañero, 29
quien hizo la coſa la eſta?: y requirieron y buſcáron,
y dixeron, Guidon hijo de Joas hizo la coſa la eſta.
Y dixeron varones de la ciudad à Joas, ſaca à tu 30
hijo y muèra: que derrocó à ara del Báal, y que ta-
jò la aladrêa que ſobre ella. Y dixo Joas à todos 31
los que eſtavan cerca èl, ſi vós pleiteays por el Báal,
ſi vós ſalvareis à èl? quien contendiere por él, ſea
muerto haſta la mañana: ſi Dios èl, baraje por ſi;
(CONTRA EL) que derrocó ſu ara. Y llamò à èl en 32
el dia el eſſe Jerubáal, por dezir: baraje con èl el
Báal, que derrocò a ſu ara. Y todo Midián y Ama- 33
lèk, y hijos de Kèdem fueron juntados auna: y paſ-
ſáron y poſáron en valle de Yzreèl. Y eſpirito de 34
.A. enviſtiò à Guidon: y tañiò con a corneta, y fue
juntado Abièzer tras él. Y menſageros embiò en 35
todo Menaſſé, y fue juntado tambien èl tras èl: y
menſageros embiò en Aſſér, y en Zebulùn, y en
Naphtalì, y ſubieron à ſu encuentro. Y dixo Gui- 36
don à el Dios: ſi eres tu ſalvan por mi mano à
Iſraél como hablaſte. He yo paran à vellocino de 37
la lana en la era: ſi rocio fuere ſobre el vellocino
ſolo, y ſobre toda la tierra ſeco, y ſabré que ſalva-
rás por mi mano à Iſraél como hablaſte. Y fue aſſi, 38
y madrugò del otro dia, y apretò al vellocino: y
eſprimiò rocio del vellocino, hinchimiento del va-
ſo de aguas. Y dixo Guidon à el Dios: no 39
ereſca tu furor en mi; y hablaré ſolo eſta vez: pro-
varé ahora ſolo eſta vez en el vellocino, ſea ahora ſe-
cura al vellocino à ſus ſolas, y ſobre toda la tierra
ſea rocio. Y hizo Dios aſſi en la noche la eſſa: y 40
fue ſecura ſobre el vellocino ſolo, y ſobre toda la
tierra fue rocio.

CAP. 7.

Y Madrugò Jerubáal, èl Guidon, y todo el 1 P.6.
pueblo que con él; y poſáron cerca fuente de
Haròd: y real de Midián era à èl de Septen-
trion; de collado el moſtrán en el valle. Y dixo .A. 2
à Guidon; mucho el pueblo que contigo, de mi dar à
Midián en ſu mano: por que no ſe alabe ſobre mi
Iſraél por dezir, mi mano ſalvó à mi. Y ahora pre- 3
gona ahora en orejas del pueblo por dezir; quien
teme y ſe eſtremece; tornese y madruge de monte
del Guilad: y tornóſe del pueblo veinte y dos mil; y
diez mil fueron remanecidos. Y dixo .A. à Guidon 4
aun el pueblo mucho, haz decender à ellos à las aguas,
y purificarlohé à ti alli: y ſerá el que dixère à ti, eſte
andará contigo, èl andará contigo; y todo el que di-
xère à ti, eſte no andará contigo, él no andará. Y 5
hizo decender à el pueblo à las aguas: y dixo .A.
à Guidon, todo el que lamière con ſu lengua de las
aguas como lame el perro, harás parár à él à parte; y
(ANSI MISMO) todo el que ſe arodillàre ſobre ſus rodil-
las para bever. Y fue cuento de los lamientes con ſu 6
mano à ſu boca, trezientos varones: y todo reſ-
to del pueblo ſe arrodilláron ſobre ſus rodillas para
bever aguas. Y dixo .A. à Guidon, con trezientos los 7
varones los lamientes ſalvaré à vós, y daré à Midián
en tu mano; y todo el pueblo anden cada uno à ſu lu-
gar. Y tomáron à vianda del pueblo en ſu mano, y à ſus 8
cornetas, y à todo varon de Iſraél embiò cada uno
à

à ſus tiendas; y con trezientos los varones ſe esfor-
9 çó: y real de Midián era à èl de debaxo en el valle. Y
fue en la noche la eſſa, y dixo à èl .A., levantate
10 deciende en el real: que lo di en tu mano. Y ſi te-
mien tu para decender: deciende tu y Purá tu moço
11 al real. Y oìrás lo que hablarán, y deſpues ſe esfor-
çarán tus manos, y decenderás en el real: y decen-
diò él y Purá ſu moço à cabo de los armados que en
12 el real. Y Midián y Amalèk y todos hijos de Kèdem
echados en el valle, como la langoſta à muchedum-
bre: y à ſus camellos no cuento, como la arena que
13 ſobre orilla de la mar à muchedumbre. Y vino Gui-
don, y he varon contán à ſu compañero ſueño: y
dixo, he ſueño ſoñé, y he torta de pan de cevadas
ſe bolvía en real de Midián, y venía haſta la tienda,
y heríala, y caía, y traſtornávala de arriba, y caía
14 la tienda. Y reſpondió ſu compañero y dixo, no eſto;
que ſalvo eſpada de Guidon hijo de Joas varon de
Iſraél: diò el Dios en ſu mano; á Midián, y à todo el
15 real. Y fue como oìr Guidon à cuento del ſueño y à
ſu ſoltura, y encorvóſe: y tornóſe à real de Iſraél y
dixo; levanta-os, que diò .A. en vueſtra mano à real
16 de Midián. Y repartiò à trezientos los varones, (en)
tres eſcuadrones: y diò cornetas en mano de todos
ellos, y cantaros vazios, y tizones entre los canta-
17 ros. Y dixo á ellos, de mi vereys, y aſſi hareys: y
he yo vinien en cabo del real, y ſerá como hiziere
18 aſſi hareys. Y tañeré con la corneta yo y todo que
conmigo: y tañereys con las cornetas tambien vós
deredores de todo el real; y direys, por .A. y por
19 Guidon. Y vino Guidon, y cien varones que
con èl en cabo del real, en principio de la guar-
da la del medio, ſolo levantando hizièron le-
vantar à los guardadores: y tañieron con las cor-
netas, y quebrando los cantaros, que en ſus manos.
20 Y tañieron tres los eſcuadrones con las cornetas y
quebráron los cantaros, y travàron con mano ſu iz-
quierda en los tizones, y en mano ſu derecha las
cornetas para tañer: y pregonáron, eſpada por .A., y
21 por Guidon. Y pararonſe cada uno en ſu lugar der-
redor al real: y corriò todo el real y aubláron, y
22 huyeron. Y tañieron trezientas las cornetas, y puſo
.A. à eſpada de cada uno contra ſu compañero, y en to-
do el real: y huyò el real haſta Bet-aſitá en Sererát
23 haſta orilla de Abel-meholá juntò Tabat. Y fue jun-
tado varon de Iſraél de Naphtalì, y de Aſſér, y de
24 todo Menaſſé: y perſiguieron tras Midián. Y men-
ſageros embiò Guidon en todo monte de Ephráim
por dezir, decended à encuentro de Midián y pren-
ded à ellos à las aguas, haſta Bet-bará, y al Jardèn:
y fue juntado varon de Ephráim y prendieron à las
25 aguas haſta Bet-bará y al Jardèn. Y prendieron dos
ſeñores de Midián à Oréb, y à Zeéb; y matáron à
Oréb en peña de Oréb, y à Zeéb matáron en lagar de
Zeéb; y perſiguieron à Midián: y cabeça de Oréb
y Zeéb, truxeron à Guidon de allende el Jardèn.

CAP. 8.

II 1 Y Dixeron à él, varon de Ephráim, por que la coſa
la eſta hiziſte à nós por no llamar à nós; que an-
daſte à pelêar con Midián?: y barajáron con él
2 con fortaleza. Y dixo à ellos, que hize ahora como
vós?: decierto mejor rebuſcos de Ephráim, mas que
3 vendimia de Abiézer. En vueſtra mano diò Dios à ſe-
ñores de Midián à Oréb y à Zeéb; y que pude hazer
como vós?: entonces ſe afloxó ſu eſpirito de ſobre él;
4 en ſu hablar la palabra la eſta. Y vino Guidon al Jar-
dèn: paſſán èl y trezientos los varones que con él; laſ-
III 5 ſos y perſiguientes. Y dixo à varones de Sucót, dad
ahora tortas de pan al pueblo que en mis compañas:
que laſſos ellos, y yo perſiguien tras de Zèbah y
6 Zalmunáh Reyes de Midián. Y dixeron ſeñores
de Sucót, ſi palma de Zébah y Zalmunáh ahora en
7 tu mano: para que demos à tu fonſado pan?. Y
dixo Guidon, por tanto en dar .A à Zèbah y à Zal-
munáh en mi mano: y trillaré à vueſtra carne con

לאהליו ובשלש־מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
9 לו מתחת בעמק: ויהי בלילה ההוא
ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך:
י ואם־ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל־
11 המחנה: ושמעת מה־ידברו ואחר תחזקנה ידיך
וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל־קצה החמשים
12 אשר במחנה: ומדין ועמלק וכל־בני־קדם נפלים
בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל־
13 שפת הים לרב: ויבא גדעון והנה־איש מספר לרעהו
צליל קרי חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים
מתהפך במחנה מדין ויבא עד־האהל ויכהו ויפל
14 ויהפכהו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו ויאמר אין
זאת בלתי אם־חרב גדעון בן־יואש איש ישראל נתן
האלהים בידו את־מדין ואת־כל־המחנה:
טו ויהי כשמע גדעון את־מספר החלום
ואת־שברו וישתחו וישב אל־מחנה ישראל ויאמר
קומו כי־נתן יהוה בידכם את־מחנה מדין:
16 ויחץ את־שלש־מאות האיש שלשה ראשים ויתן
שופרות ביד־כלם וכדים רקים ולפדים בתוך
17 הכדים: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה
אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן
18 תעשון: ותקעתי בשופר אנכי וכל־אשר אתי
ותקעתם בשופרות גם־אתם סביבות כל־המחנה
19 ואמרתם ליהוה ולגדעון: ויבא
גדעון ומאה־איש אשר־אתו בקצה המחנה ראש
האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את־השמרים
כ ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: ויתקעו
שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו
ביד־שמאולם בלפדים וביד־ימינם השופרות לתקוע
21 ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: ויעמדו איש תחתיו
וינוסו קרי סביב למחנה וירץ כל־המחנה ויריעו ויניסו:
22 ויתקעו שלש־מאות השופרות וישם יהוה את־חרב
איש ברעהו ובכל־המחנה וינס המחנה עד־בית
השטה צררתה עד שפת־אבל מחולה על־טבת:
23 ויצעק איש־ישראל מנפתלי ומן־אשר ומן־כל־
24 מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים שלח
גדעון בכל־הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין
ולכדו להם את־המים עד בית ברה ואת־הירדן
ויצעק כל־איש אפרים וילכדו את־המים עד בית
כה ברה ואת־הירדן: וילכדו שני־שרי מדין את־
ערב ואת־זאב ויהרגו את־עורב בצור־עורב ואת־זאב
הרגו ביקב־זאב וירדפו אל־מדין וראש־ערב וזאב
ליום ב
ח א הביאו אל־גדעון מעבר לירדן: * ויאמרו אליו איש
אפרים מה־הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות
לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה:
2 ויאמר אליהם מה־עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות
3 אפרים מבציר אביעזר: בידכם נתן אלהים את־
שרי מדין את־ערב ואת־זאב ומה־יכלתי עשות
ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה:
4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש־מאות האיש
ה אשר אתו עיפים ורדפים: ויאמר לאנשי סכות תנו
נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי־עיפים הם
6 ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: ויאמר
שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי־נתן
7 לצבאך לחם: ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את־
זבח ואת־צלמנע בידי ודשתי את־בשרכם את־

קוצי המדבר ואת-הברקנים׃ ויעל משם פנואל 8
וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר
ענו אנשי סכות׃ ויאמר גם-לאנשי פנואל לאמר 9
בשובי בשלום אתץ את-המגדל הזה׃
וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת י
עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני-קדם והנפלים
מאה ועשרים אלף איש שלף חרב׃ ויעל גדעון 11
דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את-
המחנה והמחנה היה בטח׃ וינסו זבח וצלמנע וירדף 12
אחריהם וילכד את-שני מלכי מדין את-זבח ואת-
צלמנע וכל-המחנה החריד׃ וישב גדעון בן-יואש 13
מן-המלחמה מלמעלה החרס׃ וילכד-נער מאנשי 14
סכות וישאלהו ויכתב אליו את-שרי סכות ואת-
זקניה שבעים ושבעה איש׃ ויבא אל-אנשי סכות טו
ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר
הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים
לחם׃ ויקח את-זקני העיר ואת-קוצי המדבר ואת- 16
הברקנים וידע בהם את אנשי סכות׃ ואת-מגדל 17
פנואל נתץ ויהרג את-אנשי העיר׃ ויאמר אל-זבח 18
ואל-צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור
ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך׃ ויאמר 19
אחי בני-אמי הם חי-יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי
אתכם׃ ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא- כ
שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער׃ ויאמר זבח 21
וצלמנע קום אתה ופגע-בנו כי כאיש גבורתו ויקם
גדעון ויהרג את-זבח ואת-צלמנע ויקח את-השהרנים
אשר בצוארי גמליהם׃ ויאמרו איש- 22
ישראל אל-גדעון משל-בנו גם-אתה גם-בנך גם בן
בנך כי הושעתנו מיד מדין׃ ויאמר אלהם גדעון לא- 23
אמשל אני בכם ולא-ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם׃
ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו-לי 24
איש נזם שללו כי-נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם׃
ויאמרו נתון נתן ויפרשו את-השמלה וישליכו שמה כה
איש נזם שללו׃ ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף 26
ושבע-מאות זהב לבד מן-השהרנים והנטיפות ובגדי
הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן-הענקות אשר
בצוארי גמליהם׃ ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו 27
בעירו בעפרה ויזנו כל-ישראל אחריו שם ויהי לגדעון
ולביתו למוקש׃ ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא 28
יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה
בימי גדעון׃
וילך ירבעל בן-יואש וישב בביתו׃ ולגדעון היו שבעים 29 ל
בנים יצאי ירכו כי-נשים רבות היו לו׃ ופילגשו אשר 31
בשכם ילדה-לו גם-היא בן וישם את-שמו אבימלך׃
וימת גדעון בן-יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש 32
אביו בעפרה אבי העזרי׃ ויהי כאשר 33
מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
וישימו להם בעל ברית לאלהים׃ ולא זכרו בני ישראל 34
את-יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל-איביהם
מסביב׃ ולא-עשו חסד עם-בית ירבעל גדעון ככל- לה
הטובה אשר עשה עם-ישראל׃

ט

וילך אבימלך בן-ירבעל שכמה אל-אחי אמו וידבר א
אליהם ואל-כל-משפחת בית-אבי אמו לאמר׃ דברו- 2
נא באזני כל-בעלי שכם מה-טוב לכם המשל בכם
שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד
וזכרתם כי-עצמכם ובשרכם אני׃ וידברו אחי-אמו 3

עליו

eſpinos del deſierto, y con los cardos. Y ſubiò de 8
alli à Penuèl; y hablo à ellos como eſto: y reſpondie-
ron à èl varones de Penuèl, como reſpondieron varo-
nes de Sucót. Y dixo tambien à varones de Penuel 9
por dezir: en mi tornar en paz; derrocaré à la torre la
eſta. Y Zébah y Zalmunáh en Karkór, y ſus reales 10
con ellos, como quinze mil; todos los remanecidos
de todo Real de hijos de Oriente: y los caìdos ciento
y veinte mil varones deſenvaynántes eſpada. Y ſubiò 11
Guidon carrera de los morantes en las tiendas, de
Oriente de Nóbah y Yogbeá: y hiriò al real, y el real
era à fiúzia. Y huyeron Zébah y Zalmunáh y perſi- 12
guiò empos ellos: y prendiò à dos Reyes de Midián,
à Zébah y à Zalmunáh, y todo el real hizo eſtreme-
cer. Y tornoſe Guidon hijo de Yoas de la peléa: (A 13
TIEMPO) de ſubir el Sol. Y prendiò moço de varo- 14
nes de Sucót y demandóle: y eſcrivió à él à ſeñores
de Sucót, y à ſus viejos; ſetenta y ſiete varones. Y 15
vino à varones de Sucót y dixo, he Zébah y Zalmu-
náh, que repudiaſtes à mi por dezir, ſi mano de Zé-
bah y Zalmunáh ahora en tu mano, para que demos
à tus varones los laſſos pan?. Y tomò à viejos de la 16
ciudad, y à eſpinos del deſierto, y à los cardos: y
quebrantò con ellos a varones de Sucót. Y à torre de 17
Penuél derrocò: y matò à varones de la ciudad. Y 18
dixo à Zébah y à Zalmunáh, adò aqui los varones
que mataſtes en Tabór?: y dixeron como tu tales el-
los, cada uno (DELLOS) como forma de hijos del rey.
Y dixo, mis hermanos hijos de mi madre ellos: vivo 19
.A. ſi aviviguarades à ellos no matára à vós. Y dixo 20
à Jèter ſu primogenito, levantate mata à ellos: y no
deſenvaynó el moço ſu eſpada, que temiò, que aun èl
moço. Y dixo Zébah y Zalmunáh levantate tu encuen- 21
tra en nós, que como (EL) varon (ASSI) ſu valentia: y
levantoſe Guidon y matò à Zébah y à Zalmunáh, y
tomò a las lunas que en cervizes de ſus camellos. Y 22
dixeron varon de Iſraél à Guidon; podeſta en nós tam-
bien tu, tambien tu hijo tambien hijo de tu hijo: por
que nos ſalvaſte de mano de Midián. Y dixo à ellos 23
Guidon, no podeſtaré yo en vós; y no podeſtará mi
hijo en vós: .A. podeſtará en vós. Y dixo à ellos Gui- 24
don, demandaré de vós demanda; y dad à mi cada
uno añazme de ſu deſpojo: que añazmes de oro à el-
los, que (DE LOS) Iſmaelitas ellos. Y dixeron dando 25
darèmos: y eſpandieron a el paño y echáron alli cada
uno añazme de ſu deſpojo. Y fue peſo de añazmes 26
del oro que demandò, mil y ſiete cientos (PESOS) de
oro: fuera de las lunas y las almizcleras, y paños de la
purpura que ſobre Reyes de Midián, y fuera de las ſartas
que en cervizes de ſus camellos. Y hizo dél Guidon para 27
el eſpaldar, y eſtablecio à èl en ſu ciudad en Ophrá, y
erráron todo Iſraél tras èl alli: y fue à Guidon y à ſu caſa
por tropieço. Y fue quebrantado Midián delante hijos 28
de Iſraél; y no añadieron levantar ſu cabeça: y ſoſſegó la
tierra quarenta años en dias de Guidon. Y anduvo Je- 29
rubáal hijo de Yoas, y eſtuvo en ſu caſa. Y à Guidon fu- 30
eron ſetenta hijos ſalientes de ſu anca: que mugeres mu-
chas fueron à èl. Y ſu manceba que en Sechem pariò à 31
èl tambien ella hijo: y puſo à ſu nombre Abimélech. Y 32
muriò Guidon hijo de Yoas, con caneza buena: y fue
enterrado en fueſſa de Yoas ſu padre en Hophrá del Abi
Ezri. Y fue como murio Guidon; y tornáron hijos de 33
Iſraél y erraron tras los ìdolos; y puſieron para ellos Báal
Berit por Dios. Y no membráron hijos de Iſraél à .A. ſu 34
Dios: el eſcapan à ellos de poder de todos ſus enemi-
gos derredor. Y no hizièron merced con caſa de Yeru- 35
báal Guidon: como todo el bien que hizo con Iſraèl.

CAP. 9.

Y Anduvo Abimélech hijo de Jerubáal à Sechem, 1 III
à hermanos de ſu madre: y hablò à ellos, y à
todo linage de caſa de padre de ſu madre por
dezir. Hablad ruego en orejas de todos ſeñores de 2
Sechem; que mejor à vós? ſi podeſtar en vós ſeten-
ta varones, todos hijos de Jerubáal; ſi podeſtar en
vós varon uno? y membrad que vueſtro hueſſo y
vueſtra carne yo: Y habláron hermanos de ſu madre 3

por

por él en orejas de todos ſeñores de Sechem, à todas
las palabras las eſtas: y enclinó ſu coraçon empos Abi-
4 mélech, que dixeron nueſtro hermano él. Y dieron
à èl ſetenta (PESOS) de plata de caſa de Báal-Berit: y
alquilò con ellos Abimélech varones vagabundos y
5 livianos, y anduvierom empos èl. Y vino (à) caſa de ſu
padre à Hophrá, y matò à ſus hermanos hijos de Jerubáal
ſetenta varones, ſobre piedra una: y fue remaneſcido
Jotám hijo de Jerubáal el pequeño, que ſe eſcondiò.
6 Y fueron juntados todos ſeñores de Sechem, y toda caſa
de Milò; y anduvieron y reynaron à Abimélech por
7 Rey: cerca llanura de la eſtatua que en Sechem. Y de-
nunciáron à Jotam; y anduvo, y eſtuvo en cabeça de
monte de Guerizim, y alçó ſu voz y llamò: y dixo à el-
los oìd à mi, ſeñores de Sechem, y oyga à vós Dios.
8 Andando anduvieron los arboles para ungir ſobre ellos
9 Rey: y dixeron à la oliva reyna ſobre nós. Y dixo à el-
los la oliva, ſi vedaré à mi groſſura, que comigo ſe
honran Dios y varones: y andaré para eſmoverme
10 ſobre los arboles?. Y dixeron los arboles à la higuera:
11 anda tu, reyna ſobre nós. Y dixo à ellos la higuera, ſi
vedaré à mi dulçura, y à mi renuevo el bueno: y anda-
12 ré para eſmoverme ſobre los arboles?. Y dixeron los
13 arboles à la vid: anda tu, reyna ſobre nós. Y dixo à
ellos la vid, ſi vedaré à mi moſto el alegrán Dios y va-
14 rones: y andaré para eſmoverme ſobre los arboles?. Y
dixeron todos los arboles al cardo: anda tu, reyna ſob-
15 re nós. Y dixo el cardo à los arboles ſi con verdad vós
ungientes à mi por Rey ſobre vós; venid abriga-os en
mi ſombra: y ſi no, ſalga fuego del cardo y quème à
16 alarzes del Lebanón. Y ahora ſi con verdad y con per-
feccion hiziſtes, y reynaſteys à Abimélech: y ſi bien
hiziſtes con Jerubáal, y con ſu caſa, y ſi como gualar-
17 don de ſus manos hiziſtes à èl. Que peleò mi padre por
vós: y echò à ſu alma deſcuentra, y eſcapò à vós de po-
18 der de Midián. Y vós vos levantaſtes ſobre caſa de mi
padre oy, y mataſtes à ſus hijos, ſetenta varones ſobre
piedra una: y reynaſteys à Abimélech hijo de ſu ſierva
19 ſobre ſeñores de Sechem, que vueſtro hermano èl. Y
ſi con verdad y con perfeccion hiziſtes con Jerubáal y
con ſu caſa el dia el eſte· alegradvos con Abimélech, y
20 alegreſe tambien él con vós. Y ſino, ſalga fuego de
Abimélech, y queme à ſeñores de Sechém, y à caſa de
Milò: y ſalga fuego de ſeñores de Sechém y de caſa
21 de Milò, y queme à Abimelech. Y huyó Jotam y
huyò y anduvo à Beèr: y eſtuvo alli por cauza de
22 Abimèlech ſu hermano. Y enſeñoreó Abimélech ſob-
23 re Iſraél tres años. Y embiò Dios eſpirito malo en-
tre Abimélech y entre ſeñores de Sechém: y falſáron
24 ſeñores de Sechém en Abimélech. Por venir violen-
cia de ſetenta hijos de Jerubáal: y ſu ſangre para po-
ner ſobre Abimélech ſu hermano, que matò à ellos,
y ſobre ſeñores de Sechém que esforçáron à ſus manos
25 para matar à ſus hermanos. Y puſieron à él ſeñores
de Sechem acechanças ſobre cabeças de los montes;
y robavan à todo lo que paſſáva ſobre ellos por la
26 carrera: y fue denunciado à Abimélech. Y vino
Gáal hijo de Ebed y ſus hermanos, y paſſáron en
27 Sechem: y confiáronſe en él ſeñores de Sechem. Y
ſalieron al campo y vendimiáron á ſus viñas y pi-
zaron, y hizieron banquetes: y vinieron à caſa
de ſus dioſes y comieron, y bevieron, y maldixe-
28 ron à Abimélech. Y dixo Gáal hijo de Ebed, quien
Abimélech, y quien Sechèm que lo ſirvamos?; de-
cierto hijo de Jerubáal, y Zebul ſu mayordomo?: ſer-
vid à varones de Hamór padre de Sechém, y por
29 que lo ſirviremos nós?. Y quien dieſſe al pueblo el
eſte en mi poder, y quitaría à Abimélech: y dixo
30 à Abimèlech muchigua tu fonſado y ſále. Y oyó
Zebul mayoral de la ciudad à palabras de Gáal hijo
31 de Ebed: y erecio ſu furor. Y embiò menſageros à
Abimèlech con aſtucia por dezir; he Gáal hijo de E-
bed y ſus hermanos vinientes à Sechém, y he ellos
32 cercantes à la ciudad contra ti. Y ahora levantate de
noche tu y el pueblo que contigo: y acecha en el
33 campo. Y ſerá por la mañana como eſclarcer el Sol,

עליו באזני כל-בעלי שכם את כל-הדברים האלה ויט
4 לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ויתנו-לו
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
ה אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: ויבא בית-אביו
עפרתה ויהרג את-אחיו בני-ירבעל שבעים איש על-
אבן אחת ויותר יותם בן-ירבעל הקטן כי נחבא:
6 ויאספו כל-בעלי שכם וכל-בית מלוא
וילכו וימליכו את-אבימלך למלך עם-אלון מצב אשר
7 בשכם: ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר-גרזים
וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם
8 וישמע אליכם אלהים: הלוך הלכו העצים למשח
9 עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: ויאמר להם
מלכה קרי הזית החדלתי את-דשני אשר-בי יכבדו אלהים ואנשים
י והלכתי לנוע על-העצים: ויאמרו העצים לתאנה לכי-
11 את מלכי עלינו: ותאמר להם התאנה החדלתי את-
מתקי ואת-תנובתי הטובה והלכתי לנוע על-העצים:
12 13 ויאמרו העצים לגפן לכי-את מלוכי עלינו: ותאמר
מלכי קרי להם הגפן החדלתי את-תירושי המשמח אלהים
14 ואנשים והלכתי לנוע על-העצים: ויאמרו כל-
העצים אל-האטד לך אתה מלך-עלינו:
טו ויאמר האטד אל-העצים אם באמת אתם משחים
אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם-אין תצא אש
16 מן-האטד ותאכל את-ארזי הלבנון: ועתה אם-
באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את-אבימלך
ואם-טובה עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו ואם-
17 כגמול ידיו עשיתם לו: אשר-נלחם אבי עליכם
וישלך את-נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין:
18 ואתם קמתם על-בית אבי היום ותהרגו את-בניו
שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בן
19 אמתו על-בעלי שכם כי אחיכם הוא: ואם-באמת
ובתמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום הזה
כ שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם: ואם-אין תצא
אש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-בית
מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל
21 את-אבימלך: וינס יותם ויברח וילך בארה וישב
22 שם מפני אבימלך אחיו: וישר אבימלך
23 על-ישראל שלש שנים: וישלח אלהים רוח רעה בין
אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי-שכם באבימלך:
24 לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ודמם לשום על-
אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם
כה אשר-חזקו את-ידיו להרג את-אחיו: וישימו לו בעלי
שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל-אשר-
יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך:
26 ויבא געל בן-עבד ואחיו ויעברו בשכם
27 ויבטחו-בו בעלי שכם: ויצאו השדה ויבצרו את-
כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם
28 ויאכלו וישתו ויקללו את-אבימלך: ויאמר געל בן-
עבד מי-אבימלך ומי-שכם כי נעבדנו הלא בן-
ירבעל וזבל פקידו עבדו את-אנשי חמור אבי שכם
29 ומדוע נעבדנו אנחנו: ומי יתן את-העם הזה בידי
ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך
ל וצאה: וישמע זבל שר העיר את-דברי געל בן-עבד
31 ויחר אפו: וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה
לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכמה והנם
32 צרים את-העיר עליך: ועתה קום לילה אתה והעם
33 אשר-אתך וארב בשדה: והיה בבקר כזרח השמש

תשכים ופשטת על־העיר והנה־הוא והעם אשר־אתו
יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך :
ליום ד 34 * ויקם אבימלך וכל־העם אשר־עמו
לה לילה ויארבו על־שכם ארבעה ראשים : ויצא געל בן־
עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
36 אשר־אתו מן־המארב : וירא־געל את־העם ויאמר
אל־זבל הנה־עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל
37 את צל ההרים אתה ראה כאנשים : ויסף עוד געל
לדבר ויאמר הנה־עם יורדים מעם טבור הארץ וראש־
38 אחד בא מדרך אלון מעוננים : ויאמר אליו זבל איה
אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא
זה העם אשר מאסתה בו צא־נא עתה והלחם בו :
מ 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך : וירדפהו
אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד־פתח
41 השער : וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את־געל
42 ואת־אחיו משבת בשכם : ויהי ממחרת ויצא העם
43 השדה ויגדו לאבימלך : ויקח את־העם ויחצם
לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן־
44 העיר ויקם עליהם ויכם : ואבימלך והראשים אשר עמו
פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו
מה על־כל־אשר בשדה ויכום : ואבימלך נלחם בעיר כל
היום ההוא וילכד את־העיר ואת־העם אשר־בה הרג
46 ויתץ את־העיר ויזרעה מלח : וישמעו
כל־בעלי מגדל־שכם ויבאו אל־צריח בית אל ברית :
47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל־בעלי מגדל־שכם :
48 ויעל אבימלך הר־צלמון הוא וכל־העם אשר־אתו
ויקח אבימלך את־הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים
וישאה וישם על־שכמו ויאמר אל־העם אשר־עמו מה
49 ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני : ויכרתו גם־כל־העם
איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על־הצריח
ויציתו עליהם את־הצריח באש וימתו גם כל־אנשי
נ מגדל־שכם כאלף איש ואשה : וילך
51 אבימלך אל־תבץ ויחן בתבץ וילכדה : ומגדל־עז היה
בתוך־העיר וינסו שמה כל־האנשים והנשים וכל
52 בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על־גג המגדל : ויבא
אבימלך עד־המגדל וילחם בו ויגש עד־פתח המגדל
53 לשרפו באש : ותשלך אשה אחת פלח רכב על־
54 ראש אבימלך ותרץ את־גלגלתו : ויקרא מהרה
אל־הנער ׀ נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני
פן־יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת :
נה ויראו איש־ישראל כי־מת אבימלך וילכו איש למקמו :
56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו
57 להרג את־שבעים אחיו : ואת כל־רעת אנשי שכם
השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן־
ליום ה י א ירבעל : * ויקם אחרי אבימלך להושיע
את־ישראל תולע בן־פואה בן־דודו איש יששכר והוא־
2 ישב בשמיר בהר אפרים : וישפט את־ישראל עשרים
3 ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר : ויקם
אחריו יאיר הגלעדי וישפט את־ישראל עשרים ושתים
4 שנה : ויהי־לו שלשים בנים רכבים על־שלשים עירים
ושלשים עירים להם להם יקראו ׀ חות יאיר עד היום
ה הזה אשר בארץ הגלעד : וימת יאיר ויקבר
בקמון :
6 ויספו ׀ בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו
את־הבעלים ואת־העשתרות ואת־אלהי ארם ואת־
אלהי צידון ואת ׀ אלהי מואב ואת אלהי בני־עמון ואת
אלהי

madrugarás, y eſtenderteás ſobre la ciudad: y he èl,
y el pueblo que con él, ſalientes à ti, y harás à él, co-
mo alcançáre tu mano. * Y levantóſe Abimélech y to- 34 IV
do el pueblo que con èl de noche: y aſecháron ſobre
Sechèm quatro capitanes. Y ſaliò Gáal hijo de Ebed, 35
y paroſe en entrada de puerta de la ciudad: y levanto-
ſe Abimélech y el pueblo que con èl de la celada. Y 36
vido Gáal à el pueblo y dixo à Zèbul, he pueblo de-
cendien de cabeças de los montes: y dixo à èl Ze-
bul, à ſombra de los montes tu veyen como varones.
Y añadiò mas Gáal para hablar y dixo, he pueblo decen- 37
dientes de con medio de la tierra: y capitan uno viniènn
de camino de enzina de Meonenìm. Y dixo à él Zebul, 38
adò aqui tu dicho que dezias quien Abimélech que lo
ſirvamos?: decierto eſte el pueblo que aborreciſte en
èl, ſale pues ahora y pelèa con èl. Y ſaliò Gáal delan- 39
te de ſeñores de Sechèm: y peleò con Abimélech. Y 40
perſiguiólo Abimélech y huyò delante èl: y cayeron
matados muchos haſta entrada de la puerta. Y eſtuvo 41
Abimélech en Arumá: y deſterró Zèbul à Gáal, y à
ſus hermanos, de morar en Sechèm. Y fue del otro dia, 42
y ſaliò el pueblo al campo: y denunciáron à Abimé-
lech. Y tomó al pueblo, y partiólos por tres capitanes, 43
y aſechó en el campo: y vido y he el pueblo ſaliente de
la ciudad; y levantoſe ſobre ellos y hiriólos. Y Abi- 44
mélech y los capitanes que con èl, ſe eſtendieron y eſ-
tuvieron en entrada de puerta de la ciudad: y dos
los capitanes ſe eſtendieron ſobre todo lo que en el
campo, y hirieronlos. Y Abimélech peleò con la ciu- 45
dad todo el dia el eſſe, y prendiò à la ciudad, y al pueb-
lo que en ella, matò: y derrocò à la ciudad, y ſem-
bróla de ſal. Y oyeron todos mayorales de torre de 46
Sechèm: y vinieron à torre de Bet-el berit. Y fue denun- 47
ciado à Abimélech: que ſe juntaron todos ſeñores de
torre de Sechèm. Y ſubiò Abimélech (a) monte de Sal- 48
mon, èl, y todo el pueblo que con él, y tomó Abimé-
lech à los deſtrales en ſu mano, y tajó rama de arbo-
les, y alçóla, y puzo ſobre ſu hombro: y dixo al pueblo
que con él, que viſtes que hize, apreſſurad hazed co-
mo yo. Y tajáron tambien todo el pueblo cada uno ſu 49
rama, y anduvieron empos Abimélech, y puſieron
cerca la torre, y encendieron con ellos à la torre en fue-
go: y murieron tambien todos varones de torre de
Sechèm como mil varones y mugeres. Y anduvo Abi- 50
mélech à Tebés: y poſó en Tebés, y prendiola. Y 51
torre fuerte era en medio de la ciudad, y huyeron alli
todos los varones y las mugeres y todos ſeñores de la
ciudad, y cerráron por ellos: y ſubieron ſobre techo
de la torre. Y vino Abimélech haſta la torre y peleò 52
contra ella; y llegóſe haſta puerta de la torre para ar-
derla en fuego. Y echò muger una, pedaço de muela ſob- 53
re cabeça de Abimélech: y quebrò à ſu cabeça. Y llamò 54
preſto al moço llevan ſus armas y dixo à èl, deſenvayna
tu, eſpada y mátame: por que no digan por mi, muger
lo matò; y alanceólo ſu moço y muriò. Y vieron varon 55
de Iſraél que muriò Abimélech: y anduvieron varon à ſu
lugar. Y torno Dios à maldad de Abimélech: que hizo 56
a ſu padre, por matar à ſetenta ſus hermanos. Y à toda 57
maldad de varones de Secèhm tornò Dios en ſu cabeça:
y vino a ellos maldicion de Jotám hijo de Jerubáal.

C A P. 10.

Y Levantóſe tras Abimélech para ſalvar à Iſraél To- 1 V
lah hijo de Puá hijo de Dodò varon de Yſſachár:
y èl eſtán en Samìr en monte de Ephráim. Y 2
juzgò à Iſraél veinte y tres años; y muriò, y fue
enterrado en Samír. Y levantóſe deſpues dèl, Jair 3
el Guiladita: y juzgò à Iſraél veinte y dos años. Y 4
fue à èl treinta hijos montantes ſobre treinta borri-
cos, y treinta ciudades à ellos: à ellas llamavan al-
deas de Jair haſta el dia el eſte, que en tierra del
Guilhad. Y muriò Jair; y fue enterrado en Kamón. 5
Y añadieron hijos de Iſraél para hazer el mal en 6
ojos de .A., y ſirvieron à los ìdolos, y à los Aſ-
tarót, y à dioſes de Aram, y à dioſes de Sidòn, y
à dioſes de Moab, y à dioſes de hijos de Amón, y à
dio:

dioſes de Peliſtim: y dexáron à .A., y no lo ſirvie-
7 ron. Y ereció furor de .A. en Iſraél: y entrególos en
8 mano de Peliſtim, y en mano de hijos de Amón. Y
quebrantáron y deſtruyeron à hijos de Iſraél; en el
año el eſſe: deziocho años, à todos hijos de Iſraél
que allende del Jardèn, en tierra del Emorèo, que
9 en el Guilhad. Y paſſáron hijos de Amón al Jardèn;
para pelear tambien con Jehudá y con Binyamin, y
10 con caſa de Ephráim: y anguſtiò à Iſraél mucho. Y
exclamáron hijos de Iſraél à .A. por dezir: pecámos à
ti, y que dexamos à nueſtro Dios; y ſirvimos à los
11 ìdolos. Y dixo .A. á hijos de Iſraél: decierto de E-
gypto, y del Emorèo; de hijos de Amón, y de Pe-
12 liſtim. Y Sidonim, y Amalèk, y Maòn, apretáron à
13 vós; y exclamaſtes à mi y ſalvé à vós de ſu mano. Y
vós dexaſtes à mi y ſerviſtes dioſes otros: por tanto no
14 añadiré para ſalvár à vós. Andad y exclamad à los dio-
ſes que eſcogiſtes en ellos: (que) ellos ſalven à vós en
15 hora de vueſtra anguſtia. Y dixeron hijos de Iſraél à .A.,
pecámos, haz tu à nós como todo lo bueno en tus
16 ojos: ſolo eſcapanos ahora el dia el eſte. Y apartáron
à dioſes de la eſtrañedad de entre ellos; y ſirvieron à
17 .A.; y acortóſe ſu alma por lazeria de Iſraél. Y fue-
ron juntados hijos de Amón, y poſáron en el Guil-
had; y fueron juntados hijos de Iſraél, y po-
18 ſáron en la Miſpá. Y dixeron el pueblo mayorales
de Guilhad, varon à ſu compañero; quien el varon
que empeçáre para pelear con hijos de Amón: ſerá
por capitan de todos moradores de Guilhad.

CAP. II.

AFT. DE P. 39.

1 Y Yphtah el Guiladita era valiente de fonſado, y
èl hijo de muger meſonera: y engendrò Guil-
2 had à Yphtah. Y parió muger de Guilhad à èl
hijos: y engrandecieronſe hijos de la muger, y deſter-
ráron à Yphtah y dixeron à èl, no heredarás en caſa
3 de nueſtro padre, que hijo de muger otra tu. Y huyó
Yphtah delante ſus hermanos, y eſtuvo en tierra de
Tob; y acogieronſe à Yphtah varones vagabundos,
4 y ſalieron con èl. Y fue (deſpues) de dias; y peleá-
5 ron hijos de Amón con Iſraél. Y fue como peleáron hi-
jos de Amón con Iſraél; y anduvieron viejos de Guil-
6 had, para tomár à Yphtah de tierra de Tob. Y dixe-
ron à Yphtah; anda y ſerás à nós por ſeñor: y pelea-
7 rèmos con hijos de Amón. Y dixo Yphtah à viejos de
Guilhad; decierto vós aborreciſtes à mi, y deſterraſtes
à mi de caſa de mi padre: y por que veniſtes á mi aho-
8 ra, quando anguſtia à vós?. Y dixeron viejos de Guil-
had à Yphtah, por tanto ahora tornamos à ti y andarás
con nós; y pelearás con hijos de Amón: y ſerás à nós
9 por capitan à todos moradores de Guilhad. Y dixo
Yphtah à viejos de Guilhad, ſi hazientes tornar vós à
mi para pelear con hijos de Amón, y diere .A. à ellos
10 delante de mi: yo ſeré à vós por capitan?. Y dixeron
viejos de Guilhad à Yphtah: .A. ſêa oyèn entre nós, ſi
11 no como tu palabra aſſi harèmos. Y anduvo Yphtah con
viejos de Guilhad, y puſieron el pueblo à él ſobre ellos
por capitan, y por ſeñor; y hablò Yphtah à todas ſus
12 palabras delante .A., en la Mizpá. Y embió Yphtah
memſageros à Rey de hijos de Amón por dezir: que à mi
13 y à ti, que veniſte à mi para pelear en mi tierra?. Y dixo
Rey de hijos de Amón à menſajeros de Yphtah, que to-
mò Iſraél à mi tierra en ſu ſubir de Egypto deſde Arnòn
y haſta el Jabok, y haſta el Jardèn: y ahora torna à ellas
14 en paz. Y añadiò mas Yphtah: y embiò menſageros à
15 Rey de hijos de Amón. Y dixo à èl, aſſi dize Yphtah:
no tomó Iſraél à tierra de Moab, y à tierra de hijos de
16 Amón. Que en ſu ſubir de Egypto: y anduvo Iſraél por
17 el deſierto haſta mar de Suph, y vino á Kadès. Y embiò
Iſraél menſageros à Rey de Edóm por dezir, paſſaré aho-
ra por tu tierra, y no oyò Rey de Edóm, y tambien à
Rey de Moab embió y no quiſo: y eſtuvo Iſraél en Ka-
18 dès. Y anduvo por el deſierto, y rodeò á tierra de E-
dóm, y à tierra de Moab: y vino de Oriente del Sol, à
tierra de Moab, y poſáron allende de Arnòn: y no vi-
nieron en termino de Moab, que Arnòn termino de

7 אלהי פלשתים ויעזבו את־יהוה ולא עבדוהו׃ ויחר־
אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון׃
8 וירעצו וירצצו את־בני ישראל בשנה ההיא שמנה
עשרה שנה את־כל־בני ישראל אשר בעבר הירדן
9 בארץ האמרי אשר בגלעד׃ ויעברו בני־עמון את־
הירדן להלחם גם־ביהודה ובבנימן ובבית אפרים
י ותצר לישראל מאד׃ ויזעקו בני ישראל אל־יהוה
לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את־אלהינו ונעבד את־
11 הבעלים׃ ויאמר יהוה אל־בני ישראל
הלא ממצרים ומן־האמרי מן־בני עמון ומן־פלשתים׃
12 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי
13 ואושיעה אתכם מידם׃ ואתם עזבתם אותי ותעבדו
14 אלהים אחרים לכן לא־אוסיף להושיע אתכם׃ לכו
וזעקו אל־האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם
טו בעת צרתכם׃ ויאמרו בני־ישראל אל־יהוה חטאנו
עשה־אתה לנו ככל־הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
16 הזה׃ ויסירו את־אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את־
17 יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל׃ ויצעקו
בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה׃
18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל־רעהו מי האיש אשר
יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד׃

יא הפטרת חקת

א ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן־
2 אשה זונה ויולד גלעד את־יפתח׃ ותלד אשת־גלעד לו
בנים ויגדלו בני־האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו לו
לא־תנחל בבית־אבינו כי בן־אשה אחרת אתה׃
3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל־
4 יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו׃ ויהי
ה מימים וילחמו בני־עמון עם־ישראל׃ ויהי כאשר־
נלחמו בני־עמון עם־ישראל וילכו זקני גלעד לקחת
6 את־יפתח מארץ טוב׃ ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו
7 לקצין ונלחמה בבני עמון׃ ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
8 באתם אלי עתה כאשר צר לכם׃ ויאמרו זקני גלעד
אל־יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
9 בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד׃ ויאמר
יפתח אל־זקני גלעד אם־משיבים אתם אותי להלחם
בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם
י לראש׃ ויאמרו זקני־גלעד אל־יפתח יהוה יהיה שמע
11 בינותינו אם־לא כדברך כן נעשה׃ וילך יפתח עם־
זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין
וידבר יפתח את־כל־דבריו לפני יהוה במצפה׃
12 וישלח יפתח מלאכים אל־מלך בני־
עמון לאמר מה־לי ולך כי־באת אלי להלחם בארצי׃
13 ויאמר מלך בני־עמון אל־מלאכי יפתח כי־לקח
ישראל את־ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד־
היבק ועד־הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום׃
14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל־מלך בני
טו עמון׃ ויאמר לו כה אמר יפתח לא־לקח ישראל
16 את־ארץ מואב ואת־ארץ בני עמון׃ כי בעלותם
ממצרים וילך ישראל במדבר עד־ים־סוף ויבא
17 קדשה׃ וישלח ישראל מלאכים ׀ אל־מלך
אדום לאמר אעברה־נא בארצך ולא שמע מלך
אדום וגם אל־מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
18 בקדש׃ וילך במדבר ויסב את־ארץ אדום ואת־
ארץ מואב ויבא ממזרח־שמש לארץ מואב ויחנון
בעבר ארנון ולא־באו בגבול מואב כי ארנון גבול

מואב: * וישלח ישראל מלאכים אל-סיחון מלך-
האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה-נא
20 בארצך עד-מקומי: ולא-האמין סיחון את-ישראל
עבר בגבלו ויאסף סיחון את-כל-עמו ויחנו ביהצה
21 וילחם עם-ישראל: ויתן יהוה אלהי-ישראל את-
סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל
22 את כל-ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: ויירשו
את כל-גבול האמרי מארנון ועד-היבק ומן-המדבר
23 ועד-הירדן: ועתה ׀ יהוה ׀ אלהי ישראל הוריש את-
24 האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את
אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל-
25 אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: ועתה
הטוב טוב אתה מבלק בן-צפור מלך מואב הרוב רב
26 עם-ישראל אם-נלחם נלחם בם: בשבת ישראל
בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל-הערים
אשר על-ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא-
27 הצלתם בעת ההיא: ואנכי לא-חטאתי לך ואתה עשה
אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני
28 ישראל ובין בני עמון: ולא שמע מלך בני עמון אל-
29 דברי יפתח אשר שלח אליו: ותהי
על-יפתח רוח יהוה ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה
ויעבר את-מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון:
30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם-נתון תתן את-בני
31 עמון בידי: והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי
לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה
32 והעליתיהו עולה: * ויעבר יפתח אל-בני
33 עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: ויכם מערוער ועד-
בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה
מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל:

34 ויבא יפתח המצפה אל-ביתו והנה בתו
יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין-
35 לו ממנו בן או-בת: ויהי כראותו אותה ויקרע את-
בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית
בעכרי ואנכי פציתי פי אל-יהוה ולא אוכל לשוב:
36 ותאמר אליו אבי פציתה את-פיך אל-יהוה עשה לי
כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות
37 מאיביך מבני עמון: ותאמר אל-אביה יעשה לי הדבר
הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על-
38 ההרים ואבכה על-בתולי אנכי ורעיתי: ויאמר לכי ורעותי ק
וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך
39 על-בתוליה על-ההרים: ויהי מקץ ׀ שנים חדשים
ותשב אל-אביה ויעש לה את-נדרו אשר נדר והיא
40 לא-ידעה איש ותהי-חק בישראל: מימים ׀ ימימה
תלכנה בנות ישראל לתנות לבת-יפתח הגלעדי
א יב ארבעת ימים בשנה: ויצעק איש אפרים
ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע ׀ עברת ׀ להלחם
בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף
2 עליך באש: ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי
אני ועמי ובני-עמון מאד ואזעק אתכם ולא-הושעתם
3 אותי מידם: ואראה כי-אינך מושיע ואשימה נפשי ואשימה
בכפי ואעברה אל-בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה
4 עליתם אלי היום הזה להלחם בי: ויקבץ יפתח את-
כל-אנשי גלעד וילחם את-אפרים ויכו אנשי גלעד
את-אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך
5 אפרים בתוך מנשה: וילכד גלעד את-מעברות
הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה

ויאמרו

Moab. * Y embiò Iſraél menſageros à Sihon Rey 19 VI
del Emorèo Rey de Heſbón: y dixo à él Iſraél, paſ-
ſarêmos ahora por tu tierra, haſta mi lugar. Y no 20
dexó Sihon à Iſraél paſſar por ſu termino, y apañó
Sihon à todo ſu pueblo, y poſáron en Yáaz: y pe-
leò con Iſraél. Y dió .A. Dios de Iſraél à Sihon y à 21
todo ſu pueblo, en poder de Iſraél, y hirieronlos: y
heredó Iſraél à toda tierra dcl Emorèo morador de la
tierra la eſſa. Y heredáron à termino del Emorèo: deſde 22
Arnón y haſta el Jabok, y deſde el deſierto y haſta el
Jardèn. Y ahora .A. Dios de Iſraél deſterrò al Emorèo 23
delante ſu pueblo Iſraél: y tu lo heredarrás?. Decierto à 24
lo que te hizière heredar Kemós tu Dios, à èl here-
darás: y à todo lo que deſterró .A. nueſtro Dios de-
lante nós, à èl heredarémos. Y ahora ſi mejor, me- 25
jor tu, mas que Balak hijo de Sipór Rey de Moab:
ſi contendiendo contendió con Iſraél?; ſi peleando pe-
leò con ellos?. Quando eſtava Iſraél en Heſbon y en 26
ſus arrabaldes, y en Arór y en ſus arrabaldes, y en
todas las ciudades que ſobre terminos de Arnòn, tre-
zientos años: y por que no eſcapaſtes en la hora la
eſſa?. Y yo no pequé à ti, y tu hazien conmigo mal 27
para pelear conmigo: juzge .A. el juéz oy entre hi-
jos de Iſraél y entre hijos de Amón. Y no oyó Rey 28
de hijos de Amón: à palabras de Yphtah, que embió
à èl. Y fue ſobre Yphtah eſpirito de .A., y paſſó al 29
Guilhad y à Menaſſé: y paſſó à Mizpè Guilhad y de
Mizpé Guilhad paſſó (à) hijos de Amón. Y prometió 30
Yphtah promeſſa à .A. y dixo; ſi dando dieres à hi-
jos de Amón en mi mano. Y ſerá el ſalien que ſa- 31
lière de puertas de mi caſa à mi encuentro, en mi tor-
nar en paz de hijos de Amón: y ſerá à .A., y alçar-
lohé alçacion. * Y paſſó Yphtah à hijos de Amón pa- 32 VII
ra pelear con ellos: y diólos .A. en ſu mano. Y hi- 33
riólos de Aroèr haſta entrada de Minit, veinte ciuda-
des, y haſta Abel de viñas, herida grande mucho: y
fueron quebrantados hijos de Amón delante hijos de
Iſraél. Y vino Yphtah (à) la Mizpá à ſu caſa, y he ſu 34 HASTA
hija ſalièn à ſu encuentro con adufles y con danças: TA
y ſolamente ella unica, no à èl dél hijo, o hija. AQUI.
Y fue como ſu ver à ella y rompiò a ſus paños y dixo 35
Ay mi hija que conturbando me conturbaſte! y tu
fuiſte en mis conturbantes: y yo abri mi boca à .A.
y no podré para tornar. Y dixo à él; mi padre, abriſ- 36
te tu boca à .A., hazme como ſalió de tu boca: pues
que hizo à ti .A. venganças de tus enemigos de hijos
de Amón. Y dixo à ſu padre, ſea hecha à mi la coſa 37
la eſta: afloxa de mi dos meſes, y andaré y decende-
ré ſobre los montes; y lloraré por mis virginidades,
yo y mis compañeras. Y dixo, anda, y embiò à ella 38
dos meſes: y anduvo ella y ſus compañeras y llorò
por ſus virginidades, ſobre los montes. Y fue de fin 39
de dos meſes, y tornóſe à ſu padre, y hizo à ella à ſu
promeſſa que prometió: y ella no conoció varon; y
fue fuero en Iſraél. De año à año andavan hijas de 40
Iſraél para lamentar por hija de Yphtah el Guilhadita:
quatro dias en el año.

CAP. 12.

Y Fue juntado varon de Ephráim y paſſó à 1 P.7.
Septentrion: y dixeron à Yphtah por que paſ-
ſaſte para pelear con hijos de Amón, y à
nós no llamaſte para andar contigo?; tu caſa arde-
remos contigo en el fuego. Y dixo Yphtah à el- 2
los, varon de baraja fui yo, y mi pueblo, y hi-
jos de Amón mucho: y exclamé à vós y no ſal-
vaſtes à mi de ſu mano. Y vide que no tu ſal- 3
ván, y puſe mi alma en mi palma, y paſſé à hi-
jos de Amón; y diólos .A. en mi mano: y por
que ſubiſtes à mi el dia el eſte para pelear conmi-
go?. Y congregó Yphtah à todos varones de Guil- 4
had; y peleó con Ephráim: y hirieron varones de
Guilhad à Ephráim, por que dixeron eſcapadizos de
Ephráim vós, Guilhad entre Ephráim, entre Menaſſé.
Y prendió Guilhad à paſſages del Jardèn à Ephráim: 5
y era quando dezian eſcapadizos de Ephráim, paſſaré?;

Y

y dezian à èl varones de Guilhad , ſi Ephratèo tu?
6 y dezia no. Y dezian à èl, dize ahora Xibolet, y
dezia Sibolet, y no acertava para hablar aſſi; y tra-
vavan à èl y degollavanlo à paſſajes del Jardèn: y
cayò en la hora la eſſa de Ephráim, quarenta y dos
7 mil. Y juzgó Yphtah à Iſraél ſeys años: y muriò
Yphtah el Guilhadita, y fue enterrado en ciu-
8 dades de Guilhad. Y juzgó empos él à Iſraél;
9 Ibzan de Bet-Léhem. Y fue à èl treinta hijos ,
y treinta hijas embiò fuera ; y treinta hijas tru-
xo para ſus hijos defuera : y juzgò à Iſraél ſiete
10 años. Y muriò Ibſan , y fue enterrado en Bet-
11 Léhem. Y juzgò empos él à Iſraél Elòn el Zebu-
12 lonita: y juzgò à Iſraél dies años. Y murió Elòn
el Zebulonita : y fue enterrado en Ayalòn en tierra
13 de Zebulùn. Y juzgó deſpues dél à Iſraél: Abdón
14 hijo de Hilèl el Piratonita. Y fue à él quarenta hi-
jos, y treinta hijos de hijos, montantes ſobre ſe-
15 tenta borricos: y juzgò à Iſraél ocho años. Y mu-
riò Abdón hijo de Hilèl el Piratonita: y fue enterra-
do en Piraton en tierra de Ephráim, en monte del
Amalekita.

CAP. 13.

1 Y Añadieron hijos de Iſraél para hazer el mal en ojos
de .A.: y diolos .A. en poder de Peliſtim,
AFT. 2 quarenta años. * Y fue varon uno de Zorá de
DE linage del Danita y ſu nombre Manoah: y ſu muger
P. 35. 3 mañera y no paria. Y apareciòſe Angel de .A. à la
muger: y dixo à ella, he ahora tu mañera y no pa-
4 riſte, y encintarteás y parirás hijo. Y ahora guar-
date ahora, y no bevas vino ni ſidra: y no comas
5 todo imundo. Que he tu encintada y parirás hijo!,
y navaja no ſubirá ſobre ſu cabeça, que apartado
de Dios ſerá el moço desde del vientre: y él empeçará
6 para ſalvar à Iſraél de mano de Peliſtim. Y vino la
muger y dixo à ſu marido por dezir, varon del Dios
vino à mi, y ſu viſta como viſta de Angel del Dios
temeroſo mucho: y no le demandé de donde , ni
7 quien èl; y à ſu nombre no denunció à mi. Y dixo
à mi, he tu encintada y parirás hijo: y ahora, no
bevas vino, ni ſidra, ni comas ninguna imundicia ,
que apartado de Dios ſerá el moço deſde el veintre
8 haſta dia de ſu muerte. Y orò Manoah à .A. y
dixo: ruego .A., varon del Dios que embiaſte
venga ahora mas à nós , y mueſtrenos que harè-
9 mos al moço el que naciére. Y oyò el Dios en voz
de Manoah; y vino angel del Dios mas à la mu-
ger, y ella eſtán en el campo ; y Manoah ſu ma-
10 rido no con ella. Y apreſſurò la muger y corriò,
y denunciò à ſu marido: y dixo à él he fue apa-
11 recido à mi el varon que vino en el dia amy. Y
levantoſe y anduvo Manoah tras ſu muger: y vino
al varon y dixo à èl, ſi tu el varon que hablaſte
12 à la muger?, y dixo, yo. Y dixo Manoah, aho-
ra venga tu palabra: que ſerá juizio del moço,
13 y ſu obra?. Y dixo Angel de .A. à Manoah: de
14 todo lo que dixe à la muger ſe guarde. De todo
lo que ſaliere de vid del vino, no coma, y vino
y ſidra no beva; y ninguna imundicia no coma:
15 todo lo que la encomendé guardará. Y dixo
Manoah à Angel de .A. : detengamos ruego à
16 ti, y harèmos delante ti cabrito de cabras. Y
dixo Angel de .A. à Manoah, ſi me detu-
vieres no comeré en tu pan ; y ſi hiziéres
alçacion , à .A. la alçarás : que no ſupo
17 Manoah que Angel de .A. èl. Y dixo
Manoah à Angel de .A. que tu nombre?:
quando ſe cumpliere tu palabra y honrarte-
18 hemos. Y dixo à èl, Angel de .A.; por
que eſto demandas por mi nombre : y él
19 encubierto ?. Y tomó Manoah a cabrito de las
cabras, y al preſente, y alçò ſobre la peña à
.A.: y maravillán para hazer; y Manoah y ſu
20 muger veyentes. Y fue en ſubir la flama de ſobre

ויאמרו לו אנשי־גלעד האפרתי אתה ויאמר לא:
6 ויאמרו לו אמר־נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל־מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף:
7 וישפט יפתח את־ישראל שש שנים וימת יפתח
8 הגלעדי ויקבר בערי גלעד: וישפט
9 אחריו את־ישראל אבצן מבית לחם: ויהי־לו
שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים
בנות הביא לבניו מן־החוץ וישפט את־ישראל שבע
י שנים: וימת אבצן ויקבר בבית לחם:
11 וישפט אחריו את־ישראל
12 אילון הזבולני וישפט את־ישראל עשר שנים: וימת
אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:
13 וישפט אחריו את־ישראל
14 עבדון בן־הלל הפרעתוני: ויהי־לו ארבעים בנים
ושלשים בני בנים רכבים על־שבעים עירם וישפט
טו את־ישראל שמנה שנים: וימת עבדון בן־הלל
הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר
יג א העמלקי: ויספו בני ישראל
לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד־פלשתים
ארבעים שנה:
הפטרת נשא 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח
3 ואשתו עקרה ולא ילדה: וירא מלאך־יהוה אל־
האשה ויאמר אליה הנה־נא את־עקרה ולא
4 ילדת והרית וילדת בן: ועתה השמרי נא ואל־
ה תשתי יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמא: כי הנך
הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה על־ראשו כי־נזיר
אלהים יהיה הנער מן־הבטן והוא יחל להושיע את־
6 ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה
לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי־מזה הוא ואת־
7 שמו לא־הגיד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה
אל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמאה כי־נזיר
אלהים יהיה הנער מן־הבטן עד־יום מותו:
8 ויעתר מנוח אל־יהוה ויאמר בי
אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא־נא עוד
9 אלינו ויורנו מה־נעשה לנער היולד: וישמע
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
אל־האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה
10 אין עמה: ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה
ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר־בא ביום
11 אלי: ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל־האיש ויאמר
לו האתה האיש אשר־דברת אל־האשה ויאמר אני:
12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה־יהיה משפט הנער
13 ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח מכל אשר־
14 אמרתי אל־האשה תשמר: מכל אשר־יצא מגפן היין
לא תאכל ויין ושכר אל־תשת וכל־טמאה אל־תאכל
טו כל אשר־צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל־מלאך יהוה
16 נעצרה־נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר
מלאך יהוה אל־מנוח אם־תעצרני לא־אכל בלחמך
ואם־תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא־ידע מנוח כי־
17 מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל־מלאך יהוה מי
יתיר י 18 שמך כי־יבא דבריך וכבדנוך: ויאמר לו מלאך יהוה
יתיר א׳ 19 למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח את־
גדי העזים ואת־המנחה ויעל על־הצור ליהוה ומפלא
כ לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלהב מעל

הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ־יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ
21 וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אָרְצָה׃ וְלֹא־יָסַף
עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה לְהֵרָאֹה אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אָז יָדַע
22 מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ
23 מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ
יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עֹלָה וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ
24 אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְכָעֵת לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת׃ וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוָה׃ וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צָרְעָה כה
וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל׃ וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה א יד
וַיַּרְא אִשָּׁה בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַל וַיַּגֵּד 2
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי בְתִמְנָתָה מִבְּנוֹת
3 פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קְחוּ־אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו
וְאִמּוֹ הַאֵין בִּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אַתָּה
הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן
4 אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קַח־לִי כִּי־הִיא יָשְׁרָה בְעֵינָי׃ וְאָבִיו
וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵיְהוָה הִיא כִּי־תֹאֲנָה הוּא־מְבַקֵּשׁ
מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ ה
עַד־כַּרְמֵי תִמְנָתָה וְהִנֵּה כְּפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ׃
6 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי וּמְאוּמָה
7 אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיֵּרֶד
8 וַיְדַבֵּר לָאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינֵי שִׁמְשׁוֹן׃ וַיָּשָׁב מִיָּמִים
לְקַחְתָּהּ וַיָּסַר לִרְאוֹת אֵת מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה וְהִנֵּה עֲדַת
9 דְּבוֹרִים בִּגְוִיַּת הָאַרְיֵה וּדְבָשׁ׃ וַיִּרְדֵּהוּ אֶל־כַּפָּיו וַיֵּלֶךְ
הָלוֹךְ וְאָכֹל וַיֵּלֶךְ אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכֵלוּ
וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי מִגְּוִיַּת הָאַרְיֵה רָדָה הַדְּבָשׁ׃ וַיֵּרֶד י
אָבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתֶּה כִּי כֵּן
11 יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים
12 מֵרֵעִים וַיִּהְיוּ אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אָחוּדָה
נָּא לָכֶם חִידָה אִם־הַגֵּד תַּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שִׁבְעַת
יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה וּמְצָאתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים
13 וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפֹת בְּגָדִים׃ וְאִם־לֹא תוּכְלוּ לְהַגִּיד לִי
וּנְתַתֶּם אַתֶּם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפוֹת
14 בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חוּדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמָעֶנָּה׃ וַיֹּאמֶר
לָהֶם מֵהָאֹכֵל יָצָא מַאֲכָל וּמֵעַז יָצָא מָתוֹק וְלֹא יָכְלוּ
לְהַגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי טו
וַיֹּאמְרוּ לְאֵשֶׁת־שִׁמְשׁוֹן פַּתִּי אֶת־אִישֵׁךְ וְיַגֶּד־לָנוּ אֶת־
הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרֹף אוֹתָךְ וְאֶת־בֵּית אָבִיךְ בָּאֵשׁ
16 הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלֹא׃ וַתֵּבְךְּ אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן
עָלָיו וַתֹּאמֶר רַק־שְׂנֵאתַנִי וְלֹא אֲהַבְתָּנִי הַחִידָה
חַדְתָּ לִבְנֵי עַמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה
17 לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אַגִּיד׃ וַתֵּבְךְּ עָלָיו
שִׁבְעַת הַיָּמִים אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתֶּה וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיַּגֶּד־לָהּ כִּי הֱצִיקַתְהוּ וַתַּגֵּד הַחִידָה לִבְנֵי
18 עַמָּהּ׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם
יָבֹא הַחַרְסָה מַה־מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמֶה עַז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר
לָהֶם לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא מְצָאתֶם חִידָתִי׃
19 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אַשְׁקְלוֹן וַיַּךְ מֵהֶם שְׁלֹשִׁים
אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה
וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ׃ וַתְּהִי אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן כ
לְמֵרֵעֵהוּ אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ׃
וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּפְקֹד שִׁמְשׁוֹן אֶת־ א טו
אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים וַיֹּאמֶר אָבֹאָה אֶל־אִשְׁתִּי הֶחָדְרָה וְלֹא־
2 נְתָנוֹ אָבִיהָ לָבוֹא׃ וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אָמַרְתִּי כִּי־שָׂנֹא
שְׂנֵאתָהּ וָאֶתְּנֶנָּה לְמֵרֵעֶךָ הֲלֹא אֲחוֹתָהּ הַקְּטַנָּה
טובה

la ara à los cielos; y ſubiò Angel de .A. en flama de la
ara: y Manoah y ſu muger veyentes, y echáronſe ſobre
ſus faces à tierra. Y no añadiò mas Angel de .A. para 21
aparecerſe à Manoah, ni à ſu muger: entonces ſupo
Manoah que Angel de .A. él. Y dixo Manóah à ſu mu- 22
ger, muriendo moriremos: que Dios vimos. Y dixo à 23
èl ſu muger ſi envoluntára .A. para matarnos, no tomára
de nueſtra mano alçacion y preſente, y no nós moſtrá-
ra à todo eſto: y como en hora (eſta) no nós hiziera oìr
como eſto. Y pariò la muger hijo; y llamò a ſu nombre
Simſon: y engrandeſciose el Moço y bendixolo .A.. 24
Y empeçó eſpirito de .A. para esforçarlo, en real de
Dan: entre Zorhá y entre Eſtaól. 25

CAP. 14.

HAS. AQUI. II

Y Decendiò Simſon à Timná: y vido muger en 1
Timná de hijas de Peliſtim. Y ſubiò y denunciò à 2
ſu padre y à ſu madre; y dixo, muger vide en
Timná de hijas de Peliſtim: y ahora tomad à ella à mi
por muger. Y dixo à èl ſu padre, y ſu madre, ſi no en
hijas de tus hermanos, y en todo mi pueblo muger, 3
que tu andán para tomar muger de Peliſtim los incir-
cunciſos?: y dixo Simſon à ſu padre à ella toma à mi,
que ella plugó en mis ojos. Y ſu padre y ſu madre no 4
ſupieron que de .A. ella; que achaque èl buſcán de Pe-
liſtim: y en el tiempo el eſſe, Peliſtim podeſtantes en
Iſraél. Y decendió Simſon y ſu padre y ſu madre à Tim- 5
ná: y vinieron haſta viñas de Timná, y he caudillo de
leones bramán à ſu encuentro. Y proſperó ſobre èl eſ- 6
piritu de .A. y hendiólo como hender al cabrito, y algo
no en ſu mano: y no denunció à ſu padre y à ſu madre
à lo que hizo. Y decendiò y habló à la muger: y plugò 7
en ojos de Simſon. | Y tornò (deſpues) de dias para to- 8
marla; y llegóſe para ver à cuerpo del leon; y he enxam-
bre de abejas en cuerpo del leon, y miel. Y tomólo en 9
ſus palmas, y anduvo andando, y comiendo; y an-
duvo à ſu padre y à ſu madre, y diò à ellos y comierón;
y no denunció à ellos que de cuerpo del leon tomò la
miel. Y decendió ſu padre à la muger: y hizo alli Sim- 10
ſon banquete, que aſſi hazian los mancebos. Y fue co- 11
mo ſu ver à èl: y tomáron treinta compañeros, y fue-
ron con èl. Y dixo à ellos Simſon denunciaré ahora à 12
vós adevinacion, ſi denunciando denunciardes à ella à
mi (EN) ſiete dias del combite, y hallardes, y daré à
vós treinta ſavanas, y treinta mudas de paños. Y ſi no 13
pudierdes denunciar à mi; y dareys vós à mi treinta ſa-
vanas, y treinta mudas de paños: y dixeron à él, de-
nuncia tu adevinacion, y oírlaemos. Y dixo à ellos, 14
del comien ſaliò comida, y de fuerte ſaliò dulce: y no
pudieron denunciar la adevinacion en tres dias. Y fue en 15
el dia el ſeteno, y dixeron à muger de Simſon, ſombaye à
tu marido y denuncie à nós à (ſoltura de) la adevina-
cion, por que no ardamos à ti y à caſa de tu padre en fue-
go: ſi para heredarnos llamaſtes à nós aqui?. Y llorò mu- 16
ger de Simſon cerca èl, y dixo decierto me aborriciſte y
no me amaſte; la adevinacion denunciaſte à hijos de mi
pueblo y à mi no denunciaſte (la ſoltura); y dixo à ella,
he à mi padre y à mi madre no denuncié, y à ti denuncia-
ría?. Y llorò ſobre èl ſiete los dias que era à ellos el com- 17
bite: y fue en el dia el ſeteno, y denunciò à ella que lo a-
pretò, y denunciò la adevinacion à hijos de ſu pueblo. Y 18
dixeron à èl varones de la ciudad en el dia el ſeteno, an-
tes que ſe puſieſſe el Sol; que dulce mas que miel, y que
fuerte mas que leon?: y dixo à ellos, ſi no ararades con
mi bezerra, no hallarades mi adevinacion. Y proſperó 19
ſobre èl, eſpirito de .A., y decendiò (á) Askelon, y hi-
rió dellos treinta varones, y tomò à ſus paños, y diò
las mudas à denunciantes la adevinacion: y ereciò ſu
furor y ſubiò (á) caſa de ſu padre. Y fue muger de Sim- 20
ſon: à ſu compañero, que acompañò à èl.

CAP. 15.

Y Fue (deſpues) de dias, en dias de ſegada de 1
trigos, y viſitò Simſon à ſu muger con cabrito
de cabras; y dixo vendré à mi muger à la ca-
mara: y no lo dexò ſu padre para venir. Y dixo ſu 2
padre, diziendo dixe que aborrecer la aborreciſte, y
dila à tu compañero: decierto ſu hermana la pequeña
bue-

3 buena mas que ella, ſea ahora à ti en ſu lugar. Y dixo
à ellos Simſon inocente ſoy eſta vez de Peliſtim: ſi ha-
zien yo con ellos mal. Y anduvo Simſon y prendiò
4 trezientas rapoſas: y tomò tizones, y bolviò cola à
cola, y puſo tizon uno entre dos las colas en medio. Y
5 encendiò fuego en los tizones, y embiò en mieſſes de
Peliſtim: y encendiò de haz y haſta gavilla, y haſta
6 viña y oliva. Y dixeron Peliſtim, quien hizo eſto? y
dixeron, Simſon yerno del Timnéo que tomò à ſu
muger y diola à ſu compañero: y ſubieron Peliſtim y
7 ardieron à ella y à ſu padre en fuego. Y dixo à ellos
Simſon ſi hazeis como eſto? que ſi me vénge en
8 vós, y deſpues me vedaré. Y hiriò à ellos peones
con cavalleros herida grande: y decendiò y eſ-
9 tuvo en reſquicio de peña de Etam. Y ſubieron Pelis
10 tim y poſáron en Jehudá: y eſtendieronſe en Léhi. Y
dixeron varones de Jehudá, por que ſubiſtes contra
nós?: y dixeron, para prender à Simſon ſubimos, pa-
11 ra hazer à él como hizo à nós. Y decendieron tres mil
varones de Jehudá à reſquicio de peña de Etám, y di-
xeron à Simſon, ſi no ſupiſte que podeſtantes en nós
Peliſtim?; y que eſto hiziſte à nós?: y dixo à ellos co-
12 mo hiziéron à mi aſſi hize à ellos. Y dixeron à él para
prenderte decendimos, para darte en mano de Pelis-
tim: y dixo à ellos Simſon jurad à mi que no encontra-
13 reys contra mi vós. Y dixeron à él por dezir, no, ſal-
vo atando te ataremos y dartehemos en ſu mano, y
matando no te mataremos: y atáronlo con dos cuerdas
14 nuevas y hiziéronlo ſubir de la peña. El vino haſta Lé-
hi, y Peliſtim aubláron à ſu encuentro: y proſperó
ſobre èl eſpirito de .A., y fueron las cuerdas que ſobre
ſus braços como linos que ſe quemaron en fuego; y
15 fueron deſleìdas ſus ataduras de ſobre ſus manos. Y hal-
lò quixada de aſno tierna: y tendiò ſu mano y tomóla; y
16 hiriò con ella mil varones. Y dixo Simſon, con (UNA)
quixada de aſno, monton, montones: con quixada
de aſno herì mil varones. Y fue como ſu acabar de hab-
17 lar, y echó la quixada de ſu mano: y llamò al lugar el
18 eſſe Rámat Léhi. Y aſſedecióſe mucho y llamò à .A. y
dixo; tu diſte en mano de tu ſiervo à la ſalvacion la
grande la eſta: y ahora moriré con la ſed: y caeré en
19 mano de los incircuncizos?. Y partio Dios a la muela
que en la quixada, y ſaliéron della aguas y bevio, y tor-
noſe ſu eſpirito y revivió: por tanto llamó ſu nombre
fuente del llamám que en él Léhi, haſta el dia el eſte.
20 Y juzgó à Iſraél en dias de Peliſtim veinte años.

CAP. 16.

III 1 Y Anduvo Simſon à Azá: y vido alli muger meſone-
2 ra, y vino à ella. A Azatim (FUE DENUNCIADO)
por dezir, vino Simſon aqui, y rodeáron y ace-
cháron à él toda la noche en puerta de la ciudad: y calláron-
ronſe toda la noche por dezir, haſta luz de la mañana y
3 matarloèmos. Y yaziò Simſon haſta media noche, y le-
vantoſe en mitad de la noche, y travò por puertas de
portal de la ciudad, y por dos los umbrales, y moviólas
con la cerradura, y puſo ſobre ſus ombros: y ſubiolas à
4 cabeça del monte que ſobre faces de Hebrón. Y fue deſ-
pues aſſi y amò muger en arroyo de Sorèk: y ſu nombre
5 Delilá. Y ſubiéron à ella ſeñores de Peliſtim, y dixeron
à ella ſombaye à èl, y vè en que ſu fuerça grande, y con
que podremos à èl, y atarloemos para afligirlo: y nós da-
6 remos à ti cada uno, mil y cien peſos de plata. Y dixo
Delilá à Simſon denuncia ahora à mi en que tu fuerça
7 grande: y con que ſerás atado para afligirte?. Y dixo à
ella Simſon ſi me atáren con ſiete cuerdas (de vergas)
verdes que no fueron ſecas: y enfermarmehe y ſeré co-
8 mo uno de los hombres. Y ſubieron à ella ſeñores de Pe-
liſtim ſiete ſogas (de vergas) verdes, que no fueron ſe-
9 cas: y atólo con ellas. Y el acechador eſtan à ella en la
camara: y dixo à èl, Peliſtim ſobre ti Simſon: y ar-
rançó à las cuerdas como ſe arranca hilo de la eſtopa en
10 ſu oler fuego, y no fue ſabida ſu fuerça. Y dixo Delilá
à Simſon; he burlaſte en mi y hablaſte a mi mentiras:
11 ahora denuncia ruego à mi con que ſerás atado. Y
dixo à ella ſi atar me ataſſen con ſogas nuevas, que

3 טובה ממנה תהי־נא לך תחתיה: ויאמר להם שמשון
4 נקיתי הפעם מפלשתים כי־עשה אני עמם רעה: וילך
שמשון וילכד שלש־מאות שועלים ויקח לפדים ויפן
זנב אל־זנב וישם לפיד אחד בין־שני הזנבות בתוך:
ה ויבער־אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער
6 מגדיש ועד־קמה ועד־כרם זית: ויאמרו פלשתים מי
עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את־
אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
7 ואת־אביה באש: ויאמר להם שמשון אם־תעשון
8 כזאת כי אם־נקמתי בכם ואחר אחדל: ויך אותם
שוק על־ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע
9 עיטם: ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה
י וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו
ויאמרו לאסור את־שמשון עלינו לעשות לו כאשר
11 עשה לנו: וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל־
סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי־
משלים בנו פלשתים ומה־זאת עשית לנו ויאמר להם
12 כאשר עשו לי כן עשיתי להם: ויאמרו לו לאסרך
ירדנו לתתך ביד־פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
13 לי פן־תפגעון בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי־אסר
נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים
14 עבתים חדשים ויעלוהו מן־הסלע: הוא־בא עד־לחי
ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
ותהיינה העבתים אשר על־זרועותיו כפשתים אשר
טו בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי־חמור
16 טריה וישלח ידו ויקחה ויך־בה אלף איש: ויאמר
שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור
17 הכיתי אלף איש: ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי
18 מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: ויצמא מאד
ויקרא אל־יהוה ויאמר אתה נתת ביד־עבדך את־
התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי
19 ביד הערלים: ויבקע אלהים את־המכתש אשר־בלחי
ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על־כן ׀ קרא
כ שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט את־
א ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: וילך ליום ג יו
2 שמשון עזתה וירא־שם אשה זונה ויבא אליה: לעזתים
לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו־לו כל־הלילה
בשער העיר ויתחרשו כל־הלילה לאמר עד־אור
3 הבקר והרגנהו: וישכב שמשון עד־חצי הלילה ויקם
בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער־העיר ובשתי
המזוזות ויסעם עם־הבריח וישם על־כתפיו ויעלם אל־
4 ראש ההר אשר על־פני חברון: ויהי
ה אחרי־כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה: ויעלו
אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה
כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו ואנחנו
6 נתן־לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה אל־
שמשון הגידה־נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר
7 לענותך: ויאמר אליה שמשון אם־יאסרני בשבעה
יתרים לחים אשר לא־חרבו וחליתי והייתי כאחד
8 האדם: ויעלו־לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים
9 אשר לא־חרבו ותאסרהו בהם: והארב ישב לה בחדר
ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את־היתרים
כאשר ינתק פתיל־הנערת בהריחו אש ולא נודע
י כחו: ותאמר דלילה אל־שמשון הנה התלת בי
ותדבר אלי כזבים עתה הגידה־נא לי במה תאסר:
11 ויאמר אליה אם־אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר

לא־נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם׃
ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר 12
אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם
מעל זרעתיו כחוט׃ ותאמר דלילה אל־שמשון עד־ 13
הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה
תאסר ויאמר אליה אם־תארגי את־שבע מחלפות
ראשי עם־המסכת׃ ותתקע ביתד ותאמר אליו 14
פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את־היתד
הארג ואת־המסכת׃ ותאמר אליו איך תאמר טו
אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי
ולא־הגדת לי במה כחך גדול׃ ויהי כי־הציקה לו 16
בדבריה כל־הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות׃
ויגד־לה את־כל־לבו ויאמר לה מורה לא־עלה על־ 17
ראשי כי־נזיר אלהים אני מבטן אמי אם־גלחתי
וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל־האדם׃ ותרא 18
דלילה כי־הגיד לה את־כל־לבו ותשלח ותקרא
לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי־הגיד לה את־ לי קרי
כל־לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם׃
ותישנהו על־ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את־ 19
שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו
מעליו׃ ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו כ
ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי
יהוה סר מעליו׃ ויאחזוהו פלשתים וינקרו את־ 21
עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי
טוחן בבית האסירים׃ ויחל שער־ראשו לצמח 22
כאשר גלח׃ וסרני פלשתים 23 האסורים קרי
נאספו לזבח זבח־גדול לדגון אלהיהם ולשמחה
ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו׃ ויראו 24
אתו העם ויהללו את־אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את־אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה
את־חללינו׃ ויהי כיטוב לבם ויאמרו קראו כה כטוב קרי
לשמשון וישחק־לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים האסורים קרי
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים׃
ויאמר שמשון אל־הנער המחזיק בידו הניחה 26
אותי והימשני את־העמדים אשר הבית נכון והמישני
עליהם ואשען עליהם׃ והבית מלא האנשים 27
והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל־הגג כשלשת
אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון׃ ויקרא 28
שמשון אל־יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא
וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה
נקם־אחת משתי עיני מפלשתים׃ וילפת שמשון את־ 29
שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך
עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו׃ ויאמר שמשון ל
תמות נפשי עם־פלשתים ויט בכח ויפל הבית על־
הסרנים ועל־כל־העם אשר־בו ויהיו המתים אשר
המית במותו רבים מאשר המית בחייו׃ וירדו אחיו 31
וכל־בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין
צרעה ובין אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט
את־ישראל עשרים שנה׃ ויהי־איש א יז
מהר־אפרים ושמו מיכיהו׃ ויאמר לאמו אלף ומאה 2
הכסף אשר לקח־לך ואתי אלית וגם אמרת באזני ואת קרי
הנה־הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני
ליהוה׃ וישב את־אלף־ומאה הכסף לאמו ותאמר 3
אמו הקדש הקדשתי את־הכסף ליהוה מידי לבני
לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך׃ וישב את־ 4
הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף

ויעשהו

no fue hecho con ellas obra: y enfermarmehe y ſeré
como uno de los hombres. Y tomò Delilá ſogas nue- 12
vas y atólo con ellas, y dixo à èl, Peliſtim ſobre ti
Simſon; y el acechador eſtan en la camara: y arrancó-
las de ſobre ſus braços como hilo. Y dixo Delilá à Sim- 13
ſon, haſta aqui burlaſte en mi y hablaſte a mi menti-
ras; denuncia à mi con que ſerás atado: y dixo à ella
ſi texeres à ſiete guedejas de mi cabeça con el lizo. Y 14
hincho con eſtaca, y dixo à èl, Peliſtim ſobre ti Sim-
ſon: y deſpertóſe de ſu ſueño y moviò à la eſtaca de la
texedura y al lizo. Y dixo à èl, como dizes te ámo, 15
y tu coraçon no comigo?: eſtas tres vezes burlaſte en
mi; y no denunciaſte à mi en que tu fuerça grande. Y 16
fue, como apretó à èl con ſus palabras, todos los dias,
y fatigólo: y acortóſe ſu alma para morir. Y denunció 17
à ella à todo ſu coraçon; y dixo à ella, navaja no ſubió
ſobre mi cabeça, que apartado de Dios yo, de vientre
de mi madre: ſi fuere traſquilado, y apartarſeá de mi
mi fuerça; y enfermarmehe y ſeré como todos los
hombres. Y vido Delilá que denunció à ella à todo ſu 18
coraçon, y embió y llamó à Señores de Peliſtim por
dezir, ſubid eſta vez; que denunció à mi à todo ſu cora-
çon: y ſubieron à ella ſeñores de Peliſtim, y llevaron
la plata en ſus manos. Y hizolo adormecer ſobre ſus 19
rodillas; y llamò al varon y hizo traſquilar à ſiete gue-
dejas de ſu cabeça: y empeçó para afligirlo, y quitóſe
ſu fuerça de ſobre èl. Y dixo, Peliſtim ſobre ti Simſon: 20
y deſpertoſe de ſu ſueño y dixo, ſaldre como vez en
vez, y ſacudirmehe; y èl no ſupo que .A. ſe quitó de
ſobre èl. Y traváronlo Peliſtim y arrancáron a ſus ojos: 21
y hiziéron deſcender à èl à Azá; y atáronlo con harro-
peas; y fue molien en caſa de los encarcelados. Y em- 22
peçó cabello de ſu cabeça à crecer, (deſpues) que fue
traſquilado. Y Señores de Peliſtim ſe juntáron para ſac- 23
rificio grande à Dagon ſu dios, y por alegria: y dixe-
ron, dió nueſtro Dios en nueſtra mano à Simſon nu-
eſtro enemigo. Y vieron à èl el pueblo, y alabáron à 24
ſu Dios: que dixeron dió nueſtro Dios en nueſtra ma-
no à nueſtro enemigo, y à deſtruyen nueſtra tierra, y
el que muchiguó à nueſtros matados. Y fue como abo- 25
niguarſe ſu coraçon y dixeron, llamad à Simſon y ha-
ra reir à nós: y llamáron à Simſon de caza de los en-
carcelados, y burlò delante dellos, y hizièron eſtar à èl
entre los pilares. Y dixo Simſon al moço el travan por 26
ſu mano, dexa à mi, y hazme palpar à los pilares que
la caſa compueſta ſobre ellos: y aſufrirmehe ſobre el-
los. Y la caſa llena de varones y mugeres, y alli to- 27
dos ſeñores de Peliſtim: y ſobre el techo como tres
mil varones y mugeres, los veyentes en eſcarnio de
Simſon. Y llamó Simſon à .A. y dixo: .A. Dios mi- 28
embrame ahora y esfuerçame ahora decierto la vez la
eſta, o Dios! y vengarmehe vengança una de dos mis
ojos de Peliſtim. Y abraçó Simſon à dos pilares del 29
medio, que la caſa compueſta ſobre ellos, y fue aſufri-
do ſobre ellos: uno en ſu derecha, y uno en ſu izqui-
erda. Y dixo Simſon, muera mi alma con Peliſtim, y 30
acoſtóſe con fuerça, y echó la caſa ſobre los ſeñores, y
ſobre todo el pueblo que en ella: y fueron los muer-
tos que mató en ſu muerte, muchos mas de los que
matò en ſus vidas. Y deſcendieron ſus hermanos y to- 31
da caſa de ſu padre, y lleváron à èl; y ſubiéron y enter-
ráron à èl entre Zorá, y entre Eſtaòl, en fueſſa de Ma-
nóah ſu padre: y èl juzgó à Iſraél veinte años.

C A P. 17.

Y Fue varon de monte de Ephráim, y ſu nom- 1
bre Mihayu. Y dixo à ſu madre mil y cien pe- 2
ſos de la plata que fue tomada de ti, y tu mal-
dixiſte, y tambien dixiſte en mis orejas; he la plata
comigo yo la tomé: y dixo ſu madre, bendito
mi hijo de .A.. Y tornó à mil y cien (peſos) de 3
la plata à ſu madre: y dixo ſu madre ſantificando
ſantifiqué a la plata à .A. de mi mano à mi hijo,
para hazer doladizo y fundicion; y ahora la tor-
naré à ti. Y tornó la plata à ſu madre: y tomó ſu 4
madre dozientos (peſos) de plata y diola al platero

y

y hizola doladizo y fundicion; y fue en caſa de Mi-
háyu. Y el varon Mihá à él caſa de ìdolos: y hizo
5 Eſpaldar y Teraphim, y eſtrenó à mano de uno de
6 ſus hijos; y fue à él por ſacerdote. En los dias los eſ-
ſos no Rey en Iſraél: cada uno lo derecho en ſus
7 ojos hazía. Y fue moço de Bet-léhem Jehudá: de li-
8 nage de Jehudá: y él Levìta, y èl peregrinán alli. Y
anduvo el varon de la ciudad de Bet-léhem Jehudá,
para morar en lo que hallàſſe: y vino à monte de
Ephráim haſta caſa de Mihá para (DE ALLI) hazer ſu
9 camino. Y dixo à él Mihá de donde vienes?: y dixo
à él, Levìta yo de Bet-léhem Jehudá, y yo andán para
10 morar en lo que halláre. Y dixo à èl Mihá eſtá comi-
go; y sè à mi por padre y por ſacerdote, y yo daré à
ti diez (peſos) de plata al año, y orden de veſtidos
11 y tu vivienda: y anduvo el Levìta. Y envoluntó el
Levìta para eſtar con el varon: y fue el moço à él,
12 como uno de ſus hijos. Y eſtrenó Mihá à mano del
Levìta, y fue à èl el moço por ſacerdote: y fue en
13 caſa de Mihá. Y dixo Mihá, ahora ſé, que beneficia-
rá .A. à mi: que fue à mi el Levìta por ſacerdote.

CAP. 18.

IV 1 EN los dias los eſſos no Rey en Iſraél: y en los
dias los eſſos, tribo de Dan buſcan à él heredad
para eſtar, que no cayò à él haſta el dia el eſſe
2 entre tribos de Iſraél por heredad. Y embiáron hijos de
Dan de ſu linage cinco varones de ſus partes, varones
hijos de fonſado de Zorhá, y de Eſtaól, para eſcul-
cár á la tierra y para eſpecularla; y dixeron à ellos, an-
dad eſpeculad a la tierra: y vinieron (a) monte de Eph-
3 ráim haſta caſa de Mihá; y manieron alli. Ellos cerca
caſa de Mihá, y ellos conocieron à voz del moço el
Levìta: y llegáronſe alli y dixeron à él, quien te tru-
4 xo aqui? y que tu hazien aqui? y que à ti aqui?. Y
dixo à ellos, como eſto y como eſto hizo à mi Mihá:
5 y alquilóme y fuy à él por ſacerdote. Y dixeron á él
demanda ruego en Dios: y ſabremos ſi proſperará
6 nueſtra carrera, que nós andantes ſobre ella. Y dixo à
ellos el ſacerdote, andad à paz: delante .A. vueſtra
7 carrera que andays en ella. Y anduvieron cinco los va-
rones y vinieron à Láis: y vieron al pueblo que entre
ella, eſtan à fiuza como uſança de Sidonim, ſoſſegá-
do y enfiuzádo, y no avergonçan (de) coſa en la tierra,
(ni) heredán Reyno, y lexanos ellos de Sidonim, y ne-
8 gocio no à ellos con hombre. Y vinieron à ſus her-
manos (a) Zorhá, y(á) Eſtaòl: y dixeron á ellos ſus her-
9 manos, que vós (reſpondeys)?. Y dixeron, levantate y
ſubamos contra ellos; que vimos á la tierra, y he buena
mucho: y vós callantes, no vós emperezeys à andar à
10 venir para heredar a la tierra. Como vueſtro venir vend-
reys á pueblo ſoſſegádo, y la tierra ancha de lugares
que la diò Dios en vueſtra mano. lugar que no alli men-
11 gua; de ninguna coſa, que en la tierra. Y movieron-
ſe de alli de linage de Dan; de Zorhá, y de Eſtaól:
12 ſeys cientos varones, ceñidos de armas de peleá. Y
ſubieron y poſáron en Kiriat Jearim en Jehudá: por
tanto llamáron al lugar el eſſe Real de Dan, haſta el
13 dia el eſte, he empos Kiriat Jearim. Y paſſáron de alli
(à) monte de Ephráim: y vinieron haſta caſa de Mihá.
14 Y reſpondieron cinco los varones los andantes para
eſculcár à la tierra de Laìs, y dixeron à ſus hermanos,
ſi ſabeis que ay en las caſas la eſtas, Eſpaldar, y Te-
raphim, y doladizo, y fundicion?: y ahora ſabed
15 que haréys. Y llegáronſe alli y vinieron á caſa del
moço el Levìta, (á) caſa de Mihá: y demandáron á
16 él por paz. Y ſeys cientos varones ceñidos de armas
de ſu peleá; parados (a) entrada de la puerta: que de
17 hijos de Dan. Y ſubieron cinco los varones los an-
dantes para eſculcár à la tierra, vinieron alli; tomá-
ron al doladizo, y al Eſpaldar, y á los Teraphim, y á
la fundicion: y el ſacerdote parado (en) entrada de la
puerta, y ſeys cientos los varones ceñidos de armas de
18 la peleâ. Y eſtos vinieron (á) caſa de Mihá, y tomáron á
doladizo del eſpaldar, y á los Teraphim, y á la fundicion:
19 y dixo à ellos el ſacerdote, que vós hazientes?. Y dixeron

ה וַיַּעֲשֵׂהוּ פֶּסֶל וּמַסֵּכָה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָיְהוּ׃ וְהָאִישׁ
מִיכָה לוֹ בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים וַיְמַלֵּא אֶת־
6 יַד אַחַד מִבָּנָיו וַיְהִי־לוֹ לְכֹהֵן׃ בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃
7 וַיְהִי־נַעַר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת
8 יְהוּדָה וְהוּא לֵוִי וְהוּא גָר־שָׁם׃ וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ מֵהָעִיר מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בַּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֹא הַר־אֶפְרַיִם עַד־
9 בֵּית מִיכָה לַעֲשׂוֹת דַּרְכּוֹ׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה מֵאַיִן תָּבוֹא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אָנֹכִי מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וְאָנֹכִי הֹלֵךְ
י לָגוּר בַּאֲשֶׁר אֶמְצָא׃ וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבָה עִמָּדִי
וֶהְיֵה־לִי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאָנֹכִי אֶתֶּן־לְךָ עֲשֶׂרֶת כֶּסֶף
11 לַיָּמִים וְעֵרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֶךָ וַיֵּלֶךְ הַלֵּוִי׃ וַיּוֹאֶל הַלֵּוִי
לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ כְּאַחַד מִבָּנָיו׃
12 וַיְמַלֵּא מִיכָה אֶת־יַד הַלֵּוִי וַיְהִי־לוֹ הַנַּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי
13 בְּבֵית מִיכָה׃ וַיֹּאמֶר מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יֵיטִיב יְהוָה
יח א לִי כִּי הָיָה־לִי הַלֵּוִי לְכֹהֵן׃ * בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שֵׁבֶט הַדָּנִי מְבַקֶּשׁ־לוֹ נַחֲלָה
לָשֶׁבֶת כִּי לֹא־נָפְלָה לּוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי־
2 יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה׃ וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־דָן ׀
מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מִקְצוֹתָם אֲנָשִׁים בְּנֵי־חַיִל
מִצָּרְעָה וּמֵאֶשְׁתָּאֹל לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וּלְחָקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם לְכוּ חִקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ הַר־אֶפְרַיִם עַד־
3 בֵּית מִיכָה וַיָּלִינוּ שָׁם׃ הֵמָּה עִם־בֵּית מִיכָה וְהֵמָּה הִכִּירוּ
אֶת־קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי וַיָּסוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי־הֱבִיאֲךָ
4 הֲלֹם וּמָה־אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה וּמַה־לְּךָ פֹה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
כָּזֶה וְכָזֶה עָשָׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׂכְּרֵנִי וָאֱהִי־לוֹ לְכֹהֵן׃
5 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁאַל־נָא בֵאלֹהִים וְנֵדְעָה הֲתַצְלִיחַ דַּרְכֵּנוּ
6 אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הֹלְכִים עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לְכוּ
לְשָׁלוֹם נֹכַח יְהוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ׃
7 וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ לָיְשָׁה וַיִּרְאוּ
אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בְּקִרְבָּהּ יוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח כְּמִשְׁפַּט
צִידֹנִים שֹׁקֵט ׀ וּבֹטֵחַ וְאֵין־מַכְלִים דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרֵשׁ
עֶצֶר וּרְחֹקִים הֵמָּה מִצִּידֹנִים וְדָבָר אֵין־לָהֶם עִם־אָדָם׃
8 וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צָרְעָה וְאֶשְׁתָּאֹל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם
9 אֲחֵיהֶם מָה אַתֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וְנַעֲלֶה עֲלֵיהֶם כִּי
רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מַחְשִׁים אַל־
י תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת לָבֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ׃ כְּבֹאֲכֶם
תָּבֹאוּ ׀ אֶל־עַם בֹּטֵחַ וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי־נְתָנָהּ
אֱלֹהִים בְּיֶדְכֶם מָקוֹם אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר
11 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת
הַדָּנִי מִצָּרְעָה וּמֵאֶשְׁתָּאֹל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חָגוּר כְּלֵי
12 מִלְחָמָה׃ וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יְעָרִים בִּיהוּדָה עַל־כֵּן
קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה
13 אַחֲרֵי קִרְיַת יְעָרִים׃ וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם הַר־אֶפְרָיִם וַיָּבֹאוּ
14 עַד־בֵּית מִיכָה׃ וַיַּעֲנוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל
אֶת־הָאָרֶץ לַיִשׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם הֲיִדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ
בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה דְּעוּ
טו מַה־תַּעֲשׂוּ׃ וַיָּסוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנַּעַר הַלֵּוִי
16 בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאֲלוּ־לוֹ לְשָׁלוֹם׃ וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים
כְּלֵי מִלְחַמְתָּם נִצָּבִים פֶּתַח הַשָּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן׃
17 וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ
בָּאוּ שָׁמָּה לָקְחוּ אֶת־הַפֶּסֶל וְאֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־
הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ־
18 מֵאוֹת הָאִישׁ הֶחָגוּר כְּלֵי הַמִּלְחָמָה׃ וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית
מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פֶּסֶל הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־
19 הַמַּסֵּכָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ

לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב
ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך
כהן לשבט ולמשפחה בישראל: וייטב לב הכהן כ
ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
בקרב העם: ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת 21
המקנה ואת הכבודה לפניהם: המה הרחיקו מבית 22
מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם בית מיכה
נזעקו וידביקו את בני דן: ויקראו אל בני דן ויסבו 23
פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: ויאמר את 24
אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה
לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך: ויאמרו אליו כה
בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: וילכו בני דן 26
לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב
אל ביתו: והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת 27
הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח
ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: ואין 28
מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם
והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר
וישבו בה: ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם 29
אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר
לראשנה: ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן ל
בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט נון תלויה
הדני עד יום גלות הארץ: וישימו להם את 31
פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
בשלה: ויהי בימים ההם ומלך אין א יט
בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו
אשה פילגש מבית לחם יהודה: ותזנה עליו פילגשו 2
ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה
ותהי שם ימים ארבעה חדשים: ויקם אישה וילך 3
אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד להשיבה ק
חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה
וישמח לקראתו: ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב 4
אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: ויהי ביום ה
הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: וישבו 6
ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל
האיש הואל נא ולין ויטב לבך: ויקם האיש ללכת 7
ויפצר בו חתנו וישב וילן שם: וישכם בבקר ביום 8
החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: ויקם 9
האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי
הנערה הנה נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנות
היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם
והלכת לאהלך: ולא אבה האיש ללון ויקם וילך י
ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים
חבושים ופילגשו עמו: הם עם יבוס והיום רד 11
מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל
עיר היבוסי הזאת ונלין בה: ויאמר אליו אדניו לא 12
נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו
עד גבעה: ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד 13
המקמות ולנו בגבעה או ברמה: ויעברו וילכו 14
ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: ויסרו טו
שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין
איש מאסף אותם הביתה ללון: והנה איש זקן בא 16
מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים

והוא

à él, calla, pon tu mano ſobre tu boca, y anda con nós; y ſé
a nós por padre y por ſacerdote: ſi mejor tu ſer ſacerdote
de caſa de varon uno, o tu ſer ſacerdote à tribo y a lina-
ge en Iſraél?. Y aboniguóſe coraçon del ſacerdote; y to- 20
mò al Eſpaldar, y à los Teraphim, y al doladizo: y vi-
no entre el pueblo. Y bolvieron y anduvieron: y pu- 21
ſieron à la familia y al ganado, y à lo (MAS) precioſo
delante dellos. Ellos ſe alexáron de caſa de Mihá: y los 22
varones que en las caſas que cerca caſa de Mihá ſe jun-
taron y alcançáron à hijos de Dan. Y llamáron à hijos 23
de Dan y bolvieron ſus faces: y dixeron à Mihá, que
à ti que te juntaſte?. Y dixo, à mi Dios que hize, to- 24
maſtes: y al ſacerdote y anduviſtes, y que à mi mas?:
y por que eſto dezis à mi que à ti?. Y dixeron à èl 25
hijos de Dan; no hagas oír tu voz con nós: por que no
encuentren en vós varones amargos de alma, y tajarás
tu alma, y alma (de los) de tu caſa. Y anduvieron hijos 26
de Dan à ſu carrera: y vido Mihá que fuertes ellos mas
que èl, y bolvióſe y tornoſe à ſu caſa. Y ellos tomáron 27
à lo que hizo Mihá y al ſacerdote que era à él, y vinie-
ron ſobre Láis à pueblo ſoſſegádo y enfiuzádo; y hirie-
ron à ellos à hilo de eſpada: y à la ciudad ardieron en
fuego. Y no eſcapán, que lexana ella de Zidon y ne- 28
gocio no à ellos con hombre, y ella en el valle que à
Bet Rehob: y fraguáron à la ciudad y eſtuvieron en ella.
Y llamáron nombre de la ciudad Dan, como nombre 29
de Dan ſu padre, que fue nacido à Iſraél: y decierto
Láis nombre de la ciudad de primero. Y levantáron à 30
ellos hijos de Dan al doladizo: y Jeonatan hijo de
Gerſom hijo de Menaſſé, él y ſus hijos fueron ſacer-
dotes à tribo de Dan; haſta dia de captivar la tierra.
Y puſieron à ellos à doladizo de Mihá que hizo: to- 31
dos dias de ſer caſa del Dios en Siló.

CAP. 19.

Y Fue en los dias los eſſos, y Rey no en Iſraél: y 1 V
fue varon Levìta morán en rincones de monte de
Ephráim; y tomò à él muger manceba de Bet-lé-
hem Jehudá. Y errò contra él ſu manceba, y andu- 2
voſe de con èl à caſa de ſu padre, à Bet-léhem Jehudá:
y fue alli año y quatro meſes. Y levantoſe ſu marido y 3
anduvo tras ella para hablar ſobre ſu coraçon para hazer-
la tornar; y ſu moço con èl, y par de aſnos; y truxolo
à caſa de ſu padre, y viólo padre de la moça y alegroſe à
ſu encuentro. Y travò por él ſu ſuegro padre de la mo- 4
ça, y eſtuvo con él tres dias: y comieron y bevieron y
manieron alli. Y fue en el dia el quarto; y madrugáron 5
por la mañana, y levantoſe para andar: y dixo padre de
la moça à ſu yerno, ſuſtenta tu coraçon (con) pedaço
de pan y deſpues andareys. Y aſſentáronſe y comieron 6
ambos ellos juntos, y bevieron: y dixo padre de la
moça al varon, envolunta ruego y mane y aboniguar-
ſêa tu coraçon. Y levantoſe el varon para andar: y por- 7
fiò con èl ſu ſuegro; y tornóſe y maniò alli. Y madru- 8
gò por la mañana en el dia el quinto para andar, y dixo
padre de la moça ſuſtenta ruego tu coraçon; y detardá-
ronſe haſta declinarſe el dia: y comieron ambos ellos. Y 9
levantoſe el varon para andar él y ſu manceba y ſu mo-
ço: y dixo à èl ſu ſuegro padre de la moça, he ahora ſe
declinò el dia para anochecer; manid ahora, he pueſto
el Sol, duerme aqui, y aboniguarſêa tu coraçon, y
madrugareys mañana à vueſtra carrera, y andarás à tus
tiendas. Y no quiſo el varon para manir; y levantoſe 10
y anduvo, y vino haſta eſcuentra Jebus, ella Jeruſaláim:
y con él, par de aſnos cinchados, y ſu manceba con èl. El- 11
los cerca Jebus, y el dia deſcendió mucho: y dixo el mo-
ço à ſu ſeñor, anda ahora y llegarnoſemos à la ciudad del
Jebuſeo la eſta, y maniremos en ella. Y dixo à él ſu ſeñor 12
no nós lleguemos à ciudad de eſtraño, que no de hijos de
Iſraél ellas: y paſſaremos haſta Guibá. Y dixo à ſu moço, 13
anda y lleguemos en uno de los lugares: y maniremos en
la Guibá, o en la Ramá. Y paſſáron y anduvieron: y pu- 14
ſoſe à ellos el Sol, cerca la Guibá que à Binyamin. Y lle- 15
gáronſe alli para venir à mánir en la Guibá: y vino y aſ-
ſentóſe en plaça de la ciudad, y no varon recogien à ellos
à caſa para manir. Y he varon viejo vinién de ſu obra del 16
campo en la tarde; y el varon de monte de Ephráim,

y,

y él morán en la Guibá: y varones del lugar hijos de
17 Biyamin. Y alçó ſus ojos y vido al varon el caminante
en plaça de la ciudad; y dixo el varon el viejo, adó an-
18 das, y de donde vienes?. Y dixo à él, paſſantes nós de
Bet-léhem Jehudá haſta rincones de monte de Ephráim,
de alli yo, y anduve haſta Bet-léhem Jehudá: y à caſa
19 de .A. yo andán, y no varon recogien à mi à la caſa. Y
tambien paja, tambien cevada, ay para nueſtros aſnos,
y tambien pan y vino ay à mi, y à tu ſierva, y al moço
VI 20 con tus ſiervos: no falta de ninguna coſa. * Y dixo el
varon el viejo, paz à ti; decierto toda tu falta ſobre mi:
21 ſalvo en la plaça no duermas. Y truxolo à ſu ca-
ſa, y proveyò à los aſnos: y laváron ſus pies y co-
22 mieron y bevieron. Ellos aboniguantes à ſu co-
raçon, y he varones de la ciudad, varones de hijos
de maldad, rodeáron à la caſa batientes à la puer-
ta: y dixeron al varon ſeñor de la caſa, el viejo, por de-
zir; ſaca à el varon que vino à tu caſa, y conocerloemos.
23 Y ſaliò à ellos el varon ſeñor de la caſa y dixo à ellos, no
mis hermanos, no emaleçays ruego: pues que vino el
24 varon el eſte à mi caſa, no hagays à la vileza la eſta. He
mi hija la donzella y ſu manceba ſacaré ahora à ellas y
afligid à ellas, y hazed à ellas lo bueno en vueſtros ojos:
25 y al varon el eſte no hagays coſa de la vileza la eſta. Y no
quiſieron los varones para oir à él; y travó el varon por
ſu manceba y ſacola à ellos a fuera: y conocieron à ella, y
eſcarnecieron con ella toda la noche haſta la mañana; y
VII 26 embiáronla como ſubir la mañana. * Y vino la muger à
oras de la mañana: y cayó à puerta de caſa del varon, que
27 ſu ſeñor alli, haſta la luz (DEL DIA). Y levantóſe ſu ſe-
ñor por la mañana y abrió puertas de la caſa, y ſaliò pa-
ra andar à ſu carrera: y he la muger ſu manceba caìda à
28 puerta de la caſa, y ſus manos ſobre el umbral. Y dixo
à ella levantate, y andaremos, y no reſpondien: y to-
mòla ſobre el aſno, y levantoſe el varon y anduvo à ſu
29 lugar. Y vino à ſu caſa, y tomò al cuchillo y travó por
ſu manceba, y deſmembróla por ſus hueſſos, por doze
30 miembros: y embiola en todo termino de Iſraél. Y era
todo el veyèn y dezia, no fue, y no fue viſto como eſto;
deſde dia de ſubir de hijos de Iſraél de tierra de Egypto,
haſta el dia el eſte: poned à vós ſobre ella, aconſejad y
hablad.

CAP. 20.

P.8. 1 Y Salieron todos hijos de Iſraél, y fue juntada la
compaña, como varon uno, de Dan y haſta Béer-
2 ſéba, y tierra del Guilhad, à .A. à la Mizpá. Y pa-
ráronſe ſeñores de todo el pueblo, todos tribos de Iſ-
II raél en compaña de pueblo del Dios: quatrocientos mil
3 varones infantes deſenvaynántes eſpada. Y oyeron hi-
jos de Binyamin que ſubieron hijos de Iſraél (à) la Mizpá:
y dixeron hijos de Iſraél, hablad como fue la maldad
4 la eſta?. Y reſpondió el varon el Levita, marido de
la muger la matada y dixo: à la Guibá que à Binya-
5 min vine yo y mi manceba para dormir. Y levan-
táronſe contra mi ſeñores de la Guibá, y rodeáron
contra mi à la caſa de noche: à mi penſáron para matar;
6 y à mi manceba afligieron y murió. Y travé por mi
manceba, y deſmembrèla, y embiéla por todo cam-
po de heredad de Iſraél: que hiziéron luxuria y vi-
7 leza en Iſraél. He todos vós hijos de Iſraél: dad à
8 vós palabra y conſejo aqui. Y levantóſe todo el
pueblo, como varon uno, por dezir: no andaremos
alguno à ſu tienda, y no nos llegaremos alguno à ſu
9 caſa. Y ahora eſta la coſa que haremos à la Guibá:
10 contra ella por ſuerte. Y tomaremos diez varones
por ciento de todos tribos de Iſraél, y ciento por mil,
y mil por millaria, para tomar vianda para el pueblo:
para hazer para ſu venir à Guibá de Binyamin; co-
11 mo toda la vileza que hizo en Iſraél. Y fue apañado
todo varon de Iſraél à la ciudad, como varon uno
12 compañeros. Y embiáron tribos de Iſraél varones; en
todos tribos de Binyamin por dezir: que la malicia
13 la eſta que fue hecha en vós?. Y ahora dad à los va-
rones hijos de maldad que en la Guibá, y matarloſe-
mos, y eſcombraremos el mal de Iſraél: y no quiſieron
hijos de Binyamin, para oir en voz de ſus hermanos

17 והוא־גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: וישא
עיניו וירא את־האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
18 הזקן אנה תלך ומאין תבוא: ויאמר אליו עברים
אנחנו מבית־לחם יהודה עד־ירכתי הר־אפרים משם
אנכי ואלך עד־בית־לחם יהודה ואת־בית יהוה אני
19 הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: וגם־תבן גם־
מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש־לי ולאמתך
ליוסו כ ולנער עם־עבדיך אין מחסור כל־דבר: * ויאמר האיש
הזקן שלום לך רק כל־מחסורך עלי רק ברחוב אל־
יכל קרי 21 תלן: ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
22 ויאכלו וישתו: המה מיטיבים את־לבם והנה אנשי
העיר אנשי בני־בליעל נסבו את־הבית מתדפקים
על־הדלת ויאמרו אל־האיש בעל הבית הזקן לאמר
23 הוצא את־האיש אשר־בא אל־ביתך ונדענו: ויצא
אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל־אחי אל־
תרעו נא אחרי אשר־בא האיש הזה אל־ביתי אל־
24 תעשו את־הנבלה הזאת: הנה בתי הבתולה
ופילגשהו אוציאה־נא אותם וענו אותם ועשו להם
הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה
כה הזאת: ולא־אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש
בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו־בה
בעלות קרי כל־הלילה עד־הבקר וישלחוה בעלות השחר:
ליוסו 26 * ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית־האיש
27 אשר־אדוניה שם עד־האור: ויקם אדניה בבקר
ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה
28 פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על־הסף: ויאמר
אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על־החמור ויקם
29 האיש וילך למקמו: ויבא אל־ביתו ויקח את־
המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
ל עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל־
הראה ואמר לא־נהיתה ולא־נראתה כזאת למיום
עלות בני־ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו־ לפ"ח
א לכם עליה עצו ודברו: ויצאו כל־בני נ
ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד־באר
2 שבע וארץ הגלעד אל־יהוה המצפה: ויתיצבו פנות
כל־העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע
3 מאות אלף איש רגלי שלף חרב: וישמעו בני
בנימן כי־עלו בני־ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל
4 דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן
ה באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו
עלי את־הבית לילה אותי דמו להרג ואת־פילגשי ענו
6 ותמת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל־שדה
7 נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: הנה
8 כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ויקם
כל־העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא
9 נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה
10 עליה בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל
שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה
לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל־הנבלה אשר
11 עשה בישראל: ויאסף כל־איש ישראל אל־העיר
12 כאיש אחד חברים: וישלחו שבטי
ישראל אנשים בכל־שבטי בנימן לאמר מה הרעה
13 הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את־האנשים
בני־בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה
בני קרי ולא כתיב מישראל ולא אבו ○ בנימן לשמע בקול אחיהם

בני־ישראל׃
14 ויאספו בני־בנימן מן־הערים הגבעתה לצאת
למלחמה עם־בני ישראל׃ ויתפקדו בני בנימן ביום טו
ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב
לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור׃
16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד־ימינו
כל־זה קלע באבן אל־השערה ולא יחטא׃
17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן
ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל־זה איש
18 מלחמה׃ ויקמו ויעלו בית־אל וישאלו באלהים ויאמרו
בני ישראל מי יעלה־לנו בתחלה למלחמה עם־בני
19 בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה׃ ויקומו בני־ישראל
בבקר ויחנו על־הגבעה׃ ויצא איש ישראל למלחמה כ
עם־בנימן ויערכו אתם איש־ישראל מלחמה אל־
21 הגבעה׃ ויצאו בני־בנימן מן־הגבעה וישחיתו בישראל
22 ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה׃ ויתחזק
העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר
23 ערכו־שם ביום הראשון׃ ויעלו בני־ישראל ויבכו
לפני־יהוה עד־הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף
לגשת למלחמה עם־בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו
24 אליו׃ ויקרבו בני־ישראל אל־בני
בנימן ביום השני׃ ויצא בנימן לקראתם מן־הגבעה כה
ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף
26 איש ארצה כל־אלה שלפי חרב׃ ויעלו כל־בני
ישראל וכל־העם ויבאו בית־אל ויבכו וישבו שם לפני
יהוה ויצומו ביום־ההוא עד־הערב ויעלו עלות
27 ושלמים לפני יהוה׃ וישאלו בני־ישראל ביהוה ושם
28 ארון ברית האלהים בימים ההם׃ ופינחס בן־אלעזר
בן־אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד
לצאת למלחמה עם־בני־בנימן אחי אם־אחדל ויאמר
29 יהוה עלו כי מחר אתננו בידך׃ וישם ישראל ארבים
אל־הגבעה סביב׃ ויעלו בני־ישראל ל
אל־בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל־הגבעה
31 כפעם בפעם׃ * ויצאו בני־בנימן לקראת העם הנתקו ליתנו
מן־העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם
במסלות אשר אחת עלה בית־אל ואחת גבעתה
32 בשדה כשלשים איש בישראל׃ ויאמרו בני בנימן
נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה
33 ונתקנוהו מן־העיר אל־המסלות׃ וכל איש ישראל
קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח
34 ממקמו ממערה־גבע׃ ויבאו מנגד לגבעה עשרת
אלפים איש בחור מכל־ישראל והמלחמה כבדה
והם לא ידעו כי־נגעת עליהם הרעה׃
ויגף יהוה את־בנימן לפני ישראל לה
וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים
36 וחמשה אלף ומאה איש כל־אלה שלף חרב׃ ויראו
בני־בנימן כי נגפו ויתנו איש־ישראל מקום לבנימן כי
37 בטחו אל־הארב אשר שמו אל־הגבעה׃ והארב
החישו ויפשטו אל־הגבעה וימשך הארב ויך את־כל־
38 העיר לפי־חרב׃ והמועד היה לאיש ישראל עם־
הארב הרב להעלותם משאת העשן מן־העיר׃
39 ויהפך איש־ישראל במלחמה ובנימן החל להכות
חללים באיש־ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף
נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה׃ והמשאת החלה מ
לעלות מן־העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו
41 והנה עלה כליל־העיר השמימה׃ ואיש ישראל הפך
ויבהל

hijos de Iſraél. Y juntáronſe hijos de Binjamin 14
de las ciudades á la Guibá: para ſalir á la pelêa con-
tra hijos de Iſraél. Y fueron contados hijos de 15
Binyamin en el dia el eſſe de las ciudades; veinte
y ſeys mil varones deſenvaynántes eſpada: fuera de
moradores de la Guibá fueron contados ſiete cientos
varones eſcojidos. De todo el pueblo el eſte ſiete 16
cientos varones mancebos, izquierdos de mano ſu
derecha: todos eſtos arrojávan con piedra a (UN)
cabello, y no erravan. Y varon de Iſraél fueron 17
contados fuera de Binyamin, quatrocientos mil va-
rones deſenvaynantes eſpada: todos eſtos varones
de pelêa. Y levantáronſe y ſubiéron á Bet-El, y 18
demandáron en Dios, y dixeron hijos de Iſraél;
quien ſubirá por nós primero á la pelêa contra hijos
de Binyamin?: y dixo .A., Jehudá en el principio.
Y levantáronſe hijos de Iſraél por la mañana: y po- 19
ſáron ſobre la Guibá. Y ſaliò varon de Iſraél á la 20
pelêa contra Binyamin: y ordonáron con ellos va-
ron de Iſraél pelêa a la Guibá. Y ſalieron hi- 21
jos de Binyamin de la Guibá: y dañaron en Iſraél
en el dia el eſſe, veinte y dos mil varones á tierra.
Y esforçoſe el pueblo, varon de Iſraél: y añadie- 22
ron por ordenar pelêa, en el lugar que ordenáron
alli en el dia el primero. Y ſubieron hijos de Iſ- 23
raél y lloráron delante .A. haſta la tarde, y de-
mandáron en .A. por dezir, ſi añadiré para llegar à la
pelêa con hijos de Binyamin mi hermano?: y dixo
.A. ſubid á èl. Y llegáronſe hijos de Iſraél á hijos 24
de Binyamin, en el dia el ſegundo. Y ſaliò Bin- 25
yamin á ſu encuentro de la Guibá, en el dia el ſegun-
do; y dañáron en hijos de Iſraél mas, deziocho mil
varones á tierra: todos eſtos deſenvaynantes eſpa-
da. Y ſubieron todos hijos de Iſraél y todo el 26
pueblo, y vinieron á Bet-El; y lloráron y eſtuvie-
ron alli delante .A., y ayunáron en el dia el eſſe
haſta la tarde: y alçáron alçaciones y pazes delan-
te .A.. Y demandáron hijos de Iſraél en .A.: y 27
alli Arca de firmamento de el Dios, en los dias los
eſſos. Y Pinhas hijo de Elazár hijo de Aaron eſtán de- 28
lante ella en los dias los eſſos, por dezir; ſi añadiré mas
para ſalir á la pelêa contra hijos de Binyamin mi herma-
no, ſi me vedaré?: y dixo .A., ſubid; que mañana lo daré
en tu mano. Y puſo Iſraél celadas, á la Guibá derredor. Y 29 30
ſubieron hijos de Iſraél à hijos de Binyamin en el dia el
tercero: y ordenáron contra la Guibá como vez en vez.
* Y ſalieron hijos de Binyamin á encuentro del pueblo, 31 II
arrancáronſe de la ciudad: y empeçáron por herir del
pueblo matados como vez en vez por las calçadas, que
una ſubía à Bet-El, y una à Guibá en el campo, como
treynta varones en Iſraél. Y dixeron hijos de Binyamin, 32
llagados ellos delante nós como en la primera (VEZ): y
hijos de Iſraél dixeron huyamos, y arranquemoſlos; de la
ciudad á las calçadas. Y todo varon de Iſraél ſe levantá- 33
ron de ſu lugar, y ordenáron en Báal Tamar: y celada
de Iſraél ſalièn de ſu lugar de llanura de Guibá. Y vinié- 34
ron de eſcuentra à la Guibá diez mil varones mancebos
de todo Iſraél, y la pelêa ſe engraveciò: y ellos no ſupie-
ron que llegán ſobre ellos ellos el mal. Y llagò .A. à Bin- 35
yamin delante Iſraél, y dañáron hijos de Iſraél en Binya-
min en el dia el eſſe, veinte y cinco mil y cien varones: to-
dos eſtos deſenvaynantes eſpada. Y vieron hijos de Bin- 36
yamin que fueron llagados: y dieron varon de Iſraél lu-
gar à Binyamin; que ſe enfiuzáron à la celada, que puſi-
eron ſobre la Guibá. Y la celada apreſſuráron, y eſtendie- 37
ronſe ſobre la Guibá: y ſontrayò la celada, y hiriò à to-
da la ciudad à hilò de eſpada. Y el plazo era à varon de 38
Iſraél con la celada: muchiguar (PRESTO) para hazer al-
çár coluna de humo de la ciudad. Y bolvioſe varon de Iſ- 39
raél en la pelêa: y Binyamin empeçó para herir ma-
tados en varon de Iſraél, como treinta varones; que
dixeron decierto llagando fue llagado él delante nós,
como en la (pelêa la) primera. Y el humo empeçò 40
para ſubir de la ciudad, pilar de humo: y cató
Binyamin empos él, y he ſubiò humo de la ciu-
dad à los cielos. Y varon de Iſraél bolvióſe; 41
y

y apreſuroſe varon de Binyamin: que vido que lle-
42 gò ſobre èl el mal. Y catáron delante varon de
Iſraél à carrera del deſierto; y la peléa lo alcan-
çava: y los que de las ciudades dañantes à èl
43 en medio dèl. Rodeáron à Binyamin lo per-
ſiguieron; (DE LUGAR DE SU) holgança, lo
encaminaron: haſta eſcuentra la Guibá de naci-
44 ente del Sol. Y cayeron de Binyamin deziocho
mil varones: a todos eſtos varones de fonſado.
45 Y catáron y huyeron al deſierto à peña del Ri-
mon; y rebuſcáronlo por las calçadas cinco mil
varones: y perſiguieron tras èl haſta Guidom;
46 y hirieron dèl dos mil varones. Y fue todos los
caídos de Binyamin, veinte y cinco mil varones,
deſenvaynantes eſpada, en el dia el eſſe: a todos
47 eſtos varones de fonſado. Y catáron y huye-
ron al deſierto, à peña del Rimon, ſeys cientos
varones: y eſtuvieron en peña de Rimon quatro
48 meſes. Y varon de Iſraél, ſe tornáron à hijos
de Binyamin, y hirieronlos à hilò de eſpada; de
ciudad de hombres, haſta quatropêa, haſta todo lo
hallado: tambien todas las ciudades las halladas,
encendieron en fuego.

CAP. 21.

1 Y Varon de Iſraél, jurò en la Mizpá por dezir: varon
2 de nós, no dè ſu hija à Binyamin por muger. Y vi-
no el puebló àBet-El, y eſtuvieron alli haſta la tarde
delante del Dios: y alçáron ſu voz y llloráron lloro gran-
3 de. Y dixeron, por que .A. Dios de Iſraél fue eſto en Iſ-
4 raél: por ſer menguado oy de Iſraél tribo uno?. Y fue
del dia ſiguiente y madrugáron el pueblò, y fraguáron
5 alli ara: y alçáron alçaciones, y pazes. Y dixeron hijos
de Iſraél, quien el que no ſubiò en compaña de todos
tribos de Iſraél à .A.?: que el juramento el grande fue por
el que no ſubiò à .A. à la Mizpá por dezir, matar ſerá
6 matado. Y arrepintieronſe hijos de Iſraél ſobre Binya-
min ſu hermano: y dixeron, fue tajado oy tribo uno de
7 Iſraél. Que haremos à ellos à los remanecidos para mu-
geres?: y nós juramos en .A. por no dar à ellos de nueſ-
8 tras hijas por mugeres. Y dixeron, quien uno de tribos
de Iſraél que no ſubiò à .A. à la Mizpá?: y he no vino va-
9 ron al real de Jabès Guilad à la compaña. Y fue conta-
do el pueblo: y he no alli varon, de moradores de Jabès
10 Guilad. Y embiáron alli la compaña doze mil varones
de hijos del fonſado: y encomendáron á ellos por dezir,
andad y herireys à moradores de Jabès Guilad à hilo de
11 eſpada, y las mugeres y la familia. Y eſta la coſa que ha-
reys: todo macho y toda muger ſabien yazida de macho
12 deſtruireys. Y halláron de moradores de Jabès Guilad
quatrocientas moças virgines, que no conocieron va-
ron por yazida de macho: y truxeron à ellas al real à Si-
13 lò, que en tierra de Kenáan. Y embiáron toda la com-
paña, y habláron à hijos de Binyamin, que en peña de
III 14 Rimon: y llamáron à ellos paz. * Y tornò Binyamin en
la hora la eſſa; y dieron à ellos las mugeres, que avivi-
guáron de mugeres de Jabès Guilad: y no abeſtecieron
15 à ellos aſſi. Y el pueblo ſe arrepintiò de Binyamin: que
16 hizo .A. portillo en tribos de Iſraél. Y dixeron viejos de
la compaña, que haremos à los remaneſcidos para mu-
17 geres: que fue deſtruida de Binyamin muger?. Y dixe-
ron, heredad de eſcapadura à Binyamin: y no ſêa rema-
18 tado tribo de Iſraél. Y nós no podemos dar à ellos mu-
geres de nueſtras hijas: que juráron hijos de Iſraél por
19 dezir, maldito dan muger à Binyamin. Y dixeron, he
paſcua de .A. en Silò de año en año, que de Septentrion
à Bet-El; de naciente del Sol, à la calçada la ſubien de
20 Bet-El à Sechèm: y de Meridion à Lebona. Y enco-
mendáron à hijos de Binyamin por dezir: andad y ace-
21 ladareys en las viñas. Y vereys, y he ſi ſaliéren hijas de
Silò para baylar en las danças, y ſaldreys de las viñas, y
arrebatareys à vós cada uno ſu muger de hijas de Silò:
22 y andareys (à) tierra de Binyamin. Y ſerá quando
vinieren ſus padres o ſus hermanos para barajar
con nós, y diremos à ellos, apiademoſnos del-
los, que no tomamos (para) cada uno ſu muger

en

42 וַיִּבָּהֵל אִישׁ בִּנְיָמִן כִּי רָאָה כִּי־נָגְעָה עָלָיו הָרָעָה: וַיִּפְנוּ
לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה
הִדְבִּיקָתְהוּ וַאֲשֶׁר מֵהֶעָרִים מַשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ:
43 כִּתְּרוּ אֶת־בִּנְיָמִן הִרְדִיפֻהוּ מְנוּחָה הִדְרִיכֻהוּ עַד נֹכַח
44 הַגִּבְעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ: וַיִּפְּלוּ מִבִּנְיָמִן שְׁמֹנָה־עָשָׂר
מה אֶלֶף אִישׁ אֶת־כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל: וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ
הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן וַיְעֹלְלֻהוּ בַּמְסִלּוֹת חֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ וַיַּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד־גִּדְעֹם וַיַּכּוּ מִמֶּנּוּ
46 אַלְפַּיִם אִישׁ: וַיְהִי כָל־הַנֹּפְלִים מִבִּנְיָמִן עֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה
47 אַנְשֵׁי־חָיִל: וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֶלַע הָרִמּוֹן שֵׁשׁ
48 מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֶלַע רִמּוֹן אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים: וְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן וַיַּכּוּם לְפִי־חֶרֶב מֵעִיר מְתֹם
עַד־בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַּם כָּל־הֶעָרִים הַנִּמְצָאוֹת

כא

א שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
2 אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בִּתּוֹ לְבִנְיָמִן לְאִשָּׁה: וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־
אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד־הָעֶרֶב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם
3 וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל: וַיֹּאמְרוּ לָמָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָיְתָה
4 זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהִפָּקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֵׁבֶט אֶחָד: וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיַּשְׁכִּימוּ הָעָם וַיִּבְנוּ־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת
ה וּשְׁלָמִים: וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר
לֹא־עָלָה בַקָּהָל מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי
הַשְּׁבוּעָה הַגְּדוֹלָה הָיְתָה לַאֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
6 הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוּמָת: וַיִּנָּחֲמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
בִּנְיָמִן אָחִיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַּע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל:
7 מַה־נַּעֲשֶׂה לָהֶם לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים וַאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
8 בַיהוָה לְבִלְתִּי תֵּת־לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ לְנָשִׁים: וַיֹּאמְרוּ
מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא בָא־אִישׁ אֶל־הַמַּחֲנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד
9 אֶל־הַקָּהָל: וַיִּתְפָּקֵד הָעָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי
י יָבֵשׁ גִּלְעָד: וַיִּשְׁלְחוּ־שָׁם הָעֵדָה שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ
מִבְּנֵי הֶחָיִל וַיְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהִכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי
11 יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי־חֶרֶב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּ כָּל־זָכָר וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ:
12 וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה בְתוּלָה
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל־
הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
13 וַיִּשְׁלְחוּ כָּל־הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן
14 אֲשֶׁר בְּסֶלַע רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שָׁלוֹם: * וַיָּשָׁב בִּנְיָמִן ליום ג
בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חִיּוּ מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ
טו גִּלְעָד וְלֹא־מָצְאוּ לָהֶם כֵּן: וְהָעָם נִחָם לְבִנְיָמִן
כִּי־עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
16 וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי הָעֵדָה מַה־נַּעֲשֶׂה
לַנּוֹתָרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמְדָה מִבִּנְיָמִן אִשָּׁה:
17 וַיֹּאמְרוּ יְרֻשַּׁת פְּלֵיטָה לְבִנְיָמִן וְלֹא־יִמָּחֶה שֵׁבֶט
18 מִיִּשְׂרָאֵל: וַאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לָתֶת־לָהֶם נָשִׁים
מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבְּעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָרוּר נֹתֵן
אִשָּׁה לְבִנְיָמִן:
19 וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג־יְהוָה בְּשִׁלוֹ מִיָּמִים ׀ יָמִימָה אֲשֶׁר
מִצְּפוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ לִמְסִלָּה הָעֹלָה ויצוו קרי
כ מִבֵּית־אֵל שְׁכֶמָה וּמִנֶּגֶב לִלְבוֹנָה: וַיְצַו אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן
21 לֵאמֹר לְכוּ וַאֲרַבְתֶּם בַּכְּרָמִים: וּרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־
יֵצְאוּ בְנוֹת־שִׁילוֹ לָחוּל בַּמְּחֹלוֹת וִיצָאתֶם מִן־הַכְּרָמִים
וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ וַהֲלַכְתֶּם אֶרֶץ לריב קרי
22 בִּנְיָמִן: וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם לָרוֹב ׀ אֵלֵינוּ
וְאָמַרְנוּ אֲלֵיהֶם חָנּוּנוּ אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ

בַמִּלְחָמָה

במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו׃
23 ויעשו־כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן־המחללות
אשר גזלו וילכו וישובו אל־נחלתם ויבנו את־הערים
24 וישבו בהם׃ ויתהלכו משם בני־ישראל בעת ההיא
איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו׃
בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו כה
יעשה׃

סכום פסוקים של ספר שופטים (שש מאות ושמנה עשר)׳ יראו
את יי׳ קדשיו סימן׃ וסדריו (ארבעה עשר)׳ דובב שפתי ישנים
סימן׳ וחציו׳ וירעצו וירצצו את בני ישראל׃

שמואל א

א

ויהי איש אחד מן־הרמתים צופים מהר אפרים א
ושמו אלקנה בן־ירחם בן־אליהוא בן־תחו
הפטרה יום ראשון של ראש השנה
2 בן־צוף אפרתי׃ ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם
השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים׃
3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות
ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני־עלי חפני
4 ופנחס כהנים ליהוה׃ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
לפננה אשתו ולכל־בניה ובנותיה מנות׃ ולחנה יתן ה
מנה אחת אפים כי את־חנה אהב ויהוה סגר רחמה׃
ד׳ דגושה
6 וכעסתה צרתה גם־כעס בעבור הרעמה כי־סגר יהוה
7 בעד רחמה׃ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית
8 יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל׃ ויאמר לה
אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי
ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים׃
9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי
הכהן ישב על־הכסא על־מזוזת היכל יהוה׃ והיא י
11 מרת נפש ותתפלל על־יהוה ובכה תבכה׃ ותדר
נדר ותאמר יהוה צבאות אם־ראה תראה בעני
אמתך וזכרתני ולא־תשכח את־אמתך ונתתה
לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל־ימי חייו ומורה
12 לא־יעלה על־ראשו׃ והיה כי הרבתה להתפלל לפני
13 יהוה ועלי שמר את־פיה׃ וחנה היא מדברת על־
לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי
14 לשכרה׃ ויאמר אליה עלי עד־מתי תשתכרין הסירי
את־יינך מעליך׃ ותען חנה ותאמר לא אדני אשה טו
קשת־רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את־
16 נפשי לפני יהוה׃ אל־תתן את־אמתך לפני בת־
17 בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד־הנה׃ ויען
עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את־שלתך
18 אשר שאלת מעמו׃ ותאמר תמצא שפחתך חן
בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא־היו־
19 לה עוד׃ * וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל־ביתם הרמתה וידע אלקנה את־חנה
אשתו ויזכרה יהוה׃ ויהי לתקפות הימים ותהר חנה כ
ותלד בן ותקרא את־שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו׃
21 ויעל האיש אלקנה וכל־ביתו לזבח ליהוה את־זבח
22 הימים ואת־נדרו׃ וחנה לא עלתה כי־אמרה לאישה
עד־יגמל הנער והביאתיו ונראה את־פני יהוה וישב
23 שם עד־עולם׃ ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד־גמלך אתו אך יקם יהוה את־דברו
24 ותשב האשה ותינק את־בנה עד־גמלה אתו׃ ותעלהו
עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח
ונבל

en la pelêa: (ADEMAS) que no vós diſtes à ellos para
que en eſta hora ſeais culpados (POR EL JURAMENTO.)
Y hiziéron aſſi hijos de Binyamin; y tomáron mu- 23
geres por ſu cuenta, de las baylantes que robáron: y
anduvieron y tornáron à ſu heredad; y fraguáron à
las ciudades, y eſtuvieron en ellas. Y anduvieron 24
de alli hijos de Iſraél en la hora la eſſa, cada uno à ſu
tribo y à ſu linaje: y ſalieron de alli cada uno à ſu
heredad. En los dias los eſſos; no Rey en Iſraél: 25
cada uno lo derecho en ſus ojos hazía.

Tiene el Libro de Juezes, Paſukim 618.

SEMUEL.

PRIMERO.

CAP. I.

Y Fue varon uno de los Ramót Zophim de 1 AFT.
monte de Ephráim: y ſu nombre El- DE DIA
kaná hijo de Jeroham hijo de Eliú hijo PRI.
de Tóhu hijo de Zuph Ephratéo. Y à èl 2 DE
dos mugeres nombre de la una Haná, y ROS A-
nombre de la ſegunda Peniná: y fue à SANA.
Peniná hijos, y à Haná no hijos. Y ſubia el varon el eſ- 3
ſe de ſu ciudad de año à año, para encorvarſe y para ſa-
crificar à .A. Zebaòt en Silò: y alli dos hijos de Elí,
Hofní y Pinhas ſacerdotes à .A.. Y fue el dia, y ſacrifi- 4
cò Elkaná: y diò à Peniná ſu muger y à todos ſus hijos
y ſus hijas dones. Y à Haná diò dadiva una con faces 5
(ALEGRES): que à Haná amava, y .A. cerrò ſu vulva.
Y enſañavala ſu combleça tambien ſaña, por entriſtecerla: 6
que cerró .A. a ſu vulva. Y aſſi hazia de año en año, de 7
tiempo de ſu ſubir en caſa de .A., aſſi la enſañava: y llo-
rava y no comia. Y dixo à ella Elkaná ſu marido, Ha- 8
ná por que lloras, y por que no comes, y por que peza
tu coraçon?: decierto yo mejor à ti mas que diez hijos.
Y levantoſe Haná deſpues de comer en Siló, y deſpues 9
de bever: y Elí el ſacerdote eſtan ſobre la ſilla, cerca um-
bral de palacio de .A.. Y ella amarga de alma: y orava 10
à .A. y llorando llorava. Y prometió promeſſa y dixo, 11
.A. Zebaòt, ſi viendo vieres en aflicion de tu ſierva, y
te acordáres de mi, y no olvidáres à tu ſierva, y dieres
à tu ſierva ſimiente de varones: y darloé à .A. todos dias
de ſus vidas, y navaja no ſubirá ſobre ſu cabeça. Y fue 12
como muchiguò, para orar delante .A.: y Elì guardan à
ſu boca. Y Haná ella hablán en ſu coraçon, ſolamente 13
ſus labios (eran) movidos, y ſu voz no era oìda: y con-
tóla Elì por borracha. Y dixo à ella Elì, haſta quando 14
te emborracharás?: aparta a tu vino de ſobre ti. Y reſ- 15
pondiò Haná y dixo, no mi ſeñor; muger dura de eſ-
pirito yo, y vino ni ſidra no bevì: y derramé à mi alma
delante .A.. No dès, à tu ſierva delante (.A. como) hija 16
de perverſidad: que de muchedumbre de mi querella y
mi ſaña hablé haſta aqui. Y reſpondió Elì y dixo, an- 17
da à páz: y Dios de Iſraél dará à tu demanda, que de-
mandaſte de con èl. Y dixo halló tu ſierva gracia en tus 18
ojos: y anduvo la muger à ſu carrera y comiò; y ſus
iras no fueron à ella mas. * Y madrugáron por la maña- 19 IV
na y encorváronſe delante .A., y tornáronſe y vinieron
à ſu caſa à la Ramá: y conociò Elkaná à Haná ſu mu-
ger, y acordoſe della .A.. Y fue à reſolucion del año, 20
y concibiò Haná y pariò hijo: y llamò a ſu nombre Semu-
el, que de .A. lo demandé. Y ſubiò el varon Elkaná y 21
toda ſu caſa: para ſacrificár à .A. à ſacrificio de los dias, y
à ſu promeſſa. Y Haná no ſubió: que dixo à ſu ma- 22
rido haſta que ſêa deſtetado el moço y traerloè; y ſerá
aparecido delante .A.; y eſtará alli haſta ſiempre.
Y dixo à ella Elkaná ſu marido, haz lo bueno 23
en tus ojos, eſtá haſta tu deſtetar à èl; mas afir-
mará .A. à ſu palabra: y eſtuvo la muger,
y alechò à ſu hijo; haſta ſu deſtetar à èl.
Y hizolo ſubir con ella como lo deſtetó con 24
tores tres, y hanega una de harina,
y

y odre de vino; y truxolo à caſa de .A. (à) Silò: y el
25 moço, moço. Y degolláron al toro: y truxeron al
26 moço à Elì. Y dixo, ruego mi ſeñor, por vidas de tu
alma mi ſeñor: yo la muger la eſtán contigo aqui, para
27 orar à .A.. Por el moço el eſte oré: y dió .A. à mi,
28 à mi demanda, que demandé de con èl. Y tambien
yo lo preſté à .A., todos los dias que fuere, el, preſ-
tado à .A.; y encorvóſe alli à .A..

C A P. 2.

1 Y Orò Haná y dixo, alegroſe mi coraçon en .A.,
enalteciόſe mi fortaleza en .A.: enſanchóſe mi
boca ſobre mis enemigos, que me alegré en tu
2 ſalvacion. No ſanto como .A., que no fuera de ti: y
3 no fuerte como nueſtro Dios. No muchigueys (para
que) hableys altividad altividad; (ni) ſalga fortale-
za de vueſtra boca: que Dios de ſabidurias .A., y à
4 èl ſon compueſtas obras. Arco de barraganes que-
5 brantados: y flacos ciñieron fuerça. Hartos por pan
ſe alquiláron; y hambrientos ſe vedáron: haſta que
mañera pariò ſiete, y la muchiguada de hijos fue ta-
6 jada. .A. matán y aviviguán: hazien decender à fueſ-
7 ſa y haze ſubir. .A. empobreciѐn y enriquecien: aba-
8 xán, tambien enalteciѐn. Levantán de polvo mendi-
go, de muladares enaltece deſſeoſo, para hazer eſtar
con principes; y ſilla de honra los hará heredar: que
à .A. pilares de tierra, y puſo ſobre ellos mundo.
9 Pies de ſus pios guardará, y malos en la eſcuridad
ſeran tajados: por que no con fuerça ſe mayorgará
10 varon. .A. ſean quebrantados ſus barajantes, ſobre èl
en los cielos tronará; .A. juzgará eſtremos de tierra:
y dará fortaleza à ſu Rey, y enaltecerá reyno de ſu
HAS- 11 ungido. * Y anduvo Elkaná à la Ramá à ſu caſa: y
TA 12 el moço era ſirviѐn à .A., delante Elì el ſacerdote. Y
AQUI 13 hijos de Elì hijos de maldad: no conicieron à .A.. Y
uſança de los ſacerdotes con el pueblo: todo varon
ſacrificán ſacrificio, y venia moço del ſacerdote quan-
do ſe coſinava la carne, y el garfio de tres los dientes
14 en ſu mano. Y heria en el vaſo, o en el calderon, o
en la caldera, o en la holla; todo lo que hazia ſubir
el garfio tomava el ſacerdote para ſi: aſſi hazian à to-
15 do Iſraél los vinientes alli en Siló. Tambien antes que
ſahumáſſen al ſevo, y venia moço del ſacerdote, y
dezia al varon el ſacrificián, dá carne para aſſar al ſa-
cerdote: y no tomará de ti carne coſinada, que ſalvo
16 cruda. Y dezia à él el varon, ſahumando ſahumen eſ-
te dia el ſevo, y toma à ti como deſſeáre tu alma:
y dezia no, que ahora daras: y ſino tomaré por
17 fuerça. Y era pecádo de los moços grande mucho de-
lante .A.: que aborrecian los varones à preſente de
18 .A.. Y Semuel ſirvien delante .A.: moço ceñido
19 de eſpaldar de lino. Y manto pequeño hazia à èl ſu
madre, y ſubia à èl de año à año: en ſu ſubir con ſu
20 marido, para ſacrificar à ſacrificio de los dias. Y ben-
dezia Elì à Elkaná, y à ſu muger, y dezia; ponga .A.
a ti ſimiente de la muger la eſta, por la demanda que
21 demandò à .A.: y anduvieron à ſu lugar. Que vezi-
tò .A. à Haná y concibiò y pariò tres hijos, y dos hi-
22 jas: y engrandeciόſe el moço Semuel con .A.. Y Elì
viejo mucho; y oìa à todo lo que hazian ſus hijos à
todo Iſraél, y à lo que yazian à las mugeres; las fon-
23 ſadeantes, en puerta de tienda del plazo. Y dixo à el-
los, por que hazeys como las cozas las eſtas: que yo
oìen à vueſtras coſas malas de con todo el pueblo eſ-
24 te?. No mis hijos: que no buena la fama que yo oyen,
25 hazientes pecar pueblo de .A.. Si pecáre varon à va-
ron, y juzgarloá el juez; y ſi à .A. pecáre varon, qui-
en orará por èl? y no oìan à voz de ſu padre, que en-
26 voluntáva .A. para matarlos. Y el moço Semuel andán
y engrandeciѐn, y bueno; tambien con .A. y tambien
27 con varones. Y vino varon de Dios à Elì: y dixo à
èl, aſſi dixo .A.; ſi deſcubriendo me deſcubrì à caſa de
28 tu padre; en ſu ſer en Egypto, à caſa de Parhò. Y eſco-
giendò à èl de todos tribos de Iſraél à mi por ſacerdote,
para alçar ſobre mi ara, para ſahumar ſahumerio, para
llevar eſpaldar delante mi: y di à caſa de tu padre, à
to-

כה ונבל יין ותבאהו בית־יהוה שלו והנער נער: וישחטו
26 את־הפר ויבאו את־הנער אל־עלי: ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה
27 בזה להתפלל אל־יהוה: אל־הנער הזה התפללתי
ויתן יהוה לי את־שאלתי אשר שאלתי מעמו:
28 וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל־הימים אשר היה
הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:
ב א ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי
ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על־אויבי כי שמחתי
2 בישועתך: אין־קדוש כיהוה כי־אין בלתך ואין צור
3 כאלהינו: אל־תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
ולו קרי 4 מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: קשת
ה גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: שבעים בלחם
נשכרו ורעבים חדלו עד־עקרה ילדה שבעה ורבת
6 בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאול
7 ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף־מרומם:
8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב
עם־נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי
חסידיו קרי 9 ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידו ישמר ורשעים
י בחשך ידמו כי־לא בכח יגבר־איש: יהוה יחתו
מריביו קרי מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי־ארץ ויתן־עז
עליו קרי ע״ב למלכו וירם קרן משיחו:
11 וילך אלקנה הרמתה על־ביתו והנער היה משרת
12 את־יהוה את־פני עלי הכהן: ובני עלי בני בליעל לא
13 ידעו את־יהוה: ומשפט הכהנים את־העם כל־איש
זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש
14 השנים בידו: והכה בכיור או בדוד או בקלחת או
בפרור כל אשר־יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה
טו יעשו לכל־ישראל הבאים שם בשלה: גם בטרם
יקטרון את־החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח
תנה בשר לצלות לכהן ולא־יקח ממך בשר מבשל
16 כי אם־חי: ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב
לא קרי וקח־לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן
17 ואם־לא לקחתי בחזקה: ותהי חטאת הנערים גדולה
מאד את־פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
18 ושמואל משרת את־פני יהוה נער חגור אפוד בד:
19 ומעיל קטן תעשה־לו אמו והעלתה לו מימים ימימה
כ בעלותה את־אישה לזבח את־זבח הימים: וברך עלי
את־אלקנה ואת־אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן
האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו
21 למקומו: כי־פקד יהוה את־חנה ותהר ותלד שלשה־
בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם־יהוה:
22 ועלי זקן מאד ושמע את כל־אשר
יעשון בניו לכל־ישראל ואת אשר־ישכבן את־הנשים
23 הצבאות פתח אהל מועד: ויאמר להם למה תעשון
כדברים האלה אשר אנכי שמע את־דבריכם רעים
24 מאת כל־העם אלה: אל בני כי לוא־טובה השמעה
כה אשר אנכי שמע מעברים עם־יהוה: אם־יחטא איש
לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא־איש מי יתפלל־
לו ולא ישמעו לקול אביהם כי־חפץ יהוה להמיתם:
26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם־יהוה וגם עם־
27 אנשים: ויבא איש־אלהים אל־עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל־בית
28 אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ובחר אתו מכל־
שבטי ישראל לי לכהן לעלות על־מזבחי להקטיר
קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את־
כל

כל־אשי בני ישראל׃ למה תבעטו בזבחי ובמנחתי 29
אשר צויתי מעון ותכבד את־בניך ממני להבריאכם
מראשית כל־מנחת ישראל לעמי׃ לכן נאם יהוה ל
אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו
לפני עד־עולם ועתה נאם־יהוה חלילה לי כי־מכבדי
אכבד ובזי יקלו׃ הנה ימים באים וגדעתי את־זרעך 31
ואת־זרע בית אביך מהיות זקן בביתך׃ והבטת צר 32
מעון בכל אשר־ייטיב את־ישראל ולא־יהיה
זקן בביתך כל־הימים׃ ואיש לא־אכרית לך מעם 33
מזבחי לכלות את־עיניך ולאדיב את־נפשך וכל־
מרבית ביתך ימותו אנשים׃ וזה־לך האות אשר 34
יבא אל־שני בניך אל־חפני ופינחס ביום אחד ימותו
שניהם׃ והקמתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי לה
יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני־משיחי כל־
הימים׃ והיה כל־הנותר בביתך יבוא 36
להשתחות לו לאגורת כסף וככר־לחם ואמר
ספחני נא אל־אחת הכהנות לאכל פת־
לחם׃

והנער שמואל משרת את־יהוה לפני עלי ודבר יהוה א ג ליום ו
היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ׃ ויהי ביום ההוא 2
ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות׃ ועיניו קרי
ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר־ 3
שם ארון אלהים׃ ויקרא יהוה אל־שמואל ויאמר 4
הנני׃ וירץ אל־עלי ויאמר הנני כי־קראת לי ויאמר לא־ ה
קראתי שוב שכב וילך וישכב׃ ויסף יהוה קרא עוד 6
שמואל ויקם שמואל וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא־קראתי בני שוב שכב׃ ושמואל טרם 7
ידע את־יהוה וטרם יגלה אליו דבר־יהוה׃ ויסף יהוה 8
קרא־שמואל בשלישת ויקם וילך אל־עלי ויאמר הנני
כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער׃ ויאמר עלי 9
לשמואל לך שכב והיה אם־יקרא אליך ואמרת דבר
יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו׃
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם־בפעם שמואל 10
שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך׃
ויאמר יהוה אל־שמואל הנה אנכי 11 ליום
עשה דבר בישראל אשר כל־שמעו תצלינה שתי
אזניו׃ ביום ההוא אקים אל־עלי את כל־אשר דברתי 12
אל־ביתו החל וכלה׃ והגדתי לו כי־שפט אני את־ 13
ביתו עד־עולם בעון אשר־ידע כי־מקללים להם בניו
ולא כהה בם׃ ולכן נשבעתי לבית עלי אם־יתכפר 14
עון בית־עלי בזבח ובמנחה עד־עולם׃ וישכב שמואל טו
עד־הבקר ויפתח את־דלתות בית־יהוה ושמואל
ירא מהגיד את־המראה אל־עלי׃ ויקרא עלי את־שמואל 16
ויאמר שמואל בני ויאמר הנני׃ ויאמר מה הדבר אשר 17
דבר אליך אל־נא תכחד ממני כה יעשה־לך אלהים
וכה יוסיף אם־תכחד ממני דבר מכל־הדבר אשר־
דבר אליך׃ ויגד־לו שמואל את־כל־הדברים ולא 18
כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה׃ בעיניו קרי
ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא־הפיל מכל־דבריו 19
ארצה׃ וידע כל־ישראל מדן ועד־באר שבע כי־ כ
נאמן שמואל לנביא ליהוה׃ ויסף 21
יהוה להראה בשלה כי־נגלה יהוה אל־שמואל בשלו לפ׳ט
בדבר יהוה׃ ויהי דבר־שמואל לכל־ישראל ויצא א ד
ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על־האבן
העזר ופלשתים חנו באפק׃ ויערכו פלשתים 2
לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני
פלשתים

todas ofrendas de hijos de Iſraél. Por que acoceays en 29
mi ſacrificio, y en mi preſente, que encomendé (EN MI)
morada: y honraſte à tus hijos mas que à mi, para
engroſſarvos de principal de todo preſente de Iſraél de
mi pueblo. Por tanto dicho de .A. Dios de Iſraél, dizi- 30
endo dixe, tu caſa y caſa de tù padre andarán delan-
te mi haſta ſiempre: y ahora dicho de .A. vedado à
mi, ſalvo mis honrantes honraré, y mis menoſpreci-
antes ſerán menoſpreciados. He dias vinientes, y ta- 31
jaré à tu braço, y à braço de caſa de tu padre: de ſer
viejo en tu caſa. Y catarás enemigo de morada en to- 32
do lo que beneficiáre à Iſraél: y no ſera viejo en tu
caſa todos los dias. Y varon no tajaré à ti de con mi 33
ara, para conſumir à tus ojos, y para adoloriar à tu
alma: y toda muchedumbre de tu caſa morirán varo-
nes. Y eſta à ti la ſeñal, que vendrá à dos tus hijos, 34
à Hoſnì y Pinhas: en dia uno morirán ambos ellos.
Y levantarè à mi, ſacerdote fiel, aſſi como en mi co- 35
raçon, y en mi alma hará; y fraguaré à èl caſa fiel; y
andará delante mi ungido, todos los dias. Y ſerá todo 36
el remanecido en tu caſa, vendrá para encorvarſe à èl;
por migaja de plata, y pedaço de pan: y dirá junta-
me ahora à una de las adminiſtraciones, para comer
pedaço de pan.

CAP. 3.

Y El moço Semuel ſirvien à .A. delante Elì: y pa- 1 VI
labra de .A. era precioſa en los dias los eſſos, no
Prophecia deſcubierta. Y fue en el dia el eſſe; y 2
Elì yazièn en ſu lugar: y ſus ojos empeçáron à eſcu-
recer, no podia por ver. Y candela de Dios antes 3
que ſe apagaſſe; y Semuel yazièn: en palacio de .A., que
alli Arca de Dios. Y llamò .A. à Semuel, y dixo he- 4
me. Y corriò à Elì y dixo, heme por que llamaſte à 5
mi; y dixo, no llamé, torna yaze: y anduvo y ya-
ziò. Y añadiò .A. llamar mas Semuel, y levantóſe Se- 6
muel y anduvo à Elì, y dixo heme, por que llamaſte
à mi; y dixo, no llamè mi hijo torna yaze. Y Semu- 7
el antes que conocieſſe à .A.: y antes que fueſſe deſcu-
bierta à èl Prophecia de .A.. Y añadiò .A. llamar Se- 8
muel en la tercera (vez), y levantóſe y anduvo à Elì, y
dixo, heme, por que llamaſte à mi?: y entendiò Elì que
.A. llamám al moço. Y dixo Elì à Semuel anda ya- 9
ze, y ſerá ſi llamáre à ti, y dìrás habla .A. que oyen
tu ſiervo: y anduvo Semuel y yaziò en ſu lugar. Y 10
vino .A. y paróſe y llamò como vez en vez, Semuel,
Semuel: y dixo Semuel, habla; que oyèn tu ſiervo.
* Y dixo .A. à Semuel, he yo hazièn coſa en Iſraél: 11 VII
que todo ſu oyèn reteñirán dos ſus orejas. En el dia 12
el eſſe afirmaré ſobre Elì à todo lo que hablè por ſu
caſa: empeçando y acabando. Y denunciaré à èl, que 13
juzgán yo à ſu caſa haſta ſiempre: por delito que ſu-
po que menoſpreciantes à ellos ſus hijos, y no vedò
en ellos. Y por tanto juré à caſa de Elì: ſi ſerá per- 14
donado delito de caſa de Elì, con ſacrificio, ni con pre-
ſente, haſta ſiempre. Y yaziò Semuel haſta la mañana; 15
y abriò à puertas de caſa de .A.: y Semuel temièn de
denunciar a la viſion à Elì. Y llamò Elì à Semuel, y 16
dixo, Semuel mi hijo: y dixo heme. Y dixo, que la 17
palabra que hablò à ti?, no ahora encubras de mi: aſſi
haga à ti Dios, y aſſi añada; ſi encubrieres de mi pa-
labra de todas la coza que hablò à ti. Y denunciò 18
à èl Semuel, à todas las palabras; y no encubriò dèl:
y dixo, .A., èl, el bueno en ſus ojos haga. Y engran- 19
decióſe Semuel: y .A. era con èl, y no echó de todas
ſus palabras à tierra. Y conoció todo Iſraél de Dan 20
haſta Béer-ſèba: que fiel Semuel por Propheta à .A.:
Y añadiò .A. para ſer aparecido en Silò: qne ſe 21
deſcubriò .A. à Semuel en Siló por palabra de .A..

CAP. 4.

Y Fue palabra de Semuel à todo Iſraél: y ſaliò Iſ- 1 P. 9.
raél à encuentro de Peliſtim à la pelêa, y poſá-
ron ſobre Eben-aèzer, y Peliſtim poſáron en
Afèk. Y ordenáronſe Peliſtim à encuentro de Iſ- 2
raél, y eſtendioſe la pelêa, y fue llagado Iſraél delante de
Pe-

Peliſtim: y hirieron en la ordenança en el campo, co-
3 mo quatro mil varones. Y vino el pueblo al real, y
dixeron viejos de Iſraél, por que nos llagò .A. oy de-
lante Peliſtim?: tomemos à nós de Silò, à Arca de fir-
mamento de A, y vendrá entre nós, y ſalvarnosha de
4 mano de nueſtros enemigos. Y embiò el pueblò (à) Si-
lo y alçáron de alli à Arca de firmamento de .A. Ze-
baot eſtán (en) los Kerubim: y alli dos hijos de Elì con
5 Arca de firmamento del Dios, Hofnì y Pinhas. Y fue
como venir Arca de firmamento de .A. al real, y au-
bláron todo Iſraél aublacion grande: y alborotóſe la
6 tierra. Y oyeron Peliſtim à voz de la aublacion y di-
xeron, que voz de la aublacion la grande la eſta en real
de los Hebreos:? y conocieron que Arca de .A vinièn
7 al real. Y temieron los Peliſtim, que dixeron, vino
Dios al real: y dixeron, Ay de nós que no fue como
8 eſto de ayer tercero dia. Ay de nós!, quien nos eſca-
pará de mano de los Dioſes los fuertes los eſtos?: eſ-
tos ellos Dioſes los hirientes à Egypto con toda he-
9 rida en el deſierto. Esforça-os y ſed por varones Pe-
liſtím, por que no ſirvays à los Hebreos, como ſirvi-
10 eron à vós: y ſereys por varones y peleareys. Y pe-
leáron Peliſtim, y fue llagado Iſraél, y huyeron cada
uno à ſus tiendas, y fue la herida grande mucho; y
11 cayò de Iſraél treinta mil peones. Y Arca de Dios fue
tomada: y dos hijos de Elì murieron, Hofní y Pinhas.
12 Y corrió varon de Binyamin de la ordenança; y vino
(à) Silò en el dia el eſſe: y ſus veſtidos raſgados, y tier-
13 ra ſobre ſu cabeça. Y vino, y he Elì eſtán ſobre la
ſilla en lugar de carrera del atalayán, que era ſu co-
raçon eſtremecièn por Arca del Dios: y el varon
vino para denunciar en la ciudad, y exclamó toda la
14 ciudad. Y oyó Elì à voz de la exclamacion y dixo,
que voz del tumulto el eſte?: y el varon apreſſurò y
15 vino y denunciò à Elì. Y Elì de edad de noventa y
ocho años: y ſus ojos ſe eſcurecieron y no podia ver.
16 Y dixo el varon à Elì, yo el vinièn de la ordenança,
y yo de la ordenança huì oy: y dixo que fue la coſa
17 mi hijo?. Y reſpondiò el albricián y dixo, huyo Iſ-
raél delante Peliſtim, y tambien mortandad grande
fue en el pueblo: y tambien dos tus hijos murieron,
18 Hofní y Pinhas, y Arca del Dios fue tomada. Y fue
como ſu nombrar à Arca del Dios, y cayò de ſobre la
ſilla atras por lugar de la puerta, y fue quebrado ſu
hueſſo (del cuello) y murió, que viejo el varon y pe-
19 ſado: y èl juzgó à Iſraél quarenta años. Y ſu nuerra
muger de Pinhas preñada para parìr, y oyò a la nueva
de ſer tomada Arca del Dios, y (que) murio ſu ſuegro,
y ſu marido: y arrodillóſe y pariò, que fueron traſ-
20 tornadas ſobre ella ſus dolores. Y como hora de ſu
morir, y hablavan las eſtantes cerca ella, no temas
que hijo pariſte: y no reſpondiò, y no puſo (a) ſu
21 coraçon. Y llamò al moço, I-kabòd, por dezir,
captivóſe honra de Iſraél: por ſer tomada Arca del
22 Dios; y por ſu ſuegro, y ſu marido. Y dixo capti-
vóſe honra de Iſraél: que fue tomada Arca del Dios.

CAP. 5.

II 1 Y Peliſtim tomáron à Arca del Dios: y truxe-
2 ronla de Eben-aèzer à Aſdod. Y tomáron
Peliſtim à Arca del Dios, y truxeron à ella à
caſa de Dagon: y hiziéron parar à ella cerca Da-
3 gon. Y madrugáron Aſdodim la mañana ſiguien-
te; y he Dagon caído ſobre ſus faces à tierra de-
lante Arca de .A.: y tomáron á Dagon y torná-
4 ron à èl à ſu lugar. Y madrugáron por la ma-
ñana del dia ſiguiente, y he Dagon caìdo ſobre
ſus faces à tierra delante Arca de .A.: y cabeça
de Dagon y dos palmas de ſus manos tajadas ſob-
re el umbral; ſolamente Dagon remaneciò ſobre
5 èl. Por tanto no piſan ſacerdotes de Dagon, y
todos los vinientes à Caſa de Dagon, ſobre um-
6 bral de Dagon en Aſdod: haſta el dia el eſte. Y
agravóſe mano de .A. ſobre los Aſdodeos y
deſſolólos: y hirió à ellos con almorranas,
7 à Aſdód y à ſus terminos. Y vieron

פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים
3 איש: ויבא העם אל־המחנה ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו
משלה את־ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו
4 מכף איבינו: וישלח העם שלה וישאו משם את
ארון ברית־יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני־
ה עלי עם־ארון ברית האלהים חפני ופינחס: ויהי
כבוא ארון ברית־יהוה אל־המחנה וירעו כל־ישראל
6 תרועה גדולה ותהם הארץ: וישמעו פלשתים את־
קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת
במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל־המחנה:
7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל־המחנה
ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשום:
8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה
הם האלהים המכים את־מצרים בכל־מכה במדבר:
9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים
י כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: וילחמו
פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה
11 גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: וארון
12 אלהים נלקח ושני בני־עלי מתו חפני ופינחס: וירץ
איש־בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו
13 קרעים ואדמה על־ראשו: ויבוא והנה עלי ישב על־
יקרי הכסא יך דרך מצפה כי־היה לבו חרד על ארון
האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל־העיר:
14 וישמע עלי את־קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון
טו הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בן־תשעים
16 ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: ויאמר
האיש אל־עלי אנכי הבא מן־המערכה ואני מן־
המערכה נסתי היום ויאמר מה־היה הדבר בני:
17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם
מגפה גדולה היתה בעם וגם־שני בניך מתו חפני
18 ופינחס וארון האלהים נלקחה: ויהי כהזכירו
את־ארון האלהים ויפל מעל־הכסא אחרנית
בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי־זקן האיש
וכבד והוא שפט את־ישראל ארבעים שנה:
19 וכלתו אשת־פינחס הרה ללת ותשמע את־השמעה
אל־הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה
כ ותכרע ותלד כי־נהפכו עליה ציריה: וכעת מותה
ותדברנה הנצבות עליה אל־תיראי כי־בן ילדת ולא
21 ענתה ולא־שתה לבה: ותקרא לנער אי כבוד
לאמר גלה כבוד מישראל אל־הלקח ארון האלהים
22 ואל־חמיה ואישה: ותאמר גלה כבוד מישראל כי
נלקח ארון האלהים:

ליום ב
ה א ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן
2 העזר אשדודה: ויקחו פלשתים את־ארון האלהים
ויבאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון:
3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל
לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את־דגון
4 וישבו אתו למקומו: וישכמו בבקר ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל־
ה המפתן רק דגון נשאר עליו: על־כן לא־ידרכו
כהני דגון וכל־הבאים בית־דגון על־מפתן דגון
באשדוד עד היום הזה:
6 ותכבד יד־יהוה אל־האשדודים וישמם
7 בטחרים קרי ויך אתם בעפלים את־אשדוד ואת־גבוליה: ויראו

אנשי־אשדוד כי־כן ואמרו לא־ישב ארון אלהי ישראל
עמנו כי־קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו : וישלחו 8
ויאספו את־כל־סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה־
נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי
ישראל ויסבו את־ארון אלהי ישראל : ויהי אחרי 9
הסבו אתו ותהי יד־יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך
את־אנשי העיר מקטן ועד־גדול וישתרו להם עפלים : טחורים
וישלחו את־ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון י
האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את־
ארון אלהי ישראל להמיתני ואת־עמי : וישלחו 11
ויאספו את־כל־סרני פלשתים ויאמרו שלחו את־ארון
אלהי ישראל וישב למקומו ולא־ימית אתי ואת־עמי
כי־היתה מהומת־מות בכל־העיר כבדה מאד יד
האלהים שם : והאנשים אשר לא־מתו הכו בעפלים 12 בטחורים
ותעל שועת העיר השמים : ויהי ארון א
יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים : ויקראו 2
פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה־נעשה לארון
יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו : ויאמרו אם־ 3
משלחים את־ארון אלהי ישראל אל־תשלחו אתו
ריקם כי־השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם
למה לא־תסור ידו מכם : ויאמרו מה האשם אשר 4
נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי טחורי קרי
זהב וחמשה עכברי זהב כי־מגפה אחת לכלם
ולסרניכם : ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם ה טחוריכם
המשחיתם את־הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד
אולי יקל את־ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל
ארצכם : ולמה תכבדו את־לבבכם כאשר כבדו 6
מצרים ופרעה את־לבם הלוא כאשר התעלל בהם
וישלחום וילכו : ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת 7
ושתי פרות עלות אשר לא־עלה עליהם על ואסרתם
את־הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם
הביתה : * ולקחתם את־ארון יהוה ונתתם אתו אל־ 8 ליום ג
העגלה ואת ׀ כלי הזהב אשר השבתם לו אשם
תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך : וראיתם 9
אם־דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את־
הרעה הגדולה הזאת ואם־לא וידענו כי לא ידו נגעה
בנו מקרה הוא היה לנו : ויעשו האנשים כן ויקחו שתי י
פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת־בניהם כלו בבית :
וישמו את־ארון יהוה אל־העגלה ואת הארגז ואת 11
עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם : וישרנה הפרות 12
בדרך על־דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך
וגעו ולא־סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים
אחריהם עד־גבול בית שמש : ובית שמש קצרים 13
קציר־חטים בעמק וישאו את־עיניהם ויראו את־
הארון וישמחו לראות : והעגלה באה אל־שדה 14
יהושע בית־השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה
ויבקעו את־עצי העגלה ואת־הפרות העלו עלה
ליהוה : והלוים הורידו ׀ את־ארון יהוה ואת־הארגז טו
אשר־אתו אשר־בו כלי־זהב וישמו אל־האבן הגדולה
ואנשי בית־שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא
ליהוה : וחמשה סרני־פלשתים ראו וישבו עקרון 16
ביום ההוא :
ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה 17
לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד
לעקרון אחד :
ועכברי הזהב מספר כל־ערי פלשתים לחמשת 18
הסרנים

varones de Aſdód que aſſi: y dixeron no eſté Arca de
Dios de Iſraél con nós; que ſe endureciò ſu mano ſob-
re nós, y ſobre Dagon nueſtro Dio. Y embiáron y 8
juntáron à todos ſeñores de Peliſtim à ellos, y dixe-
ron, que haremos à Arca de Dios de Iſraél? y dixe-
ron (à) Gat arrodée Arca de Dios de Iſraél: y hizièron
rodear à Arca de Dios de Iſraél. Y fue deſpues (que) 9
hizieron arrodear à ella, y fue mano de .A. en la ciu-
dad, conſumicion grande mucho; y hirió à varones
de la ciudad, de pequeño y haſta grande: y fueron
encubiertas à ellos almorranas. Y embiáron à Arca 10
del Dios (à) Ekròn: y fue como venir Arca del Dios
(à) Ekrón, y clamáron los Ekronìtas por dezir hiziéron
rodear à mi, à Arca del Dios de Iſraél; para matarme, y
à mi pueblo. Y embiáron y juntáron à todos ſeño- 11
res de Peliſtim y dixeron, embiad à Arca de Dios de
Iſraél y torne à ſu lugar; y no mate à mi, y à mi
pueblo: que fue conſumicion de muerte en toda la
ciudad, engravecioſe mucho llaga del Dios alli. Y 12
los varones que no murieron, fueron heridos con las
almorranas: y ſubió clamor de la ciudad à los cielos.

CAP. 6.

Y Fue Arca de .A. en campo de Peliſtim: ſiete me- 1
ſes. Y llamáron Peliſtim à los ſacerdotes, y à los 2
adevinos por dezir; que haremos à Arca de .A.?:
hazednos ſaber con que la embiaremos à ſu lugar?. Y 3
dixeron, ſi embiantes vós à Arca de Dios de Iſraél,
no embieys à ella en vazio, mas tornando tornareys
à él (por) culpa: entonces ſereys melezinados, y ſerá
ſabido à vós, por que no ſe quita ſu mano de vós.
Y dixeron que la culpa que tornaremos à él? y dixe- 4
ron (ſegun) cuento de ſeñores de Peliſtim, cinco al-
morranas de oro, y cinco ratones de oro: que mor-
tandad una à todos ellos, y a vueſtros ſeñores. Y ha- 5
reys formas de vueſtras almorranas, y figuras de vueſ-
tros ratones los dañantes à la tierra; y dareys à Dios
de Iſraél honra; quiça aliviará ſu mano de ſobre vós,
y de ſobre vueſtros dioſes, y de ſobre vueſtra tierra.
Y por que engraveceys à vueſtro coraçon, como en- 6
gravecieron Egypto y Parhò à ſu coraçon?: decierto
como obrò en ellos, y embiáronlos y anduvieron. Y 7
ahora tomad y hazed carreta nueva una, y dos vacas
alechantes que no ſubiò ſobre ellas yugo: y atareys à
las vacas en la carreta; y hareys tornar ſus hijos de de-
tras ellas à la caſa. * Y tomareys à Arca de .A. y da- 8 III
reys à ella à la carreta, y à atuendos del oro que tor-
nareys à èl por culpa, pondreys en la caxeta de ſu la-
do: y embiareys à ella y ánde. Y vereys ſi carrera de 9
ſu termino ſubière à Bet-Sémes, él hizo á nós a el mal
el grande el eſte: y ſi no, y ſabremos que no ſu ma-
no tocò en nós, accidente él fue à nós. Y hiziéron 10
los varones aſſi, y tomáron dos vacas alechantes, y
atáronlas en la carreta: y à ſus hijos encerráron en la
caſa. Y puſieron à Arca de .A. ſobre la carreta: y à 11
la caxeta, y à ratones del oro, y a formas de ſus al-
morranas. Y adereçáronſe las vacas en la carrera ſob- 12
re carrera de Bet-Sémes, en calçada una anduvieron
andando y gimiendo; y no ſe apartáron à derecha ni
à izquierda; y ſeñores de Peliſtim andantes tras ellas
haſta termino de Bet-Sémes. Y (los de) Bet-Sémes 13
ſegantes ſegada de trigos en el valle: y alçáron a ſus
ojos y vieron à la Arca, y alegraronſe de ver. Y la 14
carreta vino à campo de Jeoſua de Bet-Sémes, y
paroſe alli; y alli piedra grande: y partieron à leños
de la carreta, y à las vacas alçáron alçacion à .A.:
Y los Levítas decendieron a Arca de .A. y à la caxe 15
ta que con ella, que en ella atuendos de oro; y puſi-
eron ſobre la piedra la grande: y varones de Bet-Sé-
mes alçáron alçaciones, y ſacrificáron ſacrificios, en
el dia el eſſe à .A.. Y cinco ſeñores de Peliſtim vie- 16
ron: y tornáron (à) Ekròn en el dia el eſſe. Y eſtas 17
almorranas del oro que tornáron Peliſtim (por) cul-
pa à .A.: por Aſdod una; por Azá una; por Aske-
lòn una; por Gat una, por Ekròn una. Y ratones del 18
oro cuenta de todas ciudades de Peliſtim, por cinco
los

los ſeñores; de cuidad de encaſtilladura, y haſta al-
dea ſin muro: y haſta piedra la grande que hiziéron
pozar ſobre ella à Arca de .A. haſta el dia el eſte; en
19 campo de Jeoſua de Bet-Sémes. Y hirió en varones
de Bet-Sémes que vieron en Arca de .A.; y hiriò
en el pueblò ſetenta varones, (MAS) cincuenta mil
varones: y entriſtecieronſe el pueblo que hiriò .A.
20 en el pueblo herida grande. Y dixeron varones de
Bet-Sémes, quien podrá eſtar delante .A. el Dios el
21 ſanto el eſte: y à quien ſubirá de ſobre nós? Y
embiáron menſageros à moradores de Kiriat-Yearim
por dezir: tornáron Peliſtim à Arca de .A., decen-
ded; hazed ſubir à ella à vós

CAP. 7.

1 Y Vinieron varones de Kiriat-Jearim, y hiziéron
ſubir à Arca de .A. y truxeron à ella à caſa de
Abinadab en la Guibá: y à Elhazár ſu hijo
2 ſantificáron para guardar à Arca de .A.. Y fue de
dia de eſtar la Arca en Kiriat-Jearim, y muchiguá-
ronſe los dias y fueron veinte años: y juntaronſe
3 toda caſa de Iſraél tras .A.. Y dixo Semuel à toda
caſa de Iſraél por dezir, ſi con todo vueſtro coraçon
vós tornantes à .A.; apartad à dioſes de la eſtrañedad
de entre vós, y à los Aſtarot: y componed vueſ-
tro coraçon à .A., y ſervidlo à ſus ſolas; y eſcapa-
4 rá à vós de mano de Peliſtim. Y apartáron hijos
de Iſraél; à los idolos, y à los Aſtarot: y ſirvieron à
5 .A. à ſu ſolas. Y dixo Semuel, juntad a todo Iſraél à
6 la Mizpá: y oraré por vós .A.. Y congregaronſe à
la Mizpá y apozáron aguas y derramáron delante
.A., y ayunáron en el dia el eſſe, y dixeron alli pe-
cámos à .A.: y juzgò Semuel à hijos de Iſraél en la
7 Mizpá. Y oyeron Peliſtim que ſe congregáron hi-
jos de Iſraél à la Mizpá; y ſubieron ſeñores de Pe-
liſtim à Iſraél: y oyeron hijos de Iſraél y temieron
8 delante Peliſtim. Y dixeron hijos de Iſraél à Se-
muel, no calles por nós de exclamar à .A. nueſtro
9 Dios: y ſalvarnosha de mano de Peliſtim. Y tomò
Semuel cordero de leche uno, y alçòlo alçacion to-
do à .A.: y exclamò Semuel à .A. por Iſraél y reſ-
10 pondiole .A.. Y fue Semuel alçan la alçacion, y
Peliſtim ſe llegáron à la pelea con Iſraél: y tronò
.A. con voz grande el dia el eſſe ſobre Peliſtim, y
11 conſumiolos; y fueron llagados delante Iſraél. Y
ſalieron varones de Iſraél de la Mizpá, y perſiguie-
ron à Peliſtim: y hirieronlos haſta debaxo de Bet-
12 Car. Y tomò Semuel piedra una y puſo entre la
Mizpá y entre el Sen, y llamò a ſu nombre Eben-
13 aézer: y dixo, haſta aqui nós ayudò .A.. Y fueron
quebrantados los Peliſtim, y no añadieron mas para
venir en termino de Iſraél: y fue llaga de .A. en los
14 Peliſtim todos dias de Semuel. Y tornáron las ciu-
dades que tomáron Peliſtim de con Iſraél, à Iſraél,
de Ekrón y haſta Gat, y à ſu termino, eſcapó Iſ-
raél de mano de Peliſtim; y fue paz entre Iſraél y
15 entre el Emorèo. Y juzgò Semuel à Iſraél; todos
16 dias de ſus vidas. Y andava de año en año y ro-
deava (à) Bet-El, y al Guilgal, y el Mizpá: y juz-
17 gava à Iſraél en todos los lugares los eſtos. Y ſu
tornada à la Ramá que alli ſu caſa, y alli juzgava à
Iſraél: y fraguò alli ara à .A.

CAP. 8.

IV 1 Y Fue como ſe envegeciò Semuel: y puſo à ſus
2 hijos juezes à Iſraél. Y fue nombre de ſu hijo
el primogenito Joel, y nombre de ſu ſegundo
3 Abiá: juezes en Beer-Séba. Y no anduvieron ſus
hijos en ſus carreras, y inclináronſe tras la codi-
4 cia: y tomáron cohecho, y atorcieron juizo. Y con-
gregáronſe todos viejos de Iſraél: y vinieron à Se-
5 muel à la Ramá. Y dixeron à él, he tu envege-
ciſte, y tus hijos no anduvieron en tus car-
reras: ahora pon à nós Rey para juzgar-
6 nos como todas las gentes. Y pezò la coſa en
ojos de Semuel, quando dixeron dá à nós Rey

הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל
הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
19 הזה בשדה יהושע בית־השמשי׃ ויך באנשי בית־
שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים
אלף איש ויתאבלו העם כי־הכה יהוה בעם מכה
כ גדולה׃ ויאמרו אנשי בית־שמש מי יוכל לעמד לפני
יהוה האלהים הקדוש הזה ואל־מי יעלה מעלינו׃
21 וישלחו מלאכים אל־יושבי קרית־יערים לאמר השבו
פלשתים את־ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם׃
ז א ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את־ארון יהוה ויבאו
אתו אל־בית אבינדב בגבעה ואת־אלעזר בנו קדשו
לשמר את־ארון יהוה׃
2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו
עשרים שנה וינהו כל־בית ישראל אחרי יהוה׃
3 ויאמר שמואל אל־כל־בית ישראל לאמר אם־בכל־
לבבכם אתם שבים אל־יהוה הסירו את־אלהי הנכר
מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל־יהוה
4 ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים׃ ויסירו
בני ישראל את־הבעלים ואת־העשתרת ויעבדו את־
ה יהוה לבדו׃ ויאמר שמואל
קבצו את־כל־ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם
6 אל־יהוה׃ ויקבצו המצפתה וישאבו־מים
וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם
חטאנו ליהוה וישפט שמואל את־בני ישראל
7 במצפה׃ וישמעו פלשתים כי־התקבצו בני־ישראל
המצפתה ויעלו סרני־פלשתים אל־ישראל וישמעו
8 בני ישראל ויראו מפני פלשתים׃ ויאמרו בני־
ישראל אל־שמואל אל־תחרש ממנו מזעק אל־
9 יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים׃ ויקח שמואל
ויעלהו קרי טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק
שמואל אל־יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה׃
י ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירעם יהוה בקול־גדול ביום ההוא על־
11 פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל׃ ויצאו אנשי
ישראל מן־המצפה וירדפו את־פלשתים ויכום עד־
12 מתחת לבית כר׃ ויקח שמואל אבן אחת
וישם בין־המצפה ובין השן ויקרא את־שמה
13 אבן העזר ויאמר עד־הנה עזרנו יהוה׃ ויכנעו
הפלשתים ולא־יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי
14 יד־יהוה בפלשתים כל ימי שמואל׃ ותשבנה
הערים אשר לקחו־פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון ועד־גת ואת־גבולן הציל
ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין
טו האמרי׃ וישפט שמואל את־ישראל כל ימי חייו׃
16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית־אל והגלגל והמצפה
ושפט את־ישראל את כל־המקומות האלה׃
17 ותשבתו הרמתה כי־שם ביתו ושם שפט את־ישראל
ויבן־שם מזבח ליהוה׃
לויס ד
ח א ויהי כאשר זקן שמואל וישם את־בניו שפטים לישראל׃
2 ויהי שם־בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים
בדרכיו ק 3 בבאר שבע׃ ולא־הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע
ויקחו־שחד ויטו משפט׃
4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל־שמואל
ה הרמתה׃ ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו
בדרכיך עתה שימה־לנו מלך לשפטנו ככל־הגוים׃
6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה־לנו מלך
לשפטנו

לשפטנו ויתפלל שמואל אל־יהוה׃
ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקול 7
העם לכל אשר־יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי־
אתי מאסו ממלך עליהם׃ ככל־המעשים אשר־עשו 8
מיום העלתי אותם ממצרים ועד־היום הזה ויעזבני
ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם־לך׃ ועתה 9
שמע בקולם אך כי־העד תעיד בהם והגדת להם
משפט המלך אשר ימלך עליהם׃
ויאמר שמואל את כל־דברי יהוה אל־ י
העם השאלים מאתו מלך׃
ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את־ 11
בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני
מרכבתו׃ ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש 12
חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי־מלחמתו וכלי
רכבו׃ ואת־בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות 13
ולאפות׃ ואת־שדותיכם ואת־כרמיכם וזיתיכם 14
הטובים יקח ונתן לעבדיו׃ וזרעיכם וכרמיכם יעשר טו
ונתן לסריסיו ולעבדיו׃ ואת־עבדיכם ואת־ 16
שפחותיכם ואת־בחוריכם הטובים ואת־חמוריכם
יקח ועשה למלאכתו׃ צאנכם יעשר ואתם תהיו־לו 17
לעבדים׃ וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר 18
בחרתם לכם ולא־יענה יהוה אתכם ביום ההוא׃
וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם־ 19
מלך יהיה עלינו׃ והיינו גם־אנחנו ככל־הגוים ושפטנו כ
מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את־מלחמתנו׃ וישמע 21
שמואל את כל־דברי העם וידברם באזני יהוה׃
ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקולם 22
והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל־אנשי ישראל
לכו איש לעירו׃ ויהי־איש מבן־ימין א ט
ושמו קיש בן־אביאל בן־צרור בן־בכורת בן־אפיח בן
איש ימיני גבור חיל׃ ולו־היה בן ושמו שאול בחור 2
וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה
גבה מכל־העם׃ ותאבדנה האתנות לקיש אבי 3
שאול ויאמר קיש אל־שאול בנו קח־נא אתך את־
אחד מהנערים וקום לך בקש את־האתנות׃ ויעבר 4
בהר־אפרים ויעבר בארץ־שלשה ולא מצאו ויעברו
בארץ־שעלים ואין ויעבר בארץ־ימיני ולא מצאו׃
המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר־עמו ה
לכה ונשובה פן־יחדל אבי מן־האתנות ודאג לנו׃
ויאמר לו הנה־נא איש־אלהים בעיר הזאת והאיש 6
נכבד כל אשר־ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי
יגיד לנו את־דרכנו אשר־הלכנו עליה׃ ויאמר שאול 7
לנערו והנה נלך ומה־נביא לאיש כי הלחם אזל
מכלינו ותשורה אין־להביא לאיש האלהים מה אתנו׃
ויסף הנער לענות את־שאול ויאמר הנה נמצא בידי 8
רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את־
דרכנו׃ לפנים בישראל כה־אמר האיש בלכתו 9
לדרוש אלהים לכו ונלכה עד־הראה כי לנביא היום
יקרא לפנים הראה׃ ויאמר שאול לנערו טוב דברך י
לכה נלכה וילכו אל־העיר אשר־שם איש האלהים׃
המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות 11
לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה׃ ותענינה 12
אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום
בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה׃ כבאכם העיר כן 13
תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא־
יאכל העם עד־באו כי־הוא יברך הזבח אחרי־כן
יאכלו

para juzgarnos: y orò Semuel à .A.. Y dixo .A. à 7
Semuel oye en voz del pueblo á todo lo que dixeren
à ti: que no à ti aborrecieron, ſalvo à mi aborrecie-
ron de reynar ſobre ellos. Como todas las obras que 8
hiziéron deſde dia de mi alçar à ellos de Egypto, y
haſta el dia el eſte, y dexáronme y ſirvieron dioſes
otros: aſsi ellos hazientes tambien à ti. Y ahora oye 9
en ſu voz: ſalvo que teſtificando teſtifiques en ellos, y
denuncies à ellos; juizio del Rey que reynará ſobre el-
los. Y dixo Semuel à todas palabras de .A.: al pueb- 10
lò los demandantes de con èl, Rey. Y dixo, eſte ſe- 11
rá juízio del Rey que reynará ſobre vós: à vueſtros
hijos tomará, y pondrá para él para ſu carroça, y por
ſus cavalleros, y correrán delante ſu carroça. Y para po- 12
ner para él mayorales de milles, y mayorales de cin-
cuentas: y para arar ſu arada, y para ſegar ſu ſegada,
y para hazer armas de ſu peleâ, y atuendos de ſu car-
roça. Y à vueſtras hijas tomará: por confícionaderas, 13
y por coſineras, y por panaderas. Y à vueſtros cam- 14
pos y à vueſtras viñas, y vueſtros olivares los bue-
nos tomará: y dará à ſus ſiervos. Y vueſtras ſimien- 15
tes, y vueſtras viñas diezmará: y dará à ſus privados
y à ſus ſiervos. Y à vueſtros ſiervos y à vueſtras ſier- 16
vas, y à vueſtros mancebos los buenos, y à vueſtros
aſnos tomará: y hará para ſu obra. Vueſtras ovejas 17
diezmará: y vós ſereys à él por ſiervos. Y clamareys 18
en el dia el eſſe por cauſa de vueſtro Rey que eſco-
giſtes à vós: y no reſponderá .A. à vós en el dia el eſſe.
Y no quiſieron el pueblo para oìr en vóz de Semuel: 19
y dixeron, no, que ſalvo Rey ſerá ſobre nós. Y ſe- 20
remos tambien nós como todas las gentes: y juzgar-
nosha nueſtro Rey, y ſaldrá delante nós, y peleará à
nueſtras peleas. Y oyò Semuel à todas palabras del 21
pueblò; y hablólas en orejas de .A.. Y dixo .A. à Se- 22
muel oye en ſu voz y reynarás à ellos Rey: y dixo
Semuel à varones de Iſraél, andad cada uno à ſu ciu-
dad.

CAP. 9.

Y Fue varon de Binyamin y ſu nombre Kis hijo 1 V
de Abiél hijo de Zerór hijo de Behorat hijo de
Aſíah hijo de Varon de Binyamin: valiente de
fonſado. Y à él era hijo y ſu nombre Saul, mancebo, 2
y bueno; y no varon de hijos de Iſraél hermoſo mas
que èl: de ſu ombro y arriba alto mas que todo el
pueblo. Y perdieronſe las aſnas de Kis padre de Saul:
y dixo Kis à Saul ſu hijo, toma ahora contigo à uno 3
de los moços, y levantate anda buſca à las aſnas. Y
paſsó por monte de Ephráim, y paſsó por tierra de 4
Salís, y no halláron: y paſsáron por tierra de Saalim,
y no, y paſsó por tierra de Binyamin y no halláron.
Ellos vinieron por tierra de Zuf; y Saul dixo à ſu moço
que con él, anda y tornemos: porque no ſe vede mi 5
padre de las aſnas, y ſe anſie por nós. Y dixo à èl he ahora
varon de Dios en la ciudad la eſta, y el varon venerable, 6
todo lo que habláre viniendo vendrá: ahora andemos
alli, quiça denunciará à nós à nueſtra carrera que anda-
mos por ella. Y dixo Saul à ſu moço he (ſi) andamos, y 7
que traeremos al varon, que el pan ſe anduvo de nueſ-
tros atuendos; y preſente no para traer à varon del Dios?:
que con nós?. Y añadiò el moço para reſponder à Saul 8
y dixo, he fue hallado en mi mano quarto de peſo de
plata: y daré à varon del Dios, y denunciará à nós à
nueſtra carrera. De antes en Iſraél, aſsi dezia el varon
en ſu andar para requerir (à) Dios, andad y andemos haſta 9
el Veedor: que al Propheta oy, era llamado de antes el
Veedor. Y dixo Saul a ſu moço, buena tu palabra, anda an- 10
demos: y anduvieron à la ciudad que alli varon del Dios.
Ellos ſubientes en ſubida de la ciudad; y ellos halláron 11
moças ſalientes para apozar aguas: y dixeron à ellas, ſi
es aqui el Veedor?. Y reſpondieron à ellos y dixeron, 12
es, he delante ti: appreſſura ahora que oy vino à la ciu-
dad que ſacrificio oy al pueblo en la Bamá. Como vueſ- 13
tro venir (à) la ciudad aſsi hallareys à él, antes que ſuba à
la Bamá para comer, que no comerá el pueblo haſta ſu
venir, que él bendezirá al ſacrificio; deſpues aſsi
co

comerán los combidados; y ahora ſubid que à él
14 como eſte dia hallareys à èl. Y ſubieron (à) la ciu-
dad: ellos vinientes entre la ciudad, y he Semuel
15 ſalièn à ſu encuentro para ſubir (à) la Bamá. Y .A.
deſcubriò à oreja de Semuel: dia uno antes de venir
16 Saul por dezir. Como eſta hora mañana embiaré à
ti varon de tierra de Binyamin, y ungirloás por
Principe ſobre mi pueblo Iſraél, y ſalvará à mi
pueblo de mano de Peliſtim: que vide à mi pueblo,
17 que vino ſu exclamacion à mi. Y Semuel vido à
Saul: y .A. le reſpondiò he el varon que dixe à ti,
18 eſte reynará en mi pueblo. Y llegoſe Saul à Semuel
entre la puerta: y dixo, denuncia ahora à mi adò
19 aqui caſa del Veedor?. Y reſpondiò Semuel (à) Saul
y dixo, yo el Veedor; ſube delante mi (à) la Bamá y
comereys comigo oy: y embiartehe por la mañana,
20 y todo lo que en tu coraçon denunciarè à ti. Y por
las aſnas las perdidas à ti oy tres dias; no pongas à
tu coraçan à ellas que fueron halladas: y à quien
toda cabiça de Iſraél; decierto aty, y a toda
21 caſa de tu padre. Y reſpondiò Saul y dixo, de-
cierto hijo de Binyamin yo, de menores de tribos
de Iſraél; y mi linage la menor de todas linages de
tribos de Binyamin: y por que hablaſte à mi como
22 la palabra la eſta?. Y tomò Semuel à Saul y à ſu
moço; y truxolos à la camara: y diò à ellos lugar en
cabecera de los combidados, y ellos como treynta
23 varones. Y dixo Semuel al coſinero dá a la parte que
24 di à ti: que dixe à ti pon à ella contigo. Y alçò el
coſinero a la eſpalda y lo que ſobre ella, y puſo
delante Saul, y dixo he lo remanecido pon delante
ti come, que para el tiempo (ESTE) guardado à ti
por dezir, el pueblo combidè: y comiò Saul con Se-
25 muel en el dia el eſſe. Y decendieron de la Bamá (à)
26 la ciudad: y hablò con Saul ſobre el techo. Y mad-
rugáron, y fue como ſubir la mañana, y llamò Se-
muel à Saul al techo por dezir, levántate y embiar-
tehe: y levantóſe Saul y ſalieron ambos ellos él y
27 Semuel a fuera. Ellos decendientes en cabo de la
ciudad, y Semuel dixo à Saul, dize al moço y paſſe
delante nós, y paſſó: y tu eſtá ahora y hazertehe
oìr à palabra de Dios.

CAP. 10.

VI 1 Y Tomó Semuel à botija del olio, y vaziò
ſobre ſu cabeça y beſolo: y dixo, decierto
que te ungiò .A. ſobre ſu heredad por Prin-
2 cipe. En tu andar oy de comigo, y hallarás dos
varones cerca ſepultura de Rahèl en termino de
Binyamin en Zelſáh: y dirán à ti fueron hal-
ladas las aſnas que anduviſte para buſcar; y he
dexò tu padre a cauſas de las aſnas; y anſio-
3 ſe por vós por dezír, que haré por mi hijo?. Y
paſſarás de y alli à delante, y vendrás haſta llanu-
ra de Tabór; y hallarteán alli tres varones ſubi-
entes à el Dios à Bet-El: uno llenán tres cabri-
tos, y uno lleván tres hogaças de pan, y uno
4 lleván odre de vino. Y demandáran à ti por
paz: y darán à ti dos panes, y tomarás de ſu
5 mano. Deſpues aſſi vendrás a collado del Dios,
que alli ſeñores de Peliſtim: y ſerá como tu ve-
nir alli à la ciudad y encontrarás compaña de
Prophetas, decendientes de la Bamá; y delante el-
los gayta, y aduſle, y chirimía, y harpa, y ellos
6 prophetizantes. Y proſperará ſobre ti eſpirito de
.A., y prophetizarás con ellos: y ſerás buelto por
7 varon otro. Y ſerá quando vinieren las ſeñales las
eſtas à ti: haz à ti à lo que alcançáre tu mano, que
8 el Dios contigo. Y decenderás delante mi al Guil-
gal, y he yo decendien à ti para alçar alçaciones
para ſacrificar ſacrificios de pazes: ſiete dias eſpera-
rás haſta mi venir à ti, y harè ſaber à ti à lo que
9 harás. Y fue como ſu bolver ſu hombro para andar
de con Semuel; bolviò a él Dios coraçon otro:
y vinieron todas las ſeñales: las eſtas en el dia el
10 eſſe. Y vinieron alli al collado; y he compañia de

יאכלו הקראים ועתה עלו כי־אתו כהיום תמצאון אתו:
14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא
טו לקראתם לעלות הבמה: ויהוה גלה
את־אזן שמואל יום אחד לפני בוא־שאול לאמר:
16 כעת ׀ מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו
לנגיד על־עמי ישראל והושיע את־עמי מיד פלשתים
17 כי ראיתי את־עמי כי באה צעקתו אלי: ושמואל
ראה את־שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי
18 אליך זה יעצר בעמי: ויגש שאול את־שמואל בתוך
19 השער ויאמר הגידה־נא לי אי זה בית הראה: ויען
שמואל את־שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר
כ בלבבך אגיד לך: ולאתנות האבדות לך היום שלשת
הימים אל־תשם את־לבך להם כי נמצאו ולמי כל־
21 חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: ויען שאול
ויאמר הלוא בן־ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצערה מכל־משפחות שבטי בנימן ולמה
22 דברת אלי כדבר הזה: ויקח שמואל את־שאול ואת־
נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים
23 והמה כשלשים איש: ויאמר שמואל לטבח תנה
את־המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים
24 אתה עמך: וירם הטבח את־השוק והעליה
וישם ׀ לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים־
לפניך אכל כי למועד שמור־לך לאמר העם
קראתי ויאכל שאול עם־שמואל ביום
כה ההוא: וירדו מהבמה העיר וידבר עם־שאול
26 על־הגג: וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא
הגגה קרי שמואל אל־שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם
שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה:
27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל־שאול
אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום
ואשמיעך את־דבר אלהים:
י א ויקח שמואל את־פך השמן ויצק על־ראשו וישקהו
ליום ו ויאמר הלוא כי־משחך יהוה על־נחלתו לנגיד:
2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם־קברת
רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו
האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את־
דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני:
3 וחלפת משם והלאה ובאת עד־אלון תבור ומצאוך
שם שלשה אנשים עלים אל־האלהים בית־אל
אחד נשא ׀ שלשה גדיים ואחד נשא שלשת
4 ככרות לחם ואחד נשא נבל־יין: ושאלו לך לשלום
ה ונתנו לך שתי־לחם ולקחת מידם: אחר כן
תבוא אל־גבעת האלהים אשר־שם נצבי
פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל
נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל
6 וכנור והמה מתנבאים: וצלחה עליך רוח יהוה
7 והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: והיה כי
יתיר ו תבאינה האתת האלה לך עשה לך אשר
8 תמצא ידך כי האלהים עמך: וירדת לפני הגלגל
והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד־בואי אליך והודעתי
9 לך את אשר תעשה: והיה כהפנתו שכמו
ללכת מעם שמואל ויהפך־לו אלהים לב אחר ויבאו
כל־האתות האלה ביום ההוא:
ויבאו שם הגבעתה והנה חבל־

נְבִאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא
בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי כָּל־יֽוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם וַיִּרְאוּ 11
וְהִנֵּה עִם־נְבִאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ מַה־זֶּה הָיָה לְבֶן־קִישׁ הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִיאִים׃ וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיהֶם 12
עַל־כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִאִים׃
וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת וַיָּבֹא הַבָּמָה׃ * וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל 13 14
אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ אָן הֲלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת־
הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִי־אַיִן וַנָּבוֹא אֶל־שְׁמוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הַגִּידָה־נָּא לִי מָה־אָמַר 15
לָכֶם שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דּוֹדוֹ הַגֵּד הִגִּיד 16
לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת־דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא־
הִגִּיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃
וַיַּצְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־ 17
יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה 18
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וָאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הַלֹּחֲצִים אֶתְכֶם׃
וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ 19
לָכֶם מִכָּל־רָעוֹתֵיכֶם וְצָרֹתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ
תָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם
וּלְאַלְפֵיכֶם׃ וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כ
וַיִּלָּכֵד שֵׁבֶט בִּנְיָמִן׃ וַיַּקְרֵב אֶת־שֵׁבֶט בִּנְיָמִן 21
לְמִשְׁפְּחֹתָו וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל בֶּן־
קִישׁ וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ וַיִּשְׁאֲלוּ־עוֹד בַּיהוָה הֲבָא 22
עוֹד הֲלֹם אִישׁ
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נֶחְבָּא אֶל־הַכֵּלִים׃ וַיָּרֻצוּ 23
וַיִּקָּחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבַּהּ מִכָּל־הָעָם
מִשִּׁכְמוֹ וָמָעְלָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם הַרְּאִיתֶם 24
אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם וַיָּרִעוּ כָל־
הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבֵּר כה
שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלֻכָה וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר
וַיַּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיְשַׁלַּח שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הָעָם אִישׁ
לְבֵיתוֹ׃ וְגַם־שָׁאוּל הָלַךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ 26
הַחַיִל אֲשֶׁר־נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם׃ וּבְנֵי בְלִיַּעַל אָמְרוּ 27
מַה־יֹּשִׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא־הֵבִיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי
כְּמַחֲרִישׁ׃ לפני
וַיַּעַל נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי וַיִּחַן עַל־יָבֵישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־ א יא
אַנְשֵׁי יָבֵישׁ אֶל־נָחָשׁ כְּרָת־לָנוּ בְרִית וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר 2
אֲלֵיהֶם נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי בְּזֹאת אֶכְרֹת לָכֶם בִּנְקוֹר לָכֶם כָּל־
עֵין יָמִין וְשַׂמְתִּיהָ חֶרְפָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו 3
זִקְנֵי יָבֵישׁ הֶרֶף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלְחָה מַלְאָכִים בְּכֹל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ וְיָצָאנוּ אֵלֶיךָ׃
וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים גִּבְעַת שָׁאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי 4
הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃ וְהִנֵּה שָׁאוּל ה
בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מַה־לָּעָם כִּי
יִבְכּוּ וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֶת־דִּבְרֵי אַנְשֵׁי יָבֵישׁ׃ וַתִּצְלַח רוּחַ־ 6
אֱלֹהִים עַל־שָׁאוּל בְּשָׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר
אַפּוֹ מְאֹד׃ וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וַיְנַתְּחֵהוּ וַיְשַׁלַּח בְּכָל־גְּבוּל 7
יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמַּלְאָכִים ׀ לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יֹצֵא
אַחֲרֵי שָׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כֹּה יֵעָשֶׂה לִבְקָרוֹ וַיִּפֹּל
פַּחַד־יְהוָה עַל־הָעָם וַיֵּצְאוּ כְּאִישׁ אֶחָד׃ וַיִּפְקְדֵם בְּבָזֶק 8
וַיִּהְיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים
אָלֶף׃ וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ 9
יָבֵישׁ גִּלְעָד מָחָר תִּהְיֶה־לָכֶם תְּשׁוּעָה בְּחֹם הַשָּׁמֶשׁ
וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לְאַנְשֵׁי יָבֵישׁ וַיִּשְׂמָחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ 10
אנשי

Prophetas à ſu encuentro : y proſperò ſobre èl eſpirito de Dios, y prophetizò entre ellos.
Y fue todo ſu conocien de ayer tercero 11
dia, y vieron, y he con Prophetas prophetizava : y dixo el pueblo cada uno à ſu compañero, que eſto fue à hijo de Kis, ſi tambien Saul en los Prophetas?.
Y reſpondiò varon de 12
alli y dixo, y quien ſu padre? : por tanto fue por proverbio, ſi tambien Saul en los Prophetas?.
Y acabò de prophetizar, y vino 13
(à) la Bamá.
* Y dixo tio de Saul à èl y 14 VII
à ſu moço, adò anduviſtes? : y dixo, para buſcar à las aſnas y vimos que no; y venimos à Semuel.
Y dixo tio de Saul : denun- 15
cia ahora à mi; que dixo à vós Semuel?.
Y 16
dixo Saul à ſu tio, denunciando denunciò à nós que fueron halladas las aſnas : y a coſa del Reyno no denunciò à èl, que dixo Semuel.
Y congregò Semuel al pueblo; à .A., (à) 17
la Mizpá.
Y dixo a hijos de Iſraél, aſſi di- 18
xo .A. Dios de Iſraél, yo hize ſubir à Iſraél de Egypto : y eſcapé à vós de mano de Egypto, y de mano de todos los reynos, los apretantes à vós.
Y vós oy aborreciſtes à 19
vueſtro Dios, que èl ſalvan à vós de todos vueſtros males, y vueſtras anguſtias, y dixiſtes a èl, que Rey pondrás ſobre nós: y ahora eſtad delante .A. por vueſtros tribos, y por vueſtros milles.
Y llegó 20
Semuel à todos tribos de Iſraél: y fue preſo tribo de Binyamin.
Y llegó à tribo de Binyamin à ſus li- 21
nages, y fue preſa linage del Matrì : y fue preſo Saul hijo de Kis, y buſcáronlo y no fue hallado.
Y 22
demandáron mas en .A., ſi vendrá mas aqui varon?: y dixo .A., he èl eſcondido entre los atuendos.
Y 23
corrieron y tomáronlo de alli, y paroſe en medio del pueblo: y fue alto mas que todo el pueblo, de ſu hombro y arriba.
Y dixo Semuel à todo el pueblo 24
ſi viſtes al que eſcogiò en èl .A., que no como èl en todo el pueblo : y aubláron todo el pueblo y dixeron, viva el Rey.
Y hablò Semuel al pueblo à juizio del 25
Reyno, y eſcriviò en el libro, y puſo delante .A.: y embiò Semuel à todo el pueblo cada uno à ſu caſa.
Y tambien Saul anduvo à ſu caſa (à) la Guibá : y an- 26
duvieron con èl el fonſado que tocó Dios en ſu coraçon.
Y hijos de maldad dixeron, que nós ſalvará 27
eſte? y menoſpreciáronlo y no truxeron à èl preſente: y fue como diſſimulan.

C A P. 11.

Y Subiò Nahas el Amonèo, y poſsó ſobre Jabès 1 P.10.
Guilad: y dixeron todos varones de Jabès à Nahas, taja a nós firmamento y ſervirtehemos.
Y dixo 2
a ellos Nahas el Amonèo; con eſto tajaré à vós, en arrancar à vós todo ojo derecho : y ponerloé repudio ſobre todo Iſraél.
Y dixeron à èl viejos de Jabès, 3
afloxa à nós ſiete dias, y embiaremos menſageros en todo termino de Iſraél: y ſino ſalvan a nós y ſaldremos à ti.
Y vinieron los menſageros (à) Guibá de 4
Saul; y habláron las palabras en orejas del pueblo: y alçáron todo el pueblo a ſu voz y lloráron.
Y he Saul 5
vinien tras las vacas del campo; y dixo Saul que al pueblo que llóran?: y recontáron a èl a palabras de varones de Jabès.
Y proſperó eſpirito de Dios ſo- 6
bre Saul, como ſu oir à las palabras las eſtas: y ereciò ſu furor mucho.
Y tomó par de vacas y deſ- 7
membrolas, y embiò en todo termino de Iſraél por mano de los menſageros por dezir; el que no ſaliére tras Saul, y tras Semuel, aſſi ſerá hecho à ſu vaca: y cayó pavor de .A. ſobre el pueblo, y ſalieron como varon uno.
Y contólos en Bázek : y fueron hi- 8
jos de Iſraél trezientos mil, y varones de Jeudá treinta mil.
Y dixeron à los menſageros los vini- 9
entes, aſſi direys à varones de Jabès Guilad, mañana ſerá à vós ſalvacion; como callentar el Sol : y vinieron los menſageros y denunciáron à varones de Jabès y alegraronſe.
Y dixeron 10
va-

varones de Jabès mañana ſaldremos à vós: y ha-
reys à nós como todo lo bueno en vueſtros ojos.
11 Y fue de la mañana (ſiguiente) y puſo Saul al
pueblo tres capitanes, y vinieron en medio del real
en vigilia de la mañana; y hirieron à Amòn haſ-
ta callentarſe el dia: y fue los remanecidos y eſ-
parzieronſe, y no remanecieron en ellos dos jun-
12 tos. Y dixo el pueblo a Semuel, quien el dizién,
Saul reynará ſobre nós?: dad los varones y ma-
13 tarloshemos. Y dixo Saul, no ſera matado varon
en el dia el eſte: que oy hizo .A. ſalvacion en Iſ-
II 14 raél. * Y dixo Semuel al pueblo, andad y ande-
AFT. 15 mos al Guilgal: y renovaremos alli el Reyno. Y
DE anduvieron todo el pueblo al Guilgal, y reynáron
PAR. alli à Saul delante .A. en el Guilgal; y ſacrificáron
38. alli ſacrificios de pazes delante .A.; y alegróſe alli
Saul y todos varones de Iſraél haſta mucho.

CAP. 12.

1 Y Dixo Semuel à todo Iſraél, he oì en vueſ-
tra voz, à todo lo que dixiſtes à mi: y reyné
2 ſobre vós Rey. Y ahora he el Rey andan
delante vós, y yo me envegecí, y encanecí; y mis
hijos he ellos con vós: y yo anduve delante vós,
3 de mis mocedades haſta el dia el eſte. He yo teſ-
tificad en mi delante .A., y delante ſu ungido, à
buey de quien tomé? y aſno de quien tomé? y
à quien ſobreforcé? aquien quebranté? y de ma-
no de quien tomé precio? y encubrì mis ojos en
4 èl: y tornaré à vós. Y dixeron, no nos ſobre-
forçaſte, y no nos quebrantaſte: y no tomaſte de
5 mano de varon algo. Y dixo à ellos, teſtigo .A.
en vós, y teſtigo ſu ungido el dia el eſte, que
6 no hallaſtes en mi mano algo: y dixo, teſtigo. Y
dixo Semuel al pueblo: .A. que engrandeciò à
Moſeh y Aaron, y que alçó à vueſtros padres de
7 tierra de Egypto. Y ahora eſtad y ſeré juzgado
con vós delante .A.: à todas juſtedades de .A.
8 que hizo con vós y con vueſtros padres. Como
vino Iahacob à Egypto, y exclamáron vueſtros
padres à .A. y embiò .A. à Moſeh y à Aaron, y
ſacáron à vueſtros padres de Egypto, y hizieron-
9 los eſtar en el lugar el eſte. Y olvidáron à .A.
ſu Dios: y entregò à ellos en mano de Siſerá ma-
yoral de fonſado de Hazór, y en mano de Peliſ-
tim, y en mano de Rey de Moab; y peleáron
10 con ellos. Y clamáron à .A., y dixeron pecámos,
que dexamos à .A.; y ſervimos à los ìdolos, y à
los Aſtarót: y ahora eſcápanos de mano de nueſ-
11 tros enemigos y ſervirtehemos. Y embió .A. à
Jerubáal, y à Bedán, y à Yftáh y à Semuel: y eſ-
capó à vós de mano de vueſtros enemigos derre-
12 dor, y eſtuviſtes à fiuza. Y viſtes que Nahas
Rey de hijos de Amón vino ſobre vós, y dixiſtes
à mi, no, que Rey reynará ſobre nós: y .A.
13 vueſtro Dios, vueſtro Rey. Y ahora he el Rey
que eſcogiſtes, que demandaſtes: y he puſo .A.
14 ſobre vós Rey. Si temierdes à .A., y ſirvierdes
à èl y oyerdes en ſu voz, y no rebellardes à dicho
de .A.: y ſereis (eternos) tambien vós y tambien el
Rey, que reynó ſobre vós, tras .A. vueſtro Dios.
15 Y ſino oyerdes en vóz de .A., y rebellardes à dicho
de .A.: y ſerá mano de .A. en vós y en vueſtros pad-
16 res. Tambien ahora eſtad y ved à la coſa la grande
17 la eſta: que .A. hazien à vueſtros ojos. Decierto ſe-
gada de trigos oy, llamaré à .A. y dará truenos y
lluvia: y ſabed y ved que vueſtra maldad grande que
18 hiziſtes en ojos de .A., por demandar à vós Rey. Y
llamò Semuel à .A., y diò .A. truenos y lluvia en el
dia el eſſe: y temió todo el pueblo mucho de .A. y de
19 Semuel. Y dixeron todo el pueblo à Semuel, óra por
tus ſiervos à .A. tu Dios, y no moriremos: que añadi-
mos ſobre todos nueſtros pecádos mal, por demandar
20 à nós Rey. Y dixo Semuel al pueblo no temays, vós hi-
ziſtes à toda la maldad la eſta: ſolamente no vos tireys de
empos A.; y ſervid à .A. con todo vueſtro coraçon.

אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל־הטוב
11 בעיניכם: ויהי ממחרת וישם שאול
את־העם שלשה ראשים ויבאו בתוך־המחנה
באשמרת הבקר ויכו את־עמון עד־חם היום ויהי
12 הנשארים ויפצו ולא נשארו־בם שנים יחד: ויאמר
העם אל־שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו
13 האנשים ונמיתם: ויאמר שאול לא־יומת
איש ביום הזה כי היום עשה־יהוה תשועה
בישראל:
14 ליום ב הפטרת קרח ויאמר שמואל אל־העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש
טו שם המלוכה: וילכו כל־העם הגלגל וימלכו שם
את־שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו־שם זבחים
שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל־אנשי ישראל
עד־מאד:
יב א ויאמר שמואל אל־כל־ישראל הנה שמעתי
בקלכם לכל אשר־אמרתם לי ואמליך עליכם
מלך: ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי
3 לפניכם מנערי עד־היום הזה: הנני ענו בי נגד יהוה
ונגד משיחו את־שור ׀ מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת־
מי עשקתי את־מי רצותי ומיד־מי לקחתי כפר ואעלים
4 עיני בו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו
ה ולא־לקחת מיד־איש מאומה: ויאמר אליהם עד יהוה
בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה
6 ויאמר עד: ויאמר שמואל אל־העם יהוה אשר עשה
את־משה ואת־אהרן ואשר העלה את־אבותיכם
7 מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני
יהוה את כל־צדקות יהוה אשר־עשה אתכם ואת־
8 אבותיכם: כאשר־בא יעקב מצרים ויזעקו אבתיכם
אל־יהוה וישלח יהוה את־משה ואת־אהרן ויוציאו
9 את־אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: וישכחו
את־יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר־צבא
י חצור וביד־פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: ויזעקו
ויאמרו קרי אל־יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את־יהוה ונעבד את־
הבעלים ואת־העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו
11 ונעבדך: וישלח יהוה את־ירבעל ואת־בדן ואת־יפתח
ואת־שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו
12 בטח: ותראו כי נחש מלך בני־עמון בא עליכם ותאמרו
לי לא כי־מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם:
13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה
14 נתן יהוה עליכם מלך: אם־תיראו את־יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את־פי יהוה והיתם
גם־אתם וגם־המלך אשר־מלך עליכם אחר יהוה
טו אלהיכם: ואם־לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את־פי
16 יהוה והיתה יד־יהוה בכם ובאבתיכם: גם־עתה
התיצבו וראו את־הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה
17 לעיניכם: הלוא קציר־חטים היום אקרא אל־יהוה
ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי־רעתכם רבה אשר
18 עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ויקרא שמואל
אל־יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וייראו
19 כל־העם מאד את־יהוה ואת־שמואל: ויאמרו כל־
העם אל־שמואל התפלל בעד־עבדיך אל־יהוה
אלהיך ואל־נמות כי־יספנו על־כל־חטאתינו רעה
כ לשאל לנו מלך: ויאמר שמואל אל־העם אל־תיראו
אתם עשיתם את כל־הרעה הזאת אך אל־תסורו
מאחרי יהוה ועבדתם את־יהוה בכל־לבבכם:

ולא תסורו כי ׀ אחרי התהו אשר לא־יועילו ולא 21
יצילו כי־תהו המה׃ כי לא־יטש יהוה את־עמו בעבור 22
שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם׃* גם 23
אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם עד
והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה׃ אך ׀ יראו את־ 24
יהוה ועבדתם אתו באמת בכל־לבבכם כי ראו את
אשר־הגדל עמכם׃ ואם־הרע תרעו גם־אתם גם־ כה
מלככם תספו׃

בן־שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על־ישראל׃ א יג
ויבחר־לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם־ 2
שאול אלפים במכמש ובהר בית־אל ואלף היו עם־
יונתן בגבעת בנימן ויתר העם שלח איש לאהליו׃
ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו 3
פלשתים ושאול תקע בשופר בכל־הארץ לאמר
ישמעו העברים׃ וכל־ישראל שמעו לאמר הכה 4
שאול את־נציב פלשתים וגם־נבאש ישראל
בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל׃ ופלשתים ה
נאספו ׀ להלחם עם־ישראל שלשים אלף רכב וששת
אלפים פרשים ועם כחול אשר על־שפת־הים לרב
ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית־און׃ ואיש ישראל 6
ראו כי צר־לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות
ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות׃ ועברים עברו 7
את־הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל־
העם חרדו אחריו׃ וייחל ׀ שבעת ימים למועד אשר 8
שמואל ולא־בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו׃ ויוחל קרי
ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה׃ 9
ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא י
שאול לקראתו לברכו׃ ויאמר שמואל מה עשית 11
ויאמר שאול כי־ראיתי כי־נפץ העם מעלי ואתה לא־
באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש׃
ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא 12
חליתי ואתאפק ואעלה העלה׃ ויאמר שמואל אל־ 13
שאול נסכלת לא שמרת את־מצות יהוה אלהיך
אשר צוך כי עתה הכין יהוה את־ממלכתך אל־
ישראל עד־עולם׃ ועתה ממלכתך לא־תקום בקש 14
יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על־עמו כי לא
שמרת את אשר־צוך יהוה׃ ויקם טו
שמואל ויעל מן־הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את־
העם הנמצאים עמו כשש מאות איש׃ ושאול ויונתן 16
בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים
חנו במכמש׃ ויצא המשחית ממחנה פלשתים 17
שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל־דרך עפרה אל־
ארץ שועל׃ והראש אחד יפנה דרך בית חרון 18
והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על־גי הצבעים
המדברה׃ וחרש לא ימצא בכל ארץ 19
ישראל כי־אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או אמרו קרי
חנית׃ וירדו כל־ישראל הפלשתים ללטוש איש כ
את־מחרשתו ואת־אתו ואת־קרדמו ואת מחרשתו׃
והיתה הפצירה פים למחרשות ולאתים ולשלש 21
קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן׃ והיה ביום 22
מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל־העם אשר את־
שאול ואת־יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו׃ ויצא 23
מצב פלשתים אל־מעבר מכמש׃

ויהי היום ויאמר יונתן בן־שאול א יד
אל־הנער נשא כליו לכה ונעברה אל־מצב פלשתים
אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד׃ ושאול יושב 2
בקצה

Y no vos aparteys: para empues la vanidad que no 21
aprovechan, y no eſcapan, que vanidad ellos. Que 22
no deſamparará .A. à ſu pueblo por ſu nombre el
grande: que envoluntó .A. para hazer à vós à él por
pueblo. * Tambien yo vedado à mi de pecár à .A. de 23 HASTA
ceſſár de orar por vós: y moſtraré à vós en la carrera
la buena y la derecha. Solo temed à .A. y ſervid à él 24 AQUI
con verdad con todo vueſtro coraçon: que ved (lo) que
hizo grandezas con vós. Y ſi maleficiando maleficiar- 25
des: tambien vós, tambien vueſtro Rey ſereys tajados.

C A P. 13.

De edad de año Saul en ſu reynar: y dos años 1 III
reynó ſobre Iſraél. Y eſcogiò para él Saul tres 2
mil de Iſraél, y fueron con Saul dos mil en Míg-
mas, y en monte de Bet-El, y mil fueron con Jona-
tan en Guibá de Binyamin: y reſto del pueblo embiò
cada uno a ſus tiendas. Y hiriò Jonatan á Preſidente 3
de Peliſtim que en Guéba: y oyeron Peliſtim: y Saul
tañió con corneta en toda la tierra por dezir, oygan
los Ebreos. Y todo Iſraél oyeron por dezir; hiriò 4
Saul à Preſidente de Peliſtim, y tambien fue afedeci-
do Iſraél con Peliſtim: y congregáronſe el pueblo tras
Saul al Guilgal. Y Peliſtim ſe apañáron para pelear 5
con Iſraél, treynta mil carroças, y ſeys mil cavalle-
ros, y pueblo como arena que ſobre orilla de la mar
à muchedumbre: y ſubieron y poſáron en Migmás,
Oriente de Bet-Aven. Y varon de Iſraél víeron que 6
anguſtia à él, que fue apretado el pueblo: y eſcondie-
ronſe el pueblo, en las lapas, y en las fortalezas, y en
las peñas, y en las alturas, y en los pozos. Y los 7
Ebreos paſſáron al Jardèn tierra de Gad y Guilad: y
Saul aun él en el Guilgal, y todo el pueblo ſe eſtre-
mecieron empues él. Y eſperó ſiete dias al plazo que 8
(dixo) Semuel; y no vino Semuel al Guilgal: y eſpar-
zioſe el pueblo de ſobre él. Y dixo Saul, llegad à mi 9
la alçacion y las pazes: y alço la alçacion. Y fue co- 10
mo ſu acabar de alçar la alçacion, y he Semuel vini-
èn: y ſaliò Saul à ſu encuentro para bendezirlo. Y 11
dixo Semuel que hiziſte?: y dixo Saul, que vide que
ſe eſparzìa el pueblo de ſobre mi, y tu no venias al
plazo de los dias; y Peliſtim eran apañados (à) Mig-
mas. Y dixe, ahora decenderán Peliſtim à mi al Guil- 12
gal; y faces de .A. no roguè: y esforceme y alcè la
alçacion. Y dixo Semuel à Saul, enloqueciſte: no gu- 13
ardaſte à encomendança de .A. tu Dios que te enco-
mendó, que ahora compuſiera .A. à tu Reyno ſobre
Iſraél, haſta ſiempre. Y ahora, tu Reyno no ſe afirma- 14
rá: buſcó .A. à él varon como ſu coraçon, y enco-
mendòlo .A. por Principe ſobre ſu pueblo; por que
no guardaſte à lo que te encomendó .A.. Y levantó- 15
ſe Semuel y ſubió del Guilgal (à) Guibá de Binyamin:
y contó Saul al pueblo los hallados con él, como ſeys
cientos varones. Y Saul y Jonatan ſu hijo y el pueb- 16
lo el hallado con ellos, eſtantes en Guibá de Binya-
min: y Peliſtim poſſáron en Migmas. Y ſaliò el daña- 17
dor de real de Peliſtim (con) tres capitanes: el capi-
tan uno catava à carrera de Ofrá, à tierra de Suál.
Y el capitan uno catava carrera de Bet Horòn: y el ca- 18
pitan uno catava carrera del termino el catán ſobre
valle de Zeboim al deſierto. Y official no era hallado 19
en toda tierra de Iſraél: que dixeron Peliſtim, por que
no hagan los Ebreos, eſpada o lança. Y decendian 20
todo Iſraél (à) los Peliſtim: para molar cada uno à ſu
arradera, y à ſu açada, y à ſu deſtral, y à ſu hecha. Y 21
era la lima para los arados, y para los açadones, y
para la horquilla y para los deſtrales: y para aguzar
el aguijon. Y fue en dia de peléa, y no fue hallada 22
eſpada y lança en mano de todo el pueblo que con Saul
y con Jonatan: y fue hallada à Saul y à Jonatan ſu hi-
jo. Y ſalió eſtancia de Peliſtim, à paſſage de Migmás. 23

C A P. 14.

Y Fue el dia, y dixo Jonatan hijo de Saul 1 IV
al moço llevân ſus armas; anda y paſſare
mos a eſtancia de Peliſtim, que de la parte la
eſta: y à ſu padre no denunciò. Y Saul eſtán 2
en

en cabo de la Guibá debaxo de Rimòn que en Migròn:
3 y el pueblo, que con èl, como ſeys cientos varones. Y
Ahiá hijo de Ahitub hermano de Y-kabòd hijo de
Pinhas hijo de Elì ſacerdote de .A. en Siló, llevàn
eſpaldar: y el pueblo no ſupo que anduvo Jonatan.
4 Y entre los paſſages, que buſcò Jonatan para paſſar
ſobre eſtancia de Peliſtim, diente de la peña de la
parte de aqui, y diente de la peña de la parte de a-
qui: y nombre del uno Boſés, y nombre del uno
5 Séne. El diente el uno parado de Septentrion eſ-
cuentra Migmás: y el uno de Meridion eſcuentra
6 Guéba. Y dixo Jeonatan al moço llevàn ſus armas,
anda y paſſemos à eſtancia de los incircunciſos los eſ-
tos; quiça hará .A. por nós: que no à .A. deteni-
7 miento; para ſalvar con mucho, o con poco. Y dixo
al èl llevàn ſus armas; haz todo lo que en tu coraçon:
8 inclina à ti he yo contigo como tu coraçon. Y dixo
Jeonatan, he nós paſſantes à los varones: y ſeremos
9 deſcubiertos à ellos. Si aſſi dixeren à nós, eſperad
haſta que lleguemos à vós: y eſtarnoshemos en nu-
10 eſtro lugar, y no ſubiremos à ellos. Y ſi aſſi dixeren,
ſubid ſobre nós, y ſubiremos; que los diò .A. en
11 nueſtra mano: y eſta à nós la ſeñal. Y fueron deſ-
cubiertos ambos ellos à eſtancia de Peliſtim: y dixe-
ron Peliſtim, he Ebreos ſalientes de los horados que
12 fueron eſcondidos alli. Y reſpondieron varònes de
la eſtanciá à Jonatan, y à llevàn ſus armas; y dixeron,
ſubid à nós; y haremos ſaber à vós coſa: y dixo Jo-
natan à llevàn ſus armas, ſube tras mi, que los diò
13 .A. en mano de Iſraél. Y ſubió Jonatan ſobre ſus ma-
nos y ſobre ſus piés, y llevàn ſus armas tras èl: y
cayeron delante Jonatan, y llevàn ſus armas matàn
14 empues dèl. Y fue la herida la primera que hiriò Jo-
natan, y llevàn ſus armás, como veynte varones:
como en mitad de ſulco de par (de bueyes) de cam-
15 po. Y fue temblor en el real, en el campo, y en to-
do el pueblo, la eſtancia, y el dañador, ſe eſtre-
mecieron tambien ellos: y eſtremecioſe la tierra, y
16 fue por temblor de Dios. Y vieron los atalayas de
Saul en Guibá de Binyamin: y he el fonſado era
17 deſleido y andava, y era majado. Y dixo Saul al
pueblo que con èl; contad ahora y ved quien ſe an-
duvo de con nós: y contáron, y he no Jonatan y lle-
18 vàn ſus armas. Y dixo Saul à Ahiá llega Arca del Dios:
que era Arca de Dios en el dia el eſſe con hijos de Iſ-
19 raél. Y fue mientras hablava Saul al ſacerdote, y el
alvoronto que en el real de Peliſtim y anduvo andan-
do, y muchiguandonſe: y dixo Saul al ſacerdote, re-
20 coge tu mano. Y fue apañado Saul y todo el pueblo
que con èl, y vinieron haſta la pelêa: y he era eſpada
de cada uno en ſu compañero, conſumicion grande
21 mucho. Y los Ebreos (que) eran à Peliſtim como ayer
tercero dia; que ſubieron con ellos en el real derredor:
y tambien ellos para ſer con Iſraél, que con Saul y Jo-
22 natan. Y todo varon de Iſraél los que ſe eſcondian en
monte de Ephraim, oyeron, que huyeron Peliſtim: y
alcançaron tambien ellos tras ellos en la pelêa. Y ſal-
23 vó .A. en el dia el eſſe à Iſraél; y la pelêa paſſó à Bet-
24 Aven. Y varon de Iſraél fue apretado en el dia el eſſe:
y conjurò Saul al pueblo por dezir, maldito el varon
que comiere pan haſta la tarde, y vengarmeé de mis
25 enemigos; y no provò todo el pueblo pan. Y toda
la tierra vinieron en la xara: y fue miel ſobre faces del
26 campo. Y vino el pueblo à la xara, y he corriente de
miel: y no hazien alcançar ſu mano à ſu boca, que
27 temien el pueblo à la jura. Y Jonatan no oyò en con-
jurar ſu padre al pueblo, y tendiò à cabo de la vara
que en ſu mano, y entiñiò à ella en panal de la miel:
y tornò ſu mano à ſu boca, y alumbráronſe ſus ojos.
28 Y reſpondió varon del pueblo y dixo, conjurando
conjurò tu padre al pueblo por dezir; maldito el va-
29 ron que comiére pan oy: y deſmayoſe el pueblo. Y
dixo Jonatan, conturbò mi padre à la tierra: ved
ahora que ſe alumbráron mis ojos que provè poco
30 de miel el eſte. Quanto mas ſi comiendo comiera oy el
pueblo de deſpojo de ſus enemigos que hallò?: que

ahora

בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר
3 עמו כשש מאות איש: ואחיה בן־אחיטוב אחי אי־
כבוד בן־פינחס בן־עלי כהן יהוה בשלה נשא אפוד
4 והעם לא ידע כי הלך יונתן: ובין המעברות אשר
בקש יונתן לעבר על־מצב פלשתים שן־הסלע
מהעבר מזה ושן־הסלע מהעבר מזה ושם האחד
ה בוצץ ושם האחד סנה: השן האחד מצוק מצפון
6 מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: ויאמר יהונתן
אל־הנער׀ נשא כליו לכה ונעברה אל־מצב הערלים
האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור
7 להושיע ברב או במעט: ויאמר לו נשא כליו עשה
כל־אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך:
8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל־האנשים
9 ונגלינו אליהם: אם־כה יאמרו אלינו דמו עד־הגיענו
10 אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ואם־כה
יאמרו עלו עלינו ועלינו כי־נתנם יהוה בידנו וזה־לנו
11 האות: ויגלו שניהם אל־מצב פלשתים ויאמרו
פלשתים הנה עברים יצאים מן־החרים אשר
12 התחבאו־שם: ויענו אנשי המצבה את־יונתן׀ ואת־
נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר
ויאמר יונתן אל־נשא כליו עלה אחרי כי־נתנם יהוה
13 ביד ישראל: ויעל יונתן על־ידיו ועל־רגליו ונשא כליו
אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו:
14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו
טו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה: ותהי חרדה
במחנה בשדה ובכל־העם המצב והמשחית חרדו
16 גם־המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים: ויראו
הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך
17 והלם: ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו־נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין
18 יונתן ונשא כליו: ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון
האלהים כי־היה ארון האלהים ביום ההוא ובני
19 ישראל: ויהי עד דבר שאול אל־הכהן וההמון אשר
פסקא באמצע פסוק במחנה פלשתים וילך הלוך ורב °
ויאמר שאול אל־הכהן אסף ידך:
כ ויזעק שאול וכל־העם אשר אתו ויבאו עד־המלחמה
והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד:
21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו
עמם במחנה סביב וגם־המה להיות עם־ישראל
22 אשר עם־שאול ויונתן: וכל איש ישראל
המתחבאים בהר־אפרים שמעו כי־נסו פלשתים
23 וידבקו גם־המה אחריהם במלחמה: ויושע
יהוה ביום ההוא את־ישראל והמלחמה עברה
24 את־בית און: ואיש־ישראל נגש ביום ההוא ויאל
שאול את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם
עד־הערב ונקמתי מאיבי ולא־טעם כל־העם לחם:
26 כה וכל־הארץ באו ביער ויהי דבש על־פני־השדה: ויבא
העם אל־היער והנה הלך דבש ואין־משיג ידו אל־פיו
27 כי־ירא העם את־השבעה: ויונתן לא־שמע בהשביע
אביו את־העם וישלח את־קצה המטה אשר בידו
ותארנה ק׳ ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל־פיו ותראנה
28 עיניו: ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך
את־העם לאמר ארור האיש אשר־יאכל לחם היום
29 ויעף העם: ויאמר יונתן עכר אבי את־הארץ ראו־
ל נא כי־ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: אף כי
לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי־

עתה

עַתָּה לֹא־רָבְתָה מַכָּה בַּפְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא 31
בַּפְּלִשְׁתִּים מִמִּכְמָשׂ אַיָּלֹנָה וַיָּעַף הָעָם מְאֹד׃ וַיַּעַשׂ 32
הָעָם אֶל־שָׁלָל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר וַיִּשְׁחֲטוּ
אָרְצָה וַיֹּאכַל הָעָם עַל־הַדָּם׃ וַיַּגִּידוּ לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה 33
הָעָם חֹטְאִים לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל־הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגַדְתֶּם
גֹּלּוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה׃ * וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פֻּצוּ בָעָם 34
וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיֵהוּ
וּשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא־תֶחֶטְאוּ לַיהוָה לֶאֱכֹל
אֶל־הַדָּם וַיַּגִּשׁוּ כָל־הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה
וַיִּשְׁחֲטוּ־שָׁם׃ וַיִּבֶן שָׁאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֹתוֹ הֵחֵל לִבְנוֹת 35
מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נֵרְדָה אַחֲרֵי 36
פְלִשְׁתִּים לַיְלָה וְנָבֹזָּה בָהֶם ׀ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וְלֹא־נַשְׁאֵר
בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה
וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֲלֹם אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וַיִּשְׁאַל 37
שָׁאוּל בֵּאלֹהִים הַאֵרֵד אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל גֹּשׁוּ הֲלֹם 38
כֹּל פִּנּוֹת הָעָם וּדְעוּ וּרְאוּ בַּמָּה הָיְתָה הַחַטָּאת הַזֹּאת
הַיּוֹם׃ כִּי חַי־יְהוָה הַמּוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יֶשְׁנוֹ 39
בְּיוֹנָתָן בְּנִי כִּי־מוֹת יָמוּת וְאֵין עֹנֵהוּ מִכָּל־הָעָם׃ וַיֹּאמֶר 40
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לְעֵבֶר אֶחָד וַאֲנִי וְיוֹנָתָן בְּנִי
נִהְיֶה לְעֵבֶר אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שָׁאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
עֲשֵׂה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָבָה 41
תָמִים וַיִּלָּכֵד יוֹנָתָן וְשָׁאוּל וְהָעָם יָצָאוּ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל 42
הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנָתָן בְּנִי וַיִּלָּכֵד יוֹנָתָן׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל 43
אֶל־יוֹנָתָן הַגִּידָה לִּי מֶה עָשִׂיתָה וַיַּגֶּד־לוֹ יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר
טָעֹם טָעַמְתִּי בִּקְצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי מְעַט דְּבַשׁ הִנְנִי
אָמוּת׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִף 44
כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנָתָן׃ וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן 45
יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל
חָלִילָה חַי־יְהוָה אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה כִּי
עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן
וְלֹא־מֵת׃ וַיַּעַל שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי 46
פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הָלְכוּ לִמְקוֹמָם׃ וְשָׁאוּל 47
לָכַד הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֶם סָבִיב ׀ בְּכָל־אֹיְבָיו
בְּמוֹאָב וּבִבְנֵי־עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם וּבְמַלְכֵי צוֹבָה וּבַפְּלִשְׁתִּים
וּבְכֹל אֲשֶׁר־יִפְנֶה יַרְשִׁיעַ׃ וַיַּעַשׂ חַיִל וַיַּךְ אֶת־עֲמָלֵק 48
וַיַּצֵּל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד שֹׁסֵהוּ׃ וַיִּהְיוּ 49
בְּנֵי שָׁאוּל יוֹנָתָן וְיִשְׁוִי וּמַלְכִּי־שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בְנֹתָיו שֵׁם
הַבְּכִירָה מֵרַב וְשֵׁם הַקְּטַנָּה מִיכַל׃ וְשֵׁם אֵשֶׁת שָׁאוּל 50
אֲחִינֹעַם בַּת־אֲחִימָעַץ וְשֵׁם שַׂר־צְבָאוֹ אֲבִינֵר בֶּן־נֵר דּוֹד
שָׁאוּל׃ וְקִישׁ אֲבִי־שָׁאוּל וְנֵר אֲבִי־אַבְנֵר בֶּן־אֲבִיאֵל׃ 51
וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה חֲזָקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים 52
כֹּל יְמֵי שָׁאוּל וְרָאָה שָׁאוּל כָּל־אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל־בֶּן־חַיִל
וַיַּאַסְפֵהוּ אֵלָיו׃

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח יְהוָה לִמְשָׁחֳךָ טו א
לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דִּבְרֵי
יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי 2
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ
בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם׃ עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק 3
וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו וְהֵמַתָּה
מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד־שֶׂה
מִגָּמָל וְעַד־חֲמוֹר׃ וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל אֶת־ 4
הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי וַעֲשֶׂרֶת
אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה׃ וַיָּבֹא שָׁאוּל עַד־עִיר עֲמָלֵק 5
וַיָּרֶב בַּנָּחַל׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקֵּינִי לְכוּ סֻּרוּ רְדוּ 6
מִתּוֹךְ עֲמָלֵקִי פֶּן־אֹסִפְךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָה חֶסֶד עִם־
כָּל

ahora no ſe muchiguára herida en Peliſtim?. Y 31
hirieron en el dia el eſſe en Peliſtim de Migmás à
Ayalon: y canſóſe el pueblo mucho. Y juntóſe el 32
pueblo al deſpojo, y tomáron ovejas y vacas, y hi-
jos de vacas, y degolláron à tierra: y comiò el
pueblo con la ſangre. Y denunciáron à Saul por 33
dezir, he el pueblo pecántes à .A. para comer con la
ſangre: y dixo falſaſtes; rebolved à mi oy piedra
grande. * Y dixo Saul, eſparzidvos en el pueblo 34 V
y direys à ellos llegad à mi cada uno ſu buey, y ca-
da uno ſu carnero, y degollareys aqui y comereys,
y no pequeys à .A. para comer con la ſangre; y lle-
gáron todo el pueblo cada uno ſu buey en ſu mano
de noche y degolláron alli. Y edificò Saul ara à .A.: 35
él empeçò para edificar ara à .A.. Y dixo Saul, de- 36
cendamos tras Peliſtim de noche, y preaeremos en el-
los haſta luz de la mañana, y ho hagamos remanecer
en ellos varon; y dixeron todo lo bueno en tus ojos
haz: y dixo el ſacerdote lleguemos aqui à Dios. Y 37
demandò Saul en Dios, ſi decenderé tras Peliſtim?;
ſi los darás en mano de Iſraél?: y no le reſpondiò en
el dia el eſſe. Y dixo Saul, llega-os aqui todos prin- 38
cipales del pueblo: y ſabed y ved en que fue el pe-
cádo el eſte oy. Que vivo .A. el ſalvan à Iſraél; que 39
ſi es él en Jonatan mi hijo que morir morirà:
y no reſpondièn à él de todo el pueblo. Y dixo à 40
todo Iſraél vós ſereys à parte una, y yo y Jonatan
mi hijo ſeremos à parte una: y dixeron el pueblo à
Saul lo bueno en tus ojos haz. Y dixo Saul à .A. 41
Dios de Iſraél, dá (ſuerte) perfecta; y fue preſo Jo-
natan y Saul y el pueblo ſalieron. Y dixo Saul echad 42
(ſuerte) entre mi y entre Jonatan mi hijo: y fue
preſo Jonatan. Y dixo Saul a Jonatan denuncia à 43
mi que hiziſte?: y denunciò à él Jonatan y dixo,
guſtando guſté con cabo de la vara que en mi mano
poco de miel, he yo moriré. Y dixo Saul aſſi haga 44
Dios, y aſſi añada; que muriendo morirás Jona-
tan. Y dixo el pueblo à Saul, ſi Jonatan morirá 45
que hizo la ſalvacion la grande la eſta en Iſraél? ve-
dado, vivo .A. ſi caerá de cabello de ſu cabeça à tier-
ra, que con Dios hizo el dia el eſte: y redimieron
el pueblo à Jonatan y no muriò. Y ſubiò Saul de 46
empues Peliſtim: y Peliſtim anduvieron à ſu lugar.
Y Saul empuñó el reyno ſobre Iſraél: y peleò der- 47
redor con todos ſus enemigos, con Moab, y con
hijos de Amòn, y con Edòm, y con Reyes de Zobá,
y con los Peliſtim; y en todo lo que catava conde-
nava. Y juntò fonſado y hiriò à Amalèk: y eſcapó 48
à Iſraél de mano de ſu reholladór. Y fueron hijos 49
de Saul, Jonatan y Yſvì, y Malkiſúa: y nombre
de dos ſus hijas, nombre de la mayor, Merab; y
nombre de la menor Migal. Y nombre de muger 50
de Saul, Ahinóam hija de Ahimáaz: y nombre de
mayoral de ſu fonſado Abinèr hijo de Ner tio de
Saul. Y Kis padre de Saul, y Nèr padre de Abner 51
hijo de Abièl. Y fue la peléa fuerte ſobre Peliſtim 52
todos dias de Saul: y (ſi) via Saul todo varon eſ-
forçado, y todo hijo de fonſado; y juntavalo à él.

CAP. 15.

Y Dixo Semuel à Saul; à mi embiò .A. para 1 VI
ungirte por Rey ſobre ſu pueblo ſobre Iſ- AFT.
raél: y ahora oye à vóz de palabras de .A.. DE
Aſſi dixo .A. Zebaot; recordeme de lo que hizo 2 ZACH-
Amalèk à Iſraél: que ſe le opuſo à él en la HOR.
carrera en ſu ſubir de Egypto. Ahora anda 3
y herirás à Amalèk y deſtruireys à todo lo
que à él, y no apiades ſobre él: y matarás
de varon haſta muger, de niño y haſta ma-
mán, de buey y haſta carnero, de camello y
haſta aſno. Y apanó Saul al pueblo y contólos 4
con los corderos, dozientos mil peones: y diez mil
de varones de Jeudá. Y vino Saul haſta ciudad de 5
Amalèk: y barajó en el arroyo. Y dixo Saul al 6
Kenèo, andad, apartá-os, decended de entre Amalèk,
por que no te taje con él: y tu hiziſte merced con
todos

todos hijos de Iſraél en ſu ſubir de Egypto: y quitó-
7 ſe el Kenéo de entre Amalèk. Y hirió Saul à Ama-
lèk: de Havila, entrada de Sur, que ſobre faces de
8 Egypto. Y prendiò à Agag Rey de Amalèk vivo:
9 y à todo el pueblo deſtruyò à hilo de eſpada. Y a-
piadó Saul y el pueblo ſobre Agag y ſobre mejoria de
las ovejas, y las vacas, y los grueſſos y ſobre los car-
neros, y ſobre todo lo bueno; y no quiſieron deſtruìr-
los: y toda la obra menoſpreciable y deſleída a ella
10 deſtruyeron. Y fue Prophecia de .A., a Semuel
11 por dezir. Arrepentime que reynè à Saul por
Rey; que ſe tornò de empues mi, y à mis pa-
labras no afirmó: y ereció à Semuel, y exclamó
12 à .A. toda la noche. Y madrugó Semuel à en-
cuentro de Saul por la mañana: y fue denuncia-
do à Semuel por dezir, vino Saul al Karmèl, y
he parán à él lugar, y rodeò, y paſſó, y de-
13 cendiò al Guilgal. Y vino Semuel à Saul: y
dixo à él Saul, bendito tu à .A., afirmé à pa-
14 labra de .A.. Y dixo Semuel; y que voz de
las ovejas las eſtas en mis orejas: y voz de las
15 vacas que yo oyén?. Y dixo Saul del Amalè-
kì los truxeron, que apiadó el pueblo ſobre me-
joria de las ovejas y las vacas; para ſacrificar à
16 .A. tu Dios: y al reſto deſtruimos. Y dixo Se-
muel à Saul, eſpera y denunciaré à ti, a lo que
hablò .A. à mi de noche: y dixo à él, habla.
17 Y dixo Semuel, decierto aun que pequeño tu
en tus ojos, cabeça de tribos de Iſraél tu: y
18 ungiòte .A. por Rey ſobre Iſraél. Y embiote
.A. en la carrera: y dixo anda y deſtruirás à
los pecádores, à Amalèk, y pelearás con él,
VII 19 haſta ſu atemar à ellos. * Y por que no oíſte
en voz de .A.: y juntaſtete por el deſpojo, y hi-
20 ziſte el mal en ojos de .A.?. Y dixo Saul à Se-
muel, decierto oì en voz de .A., y anduve en
la carrera que me embiò .A.: y truxe à Agag
21 Rey de Amalèk, y à Amalèk deſtruì. Y tomó
el pueblo del deſpojo, ovejas y vacas, princi-
pal de la deſtruicion: para ſacrificar à .A. tu Dios
22 en el Guilgal. Y dixo Semuel, ſi envolunta à
.A. en alçaciones y ſacrificios, como oìr en voz de
.A.?: he obedecer mas que ſacrificio bueno, para
23 eſcuchar mas que ſevo de barvezes. Que (COMO)
pecádo de hechízo, (ES LA) rebeldia; y (COMO)
tortura y imagenes, el porfiar: por que aborre-
ciſte à palabra de .A., y aborreciote de Rey.
24 Y dixo Saul à Semuel, pequé, que paſſé à
dicho de .A., y à tus palabras: que temí del
25 pueblo, y oí en ſu voz. Y ahora perdona ruego
à mi pecádo: y torna comigo y encorvarmeé à
26 .A.. Y dixo Semuel à Saul; no tornaré conti-
go: que aborreciſte à palabra de .A., y aborre-
27 ciote .A. de ſer Rey ſobre Iſraél. Y bolvioſe
Semuel para andar: y travò por ála de ſu manto
28 y raſgoſe. Y dixo Semuel; raſgò .A. à reyno de Iſ-
raél de ſobre ti oy: y diolo à tu compañero el bue-
29 no mas que tu. Y tambien eterno de Iſraél no men-
tirá, ni ſe arrepentirá: que no hombre él para arre-
30 pentirſe. Y dixo pequé, ahora honrame ruego eſcu-
entra viejos de mi pueblo y eſcuentra Iſraél: y torna
31 comigo, y encorvarmeé à .A. tu Dios. Y tornoſe
32 Semuel tras Saul: y encorvoſe Saul à .A.. Y dixo
Semuel, llegad à mi à Agag Rey de Amalèk, y an-
duvo à él Agag con faropéas: y dixo Agag decierto
33 ſe llegó amargura de la muerte. Y dixo Semuel, aſſi
como deshijó mugeres tu eſpada, aſſi ſerá deshijada de
mugeres tu madre: y hendiò Semuel à Agag delan-
34 te .A. en el Guilgal. Y anduvo Semuel à la Ramá:
35 y Saul ſubió à ſu caſa à Guibat Saul. * Y no añadió
HASTA AQUI. Semuel ver à Saul haſta dia de ſu morir; por que ſe
alutó Semuel por Saul: y .A. ſe arrepintió que rey-
nó Saul ſobre Iſraél.

כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיָּסַר קֵינִי
7 מִתּוֹךְ עֲמָלֵק׃ וַיַּךְ שָׁאוּל אֶת־עֲמָלֵק מֵחֲוִילָה
8 בּוֹאֲךָ שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרָיִם׃ וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־אֲגַג
מֶלֶךְ־עֲמָלֵק חָי וְאֶת־כָּל־הָעָם הֶחֱרִים לְפִי־חָרֶב׃
9 וַיַּחְמֹל שָׁאוּל וְהָעָם עַל־אֲגָג וְעַל־מֵיטַב הַצֹּאן
וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכָּרִים וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא
אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמְּלָאכָה נְמִבְזָה וְנָמֵס אֹתָהּ
הֶחֱרִימוּ׃
11 י וַיְהִי דְּבַר יְהֹוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר׃ נִחַמְתִּי כִּי־
הִמְלַכְתִּי אֶת־שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֶת־
דְּבָרַי לֹא הֵקִים וַיִּחַר לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהֹוָה
12 כָּל־הַלָּיְלָה׃ וַיַּשְׁכֵּם שְׁמוּאֵל לִקְרַאת שָׁאוּל בַּבֹּקֶר
וַיֻּגַּד לִשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא־שָׁאוּל הַכַּרְמֶלָה וְהִנֵּה מַצִּיב
13 לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל׃ וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל־
שָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל בָּרוּךְ אַתָּה לַיהֹוָה הֲקִימֹתִי אֶת־
14 דְּבַר יְהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמֶה קוֹל־הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנָי
טו וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעֲמָלֵקִי
הֱבִיאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל־מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר לְמַעַן
זְבֹחַ לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֵר הֶחֱרַמְנוּ׃
16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל הֶרֶף וְאַגִּידָה לְּךָ אֵת אֲשֶׁר
ויאמר קרי 17 דִּבֶּר יְהֹוָה אֵלַי הַלָּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם־קָטֹן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי
18 יִשְׂרָאֵל אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁלָחֲךָ
יְהֹוָה בְּדָרֶךְ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחַטָּאִים אֶת־
ליום ו 19 עֲמָלֵק וְנִלְחַמְתָּ בוֹ עַד־כַּלּוֹתָם אֹתָם׃ * וְלָמָּה לֹא־שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהֹוָה וַתַּעַט אֶל־הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
כ יְהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהֹוָה וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־שְׁלָחַנִי יְהֹוָה
וָאָבִיא אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וְאֶת־עֲמָלֵק הֶחֱרַמְתִּי׃
21 וַיִּקַּח הָעָם מֵהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר רֵאשִׁית הַחֵרֶם לִזְבֹּחַ
22 לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל הַחֵפֶץ לַיהֹוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל
23 יְהֹוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֵחֵלֶב אֵילִים׃ כִּי
חַטַּאת־קֶסֶם מֶרִי וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצַר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת־
24 דְּבַר יְהֹוָה וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי־עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהֹוָה
כה וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יָרֵאתִי אֶת־הָעָם וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ וְעַתָּה
שָׂא נָא אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהֹוָה׃
26 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב
עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת־דְּבַר יְהֹוָה וַיִּמְאָסְךָ יְהֹוָה מִהְיוֹת
27 מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף־
28 מְעִילוֹ וַיִּקָּרַע׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע
יְהֹוָה אֶת־מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם וּנְתָנָהּ לְרֵעֲךָ
29 הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃ וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי
ל לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם׃ וַיֹּאמֶר חָטָאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי נָא
נֶגֶד־זִקְנֵי עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
31 לַיהֹוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
32 שָׁאוּל לַיהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ
אֵלַי אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מַעֲדַנֹּת וַיֹּאמֶר
33 אֲגָג אָכֵן סָר מַר־הַמָּוֶת׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ כֵּן־תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ
וַיְשַׁסֵּף שְׁמוּאֵל אֶת־אֲגָג לִפְנֵי יְהֹוָה בַּגִּלְגָּל׃
34 וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה וְשָׁאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גִּבְעַת
עד לה שָׁאוּל׃ וְלֹא־יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת־שָׁאוּל עַד־יוֹם
לפ׳ יא מוֹתוֹ כִּי־הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל וַיהֹוָה נִחָם כִּי־
יו א הִמְלִיךְ אֶת־שָׁאוּל עַל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה

אל-שמואל עד-מתי אתה מתאבל אל-שאול ואני
מאסתיו ממלך על-ישראל מלא קרנך שמן ולך
אשלחך אל-ישי בית-הלחמי כי-ראיתי בבניו לי מלך:
ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ○ 2 פסקא באמצע פסוק
ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך
ואמרת לזבח ליהוה באתי: וקראת לישי בזבח ואנכי 3
אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר
אליך: ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית 4
לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך:
ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם ה
אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם
לזבח: ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד 6
יהוה משיחו: ויאמר יהוה אל-שמואל 7
אל-תבט אל-מראהו ואל-גבה קומתו כי מאסתיהו
כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים
ויהוה יראה ללבב: ויקרא ישי אל-אבינדב ויעברהו 8
לפני שמואל ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה: ויעבר 9
ישי שמה ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה: ויעבר ישי י
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-
בחר יהוה באלה: ויאמר שמואל אל-ישי התמו 11
הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן
ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי-לא נסב עד-
באו פה: וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם-יפה עינים 12
וטוב ראי ○
ויאמר יהוה קום משחהו כי-זה הוא: ויקח שמואל 13 פסקא באמצע פסוק
את-קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח-
יהוה אל-דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך
הרמתה: ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח- 14
רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי-שאול אליו הנה-נא טו
רוח-אלהים רעה מבעתך: יאמר-נא אדננו עבדיך 16
לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך
רוח-אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שאול 17
אל-עבדיו ראו-נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם
אלי: ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן 18
לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה
ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: וישלח שאול 19
מלאכים אל-ישי ויאמר שלחה אלי את-דוד בנך אשר
בצאן: ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד כ
וישלח ביד-דוד בנו אל-שאול: ויבא דוד אל-שאול 21
ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי-לו נשא כלים: וישלח 22
שאול אל-ישי לאמר יעמד-נא דוד לפני כי-מצא חן
בעיני: והיה בהיות רוח-אלהים אל-שאול ולקח דוד 23
את-הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו
רוח הרעה:
ויאספו פלשתים את-מחניהם למלחמה ויאספו שכה א יז
אשר ליהודה ויחנו בין-שוכה ובין-עזקה באפס דמים:
ושאול ואיש-ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו 2
מלחמה לקראת פלשתים: ופלשתים עמדים אל- 3
ההר מזה וישראל עמדים אל-ההר מזה והגיא
ביניהם: ויצא איש-הבנים ממחנות פלשתים גלית 4
שמו מגת גבהו שש אמות וזרת: וכובע נחשת על- ה
ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
חמשת-אלפים שקלים נחשת: ומצחת נחשת על- 6
רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: וחץ חניתו כמנור 7
ארגים ולהבת חניתו שש-מאות שקלים ברזל ונשא
הצנה הלך לפניו: ויעמד ויקרא אל-מערכת ישראל 8
ויאמר

à Semuel, haſta quando tu te alutas por Saul; y yo lo
aborrecí de Reynar ſobre Iſraél?: hinche tu cuerno de
olio y anda embiartéé à Iſay Bet-alahmí que vide en
ſus hijos à mi Rey. Y dixo Semuel, como andaré? 2
y oirà Saul y martarmeá?: y dixo .A.; bezerra de vaca
tomarás en tu mano; y dirás, para ſacrificar à .A. vine.
Y combidarás à Iſay en el ſacrificio: y yo te haré ſa- 3
ber à lo que harás; y ungiras para mi al que dixere à
ti. Y hizo Semuel à lo que hablò .A. y vino à Bet- 4
Lèhem: y eſtremecieronſe viejos de la ciudad à
ſu encuentro, y dixo (ſi) paz tu venida?. Y di- 5
xo, paz, para ſacrificar à .A. vine; aparejadvos y
vendreys comigo en el ſacrificio: y hizo aparejar
à Iſay y à ſus hijos, y combidó à ellos al ſacri-
ficio. Y fue en ſu venir, y vido à Eliab: y di- 6
xo, decierto delante .A. ſu ungido. Y dixo .A. 7
à Semuel, no cates à ſu viſta, ni à altura de ſu
eſtatura, que lo aborrecí: que no lo que vè el
hombre; que el hombre vè à los ojos, y .A. vè
al coraçon. Y llamò Iſay à Abinadáb; y hizolo 8
paſſar delante Semuel: y dixo, tambien en eſte no
eſcogiò .A.. Y hizo paſſar Iſay (à) Samá: y dixo, 9
tambien en eſte no eſcogió .A.. Y hizo paſſar
Iſay ſiete ſus hijos delante Semuel: y dixo Semuel 10
à Iſay, no eſcogiò .A. en eſtes. Y dixo Semuel 11
à Iſay ſi ſe atemáron los moços?, y dixo, aun que-
dó el pequeño, y he pacièn en las ovejas: y dixo
Semuel à Iſay embia y tomalo, que no nos aſ-
ſentaremos haſta ſu venir aqui. Y embió y hizo- 12
lo venir, y èl vermejo, y hermoſo de ojos, y bue-
no de viſta: y dixo .A., levantate ungelo, que
eſte èl. Y tomó Semuel à cuerno del olio, y un- 13
gió à èl entre ſus hermanos, y proſperó eſpirito
de .A. ſobre David del dia el eſſe y arriba: y le-
vantóſe Semuel y anduvo à la Ramá. Y eſpirito 14
de .A. ſe tiró de con Saul: y conturbólo eſpirito
malo de con .A.. Y dixeron ſiervos de Saul à 15
èl: he ahora eſpirito de Dios malo te conturba.
Diga ahora nueſtro ſeñor, tus ſiervos delante ti, 16
buſquen varon ſabien tañer con la harpa: y ſerá en
ſer ſobre ti eſpirito de Dios, malo; y tañerá con
ſu mano, y ſerá bien à ti. Y dixo Saul à ſus 17
ſiervos: ved ahora para mi varon benefician para
tañer; y traerloeys à mi. Y reſpondiò uno de los 18
moços y dixo he vide hijo à Iſay Bet-alahmí ſabien
tañer, y valiente de fonſado, y varon de peléa, y
entendido de palabra, y varon de forma: y .A. con
èl. Y embiò Saul menſageros à Iſay: y dixo embia 19
mi à David tu hijo, que en las ovejas. Y tomò 20
Iſay aſno (cargado) de pan, y odre de vino; y ca-
brito de cabras uno; y embió por mano de David
ſu hijo à Saul. Y vino David à Saul, y paroſe de- 21
lante dél: y amólo mucho, y fue à èl lleván armas.
Y embiò Saul à Iſay por dezir: eſté ahora David 22
delante mi, que halló gracia en mis ojos. Y era en 23
ſer eſpirito de Dios ſobre Saul, y tomava David a la
harpa y tañia con ſu mano: y aliviáva à Saul, y era
bien à èl; y tiravaſe de ſobre èl eſpirito el malo.

C A P. 17.

Y Congregáron Peliſtim à ſus reales à la peléa; 1 II
y congregáronſe à Sochó que à Jehudá: y po-
ſáron entre Sochó y entre Azeká en Efes Da-
mim. Y Saul y varon de Iſraél fueron apañados y poſá- 2
ron en valle de Elá: y ordenáron peléa à encuentro de
Peliſtim. Y Peliſtim eſtantes ſobre el monte de aqui, y 3
Iſraél eſtantes ſobre el monte de aqui: y el valle entre el-
los. Y ſalió varon entre los dos, de reales de Peliſtim; 4
Goliat ſu nombre de Gat: ſu altura ſeys codos y palmo.
Y capacete de arambre ſobre ſu cabeça, y malla de hojas 5
èl veſtido: y peſo de la malla, cinco mil peſos de aram-
bre. Y lamina de arambre ſobre ſus piès: y gola de 6
arambre entre ſus ombros. Y haſta de ſu lança como 7
enxullo de texedores; y lama de ſu lança ſeis cientos
peſos de hierro; y llevân el pavez andán delante
dél. Y paroſe y clamó ſobre ordenanças de Iſraél; 8
y

y dixo à ellos, por que ſalís para ordenar peleâ?:
decierto yo el Peliſteo, y vós ſiervos de Saul; eſ-
coged à vós varon y decenda à mi. Si pudiere pe-
9 lear conmigo y me hiriére, y ſeremos à vós por
ſiervos: y ſi yo pudiere à él y lo hiriére, y ſereys à
10 nós por ſiervos, y ſervireys à nós. Y dixo el Peliſ-
teo, yo repudié à ordenanças de Iſraél el dia el eſte:
11 dad à mi varon y pelearemos juntos. Y oyó Saul
y todo Iſraél; à palabras del Peliſteo las eſtas: y que-
12 brantáronſe y temieron mucho. Y David hijo de
varon Ephrateo el eſte de Bet-Léhem Jeudá; y ſu
nombre Iſay, y à él ocho hijos: y el varon en dias
13 de Saul, viejo reſpetado entre varones. Y andu-
vieron tres hijos de Iſay, los grandes, anduvieron
tras Saul à la peleâ: Eliab el primogenito, y ſu ſe-
14 gundo Abinadab, y el tercero Samá. Y David èl
el pequeño: y tres los mayores, anduvieron tras
15 Saul. Y David andán y tornán de ſobre Saul: pa-
16 ra apacentar à ovejas de ſu padre (à) Bet-Léhem. Y
llegoſe el Peliſteo, madrugando, y atardeando: y
17 eſtuvo quarenta dias. Y dixo Iſay à David ſu hijo,
toma ahora para tus hermanos hanega del toſtado el
eſte; y los diez panes eſtos; y corre al real à tus
18 hermanos. Y à diez queſos de la leche los eſtos
traerás à mayoral de los mil: y à tus hermanos vi-
19 ſitarás para paz, y à ſus prendas tomarás. Y Saul
y ellos y todo varon de Iſraél, en valle de Elá: pe-
20 leantes con Peliſtim. Y madrugó David por la ma-
ñana, y dexó à las ovejas cerca guardador; y car-
góſe y anduvo, como le encomendó Iſay: y vino
al real, y (ESTO EN TIEMPO QUE) el fonſado ſalia à
21 la ordenança, y aubláron en la peleâ. Y ordenó
Iſraél y Peliſtim; ordenança eſcuentra ordenança.
22 Y dexò David à los atuendos de ſobre él, ſobre ma-
no de guardán los atuendos; y corriò à la ordenan-
23 ça: y vino y demandò à ſus hermanos por paz. Y
él hablán con ellos, y he varon entre los dos ſu-
biên, Goliat el Peliſteo ſu nombre de Gat, de or-
denanças de Peliſtim; y habló como las palabras
24 las eſtas: y oyò David. Y todo varon de Iſraél
en ſu ver al varon: y huyeron delante él, y temieron
25 mucho. Y dixo varon de Iſraél, ſi viſtes el varon
el ſubiên el eſte, que para repudiar à Iſraél ſubien?:
y ſerá el varon que lo hiriere lo enriquecerá el Rey
riqueza grande, y à ſu hija dará à él, y à caſa de
26 ſu padre, hará libre en Iſraél. Y dixo David à los
varones los eſtantes con él por dezir, que ſerá
hecho al varon que hiriere al Peliſteo el eſte; y apar-
táre repudio de ſobre Iſraél?: por que quien el Pe-
liſteo el incircunciſo el eſte, que repudió ordenan-
27 ças de Dios vivo?. Y dixo à él el pueblo como la
palabra la eſta por dezir: aſſi ſerá hecho al varon
28 que lo hiriere. Y oyò Eliab ſu hermano el mayor,
en ſu hablar à los varones: y ereciò furor de Eliab
en David, y dixo, por que eſto decendiſte?, y à
quien dexaſte (LAS) pocas ovejas las eſſas en el de-
ſierto?; yo ſe à tu ſobervia, y à maldad de tu co-
29 raçon, que para ver la peleâ decendiſte. Y dixo
David que hize ahora?: decierto palabra ella (SOLA
30 QUE HABLE.) Y bolvioſe de cerca él à eſcuentra
otro, y dixo, como la palabra la eſta: y reſpondie-
ronle el pueblo palabra, como la palabra la primera.
31 Y fueron oìdas las palabras que habló David: y de-
32 nunciáron delante Saul y tomólo. Y dixo David à
Saul, no cayga coraçon de hombre por él: tu ſier-
vo andará, y peleará con el Peliſteo el eſte. Y dixo
33 Saul à David, no podrás para andar al Peliſteo el eſte
para pelear con él: que moço tu, y él, varon
III 34 de peleâ de ſus mocedades. * Y dixo David à
Saul, paſtor era tu ſiervo de ſu padre en las
ovejas: y venia el leon con el oſſo, y lleva-
35 va cordero del rebaño. Y ſalia tras él y he-
rialo y eſcapava de ſu boca: y levantávaſe con-
tra mi y travava por ſu barva, y herialo y ma-
36 tavalo. Tambien al leon, tambien al oſſo, hiriò

ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי
הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו-לכם איש וירד
9 אלי: אם-יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם
לעבדים ואם-אני אוכל-לו והכתיו והייתם לנו
י לעבדים ועבדתם אתנו: ויאמר הפלשתי אני חרפתי
את-מערכות ישראל היום הזה תנו-לי איש ונלחמה
11 יחד: וישמע שאול וכל-ישראל את-דברי הפלשתי
האלה ויחתו ויראו מאד:
12 ודוד בן-איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה
ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן
13 בא באנשים: וילכו שלשת בני-ישי הגדלים הלכו
אחרי-שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו
במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי
14 שמה: ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי
טו שאול: ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את-צאן
16 אביו בית-לחם: ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב
17 ארבעים יום: ויאמר ישי לדוד בנו קח-נא לאחיך
איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה
18 לאחיך: ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר
האלף ואת-אחיך תפקד לשלום ואת-ערבתם תקח:
19 ושאול והמה וכל-איש ישראל בעמק האלה נלחמים
עם-פלשתים:
כ וישכם דוד בבקר ויטש את-הצאן על-שמר וישא
וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל-
21 המערכה והרעו במלחמה: ותערך ישראל ופלשתים
22 מערכה לקראת מערכה: ויטש דוד את-הכלים
מעליו על-יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל
23 לאחיו לשלום: והוא מדבר עמם והנה איש הבנים
עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים ממערכות קרי
24 וידבר כדברים האלה וישמע דוד: וכל איש ישראל
כה בראותם את-האיש וינסו מפניו ויראו מאד: ויאמר
ר׳ דגושה איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את-
ישראל עלה והיה האיש אשר-יכנו יעשרנו המלך
עשר גדול ואת-בתו יתן-לו ואת בית אביו יעשה חפשי
בישראל:
26 ויאמר דוד אל-האנשים העמדים עמו לאמר מה-
יעשה לאיש אשר יכה את-הפלשתי הלז והסיר
חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף
27 מערכות אלהים חיים: ויאמר לו העם כדבר הזה
28 לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: וישמע אליאב
אחיו הגדול בדברו אל-האנשים ויחר-אף אליאב
בדוד ויאמר למה-זה ירדת ועל-מי נטשת מעט הצאן
ההנה במדבר אני ידעתי את-זדנך ואת רע לבבך כי
29 למען ראות המלחמה ירדת: ויאמר דוד מה עשיתי
ל עתה הלוא דבר הוא: ויסב מאצלו אל-מול אחר
ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון:
31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני-שאול
32 ויקחהו: ויאמר דוד אל-שאול אל-יפל לב-אדם עליו
33 עבדך ילך ונלחם עם-הפלשתי הזה: ויאמר שאול
אל-דוד לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה
להלחם עמו כי-נער אתה והוא איש מלחמה
מנעריו: ליום ג
34 ויאמר דוד אל-שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן שה קרי
לה ובא הארי ואת-הדוב ונשא זה מהעדר: ויצאתי
אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
36 בזקנו והכתיו והמיתיו: גם את-הארי גם-הדוב הכה

עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף
37 מערכת אלהים חיים׃ ויאמר דוד יהוה
אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד
הפלשתי הזה ס ויאמר שאול אל־דוד לך
38 ויהוה יהיה עמך׃ וילבש שאול את־דוד מדיו ונתן (פסקא באמצע פסוק)
39 קובע נחשת על־ראשו וילבש אתו שריון׃ ויחגר
דוד את־חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא־נסה
ויאמר דוד אל־שאול לא־אוכל ללכת באלה כי לא
מ נסיתי ויסרם דוד מעליו׃ ויקח מקלו בידו ויבחר־לו
חמשה חלקי אבנים מן־הנחל וישם אתם בכלי
הרעים אשר־לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל־
41 הפלשתי׃ וילך הפלשתי הלך וקרב אל־דוד והאיש
42 נשא הצנה לפניו׃ ויבט הפלשתי ויראה את־דוד
43 ויבזהו כי־היה נער ואדמני עם־יפה מראה׃ ויאמר
הפלשתי אל־דוד הכלב אנכי כי־אתה בא־אלי
44 במקלות ויקלל הפלשתי את־דוד באלהיו׃ ויאמר
הפלשתי אל־דוד לכה אלי ואתנה את־בשרך לעוף
מה השמים ולבהמת השדה׃ ויאמר דוד אל־
הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי
בא־אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל
46 אשר חרפת׃ היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך
והסרתי את־ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים
היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל־הארץ
47 כי יש אלהים לישראל׃ וידעו כל־הקהל הזה כי־לא
בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן
48 אתכם בידנו׃ והיה כי־קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת
דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי׃
49 וישלח דוד את־ידו אל־הכלי ויקח משם אבן ויקלע
ויך את־הפלשתי אל־מצחו ותטבע האבן במצחו
נ ויפל על־פניו ארצה׃ ויחזק דוד מן־הפלשתי בקלע
ובאבן ויך את־הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד־דוד׃
51 וירץ דוד ויעמד אל־הפלשתי ויקח את־חרבו וישלפה
מתערה וימתתהו ויכרת־בה את־ראשו ויראו
52 הפלשתים כי־מת גבורם וינסו׃ ויקמו אנשי ישראל
ויהודה וירעו וירדפו את־הפלשתים עד־בואך גיא ועד
שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד
53 גת ועד־עקרון׃ וישבו בני ישראל מדלק אחרי
54 פלשתים וישסו את־מחניהם׃ ויקח דוד את־ראש
הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת־כליו שם באהלו׃
נה וכראות שאול את־דוד יצא לקראת
הפלשתי אמר אל־אבנר שר הצבא בן־מי־זה הנער
56 אבנר ויאמר אבנר חי־נפשך המלך אם־ידעתי׃ ויאמר
המלך שאל אתה בן־מי־זה העלם׃
57 וכשוב דוד מהכות את־הפלשתי ויקח אתו
58 אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו׃ ויאמר
אליו שאול בן־מי אתה הנער ויאמר דוד בן־עבדך ישי
א יח בית הלחמי׃ ויהי ככלתו לדבר אל־שאול ונפש
יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו׃
2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו׃
3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו׃
4 ויתפשט יהונתן את־המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד
ה ומדיו ועד־חרבו ועד־קשתו ועד־חגרו׃ ויצא דוד
בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על
אנשי המלחמה וייטב בעיני כל־העם וגם בעיני עבדי
6 שאול׃ ויהי בבואם בשוב דוד מהכות
את־הפלשתי ותצאנה הנשים מכל־ערי ישראל
לשיר

tu ſiervo: y ſerá el Peliſteo, el incircunciſo el eſte, como uno dellos; que repudió ordenanças de Dios vivo.
Y dixo David, .A. que me eſcapó de mano del leon, y 37
de mano del oſſo, él me eſcapará de mano del Peliſteo el
eſte: y dixo Saul à David, anda; y .A. ſea contigo. Y 38
viſtiò Saul à David ſus paños, y diò capacete de arambre ſobre ſu cabeça: y viſtiò à él de malla. Y ciñò David 39
à ſu eſpada ſobre ſus paños, y envoluntó para andar que
no era experimentado, y dixo David à Saul no puedo para andar con eſtos, que no fuy experimentado: y tirólas
David de ſobre ſi. Y tomó ſu palo en ſu mano y eſcogio à él cinco piedras liſas del arroyo, y puſo à ellas en 40
atuendo de los paſtores que à él, y en el çurron, y ſu
honda en ſu mano: y llegoſe al Peliſteo. Y anduvo el 41
Peliſteo andán y llegán à David: y el varon lleván el pavez delante él. Y catò el Peliſteo y vido à David y 42
menoſpreciólo: que era moço, y vermejo, y hermoſo
de viſta. Y dixo el Peliſteo à David, ſi perro yo que tu 43
vinien à mi con palos?: y maldixo el Peliſteo à David
por ſus dioſes. Y dixo el Peliſteo à David: anda à mì, y 44
darè à tu carne à ave de los cielos y à quatropêa del campo. Y dixo David al Peliſteo: tu vinién à mi con eſpada y con lança y con eſcudo: y yo vinién à ti en nombre de .A. Zebaot Dios de ordenanças de Iſraél, que re- 45
pudiaſte. El dia el eſte te entregará .A. en mi mano y
herirtehe y tiraré à tu cabeça de ſobre ti; y daré cuerpo 46
de real de Peliſtim el dia el eſte, à ave de los cielos, y a-
nimal de la tierra: y ſabrán toda la tierra que ay Dios à Iſraél. Y ſabrán toda la compaña la eſta, que no con eſpada y con lança ſalva .A.: que à .A. la peléa; y dará à 47
vós en nueſtra mano. Y fue como ſe levantó el Peliſteo 48
y anduvo y llegoſe à encuentro de David: y apreſſuró
David y corrió à la ordenança à encuentro del Peliſteo.
Y tendiò David a ſu mano al atuendo, y tomó de alli 49
piedra y arrojó: y hiriò al Peliſteo ſobre ſu frente, y
hundioſe la piedra en ſu frente y cayó ſobre ſus faces à
tierra. Y esforçóſe David mas que el Peliſteo con la 50
honda y con la piedra, y hirió al Peliſteo y matólo: y
eſpada no en mano de David. Y corrió David y paroſe 51
ſobre el Peliſteo, y tomó à ſu eſpada y deſenvaynóla
de ſu bayna, y matólo, y cortò con ella à ſu cabeça: y vieron los Peliſteos que murió ſu valenton, y huyeron. Y levantáronſe varones de 52
Iſraél y Jehudá y aubláron, y perſiguieron à los
Peliſteos haſta entrada del valle; y haſta puertas de Ekrón: y cayeron matados de Peliſtim
en carrera de Saaráim, y haſta Gat, y haſta Hekrón. Y tornáron hijos de Iſraél de perſeguir 53
tras Peliſtim: y reholláron à ſus reales. Y 54
tomò David à cabeça del Peliſteo y truxola à
Jeruſalaim: y à ſus armas puſo en ſu tienda. Y 55
como ver Saul à David ſalièn à encuentro del
Peliſteo; dixo à Abner mayoral del fonſado; hijo de
quien eſte el moço, Abner?: y dixo Abner vive tu
alma el Rey ſi ſé. Y dixo el Rey: demanda tu, hi- 56
jo de quien eſte el moço. Y como tornarſſe David 57
de herir a el Peliſteo, y tomòlo Abner, y truxolo delante Saul: y cabeça del Peliſteo en ſu mano. Y dixo 58
à él Saul, hijo de quien tu el moço?: y dixo David
hijo de tu ſiervo Iſay Bet-alahmi.

CAP. 18.

Y Fue como ſu atemar de hablar à Saul; y al- 1 IV
ma de Jeonatan fue ligado con alma de David; y amòlo Jeonatan como ſu alma. Y 2
tomólo Saul en el dia el eſſe: y no lo dexò para tornar à caſa de ſu padre. Y tajò Jeonatan y David 3
firmamento: por ſu amar à él como ſu alma. Y deſnu- 4
doſe Jeonatan del manto que ſobre él, y diólo à David: y ſus paños, y haſta ſu eſpada, y haſta ſu arco
y haſta ſu cinto. Y ſalió David, en todo lo que 5
le embiava Saul proſperava; y puſolo Saul ſobre
varones de la peléa: y plugó en ojos de todo el
pueblo, y tambien en ojos de ſiervos de Saul. Y fue 6
en ſu venir, en tornarſe David de herir al Peliſteo,
y ſalieron las mugeres de todas ciudades de Iſraél
can-

cantando, y las danças, à eſcuentra de Saul el Rey:
7 con adufles, con alegria y con ſonajas. Y cantavan
las mugeres las baylantes y dezian; hirió Saul en ſus
8 miles, y David en ſus millarias. Y ereció à Saul mu-
cho, y peſó en ſus ojos la coſa la eſta; y dixo, die-
ron à David millarias, y à mi dieron los miles: y
9 (QUE) mas à él ſalvo el reyno?. Y fue Saul odián à
10 David: del dia el eſſe y à delante. Y fue del dia ſi-
guiente y proſperó eſpirito de Dios malo ſobre Saul,
y prophetizava entre la caſa, y David tañièn con ſu
mano como dia en dia: y la lança en mano de Saul.
11 Y echó Saul à la lança, y dixo herirè en David y en
la pared: y bolvioſe David de delante él dos vezes.
12 Y temiò Saul delante David: que era .A. con él; y
13 de con Saul ſe tiró. Y apartólo Saul de con él; y
puſolo à él mayoral de mil: y ſalia y entrava delante
14 el pueblo. Y fue David en todas ſus carreras proſpe-
15 rán: y .A. con él. Y vido Saul que él proſperán
16 mucho: y temiò delante él. Y todo Iſraél y Jeudá
17 amán à David: que él ſalièn y entrán delante ellos. Y
dixo Saul à David, he mi hija la grande Merab, a ella
daré à ti por muger; mas ſé à mi por hombre de fon-
ſado, y peleâ peleas de .A.: y Saul dixo no ſêa mi
18 mano en él, y ſêa en él mano de Peliſtim. Y dixo
David à Saul quien yo? y quien mis vidas, linage
19 de mi padre en Iſraél: que ſêa yerno al Rey. Y fue
en hora de dar à Merab hija de Saul à David: y ella
20 fue dada à Adriel el Meholati por muger. Y amó
Migál hija de Saul à David: y denunciáron à Saul,
21 y plugó la coſa en ſus ojos. Y dixo Saul darlaè à él
y ſerá à él por tropieço, y ſêa en él mano de Peliſ-
tim: y dixo Saul à David con (una de) dos conſog-
22 rarás comigo oy. Y encomendó Saul à ſus ſiervos,
hablad con David en ſecreto por dezir; he envolun-
ta en ti el Rey, y todos ſus ſiervos te amáron: y
23 ahora conſuegra con el Rey. Y habláron ſiervos de
Saul en orejas de David à las palabras las eſtas: y
dixo David, ſi ligero en vueſtros ojos conſograr con
24 el Rey; y yo varon pobre y deſpreciado?. Y denun-
ciáron ſiervos de Saul à él por dezir: como las palab-
25 ras las eſtas hablo David. Y dixo Saul, aſſi direys
à David, no voluntad del Rey en dote, ſalvo en cien
prepucios de Peliſteos, para vengarſe en enemigos del
Rey: y Saul penſava para hazer caer à David en ma-
26 no de Peliſtim. Y denunciáron ſus ſiervos à David
à las palabras las eſtas, y plugò la coſa en ojos de
David, para conſograr con el Rey: y no ſe cumpli-
27 eron los dias. Y levantoſe David y anduvo él y ſus
varones y hirió en Peliſtim dozientos varones, y tru-
xo David à ſus prepucios, y preſentáronlos al Rey
para conſograr con el Rey: y diò à él Saul à Migal
28 ſu hija por muger. Y vido Saul y conociò que .A.
29 con David: y Migál hija de Saul lo amava. Y aña-
diò Saul para temer delante David mas: y fue Saul
30 odian à David todos los dias. Y ſalieron mayorales
de Peliſtim: y fue de tiempo de ſu ſalir proſperava
David mas que todos ſiervos de Saul; y fue preciado
ſu nombre mucho.

CAP. 19.

V 1 Y Habló Saul, à Jonatan ſu hijo y à todos ſus ſier-
vos; para matar à David: y Jonatan hijo de Saul
2 envoluntán en David mucho. Y denunciò Jonatan
à David por dezir, buſca Saul mi padre para matarte:
y ahora guardate ruego por la mañana, y eſtarás en en-
3 cubierto, y eſconderteás. Y yo ſaldrè y eſtarè junto de
mi padre en el campo que tu alli; y yo hablarè por ti à
4 mi padre: y verè que? y denunciaré à ti. Y hablò Jeo-
natan por David bien à Saul ſu padre: y dixo à él, no
pèque el Rey en ſu ſiervo en David, que no pecò à ti,
5 y que ſus hechos buenos à ti mucho. Y puſo à ſu al-
ma en ſu palma, y hirió al Peliſteo y hizo .A. ſalva-
cion grande à todo Iſraél, viſte y alegraſtete: y por
que pecarás en ſangre inocente, para matar à Da-
6 vid de balde?. Y oyò Saul en voz de Jeonatan:
7 y jurò Saul, vivo .A. ſi ſerá matado. Y llamò

לשיר קרי לָשׁוֹר וְהַמְּחֹלוֹת לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ בְּתֻפִּים
7 בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלִשִׁים׃ וַתַּעֲנֶינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת
באלפיו קרי 8 וַתֹּאמַרְןָ הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו׃ וַיִּחַר
לְשָׁאוּל מְאֹד וַיֵּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתְנוּ לְדָוִד
9 רְבָבוֹת וְלִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אַךְ הַמְּלוּכָה׃ וַיְהִי
עוין קרי שָׁאוּל עָוֹן אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה׃
י וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים ׀ רָעָה ׀
אֶל־שָׁאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד מְנַגֵּן בְּיָדוֹ כְּיוֹם ׀
11 בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שָׁאוּל׃ וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית
וַיֹּאמֶר אַכֶּה בְדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב דָּוִד מִפָּנָיו פַּעֲמָיִם׃
12 וַיִּרָא שָׁאוּל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וּמֵעִם שָׁאוּל
13 סָר׃ וַיְסִרֵהוּ שָׁאוּל מֵעִמּוֹ וַיְשִׂמֵהוּ לוֹ שַׂר־אָלֶף וַיֵּצֵא
14 וַיָּבֹא לִפְנֵי הָעָם׃ וַיְהִי דָוִד לְכָל־
דרכיו קרי טו דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיהוָה עִמּוֹ׃ וַיַּרְא שָׁאוּל אֲשֶׁר־הוּא
16 מַשְׂכִּיל מְאֹד וַיָּגָר מִפָּנָיו׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה אֹהֵב
אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וָבָא לִפְנֵיהֶם׃
17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בִתִּי הַגְּדוֹלָה מֵרַב אֹתָהּ
אֶתֶּן־לְךָ לְאִשָּׁה אַךְ הֱיֵה־לִּי לְבֶן־חַיִל וְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹת
יְהוָה וְשָׁאוּל אָמַר אַל־תְּהִי יָדִי בּוֹ וּתְהִי־בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים׃
18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל מִי אָנֹכִי וּמִי חַיַּי מִשְׁפַּחַת אָבִי
19 בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֶהְיֶה חָתָן לַמֶּלֶךְ׃ וַיְהִי בְּעֵת תֵּת אֶת־
מֵרַב בַּת־שָׁאוּל לְדָוִד וְהִיא נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחֹלָתִי
כ לְאִשָּׁה׃ וַתֶּאֱהַב מִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוִד וַיַּגִּדוּ
21 לְשָׁאוּל וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶתְּנֶנָּה לּוֹ
וּתְהִי־לוֹ לְמוֹקֵשׁ וּתְהִי־בוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
22 אֶל־דָּוִד בִּשְׁתַּיִם תִּתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם׃ וַיְצַו שָׁאוּל אֶת־
עבדיו קרי עֲבָדָו דַּבְּרוּ אֶל־דָּוִד בַּלָּט לֵאמֹר הִנֵּה חָפֵץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ
23 וְכָל־עֲבָדָיו אֲהֵבוּךָ וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבְּרוּ
עַבְדֵי שָׁאוּל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד
הַנְקַלָּה בְעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְאָנֹכִי אִישׁ־רָשׁ
24 וְנִקְלֶה׃ וַיַּגִּדוּ עַבְדֵי שָׁאוּל לוֹ לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כה דִּבֶּר דָּוִד׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־תֹאמְרוּ
לְדָוִד אֵין־חֵפֶץ לַמֶּלֶךְ בְּמֹהַר כִּי בְּמֵאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים
לְהִנָּקֵם בְּאֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ וְשָׁאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד
26 בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּגִּדוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּשַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא מָלְאוּ
27 הַיָּמִים׃ וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ ׀ הוּא וַאֲנָשָׁיו וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים
מָאתַיִם אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת־עָרְלֹתֵיהֶם וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ
לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וַיִּתֶּן־לוֹ שָׁאוּל אֶת־מִיכַל בִּתּוֹ לְאִשָּׁה׃
28 וַיַּרְא שָׁאוּל וַיֵּדַע כִּי יְהוָה עִם־דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל
29 אֲהֵבַתְהוּ׃ וַיֹּאסֶף שָׁאוּל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַיְהִי שָׁאוּל
אֹיֵב אֶת־דָּוִד כָּל־הַיָּמִים׃
ל וַיֵּצְאוּ שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִי ׀ מִדֵּי צֵאתָם שָׂכַל דָּוִד מִכֹּל
ליום ה יט א עַבְדֵי שָׁאוּל וַיִּיקַר שְׁמוֹ מְאֹד׃ וַיְדַבֵּר שָׁאוּל אֶל־
יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו לְהָמִית אֶת־דָּוִד וִיהוֹנָתָן בֶּן־
2 שָׁאוּל חָפֵץ בְּדָוִד מְאֹד׃ וַיַּגֵּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר
מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל אָבִי לַהֲמִיתֶךָ וְעַתָּה הִשָּׁמֶר־נָא בַבֹּקֶר
3 וְיָשַׁבְתָּ בַסֵּתֶר וְנַחְבֵּאתָ׃ וַאֲנִי אֵצֵא וְעָמַדְתִּי לְיַד־אָבִי
בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם וַאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל־אָבִי וְרָאִיתִי
4 מָה וְהִגַּדְתִּי לָךְ׃ וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדָוִד
טוֹב אֶל־שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־יֶחֱטָא הַמֶּלֶךְ
בְּעַבְדּוֹ בְדָוִד כִּי לוֹא חָטָא לָךְ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב־לְךָ מְאֹד׃
ה וַיָּשֶׂם אֶת־נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעַשׂ יְהוָה
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאִיתָ וַתִּשְׂמָח וְלָמָּה
6 תֶחֱטָא בְּדָם נָקִי לְהָמִית אֶת־דָּוִד חִנָּם׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל
7 בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשָּׁבַע שָׁאוּל חַי־יְהוָה אִם־יוּמָת׃ וַיִּקְרָא

יהונתן לדוד ויגד־לו יהונתן את־כל־הדברים האלה
ויבא יהונתן את־דוד אל־שאול ויהי לפניו כאתמול
שלשום׃ ותוסף המלחמה להיות 8
ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו
מפניו׃ ותהי רוח יהוה ׀ רעה אל־שאול והוא בביתו 9
יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד׃ ויבקש שאול 10
להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך
את־החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא׃
11 וישלח שאול מלאכים אל־בית
דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו
לאמר אם־אינך ממלט את־נפשך הלילה מחר אתה
מומת׃ ותרד מיכל את־דוד בעד החלון וילך ויברח 12
וימלט׃ ותקח מיכל את־התרפים ותשם אל־המטה 13
ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד׃
וישלח שאול מלאכים לקחת את־דוד ותאמר חלה 14
הוא׃ וישלח שאול את־המלאכים לראות את־דוד 15
לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו׃ ויבאו 16
המלאכים והנה התרפים אל־המטה וכביר העזים
מראשתיו׃ ויאמר שאול אל־מיכל למה ככה רמיתני 17
ותשלחי את־איבי וימלט ותאמר מיכל אל־שאול
הוא־אמר אלי שלחני למה אמיתך׃ ודוד ברח וימלט 18
ויבא אל־שמואל הרמתה ויגד־לו את כל־אשר
עשה־לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנוית׃ בניות קרי
ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנוית ברמה׃ וישלח 19 20 בניות קרי
שאול מלאכים לקחת את־דוד וירא את־להקת
הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על־
מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם־המה׃ ויגדו 21
לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם־המה
ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם־
המה׃ וילך גם־הוא הרמתה ויבא עד־בור 22
הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד בניות קרי
ויאמר הנה בנוית ברמה׃ וילך שם אל־נוית 23 נויות קרי
ברמה ותהי עליו גם־הוא רוח אלהים וילך הלוך בניות קרי
ויתנבא עד־באו בנוית ברמה׃ ויפשט גם־הוא 24
בגדיו ויתנבא גם־הוא לפני שמואל ויפל ערם כל־
היום ההוא וכל־הלילה על־כן יאמרו הגם שאול
בנביאים׃ ויברח דוד מנוית ברמה מניות קרי
ויבא ויאמר ׀ לפני יהונתן מה עשיתי מה־עוני ומה־ א כ
חטאתי לפני אביך כי מבקש את־נפשי׃ ויאמר לו 2
חלילה לא תמות הנה לו־עשה אבי דבר גדול או לא עשה קרי
דבר קטן ולא יגלה את־אזני ומדוע יסתיר אבי ממני
את־הדבר הזה אין זאת׃ וישבע עוד דוד ויאמר ידע 3
ידע אביך כי־מצאתי חן בעיניך ויאמר אל־ידע־זאת
יהונתן פן־יעצב ואולם חי־יהוה וחי נפשך כי כפשע
ביני ובין המות׃ ויאמר יהונתן אל־דוד מה־תאמר 4
נפשך ואעשה־לך׃ ויאמר דוד אל־יהונתן הנה־חדש 5
מחר ואנכי ישב־אשב עם־המלך לאכול ושלחתני
ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית׃ אם־פקד 6
יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ
בית־לחם עירו כי זבח הימים שם לכל־המשפחה׃
אם־כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם־חרה יחרה לו 7
דע כי־כלתה הרעה מעמו׃ ועשית חסד על־עבדך 8
כי בברית יהוה הבאת את־עבדך עמך ואם־יש־בי עון
המיתני אתה ועד־אביך למה־זה תביאני׃ ויאמר 9
יהונתן חלילה לך כי ׀ אם־ידע אדע כי־כלתה הרעה
מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך׃ ויאמר דוד 10
אל

Jeonatan à David, y denunciò à él Jeonatan à to-
das las palabras las eſtas: y truxo Jeonatan à David
à Saul, y fue delante él como ayer tercero dia. Y 8
añadiò la pelea par ſer: y ſalió David y peleò con los
Peliſteos y hirió en ellos herida grande, y huyeron
delante él. Y fue eſpirito de .A., malo ſobre Saul; 9
y él en ſu caſa eſtán, y ſu lança en ſu mano: y Da-
vid tañien con mano. Y buſcó Saul para herir con la
lança en David y en la pared; y apartóſe delante Saul 10
y hiriò con la lança en la pared; y David huyò y fue
eſcapado en la noche eſſa. Y embiò Saul menſa- 11
geros à caſa de David para guardarlo, y para matarlo
por la mañana: y denunciò à David Migál ſu muger
por dezir, ſi no tu eſcapán à tu alma eſta noche, ma-
ñana tu ſerás matado. Y hizo decender Migál à Da-
vid por la ventana: y anduvo y huyò y fue eſcapa- 12
do. Y tomò Migál à las imagenes y puſo ſobre el le-
cho, y al coxin del cabreño puſo à ſus cabeceras: y 13
cubriò con el paño. Y embiò Saul menſageros para 14
tomar à David: y dixo, enfermo él. Y embiò Saul 15
à los menſageros para ver à David, por dezir: hazed
ſubir à él en el lecho à mi para matarlo. Y vinieron 16
los menſageros y he las imagenes ſobre el lecho: y
coxin del cabreño à ſus cabeceras. Y dixo Saul à Mi 17
gal; por que aſſi me engañaſte, y embiaſte à mi ene-
migo, y fue eſcapado?: y dixo Migál à Saul, él dixo
à mi embiame, por que te mataré. Y David huyò y 18
fue eſcapado, y vino à Samuel à la Ramá, y denun-
ciò à él à todo lo que hizo à él Saul: y anduvo él y
Samuel; y eſtuvieron en Nayot. Y fue denunciado à
Saul por dezir: he David en Nayot en la Ramá. Y 19
embiò Saul menſageros para tomar à David, y vido 20
à compaña de los Prophetas prophetizantes, y Se-
muel eſtán prezidente ſobre ellos: y fue ſobre menſa-
geros de Saul eſpirito de Dios, y prophetizáron tam-
bien ellos. Y denunciáron à Saul y embiò menſage-
ros otros; y prophetizáron tambien ellos: y añadiò 21
Saul y embiò menſageros terceros, y prophetizáron
tambien ellos. Y anduvo tambien él à la Ramá y vino
haſta el pozo grande que en Segu; y demandò y dixo 22
adò aqui Semuel y David?: y dixo, he en Nayot en
la Ramá. Y anduvo alli à Nayot en la Ramá: y fue 23
ſobre él tambien él eſpirito de Dios y anduvo andando
y prophetizó, haſta ſu venir en Nayot en la Ramá.
Y deſnudoze tambien él ſus paños, y prophetizó 24
tambien él delante Semuel, y cayó deſnudo todo el
dia el eſſe, y toda la noche: por tanto dizen, ſi
tambien Saul en los Prophetas?.

CAP. 20.

Y Huyò David de Nayot en la Ramá: y vino y dixo 1
delante Jeonatan, que hize? que mi delito? y que
mi pecádo delante tu padre, que buſca à mi alma?.
Y dixo à él vedado, no morirás; he no hará mi padre 2
coſa grande o coſa pequeña y (que) no deſcubra à mi
oreja: y por que encubritá mi padre de mi a la coſa la eſta?
no (hara) eſto. Y juró mas David y dixo, ſabiendo ſu- 3
po tu padre que hallé gracia en tus ojos, y dirá no ſepa
eſto Jeonatan por que no ſe entriſteça: y decierto vivo
.A. y viva tu alma, que como (UN) páſſo entre mi y en-
tre la muerte. Y dixo Jeonatan à David: lo que dixere 4
tu alma y haré à ti. Y dixo David à Jeonatan he mes ma- 5
ñana, y yo aſſentando me aſſentava con el Rey para co-
mer: y embiarmeás y ſeré encubierto en el campo haſta
la tarde la tercera. Si membrando me membráre tu pad-
re: y dirás, demandar demandó de mi David para cor- 6
rer à Bet-Léhem ſu ciudad, que ſacrificio de los dias al-
li à todo el linage. Si aſſi dixere, bien, paz à tu ſiervo: y 7
ſi ereciendo ereciere à él, ſabe que es cumplida la malicia
de con él. Y harás merced con tu ſiervo, que en 8
aliança de .A. truxiſte à tu ſiervo contigo: y ſi ay en
mi delito mátame tu; y haſta tu padre para que eſte
me traerás?. Y dixo Jeonatan, vedado à ti: 9
que ſi conocer conoſciera, que es cumplida la
malicia de con mi padre para venir contra
ti, y no à ella denunciará à ti?. Y dixo David 10
à

a Jeonatan quien denunciará à mi?: o quando te reſ-
pondiere tu padre aſperamente?. Y dixo Jeonatan
11 à David; anda y ſalgamos al campo: y ſalieron
12 ambos ellos al campo. Y dixo Jeonatan à David,
(por) .A. Dios de Iſraél que peſquirirè à mi padre
como (eſta) hora mañana la tercera; y he (ſi) bueno
con David: y no entonces embiaré à ti, (SALVO YO
13 IRE) y deſcubriré à tu oreja. Aſſi haga .A. à Jeona-
tan y aſſi añada, que ſi pareciere bien à mi padre
al mal ſobre ti, y deſcubrirè à tu oreja y embiarteè
y andarás à paz: y ſerá .A. contigo como fue con
14 mi padre. Y no (RECELO) mientras que yo vivo:
que no hagas comigo merced de .A. y no muera.
15 Y (AUN DESPUES DE MUERTO) no tajes à tu merced
de con mi caſa haſta ſiempre; y no en tajar .A. à
enemigos de David cada uno de ſobre faces de la
16 tierra. Y tajó firmamento Jeonatan con caſa de Da-
vid: y (LE DIXO) buſque .A. de mano de enemigos
17 de David. Y añadiò Jeonatan para conjurar à Da-
vid por ſu amar à él: que amor de ſu alma lo ama-
VI 18 va. * Y dixo à él Jeonatan, mañana mes: y ſerás
AFT. 19 membrado que ſerá falto tu aſſiento. Y al tercero
DE (dia) decénderás mucho, y vendrás al lugar que
SABAT fuiſte encubierto alli en dia de la obra: y eſtarás cer-
VIS- 20 ca la piedra la encaminadera. Y yo tres las ſaetas à
PERA 21 ſu lado echarè: para ambiar à mi al hito. Y he
DE ROS- embiarè a el moço, anda halla à las ſaetas: ſi dizien-
HODES. do dixere al moço, he las ſaetas de ti y acá, toma-
las y viene, que paz à ti, y no coſa, vivo .A..
22 Y ſi aſſi dixere al moço, he las ſaetas de ti y ade-
23 lante: anda que te embiò .A.. Y la palabra que
hablamos yo y tu: he .A. entre mi y entre ti haſta
24 ſiempre. Y encubrioſe David en el campo; y fue
el mes y aſſentóſe el Rey cerca el pan para comer.
25 Y aſſentóſe el Rey ſobre ſu aſſiento, como vez en
vez à aſſiento de la pared; y levantoſe Jeonatan y
aſſentóſe Abner de lado de Saul: y fue falto lugar
26 de David. Y no hablò Saul algo en el dia el eſſe:
que dixo acontecimiento él, no limpio él, por que
27 no limpio. Y fue de mañana del mes, la ſegunda,
y fue menguado lugar de David: y dixo Saul à Jeo-
natan ſu hijo, por que no vino hijo de Iſay, tam-
28 bien ayer tambien oy al pan?. Y reſpondiò Jeo-
natan à Saul: demandar demandò David de comi-
29 go haſta Bet-Lehem. Y dixo embiame ahora que
ſacrificio de linage à nós en la ciudad, y él enco-
mendó à mi, mi hermano, y ahora ſi hallè gracia
en tus ojos; ſerè eſcapado ahora, y verè à mis her-
30 manos: por tanto no vino à meſa del Rey. Y ere-
ciò furor de Saul en Jeonatan y dixo à él, hijo de
la atorcedora del rebello: decierto ſé que eſcogien
tu à hijo de Iſay para tu regiſto, y para regiſto de
31 verguença de tu madre. Que todos los dias que
hijo de Iſay vivo ſobre la tierra, no te compon-
drás tu, ni tu reyno: y ahora embia y toma à él
VII 32 à mi; que merecedor de muerte él. * Y reſpon-
diò Jeonatan à Saul ſu padre: y dixo à él, por que
33 ſerá muerto que hizo?. Y echó Saul à la lança ſobre
él, para herirlo: y ſupo Jeonatan que cumplida ella
34 de con ſu padre para matar à David. Y levantóſe Jeo-
natan de con la meſa, con ira de furor: y no comiò
en dia del mes el ſegundo pan; que ſe atriſtó por
35 David, que lo avergonçó ſu padre. Y fue por la ma-
ñana, y ſaliò Jeonatan al campo al plazo de David:
36 y moço pequeño con él. Y dixo à ſu moço, core hal-
la ahora à las ſaetas que yo echán: el moço corriò y
37 él echò la ſaeta para hazerlo paſſar. Y vino el moço
haſta lugar de la ſaeta que echó Jeonatan: y llamò Jeo-
natan tras el moçó y dixo, decierto la ſaeta de ti y
38 adelante. Y llamò Jeonatan empues el moço, preſto
apreſſura no te detardes: y cogió moço de Jeona-
39 tan à las ſaetas, y vino à ſu ſeñor. Y el moço no ſupo,
40 algo: ſolo Jeonatan y David ſupieron a la coſa. Y diò
Jeonatan à ſus armas al moço que à él: y dixo à él,
anda trâe à la ciudad. El moço entrán y David ſe
41 levantò de lado del Meridion, y echoſe à ſus faces

אל־יהונתן מי יגיד לי או מה־יענך אביך קשה׃
11 ויאמר יהונתן אל־דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם
12 השדה׃ ויאמר יהונתן אל־דוד יהוה
אלהי ישראל כי־אחקר את־אבי כעת ׀ מחר
השלשית והנה־טוב אל־דוד ולא־אז אשלח אליך
13 וגליתי את־אזנך׃ כה־יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף
כי־ייטב אל־אבי את־הרעה עליך וגליתי את־אזנך
ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה
14 עם־אבי׃ ולא אם־עודני חי ולא־תעשה עמדי חסד
טו יהוה ולא אמות׃ ולא־תכרית את־חסדך מעם ביתי
עד־עולם ולא בהכרת יהוה את־איבי דוד איש מעל
16 פני האדמה׃ ויכרת יהונתן עם־בית דוד ובקש יהוה
17 מיד איבי דוד׃ ויוסף יהונתן להשביע את־דוד באהבתו
אתו כי־אהבת נפשו אהבו׃
18 ויאמר־לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך׃ הפטרה לשבת ערב ר״ח
19 ושלשת תרד מאד ובאת אל־המקום אשר־נסתרת
כ שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל׃ ואני
21 שלשת החצים צדה אורה לשלח־לי למטרה׃ והנה
אשלח את־הנער לך מצא את־החצים אם־אמר אמר
לנער הנה החצים ׀ ממך והנה קחנו ובאה כי־שלום
22 לך ואין דבר חי־יהוה׃ ואם־כה אמר לעלם הנה
23 החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה׃ והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד־עולם׃
24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב
המלך על־הלחם לאכול׃ וישב המלך על־מושבו
כפעם ׀ בפעם אל־מושב הקיר ויקם יהונתן וישב
26 אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד׃ ולא־דבר שאול
מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי־לא טהור׃
27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר
שאול אל־יהונתן בנו מדוע לא־בא בן־ישי גם־תמול
28 גם־היום אל־הלחם׃ ויען יהונתן את־שאול נשאל
29 נשאל דוד מעמדי עד־בית לחם׃ ויאמר שלחני נא כי
זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה־לי אחי ועתה אם־
מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את־אחי על־כן
ל לא־בא אל־שלחן המלך׃ ויחר־אף
שאול ביהונתן ויאמר לו בן־נעות המרדות הלוא
ידעתי כי־בחר אתה לבן־ישי לבשתך ולבשת ערות
31 אמך׃ כי כל־הימים אשר בן־ישי חי על־האדמה לא
תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן־
32 מות הוא׃ ויען יהונתן את־שאול אביו
33 ויאמר אליו למה יומת מה עשה׃ ויטל שאול את־
החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי־כלה היא מעם
34 אביו להמית את־דוד׃ ויקם יהונתן מעם השלחן
בחרי־אף ולא־אכל ביום־החדש השני לחם כי נעצב
לה אל־דוד כי הכלמו אביו׃ ויהי בבקר
ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו׃
36 ויאמר לנערו רץ מצא־נא את־החצים אשר אנכי
37 מורה הנער רץ והוא־ירה החצי להעברו׃ ויבא
הנער עד־מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן
38 אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה׃ ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל־תעמד וילקט
39 נער יהונתן את־החצי ויבא אל־אדניו׃ והנער לא־ החצים קרי
מ ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את־הדבר׃ ויתן
יהונתן את־כליו אל־הנער אשר־לו ויאמר לו לך הביא
41 העיר׃ הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו
ארצה

ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו ׀ איש את־רעהו
ויבכו איש את־רעהו עד־דוד הגדיל : ויאמר יהונתן 42
לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה
לאמר יהוה יהיה ׀ ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד־
עולם : ע״ב לפ״י
ויקם וילך ויהונתן בא העיר : ויבא דוד נבה אל־ א כא
אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר 2
לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך : ויאמר דוד 3
לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל־
ידע מאומה את־הדבר אשר־אנכי שלחך ואשר
צויתך ואת־הנערים יודעתי אל־מקום פלני אלמני :
ועתה מה־יש תחת־ידך חמשה־לחם תנה בידי או 4
הנמצא : ויען הכהן את־דוד ויאמר אין־לחם חל ה
אל־תחת ידי כי־אם־לחם קדש יש אם־נשמרו
הנערים אך מאשה : ויען 6
דוד את־הכהן ויאמר לו כי אם־אשה עצרה
לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי־הנערים
קדש והוא דרך חל ואף כי־היום יקדש בכלי :
ויתן־לו הכהן קדש כי לא־היה שם לחם כי־אם־ 7
לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
הלקחו : ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא 8
נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר
לשאול : ויאמר דוד לאחימלך ואין יש־פה תחת־ידך 9
חנית או־חרב כי גם־חרבי וגם־כלי לא־לקחתי
בידי כי־היה דבר־המלך נחוץ :
ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי י
אשר־הכית ׀ בעמק האלה הנה־היא לוטה בשמלה
אחרי האפוד אם־אתה תקח־לך קח כי אין אחרת
זולתה בזה ° ויאמר דוד אין כמוה תנה פסקא באמצע פסוק
לי : ויקם דוד ויברח ביום־ההוא מפני 11
שאול ויבא אל־אכיש מלך גת : ויאמרו עבדי אכיש 12
אליו הלוא־זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו
במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו : באלפיו ברבבותיו
וישם דוד את־הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני 13
אכיש מלך־גת : וישנו את־טעמו בעיניהם ויתהלל 14
בידם ויתו על־דלתות השער ויורד רירו אל־זקנו :
ויאמר אכיש אל־עבדיו הנה תראו איש טו
משתגע למה תביאו אתו אלי : חסר משגעים אני 16
כי־הבאתם את־זה להשתגע עלי הזה יבוא אל־
ביתי :
וילך דוד משם וימלט אל־מערת עדלם וישמעו אחיו א כב
וכל־בית אביו וירדו אליו שמה : ויתקבצו אליו כל־ 2
איש מצוק וכל־איש אשר־לו נשא וכל־איש מר־נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : וילך 3
דוד משם מצפה מואב ויאמר ׀ אל־מלך מואב יצא־
נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה־יעשה־לי
אלהים : וינחם את־פני מלך מואב וישבו עמו כל־ימי 4
היות־דוד במצודה : ויאמר גד הנביא אל־דוד לא ה
תשב במצודה לך ובאת־לך ארץ יהודה וילך דוד
ויבא יער חרת : וישמע שאול כי נודע 6
דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת־
האשל ברמה וחניתו בידו וכל־עבדיו נצבים עליו :
ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו־נא בני ימיני 7
גם־לכלכם יתן בן־ישי שדות וכרמים לכלכם ישים
שרי אלפים ושרי מאות : כי קשרתם כלכם עלי ואין 8
גלה את־אזני בכרת־בני עם־בן־ישי ואין־חלה מכם
עלי

à tierra y encorvoſe tres vezes: y beſáron cada uno
à ſu compañero, y lloráron varon con ſu compañero,
haſta (que) David engrandeció. Y dixo Jeonatan à Da- 42
vid, anda à paz: que juramos ambos nós en nombre
de .A. por dezir, .A. ſea entre mi y entre ti, y entre HASTA
mi ſimiente y entre tu ſimiente haſta ſiempre. AQUY.

C A P. 21.

Y Levantoſe y anduvo: y Jeonatan entró à la ciu- 1 P. 12.
dad. Y vino David à Nob à Ahimélech el ſacer- 2
dote: y eſtremecioſe Ahimélech à encuentro de
David; y dixo à él, por que tu à tus ſolas, y varon no
contigo?. Y dixo David à Ahimélech el ſacerdote, 3
el Rey me encomendó coſa, y dixo à mi, varon no
ſepa algo de la coſa que yo te embián; y lo que te en-
comendé: y à los moços hize ſaber à tal lugar encu-
bierto. Y ahora ſi ay debaxo de tu mano, cinco pa- 4
nes, dá en mi mano: o lo hallado. Y reſpondió el ſa- 5
cerdote à David y dixo, no (ay) pan prophano deba-
xo de mi mano: que ſolo pan de ſantidad ay; ſi ſe
guardáron los moços ſolamente de muger. Y reſpon- 6
dió David al ſacerdote y dixo à él, aun que muger de-
tenida à nós como ayer tercero dia; en mi ſalìr, y fue-
ron atuendos de los moços ſantidad: y (aun que) el
camino prophano, y quanto mas que oy ſe ſantificará
en el atuendo. Y dió à él el ſacerdote ſantidad: que 7
no era alli pan, que ſalvo pan de las faces los aparta-
dos de delante .A.; para poner pan caliente en dia de
ſu ſer tomado. Y alli varon de ſiervos de Saul en el 8
dia el eſſe era detenido delante .A., y ſu nombre Doeg
el Adomì: mayor de los paſtores que à Saul. Y dixo 9
David à Ahimélech, y no ay aquí debaxo de tu ma-
no lança, o eſpada?: que tambien mi eſpada y tam-
bien mis armas no tomè en mi mano, que fue palabra
del Rey apreſſurada. Y dixo el ſacerdote, eſpada de 10
Goliat el Peliſteo que hiriſte en valle de la enzina, he
ella embuelta con la ſavana detras del eſpaldar, ſi
à ella tomares para ti, toma; que no otra ſalvo ella
aqui: y dixo David, no como ella, dála à mi. Y le- 11
vantoſe David y huyó en el dia el eſſe de delante Saul:
y vino à Achìs Rey de Gat. Y dixeron ſiervos de Ac- 12
hìs à él, decierto eſte David Rey de la tierra: decier-
to por eſte cantavan en las danças por dezir, hirió
Saul en ſus miles, y David en ſus millarias. Y puſo 13
David à las palabras las eſtas en ſu coraçon: y temiò
mucho delante Achìs Rey de Gat. Y demudò à ſu 14
palabra en ſus ojos, y enloquecioſe delante dellos: y
ſeñalava ſobre puertas del portal, y hazia decender
ſu bava à ſu barva. Y dixo Achìs à ſus ſiervos: he 15
vedes varon enloquecienſe por que truxiſtes à él à
mi?. (Si) falto de locos yo, que truxiſtes à eſte para 16
enloquecerſe ſobre mi?: ſi eſte vendrá à mi caſa?.

C A P. 22.

Y Anduvo David de alli y fue eſcapado à lapa de 1
Adulám: y oyeron ſus hermanos y toda caſa de
ſu padre, y decendieron à él alli. Y juntáronſe 2
á él todo varon de aprieto, y todo varon que à él adeu-
dán, y todo varon amargo de alma, y fue ſobre ellos
por ſeñor: y fueron con él como quatrocientos varo-
nes. Y anduvo David de alli (à) Mizpè Moab: y dixo 3
à Rey de Moab, ſalga ahora mi padre y mi madre con
vós haſta que ſepa que hará á mi Dios. Y guióles de- 4
lante Rey de Moab: y eſtuvieron con él todos dias de
ſer David en la fortaleza. Y dixo Gad el Propheta à 5
David, no eſtés en la fortaleza, anda y vendrás à
ti (à) tierra de Jehudá: y anduvo David y vino à
boſque de Háret. Y oyò Saul que ſe entendia 6
David y los varones que con él: y Saul eſtan en
la Guibá debaxo del arbol en la Ramá: y ſu lança
en ſu mano, y todos ſus ſiervos eſtantes cerca él. Y 7
dixo Saul à ſus ſiervos los eſtantes cerca él, oìd ahora
hijos de Binyamin: tambien à todos vós dará hijo de
Iſay campos y viñas, à todos vós pondrá, ſeñores de
milles, y ſeñores de cientos?. Que rebellaſtes todos 8
vós contra mi, y no deſcubrien à mi oreja en tajar
mi hijo, con hijo de Iſay, y no adolorián de vós
ſobre

ſobre mi, ni deſcubriên à mi oreja: que levantò mi
hijo à mi ſiervo contra mi por aſechádor como el dia
9 el eſte. Y reſpondiò Doeg el Adomì y él ſeñoreán
ſobre ſiervos de Saul, y dixo: vide à hijo de Iſay vi-
10 niên à Nob à Ahimélech hijo de Ahitub. Y deman-
dò à él en .A., y vianda diò à él: y à eſpada de Go-
11 liat el Peliſteo diò à él. Y embiò el a Rey llamar à
Ahimélech hijo de Ahitub el ſacerdote, y à toda ca-
ſa de ſu padre los ſacerdotes que en Nob: y vinie-
12 ron todos ellos al Rey. Y dixo Saul, oye ahora hijo
13 de Ahitub: y dixo, heme mi ſeñor. Y dixo à él
Saul por que rebellaſtes contra mi, tu, y hijo de
Iſay: en tu dar à él pan y eſpada, y demandar por
él en Dios, para levantarſe ſobre mi por acechador
14 como el dia el eſte?. Y reſpondiò Ahimélech al Rey
y dixo: y quien en todos tus ſiervos como David
fiel, y yerno del Rey y llegado à tu obediencia, y
15 honrado en tu caſa?. Si oy empecé para demandar
por él en Dios? vedado à mi: no ponga el Rey en
ſu ſiervo coſa, en toda caſa de mi padre, que no ſu-
16 po tu ſiervo en todo eſto; coſa pequeña, o grande. Y
dixo el Rey, morir morirás Ahimélech: tu, y toda
17 caſa de tu padre. Y dixo el Rey à los corredores los
eſtantes cerca él, arrodead y matad ſacerdotes de .A
que tambien ſu mano con David, y que ſupieron
que huyèn él, y no deſcubrieron à mi oreja: y no
quiſieron ſiervos del Rey para tender ſu mano.para en-
18 contrar en ſacerdotes de .A.. Y dixo el Rey à Doeg,
arrodea tu, y encuentra en los ſacerdotes: y arrodeò
Doeg el Adomì y encontrò él en los ſacerdotes, y
matò en el dia el eſſe ochenta y cinco varones llevan-
19 tes eſpaldar de lino. Y à Nob ciudad de los ſacerdo-
tes hiriò à hilo de eſpada, de varon y haſta muger,
de niño y haſta mamán: y buey, y aſno, y carnero,
20 à hilo de eſpada. Y fue eſcapado hijo uno de Ahi-
mélech hijo de Ahitub, y ſu nombre Ebyatar: y hu-
21 yó tras David. Y denunciò Ebyatar à David: que
22 matò Saul à ſacerdotes de .A.. Y dixo David a Eb-
yatar, ſupe en el dia el eſſe que alli Doeg el Ado-
mì, que denunciando denunciaría à Saul: yo cauſé
23 en toda alma de caſa de tu padre. Eſtá comigo, no
III temas; que el que buſcáre à mi alma, buſcará à tu
alma: que (en) guarda tu comigo.

CAP. 23.

II 1 Y Denunciáron á David por dezir: he Peliſteos
2 peleantes en Keilá, y ellos preantes a las eras. Y
demandò David en .A. por dezir, ſi andaré y
herirè en los Peliſteos los eſtos?: y dixo .A. à David,
3 anda y herirás en los Peliſteos y ſalvarás à Keilá. Y
dixeron varones de David à él, he nós aqui en Jeu-
dá temientes: y quanto mas ſi andamos à Keilá à or-
4 denanças de Peliſteos. Y añadiò mas David deman-
dar en .A., y reſpondiole .A.: y dixo, levantate de-
5 ciende à Keilá que yo dan à Peliſteos en tu mano. Y
anduvo David y ſus varones à Keilá, y peleò con Pe-
liſtim y guiò à ſus ganados, y hiriò en ellos herida
grande: y ſalvó David à moradores de Keilá. Y fue
6 en huìr Ebyatar hijo de Ahimélech à David à Keilá:
7 eſpaldar decendiò en ſu mano. Y fue denunciado à
Saul que vino David à Keilá: y dixo Saul entregò á
él Dios en mi mano, que fue encerrado para venir
8 en ciudad de puertas y cerradero. Y congregò Saul
á todo el pueblo á la peléa: para decender á Keilá,
9 para cercar á David y á ſus varones. Y ſupo David,
que ſobre él Saul penſán el mal: y dixo á Ebyatar el
10 ſacerdote llega el eſpaldar. Y dixo David; .A. Dios
de Iſraél oyendo oyò tu ſiervo, que buſcán Saul pa-
11 ra venir á Keilá: para dañar á la ciudad por mi. Si
me entregarán ſeñores de Keilá en ſu mano?; ſi de-
cendera Saul como oyò tu ſiervo? .A. Dios de Iſ-
raél denuncia ahora á tu ſiervo: y dixo .A., decen-
12 derá. Y dixo David ſi entregarán ſeñores de Kei-
lá á mi y á mis varones de mano en Saul?: y dixo
13 .A., entregarán. Y levantoſe David y ſus varones
como ſeys cientos varones, y ſalieron de Keilá,

עלי וגלה את־אזני כי הקים בני את־עבדי עלי לארב
9 כיום הזה: ויען דאג האדמי והוא
נצב על־עבדי־שאול ויאמר ראיתי את־בן־ישי בא נבה
י אל־אחימלך בן־אחטוב: וישאל־לו ביהוה וצידה
11 נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: וישלח
המלך לקרא את־אחימלך בן־אחיטוב הכהן ואת
כל־בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל־
12 המלך: ויאמר שאול שמע־נא בן־
13 אחיטוב ויאמר הנני אדני: ויאמר אלו שאול למה אליו קרי
קשרתם עלי אתה ובן־ישי בתתך לו לחם וחרב
ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה:
14 ויען אחימלך את־המלך ויאמר ומי
בכל־עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל־
טו משמעתך ונכבד בביתך: היום החלתי לשאול־לו
באלהים חלילה לי אל־ישם המלך בעבדו דבר בכל־ יה׳יר׳ו׳
בית אבי כי לא־ידע עבדך בכל־זאת דבר קטן או
16 גדול: ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל־
17 בית אביך: ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו
והמיתו׀ כהני יהוה כי גם־ידם עם־דוד וכי ידעו כי־
ברח הוא ולא גלו את־אזנו ולא־אבו עבדי המלך אזני קרי
18 לשלח את־ידם לפגע בכהני יהוה: ויאמר המלך
לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע לדואג קרי דואג קרי
הוא בכהנים וימת׀ ביום ההוא שמנים וחמשה איש
19 נשא אפוד בד: ואת נב עיר־הכהנים הכה לפי־חרב
מאיש ועד־אשה מעולל ועד־יונק ושור וחמור ושה
כ לפי־חרב: וימלט בן־אחד לאחימלך בן־אחטוב
21 ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: ויגד אביתר לדוד כי
22 הרג שאול את כהני יהוה: ויאמר דוד לאביתר ידעתי
ביום ההוא כי־שם דויג האדמי כי־הגד יגיד לשאול דואג קרי
23 אנכי סבתי בכל־נפש בית אביך: שבה אתי אל־תירא
כי אשר־יבקש את־נפשי יבקש את־נפשך כי־משמרת
ליום ב
כג א אתה עמדי: ויגדו לדוד לאמר הנה
פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את־הגרנות:
2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים
האלה ° ויאמר יהוה אל־דוד לך והכית פסקא באמצע פסוק
3 בפלשתים והושעת את־קעילה: ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי־נלך קעלה
4 אל־מערכות פלשתים: ויוסף עוד דוד
לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי־
ה אני נתן את־פלשתים בידך: וילך דוד ואנשו קעילה ואנשיו קרי
וילחם בפלשתים וינהג את־מקניהם ויך בהם מכה
6 גדולה ויושע דוד את ישבי קעלה: ויהי
בברח אביתר בן־אחימלך אל־דוד קעילה אפוד ירד
7 בידו: ויגד לשאול כי־בא דוד קעילה ויאמר שאול
נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים
8 ובריח: וישמע שאול את־כל־העם למלחמה לרדת
9 קעילה לצור אל־דוד ואל־אנשיו: וידע דוד כי עליו
שאול מחריש הרעה ויאמר אל־אביתר הכהן הגישה
י האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל
שמע שמע עבדך כי־מבקש שאול לבוא אל־קעילה
11 לשחת לעיר בעבורי: היסגרני בעלי קעילה בידו הירד
שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד־נא
לעבדך ° ויאמר יהוה ירד: פסקא באמצע פסוק
12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת־אנשי ביד
13 שאול ויאמר יהוה יסגירו: ויקם
דוד ואנשיו כשש־מאות איש ויצאו מקעלה

14 ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט
דוד מקעילה ויחדל לצאת: וישב דוד במדבר
במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל
15 הימים ולא נתנו אלהים בידו: וירא דוד כי יצא שאול
לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה:
16 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את
17 ידו באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך
יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה
18 לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהם
ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך
לביתו:

19 ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד
מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה
20 אשר מימין הישימון: ועתה לכל אות נפשך המלך
21 לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך: ויאמר שאול ברכים
22 אתם ליהוה כי חמלתם עלי: לכו נא הכינו עוד ודעו
וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי
23 אמר אלי ערום יערם הוא: וראו ודעו מכל המחבאים
אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם
והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה:
24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר
25 מעון בערבה אל ימין הישימון: וילך שאול ואנשיו
לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון
26 וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון: וילך
שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי
דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל
27 דוד ואל אנשיו לתפשם: ומלאך בא אל שאול
לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ:
28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים
א כד על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: ויעל דוד
משם וישב במצדות עין גדי:

2 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו
לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:
3 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל
וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים:
4 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא
שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה
5 ישבים: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית
לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף
6 המעיל אשר לשאול בלט: ויהי אחרי כן ויך לב
דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול:
7 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את
הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי
8 משיח יהוה הוא: וישסע דוד את אנשיו בדברים
ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך
9 בדרך: ויקם דוד אחרי כן ויצא
מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט
10 שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: ויאמר
דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה
11 דוד מבקש רעתך: הנה היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך
ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה
12 הוא: ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי
בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין
בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את
נפשי

y anduvieron en lo que anduvieron: y à Saul fue de-
nunciado que fue eſcapado David de Keilá, y vedoſe
de ſalir. Y eſtuvo David en el deſierto en las fortale- 14
zas, y eſtuvo en el monte, en deſierto de Zif: y buſ-
colo Saul todos los dias, y no lo dió Dios en ſu ma-
no. Y vido David que ſaliò Saul para buſcar à ſu al- 15
ma: y David en deſierto de Zif en el boſque. Y le- 16
vantoſe Jeonatan hijo de Saul, y anduvo à David al
boſque: y esforçò à ſu mano en Dios. Y dixo à él, no 17
temas que no te alcançará mano de Saul mi padre, y tu
reynarás ſobre Iſraél, y yo ſeré à ti por ſegundo: y tam-
bien Saul mi padre ſabièn aſsi. Y tajáron ambos ellos 18
firmamento delante .A.: y eſtuvo David en el boſque,
y Jeonatan anduvo à ſu caſa. Y ſubieron Ziſim à Saul 19
à la Guibá por dezir: decierto David encubrienſe con
nós en las fortalezas en el boſque, en collado de Hagi-
lá que de derecha al deſierto. Y ahora à todo deſſeo de tu 20
alma el Rey para decender, deciende: y à nós (para)
entregarlo en mano del Rey. Y dixo Saul, benditos vós 21
à .A.: que apiadaſtes ſobre mi. Andad ahora aparejad 22
mas y ſabed y ved à ſu lugar onde és ſu pié, quien lo
vido alli: que dixo à mi que aſtuciando aſtucia él. Y 23
ved y ſabed de todos los eſcondedijos onde es eſcondi-
dó alli, y tornareys à mi à lo cierto, y andaré con vós:
y ſerá ſi èl el en la tierra, y eſcuadriñaré à él en todos
miles de Jeudá. Y levantáronſe y anduvieron à Zif de- 24
lante Saul: y David y ſus varones en deſierto de Maón
en la llanura, a derecha del deſierto. Y anduvo Saul 25
y ſus varones para buſcar, y denunciáron à David y
decendiò à la peña y eſtuvo en deſierto de Maón: y oyò
Saul y perſiguiò tras David (à) deſierto de Maón. Y an- 26
duvo Saul de lado del monte de aqui; y David y ſus
varones de lado del monte de aqui: y fue David apreſ-
ſurán para andar delante Saul, y Saul y ſus varones ro-
deantes à David y à ſus varones, para prenderlos. Y 27
menſagero vino à Saul por dezir: apreſſura y anda
que ſe eſtendieron Peliſtim ſobre la tierra. Y tornó- 28
ſe Saul de perſiguir empues David, y anduvo à en-
cuentro de Peliſtim: por tanto llamáron al lugar el
eſſe peña de las diviſiones.

CAP. 24.

Y ſubiò David de alli: y eſtuvo en fortalezas de 1 III
En-guédi. Y fue como ſe tornò Saul de empues 2
Peliſtim: y denunciáron à él por dezir, he Da-
vid en deſierto de En-guèdi. Y tomò Saul tres mil va- 3
rones eſcogidos de todo Iſraél: y anduvo para buſ-
car à David y à ſus varones ſobre faces de peñas de
las cabriolas. Y vino à apriſcos de las ovejas ſobre 4
la carrera, y alli lapa, y vino Saul para cubrir à ſus
piés: y David y ſus varones en rincones de la lapa
eſtantes. Y dixeron varones de David à él, he el 5
dia que dixo .A. à ti, he yó dan à tu enemigo en tu
mano, y harás à él como pluguiere en tus ojos: y
levantoſe David y tajò à falda del manto que à Saul de
quedo. Y fue deſpues aſsi, y hiriò coraçon de Da- 6
vid à él: por que tajò à falda que à Saul. Y dixo à 7
ſus varones vedado à mi de .A. ſi haré à la coſa la eſ-
ta à mi Señor, à ungido de .A., para tender mi ma-
no en él: que ungido de .A. él. Y hizo apartar David 8
à ſus varones con palabras, y no les dexò para levantar
contra Saul: y Saul ſe levantò de la lapa y anduvo
en la carrera. Y levantoſe David deſpues aſsi, y ſaliò 9
de la lapa, y llamó tras Saul por dezir, mi Señor
el Rey: y catò Saul tras él, y humilloſe David fa-
ces à tierra, y encorvoſe. Y dixo David à Saul; 10
por que oyes à palabras de hombre por dezir: he
David buſcán tu mal. He el dia el eſte vieron tus 11
ojos que te entregò .A. oy en mi mano en la la-
pa, y dixo para matarte, y apiadó ſobre ti (mi
alma): y dixe no tenderé mi mano en mi Se-
ñor, que ungido de .A. él. Y mi padre 12
vè tambien vè, à falda de tu manto en mi ma-
no: que en mi tajar à falda de tu manto
y no te maté, ſabe y vè que no en mi mano
mal, ni rebello, y no pequè à ti; y tu acechán à
mi

13 mi alma para tomarla. Juzgue .A. entre mi y entre ti,
14 y vengueme .A. de ti: y mi mano no ſêa en ti. Como
dize el proverbio antiguo; de malos ſaldrá maldad: y
15 mi mano no ſêa en ti. Tras quien ſalió Rey de Iſraél?
empues quien tu perſiguièn?: tras perro muerto, em-
16 pues pulga una?. Y ſêa .A. por juez, y juzgue entre
mi y entre ti: y vea y baraje à mi baraja, y juzgueme de
17 tu mano. Y fue como atemar David de hablar à las pa-
labras las eſtas à Saul, y dixo Saul, ſi tu voz eſta hijo
18 mio David?: y alçó Saul ſu voz y lloró. Y dixo à David,
juſto tu mas que yo: que tu me gualardonaſte el bien, y
19 yo te gualardoné el mal. Y tu denunciaſte oy à lo que
hiziſte comigo bien: à lo que me entregò .A. en tu ma-
20 no, y no me mataſte. Y ſi halláre varon à ſu enemigo y
embiarloá en carrera buena?: y .A. te pague bien por
21 el dia el eſte, que hiziſte à mi. Y ahora he ſé que rey-
nando reynarás: y afirmarſeá en tu mano reyno de Iſ-
22 raél. Y ahora jura à mi en .A. que no tajarás à mi ſimien-
te empues mi: y no deſtruirás à mi nombre de caſa de
23 mi padre. Y juró David à Saul: y anduvo Saul à ſu ca-
ſa; y David y ſus varones ſubieron à la fortaleza.

C A P. 25.

IV 1 Y Murió Semuel y juntáronſe todo Iſraél, y ende-
cháron à él, y enterráronlo en ſu caſa en la Rama:
y levantoſe David y decendiò à deſierto de Parán.
2 Y varon en Maòn, y ſu ganado en el Carmel, y el va-
ron grande mucho, y à él ovejas tres mil, y mil cabras:
3 y fue en traſquilar à ſus ovejas en el Carmel. Y nombre
del varon Nabal, y nombre de ſu muger Abigáil: y la
muger buena de entendimiento y hermoſa de forma, y
el varon duro, y malo de obras, y él (de linage de)
4 Caleb. Y oyò David en el deſierto: que traſquilava
5 Nabal à ſus ovejas. Y embió David diez moços: y di-
xo David à los moços, ſubid à Carmel y vendreys à
6 Nabal, y demandareys à él en mi nombre por paz. Y
direys aſſi (sea) al año viniente: y tu paz, y tu caſa
7 paz, y todo lo que à ti paz. Y ahora oì que traſquilan-
tes á ti; ahora los paſtores que à ti fueron con nós, no
los avergonçamos, y no fue menguado dellos algo, to-
8 dos dias de ſu ſer en el Carmel. Demanda à tus moços y
denunciarán à ti, y hallen los moços gracia en tus ojos,
que por dia bueno venimos: dá ahora a lo que halláre tu
9 mano à tus ſiervos, y à tu hijo à David. Y vinieron
moços de David y habláron à Nabal como todas las pa-
10 labras las eſtas, en nombre de David: y repoſáron. Y
reſpondiò Nabal à ſiervos de David y dixo, quien Da-
vid?, y quien hijo de Iſay?: oy ſe multiplicáron ſiervos
11 los aportillantes cada uno de delante ſu ſeñor. Y toma-
ré à mi pan y à mis aguas, y à mi degolladura que de-
gollé para mis traſquiladores: y daré à varones que no
12 ſé de donde aqui ellos?. Y bolvieron moços de David
à ſu carrera: y tornáron y vinieron, y denunciáron à él
13 como todas las palabras las eſtas. Y dixo David à ſus
varones, ceñid cada uno a ſu eſpada, y ciñeron cada uno
a ſu eſpada, y ciñio tambien David à ſu eſpada: y ſubieron
tras David como quatrocientos varones, y dozientos
14 eſtuvieron cerca los atuendos. Y à Abigáil muger de
Nabal denunciò moço uno de los moços, por dezir: he
embió David menſageros del deſierto para bendezir à
15 nueſtro ſeñor, y eſtultò en ellos. Y los varones buenos
à nós mucho: y no fuimos avergonçados, y no nós fal-
tò algo todos dias de nueſtro andar con ellos, en nueſ-
16 tro ſer en el campo. Muro fueron ſobre nós, tam-
bien de noche, tambien de dia: todos dias de nueſ-
17 tro ſer con ellos paſtantes las ovejas. Y ahora ſabe
y vè que harás, que ſe cumpliò el mal ſobre nueſtro
ſeñor, y ſobre toda ſu caſa; y él hijo de maldad pa-
18 ra hablar à él. Y apreſſurò Abigáil y tomò dozien-
tos panes, y dos odres de vino, y cinco ovejas apa-
rejadas, y cinco medidas de toſtado, y cien (razimos
de) paſſas, y dozientas (tortas) de higos: y puſo ſobre
19 los aſnos. Y dixo á ſus moços paſſad delante mi, he yo
20 empues vós vinièn: y á ſu marido Nabal no denunciò. Y
fue ella montán ſobre el aſno, y decendien en encubier-
ta del monte; y he David y ſus varones decendientes

13 נפשי לקחתה: ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה
14 ממך וידי לא תהיה בך: כאשר יאמר משל הקדמני
טו מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך: אחרי מי יצא
מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי
16 פרעש אחד: והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא
וירב את ריבי וישפטני מידך:
17 ויהי ׀ ככלות דוד לדבר את הדברים
האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא
18 שאול קלו ויבך: ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי
19 אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: ואת הגדת
היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני ואתה קרי
כ יהוה בידך ולא הרגתני: וכי ימצא איש את איבו
ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום
21 הזה אשר עשיתה לי: ועתה הנה ידעתי כי מלך
22 תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: ועתה השבעה
לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד
23 את שמי מבית אבי: וישבע דוד לשאול וילך שאול
א אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה: וימת ליוסף כה
שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו
ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן:
2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו
צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו
3 בכרמל: ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה
טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים
4 והוא כלבו: וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את כלבי קרי
ה צאנו: וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים
עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי
6 לשלום: ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום
7 וכל אשר לך שלום: ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה
הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד
8 להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: שאל את נעריך
ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב
בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך חסר אלף
9 לדוד: ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים
י האלה בשם דוד וינוחו: ויען נבל את עבדי דוד ויאמר
מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש
11 מפני אדניו: ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת
טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא
12 ידעתי אי מזה המה: ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו
13 ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: ויאמר דוד
לאנשיו חגרו ׀ איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו
ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו ׀ אחרי דוד כארבע
14 מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: ולאביגיל
אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה
שלח דוד מלאכים ׀ מהמדבר לברך את אדנינו ויעט
טו בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו
16 בשדה: חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי
17 היותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי וראי מה תעשי
כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן אביגיל ק
18 בליעל מדבר אליו: ותמהר אבוגיל ותקח מאתים עשויות ק
לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים
קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים:
19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה
כ ולאישה נבל לא הגידה: והיה היא ׀ רכבת על
החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים
לקראתה

לקראתה ותפגש אתם׃ ודוד אמר אך לשקר
21 שמרתי את־כל־אשר לזה במדבר ולא־נפקד מכל־
אשר־לו מאומה וישב־לי רעה תחת טובה׃ כה־
22 יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם־אשאיר מכל־
אשר־לו עד־אור הבקר משתין בקיר׃ ותרא אביגיל
23 את־דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד
על־פניה ותשתחו ארץ׃ ותפל על־רגליו ותאמר בי־
24 אני אדני העון ותדבר־נא אמתך באזניך ושמע את
דברי אמתך׃ אל־נא ישים אדני את־לבו אל־איש כה
הבליעל הזה על־נבל כי כשמו כן־הוא נבל שמו
ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את־נערי אדני אשר
26 שלחת׃ ועתה אדני חי־יהוה וחי־נפשך אשר מנעך
יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל
27 איביך והמבקשים אל־אדני רעה׃* ועתה הברכה הזאת לויסה
אשר־הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים
28 המתהלכים ברגלי אדני׃ שא נא לפשע אמתך כי־
עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי־מלחמות יהוה
29 אדני נלחם ורעה לא־תמצא בך מימיך׃ ויקם אדם
לרדפך ולבקש את־נפשך והיתה נפש אדני צרורה
בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך
יקלענה בתוך כף הקלע׃ והיה כי־יעשה יהוה לאדני ל
ככל אשר־דבר את־הטובה עליך וצוך לנגיד על־
31 ישראל׃ ולא־תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב
לאדני ולשפך־דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה
לאדני וזכרת את־אמתך׃
32 ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
33 שלחך היום הזה לקראתי׃ וברוך טעמך וברוכה את
אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי׃
34 ואולם חי־יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך
כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם־נותר לנבל ותבאתי
עד־אור הבקר משתין בקיר׃ ויקח דוד מידה את לה
אשר־הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי
36 שמעתי בקולך ואשא פניך׃ ותבא אביגיל אל־נבל
והנה־לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב
עליו והוא שכר עד־מאד ולא־הגידה לו דבר קטן
37 וגדול עד־אור הבקר׃ ויהי בבקר בצאת היין מנבל
ותגד־לו אשתו את־הדברים האלה וימת לבו בקרבו
38 והוא היה לאבן׃ ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את־
39 נבל וימת׃ וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה
אשר רב את־ריב חרפתי מיד נבל ואת־עבדו חשך
מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד
וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה׃ ויבאו עבדי דוד מ
אל־אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו
41 אליך לקחתך לו לאשה׃ ותקם ותשתחו אפים ארצה
ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני׃
42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על־החמור וחמש
נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
43 ותהי־לו לאשה׃ ואת־אחינעם לקח דוד מיזרעאל
44 ותהיין גם־שתיהן לו לנשים׃ ושאול
נתן את־מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן־ליש אשר
מגלים׃ ויבאו הזפים אל־שאול הגבעתה לאמר א כו
הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן׃
2 ויקם שאול וירד אל־מדבר־זיף ואתו שלשת־אלפים
איש בחורי ישראל לבקש את־דוד במדבר־זיף׃
3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על־פני הישימן על־
הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו
המדברה

à ſu encuentro: y encontrò à ellos. Y David dixo 21
decierto en vano guardé à todo lo que à eſte en el de-
ſierto, y no fue menguado de todo lo que à él algo:
y tornò à mi mal por bien. Aſſi haga Dios à enemi- 22
gos de David, y aſſi añada: ſi harè remanecer de to-
do lo que à él haſta luz de la mañana orinán en pared.
Y vido Abigáil à David, y apreſſuró y decendió de 23
ſobre el aſno: y echoſe à faces de David ſobre ſus fa-
ces, y encorvoſe à tierra. Y echoſe ſobre ſus piès y 24
dixo, en mi yo mi ſeñor el delito: y háble ahora tu
ſierva en tus orejas, y oye à palabras de tu ſierva. No 25
ahora ponga mi ſeñor à ſu coraçon ſobre varon el ma-
lo el eſte, ſobre Nabal, que como ſu nombre aſſi él,
vil ſu nombre, y vileza con él: y yo tu ſierva no vi-
de à moços de mi ſeñor que embiaſte. Y ahora mi ſe- 26
ñor, vivo .A. y viva tu alma, que te vedò .A. de ve-
nir en ſangres, y ſalvó tu mano à ti: y ahora ſean co-
mo Nabal tus enemigos, y los buſcantes à mi ſeñor
mal. * Y ahora el preſente el eſte que truxo tu ſierva 27 V
à mi ſeñor: y ſèa dado à los moços los andantes en
compañia de mi ſeñor. Perdona ahora à rebello de tu 28
ſierva: que haziendo hará .A. à mi ſeñor caſa firme,
que peleas de .A. mi ſeñor peleán, y mal no fue hal-
lado en ti de tus dias. Y levantoſe hombre para per- 29
ſeguirte, y para buſcar à tu alma: y ſerá alma de mi ſe-
ñor ligada en ligadero de las vidas con .A. tu Dios, y a
alma de tus enemigos la arrojará entre palma de la hon-
da. Y ſerá quando hizière .A. à mi ſeñor como todo 30
que habló al bien ſobre ti: y te encomendáre por Prin
cipe ſobre Iſraél. Y no ſerá eſto à ti por embaraço y 31
por tropieço de coraçon à mi ſeñor, y para verter ſangre
en vano, y para ſalvar mi ſeñor à él: y beneficiará .A.
à mi ſeñor y membrarás à tu ſierva. Y dixo David à 32
Abigál: Bendito .A. Dios de Iſraél que te embió el
dia el eſte à mi encuentro. Y bendita tu platica, y ben- 33
dita tu: que me vedaſte el dia el eſte de venir en ſan-
gres, y ſalvò mi mano à mi. Y decierto vivo .A. 34
Dios de Iſraél que me vedò de hazer mal à ti: que ſi-
no apreſſuráras y vinièras à mi encuentro, que no re-
maneciera à Nabal haſta luz de la mañana orinán en pa-
red. Y tomò David de ſu mano à lo que truxo à él; y 35
à ella dixo, ſube à paz à tu caſa, véoì en tu voz y re-
cebi tus faces. Y vino Abigáil à Nabal, y he à él 36
combite en ſu caſa como combite del Rey, y cora-
çon de Nabal plazentero ſobre él, y él borracho haſta
mucho: y no denunciò à él coſa pequeña, ni grande,
haſta luz de la mañana. Y fue por la mañana en ſalir 37
el vino de Nabal, y denunciò à él ſu muger à las palab-
ras las eſtas: y murió ſu coraçon entre él, y él fue co-
mo piedra. Y fue como diez los dias: y llagó .A. à 38
Nabal, y muriò. Y oyò David que murió Nabal, y 39
dixo, bendito .A. que barrajó à baraja de mi repudio
de mano de Nabal, y à ſu ſiervo vedó de mal; y à
maldad de Nabal tornó .A. en ſu cabeça: y embiò Da-
vid y hablò por Abigáil para tomarla à él por muger.
Y vinieron ſiervos de David à Abigáil al Carmel: y 40
habláron à ella por dezir, David nós embiò à ti pa-
ra tomarte para él por muger. Y levantoſe y encor- 41
voſe faces à tierra: y dixo, he tu ſierva para ſierva,
para lavar piés de ſiervos de mi ſeñor. Y apreſſuró y 42
levantoſe Abigáil y ſubió ſobre el aſno, y cinco ſus
moças las andantes à ſu pié: y anduvo tras menſageros
de David, y fue à él por muger. Y à Ahinóam tomó 43
David de Yzreél: y fueron tambien ambas ellas à él
por mugeres. Y Saul dió à Michal ſu hija, muger 44
de David: à Paltí hijo de Láis, que de Galim.

CAP. 26.

Y Vinieron los Ziſim á Saul á la Guibá por dezir: 1
decierto David ſe encubre en collado de la Hahilá
ſobre faces del dezierto. Y levantoſe Saul y de- 2
cendio à deſierto de Zif, y con él tres mil varones
eſcogidos de Iſraél: para buſcar à David en deſierto
de Zif. Y poſó Saul en collado de la Hahilá que ſob- 3
re faces del dizierto, ſobre la carrera: y David eſ-
tán en el deſierto, y vido que vino Saul empues él
al,

4 al deſierto. Y embió David eſculcas: y ſupo que
5 vino Saul por cierto. Y levantoſe David y vino al
lugar que poſava alli Saul, y vido David al lugar
que yazia alli Saul, y Abner hijo de Ner mayoral
de ſu fonſado: y Saul yazièn en el real, y el pueb-
6 lo poſantes à ſus derredores. Y reſpondió David y
dixo à Ahimélech el Hitèo, y à Abiſay hijo de Ze-
ruyá hermano de Joab, por dezir; quien decenderá
comigo à Saul al real?: y dixo Abiſay, yo decen-
7 deré contigo. Y vino David y Abiſay al pueblo de
noche, y he Saul yazièn durmièn en el real, y ſu
lança hincada en la tierra à ſu cabecera: y Abner y
8 el pueblo yazientes à ſus derredores. Y dixo Abi-
ſay à David, entregó Dios oy à tu enemigo en
tu mano: y ahora herirloè ahora con la lança
y en la tierra vez una, y no aſegundaré à él. Y
9 dixo David à Abiſay, no lo dañes: que quièn
tendiò ſu mano en ungido de .A. y fue libre?. Y
10 dixo David, vivo .A. que ſolo .A. lo herirá: o ſu
dia vendrá y morirá; o en la peleâ decenderá, y ſe-
11 rá tajado. Vedado à mi de .A. de tender mi mano
en ungido de .A.: y ahora toma ahora à la lança,
que de ſu cabecera, y à botija de las aguas, y an-
12 demos à nós. Y tomó David à la lança y à botija
de las aguas de cabecera de Saul, y anduvieron à el-
los: y no veyèn, y no ſabien, y no deſpertán, que
todos ellos durmientes, que adormecimiento de .A.
13 cayò ſobre ellos. Y paſſó David allende, y paroſe
ſobre cabeça del monte de lexos: mucho el lugar en-
14 tre ellos. Y llamó David al pueblo, y à Abner hi-
jo de Ner, por dezir; ſi no reſpondes Abner?: y
reſpondiò Abner y dixo, quien tu (que) llamaſte al
15 Rey?. Y dixo David à Abner, decierto varon tu,
y quien como tu en Iſraél; y por que no guardaſte
à tu ſeñor el Rey: que vino uno del pueblo para da-
16 ñar al Rey tu ſeñor. No buena la coſa la eſta que
hiziſte, vivo .A. que merecedores de muerte vós,
que no guardaſtes ſobre vueſtro ſeñor, ſobre ungido
de .A.: y ahora vè adò lança del Rey, y à botija de
17 las aguas que de ſu cabecera?. Y conoció Saul à
voz de David y dixo, ſi tu voz eſta hijo mio Da-
18 vid?: y dixo David, mi voz, mí ſeñor el Rey. Y
dixo por que eſto mi ſeñor perſiguièu tras ſu ſiervo?:
VI 19 por que que? hize y que en mi mano mal?. * Y
ahora oyga ruego mi ſeñor el Rey à palabras de ſu
ſiervo: ſi .A. te ſombayò en mi, huela preſente; y
ſi hijos del hombre, malditos ellos delante .A., que
me deſterráron oy de ſer juntado en heredad de .A.,
diziendo, anda ſirve dioſes otros. Y ahora no cay-
20 ga mi ſangre à tierra, de eſcuentra faces de .A.:
que ſalió Rey de Iſraél para buſcar à pulga una, co-
21 mo (quien) perſigue el perdigon en los montes. Y
dixo Saul, pequé, tornate hijo mio David que no
emaleceré à ti mas, por que fue preciada mi alma
en tus ojos el dia el eſte: he enloquecì y erré muy
22 mucho. Y reſpondio David y dixo, he lança del
23 Rey: y paſſe uno de los moços y tomela. Y .A.
torne à cada uno à ſu juſticia, y à ſu fidelidad: que
te entregó .A. oy en (mi) mano, y no quiſe tender
24 mi mano en ungido de .A.. Y he como ſe engran-
deciò tu alma el dia el eſte en mis ojos: aſſi ſe en-
grandeſca mi alma en ojos de .A., y me eſcape de
25 toda anguſtia. Y dixo Saul à David, bendito tu mi
hijo David; tambien haziendo harás, y tambien
pudiendo podrás: y anduvo David à ſu carrera; y
Saul ſe tornó à ſu lugar.

CAP. 27.

1 Y Dixo David en ſu coraçon, ahora ſeré tajado
dia uno por mano de Saul: no à mi mejor
ſalvo eſcapando eſcaparmehe à tierra de Peliſ-
teos, y deſfiuzarſeha de mi Saul de buſcarme
mas en todo termino de Iſraél; y eſcaparmehe de
2 ſu mano. Y levantoſe David y paſſó, él, y ſeys
cientos varones que con él: á Achìs hijo de
3 Maog Rey de Gat. Y eſtuvo David con

4 המדברה: וישלח דוד מרגלים וידע כי־בא שאול
ה אל־נכון: ויקם דוד ויבא אל־המקום אשר חנה־שם
שאול וירא דוד את־המקום אשר שכב־שם שאול
ואבנר בן־נר שר־צבאו ושאול שכב במעגל והעם
6 חנים סביבתו: ויען דוד ויאמר אל־אחימלך החתי סביבותיו קרי
ואל־אבישי בן־צרויה אחי יואב לאמר מי־ירד אתי אל־
7 שאול אל־המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: ויבא
דוד ואבישי אל־העם לילה והנה שאול שכב ישן
במעגל וחניתו מעוכה־בארץ מראשתו ואבנר והעם מראשתיו קרי
8 שכבים סביבתו: ויאמר אבישי אל־ סביבותיו קרי
דוד סגר אלהים היום את־אויבך בידך ועתה אכנו נא
9 בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד
אל־אבישי אל־תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
י ונקה: ויאמר דוד חי־יהוה כי אם־יהוה יגפנו או־יומו
11 יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: חלילה לי מיהוה
משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח־נא את־החנית
12 אשר מראשתו ואת־צפחת המים ונלכה־לנו: ויקח מראשתיו קרי
דוד את־החנית ואת־צפחת המים מראשתי שאול
וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם
13 ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר
דוד העבר ויעמד על־ראש־ההר מרחק רב
14 המקום ביניהם: ויקרא דוד אל־העם ואל־
אבנר בן־נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר
מי אתה קראת אל־המלך:
טו ויאמר דוד אל־אבנר
הלוא־איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא
שמרת אל־אדניך המלך כי־בא אחד העם להשחית
16 את־המלך אדניך: לא־טוב הדבר הזה אשר
עשית חי־יהוה כי בני־מות אתם אשר לא־שמרתם
על־אדניכם על־משיח יהוה ועתה ׀ ראה אי־חנית
המלך ואת־צפחת המים אשר מראשתו: מראשתיו קרי
17 ויכר שאול את־קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד
18 ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה אדני
רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה־בידי רעה: * ליום ו
19 ועתה ישמע־נא אדני המלך את דברי עבדו אם־
יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם ׀ בני האדם ארורים
הם לפני יהוה כי־גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
כ לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל־יפל דמי
ארצה מנגד פני יהוה כי־יצא מלך ישראל לבקש
21 את־פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: ויאמר
שאול חטאתי שוב בני־דוד כי לא־ארע לך עוד תחת
אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי
22 ואשגה הרבה מאד: ויען דוד ויאמר הנה החנית חנית ק׳
23 המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: ויהוה ישיב
לאיש את־צדקתו ואת־אמנתו אשר נתנך יהוה ׀ היום
24 ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: והנה כאשר
גדלה נפשך היום הזה בעיני כן־תגדל נפשי בעיני יהוה
ויצלני מכל־צרה:
כה ויאמר שאול אל־דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה
תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב
למקומו:

כז א ויאמר דוד אל־לבו עתה אספה יום־אחד ביד־שאול
אין־לי טוב כי המלט אמלט ׀ אל־ארץ פלשתים ונואש
ממני שאול לבקשני עוד בכל־גבול ישראל ונמלטתי
2 מידו: ויקם דוד ויעבר הוא ושש־מאות איש אשר
3 עמו אל־אכיש בן־מעוך מלך גת: וישב דוד עם

אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו
אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת־נבל הכרמלית׃
4 ויגד לשאול כי־ברח דוד גת ולא־יוסף עוד לבקשו׃ יסף קרי
ה ויאמר דוד אל־אכיש אם־נא מצאתי
חן בעיניך יתנו־לי מקום באחת ערי השדה ואשבה
6 שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך׃ ויתן־לו
אכיש ביום ההוא את־צקלג לכן היתה צקלג למלכי
7 יהודה עד היום הזה׃ ויהי מספר
הימים אשר־ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה
8 חדשים׃ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל־הגשורי והגרזי
והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך והגזרי קרי
9 שורה ועד־ארץ מצרים׃ והכה דוד את־הארץ ולא
יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים
10 ובגדים וישב ויבא אל־אכיש׃ ויאמר אכיש אל־
פשטתם היום ויאמר דוד על־נגב יהודה ועל־נגב
11 הירחמאלי ואל־נגב הקיני׃ ואיש ואשה לא־יחיה
דוד להביא גת לאמר פן־יגדו עלינו לאמר כה־עשה
דוד וכה משפטו כל־הימים אשר ישב בשדה
12 פלשתים׃ ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש
בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם׃

לפ' יג כח
א ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את־מחניהם לצבא
להלחם בישראל ויאמר אכיש אל־דוד ידע תדע כי
2 אתי תצא במחנה אתה ואנשיך׃ ויאמר דוד
אל־אכיש לכן אתה תדע את אשר־יעשה עבדך
ויאמר אכיש אל־דוד לכן שמר לראשי אשימך כל־
הימים׃
3 ושמואל מת ויספדו־לו כל־ישראל ויקברהו ברמה
ובעירו ושאול הסיר את־האבות ואת־הידענים
4 מהארץ׃ ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ
ה שאול את־כל־ישראל ויחנו בגלבע׃ וירא שאול
6 את־מחנה פלשתים ויירא ויחרד לבו מאד׃ וישאל
שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים
7 גם בנביאים׃ ויאמר שאול לעבדיו בקשו־לי אשת
בעלת־אוב ואלכה אליה ואדרשה־בה ויאמרו עבדיו
8 אליו הנה אשת בעלת־אוב בעין דור׃ ויתחפש
שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו
ויבאו אל־האשה לילה ויאמר קסומי־נא לי באוב יתיר ו'
9 והעלי לי את אשר־אמר אליך׃ ותאמר האשה אליו
הנה אתה ידעת את אשר־עשה שאול אשר הכרית
את־האבות ואת־הידעני מן־הארץ ולמה אתה
י מתנקש בנפשי להמיתני׃ וישבע לה שאול ביהוה
11 לאמר חי־יהוה אם־יקרך עון בדבר הזה׃ ותאמר
האשה את־מי אעלה־לך ויאמר את־שמואל העלי־
12 לי׃ ותרא האשה את־שמואל ותזעק בקול גדול
ותאמר האשה אל־שאול לאמר למה רמיתני ואתה
13 שאול׃ ויאמר לה המלך אל־תיראי כי מה ראית
ותאמר האשה אל־שאול אלהים ראיתי עלים מן־
14 הארץ׃ ויאמר לה מה־תארו ותאמר איש זקן עלה
והוא עטה מעיל וידע שאול כי־שמואל הוא ויקד אפים
טו ארצה וישתחו׃ ויאמר שמואל אל־שאול
למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר־לי מאד
ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא־ענני עוד
גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני
16 מה אעשה׃ ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר
17 מעליך ויהי ערך׃ ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי
ויקרע יהוה את־הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד׃

כאשר

Achìs en Gat, él y ſus varones, varon y ſu caſa:
David y dos ſus mugeres, Ahinóam la Yzreelita,
y Abigáil muger de Nabal la Carmelita. * Y fue 4 VII
denunciado à Saul que huyó David à Gat: y no aña-
dió mas para buſcarlo. Y dixo David á Achìs, ſi ahora 5
hallé gracia en tus ojos, den á mi lugar en una de
ciudades del campo, y eſtaré alli: y por que eſtará
tu ſiervo en ciudad del reyno contigo?. Y diò à el 6
Achìs en el dia el eſſe à Ziklág: por tanto fue Zik-
lág à Reyes de Jeudá, haſta el dia el eſte. Y fue 7
cuento de los dias que eſtuvo David en campo de
Peliſteos; año y quatro meſes. Y ſubia David y ſus 8
varones y eſtendianſe al Gueſurì, y al Guizrì, y al A-
malekì: que ellos habitantes la tierra que de ſiem-
pre, à entrada de Sur y haſta tierra de Egypto. Y 9
hería David á la tierra y no aviviguava varon ni mu-
ger: y tomava ovejas, y vacas, y aſnos, y camel-
los, y paños; y tornava y venia à Achìs. Y dezia 10
Achìs ádo vós eſtendiſtes oy?: y dezia David, con-
tra Meridion de Jeudá, y contra Meridion del Ye-
rahmeelí, y à Meridion del Kenì. Y varon y mu- 11
ger no aviviguava David para traer à Gat, por de-
zir, por que no denuncien ſobre nós por dezir: aſ-
ſi hizo David, y aſſi ſu uſança; todos los dias que eſ-
tuvo en campo de Peliſtim. Y creyò Achìs en Da- 12
vid por dezir: afedeciendo afedeciò en ſu pueblo,
en Iſraél; y ſerá á mi por ſiervo perpetuo.

CAP. 28.

Y Fue en los dias los eſſos; y congregáron Peliſ- 1 P. 13.
tim à ſus reales al fonſado, para pelear con Iſ-
raél: y dixo Achìs à David, ſabiendo ſabrás
que comigo ſaldrás en el real, tu, y tus varones. Y 2
dixo David à Achís, por tanto tu ſabrás à lo que
hará tu ſiervo: y dixo Achís à David, por tanto
guardador de mi cabeça te pondré todos los dias.
Y Semuel murió; y endecháron à él todo Iſraél, y
enterráronlo en la Rama, y en ſu ciudad: y Saul a- 3
via tirado a los Pithones y a los adevinos de la tierra.
Y apañáronſe Peliſtim, y vinieron y poſáron en Su-
ném: y apañó Saul à todo Iſraél, y poſáron en el 4
Guilbóa. Y vido Saul à real de Peliſtim: y temiò y 5
eſtremecioſe ſu coraçon mucho. Y demandò Saul en 6
.A., y no le reſpondiò .A.: tambien en ſueños, tam-
bien en los Urim, tambien por los Prophetas. Y 7
dixo Saul à ſus ſiervos, buſcad à mi muger dueña de
Pithon, y andaré à ella, y requeriré en ella: y di-
xeron ſus ſiervos à él, he muger dueña de Pithon en
En-Dor. Y demudóſe Saul y viſtioſe paños otros; 8
y anduvo él y dos varones con él, y vinieron à la
muger de noche: y dixo, adevina ruego à mi con
Pithon, y haze ſubir à mi al que dixere à ti. Y di- 9
xo la muger à él, he tu ſupiſte à lo que hizo Saul;
que hizo tajar à los Pithones, y à los adevinos de la
tierra: y por que tu tropeçan en mi alma para hazer-
me morir?. Y juró à ella Saul en .A. por dezir: vi-
vo .A. ſi te acontecerá delito por la coſa la eſta. Y 10
dixo la muger à quien haré ſubir à ti?: y dixo, à Se- 11
muel haz ſubir à mi. Y vido la muger à Semuel, y 12
exclamò con voz grande: y dixo la muger à Saul por
dezir, por que me engañaſte, y tu Saul?. Y dixo 13
à ella el Rey, no temas, por que, que viſte?: y di-
xo la muger à Saul, angeles vide ſubientes de la tier-
ra. Y dixo à ella, que ſu forma? y dixo, varon 14
viejo ſubien, y él embuelto de manto: y ſupo Saul
que Semuel él, y humilloſe faces à tierra y encorvo-
ſe. Y dixo Semuel à Saul, por que me eſtremeciſte 15
para hazer ſubir à mi?: y dixo Saul, anguſtia à mi
mucho, y Peliſteos peleantes comigo, y Dios ſe ti-
rò de ſobre mi, y no me reſpondiò mas, tambien
por mano de los Prophetas, tambien por ſueños,
y llamé à ti para hazerme ſaber que haré. Y dixo 16
Semuel, y por que me demandas; y .A. ſe tirò
de ſobre ti, y es tu enemigo?. Y hizo .A. à él 17
como hablò por mi mano: y rompiò .A. a el reyno
de tu mano, y diolo à tu compañero à David.

Por

18 Por que no oìſte en voz de .A., y no hiziſte ira de
ſu furor en Amalèk: por tanto la coſa la eſta, hizo à
19 ti .A. (en) el dia el eſte. Y dará .A. tambien à Iſraél
contigo en mano de Peliſtim; y mañana tu y tus hi-
jos comigo: tambien à real de Iſraél entregará .A. en
20 poder de Peliſtim. Y apreſſurò Saul y cayó cumpli-
miento de ſu eſtatura à tierra; y temiò mucho de pa-
labras de Semuel: tambien fuerça no fue en él, que
21 no comiò pan todo el dia y toda la noche. Y vino la
muger à Saul; y vido, que fue conturbado mucho:
y dixo à él, he oyò tu ſierva en tu voz, y puſe mi
alma en mi palma, y oí à tus palabras que hablaſte à
22 mi. Y ahora oye ruego tambien tu en voz de tu ſier-
va, y pondré delante ti pedaço de pan y cóme: y ſe-
23 rá en ti fuerça quando andares por la carrera. Y no
quiſo, y dixo, no comeré; y porfiáron con él ſus
ſiervos y tambien la muger, y oyò à ſu voz: y levan-
24 toſe de la tierra y aſſentoſe ſobre el lecho. Y à la mu-
ger bezerro cevado en la caſa; y apreſſurò y degollò-
25 lo: y tomò harina y amaſſó, y coziola cenceñas. Y
llegò delante Saul, y delante ſus ſiervos, y comieron:
y levantáronſe, y anduvieron en la noche la eſſa.

C A P. 29.

1 Y Congregáron Pelìſtim à todos ſus reales à Afék:
2 y Iſraél poſantes en la fuente que en Yzreèl. Y
ſeñores de Peliſtim paſſantes; à centenares, y à
millares: y David y ſus varones paſſantes en la poſ-
3 trimería con Achìs. Y dixeron ſeñores de Peliſtim,
que los Hebreos los eſtos?: y dixo Achìs à Señores
de Peliſtim, decierto eſte David ſiervo de Saul Rey
de Iſraél, que fue comigo eſtos dias, o eſtos años,
y no hallé en él algo, de dia de ſu apartarſe haſta el
4 dia el eſte. Y enſañáronſe contra él Señores de Peliſ-
tim, y dixeron à el Señores de Peliſtim, haz tornar
al varon y torneſe à ſu lugar, que lo encomendaſte
alli, y no decienda con nós en la pelêa: y no ſêa à
nós por adverſario en la pelêa: y con que ſe congra-
ciará eſte à ſu Señor? ſino con cabeças de los varones
5 los eſſos. Decierto eſte David que cantavan à él con
danças por dezir: hiriò Saul en ſus miles, y David
6 en ſus millarias. Y llamò Achìs à David y dixo à él,
vivo .A. que derecho tu, y bueno en mis ojos tu ſa-
lir y tu entrar comigo en el real; que no hallé en ti
mal de dia de tu venir à mi haſta el dia el eſte: y en
7 ojos de los Señores no bueno tu. Y ahora tornate y
anda en paz: y no hagas mal en ojos de Señores de
8 Peliſtim. Y dixo David à Achìs; por que, que hize?
y que hallaſte en tu ſiervo? de dia que fuy delante ti,
haſta el dia el eſte: que no venga y pelèe con enemigos
9 de mi Señor el Rey?. Y reſpondiò Achìs, y dixo à Da-
vid, ſé que bueno tu en mis ojos como Angel de Dios:
mas Señores de Peliſtim dixeron, no ſuba con nós en la
10 pelêa. Y ahora madruga por la mañana, y ſiervos de tu
ſeñor que vinieron contigo: y madrugareys por la maña-
11 na, y eſclarecerá à vós, y andad. Y madrugò David, él
y ſus varones para andar por la mañana; para tornarſe
à tierra de Peliſtim: y Peliſtim ſubieron (à) Yzreèl.

C A P. 30.

II 1 Y Fue en venir David y ſus varones (à) Ziklág, en el
dia el tercero: y el Amalekì ſe eſtendieron al Me-
ridion, y à Ziklag, y hirieron à Ziklag, y ardie-
2 ron à ella en fuego. Y captiváron á las mugeres que en
ella de pequeño y haſta grande, no matáron ninguno; y
3 guiáron y anduvieron à ſu carrera. Y vino David y ſus
varones à la ciudad, y he ardida en fuego: y ſus muge-
III 4 res y ſus hijos y ſus hijas fueron captivadas. Y alçó Da-
vid y el pueblo que con él á ſu voz y lloráron: haſta que
5 no en ellos fuerça para llorar. Y dos mugeres de David
fueron captivas: Ahinóam la Iſreelíta, y Abigáil mu-
6 ger de Nabal el Carmelíta. Y anguſtiò à David mu-
cho, que dixeron el pueblo por apedrearlo; que a-
marga alma de todo el pueblo, cada uno por ſus hi-
jos, y por ſus hijas: y esforçoſe David en .A. ſu Dios.
7 Y dixo David à Ebiatar el ſacerdote hijo de Ahimélech;
llega ruego à mi el eſpaldar: y llegò Ebiatar a

18 כאשר לא־שמעת בקול יהוה ולא־עשית חרון־אפו
בעמלק על־כן הדבר הזה עשה־לך יהוה היום הזה׃
19 ויתן יהוה גם את־ישראל עמך ביד־פלשתים ומחר
אתה ובניך עמי גם את־מחנה ישראל יתן יהוה ביד־
כ פלשתים׃ וימהר שאול ויפל מלא־קומתו ארצה
וירא מאד מדברי שמואל גם־כח לא־היה בו כי לא
כא אכל לחם כל־היום וכל־הלילה׃ ותבוא האשה אל־
שאול ותרא כי־נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את־דבריך
כב אשר דברת אלי׃ ועתה שמע־נא גם־אתה
בקול שפחתך ואשמה לפניך פת־לחם ואכול ויהי בך
23 כח כי תלך בדרך׃ וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו־בו
עבדיו וגם־האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב
24 אל־המטה׃ ולאשה עגל־מרבק בבית ותמהר
כה ותזבחהו ותקח־קמח ותלש ותפהו מצות׃ ותגש
לפני־שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה
ההוא׃

כט א ויקבצו פלשתים את־כל־מחניהם אפקה וישראל
2 חנים בעין אשר ביזרעאל׃ וסרני פלשתים עברים
למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם־
3 אכיש׃ ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה
ויאמר אכיש אל־שרי פלשתים הלוא־זה דוד עבד
שאול מלך־ישראל אשר היה אתי זה ימים או־זה שנים
ולא־מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד־היום הזה׃
4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו
לו שרי פלשתים השב את־האיש וישב אל־מקומו
אשר הפקדתו שם ולא־ירד עמנו במלחמה ולא־
יהיה־לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל־אדניו
ה הלוא בראשי האנשים ההם׃ הלוא־זה דוד אשר
יענו־לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד באלפיו ק׳
6 ברבבתו׃ ויקרא אכיש אל־דוד ברבבותיו קרי
ויאמר אליו חי־יהוה כי־ישר אתה וטוב בעיני צאתך
ובאך אתי במחנה כי לא־מצאתי בך רעה מיום באך
אלי עד־היום הזה ובעיני הסרנים לא־טוב אתה׃
7 ועתה שוב ולך בשלום ולא־תעשה רע בעיני סרני
8 פלשתים׃ ויאמר דוד אל־אכיש כי מה עשיתי ומה־
מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה
9 כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך׃ ויען אכיש
ויאמר אל־דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך
אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא־יעלה עמנו
י במלחמה׃ ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר־
11 באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו׃ וישכם
דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל־ארץ פלשתים
ופלשתים עלו יזרעאל׃

ל א ויהי בבא לנגב
דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל־נגב
2 ואל־צקלג ויכו את־צקלג וישרפו אתה באש׃ וישבו
את־הנשים אשר־בה מקטן ועד־גדול לא המיתו
3 איש וינהגו וילכו לדרכם׃ ויבא דוד ואנשיו אל־העיר
והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו׃
4 וישא דוד והעם אשר־אתו את־קולם ויבכו עד אשר
ה אין־בהם כח לבכות׃ ושתי נשי־דוד נשבו אחינעם
6 היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ותצר לדוד
מאד כי־אמרו העם לסקלו כי־מרה נפש כל־העם
איש על־בנו ועל־בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃ בניו קרי
7 ויאמר דוד אל־אביתר הכהן בן־
אחימלך הגישה־נא לי האפוד ויגש אביתר את־

האפוד אל-דוד: וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף 8
אחרי הגדוד-הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי-השג
תשיג והצל תציל: וילך דוד הוא ושש-מאות איש 9
אשר אתו ויבאו עד-נחל הבשור והנותרים עמדו:
וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש ויעמדו מאתים איש י
אשר פגרו מעבר את-נחל הבשור: וימצאו איש- 11
מצרי בשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתנו-לו לחם ויאכל
וישקהו מים: ויתנו-לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל 12
ותשב רוחו אליו כי לא-אכל לחם ולא-שתה מים
שלשה ימים ושלשה לילות:
ויאמר לו דוד למי-אתה ואי מזה אתה ויאמר נער 13
מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי
היום שלשה: אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל-אשר 14
ליהודה ועל-נגב כלב ואת-צקלג שרפנו באש:
ויאמר אליו דוד התורדני אל-הגדוד הזה ויאמר טו
השבעה לי באלהים אם-תמיתני ואם-תסגרני ביד-
אדני ואורדך אל-הגדוד הזה: וירדהו והנה נטשים 16
על-פני כל-הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל השלל
הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה:
ויכם דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם ולא-נמלט 17
מהם איש כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו
על-הגמלים וינסו: ויצל דוד את כל-אשר לקחו 18
עמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד: ולא נעדר-להם 19
מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות ומשלל ועד כל-
אשר לקחו להם הכל השיב דוד: ויקח דוד את-כל- כ
הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל
דוד: ויבא דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו 21
מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת
דוד ולקראת העם אשר-אתו ויגש דוד את-העם
וישאל להם לשלום: ויען כל-איש- 22
רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם-דוד ויאמרו יען
אשר לא-הלכו עמי לא-נתן להם מהשלל אשר הצלנו
כי אם-איש את-אשתו ואת-בניו וינהגו וילכו: ויאמר 23
דוד לא-תעשו כן אחי את אשר-נתן יהוה לנו וישמר
אתנו ויתן את-הגדוד הבא עלינו בידנו: ומי ישמע 24
לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק היורד קרי
הישב על-הכלים יחדו יחלקו:
ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק כה
ולמשפט לישראל עד היום הזה:
ויבא דוד אל-צקלג וישלח מהשלל 26
לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה
משלל איבי יהוה: לאשר בבית-אל ולאשר 27
ברמות-נגב ולאשר ביתר: ולאשר בערער ולאשר 28
בשפמות ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר 29
בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: ולאשר ל
בחרמה ולאשר בבור-עשן ולאשר בעתך: ולאשר 31
בחברון ולכל-המקמות אשר-התהלך-שם דוד הוא
ואנשיו:
ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל א לא
מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: וידבקו 2
פלשתים את-שאול ואת-בניו ויכו פלשתים את-
יהונתן ואת-אבינדב ואת-מלכי-שוע בני שאול:
ותכבד המלחמה אל-שאול וימצאהו המורים אנשים 3
בקשת ויחל מאד מהמורים: ויאמר שאול לנשא 4
כליו שלף חרבך ודקרני בה פן-יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי
ירא

el eſpaldar à David. Y demandò David en .A. por de- 8
zir; (ſi) perſiguiré empues el fonſado el eſte?, ſi lo
alcançaré?: y dixo à él, perſigué; que alcançando al-
cançarás, y eſcapando eſcaparás. Y anduvo David, 9
él y ſeys cientos varones que con él, y vinieron haſ-
ta arroyo del Beſór: y los remanecientes ſe eſtuvieron.
Y perſiguiò David él y quatrocientos varones: y eſ- 10
tuvieron docientos varones, que ſe baldáron de paſſar
à arroyó del Beſór. Y halláron varon Egypciano en el 11
campo, y tomáron à él à David: y dieron à él pan
y comiò, y abreváronlo aguas. Y dieron à él pedaço 12
(de pan) de higos, y dos (razimos de) paſſas, y co-
mió, y tornoſe ſu eſpirito a él: que no comió pan ni
bevió aguas; tres dias y tres noches. Y dixo à él Da- 13
vid, de quien tu? y de donde aqui tu?: y dixo, mo-
ço Egypciano yo, ſiervo de varon Amalekì, y dexó-
me mi ſeñor que me enfermé oy tres (dias.) Nós nos 14
eſtendimos al Meridion del Keretì, y contra lo que à
Jeudá y contra Meridion de Caleb: y à Ziklag ardi-
mos en fuego. Y dixo à él David, ſi me harás de- 15
cender al fonſado el eſte?: y dixo, jura à mi en Dios
que no me matarás, y que no me entregarás en ma-
no de mi ſeñor, y hazertehe decender al fonſado el
eſte. Y hizolo decender, y he eſtendidos ſobre faces 16
de toda la tierra: comientes y bevientes y feſtejantes;
con todo el deſpojo el grande, que tomáron de tier-
ra de Peliſtim, y de tierra de Jeudá. Y hiriolos Da- 17
vid del alvorada, y haſta la tarde, del dia (ſiguiente):
y no fue eſcapado dellos varon, que ſalvo quatroci-
entos varones moços, que montáron ſobre los camel-
los, y huyeron. Y eſcapó David à todo lo que to- 18
máron Amalèk: y à dos ſus mugeres eſcapó David.
Y no fue menguado dellos del pequeño y haſta el 19
grande, y haſta hijos y hijas, y del deſpojo, y haſta
todo lo que tomáron à ellos: todo hizo bolver Da-
vid. Y tomó David à todas las ovejas y las vacas: 20
guiáron delante el ganado el eſſe, y dixeron eſte deſ-
pojo de David. Y vino David à los dozientos varo- 21
nes que ſe baldáron de andar empues David, y hizo-
los eſtar en arroyo del Beſór, y ſalieron à encuentro
de David, y à encuentro del pueblo que con él: y lle-
goſe David al pueblo, y demandó à ellos por paz. Y 22
reſpondió todo varon malo y perverſo de los varo-
nes que anduvieron con David, y dixeron, por que
no anduvieron comigo, no daremos à ellos del deſ-
pojo que eſcapamos: que ſalvo cada uno à ſu muger
y à ſus hijos, y guien y anden. Y dixo David, no 23
hagays aſſi mis hermanos: de lo que dió .A. à nós, y
guardo à nós, y dió à el fonſado el vinién ſobre nós
en nueſtra mano. Y quien oìrá à vós a la palabra la eſ- 24
ta: que como parte del decendien en la peléa, y co-
mo parte del eſtán ſobre los atuendos, igualmente par-
tirán. Y fue del dia el eſſe y arriba: y puſolo por eſ- 25
tatuto y por juizio à Iſraél, haſta el dia el eſte. Y vi- 26
no David à Ziklag, y embió del deſpojo à viejos de
Jeudá à ſus compañeros por dezir: he à vós preſen-
te, de deſpojo de enemigos de .A.. Al que en Bet- 27
El, y al que en Ramót de Meridion, y al que en
Jatir. Y al que en Aroèr, y al que en Siſmòt, y al 28 II
que en Eſtemòa. Y al que en Rachál, y al que 29
en ciudades del Jerahmeelì, y al que en ciudades del
Kení. Y al que en Hormá, y al que en Hor-aſan, y 30
al que en Atág. Y al que en Hebrón: y à todos 31
los lugares que anduvo alli David, él, y ſus varones.

C A P. 31.

Y Peliſtim peleantes con Iſraél: y huyeron varo- 1 III
nes de Iſraél delante Peliſtim; y cayeron mata-
dos en monte del Guilbóa. Y alcançaron Pe- 2
liſtim à Saul y à ſus hijos: y hirieron Peliſtim à Jeo-
natan, y à Abinadab, y à Malkiſúa hijos de Saul.
Y engraveciose la peléa ſobre Saul, y halláronlo los 3
tirantes varones con arco: y temiò mucho de los ti-
radores. Y dixo Saul à lleván ſus armas, deſenvay- 4
na tu eſpada y traſpáſſame con ella, por que no ven-
gan los incircunciſos los eſtos, y me traſpaſſen y eſ-
carnezcán en mi, y no quiſo lleván ſus armas, que
temió

temió mucho: y tomò Saul á la eſpada, y echoſe
5 ſobre ella. Y vido lleván ſus armas que muriò
Saul: y echoſe tambien él ſobre ſu eſpada y muriò
6 con él. Y muriò Saul y tres ſus hijos y lleván ſus
armas, tambien todos ſus varones en el dia el eſſe
7 auna. Y vieron varones de Iſraél que allende del
valle, y que allende del Jardén, que huyeron varo-
nes de Iſraél, y que murieron Saul y ſus hijos: y
dexáron a las ciudades, y huyeron, y vinieron Peliſ-
8 tim, y eſtuvieron en ellas. Y fue en el dia (ſiguien-
te) y vinieron Peliſtim para deſpojar à los matados:
y halláron à Saul y à tres ſus hijos, caìdos en monte
9 del Guilbòa. Y tajáron à ſu cabeça, y deſpojáron
à ſus armas: y embiáron por tierra de Peliſtim der-
redor, para albriciar à caſa de ſus ìdolos, y al pueb-
10 lo. Y puſieron à ſus armas (en) caſa de Aſtarót: y
11 à ſu cuerpo hincáron, en muro de Bet-ſan. Y oyeron
ſobre él moradores de Jabès Guilad: à lo que hizié-
12 ron Peliſtim à Saul. Y levantáronſe todo varon de
fonſado, y anduvieron toda la noche; y tomáron à
cuerpo de Saul y à cuerpos de ſus hijos, de muro
de Bet-ſan: y vinieron à Jabès, y ardieron à ellos
13 alli. Y tomáron à ſus hueſſos, y enterráron debaxo
del arbol en Jabès; y ayunáron ſiete dias.

SEMUEL.
SEGUNDO.
CAP. I.

1 Y Fue deſpues de morir Saul; y David ſe
tornò de herir à Amalèk: y eſtuvo Da-
2 vid en Ziklag dias dos. Y fue en el
dia el tercero, y he varon viniènd del
real de con Saul, y ſus paños rotos, y
tierra ſobre ſu cabeça: y fue en ſu ve-
3 nir à David y echoſe à tierra y encorvoſe. Y dixo
à él David, de do aqui vienes?: y dixo à él, del
4 real de Iſraél me eſcapè. Y dixo à él David, que
fue la coſa, denuncia ahora à mi?: y dixo, que
huyò el pueblo de la pelêa, y tambien mucho cayò
del pueblo, y murieron; y tambien Saul y Jeonatan ſu
5 hijo murieron. Y dixo David al moço el denuncián à él:
6 como ſupiſte que muriò Saul, y Jeonatan ſu hijo?. Y
dixo el moço el denuncián à él, viniendo vine à caſo en
monte del Guilbòa, y he Saul aſufrido ſobre ſulança:
y he la quatregua y exercitos de los cavalleros lo perſe-
7 guian. Y catò empues él y vidome: y llamò à mi,
8 y dixe, heme. Y dixo à mi, quien tu?: y dixe à
9 él, Amalekìta yo. Y dixo à mi, parate ahora ſob-
re mi, y mátame, que me travò el temblor: que
10 toda via aun mi alma en mi. Y paréme ſobre él y ma-
tèlo, que ſupe que no viviria deſpues de ſu caer: y
tomè la corona que ſobre ſu cabeça, y la axorca que
11 ſobre ſu braço, y truxelos à mi ſeñor aqui. Y tra-
vò David por ſus paños y rompioles: y tambien to-
12 dos los varones que con él. Y endecháron y llorá-
ron y ayunáron haſta la tarde: por Saul y por Jeona-
tan ſu hijoy, por pueblo de .A., y por caſa de Iſraél, que
13 cayeron con eſpada. Y dixo David al moço el denun-
cián à él, de donde aqui tu?: y dixo hijo de varon pe-
14 regrino Amalekìta yo. Y dixo à él David: como no
temiſte de tender tu mano para dañar à ungido de .A.?.
15 Y llamò David à uno de los moços, y dixo, llega en-
16 cuentra en él: y hiriólo y muriò. Y dixo à él David,
tu ſangre ſobre tu cabeça: que tu boca ateſtiguò en
17 ti por dezir, yo maté à ungido de .A.. Y lamentò Da-
vid à la lamentacion la eſta: ſobre Saul y ſobre Jeona-
18 tan ſu hijo. Y dixo para enſeñar à hijos de Jeudá arco: he
19 eſcrito ſobre libro el derecho. O hermoſura de Iſraél, ſob-
20 re tus alturas matado!: como cayeron barraganes. No
denuncieys en Gat, no albricieys en calles de Askelón:
por que no ſe alegren hijas de Peliſteos, por que no

ה יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח שָׁאוּל אֶת־הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ וַיַּרְא
נֹשֵׂא־כֵלָיו כִּי מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חַרְבּוֹ וַיָּמָת
6 עִמּוֹ׃ וַיָּמָת שָׁאוּל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו גַּם כָּל־
7 אֲנָשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו׃ וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
בְּעֵבֶר הָעֵמֶק וַאֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וְכִי־מֵתוּ שָׁאוּל וּבָנָיו וַיַּעַזְבוּ אֶת־הֶעָרִים וַיָּנֻסוּ וַיָּבֹאוּ
פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן׃
8 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפַשֵּׁט אֶת־הַחֲלָלִים
וַיִּמְצְאוּ אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נֹפְלִים בְּהַר
9 הַגִּלְבֹּעַ׃ וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיַּפְשִׁטוּ אֶת־כֵּלָיו וַיְשַׁלְּחוּ
בְאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבַשֵּׂר בֵּית עֲצַבֵּיהֶם וְאֶת־הָעָם׃
י וַיָּשִׂמוּ אֶת־כֵּלָיו בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת־גְּוִיָּתוֹ תָּקְעוּ
11 בְּחוֹמַת בֵּית שָׁן׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו יֹשְׁבֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֵת
12 אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשָׁאוּל׃ וַיָּקוּמוּ כָּל־אִישׁ חַיִל
וַיֵּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת־גְּוִיַּת שָׁאוּל וְאֵת גְּוִיֹּת בָּנָיו
מֵחוֹמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ יָבֵשָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם׃
13 וַיִּקְחוּ אֶת־עַצְמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַחַת־הָאֶשֶׁל בְּיָבֵשָׁה
וַיָּצֻמוּ שִׁבְעַת יָמִים׃

שמואל ב

א

א וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב מֵהַכּוֹת אֶת־הָעֲמָלֵק
2 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג יָמִים שְׁנָיִם׃ וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וְהִנֵּה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעִם שָׁאוּל
וּבְגָדָיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי בְּבֹאוֹ אֶל־דָּוִד
3 וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מִזֶּה תָּבוֹא
4 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
מֶה־הָיָה הַדָּבָר הַגֶּד־נָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־
הַמִּלְחָמָה וְגַם־הַרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמֻתוּ וְגַם שָׁאוּל
ה וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵתוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ
6 אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מֵת שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַנַּעַר
הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ וְהִנֵּה שָׁאוּל
נִשְׁעָן עַל־חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּקֻהוּ׃
7 8 וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וָאֹמַר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר לִי
9 מִי־אָתָּה וַיֹּאמַר אֵלָיו עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲמָד־ ואומר קרי
נָא עָלַי וּמֹתְתֵנִי כִּי אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ כִּי־כָל־עוֹד נַפְשִׁי בִּי׃
י וָאֶעֱמֹד עָלָיו וַאֲמֹתְתֵהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי
נִפְלוֹ וָאֶקַּח הַנֵּזֶר אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל־
11 זְרֹעוֹ וָאֲבִיאֵם אֶל־אֲדֹנִי הֵנָּה׃ וַיַּחֲזֵק דָּוִד בִּבְגָדוֹ בבגדיו קרי
12 וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ
וַיָּצֻמוּ עַד־הָעָרֶב עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עַם
יְהוָה וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי מִזֶּה
14 אַתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה׃
טו וַיִּקְרָא דָוִד לְאַחַד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גַּשׁ פְּגַע־בּוֹ וַיַּכֵּהוּ
16 וַיָּמֹת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דָּמְיךָ עַל־רֹאשֶׁךָ כִּי פִיךָ עָנָה יתיר י׳
בְךָ לֵאמֹר אָנֹכִי מֹתַתִּי אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה׃
17 וַיְקֹנֵן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־שָׁאוּל
18 וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר לְלַמֵּד בְּנֵי־יְהוּדָה קָשֶׁת הִנֵּה
19 כְתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר׃ הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל עַל־בָּמוֹתֶיךָ
כ חָלָל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים׃ אַל־תַּגִּידוּ בְגַת אַל־תְּבַשְּׂרוּ
בְּחוּצֹת אַשְׁקְלוֹן פֶּן־תִּשְׂמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן־

21 תעלזנה בנות הערלים׃ הרי בגלבע אל־טל ואל־
מטר עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים
22 מגן שאול בלי משיח בשמן׃ מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא
23 תשוב ריקם׃ שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם
בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
24 גברו׃ בנות ישראל אל־שאול בכינה המלבשכם
שני עם־עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן׃ איך כה
נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על־במותיך חלל׃
26 צר־לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה
27 אהבתך לי מאהבת נשים׃ איך נפלו גבורים ויאבדו
כלי מלחמה׃

ויהי אחרי־כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת א ב
ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה
2 ויאמר חברנה׃ ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם
3 היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ואנשיו אשר־
4 עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון׃ ויבאו
אנשי יהודה וימשחו־שם את־דוד למלך על־בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את־
שאול׃
וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ה
ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם־
6 אדניכם עם־שאול ותקברו אתו׃ ועתה יעש־יהוה
עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
7 הזאת אשר עשיתם הדבר הזה׃ ועתה תחזקנה ידיכם
והיו לבני־חיל כי־מת אדניכם שאול וגם אתי משחו
8 בית־יהודה למלך עליהם׃ ואבנר בן־נר
שר־צבא אשר לשאול לקח את־איש־בשת בן־שאול
9 ויעברהו מחנים׃ וימלכהו אל־הגלעד ואל־האשורי
ואל־יזרעאל ועל־אפרים ועל־בנימן ועל־ישראל כלה׃
בן־ארבעים שנה איש־בשת בן־שאול י
במלכו על־ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה
11 היו אחרי דוד׃ ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך
בחברון על־בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃
12 ויצא אבנר בן־נר ועבדי איש־בשת בן־שאול
13 ממחנים גבעונה׃ ויואב בן־צרויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על־ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על־הברכה
14 מזה ואלה על־הברכה מזה׃ ויאמר אבנר אל־
יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
יקמו׃ ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן טו
ולאיש־בשת בן־שאול ושנים עשר מעבדי
16 דוד׃ ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר
17 בגבעון׃ ותהי המלחמה קשה עד־מאד ביום ההוא
18 וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד׃ ויהיו שם
שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל
19 קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה׃ וירדף עשהאל
אחרי אבנר ולא־נטה ללכת על־הימין ועל־
השמאל מאחרי אבנר׃ ויפן אבנר אחריו ויאמר כ
21 האתה זה עשהאל ויאמר אנכי׃ ויאמר לו אבנר
נטה לך על־ימינך או על־שמאלך ואחז לך אחד
מהנערים וקח־לך את־חלצתו ולא־אבה עשהאל
22 לסור מאחריו׃ ויסף עוד אבנר לאמר אל־עשהאל
סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל־
23 יואב אחיך׃ וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית
אל־החמש ותצא החנית מאחריו ויפל־שם וימת
תחתיו

ſe agraden hijas de los incircunciſos. Montes de Guil- 21
bòa, no rocio y no lluvia ſobre vós, ni campos de a-
partaduras: por que alli fue deſechado eſcudo de va-
lientes, eſcudo de Saul no untado con olio?. De ſan- 22
gre de matados, de ſevo de esforçados, arco de Jeona-
tan no ſe tirava atras: y eſpada de Saul no ſe torna-
va en vazio. Saul y Jeonatan los amables, y los hermo- 23
ſos, en ſus vidas; y en ſu muerte no fueron aparta-
dos: mas que aguilas ſe aligeráron, mas que leones
ſe mayorgáron. Hijas de Iſraél por Saul llorad: el que 24
os hazia veſtir carmeſi con deleytes, el hazièn ſubir
ornamento de oro ſobre vueſtro veſtido. Como caye- 25
ron barraganes entre la pelêa!: Jeonatan ſobre tus al-
turas matado. Anguſtia à mi por ti hermano mio Jeo- 26
natan, adulçaſtete à mi mucho: fue maravilloſo tu
amor à mi, mas que amor de mugeres. Como caye- 27
ron valientes, y perdieronſe armas de pelêa!.

CAP. 2.

Y Fue deſpues aſſi y demandò David en .A. por 1 IV
dezir, ſi ſubirè en una de ciudades de Jeudá? y
dixo .A. à él, ſube: y dixo David adò ſubiré?
y dixo á Hebròn. Y ſubiò alli David, y tambien dos 2
ſus mugeres: Ahinòam la Yzreelìta, y Abigáil mu-
ger de Nabal el Carmelíta. Y ſus varones que con èl 3
hizo ſubir David cada uno y ſu caſa: y eſtuvieron en
ciudades de Hebròn. Y vinieron varones de Jeudá; y 4
ungieron alli à David por Rey, ſobre caſa de Jeudá: y
denunciáron à David por dezir, varones de Jabes
Guilad que enterráron a Saul. Y embiò David men- 5
ſageros à varones de Jabes Guilad: y dixo à ellos,
benditos vós à .A. que hiziſtes la merced la eſta con
vueſtro ſeñor, con Saul, y enterraſtes à él. Y ahora 6
haga .A. con vós merced y verdad: y tambien yo ha-
ré con vós el bien el eſte, por que hiziſtes la coſa la
eſta. Y ahora esfuercenſe vueſtras manos, y ſed por 7
hombres de fonſado, aun que murió vueſtro ſeñor
Saul: y tambien à mi ungieron caſa de Jeudá por Rey
ſobre ellos. Y Abner hijo de Ner mayoral de fonſa- 8
do que a Saul: tomó à Ys-bóſet hijo de Saul y hizolo
paſſar (à) Mahanáim. Y reynólo ſobre el Guilad, y 9
ſobre el Aſſurì, y ſobre Yzreèl: y ſobre Ephráim, y
ſobre Binyamin, y ſobre Iſraél todo él. De edad de 10
quarenta años Ys-bóſet hijo de Saul en ſu reynar ſob-
re Iſraél; y dos años reynò: ſolamente caſa de Jeudá
fueron tras David. Y fue cuento de los dias, que fue 11
David Rey en Hebròn, ſobre caſa de Jeudá: ſiete años
y ſeys meſes. Y ſaliò Abner hijo de Ner, y ſiervos de 12
Ys-boſet hijo de Saul: de Mahanáim à Guibon. Y 13
Joab hijo de Zeruya, y ſiervos de David ſalieron, y
encontráronlos ſobre alberca de Guibon auna: y eſtu-
vieron eſtos ſobre la alberca de aqui, y eſtos ſobre la
alberca de aqui. Y dixo Abner à Joab; levantenſe a- 14
hora los moços y jueguen delante nós: y dixo Joab,
levantenſe. Y levantáronſe y paſſáron por cuenta: do- 15
ze de Binyamin y de Ys-bóſet hijo de Saul; y doze
de ſiervos de David. Y traváron cada uno por cabeça 16
de ſu compañero, y ſu eſpada en lado de ſu compa-
ñero, y cayeron auna: y llamò àl lugar el eſſe; heredad
de los fuertes, que en Guibon. Y fue la pelêa dura 17
haſta mucho en el dia el eſſe: y fue herido Abner y va-
rones de Iſraél, delante ſiervos de David. Y fueron alli 18
tres hijos de Zeruyá; Joab, y Abiſay, y Aſaèl: y Aſaél
ligero en ſus piès, como uno de los corços que en el
campo. Y perſiguiò Aſaèl tras Abner: y no ſe acoſtò 19
para andar à derecha, ni à izquierda; de empues Ab-
ner. Y catò Abner empues ſi, y dixo; ſi tu eſte Aſa- 20
èl?: y dixo, yo. Y dixo à él Abner, acueſta à ti ſob- 21
re tu derecha, o ſobre tu izquierda, y trava á ti uno
de los moços, y toma à ti à ſu arma: y no quiſo
Aſaèl para tirarſe de empues él. Y añadiò mas Ab- 22
ner por dezir à Aſaèl, tira à ti de empues mi:
por que te heriré à tierra, y como alçaré mis fa-
ces, à Joab tu hermano?. Y no quiſo quitarſe, y hi- 23
riólo Abner con el coto de la lança à la (coſtilla) quin-
ta, y ſaliò la lança de tras dél, y cayó alli, y muriò
en

en ſu lugar: y era todo el viñén al lugar que cayó
24 alli Aſaèl y muriò, y paravanſe. Y perſiguieron Joab
y Abiſay tras Abner: y el Sol ſe puſo, y ellos vini-
eron haſta Guibat Ama, que ſobre faces de Guiah,
25 carrera de deſierto de Guibon. Y apañáronſe hijos
de Binyamin empues Abner; y fueron por ajuntamien-
26 to uno: y paráronſe ſobre cabeça de collado uno. Y
llamò Abner à Joab, y dixo, ſi para ſiempre atema-
rá eſpada?: decierto ſupiſte que amarga ſerá en el
fin: y haſta quando no dizes al pueblo, para tornarſe
27 de empues ſus hermanos?. Y dixo Joab, vivo el Dio s
que ſino habláras: que entonces de la mañana ſubiera
28 el pueblo; cada uno de empues ſu hermano. Y tañiò
Joab con corneta, y paráronſe todo el pueblo, y no
perſiguieron mas, tras Iſraél: y no añadieron mas à
29 pelear. Y Abner y ſus varones anduvieron en la lla-
nura toda la noche la eſſa: y paſſáron al Jardèn; y
anduvieron todo el Bitròn; y vinieron (à) Mahanáim.
30 Y Joab ſé torno de empues Abner, y apañò à todo
el pueblo: y fueron menguados de ſiervos de David
31 dezinueve varones y Aſaèl. Y ſiervos de David hirie-
ron de Binyamin, y en varones de Abner: trezien-
32 tos y ſeſenta varones murieron. Y alçáron à Aſaèl y
enterráronlo en enterramiento de ſu padre que en
Bet-léhem: y anduvieron toda la noche Joab y ſus
varones, y eſclareſció à ellos en Hebrón.

CAP. 3.

V 1 Y Fue la pelêa larga, entre caſa de Saul, y entre ca-
ſa de David: y David andán y enforteciénſe; y
2 caſa de Saul andantes y enflaquecientes. Y fue-
ron nacidos à David hijos en Hebrón: y fue ſu pri-
3 mogenito Amnón de Ahinóam la Yzreelíta. Y ſu ſe-
gundo Kiláb de Abigáil muger de Nabal el Carme-
lita: y el tercero Abſalom hijo de Maachá hija de
4 Talmay Rey de Gueſúr. Y el quarto Adoniya hijo de
5 Haguit: y el quinto Sefatiá hijo de Abital. Y el ſex-
to Ytream, de Eglá muger de David; eſtos fueron
6 nacidos à David en Hebròn. Y fue en ſer la pelêa
entre caſa de Saul y entre caſa de David: y Abner
7 era esforçanſe por caſa de Saul. Y à Saul manceba,
y ſu nombre Rizpá hija de Ayá: y dixo (Ysboſet) à
8 Abner, por que veniſte à manceba de mi padre?. Y
ereciò à Abner mucho ſobre palabras de Ys-boſet, y
dixo ſi cabeça de perro yo que à Jeudá?; oy hize
merced con caſa de Saul tu padre, con ſus herma-
nos, y con ſus compañeros, y no te entregué en ma-
no de David: y executaſte ſobre mi delito de la mu-
9 ger oy?. Aſſi haga Dios à Abner y aſſi añada à él:
10 que como jurò .A. à David que aſſi harè a él. Para
hazer paſſar el reyno de caſa de Saul: y para levan-
tar à ſilla de David ſobre Iſraél y ſobre Jeudá, de Dan
11 y haſta Beér-ſéba. Y no pudo mas reſponder à Abner
12 palabra: de ſu temer à él. Y embiò Abner menſage-
ros à David en ſu lugar por dezir, à quien la tierra?:
por dezir, taja tu firmamento comigo y he mi mano
13 contigo para bolver à ti à todo Iſraél. Y dixo, bien;
yo tajaré contigo firmamento: mas coſa una yo de-
mandán de contigo, por dezir, no verás mis faces;
ſino trayendo tu à Michal hija de Saul en tu venir
14 para ver à mis faces. Y embiò David menſageros à
Ys-boſet hijo de Saul, por dezir: dá à mi muger à
Michal, que deſpoſé à mi por cien prepucios de Pe-
15 liſteos. Y embiò Ys-boſet y tomola de con varon:
16 de con Paltièl hijo de Láis. Y anduvo con ella ſu
marido andando y llorando empues ella haſta Bahu-
17 rim: y dixo à él Abner anda tornate, y tornóſe. Y
palabra de Abner fue con viejos de Iſraél por dezir:
tambien de ayer tambien de tercero dia fuiſtes buſ-
18 cantes à David por Rey ſobre vós. Y ahora hazed:
que .A. dixo à David por dezir, por mano de Da-
vid mi ſiervo ſalvarè à mi pueblo Iſraél, de mano de
19 Peliſteos, y de mano de todos ſus enemigos. Y hab-
lò tambien Abner en orejas de Binyamin: y anduvo
tambien Abner para hablar en orejas de David en
Hebròn, à todo (lo) que bueno en ojos de Iſraél,

תחתו ויהי כל־הבא אל־המקום אשר־נפל שם תחתיו קרי
24 עשהאל וימת ויעמדו: וירדפו יואב ואבישי אחרי
אבנר והשמש באה והמה באו עד־גבעת אמה אשר
כה על־פני־גיח דרך מדבר גבעון: ויתקבצו בני־בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על־ראש
26 גבעה אחת: ויקרא אבנר אל־יואב ויאמר הלנצח
תאכל חרב הלוא ידעתה כי־מרה תהיה באחרונה
27 ועד־מתי לא־תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: ויאמר
יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה
28 העם איש מאחרי אחיו: ויתקע יואב בשופר ויעמדו
כל־העם ולא־ירדפו עוד אחרי ישראל ולא־יספו עוד
29 להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה
ההוא ויעברו את־הירדן וילכו כל־הבתרון ויבאו
ל מחנים: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את־כל־העם
ויפקדו מעבדי דוד תשעה־עשר איש ועשהאל:
31 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש־מאות
32 וששים איש מתו: וישאו את־עשהאל ויקברהו בקבר
אביו אשר בית לחם וילכו כל־הלילה יואב ואנשיו
ג א ויאר להם בחברון: ותהי המלחמה ארכה בין בית
שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים
2 ודלים: וילדו לדוד בנים בחברון ליום ה
3 ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית: ומשנהו ויולדו קרי
כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום לאביגיל ק׳
4 בן־מעכה בת־תלמי מלך גשור: והרביעי אדניה בן־
ה חגית והחמישי שפטיה בן־אביטל: והששי יתרעם
לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
7 ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש
ושמה רצפה בת־איה ויאמר אל־אבנר מדוע באתה
8 אל־פילגש אבי: ויחר לאבנר מאד על־דברי איש־
בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום
אעשה־חסד עם־בית שאול אביך אל־אחיו ואל־
מרעהו ולא המציתך ביד־דוד ותפקד עלי עון האשה
9 היום: כה־יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר
י נשבע יהוה לדוד כי־כן אעשה־לו: להעביר הממלכה
מבית שאול ולהקים את־כסא דוד על־ישראל ועל־
11 יהודה מדן ועד־באר שבע: ולא־יכל עוד להשיב את־
אבנר דבר מיראתו אתו:
12 וישלח אבנר מלאכים אל־דוד תחתו לאמר למי־ תחתיו קרי
ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב
13 אליך את־כל־ישראל: ויאמר טוב אני אכרת אתך
ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא־
תראה את־פני כי אם־לפני הביאך את מיכל בת־
14 שאול בבואך לראות את־פני: וישלח
דוד מלאכים אל־איש־בשת בן־שאול לאמר תנה
את־אשתי את־מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות
טו פלשתים: וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם ליש קרי
16 פלטיאל בן־לוש: וילך אתה אישה הלוך ובכה
אחריה עד־בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב
וישב:
17 ודבר־אבנר היה עם־זקני ישראל לאמר גם־תמול גם־
18 שלשם הייתם מבקשים את־דוד למלך עליכם: ועתה
עשו כי יהוה אמר אל־דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע
את־עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל־איביהם:
19 וידבר גם־אבנר באזני בנימין וילך גם־אבנר לדבר
באזני דוד בחברון את כל־אשר־טוב בעיני ישראל

כ ובעיני כל-בית בנימן: * ויבא אבנר אל-דוד חברון ואתו ליום ו
עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר-אתו
משתה: ויאמר אבנר אל-דוד אקומה ואלכה 21
ואקבצה אל-אדני המלך את-כל-ישראל ויכרתו
אתך ברית ומלכת בכל אשר-תאוה נפשך וישלח דוד
את-אבנר וילך בשלום: והנה עבדי דוד ויואב בא 22
מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם-דוד
בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל-הצבא 23
אשר-אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא-אבנר בן-נר
אל-המלך וישלחהו וילך בשלום: ויבא יואב אל- 24
המלך ויאמר מה עשיתה הנה-בא אבנר אליך למה
כה זה שלחתו וילך הלוך: ידעת את-אבנר בן-נר כי
מובאך קרי לפתתך בא ולדעת את-מוצאך ואת-מבואך ולדעת
את כל-אשר אתה עשה: ויצא יואב מעם דוד וישלח 26
מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא
ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל-תוך השער 27
לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשהאל
אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי 28
וממלכתי מעם יהוה עד-עולם מדמי אבנר בן-נר:
יחלו על-ראש יואב ואל כל-בית אביו ואל-יכרת 29
מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
ל וחסר-לחם: ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על
אשר המית את-עשהאל אחיהם בגבעון
במלחמה: * ויאמר דוד אל-יואב ואל-כל-העם 31 ליום ז
אשר-אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני
אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את- 32
אבנר בחברון וישא המלך את-קולו ויבך אל-קבר
אבנר ויבכו כל-העם: ויקנן המלך אל- 33
אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ידיך לא-אסרות 34
ורגליך לא-לנחשתים הגשו כנפול לפני בני-עולה
לה נפלת ויספו כל-העם לבכות עליו: ויבא כל-העם
להברות את-דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר
כה יעשה-לי אלהים וכה יסיף כי אם-לפני בוא-השמש
אטעם-לחם או כל-מאומה: וכל-העם הכירו וייטב 36
בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל-העם טוב:
וידעו כל-העם וכל-ישראל ביום ההוא כי לא היתה 37
מהמלך להמית את-אבנר בן-נר:
ויאמר המלך אל-עבדיו הלוא תדעו 38
כי-שר וגדול נפל היום הזה בישראל: ואנכי היום רך 39
ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני
לפ״ר ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:
א ד וישמע בן-שאול כי מת אבנר בחברון
וירפו ידיו וכל-ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי- 2
גדודים היו בן-שאול שם האחד בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם-בארות תחשב
על-בנימן: ויברחו הבארתים גתימה ויהיו-שם גרים 3
עד היום הזה: וליהונתן בן-שאול בן 4
נכה רגלים בן-חמש שנים היה בבא שמעת שאול
ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה
ה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: וילכו בני-רמון
הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל-בית איש
בשת והוא שכב את משכב הצהרים: והנה באו עד- 6
תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל-החמש ורכב ובענה
אחיו נמלטו: ויבאו הבית והוא-שכב על-מטתו בחדר 7
משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את-ראשו ויקחו את-
ראשו וילכו דרך הערבה כל-הלילה: ויבאו את- 8
ראש

y en ojos de toda caſa de Binyamin. * Y vino Ab- 20 VI
ner à David à Hebrón, y con él veinte varones: y
hizo David à Abner y à los varones que con él com-
bite. Y dixo abner à David, levantarmehe y andaré 21
y apañaré à mi ſeñor el Rey à todo Iſraél, y tajarán
contigo firmamento, y reynarás en todo lo que deſſeá-
re tu alma: y embiò David à Abner, y anduvo en
paz. Y he ſiervos de David y Joab viniên del fonſa- 22
do, y deſpojo mucho con ellos traian: y Abner no él
con David en Hebrón, que lo embió, y anduvo en
paz. Y Joab y todo el fonſado que con él vinieron: 23
y denunciáron à Joab por dezir, vino Abner hijo de
Ner al Rey, y embiolo y anduvo en paz. Y vino Joab 24
al Rey; y dixo, que hiziſte?: he vino Abner à ti, por
que eſto lo embiaſte, y anduvo andando?. Conociſ- 25
te à Abner hijo de Ner, que para ſombayrte vino: y
para ſaber à tu ſalida y à tu entrada, y para ſaber à
todo lo que tu hazes. Y ſaliò Joab de con David, y 26
embiò menſageros empues Abner: y hizieron tornar
à él de poſo del Sirá: y David no ſupo. Y tornoſe Abner 27
(à) Hebròn, y hizolo acoſtar Joab à medio de la puer-
ta, para hablar con él con engaño: y hiriolo alli à la
(coſtilla) quinta, y muriò por ſangre de Aſaél ſu her-
mano. Y oyò David deſpues aſſi, y dixo, inocente 28
yo y mi reyno de con .A. haſta ſiempre: de ſangres
de Abner hijo de Ner. Poſen ſobre cabeça de Joab, y 29
ſobre toda caſa de ſu padre: y no ſea tajado de caſa
de Joab manante ni leproſo, y travân en bordon, y
cayên en eſpada, y menguado de pan. Y Joab y Abi- 30
ſay ſu hermano, matáron à Abner: por que matò à
Aſaèl ſu hermano en Guibon en la pelêa. * Y dixo 31 VII
David à Joab y à todo el pueblo que con él, raſgad
vueſtros paños, y ceñid ſacos, y endechad delante
Abner: y el Rey David andân detras del ataud. Y en- 32
terraron à Abnér en Hebrón: y alço el Rey aſu voz,
y lloró cerca entierro de Abnér: y lloraron todo el pueblo.
Y endechó el Rey ſobre Abner, y dixo: ſi como morir 33
vil, morirá Abner?. Tus manos no atadas, y tus piés 34
no à harropeas fueron llegados, como caer delante
hijos de maldad caiſte: y añadieron todo el pueblo à
llorar ſobre él. Y vino todo el pueblo, para hazer co- 33
mer à David pan mientras el dia: y jurò David por
dezir, aſſi haga à mi Dios y aſſi añada; que ſi antes de
ponerſe el Sol guſtaré pan o qualquier coſa. Y todo 36
el pueblo conocieron, y plugò en ſus ojos: como to-
do lo que hizo el Rey; en ojos de todo el pueblo,
plugó. Y conocieron todo el pueblo y todo Iſraél 37
en el dia el eſſe: que no fue del Rey para matar à Abner
hijo de Ner. Y dixo el Rey à ſus ſiervos: decierto 38
ſabreys, que Principe y grande cayó en el dia el eſte
en Iſraél. Y yo oy tierno y ungido Rey, y los va- 39
rones los eſtos hijos de Zeruyá, duros mas que yo:
pague .A. à haziên el mal como ſu maldad.

CAP. 4.

Y Oyò hijo de Saul que muriò Abner en Hebròn, 1 P.14.
y afloxáronſe ſus manos: y todo Iſraél fueron
conturbados. Y dos varones mayorales de fon- 2
ſados eran con hijo de Saul; nombre del uno Baha-
ná y nombre del ſegundo Rehab hijos de Rimón el
Beeroti de hijos de Binyamin: por que tambien Bee
rot era contada ſobre Binyamin. Y huyeron los Bee- 3
rotitas à Guitáim: y fueron alli peregrinantes haſta
el dia el eſte. Yà Jeonatan hijo de Saul hijo coxo de piès: 4
de edad de cinco años era, en viniendo nueva de Saul y
Jeonatan de Yzreèl, y llevavalo ſu ama y huìa, y fue en
ſu apreſſurar para huir; y cayò y fue coxo, y ſu nombre
Mephibóſet. Yanduvieron hijos de Rimón el Beerotita, 5
Rehab y Bahaná, y vinieron como callentarſe el dia à ca-
ſa de Ys-bóſet: y él yaziên à yazida de las ſieſtas. Y el- 6
los vinieron haſta medio de la caſa (como) compradores
de trigo, y hirieronlo à la (coſtilla) quinta: y Rehab y Ba-
haná ſu hermano eſcapáron. Y vinieron (à) la caſa y 7
él yaziên ſobre ſu lecho en camara de ſu ya-
zida, y hirieronlo y matáronlo, y tiráron à ſu
cabeça: y tomáron à ſu cabeça y anduvieron
carrera de la llanura toda la noche. Y truxeron a 8
cabeça

cabeça de Is-boſet à David à Hebròn, y dixeron al
Rey, he cabeça de Is-boſet hijo de Saul tu enemi-
go, que buſcò à tu alma: y diò .A. à mi ſeñor el
Rey venganças el dia el eſte; de Saul, y de ſu ſimiente.
9 Y reſpondiò David à Rehab y à Bahaná ſu hermano,
hijos de Rimòn el Beerotita, y dixo à ellos: vivo
10 .A. que redemiò à mi alma de toda anguſtia. Que el
denuncián à mi por dezir, he muriò Saul, y él era
como albricián en ſus ojos, y travé por él, y mate-
lo en Ziklag: que (fue) por mi dar à él albricia.
11 Quanto mas que varones malos matáron à varon juſ-
to en ſu caſa, ſobre ſu yazida: y ahora decierto buſ-
caré à ſu ſangre de vueſtra mano, y eſcombraré à
12 vós de la tierra. Y encomendó David à los mo-
ços y matáronlos, y tajáron à ſus manos, y à ſus
piès, y colgáron (LOS) ſobre la alberca en Hebròn:
y à cabeça de Ys-boſet tomáron; y enterráron en
ſepultura de Abner en Hebròn.

C A P. 5.

1 Y Vinieron todos tribos de Iraél à David à Heb-
rón: y dixeron por dezir, he nós tu hueſſo, y
2 tu carne nós. Tambien de ayer tambien ter-
cero dia, en ſiendo Saul Rey ſobre nós, tu fuiſte el
ſacán y el entrán à Iſraél: y dixo .A. à ti, tu go-
vernarás à mi pueblo a Iſraél, y tu ſerás por Principe
3 ſobre Iſraél. Y vinieron todos viejos de Iſraél al
Rey à Hebròn; y tajò à ellos el Rey David firma-
mento en Hebròn delante .A.: y ungieron à David
4 por Rey ſobre Iſraél. De edad de treynta años Da-
5 vid en ſu reynar: y quarenta años reynó. En Heb-
ròn reynó ſobre Jeudá, ſiete años y ſeys meſes: y en
Jeruſalaim reynó treynta y tres años ſobre todo Iſ-
6 raél y Jeudá. Y auduvo el Rey y ſus varones à Je-
ruſalaim, al Jebuſéo morador de la tierra: y dixo à
David, por dezir, no vendrás aqui, ſino tirando tu los
ciegos y los coxos, por dezir; no vendrá David aqui.
7 Y prendió David à fortaleza de Sion: ella ciudad de
8 David. Y dixo David en el dia el eſſe, todo hirien Jebu-
ſéo y tocáre en el caño; y à los coxos, y à los ciegos,
aborrecidos de alma de David; por tanto dezian,
9 ciego y coxo no vendrá à la caſa. Y eſtuvo David
en la fortaleza, y llamó à ella ciudad de David: y
10 fraguó David à derredor del Miló y à dentro. Y an-
duvo David andando y engrandeciendo: y .A. Dios
11 de Zebaot con él. Y embió Hirám Rey de Zor
menſageros a David; y maderos de Alarzes;
y maeſtros de Madera, y maeſtros de pied-
12 ra de pared: y fraguáron caſa à David. Y ſupo
David que lo compuſo .A. por Rey ſobre Iſ-
raél: y que fue enxalçado ſu reyno por ſu pueblo Iſ-
13 raél. Y tomó David mas concubinas y mugeres de
Jeruſalaim, empues ſu venir de Hebròn: y fueron
14 nacidos mas à David hijos y hijas. Y eſtos nom-
bres de los nacidos à él en Jeruſalaim: Sammua, y
15 Sobab, y Natan, y Selomoh. Y Ybhar y Eliſua, y
16 Nèfeg, y Yafiah. Y Eliſama, y Eliada, y Elifé-
17 let. Y oyeron Peliſtim que ungieron à David por
Rey ſobre Iſraél, y ſubieron todos Peliſtim para
buſcar à David: y oyò David y decendiò à
18 la fortaleza. Y Peliſtim vinieron: y eſtendie-
19 ronſe en valle de Refaim. Y demandò David
en .A. por dezir, ſi ſubirè à Peliſtim, ſi los
darás en mi mano?: y dixo .A. à David, ſu-
be; que dando daré à los Peliſteos en tu ma-
20 no. Y vino David en Báal Perazìm, y hiriolos
alli David; y dixo, aportilló .A. à mis enemigos
delante mi, como portillo de aguas: por tanto llamò
21 nombre del lugar el eſſe Báal Perazìm. Y dexáron alli
22 à ſus ìdolos: y quemólos David y ſus varones. Y
añadieron mas Peliſtim para ſubir: y eſtendieronſe en
23 valle de Refaim. Y demandò David en .A.; y dixo, no
ſubas: rodea tras ellos, y vendrás à ellos de eſcuentra de
24 los morales. Y ſerá en tu oìr à voz del ſonido en cabeça de
los morales, entonces te moverás: que entonces ſaliò
25 .A. delante ti; para herir en real de Peliſtim. Y hizo

Sss2 סה ב David

רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל אֹיִבְךָ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת־
נַפְשֶׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נְקָמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה
9 מִשָּׁאוּל וּמִזַּרְעוֹ׃ וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֵכָב וְאֶת־בַּעֲנָה אָחִיו
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה
י אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ כִּי הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מֵת
שָׁאוּל וְהוּא־הָיָה כִמְבַשֵּׂר בְּעֵינָיו וָאֹחֲזָה בוֹ וָאֶהְרְגֵהוּ
11 בְּצִקְלָג אֲשֶׁר לְתִתִּי־לוֹ בְּשֹׂרָה׃ אַף כִּי־אֲנָשִׁים רְשָׁעִים
הָרְגוּ אֶת־אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא
אֲבַקֵּשׁ אֶת־דָּמוֹ מִיֶּדְכֶם וּבִעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ׃
12 וַיְצַו דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיְקַצְּצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
רַגְלֵיהֶם וַיִּתְלוּ עַל־הַבְּרֵכָה בְּחֶבְרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־
בֹּשֶׁת לָקָחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְקֶבֶר־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן׃

ה
א וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ
2 לֵאמֹר הִנְנוּ עַצְמְךָ וּבְשָׂרְךָ אֲנָחְנוּ׃ גַּם־אֶתְמוֹל גַּם־
שִׁלְשׁוֹם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הָיִיתָה מוֹצִיא (היית המוציא ק׳)
וְהַמֵּבִי אֶת־יִשְׂרָאֵל ° וַיֹּאמֶר יְהוָה לְךָ (והמביא קרי)
אַתָּה תִרְעֶה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד (פסקא באמצע)
3 עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה (פסוק)
וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
4 בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים
ה שָׁנָה מָלָךְ׃ בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ עַל־יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה
חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַ͏ִם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל־
6 יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃ וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַ͏ִם אֶל־
הַיְבֻסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־תָבוֹא הֵנָּה
כִּי אִם־הֱסִירְךָ הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר לֹא־יָבוֹא דָוִד
7 8 הֵנָּה׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֵת מְצֻדַת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל־מַכֵּה יְבֻסִי וְיִגַּע בַּצִּנּוֹר וְאֶת־
הַפִּסְחִים וְאֶת־הַעִוְרִים שְׂנֻאוּ נֶפֶשׁ דָּוִד עַל־כֵּן יֹאמְרוּ (שנואי קרי)
9 עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל־הַבָּיִת׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְּצֻדָה וַיִּקְרָא־
י לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן־הַמִּלּוֹא וָבָיְתָה׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד
הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ׃
11 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים
12 וְחָרָשֵׁי עֵץ וְחָרָשֵׁי אֶבֶן קִיר וַיִּבְנוּ־בַיִת לְדָוִד׃ וַיֵּדַע דָּוִד
כִּי־הֱכִינוֹ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשֵּׂא מַמְלַכְתּוֹ
בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
13 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פִּלַגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַ͏ִם אַחֲרֵי בֹּאוֹ
14 מֵחֶבְרוֹן וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הַיִּלֹּדִים לוֹ בִּירוּשָׁלָ͏ִם שַׁמּוּעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וּשְׁלֹמֹה׃
טו 16 וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃ וֶאֱלִישָׁמָע וְאֶלְיָדָע
וֶאֱלִיפָלֶט׃
17 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים כִּי־מָשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלוּ כָל־פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד
18 אֶל־הַמְּצוּדָה׃ וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃
19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה אֶל־פְּלִשְׁתִּים
הֲתִתְּנֵם בְּיָדִי (פסקא באמצע פסוק)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֵה כִּי־נָתֹן אֶתֵּן אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים
כ בְּיָדֶךָ׃ וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל־פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ
יְהוָה אֶת־אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
21 הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃ וַיַּעַזְבוּ־שָׁם אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם
22 דָּוִד וַאֲנָשָׁיו׃ וַיֹּסִפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת
23 וַיִּנָּטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא
תַעֲלֶה הָסֵב אֶל־אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוּל בְּכָאִים׃
24 וִיהִי בְּשָׁמְעֲךָ אֶת־קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אָז תֶּחֱרָץ (כשמעך קרי)
כה כִּי אָז יָצָא יְהוָה לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַשׂ

דוד

דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגֶּבַע עַד־
בֹּאֲךָ גָזֶר׃ וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בָּחוּר א ליום ב
2 בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף׃ וַיָּקָם ׀ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר ו הפטרת שמיני
אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים עָלָיו׃
3 וַיַּרְכִּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשָּׂאֻהוּ
מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב
4 נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה׃ וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב
אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי
ה הָאָרוֹן׃ וְדָוִד ׀ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה
בְּכֹל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים
6 וּבִמְנַעַנְעִים וּבְצֶלְצֶלִים׃ וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּה
7 אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֶז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃ וַיִּחַר־אַף
יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם
8 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃ וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ
בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
9 וַיִּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי
י אֲרוֹן יְהוָה׃ וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
11 עַל־עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד־אֱדֹם הַגִּתִּי׃ וַיֵּשֶׁב
אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ
12 יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃ וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד
לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן
13 הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃ וַיְהִי כִּי
צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃
14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃
טו וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה
16 וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃ וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל
בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה ׀ בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד
17 מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃ וַיָּבִאוּ אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר
18 נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃ וַיְכַל
דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם
19 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל
לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חַלַּת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד
כ וַאֲשִׁישָׁה אֶחָת וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ וַיָּשָׁב דָּוִד ע״כ
לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתוֹ ° וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת־ פסקא
שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ באמצע
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת פסוק
21 נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל־
22 עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה׃ וּנְקַלֹּתִי עוֹד
מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ
23 עִמָּם אִכָּבֵדָה׃ וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יָלֶד ולד קרי
א עַד יוֹם מוֹתָהּ׃ וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ ז ליום ג
2 בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ־לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית
3 אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה׃ וַיֹּאמֶר
נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה
4 עִמָּךְ׃ וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא פסקא
° וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן באמצע
ה לֵאמֹר׃ לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה פסוק
6 הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי׃ כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְּבַיִת
לְמִיּוֹם הַעֲלֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
7 וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן׃ בְּכֹל אֲשֶׁר־
הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד

שבטי

David aſſi como le encomendò .A.: y hiriò à Peliſ-
tim de Guèba haſta entrada de Guézer.

CAP. 6. II

Y Juntò mas David à todo eſcogido de Iſraél trein- 1 AFT.
ta mil. Y levantoſe y anduvo David y todo el 2 DE
pueblo que con él de Baalé Jeudá : para hazer ſu- PARAS:
bir de alli à Arca del Dios que fue llamado nombre 26.
nombre de .A. Zebaot, eſtán en los Kerubim ſobre el
la. Y hiziéron ſubir à Arca del Dios ſobre carreta nu- 3
eva, y lleváronla de caſa de Abinadab que en la Gui-
bá; y Uzá y Ahió hijos de Abinadab guiantes à la
carreta nueva. Y lleváronla de caſa de Abinadab que 4
en la Guiba con Arca del Dios : y Ahió andan delan-
te la arca. Y David y toda caſa de Iſraél feſtejantes 5
delante de .A. con todos (inſtrumentos) de leños de
boxes : y con harpas, y con gaytas, y con adufles, y
con ſonajas, y con reteñideras. Y vinieron haſta Go- 6
ren Nahon : y tendió Uzá (ſu mano) à Arca del Dios
y travó en ella, por que ſe reſvalavan las vacas. Y 7
ereciò furor de .A. en Uzá, y hiriolo alli el Dios por el
yerro : y murió alli cerca Arca del Dios. Y ereció à 8
David por que aportilló .A. portillo en Uzá : y llamó
al lugar el eſſe Péres Uzá haſta el dia el eſte. Y temió 9
David à .A. en el dia el eſſe : y dixo, como vendrá à
mi arca de .A.?. Y no quiſo David llegar à él a Arca 10
de .A. à ciudad de David : y hizola acoſtar David à
caſa de Obèd Edóm el Guitéo. Y eſtuvo Arca de .A. 11
en caſa de Obèd-Edóm el Guitéo tres meſes : y bendi-
xo .A. à Obèd-Edóm y à toda ſu caſa. Y fue denun- 12
ciado al Rey David por dezir, bendixo .A. à caſa de
Obèd-Edóm, y à todo lo que à él, por Arca del Dios:
y anduvo David y hizo ſubir à Arca del Dios delca-
ſa de Obèd-Edóm, à ciudad de David con alegria.
Y era quando paſſeavan llevantes Arca de .A. ſeys 13
paſſos : y ſacrificava buey y engordado. Y David bay- 14
lán con toda fuerça delante .A.: y David ceñido de
eſpaldar de lino. Y David y toda caſa de Iſraél hazi- 15
entes ſubir à Arca de .A.: con aublacion y con voz
de ſophar. Y era Arca de .A. viniẽn à ciudad de Da- 16
vid : y Migál hija de Saul catava por la ventana, y
vido al Rey David ſaltán y baylán delante .A., y deſ-
preció à él en ſu coraçon. Y truxeron à Arca de .A., 17
y paráron à ella en ſu lugar, entre la tienda que ten-
dió para ella David : y alçó David alçaciones delante
.A. y pazes. Y acabó David de alçar la alçacion y las 18
pazes : y bendixo al pueblo en nombre de .A. Zebaot.
Y repartió à todo el pueblo, à todo fonſado de Iſraél 19
de varon y haſta muger, à varon torta de pan una, y
parte de (carne) una, y flaſco uno : y anduvo todo el
pueblo varon à ſu caſa. Y tornó David para bende- 20 HAS.
zir à ſu caſa : y ſalió Migál hija de Saul à encuentro AQUI.
de David; y dixo, quanto honrado oy Rey de Iſraél
que ſe deſcubrió oy à ojos de ſiervas de ſus ſiervos;
como deſcubrir deſcubriendoſe uno de los vanos?. Y 21
dixo David à Migál, delante .A. que eſcogió en mi
mas que tu padre, y mas que toda ſu caſa; para enco-
mendar à mi por Principe ſobre pueblo de .A., ſob-
re Iſraél : y bailaré delante .A.. Y ſeré deshonrado 22
mas deſto, y ſeré baxo en mis ojos : y con las ſiervas
que dixiſte con ellas ſeré honrado. Y à Migál hija de 23
Saul, no fue à ella hijo : haſta dia de ſu morir.

CAP. 7.

Y Fue quando ſe aſſentó el Rey en ſu caſa; y .A. 1 III
hizo repoſar à él derredor de todos ſus enemi-
gos. Y dixo el Rey à Natan el Propheta, vé a- 2
hora yo eſtán en caſa de alarzes; y Arca del Dios eſ-
tan entre la cortina. Y dixo Natan al Rey : todo lo 3
que en tu coraçon, anda haz : que .A. contigo. Y fue 4
en la noche la eſſa : y fue palabra de .A. à Natan por
dezir. Anda y dirás à mi ſiervo à David, aſſi dixo 5
.A.: ſi tu edificarás à mi, caſa para mi eſtar?. Que 6
no eſtuve en caſa, de dia de mi hazer ſubir à hijos de
Iſraél de Egypto, y haſta el dia el eſte : y fuy andán
en tienda y en tabernaculo. En todo lo que anduve 7
en todos hijos de Iſraél, ſi palabra hablè con alguno de

tribos

tribos de Iſraél?; que encomendè por governar
à mi pueblo a Iſraél por dezir: por que no edificaſtes
8 à mi, caſa de alarzes?. Y ahora aſsi dirás à mi ſiervo
à David, aſsi dixo .A. Zebaot, yo te tomé de la mo-
rada, de detras de las ovejas: para ſer Principe ſobre
9 mi pueblo ſobre Iſraél. Y fuy contigo en todo lo que
anduviſte; y tajè à todos tus enemigos delante ti: y
hize à ti nombre grande; como nombre de los grandes
10 que en la tierra. Y pondrè lugar à mi pueblo à Iſraél,
y plantarloè, y morará en ſu lugar, y no ſe eſtreme-
cerá mas: y no añadirán hijos de perverſidad para af-
11 ligirlo como en la primeria. Y deſde el dia que enco-
mendé juezes ſobre mi pueblo Iſraél, y hize repoſar à
ti de todos tus enemigos: y denunció à ti .A. que
12 caſa hará à ti .A.?. Quando ſe complieren tus dias,
y yazieres con tus padres, y afirmaré à tu ſimiente em-
pues ti; que ſaldrá de tus entrañas: y compondrè à ſu
13 reyno. El edificará caſa para mi nombre: y compon-
14 drè à ſilla de ſu reyno haſta ſiempre. Yo ſeré à él por
padre, y él ſerá à mi por hijo: que en ſu atorcer, y
caſtigarloè con vara de varones, y con llagas de hijos
15 de hombres. Y mi merced no ſe tirará dél: como
16 aparté de con Saul, que aparté delante ti. Y firme tu
caſa y tu reyno haſta ſiempre delante ti: tu ſilla ſerá
17 compueſta haſta ſiempre. Como todas las palabras las
eſtas, y como toda la prophecia la eſta: aſsi hablo Na-
18 tan à David. Y vino el Rey David y eſtuvo delante
.A.: y dixo, quien yo .A. Dios?; y quien mi caſa:
19 que me truxiſte haſta aqui?. Y fue poco aun eſto en
tus ojos .A. Dios, y hablaſte tambien ſobre caſa de
tu ſiervo de lexos: y eſta ley del hombre .A. Dios?.
20 Y que añadirá David mas para hablar à ti?: y tu ſu-
21 piſte à tu ſiervo .A. Dios. Por tu palabra y como tu
coraçon hiziſte à toda la grandeza la eſta: para hazer
22 ſaber à tu ſiervo. Por tanto te engrandeciſte .A. Dios,
que no como tu, y nò Dios ſalvo tu, como todo lo
23 que oìmos con nueſtras orejas. Y quien como tu
pueblo como Iſraél gente una en la tierra?: que an-
duvieron (menſajeros) de Dios para redemir à él por
pueblo, y para poner à él nombre, y para hazer à
vós la grandeza, y temeroſidades à tu tierra; delante
tu pueblo, que redemiſte à ti de Egypto, de gen-
24 tes y ſus dioſes. Y compuſiſte à ti à tu pueblo Iſraél,
à ti por pueblo haſta ſiempre: y tu .A. fuiſte à ellos
25 por Dios. Y ahora .A. Dios la coſa que hablaſte por
tu ſiervo y por ſu caſa, confirma haſta ſiempre: y haz
26 como hablaſte. Y ſea engrandecido tu nombre haſta
ſiempre por dezir, .A. Zebaot Dios ſobre Iſraél: y
caſa de tu ſiervo David ſerá compueſta delante ti.
27 Que tu .A. Zebaot Dios de Iſraél deſcubriſte à oreja
de tu ſiervo por dezir, caſa edificaré à ti: por tanto
halló tu ſiervo à ſu coraçon; para òrar à ti, a la oracion
28 la eſta. Y ahora .A. Dios tu èl el Dios, y tus palab-
ras ſerán verdad: y hablaſte à tu ſiervo al bien el eſte.
29 Y ahora envolunta y bendize à caſa de tu ſiervo, para
ſer para ſiempre delante ti: que tu .A. Dios hablaſte, y de
tu bendicion ſea bendita caſa de tu ſiervo para ſiempre.

CAP. 8.

1 Y Fue deſpues aſsi, y hiriò David à Peliſtim, y que-
brantòlos: y tomó David à Mèteg-Aamá de poder
2 de Peliſtim. Y hiriò à Moab, y midiolos con cu-
erda haziendo yazer à ellos à tierra; y midió dos cuer-
das para matar, y hinchimiento de la cuerda para avi-
viguar: y fue Moab à David por ſiervos llevantes pre-
3 ſente. Y hiriò David à Adadézer, hijo de Rehob, Rey
de Zobá: en ſu andar para hazer tornar ſu termino en
4 rio de Perat. Y prendiò David dél, mil y ſiete cientos
cavalleros, y veinte mil varones peones: y desjarretò
David à toda la carroça, y hizo remanecer dél cien car-
5 ros. Y vino Aram Damaſco para ayudar à Adad-
ézer, Rey de Zobá: y hiriò David en Arám veinte
6 y dos mil varones. Y puſo David preſidentes en A-
rám de Damaſco; y fué Arám à David por ſiervos
llevantes preſente: y ſalvò .A. à David en todo lo
7 que anduvo. Y tomò David à eſcudos del oro, que eran

שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
8 לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים׃ וְעַתָּה כֹּה־
תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי
לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי
9 עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה
אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם
הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל
וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יֹסִיפוּ בְנֵי־
11 עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה׃ וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַהֲנִיחֹתִי לְךָ מִכָּל־
12 אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי־בַיִת יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה׃ כִּי ׀
יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ
13 אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וַהֲכִינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ׃ הוּא
יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־
14 עוֹלָם׃ אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
בְּהַעֲוֺתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם׃
טו וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעִם שָׁאוּל אֲשֶׁר
16 הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ׃ וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם
17 לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם׃ כְּכֹל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד׃
18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
מִי אָנֹכִי אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתַנִי עַד־הֲלֹם׃
19 וַתִּקְטַן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל־בֵּית־
כ עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוִה׃ וּמַה־
יּוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ אֲדֹנָי
21 יְהוִה׃ בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבְּךָ עָשִׂיתָ אֵת כָּל־הַגְּדוּלָּה
22 הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת־עַבְדֶּךָ׃ עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים
כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ
23 בְּאָזְנֵינוּ׃ וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
הָלְכוּ־אֱלֹהִים לִפְדּוֹת־לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת
לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ
24 לְּךָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וֵאלֹהָיו׃ וַתְּכוֹנֵן לְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל ׀
לְךָ לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃
כה וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־
26 בֵּיתוֹ הָקֵם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ וְיִגְדַּל שִׁמְךָ
עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
27 וּבֵית עַבְדְּךָ דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אֶבְנֶה־
לָּךְ עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת־
28 הַתְּפִלָּה הַזֹּאת׃ וְעַתָּה ׀ אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה
29 הַזֹּאת׃ וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדְּךָ לִהְיוֹת
לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבִּרְכָתְךָ
ח א יְבֹרַךְ בֵּית־עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־
כֵן וַיַּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מֶתֶג
2 הָאַמָּה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיְמַדְּדֵם בַּחֶבֶל
הַשְׁכֵּב אוֹתָם אַרְצָה וַיְמַדֵּד שְׁנֵי־חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֹא
הַחֶבֶל לְהַחֲיוֹת וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃
3 וַיַּךְ דָּוִד אֶת־הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ
4 לְהָשִׁיב יָדוֹ בִּנְהַר־°׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע־ 4 פרת קרי ולא כתיב
מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת־
כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃ וַתָּבֹא אֲרַם דַּמֶּשֶׂק ה
לַעְזֹר לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים־
6 וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרַם דַּמֶּשֶׂק וַתְּהִי
אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיֹּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד
7 בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃ וַיִּקַּח דָּוִד אֵת שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ

אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומבטח 8
ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה
מאד׃
9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל־חיל
הדדעזר׃ וישלח תעי את־יורם־בנו אל־המלך דוד י
לשאל־לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר
ויכהו כי־איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו
11 כלי־כסף וכלי־זהב וכלי נחשת׃ גם־אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עם־הכסף והזהב אשר הקדיש
12 מכל־הגוים אשר כבש׃ מארם וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן־רחב מלך
13 צובה׃ ויעש דוד שם בשבו מהכותו את־ארם בגיא־
14 מלח שמונה עשר אלף׃ וישם באדום נצבים בכל־
אדום שם נצבים ויהי כל־אדום עבדים לדוד ויושע
טו יהוה את־דוד בכל אשר הלך׃ וימלך דוד על־כל־
ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל־עמו׃
16 ויואב בן־צרויה על־הצבא ויהושפט בן־אחילוד
17 מזכיר׃ וצדוק בן־אחיטוב ואחימלך בן־אביתר כהנים
18 ושריה סופר׃ ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי ובני
דוד כהנים היו׃

ט א ויאמר דוד הכי יש־עוד אשר נותר לבית שאול
2 ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃ ולבית שאול עבד
ושמו ציבא ויקראו־לו אל־דוד ויאמר המלך אליו
3 האתה ציבא ויאמר עבדך׃ ויאמר המלך האפס עוד
איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר
4 ציבא אל־המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃ ויאמר־
לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל־המלך הנה־הוא
ה בית מכיר בן־עמיאל בלו דבר׃ וישלח המלך דוד
6 ויקחהו מבית מכיר בן־עמיאל מלו דבר׃ ויבא
מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול אל־דוד ויפל על־פניו
וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃
7 ויאמר לו דוד אל־תירא כי עשה אעשה עמך חסד
בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את־כל־שדה שאול
8 אביך ואתה תאכל לחם על־שלחני תמיד׃ וישתחו
ויאמר מה עבדך כי פנית אל־הכלב המת אשר
9 כמוני׃ ויקרא המלך אל־ציבא נער שאול ויאמר
אליו כל אשר היה לשאול ולכל־ביתו נתתי לבן
י אדניך׃ ועבדת לו את־האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן
אדניך יאכל תמיד לחם על־שלחני ולציבא חמשה
11 עשר בנים ועשרים עבדים׃ ויאמר ציבא אל־המלך
ככל אשר יצוה אדני המלך את־עבדו כן יעשה עבדך
ומפיבשת אכל על־שלחני כאחד מבני המלך׃
12 ולמפיבשת בן־קטן ושמו מיכא וכל מושב בית־ציבא
13 עבדים למפיבשת׃ ומפיבשת ישב בירושלם כי על־
שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו׃

י א ויהי אחרי־כן וימת מלך בני עמון וימלך
2 חנון בנו תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה־חסד ׀ עם־חנון
בן־נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד
לנחמו ביד עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני
3 עמון׃ ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם המכבד
דוד את־אביך בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלוא
בעבור חקר את־העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את־
4 עבדיו אליך׃ ויקח חנון את־עבדי דוד ויגלח את־חצי
זקנם ויכרת את־מדויהם בחצי עד־שתותיהם וישלחם׃
ה ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי־היו האנשים נכלמים
מאד

à ſiervos de Adadézer: y truxolos (à) Jeruſalaim. Y 8
de Bétah y de Berotay ciudades de Adadézer: tomò
el Rey David arambre mucho mucho. Y oyó Tói Rey 9
de Hamát: que hiriò David à todo fonſado de Adad-
ézer. Y embiò Tòi à Joram ſu hijo al Rey David, 10
para demandar à él pòr paz, y para bendezirlo; por
que peleó con Adadézer y hirioló; que varon de
peleas (con) Tói era Adadézer: y en ſu mano
fueron vaſos de plata, y vaſos de oro, y va-
ſos de arambre. Tambien à ellos ſantificó el Rey 11
David à .A.: con la plata y el oro que ſantificó, de to-
das las gentes que ſojuzgò. De Arám, y de Moab, y 12
de hijos de Amón, y de Peliſtim, y de Amalèk: y de
deſpojo de Adadézer hijo de Rehob, Rey de Zoba. Y 13
hizo David nombradia, en ſu tornar de ſu herir à A-
rám en valle del Sal: deziocho mil. Y puſo en Edom 14
preſidentes, en todo Edóm puſo preſidentes, y fue
todo Edom ſiervos à David: y ſalvó .A. à David en
todo lo que anduvo. Y reynó David ſobre todo Iſ- 15
raél: y fue David hazièn juizio, y juſtedad, à todo ſu
pueblo. Y Joab hijo de Zeruyá ſobre el fonſado: y 16
Jeoſafát hijo de Ahilud coroniſta. Y Zadok hijo de 17
Ahitub, y Ahimélech hijo de Ebiatar, ſacerdotes: y
Serayá eſcrivano. Y Benayáu hijo de Jeoyadá, y el Ke- 18
retí y el Peletí: y hijos de David principales eran.

CAP. 9.

Y Dixo David ſi ay aun quien remaneciеſe de caſa 1 IV
de Saul?: y haré con él merced por Jeonatan. Y 2
à caſa de Saul ſiervo, y ſu nombre Zibá, y lla-
máron à él à David:. y dixo el Rey à él, ſi tu Zibá?
y dixo, tu ſiervo. Y dixo el Rey, ſi no mas varon 3
à caſa de Saul, y harè con él merced del Dios?: y di-
xo Zibá al Rey, aun hijo à Jeonatan coxo de piés. Y 4
dixo à él el Rey, adò aqui él?: y dixo Zibá à el Rey,
he él en caſa de Machir, hijo de Amiel en Lo-debár.
Y embiò el Rey David: y tomólo de caſa de Machir, 5
hijo de Amiel, de Lo-debár. Y vìno Mephibóſet hijo 6
de Jeonatan, hijo de Saul, à David; y echoſe ſobre
ſus faces y encorvoſe: y dixo David Mephibóſet, y
dixo, he tu ſiervo. Y dixo à él David, no temas; que 7
haziendo haré contigo merced por Jeonatan tu padre;
y harè tornar à ti, à todo campo de Saul tu padre: y tu
comerás pan ſobre mi meſa continuo. Y encorvoſe y 8
dixo, quien tu ſiervo: que cataſte al perro el muerto
que (es) como yo?. Y llamó el Rey à Zibá moço de 9
Saul, y dixo à él: todo lo que fue à Saul y à toda ſu ca-
ſa, di à hijo de tu ſeñor. Y labrarás à él à la tierra, tu, y 10
tus hijos, y tus ſiervos, y traerás, y ſerá à hijo de tu
ſeñor pan, y comerloá; y Mephibóſet hijo de tu ſeñor
comerá continuo pan ſobre mi meſa: y à Zibá quinze
hijos, y veinte ſiervos. Y dixo Zibá al Rey; como to- 11
do lo que encomendáre mi ſeñor el Rey à ſu ſiervo, aſſi
hará tu ſiervo: y Mephibóſet comién ſobre mi meſa, co-
mo uno de hijos del Rey. Y à Mephibóſet hijo peque- 12
ño, y ſu nombre Michá: y toda familia de caſa de Zibá,
ſiervos à Mephibóſet. Y Mephibóſet eſtán en Jeruſa- 13
laim, que ſobre meſa del Rey continuo él comièn: y él
coxo (de) dos ſus piès.

CAP. 10.

Y Fue deſpues aſſi, y murió Rey de hijos de A- 1
món: y reynó Hanùn ſu hijo en ſu lugar. Y 2
dixo David, harè merced con Hanùn hijo de
Nahas, como hizo ſu padre conmigo merced; y
embiò David para conhortarlo por mano de ſus ſier-
vos, por ſu padre: y vinieron ſiervos de David; (à)
tierra de hijos de Amón. Y dixeron mayorales, de 3
hijos de Amón à Hanùn ſu ſeñor, ſi honrán David
à tu padre en tus ojos, que embió à ti conhortado-
res?: decierto por eſpecular à la ciudad, y por eſ-
culcarla, y para traſtornarla; embió David à ſus ſier-
vos à ti. Y tomó Hanùn à ſiervos de David, y traſ- 4
quilo à mitad de ſu barva, y tajó à ſus veſtí-
dos por medio, haſta ſus verguenças: y embió-
los. Y denunciáron à David y embiò à ſu en- 5
cuentro, por que eran los varones avergonçados
mucho:

mucho: y dixo el Rey, eſtad en Jerihò; haſta que
6 creſca vueſtra barva, y tornareys. Y vieron hijos
de Amón que eran afedecidos con David: y embiá-
ron hijos de Amón, y alquiláron à Arám Bet-Rehob,
y à Aram-zobá veinte mil peones, y à Rey de Maahá
7 mil varones, y de Is-Tob doze mil varones. Y oyó
David: y embió à Joab; y à todo el fonſado, los bar-
8 raganes. Y ſalieron hijos de Amón y ordenáron pe-
lêa (à) entrada de la puerta: y Aram-zobá, y Rehob,
9 y Ys-Tob, y Maahá, ſolos ellos en el campo. Y vi-
do Joab que era à él faces de la pelêa delante y det-
ras: y eſcogiò de todos eſcogidos de Iſraél, y ordeno-
10 ſe à encuentro de Arám. Y à reſto del pueblo diò en
poder de Abſay ſu hermano: y ordenò à encuentro
11 de hijos de Amón. Y dixo, ſi ſe esforçáre Arám mas
que yo, y ſerás à mi por ſalvacion: y ſi hijos de A-
món ſe esforçáren mas que tu, y andarè para ſalvar
12 à ti. Esfuerçate y esforcemoſnos por nueſtro pueblo,
y por ciudades de nueſtro Dios: y .A. haga lo bueno
13 en ſus ojos. Y llegoſe Joab y el pueblo que con él,
14 à la pelêa con Arám: y huyeron delante dél. Y hijos de
Amón vieron que huìa Arám, y huyeron delante A-
biſay, y vinieron (à) la ciudad: y tornoſe Joab de ſob-
15 re hijos de Amòn, y vino (à) Jeruſalaim. Y vido A-
rám que fue llagado delante Iſraél: y apañáronſe au-
16 na. Y embió Adar-ézer, y ſacó à Arám que de allende
al rio, y vinieron à Helám: y Sobáh mayoral de fon-
17 ſado de Adar-ézer delante ellos. Y fue denunciado à
David y apañó à todo Iſraél, y paſſó al Jarden, y vi-
no à Helam: y ordenáronſe Arám à encuentro de Da-
18 vid, y peleáron con él. Y huyò Arám delante Iſraél,
y matò David de Arám ſiete cientas quatreguas, y
quarenta mil cavalleros: y à Sobáh mayoral de ſu
19 fonſado hiriò, y murió alli. Y vieron todos los
Reyes, ſiervos de Adar-ézer, que fueron llagados de-
lante Iſraél, y pacificáronſe con Iſraél, y ſirvieron-
los: y temieron Arám, de ſalvar mas à hijos de Amon.

CAP. II.

V 1 Y Fue à buelta del año à hora de ſalir los Reyes,
y embiò David à Joab y à ſus ſiervos con él y
à todo Iſraél, y dañáron à hijos de Amòn, y
2 cercáron ſobre Rabá: y David eſtán en Jeruſaláim. Y
fue à hora de la tarde, y levantoſe David de ſobre ſu ya-
zida, y anduvo ſobre techo de caſa del Rey, y vido mu-
ger lavanſe de ſobre el techo: y la muger buena de viſta
3 mucho. Y embió David y requirió por la muger: y
dixo, decierto eſta Bat-Sèba, hija de Eliam, muger
4 de Uriá, el Hitèo. Y embiò David menſageros, y to-
móla, y vino à él, y yazió con ella; y ella ſe ſantificava
5 de ſu imundicia: y tornoſe à ſu caſa. Y encintoſe la mu-
ger: y embiò y denunció à David, y dixo, encintada
6 yo. Y embió David à Joab, embia à mi, a Uriá el Hitèo:
7 y embió Joab à Uriá à David. Y vino Uriá à él: y de-
mandó David por paz de Joab y por paz del pueblo, y
8 por paz de la pelêa. Y dixo David à Uriá, deciende à tu
caſa, y lava tus piés: y ſalió Uriá de caſa del Rey, y
9 ſalió tras él, racion del Rey. Y yazió Uriá (à) puerta de
caſa del Rey, con todos ſiervos de ſu ſeñor: y no de-
10 cendió à ſu caſa. Y denunciáron à David por dezir, no
decendió Uriá à ſu caſa: y dixo David à Uriá, decierto
11 de carrera tu vinièn, por que no decendiſte à tu caſa?. Y
dixo Uriá à David; (ſi) la Arca, y Iſraél y Jeudá eſtantes
en cabañas, y mi ſeñor Joab, y ſiervos de mi ſeñor ſobre
faces del campo poſantes, y yo vendrè à mi caſa à comer
y, à bever y à yazer con mi muger?: por tu vida y por vi-
12 da de tu alma; (que) no haré a la coſa la eſta. Y dixo David
à Uriá, eſtá aqui tambien oy, y mañana te embiarè: y eſ-
tuvo Uriá en Jeruſalaim en el dia el eſſe, y en el ſiguien-
13 te. Y llamó à él David y comió delante él y bevió
y emborrachólo: y ſalió en la tarde para yazer en ſu
yazida con ſiervos de ſu ſeñor, y à ſu caſa no de-
14 cendió. Y fue por la mañana, y eſcrivió David
15 carta à Joab: y embió por mano de Uriá. Y eſ-
crivió en la carta por dezir: poned à Uriá à eſcu-
entra faces de la pelêa la fuerte, y tornarvoſeys

מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד-יצמח זקנכם
ושבתם׃ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני- 6
עמון וישכרו את-ארם בית-רחוב ואת-ארם צובא
עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש
טוב שנים-עשר אלף איש׃ וישמע דוד וישלח את- 7
יואב ואת כל-הצבא הגבורים׃ ויצאו בני עמון 8
ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש-
טוב ומעכה לבדם בשדה׃ וירא יואב כי-היתה אליו 9
פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי
בישראל ויערך לקראת ארם׃ ואת יתר העם נתן ביד י ישראל קרי
אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ ויאמר אם-תחזק 11
ארם ממני והיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך
והלכתי להושיע לך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד 12
ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב 13
והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו׃ ובני 14
עמון ראו כי-נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר
וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם׃ וירא ארם כי טו
נגף לפני ישראל ויאספו יחד׃ וישלח הדרעזר ויצא 16
את-ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר-
צבא הדרעזר לפניהם׃ ויגד לדוד ויאסף את-כל- 17
ישראל ויעבר את-הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם יתיר א׳
לקראת דוד וילחמו עמו׃ וינס ארם מפני ישראל 18
ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך שר-צבאו הכה וימת שם׃ ויראו 19
כל-המלכים עבדי הדרעזר כי נגפו לפני ישראל
וישלמו את-ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד
את-בני עמון׃

ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח א יא ליוס ה
דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל יתיר א׳
וישחתו את-בני עמון ויצרו על-רבה ודוד ישב
בירושלם׃ ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו 2
ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחצת מעל הגג
והאשה טובת מראה מאד׃ וישלח דוד וידרש לאשה 3
ויאמר הלוא-זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אוריה
החתי׃ וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו 4
וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-
ביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר ה
הרה אנכי׃ וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את- 6
אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה אל-דוד׃ ויבא 7
אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
ולשלום המלחמה׃ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ 8
רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
המלך׃ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל-עבדי 9
אדניו ולא ירד אל-ביתו׃ ויגדו לדוד לאמר לא-ירד י
אוריה אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה הלוא מדרך
אתה בא מדוע לא-ירדת אל-ביתך׃ ויאמר אוריה 11
אל-דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני
יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים ואני אבוא אל-
ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חיך וחי נפשך
אם-אעשה את-הדבר הזה׃ ויאמר דוד אל-אוריה 12
שב בזה גם-היום ומחר אשלחך וישב אוריה
בירושלם ביום ההוא וממחרת׃ ויקרא-לו דוד ויאכל 13
לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-
עבדי אדניו ואל-ביתו לא ירד׃ ויהי בבקר ויכתב דוד 14
ספר אל-יואב וישלח ביד אוריה׃ ויכתב בספר לאמר טו
הבו את-אוריה אל-מול פני המלחמה החזקה ושבתם

מאחריו ונכה ומת: ויהי בשמור יואב אל־העיר ויתן 16
את־אוריה אל־המקום אשר ידע כי אנשי־חיל שם:
ויצאו אנשי העיר וילחמו את־יואב ויפל מן־העם 17
מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד 18
לדוד את כל־דברי המלחמה: ויצו את־המלאך 19
לאמר ככלותך את כל־דברי המלחמה לדבר אל־
המלך: והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע 20
נגשתם אל־העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר־ירו
מעל החומה: מי־הכה את־אבימלך בן־ירבשת 21
הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
וימת בתבץ למה נגשתם אל־החומה ואמרת גם
עבדך אוריה החתי מת: וילך המלאך ויבא ויגד לדוד 22
את כל־אשר שלחו יואב: ויאמר המלאך אל־דוד 23
כי־גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה
עליהם עד־פתח השער: וירו המוראים אל־עבדיך 24
מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
החתי מת: ויאמר דוד אל־המלאך כה־תאמר אל־ 25
יואב אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה כי־כזה וכזה
תאכל החרב החזק מלחמתך אל־העיר והרסה
וחזקהו: ותשמע אשת אוריה כי־מת אוריה אישה 26
ותספד על־בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה 27
אל־ביתו ותהי־לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
אשר־עשה דוד בעיני יהוה: וישלח יהוה יב 1
את־נתן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן 2
ובקר הרבה מאד: ולרש אין־כל כי אם־כבשה אחת 3
קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו יחדו
מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי־לו
כבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו 4
ומבקרו לעשות לארח הבא־לו ויקח את־כבשת
האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר־אף דוד 5
באיש מאד ויאמר אל־נתן חי־יהוה כי בן־מות האיש
העשה זאת: ואת־הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר 6
עשה את־הדבר הזה ועל אשר לא־חמל:
ויאמר נתן אל־דוד אתה האיש כה־אמר יהוה אלהי 7
ישראל אנכי משחתיך למלך על־ישראל ואנכי
הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך את־בית אדניך ואת־ 8
נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית ישראל ויהודה
ואם־מעט ואספה לך כהנה וכהנה: מדוע בזית 9
את־דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה החתי
הכית בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון: ועתה לא־תסור חרב מביתך 10
עד־עולם עקב כי בזתני ותקח את־אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה: כה אמר יהוה 11
הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את־נשיך לעיניך
ונתתי לרעיך ושכב עם־נשיך לעיני השמש הזאת: כי 12
אתה עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה נגד
כל־ישראל ונגד השמש: ויאמר דוד אל־ 13
נתן חטאתי ליהוה ס ויאמר נתן אל־דוד
גם־יהוה העביר חטאתך לא תמות: אפס כי־נאץ 14
נאצת את־איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך
מות ימות: וילך נתן אל־ביתו ויגף יהוה את־הילד 15
אשר ילדה אשת־אוריה לדוד ויאנש: ויבקש דוד 16
את־האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב
ארצה: * ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן־הארץ ולא 17
אבה ולא־ברא אתם לחם: ויהי ביום השביעי וימת 18
הילד

de empues él, y ſerá herido y morira. Y fue en 16
guardar Joab à la ciudad: y puſo à Uriá al lugar que
ſupo que varones de fuerça alli. Y ſalieron varones de 17
la ciudad y peleáron con Joab, y cayó del pueblò, de
ſiervos de David: y murió tambien Uriá el Hitéo.
Y embió Joab: y denunció à David à todas cozas 18
de la peléa. Y encomendó al menſagero por dezir: 19
como tu atemar à todas las palabras de la peléa para
hablar al Rey. Y ſerá ſi ſubiere ſaña del Rey, y 20
dixere à ti, por que llegaſtes à la ciudad para pelear:
decierto ſabiades à lo que échan de ſobre el muro?.
Quien hirió à Abimélech hijo de Jerubéſet?: deciér- 21
to muger echó ſobre èl pedaço de muela de ſobre el
muro, y murió en Tebéz, por que llegaſtes al mu-
ro?: y dirás, tambien tu ſiervo Uriá el Hitéo mu-
rió. Y anduvo el menſagero: y vino y denunció à 22
David à todo lo que lo embió Joab. Y dixo el men- 23
ſagero à David, que ſe mayorgáron ſobre nós los
varones, y ſalieron à nós al campo: y fuimos ſobre
ellos haſta entrada de la puerta. Y echáron los tira- 24
dores à tus ſiervos de ſobre el muro; y murieron de
ſiervos del Rey: y tambien tu ſiervo Uriá el Hitèo
muriò. Y dixo David al menſagero; aſsi dirás à Joab 25
no péze en tus ojos la a la coſa la eſta; que como eſ-
to y como eſto atema la eſpada: esfuerça tu peléa
contra la ciudad, y derruecala y (tu) esfuerçalo. Y 26
oyò muger de Uriá, que murió Uriá ſu marido: y
endechò por ſu marido. Y paſſò el luto, y embiò 27
David y recogiola à ſu caſa, y fue à él por muger,
y parió à él hijo: y pezó la coſa que hizo David
en ojos de .A..

CAP. 12.

Y Embiò .A. à Natan à David: y vino à él y di- 1 VI
xole, dos varones eran en ciudad una; uno ri-
co, y uno pobre. Al rico eran ovejas y vacas 2
muy mucho. Y al pobre no algo, que ſalvo corde- 3
ra una pequeña, que comprò, y aviviguó la y cre-
cia con él y con ſus hijos auna: de ſu bocado comia,
y de ſu vaſo bevia, y en ſu ſeno yazia; y era à él
como hija. Y vino viandante al varon el rico, y a- 4
piadó para tomar de ſus ovejas y de ſus vacas para
hazer al caminante el viniènte à él: y tomó à cordera
del varon el pobre, y hizola al varon el viniènte à él.
Y ereciò furor de David en el varon mucho: y dixo 5
à Natan; vivo .A. que merecedor de muerte el varon
el hazien eſto. Y à la cordera pagará quatro tantos: 6
por que hizo a la coſa la eſta, y por que no apiadò. Y 7
dixo Natan à David, tu el varon: aſsi dixo .A. Dios
de Iſraél, yo te ungi por Rey ſobre Iſraél, y yo te
eſcapè de mano de Saul. Y di à ti à caſa de tu ſeñor, 8
y à mugeres de tu Señor en tu ſeno; y di à ti à caſa
de Iſraél y Jeudá: y ſi poco, y añadiria à ti como eſ-
tas, y como eſtas. Por que deſpreciaſte à palabra de 9
.A. para hazer el mal en ſus ojos?, à Uriá el Hitèo
heriſte con eſpada, y à ſu muger tomaſte à ti por mu-
ger: y à él mataſte con eſpada de hijos de Amón. Y 10
ahora no ſe tirará eſpada de tu caſa haſta ſiempre: por
que me deſpreciaſte y tomaſte à muger de Uriá el Hi-
tèo, para ſer à ti por muger?. Aſsi dixo .A. he yo ha- 11
ziên levantar ſobre ti mal de tu caſa, y tomarè à tus
mugeres à tus ojos y dare à tu compañero: y yazerá
con tus mugeres à ojos del Sol el eſte. Que tu hiziſ- 12
te en encubierto: y yo harè a la coſa la eſta; delante to-
do Iſraél, y delante el Sol. Y dixo David à Natan, 13
pequè à .A.: y dixo Natan à David, tambien .A. hi-
zo paſar tu pecádo, no morirás. Mas por que enſa- 14
ñando hiziſte enſañar à enemigos de .A., por la coſa
la eſta: tambien el hijo el nacido à ti morir morirá.
Y anduvo Natan à ſu caſa: y llagó .A. al niño, que 15
parió muger de Uriá à David, y fue adoloriado. Y 16
demandó David del Dios por el moço: y ayunò Da-
vid ayuno, y vino, y maniò, y yaziò à tierra.
* Y levantáronſe viejos de ſu caſa ſobre él para ha- 17 VII
zerlo levantar de la tierra: y no quiſo, y no comiò
con ellos pan. Y fue en el dia el ſeteno y muriò 18
el

el niño: y temieron ſiervos de David de denunciar
à él que murió el niño, que dixeron, he en ſiendo el
niño vivo hablamos à él, y no oyó en nueſtra voz,
19 y como diremos à él murió el niño y hara mal. Y vi-
do David que ſus ſiervos murmurantes, y entendiò
David que murió el niño: y dixo David à ſus ſiervos,
20 ſi murió el niño? y dixeron, murió. Y levantoſe Da-
vid de la tierra y lavoſe y ungioſe, y mudó ſus pa-
ños y vino (à) caſa de .A., y encorvoſe: y vino à ſu
21 caſa y demandó y puſieron à él pan y comió. Y di-
xeron ſus ſiervos à él que la coſa la eſta que hiziſte?:
por el niño vivo ayunaſte, y lloraſte, y como murió
22 el niño te levantaſte y comiſte pan?. Y dixo mientras
el niño vivo, ayunè, y llorè: que dixe quien ſabe (si)
23 me apiadará .A. y vivirá el niño?. Y ahora murió,
por que eſto yo ayunán? ſi podre tornarlo mas?: yo
24 andán à él, y él no tornará à mi. Y conortó David
à Bat-Séba ſu muger, y vino à ella, y yazió con el-
la: y parió hijo y llamó a ſu nombre Selomó y .A. lo
25 amó. Y embió por mano de Natan el Propheta, y
26 llamó à ſu nombre Jedid-yá: por A.. Y peleó Joab
con Rabá de hijos de Amón: y prendió à ciudad del
27 reyno. Y embió Joab menſageros à David: y dixo,
peleé con Rabá, tambien prendi à ciudad de las aguas.
28 Y ahora apaña à reſto del pueblo, y poſa ſobre la
ciudad y prendela: por que no prenda yo à la ciudad,
29 y ſêa llamado mi nombre ſobre ella. Y apañó David
à todo el pueblo y anduvo à Rabá: y peleó con ella y
30 prendiola. Y tomó à corona de ſu Rey de ſobre ſu ca-
beça, y ſu peſo quintal de oro y (en ella) piedra pre-
cioſa, y fue ſobre cabeça de David: y deſpojo de la
31 ciudad ſacó mucho mucho. Y a el pueblo, que en ella
ſacó, y puſo en la ſierra y en trillos del hierro y en
deſtrales del hierro, y hizo paſſar à ellos por horna-
za; y aſſi hizo à todas ciudades de hijos de Amón:
y tornoſe David y todo el pueblo (à) Jeruſalaim.

CAP. 13.

P.15. 1 Y Fue deſpues aſſi, y à Abſalom hijo de David,
hermana hermoſa, y ſu nombre Tamar: y amó-
2 la Amnon hijo de David. Y anguſtió à Amnon
para enfermar, por Tamar ſu hermana, que virgen
ella: y fue dificultoſo en ojos de Amnon para hazer à
3 ella algo. Y à Amnon compañero, y ſu nombre Jona-
dab hijo de Simá, hermano de David: y Jonadab va-
4 ron ſabio mucho. Y dixo à él, por que tu aſſi flaco hi-
jo del Rey, por la mañana, por la mañana, ſino denun-
ciarás à mi?: y dixo à él Amnon, à Tamar hermana de
5 Abſalom mi hermano yo aman. Y dixo à él Jeonadab ya-
ze ſobre tu yazida y enfermate: y vendrá tu padre para
verte y dirás à él, venga ahora Tamar mi hermana, y
hazermeá comer pan, y hará à mis ojos a la comida, pa-
6 ra que vêa y coma de ſu mano. Y yazió Amnon y enfer-
moſe: y vino el Rey para verlo, y dixo Amnon al
Rey, venga ahora Tamar mi hermana, y haga à mis o-
7 jos dos buñuelos, y comeré de ſu mano. Y embió Da-
vid à Tamar à la caſa por dezir: anda ahora à caſa de
8 Amnon tu hermano, y haz à él la comida. Y anduvo
Tamar à caſa de Amnon ſu hermano, y él yazièn: y to-
mó à la maſſa y amaſſó y hizo buñuelos á ſus ojos, y co-
9 ſinò à los buñuelos. Y tomó à la ſartèn y vazió delante
dél, y no quiſo comer: y dixo Amnon, ſacad todo va-
10 ron de ſobre my, y ſalieron todo varon de ſobre él. Y
dixo Amnon à Tamar, trâe la comida à la camara, y
comeré de tu mano: y tomó Tamar à los buñuelos que
II 11 hizo, y truxo á Amnon ſu hermano à la camara. Y
llegó à el para comer: y travó por ella, y dixo á ella,
12 ven yaze comigo mi hermana. Y dixo à él, no mi her-
mano, no me aflijas, que no ſe haze aſſi en Iſraél: no
13 hagas á la vileza la eſta. Y yo adò llevaré à mi repu-
dio?: y tu ſerás como uno de los viles en Iſraél: y
14 ahora habla ruego al Rey, que no me vedará de ti. Y
no quiſo oir en ſu voz: y esforçoſe mas que ella, y
15 afligiola, y yazió con ella. Y aborreciola Amnon
aborricion grande mucho, que mayor la aborri-
cion que la aborreció, mas que el amor que la amò:

הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי-מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא-שמע בקולנו
19 ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: וירא דוד כי
עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד
כ אל-עבדיו המת הילד ויאמרו מת: ויקם דוד מהארץ
שמלתיק וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית-יהוה וישתחו
21 ויבא אל-ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: ויאמרו
עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד
חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם:
22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע
ותנני קרי 23 יחנני יהוה וחי הילד: ועתה מת למה זה אני צם
האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא-ישוב
24 אלי: וינחם דוד את בת-שבע אשתו ויבא אליה וישכב
ו נקרא קרי עמה ותלד בן ויקרא את-שמו שלמה ויהוה אהבו:
כה וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את-שמו ידידיה בעבור
יהוה:
26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את-עיר המלוכה:
27 וישלח יואב מלאכים אל-דוד ויאמר נלחמתי ברבה
28 גם-לכדתי את-עיר המים: ועתה אסף את-יתר העם
וחנה על-העיר ולכדה פן-אלכד אני את-העיר ונקרא
29 שמי עליה: ויאסף דוד את-כל-העם וילך רבתה
ל וילחם בה וילכדה: ויקח את-עטרת-מלכם מעל
ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על-ראש
31 דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת-העם אשר-
בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרות
במלבן קרי הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי
לפ' טו בני-עמון וישב דוד וכל העם ירושלם:
יג א ויהי אחרי-כן ולאבשלום בן-דוד אחות יפה ושמה
2 תמר ויאהבה אמנון בן-דוד: ויצר לאמנון להתחלות
בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון
3 לעשות לה מאומה: ולאמנון רע ושמו יונדב
4 בן-שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: ויאמר לו
מדוע אתה ככה דל בן-המלך בבקר בבקר הלוא
תגיד לי ויאמר לו אמנון את-תמר אחות אבשלם אחי
ה אני אהב: ויאמר לו יהונדב שכב על-משכבך והתחל
ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי
ותברני לחם ועשתה לעיני את-הבריה למען אשר
6 אראה ואכלתי מידה: וישכב אמנון ויתחל ויבא
המלך לראותו ויאמר אמנון אל-המלך תבוא-נא
תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה:
7 וישלח דוד אל-תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון
8 אחיך ועשי-לו הבריה: ותלך תמר בית אמנון אחיה
יהיד ו' והוא שכב ותקח את-הבצק ותלוש ותלבב לעיניו
9 ותבשל את-הלבבות: ותקח את-המשרת ותצק
לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל-איש מעלי
י ויצאו כל-איש מעליו: ויאמר אמנון אל-תמר הביאי
הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את-הלבבות
11 אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: ותגש
אליו לאכל ויחזק-בה ויאמר לה בואי שכבי עמי
12 אחותי: ותאמר לו אל-אחי אל-תענני כי לא-יעשה
13 כן בישראל אל-תעשה את-הנבלה הזאת: ואני
אנה אוליך את-חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים
בישראל ועתה דבר-נא אל-המלך כי לא ימנעני
14 ממך: ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה
טו וישכב אתה: וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי
גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה

16 ויאמר-לה אמנון קומי לכי: ותאמר לו אל-אודת
הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר-עשית עמי
17 לשלחני ולא אבה לשמע לה: ויקרא את-נערו
משרתו ויאמר שלחו-נא את-זאת מעלי החוצה ונעל
18 הדלת אחריה: ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן
בנות-המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו
19 החוץ ונעל הדלת אחריה: ותקח תמר אפר על-
ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה
כ על-ראשה ותלך הלוך וזעקה: ויאמר אליה אבשלום
אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי
אחיך הוא אל-תשיתי את-לבך לדבר הזה ותשב
21 תמר ושממה בית אבשלום אחיה: והמלך דוד שמע
22 את כל-הדברים האלה ויחר לו מאד: ולא-דבר
אבשלום עם-אמנון למרע ועד-טוב כי-שנא אבשלום
את-אמנון על-דבר אשר ענה את תמר אחתו:
23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום
בבעל חצור אשר עם-אפרים ויקרא אבשלום לכל-
24 בני המלך: ויבא אבשלום אל-המלך ויאמר הנה-
נא גזזים לעבדך ילך-נא המלך ועבדיו עם-עבדך:
כה ויאמר המלך אל-אבשלום אל-בני אל-נא נלך כלנו
ולא נכבד עליך ויפרץ-בו ולא-אבה ללכת ויברכהו:
26 ויאמר אבשלום ולא ילך-נא אתנו אמנון אחי ויאמר
27 לו המלך למה ילך עמך: ויפרץ-בו אבשלום וישלח
28 אתו את-אמנון ואת כל-בני המלך: ויצו אבשלום
את-נעריו לאמר ראו-נא כטוב לב-אמנון ביין ואמרתי
אליכם הכו את-אמנון והמתם אתו אל-תיראו הלוא
29 כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני-חיל: ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל-בני
ל המלך וירכבו איש על-פרדו וינסו: ויהי המה
בדרך והשמעה באה אל-דוד לאמר הכה אבשלום
31 את-כל-בני המלך ולא-נותר מהם אחד: ויקם המלך
ויקרע את-בגדיו וישכב ארצה וכל-עבדיו נצבים קרעי
32 בגדים: ויען יונדב בן-שמעה אחי-דוד ויאמר אל-
יאמר אדני את כל-הנערים בני-המלך המיתו כי-
שומה קרי אמנון לבדו מת כי-על-פי אבשלום היתה שימה מיום
33 ענתו את תמר אחתו: ועתה אל-ישם אדני המלך
כתיב ולא קרי אל-לבו דבר לאמר כל-בני המלך מתו כי-אם אמנון
34 לבדו מת: ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את-
עיניו קרי עינו וירא והנה עם-רב הלכים מדרך אחריו מצד
לה ההר: ויאמר יונדב אל-המלך הנה בני-המלך באו
36 כדבר עבדך כן היה: ויהי ככלתו לדבר והנה בני-
המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם-המלך וכל-עבדיו
37 בכו בכי גדול מאד: ואבשלום ברח וילך אל-תלמי
עמיהוד ק בן-עמיחור מלך גשור ויתאבל על-בנו כל-הימים:
39 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי-שם שלש שנים: ותכל
ליום ב דוד המלך לצאת אל-אבשלום כי-נחם על-אמנון כי-
יד א מת: וידע יואב בן-צריה כי-לב המלך
2 על-אבשלום: וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה
חכמה ויאמר אליה התאבלי-נא ולבשי-נא בגדי-אבל
ואל-תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת
3 על-מת: ובאת אל-המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם
4 יואב את-הדברים בפיה: ותאמר האשה התקעית אל-
המלך ותפל על-אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה
ה המלך: ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר
6 אבל אשה-אלמנה אני וימת אישי: ולשפחתך שני
בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו
האחד

y dixo à ella Amnon levantate anda. Y dixo à él, 16
no (ſean) cauſas del mal el grande el eſte, mas que el
otro que hiziſte comigo, para embiarme: y no qui-
ſo para oìr à ella. Y llamó à ſu moço ſu miniſtro, y 17
dixo, embiad ahora à eſta de ſobre mi à fuera: y cier-
ra la puerta empues ella. Y ſobre ella tunica de colo- 18
res, que aſſi veſtian hijas del Rey las virgines man-
tos: y hizo ſalir à ella ſu miniſtro à fuera, y cerró
la puerta detras della. Y tomó Tamar ceniza ſobre 19
ſu cabeça, y tunica de las colores, que ſobre ella,
rasgó: y puſo ſu mano ſobre ſu cabeça, y anduvo
andando, y exclamava. Y dixo à ella Abſalom ſu her- 20
mano, ſi Aminon tu hermano fue contigo? y ahora
mi hermana calla, tu hermano él, no pongas a tu co-
raçon à la coſa la eſta: y eſtuvo Tamar ſolitaria en
caſa de Abſalom ſu hermano. Y el Rey David oyó à 21
todas las coſas las eſtas: y ereciò à él mucho. Y no 22
hablò Abſalom con Amnon de mal y haſta bien: que
aborreciò Abſalom à Amnon, por cauſa que afligiò
à Tamar ſu hermana. Y fue à dos años de dias; y e- 23
ran traſquiladores à Abſalom en Báal-Hazor, que con
Ephráim: y llamó Abſalom à todos hijos del Rey.
Y vino Abſalom al Rey y dixo he ahora traſquilado- 24
res à tu ſiervo: ande ahora el Rey y ſus ſiervos con
tu ſiervo. Y dixo el Rey à Abſalom, no mi hijo, no 25
ahora andemos todos nós y no ſeamos grave ſobre ti:
y porfió con él, y no quiſo para andar, y bendixo-
lo. Y dixo Abſalom, y no andaré ruego con nós 26
Amnon mi hermano?: y dixo à èl el Rey, para que
andará contigo?. Y porfió con él, Abſalom: y embió 27
con él à Amnon, y à todos hijos del Rey. Y enco- 28
mendó Abſalom à ſus moços por dezir, ved ahora
como aboniguarſe coraçon de Amnon en el vino y
dixere à vós herid à Amnon, y matareys à él no te-
máys: decierto que yo encomendé à vós, esforça-os
y ſed por hombres de fuerça. Y hiſieron moços de 29
Abſalom á Amnon, como encomendó Abſalom: y
levantáronſe todos hijos del Rey, y montáron cada
uno ſobre ſu mula y huyeron. Y fue ellos en la car- 30
rera, y la nueva vino à David por dezir: hirió Ab-
ſalom à todos hijos del Rey, y no remaneciò dellos
uno. Y levantoſe el Rey y raſgò à ſus paños, y ya- 31
ziò à tierra: y todos ſus ſiervos eſtantes raſgados de
paños. Y reſpondiò Jonadab hijo de Simá, hermano 32
de David, y dixo, no diga mi ſeñor, à todos los
moços hijos del Rey matáron; que Amnon ſolo mu-
riò: que en boca de Abſalom fue pueſta de dia de ſu
afligir à Tamar ſu hermana. Y ahora no ponga mi 33
ſeñor el Rey à ſu coraçon palabra por dezir, todos
hijos del Rey murieron: que Amnon ſolo muriò. Y 34
huyò Abſalom: y alçó el moço el atalayan à ſus ojos,
y vido y he pueblo mucho andantes de carrera tras
él, de lado del monte. Y dixo Jonadab al Rey, he 35
hijos del Rey vinieron: como palabra de tu ſiervo, as-
ſi fue. Y fue como ſu acabar de hablar, y he que hi- 36
jos del Rey vinieron, y alçaron ſu voz y lloráron:
y tambien el Rey y todos ſus ſiervos lloráron lloro
grande mucho. Y Abſalom huyò y anduvo à Tal- 37
may, hijo de Amiùd Rey de Gueſſúr: y lutoſe (Da-
vid) por ſu hijo todos los dias. Y Abſalom huyò y 38
anduvo à Gueſſúr: y eſtuvo alli tres años. Y deſſeó 39
(alma) de David el Rey para ſalir à Abſalom: que ſe
conhortó ſobre Amnon que murió.

CAP. 14.

Y Conociò Joab hijo de Zeruyá: que coraçon del 1
Rey ſobre Abſalom. Y embiò Joab à Tekóa y 2
tomó de alli muger ſabia: y dixo à ella, alutate
ahora, y viſte ahora paños de luto, y no te untes de o-
lio, y ſerás como muger que dias muchos ſe aluta por
muerto. Y vendrás al Rey y hablarás à él como la palab- 3
ra la eſta: y puſo Joab à las palabras en ſu boca. Y dixo 4
la muger la Tekoíta al Rey, y echoſe ſobre ſus faces à
tierra y encorvoſe; y dixo, ſalva el Rey. Y dixo à ella el 5
Rey que à ti?: y dixo decierto muger viuda yo, y murió
mi marido. Y à tu ſierva dos hijos, y barajáron ambos 6
ellos en el campo, y no eſcapán entre ellos: y le hirió
el

7 el uno al otro, y mató à él. Y he ſe levantò
todo el linage ſobre tu ſierva, y dixeron, dá al
hiriên ſu hermano y matarloemos por alma de ſu
hermano que mató; y deſtruiremos tambien al
heredero: y apagarán à mi braſa, que fue rema-
necida, por no poner à mi marido nombre y reſ-
8 to ſobre faces de la tierra. Y dixo el Rey à la
muger, anda à tu caſa: y yo encomendarè ſobre ti.
9 Y dixo la muger la Tekoita al Rey, ſobre mi mi
ſeñor el Rey el delito, y ſobre caſa de mi pad-
10 re: y el Rey y ſu ſilla libre. Y dixo el Rey:
el hablán à ti y traerloás à mi; y no añadirá mas
11 para tocar en ti. Y dixo, miembre ruego el Rey à
.A. tu Dios de (no) multiplicar redemidor de la
ſangre para dañar, y no deſtruyan à mi hijo: y
dixo, vivo .A.; ſi caerá de cabello de tu hijo à
12 tierra. Y dixo la muger, hable ahora tu ſierva à
13 mi ſeñor el Rey palabra; y dixo habla. Y dixo
la muger, y por que penſaſte como eſto ſobre
pueblo de Dios?: y de hablar el Rey la palabra
la eſta como culpánſe, por no hazer tornar el Rey
14 à ſu empuxado?. Que morir moriremos, y (so-
mos) como aguas las corrientes à tierra, que no
ſon recogidas (mas:) y no reſpeta Dios alma; y
(assi) penſa penſamientos, para no empuxar de ſi
15 al empuxado. Y ahora que vine para hablar al
Rey mi ſeñor à la palabra la eſta, por que me
atemorizáron el pueblo: y dixo tu ſierva hablaré
ahora al Rey (con una parabola,) quiça hara el
16 Rey à palabra de ſu ſierva. Que oirá el Rey
para eſcapar à ſu ſierva de palma del varon: (que
trabaja) para deſtruir à mi, y à mi hijo auna,
17 de heredad de Dios. Y dixo tu ſierva, ſêa aho-
ra palabra de mi ſeñor el Rey por holgança: que
como Angel del Dios, aſſi mi ſeñor el Rey para
oìr lo bueno, y lo malo, y .A. tu Dios ſêa
18 contigo. Y reſpondió el Rey y dixo à la mu-
ger; no ruego encubras de mi coſa que yo de-
mandán à ti: y dixo la muger, hable ahora mi
19 ſeñor el Rey. Y dixo el Rey, ſi mano de Joab
contigo en todo eſto?: y reſpondió la muger y
dixo, viva tu alma mi ſeñor el Rey, ſi ay algo
para aderechar, o para izquerdear, de todo lo
que habló mi ſeñor el Rey; que tu ſiervo Joab
él me encomendó, y él puſo en boca de tu ſier-
20 va à todas las palabras las eſtas. Por rodear à
faces de la coſa, hizo tu ſiervo Joab, a la coſa
la eſta: y mi ſeñor ſabio como ſabiduria de An-
gel del Dios, para ſaber à todo lo que en la tier-
21 ra. Y dixo el Rey à Joab, he ahora hiziſte a la
coſa la eſta: y anda haz tornar al moço a Abſa-
22 lom. Y echoſe Joab à ſus faces à tierra, y en-
corvoſe y bendixo al Rey: y dixo Joab, oy ſu-
po tu ſiervo que hallè gracia en tus ojos mi ſe-
ñor el Rey, por que hizo el Rey à palabra de
23 tu ſiervo. Y levantoſe Joab, y anduvo à Gueſſúr:
24 y truxo à Abſalom à Jeruſalaim. Y dixo el Rey,
buelva à ſu caſa, y mis faces no vêa: y bolvioſe
25 Abſalom à ſu caſa; y faces del Rey no vido. Y co-
mo Abſalom, no era varon hermozo en todo Iſraél
para alabar mucho: de planta de ſu pié, y haſta ſu
26 meollera; no era en él macula. Y en ſu traſquilar à ſu
cabeça, y era de cabo de año à año que ſe traſquila-
va, que era grave ſobre él, y traſquilavalo: y pe-
ſava a cabello de ſu cabeça, dozientos peſos, con pe-
27 ſo del Rey. Y fueron nacidos à Abſalom tres hi-
jos, y hija una, y ſu nombre Tamar: ella era mu-
28 ger hermoſa de viſta. Y eſtuvo Abſalom en Jeru-
ſalaim dos años de dias: y faces del Rey no vió.
29 Y embió Abſalom por Joab para embiar à él al
Rey, y no quiſo para venir à él: y embió mas
30 ſegunda vez, y no quiſo para venir. Y dixo à ſus
ſiervos ved heredad de Joab cerca mi lugar, y à él alli
cevadas, andad y encendedla en fuego; y encendieron
31 ſiervos de Abſalom à la heredad en fuego. Y levantoſe
Joab, y vino à Abſalom à la caſa: y dixo à él, por que
en-

7 האחד את־האחד וימת אתו: והנה קמה כל־
המשפחה על־שפחתך ויאמרו תני את־מכה אחיו
ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את־היורש
וכבו את־גחלתי אשר נשארה לבלתי שום־לאישי שים קרי
8 שם ושארית על־פני האדמה: ויאמר
המלך אל־האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך:
9 ותאמר האשה התקועית אל־המלך עלי אדני המלך
העון ועל־בית אבי והמלך וכסאו נקי:
10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו
11 אלי ולא־יסיף עוד לגעת בך: ותאמר יזכר־נא המלך
את־יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא מהרבת ק'
ישמידו את־בני ויאמר חי־יהוה אם־יפל משערת בנך
12 ארצה: ותאמר האשה תדבר־נא שפחתך אל־
13 אדני המלך דבר ויאמר דברי: ותאמר האשה ולמה
חשבתה כזאת על־עם אלהים ומדבר המלך הדבר
14 הזה כאשם לבלתי השיב המלך את־נדחו: כי־מות
נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא־ישא
אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח:
טו ועתה אשר־באתי לדבר אל־המלך אדני את־הדבר
הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה־נא אל־
16 המלך אולי יעשה המלך את־דבר אמתו: כי ישמע
המלך להציל את־אמתו מכף האיש להשמיד אתי
17 ואת־בני יחד מנחלת אלהים: ותאמר שפחתך יהיה־
נא דבר־אדני המלך למנוחה כי ׀ כמלאך האלהים כן
אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך:
18 ויען המלך ויאמר אל־האשה אל־נא
תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר
19 האשה ידבר־נא אדני המלך: ויאמר המלך היד יואב
אתך בכל־זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם־אש ׀ להמין ולהשמיל מכל אשר־דבר אדני
המלך כי־עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך
כ את כל־הדברים האלה: לבעבור סבב את־פני הדבר
עשה עבדך יואב את־הדבר הזה ואדני חכם
כחכמת מלאך האלהים לדעת את־כל־אשר
בארץ:
21 ויאמר המלך אל־יואב הנה־נא עשיתי את־הדבר הזה עשית קרי
22 ולך השב את־הנער את־אבשלום: ויפל יואב אל־
פניו ארצה וישתחו ויברך את־המלך ויאמר יואב
היום ידע עבדך כי־מצאתי חן בעיניך אדני המלך עבדך קרי
23 אשר־עשה המלך את־דבר עבדו: ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את־אבשלום ירושלם:
24 ויאמר המלך יסב אל־ביתו ופני לא יראה ויסב
אבשלום אל־ביתו ופני המלך לא ראה:
כה וכאבשלום לא־היה איש־יפה בכל־ישראל להלל
26 מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא־היה בו מום: ובגלחו
את־ראשו והיה מקץ ימים ׀ לימים אשר יגלח כי־כבד
עליו וגלחו ושקל את־שער ראשו מאתים שקלים
27 באבן המלך: ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת
ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה:
28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא
29 ראה: וישלח אבשלום אל־יואב לשלח אתו אל־
המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא
ל אבה לבוא: ויאמר אל־עבדיו ראו חלקת יואב אל־
ידי ולו־שם שערים לכו והוציתיה באש ויציתו עבדי והציתוה ק'
31 אבשלום את־החלקה באש: ויקם
יואב ויבא אל־אבשלום הביתה ויאמר אליו למה
הציתו

32 הציתו עבדיך את־החלקה אשר־לי באש׃ ויאמר
אבשלום אל־יואב הנה שלחתי אליך ׀ לאמר בא הנה
ואשלחה אתך אל־המלך לאמר למה באתי מגשור
טוב לי עד אני־שם ועתה אראה פני המלך ואם־יש
33 בי עון והמתני׃ ויבא יואב אל־המלך ויגד־לו ויקרא
אל־אבשלום ויבא אל־המלך וישתחו לו על־אפיו
ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום׃

טו

א ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה
2 וססים וחמשים איש רצים לפניו׃ והשכים אבשלום
ועמד על־יד דרך השער ויהי כל־האיש אשר־יהיה
לו־ריב לבוא אל־המלך למשפט ויקרא אבשלום
אליו ויאמר אי־מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי־
3 ישראל עבדך׃ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך
4 טובים ונכחים ושמע אין־לך מאת המלך׃ ויאמר
אבשלום מי־ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל־איש
5 אשר־יהיה־לו ריב־ומשפט והצדקתיו׃ והיה בקרב־
איש להשתחות לו ושלח את־ידו והחזיק לו ונשק־לו׃
6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל־ישראל אשר־יבאו
למשפט אל־המלך ויגנב אבשלום את־לב אנשי
7 ישראל׃ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום
אל־המלך אלכה נא ואשלם את־נדרי אשר־נדרתי
8 ליהוה בחברון׃ כי־נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם
לאמר אם־ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את־יהוה׃ ישוב קרי
9 ויאמר־לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה׃
10 וישלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי ישראל לאמר
כשמעכם את־קול השפר ואמרתם מלך אבשלום
11 בחברון׃ ואת־אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם
12 קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל־דבר׃ וישלח
אבשלום את־אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה
בזבחו את־הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב
13 את־אבשלום׃ ויבא המגיד אל־דוד לאמר היה לב־איש
14 ישראל אחרי אבשלום׃ ויאמר דוד לכל־עבדיו אשר־
אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא־תהיה־לנו פליטה
מפני אבשלום מהרו ללכת פן־ימהר והשגנו והדיח
15 עלינו את־הרעה והכה העיר לפי־חרב׃ ויאמרו
עבדי־המלך אל־המלך ככל אשר־יבחר אדני המלך
16 הנה עבדיך׃ ויצא המלך וכל־ביתו ברגליו ויעזב המלך
17 את עשר נשים פלגשים לשמר הבית׃ ויצא המלך
18 וכל־העם ברגליו ויעמדו בית המרחק׃ וכל־עבדיו
עברים על־ידו וכל־הכרתי וכל־הפלתי וכל־הגתים
שש־מאות איש אשר־באו ברגלו מגת עברים על־פני
19 המלך׃ ויאמר המלך אל־אתי הגתי למה תלך גם־
אתה אתנו שוב ושב עם־המלך כי־נכרי אתה וגם־
20 גלה אתה למקומך׃ תמול ׀ בואך והיום אנועך עמנו אניעך קרי
ללכת ואני הולך על אשר־אני הולך שוב והשב את־
21 אחיך עמך חסד ואמת׃ ויען אתי את־המלך ויאמר
חי־יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה־ כתיב ולא קרי
שם ׀ אדני המלך אם־למות אם־לחיים כי־שם יהיה
22 עבדך׃ ויאמר דוד אל־אתי לך ועבר ויעבר אתי
23 הגתי וכל־אנשיו וכל־הטף אשר אתו׃ וכל־הארץ
בוכים קול גדול וכל־העם עברים והמלך עבר בנחל
קדרון וכל־העם עברים על־פני דרך את־המדבר׃
24 והנה גם־צדוק וכל־הלוים אתו נשאים את־ארון ברית
האלהים ויצקו את־ארון האלהים ויעל אביתר עד־תם
25 כל־העם לעבור מן־העיר׃ ויאמר
המלך לצדוק השב את־ארון האלהים העיר אם־
אמצא

encendieron tus ſiervos à la heredad, que à mi, en
el fuego? Y dixo Abſalom à Joab, he embiè por tì por
dezir, ven aqui y embiaré à ti al Rey por dezir, por 32
que vine de Gueſſūr? mejor à mi (que) aun yo alli: y
ahora veré faces del Rey, y ſi ay en mi delito, y má-
teme. Y vino Joab al Rey, y denunció à él, y llamò à 33
Abſalom, y vino al Rey, y encorvoſe à él ſobre ſus fa-
ces à tierra, delante el Rey: y beſó el Rey à Abſalom.

CAP. 15.

Y Fue deſpues aſsi, y hizo para ſi Abſalom carroça 1 III
y cavallos: y cincuenta varones corrientes delan-
te él. Y madrugava Abſalom y paravaſe cerca
lugar de carrera de la puerta: y era todo el varon que 2
era à él contienda para venir al Rey á juizio y lla-
mava Abſalom à él, y dezia, de qual ciudad tu? y
dezia de uno de tribos de Iſraél tu ſiervo. Y dezia
à él Abſalom vé tus palabras buenas y derechas: y 3
oyèn no á ti de con el Rey. Y dezia Abſalom; quien
me puſieſſe juez en la tierra: y á mi vinieſſe todo va- 4
ron que fueſſe à él pleito y juizio, y juſtificarlohia. Y
era en llegarſe varon para encorvarſe à él: y tendia a ſu 5
mano y travava por él, y beſava à él. Y hazia Abſa-
lom como la coſa la eſta à todo Iſraél que venian á 6
juizio al Rey: y hurtava Abſalom à coraçon de va-
rones de Iſraél. Y fue de cabo de quarenta años: y di-
xo Abſalom al Rey; andaré ahora, y pagaré à mi pro- 7
meſſa que prometi à .A. en Hebròn. Por que promeſ-
ſa prometió tu ſiervo, en mi eſtar en Gueſſūr en Aram, 8
por dezir: ſi tornando me hiziere tornar .A. à Jeru-
ſalaim, y ſerviré à .A.. Y dixo à èl el Rey, anda en
paz: y levantoſe y anduvo à Hebròn. Y embiò Ab- 9
ſalom eſculcas en todos tribos de Iſraél por dezir: 10
como vueſtro oìr à voz de la corneta, y direys reynò
Abſalom en Hebròn. Y con Abſalom anduvieron do- 11
zientos varones de Jeruſalaim, combidados y andan-
tes à ſu ſimplicidad: y no ſabian coſa. Y embiò Ab- 12
ſalom à Ahitofel el Guilonita, Conſejero de David,
de ſu ciudad de Guilò: en ſu ſacrificar à los ſacrificios:
y fue la traycion fuerte, y el pueblo andava y muchi-
guavaſe con Abſalom. Y vino el denuncián à David 13
por dezir: fue coraçon de varon de Iſraél tras Abſa-
lom. Y dixo David à todos ſus ſiervos que con él en 14
Jeruſalaim, levanta-os y huyamos, que no ſerá à nós
eſcapadura delante Abſalom: apreſſurad para andar,
por que no ſe apreſſure, y nos alcance, y empuxe
ſobre nós al mal, y hiera à la ciudad à tajo de eſpada.
Y dixeron ſiervos del Rey al Rey: como todo lo que 15
eſcogière mi ſeñor el Rey he tus ſiervos. Y ſaliò el 16
Rey y toda ſu caſa con ſus compañas: y dexò el Rey
à diez mugeres mancebas para guardar la caſa. Y ſa- 17
liò el Rey, y todo el pueblo con ſus compañas: y pa-
raronſe en (UN) lugar de lexos. Y todos ſus ſiervos, 18
paſſantes delante dél, y todo el Keretì, y todo el Pe-
letì: y todos los Guitéos, ſeys cientos varones, que
vinieron en ſu compañia de Gat, paſſantes ante faces
del Rey. Y dixo el Rey à Ytay el Guitèo, por que 19
andas tambien tu con nós?: tornate y eſtá con el
Rey, que eſtraño tu, y tambien captivo tu de tu lu-
gar. De ayer tu venida, y oy te haré eſmover con 20
nós para andar?: y yo andan por lo que yo andán;
torna y haz tornar à tus hermanos; (SE QUE)
contigo merced y verdad. Y reſpondiò Ytay al 21
Rey y dixo: vivo .A., y viva mi ſeñor el Rey,
que en el lugar que fuere alli mi ſeñor el Rey,
ſi para muerte, ſi para vidas, que alli ſerá tu ſiervo.
Y dixo David á Ytay, anda y paſſa: y paſſó Ytay el 22
Guitèo, y todos ſus varones y toda la familia que con él.
Y toda la tierra llorantes (con) voz grande, y todo el 23
pueblo paſſantes: y el Rey paſſán en arroyo de Kid-
ron, y todo el pueblo paſſantes contra faces de car-
rera al deſierto. Y he tambien Zadok y todos los 24
Levitas con él, llevantes à Arca de firmamento del
Dios, y pararon à Arca del Dios, y ſubió Ebiatár: haſta
atemar todo el pueblo de paſſar de la ciudad. Y dixo el
Rey à Zadok, haz tornar à Arca del Dios à la ciudad: ſi 25
hallàre

hallâre gracia en ojos de .A.; y me tornará, y me moſ-
26 trará à ella y à ſu morada. Y ſi aſſi dixere, no envo-
lunté en ti: he me, haga à mi como bueno en ſus o-
27 jos. Y dixo el Rey à Zadok el ſacerdote ſi pareciere
à ti, torna à la ciudad en paz: y Ahimáaz tu hijo,
y Jeonatan hijo de Ebiatar, dos vueſtros hijos con
28 vós. Ved yo detardán en llanuras del deſierto: haſta
29 venir reſpueſta de con vós para denunciar à mi. Y
tornò Zadok y Ebiathar à Arca del Dios à Jeruſalaim:
30 y eſtuvieron alli. Y David ſubièn en ſubida de los oliva-
res, ſubièn y llorán, y cabeça à él cubierta, y él andán
deſcalço: y todo el pueblo que con él; cubrieron cada
31 uno ſu cabeça, y ſubieron ſubiendo y llorando. Y à Da-
vid denunciò (alguno) por dezir, Ahitofel en los tray-
dores con Abſalom: y dixo David, enloquece ruego à
32 conſejo de Ahitofel .A.. Y fue David vinién haſta la ca-
beça (del monte,) para que ſe encorvaſſe alli à Dios: y
he à ſu encuentro Huſay el Archi, raſgado de ſu tunica, y
33 tierra ſobre ſu cabeça. Y dixo à él David: ſi paſſares co-
34 migo y ſerás ſobre mi por carga. Y ſi à la ciudad torna-
ras, y dirás à Abſalom, tu ſiervo yo, o rey! ſeré; ſiervo
de tu padre (fuy) yo, de entonces, y ahora yo tu ſier-
35 vo: y harás baldar por mi à conſejo de Ahitofel. Y
decierto contigo alli Zadok y Ebiatár los ſacerdotes:
y ſerá toda la coſa que oyeres de caſa del Rey denun-
36 ciarás à Zadok y à Ebiatar los ſacerdotes. He allí
con ellos dos ſus hijos Ahimáaz de Zadok, y Jeonatan
de Ebiatar: y embiareys por ſu mano à mi toda la
37 palabra que oyerdes. Y vino Huſay compañero de
David à la ciudad: y Abſalom vino à Jeruſalaim.

CAP. 16.

IV 1 Y David paſſó poco de la cumbre (DEL MONTE;)
y he Zibá moço de Meſiboſet à ſu encuentro:
y par de aſnos cinchados y ſobre ellos dozien-
tos panes, y cien (razimos) de paſſas, y cien (lib-
2 ras de frutas de) verano, y odre de vino. Y dixo el
Rey à Zibá, que eſtos à ti?: y dixo Zibá los aſnos
para caſa del Rey para montar, y el pan y la paſſa
para comer los moços, y el vino para bever el laſſo
3 en el deſierto. Y dixo el Rey y adò hijo de tu ſe-
ñor?: y dixo Zibá à el Rey, he eſtán en Jeruſalaim;
por que dixo, oy tornarán à mi, caſa de Iſraél; à
4 reyno de mi padre. Y dixo el Rey à Zibá, he à ti
todo lo que à Meſiboſet: y dixo Zibá, encorvème,
5 hallé gracia en tus ojos mi ſeñor el Rey. Y vino el
Rey David haſta Bahurìm: y he de alli varon ſalièn
de linage de caſa de Saul, y ſu nombre Simì hijo de
6 Guerá: ſalia ſaliendo y maldezia. Y apedreava con
piedras à David, y à todos ſiervos del Rey David:
y todo el pueblo, y todos los valientes; de ſu de-
7 recha y de ſu izquierda. Y aſſi dezia Simì en malde-
zirlo: ſale ſale varon de las ſangres, y varon de mal-
8 dad. Tornò ſobre tì .A. todas ſangres de caſa de
Saul (por el) qual reynaſte en ſu lugar; y diò .A. a el
reyno en mano de Abſalom tu hijo: y he tu en tu
9 maldad, que varon de ſangres tu. Y dixo Abiſay hi-
jo de Zeruyá al Rey; por que maldezirá el perro el
muerto el eſte à mi ſeñor el Rey?: paſſaré ahora y qui-
10 taré à ſu cabeça. Y dixo el Rey, que à mi y à vós
hijos de Zeruyá: que maldiga? y ſi .A. dixo à él mal-
11 dize à David, y quien dirá por que hiziſte aſſi?. Y
dixo David à Abiſay y à todos ſus ſiervos, he mi hi-
jo que ſalió de mis entrañas buſcan a mi alma: y quanto
mas ahora hijo de Binyamin?: dexad à él y maldiga,
12 por que dixo à él .A.. Quiça verá .A. en mi aflicion:
y tornará .A. á mi bien; en lugar de ſu maldicion (EN)
13 el dia el eſte. Y anduvo David y ſus varones en la
carrera: y Simì andán en lado del monte à ſu encuen-
tro, andando y maldezia, y apedreava con piedras à
14 ſu encuentro, y polvoreava con polvo. Y vino el
Rey, y todo el pueblo que con él, laſſos: y repoſó alli.
15 Y Abſalom y todo el pueblo varon de Iſraél vinieron
16 à Jeruſalaim: y Ahitofel con él. Y fue como vino
Huſay el Archi compañero de David à Abſalom:
y dixo Huſay à Abſalom, viva el Rey viva el Rey.

אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת־נוהו :
26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה־לי כאשר
27 טוב בעיניו : ויאמר המלך אל־צדוק
הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך
28 ויהונתן בן־אביתר שני בניכם אתכם : ראו אנכי
בערבות ק׳ מתמהמה בעברות המדבר עד־בוא דבר מעמכם
29 להגיד לי : וישב צדוק ואביתר את־ארון האלהים
ל ירושלם וישבו שם : ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ו
ובוכה וראש לו חפוי והוא הולך יחף וכל־העם
31 אשר־אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה : ודוד הגיד
לאמר אחיתפל בקשרים עם־אבשלום ויאמר דוד
32 סכל־נא את־עצת אחיתפל יהוה : ויהי דוד בא עד־
הראש אשר־ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו
33 חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על־ראשו : ויאמר
34 לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא : ואם־העיר
תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד
אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרת לי את עצת
לה אחיתפל : והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים
והיה כל־הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד
36 לצדוק ולאביתר הכהנים : הנה־שם עמם שני בניהם
אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי
37 כל־דבר אשר תשמעו : ויבא חושי רעה דוד העיר
ליום ד א ואבשלום יבוא ירושלם : ודוד עבר מעט מהראש
והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים
ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין :
2 ויאמר המלך אל־ציבא מה־אלה לך ויאמר ציבא
והלחם קרי החמורים לבית־המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול
3 הנערים והיין לשתות היעף במדבר : ויאמר המלך
ואיה בן־אדניך ויאמר ציבא אל־המלך הנה יושב
בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את
4 ממלכות אבי : ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר
למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא־חן בעיניך
ה אדני המלך : ובא המלך דוד עד־בחורים והנה
משם איש יוצא ממשפחת בית־שאול ושמו שמעי בן־
6 גרא יצא יצוא ומקלל : ויסקל באבנים את־דוד ואת־
כל־עבדי המלך דוד וכל־העם וכל־הגברים מימינו
7 ומשמאלו : וכה־אמר שמעי בקללו צא צא איש
8 הדמים ואיש הבליעל : השיב עליך יהוה כל דמי
תחתיו קרי בית־שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את־המלוכה
ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה :
9 ויאמר אבישי בן־צרויה אל־המלך למה יקלל הכלב
המת הזה את־אדני המלך אעברה־נא ואסירה את־
כה קרי 10 ראשו : ויאמר המלך מה־לי ולכם בני צרויה כי יקלל
כי קרי וכי יהוה אמר לו קלל את־דוד ומי יאמר מדוע עשיתה
11 כן : ויאמר דוד אל־אבישי ואל־כל־עבדיו הנה
בני אשר־יצא ממעי מבקש את־נפשי ואף כי־עתה בן־
בעיני קרי 12 הימיני הנחו לו ויקלל כי־אמר לו יהוה : אולי יראה
קללתו קרי יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתי היום
הזה :
פסקא 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ° ושמעי
באמצע הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים
פסוק 14 לעמתו ועפר בעפר : ויבא המלך
טו וכל־העם אשר־אתו עיפים וינפש שם : ואבשלום
וכל־העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו :
16 ויהי כאשר־בא חושי הארכי רעה דוד אל־אבשלום
ויאמר חושי אל־אבשלום יחי המלך יחי המלך :

ויאמר אבשלום אל־חושי זה חסדך את־רעך למה
17 לא־הלכת את־רעך: ויאמר חושי אל־אבשלם לא
18 כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל־איש ישראל לא
לו קרי אהיה ואתו אשב: והשנית למי אני אעבד הלוא
19 לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך:
ויאמר אבשלום אל־אחיתפל הבו
21 לכם עצה מה־נעשה: ויאמר אחיתפל אל־אבשלם
בוא אל־פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע
כל־ישראל כי־נבאשת את־אביך וחזקו ידי כל־אשר
22 אתך: ויטו לאבשלום האהל על־הגג ויבא אבשלום
23 אל־פלגשי אביו לעיני כל־ישראל: ועצת אחיתפל
איש קרי ולא כתיב אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל־° בדבר האלהים
כן כל־עצת אחיתפל גם־לדוד גם־לאבשלם:

יז א ויאמר אחיתפל אל־אבשלם אבחרה־
נא שנים־עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי־דוד
2 הלילה: ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי
אתו ונס כל־העם אשר־אתו והכיתי את־המלך
3 לבדו: ואשיבה כל־העם אליך כשוב הכל האיש
4 אשר־אתה מבקש כל־העם יהיה שלום: ויישר הדבר
בעיני אבשלם ובעיני כל־זקני ישראל:
ה ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי
6 הארכי ונשמעה מה־בפיו גם־הוא: ויבא חושי אל־
אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה
דבר אחיתפל הנעשה את־דברו אם־אין אתה
7 דבר: ויאמר חושי אל־
אבשלום לא־טובה העצה אשר־יעץ אחיתפל
8 בפעם הזאת: ויאמר חושי אתה ידעת את־אביך ואת־
אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדוב שכול
9 בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את־העם: הנה
עתה הוא־נחבא באחת הפחתים או באחד המקומת
והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה
י מגפה בעם אשר אחרי אבשלם: והוא גם־בן־חיל
אשר לבו כלב האריה המס ימס כי־ידע כל־ישראל
11 כי־גבור אביך ובני־חיל אשר אתו: כי יעצתי האסף
יאסף עליך כל־ישראל מדן ועד־באר שבע כחול
12 אשר־על־הים לרב ופניך הלכים בקרב: ובאנו אליו
באחד קרי באחת המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר
יפל הטל על האדמה ולא־נותר בו ובכל־האנשים
13 אשר־אתו גם־אחד: ואם־אל־עיר יאסף והשיאו כל־
ישראל אל־העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד־הנחל
עד אשר־לא־נמצא שם גם־צרור:
14 ויאמר אבשלום וכל־איש ישראל טובה עצת
פסקא באמצע פסוק חושי הארכי מעצת אחיתפל ° ויהוה צוה
להפר את־עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה
אל־אבשלום את־הרעה:
טו ויאמר חושי אל־צדוק ואל־אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל את־אבשלם ואת זקני ישראל
16 וכזאת וכזאת יעצתי אני: ועתה שלחו מהרה והגידו
בערבות קרי לדוד לאמר אל־תלן הלילה בעברות המדבר וגם
עבור תעבור פן־יבלע למלך ולכל־העם אשר אתו: *
17 ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין־רגל והלכה השפחה
והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו
18 להראות לבוא העירה: וירא אתם נער ויגד לאבשלם
וילכו שניהם מהרה ויבאו אל־בית־איש בבחרים ולו
19 באר בחצרו וירדו שם: ותקח האשה ותפרש את־
המסך על־פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע
דבר

Y dixo Abſalom à Huſay, eſta tu merced con tu com- 17
pañero?: por que no andaſte con tu compañero?. Y 18
dixo Huſay à Abſalom, no ſalvo (de aquel) que eſ-
cogió .A. y el pueblo el eſte, y todo varon de Iſraél:
à él ſeré, y con él eſtaré. Y ſegundariamente à quien 19
yo ſerviré, decierto delante ſu hijo: como ſervi de-
lante tu padre, aſsi ſeré delante ti. Y dixo Abſalom à 20
Ahitófel: dad à vós conſejo que haremos. Y dixo 21
Ahitófel à Abſalom; viene à mancebas de tu padre,
que dexò para guardar la caſa: y oìra todo Iſraél que
fuiſte afedecido con tu padre; y esforçarſeán manos
de todos los que contigo. Y eſtendieron à Abſalom la 22
tienda ſobre el techo: y vino Abſalom à mancebas de
ſu padre, à ojos de todo Iſraél. Y conſejo de Ahitó- 23
fel que aconſejava en los dias los eſſos, como ſi de-
mandaſſe alguno en palabra del Dios: aſsi todo con-
ſejo de Ahitófel, tambien à David, tambien à Abſalom.

CAP. 17.

Y Dixo Ahitófel à Abſalom; eſcogerè aho- 1 V
ra doze mil varones, y levantarmeè y per-
ſiguirè tras David de noche. Y vendrè 2
ſobre él, y él laſſo, y floxo de manos, y
harè eſtremecer à él, y huirá todo el pueblo
que con él: y herirè al Rey ſolo. Y harè 3
toanar todo el pueblo à ti: como tornar todo; el va-
ron que tu buſcán; (y à) todo el pueblo ſerá paz. Y 4
plugò la palabra en ojos de Abſalom: y en ojos de
todos viejos de Iſraél. Y dixo Abſalom, llama aho- 5
ra tambien à Huſay el Archi: y oiremos que en ſu
boca tambien él. Y vino Huſay à Abſalom, y dixo 6
Abſalom à él por dezir, como la palabra la eſta hab-
lò Ahitófel, ſi haremos à ſu palabra?: ſi no, tu hab-
la. Y dixo Huſay à Abſalom: no bueno el conſejo 7
que aconſejò Ahitófel en la vez la eſta. Y dixo Hu- 8
ſay, tu conoces à tu padre, y à ſus varones, que va-
lientes ellos, y amargos de alma ellos, como oſſo
deshijado en el campo: y tu padre varon de peléa,
y no manirá con el pueblo. He ahora él eſcondido en 9
uno de las cuevas, o en uno de los lugares: y ſerá
como caer en ellos en el principio, y oirá el oyèn y
dirá, fue mortandad en el pueblo que tras de Abſa-
lom. Y él aun que hombre de fuerça, que ſu coraçon 10
como coraçon de leon, deſleìr ſerá deſleìdo: que ſa-
bièn todo Iſraél que valiente tu padre, y hombres de
fuerça los que con él. Lo que (YO) aconſejo, (ES, 11
QUE) juntar ſea juntado à ti todo Iſraél de Dan y haſta
Beér-Séba, como arena que ſobre la mar à muche-
dumbre: y tus faces vayan en la peléa. Y vendremos 12
à él en uno de los lugares que fuere hallado alli; y po-
ſaremos ſobre él, como cae el rocio ſobre la tierra: y
no ſerá remanecido en él, ni en todos los varones que
con él tambien uno. Y ſi à ciudad ſe recogière, y lle- 13
varán todo Iſraél à la ciudad la eſſa cuerdas: y arraſ-
traremos à ella haſta el arroyo, haſta que no ſea hal-
lada alli tambien piedra. Y dixo Abſalom y todo va- 14
ron de Iſraél, bueno conſejo de Huſay el Archi, mas
que conſejo de Ahitófel: y .A. encomendò para bal-
dar à conſejo de Ahitófel el bueno, para traer .A.
ſobre Abſalom a el mal. Y dixo Huſay à Zadok y à 15
Ebiatar los ſacerdotes, como eſto y como eſto acon-
ſejò Ahitófel à Abſalom, y a viejos de Iſraél: y como
eſto y como eſto aconſejé yo. Y ahora embiad preſ- 16
to y denunciad à David por dezir, no manirás de
noche en llanuras del deſierto; y tambien paſſando
paſſarás: por que no ſea daño al Rey, y à todo el
pueblo que con él. * Y Jeonatan y Ahimáas eſtan- 17 VI
tes en fuente de Roguel, y anduvo la ſierva y denun-
ciò à ellos, y ellos anduvieron y denunciáron al Rey
David: que no podian moſtrarſe para venir à la
ciudad. Y vido à ellos moço y denunciò à 18
Abſalom: y anduvieron ambos ellos aìna y vini-
eron à caſa de varon en Bahurim, y à él pozo
en ſu patio, y decendieron alli. Y tomò la mu- 19
ger y eſpandiò a la cubierta ſobre faces del pozo,
y eſtendiò ſobre él grañones: y no fue ſabida
coſa.

20 coſa. Y vinieron ſiervos de Abſalom à la muger à la ca-
ſa; y dixeron, adò Ahimáas y Jeonatan? y dixo à
ellos la muger, paſſáron vado de las aguas: y buſcá-
ron y no halláron, y tornáron (a) Jeruſalaim. Y fue em-
21 pues ſu andar, y ſubieron del pozo, y anduvieron y
denunciáron al Rey David: y dixeron à David, le-
vanta-os y paſſad aìna à las aguas, que aſſi aconſejò
22 ſobre vós Ahitófel. Y levantoſe David y todo el pueb-
lo que con èl; y paſſáron al Jardèn haſta luz de la maña-
23 na, haſta uno no faltò que no paſſaſſe al Jardèn. Y Ahi-
tófel vìdo que no fue hecho ſu conſejo, y cinchò al
aſno y levantoſe y anduvo à ſu caſa y à ſu ciudad, y en-
comendò à ſu caſa y ahogoſe: y muriò y fue enterrado
VII 24 en entierro de ſu padre. * Y David vino à Mahanáim:
y Abſalom paſſó al Jardèn, él y todo varon de Iſraél
25 con él. Y à Amaſá puſo Abſalom en lugar de Joab ſob-
re el fonſado: y Amaſá hijo de varon, y ſu nombre
Ytrá el Yzreelita, que vino à Abigál hija de Nahas
26 hermana de Zeruyà madre de Joab. Y poſó Iſraél y
27 Abſalom (en) tierra del Guilad. Y fue como venir Da-
vid à Mahanáim: y Sobi hijo de Nahas, de Rabat,
de hijos de Amón, y Machir hijo de Amièl de Lo-de-
28 bar, y Barzilay el Guiladi de Roguelim. Lecho y ba-
cines y vaſos de ollero, y trigos y cevadas y harina
29 y toſtado: y hava y lentejas y toſtado. Y miel y man-
teca y ovejas y queſos de vacas, llegáron à David y al
pueblo que con él, para comer: que dixeron, el pueb-
lo hambriento, y canſado, y ſequioſo en el deſierto.

CAP. 18.

P16. 1 Y Contó David al pueblo que con él: y puſo ſobre
ellos mayorales de miles y mayorales de cientos.
2 Y embiò David al pueblo, el tercio por mano de
Joab, y el tercio por mano de Abiſay hijo de Zeruyá
hermano de Joab; y el tercio por mano de Ytay el Gui-
tèo: y dixo el Rey al pueblo, ſaliendo ſaldré tambien
3 yo con vós. Y dixo el pueblo, no ſalgas, por que ſi
huyendo huyremos no pondrán ſobre nós coraçon,
y ſi murièren mitad de nós no pondrán ſobre nós co-
raçon, que ahora como nós diez mil: y ahora mejor
que ſeas à nós de la ciudad para ayudar. Y dixo à ellos
4 el Rey, lo que plugiere en vueſtros ojos haré: y paro-
ſe el Rey à lugar de la puerta, y todo el pueblo ſalieron
5 à centenares y à millares. Y encomendò el Rey à Joab,
y à Abiſay, y à Ytay por dezir, de quedo por amor de
mi por el moço por Abſalom; y todo el pueblo oyeron
en encomendar el Rey à todos los ſeñores ſobre cauſa de
6 Abſalom. Y ſaliò el pueblo al campo à encuentro de Iſraél:
7 y fue la pelêa en boſque de Ephráim. Y fueron llagados
alli pueblo de Iſraél delante ſiervos de David: y fue alli la
8 mortandad grande, en el dia el eſſe veynte mil. Y fue alli
la pelêa eſparzida ſobre faces de toda la tierra: y multi-
plicò el boſque para atemar en el pueblo, mas que atemò
9 la eſpada en el dia el eſſe. Y fue encontrado Abſalom de-
lante ſiervos de David: y Abſalom montan ſobre el mulo,
y entrò el mulo debaxo de rama de la enzina la grande, y
travoſe ſu cabeça en la enzina, y fue pueſto entre los cie-
10 los y entre la tierra, y el mulo que debaxo dèl paſſó. Y
vido varon uno, y denunciò à Joab: y dixo, he vide à
11 Abſalom colgado en la enzina. Y dixo Joab al varon el
denuncián à él, y he viſte, y por que no lo heriſte alli à
tierra?: y ſobre mi para dar à ti diez (peſos) de plata y
12 cinto uno. Y dixo el varon à Joab, aun que yo peſara
ſobre mis palmas mil (peſos) de plata no tendiera mi ma-
no à hijo del Rey: por que en nueſtras orejas encomen-
dò el Rey à ti, y à Abiſay, y à Ytay, por dezir; guardad
13 que (ninguno toque) en el moço en Abſalom. O (ſi lo
hiziera) hiziera en mi alma falſedad; y alguna coſa no es
14 encubierta del Rey: y tu eſtarias de eſcuentra. Y dixo
Joab, no derecho que ruegue delante ti: y tomó tres
dardos en ſu mano, y hincòlos en coraçon de Abſalom,
15 aun él vivo en medio de la enzina. Y rodeáron diez
moços llevantes armas de Joab: y hirieron à Abſa-
16 lom y matáronlo. Y tocò Joab con corneta, y
tornoſe el pueblo de perſeguir tras Iſraél: por
17 que vedò Joab al pueblo. Y tomáron à Abſalom

כ דבר: ויבאו עבדי אבשלום אל־האשה הביתה
ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה
עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם:
21 ויהי ׀ אחרי לכתם ויעלו מהבאר
וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל־דוד קומו ועברו
22 מהרה את־המים כי־ככה יעץ עליכם אחיתפל: ויקם
דוד וכל־העם אשר אתו ויעברו את־הירדן עד־אור
הבקר עד־אחד לא נעדר אשר לא־עבר את־הירדן:
23 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את־
החמור ויקם וילך אל־ביתו אל־עירו ויצו אל־ביתו
ליום ו 24 ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: * ודוד
בא מחנימה ואבשלם עבר את־הירדן הוא וכל־איש
כה ישראל עמו: ואת־עמשא שם אבשלם תחת יואב על־
הצבא ועמשא בן־איש ושמו יתרא הישראלי אשר־
בא אל־אביגל בת־נחש אחות צרויה אם יואב:
26 ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד:
27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן־נחש
מרבת בני־עמון ומכיר בן־עמיאל מלא דבר וברזלי
28 הגלעדי מרגלים: משכב וספות וכלי יוצר וחטים
29 ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: ודבש וחמאה
לפ׳ין וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר־אתו לאכול
יח א כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר: ויפקד דוד
את־העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי
2 מאות: וישלח דוד את־העם השלשית ביד־יואב
והשלשית ביד אבישי בן־צרויה אחי יואב והשלשת
פסקא באמצע ביד אתי הגתי ° ויאמר המלך אל־העם
פסוק 3 יצא אצא גם־אני עמכם: ויאמר העם לא תצא כי אם־
נוס ננוס לא־ישימו אלינו לב ואם־ימתו חצינו לא־
לעזור קרי ישימו אלינו לב כי־עתה כמנו עשרה אלפים ועתה
4 טוב כי־תהיה־לנו מעיר לעזיר: ויאמר אליהם המלך
אשר־ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל־יד השער
ה וכל־העם יצאו למאות ולאלפים: ויצו המלך את־
יואב ואת־אבישי ואת־אתי לאמר לאט־לי לנער
לאבשלום וכל־העם שמעו בצות המלך את־כל־
6 השרים על־דבר אבשלום: ויצא העם השדה לקראת
7 ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: וינגפו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי־שם המגפה גדולה ביום
8 ההוא עשרים אלף: ותהי־שם המלחמה נפצות על־
נפוצת קרי פני כל־הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה
9 החרב ביום ההוא: ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
ואבשלום רכב על־הפרד ויבא הפרד תחת שובך
האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין
10 הארץ והפרד אשר־תחתיו עבר: וירא איש אחד ויגד
ליואב ויאמר הנה ראיתי את־אבשלם תלוי באלה:
11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא־
הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה
12 ולו קרי אחת: ויאמר האיש אל־יואב ולא אנכי שקל על־כפי
אלף כסף לא־אשלח ידי אל־בן־המלך כי באזנינו צוה
המלך אתך ואת־אבישי ואת־אתי לאמר שמרו־מי
13 בנפשי קרי בנער באבשלום: או־עשיתי בנפשו שקר וכל־דבר
14 לא־יכחד מן־המלך ואתה תתיצב מנגד: ויאמר
יואב לא־כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו
טו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: ויסבו
עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את־אבשלום
16 וימתהו: ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי
17 ישראל כי־חשך יואב את־העם: ויקחו את־אבשלום

וישלכו אתו ביער אל־הפחת הגדול ויצבו עליו גל־
אבנים גדול מאד וכל־ישראל נסו איש לאהלו׃ לאהליו ק׳
18 ואבשלם לקח ויצב־לו בחיו את־מצבת אשר בעמק־
המלך כי אמר אין־לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא בחייו ק׳
למצבת על־שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום
הזה׃
19 ואחימעץ בן־צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את־
המלך כי־שפטו יהוה מיד איביו׃ ויאמר לו יואב
20 לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר כ
והיום הזה לא תבשר כי־על־ ֗ בן־המלך כן קרי ולא כתיב
מת׃ ויאמר יואב לכושי לך הגד
21 למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ׃ ויסף
22 עוד אחימעץ בן־צדוק ויאמר אל־יואב ויהי מה ארצה
נא גם־אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה־זה אתה רץ
בני ולכה אין־בשורה מצאת׃ ויהי־מה ארוץ ויאמר
23 לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את־הכושי׃
ודוד יושב בין־שני השערים וילך הצפה אל־גג השער
24 אל־החומה וישא את־עיניו וירא והנה־איש רץ לבדו׃
ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם־לבדו כה
בשורה בפיו וילך הלוך וקרב׃ וירא הצפה איש
26 אחר רץ ויקרא הצפה אל־השער ויאמר הנה־איש
רץ לבדו ויאמר המלך גם־זה מבשר׃ ויאמר הצפה
27 אני ראה את־מרוצת הראשן כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש־טוב זה ואל־בשורה טובה
יבוא׃ ויקרא אחימעץ ויאמר אל־המלך שלום
28 וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך
אשר סגר את־האנשים אשר־נשאו את־ידם באדני
המלך׃ ויאמר המלך שלום לנער
29 לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול
לשלח את־עבד המלך יואב ואת־עבדך ולא ידעתי
מה׃ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד׃ והנה ל
31 הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי־
שפטך יהוה היום מיד כל־הקמים עליך׃
32 ויאמר המלך אל־הכושי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך
וכל אשר־קמו עליך לרעה׃ וירגז המלך א לבנו יט
ויעל על־עלית השער ויבך וכה ׀ אמר בלכתו בני
אבשלום בני בני אבשלום מי־יתן מותי אני תחתיך
2 אבשלום בני בני׃ ויגד ליואב הנה המלך בכה
3 ויתאבל על־אבשלום׃ ותהי התשעה ביום ההוא
לאבל לכל־העם כי־שמע העם ביום ההוא לאמר
4 נעצב המלך על־בנו׃ ויתגנב העם ביום ההוא לבוא
העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה׃
והמלך לאט את־פניו ויזעק המלך קול גדול בני ה
6 אבשלום אבשלום בני בני׃ ויבא יואב
אל־המלך הבית ויאמר הובשת היום את־פני כל־
עבדיך הממלטים את־נפשך היום ואת נפש בניך
7 ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך׃ לאהבה את־
שנאיך ולשנא את־אהביך כי הגדת היום כי אין לך
שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי לו קרי
8 וכלנו היום מתים כי־אז ישר בעיניך׃ ועתה קום צא
ודבר על־לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי־אינך יוצא
אם־ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל־הרעה
אשר־באה עליך מנעריך עד־עתה׃
9 ויקם המלך וישב בשער ולכל־העם הגידו לאמר הנה
המלך יושב בשער ויבא כל־העם לפני המלך וישראל
נס

y echáron à él en el boſque, á la fueſſa la grande, y eſ-
tablecieron ſobre él monton de piedras grande mucho:
y todo Iſraél huyeron cada uno á ſus tiendas. Y Ab- 18
ſalom avia tomado y eſtablecido à él en ſu vida à eſ-
tancia que en valle del Rey, por que dixo no á mi
hijo para hazer membrar mi nombre: y llamò á la
eſtancia por ſu nombre, y fue llamado á ella lugar de
Abſalom, haſta el dia el eſte. Y Ahimáaz hijo de Za- 19
dok dixo; correre ahora y albriciaré al Rey: que lo
juzgò .A. de mano de ſus enemigos. Y dixo à él Joab, 20
no varon de albricia tu el dia el eſte; y albriciarás en dia
otro: y el dia el eſte no albriciarás, que por tanto hijo
del Rey muriò. Y dixo Joab al Etiopio, anda denun- 21
cia al Rey lo que viſte: y encorvoſe el Etiopio à
Joab y corriò. Y añadiò mas Ahimáaz hijo de Za- 22
dok y dixo à Joab, y ſêa lo que (fuere) correré ahora
tambien yo tras el Etiopio; y dixo Joab por que eſ-
to tu corrièn mi hijo, y à ti no albricia hallada. Y 23
ſêa lo que (fuere) correre, y dixo à él corre: y cor-
riò Ahimáaz carrera de la llanura y paſſó al Etiopio.
Y David eſtan entre dos las puertas: y anduvo el a- 24
talayador a techo de la puerta, ſobre el muro, y
alçò à ſus ojos y vido, y he varon corrièn ſolo él. Y 25
llamò el atalayador y denunciò al Rey; y dixo el Rey
ſi ſolo él, albricia en ſu boca: y andava andando y
llegava. Y vido el atalayador varon otro corrien, y 26
llamò el atalayador al portero; y dixo, he varon cor-
rien ſolo él: y dixo el Rey tambien eſte albriciador.
Y dixo el atalayador yo veo à corrida del primero 27
como corrida de Ahimáaz hijo de Zadok: y dixo el
Rey, varon bueno eſte, y con albricia buena viene.
Y llamò Ahimáaz y dixo al Rey paz, y encorvoſe al 28
Rey ſobre ſus faces à tierra: y dixo, bendito .A. tu
Dios, que entregò à los varones que alçáron a ſu mano
contra mi ſeñor el Rey. Y dixo el Rey, paz al mo- 29
ço a Abſalom?: y dixo Ahimáaz, vide el tumulto el
grande para embiar à ſiervo del Rey Joab y à tu ſier-
vo, y no ſupe que. Y dixo el Rey, buèlvete y pa- 30
rate aqui: y bolvioſe y paroſe. Y he el Etiopio vi- 31
nièn: y dixo el Etiopio ſêa albriciado mi ſeñor el
Rey, que te juzgò .A. oy; de mano de todos los le-
vantantes contra ti. Y dixo el Rey al Etiopio, ſi 32
paz al moço a Abſalom?: y dixo el Etiopio, ſeán co-
mo el moço enemigos de mi ſeñor el Rey, y todos
los que ſe levantaren contra ti para mal.

CAP. 19.

Y Eſtremecioſe el Rey y ſubiò ſobre ſobrado de la 1 II
puerta y llorava: y aſſi dezia en ſu andar, hijo
mio Abſalom, hijo mio, hijo mio Abſalom;
quien diera muriera yo en tu lugar, Abſalom hijo
mio, hijo mio. Y fue denunciado à Joab; he el Rey 2
llorán y alutoſe ſobre Abſalom. Y fue la ſalvacion en 3
el dia el eſſe por luto à todo el pueblo: por que oyò
el pueblo en el dia el eſſe por dezir, atriſtoſe el Rey
por ſu hijo. Y encubrioſe el pueblo en el dia el eſſe 4
para venir à la ciudad: como ſe encubre el pueblo
los avergonçados en ſu huìr en la pelêa. Y el Rey 5
cubriò ſus faces, y exclamò el Rey (con) voz gran-
de: hijo mio Abſalom; Abſalom hijo mio, hijo mio.
Y vino Joab al Rey (à) la caſa: y dixo, conturbaſte 6
oy à faces de todos tus ſiervos, los eſcapantes à tu
alma oy, y a alma de tus hijos y tus hijas; y alma de
tus mugeres, y alma de tus concubinas. Por amar 7
à tus aborrecientes, y para aborrecer à tus amantes:
por que denunciaſte oy que no à ti ſeñores, ni
ſiervos, que ſupe oy que ſi Abſalom vivo, y to-
dos nós oy muertos, que entonces pluguiera en
tus ojos. Y ahora levantate ſale, y habla ſobre 8
coraçon de tus ſiervos: por que en .A. juré ſino tu
ſales, ſi manirá varon contigo eſta noche, y peſará à
ti eſto mas que todo el mal que vino ſobre ti de tus
mocedades haſta ahora. Y levantoſe el Rey y aſſen- 9
toſe en la puerta: y à todo el pueblo denunciá-
ron por dezir, he el Rey aſſentado en la puerta;
y vino todo el pueblo delante el Rey, y Iſraél
huyò

10 huyò cada uno à ſus tiendas. Y fue todo el pueblo
contraſtante en todos tribos de Iſraél por dezir: el
Rey nós eſcapò de mano de nueſtros inimimigos,
y él nos eſcapó de mano de Peliſtim, y ahora huyó
de la tierra por Abſalom. Y Abſalom que ungimos
11 ſobre nós muriò en la peléa: y ahora por que vós
callantes de tornar al Rey?. Y el Rey David embiò
12 à Zadok y à Ebiatar los ſacerdotes por dezir; hablad
à viejos de Jehudá por dezir, por que ſereys poſtre-
ros para tornar al Rey à ſu caſa?: y palabra de todo
13 Iſraél vino al Rey à ſu caſa. Mis hermanos vós, mi
hueſſo y mi carne vós: y por que ſereys poſtreros
14 para tornar al Rey?. Y à Amaſá direys, decierto
mi hueſſo y mi carne tu: aſſi haga à mi Dios y aſſi
añada; ſino mayoral de fonſado ſerás delante mi to-
15 dos los dias en lugar de Joab. Y inclinò à coraçon
de todo varon de Jeudá como varon uno: y embiá-
16 ron al Rey, tornate tu y todos tus ſiervos. Y tor-
noſe el Rey, y vino haſta el Jardèn: y Jeudá vino
al Guilgal para andar à encuentro del Rey, para ha-
17 zer paſſar al Rey al Jardèn. Y apreſſuró Simì hijo
de Guerá hijo de Binyamin, que de Bahurim: y
decendiò con varon de Jeudá à encuentro del Rey
18 David. Y mil varones con él de Binyamin, y Zi-
bá moço de caſa de Saul, y quinze ſus hijos y vein-
te ſus ſiervos con él: y paſſáron al Jardèn delante del
19 Rey. Y paſſó la barca para hazer paſſár à caſa del Rey,
y para hazer lo bueno en ſus ojos: y Simì hijo de
Guerá echoſe delante el Rey, en ſu paſſar por el Jar-
20 dèn. Y dixo al Rey no cuente à mi mi ſeñor deli-
to, y no miembres à lo que atorciò tu ſiervo, en el dia
que saliò mi ſeñor el Rey de Jeruſalaim: para po-
21 ner el Rey ſobre ſu coraçon. Por que conoce tu
ſiervo que yo pequé: y he vine oy primero de toda
caſa de Joſeph, para decender à encuentro de mi ſe-
22 ñor el Rey. Y reſpondió Abiſay hijo de Zeruyá
y dixo; ſi por eſto no ſerá matado Simì: que mal-
23 dixo à ungido de .A.?. Y dixo David, que à mi
y à vós hijos de Zeruyá, que ſoys à mi oy por
atordecor?: ſi oy ſerá matado varon en Iſraél? que
24 decierto ſé que oy yo Rey ſobre Iſraél. Y dixo el
25 Rey à Simì no morirás: y jurò à él el Rey. Y Me-
fibóſet hijo de Saul decendiò à encuentro del Rey:
y no lavò ſus piès, y no hizo ſu barva, y a ſus
paños no lavò deſde dia de andar el Rey haſta el
26 dia que vino en paz. Y fue quando vino à Je-
ruſalaim à encuentro del Rey: y dixo à él el
Rey, por que no andaſte comigo Meſibóſet?.
27 Y dixo, mi ſeñor el Rey mi ſiervo me engañò:
que dixo tu ſiervo cincharé para mi el aſno, y
montaré ſobre él, y andaré al Rey, por que coxo
28 tu ſiervo. Y chiſmeò en tu ſiervo à mi ſeñor el
Rey: y mi ſeñor el Rey como Angel del Dios, y
29 haze lo bueno en tus ojos. Que no fue toda caſa
de mi padre ſalvo varones (merecedores) de mu-
erte à mi ſeñor el Rey; y puſiſte à tu ſiervo en
comientes de tu meſa: y que ay à mi mas juſte-
30 dad, y para clamar mas al Rey. Y dixo à él el
Rey, por que hablas mas tus palabras: dixe tu y
31 Zibá partireys a el campo. Y dixo Meſibóſet al
Rey, tambien a el todo tome: pues que vino mi
32 ſeñor el Rey en paz à ſu caſa. Y Barzilay el
Guiladi decendiò de Roguelim: y paſſó con el Rey
33 al Jardèn, para acompañarlo al Jardèn. Y Barzi-
lay viejo mucho de edad de ochenta años: y él
ſuſtentò al Rey en ſu eſtar en Mahanáim, por
34 que varon grave él mucho. Y dixo el Rey à
Barzilay: tu paſſa comigo, y ſuſtentaré à ti
35 comigo en Jeruſalaim. Y dixo Barzilay al
Rey: quantos dias de años de mis vidas,
36 para que ſuba con el Rey à Jeruſalaim?. De
edad de ochenta años yo oy, ſi conocere entre
bien à mal ſi guſtará tu ſiervo de lo qoe comiere, ni
de lo que beviere? ſi oirè mas en voz de cantores y
cantoras?: y por que ſerá tu ſiervo mas por carga à
37 my ſeñor el Rey?. Como poco paſſará tu ſiervo a

ינס איש לאהליו: ויהי כל העם נדון בכל
שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבנו והוא
מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל
11 אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך:
12 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים
לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים
להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל
13 המלך אל ביתו: אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
14 תהיו אחרנים להשיב את המלך: ולעמשא תמרו
הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה
יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת
15 יואב: ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד
16 וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: וישב המלך
ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת
17 המלך להעביר את המלך את הירדן: וימהר שמעי
בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה
18 לקראת המלך דוד: ואלף איש עמו מבנימן וציבא
נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו
19 וצלחו הירדן לפני המלך: ועברה העברה לעביר
בעיניו קרי את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא
20 נפל לפני המלך בעברו בירדן: ויאמר אל המלך
אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה
נקוד על יצא עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום
21 המלך אל לבו: כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה
באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני
22 המלך: ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא
23 יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ויאמר דוד מה
לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת
איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על
24 ישראל: ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו
25 המלך: ומפבשת בן שאול ירד
לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו
ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום
26 אשר בא בשלום: ויהי כי בא ירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי
27 מפיבשת: ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר
עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את
28 המלך כי פסח עבדך: וירגל בעבדך אל אדני המלך
ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:
29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני
המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי
30 עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: ויאמר לו
המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא
31 תחלקו את השדה: ויאמר מפיבשת אל המלך גם את
הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו:
32 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן קרי
33 הירדן לשלחו את בירדן: וברזלי זקן מאד בן שמנים
שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש
34 גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי
וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: ויאמר ברזלי אל
35 המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם:
36 בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם
יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם
אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד
37 למשא אל אדני המלך: כמעט יעבר עבדך את
הירדן

הירדן את־המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת:
38 ישב־נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה
עבדך כמהם יעבר עם־אדני המלך ועשה־לו את
39 אשר־טוב בעיניך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם
ואני אעשה־לו את־הטוב בעיניך וכל אשר־תבחר
מ עלי אעשה־לך: ויעבר כל־העם את־הירדן והמלך עבר
וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו:
41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל־
העבירו ק׳ עם יהודה ויעבירו את־המלך וגם חצי עם ישראל:
42 והנה כל־איש ישראל באים אל־המלך ויאמרו אל־
המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את־
המלך ואת־ביתו את־הירדן וכל־אנשי דוד עמו:
43 ויען כל־איש יהודה על־איש ישראל כי־
קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על־הדבר הזה
האכול אכלנו מן־המלך אם־נשאת נשא לנו:
44 ויען איש־ישראל את־איש יהודה
ויאמר עשר־ידות לי במלך וגם־בדוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא־היה דברי ראשון לי להשיב את־מלכי
ויקש דבר־איש יהודה מדבר איש ישראל:
כ א ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן־בכרי איש ימיני
ויתקע בשופר ויאמר אין־לנו חלק בדוד ולא נחלה־
2 לנו בבן־ישי איש לאהליו ישראל: ויעל כל־איש
ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן־בכרי ואיש יהודה
3 דבקו במלכם מן־הירדן ועד־ירושלם: ויבא דוד אל־
ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר־נשים פלגשים
אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית־משמרת ויכלכלם
ואליהם לא־בא ותהיינה צררות עד־יום מתן אלמנות
4 חיות: ויאמר המלך אל־עמשא הזעק־
ה לי את־איש־יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: וילך
ויוחר קרי עמשא להזעיק את־יהודה וייחר מן־המועד אשר
6 יעדו: ויאמר דוד אל־אבישי עתה ירע לנו שבע בן־
בכרי מן־אבשלום אתה קח את־עבדי אדניך ורדף
7 אחריו פן־מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: ויצאו
אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל־הגברים
8 ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן־בכרי: הם עם־
האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם
ועליו קרי ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על־
9 מתניו בתערה והוא יצא ותפל: ויאמר יואב לעמשא
השלום אתה אחי ותחז יד־ימין יואב בזקן עמשא
י לנשק־לו: ועמשא לא־נשמר בחרב אשר ביד־
יואב ויכהו בה אל־החמש וישפך מעיו ארצה ולא־
שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע
11 בן־בכרי: ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר
12 חפץ ביואב ומי אשר־לדוד אחרי יואב: ועמשא מתגלל
בדם בתוך המסלה וירא האיש כי־עמד כל־העם
ויסב את־עמשא מן־המסלה השדה וישלך עליו בגד
13 כאשר ראה כל־הבא עליו ועמד: כאשר הגה מן
המסלה עבר כל־איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע
14 ויקהלו קרי בן־בכרי: ויעבר בכל־שבטי ישראל אבלה ובית
טו מעכה וכל־הברים ויקלהו ויבאו אף־אחריו: ויבאו
ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל־
העיר ותעמד בחל וכל־העם אשר את־יואב משחיתם
16 להפיל החומה: ותקרא אשה חכמה מן־העיר שמעו
שמעו אמרו־נא אל־יואב קרב עד־הנה ואדברה
17 אליך: ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב
ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע
אנכי

el Jardèn con el Rey: y por que me gualardonará el Rey
el guarlardon el eſte?. Tornese ahora tu ſiervo y moriré 38
en mi ciudad, cerca ſepultura de mi padre, y mi madre:
y he tu ſiervo Kimám paſſará con mi ſeñor el Rey;
y haz à él à lo que bueno en tus ojos. Y dixo el Rey, co- 39
migo paſſará Kimám, y yo haré à él à lo bueno en tus
ojos: y todo lo que eſcogieres ſobre mi haré à ti. Y paſ- 40
ſó todo el pueblo al Jardèn, y el Rey paſſó: y beſó el
Rey à Barzilay, y bendixolo, y tornoſe à ſu lugar. Y 41
paſſó el Rey al Guilgal, y Kimán paſſó con él: y todo
pueblo de Jeudá hizieron paſſar al Rey, y tambien mi-
tad de pueblo de Iſraél. Y he todo varon de Iſraél vini- 42
entes al Rey: y dixeron al Rey, por que te encubrieron
nueſtros hermanos varones de Jeudá, y hizieron paſſar
al Rey y à ſu caſa al Jardèn, y todos varones de David
con él. Y reſpondiò todo varon de Jeuda contra varon 43
de Iſraél, por que cercano el Rey à mi, y por que eſto ere-
ciò à ti por la coſa la eſta?: ſi comer comimos del Rey?;
ſi preſente fue preſentado à nós?. Y reſpondiò varon 44
de Iſraél à varon de Jeudá y dixo, diez partes à mi en el
Rey, y tambien en David yo mas que tu, y por que me
deſpreciaſte, y no fue mi palabra primero à mi, para
hazer tornar à mi Rey?: y endureciose palabra de va-
ron de Jeudá, mas que palabra de varon de Iſraél.

CAP. 20.

Y Alli fue acaſo varon de maldad, y ſu nombre Séba, 1 III
hijo de Bichrì, varon de Binyamin: y tocò con
corneta y dixo; no à nós parte en David, y no he-
redad à nós con hijo de Iſay, cada uno à ſus tiendas Iſ-
raél. Y ſubiò todo varon de Iſraél de empues David, 2
empues Séba hijo de Bichrí: y varon de Jeudá ſe junta-
ron con ſu Rey, del Jardèn y haſta Jeruſalaim. Y vino 3
David à ſu caſa (á) Jeruſalaim, y tomò el Rey à diez mu-
geres mancebas que dexò para guardar la caſa, y diolas
en caſa de guarda, y governolas, y à ellas no vino: y
fueron ligadas haſta dia de ſu muerte, viudez en vida.
Y dixo el Rey à Amaſá, congrega à mi à varon de Jeu- 4
dá (haſta) tres dias: y tu aqui eſtá. Y anduvo Amaſá 5
para congregar à Jeudá: y detardoſe del plazo que le a-
plazó. Y dixo David à Abiſay, ahora emaleſcerá à nós 6
Séba hijo de Bichrí, mas que Abſalom: tu toma à ſier-
vos de tu ſeñor y perſigue empues él, por que no halle
à él ciudades encaſtilladas y eſcape de nueſtros ojos. Y 7
ſalieron empues él varones de Joab, y el Keretì y el Pe-
letì, y todos los esforçados: y ſalieron de Jeruſalaim,
para perſeguir tras Séba hijo de Bichrì. Ellos cerca la 8
piedra la grande, que en Guibon; y Amaſá vino de-
lante dellos: y Joab ceñido de ſu tunica, ſu veſtido, y
ſobre él cinto de eſpada juntada cerca ſus lomos en ſu
vayna: y ella ſaliò y cayo. Y dixo Joab à Amaſá ſi paz 9
à ti mi hermano?: y travò mano derecha de Joab por
barva de Amaſá para beſar à él. Y Amaſá no ſe guardò 10
de la eſpada que en mano de Joab, y hiriolo con ella à la
(coſtilla) quinta, y derramò ſus entrañas à tierra, y no
aſegundò à él, y muriò: y Joab, y Abiſay ſu hermano;
perſiguió tras Séba hijo de Bichrì. Y varon ſe paró ſob- 11
re él, de moços de Joab: y dixo, quien el que envo-
lunta por Joab, y quien el que por David (vaya) tras
Joab. Y Amaſá rebolvienſe en la ſangre en medio de la 12
calçada: y vido el varon que ſe parava todo el pueblo,
y bolvió à Amaſá de la calçada al campo, y echó ſobre
él, paño, por que vido todo el vinièn cerca él y pa-
ravaſe. Como fue apartado de la calçada: paſſó to- 13
do varon empues Joab, para perſiguir empues Séba
hijo de Bichrì. Y paſſó en todos tribos de Iſraél à 14
Abel y Bet-Maachá y todos los Beeritas: y apañá-
ronſe y vinieron tambien empues él. Y vinieron y 15
encaſtilláron ſobre él en Abel Bet-Maachá, y echáron
trabuco à la ciudad y paroſe en la barbacana: y todo
el pueblo que con Joab dañantes para hazer caer
el muró. Y llamó muger ſabia de la ciudad: 16
oíd, oíd, dezid ruego à Joab, llege haſta aqui
y hablaré contigo. Y llegoſe à ella y dixo 17
la muger, ſi tu Joab? y dixo, yo: y dixo
à él, oye palabras de tu ſierva; y dixo, oyèn
yo.

18 yo. Y dixo por dezir: hablando devian hablar pri-
mero, por dezir; demandar devian demandar en
(PAZ DE) Abél, y aſſi ſe acabarian (LAS DISCORDIAS.)
19 Yo de pacificos fieles de Iſraél; tu buſcán de matar
ciudad y madre en Iſraél?; por que deſharas here-
20 dad de .A.?. Y reſpondiò Joab y dixo: vedado,
21 vedado à mi, ſi deſharé, y ſi dañaré. No aſſi la co-
ſa, mas varon de monte de Ephráim, Séba hijo de
Bichrì ſu nombre, alçò ſu mano contra el Rey, con-
tra David, dad à él ſolo, y andarmehe de ſobre la
ciudad: y dixo la muger à Joab, he ſu cabeça echa-
22 da à ti por el muro. Y vino la muger à todo el pueb-
lo con ſu ciencia, y tajáron à cabeça de Sèba hijo de
Bichrì, y echáron à Joab; y tocò con corneta, y fue-
ron eſparzidos de ſobre la ciudad, cada uno à ſus
23 tiendas: y Joab ſe tornò (à) Jeruſalaim al Rey. Y
Joab ſobre todo el fonſado de Iſraél: y Benayá hijo
24 de Jeoyadá; ſobre el Keretì, y ſobre el Peletì. Y A-
dorám ſobre el tributo: y Jeoſaphat hijo de Ahilud,
25 el coroniſta. Y Sevá eſcrivano: y Zadok, y Ebia-
26 tar, ſacerdotes. Y tambien Hirá el Yayri, era mayo-
ral à David.

C A P. 21.

1 Y Fue hambre en dias de David, tres años, año
tras año, y buſcó David à faces de .A.: y dixo
.A., por Saul y por caſa de las ſangres, por
2 que mató à los Guibonitas. Y llamó el Rey à los
Guibonitas y dixo à ellos; y los Guibonitas no de
hijos de Iſraél ellos, que ſalvo de reſto del Emorèo,
y hijos de Iſraél juráron à ellos; y buſcó Saul para
3 herìrlos; en ſu zelar à hijos de Iſraél y Jeudá. Y dixo
David à los Guibonitas que harè à vós?: y con que
4 perdonaré? y bendezid à heredad de .A.. Y dixeron
à él los Guibonitas, no à nós plata, ni oro con Saul,
y con ſu caſa, y no à nós varon para matar en Iſraél:
5 y dixo, lo que vós dixierdes harè à vós. Y dixeron
al Rey, el varon que nós acabó, y que penſó contra
nós: (que) fueſſemos deſtruidos de eſtar en todo ter-
6 mino de Iſraél. Séa dado à nós ſiete varones de ſus
hijos, y ahorcarloſémos à .A., en collado de Saul eſ-
7 cogido de .A.: y dixo el Rey, yo darè. Y apiadó el
Rey ſobre Meſibóſet hijo de Jeonatan, hijo de Saul:
por juramento de .A. que entre ellos, entre David,
8 y entre Jeonatan hijo de Saul. Y tomò el Rey à dos
hijos de Rizpá hija de Ayá, que pariò à Saul, à Ar-
monì, y à Meſibóſet: y à cinco hijos de Migal, hija
de Saul; que pariò à Adriel hijo de Barzilay el Mehola-
9 ti. Y diolos en mano de los Guibonitas, y ahorcáron-
los en el monte delante .A., y cayeron ſiete ellos au-
na: y ellos fueron matados en dias de ſegada, en los
10 primeros (dias); en principio de ſegada de cevadas. Y
tomò Rizpá hija de Ayá al ſaco, y eſpandiolo à ella
ſobre la peña de principio de ſegada, haſta que corriò
aguas ſobre ellos de los cielos: y no dexò à ave de los
cielos para poſar ſobre ellos de dia, ni a animal del cam-
11 po de noche. Y fue denunciado à David: à lo que hi-
12 zo Rizpá hija de Ayá, manceba de Saul. Y anduvo
David y tomó à hueſſos de Saul, y à hueſſos de Jeo-
natan ſu hijo, de con ſeñores de Jabes-Guilad: que
hurtáron à ellos de plaça de Bet-ſan, que los ahorcá-
ron alli Peliſtim en dia de herir Peliſtim à Saul en
13 el Guilbòa. Y hizo ſubir de alli à hueſſos de Saul; y
à hueſſos de Jeonatan ſu hijo: y apañáron à hueſſos
14 de los ahorcados. Y enterráron à hueſſos de Saul y Jeo-
natan ſu hijo en tierra de Binyamin, en Zelá, en ſe-
pultura de Kis ſu padre; y hizieron todo lo que en-
comendó el Rey: y fue aplacado Dios, de la tierra,
15 deſpues aſſi. Y fue mas peléa à los Peliſtim con Iſraél:
y decendiò David y ſus ſiervos con él, y peleáron con
16 Peliſtim, y canſóſe David. Y Ysbi-Benob que en hi-
jos de Arafa, y peſo de ſu capacete trezientos peſos
de arambre, y él ceñido de (eſpada) nueva: y dixo
17 para herir à David. Y ayudó à él Abiſay hijo de Ze-
ruyá, y hirió al Peliſteo y matólo: entonces juráron
varones de David à él por dezir, no ſaldrás mas

18 אנכי: ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר
19 שאול ישאלו באבל וכן התמו: אנכי שלמי אמוני
ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה
כ תבלע נחלת יהוה: ויען יואב ויאמר חלילה
21 חלילה לי אם־אבלע ואם־אשחית: לא־כן הדבר כי
איש מהר אפרים שבע בן־בכרי שמו נשא ידו במלך
בדוד תנו־אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה
אל־יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה:
22 ותבוא האשה אל־כל־העם בחכמתה ויכרתו את־
ראש שבע בן־בכרי וישלכו אל־יואב ויתקע בשפר
ויפצו מעל־העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל־
המלך:
23 ויואב אל כל־הצבא ישראל ובניה בן־יהוידע על־ הכרתי קרי
24 הכרי ועל־הפלתי: ואדרם על־המס ויהושפט בן־
כה אחילוד המזכיר: ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: ושוא קרי
26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד: ויהי רעב
כא 1 בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את־ פסקא
פני יהוה ° ויאמר יהוה אל־שאול ואל־ באמצע
2 בית הדמים על אשר־המית את־הגבענים: ויקרא פסוק
המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני
ישראל המה כי אם־מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו
להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני־ישראל
3 ויהודה: ויאמר דוד אל־הגבענים מה אעשה לכם
4 ובמה אכפר וברכו את־נחלת יהוה: ויאמרו לו
הגבענים אין־לי כסף וזהב עם־שאול ועם־ביתו ואין לנו קרי
לנו איש להמית בישראל ויאמר מה־אתם אמרים
ה אעשה לכם: ויאמרו אל־המלך האיש אשר כלנו
ואשר דמה־לנו נשמדנו מהתיצב בכל־גבל ישראל:
6 ינתן־לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת יותן קרי
שאול בחיר יהוה ° ויאמר המלך אני אתן: פסקא באמצע
7 ויחמל המלך על־מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול על־ פסוק
שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן־שאול:
8 ויקח המלך את־שני בני רצפה בת־איה אשר ילדה
לשאול את־ארמני ואת־מפבשת ואת־חמשת בני
מיכל בת־שאול אשר ילדה לעדריאל בן־ברזלי
9 המחלתי: ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יחיד י׳
יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר והמה קרי
בראשנים תחלת קציר שערים: ותקח רצפה בת־ בתחלת ק׳ י
איה את־השק ותטהו לה אל־הצור מתחלת קציר
עד נתך־מים עליהם מן־השמים ולא־נתנה עוף
השמים לנוח עליהם יומם ואת־חית השדה לילה:
11 ויגד לדוד את אשר־עשתה רצפה בת־איה פלגש
12 שאול: וילך דוד ויקח את־עצמות שאול ואת־
עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו תלאום קרי
אתם מרחב בית־שן אשר תלום שם הפלשתים שמה קרי פלשתים
13 ביום הכות פלשתים את־שאול בגלבע: ויעל משם קרי
את־עצמות שאול ואת־עצמות יהונתן בנו ויאספו את־
14 עצמות המוקעים: ויקברו את־עצמות־שאול ויהונתן
בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר־
צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי־כן:
טו ותהי־עוד מלחמה לפלשתים את־ישראל וירד דוד
16 ועבדיו עמו וילחמו את־פלשתים ויעף דוד: וישבו וישבי קרי
בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות
משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את־
17 דוד: ויעזר־לו אבישי בן־צרויה ויך את־הפלשתי
וימתהו אז נשבעו אנשי־דוד לו לאמר לא־תצא עוד

אִתָּנוּ לַמִּלְחָמָה וְלֹא תְכַבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתְּהִי־עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגֹב עִם־פְּלִשְׁתִּים 18
אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי אֶת־סַף אֲשֶׁר בִּילִדֵי הָרָפָה׃
וַתְּהִי־עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגוֹב עִם־פְּלִשְׁתִּים 19
וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יַעְרֵי אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי אֵת גָּלְיַת הַגִּתִּי ר׳ ועדרא
וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ וַתְּהִי־עוֹד כ
מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ מִדִּין וְאֶצְבְּעֹת יָדָיו וְאֶצְבְּעוֹת מדון קרי
רַגְלָיו שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם־הוּא יֻלַּד
לְהָרָפָה׃ וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן 21
שִׁמְעִי אֲחִי דָוִד׃ אֶת־אַרְבַּעַת אֵלֶּה יֻלְּדוּ לְהָרָפָה בְּגַת 22 שמעא קרי
וַיִּפְּלוּ בְיַד־דָּוִד וּבְיַד עֲבָדָיו׃

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם א כב
הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל׃
וַיֹּאמַר יְהוָה סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי׃ אֱלֹהֵי 2 3
צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי
וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי׃ מְהֻלָּל 4
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי־ ה
מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי׃ חֶבְלֵי 6
שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־
מָוֶת׃ בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־ 7
אֱלֹהַי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ
קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃ וַתִּגְעַשׁ 8 ויתגעש ק
וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם
יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃ עָלָה 9
עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו
תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט י
שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת
רַגְלָיו׃ וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּרָא 11
עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו 12
סֻכּוֹת חַשְׁרַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ 13
נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גַּחֲלֵי־אֵשׁ׃ יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם 14
יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ וַיִּשְׁלַח טו
חִצִּים וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיָּהֹם׃ וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי 16 ויהם קי
יָם יִגָּלוּ מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת
יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃ יִשְׁלַח מִמָּרוֹם 17
יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ יַצִּילֵנִי 18
מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי 19
יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃ וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב כ
אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי 21
יְהוָה כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב
לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא 22
רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטוֹ 23 משפטיו ק׳
לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסוּר מִמֶּנָּה׃ וָאֶהְיֶה 24
תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃ וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כה
כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ עִם־ 26
חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גְּבוֹר תָּמִים
תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־ 27
עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ וְאֶת־עַם עָנִי 28
תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־ 29
אַתָּה נֵירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ
חָשְׁכִּי׃ כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי ל
אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים 31
דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן
הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי 32
יְהוָה וּמִי צוּר מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל 33

מעוזי

con nós a la pelêa, y no apagarás à candela de Iſraél. Y 18
fue deſpues aſſi; y fue mas la pelêa en Gob con Peliſteos:
entonces hiriò Sibechay el Huſati à Saf, que de hijos de
Arafá. Y fue mas la pelêa en Gob con Peliſtim: y hiriò 19
Elhanán hijo de Yaarè-Oreguim Bet-Alahmì à Golyat el
Guitèo; y aſta de ſu lança como exullo de texedores. Y 20
fue mas pelêa en Gat: y fue varon de medida, y dedos
de ſus manos, y dedos de ſus piès, ſeys, y ſeys, veinte y
quatro (por) cuento; y tambien él fue nacido de Arafá.
Y repudió à Iſraél: y hirióla Jeonatan hijo de Simá 21
hermano de David. Quatro eſtos fueron nacidos de A- 22
rafá en Gat: y cayeron en mano de David y en mano
de ſus ſiervos.

CAP. 22.

IV AFT. DE P. 53. Y DE DIA SETENO DE PESAH.

Y Habló David à .A. à palabras del cantico el eſte: 1
en dia (que) eſcapó .A. à él de mano de todos
ſus enemigos, y de mano de Saul.
Y dixo: .A. mi peña, y mi fortaleza, y mi eſca- 2
pador à mi.
Dio mi fuerte abriguéme en él: mi eſcudo y forta- 3
leza de mi ſalvacion, mi amparo y mi refugio, mi
ſalvador, de violencia me ſalvaſte.
Loable llamaré .A.: y de mis enemigos fuy ſalvo. 4
Que me rodeáron olas de muerte: arroyos de mal- 5
dad me conturbáron.
Dolores de fueſſa me rodeáron: adelantáronme 6
trompieços de muerte.
En la anguſtia à mi llamé .A., y à mi Dios llamé: 7
y oyò de ſu palacio mi voz, y mi clamor (vino) en
ſus orejas.
Ytempeſteó y temblò la tierra, cimientos de los cielos 8
ſe eſtremecieron: y tempeſteáron por que eresció à él.
Subió humo en ſu nariz, y fuego de ſu boca que- 9
mó: braſas ſe encendieron dél.
Y inclinó cielos y deſcendió: y eſpeſſura debaxo 10
de ſus piès.
Y montó ſobre Kerub y voló: y apareció ſobre 11
alas de viento.
Y puſo eſcuridad, (por) ſus derredores cabañas: 12
ligamento de aguas, nuves de cielos.
De reſplandor de ſu encuentro: ſe encendieron bra- 13
ſas de fuego.
Y tronó de cielos .A.: y el alto dió ſu voz. 14
Y embió ſaetas y eſparziolos: relampago y conſu- 15
miolos. Y apareſcieron pielagos de mar, fueron 16
deſcubiertos cimientos de mundo: por reprehenſion
de .A., de aliento de eſpirito de ſu nariz.
Embió del alto, tomome: ſontrayome de aguas 17
muchas. Eſcapóme de mi enemigo fuerte: de 18
mis odiantes que ſe enforteſcieron mas que yo.
Adelantáronme en dia de mi quebranto: y fue .A. 19
aſſufrencia à mi.
Y ſacó à anchura à mi: eſcapome por que envo- 20
luntó en mi.
Gualardonome .A. como mi juſtedad: como lim- 21
pieza de mis manos tornó à mi.
Por que guardé carreras de .A.: y no emmaleſci 22
contra mi Dios.
Que todos ſus juizios à mi encuentro: y ſus fue- 23
ros no me apartare dellos.
Y fui perfeto con él: y guardeme de mi delito. 24
Y tornó .A. à mi como mi juſtedad: como mi lim- 25
pièza à eſcuentra ſus ojos.
Con bueno ſerás bueno: con valiente perfeto ſerás 26
perfeto. Con limpio ſerás limpio: y con per- 27
verſo ſeras perverſo.
Y à pueblo pobre ſalvarás: y tus ojos ſobre altos 28
abaxarás (à ellos.)
Por que tu mi candela .A.: y .A. eſclareſcerá mi 29
eſcuridad.
Que contigo quebrantaré fonſado: por mi Dios 30
ſaltaré muro.
El Dios perfeta ſu carrera: dicho de .A. purifica- 31
do; eſcudo él à todos los abrigantes en él.
Por que quien Dios fuera de .A.?: y quien fuerte 32
fuera de nueſtro Dios?. El Dios 33
de

de mi fortaleza en fonſado: y ſoltó perfeta mi carrera.
34 Ponien mis piès como ſiervas: y ſobre mis alturas me
35 hara eſtar. Enſeñán mis manos à la peléa:
y fue quebrantado arco azerado de mis braços.
36 Y diſte à mi eſcudo de tu ſalvacion: y (en) tu humil-
37 dad me multiplicaſte. Enſancharás mi paſſo de-
baxo de mi: y no reſfuyrán mis rodillas.
38 Perſiguiré mis enemigos y deſtruirloshe: y no tor-
naré haſta atemarlos.
39 Y atemarloshe y llagarloshe y no ſe levantarán: y
caerán debaxo de mis piès.
40 Y ceñiſteme de fuerça para la peléa: hiziſte aro-
dillar mis contra levantantes debaxo de mi.
41 Y mis enemigos diſte à mi cerviz; mis aborreſcien-
tes, y tajèlos.
42 Catáron, y no ſalvan: à .A., y no les reſpondió.
43 Y molilos como polvo de tierra: como cieno de
calles los deſmenuzè, eſpandilos.
44 Y libraſteme de barajas de mi pueblo: guardaſte-
me por cabeceras de gentes, pueblo que no conoſci
45 me ſirvieron. Hijos de eſtrañedad ſe negáron à
mi: à oìda de oreja obedecieron à mi.
46 Hijos de eſtrañedad canſáron: y tembláron de ſus
encerramientos.
47 Vivo .A., y bendita mi peña: y enaltecerſeá Dios de
48 peña de mi ſalvacion. El Dios el dan vengan-
ças à mi: y ſugetán pueblos debaxo de mi.
49 Y ſacán à mi de mis enemigos: y de mis contra levan-
tantes me enalteciſte; de varon de falſedades me eſca-
50 paſte. Por tanto te loaré .A. en las gentes: y por
tu nombre pſalmeаré.
51 Engrandeſcien ſalvaciones de ſu Rey: y hazien merced
HASTA AQUI. à ſu ungido, à David, y à ſu ſimiente, haſta ſiempre.

CAP. 23.

V 1 Y Eſtas palabras de David las poſtréras: dicho de
David hijo de Yſay, y dicho de varon (que) fue
levantado alto, ungido de Dios de Jahacob, y ſua-
2 ve (en) pſalmeamientos de Iſraél. Eſpirito de .A. hablò
3 por mi: y ſu palabra ſobre mi lengua. Dixo Dios de Iſ-
raél, à mi hablò fuerte de Iſraél: podeſtan en hombre,
4 juſto podeſtán (en) temor de Dios. Y como luz de maña-
na (quando) eſclarece el Sol: mañana ſin nuves, por
5 claridad por lluvia hermollo de tierra. Que no aſſi mi caſa
con Dios: ſalvo firmamento de ſiempre puſo à mi, orde-
nado en todo y guardado, que toda mi ſalvacion, y toda
6 voluntad que no hermollecera. Y perverſo como eſpino
7 eſmovido todos ellos: que no con mano toman. Y varon
que tocáre en ellos ſe arma de hierro, y aſta de lança: y
8 en fuego ardiendo ſon ardidos en ſu lugar. Eſtos nom-
bres de los valientes que à David: eſtán en aſſiento ſabio,
capitan de los tres, él Adinò el Eznì, por ochocientos
9 matados en vez una. Y empues él, Elazár hijo de Do-
dò hijo de Ahohi: entre tres los valientes con David, en
ſu repudiar en Peliſtim eran juntados alli à la peléa, y ſu-
10 bieron varon de Iſraél (Y HUYERON). El ſe llevantó y
hiriò en Peliſtim haſta que ſe canſó ſu mano, y pegoſe ſu
mano à la eſpada, y hizo .A. ſalvacion grande en el dia
el eſſe: y el pueblo tornáron empues él, ſolo para deſ-
11 pojar. Y empues él, Satná hijo de Aguè el Rarì: y juntá-
ronſe Peliſtim à la ciudad, y fue alli heredad del campo
12 llena de lentejas, y el pueblo huyò delante Peliſtim. Y
paroſe entre la heredad, y eſcapola; y hiriò à Peliſtim: y
13 hizo .A. ſalvacion grande. Y decendieron tres de los
treynta capitanes, y vinieron à la ſegada à David à lapa
de Adulam: y compañia de Peliſtim poſan en valle de
14 Refaim. Y David entonces en la fortaleza: y eſtancia de
15 Peliſtim entonces (en) Bet-léhem. Y deſſeó David y dixo:
quien me hizieſſe bever aguas; de poço de Bet-Léhem,
16 que en la puerta. Y partieron tres los barraganes, en
real de Peliſtim, y apozaron aguas, de poço de Bet-
Léhem que en la puerta; y tomáron y truxeron à David:
17 y no quiſo beverlas, y templò à ellas à .A.. Y dixo,
vedado à mi a .A. de mi hazer eſto, ſi ſangre de los
varones los andantes (EN PELIGRO) de ſus almas? y
no quiſo beverlas: eſto hizieron tres los barraganes.

מעוזי חיל ויתר תמים
34 דרכו: משוה רגלי כאילות ועל-
במתי יעמידני: מלמד ידי
36 למלחמה ונחת קשת-נחושה זרעתי: ותתן
37 לי מגן ישעך וענתך תרבני: תרחיב צעדי
38 תחתני ולא מעדו קרסלי: ארדפה
איבי ואשמידם ולא אשוב עד
39 כלותם: ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
מ תחת רגלי: ותזרני חיל
41 למלחמה תכריע קמי תחתני: ואיבי
42 תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ישעו ואין
43 משיע אל-יהוה ולא ענם: ואשחקם
כעפר-ארץ כטיט-חוצות אדקם
44 ארקעם: ותפלטני מריבי עמי תשמרני
לראש גוים עם לא-ידעתי
מה יעבדני: בני נכר יתכחשו-לי לשמוע
46 אזן ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחגרו
47 ממסגרותם: חי-יהוה וברוך צורי וירם
48 אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת
49 לי ומריד עמים תחתני: ומוציאי
מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים
נ תצילני: על-כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר: מגדיל 51
ישועות מלכו ועשה-חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

כג א ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן-ישי ונאם הגבר
2 הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: רוח
3 יהוה דבר-בי ומלתו על-לשוני: אמר אלהי ישראל
לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת
4 אלהים: וכאור בקר יזרח-שמש בקר לא עבות מנגה
ה ממטר דשא מארץ: כי-לא-כן ביתי עם-אל כי ברית
עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי-כל-ישעי וכל-
6 חפץ כי-לא יצמיח: ובליעל כקוץ מנד כלהם כי-לא
7 ביד יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית
ובאש שרוף ישרפו בשבת:
8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני
ראש השלשי הוא עדינו העצנו על-שמנה מאות חלל
9 בפעם אחד: ואחרו אלעזר בן-דדי בן-
אחחי בשלשה גברים עם-דוד בחרפם בפלשתים
נאספו-שם למלחמה ויעלו איש ישראל: הוא קם ויך
בפלשתים עד כי-יגעה ידו ותדבק ידו אל-החרב
ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו
11 אך לפשט: ואחריו שמה בן-אגא
הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי-שם חלקת השדה
12 מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ויתיצב
בתוך-החלקה ויצילה ויך את-פלשתים ויעש יהוה
13 תשועה גדולה: וירדו שלשים מהשלשים ראש
ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מערת עדלם וחית
14 פלשתים חנה בעמק רפאים: ודוד אז במצודה ומצב
טו פלשתים אז בית לחם: ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני
16 מים מבאר בית-לחם אשר בשער: ויבקעו שלשת
הגברים במחנה פלשתים וישאבו-מים מבאר בית-
לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבה
17 לשתותם ויסך אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי יהוה
מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא
אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים:

ואבישי אחי יואב בן־צרויה הוא ראש 18
השלשי והוא עורר את־חניתו על־שלש מאות חלל השלשה ק
ולו־שם בשלשה: מן־השלשה הכי נכבד ויהי להם 19
לשר ועד־השלשה לא־בא: ובניהו כ
בן־יהוידע בן־איש חי רב־פעלים מקבצאל הוא הכה חיל קרי
את־שני אראל מואב והוא ירד והכה את־הארי הארי קרי
בתוך הבאר ביום השלג: והוא הכה את־איש מצרי 21
אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל הכר קרי איש קרי
את־החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה 22
בניהו בן־יהוידע ולו־שם בשלשה הגברים: מן־השלשים 23
נכבד ואל־השלשה לא־בא וישמהו דוד אל־משמעתו:
עשהאל אחי־יואב בשלשים אלחנן בן־דודו 24
בית לחם: שמה החרדי אליקא החרדי: כה
חלץ הפלטי עירא בן־עקש התקעי: 26
אביעזר הענתתי מבני החשתי: צלמון 27 28
האחחי מהרי הנטפתי: חלב בן־בענה 29
הנטפתי אתי בן־ריבי מגבעת בני בנימן: בניהו ל
פרעתני הדי מנחלי־געש: אבי־עלבון הערבתי 31
עזמות הברחמי: אליחבא השעלבני בני ישן 32
יהונתן: שמה ההררי אחיאם בן־שרר האררי: 33
אליפלט בן־אחסבי בן־המעכתי אליעם בן 34
אחיתפל הגלני: חצרו הכרמלי פערי הארבי: לה
יגאל בן־נתן מצבה בני הגדי: צלק 36 37 חצרי קרי
העמוני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן־צריה: יתירי
עירא היתרי גרב היתרי: אוריה 38 39
החתי כל שלשים ושבעה: ויסף אף־ א כד ליסו
יהוה לחרות בישראל ויסת את־דוד בהם לאמר לך
מנה את־ישראל ואת־יהודה: ויאמר המלך אל־ ב
יואב שר־החיל אשר־אתו שוט־נא בכל־שבטי
ישראל מדן ועד־באר שבע ופקדו את־העם וידעתי
את מספר העם: ויאמר יואב אל־המלך ויוסף יהוה 3
אלהיך אל־העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני־
המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה:
ויחזק דבר־המלך אל־יואב ועל שרי החיל ויצא יואב 4
ושרי החיל לפני המלך לפקד את־העם את־ישראל:
ויעברו את־הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשרה
בתוך־הנחל הגד ואל־יעזר: ויבאו הגלעדה ואל־ארץ 6
תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל־צידון: ויבאו 7
מבצר־צר וכל־ערי החוי והכנעני ויצאו אל־נגב יהודה
באר שבע: וישטו בכל־הארץ ויבאו מקצה תשעה 8
חדשים ועשרים יום ירושלם: ויתן יואב את־מספר 9
מפקד־העם אל־המלך ותהי ישראל שמנה מאות
אלף איש־חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש־מאות
אלף איש: ויך לב־דוד אתו אחרי־כן ספר את־העם י
ויאמר דוד אל־יהוה חטאתי מאד ○ פסקא
אשר עשיתי ועתה יהוה העבר־נא את־עון עבדך כי באמצע פסוק
נסכלתי מאד: ויקם דוד בבקר ○ ודבר־ 11 פסקא
יהוה היה אל־גד הנביא חזה דוד לאמר: הלוך ודברת 12 באמצע פסוק
אל־דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר־לך
אחת־מהם ואעשה־לך: ויבא־גד אל־דוד ויגד־לו 13
ויאמר לו התבוא לך שבע־שנים רעב בארצך ואם־
שלשה חדשים נסך לפני־צריך והוא רדפך ואם־היות
שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה־אשיב
שלחי דבר: * ויאמר דוד אל־גד צר־לי 14 ליסו
מאד נפלה־נא ביד־יהוה כי־רבים רחמו וביד אדם רחמיו קרי
אל־אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד־עת טו

מועד

Y Abiſay hermano de Joab hijo de Zeruyá, él capitan 18
de los tres; y él deſpertán à ſu lança contra trezien-
tos matados: y à èl nombre en los tres. De los tres 19
era honrado, y fue à ellos por mayoral: y haſta los tres
(PRIMEROS) no vino. Y Benayáu hijo de Jeoyadá 20
hijo de varon de fuerça, grande de obras, de Kab-
zeèl: èl hiriò à dos fuertes leones de Moab, y èl de-
cendiò y hiriò al leon entre el poço en dia de la nie-
ve. Y èl hiriò à varon Egypcio, varon de viſta, y 21
en mano del Egypcio, lança, y decendiò à èl con
vara: y robò à la lança de mano del Egypcio, y ma-
tolo con ſu lança. Eſto hizo Benayáu hijo de Jeoya- 22
dá: y à èl nombre entre tres los esforçados. Mas 23
que los treynta honrado, y à los tres no vino: y pu-
ſolo David à ſu conſejo. Aſaèl hermano de Joab en 24
los treynta: Elhanan hijo de Dodò de Bet-Léhem.
Samá el Harodì, Eliká el Harodì. Hélez el Paltì; 25 26
Yrá hijo de Ykes el Tekoì. Abiézer el Anetotì; Me- 27
bunay el Huſatì. Zalmòn el Ahohì; Maaray el Ne- 28
tophatì. Héleb hijo de Baaná el Netophatì; Ytay 29
hijo de Ribay, de collado de hijos de Binyamin. Be- 30
nayáu Piratonì; Yday de arroyos de Gáas. Abi-Al- 31
bon el Arbatì; Azmávet, el Barhumì. Elyagba el 32
Saalbonì, hijos de Jaſen Jeonatan. Samá el Ararì; 33
Ahiam hijo de Sarár, el Ararì. Eliſélet hijo de Ahas- 34
bay hijo del Maachatì: Eliám hijo de Ahitófel el
Guilonì. Hezray el Carmelì; Paaráy, el Arbi. Ygal 35 36
hijo de Natan de Zobá: Banì, el Gadì. Zélek, 37
el Amoni: Naharay el Beerotì, llevan armas de
Joab hijo de Zeruyá. Yrá el Ytrì, Gareb el Ytrì. 38
Uriá el Hitéo, todos treynta y ſiete. 39

CAP. 24.

Y Añadiò furor de .A. para ayrarſe en Iſraél: y 1 VI
ſombayò à David en ellos, por dezir; anda cu-
enta à Iſraél, y à Jeudá. Y dixo el Rey à Joab 2
mayoral del fonſado que con èl, eſtiendete ahora
por todos tribos de Iſraél, de Dan y haſta Beér-Séba,
y contad al pueblo: y ſabré à cuento del pueb-
lo. Y dixo Joab al Rey, y añada .A. tu Dios ſobre 3
el pueblo como ellos, y como ellos cien vezes; y
ojos de mi ſeñor el Rey veyentes: y mi ſeñor el Rey
por que envolunta en la coſa la eſta? Y esforçóſe 4
palabra del Rey ſobre Joab, y ſobre mayorales del
fonſado: y ſaliò Joab y mayorales del fonſado de
delante el Rey, para contar a el pueblo à Iſraél. Y 5
paſáron al Jardèn: y poſáron en Aroèr (a) derecha
de la ciudad, que entre el arroyo de Gad, y à Ya-
zèr. Y vinieron al Guilad, y à tierra de Tahtim 6
Hodſi: y vinieron à Dan-Yáan, y derredor à Zi-
don. Y vinieron à encaſtilladura de Zor, y todas 7
ciudades del Hivèo, y el Kenaanèo: y ſalieron à Me-
ridion de Jeudá à Beér-Séba. Y eſtendieronſe por 8
toda la tierra: y vinieron de cabo de nueve meſes y
veynte dias à Jeruſalaim. Y diò Joab à numero de 9
cuento del pueblo al Rey: y fue Iſraél, ochocientos
mil varones de fonſado, deſenvaynantes eſpada; y
varon de Jeudá quinientos mil varones. Y hiriò 10
coraçon de David à èl; deſpues que contò a el
pueblo: y dixo David à .A. pequé muchò (en)
lo que hize, y ahora .A. haz paſſar ruego à delito de
tu ſiervo, por que fuy enloquecido mucho. Y le- 11
vantoſe David por la mañana: y palabra de .A. fue à
Gad el Propheta, prophetizán à David por dezir.
Anda y hablarás à David, aſſi dixo .A., tres (COSAS) 12
yo ofrecièn ſobre ti: eſcoge à ti una dellas, y haré
à ti. Y vino Gad à David y denunciò à èl: y dixo à 13
èl, ſi vendrá à ti ſiete años de hambre en tu tierra, y
ſi tres meſes huìr tu delante tus anguſtiadores, y
èl te perſeguirá; y ſi ſer tres dias mortandad en
tu tierra; ahora ſabe y vè, que responderè
à mi embiador reſpueſta. * Y dixo David à 14 VII
Gad, anguſtia à mi mucho: echemonos aho-
ra en mano de .A. que muchas ſus piedades,
y en mano de hombre no me echaré. Y diò .A. 15
mortandad en Iſraél, de la mañana haſta hora del
plazo

plazo: y muriò del pueblo, de Dan y haſta Beér-
16 Séba ſetenta mil varones. Y tendiò ſu mano el An-
gel à Jeruſalaim para dañarla, y arrepintoſe .A. ſobre
el mal, y dixo al Angel el dañán en el pueblo, abaſ-
ta, ahora afloxa tu mano: y Angel de .A. era cerca
17 éra de Aravna el Jebuſéo. Y dixo David à .A. en ſu
ver al Angel el hirien en el pueblo, y dixo, he yo
pequè y yo atorcí, y eſtas ovejas que hizieron?: ſêa
18 ahora tu mano en mi, y en caſa de mi padre. Y
vino Gad à David en el dia el eſſe: y dixo à él, ſu-
19 be levanta à .A. ara, en éra de Aravna el Jebuſéo. Y
ſubiò David como palabra de Gad; como encomendò
20 .A.. Y cató Aravna y vido al Rey y à ſus ſiervos
paſantes para él: y ſalió Aravna y encorvoſe al Rey
21 ſus faces à tierra. Y dixo Aravna, por que vino
mi ſeñor el Rey à ſu ſiervo?: y dixo David para
comprar de contigo à la èra para fraguar ara à
.A.; y detenerſeá la mortandad de ſobre el pueblo.
22 Y dixo Aravna à David, tome y alce mi ſeñor el
Rey lo bueno en ſus ojos: vé las vacas para al-
çacion, y los trillos y atuendos de las vacas para le-
23 ños. Lo todo diò Aravna el Rey, à el Rey: y
dixo Aravna à el Rey .A. tu Dios te envolunte.
24 Y dixo el Rey à Aravna, no ſalvo comprando
comprarè de contigo por precio, y no alçaré à .A.
mi Dios alçaciones de balde: y compró David à
la èra, y à las vacas; por plata, pezos cin-
25 cuenta. Y fraguó alli David ara à .A.,
y alçó alçaciones y pazes: y fue aplacado .A.
á la tierra, y detuvoſe la mortandad de ſobre Iſ-
raél.

Tiene el libro de Semuel 1506. Paſukim.

REYES.

PRIMERO.

CAP. I.

P. 17. AFT. DE PAR. 5. 1 Y El Rey David viejo entrádo en los dias:
y cubrianlo con paños, y no callentava
2 à él. Y dixeron à él ſus ſiervos, buſquen
à mi ſeñor el Rey moça virgen, y eſtará
delante el Rey, y ſerá à él callentán: y
yazerá en tu ſeño, y callentará à mi ſe-
3 ñor el Rey. Y buſcáron moça hermoza en todo termi-
no de Iſraél: y halláron à Abiſag la Sunamit, y tru-
4 xeron à ella al Rey. Y la moça hermoſa haſta mucho:
y fue al Rey callentán, y ſerviale, y el Rey no la co-
5 nociò. Y Adoniá hijo de Haguìt exalçanſe por dezir, yo
reynarè: y hizo à èl carroça y cavalleros, y cincuenta
6 varones corrientes delante dèl. Y no lo atriſtó ſu padre
de ſus dias, por dezir, por que aſſi hiziſte?: y tambien
èl hermoſo de forma mucho, y à èl pariò (Haguit) deſ-
7 pues (que Maahá pariò à) Abſalom. Y fueron ſus pa-
labras con Joab hijo de Zeruyá, y con Ebiatar el ſa-
8 cerdote: y ayudavan tras Adoniá. Y Zadok el ſacer-
dote, y Benayáu hijo de Jeoyada, y Natan el Prophe-
ta, y Simì, y Rehy, y los valientes que à David: no
9 eran con Adoniáu. Y ſacrificò Adoniáu ovejas y va-
cas, y engordado, cerca piedra Zohélet, que cer-
ca fuente de Roguèl; y llamò à todos ſus hermanos hijos
10 del Rey, y à todos varones de Jeudá ſiervos del Rey. Y
à Natan el Propheta, y Benayáu, y à los valientes y à
11 Selomo ſu hermano no llamò. Y dixo Natan à Bat-Séba
madre de Selomo por dezir, ſi no oiſte que reynò Ado-
12 niáu hijo de Haguìt: y nueſtro ſeñor David no ſupo?. Y
ahora anda aconſejartehe ahora conſejo: y eſcapa à tu al-
13 ma, y à alma de tu hijo Selomo. Anda y viene al Rey Da-
vid y dirás à èl, decierto tu mi ſeñor el Rey juraſte à tu ſi-
erva por dezir, que Selomo tu hijo reynaria empues mi, y
èl ſe aſſentaria ſobre mi ſilla: y por que reynò Adoniáu?.
14 He aun tu hablán alli con el Rey: y yo vendré empues
15 ti, y cumpliré à tus palabras. Y vino Bat-Séba

al

מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף
16 איש: וישלח ידו המלאך ׀ ירושלם לשחתה וינחם
יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב
הארונ׳ קרי עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה
17 היבסי: ויאמר דוד אל יהוה בראתו ׀ את
המלאך ׀ המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית
18 אבי: ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר
ארונה קרי 19 לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: ויעל
כ דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה: וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה
21 וישתחו למלך אפיו ארצה: ויאמר ארונה
מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות
מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
22 מעל העם: ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך
בעיניו קרי הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר
23 לעצים: הכל נתן ארונה המלך למלך °
פסקא באמצע ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך:
פסוק 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך
במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד
כה את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: ויבן שם
דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה
לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

סכום הפסוקים של זה הספר אלף וחמש מאות וששה וסימנו אשרו
חמוץ וסדריו ל״ד וסימנו פותח את ידך וחציו ולאשה עגל מרבק:

מלכים א

א

לפי״ן הפטרת חיי שרה א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא
2 יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת
3 ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה
בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו
4 אתה למלך: והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת
ה ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה בן חגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש
6 רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה
עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי
7 אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר
8 הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן
יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד
9 לא היו עם אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם
אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו
י בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ואת נתן
הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא
11 קרא: ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא
שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע:
12 ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת
13 נפש בנך שלמה: לכי ובאי ׀ אל המלך דוד
ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת
לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו:
14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא
טו אחריך ומלאתי את דבריך: ותבא בת שבע
אל

אל־המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
משרת את־המלך: ותקד בת־שבע ותשתחו למלך 16
ויאמר המלך מה־לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת 17
ביהוה אלהיך לאמתך כי־שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על־כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה 18
אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא־וצאן לרב 19
ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר
הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך כ
עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב על־כסא
אדני־המלך אחריו: והיה כשכב אדני־המלך עם־ 21
אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: והנה עודנה 22
מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך 23
לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
למלך על־אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה 24
אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי:
כי ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא כה
לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם
אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו:
ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן־יהוידע 26
ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה 27
הדבר הזה ולא הודעת את־עבדיך מי ישב על־ עבדך קרי
כסא אדני־המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר 28
קראו־לי לבת־שבע ותבא לפני המלך ותעמד
לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי־יהוה 29
אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה: כי כאשר נשבעתי ל
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי־שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על־כסאי תחתי כי כן אעשה היום
הזה: ותקד בת־שבע אפים ארץ ותשתחו למלך 31
ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: עד כאן
ויאמר המלך דוד קראו־לי לצדוק הכהן ולנתן 32
הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך: ויאמר 33
המלך להם קחו עמכם את־עבדי אדניכם והרכבתם
את־שלמה בני על־הפרדה אשר־לי והורדתם אתו אל קרי
על־גחון: ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא 34
למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי
המלך שלמה: ועליתם אחריו ובא וישב על־כסאי לה
והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על־ישראל
ועל־יהודה: * ויען בניהו בן־יהוידע את־המלך ויאמר 36
אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: כאשר היה 37
יהוה עם־אדני המלך כן יהי עם־שלמה ויגדל את־ יהיה קרי
כסאו מכסא אדני המלך דוד: וירד צדוק הכהן ונתן 38
הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את־
שלמה על־פרדת המלך דוד וילכו אתו על־גחון:
ויקח צדוק הכהן את־קרן השמן מן־האהל וימשח 39
את־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל־העם יחי המלך
שלמה: ויעלו כל־העם אחריו והעם מחללים בחללים מ
ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: וישמע 41
אדניהו וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע
יואב את־קול השופר ויאמר מדוע קול־הקריה
הומה: עודנו מדבר והנה יונתן בן־אביתר הכהן בא 42
ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר:
ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך־דוד 43
המליך את־שלמה: וישלח אתו־המלך את־צדוק 44
הכהן ואת־נתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי
והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: וימשחו אתו מה
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם
שמחים

al Rey à la camara, y el Rey viejo mucho: y Abi-
ſag la Sunamit ſirviên al Rey. Y humilloſe Bat-Séba
y encorvoſe al Rey: y dixo el Rey, que à ti?. Y 16
dixo à él, mi Señor tu juraſte por .A. tu Dios à tu 17
ſierva, que Selomo tu hijo reynaria empues mi: y él
ſe aſſentaria ſobre mi ſilla. Y ahora he Adoniá reynò:
y ahora mi ſeñor el Rey no ſupiſte. Y ſacrificò buey, 18
grueſſo, y ovejas à muchedumbre, y llamò à todos 19
hijos del Rey, y à Ebiatar el ſacerdote, y à Joab
mayoral del fonſado: y à Selomo tu ſiervo no llamò.
Y tu mi ſeñor el Rey, ojos de todo Iſraél ſobre ti:
para denunciar à ellos quien ſe aſſentará ſobre ſilla de 20
mi ſeñor el Rey empues él?. Y ſerá como yazer mi
ſeñor el Rey con ſus padres: y ſeré yo y mi hijo Se- 21
lomo diminutos. Y he aun ella hablán con el Rey:
y Natan el Propheta vino. Y denunciáron al Rey por 22
dezir, he Natan el Propheta: y vino delante del Rey, 23
y encorvoſe al Rey ſobre ſus faces à tierra. Y dixo
Natan, mi ſeñor el Rey, tu dixiſte Adoniáu reynará 24
empues mi: y él ſe aſſentará ſobre mi ſilla?. Que de- 25
cendiò oy, y ſacrificò buey y grueſſo y ovejas à
muchedumbre, y llamó à todos hijos del Rey, y à
mayorales del fonſado, y à Ebiatar el ſacerdote; y
he ellos comientes y bevientes delante dél: y dixeron,
viva el Rey Adoniáu. Y à mi, yo tu ſiervo, y à Za- 26
dok el ſacerdote, y à Benayáu hijo de Yeoyadá, y
à Selomo tu ſiervo no llamò. Si de con mi ſeñor el 27
Rey fue la coſa la eſta: y no hiziſte ſaber à tu ſier-
vo, quién ſe aſſentará ſobre ſilla de mi ſeñor el Rey
empues él?. Y reſpondió el Rey David y dixo, lla- 28
mad à mi à Bat-Séba: y vino delante del Rey, y pa-
roſe delante del Rey. Y juró el Rey y dixo: vivo .A. 29
que redemiò à mi alma de toda anguſtia. Que como 30
juré à ti por .A. Dios de Iſraél por dezir, que Selo-
mo tu hijo reynaria empues mi, y él ſe ſentaria ſo-
bre mi ſilla en mi lugar: que aſſi harè el dia el eſte. Y 31
humilloſe Bat-Séba faces à tierra, y encorvoſe al Rey:
y dixo, viva mi ſeñor el Rey David para ſiempre.* HASTA
Y dixo el Rey David, llamad à mi à Zadok el ſacer- 32 AQUI
dote, y à Natan el Propheta, y à Benayáu hijo de
Yeoyadá: y vinieron delante del Rey. Y dixo el Rey
à ellos, tomad con vós à ſiervos de vueſtro ſeñor, y 33
hareys montar à Selomo mi hijo ſobre la mula que à
mi: y hareys decender à él à Guihon. Y ungirá à él 34
alli Zadok el ſacerdote, y Natan el Propheta por Rey
ſobre Iſraél: y tañereys con corneta; y direys, viva
el Rey Selomo. Y ſubireys empues él, y vendrá y 35
aſſentarſeá ſobre mi ſilla, y él reynará en mi lugar:
y à él encomendè para ſer Principe ſobre Iſraél, y
ſobre Jeudá. * Y reſpondiò Benayáu hijo de Yeo- 36 II
yada al Rey, y dixo, Amen: aſſi diga .A. Dios de
mi Señor el Rey. Como fue .A. con mi Señor el 37
Rey, aſſi ſea con Selomo: y engrandeſca à ſu ſilla
mas que ſilla de mi ſeñor el Rey David. Y decendiò 38
Zadok el ſacerdote, y Natan el Propheta, y Bena-
yáu hijo de Yeoyada, y el Keretì y el Peletì; y hi-
zieron montar à Selomo ſobre mula del Rey David:
y llevaron à él à Guihon. Y tomó Zadok el ſacer- 39
dote à cuerno del olio de la tienda, y ungió à Selo-
mo: y tañieron con corneta y dixeron todo el pueb-
lo, viva el Rey Selomo. Y ſubieron todo el pueb- 40
lo empues él; y el pueblo tañientes con chirimías, y
alegravanſe alegria grande: y hendiaſe la tierra con
ſu voz. Y oyó Adoniáu, y todos los combidados 41
que con él, y ellos acabaron de comer: y oyó Joab
à voz de la corneta, y dixo, por que voz de la ciu-
dad alborotán?. Aun él hablán, y he Jonatan hijo 42
de Ebiatar el ſacerdote viniên: y dixo Adoniáu, en-
tra; que varon de fuerça tu, y bien albriciarás. Y reſ- 43
pondiò Jonatan y dixo à Adoniáu: decierto nueſtro
ſeñor el Rey David enreynó à Selomo. Y embiò 44
con él el Rey à Zadok el ſacerdote, y à Natan el
Propheta, y à Benayáu hijo de Yeoyada, y el Ke-
retì, y el Peletì: y hizieron montar à él ſobre mula
del Rey. Y ungieron à él, Zadok el ſacerdote, y Na- 45
tan el Propheta, por Rey en Guihon, y ſubieron de alli
ale-

46 alegres, y albortoſe la ciudad: ella la voz que oíſtes. Y
47 tambien ſe aſſentó Selomo; ſobre ſilla del reyno. Y tam-
bien vinieron ſiervos delRey para bendezir à nueſtro ſe-
ñor el Rey David por dezir, beneficie Dios à nombre de
Selomo mas que tu nombre; y engrandeſca à ſu ſilla mas
48 que tu ſilla: y encorvoſe elRey ſobre el lecho. Y tambien
aſſi dixo el Rey: Bendito .A. Dios de Iſraél, que diò oy
49 aſſentan ſobre mi ſilla, y mis ojos veyentes. Y eſtremeci-
eronſe, y levantáronſe, todos los combidados, que à
50 Adoniáu: y anduvieron cada uno à ſu carrera. Y Adoniáu
temiò por amor de Selomo: y levantoſe y anduvo y
51 travó en cornejales de la ara. Y fue denunciado à Selo-
mo por dezir; he Adoniáu temièn del Rey Selomo: y
he travó en cornejales de la ara por dezir, jure à mi
eſte dia el Rey Selomo, ſi matará à ſu ſiervo con eſ-
52 pada. Y dixo Selomo, ſi fuere por hombre de virtud,
no caerá de ſu cabello à tierra: y ſi maldad fuere hal-
53 lada en él, y morirá. Y embiò el Rey Selomo y hi-
zieronlo decender de ſobre la ara; y vino y encorvo-
ſe al Rey Selomo: y dixo à él Selomo, anda à tu caſa.

CAP. 2.

AFT. 1 Y Llegáronſe dias de David para morir: y enco-
DE 2 mendò à Selomo ſu hijo por dezir. Yo andan
PAR. 12. por carrera de toda la tierra: y esforçarteás, y
3 ſerás por varon. Y guardarás à guarda de .A. tu
Dios, para andar en ſus carreras, para guardar ſus
fueros, ſus encomendanças, y ſus juizios, y ſus teſ-
tamentos, como es eſcrito en ley de Moſeh: por
que proſperes en todo lo que hizieres, y à todo lo
4 que catares alli. Por que afirme .A. à ſu palabra que
hablò por mi por dezir, ſi guardáren tus hijos à ſu
carrera para andar delante mi con verdad, con todo
ſu coraçon, y con toda ſu alma: por dezir no ſerá
5 tajado à ti varon de ſobre ſilla de Iſraél. Y tambien
tu ſupiſte à lo que hizo à mi Joab, hijo de Zeruyá,
lo que hizo à dos mayorales de fonſados de Iſraél, à
Abner hijo de Ner, y à Amaſá hijo de Yèter, y ma-
tòlos, y puſo ſangres de peléa en paz: y diò ſangres
de peléa; en ſu cinto que en ſus lomos, y en ſu ça-
6 pato que en ſus pièS. Y harás como tu ſabiduria: y
7 no harás decender ſu caneza con paz à fueſſa. Y à
hijos de Barzilay el Guiladi harás merced, y ſerán
en comientes de tu meſa· que aſſi ſe llegáron à mi en
8 mi huìr por amor de Abſalom tu hermano. Y he con-
tigo Simì hijo de Guerá hijo de Binyamin de Bahu-
rim, y él me maldixo maldicion fuerte, en dia de
mi andar à Mahanáim: y él decendiò à mi encuentro
al Jardèn; y jurè à él en .A. por dezir, no te mata-
9 ré con eſpada. Y ahora no lo libres, que varon ſabio tu:
y ſabrás à lo que harás à él: y harás decender à ſu cane-
10 za con ſangre à fueſſa. Y yaziò David con ſus padres: y
11 fue enterrado en ciudad de David. Y los dias que reynò
David ſobre Iſraél, quarenta años: en Hebrón reynò
ſiete años; y en Jeruſalaim reynò treynta y tres años.
12 Y Selomo ſe aſſentò ſobre ſilla de David ſu padre: y
HAS- 13 fue compueſto ſu reyno mucho. Y vino Adoniáu
TA hijo de Haguìt à Bat-Séba madre de Selomoh; y dixo,
AQUI. 14 ſi pacifica tu venida?: y dixo, pacifica. Y dixo,
15 palabra à mi à ti: y dixo, habla. Y dixo, tu ſupiſ-
te que à mi era el reyno, y ſobre mi puſieron todo
Iſraél ſus faces para reynar: y fue buelto el reyno,
16 y fue à mi hermano, que de .A. fue à él. Y ahora
demanda una yo demandán de contigo, no hagas tor-
17 nar a mis faces: y dixo à él habla. Y dixo dize ahora a
Selomo el Rey, que no hará tornar à tus faces: y
18 dè à mi à Abiſag la Sunamit por muger. Y dixo
19 Bat-Séba bien: yo hablaré por ti al Rey. Y vino
Bat-Séba al Rey Selomo, para hablar à èl ſobre A-
doniáu: y levantoſe el Rey à ſu encuentro y en-
corvoſe à ella, y aſſentóſe ſobre ſu ſilla y puſo
ſilla para madre del Rey, y ſentóſe à ſu derecha.
III 20 * Y dixo, demanda una pequeña yo deman-
dan de contigo, no hagas tornar à mis faces:
y dixo à ella el Rey, demanda mi madre,
21 que no haré tornar a tus faces. Y dixo, ſêa dada a

46 שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: וגם
47 ישב שלמה על כסא המלוכה: וגם־באו עבדי המלך
לברך את־אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את־ אלהים קרי
שם שלמה משמך ויגדל את־כסאו מכסאך וישתחו
48 המלך על־המשכב: וגם־ככה אמר המלך ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על־כסאי ועיני
49 ראות: ויחרדו ויקמו כל־הקראים אשר לאדניהו
נ וילכו איש לדרכו: ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם
51 וילך ויחזק בקרנות המזבח: ויגד לשלמה לאמר
הנה אדניהו ירא את־המלך שלמה והנה אחז
בקרנות המזבח לאמר ישבע־לי כיום המלך שלמה
52 אם־ימית את־עבדו בחרב: ויאמר שלמה אם יהיה
לבן־חיל לא־יפל משערתו ארצה ואם־רעה תמצא־
53 בו ומת: וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח
ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר־לו שלמה לך
לביתך:

ב א ויקרבו ימי־דוד למות ויצו את־שלמה בנו לאמר:
הפטרת 2 אנכי הלך בדרך כל־הארץ וחזקת והיית לאיש:
ו' ויחי יעקב 3 ושמרת את־משמרת יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו
ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל־
אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם:
4 למען יקים יהוה את־דברו אשר דבר עלי לאמר אם־
ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני באמת בכל־
לבבם ובכל־נפשם לאמר לא־יכרת לך איש מעל
ה כסא ישראל: וגם אתה ידעת את אשר־עשה לי יואב
בן־צרויה אשר עשה לשני־שרי צבאות ישראל
לאבנר בן־נר ולעמשא בן־יתר ויהרגם וישם דמי־
מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
6 במתניו ובנעלו אשר ברגליו: ועשית כחכמתך ולא־
7 תורד שיבתו בשלם שאל: ולבני ברזלי
הגלעדי תעשה־חסד והיו באכלי שלחנך כי־כן קרבו
8 אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: והנה עמך שמעי בן־
גרא בן־הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת
ביום לכתי מחנים והוא־ירד לקראתי הירדן ואשבע
9 לו ביהוה לאמר אם־אמיתך בחרב: ועתה אל־
תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה־
י לו והורדת את־שיבתו בדם שאול: וישכב דוד עם־
11 אבתיו ויקבר בעיר דוד: והימים אשר מלך דוד על־
ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
12 ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים: ושלמה ישב
עד כאן על־כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:
13 ויבא אדניהו בן־חגית אל־בת־שבע אם־שלמה
14 ותאמר השלום באך ויאמר שלום: ויאמר דבר לי אליך
טו ותאמר דבר: ויאמר את ידעת כי־לי היתה המלוכה
ועלי שמו כל־ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה
16 ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך אל־תשבי את־פני ותאמר אליו דבר:
17 ויאמר אמרי־נא לשלמה המלך כי לא־ישיב את־פניך
18 ויתן־לי את־אבישג השונמית לאשה: ותאמר בת־שבע
19 טוב אנכי אדבר עליך אל־המלך: ותבא בת־שבע
אל־המלך שלמה לדבר־לו על־אדניהו ויקם המלך
לקראתה וישתחו לה וישב על־כסאו וישם כסא לאם
ליום ג כ המלך ותשב לימינו: *ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי
שאלת מאתך אל־תשב את־פני ויאמר לה המלך
21 שאלי אמי כי לא־אשיב את־פניך: ותאמר יתן את־

אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה: ויען המלך
22 שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את־אבישג
השנמית לאדניהו ושאלי־לו את־המלוכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן־צרויה:
23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את־הדבר
24 הזה: ועתה חי־יהוה אשר הכינני ויושיביני על־כסא
דוד אבי ואשר עשה־לי בית כאשר דבר כי היום יומת
25 אדניהו: וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן־יהוידע
ויפגע־בו וימת: ולאביתר הכהן אמר המלך
26 ענתת לך על־שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא
אמיתך כי־נשאת את־ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
27 וכי התענית בכל אשר־התענה אבי: ויגרש שלמה
את־אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את־דבר יהוה
28 אשר דבר על־בית עלי בשלה: והשמעה
באה עד־יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי
אבשלום לא נטה וינס יואב אל־אהל יהוה ויחזק
29 בקרנות המזבח: ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל־
אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את־בניהו
30 בן־יהוידע לאמר לך פגע־בו: ויבא בניהו אל־אהל
יהוה ויאמר אליו כה־אמר המלך צא ויאמר לא כי
פה אמות וישב בניהו את־המלך דבר לאמר כה־דבר
31 יואב וכה ענני: ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר
ופגע־בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב
32 מעלי ומעל בית אבי: והשיב יהוה את־דמו על־
ראשו אשר פגע בשני־אנשים צדקים וטבים
ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את־אבנר בן־נר
שר־צבא ישראל ואת־עמשא בן־יתר שר־צבא יהודה:
33 ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד
ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד־עולם מעם
34 יהוה: ויעל בניהו בן־יהוידע ויפגע־בו וימתהו ויקבר
35 בביתו במדבר: ויתן המלך את־בניהו בן־יהוידע
תחתיו על־הצבא ואת־צדוק הכהן נתן המלך תחת
אביתר:
36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה־לך בית
בירושלם וישבת שם ולא־תצא משם אנה ואנה:
37 והיה ביום צאתך ועברת את־נחל קדרון ידע תדע כי
38 מות תמות דמך יהיה בראשך: ויאמר שמעי למלך
טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך
39 וישב שמעי בירושלם ימים רבים: ויהי
מקץ שלש שנים ויברחו שני־עבדים לשמעי אל־אכיש
בן־מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך
40 בגת: ויקם שמעי ויחבש את־חמרו וילך גתה אל־
אכיש לבקש את־עבדיו וילך שמעי ויבא את־עבדיו
41 מגת: ויגד לשלמה כי־הלך שמעי
42 מירושלם גת וישב: וישלח המלך ויקרא לשמעי
ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי־מות תמות
43 ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: ומדוע לא שמרת
את שבעת יהוה ואת־המצוה אשר־צויתי עליך:
44 ויאמר המלך אל־שמעי אתה ידעת את כל־הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה
45 את־רעתך בראשך: והמלך שלמה ברוך וכסא דוד
46 יהיה נכון לפני יהוה עד־עולם: ויצו המלך את־בניהו
בן־יהוידע ויצא ויפגע־בו וימת והממלכה נכונה ביד
שלמה: ויתחתן שלמה את־פרעה א ג
מלך

Abiſag la Sunamit: à Adoniáu tu hermano por muger.
Y reſpondiò el Rey Selomo y dixo à ſu madre; y por 22
que tu demandán à Abiſag la Sunamit para Adoniáu?
y demanda para èl à el reyno, que él mi hermano
el grande mas que yo: y à él y à Ebiatar el ſacerdo-
te, y à Joab, hijo de Zeruyá. Y juró el Rey Selomo 23
en .A. por dezir: aſsi haga à mi Dios y aſsi añada,
que contra ſu alma habló Adoniáu à la palabra la eſta.
Y ahora vivo .A. que me compuſo y me hizo aſſen- 24
tar ſobre ſilla de David mi padre, y que hizo à mi
caſa como hablò: que oy ſerá matado Adoniáu. Y 25
embiò el Rey Selomo por mano de Benayáu hijo de
Jeoyadá: y encontró con él, y murió. Y à Ebiatar 26
el ſacerdote dixo el Rey, (varon de) Anatot anda ſobre
tus campos; que varon (merecedor) de muerte tu: y
en el dia el eſte no te matarè por que llevaſte à arca de
.A. Dios, delante David mi padre; y por que te aſli-
giſte en todo lo que ſe aſligió mi padre. Y deſterró 27
Selomo à Ebiatar de ſer ſacerdote à .A.: para cum-
plir à palabra de .A. que hablò ſobre caſa de Elì en
Siló. Y la nueva vino haſta Joab, por que Joab ſe 28
inclino tras Adoniáu, y empues Abſalom no ſe incli-
nó: y huyó Joab à tienda de .A., y travó por cor-
nejales de la ara. Y fue denunciado al Rey Selomo 29
que huyó Joab à tienda de .A., y he cerca la ara: y
embiò Selomo à Benayáu hijo de Jeoyadá por dezir,
anda encuentra en él. Y vino Benayáu à tienda de 30
.A. y dixo à él aſsi dixo el Rey, ſale; y dixo, no,
mas aqui morirè: y tornò Banayáu al Rey reſpueſta
por dezir, aſsi habló Joab, y aſsi me reſpondió. Y 31
dixo à él el Rey, haze como hablò, y encuentra en
él y enterarloás: y tirarás ſangres debalde que vertió
Joab, de ſobre mi, y de ſobre caſa de mi padre. Y 32
tornará .A. à ſu ſangre ſobre ſu cabeça, que encon-
tró en dos varones juſtos y buenos mas que él, y
matólos con eſpada, y mi padre David no ſupo: à
Abner hijo de Ner mayoral de fonſado de Iſraél, y
à Amaſá hijo de Yéter mayoral de fonſado de Jeu-
dá. Y ſeán tornados ſus ſangres en cabeça de Joab, 33
y en cabeça de ſu ſimiente para ſiempre: y à David,
y à ſu ſimiente, y à ſu caſa, y à ſu ſilla, ſea paz haſ-
ta ſiempre de con .A.. Y ſubiò Benayáu hijo de 34
Jeoyadá, y encontró en él y matólo: y fue enterra-
do en ſu caſa en el deſierto. Y puſo el Rey à Be- 35
nayáu hijo de Jeoyadá en ſu lugar ſobre el fonſado:
y à Zadok el ſacerdote puſo el Rey en lugar de E-
biatar. Y embiò el Rey y llamó à Simì, y dixo à 36
él, edifica à ti caſa en Jeruſalaim y eſtarás alli:
y no ſaldrás de alli, aqui, ni aqui. Y ſe- 37
rá en dia de tu ſalir y paſſares à arroyo de Kidrón,
ſabiendo ſabrás que muriendo morirás: tu ſangre ſe-
rá en tu cabeça. Y dixo Simì al Rey, buena la pa- 38
labra, como hablò mi ſeñor el Rey, aſsi hará tu ſi-
ervo; y eſtuvo Simì en Jeruſalaim dias muchos. Y 39
fue de fin de tres años; y huyeron dos ſiervos de Si-
mì à Achìs hijo de Maahá Rey de Gat: y denunciá-
ron à Simì por dezir, he tus ſiervos en Gat. Y levan- 40
toſe Simì, y cinchò à ſu aſno, y anduvo à Gat, à Achìs;
para buſcar à ſus ſiervos: y anduvo Simì y truxo à ſus
ſiervos de Gat. Y fue denunciado à Selomo: que an- 41
duvo Simì de Jeruſalaim à Gat, y era tornado. Y em- 42
biò el Rey y llamó à Simì, y dixo à él, ſino juré à ti
por .A.; y proteſtè en ti por dezir, en dia de tu ſalir y an-
duvieres aqui, y aqui; ſabiendo ſabrás, que muriendo
morirás: y dixiſte à mi buena la palabra oí. Y por que 43
no guardaſte à jura de .A.: y à la encomendança que en-
comendè ſobre ti?. Y dixo el Rey à Simì, tu ſupiſte à 44
todo el mal que ſupo tu coraçon que hiziſte à David mi
padre: y tornò .A. à tu maldad en tu cabeça. Y el Rey 45
Selomo bendito: y ſilla de David ſerá compueſta delan-
te .A. haſta ſiempre. Y encomendò el Rey à Benayáu 46
hijo de Jeoyadá, y ſaliò y encontró en él, y muriò:
y el Reyno fue compueſto en mano de Selomo.

CAP. 3.

Y Conſogró Selomo con Parhò 1
Rey

Rey de Egypto: y tomó à hija de Parhò y truxola à
ciudad de David, haſta ſu atemar de fraguar à ſu
caſa, y à caſa de .A.; y à muro de Jeruſalaim derre-
2 dor. Mas el pueblo ſacrificantes en los altares; que
no era fraguada caſa para nombre de .A., haſta los
3 dias los eſſos. Y amò Selomo à .A. para andar en
fueros de David ſu padre: mas en los altares él ſacri-
4 ficán, y ſahuman. Y anduvo el Rey à Guibón para
ſacrificar alli, que èl el altar el grande: mil alçacio-
5 nes hizo alçar Selomo ſobre la ara la eſſa. En Guibon
ſe apareció .A. à Selomo en ſueño de la noche: y di-
6 xo Dios, demanda que daré à ti. Y dixo Selomo, tu
hiziſte con tu ſiervo David mi padre merced grande,
como anduvo delante ti con verdad, y con juſtedad,
y con derechedad de coraçon contigo: y guardaſte à
él a la merced la grande la eſta, y diſte à él hijo aſſen-
7 tán ſobre ſu ſilla como el dia el eſte. Y ahora .A. mi
Dios, tu reynaſte à tu ſiervo en lugar de David mi
8 padre: y yo moço pequeño no ſé ſalir ni entrar. Y
tu ſiervo entre tu pueblo que eſcogiſte: pueblo mucho,
que no es contado y no es numerado de muchedum-
9 bre. Y darás à tu ſiervo coraçon entendièn para juz-
gar à tu pueblo, para entender entre bien à mal: por
que quien podrá para juzgar à tu pueblo el grave el
10 eſte?. Y plugò la palabra en ojos de .A.: por que de-
11 mandó Selomo a la coſa la eſta. Y dixo Dios à él, pues
que demandaſte a la coſa la eſta, y no demandaſte pa-
ra ti dias muchos, y no demandaſte para ti riqueza, y
no demandaſte alma de tus enemigos: y demandaſte
12 à ti inteligencia para oìr juizio. He hize como tu pa-
labra: he di à ti coraçon ſabio y entendido, que co-
mo tu no fue delante ti, y empues ti no ſe levantará
13 como tu. Y tambien lo que no demandaſte di à ti,
tambien riqueza, tambien honra: que no fue como
14 tu alguno en los Reyes, todos tus dias. Y ſi anduvieres
en mis carreras para guardar mis fueros, y mis enco-
mendanças, como anduvo David tu padre: y alarga-
IV 15 ré a tus dias. * Y deſpertóſe Selomo, y he ſueño: y
AFT. DE vino à Jeruſalaim, y paroſe delante Arca de firmamen-
PAR. 10. to de .A., y hizo alçar alçaciones, y hizo pazes, y
16 hizo combite à todos ſus ſiervos. Entonces vinieron
dos mugeres hoſtaleras al Rey: y paráronſe delante
17 dèl. Y dixo la muger la una, ruego mi ſeñor, yo y
la muger la eſta eſtantes en caſa una y pari con ella
18 en caſa. Y fue en el dia el tercero de mi parir, y
pariò tambien la muger la eſta: y nós auna,
no eſtraño con nós en caſa, ſalvo dos nós en la caſa.
19 Y murió hijo de la muger la eſta de noche: que yaziò
20 ſobre èl. Y levantoſe entre la noche y tomò à mi hijo
de mi lado, y tu ſierva durmièn, y hizolo yazer en ſu
21 ſeno: y à ſu hijo el muerto hizo yazer en mi ſeno. Y
levanteme por la mañana para alechar à mi hijo y he
muerto: y caté à èl por la mañana, y he no era mi
22 hijo que parì. Y dixo la muger la otra, no ſalvo mi
hijo el vivo, y tu hijo el muerto, y eſta dezia, no ſal-
vo tu hijo el muerto y mi hijo el vivo: y hablavan
23 delante del Rey. Y dixo el Rey, eſta dize eſte mi hijo
el vivo, y tu hijo el muerto: y eſta dize, no; ſalvo tu
24 hijo el muerto, y mi hijo el vivo. Y dixo el Rey,
tomad para mi eſpada: y truxeron la eſpada delante
25 del Rey. Y dixo el Rey, partid a el niño el vivo por
dos: y dad a la mitad à la una, y a la mitad à la otra.
26 Y dixo la muger que ſu hijo el vivo al Rey, que ſe
encendieron ſus piadades por ſu hijo, y dixo, ruego
mi ſeñor dad à ella à el niño el vivo, y matando no
lo mateys: y eſta dezia, tambien mio, tambien tuyo
27 no ſêa partid. Y reſpondiò el Rey, y dixo, dad à ella
al niño el vivo, y matando no lo mateis: ella ſu madre.
28 Y oyeron todo Iſraél al juizio que juzgò el Rey, y
temieron delante del Rey: por que vieron que ſabi-
duria de Dios entre él para hazer juizio.

CAP. 4.

HASTA AQUI. 1 Y Fue el Rey Selomoh, Rey ſobre todo Iſ-
2 raél. * Y eſtos los ſeñores que à èl: Azaryáu
3 hijo de Zadok el ſacerdote. Elihóref,

מלך מצרים ויקח את־בת־פרעה ויביאה אל־עיר דוד
עד כלתו לבנות את־ביתו ואת־בית יהוה ואת־חומת
2 ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא־נבנה
3 בית לשם יהוה עד הימים ההם: ויאהב
שלמה את־יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות
4 הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח שם
כי־היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על
ה המזבח ההוא: בגבעון נראה יהוה
אל־שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה
6 אתן־לך: ויאמר שלמה אתה עשית עם־עבדך
דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר־לו את־החסד הגדול הזה
7 ותתן־לו בן ישב על־כסאו כיום הזה: ועתה יהוה
אלהי אתה המלכת את־עבדך תחת דוד אבי ואנכי
8 נער קטן לא אדע צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר
9 בחרת עם־רב אשר לא־ימנה ולא יספר מרב: ונתת
לעבדך לב שמע לשפט את־עמך להבין בין־טוב לרע
י כי מי יוכל לשפט את־עמך הכבד הזה: וייטב הדבר
11 בעיני אדני כי שאל שלמה את־הדבר הזה: ויאמר
אלהים אליו יען אשר שאלת את־הדבר הזה ולא־
שאלת לך ימים רבים ולא־שאלת לך עשר ולא שאלת
12 נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: הנה
עשיתי כדבריך הנה ׀ נתתי לך לב חכם ונבון אשר
13 כמוך לא־היה לפניך ואחריך לא־יקום כמוך: וגם
אשר לא־שאלת נתתי לך גם־עשר גם־כבוד אשר לא־
14 היה כמוך איש במלכים כל־ימיך: ואם ׀ תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי
ליום ד טו את־ימיך: ויקץ שלמה והנה חלום
הפטרת מקץ ויבוא ירושלם ויעמד ׀ לפני ׀ ארון ברית־יהוה ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל־עבדיו:
16 אז תבאנה שתים נשים זנות אל־המלך ותעמדנה
17 לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה
18 הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ויהי ביום
השלישי ללדתי ותלד גם־האשה הזאת ואנחנו יחדו
אין־זר אתנו בבית זולתי שתים־אנחנו בבית:
19 וימת בן־האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו:
כ ותקם בתוך הלילה ותקח את־בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת־בנה המת השכיבה
21 בחיקי: ואקם בבקר להיניק את־בני והנה־
מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא־היה בני אשר
22 ילדתי: ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי
ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי
23 ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת אמרת זה־
בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני
24 החי: ויאמר המלך קחו לי־חרב ויביאו החרב לפני
כה המלך: ויאמר המלך גזרו את־הילד החי לשנים ותנו
26 את־החצי לאחת ואת־החצי לאחת: ותאמר האשה
אשר־בנה החי אל־המלך כי־נכמרו רחמיה על־בנה
ותאמר ׀ בי אדני תנו־לה את־הילוד החי והמת אל־
27 תמיתהו וזאת אמרת גם־לי גם־לך לא יהיה גזרו: ויען
המלך ויאמר תנו־לה את־הילוד החי והמת לא
28 תמיתהו היא אמו: וישמעו כל־ישראל את־המשפט
אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־חכמת
ד א אלהים בקרבו לעשות משפט: ויהי המלך שלמה
ע״ב מלך על־כל־ישראל:
2 ואלה השרים אשר־לו עזריהו בן־צדוק הכהן: אליחרף

אחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר :
ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים 4
ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה ה
המלך : ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על 6
המס : ולשלמה שנים עשר נצבים על כל 7
ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה
יהיה על אחד לכלכל : ואלה שמותם בן חור בהר 8 באחד ק׳
אפרים : בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון 9
בית חנן : בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר : י
בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו 11
לאשה : בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל 12
בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית
שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם :
בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה 13
אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים
גדלות חומה ובריח נחשת : אחינדב בן 14
עדא מחנימה : אחימעץ בנפתלי גם הוא טו
לקח את בשמת בת שלמה לאשה : בענא 16
בן חושי באשר ובעלות : יהושפט בן 17
פרוח ביששכר : שמעי בן אלא בבנימן : 18
גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך 19
האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ : יהודה כ
וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים
ושמחים : ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן א ה
הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל ימי חייו : ויהי 2
לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר
קמח : עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן 3
לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים : כי הוא 4
רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי
עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב : וישב ה
יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו
מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה :
ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו 6
ושנים עשר אלף פרשים : וכלכלו הנצבים האלה 7
את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך
שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר : והשערים והתבן 8
לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש
כמשפטו : ויתן אלהים חכמה לשלמה 9
ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת
הים : ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם י
ומכל חכמת מצרים : ויחכם מכל האדם מאיתן 11
האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל
הגוים סביב : וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו 12
חמשה ואלף : וידבר על העצים מן הארז אשר 13
בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים : ויבאו מכל 14
העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי
הארץ אשר שמעו את חכמתו : * וישלח טו
חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו
משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד
כל הימים : וישלח שלמה אל 16
חירם לאמר : אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל 17
לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו : ועתה 18 רגלי ק׳
הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע
והנני

y Ahiá hijos de Siſá, eſcrivanos: Jeoſafat hijo de
Ahilud el coroniſta. Y Benayáu hijo de Jeoyada 4
ſobre el fonſado: y Zadok y Ebiatar ſacerdotes. Y 5
Azariáhu hijo de Natan, ſobre los preſidentes: y Za-
bud hijo de Natan, mayoral compañero del Rey. Y 6
Ahiſar ſobre la caſa: y Adonirám hijo de Abdá ſobre
el tributo. Y à Selomoh doze preſidentes ſobre todo 7
Iſraél, y ſuſtentavan al Rey y à ſu caſa: mes en el
año era ſobre cada uno para ſuſtentar. Y eſtos ſus 8
nombres: hijo de Hur en monte de Ephráim. Hijo de 9
Déker en Mákaz, y en Saalbim, y Bet-Sémes: y E-
lon Bet-Hanan. Hijo de Héſed en Arubot: ſuya (era) 10
Sohò y toda tierra de Hèfer. Hijo de Abinadab, to- 11
da provincia de Dor: Tafát hija de Selomo, era à
él por muger. Baaná hijo de Ahilùd, Taanach y 12
Megidò: y todo Bet-Séan que cerca Zartean debaxo
de Yzreèl de Bet-Seán haſta Abel-Meholá, haſta de
allende de Jokmeám. Hijo de Guéber en Ramót 13
Guilad, ſuyas (eran) aldeas de Yair hijo de Menaſſé
que en el Guilad, ſuya region de Argòb, que en el
Baſſán, ſeſenta ciudades grandes de muro y cerradero
de azero. Ahinadab hijo de Ydò de Mahanáim. A- 14 15
himáaz en Naphtalì: tambien èl tomò à Baſemat hija
de Selomo por muger. Baaná hijo de Huſay, en 16
Aſer, y Bealót. Jeoſaphat hijo de Paruah, en Y- 17
ſachár. Simì hijo de Elá en Binyamin. Guèber hijo 18 19
de Urì en tierra de Guilad: tierra de Sihon Rey del
Emorèo, y Og Rey del Baſſán; y preſidente uno que
en la tierra. Jeudá, y Iſraél muchos, como arena 20
que ſobre la mar à muchedumbre: comientes y bevi-
entes y alegrantes.

C A P. 5.

Y Selomo era podeſtan en todos los reynos, del 1
Rio de tierra de Peliſtim, y haſta termino de
Egypto: llegantes preſente, y ſirvientes à Se-
lomo todos dias de ſus vidas. Y era pan de Selo- 2
mo para dia uno: treynta coros de ſemola, y ſecen-
ta coros de harina. Diez vacas grueſſas, y veynte 3
vacas de paſto, y cien ovejas: fuera de ciervo y cor-
ço y bufano, y capones engordados. Por que él 4
podeſtán en toda parte del Rio, de Tiphſah y haſta
Azá, en todos Reyes de parte del Rio: y paz era à
él de todas ſus partes derredor. Y eſtuvo Jeudá y 5
Iſraél à fiuza, cada uno debaxo de ſu vid, y debaxo
de ſu higuera, de Dan y haſta Beèr-Séba: todos dias
de Selomo. Y fue à Selomo quarenta mil peſebres 6
de cavallos para ſu carroça: y doze mil cavalleros.
Y ſuſtentavan los preſidentes los eſtos, al Rey Selo- 7
mo, y à todo el llegán à meſa del Rey Selomo, ca-
da uno ſu mes: no menguavan coſa. Y las cevadas 8
y la paja para los cavallos, y para los ginetes: traian
al lugar que era alli, varon como ſu uſo. Y diò 9
Dios ciencia à Selomo, y entendimiento mucho mucho:
y anchura de coraçon como arena que ſobre orilla de
la mar. Y multiplicoſe ſabiduria de Selomo, mas 10
que ſabiduria de todos hijos de Oriente: y mas que
toda ſabiduria de Egypto. Y aſabentoſe mas que todo 11
el hombre, mas que Etan el Ezrahèo, y Emán, y
Calcól, y Dardá hijos de Mahol: y fue ſu nombre en
todas las gentes derredor. Y hablò tres mil proverbios: 12
y fue ſu cantico mil y cinco. Y hablò ſobre los leños, 13
del alarze que en el Lebanòn, y haſta el oregano que
ſale en la pared: y hablò ſobre la quatropêa, y ſobre
la ave; y ſobre la removilla, y ſobre los peſces. Y ve- 14
nian de todos los pueblos para oìr à ſabiduria de Se-
lomo: de con todos Reyes de la tierra, que oyeron
à ſu ſabiduria. * Y embiò Hirám Rey de Zor à ſus 15 V
ſiervos à Selomo, por que oyò que à él ungieron por
Rey en lugar de ſu padre: que amán era Hirám à Da-
vid todos los dias. Y embiò Selomo à Hirám por 16
dezir. Tu conociſte à David mi padre, que no pu- 17
do fraguar caſa à nombre de .A. ſu Dios, por la pe-
lêa que le rodearon: haſta dar .A. à ellos debaxo de
plantas de mis piès. Y ahora aholgantò .A. mi Dios à 18
mi derredor; no atorcedor, y no encuentro malo.
Y

19 Y he yo dizièn para fraguar caſa à nombre de .A. mi
Dios: como hablò .A. à David mi padre por dezir,
tu hijo que daré en tu lugar ſobre tu ſilla, él fraguará
20 la caſa por mi nombre. Y ahora encomienda y tajen à
mi alarzes del Lebanòn, y mis ſiervos ſerán con tus
ſiervos, y precio de tus ſiervos darè à ti como todo lo
que dixeres: que tu ſabes que no en nós varon ſabièn
21 tajar leñas como los Sidonitas. Y fue como oìr Hirám
à palabras de Selomo, y alegroſe mucho: y dixo,
Bendito .A. oy, que diò à David hijo ſabio ſobre el
22 pueblo el mucho el eſte. Y embiò Hirám à Selomo
por dezir; oì à lo que embiaſte à mi: yo harè à toda
tu voluntad, en maderos de alarzes, y en maderos de
23 boxes. Mis ſiervos harán decender del Lebanón à la
mar, y yo los pondrè balſas en la mar haſta el lugar
que embiares à mi, y ſoltarloshe alli, y tu llevarás:
24 y tu harás à mi voluntad para dar pan de mi caſa. Y
fue Hiróm dan à Selomo maderos de alarzes, y ma-
25 deros de boxes, toda ſu voluntad. Y Selomo dió à
Hirám veynte mil coros de trigo para comida de ſu
caſa, y veynte coros de azeyte majado: eſto dava Se-
AFT. 26 lomo à Hirám de año en año. * Y .A. diò ſabiduria à Se-
DE lomo como hablò à él: y fue paz entre Hirám y entre
PAR. 27 Selomo, y tajaron firmamiento ambos ellos. Y hizo
19. ſubir el Rey Selomo tributo de todo Iſraél: y fue el
28 tributo, treynta mil varones. Y embiolos al Lebánòn,
diez mil por el mes, à vezes; mes eran en el Leba-
nòn, dos meſes en ſu caſa: y Adonirám ſobre el tri-
29 buto. Y fue à Selomo ſetenta mil llevantes carga: y
30 ochenta mil tajantes en el monte. Fuera de mayora-
les de los preſidentes, (que) à Selomo, que ſobre la
obra, tres mil y trezientos: los podeſtantes en el
31 pueblo, los hazientes en la obra. Y encomendò el
Rey, y hizieron mover piedras grandes, piedras
pezadas para acimentar la caſa, piedras de tajadura.
32 Y doláron fraguadores de Selomo, y fraguadores de
Hiróm, y los Guiblítas: y aparejáron los leños, y las
piedras, para fraguar la caſa.

CAP. 6.

1 Y Fue en quatrocientos y ochenta años à ſalida de
hijos de Iſraél de tierra de Egypto, en el año el
quarto, en mes de Ziv él el mes el ſegundo à rey-
2 nar Selomo ſobre Iſraél: y edificò la caſa para .A.. Y la
caſa que edificó el Rey Selomo para .A., ſeſenta codos
ſu longura, y veynte ſu anchura: y treynta codos ſu al-
3 tura. Y el portal, ſobre faces de palacio de la caſa, veyn-
te codos ſu longura, ſobre faces de anchura de la caſa:
4 diez con el codo ſu anchura, ſobre faces de la caſa. Y hi-
5 zo à la caſa; ventanas, miradores cerrados. Y edificò
cerca muro de la caſa corredor derredor à paredes de la
caſa derredor al témplo, y al Debir: y hizo lados derre-
6 dor. El corredor, el de abaxo cinco con el codo ſu an-
chura, y el de medio, ſeys con el codo ſu anchura; y el
tercero, ſiete con el codo ſu anchura: por que deminui-
ciones diò à la caſa derredor de fuera, por no travar en
7 paredes de la caſa. Y la caſa en ſu ſer fraguada, de piedra
entera movediça fue edificada: y picones y deſtral, nin-
gun inſtrumento de hierro, no fue oìdo en la caſa en ſu
8 ſer edificada. Puerta del lado del medio al lado de la caſa
el derecho: y por caracoles ſubia ſobre la del medio, y
9 de la del medio à la tercera. Y edificò à la caſa y acabóla:
10 y vigò a la caſa de vigas, y ordenadas con cedros. Y edi-
ficò al corredor ſobre toda la caſa, cinco codos ſu altura:
11 y travò à la caſa con maderos de alarzes. Y fue palabra
12 de .A. à Selomo por dezir. La caſa la eſta que tu fraguas,
ſi anduvieres en mis fueros, y à mis juizios hizieres, y
guardares à todos mis mandamientos para andar en el-
los: y afirmaré à mi palabra contigo, que hablé à David tu
13 padre. Y moraré entre hijos de Iſraél: y no dexaré à mi
HAS- 14 pueblo Iſraél. * Y edificò Selomo à la caſa, y acabóla.
TA. 15 Y edificò à paredes de la caſa, de dentro, con tablas
AQUI. de cedros, de ſuelo de la caſa haſta paredes del viga-
miento cubriò de leño de dentro: y cubriò à ſuelo de
16 la caſa con tablas de boxes. Y edificò à veynte co-
dos de lados de la caſa con tablas de cedros, del

19 הנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר
יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על
כ כסאך הוא יבנה הבית לשמי: ועתה צוה ויכרתו לי
ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך
אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו
21 איש ידע לכרת עצים כצדנים: ויהי כשמע
חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה
22 היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: וישלח
חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי
אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים:
23 עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים
עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה
24 תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: ויהי
חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו:
כה ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת
לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם
26 שנה בשנה: ויהוה נתן חכמה לשלמה — הפטרת תרומה
כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו
27 ברית שניהם: ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל
28 ויהי המס שלשים אלף איש: וישלחם לבנונה עשרת
אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים
29 חדשים בביתו ואדנירם על המס: ויהי
לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב
ל בהר: לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה
שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים
31 במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות
32 ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום
והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

ו

א ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא
החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה:
2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה
3 ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: והאולם על
פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית
4 עשר באמה רחבו על פני הבית: ויעש לבית חלוני
ה שקפים אטמים: ויבן על קיר הבית יצוע סביב את — יציע קרי
קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב:
6 היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש — היציע קרי
באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות
נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית:
7 והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן
8 כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע
התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על
9 התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: ויבן את הבית
י ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים: ויבן
את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את — היציע קרי
11 הבית בעצי ארזים: ויהי דבר יהוה אל
12 שלמה לאמר: הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך
בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל
מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר
13 דברתי אל דוד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
14 אעזב את עמי ישראל: ויבן שלמה את — עד
טו הבית ויכלהו: ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות
ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית
16 ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: ויבן את
עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן — יחיד

הקרקע עד־הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש
17 הקדשים׃ וארבעים באמה היה הבית הוא היכל
18 לפני׃ וארז אל־הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי
19 צצים הכל ארז אין אבן נראה׃ ודביר בתוך־הבית
מפנימה הכין לתתן שם את־ארון ברית יהוה׃ ולפני כ
הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים
21 אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז׃ ויצף
שלמה את־הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות ברתוקות קרי
22 זהב לפני הדביר ויצפהו זהב׃ ואת־כל־הבית צפה
זהב עד־תם כל־הבית וכל־המזבח אשר־לדביר צפה
23 זהב׃ ויעש בדביר שני כרובים עצי־שמן עשר אמות
24 קומתו׃ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות
כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד־
קצות כנפיו׃ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת כה
26 וקצב אחד לשני הכרבים׃ קומת הכרוב האחד עשר
27 באמה וכן הכרוב השני׃ ויתן את־הכרובים בתוך
הבית הפנימי ויפרשו את־כנפי הכרבים ותגע כנף־
האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
28 וכנפיהם אל־תוך הבית נגעת כנף אל־כנף׃ ויצף
29 את־הכרובים זהב׃ ואת כל־קירות הבית מסב קלע
פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים
מלפנים ולחיצון׃ ואת־קרקע הבית צפה זהב לפנימה ל
31 ולחיצון׃ ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי־שמן
32 האיל מזוזות חמשית׃ ושתי דלתות עצי־שמן וקלע
עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה
33 זהב וירד על־הכרובים ועל־התמרות את־הזהב׃ וכן
עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי־שמן מאת רבעית׃
34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת
גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים׃ וקלע לה
כרובים ותמרות ופטרי צצים וצפה זהב מישר על־
36 המחקה׃ ויבן את־החצר הפנימית שלשה טורי גזית
37 וטור כרתת ארזים׃ בשנה הרבעית יסד בית יהוה
38 בירח זו׃ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש
השמיני כלה הבית לכל־דבריו ולכל־משפטו ויבנהו לפ׳ יח
שבע שנים׃ ואת־ביתו בנה שלמה שלש עשרה א ז
2 שנה ויכל את־כל־ביתו׃ ויבן את־בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה
קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים
3 על־העמודים׃ וספן בארז ממעל על־הצלעת אשר
על־העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור׃
4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל־מחזה שלש
פעמים׃ וכל־הפתחים והמזוזות רבעים שקף ה
6 ומול מחזה אל־מחזה שלש פעמים׃ ואת אולם
העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה
רחבו ואולם על־פניהם ועמדים ועב על־פניהם׃
7 ואולם הכסא אשר ישפט־שם אלם המשפט עשה
8 וספן בארז מהקרקע עד־הקרקע׃ וביתו אשר־ישב
שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה
ובית יעשה לבת־פרעה אשר לקח שלמה כאולם
9 הזה׃ כל־אלה אבנים יקרת כמדות גזית מגררות
במגרה מבית ומחוץ וממסד עד־הטפחות ומחוץ עד־
החצר הגדולה׃ ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות י
11 אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות׃ ומלמעלה
12 אבנים יקרות כמדות גזית וארז׃ וחצר הגדולה סביב
שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית־
יהוה הפנימית ולאלם הבית׃

וישלח

ſuelo haſta las paredes: y edificó à él de dentro al De-
bir, para ſantidad de las ſantidades. Y quarenta con el 17
codo era la caſa: ella el templo de dentro. Y cedro de la 18
caſa de dentro; eſculpimiento de berengenas, y brota-
durás de flores: todo de cedro no piedra era viſta. Y De- 19
bir entre la caſa de dentro, hizo aparejar: para dar alli à
Arca de firmamiento de .A.. Y delante el Debir 20
veynte codos longura, y veinte codos anchura y
veinte codos ſu altura, y cubriolo de oro fino:
y cubriò la Ara de cedro. Y cubriò Selomo à la 21
caſa de dentro de oro fino: y cerrò con cadenas de oro
delante del Debir; y cubriòlo de oro. Y à toda la caſa 22
cubriò de oro haſta acabar toda la caſa: y toda la ara que
al Debir cubriò de oro. Y hizo en el Debir dos Keru- 23
bim de maderos de azeyte: diez codos ſu altura. Y cin- 24
co codos ala del Kerub la una; y cinco codos ala del
Kerub la ſegunda: diez codos de cabos de ſus alas, y
haſta cabos de ſus alas. Y diez con el codo el Kerub el 25
ſegundo; medida una, y tajamiento uno, à dos los
Kerubim. Altura del Kerub el uno diez con el codo: 26
y aſſi el Kerub el ſegundo. Y diò à los Kerubim entre 27
la caſa la intrinſeca, y eſpandieron à alas de los Keru-
bim; y tocava ala del uno en la pared; y ala del Ke-
rub el ſegundo tocava en la pared la ſegunda: y ſus alas
en medio de la caſa tocantes ala à ala. Y cubriò à los 28
Kerubim de oro. Y à todas paredes de la caſa derredor 29
eſculpiò de cavacamientos de figuras de Kerubim, y ta-
marales, y brotaduras de flores: à la de dentro y la de
fuera. Y à ſuelo de la caſa cubriò de oro: de dentro y 30
de fuera. Y à puerta del Debir hizo puertas de maderos 31
de azeyte: el ſobre umbral, (y los) umbrales quinteados.
Y dos puertas de maderos de azeyte, y eſculpiò ſobre 32
ellas figuras de Kerubim, y tamarales, y brotaduras
de flores, y cubrió de oro: y eſtendiò ſobre los Keru-
bim, y ſobre los tamarales al oro. Y aſſi hizo à puerta 33
del templo, umbrales de maderos de azeyte: quartea-
dos. Y dos puertas de maderos de boxes: dos lados de 34
la puerta la una redondos, y dos lados de la puerta la ſe-
gunda redondos. Y eſculpiò Kerubim y tamarales, y 35
brotaduras de flores: y cubrió de oro adereçado ſobre
lo eſculpido. Y edificò al patio el intrinſeco, tres orde- 36
nes de canto-picado: y orden de vigas de cedros. En 37
el año el quarto fue acimentada caſa de .A.: en mes de
Ziv. Y en el año el onzeno en mes de Bul, èl el mes el 38
Octavo; acabò la caſa de todas ſus coſas, y de todos
ſus juizios: y edificola (en) ſiete años.

CAP. 7.

YA ſu caſa edificò Selomo (en) treze años: y aca- 1 P. 18
bò à toda ſu caſa. Y edificó à caſa de boſque del 2
Lebanón, cien codos ſu longura, y cincuenta
codos ſu anchura, y treinta codos ſu altura: ſobre
quatro ordenes de colunas de cedros, y vigas de ced-
ros ſobre las colunas. Y vigada con cedro de arriba 3
ſobre las vigas, que ſobre las colunas; quarenta y
cinco: de quinze el orden. Y miradores tres ordenes: 4
y viſta à viſta tres vezes. Y todas las puertas y los 5
umbrales quarteados, (y el) batedero: y enfrente
viſta à viſta tres vezes. Y à portal de las colunas hi- 6
zo, cincuenta codos ſu longura, y treynta codos ſu
anchura: y portal ſobre ſus faces; y colunas y vigas
ſobre ſus faces. Y portal de la ſilla, que juzgava al- 7
li, portal del juizio hizo: y vigado con cedro del ſue-
lo haſta el ſuelo. Y (EN) ſu caſa, que morava alli, 8
(avia) patio otro de dentro al portal; como la obra la
eſta fue: y caſa hizo para hija de Parhò que tomò
Selomo, como el portal el eſte. Todas eſtas piedras 9
pezadas, como medidas de canto-picado; ſerradas
con ſierra de dentro y de fuera: y del cimiento haſta las
vigas, y defuera haſta el patio el grande. Y acimentado 10
de piedras pezadas piedras grandes: piedras de diez co-
dos, y piedras de ocho codos. Y de arriba piedras pe- 11
zadas, como medidas de canto-picado, y cedro. Y 12
el patio grande derredor, tres ordenes de canto-pi-
cado; y orden de vigas de cedros: y à corte de
caſa de .A. la intrinſeca, y portal de la caſa.

Y

AFT. 13 Y embiò el Rey Selomo, y tomò à Hiram de Zor.
DE 14 Hijo de muger viuda él de tribo de Naphtalì, y ſu
PAR.22. padre varon Zorita, maeſtro de arambre, y fue lle-
no de ciencia, y de inteligencia, y de ſabiduria,
para hazer toda obra en arambre: y vino al Rey Se-
15 lomo, y hizo à toda ſu obra. Y afigurò à dos las
colunas de arambre: deziocho codos altura de la co-
luna la una, y hilo de doze codos rodeava à la colu-
16 na la ſegunda. Y dos coronas hizo para dar ſobre
cabeças de las colunas, vaziado de arambre: cinco
codos altura de la corona la una, y cinco codos altu-
17 ra de la corona la ſegunda. Creſpinas obra de red,
trenças obra de cadenas, para los coronas, que
ſobre cabeça de las colunas: ſiete para la corona la
18 una; y ſiete para la corona la ſegunda. Y hizo à las
colunas: y dos ordenes derredor ſobre la criſpina
la una, para cubrir a las coronas, que ſobre cabeça
de las granadas; y aſſi hizo à la corona la ſegunda.
19 Y coronas que ſobre cabeças de las colunas, obra
20 de lirio en el portal: quatro codos. Y coronas ſob-
re dos las colunas, tambien de arriba de enfrente al
medio, que à parte de la creſpina: y las granadas do-
zientas ordenes derredor, ſobre la corona la ſegun-
21 da. Y levantó à las colunas à portal del templo:
y levantó à la coluna la derecha, y llamò a ſu nom-
bre Yachín; y levantó à la coluna la izquierda, y
22 llamò a ſu nombre Bóaz. Y ſobre cabeça de las colu-
nas, obra de lirio: y acaboſe obra de las colunas.
23 Y hizo a el mar fundido: diez con el codo de ſu
orilla haſta ſu orilla redondo derredor, y cinco con el
codo ſu altura; y linea de treynta con el codo rode-
24 ava à él derredor. Y berengenas debaxo de ſu oril-
la derredor, rodeantes à él, diez con el codo ro-
deantes à la mar derredor: dos ordenes de las be-
25 rengenas, fundidas en ſu fundicion. Eſtava ſobre
doze vacas, tres catantes à Septentrion, y tres ca-
tantes al Occidente, y tres catantes à Meridion, y
tres catantes à Oriente; y la mar ſobre ellas de arri-
26 ba: y todas ſus traſeras de dentro. Y ſu groſſura
puño, y ſu orilla como obra de orilla de vaſo de
HAS- 27 flor de lirio: dos mil Batos ſoportava. Y hizo à
TA los aſſientos diez de arambre: quatro con el codo
AQUI. longura del aſſiento el uno, y quatro con el codo
28 ſu anchura, y tres con el codo ſu altura. Y eſta
obra del aſſiento cerraderos à ellos: y cerraderos en-
29 tre los traveſſaños. Y ſobre los cerraderos que en-
tre los traveſſaños, leones, vacas, y Kerubim; y
ſobre los traveſſaños aſſiento de arriba: y de debaxo de
los leones, y de las vacás, juntamientos, obra de
II 30 eſtendimiento. * Y quatro ruedas de arambre al
aſſiento el uno, y tablas de arambre, y en quatro
ſus rincones ombreras à ellos: de debaxo al aguamanil
las ombreras fundidas, de parte de cada uno de los
31 ajuntamientos. Y ſu boca de dentro à la corona, y
arriba con el codo, y ſu boca redonda, obra del
aſſiento, codo y mitad del codo: y tambien ſobre
ſu boca eſculpturas, y ſus cerraderos quadrados,
32 no redondos. Y quatro las ruedas de abaxo à los
cerraderos; y exes de las ruedas en el aſſiento: y
altura de la rueda la una, codo y mitad del codo.
33 Y obra de las ruedas como obra de rueda de la
carroça: ſus exes y ſus rayos, y ſus maças, y ſus
34 cinchos, todo fundido. Y quatro ombreras a qua-
tro rincones del aſſiento el uno: del aſſiento ſus
35 ombreras. Y en cabeça del aſſiento mitad del co-
do altura, redondo derredor: y ſobre cabeça del
36 aſſiento ſus exes y ſus cerraderos dél. Y eſculpió
ſobre las tablas ſus exes, y ſobre ſus cerraderos,
Kerubim, leones, y tamarales: como ajunta-
37 miento de cada una, y rebetes derredor. Co-
mo eſto hizo à diez los aſſientos: fundicion una,
38 medida una, corte uno à todas ellas. Y hizo diez
aguamaniles de arambre: quarenta Batos llevava el
aguamanil el uno, quatro con el codo el aguamanil
el uno, aguamanil uno ſobre el aſſiento el uno, à diez
los

13 וישלח המלך שלמה ויקח את־ הפטרת ויקהל
14 חירם מצר׃ בן־אשה אלמנה הוא ממטה
נפתלי ואביו איש־צרי חרש נחשת וימלא את־
החכמה ואת־התבונה ואת־הדעת לעשות כל־
מלאכה בנחשת ויבוא אל־המלך שלמה ויעש את־
טו כל־מלאכתו׃ ויצר את־שני העמודים נחשת שמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים־עשרה
16 אמה יסב את־העמוד השני׃ ושתי כתרת עשה לתת
על־ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת
הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית׃
17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות
לכתרת אשר על־ראש העמודים שבעה לכתרת
18 האחת ושבעה לכתרת השנית׃ ויעש את־העמודים
ושני טורים סביב על־השבכה האחת לכסות את־
הכתרת אשר על־ראש הרמנים וכן עשה לכתרת
19 השנית׃ וכתרת אשר על־ראש העמודים מעשה שושן
כ באולם ארבע אמות׃ וכתרת על־שני העמודים גם־
ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר ׳שבכה והרמונים השבכה ק
21 מאתים טרים סביב על הכתרת השנית׃ ויקם את־
העמדים לאלם ההיכל ויקם את־העמוד הימני ויקרא
את־שמו יכין ויקם את־העמוד השמאלי ויקרא את־
22 שמו בעז׃ ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם
23 מלאכת העמודים׃ ויעש את־
הים מוצק עשר באמה משפתו עד־שפתו עגל
וקו קרי סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה
24 יסב אתו סביב׃ ופקעים מתחת לשפתו ׀ סביב
סבבים אתו עשר באמה מקפים את־הים
כה סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו׃ עמד
על־שני עשר בקר שלשה פנים ׀ צפונה ושלשה פנים
ימה ושלשה ׀ פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים
26 עליהם מלמעלה וכל־אחריהם ביתה׃ ועביו טפח
ושפתו כמעשה שפת־כוס פרח שושן אלפים בת
ע״ב 27 יכיל׃ ויעש את־המכנות עשר נחשת ארבע
באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה
28 ושלש באמה קומתה׃ וזה מעשה המכונה מסגרות
29 להם ומסגרת בין השלבים׃ ועל־המסגרות אשר ׀
בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל־השלבים כן
ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד׃ *
ליות ב ל וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת
וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפות
31 יצקות מעבר איש ליות׃ ופיהו מבית לכתרת ומעלה
באמה ופיה עגל מעשה־כן אמה וחצי האמה וגם־על־
פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא־עגלות׃
32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים
במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה׃
33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם
34 וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק׃ וארבע
כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן־המכנה
לה כתפיה׃ ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב
36 ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה׃ ויפתח
מסגרתיה קרי על־הלחת ידתיה ועל ׳ומסגרתיה כרובים אריות
37 ותמרת כמער־איש וליות סביב׃ כזאת עשה את
עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד
38 לכלהנה׃ ויעש עשרה כירות נחשת
ארבעים בת יכיל ׀ הכיור האחד ארבע באמה הכיור
האחד כיור אחד על־המכונה האחת לעשר
המכנות

המכנות: ויתן את־המכנות חמש על־כתף הבית
39 מימין וחמש על־כתף הבית משמאלו ואת־הים נתן
מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב:
מ הפטרה ויעש חירום את־הכירות ואת־היעים ואת־המזרקות
פקודי ולשבת ויכל חירם לעשות את־כל־המלאכה אשר עשה
שני של 41 חנוכה למלך שלמה בית יהוה: עמדים שנים וגלת הכתרת
אשר־על־ראש העמודים שתים והשבכות שתים
לכסות את־שתי גלות הכתרת אשר על־ראש
42 העמודים: ואת־הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות
שני־טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את־שתי
43 גלות הכתרת אשר על־פני העמדים: ואת־המכנות
44 עשר ואת־הכירת עשרה על־המכנות: ואת־הים
מה האחד ואת־הבקר שנים־עשר תחת הים: ואת־הסירות
האלה קרי ואת־היעים ואת־המזרקות ואת כל־הכלים האהל
אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת
46 ממרט: בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה
47 בין סכות ובין צרתן: וינח שלמה את־כל־הכלים
48 מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ויעש שלמה
את כל־הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת־
49 השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ואת־המנרות
חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור
נ והפרח והנרת והמלקחים זהב: והספות והמזמרות
והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות
לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית
51 נא להיכל זהב: ותשלם כל־המלאכה אשר
עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את־קדשי
דוד אביו את־הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים נתן
באצרות בית יהוה:
ליום ג ח א אז יקהל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה
ירושלם להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד
2 הפטרות היא ציון: ויקהלו אל־המלך שלמה כל־איש
שני של ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי:
3 סכות ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את־הארון
4 ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי
הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים:
ה והמלך שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו אתו
לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא־יספרו ולא
6 ימנו מרב: ויביאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־
מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת
7 כנפי הכרובים: כי הכרובים פרשים כנפים אל־מקום
הארון ויסכו הכרבים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה:
8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן־הקדש על־פני
9 הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין
בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם־בני ישראל בצאתם מארץ
י מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש והענן מלא את־
11 בית יהוה: ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן
12 כי־מלא כבוד־יהוה את־בית יהוה: אז אמר
13 שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בניתי בית זבל
14 לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את־פניו ויברך
טו את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמד: ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
16 ובידו מלא לאמר: מן־היום אשר הוצאתי את־עמי את־
ישראל ממצרים לא־בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על־
עמי

los aſſientos. Y diò à los aſſientos cinco, ſobre rincon 39
de la caſa de derecha, y cinco ſobre rincon de la caſa de ſu
izquierda; y a el mar dió de rincon de la caſa el derecho,
à Oriente de eſcuentra Meridion. * Y hizo Hirom à los 40 AFT.
aguamaniles, y à los badiles, y à los bacines: y acabó DE PAR.
Hirom de hazer à toda la obra que hizo para el Rey 23. Y
Selomo à caſa de .A.. Colunas dos, y ruedas de las 41 SAB.
coronas que ſobre cabeça de las colunas, dos; y las SEG. DE
criſpinas dos, para cubrir à dos ruedas de las coronas, HANU-
que ſobre cabeça de las colunas. Y à las granadas qua- 42 CA.
trocientas, à dos las criſpinas: dos ordenes de grana-
das para la criſpina la una, para cubrir à dos ruedas
de las coronas, que ſobre faces de las colunas. Y à los 43
aſſientos diez: y à los aguamaniles diez, ſobre los aſ-
ſientos. Y al mar el uno: y à las vacas doze debaxo 44
del mar. Y à las ollas, y à los badiles, y à los baci- 45
nes, y à todos los atuendos los eſtos, que hizo Hirám
al Rey Selomo en caſa de .A.: de arambre reluziente.
En llanura del Jardèn los fundiò el Rey en arzilla de la 46
tierra: entre Sucòt y entre Zaretán. Y dexò Selomo (de 47
peſar) à todos los atuendos, de muchedumbre mucho
mucho; no fue eſpeculado peſo del arambre. Y hizo 48
Selomo à todos los atuendos que en caſa de .A.: à
ara del oro, y à la meſa, que ſobre ella pan de las
faces, de oro. Y à las almenaras, cinco de derecha, 49
y cinco de izquierda, delante el Debir, de oro fino:
y la flor, y las candelas, y las molletas de oro. Y las 50
copas, y los vaços, y los bacines, y las cucharas,
y los encençarios de oro fino: y los quicios de las
puertas de la caſa la intrinſeca de ſantidad de las ſan-
tidades, à puertas de la caſa del templo de oro. * Y 51 HAS-
Cumplioſe toda la obra que hizo el Rey Selomo en TA.
caſa de .A.: y truxo Selomo à ſantidades de David AQUI.
ſu padre, à la plata, y al oro, y à los vaſos, puſo
en theſoros de caſa de .A..

CAP. 8.

ENtonces congregò Selomo à viejos de Iſraél y à 1 III
todas cabeças de los tribos mayorales de los pad-
res de hijos de Iſraél al Rey Selomo à Jeruſalaim:
para hazer ſubir à Arca de firmamento de .A. de ciudad
de David, ella Zion. * Y congregaronſe al Rey Selomo 2 AFT.
todo varon de Iſraél en mes de los Etanìm, en la Paſcua: DEL DIA
èl el mes el ſeteno. Y vinieron todos viejos de Iſraél: y 3 SEG.
alçáron los ſacerdotes à la arca. Y ſubieron à Arca de .A. 4 DE
y à tienda del plazo, y à todos vaſos de la ſantidad, que SUCOT.
en la tienda: y ſubieron à ellos los ſacerdotes y los Le-
vìtas. Y el Rey Selomo y toda compaña de Iſraél los a- 5
parejados cerca él, (ivan) con él delante la Arca: ſacri-
ficantes ovejas y vacas, que no eran numeradas, y no
eran contadas de muchedumbre. Y truxeron los ſacer- 6
dotes à Arca de firmamento de .A. à ſu lugar à Debìr de
la caſa, à ſantidad de las ſantidades: á debaxo àlas de los
Kerubim. Que los Kerubim eſpandientes àlas ſobre lu- 7
gar de la Arca: y cubrian los Kerubim ſobre la Arca, y
ſobre ſus varas de arriba. Y hizieron alargar las varas y 8
aparecian cabeças de las varas de la ſantidad, ſobre faces
del Debir, y no aparecian de fuera: y fueron alli haſta
el dia el eſte. No en la Arca ſalvo dos tablas de las pied- 9
ras, que avia dexado alli Moſeh en Horeb: quando tajó
(PACTO) .A. con hijos de Iſraél en ſu ſalir de tierra de E-
gypto. Y fue en ſalir los ſacerdotes de la ſantidad: y la 10
nuve hinchió à caſa de .A.. Y no pudieron los ſacerdo- 11
tes para eſtar à adminiſtrar por cauza de la nuve:
que hinchió honra de .A. à caſa de .A.: Entonces 12
dixo Selomo; .A. dixo para morar en la eſpeſſura.
Edificando edifiqué caſa de morada à ti: aſſiento pa- 13
ra tu eſtar eternidades. Y bolviò el Rey à ſus faces 14
y bendixo à toda congrega de Iſraél: y toda con-
grega de Iſraél eſtán. Y dixo, Bendito .A. Dios 15
de Iſraél, que hablò con ſu boca à David mi
padre: y con ſu poder cumpliò por dezir.
Deſde el dia que ſaquè à mi pueblo Iſraél 16
de Egypto, no eſcogí en ciudad de todos
tribos de Iſraél para edificar caſa para ſer mi
nombre alli: y eſcogí en David, para ſer ſobre
mi

17 mi pueblo Iſraél. Y fue en coraçon de David mi padre:
para edificar caſa para nombre de .A. Dios de Iſraél.
18 Y dixo .A. à David mi padre; pues que fue con tu
coraçon para edificar caſa para mi nombre: beneficiaſte,
19 que fue con tu coraçon. Decierto tu no fraguarás la
caſa: que ſalvo tu hijo el ſaliên de tus lomos, él edifica-
20 rá la caſa para mi nombre. Y afirmò .A. à ſu palabra que
hablò: y levantème en lugar de David mi padre, y aſ-
ſentème ſobre ſilla de Iſraél como hablò .A., y edifi-
què la caſa por nombre de .A. Dios de Iſraél. Y puſe
21 alli lugar para la Arca, que alli firmamento de .A.: que
tajò con nueſtros padres en ſu ſacar à ellos de tierra de
HAS. 22 Egypto. Y paróſe Selomo delante Ara de .A.; eſcuen
TA tra toda congrega de Iſraél: y eſpandiò ſus palmas à
AQUI 23 los cielos. Y dixo; .A. Dios de Iſraél, no como tu
Dios; en los cielos de arriba, y ſobre la tierra de abaxo:
guardán el firmamento y la merced à tus ſiervos, los
24 andantes delante ti con todo ſu coraçon. Que guardaſte
à tu ſiervo David mi padre à lo que hablaſte à él: y
hablaſte con tu boca, y con tu poder cumpliſte, co-
25 mo el dia el eſte. Y ahora .A. Dios de Iſraél guarda à
tu ſiervo David mi padre à lo que hablaſte à él por de-
zir, no ſerá tajado à ti varon de mis faces, aſſentán
ſobre ſilla de Iſraél: mas ſi guardaren tus hijos à ſu car-
rera para andar delante mi, como anduviſte delante mi.
26 Y ahora, Dios de Iſraél: ſêa afirmada ahora tu palabra
27 que hablaſte à tu ſiervo David mi padre. Si decierto
eſtará Dios ſobre la tierra?: he los cielos y cielos de los
cielos no te ſoportan, quanto mas la caſa la eſta que
28 edefiquè. Y catarás à oracion de tu ſiervo, y à ſu ro-
gativa, .A. mi Dios: para oìr al clamor y à la oracion,
29 que tu ſiervo orán delante ti oy. Para ſer tus ojos abi-
ertos ſobre la caſa la eſta de noche y de dia, al
lugar que dixiſte ſerá mi nombre alli; para oìr a la ora-
30 cion que oráre tu ſiervo en el lugar el eſte. Y oirás
à rogativa de tu ſiervo, y tu pueblo Iſraél, que orá-
ren ſobre el lugar el eſte: y tu oirás de lugar de tu eſ-
IV 31 tancia de los cielos, y oirás y perdonarás. *Quando
pecáre varon contra ſu compañero, y fuere condenado
en el juramento para hazerlo jurar: y viniere (HAZER)
32 el juramento delante tu ara en la caſa la eſta. Y tu oirás
de los cielos y harás, y juzgarás à tus ſiervos, para
condenar malo, para dar ſu carrera en ſu cabeça: y pa-
ra juſtificar juſto, para dar à él como ſu juſtedad. En
33 ſiendo llagado tu pueblo Iſraél delante enemigo, que
pecaren à ti: y tornaren à ti y loaren à tu nombre, y
34 oráren y ſe apiadáren à ti en la caſa la eſta. Y tu oìras
de los cielos, y perdonarás à pecado de tu pueblo Iſraél:
y hazerloshas tornar à la tierra que diſte à ſus padres.
35 En ſer detenidos los cielos y no fuere lluvia, por que
pecaren à ti: y oraren ſobre el lugar el eſte, y loaren à
tu nombre, y de ſu pecado tornaren quando los afli-
36 gieres. Y tu oìras de los cielos y perdonarás à pecado
de tus ſiervos, y de tu pueblo Iſraél, que les moſtrares
à la carrera la buena que andaran en ella: y darás llu-
via ſobre tu tierra que diſte à tu pueblo por heredad.
37 Hambre quando fuere en la tierra, mortandad quan-
do fuere, hidropeſia, itericia, langoſta, langoſtin,
quando fuere; quando anguſtiare à él ſu enemigo
en tierra de ſus ciudades: toda llaga, toda enfer-
38 medad. Toda oracion, toda rogativa, quando fue-
re à todo el hombre, à todo tu pueblo Iſraél: que
conociéren cada uno llaga de ſu coraçon, y eſpandiere
39 ſus palmas à la caza la eſta. Y tu oìras de los cielos,
aſſiento de tu eſtancia, y perdonarás y harás; y
darás à cada uno como todas ſus carreras, que
conoces à ſu coraçon: por que tu conoces à tus
40 ſolas; à coraçon de todos hijos del hombre. Para
que te teman todos los dias que ellos vivos ſobre
41 faces de la tierra: que diſte à nueſtros padres. Y
tambien al eſtraño que no de tu pueblo Iſraél él: y
42 viniere de tierra lexana por tu nombre. Por que
oìeron à tu nombre el grande, y à tu poder el fuer-
te, y tu braço el tendido: y viniere y oráre à
43 la caſa la eſta. Tu oìras de los cielos aſſiento de
Cccc עג tu

17 עמי ישראל: ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם
18 יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם
19 לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא
כ מחלציך הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
21 ישראל: ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית
יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ
22 מצרים: ויעמד שלמה לפני מזבח
יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים:
23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד
24 לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: אשר שמרת
לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך
כה ובידך מלאת כיום הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא
יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:
26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת
27 לעבדך דוד אבי: כי האמנם ישב אלהים על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית
28 הזה אשר בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
29 מתפלל לפניך היום: להיות עינך פתחת אל הבית
הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם
לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום
ל הזה: ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר
יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
31 שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: * את אשר יחטא
איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
32 מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
33 ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: בהנגף
עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך
והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה:
34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל
והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם:
לה בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם
36 ישובון כי תענם: ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך
הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר
37 נתתה לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר
כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
38 איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: כל תפלה
כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה:
39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
מ ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה
41 לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל
42 הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את
שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא
43 והתפלל אל הבית הזה: אתה תשמע השמים מכון
שבתך

שבתך ועשית ככל אשר־יקרא אליך הנכרי למען
ידעון כל־עמי הארץ את־שמך ליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי־שמך נקרא על־הבית הזה אשר
44 בניתי׃ כי־יצא עמך למלחמה על־איבו בדרך
אשר תשלחם והתפללו אל־יהוה דרך העיר אשר
מה ליונה בחרת בה והבית אשר־בנתי לשמך׃ *ושמעת השמים
46 את־תפלתם ואת־תחנתם ועשית משפטם׃ כי
יחטאו־לך כי אין אדם אשר לא־יחטא ואנפת בם
ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל־ארץ האויב
47 רחוקה או קרובה׃ והשיבו אל־לבם בארץ אשר נשבו־
שם ושבו ו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
48 והעוינו רשענו׃ ושבו אליך בכל־לבבם ובכל־נפשם
בארץ איביהם אשר־שבו אתם והתפללו אליך דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית
בניתי קרי 49 אשר־בנית לשמך׃ ושמעת השמים מכון שבתך את־
תפלתם ואת־תחנתם ועשית משפטם׃ וסלחת לעמך נ
אשר חטאו־לך ולכל־פשעיהם אשר פשעו־בך ונתתם
51 לרחמים לפני שביהם ורחמום׃ כי־עמך ונחלתך הם
52 אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל׃ להיות עיניך
פתחת אל־תחנת עבדך ואל־תחנת עמך ישראל
53 לשמע אליהם בכל קראם אליך׃ כי־אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה
עבדך בהוציאך את־אבתינו ממצרים אדני יהוה׃
הפטרת שמיני עצרת 54 ויהי ו ככלות שלמה להתפלל אל־יהוה את כל־
התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע
55 על־ברכיו וכפיו פרשות השמים׃ ויעמד ויברך את כל־
56 קהל ישראל קול גדול לאמר׃ ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא־נפל דבר אחד
57 מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו׃ יהי יהוה
אלהינו עמנו כאשר היה עם־אבתינו אל־יעזבנו ואל־
58 יטשנו׃ להטות לבבנו אליו ללכת בכל־דרכיו ולשמר
59 מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את־אבתינו׃ ויהיו
דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל־יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות ו משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר־יום ביומו׃ למען דעת כל־עמי הארץ ס
61 כי יהוה הוא האלהים אין עוד׃ והיה לבבכם שלם
עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום
62 הזה׃ והמלך וכל־ישראל עמו זבחים זבח לפני
63 יהוה׃ ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח
ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את־בית יהוה המלך וכל־בני ישראל׃
64 ביום ההוא קדש המלך את־תוך החצר אשר לפני
בית־יהוה כי־עשה שם את־העלה ואת־המנחה ואת
חלבי השלמים כי־מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן
מהכיל את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים׃
ויעש שלמה בעת־ההיא ו את־החג וכל־ישראל עמו סה
קהל גדול מלבוא חמת ו עד־נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום׃
66 ביום השמיני שלח את־העם ויברכו את־המלך וילכו
לאהליהם שמחים וטובי לב על כל־הטובה אשר
ט א עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו׃ ויהי ככלות
שלמה לבנות את־בית־יהוה ואת־בית המלך ואת כל־
2 חשק שלמה אשר חפץ לעשות׃ וירא יהוה
3 אל־שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון׃ ויאמר
יהוה אליו שמעתי את־תפלתך ואת־תחנתך
אשר התחננתה לפני הקדשתי את־הבית הזה אשר

בנתה

de tu eſtancia, y harás como todo lo que llamáre à ti el
eſtraño: para que conoſcan todos pueblos de la tierra à
tu nombre, para temer à ti, como tu pueblo Iſraél, y
para conoſcer que tu nombre es llamado ſobre la caſa la
eſta que edifiqué. Quando ſaliére tu pueblo à la pelêa 44
contra ſu enemigo, en la carrera que los embiares: y oraren à. A., carrera de la ciudad que eſcogiſte en ella, y la
caſa que edifiqué para tu nombre. * Y oìras de los cielos 45 V
à ſu oracion, y à ſu rogativa: y harás ſu juizio. Quan- 46
do pecáren à ti, que no hombre que no peque, y te enſañares contra ellos, y los dieres delante enemigo:
y los captivaren ſus captivantes à tierra del enemigo, lexana, o cercana. Y tornaren ſu coraçon en la tierra que 47
fueren captivos alli: y tornaren y ſe apiadaren à ti, en
tierra de ſus captivantes por dezir, pecamos, y atorcimos, emalecimos. Y tornaren à ti con todo ſu cora- 48
çon, y con toda ſu alma, en tierra de ſus enemigos que
captivaron à ellos: y oraren à ti carrera de ſu tierra que
diſte à ſus padres, la ciudad que eſcogiſte, y la caſa que
edifiqué à tu nombre. Y oìras de los cielos, aſſiento de 49
tu eſtancia, à ſu oracion y à ſu rogativa: y harás ſu juizio.
Y perdonarás à tu pueblo que pecaron à ti, y a todos ſus 50
rebellos que rebellaron contra ti: y darloshas por piedades delante ſus captivantes, y apiadarloshan. Por que 51
tu pueblo y tu heredad ellos: que ſacaſte de Egypto,
de dentro de criſol del hierro. Para ſer tus ojos abiertos 52
à rogativa de tu ſiervo, y à rogativa de tu pueblo Iſraél:
para oìr à ellos en todo ſu llamar à ti. Por que tu los 53
apartaſte para ti por heredad de todos pueblos de la tierra: como hablaſte por mano de Moſeh tu ſiervo, en tu
ſacar à nueſtros padres de Egypto .A. Dios. * Y fue 54 AFT.
como atemar Selomo de orar à .A.; à toda la oracion, DIA OC-
y la rogariva la eſta: ſe levantò delante Ara de .A. de ar- TAVO
rodillarſe ſobre ſus rodillas, y ſus palmas eſpandidas à DE DE-
los cielos. Y paróſe y bendixo à toda congrega de Iſraél: 55 TE-
(con) voz grande, por dezir. Bendito .A. que diò hol- 56 NI-
gança à ſu pueblo Iſraél, como todo lo que hablò: no MIENTO
cayò palabra una de toda ſu palabra la buena, que hablò por mano de Moſeh ſu ſiervo. Sêa .A. nueſtro Dios 57
con nós como fue con nueſtros padres: no nós dexe y
no nos deſampáre. Para hazer inclinar nueſtro coraçon 58
à el: para andar en todas ſus carreras, y para guardar
ſus encomendanças, y ſus fueros, y ſus juizios, que
encomendò à nueſtros padres. Y ſean mis palabras eſ- 59
tas que me apiadé delante .A. cercanas à .A. nueſtro
Dios de dia y de noche: para hazer juizio de ſu ſiervo,
y juizio de ſu pueblo Iſraél, coſa de dia en ſu dia. Para 60
que conoſcan todos pueblos de la tierra, que .A. el
Dios: no mas. Y ſêa vueſtro coraçon perfeto con .A. 61
nueſtro Dios: para andar en ſus fueros, y para guardar ſus encomendanças, como el dia el eſte. Y el Rey, 62
y todo Iſraél con él: ſacrificantes ſacrificio, delante .A..
Y ſacrificó Selomo à ſacrificio de las pazes que ſacrificó à 63
.A., vacas veynte y dos mil, y ovejas ciento y veynte
mil: y eſtrenaron à caſa de .A., el Rey y todos hijos de
Iſraél. En el dia el eſſe ſantificò el Rey à medio del patio 64
que delante caſa de .A., por que hizo alli a la alçacion, y
el preſente. y à ſevos de las pazes: que ara del arambre
que delante .A. pequeña de ſoportar à la alçacion, y a el
preſente, y à ſevos de las pazes. Y hizo Selomo en la 65
hora la eſſa à la fieſta, y todo Iſraél con él, congregacion grande, de entrada de Hamát haſta arroyo de Egypto, delante .A. nueſtro Dios, ſiete dias, y ſiete
dias: catorze dias. En el dia el octavo embiò al pueb- 66
lo, y bendixeron al Rey: y anduvieron à ſus tiendas,
alegres y buenos de coraçon, ſobre todo el bien que HASTA
hizo .A. à David ſu ſiervo, y à Iſraél ſu pueblo. AQUI.

CAP. 9.

Y Fue como acabar Selomo de edificar à caſa 1 VI
de .A. y à caſa del Rey: y à todo deſſeo de
Selomo que envoluntò por hazer. Y apa- 2
reciòſe .A. à Selomo ſegunda vez: como havia aparecido à él en Guibon. Y dixo .A. 3
à él; oì à tu oracion, y à tu rogativa, que
rogaſte delante mi, ſantifique à la caſa la eſta que

edi-

edificaſte para poner mi nombre alli, haſta ſiempre: y
4 ſerán mis ojos y mi coraçon alli todos los dias. Y tu ſi
anduvieres delante mi, como anduvo David tu padre
con perfeccion de coraçon, y con derechedad, para ha-
zer como todo lo que te encomendé: mis fueros y mis
5 juizios guardares. Y afirmaré à ſilla de tu reyno ſobre
Iſraél para ſiempre: como hablé à David tu padre por
dezír, no ſerá tajado de ti varon, de ſobre ſilla de Iſraél.
6 Si tornando tornardes vós y vueſtros hijos de empues
mi, y no guardades mis mandamientos, mis fueros,
que di delante vós: y anduvierdes y ſirvierdes dioſes
7 otros, y vos encorvardes à ellos. Y tajaré à Iſraél de ſobre
faces de la tierra que di à ellos, y à la caſa que ſantifiqué
à mi nombre embiaré de ſobre mis faces: y ſerá Iſraél
8 por exemplo y por eſcarnio en todos los pueblos. Y la
caſa la eſta que es alta, todo paſſán por ella ſe eſpantará
y ſilvará: y dirán, por que hizo .A. aſſi à la tierra la eſ-
9 ta, y à la caſa la eſta?. Y dirán, por que dexoran à .A.
ſu Dios que ſacò à ſus padres de tierra de Egypto, y tra-
varon en dioſes otros, y encorvaronſe à ellos, y ſirvie-
ronlos: por tanto truxo .A. ſobre ellos à todo el mal el
10 eſte. Y fue de cabo de veynte años que edificò Selomo,
11 à dos las caſas: à caſa de .A., y à caſa del Rey. Hirám
Rey de Zor ſuſtentó à Selomo con maderos de cedros,
y con maderos de boxes, y con oro à toda ſu voluntad:
entonces diò el Rey Selomo à Hirám veynte ciudades
12 en tierra de la Galilêa. Y ſalió Hirám de Zor para ver à
las ciudades que diò à él Selomo: y no plugieron en ſus
13 ojos. Y dixo, que las ciudades las eſtas que diſte à mi
mi hermano?: y llamò à ellas tierra Cabul (arenoſa) haſ-
VII 14 ta el dia el eſte. * Y embiò Hirám al Rey ciento y veynte
15 quintales de oro. Y eſta la ſuma del tributo que hizo
ſubir el Rey Selomo para edificar à caſa de .A., y à ſu
caſa, y al Milò, y à muro de Jeruſalaim: y à Hazor, y
16 à Megidò, y à Guèzer. Parhò Rey de Egypto ſubiò y
prendiò à Guèzer, y ardiola en fuego, y al Kenaanèo el
eſtan en la ciudad matò: y diola dote à ſu hija muger de
17 Selomo. Y edificò Selomo à Guèzer; y à Bet-Horón el
18 baxo. Y à Baalat y à Tadmór en el deſierto en la tierra.
19 Y à todas ciudades de los theſoros que fueron à Selomo,
y à ciudades de la quatregua y à ciudades de los cavalle-
ros: y à deſſeo de Selomo que deſſeò para edificar en
Jeruſalaim, y en el Lebanòn; y en toda tierra de ſu do-
20 miño. Todo el pueblo el remanecido del Emorèo, el
Hitèo, el Perizèo, el Hivèo, y el Jebuſéo, que no de
21 hijos de Iſraél ellos. Sus hijos que havian remanecido
empues ellos en la tierra, que no pudieron hijos de Iſraél
para deſtruirlos: y hizolos ſubir Selomo en tributo ſer-
22 vil haſta el dia el eſte. Y de hijos de Iſraél no diò Selomo
ſiervo: por que ellos varones de la pelêa, y ſus ſier-
vos, y ſus ſeñores, y ſus capitanes, y mayorales de
23 ſu carroça, y ſus cavalleros. Eſtos ſenores de los
preſidentes que ſobre la obra de Selomo, quinientos
y cincuenta: los podeſtantes en el pueblo, los ha-
24 zientes en la obra. Mas hija de Parhò ſubiò de ciu-
dad de David; à ſu caſa, que edificó à ella: entonces
25 edificó al Milò. Y alçava Selomo tres vezes en el
año alçaciones y paces, ſobre la ara que edificó à
.A., y ſahumava ſobre la que delante .A.: y cum-
26 pliò a la caſa. Y nave hizo el Rey Selomo en Ezión-
Gueber que cerca Elot, ſobre orilla de mar Suph en
27 tierra de Edom. Y embió Hirám con la nave à ſus
ſiervos varones de naves, ſabientes del mar: con ſier-
28 vos de Selomo. Y vinieron à Ophir y tomaron de
alli oro quatrocientos y veynte quintales: y truxeron
al Rey Selomo.

CAP. 10.

P.19. 1 Y Reyna de Sebá oyèn à fama de Selomo
en nombre de .A.; y vino para provar-
2 lo con preguntas. Y vino à Jeruſalaim
con fonſado grave mucho, camellos cargados
de eſpecias, y oro mucho mucho, y piedra pre-
cioſa: y vino à Selomo, y hablò à él a todo lo que
3 era en ſu coraçon. Y denunciò à ella Selomo à to-
das ſus palabras: no fue palabra, encubierta del Rey
que

בָּנִתָה לָשׂוּם שְׁמִי־שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־
4 הַיָּמִים׃ וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ
בְּתָם־לֵבָב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקַּי
ה וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמֹר׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־
יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־
6 יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ אִם־שׁוֹב תְּשֻׁבוּן
אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר
נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
7 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי
לִשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה
8 בְּכָל־הָעַמִּים׃ וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֶלְיוֹן כָּל־עֹבֵר עָלָיו
יִשֹּׁם וְשָׁרָק וְאָמְרוּ עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת
9 וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֻ לָהֶם וַיַּעַבְדוּם עַל־כֵּן הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם וישתחוו ק'
י אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃ וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים
שָׁנָה אֲשֶׁר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית יְהוָה
11 וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ חִירָם מֶלֶךְ צֹר נִשָּׂא אֶת־שְׁלֹמֹה
בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב לְכָל־חֶפְצוֹ אָז יִתֵּן
12 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל׃ וַיֵּצֵא
חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא
13 יָשְׁרוּ בְּעֵינָיו׃ וַיֹּאמֶר מָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי
אָחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
14 * וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב׃ ליום ז
טו וְזֶה דְבַר־הַמַּס אֲשֶׁר־הֶעֱלָה׀ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־
בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֵת חוֹמַת יְרוּשָׁלִָם
16 וְאֶת־חָצֹר וְאֶת־מְגִדּוֹ וְאֶת־גָּזֶר׃ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת־גֶּזֶר וַיִּשְׂרְפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
17 בָּעִיר הָרָג וַיִּתְּנָהּ שִׁלֻּחִים לְבִתּוֹ אֵשֶׁת שְׁלֹמֹה׃ וַיִּבֶן
18 שְׁלֹמֹה אֶת־גֶּזֶר וְאֶת־בֵּית חֹרֹן תַּחְתּוֹן׃ וְאֶת־בַּעֲלָת תדמר קרי
19 וְאֶת־תַּמֹר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ׃ וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת
אֲשֶׁר הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְאֵת עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים
וְאֵת׀ חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלִַם וּבַלְּבָנוֹן
כ וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר מִן־הָאֱמֹרִי
הַחִתִּי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
21 הֵמָּה׃ בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־
יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחֲרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס־עֹבֵד
22 עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עָבֶד כִּי־
הֵם אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְשָׁלִשָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ
23 וּפָרָשָׁיו׃ אֵלֶּה׀ שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר עַל־
הַמְּלָאכָה לִשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת הָרֹדִים בָּעָם
24 הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ אַךְ בַּת־פַּרְעֹה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִד אֶל־
כה בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ אָז בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא׃ וְהֶעֱלָה
שְׁלֹמֹה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֹלוֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהַקְטֵיר אִתּוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁלַּם
26 אֶת־הַבָּיִת׃ וָאֳנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶצְיוֹן־גֶּבֶר אֲשֶׁר
27 אֶת־אֵלוֹת עַל־שְׂפַת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וַיִּשְׁלַח חִירָם
בָּאֳנִי אֶת־עֲבָדָיו אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי הַיָּם עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה׃
28 וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים לפ' יט
א כִּכָּר וַיָּבִאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וּמַלְכַּת־שְׁבָא
שֹׁמַעַת אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנַסֹּתוֹ
2 בְּחִידוֹת׃ וַתָּבֹא יְרוּשָׁלְַמָה בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד גְּמַלִּים נֹשְׂאִים
בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב־מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה
3 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבָהּ׃ וַיַּגֶּד־לָהּ
שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן־הַמֶּלֶךְ
אשר

אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את כל חכמת 4
שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו 5
ומעמד משרתיו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה
בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: ותאמר אל המלך 6
אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל
חכמתך: ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי 7
ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה
וטוב אל השמועה אשר שמעתי: אשרי אנשיך אשרי 8
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את
חכמתך: יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך 9
על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם
וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה 10
ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא
למלך שלמה: וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר 11
הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה:
ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה 12
ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי
אלמגים ולא נראה עד היום הזה: והמלך שלמה נתן 13
למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר
נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה: ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה 14
בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: לבד 15
מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב
ופחות הארץ: ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב 16
שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: ושלש 17
מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על
המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: ויעש 18
המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: שש מעלות 19
לכסה וראש עגול לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל
מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ושנים 20
עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות: וכל כלי משקה המלך שלמה 21
זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא
נחשב בימי שלמה למאומה: כי אני תרשיש למלך בים 22
עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש
נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: ויגדל המלך 23
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: וכל הארץ 24
מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
אלהים בלבו: והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף 25
וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה: ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו 26
אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים
וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויתן המלך 27
את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה לרב: ומוצא הסוסים אשר 28
לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה
במחיר: ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות 29
כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו: והמלך שלמה אהב יא 1
נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות
אדמית צדנית חתית: מן הגוים אשר אמר יהוה אל 2
בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו
את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה:
ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות 3
ויטו נשיו את לבו: ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את 4
לבבו

que no denunciaſſe à ella. Y viò Reyna de Sebá à toda 4
ſabiduria de Selomo: y la caſa que edificò. Y comida 5
de ſu meſa y aſſiento de ſus ſiervos, y eſtancia de ſus mi-
niſtros, y ſus veſtidos y ſus eſcancianos, y ſu grada
(por el) qual ſubia à caſa de .A.: y no fue en ella mas eſ-
pirito. Y dixo al Rey, verdad fue la palabra que oì en 6
mi tierra: ſobre tus palabras, y ſobre tu ſabiduria. Y 7
no creìa à las palabras haſta que vine y vieron mis ojos,
y he no fue denunciado à mi la mitad: añadiſte ſabidu-
ria y bien ſobre la fama que oì. Bien aventurados tus 8
varones bien aventurados tus ſiervos eſtos: los
eſtantes delante ti continuo, los oyentes à tu
ſabiduria. Sêa .A. tu Dios bendito, que envo- 9
luntó en ti para darte ſobre ſilla de Iſraél: por amar .A.
à Iſraél para ſiempre, y puſote por Rey para hazer juizio
y juſtedad. Y diò al Rey ciento y veynte quintales de 10
oro, y eſpecias mucho muchas, y piedra precioſa: no
vino como la eſpecia la eſſa mas à muchedumbre, que
diò reyna de Sebá al Rey Selomo. Y tambien nave de 11
Hirám, que cargava oro de Ophir: truxo de Ophir,
maderos de corales mucho, y piedra precioſa. Y hizo 12
el Rey de maderos de los corales paſas para caſa de .A.
y para caſa del Rey; y harpas, y gaytas para los canto-
res: no vino aſſi maderos de coral, y no fue viſto; haſta
el dia el eſte. Y el Rey Selomo diò à Reyna de Sebá à to- 13
da ſu voluntad, que demandò; de fuera que diò à ella
como poder del Rey Selomo: y bolvioſe y anduvo à ſu
tierra, ella y ſus ſiervos. Y fue peſo del oro que vino à 14
Selomo en año uno: ſeys cientos y ſeſenta y ſeys quin-
tales de oro. De fuera de varones los mercaderes, y de 15
negociacion de los eſpecieros: y todos Reyes de Ara-
bia y Condes de la tierra. Y hizo el Rey Selomo dozi- 16
entos pavezes de oro fino: ſeys cientos (ducados) de
oro ſubia ſobre el pavez el uno. Y trecientos eſcudos de 17
oro tirado, trezientos (ducados) de oro ſubia ſobre el
eſcudo el uno: y diolos el Rey en caſa de boſque del Le-
banón. Y hizo el Rey ſilla, de marfil grande: y cubrio- 18
la de oro puriſſimo. Seys gradas para la ſilla, y cabeça 19
redonda à la ſilla de ſu eſpalda; y manos de aqui, y de
aqui, ſobre lugar del aſſiento: y dos leones eſtantes cer-
ca las manos. Y doze leones eſtantes alli ſobre ſeys las 20
gradas, de aqui y de aqui: no fue hecho aſſi à todos los
reynos. Y todos vaſos de copa del Rey Selomo de oro; 21
y todos vaſos de caſa de boſque del Lebanón de oro fi-
no: no plata, no era eſtimada en dias de Selomo para
nada. Que nave de Tarſis al Rey en la mar con nave de 22
Hirám: una vez por tres años venia nave de Tarſis car-
gán oro y plata, marfiles y ximias, y pavones. Y en- 23
grandecioſe el Rey Selomo, mas que todos Reyes de la
tierra: de riqueza y ſabiduria. Y toda la tierra buſcantes 24
à faces de Selomo: para oìr à ſu ſabiduria, que diò Dios
en ſu coraçon. Y ellos trayentes cada uno ſu preſente, 25
vaſos de plata, y vaſos de oro, y paños, y arma, y eſ-
pecias, cavallos y mulos: coſa de año en año. Y ajun- 26
to Selomo quatreguas y cavalleros, y fue à él mil y
quatrocientas carroças; y doze mil cavalleros: y hizo-
los guiar en ciudades de la quatregua, y con el Rey en
Jeruſalaim. Y diò el Rey à la plata en Jeruſalaim como 27
piedras: y à los cedros diò como higos ſoſos que en la
baxura en muchedumbre. Y ſalida de los cavallos que à 28
Selomo de Egypto: y la congregacion, mercaderes del
Rey tomávan el lino por precio. Y ſubia y ſalia quatre- 29
gua de Egypto, por ſeys cientas (monedas) de plata, y
cavallo por ciento y cincuenta: y aſſi à todos Reyes de
los Hitèos, y a Reyes de Arám, por ſus manos ſacavan.

CAP. 11.

Y El Rey Selomo amó mugeres eſtrañas muchas, y à 1 II
hija de Parhò: Moabìtas, Amonìtas, Adomìtas,
Sidonìtas, Hitèas. De las gentes que dixo .A. à 2
hijos de Iſraél no vengays en ellas, y ellas no vengan en
vós, (QUE) cierto harán acoſtar à vueſtro coraçon em-
pues ſus dioſes: con ellas ſe juntò Selomo para amar. Y 3
fue à él mugeres Reynas, ſiete cientas, y mancebas trezi-
entas: y hizieron acoſtar ſus mugeres à ſu coraçon. Y fue 4
à tiempo de vejez de Selomo, ſus mugeres enclinaron à
ſu

ſu coracon empues dioſes otros: y no fue ſu coraçon
perfecto con .A. ſu Dios, como coraçon de David ſu
5 padre. Y anduvo Selomo empues Aſtaròt Dios de
Zidonìm: y empues Milcóm abominacion de Amo-
6 ním. Y hizo Selomo el mal en ojos de .A.: y no
7 cumplió empues .A. como David ſu padre. Enton-
ces edificó Selomo altar à Kemós, abominacion de
Moab, en el monte que ſobre faces de Jeruſalaim: y
8 à Mólegh, abominacion de hijos de Amòn. Y aſſi hi-
zo à todas ſus mugeres las eſtrañas: ſaumantes y ſa-
9 crificantes à ſus dioſes. Y enſañoſe .A. en Selomo:
por que ſe inclinò ſu coraçon de con .A. Dios de Iſ-
10 raél el apareſcido à él dos vezes. Y encomendò à él
ſobre la palabra la eſta, por no andar empues dioſes
11 otros: y no guardò à lo que encomendò .A.. Y di-
xo .A. à Selomo, por que fue eſto contigo; y no
guardaſte mi firmamento, y mis fueros, que enco
mendé ſobre ti: rompiendo romperé a el reyno de ſob-
12 re ti, y darloè à tu ſiervo. Mas en tus dias no lo harè
por David tu padre: de mano de tu hijo lo romperé.
13 Salvo à todo el reyno no romperè; tribo uno darè à
tu hijo: por David mi ſiervo, y por Jeruſalaim que
14 eſcogi. Y levanto .A. atorcedor à Selomo a Adad el
15 Adomèo: de ſimiente del Rey, él en Edom. Y fue
en ſiendo David en Edom en ſubir Joab mayoral del
fonſado para enterrar à los matados: y hiriò todo
16 macho en Edom. Que ſeys meſes eſtuvo alli Joab,
y todo Iſraél: haſta que tajò todo macho en Edom.
17 Y huyó Adad, él, y varones Adomìtas de ſiervos
de ſu padre con él, para venir (à) Egypto: y Adad
18 moço pequeño. Y levantaronſe de Midian y vinieron
(à) Parán: y tomaron varones con ellos de Parán, y
vinieron (à) Egypto à Parhò Rey de Egypto, y diò à
él caſa, y mantenimiento dixo (daria) à él, y tierra
19 dió à él. Y hallò Adad gracia en ojos de Parhò mu-
cho: y diò à él muger, à hermana de ſu muger;
20 hermana de Tahpenés la Reyna. Y pariò à él her-
mana de Tahpenés à Guenubat ſu hijo, y deſtetolo
Tahpenés dentro de caſa de Parhó: y fue Guenubat
21 en caſa de Parhò entre hijos de Parhò. Y Adad oyò
en Egypto que yaziò David con ſus padres; y que
muriò Joab mayoral del fonſado: y dixo Adad à
22 Parhò embiame y andaré à mi tierra. Y dixo à él
Parhò, por que?: que te falta comigo y he tu buſ-
cán para andar à tu tierra?: y dixo, no, mas embian-
23 do me embiarás. Y levantò Dios à él atorcedor, à
Rezón hijo de Elyada: que huyò de con Adad-ézer
24 Rey de Zobá ſu ſeñor. Y apañò contra él varones y
fue mayoral de fonſado en matando David à ellos:
y anduvieron (à) Damaſco, y eſtuvieron en ella; y rey-
25 náron en Damaſco. Y fue atorcedor à Iſraél todos
dias de Selomo; y ſobre el mal que (hizo) Adad: y
26 abominò en Iſraél y reynò ſobre Arám. Y Jerobam
hijo de Nebat Ephratèo del Zeredá, y nombre de ſu
madre Zeruá muger viuda, ſiervo de Selomo: y al-
III 27 çó mano contra el Rey. * Y eſta la cauſa que alçó
mano contra el Rey: Selomo edificó al Milò, cerrò
28 à portillo de ciudad de David ſu padre. Y el varon
Jarobam valiente de fonſado: y vió Selomo al moço
que hazedor de obra él, y encomendò à él à toda
29 carga de caſa de Joſeph. Y fue en la hora la eſſa, y
Jarobam ſalió de Jeruſalaim: y halló à él Ahiá él Si-
lonèo el Propheta en la carrera, y él ſe cubria con
paño nuevo, y ambos ellos à ſus ſolas en el campo.
30 Y travò Ahiá por el paño el nuevo que ſobre él: y
31 raſgolo por doze raſgaduras. Y dixo à Jarobam, to-
ma à ti diez raſgaduras: que aſſi dixo .A., Dios de
de Iſraél, he yo raſgan al reyno de mano de Selomo,
32 y darè à ti à diez los tribos. Y el tribo el uno ſerá
à él: por mi ſiervo David, y por Jeruſalaim la ciu-
dad que eſcogi en ella, de todos tribos de Iſraél.
33 Por que me dexaron y encorvaronſe à Aſtarot, dios
de Sidonim, à Kemós dios de Moab, y à Milcóm
dios de hijos de Amón: y no anduvieron en mis
carreras para hazer lo derecho en mis ojos, y mis
fueros, y mis juizios, como David ſu padre.

לבבו אחרי אלהים אחרים ולא־היה לבבו שלם עם־
ה יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: וילך שלמה אחרי
6 עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: ויעש
שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
7 אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ
מואב בהר אשר על־פני ירושלם ולמלך שקץ בני
8 עמון: וכן עשה לכל־נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
9 לאלהיהן: ויתאנף יהוה בשלמה כי־נטה לבבו מעם
י יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: וצוה אליו
על־הדבר הזה לבלתי־לכת אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר־צוה יהוה:
11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה־זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את־
12 הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: אך־בימיך לא
13 אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה: רק את־
כל־הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען
14 דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ויקם
יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא
טו באדום: ויהי בהיות דוד את־אדום בעלות יואב שר
16 הצבא לקבר את־החללים ויך כל־זכר באדום: כי
ששת חדשים ישב־שם יואב וכל־ישראל עד־הכרית
17 כל־זכר באדום: ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים
18 מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: ויקמו
ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו
מצרים אל־פרעה מלך־מצרים ויתן־לו בית ולחם אמר
19 לו וארץ נתן לו: וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן
לו אשה את־אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה:
כ ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו
תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
21 בני פרעה: והדד שמע במצרים כי־שכב דוד עם־
אבתיו וכי־מת יואב שר־הצבא ויאמר הדד אל־פרעה
22 שלחני ואלך אל־ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה־אתה
חסר עמי והנך מבקש ללכת אל־ארצך ויאמר׀ לא כי
23 שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את־רזון בן־
אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך־צובה אדניו:
24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג דוד אתם וילכו
כה דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל
כל־ימי שלמה ואת־הרעה אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על־ארם:
26 וירבעם בן־נבט אפרתי מן־הצרדה ושם אמו צרועה
ליום ג 27 אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: * וזה הדבר
אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר
28 את־פרץ עיר דוד אביו: והאיש ירבעם גבור חיל
וירא שלמה את־הנער כי־עשה מלאכה הוא ויפקד
29 אתו לכל־סבל בית יוסף: ויהי בעת
ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני
הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם
ל לבדם בשדה: ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר
31 עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
32 השבטים: והשבט האחד יהיה־לו למען׀ עבדי דוד
ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
33 ישראל: יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין
לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני־עמון ולא־הלכו
בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו:

ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי ׀ נשיא אשתנו כל 34
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר
מצותי וחקתי: ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לה
לך את עשרת השבטים: ולבנו אתן שבט־אחד למען 36
היות־ניר לדויד־עבדי כל־הימים ׀ לפני בירושלם העיר
אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ואתך אקח ומלכת 37
בכל אשר־תאוה נפשך והיית מלך על־ישראל: והיה 38
אם־תשמע את־כל־אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית־נאמן כאשר בניתי
לדוד ונתתי לך את־ישראל: ואענה את־זרע דוד למען 39
זאת אך לא כל־הימים: ויבקש שלמה מ
להמית את־ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל־
שישק מלך־מצרים ויהי במצרים עד־מות שלמה:
ויתר דברי שלמה וכל־אשר עשה וחכמתו הלוא־הם 41
כתבים על־ספר דברי שלמה: והימים אשר מלך 42
שלמה בירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה:
וישכב שלמה עם־אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך 43
רחבעם בנו תחתיו: * וילך רחבעם א יב
שכם כי שכם בא כל־ישראל להמליך אתו: ליוסף
ויהי כשמע ׀ ירבעם בן־נבט והוא עודנו 2
במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב
ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו־לו ויבאו ירבעם 3 ויבאו קרי
וכל־קהל ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר:
אביך הקשה את־עלנו ואתה עתה הקל מעבדת 4
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך:
ויאמר אליהם לכו־עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו ה
העם: ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו 6
עמדים את־פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את־העם־הזה דבר: וידבר אליו 7
לאמר אם־היום תהיה־עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם וידברו קרי
ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל־
הימים: ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את־ 8
הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו: ויאמר 9
אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם הזה
אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך
עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה ׳
תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד
את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני
עבה ממתני אבי: ועתה אבי העמיס עליכם על כבד יא
ואני אסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני
איסר אתכם בעקרבים: ויבו ירבעם וכל־העם אל־ 12 ויבוא ק
רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
אלי ביום השלישי: ויען המלך את־העם קשה ויעזב 13
את־עצת הזקנים אשר יעצהו: וידבר אליהם כעצת 14
הילדים לאמר אבי הכביד את־עלכם ואני אסיף על־
עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם
בעקרבים: ולא־שמע המלך אל־העם כי־היתה סבה טו
מעם יהוה למען הקים את־דברו אשר דבר יהוה ביד
אחיה השילני אל־ירבעם בן־נבט: וירא כל־ישראל 16
כי לא־שמע המלך אלהם וישבו העם את־המלך
דבר ׀ לאמר מה־לנו חלק בדוד ולא־נחלה בבן־ישי
לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל
לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך 17
עליהם רחבעם:
וישלח המלך רחבעם את־אדרם אשר על־המס 18

וירגמו

Y no tomaré à todo el reyno de ſu mano: que mayo- 34
ral lo pondré todos dias de ſus vidas, por David mi
ſiervo, que eſcogi à él; por que guardó mis encomen-
danças, y mis fueros. Y tomaré el reyno de mano de 35
ſu hijo: y darloé à ti, a diez los tribos. Y à ſu hijo da- 36
ré tribo uno: para ſer reyno à David mi ſiervo to-
dos los dias delante mi en Jeruſalaim; la ciudad, que
eſcogi à mi para poner mi nombre alli. Y à ti tomaré 37
ré y reynarás en todo lo que deſſeáre tu alma: y ſerás
Rey ſobre Iſraél. Y ſerá ſi oyeres à todo lo que te en- 38
comendáre, y anduvieres en mis carreras, y hizieres
lo derecho en mis ojos, para guardar mis fueros, y
mis encomendanças, como hizo David mi ſiervo: y
ſerè contigo y edificarè à ti caſa firme como edifiquè
à David, y darè à ti a Iſraél. Y aſſigirè à ſimiente de 39
David por eſto: mas no todos los dias. Y buſcó Se- 40
lomo para matar à Jarobam, y levantoſe Jarobam y
huyó à Egypto à Siſak Rey de Egypto; y fue en E-
gypto haſta morir Selomo. Y reſto de coſas de Selo- 41
mo, y todo lo que hizo, y ſu ſabiduria: decierto el-
las eſcritas ſobre libro de palabras de Selomo. Y los 42
dias que reynò Selomo en Jeruſalaim, ſobre todo Iſ-
raél, quarenta años. Y yazió Selomo con ſus pad- 43
res, y fue enterrado en ciudad de David ſu padre: y
reynò Rehabam ſu hijo en ſu lugar.

C A P. 12.

Y Anduvo Rehabam (á) Sechem: que (á) Sechem 1 IV
vino todo Iſraél para reynar à él. Y fue como oìr 2
Jarobam hijo de Nebat y él aun él en Egypto,
que huyó delante Selomo el Rey: y eſtuvo Jarobam
en Egypto. Y embiaron y llamaron à él, y vino 3
Jarobam y toda congrega de Iſraél: y hablaron à Re-
habam por dezir. Tu padre endureſció à nueſtro yu- 4
go: y tu ahora alivia de ſervicio de tu padre el duro,
y de ſu yugo el grave, que dió ſobre nós, y ſervir-
teèmos. Y dixo à ellos, andad aun tres dias y tornad 5
à mi: y anduvieronſe el pueblo. Y aconſejoſe el Rey 6
Rehabam con los viejos, que eran eſtantes delante
Selomo ſu padre, en ſu ſer vivo, por dezir: como
vós aconſejantes para tornar al pueblo el eſte reſpueſ-
ta? Y hablaron à él por dezir, ſi oy fueres ſiervo al 7
pueblo el eſte, y les ſirvieres, y les reſpondieres, y
hablares à ellos palabras buenas: y ſerán à ti ſiervos
todos los dias. Y dexó a conſejo de los viejos que le 8
aconſejaron: y aconſejoſe con los moços que ſe cria-
ron con él, que eſtavan delante dél. Y dixo à ellos 9
que vós aconſejantes? y tornaremos reſpueſta al pu-
eblo el eſte: que hablaron à mi por dezir, alivia del
yugo que dió tu padre ſobre nós. Y hablaron à él 10
los moços que ſe criaron con él por dezir, aſſi dirás
al pueblo el eſte que hablaron à ti por dezir, tu pad-
re engraveſciò à nueſtro yugo, y tu alivia de ſobre
nós: aſſi hablarás à ellos, mi menor (dedo) grueſſo
mas que lomos de mi padre. Y ahora mi padre car- 11
gò ſobre vós yugo grave, y yo añadirè ſobre vueſtro
yugo: mi padre caſtigò à vós con varas, y yo caſti-
garè à vós con eſpinos. Y vino Jarobam y todo el 12
pueblo à Rehabam en el dia el tercero: como hablò
el Rey por dezir, tornad à mi en el dia el tercero. Y 13
reſpondiò el Rey al pueblo dureza: y dexó à conſe-
jo de los viejos que le aconſejaron. Y hablò à ellos 14
como conſejo de los moços por dezir; mi padre en-
graveſciò à vueſtro yugo y yo añadirè ſobre vueſtro
yugo: mi padre caſtigò à vós con varas, y yo caſ-
tigarè à vós con eſpinos. Y no oyò el Rey al pueb- 15
lo: que fue cauſa de con .A. para afirmar à ſu palab-
ra que hablò .A. por mano de Ahiá el Silonita, à
Jarobam hijo de Nebat. Y vido todo Iſraél que no 16
oyò el Rey à ellos, y tornaron el pueblo al Rey reſ-
pueſta por dezir, que à nós parte en David? y no
heredad en hijo de Iſay, à tus tiendas Iſraél, ahora
ve tu caſa David: y anduvo Iſraél à ſus tiendas.
Y hijos de Iſraél los eſtantes en ciudades de Jeu- 17
dá: y reynò ſobre ellos Rehabam. Y embiò el 18
Rey Rehabam à Adoram, que ſobre el tributo,

Y

y apedreáron todo Iſraél à él, (con) piedra y muriò:
y el Rey Rehabam ſe enforteciò para ſubir en la car-
19 roça para huir à Jeruſalaim. Y rebellaron Iſraél en
20 caſa de David, haſta el dia el eſte. Y fue como oìr
todo Iſraél que tornò Jarobam, y embiaron y lla-
maron à él à la compaña; y reynaron à él ſobre todo
Iſraél: no fue tras caſa de David ſalvo tribo de Jeu-
21 dá à ſus ſolas. Y vino Rehabam à Jeruſalaim, y
congregò à toda caſa de Jeudá, y à tribo de Binya-
min ciento y ochenta mil mancebos, hazientes peleâ:
para pelear con caſa de Iſraél para reſtituir al reyno à
22 Rehabam hijo de Selomo. Y fue palabra del Dios, à
23 Semaya varon del Dios, por dezir. Dize à Rehabam
hijo de Solomo Rey de Jeudá, y à toda caſa de Jeu-
24 dá y Binyamin: y reſto del pueblo por dezir. Aſſi
dixo .A. no ſubays y no peleèys con vueſtros herma-
nos hijos de Iſraél, tornad cada uno à ſu caſa, que
de comigo fue la coſa la eſta: y oyeron à palabra de
25 .A. y tornaron para andar como palabra de .A.. Y
edificò Jarobam à Sechem en monte de Ephráim, y
26 eſtuvo en ella: y ſaliò de alli y edificó à Penuél. Y
dixo Jarobam en ſu coraçon: ahora tornará el reyno
27 à caſa de David. Si ſubiere el pueblo el eſte para ha-
zer ſacrificios en caſa de .A. en Jeruſalaim, y torna-
rá coraçon del pueblo el eſte à ſu ſeñor à Rehabam
Rey de Jeudá: y matarmeán y tornarán à Rehabam
28 Rey de Jeudá. Y fue aconſejado el Rey y hizo dos
bezerros de oro: y dixo à ellos, baſta à vós de ſubir
à Jeruſalaim; he tus dioſes Iſraél, que te hizieron
29 ſubir de tierra de Egypto. Y puſo al uno en Bet-
30 El: y al uno diò en Dan. Y fue la coſa la eſta por
pecado: y anduvieron el pueblo delante el uno haſta
31 Dan. Y hizo à caſa de altares: y hizo ſacerdotes
32 parte del pueblo, que no eran de hijos de Levì. Y
hizo Jarobam fieſta en el mes el octavo en quinze dias
al mes, como la fieſta que en Jeudá, y alço ſobre la
ara, aſſi hizo en Bet-El, para ſacrificar à los bezer-
ros que hizo: y hizo eſtar en Bet-El à ſacerdotes de
33 los altares que hizo. Y alçò ſobre la ara que hizo
en Bet-El en quinze dias en el mes el octavo, en el
mes que inventó de ſu coraçon: y hizo fieſta à hijos
de Iſraél, y ſubió ſobre la ara para ſahumar.

CAP. 13.

V 1 Y He varon de Dios viniên de Jeudá por palabra
de .A. à Bet-El: y Jarobam eſtán ſobre la ara
2 para ſahumar. Y clamò ſobre la ara por palabra
de .A. y dixo; ara ara: aſſi dixo .A.: he hijo ſerá
nacido à caſa de David Joſiyáu ſu nombre, y ſacri-
ficará ſobre ti à ſacerdotes de los altares los ſahuman-
tes ſobre ti, y hueſſos de hombre arderán ſobre ti.
3 Y diò en el dia el eſſe ſeñal por dezir, eſta la ſeñal
que hablò .A.: he la ara ſerá rompida, y ſerá derra-
4 mada la ceniza que ſobre ella. Y fue como oìr el
Rey à palabra de varon del Dios que clamò ſobre la
ara en Bet-El, y tendió Jarobam a ſu mano de ſobre
la ara por dezir, prendedlo: y ſecoſe ſu mano, que
5 tendiò ſobre él, y no pudo para tornarla à él. Y la ara
fue rompida y fue derramada la ceniza de la ara: como
la ſeñal que diò varon del Dios por palabra de .A..
6 Y reſpondió el Rey y dixo à varon del Dios,
ruega ahora à faces de .A. tu Dios, y ora por
mi, y torne mi mano à mi: y rogó varon del
Dios à faces de .A., y tornó mano del Rey à
7 él, y fue como en primero. Y hablò el Rey à
varon del Dios, ven comigo à caſa y yanta: y
8 daré à ti don. Y dixo varon del Dios al Rey, ſi
dieres à mi a mitad de tu caſa, no vendrè con-
tigo: y no comerè pan, y no beveré aguas;
9 en el lugar el eſte. Que aſſi encomendó à mi
(Angel) por palabra de .A. por dezir, no co-
mas pan y no bevas aguas: y no tornes por
10 la carrera que anduviſte. Y anduvo en car-
rera otra: y no tornò por la carrera que vi-
11 no por ella à Bet-El. Y Propheta uno viejo eſ-
tán en Bet-El; y vino ſu hijo y contó à él a toda

la

וַיִּרְגְּמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמֹת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
19 הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוּס יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּפְשְׁעוּ
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
כ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב יָרָבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ
אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
ויבא ק' 21 אַחֲרֵי בֵית־דָּוִד זוּלָתִי שֵׁבֶט־יְהוּדָה לְבַדּוֹ׃ וַיָּבֹאו
רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם וַיַּקְהֵל אֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־שֵׁבֶט
בִּנְיָמִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם
עִם־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה לִרְחַבְעָם בֶּן
22 שְׁלֹמֹה׃ וַיְהִי דְּבַר הָאֱלֹהִים אֶל־שְׁמַעְיָה
23 אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִין וְיֶתֶר הָעָם
24 לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּן עִם־
אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה
הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ לָלֶכֶת כִּדְבַר
כה יְהוָה׃ וַיִּבֶן יָרָבְעָם אֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם
26 וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל׃ וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם
27 בְּלִבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃ אִם־יַעֲלֶה ׀
הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם וְשָׁב לֵב
הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה וַהֲרָגֻנִי
28 וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃ וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי
עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלִַם הִנֵּה
29 אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיָּשֶׂם אֶת־
ל הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃ וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה
31 לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית
בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי׃
32 וַיַּעַשׂ יָרָבְעָם ׀ חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר יוֹם ׀
לַחֹדֶשׁ כֶּחָג ׀ אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֵּן עָשָׂה
בְּבֵית־אֵל לְזַבֵּחַ לָעֲגָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהֶעֱמִיד בְּבֵית אֵל
33 אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ ׀ אֲשֶׁר־
עָשָׂה בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
מלבו קרי ליום ה בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּדָא מִלִּבד וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל
יג א עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ * וְהִנֵּה ׀ אִישׁ אֱלֹהִים
בָּא מִיהוּדָה בִּדְבַר יְהוָה אֶל־בֵּית־אֵל וְיָרָבְעָם עֹמֵד עַל־
2 הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ וַיִּקְרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בִּדְבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר
מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה־בֵן נוֹלָד לְבֵית־דָּוִד
יֹאשִׁיָּהוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עָלֶיךָ אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת הַמַּקְטִרִים
3 עָלֶיךָ וְעַצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ׃ וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֵת
לֵאמֹר זֶה הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע
4 וְנִשְׁפַּךְ הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר־עָלָיו׃ וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר
אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית־אֵל וַיִּשְׁלַח
יָרָבְעָם אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר ׀ תִּפְשֻׂהוּ וַתִּיבַשׁ
ה יָדוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יָכֹל לַהֲשִׁיבָהּ אֵלָיו׃ וְהַמִּזְבֵּחַ
נִקְרָע וַיִּשָּׁפֵךְ הַדֶּשֶׁן מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמּוֹפֵת אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ
6 הָאֱלֹהִים בִּדְבַר יְהוָה׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־אִישׁ
הָאֱלֹהִים חַל־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי
וְתָשֹׁב יָדִי אֵלָי וַיְחַל אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַתָּשָׁב
7 יַד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל־
אִישׁ הָאֱלֹהִים בֹּאָה־אִתִּי הַבַּיְתָה וּסְעָדָה וְאֶתְּנָה לְךָ
8 מַתָּת׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־
לִי אֶת־חֲצִי בֵיתֶךָ לֹא אָבֹא עִמָּךְ וְלֹא־אֹכַל לֶחֶם וְלֹא
9 אֶשְׁתֶּה־מַּיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי־כֵן ׀ צִוָּה אֹתִי בִּדְבַר יְהוָה
לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה־מָּיִם וְלֹא תָשׁוּב
י בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתָּ׃ וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב בַּדֶּרֶךְ
11 אֲשֶׁר בָּא בָהּ אֶל־בֵּית־אֵל׃ וְנָבִיא אֶחָד
זָקֵן יֹשֵׁב בְּבֵית־אֵל וַיָּבוֹא בְנוֹ וַיְסַפֶּר־לוֹ אֶת־כָּל־

המעשה

המעשה אשר־עשה איש־האלהים היום בבית־אל
את־הדברים אשר דבר אל־המלך ויספרום לאביהם:
12 וידבר אלהם אביהם אי־זה הדרך הלך ויראו בניו
את־הדרך אשר הלך איש האלהים אשר־בא
13 מיהודה: ויאמר אל־בניו חבשו־לי החמור ויחבשו־
14 לו החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש האלהים
וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש
טו האלהים אשר־באת מיהודה ויאמר אני: ויאמר
16 אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: ויאמר לא אוכל
לשוב אתך ולבוא אתך ולא־אכל לחם ולא־
17 אשתה אתך מים במקום הזה: כי־דבר אלי בדבר יהוה
לא־תאכל לחם ולא־תשתה שם מים לא־תשוב
18 ללכת בדרך אשר־הלכת בה: ויאמר לו גם־אני נביא
כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו
19 אתך אל־ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: וישב
כ אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ויהי הם ישבים אל־
השלחן ◦ ויהי דבר יהוה אל־הנביא אשר
21 השיבו: ויקרא אל־איש האלהים אשר־בא מיהודה
לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת
22 את־המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: ותשב ותאכל
לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל־תאכל
לחם ואל־תשת מים לא־תבוא נבלתך אל־קבר
23 אבתיך: ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש־
24 לו החמור לנביא אשר השיבו: וילך וימצאהו אריה
בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור
כה עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: והנה אנשים
עברים ויראו את־הנבלה משלכת בדרך ואת־האריה
עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
26 הזקן ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן־הדרך
ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את־פי יהוה
ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה
27 אשר דבר־לו: וידבר אל־בניו לאמר חבשו־לי את־
28 החמור ויחבשו: וילך וימצא את־נבלתו משלכת
בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא־אכל
29 האריה את־הנבלה ולא שבר את־החמור: וישא
הנביא את־נבלת איש־האלהים וינחהו אל־החמור
ל וישיבהו ויבא אל־עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: וינח
31 את־נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: ויהי אחרי
קברו אתו ויאמר אל־בניו לאמר במותי וקברתם אתי
בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו
32 את־עצמתי: כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה
על־המזבח אשר בבית־אל ועל כל־בתי הבמות אשר
33 בערי שמרון: אחר הדבר הזה לא־שב
ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני
34 במות החפץ ימלא את־ידו ויהי כהני במות: ויהי
בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד
ליה״ו מעל פני האדמה:

א יד בעת ההיא חלה אביה בן־ירבעם: ויאמר ירבעם
2 את קרי לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי־אתי אשת
ירבעם והלכת שלה הנה־שם אחיה הנביא הוא־דבר
3 עלי למלך על־העם הזה: ולקחת בידך עשרה לחם
ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה־יהיה
4 לנער: ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא
בית אחיה ואחיהו לא־יכל לראות כי קמו עיניו
ה משיבו: ויהוה אמר אל־אחיהו הנה אשת
ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל־בנה כי־חלה הוא

כוה

la obra que hizo varon del Dios aquel dia en Bet-El,
à las palabras que hablò al Rey, y recontáronlas à
ſu padre. Y hablò à ellos ſu padre, qual eſta la car- 12
rera (que) anduvo?: y moſtraron ſus hijos à la carre-
ra que anduvo varon del Dios, que vino de Jeudá.
Y dixo à ſus hijos; cinchad à mí el aſno: y cincha- 13
ron à èl el aſno, y montó ſobre él. Y anduvo em- 14
pues varon del Dios, y hallólo aſſentado debaxo del
olmo: y dixo à él, ſi tu varon de Dios que veniſte
de Jeudá? y dixo, yo. Y dixo à él, anda comigo à 15
la caſa: y come pan. Y dixo no podrè tornar conti- 16
go y para venir contigo: y no comeré pan y no be-
veré contigo aguas; en el lugar el eſte. Que palabra à 17
mi por palabra de .A.; no comas pan, y no bevas alli
aguas: no tornes para andar por la carrera que an-
duviſte por ella. Y dixo à él, tambien yo Propheta 18
como tu, y angel hablò à mi por palabra de .A. por
dezir, hazlo tornar contigo à tu caſa, y comerá pan,
y beverá aguas: mintió à él. Y tornoſe con él y co- 19
miò pan en ſu caſa, y bevió aguas. Y fue ellos eſ- 20
tantes ſobre la meſa: y fue palabra de .A. al Prophe-
ta que lo hizo tornar. Y llamò à varon del Dios que 21
vino de Jeudá por dezir; aſſi dixo .A.: pues que re-
bellaſte dicho de .A., y no guardaſte à la encomen-
dança que te encomendó .A. tu Dios. Y tornaſte y 22
comiſte pan, y beviſte aguas en el lugar que hablò à
ti, no comas pan y no bevas aguas: no entrará tu
calabrina à ſepultura de tus padres. Y fue empues ſu 23
comer pan, y empues ſu bever: y cincho à él el aſ-
no para el Propheta que lo hizo tornar. Y anduvo y 24
hallolo leon en la carrera, y matólo: y fue ſu cala-
brina echada en la carrera, y el aſno eſtán cerca ella,
y el leon eſtán cerca la calabrina. Y he varones paſ- 25
ſantes, y vieron à la calabrina echada en la carrera,
y al leon eſtan cerca la calabrina: y vinieron y hab-
laron en la ciudad, que el Propheta el viejo eſtan
en ella. Y oyò el Propheta el que lo hizo tornar de la 26
carrera, y dixo, varon del Dios él, que rebellò à
dicho de .A.· y diolo .A. al leon, y quebrantolo, y
matólo, como palabra de .A., que hablò à él. Y 27
hablò à ſus hijos por dezir, cinchad para mi al aſno:
y cincharon. Y anduvo y hallò à ſu calabrina echada 28
en la carrera, y aſno y el leon eſtantes cerca la calab-
rina: no comió el leon à la calabrina, y no queb-
rantó al aſno. Y alçó el Propheta à calabrina de varon 29
del Dios, y puſola ſobre el aſno y hizolo tornar: y
vino à ciudad del Propheta el viejo para endechar, y
para enterrarlo. Y puſo a ſu calabrina en ſu ſepultura: 30
y endecharon por él, ay mi hermano!. Y fue em- 31
pues ſu enterrar à él, y dixo à ſus hijos por dezir,
en mi morir y enterrareys à mi; en la ſepultura que va-
ron del Dios enterrado en ella: cerca ſus hueſſos po-
ned a mis hueſſos. Por que ſiendo ſerá la palabra que 32
clamó por palabra de .A. por la ara que en Bet-El: y
ſobre todas caſas de los altares que en ciudades de
Somerón. Empues la coſa la eſta no ſe tornò Jarobam 33
de ſu carrera la mala: y tornó y hizo parte del pueb-
lo ſacerdotes de altares; el que envoluntava eſtrena-
va à ſu mano, y era (de) ſacerdotes de altares. Y fue 34
la coſa la eſta por pecado de caſa de Jarobam: y para
tajar y para deſtruir de ſobre faces de la tierra.

C A P. 14.

EN la hora la eſſa; anfermó Abiá hijo de Jarobam. 1 VI
Y dixo Jarobam à ſu muger, levantate ahora y 2
disfraçarteás y no ſepan que tu muger de
Jarobam: y andarás à Siló, he alli Ahiá el Prophe-
ta, él hablò ſobre mi para Rey ſobre el pueb-
lo el eſte. Y tomarás en tu mano diez panes y 3
turrones, y botija de miel, y vendrás à él: él
denunciará à ti lo que ſerá al moço. Y hizo aſ- 4
ſi muger de Jarobam; y levántoſe y anduvo à
Silò, y vino (à) caſa de Ahiá: y Ahiáu no podia ver
que ſe eſcurecieron ſus ojos de ſu caneza. Y .A. dixo 5
à Ahiáu, he muger de Jerobam vinièn para requerir
palabra de contigo por ſu hijo que enfermán él,

como

como eſto y como eſto hablarás à ella: y ſerá como ſu
6 entrar, y ella deſconocienſe. Y fue como oìr Ahyáu à ſo-
nido de ſus piès entrán por la puerta; y dixo, entra mu-
ger de Jarobam: por que eſto tu deſconociente, y yo
7 embiado à ti (en embaxada) dura. Anda dize à Jarobam
aſſi dixo .A. Dios de Iſraél; pues que te alcé de entre el
8 pueblo: y dite Principe ſobre mi pueblo Iſraél. Y rompi
al reyno de caſa de David, y dilo à ti: y no fuiſte como
mi ſiervo David que guardò mis mandamientos, y que
anduvo empues mi con todo ſu coraçon, para hazer ſo-
9 lo el derecho en mis ojos. Y emaleciſte para hazer mas
que todos los que fueron ante ti: y anduviſte y hiziſte à
ti dioſes otros, y fundiciones para enſañarme; y à mi
10 echaſte de empues tu eſpalda. Por tanto he yo trayèn
mal à caſa de Jarobam; y tajarè de Jarobam orinán en
pared, detenido y dexado en Iſraél: y eſcombraré em-
pues caſa de Jarobam; como ſe eſcombra el eſtiercol, haſ-
11 ta ſu atemar. El muerto de Jarobam en la ciudad, co-
merán los perros; y el muerto en el campo comerán ave
12 de los cielos: que .A. hablò. Y tu levantate anda à tu
13 caſa: en entrar tus piès à la ciudad, y morirá el niño. Y
endecharán à èl todo Iſraél, y enterrarán à èl, que eſte
ſolo èl; entrará de Jarobam en ſepultura: por que fue hal-
lado en èl coza buena à .A. Dios de Iſraél en caſa de Ja-
14 robam. Y levantará .A. para ſi Rey ſobre Iſraél, que ta-
jará à caſa de Jarobam eſte dia: y que tambien ahora ?.
15 Y herirá .A. à Iſraél como ſe eſmueve la caña en las
aguas, y arancará à Iſraél de ſobre la tierra la buena la eſ-
ta que diò à ſus padres, y eſparzirloſha de allende el
rio: por que hizieron à ſus aladreas enſañantes à .A..
VII 16 * Y dará à Iſraél: por pecados de Jerobam que pecò, y
17 que hizo pecar à Iſraél. Y levantoſe muger de Jarobam,
y anduvo y vino à Tirzá: ella entran por umbral de la
18 caſa, y el moço muriò. Y enterraron à èl, y endecha-
ron à èl todo Iſraél: como palabra de .A., que hablò; por
19 mano de ſu ſiervo Ahiáu el Propheta. Y reſto de palab-
ras de Jarobam, que peleò, y que reynò: he ellas eſcri-
tas ſobre libro de palabras de los dias de Reyes de Iſraél.
20 Y los dias que reynò Jarobam veynte y dos años: y ya-
ziò con ſus padres; y reynò Nadab ſu hijo en ſu lugar.
21 Y Rehabam, hijo de Selomo, reynò en Jeudá: de edad
de quarenta y un año Rehabam en ſu reynar, y deziſiete
años reynò en Jeruſalaim, la ciudad que eſcogió .A.
para poner à ſu nombre alli, de todos tribos de Iſraél, y
22 nombre de ſu madre Naamá la Amonita. Y hizo Jeudá
el mal en ojos de .A.: y hizieron zelar à èl mas que to-
do lo que hizieron ſus padres, por ſus pecados que pe-
23 caron. Y edificaron tambien ellos para ellos altares, y
eſtatuas, y aladreas: ſobre todo collado alto, y debaxo
24 de todo arbol reverdecido. Y tambien aplazado era en
la tierra: hizieron como todas las abominaciones de las
25 gentes que deſterrò .A. delante hijos de Iſraél. Y fue en
el año el quinto al Rey Rehabam: ſubiò Siſak Rey de
26 Egypto ſobre Jeruſalaim. Y tomò à teſoros de caſa de .A.
y à teſoros de caſa del Rey, y à lo todo tomò: y tomò
27 à todos eſcudos de oro que hizo Selomo. Y hizo el Rey
Rehabam en ſu lugar eſcudos de arambre: y encomen-
dò por mano de mayorales de los corredores, los guar-
28 dantes puerta de caſa del Rey. Y era de tiempo de en-
trar el Rey (á) caſa de .A.: llevavanlos los corredores, y
29 tornavanlos à camara de los corredores. Y reſto de pa-
labras de Rehabam, y todo lo que hizo: decierto ellas
eſcritas ſobre libro de palabras de los dias de Reyes
30 de Jeudá. Y pelêa fue entre Rehabam, y entre Jaro-
31 bam, todos los dias. Y yaziò Rehabam con ſus pad-
res, y fue enterrado con ſus padres en ciudad de Da-
vid; y nombre de ſu madre Naamá la Amonita: y
reynò Abiam ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 15.

P.20. 1 Y En año de deziocho al Rey Jarobam hijo de Ne-
2 bat: reynò Abiam ſobre Jeudá. Tres años reynò
en Jeruſalaim: y nombre de ſu madre Maachá
3 hija de Abyſalom. Y anduvo en todos pecados de ſu
padre, que hizo ante èl: y no fue ſu coraçon perſeto con
4 .A. ſu Dios, como coraçon de David ſu padre. Que
por David diò .A. ſu Dios à èl reyno en Jeruſalaim:

כה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה:
6 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר
באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח
7 אליך קשה: לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתיך מתוך העם ואתנך נגיד על
8 עמי ישראל: ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה
לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך
9 אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: ותרע
לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים
אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך:
י לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם
משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית
11 ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים
12 כי יהוה דבר: ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך
13 העירה ומת הילד: וספדו לו כל ישראל וקברו אתו
כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר
14 טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: והקים יהוה
לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה
טו היום ומה גם עתה: והכה יהוה את ישראל כאשר
ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר
16 יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: * ויתן
את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
17 החטיא את ישראל: ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא
18 תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: ויקברו אתו
ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד
19 עבדו אחיהו הנביא: ויתר דברי ירבעם אשר נלחם
ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
כ ישראל: והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים
שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו:
21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם
22 מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ויעש
יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו
23 אבתם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו גם המה להם
במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל
24 עץ רענן: וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים
כה אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי בשנה
החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על (שישק קרי)
26 ירושלם: ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר
27 עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך:
28 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום
29 אל תא הרצים: ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה
הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
ל ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים:
31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו:

טו

א ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים
2 על יהודה: שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה
3 בת אבישלום: וילך בכל חטאות אביו אשר עשה
לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד
4 אביו: כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם

לְהָקִים אֶת־בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד אֶת־יְרוּשָׁלִָם׃ אֲשֶׁר ה
עָשָׂה דָוִד אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־סָר מִכֹּל אֲשֶׁר
צִוָּהוּ כֹּל יְמֵי חַיָּיו רַק בִּדְבַר אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ וּמִלְחָמָה 6
הָיְתָה בֵין־רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם כָּל־יְמֵי חַיָּיו׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי 7
אֲבִיָּם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין
יָרָבְעָם׃ וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד 8
וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וּבִשְׁנַת עֶשְׂרִים 9
לְיָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אָסָא עַל־יְהוּדָה׃ וְאַרְבָּעִים 10
וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַּת־
אֲבִישָׁלוֹם׃ וַיַּעַשׂ אָסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃ 11
וַיַּעֲבֵר הַקְּדֵשִׁים מִן־הָאָרֶץ וַיָּסַר אֶת־כָּל־הַגִּלֻּלִים אֲשֶׁר 12
עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ וְגַם אֶת־מַעֲכָה אִמּוֹ וַיְסִרֶהָ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־ 13
עָשְׂתָה מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת־מִפְלַצְתָּהּ
וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ רַק לְבַב־אָסָא 14
הָיָה שָׁלֵם עִם־יְהוָה כָּל־יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת־קָדְשֵׁי אָבִיו טו
וְקָדְשָׁו בֵּית יְהוָה כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה 16
בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם׃ וַיַּעַל 17
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־הָרָמָה לְבִלְתִּי
תֵּת יֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח אָסָא אֶת־כָּל־ 18
הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים בְּאוֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־
אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ וַיִּתְּנֵם בְּיַד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם הַמֶּלֶךְ
אָסָא אֶל־בֶּן־הֲדַד בֶּן־טַבְרִמֹּן בֶּן־חֶזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
בְּדַמֶּשֶׂק לֵאמֹר׃ בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ 19
הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵרָה אֶת־
בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃ וַיִּשְׁמַע כ
בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר
לוֹ עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־עִיּוֹן וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֵל בֵּית־
מַעֲכָה וְאֵת כָּל־כִּנְּרוֹת עַל כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי 21
כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת־הָרָמָה וַיֵּשֶׁב בְּתִרְצָה׃
וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־ 22
אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּם
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמִּצְפָּה׃ וְיֶתֶר כָּל־ 23
דִּבְרֵי־אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעָרִים אֲשֶׁר
בָּנָה הֲלֹא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה רַק לְעֵת זִקְנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא 24
עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
וְנָדָב בֶּן־יָרָבְעָם מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא כה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע 26
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית 27
יִשָּׂשכָר וַיַּכֵּהוּ בַעְשָׁא בְּגִבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים וְנָדָב
וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גִּבְּתוֹן׃ וַיְמִתֵהוּ בַעְשָׁא בִּשְׁנַת 28
שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ וַיְהִי כְמָלְכוֹ 29
הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית יָרָבְעָם לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נְשָׁמָה
לְיָרָבְעָם עַד־הִשְׁמִדוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ
אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי׃ עַל־חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר ל
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעְסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי נָדָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־ 31
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־ 32
יְמֵיהֶם׃
בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ בַּעְשָׁא בֶן־אֲחִיָּה 33
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּתִרְצָה עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁנָה׃
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם וּבְחַטָּאתוֹ 34
אשר

para levantar à ſu hijo tras èl, y para hazer eſtar á
Jeruſalaim. Que hizo David a el derecho en ojos de 5
.A.: y no ſe tirò de todo lo que le encomendó to-
dos dias de ſus vidas, ſalvo en caſo de Uriá el Hi-
tèo. Y pelêa fue entre Rehabam, y entre Jaro- 6
bam, todos dias de ſus vidas. Y reſto de palabras 7
de Abiam, y todo lo que hizo; decierto ellas eſcri-
tas ſobre libro de palabras de los dias de Reyes de
Jeudá: y pelêa fue entre Abiam y entre Jarobam.
Y yazió Abiám con ſus padres, y enterraron à èl 8
en ciudad de David: y reynó Aſá ſu hijo en ſu
lugar. Y en año de veynte à Jarobam Rey de Iſ- 9
raél: reynó Aſá ſobre Jeudá. Y quarenta y un año 10
reynò en Jeruſalaim: y nombre de ſu madre Maachá
hija de Abi-ſalom. Y hizo Aſá el derecho en ojos 11
de .A.: como David ſu padre. Y hizo paſſar los a- 12
plazados de la tierra: y tiró à todas las imundicias
que hizieron ſus padres. Y tambien à Maachá ſu 13
madre, y tirola de (ſer) ſeñora, por que hizo ìdolo
para la aladrea: y tajò Aſá à ſu ìdolo, y ardiolo en
arroyo de Kidròn. Y los altares no ſe tiraron: mas 14
coraçon de Aſá fue perfecto con .A. todos ſus dias.
Y truxo à ſantidades de ſu padre, y ſantidades de 15
caſa de .A.: plata y oro y vaſos. Y pelêa fue en- 16
tre Aſá y entre Baaſá Rey de Iſraél, todos ſus dias.
Y ſubió Baaſá Rey de Iſraél ſobre Jeudá; y edificó 17
à la Ramá: por no dexar ſalièn ni entrán à Aſá Rey
de Jeudá. Y tomò Aſá à toda la plata y el oro los 18
remanecidos en teſoros de caſa de .A., y a teſoros de
caſa del Rey, y diolos en mano de ſus ſiervos: y
embiolos el Rey Aſá à Ben-adad hijo de Tabri-
mòn, hijo de Hezion Rey de Arám, el eſtan en
Damaſco, por dezir. Firmamento entre mi y entre 19
ti, entre mi padre y entre tu padre: he embiè à ti
dadiva de plata y oro, anda balda à tu firmamento
con Baaſá Rey de Iſraél, y ſubirá de ſobre mi. Y 20
oyò Ben-Adad al Rey Aſá, y embiò à mayorales
de los fonſados que à èl, ſobre ciudades de Iſraél;
y hiriò à Yyòn y à Dan y à Abél Bet-Maachá: y à
toda Kinerot con toda tierra de Naphtalì. * Y fue 21 ח
como oìr Baaſá, y ceſſó de fraguar a la Ramá: y eſ-
tuvo en Tirzá. Y el Rey Aſá junto à todo Jeudá 22
no (alguno) libre; y alçaron à piedras de la Ramá
y à ſus leños que edificò Baaſá: y edificò con ellos
el Rey Aſá, à Guéba de Binyamin, y à la Mizpá.
Y reſto de todas palabras de Aſá, y toda ſu va- 23
lentia, y todo lo que hizo, y las ciudades que
edificò; decierto ellas eſcritas ſobre libro de palab-
ras de los dias de Reyes de Jeudá: mas à tiem-
po de ſu vejez enfermò de ſus pièſ. Y yazió 24
Aſá con ſus padres, y fue enterrado con ſus padres
en ciudad de David ſu padre: y reynó Jeo-
ſaphat ſu hijo en ſu lugar. Y Nadab hijo de Ja- 25
robam reynò ſobre Iſraél en año de dos à Aſá
Rey de Jeudá: y reynò ſobre Iſraél dos años. Y 26
hizo el mal en ojos de .A.: y anduvo en carrera
de ſu padre, y en ſu pecado que hizo pecar à
Iſraél. Y rebelló contra èl Baaſá hijo de Ahiá de 27
caſa de Yſachár; y hiriolo Baaſá; en Guibeton, que
à Peliſtim: y Nadab y todo Iſraél cercantes ſobre
Guibeton. Y matólo Baaſá en año de tres à Aſá 28
Rey de Jeudá: y reynó en ſu lugar. Y fue co- 29
mo ſu reynar, hiriò à toda caſa de Jarobam, no
dexó ninguna alma de Jarobam haſta deſtruirla:
como palabra de .A. que hablò por mano de ſu
ſiervo Ahiá el Siloneo. Por pecados de Jarobam 30
que pecó, y que hizo pecar à Iſraél: por ſu ſa-
ña que enſañó à .A. Dios de Iſraél. Y reſto de 31
palabras de Nadab y todo lo que hizo: decierto
ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias
de Reyes de Iſraél. Y pelêa fue entre Aſá 32
y entre Baaſa Rey de Iſraél todos ſus dias. 33
En año de tres à Aſá Rey de Jeudá: reynò
Baaſá hijo de Ahiá ſobre todo Iſraél en Tirzá;
veynte y quatro años. Y hizo el mal en ojos de 34
.A.: y anduvo en carrera de Jarobam; y en ſu pecado
que

que hizo pecar à Iſraél.

CAP. 16.

III 1 Y Fue palabra de .A. à Jeù hijo de Hanáni, ſobre
2 Baaſá por dezir. Pues que te alcè del polvo,
y puſete Principe ſobre mi pueblo Iſraél: y an-
duviſte en carrera de Jarobam, y hiziſte pecar à mi
3 pueblo Iſraél, para enſañarme con ſus pecados. He
yo eſcombrán empues Baaſá, y empues ſu caſa: y
darè à tu caſa como caſa de Jarobam hijo de Nebat.
4 El muerto de Baaſá en la ciudad comerán los perros:
y el muerto à èl en el campo, comerán ave de los
5 cielos. Y reſto de palabras de Baaſá y lo que hizo y
ſu eſfuerço: decierto ellas eſcritas ſobre libro de pa-
6 labras de los dias de Reyes de Iſraél. Y yazió Baaſá
con ſus padres, y fue enterrado en Tirzá: y reynò
7 Elá ſu hijo en ſu lugar. Y tambien por mano de
Jeù, hijo de Hanáni el Propheta, palabra de .A. fue,
ſobre Baaſá, y ſobre ſu caſa, y ſobre todo el mal que
hizo en ojos de .A. para enſañarlo con obra de ſus
manos, para ſer como caſa de Jarobam: y ſobre que
8 hirió à èl. En año de veinte y ſeys años à Aſá Rey
de Jeudá: reynó Elá hijo de Baaſá ſobre Iſraél en
9 Tirzá dos años. Y rebelló contra èl ſu ſiervo Zimrì
mayoral de mitad de la quatregua: y èl en Tirzá
bevièn borracho (en) caſa de Arzá, que ſobre la caſa en
10 Tirzá. Y vino Zimrì y hiriòlo y matólo, en año de
veynte y ſiete à Aſá Rey de Jeudá: y reynò en ſu lu-
11 gar. Y fue en ſu reynar como ſu eſtar ſobre ſu ſilla,
hirió à toda caſa de Baaſá, no dexò à èl orinan en pa-
12 red: y ſus propinquos, y ſus compañeros. Y deſtru-
yó Zimrì à toda caſa de Baaſá: como palabra de .A.
que habló ſobre Baaſá por mano de Jeù el Propheta.
13 Por todos pecados de Baaſá, y pecados de Elá ſu hijo:
que pecaron, y que hizieron pecar à Iſraél, para en-
14 ſañar à .A. Dios de Iſraél con ſus vanidades. Y reſto
de palabras de Elá y todo lo que hizo: decierto el-
las eſcritas ſobre libro de palabras de los dias de Reyes
15 de Iſraél. En año de veynte y ſiete años à Aſá Rey
de Jeudá, reynò Zimrì ſiete dias en Tirzá: y el pueb-
16 lo poſantes ſobre Guibeton que à Peliſtim. Y oyò el
pueblo los poſantes por dezir, rebellò Zimrì y tam-
bien hirió al Rey: y reynaron todo Iſraél à Omrì ma-
yoral de fonſado ſobre Iſraél en el dia el eſſe en el
17 real. Y ſubió Omrì y todo Iſraél con èl de Guibeton:
18 y encaſtillaron ſobre Tirzá. Y fue como ver Zimrì
que fue preſa la ciudad, y vino à palacio de caſa del
Rey: y ardiò ſobre ſi à caſa del Rey en fuego y mu-
19 rió. Por ſus pecados que pecó para hazer el mal en
ojos de .A.: para andar en carrera de Jarobam y en
20 ſu pecado que hizo, para hazer pecar à Iſraél. Y
reſto de palabras de Zimrì y ſu liga que ligò: deci-
erto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias
21 de Reyes de Iſraél. Entonces fue partido el pueblo
de Iſraél por medio: mitad del pueblo fue tras Tib-
nì hijo de Guinat, para reynarlo, y la mitad tras Om-
22 rì. Y eſforçoſe el pueblo que tras Omrì, mas que el
pueblo que tras Tibnì, hijo de Guinat: y muriò Tib-
23 nì, y reynó Omrì. En año de treynta y un año à
Aſá Rey de Jeudá, reynò Omrì ſobre Iſraél do-
IV 24 ze años: en Tirzá reynò ſeys años. * Y compró
al monte de Someròn de con Sèmer, por dos quinta-
les de plata: y fraguò al monte, y llamò à nombre
de la ciudad que fraguò; por nombre de Sémer, ſe-
25 ñor del monte, Someròn. Y hizo Omrì el mal en
ojos de .A.: y emaleció mas que todos los que
26 ante èl. Y anduvo en toda carrera de Jaro-
bam hijo de Nebat, y en ſu pecado que hizo
pecar à Iſraél: para enſañar à .A. Dios de Iſraél
27 con ſus vanidades. Y reſto de palabras de Om-
rì que hizo, y ſu valentia que hizo: decier-
to ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias
28 de Reyes de Iſraél. Y yaziò Omrì con ſus padres,
y fue enterrado en Someròn: y reynó Ahab ſu hijo
29 en ſu lugar. Y Ahab hijo de Omrì, reynò ſobre
Iſraél, en año de treynta y ocho años à Aſá Rey de

א אשר החטיא את־ישראל׃ ויהי דבר־
2 יהוה אל־יהוא בן־חנני על־בעשא לאמר׃ יען אשר
הרימתיך מן־העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל
ותלך ׀ בדרך ירבעם ותחטא את־עמי ישראל
3 להכעיסני בחטאתם׃ הנני מבעיר אחרי בעשא
ואחרי ביתו ונתתי את־ביתך כבית ירבעם בן־נבט׃
4 המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה
ה יאכלו עוף השמים׃ ויתר דברי בעשא ואשר עשה
וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי
6 הימים למלכי ישראל׃ וישכב בעשא עם
7 אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו׃ וגם
ביד יהוא בן־חנני הנביא דבר־יהוה היה אל־בעשא
ואל־ביתו ועל כל־הרעה ׀ אשר־עשה ׀ בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר־
הכה אתו׃
8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה
9 בן־בעשא על־ישראל בתרצה שנתים׃ ויקשר עליו
עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה
10 שכור בית ארצא אשר על־הבית בתרצה׃ ויבא זמרי
ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
11 וימלך תחתיו׃ ויהי במלכו כשבתו על־כסאו הכה
את־כל־בית בעשא לא־השאיר לו משתין בקיר וגאליו
12 ורעהו׃ וישמד זמרי את כל־בית בעשא כדבר יהוה
13 אשר דבר אל־בעשא ביד יהוא הנביא׃ אל כל־חטאות
בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו
את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃
14 ויתר דברי אלה וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
טו בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך
זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על־גבתון אשר
16 לפלשתים׃ וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי
וגם הכה את־המלך וימלכו כל־ישראל את־עמרי
17 שר־צבא על־ישראל ביום ההוא במחנה׃ ויעלה
18 עמרי וכל־ישראל עמו מגבתון ויצרו על־תרצה׃ ויהי
כראות זמרי כי־נלכדה העיר ויבא אל־ארמון בית־
19 המלך וישרף עליו את־בית־מלך באש וימת׃ על־
חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת
בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את־
כ ישראל׃ ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא־הם
כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי
22 תבני בן־גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי׃ ויחזק העם
אשר אחרי עמרי את־העם אשר אחרי תבני בן־גינת
23 וימת תבני וימלך עמרי׃ בשנת שלשים ואחת
שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על־ישראל שתים
24 עשרה שנה בתרצה מלך שש־שנים׃ * ויקן את־ההר
שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את־ההר ויקרא
את־שם העיר אשר בנה על שם־שמר אדני ההר
כה שמרון׃ ויעש עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר
26 לפניו׃ וילך בכל־דרך ירבעם בן־נבט ובחטאתיו אשר ובחטאתו קרי
החטיא את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל
27 בהבליהם׃ ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר
עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
28 ישראל׃ וישכב עמרי עם־אבתיו ויקבר בשמרון וימלך
29 אחאב בנו תחתיו׃ ואחאב בן־עמרי מלך
על־ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך
יהודה

יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון
עשרים ושתים שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני
31 יהוה מכל אשר לפניו: ויהי הנקל לכתו בחטאות
ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך
32 צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו: ויקם מזבח
33 לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: ויעש אחאב את
האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה
34 אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: בימיו
בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה
ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד
א יהושע בן נון: ויאמר אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי
לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי
דברי:
2 3 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: לך מזה ופנית לך קדמה
4 ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: והיה
מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם:
5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר
6 על פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר
7 ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: ויהי מקץ ימים
וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ:
8 9 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: קום לך צרפתה אשר
לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה
10 לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר
והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה
11 ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: ותלך
לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך:
12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא
כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים
13 עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: ויאמר
אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי
משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי
14 באחרנה: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח
לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה
15 גשם על פני האדמה: ותלך ותעשה כדבר אליהו
16 ותאכל הוא והיא וביתה ימים: כד הקמח לא כלתה
וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד
אליהו:
17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית
ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה:
18 ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי
19 להזכיר את עוני ולהמית את בני: ויאמר אליה תני
לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר
20 הוא ישב שם וישכבהו על מטתו: ויקרא אל יהוה
ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר
21 עמה הרעות להמית את בנה: ויתמדד על הילד
שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב
22 נא נפש הילד הזה על קרבו: וישמע יהוה בקול
23 אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: ויקח אליהו
את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו
24 ויאמר אליהו ראי חי בנך: ותאמר האשה אל אליהו
עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך
יח א אמת: ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל
אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב
2 ואתנה מטר על פני האדמה: וילך אליהו להראות
3 אל אחאב והרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב אל
עבדיהו

Jeudá: y reynò Ahab hijo de Omrì ſobre Iſraél en
Somerón veynte y dos años. Y hizo Ahab hijo de 30
Omrì el mal en ojos de .A.: mas que todos los que
ante èl. Y fue ligero (en ſus ojos) ſu andar en peca- 31
dos de Jarobam hijo de Nebat: y tomò (por) muger
à Yzébel hijo de Etbáal Rey de Zidonim: y anduvo
y ſirvió al Báal y encorvoſe à èl. Y levantò ara al Báal: 32
caza del Báal que edificó en Somerón. Y hizo Ahab à la 33
aladrea, y añadió Ahab à hazer por enſañar à .A. Dios
de Iſraél, mas que todos Reyes de Iſraél que fueron
ante èl. En ſus dias edificó Hiel Bet-aeli à Jerihó: 34
en Abirám ſu primogenito la acimientò, y en Segub
ſu menor paró ſus puertas, como palabra de .A. que
hablò en mano de Jehoſuah hijo de Nun.

CAP. 17.

Y Dixo Eliyáu el Tisbèo de moradores de Guilad à 1 V
Ahab, vivo .A. Dios de Iſraél, que eſtuve delan-
te èl, ſi ſerá los años los eſtos rocio y lluvia: ſi
no ſegun mi palabra. Y fue palabra de .A. à èl, por 2
dezir. Anda de aqui y buelve à ti à Oriente: y ſerás 3
encubierto en arroyo de Kerit, que ſobre faces del
Jardèn. Y ſerá, del arroyo beverás: y à los cuervos 4
encomendé para ſuſtentarte alli. Y anduvo y hizo 5
como palabra de .A.: y anduvo y eſtuvo en arroyo
de Kerit, que ſobre faces del Jardèn. Y los cuervos 6
traian à èl pan y carne por la mañana, y pan y carne
por la tarde: y del arroyo bevia. Y fue de fin de dias, 7
y ſecoſe el arroyo: que no era lluvia en la tierra. Y 8
fue palabra de .A. à èl por dezir. Levantate y anda à 9
Zarphat que à Zidón, y eſtarás alli: he encomendé
alli muger viuda para ſuſtentarte. Y levantoſe y an- 10
duvo à Zarphat, y vino à puerta de la ciudad, y he
alli muger viuda coſcoján leños: y llamó à ella, y
dixo, toma ruego para mi poco de aguas en vaſo y
beverè. Y anduvo para tomar: y llamó à ella y di- 11
xo, toma ruego para mi pedaço de pan en tu mano.
Y dixo vivo .A. tu Dios, ſi ay à mi amaſſado, que 12
ſolo llenura de puño de harina en el cantaro, y poco
de azeyte en la botija: y he yo coſcoján dos leños y
vendré y hazerlaè para mi y para mi hijo, y comer-
laèmos y moriremos. Y dixo à ella Eliáu, no temas, 13
ven haz como tu palabra: mas haz à mi de alli torta
pequeña en primero, y ſacarás para mi, y para ti y
para tu hijo, harás en poſtrimero. Que aſſi dixo .A. Dios 14
de Iſraél, cantaro de la harina no ſe atemará, y bo-
tija del azeyte no faltará: haſta dia de dar .A. lluvia
ſobre faces de la tierra. Y anduvo y hizo como palab- 15
ra de Eliáu: y comió ella y èl, y ſu caſa, dias. Can- 16
taro de la harina no ſe atemó, y botija del azeyte no
faltó, como palabra de .A. que hablò por mano de
Eliáu. Y fue empues las palabras las eſtas, enfermó 17
hijo de la muger dueña de la caſa: y fue ſu enferme-
dad fuerte mucho, haſta que no remaneció en èl alien-
to. Y dixo à Eliáu, que à mi y à ti varon del Dios?: 18
veniſte à mi para hazer membrar à mi delito, y para
hazer morir à mi hijo?. Y dixo à ella, dá à mi à 19
tu hijo: y tomolo de ſu ſeno y ſubiolo à la camara,
que èl eſtan alli, y hizolo yazer ſobre ſu lecho. Y 20
llamò à .A. y dixo: .A. mi Dios ſi tambien à la viu-
da que yo morán con ella emaleſciſte, para matár à
ſu hijo?. Y midioſe ſobre el niño tres vezes, y lla- 21
mò à .A., y dixo: .A. mi Dios torne ahorá alma
del niño el eſte entre èl. Y oyò .A. en voz de E- 22
liáu: y tornó alma del niño entre èl, y revivió. Y 23
tomò Eliáu al niño y decendiolo de la camara à la
caſa, y diolo à ſu madre: y dixo Eliáu, vè vivo tu
hijo. Y dixo la muger à Eliáu, ahora (en) eſto ſupe 24
que varon de Dios tu: y palabra de .A. en tu boca,
verdad.

CAP. 18.

Y Fue dias muchos y palabra de .A. fue à Eliáu 1 VI
en el año el tercero por dezir: anda mueſ-
trate à Ahab y darè lluvia ſobre faces de la
tierra. Y anduvo Eliáu para moſtrarſe à Ahab: y 2
la hambre fuerte en Somerón. Y llamò Ahab à 3
Oba-

Obadiáu, que ſobre la caſa: y Obadiáu era temièn à
4 .A. mucho. Y fue en tajar Yzèbel à Prophetas de
.A.: y tomó Obadiáu cien Prophetas y eſcondiolos,
cincuenta varones por lapa, y ſuſtentólos (con) pan
5 y aguás. Y dixo Ahab à Obadiáu, anda en la tierra
à todas fuentes de las aguas, y à todos los arroyos:
quiça hallaremos yerva y aviviguaremos cavallo y
6 mulo, y no nos tajaremos de la quatropéa. Y par-
tieron à ellos à la tierra para paſſar por ella: Ahab
anduvo en carrera una ſolo èl, y Obadiáu anduvo
7 en crarera una ſolo el. Y fue Obadiau en la carrera,
y he Eliáu à ſu encuentro: y conociolo, y echoſe
ſobre ſus faces, y dixo, ſi tu eſte mi ſeñor Eliáu?.
8 9 Y dixo à él, yo: anda dize à tu ſeñor, he Eliáu. Y
dixo que pequé?: por que tu dan à tu ſiervo en ma-
10 no de Ahab para matarme?. Vivo .A. tu Dios ſi ay
gente y reyno que no embiaſſe mi ſeñor alli para buſ-
carte, y dixeron no: y conjuró al reyno y à la gen-
11 te por que no te hallava. Y ahorá tu dizièn: anda
12 dize à tu ſeñor, he Eliáu?. Y ſerá, yo andaré de con-
tigo, y eſpirito de .A. te llevará ſobre (lugar) que
no ſabrè, y vendrè para denunciar à Ahab y no te
hallará y matarmeá: y tu ſiervo temièn à .A. de mis
13 mocedades. Decierto fue denunciado à mi ſeñor a lo
que hize en matar Yzèbel à Prophetas de .A.: y eſ-
condi de Prophetas de .A. cien varones, cincuenta,
cincuenta varones por lapa, y ſoſtuvelos (con) pan
14 y aguas. Y ahora tu dizièn anda dize tu ſeñor he Eliáu:
15 y matarmeá. Y dixo Eliáu vivo .A. Zebaot que eſtuve
16 delante el: que oy me moſtraré à èl. Y anduvo Obadiáu
à encuentro de Ahab, y denunció à èl: y anduvo Ahab
17 à encuentro de Eliáu. Y fue como ver Ahab à Eliáu:
18 y dixo Ahab à èl ſi tu eſte conturbador de Iſraél?. Y
dixo, no conturbè à Iſraél, que ſalvo tu y caſa de tu
padre: en vueſtro dexar à encomendanças de .A., y
19 anduviſte empues los ìdolos. Y ahora, embia apaña à
mi a todo Iſraél à monte del Carmel: y à Prophetas
del Báal quatrocientos y cincuenta, y Prophetas de
la aladrea quatrocientos, comientes (en) meſa de Yzè-
AFT. 20 bel. * Y embiò Ahab en todos hijos de Iſraél: y
DE PAR. congregò à los Prophetas ſobre monte del Carmel.
21 21 Y llegoſe Eliáu à todo el pueblo y dixo, haſta quan-
do vós coxeantes ſobre dos los penſamientos: ſi .A.
èl el Dios, andad empues él: y ſi el Báal, andad
empues él: y no reſpondieron el pueblo à él palab-
22 ra. Y dixo Eliáu al pueblo, yo remaneci Prophe-
ta à .A., ſolo yo: y Prophetas del Báal quatro-
23 cientos y cincuenta varones. Y ſean dados à nós
dos toros, y eſcojan para ellos el toro el uno, y
deſmembrenlo; y pongan ſobre los leños, y fuego
no pongan: y yo harè al toro el uno y darè ſobre
24 los leños, y fuego no pondrè. Y llamareys en
nombre de vueſtros dioſes, y yo llamaré en nom-
bre de .A.; y ſerá el Dio que reſpondiere con fuego,
èl el Dios: y reſpondió todo el pueblo y dixeron
25 buena la palabra. Y dixo Eliáu à Prophetas del
Báal, eſcoged à vós el toro el uno, y hazed prime-
ro, por que vós los muchos: y llamad en nombre
26 de vueſtros dioſes y fuego no pongays. Y tomaron
à el toro que dió à ellos y hizieron, y llamaron en
nombre del Báal deſde la mañana haſta las ſieſtas por
dezir, ó Báal reſpondenos, y no voz y no reſpon-
27 dien: y ſaltavan cerca la ara que avia hecho. Y fue
en las ſieſtas y eſcarneció en ellos Eliáu, y dixo,
llamad con voz grande, que Dios él, que negocio,
y que cançancio à él, y que carrera à él: quiça
28 durmien él, y deſpertará. Y llamaron con voz
grande; y acuchillavanſe como ſu uſança con eſpadas
29 y con lanças: haſta derramar ſangre ſobre ellos. Y
fue como paſſar las ſieſtas y prophetizaron haſta
(hora de) alçar el preſente: y no voz, y no reſ-
30 pondien, y no eſcuchán. Y dixo Eliáu à todo el
pueblo, llegad à mi, y llegaronſe todo el pueblo à
31 él: y reſtauró à ara de .A. la derrocada. Y tomó
Eliáu doze piedras como cuento de tribos de hijos
de Iahacob: que fue palabra de .A. à él por dezir,

עבדיהו אשר על־הבית ועבדיהו היה ירא את־יהוה
4 מאד: ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח
עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים: ויאמר אחאב אל־עבדיהו לך ה
בארץ אל־כל־מעיני המים ואל כל־הנחלים אולי ו
נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מן־בהמה:
מהבהמה קרי
6 ויחלקו להם את־הארץ לעבר־בה אחאב הלך בדרך
7 אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך־אחד לבדו: ויהי
עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על־
8 פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך
9 אמר לאדניך הנה אליהו: ויאמר מה חטאתי כי־אתה
י נתן את־עבדך ביד אחאב להמיתני: חי יהוה
אלהיך אם־יש־גוי וממלכה אשר לא־שלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין והשביע את־הממלכה ואת־הגוי
11 כי לא ימצאכה: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך
12 הנה אליהו: והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך
על־אשר לא־אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך
13 והרגני ועבדך ירא את־יהוה מנערי: הלא־הגד לאדני
את אשר־עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא
מנביאי יהוה מאה איש חמשים איש במערה
14 ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר לך אמר
לאדניך הנה אליהו והרגני: ויאמר אליהו חי יהוה טו
16 צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: וילך
עבדיהו לקראת אחאב ויגד־לו וילך אחאב לקראת
17 אליהו: ויהי כראות אחאב את־אליהו ויאמר אחאב
18 אליו האתה זה עכר ישראל: ויאמר לא עכרתי את־
ישראל כי אם־אתה ובית אביך בעזבכם את־מצות
19 יהוה ותלך אחרי הבעלים: ועתה שלח קבץ אלי את־
כל־ישראל אל־הר הכרמל ואת־נביאי הבעל
ארבע־מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל: * וישלח אחאב בכל־בני ישראל כ
הפטרת כי תשא
21 ויקבץ את־הנביאים אל־הר הכרמל: ויגש אליהו
אל־כל־העם ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי
הסעפים אם־יהוה האלהים לכו אחריו ואם־הבעל
22 לכו אחריו ולא־ענו העם אתו דבר: ויאמר אליהו אל־
העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל
23 ארבע־מאות וחמשים איש: ויתנו־לנו שנים פרים
ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על־העצים
ואש לא ישימו ואני אעשה את־הפר האחד ונתתי על־
24 העצים ואש לא אשים: וקראתם בשם אלהיכם ואני
אקרא בשם־יהוה והיה האלהים אשר־יענה באש הוא
האלהים ויען כל־העם ויאמרו טוב הדבר: ויאמר כה
אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו
ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
26 תשימו: ויקחו את־הפר אשר־נתן להם ויעשו ויקראו
בשם־הבעל מהבקר ועד־הצהרים לאמר הבעל עננו
ואין קול ואין ענה ויפסחו על־המזבח אשר עשה:
27 ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול־
גדול כי־אלהים הוא כי־שיח וכי־שיג לו וכי־דרך לו
28 אולי ישן הוא ויקץ: ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים עד־שפך־דם עליהם:
29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין
קול ואין־ענה ואין קשב: ויאמר אליהו לכל־העם גשו ל
אלי ויגשו כל־העם אליו וירפא את־מזבח יהוה
31 ההרוס: ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר
שבטי בני־יעקב אשר היה דבר־יהוה אליו לאמר

32 יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ וַיִּבְנֶה אֶת־הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם
33 יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זֶרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ׃
וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל־הָעֵצִים׃
34 וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם וְיִצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־
לה הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ׃ וַיֵּלְכוּ
36 הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא־מָיִם׃ וַיְהִי ׀
בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וּבִדְבָרְיךָ עָשִׂיתִי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
37 הָאֵלֶּה׃ עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וְיֵדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה
יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הֲסִבֹּתָ אֶת־לִבָּם אֲחֹרַנִּית׃
38 וַתִּפֹּל אֵשׁ־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־
הָאֲבָנִים וְאֶת־הֶעָפָר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעָלָה
39 לִחֵכָה׃ וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה
מ הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לָהֶם
תִּפְשׂוּ ׀ אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אַל־יִמָּלֵט מֵהֶם וַיִּתְפְּשׂוּם
41 וַיּוֹרִדֵם אֵלִיָּהוּ אֶל־נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם׃ וַיֹּאמֶר
אֵלִיָּהוּ לְאַחְאָב עֲלֵה אֱכֹל וּשְׁתֵה כִּי־קוֹל הֲמוֹן הַגָּשֶׁם׃
42 וַיַּעֲלֶה אַחְאָב לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְאֵלִיָּהוּ עָלָה אֶל־רֹאשׁ
ברכיו קרי 43 הַכַּרְמֶל וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּו׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
נַעֲרוֹ עֲלֵה־נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ־יָם וַיַּעַל וַיַּבֵּט וַיֹּאמֶר אֵין
44 מְאוּמָה וַיֹּאמֶר שֻׁב שֶׁבַע פְּעָמִים׃ וַיְהִי בַּשְּׁבִעִית וַיֹּאמֶר
הִנֵּה־עָב קְטַנָּה כְּכַף־אִישׁ עֹלָה מִיָּם וַיֹּאמֶר עֲלֵה אֱמֹר
מה אֶל־אַחְאָב אֱסֹר וָרֵד וְלֹא יַעַצָרְכָה הַגָּשֶׁם׃ וַיְהִי ׀ עַד־
כֹּה וְעַד־כֹּה וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶּשֶׁם
הפטרת פנחס 46 גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחְאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה׃ * וְיַד יְהוָה
הָיְתָה אֶל־אֵלִיָּהוּ וַיְשַׁנֵּס מָתְנָיו וַיָּרָץ לִפְנֵי
א יט אַחְאָב עַד־בֹּאֲכָה יִזְרְעֶאלָה׃ וַיַּגֵּד אַחְאָב
לְאִיזֶבֶל אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלִיָּהוּ וְאֵת כָּל־
2 אֲשֶׁר הָרַג אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בֶּחָרֶב׃ וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל
מַלְאָךְ אֶל־אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן
כִּי־כָעֵת מָחָר אָשִׂים אֶת־נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ אַחַד מֵהֶם׃
3 וַיַּרְא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר
4 לִיהוּדָה וַיַּנַּח אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם׃ וְהוּא־הָלַךְ בַּמִּדְבָּר
אחד קרי דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֹתֶם אֶחָת וַיִּשְׁאַל אֶת־
נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר ׀ רַב עַתָּה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי־לֹא־
ה טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתָי׃ וַיִּשְׁכַּב וַיִּישַׁן תַּחַת רֹתֶם אֶחָד
6 וְהִנֵּה־זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֱכוֹל׃ וַיַּבֵּט
וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו עֻגַת רְצָפִים וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ
7 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָּב׃ וַיָּשָׁב מַלְאַךְ יְהוָה ׀ שֵׁנִית וַיִּגַּע־בּוֹ
8 וַיֹּאמֶר קוּם אֱכֹל כִּי רַב מִמְּךָ הַדָּרֶךְ׃ וַיָּקָם וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ ׀ הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם
9 וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵב׃ וַיָּבֹא־שָׁם אֶל־
הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־
י לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה ׀ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ
הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי
11 וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ בָהָר
לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק
הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאַחַר
12 הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה׃ וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא
13 בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה׃ וַיְהִי ׀ כִּשְׁמֹעַ
אֵלִיָּהוּ וַיָּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעָרָה
14 וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר
קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה ׀ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בחרב

Iſraél ſerá tu nombre. Y edificó de las piedras ara 32
en nombre de .A.: y hizo aguaducho como lugar de
dos medidas de ſimiente derredor à la ara. Y ordenò 33
à los leños: y deſmembrò al toro, y puſo ſobre los le-
ños. Y dixo hinchid quatro cantaros de aguas, y vazien 34
ſobre la alçacion, y ſobre los leños: y dixo, aſſegun-
dad, y aſſegundaron, y dixo, atercead, y aterceá-
ron. Y anduvieron las aguas derredor à la ara: y 35
tambien al aguaducho hinchiò de aguas. Y fue en 36
(hora de) alçar el preſente, y llegoſe Eliáu el Prophe-
ta y dixo; .A. Dios de Abraham, Yshak y Iſraél, oy
ſêa conocido que tu Dios en Iſraél, y yo tu ſiervo:
y por tu cauza hize à todas las coſas las eſtas. Res- 37
pondeme .A., reſpondeme, y conoſcan el pueblo el
eſte que tu .A. el Dios: y tu hiziſte bolver a ſu cora-
çon atras. Y cayò fuego de .A., y quemò à la al- 38
çacion y à los leños, y à las piedras, y al polvo: y
à las aguas, que en el aguaducho lamiò. Y viò to- 39
do el pueblo, y echaronſe ſobre ſus faces: y dixeron
.A. èl el Dios .A. èl el Dios. * Y dixo Eliáu à el- 40 HASTA AQUI.
los, prended à Prophetas del Báal, alguno no ſêa
eſcapado dellos, y prendieronlos: y hizolos decen-
der Eliáu à arroyo de Kiſón, y degollolos alli. Y 41
dixo Eliáu à Ahab, ſube come y beve: que voz de
ruido de la lluvia. Y ſubió Ahab para comer y para 42
bever: y Eliáu ſubió à cabeça del Carmel, y eſten-
dioſe à tierra; y puſo ſus faces entre ſus rodillas. Y 43
dixo à ſu moço, ſube ahora cata carrera de la mar; y
ſubió y cató y dixo, no nada: y dixo torna, ſiete vezes.
Y fue en la ſetena; y dixo, he nuve pequeña como palma 44
de varon ſubien de la mar: y dixo ſube dize à Ahab enſilla
y deciende, y no te detenga la lluvia. Y fue entre tanto 45
y entre tanto, y los cielos ſe enegrecieron de nuves y
viento, y fue lluvia grande: y montó Ahab y andu-
vo à Yzreél. * Y Poder de .A. fue à Eliáu, y ciñió ſus 46 AFT. DE P. 41
lomos: y corrió delante Ahab haſta entrada de Yzreél.

CAP. 19.

Y Denunció Ahab à Yzébel à todo lo que hizo E- 1
liáu: y à todo lo que mató à todos los Prophe-
tas con eſpada. Y embió Yzébel menſajero à 2
Eliáu por dezir: aſſi hagan dioſes y aſſi añadan, que
como (eſta) hora mañana, pondre à tu alma; como
alma de uno dellos. Y vió (el peligro) y levantoſe 3
y anduvo por ſu alma, y vino à Beér-Séba que à
Jeudá: y dexò à ſu moço alli. Y él anduvo en el 4
deſierto carrera de dia, y vino y aſſentoſe debaxo de
Enebro uno: y demandó à ſu alma para morir, y
dixo, baſta ahora .A. toma mi alma que no mejor
yo mas que mis padres. Y yazió, y adormecioſe de- 5
baxo de Enebro uno: y he en eſto Angel tocan en él,
y dixo à él levantate come. Y cató y he de ſus cabe- 6
ceras torta de braſas, y botija de aguas: y comió
y bevió y tornoſe y yazió. Y tornó Angel de 7
.A. ſegunda vez, y tocó en él; y dixo, levantate
come: que mucha de ti la carrera. Y levantoſe 8
y comió y bevió: y anduvo con fuerça de la
comida la eſſa; quarenta dias, y quarenta noches,
haſta monte del Dios à Horèb. Y vino alli à la la- 9
pa, y manió alli: y he palabra de .A. à él, y dixo à
él; que à ti aqui Eliáu?. Y dixo, zelando zelé por .A., 10
Dios de Zebaot, que dexaron tu firmamento hijos de
Iſaél; à tus aras derrocaron, y à tus Prophetas mataron
con eſpada: y remaneci yo à mis ſolas, y buſcaron à mi
alma para tomarla. Y dixo, ſale y eſtarás en el monte de- 11
lante .A., y he .A. paſſán, y viento grande y fuerte,
deſpedaçan montes y quebrán peñas delante .A., no en
viento .A.: y empues el viento, terremoto, no en el
terremoto .A.. Y empues el terremoto, fuego, no en 12
el fuego .A.: y empues el fuego, voz de ſilencio delga-
da. Y fue como oìr Eliáu y embolvió ſus faces con 13
ſu manto, y ſalió y paroſe (à) puerta de la lapa: y
he à él voz y dixo que à ti aqui Eliáu?. Y 14
dixo, zelando zelè por .A. Dios de Zebaot, por
que dexaron tu firmamento hijos de Iſraél, à tus
aras derrocaron, y à tus prophetas mataron
con

con eſpada: y remanecì yo à mis ſolas, y buſcaron
15 à mi alma para tomarla. Y dixo .A. à él, anda tornate
à tu carrera, à deſierto de Damaſco: y vendrás y
16 ungirás à Hazaèl por Rey ſobre Arám. Y à Yeù hijo
de Nimſi ungirás por Rey ſobre Iſraél: y à Eliſa hijo
de Saphat de Abel-Meholá ungirás por Propheta en tu
17 lugar. Y ſerá el eſcapado de eſpada de Hazaèl, matará
Yeù: y el eſcapado de eſpada de Yeù, matará Eliſá.
18 Y haré remanecer en Iſraél ſiete mil: todas las rodillas
que no ſe arodillaron al Báal, y toda la boca que no
19 beſó à él. Y anduvoſe de alli y hallo à Eliſa hijo de Sa-
phat, y él arava, doze pares (de bueyes) delante él,
y él con los doze: y paſſó Eliáu à él, y echó ſu manto
20 ſobre él. Y dexò à las vacas y corrió empues de Eliáu
y dixo, beſaré ahora à mi padre y à mi madre, y an-
daré empues ti: y dixo à él, anda tornate, que es lo
21 que hize à ti?. Y tornoſe de empues él y tomó al par
HAS- de vacas y degollolas, y con atuendos de las vacas
TA coſinóles la carne, y diò al pueblo y comieron: y
AQUI. levantoſe, y anduvo empues Eliáu y ſerviale.

CAP. 20.

VII 1 Y Ben-Adad Rey de Arám congregó à todo ſu exer-
cito, y treynta y dos Reyes con él, y cavallo y
carroça: y ſubió y encaſtilló ſobre Somerón, y pe-
2 leó contra ella. Y embió menſageros à Ahab Rey de Iſ-
3 raél à la ciudad. Y dixo à él, aſſi dixo Ben-Adad, tu
plata y tu oro mio él: y tus mugeres y tus hijos los
buenos, mios ellos. Y reſpondió Rey de Iſraél y dixo,
4 como tu palabra mi ſeñor el Rey: tuyo yo, y todo lo
5 que à mi. Y tornaròn los menſageros y dixeron, aſſi
dixo Ben-Adad por dezir: lo que embié à ti por dezir,
tu plata y tu oro, y tus mugeres, y tus hijos à mi da-
6 rás. Sino, como eſta hora mañana embiaré à mis ſier-
vos à ti, y eſcudriñarán à tu caſa y à caſa de tus ſiervos:
y ſerá todo codiciable de tus ojos pondrán en ſu mano y
7 tomarán. Y llamó Rey de Iſraél à todos viejos de la
tierra, y dixo, conoced ruego y ved que maldad eſte
buſcán: que embió à mi por mis mugeres, y por mis hi-
8 jos, y por mi plata, y por mi oro, y no vedé de él. Y
dixeron à él todos los viejos, y todo el pueblo: no oy-
9 gas y no quieras. Y dixo à menſajeros de Ben-Adad,
dezid, à mi ſeñor el Rey todo lo que embiaſte à tu ſier-
vo en la primeria, haré; y la coſa la eſta no puedo ha-
zer: y anduvieron los menſajeros y tornaronle reſpu-
10 eſta. Y embió à él Ben-Adad y dixo, aſſi hagan à mi
dioſes y aſſi añadan: ſi baſtará polvo de Somerón para
11 puños de todo el pueblo que en mis compañas. Y reſ-
pondió Rey de Iſraél y dixo, hablad, no ſe alabe ciñien
12 como ſoltán. Y fue como oìr à la palabra la eſta, y
él bevièn, él y los Reyes en las cabañas: y dixo à
à ſus ſiervos poned (armas de peleâ) y puſieron con-
13 tra la ciudad. Y he Propheta uno ſe llegó à Ahab Rey
de Iſraél, y dixo, aſſi dixo .A., ſi viſte à todo el fon-
ſado el grande el eſte?: he yo danlo en tu mano oy,
14 y ſabrás que yo .A.. Y dixo Ahab con quien? y dixo
aſſi dixo .A. con moços de ſeñores de las provincias:
15 y dixo quien principiará la peleâ? y dixo, tu. Y
contó à moços de ſeñores de las provincias; y fue-
ron dozientos y treynta y dos: y empues ellos con-
tó à todo el pueblo, todos hijos de Iſraél, ſiete
16 mil. Y ſalieron en las ſieſtas: y Ben-Adad bevien
borracho en las cabañas, él y los Reyes, treynta y
17 dos Reyes ayudantes à él. Y ſalieron moços de ſeño-
res de las provincias en la primeria: y embió Ben-
Adad y denunciaron à él por dezir: varones ſalieron
18 de Somerón. Y dixo, ſi para paz ſalieron, prendedlos
19 vivos: y ſi para peleâ ſalieron, vivos los prended. Y
eſtos ſalieron de la ciudad, moços de ſeñores de las pro-
20 vincias: y el fonſado que empues ellos. Y hirieron ca-
da uno ſu varon, y huyeron rAám, y perſiguiolos Iſ-
raél: y eſcapo Ben-Adad Rey de Arám ſobre cavallo
21 y (con) cavalleros. Y ſalió Rey de Iſraél y hirió al ca-
22 vallo y à la carroça: y hirió en Arám herida grande. Y
llegoſe el Propheta à Rey de Iſraél, y dixo à él, anda
eſfuéçate conoce y vé à lo que harás: que à buelta de

בֶּחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃
טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ
מִדְבַּרָה דַמָּשֶׂק וּבָאתָ וּמָשַׁחְתָּ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־
16 אֲרָם׃ וְאֵת יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט מֵאָבֵל מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא
17 תַּחְתֶּיךָ׃ וְהָיָה הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט
18 מֵחֶרֶב יֵהוּא יָמִית אֱלִישָׁע׃ וְהִשְׁאַרְתִּי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת
אֲלָפִים כָּל־הַבִּרְכַּיִם אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפֶּה
19 אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ׃ וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־
שָׁפָט וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר צְמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים
כ הֶעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֵלִיָּהוּ אֵלָיו וַיַּשְׁלֵךְ אַדַּרְתּוֹ אֵלָיו׃ וַיַּעֲזֹב
אֶת־הַבָּקָר וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֶשְּׁקָה־נָּא לְאָבִי
וּלְאִמִּי וְאֵלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה־עָשִׂיתִי
21 לָךְ׃ וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ
וּבִכְלִי הַבָּקָר בִּשְּׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
ע״ב כ א אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃ וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־
ליום ז אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אִתּוֹ וְסוּס
2 וָרָכֶב וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים
3 אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הָעִירָה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר
בֶּן־הֲדַד כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי־הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי־
4 הֵם׃ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְךָ
ה אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר־לִי׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ כֹּה־אָמַר
בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי־שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ
6 וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי תִתֵּן׃ כִּי׀ אִם־כָּעֵת מָחָר אֶשְׁלַח אֶת־
עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֵת בָּתֵּי עֲבָדֶיךָ וְהָיָה
7 כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ בְיָדָם וְלָקָחוּ׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי רָעָה
זֶה מְבַקֵּשׁ כִּי־שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וְלִזְהָבִי
8 וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם
9 אַל־תִּשְׁמַע וְלוֹא תֹאבֶה׃ וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד
אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ
בָרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ
י הַמַּלְאָכִים וַיְשִׁבֻהוּ דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיֹּאמֶר
כֹּה־יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יֹסִפוּ אִם־יִשְׂפֹּק עֲפַר שֹׁמְרוֹן
11 לִשְׁעָלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי׃ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
12 וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אַל־יִתְהַלֵּל חֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת
13 וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו שִׂימוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הָעִיר׃ וְהִנֵּה׀ נָבִיא
אֶחָד נִגַּשׁ אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
יְהוָה הֲרָאִיתָ אֵת כָּל־הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנְנִי נֹתְנוֹ
14 בְיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי
וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי־
טו יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה׃ וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד
16 אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ וַיֵּצְאוּ
בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בַּסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים
17 שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ עֹזֵר אֹתוֹ׃ וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת בָּרִאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הֲדַד וַיַּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר
18 אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצָאוּ
תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם לְמִלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃
19 וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן־הָעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחַיִל אֲשֶׁר
כ אַחֲרֵיהֶם׃ וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁוֹ וַיָּנֻסוּ אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל
21 וַיִּמָּלֵט בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם עַל־סוּס וּפָרָשִׁים׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּס וְאֶת־הָרָכֶב וְהִכָּה בַאֲרָם מַכָּה
22 גְדוֹלָה׃ וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ
הִתְחַזַּק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת

השנה מלך ארם עלה עליך׃
23 ועבדי מלך־ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על־כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם־לא נחזק מהם׃
24 ואת־הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם׃
כה ואתה תמנה־לך ׀ חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם־לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן׃
26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן־הדד את־ארם ויעל אפקה למלחמה עם־ישראל׃
27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני־ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את־הארץ׃
28 ויגש איש האלהים ויאמר אל־מלך ישראל ויאמר כה־אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא־אלהי עמקים הוא ונתתי את־כל־ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי־אני יהוה׃
29 ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ׀ ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני־ישראל את־ארם מאה־אלף רגלי ביום אחד׃
ל וינסו הנותרים ׀ אפקה אל־העיר ותפל החומה על־עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן־הדד נס ויבא אל־העיר חדר בחדר׃
31 ויאמרו אליו עבדיו הנה־נא שמענו כי־מלכי בית ישראל כי־מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל־מלך ישראל אולי יחיה את־נפשך׃
32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל־מלך ישראל ויאמרו עבדך בן־הדד אמר תחי־נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא׃
33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן־הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן־הדד ויעלהו על־המרכבה׃
34 ויאמר אליו הערים אשר־לקח־אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר־שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת־לו ברית וישלחהו׃
לה ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל־רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו׃
36 ויאמר לו יען אשר לא־שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו׃
37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע׃
38 וילך הנביא ויעמד למלך על־הדרך ויתחפש באפר על־עיניו׃
39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל־המלך ויאמר עבדך יצא בקרב־המלחמה והנה־איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את־האיש הזה אם־הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר־כסף תשקול׃
מ ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך־ישראל כן משפטך אתה חרצת׃
41 וימהר ויסר את־האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא׃
42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את־איש־חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו׃
43 וילך מלך־ישראל על־ביתו סר וזעף ויבא שמרונה׃

כא ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון׃
2 וידבר אחאב אל־נבות לאמר ׀ תנה־לי את־כרמך ויהי־לי לגן־ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה־לך כסף מחיר זה׃
3 ויאמר נבות אל־אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את־נחלת אבתי לך׃
4 ויבא אחאב אל־ביתו סר וזעף על־הדבר אשר־דבר אליו נבות היזרעאלי

el año Rey de Arám ſubien contra ti. Y ſiervos de 23
Rey de Arám dixeron à él, Dios de montes ſu Dios,
por tanto ſe esforçaron mas que nós: decierto peleé-
mos con ellos en la llanura, ſi no nos esforçaremos mas
que ellos?. Y à la coſa la eſta haze: aparta los Reyes 24
cada uno de ſu lugar, y pon Condes en ſu lugar. Y 25
tu contarás à ti fonſado como el fonſado el cayen de
ti, y cavallo como el cavallo, y carroça como la car-
roça, y pelearemos con ellos en la llanura, ſi no nos
esforçaremos mas que ellos?: y oyò à ſu voz y hizo
aſſi. Y fue à buelta del año; y contò Ben-Adad à A- 26
rám: y ſubiò à Aphèk à la peléa con Iſraél. Y hijos 27
de Iſraél fueron contados, y aparejaronſe; y anduvie-
ronſe à ſu encuentro: y poſaron hijos de Iſraél à ſu
encuentro como dos rebaños de cabras, y Arám
hinchieron à la tierra. Y llegoſe varon del Dios y di- 28
xo à Rey de Iſraél, y dixo, aſſi dixo .A. por que di-
xeron Araméos, Dios de montes .A. y no Dios de
valles él: y darè à todo el fonſado el grande el eſte en
tu mano; y ſabreys que yo .A.. Y poſaron eſtos en- 29
frente deſtos ſiete dias: y fue en el dia el ſeteno y lle-
goſe la peléa, y hirieron hijos de Iſraél de Arám cien
mil peones, en dia uno. Y huyeron los remanecidos
à Aphék à la ciudad, y cayò el muro ſobre veynte 30
y ſiete mil varones los remanecidos: y Ben-Adad
huyò y vino à la ciudad, de camara en camara. Y
dixeron à él ſus ſiervos, he ahora oìmos que Reyes 31
de caſa de Iſraél, que Reyes de merced ellos: pon-
gamos ahora ſacos en nueſtros lomos, y cuerdas en
nueſtras cabeças, y ſalgamos à Rey de Iſraél, quiça
aviviguarà a tu alma. Y ciñieron ſacos en ſus lomos, 32
y cuerdas en ſus cabeças, y vinieron à Rey de Iſraél
y dixeron; tu ſiervo Ben-Adad dixo, viva ahora mi
alma: y dixo ſi aun él vivo? mi hermano él. Y los 33
varones adevinaron; y apreſſuraronſe y arrebataron
de él, y dixeron tu hermano Ben-Adad, y di-
xo venid tomadlo: y ſalio à él Ben-Adad: y hizolo
ſubir ſobre la carroça. Y dixo à él, las ciudades que 34
tomò mi padre de con tu padre tornarè, y plaças
pondrás à ti en Damaſco como puſo mi padre en
Someròn, y yo con firmamento te embiarè: y tajò à
él firmamento y embiolo. Y varon uno de dicipulos 35
de los Prophetas, dixo à ſu compañero por palabra
de .A. hièreme ahora: y no quiſo el varon para herir-
lo. Y dixo à él, por que no oìſte en voz de .A., he 36
tu andan de comigo y herirteà el leon: y anduvo de
cerca él y hallolo el leon y hiriolo. Y hallò varon ot- 37
ro y dixo, hiereme ahora: y hiriolo el varon hirien-
do, y llagando. Y anduvo el Propheta, y paroſe al 38
Rey ſobre la carrera: y reboçoſe con velo ſobre ſus
ojos. Y fue el Rey paſſán, y él exclamò al Rey: y 39
dixo tu ſiervo ſaliò entre la peléa, y he varon ſe lle-
gò, y truxo à mi varon, y dixo guarda al varon el
eſte, ſi faltando fuere falto; y ſerá tu alma en lugar de
ſu alma, o quintal de plata peſarás. Y fue tu ſiervo 40
hazien aqui y aqui, y el no él: y dixo à él, Rey de
Iſraél, aſſi tu juizio tu ſentenciaſte. Y apreſſurò y ti- 41
rò al velo de ſobre ſus ojos: y conociò à él, Rey de
de Iſraél, que de los Prophetas él. Y dixo à él, aſſi 42
dixo .A. por que ſoltaſte à varon de mi anatema de
(LA) mano: y ſerá tu alma en lugar de ſu alma, y tu
pueblo en lugar de ſu pueblo. Y anduvo Rey de Iſ- 43
raél à ſu caſa triſte, y enſañado: y vino à Someròn.

CAP. 21.

Y Fue empues las palabras las eſtas; viña era 1 P. 21.
à Nabòt el Yzreelita, que en Yzreél cerca
palacio de Ahab Rey de Someròn. Y hab- 2
lò Ahab à Nabòt por dezir, dà à mi à tu
viña, y ſerá à mi por huerto de verdura,
que ella cercana cerca mi caſa, y darè à ti por
ella viña buena mas que ella: ſi agradàre en
tus ojos darè à ti plata precio deſta. Y dixo Na- 3
bòt à Ahab: vedado à mi de .A., de mi dar à he-
redad de mis padres à ti. Y vino Ahab à ſu caſa triſ- 4
te y enſañado, ſobre la coſa que hablò à él Nabòt
el

el Yzreelita; y dixo no darè à ti à heredad de mis
padres: y yaziò ſobre ſu lecho, y bolviò à ſus faces y
5 no comiò pan. Y vino à èl Yzèbel ſu muger: y hab-
lò à èl, por que eſto tu eſpirito triſte; y no tu co-
6 mièn pan?. Y hablò à ella, que hablè à Nabót el Yz-
reelita y dixe à èl, dá à mi tu viña por plata, o ſi envo-
luntán tu darè à ti viña por ella: y dixo, no darè à ti à
7 mi viña. Y dixo à èl Yzèbel ſu muger, tu ahora haras
(JUSTICIA DE) reyno ſobre Iſraél: levantate come pan,
y abonigua tu coraçon, yo darè à ti à viña de Nabót el
8 Yzreelita. Y eſcrivió cartas en nombre de Ahab, y ſel-
lò con ſu ſello: y embió cartas à los viejos y los nob-
9 les que en ſu ciudad, los eſtantes con Nabót. Y eſcri-
vió en las cartas por dezir: pregonad ayuno; y hazed
10 eſtar à Nabót en cabecera del pueblo. Y hazed eſtar
dos varones hijos de maldad à eſcuentra èl, y teſtifi-
quenlo por dezir, blasfemaſte contra Dios y contra
11 Rey: y ſacadlo y apredreadlo y muera. Y hizieron va-
rones de ſu ciudad los viejos y los nobles, los quales
eſtavan en ſu ciudad; como embió à ellos Yzèbel: co-
12 mo eſcrito en las cartas que embió à ellos. Pregonaron
ayuno: y hizieron aſentar à Nabót en cabecera del
13 pueblo. Y vinieron dos los varones hijos de maldad,
y aſſentaronſe contra èl, y teſtificaronlo varones de la
maldad à Nabót, delante el pueblo por dezir; blasfe-
mó Nabót contra Dios y contra Rey: y ſacaronlo fu-
era de la ciudad, y apredrearonlo con piedras, y mu-
14 rió. Y embiaron à Yzèbel por dezir: fue apedreado
15 Nabót y murió. Y fue como oìr Yzèbel que fue ape-
dreado Nabót y murió: y dixo Yzèbel à Ahab, le-
vantate hereda à viña de Nabót el Yzreelita, que no
quiſo dar à ti por plata, que no Nabót vivo, ſalvo
16 muerto. Y fue como oìr Ahab que murió Nabót: y
levantoſe Ahab para decender à viña de Nabót el Yz-
17 reelita para heredarla. Y fue Prophecia de .A. à Eliáu
18 el Tisbeo por dezir. Levantate deciende à encuentro
de Ahab Rey de Iſraél, que en Somerón: he en viña
19 de Nabót que decendió alli para heredarla. Y habla-
rás à èl por dezir, aſſi dixo .A. ſi mataſte y tambien
heredaſte?: y hablarás à èl por dezir, aſſi dixo .A. en
lugar que lamieron los perros à ſangre de Nabót, la-
20 merán los perros à tu ſangre, tambien tu. Y dixo Ahab
à Eliáu, ſi me hallaſte mi enemigo?: y dixo hallè, por
que te entregaſte para hazer el mal en ojos de .A..
21 He yo trayen ſobre ti mal; y eſcombarè empues ti:
y tajaré de Ahab orinán en pared, y detenido y dexa-
22 do en Iſraél. Y daré à tu caſa como caſa de Jarobam
hijo de Nebat; y como caſa de Baaſá hijo de Ahiyá:
por la ſaña que enſañaſte y hiziſte pecar à Iſraél. Y
23 tambien por Yzèbel hablò .A. por dezir: los perros
comerán à Yzèbel en barbacana de Yzreèl. El muer-
24 to de Ahab en la ciudad comerán los perros: y el
muerto en el campo comerán ave de los cielos. Mas
25 no fue como Ahab, que ſe entregaſe para hazer el mal
en ojos de .A.: que ſombayò à èl Yzèbel ſu muger.
26 Y abominò mucho para andar empues los ìdolos: co-
mo todo lo que hizieron los Emorèos que deſterrò
27 .A. delante hijos de Iſraél. Y fue como oìr Ahab à las
palabras las eſtas, y raſgò ſus paños, y puſo ſaco
ſobre ſu carne, y ayunò: y yaziò en ſaco y anduvo
28 de quedo. Y fue palabra de .A. à Eliáu el Tisbeo por
dezir: Si viſte como ſe quebrantò Ahab delante mi?:
pues que ſe quebrantò delante mi, no traeré el mal,
en ſus dias; en dias de ſu hijo traeré el mal ſobre ſu caſa.

CAP. 22.

II 1 YEſtuvieron tres años: ſin pelêa entre Arám y
2 entre Iſraél. Y fue en el año el tercero: y de-
cendiò Jeoſaphat Rey de Jeudá à Rey de Iſraél.
3 Y dixo Rey de Iſraél à ſus ſiervos, ſi ſabeys que nueſ-
tra (ES) Ramòt Guilad?: y nós callantes de tomar à
4 ella de mano de Rey de Arám. Y dixo à Jeoſaphat;
ſi andarás comigo à la pelêa à Ramót Guilad?: y
dixo Jeoſaphat à Rey de Iſraél, como yo como tu,
como mi pueblo como tu pueblo, como mis caval-
5 los como tus cavallos. Y dixo Jeoſaphat à
Rey

היזרעאלי ויאמר לא־אתן לך את־נחלת אבותי וישכב
ה על־מטתו ויסב את־פניו ולא־אכל לחם: ותבא אליו
איזבל אשתו ותדבר אליו מה־זה רוחך סרה ואינך
6 אכל לחם: וידבר אליה כי־אדבר אל־נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה־לי את־כרמך בכסף או אם־חפץ אתה
אתנה־לך כרם תחתיו ויאמר לא־אתן לך את־כרמי:
7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה
על־ישראל קום אכל־לחם ויטב לבך אני אתן לך את־
8 כרם נבות היזרעאלי: ותכתב ספרים בשם אחאב
ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל־הזקנים ואל־ ספרים קרי
9 החרים אשר בעירו הישבים את־נבות: ותכתב
בספרים לאמר קראו־צום והשיבו את־נבות בראש
י העם: והושיבו שנים אנשים בני־בליעל נגדו ויעדהו
לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת:
11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו
כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים
12 אשר שלחה אליהם: קראו צום והשיבו את־נבות
13 בראש העם: ויבאו שני האנשים בני־בליעל וישבו
נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את־נבות נגד העם לאמר
ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו
14 באבנים וימת: וישלחו אל־איזבל לאמר סקל נבות
טו וימת: ויהי כשמע איזבל כי־סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אל־אחאב קום רש את־כרם נבות היזרעאלי
16 אשר מאן לתת־לך בכסף כי אין נבות חי כי־מת: ויהי
כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל־כרם
17 נבות היזרעאלי לרשתו: ויהי דבר יהוה
18 אל־אליהו התשבי לאמר: קום רד לקראת אחאב
מלך־ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר־
19 ירד שם לרשתו: ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם־ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו הכלבים את־דם נבות ילקו
כ הכלבים את־דמך גם־אתה: ויאמר אחאב אל־אליהו
המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות
21 הרע בעיני יהוה: הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך מביא קרי
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:
22 ונתתי את־ביתך כבית ירבעם בן־נבט וכבית בעשא
בן־אחיה אל־הכעס אשר הכעסת ותחטא את־
23 ישראל: וגם־לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו
24 את־איזבל בחל יזרעאל: המת לאחאב בעיר יאכלו
כה הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: רק לא־היה
כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר־
26 הסתה אתו איזבל אשתו: ויתעב מאד ללכת אחרי
הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה
27 מפני בני ישראל: ויהי כשמע אחאב את־הדברים
האלה ויקרע בגדיו וישם־שק על־בשרו ויצום וישכב
בשק ויהלך אט:
28 29 ויהי דבר־יהוה אל־אליהו התשבי לאמר: הראית כי־
אביא קרי נכנע אחאב מלפני יען כי־נכנע מפני לא־אבי הרעה
כב א בימיו בימי בנו אביא הרעה על־ביתו: וישבו שלש שנים
ליום ב 2 אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: ויהי
בשנה השלישית וירד יהושפט מלך־יהודה אל־מלך
3 ישראל: ויאמר מלך־ישראל אל־עבדיו הידעתם כי־
לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך
4 ארם: ויאמר אל־יהושפט התלך אתי למלחמה רמת
גלעד ויאמר יהושפט אל־מלך ישראל כמוני כמוך
ה כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר יהושפט אל־
מלך

מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה׃ ויקבץ
6 מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר
אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך׃ ויאמר יהושפט
7 האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו׃ ויאמר
8 מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את
יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי
אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר
המלך כן׃ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר
9 מהרה מיכיהו בן ימלה׃ ומלך ישראל ויהושפט
10 מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים
בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם׃ ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר
11 כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם׃
12 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד
13 והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ והמלאך אשר הלך
לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי
הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך
14 כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ ויאמר מיכיהו חי
יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר׃
15 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו
הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל
ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃
16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך
17 אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה׃ ויאמר
ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן
אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה
18 ישובו איש לביתו בשלום׃ ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי
19 אם רע׃ ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
20 ומשמאלו׃ ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל
21 ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה׃ ויצא
הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה
22 אליו במה׃ ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל
23 נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן׃ ועתה
הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה
24 דבר עליך רעה׃ ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את
מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי
25 לדבר אותך׃ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא
26 אשר תבא חדר בחדר להחבה׃ ויאמר מלך ישראל
קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל
27 יואש בן המלך׃ ואמרת כה אמר המלך שימו את
זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי
28 בשלום׃ ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא
29 דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃ * ויעל
30 מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃ ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא
31 במלחמה׃ ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו
שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול
32 כי אם את מלך ישראל לבדו׃ ויהי כראות שרי
הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא
33 ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט׃ ויהי כראות שרי
34 הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ ואיש
משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים
ובין

Rey de Iſraél: requiere ahora eſte dia à palabra de
.A.. Y congregò Rey de Iſraél à los Prophetas co- 6
mo quatrocientos varones, y dixo à ellos, ſi andaré
ſobre Ramót Guilad à la peléa, ſi me vedarè?: y di-
xeron ſube, y dará .A. en mano del Rey. Y dixo
Jeoſaphat, ſi no aqui Propheta de .A. mas: y re- 7
queriremos de con él?. Y dixo Rey de Iſraél à Jeo- 8
ſaphat, aun varon uno para requerir à .A. dèl, y yo
lo aborrecì, que no prophetiza ſobre mi, bien ſalvo
mal; Micháyu hijo de Imlá: y dixo Jeoſaphat no
diga el Rey aſſi. Y llamò Rey de Iſraél à privado 9
uno: y dixo, haze apreſſurar (á) Micháyu hijo de
Ymlá. Y Rey de Iſraél y Jeoſaphat Rey de Jeudá 10
eſtantes cada uno ſobre ſu ſilla veſtidos de paños (re-
ales) en la era, de entrada de puerta de Someron:
y todos los Prophetas prophetizantes delante ellos.
Y hizo à èl Zidkiá hijo de Kenaaná cuernos de hier- 11
ro: y dixo, aſſi dixo .A., con eſtos cornearás à A-
rám haſta atemarlos. Y todos los Prophetas prophe- 12
tizantes aſſi, por dezir: ſube à Ramót Guilad y proſ-
pera; y dará .A. en mano del Rey. Y el menſagero 13
que anduvo para llamar à Micháyu hablò à èl por
dezir; he ahora palabras de los Prophetas à boca
una buenas al Rey: ſea ahora tu palabra como palab-
ras de uno dellos, y hablarás bien. Y dixo Mi- 14
chayu: vivo .A. que à lo que dixere .A. à mi à ello
hablarè. Y vino al Rey y dixo el Rey à èl, Mi- 15
cháyu, ſi andaremos à Ramót Guilad à la peléa, ſi
nós vedaremos?: y dixo à èl, ſube y proſpera y da-
rá .A. en mano del Rey. Y dixo à él el Rey, haſ- 16
ta quantas vezes yo te conjuro: que no hables à mi
ſalvo verdad en nombre de .A.. Y dixo, vide à 17
todo Iſraél eſparzidos ſobre los montes como ovejas
que no à ellas paſtor: y dixo .A. no ſeñores à eſtos,
tornen cada uno à ſu caſa en paz. Y dixo Rey de 18
Iſraél à Jeoſaphat: decierto dixe à ti, no propheti-
zará ſobre mi bien, ſalvo mal. Y dixo, por tanto 19
oye palabra de .A.: vide à .A. eſtán ſobre ſu ſilla; y
todo fonſado de los cielos eſtan cerca èl, de ſu de-
recha, y de ſu izquierda. Y dixo .A., quien ſom- 20
bairá à Ahab y ſuba y cayga en Ramót en Guilad?:
y dixo eſte aſſi, y eſte dizien aſſi. Y ſalió el eſpirito 21
y paroſe delante .A., y dixo, yo lo ſombayré: y
dixo .A. à èl, con que?. Y dixo, ſaldré y ſeré eſ- 22
pirito de falſedad en boca de todos ſus Prophetas:
y dixo, ſombairás y tambien podras, ſale y haze aſſi.
Y ahora, he diò .A. eſpirito de falſedad en boca de 23
todos tus Prophetas eſtos: y .A. hablò ſobre ti mal.
Y llegoſe Zidkiau hijo de Kenaaná, y hiriò à Mi- 24
cháyu ſobre la quixada: y dixo, ado aqui paſſó
eſpirito de .A. de comigo para hablar à ti?. Y 25
dixo Michayu, he tu veyen en el dia el eſſe:
que entrarás de camara en camara para eſcon-
derte. Y dixo Rey de Iſraél, toma à Mi- 26
cháyu, y hazlo tornar à Amòn mayoral de la
ciudad: y à Joas hijo del Rey. Y dirás, aſ- 27
ſi dixo el Rey, poned à eſte en caſa de la
carcel: y hazedlo comer pan en aprieto,
y aguas en aprieto haſta mi venir en paz. 28
Y dixo Micháyu, ſi tornando tornares en paz,
no hablò .A. en mi: y dixo, oìd pueblos to-
dos ellos. * Y ſubió Rey de Iſraél, y Jeoſaphat 29 III
Rey de Jeudá, à Ramót Guilad. Y dixo Rey de Iſ- 30
raél à Jeoſaphat (para) mudarſe y venir en la peléa,
y tu viſte tus paños: y mudoſe Rey de Iſraél y en-
tró en la peléa. Y Rey de Arám encomendó à ma- 31
yorales de la quatregua que à èl, treynta y dos,
por dezir; no pelereys con pequeño ni con grande:
ſalvo con Rey de Iſraél à él ſolo. Y fue como 32
ver mayorales de la quatregua à Jeoſaphat, y el-
los dixeron decierto Rey de Iſraél èl, y llegaron-
ſe à èl para pelear: y exclamò Jeoſaphat. Y 33
fue como ver mayorales de la quatregua que
no Rey de Iſraél èl: y tornaronſe de empues
èl. Y, varon tirò con arco en ſu ſimplici- 34
dad: y hirió à Rey de Iſraél entre las junturas,
y

y entre la cota: y dixo à ſu carretero, buelve tu ma-
35 no, y ſacame del real que ſoy enfermo. Y crecia la
pelêa en el dia el eſſe, y el Rey era esforçanſe en la car-
roça contra Arám: y murió en la tarde, y fue derra-
36 mado ſangre de la herida en ſeno del carro. Y paſſó el
pregon por el real como ponerſe el Sol por dezir: cada
37 uno à ſu ciudad, y cada uno à ſu tierra. Y murió el Rey
38 y vino à Somerón: y enterraron al Rey en Somerón. Y
lavava a la carroça ſobre alberca de Somerón, y lamieron
los perros à ſu ſangre, y las armas lavaron: como palab-
39 ra de .A. que hablò. Y reſto de palabras de Ahab y todo
lo que hizo, y caſa del marfil que edificó, y todas las
ciudades que fraguò: decierto ellas eſcritas ſobre libro
40 de palabras de los dias de Reyes de Iſraél. Y yazió Ahab
41 con ſus padres: y reynó Ahazyáu ſu hijo en ſu lugar. Y
Jeoſaphat hijo de Aſſá reynó ſobre Jeudá en año de qua-
42 tro à Ahab Rey de Iſraél. Jeoſaphat de edad de treyn-
ta y cinco años en ſu reynar; y veynte y cinco años rey-
nò en Jeruſalaim: y nombre de ſu madre Azubá hija de
43 Silhì. Y anduvo en toda carrera de Aſſá ſu padre, no ſe
44 tiro della: para hazer lo derecho en ojos de .A.. Mas los
altares no ſe tiraron: aun el pueblo ſacrificantes y ſahu-
45 mantes en los altares. Y pacificoſe Jeoſaphat con Rey
46 de Iſraél. Y reſto de palabras de Jeoſaphat y ſus valen-
tias que hizo, y que peleó: decierto ellas eſcritas ſobre
47 libro de palabras de los dias de Reyes de Jeudá. Y reſto
del aplazado que avia remanecido en dias de Aſſá ſu
48 padre: eſcombró de la tierra. Y Rey no en Edom, pre-
49 ſidente (por) Rey. Jeoſaphat hizo diez naves de Tarſis
para andar à Ophir por oro, y no anduvo: que ſe queb-
50 raron las naves en Eſion-Gáber. Entonces dixo Aha-
ziáu hijo de Ahab à Jeoſaphat, anden mis ſiervos con
51 tus ſiervos en naves: y no quiſo Jeoſaphat. Y yaziò
Jeoſaphat con ſus padres, y fue enterrado con ſus pad-
res en ciudad de David ſu padre: y reynò Jeoram ſu
52 hijo en ſu lugar. Ahaziáu hijo de Ahab reynò ſobre
Iſraél en Somerón, en año de deziſiete à Jeoſaphat
53 Rey de Jeudá: y reynò ſobre Iſraél dos años. Y hi-
zo el mal en ojos de .A.: y anduvo en carrera de ſu
padre, y en carrera de ſu madre, y en carrera de Ja-
54 robam hijo de Nebat, que hizo pecar à Iſraél. Y ſir-
viò al Báal y encorvoſe à èl: y enſaño à .A. Dios de
Iſraél, como todo lo que hizo ſu padre.

REYES.
SEGUNDO.
CAP. I.

IV 1 Y Rebellò Moab contra Iſraél, deſpues de
2 morir Ahab. Y cayó Ahaziá por la rexa en
ſu camara que en Somerón, y enfermò:
y embiò menſajeros y dixo à ellos, an-
dad requerid en Báal-zebub Dios de Ek-
3 rón, ſi ſanaré de mi enfermedad eſta. Y
Angel de .A. hablò à Eliá el Tisbeo, levantate ſube
à encuentro de menſajeros de Rey de Somerón: y hab-
la à ellos, ſi por que no Dios en Iſraél vos andantes pa-
4 ra requerir por Báal-Zebub dios de Ekrón?. Y por
tanto, aſſi dixo .A., el lecho que ſubiſte alli, no de-
5 cenderás dèl, mas morir morirás: y anduvo Eliá. Y
tornaronſe los menſajeros à èl: y dixo à ellos, por que
6 eſto tornaſtes?. Y dixeron à èl, varon ſubiò à nueſtro
encuentro, y dixo à nós, andad tornad al Rey que em-
biò à vós y hablareys à èl, aſſi dixo .A., ſi por que no
Dios en Iſraél tu embián para requerir en Báal-Zebub
Dios de Ekrón?: por tanto el lecho que ſubiſte alli no
7 decenderás dèl, mas morir moriras. Y hablò à ellos;
que forma del varon, que ſubiò à vueſtro encuentro:
8 y que hablò à vós a las palabras las eſtas?. Y dixeron
à èl varon peloſo, y cinto de cuero ceñido en
9 ſus lomos: y dixo, Eliá el Tisbeo èl. Y embiò
à èl mayoral de cincuenta, y ſus cincuenta:

יתיר י׳ ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידיך והוציאני מן־
לה המחנה כי החליתי: ותעלה המלחמה ביום ההוא
והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב
36 ויצק דם־המכה אל־חיק הרכב: ויעבר הרנה במחנה
כבא השמש לאמר איש אל־עירו ואיש אל־ארצו:
37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את־המלך בשמרון:
38 וישטף את־הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים
39 את־דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ויתר
דברי אחאב וכל־אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל־
הערים אשר־בנה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי
מ הימים למלכי ישראל: וישכב אחאב עם־אבתיו וימלך
41 אחזיהו בנו תחתיו: ויהושפט בן־אסא
מלך על־יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל:
42 יהושפט בן־שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
43 שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת־שלחי: וילך
בכל־דרך אסא אביו לא־סר ממנו לעשות הישר בעיני
44 יהוה: אך הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
מה 46 בבמות: וישלם יהושפט עם־מלך ישראל: ויתר דברי
יהושפט וגבורתו אשר־עשה ואשר נלחם הלא־הם
47 כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויתר
הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן־הארץ:
48 49 עשה קרי ומלך אין באדום נצב מלך: יהושפט עשר אניות תרשיש
נשברו קרי ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי־נשברה אניות
נ בעציון גבר: אז אמר אחזיהו בן־אחאב אל־יהושפט
ילכו עבדי עם־עבדיך באניות ולא אבה יהושפט:
51 וישכב יהושפט עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו:
52 אחזיהו בן־אחאב מלך על־ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על־
53 ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן־נבט אשר החטיא
54 את־ישראל: ויעבד את־הבעל וישתחוה לו ויכעס
את־יהוה אלהי ישראל ככל אשר־עשה אביו:

מלכים ב

א

ליום ד׳ א ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיה
בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח
מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי
3 עקרון אם־אחיה מחלי זה: ומלאך יהוה דבר אל־
אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך־שמרון
ודבר אלהם המבלי אין־אלהים בישראל אתם הלכים
4 לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון: ולכן כה־אמר יהוה
המטה אשר־עלית שם לא־תרד ממנה כי מות תמות
ה וילך אליה: וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם
6 מה־זה שבתם: ויאמרו אליו איש ׀ עלה לקראתנו
ויאמר אלינו לכו שובו אל־המלך אשר־שלח אתכם
ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין־אלהים
בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון
לכן המטה אשר־עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות
7 תמות: וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה
8 לקראתכם וידבר אליכם את־הדברים האלה: ויאמרו
אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר
9 אליה התשבי הוא: וישלח אליו שר חמשים וחמשיו

ויעל אליו והנה ישב על־ראש ההר וידבר אליו איש
האלהים המלך דבר רדה: ויענה אליהו וידבר אל־ י
שר החמשים ואם־איש אלהים אני תרד אש מן־
השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותרד אש מן־
השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו: וישב וישלח אליו 11
שר־חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש
האלהים כה־אמר המלך מהרה רדה: ויען אליהו 12
וידבר אליהם אם־איש האלהים אני תרד אש מן־
השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותרד אש־אלהים
מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו: וישב וישלח שר־ 13
חמשים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר־החמשים
השלישי ויכרע על־ברכיו ׀ לנגד אליהו ויתחנן אליו
וידבר אליו איש האלהים תיקר־נא נפשי ונפש עבדיך
אלה חמשים בעיניך: הנה ירדה אש מן־השמים 14
ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים ואת־
חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך:
וידבר מלאך יהוה אל־אליהו רד אותו אל־תירא מפניו טו
ויקם וירד אותו אל־המלך: וידבר אליו כה־אמר יהוה 16
יען אשר־שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין־אלהים בישראל לדרש בדברו לכן
המטה אשר־עלית שם לא־תרד ממנה כי־מות תמות:
וימת כדבר־יהוה ׀ אשר־דבר אליהו וימלך יהורם 17
תחתיו בשנת שתים ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה
כי לא־היה לו בן: ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא 18
המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל:
ויהי בהעלות יהוה את־אליהו בסערה א ב
השמים וילך אליהו ואלישע מן־הגלגל: ויאמר אליהו 2
אל־אלישע שב־נא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל
ויאמר אלישע חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך וירדו
בית־אל: ויצאו בני־הנביאים אשר־בית־אל אל־אלישע 3
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך
מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החשו: ויאמר לו 4
אליהו אלישע ׀ שב־נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר
חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך ויבאו יריחו: ויגשו בני־
הנביאים ׀ אשר ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־
אני ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו שב־נא פה כי יהוה 6
שלחני הירדנה ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך
וילכו שניהם: וחמשים איש מבני הנביאים הלכו 7
ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על־הירדן: ויקח 8
אליהו את־אדרתו ויגלם ויכה את־המים ויחצו הנה
והנה ויעברו שניהם בחרבה: ויהי כעברם ואליהו 9
אמר אל־אלישע שאל מה אעשה־לך בטרם אלקח
מעמך ויאמר אלישע ויהי־נא פי־שנים ברוחך אלי:
ויאמר הקשית לשאול אם־תראה אתי לקח מאתך י
יהי־לך כן ואם־אין לא יהיה: ויהי המה הלכים הלוך 11
ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים: ואלישע ראה והוא מצעק 12
אבי ׀ אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק
בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: וירם את־אדרת אליהו 13
אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הירדן: ויקח 14
את־אדרת אליהו אשר־נפלה מעליו ויכה את־המים
ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף־הוא ׀ ויכה את־המים
ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע: ויראהו בני־הנביאים טו
אשר־ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על־אלישע
ויבאו לקראתו וישתחוו־לו ארצה: ויאמרו אליו הנה 16
נא

y ſubió à èl, y he eſtan ſobre cabeça del monte, y hab-
lò à èl, varon del Dios, el Rey hablò, deciende. Y 10
reſpondió Eliáu y hablò à mayoral de los cincuenta,
y ſi varon de Dios yo, decienda fuego de los cielos, y
queme à ti y à tus cincuenta: y decendió fuego de
los cielos, y quemó à èl y à ſus cincuenta. Y tornò 11
y embió à èl mayoral de cincuenta otro, y ſus cin-
cuenta: y reſpondió y hablò à èl; varon del
Dios, aſſi dixo el Rey, apreſſura deciende. Y reſpon- 12
dió Eliáu y hablò à ellos, ſi varon del Dios yo, de-
cienda fuego de los cielos, y queme à ti y à tus cin-
cuenta: y decendiò fuego de Dios de los cielos, y que-
mò à él y à ſus cincuenta. Y tornó y embiò mayoral 13
de cincuenta tercero, y ſus cincuenta: y ſubió y vino
mayoral de los cincuenta el tercero, y arrodilloſe ſob-
re ſus rodillas eſcuentra Eliáu, y apiadoſe à èl y hablò
à él, varon del Dios, ſêa precioſa ahora mi alma, y
alma de tus ſiervos eſtos cincuenta en tus ojos. He 14
decendió fuego de los cielos, y quemó à dos mayorales
de los cincuenta los primeros, y à ſus cincuenta: y
ahora ſêa precioſa mi aſma en tus ojos. Y hablò Angel 15
de .A. à Eliáu, deciende à èl no temas delante èl: y
levantoſe y decendió con él al Rey. Y hablò à él, as- 16
ſi dixo .A. pues que embiaſte menſageros por requerir
en Báal-Zebub Dios de Ekrón, ſi por que no Dios en
Iſraél para requerir en ſu palabra?: por tanto el lecho
que ſubiſte alli, no decenderás dél, mas morir mori-
rás. Y murió como palabra de .A. que hablò Eliáu, 17
y reynò Jeoram en ſu lugar, en año de dos à Jeoram
hijo de Jeoſaphat Rey de Jeudá: que no fue à él hi-
jo. Y reſto de palabras de Ahaziáu que hizo: deci- 18
erto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias
de Reyes de Iſraél.

C A P. 2.

Y Fue en hazer ſubir .A. à Eliáu en tempeſta à los 1
cielos: y anduvo Eliáu y Eliſa del Guilgal. Y 2
dixo Eliáu à Eliſa aſſienta ruego aqui, que .A.
me embiò haſta Bet-El; y dixo Eliſa, vivo .A. y viva
tu alma ſi te dexaré: y decendieron (à) Bet-El. Y ſalie- 3
ron diſcipulos de los Prophetas, que (en) Bet-El, à Eli-
ſa y dixeron à èl, ſi ſupiſte que oy .A. tomán à tu ſeñor
de ſobre tu cabeça?: y dixo tambien yo ſé, callad. Y di- 4
xo à él Eliáu, Eliſa aſſientate ruego aqui, que .A. me em-
biò à Jeriho; y dixo, vivo .A. y viva tu alma ſi te dexa-
ré: y vino (a) Jerihó. Y llegaronſe dicipulos de los 5
Prophetas que en Jerihó à Eliſa y dixeron à él, ſi ſupiſte
que oy .A. tomán à tu ſeñor de ſobre tu cabeça?: y dixo
tambien yo ſé, callad. Y dixo à él Eliáu, aſſenta ruego 6
aqui, que .A. me embió al Jardèn; y dixo, vivo .A. y
viva tu alma ſi te dexaré: y anduvieron ambos ellos. Y 7
cincuenta varones de dicipulos de los Prophetas andu-
vieron; y pararonſe enfrente de lexos: y ambos ellos ſe
pararon junto el Jardèn. Y tomó Eliáu à ſu manto y em- 8
bolviolo y hirió à las aguas, y partieronſe aqui y aqui:
y paſſaron ambos ellos por lo ſeco. Y fue como ſu paſſar, 9
y Eliáu dixo à Eliſa, demanda que haré à ti antes que
ſêa tomado de contigo: y dixo Eliſa, y ſêa ruego dos
partes (en) tu eſpirito à mi. Y dixo, endureciſtete para 10
demandar: ſi vieres à mi, tomado de contigo ſerá à
ti aſſi, y ſino, no ſerá. Y fue ellos andantes 11
andando y hablando, y he carroça de fuego, y
cavallos de fuego, y dividieron entre ambos el-
los: y ſubió Eliáu en la tempesta a los cielos. Y 12
Eliſa veyen y él clamán, padre mio, padre mio,
carroça de Iſraél y ſus cavalleros, y no lo vido mas: y
travô por ſus paños, y rompiolos por dos roturas. Y 13
alço à manto de Eliáu que cayó de ſobre èl: y tornoſe y
paroſe cerca orilla del Jardèn. Y tomó à manto de Eliáu, 14
que cayó de ſobre èl, y hirió à las aguas; y dixo, adó
.A. Dios de Eliáu: tambien èl, y hirió à las aguas
y partieronſe de aqui y aqui, y paſſó Eliſa. Y 15
vieronlo dicipulos de los Prophetas que en Je-
rihó de enfrente, y dixeron poſó eſpirito de
Eliáu ſobre Eliſa: y vinieron à ſu encuentro y
encorvaronſe à èl à tierra. Y dixeron à él, he 16
ahora

ahora ay con tus ſiervos cincuenta varones hombres
de fuerça, anden ahora y buſquen à tu ſeñor; quiça
lo llevó eſpirito de .A., y echolo en uno de los
montes, o en uno de los valles: y dixo, no em-
17 bieys. Y porfiaron con él haſta avergonçarſe, y di-
xo, embiad: y embiaron cincuenta varones, y buſ-
18 caron tres dias y no lo hallaron. Y tornáron à él y
él eſtan en Jerihò: y dixo à ellos, decierto dixe à
19 vós, no andeys. Y dixeron varones de la ciudad à
Eliſa, he ahora ſitio de la ciudad bueno como mi
ſeñor veyen: y las aguas malas y la tierra deshiján.
20 Y dixo, tomad à mi botija nueva, y poned alli ſal:
21 y tomaron para él. Y ſaliò à manadero de las aguas
y echò alli ſal: y dixo, aſſi dixo .A. meleſiné à las
aguas las eſtas, no ſerá de alli mas muerte y deshi-
22 ján. Y fueron remediadas las aguas haſta el dia el
23 eſte: como palabra de Eliſa que hablò. Y ſubiò de
alli (à) Bet-El: y él ſubien en la carrera, y moços pe-
queños ſalieron de la ciudad y eſcarnecian dél, y de-
24 zian à él, ſube calvo, ſube calvo. Y cató empues
él, y vidolos, y maldixolos en nombre de .A.: y
ſalieron dos Oſſas de la xara, y partieron dellos qua-
25 renta y dos niños. Y anduvo de alli à monte del
Carmel: y de alli ſe tornò (à) Someròn.

CAP. 3.

VI 1 Y Jeoram hijo de Ahab reynò ſobre Iſraél en So-
merón; en año de deziocho à Jeoſaphat Rey
2 de Jeudá: y reyno doze años. Y hizo el mal
en ojos de .A.; mas no como ſu padre, ni como ſu
madre: y tirò a eſtatua del Báal que hizo ſu padre.
3 Mas en pecados de Jarobam hijo de Nebat que hizo
4 pecar à Iſraél ſe pegò: no ſe tirò dellos. Y Meſá
Rey de Moab era paſtor: y tornava à Rey de Iſraél
cien mil corderos, y cien mil barvezes (con) lana.
5 Y fue como morir Ahab: y rebellò Rey de Moab
6 conrra Rey de Iſraél. Y ſaliò el Rey Jeoram en el
7 dia el eſſe de Someròn: y contó à todo Iſraél. Y
anduvo y embiò à Jeoſaphat Rey de Jeudá por de-
zir, Rey de Moab rebellò contra mi, ſi andarás co-
migo contra Moab à la peléa?: y dixo, ſubiré, como
yo como tu, como mi pueblo como tu pueblo, co-
8 mo mis cavallos como tus cavallos. Y dixo adò eſ-
ta la carrera (QUE) ſubiremos?: y dixo, carrera de
9 deſierto de Edom. Y anduvo Rey de Iſraél, y Rey
de Jeudá, y Rey de Edom; y rodearon carrera de
ſiete dias: y no fue aguas al real y la quatropêa,
10 que en ſus compañas. Y dixo Rey de Iſraél: Ah
ah que llamò .A. à tres los Reyes los eſtos, para
11 dar à ellos en poder de Moab. Y dixo Jeoſaphat ſino
aqui Propheta de .A.; y requiriremos à .A. de con él?:
y reſpondió uno de ſiervos de Rey de Iſraél y dixo,
aqui Eliſa hijo de Saphat que vaziava aguas ſobre ma-
12 nos de Eliáu. Y dixo Jeoſaphat es à él palabra de .A.?:
y decendieron à él Rey de Iſraél, y Jeoſaphat, y Rey
VII 13 de Edom. * Y dixo Eliſa à Rey de Iſraél, que à mi y à
ti? anda à Prophetas de tu padre, y à Prophetas de tu
madre: y dixo à él Rey de Iſraél, no que llamò .A. à
tres los Reyes los eſtos, para dar à ellos en mano de
14 Moab. Y dixo Eliſa, vivo .A. Zebaot, que eſtuve
delante él, que ſino faces de Jeoſaphat Rey de Jeudá yo
15 honrán: no catára à ti, ni te viera. Y ahora tomad
à mi tañedor: y fue como tañer el tañedor y fue ſobre él
16 Prophecia de .A.. Y dixo, aſſi dixo .A.: haze al aro-
17 yo el eſte hoyos hoyos. Que aſſi dixo .A., no ve-
reys viento, y no vereys lluvia, y el aroyo el eſte
ſerá llena de aguas, y bevereys vós y vueſtro gana-
18 do, y vueſtra quatropêa. Y ligero eſto en ojos de .A.:
19 y dará à Moab en vueſtra mano. Y herireys toda
ciudad de encaſtilladura, y toda ciudad eſcogida, y
todo arbol bueno hareys caer, y todas fuentes de
aguas cerrareis: y toda heredad bueña dañareys con
20 piedras. Y fue por la mañana, quando ſe alça el
preſente, y he aguas vinientes de carrera de Edom:
21 y fue llena la tierra de las aguas. Y todo Moab oye-
ron que ſubieron los Reyes para pelear con ellos:

נא יש־את־עבדיך חמשים אנשים בני־חיל ילכו־נא
ויבקשו את־אדניך פן־נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד
17 ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו־ הגאיות ק׳
בו עד־בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו
18 שלשה ימים ולא מצאהו: וישבו אליו והוא ישב ביריחו
ויאמר אלהם הלוא־אמרתי אליכם אל־תלכו:
19 ויאמרו אנשי העיר אל־אלישע הנה־
נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים
כ והארץ משכלת: ויאמר קחו־לי צלחית חדשה ושימו
21 שם מלח ויקחו אליו: ויצא אל־מוצא המים וישלך־שם
מלח ויאמר כה־אמר יהוה רפאתי למים האלה לא־
22 יהיה משם עוד מות ומשכלת: וירפו המים עד היום
23 הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם
בית־אל והוא | עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־
העיר ויתקלסו־בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח:
24 ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים
דבים מן־היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים:
כה וילך משם אל־הר הכרמל ומשם שב שמרון:

ליום ו ג א ויהורם בן־אחאב מלך על־ישראל בשמרון
בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך
2 שתים־עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא
כאביו וכאמו ויסר את־מצבת הבעל אשר עשה אביו:
3 רק בחטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־
4 ישראל דבק לא־סר ממנה: ומישע מלך־
מואב היה נקד והשיב למלך־ישראל מאה־אלף כרים
ה ומאה אלף אילים צמר: ויהי כמות אחאב ויפשע מלך־
6 מואב במלך ישראל: ויצא המלך יהורם ביום ההוא
7 משמרון ויפקד את־כל־ישראל: וילך וישלח אל־
יהושפט מלך־יהודה לאמר מלך מואב פשע בי
התלך אתי אל־מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני
8 כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר אי־זה
9 הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: וילך מלך
ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת
ימים ולא־היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם:
י ויאמר מלך ישראל אהה כי־קרא יהוה לשלשת
11 המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב: ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה ונדרשה את־יהוה מאותו ויען
אחד מעבדי מלך־ישראל ויאמר פה אלישע בן־שפט
12 אשר־יצק מים על־ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אותו
דבר־יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
ליום ז 13 אדום: *ויאמר אלישע אל־מלך ישראל מה־לי ולך לך
אל־נביאי אביך ואל־נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל
אל כי־קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם
14 ביד מואב: ויאמר אלישע חי־יהוה צבאות אשר
עמדתי לפניו כי לולי פני־יהושפט מלך־יהודה אני
טו נשא אם־אביט אליך ואם־אראך: ועתה קחו־לי מנגן
16 והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ויאמר כה אמר
17 יהוה עשה הנחל הזה גבים | גבים: כי־כה | אמר
יהוה לא־תראו רוח ולא־תראו גשם והנחל ההוא
ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם:
18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את־מואב בידכם:
19 והכיתם כל־עיר מבצר וכל־עיר מבחור וכל־עץ טוב
תפילו וכל־מעיני־מים תסתמו וכל החלקה הטובה
כ תכאבו באבנים: ויהי בבקר כעלות המנחה
והנה־מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את־
21 המים: וכל־מואב שמעו כי־עלו המלכים להלחם בם

ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על־הגבול :
22 וישכימו בבקר והשמש זרחה על־המים ויראו מואב
23 מנגד את־המים אדמים כדם : ויאמרו דם זה החרב
נחרבו המלכים ויכו איש את־רעהו ועתה לשלל
24 מואב : ויבאו אל־מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את־
מואב וינסו מפניהם ויבו־בה והכות את־מואב : ויכו קרי
25 והערים יהרסו וכל־חלקה טובה ישליכו איש־אבנו כה
ומלאוה וכל־מעין־מים יסתמו וכל־עץ־טוב יפילו עד־
השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה :
26 וירא מלך מואב כי־חזק ממנו המלחמה ויקח אותו
שבע־מאות איש שלף חרב להבקיע אל־מלך אדום
27 ולא יכלו : ויקח את־בנו הבכור אשר־ימלך תחתיו
ויעלהו עלה על־החומה ויהי קצף־גדול על־ישראל לפני
ויסעו מעליו וישבו לארץ : ואשה א ד
הפטרה וירא אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־אלישע
לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך
היה ירא את־יהוה והנשה בא לקחת את־
2 שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה אלישע מה
אעשה־לך הגידי לי מה־יש־לכי בבית ותאמר אין לך קרי
3 לשפחתך כל בבית כי אם־אסוך שמן : ויאמר לכי
שאלי־לך כלים מן־החוץ מאת כל־שכניכי כלים שכניך קרי
4 רקים אל־תמעיטי : ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד
בניך ויצקת על כל־הכלים האלה והמלא תסיעי :
ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם ה
6 מגישים אליה והיא מיצקת : ויהי כמלאת הכלים מוצקת קרי
ותאמר אל־בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה
7 אין עוד כלי ויעמד השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכי מכרי את־השמן ושלמי את־נשיכי ואת נשיך קרי ובניך קרי
8 בניכי תחיי בנותר : ויהי היום ויעבר אלישע
אל־שונם ושם אשה גדולה ותחזק־בו לאכל־לחם ויהי
9 מדי עברו יסר שמה לאכל־לחם : ותאמר אל־אישה
הנה־נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו
10 תמיד : נעשה־נא עלית־קיר קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה :
11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל־העליה וישכב־שמה :
12 ויאמר אל־גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא־
13 לה ותעמד לפניו : ויאמר לו אמר־נא אליה הנה
חרדת אלינו את־כל־החרדה הזאת מה לעשות לך
היש לדבר־לך אל־המלך או אל־שר הצבא ותאמר
14 בתוך עמי אנכי ישבת : ויאמר ומה לעשות לה ויאמר
גיחזי אבל בן אין־לה ואישה זקן : ויאמר קרא־לה טו
16 ויקרא־לה ותעמד בפתח : ויאמר למועד הזה כעת
חיה אתי חבקת בן ותאמר אל־אדני איש האלהים את קרי
17 אל־תכזב בשפחתך : ותהר האשה ותלד בן למועד
18 הזה כעת חיה אשר־דבר אליה אלישע : ויגדל הילד
19 ויהי היום ויצא אל־אביו אל־הקצרים : ויאמר אל־אביו
ראשי ראשי ויאמר אל־הנער שאהו אל־אמו :
וישאהו ויביאהו אל־אמו וישב על־ברכיה עד־הצהרים כ
21 וימת : ותעל ותשכבהו על־מטת איש האלהים
22 ותסגר בעדו ותצא : ותקרא אל־אישה ותאמר
שלחה נא לי אחד מן־הנערים ואחת האתנות וארוצה
23 עד־איש האלהים ואשובה : ויאמר מדוע את הלכת את קרי
אליו היום לא־חדש ולא שבת ותאמר שלום : עד כאן
24 ותחבש האתון ותאמר אל־נערה נהג ולך אל־תעצר
לי לרכב כי אם־אמרתי לך : ותלך ותבא אל־איש כה
האלהים אל־הר הכרמל ויהי כראות איש־האלהים
אותה

y congregaronſe de todo ciñien cinto, y arriba, y
pararonſe ſobre el termino. Y madrugaron por la 22
mañana, y el Sol eſclareciò ſobre las aguas: y vie-
ron Moab de eſcuentra à las aguas vermejas como
ſangre. Y dixeron, ſangre eſto; deſtruyendo ſe deſ- 23
truyeron los Reyes, y hirieron cada uno à ſu com-
pañero: y ahora al deſpojo Moab. Y vinieron à 24
real de Iſraél; y levantaronſe Iſraél y hirieron à Moab,
y huyeron delante ellos: y hirieron en ella y hirien-
do à Moab. Y las ciudades derrocaron, y (en) to- 25
da heredad buena echaron cada uno ſu piedra, y
hinchieronla, y toda fuente de aguas cerraron, y to-
do arbol bueno hizieron caer, haſta que hizo rema-
necer ſus piedras en Kir-hareſet: y rodearon los ahon-
deantes y hirieronla. Y viò Rey de Moab que ſe 26
enforteciò mas que èl la peléa: y tomó à èl ſiete cien-
tos varones deſenvaynantes eſpada para romper à
Rey de Edom y no pudieron. Y tomó à ſu hijo el 27
primogenito que reynaria en ſu lugar, y alçòlo alça-
cion ſobre el muro; y fue ſaña grande ſobre Iſraél:
y movieronſe de ſobre èl, y tornaron à la tierra.

CAP. 4.

Y Muger una de mugeres de dicipulos de los 1 P. 22.
Prophetas, eſclamó à Eliſa por dezir, tu ſiervo AFT. DE
mi marido muriò, y tu ſupiſte que tu ſiervo era PAR. 4.
temien à .A.: y el acreedor vino para tomar à dos
mis niños à él por ſiervos. Y dixo à ella Eliſa, que
haré à ti?; denuncia à mi que ay à ti en la caſa?: y di- 2
xo, no à tu ſierva algo en la caſa que ſalvo botija de
azeyte. Y dixo, anda demanda à ti vaſos de la cal-
le de con todos tus vezinos: vaſos vazios no apoques. 3
Y vendrás y cerrarás las puerta por ti y por tus hi- 4
jos, y vaziarás ſobre todos los vaſos los eſtos: y el
lleno apartaras. Y anduvo do con èl y cerrò la pu-
erta; por ella, y por ſus hijos: ellos llegantes à ella, 5
y ella vaziava. Y fue como hinchir los vaſos, y di- 6
xo à ſu hijo, llega à mi mas vaſo; y dixo à ella, no
mas vaſo: y detuvoſe el azeyte. Y vino y denunciò 7
à varon del Dios, y dixo, anda vende al azeyte y pa-
ga à tu deuda: y tu y tus hijos vivirás con el reſto.
Y fue el dia y paſſava Eliſa à Sunèm, y alli muger 8
noble; y travò por èl para comer pan: y era en tiem-
po de ſu paſſar ſe llegava alli para comer pan. Y dixo 9
à ſu marido, he ahora ſé que varon de Dios ſanto él:
paſſan cerca nós continuo. Hagamos ahora camara 10
de pared pequeña, y pondremos para él alli lecho, y
meſa, y ſilla, y almenara: y ſerá en ſu venir à nós
ſe llegará alli. Y fue el dia y vino alli: y llegoſe à la 11
camara, y yaziò alli. Y dixo à Guehazì ſu moço, 12
llama à la Sunamit la eſta: y llamó à ella y paroſe de-
lante èl. Y dixo à él, dize ahora à ella, he eſtremeciſ- 13
te por nós à todo el eſtremecimiento el eſte, que pa-
ra hazer à ti?; ſi ay para hablar por ti al Rey, o à
mayoral del fonſado?: y dixo, entre mi pueblo yo eſ-
tán. Y dixo, y que para hazer à ella?: y dixo Gue- 14
hazì, decierto hijo no à ella, y ſu marido viejo. Y 15
dixo, llama à ella: y llamò à ella, y paroſe en la pu-
erta. Y dixo, al plazo el eſte como hora de parida, 16
tu abraçán hijo: y dixo no mi ſeñor varon del Dios,
no mientas en tu ſierva. Y concibiò la muger, y 17
pariò hijo: al plazo el eſte como hora de parida,
que habló à ella Eliſa. Y creſciò el niño: y fue 18
el dia y ſaliò à ſu padre à los ſegadores. Y dixo à ſu 19
padre, mi cabeça, mi cabeça: y dixo al moço, lle-
valo à ſu madre. Y llevolo, y truxolo à ſu madre: 20
y eſtuvo ſobre ſus rodillas haſta las cieſtas y murió.
Y ſubiò y hizolo yazer ſobre lecho de varon del 21
Dios: y cerrò por èl, y ſaliò. Y llamò à ſu marido 22
y dixo embia ahora à mi uno de los moços, y una de
las aſnas: y correré haſta varon del Dios y tornaré.
Y dixo, por que tu andán à él oy?; no mes y no Sa- 23
bat: y dixo, paz. * Y cinchó la aſna, y dixo à ſu moço, 24 HASTA
guia y anda: no te detengas por mi para ſubir, ſalvo TA
ſi dixere à ti. Y anduvo y vino à varon del Dios à 25 AQUI
monte del Carmel: y fue como ver varon del Dios
à

à ella de eſcuentra, y dixo à Guehazì ſu moço, he
26 la Sunamit la eſta. Ahora corre ruego à ſu encuentro
y dize à ella ſi paz à ti, ſi paz à tu marido, ſi paz al
27 niño?: y dixo, paz. Y vino à varon del Dios al mon-
te y travó por ſus piès: y llegoſe Guehazì para em-
puxarla, y dixo varon del Dios, afloxa à ella, que ſu
alma amarga à ella; y .A. encubriò de mi, y no de-
28 nunciò à mi. Y dixo ſi demandé hijo de con mi ſe-
29 ñor?: mas dixe no hagas errar à mi. Y dixo à Gue-
hazì, ciñe tus lomos y toma mi vara en tu mano y
anda, ſi hallares varon no lo bendigas, y ſi te ben-
dixere varon, no le reſpondas: y pondrás mi vara
30 ſobre faces del moço. Y dixo madre del moço; vi-
vo .A. y viva tu alma ſi te dexaré: y levantoſe, y an-
31 duvo empues ella. Y Guehazì paſſó delante ellos,
y puſo a la vara ſobre faces del moço, y no voz y
no eſcuchamiento: y tornoſe à ſu encuentro y denun-
32 ciò à èl por dezir, no deſpertó el moço. Y vino E-
liſa à la caſa: y he el moço muerto, echado ſobre ſu
33 lecho. Y vino y cerró la puerta por ambos ellos: y
34 oró à .A.. Y ſubió y yazió ſobre el niño, y puſo ſu
boca ſobre ſu boca, y ſus ojos ſobre ſus ojos, y ſus
palmas ſobre ſus palmas; y eſtendioſe ſobre él: y cal-
35 lentoſe carne del niño. Y tornoſe y anduvo en la caſa
una vez aqui, y una vez aqui; y ſubió y eſtendioſe ſobre
él: y eſtornudó el moço haſta ſiete vezes, y abrió el
36 moço a ſus ojos. Y llamò à Guehazì y dixo, llama à la
Sunamit la eſta, y llamola, y vino à èl: y dixo, lleva
37 tu hijo. Y vino y echoſe ſobre ſus piès y encorvo-
38 ſe à tierra, y llevó a ſu hijo y ſalió. Y Eliſa ſe tornó
al Guilgal, y la hambre en la tierra; y dicipulos de
los Prophetas eſtantes delante el: y dixo à ſu moço,
ordena la olla la grande y coſina coſinado para dici-
39 pulos de los Prophetas. Y ſalió uno al campo para
coger erugas, y halló vid de campo, y cogió della
berengenas de campo, hinchimiento de ſu veſtido: y
vino, y corto en olla del coſinado, que no cono-
40 cieron (LO QUE ERA). Y eſcudillaron para los varo-
nes para comer: y fue como ſu comer del coſinado,
y ellos eſclamaron y dixeron, muerte en la olla varon
41 del Dios, y no pudieron para comer. Y dixo, y tomad
II harina, y echó en la olla: y dixo, eſcudilla para el
AFT. 42 pueblo y coman, y no fue coſa mala en la olla. * Y va-
DE PAR. ron vino de Báal-Saliſa y truxo à varon del Dios pan
27. de primicias, veynte panes de cevada; y (trigo)
tierno con ſu veſtido: y dixo, dá al pueblo y co-
43 man. Y dixo ſu miniſtro, como daré eſto delante
cien varones?: y dixo, da al pueblo y coman, que
44 que aſſi dixo .A., comer y ſobrar. Y diò delante el-
los y comieron y ſobraron como palabra de .A..

C A P. 5.

1 Y Naamán mayoral de fonſado de Rey de Arám
era varon grave delante ſu ſeñor, y honrado de
faces, que por èl dió .A. ſalvacion à Arám: y
2 el varon era valiente de fuerça (mas) leproſo. Y (de)
Arám ſalieron fonſados y captivaron de tierra de Iſraél
3 moça pequeña: y era delante muger de Naamán. Y di-
xo à ſu ſeñora, ruegos de mi ſeñor (ſeán) delante el
Propheta que en Somerôn: entonces ſanará à èl de ſu lep-
4 ra. Y vino y denunció à ſu ſeñor por dezir: como eſto y
5 como eſto hablò la moça, que de tierra de Iſraél. Y dixo
Rey de Arám, anda ven; y embiaré carta à Rey de Iſraél:
y anduvo y tomó en ſu mano diez quintales de plata, y
6 ſeys mil (ducados) de oro, y diez mudas de paños. Y
truxo la carta à Rey de Iſraél por dezir: y ahora como
venir la carta la eſta à ti, he embié à ti à Naamán mi ſier-
7 vo, y ſanarloás de ſu lepra. Y fue como leer Rey de Iſraél
à la carta, y raſgó ſus paños y dixo, ſi Dios yo para matar
y para viviguar, que eſte embián à mi para ſanar varon
de ſu lepra?: mas cierto ſabed ahora y ved que achacán èl
8 à mi. Y fue como oìr Eliſa varon del Dios que raſgó Rey
de Iſraél à ſus paños, y embiò al Rey por dezir, por
que raſgaſte tus paños: venga ahora à mi y ſepa que ay
9 propheta en Iſraél. Y vino Naamán con ſus cavallos
y con ſu carroça: y paroſe à puerta de la caſa de Eliſa.

אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית
26 הַלָּז׃ עַתָּה רוּץ־נָא לִקְרָאתָהּ וֶאֱמָר־לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ
27 הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַתָּבֹא
אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי
לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְפֵּה־לָהּ כִּי־נַפְשָׁהּ
28 מָרָה־לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ וַתֹּאמֶר
הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃
29 וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי
תִמְצָא־אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְכִי־יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ
ל וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר׃ וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־
31 יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ׃ וְגֵחֲזִי
עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֶנֶת עַל־פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין
קוֹל וְאֵין קָשֶׁב וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ
32 הַנָּעַר׃ וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב
33 עַל־מִטָּתוֹ׃ וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל
34 אֶל־יְהוָה׃ וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל־פִּיו
בפיו קרי וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפָּיו עַל־כַּפָּו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיָּחָם בְּשַׂר
לה הַיָּלֶד׃ וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל
וַיִּגְהַר עָלָיו וַיְזוֹרֵר הַנַּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח
36 הַנַּעַר אֶת־עֵינָיו׃ וַיִּקְרָא אֶל־גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־
הַשֻּׁנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאֶהָ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנֵךְ׃
37 וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת־
38 בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃ וֶאֱלִישָׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְהָרָעָב
בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יֹשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת
39 הַסִּיר הַגְּדוֹלָה וּבַשֵּׁל נָזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים׃ וַיֵּצֵא אֶחָד
אֶל־הַשָּׂדֶה לְלַקֵּט אֹרֹת וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה וַיְלַקֵּט מִמֶּנּוּ
פַּקֻּעֹת שָׂדֶה מְלֹא בִגְדוֹ וַיָּבֹא וַיְפַלַּח אֶל־סִיר הַנָּזִיד כִּי־
מ לֹא יָדָעוּ׃ וַיִּצְקוּ לַאֲנָשִׁים לֶאֱכוֹל וַיְהִי כְּאָכְלָם מֵהַנָּזִיד
וְהֵמָּה צָעָקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכְלוּ
41 לֶאֱכֹל׃ וַיֹּאמֶר וּקְחוּ־קֶמַח וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק
ליום ב 42 לָעָם וְיֹאכֵלוּ וְלֹא הָיָה דָּבָר רָע בַּסִּיר׃ וְאִישׁ
הפטרת תזריע בָּא מִבַּעַל שָׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים
עֶשְׂרִים־לֶחֶם שְׂעֹרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלֹנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם
43 וְיֹאכֵלוּ׃ וַיֹּאמֶר מְשָׁרְתוֹ מָה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ
וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָכֹל וְהוֹתֵר׃
44 וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃

ה א וְנַעֲמָן שַׂר־צְבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה
אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וּנְשֻׂא פָנִים כִּי־בוֹ נָתַן־
יְהוָה תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִּבּוֹר חַיִל מְצֹרָע׃
2 וַאֲרָם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה
3 וַתְּהִי לִפְנֵי אֵשֶׁת נַעֲמָן׃ וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבִרְתָּהּ אַחֲלֵי
אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אָז יֶאֱסֹף אֹתוֹ
4 מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת וְכָזֹאת
ה דִּבְּרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
אֲרָם לֶךְ־בֹּא וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כִּכְּרֵי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב
6 וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בְּגָדִים׃ וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
7 אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וַאֲסַפְתּוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃ וַיְהִי כִּקְרֹא
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הַאֱלֹהִים
אָנִי לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת כִּי־זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף אִישׁ
מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ־דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי׃
8 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ ׀ אֱלִישָׁע אִישׁ־הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה
קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֹא־נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃
בסוסיו קרי 9 וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח־הַבַּיִת לֶאֱלִישָׁע׃

י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת
11 שבע-פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ויקצף
נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד
וקרא בשם-יהוה אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף
12 המצרע: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק
אמנה קרי מכל מימי ישראל הלא-ארחץ בהם וטהרתי ויפן
13 וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי-
14 אמר אליך רחץ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער
טו קטן ויטהר: וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין אלהים
בכל-הארץ כי אם-בישראל ועתה קח-נא ברכה
16 מאת עבדך: ויאמר חי-יהוה אשר-עמדתי לפניו
17 אם-אקח ויפצר-בו לקחת וימאן: ויאמר נעמן ולא
יתן-נא לעבדך משא צמד-פרדים אדמה כי לוא-
יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם-
18 ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני
בית-רמון להשתחות שמה והוא נשען על-ידי
נא כתיב ולא קרי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח-נא
19 יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום וילך
עד כאן כ מאתו כברת ארץ: ויאמר גיחזי נער אלישע
איש-האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה
מקחת מידו את אשר-הביא חי-יהוה כי-אם-רצתי
21 אחריו ולקחתי מאתו מאומה: וירדף גיחזי אחרי נעמן
ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו
22 ויאמר השלום: ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה
עתה זה באו אלי שני-נערים מהר אפרים מבני
הנביאים תנה-נא להם ככר-כסף ושתי חלפות בגדים:
23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ-בו ויצר ככרים
כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל-שני
24 נעריו וישאו לפניו: ויבא אל-העפל ויקח מידם ויפקד
כה בבית וישלח את-האנשים וילכו: והוא-בא ויעמד אל-
מאין קרי אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא-הלך
26 עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו לא-לבי הלך כאשר
הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-
הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר
27 ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן תדבק-בך ובזרעך
ו א לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג: * ויאמרו
ליום ג ליום ב כשהפרשיות מחוברין בני-הנביאים אל-אלישע הנה-נא המקום אשר אנחנו
2 ישבים שם לפניך צר ממנו: נלכה-נא עד-הירדן
ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה-לנו שם מקום
3 לשבת שם ויאמר לכו: ויאמר האחד הואל נא ולך
4 את-עבדיך ויאמר אני אלך: וילך אתם ויבאו הירדנה
ה ויגזרו העצים: ויהי האחד מפיל הקורה ואת-הברזל
נפל אל-המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול:
6 ויאמר איש-האלהים אנה נפל ויראהו את-המקום
7 ויקצב-עץ וישלך שמה ויצף הברזל: ויאמר הרם לך
וישלח ידו ויקחהו:
8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל-עבדיו לאמר
9 אל-מקום פלני אלמני תחנתי: וישלח איש האלהים אל-
מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי-שם
י ארם נחתים: וישלח מלך ישראל אל-המקום אשר
והזהירו ק אמר-לו איש-האלהים והזהירה ונשמר-שם לא-אחת
11 ולא שתים: ויסער לב מלך-ארם על-הדבר הזה
ויקרא אל-עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי
משלנו

Y embiò à él Eliſá menſagero por dezir: anda y la- 10
varteás ſiete vezes en el Jardèn, y ſerá tornada tu
carne à ti y limpiate. Y enſañoſe Naamán y anduvo: 11
y dixo, he dixe, à mi ſaliendo ſaldrá y pararſeá y lla-
mará en nombre de .A. ſu Dios; y alçará ſu mano al
lugar, y ſanará el leproſo. Decierto mejor Amaná y 12
Parpár rios de Damaſco, mas que todas aguas de Iſ-
raél; decierto lavarmehe con ellas y limpiarmehe?: y
catò y anduvo con ſaña. Y llegaronſe ſu ſiervos, y 13
hablaron à él y dixeron, mi ſeñor (ſi) coſa grande el
Propheta hablára à ti cierto hizieras: y quanto mas
(QUE SOLO) dixo à ti lavate y limpiate. Y decendiò y 14
lavoſe en el Jardèn ſiete vezes, como palabra de varon
del Dios: y tornoſe ſu carne como carne de moço pe-
queño y fue limpio. Y tornoſe à varon del Dios él y 15
todo ſu real, y vino y paroſe delante él y dixo, he
ahora ſé que no Dios en toda la tierra ſino en Iſraél:
y ahora toma ruego preſente de con tu ſiervo. Y dixo 16
vivo .A. que eſtuve delante él, ſi tomaré: y porfiò con
él para tomar, y no quiſo. Y dixo Naamán, y no ſe- 17
rá dado ahora à tu ſiervo carga de par de mulos de
tierra?: que no hará mas tu ſiervo alçacion ni ſacrifi-
cio à dioſes otros ſino à .A.. A la coſa la eſta perdo- 18
ne .A. à tu ſiervo: en venir mi ſeñor en caſa de Ri-
mòn, para encorvarſe alli, y él fuere aſufrido ſobre
mi mano, y me humilláre en caſa de Rimón, en mi
humiliacion en caſa de Rimón; perdone .A. à tu ſiervo
en la coſa la eſta. Y dixo à él, anda à paz: y andu- 19
vo de con él como milla de la tierra. * Y dixo Guehà- 20 HAS
zì, moço de Eliſa varon del Dios, he vedò mi ſeñor TA
à Naamán el Araméo el eſte, de tomar de ſu mano à AQUI.
lo que truxo: vivo .A. ſi no correre empues dél, y
tomaré de con él algo. Y perſiguiò Guehazì empues
Naamán: y vido Naamán corrien empues él, y echo- 21
ſe de ſobre la carroça à ſu encuentro y dixo, ſi paz?.
Y dixo paz, mi ſeñor me embiò por dezir, he ahora 22
aqui vinieron à mi dos moços de monte de Ephráim
de dicipulos de los Prophetas: dá ruego para ellos
quintal de plata, y dos mudas de paños. Y dixo Naa- 23
mán envolunta toma dos quintales: y porfió con él,
y ligó dos quintales de plata en dos bolſas, y dos mu-
das de paños, y puſo ſobre dos ſus moços y llevaron
delante él. Y vino à la fortaleza, y tomó de ſu mano 24
y depoſitó en la caſa: y embio à los varones y andu-
vieron. Y él entrò y paroſe (ante) ſu ſeñor, y dixo à 25
él Eliſa, de adonde Guehazì?: y dixo, no anduvo tu
ſiervo aqui, ni aqui. Y dixo à él, no mi coraçon an- 26
duvo, quando ſe bolviò el varon (NAAMAN) de ſobre
ſu carroça à tu encuentro?: ſi hora para tomar la plata?
y para tomar paños, y (para comprar) olivares, y
viñas, y ovejas, y vacas, y ſiervos, y ſiervas?. Y lepra 27
de Naamán ſe pegue en ti, y en tu ſiemiente para
ſiempre: y ſaliò delante él leproſo como la nieve.

CAP. 6.

Y Dixeron dicipulos de los Prophetas à Eliſa: he aho- 1 III-II
ra el lugar que nós eſtantes alli delante ti eſtrecho EST.
para nós. Andemos ahora haſta el Jardèn, y to- 2 LAS
memos de alli cada uno viga una, y hagamos à nós alli PAR.
lugar para eſtar alli: y dixo andad. Y dixo el uno, en- 3 JUNT.
volunta ahora y anda con tus ſiervos: y dixo yo anda-
ré. Y anduvo con ellos: y vinieron al Jardèn, y taja- 4
ron los leños. Y fue el uno hazien caer la viga, y el hier- 5
ro cayó en las aguas: y exclamò y dixo; Ah ah mi ſe-
ñor! y el preſtado. Y dixo varon del Dios adò cayó?: y 6
moſtrole al lugar y tajò palo y echó alli, y hizo nadar el
hierro. Y dixo, alçá à ti: y tendiò ſu mano y tomolo. Y 7 8
Rey de Arám era peleán con Iſraél: y fue aconſejado con
ſus ſiervos por dezir, à tal lugar encubierto mi poſada.
Y embiò varon del Dios à Rey de Iſraél por dezir, guar- 9
date de paſſar al lugar el eſte: que alli Araméos de-
cendientes. Y embiò Rey de Iſraél al lugar que di- 10
xo à él, varon del Dios, y lo amoneſtó y guardoſe de
alli: no una vez ni dos. Y conturboſe coraçon de 11
Rey de Arám ſobre la coſa la eſta: y llamò à ſus ſier-
vos y dixo à ellos decierto denunciad à mi, quien
de

12 de nós à Rey de Iſraél?. Y dixo uno de ſus ſier-
vos, no mi ſeñor el Rey: mas Eliſá el Propheta
que en Iſraél, denunciará à Rey de Iſraél, a las palabras
13 que hablaſte en apoſento de tu yazida. Y dixo, an-
dad y ved adò él, y embiaré y tomarloè: y fue de-
14 nunciado à él por dezir, he en Dotán. Y embiò al-
li cavallos y carroça y fonſado grave: y vinieron de
15 noche y rodearon ſobre la ciudad. Y madrugò mi-
niſtro de varon del Dios para levantarſe y ſaliò, y he
fonſado rodean à la ciudad y cavallo y carroça: y
dixo ſu moço à él, Ah mi ſeñor, como haremos?.
16 Y dixo, no temas: que muchos (los) que con nós
17 mas que con ellos. Y oró Eliſá y dixo, .A. abre
ruego à ſus ojos y vea: y abriò .A. à ojos del moço
y vió, y he el monte lleno de cavallos y carroças
18 de fuego derredor de Eliſá. Y decendieron à él, y
oró Eliſá à .A., y dixo hiére ruego à la gente la eſta
con ceguedumbres: y hiriólos con ceguedumbres
19 como palabra de Eliſá. Y dixo à ellos Eliſá, no
eſta la carrera, y no eſta la ciudad, andad empues
mi y llevaré à vós al varon que buſcais: y llevó à
20 ellos à Somerón. Y fue como ſu entrar à Somerón,
y dixo Eliſá, .A. abre à ojos deſtos y vean: y ab-
rió .A. a ſus ojos y vieron, y he en medio de Some-
21 rón. Y dixo Rey de Iſraél à Eliſá, como ſu ver à
22 ellos: ſi herir heriré mi padre?. Y dixo, no heri-
rás, ſi los que captivaſte con tu eſpada y con tu ar-
co tu hirièn?: pon pan y aguas delante ellos, y co-
23 man y bevan y vayan à ſu ſeñor. Y aparejó à ellos
comida grande y comieron y bevieron, y embiolos y
anduvieron à ſu ſeñor: y no añadieron mas fonſados
24 de Arám, para venir en tierra de Iſraél. Y fue em-
pues aſſi, y juntó Ben-Adad Rey de Arám à todo
25 ſu real: y ſubió y encaſtilló ſobre Somerón. Y fue
hambre grande en Somerón, y he encaſtillantes ſob-
re ella: haſta ſer cabeça de aſno por ochenta (peſos)
de plata, y quarto de Kab de eſtiercol de palomas,
26 por cinco (peſos) de plata. Y fue Rey de Iſraél
paſſán ſobre el muro: y muger exclamó à él por de-
27 zir, ſalva mi ſeñor el Rey. Y dixo, (SI) no te ſal-
va .A. de donde te ſalvaré?: ſi de la era, o del la-
28 gar?. Y dixo à ella el Rey que à ti?: y dixo, la
muger la eſta dixo à mi, dá à tu hijo y comerloè-
29 mos oy, y à mi hijo comeremos mañana. Y cozi-
namos à mi hijo, y comimoſlo: y dixe à ella en el
dia el otro, dá à tu hijo y comerloèmos, y eſcondió
30 a ſu hijo. Y fue como oìr el Rey à palabras de la
muger, y raſgó a ſus paños, y él paſſán ſobre el mu-
ro: y vio el pueblo, y he el ſaco ſobre ſu carne de
31 dentro. Y dixo, aſſi haga à mi Dios y aſſi añada:
ſi eſtará cabeça de Eliſá hijo de Saphat ſobre él
32 oy. Y Eliſá eſtan en ſu caſa, y los viejos eſ-
tantes con él: y embiò varon delante él antes
que vinieſſe el menſajero à él, y él dixo à los
viejos ſi viſtes que embiò hijo del matador el eſ-
te para tirar à mi cabeça, ved como venir el
menſajero, cerrad la puerta y apretareys à él en la
puerta, decierto ſonido de piès de ſu ſeñor empues
33 él. Aun él hablan con ellos, y he el menſajero de-
cendien à él: y dixo, he eſte el mal de con .A., que
eſperarè à .A. mas?.

CAP. 7.

IV 1 Y Dixo Eliſa, oìd palabra de .A.: aſſi dixo
.A., como eſta hora mañana medida de
Semola por (un) pezo, y dos medidas
de cevada por (un) pezo, en puerta de So-
2 merón. Y reſpondiò el capitan que el Rey aſu-
frido ſobre ſu mano à varon del Dios y dixo, he
ſi .A. hazien ventanas en los cielos, ſi ſerá
la coſa la eſta?: y dixo, he tu veyen con
AFT. 3 tus ojos, y de alli no comerás. * Y quatro varo-
DE nes eran leproſos (en) entrada de la puerta:
PAR. 28. y dixeron cada uno à ſu compañero, que nós eſ-
4 tantes aqui haſta que muramos?. Si dixèremos
entremos à la ciudad y la hambre en la ciudad

12 משלנו אל־מלך ישראל: ויאמר אחד מעבדיו לוא
אדני המלך כי־אלישע הנביא אשר בישראל יגיד
למלך ישראל את־הדברים אשר תדבר בחדר
13 משכבך: ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו איכו ק׳
14 ויגד־לו לאמר הנה בדתן: וישלח־שמה סוסים ורכב
טו וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על־העיר: וישכם משרת
איש האלהים לקום ויצא והנה־חיל סובב את־העיר
וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה:
16 ויאמר אל־תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם:
17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח־נא את־עיניו ויראה
ויפקח יהוה את־עיני הנער וירא והנה ההר מלא
18 סוסים ורכב אש סביבת אלישע: וירדו אליו ויתפלל
אלישע אל־יהוה ויאמר הך־נא את־הגוי־הזה בסנורים
19 ויכם בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אלהם אלישע
לא־זה הדרך ולא־זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם
כ אל־האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה: ויהי
כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את־עיני־אלה
ויראו ויפקח יהוה את־עיניהם ויראו והנה בתוך
21 שמרון: ויאמר מלך־ישראל אל־אלישע כראתו
22 אותם האכה אכה אבי: ויאמר לא תכה
האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים
לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל־
23 אדניהם: ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו
וישלחם וילכו אל־אדניהם ולא־יספו עוד גדודי ארם
לבוא בארץ ישראל:
24 ויהי אחרי־כן ויקבץ בן־הדד מלך־ארם את־כל־
25 מחנהו ויעל ויצר על־שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון
והנה צרים עליה עד היות ראש־חמור בשמנים כסף
26 ורבע הקב חריונים בחמשה כסף: ויהי מלך ישראל ודביונים ק׳
עבר על־החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה
27 אדני המלך: ויאמר אל־יושעך יהוה מאין אושיעך
28 המן־הגרן או מן־היקב: ויאמר־לה המלך מה־לך
ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
29 ונאכלנו היום ואת־בני נאכל מחר: ונבשל את־בני
ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את־בנך
ל ונאכלנו ותחבא את־בנה: ויהי כשמע המלך את־
דברי האשה ויקרע את־בגדיו והוא עבר על־החמה
31 וירא העם והנה השק על־בשרו מבית: ויאמר כה
יעשה־לי אלהים וכה יוסף אם־יעמד ראש אלישע
32 בן־שפט עליו היום: ואלישע ישב בביתו והזקנים
ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך
אליו והוא | אמר אל־הזקנים הראיתם כי־שלח בן־ ריש דגוש
המרצח הזה להסיר את־ראשי ראו | כבא המלאך
סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי
33 אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד
אליו ויאמר הנה־זאת הרעה מאת יהוה מה־אוחיל
ליהוה עוד:

ז א ויאמר אלישע שמעו דבר־יהוה כה | אמר יהוה כעת ליסוד ז
מחר סאה־סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער
2 שמרון: ויען השליש אשר למלך נשען על־ידו את־
איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים
היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם
לא תאכל:

3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו הפטרת מצורע
איש אל־רעהו מה אנחנו ישבים פה עד
4 מתנו: אם־אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר

ומתנו שם ואם־ישבנו פה ומתנו ועתה לכו
ונפלה אל־מחנה ארם אם־יחינו נחיה ואם־ימיתנו
ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אל־מחנה ארם ויבאו עד־ ה
6 קצה מחנה ארם והנה אין־שם איש: ואדני השמיע
את־מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול
ויאמרו איש אל־אחיו הנה שכר־עלינו מלך ישראל
את־מלכי החתים ואת־מלכי מצרים לבוא עלינו:
7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את־אהליהם ואת־סוסיהם
ואת־חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל־נפשם:
8 ויבאו המצרעים האלה עד־קצה המחנה ויבאו אל־
אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים
וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל־אהל אחר וישאו משם
9 וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל־רעהו לא־כן אנחנו
עשים היום הזה יום־בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו
עד־אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית
י המלך: ויבאו ויקראו אל־שער העיר ויגידו להם לאמר
באנו אל־מחנה ארם והנה אין־שם איש וקול אדם כי
אם־הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה:
11 12 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך
לילה ויאמר אל־עבדיו אגידה־נא לכם את אשר־
עשו לנו ארם ידעו כי־רעבים אנחנו ויצאו מן־המחנה
בשדה קרי להחבה בהשדה לאמר כי־יצאו מן־העיר ונתפשם
13 חיים ואל־העיר נבא: ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו־
נא חמשה מן־הסוסים הנשארים אשר נשארו־בה
המון קרי הנם ככל־ההמון ישראל אשר נשארו־בה הנם ככל־
14 המון ישראל אשר־תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני
רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה־ארם לאמר
טו לכו וראו: וילכו אחריהם עד־הירדן והנה כל־הדרך
בחפזם קרי מלאה בגדים וכלים אשר־השליכו ארם בהחפזם
16 וישבו המלאכים ויגדו למלך: ויצא העם ויבזו את
מחנה ארם ויהי סאה־סלת בשקל וסאתים שערים
17 בשקל כדבר יהוה: והמלך הפקיד את־השליש אשר
נשען על־ידו על־השער וירמסהו העם בשער וימת
כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך
18 אליו: ויהי כדבר איש האלהים אל־המלך לאמר
סאתים שערים בשקל וסאה־סלת בשקל יהיה כעת
19 מחר בשער שמרון: ויען השליש את־איש האלהים
ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר
הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי־ כ
עד כאן לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת:

ח א ואלישע דבר אל־האשה אשר־החיה את־בנה
את קרי ליום ה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כי־קרא
2 ליום ג כשתפרשי מחוברין יהוה לרעב וגם־בא אל־הארץ שבע שנים: ותקם
האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה
3 ותגר בארץ־פלשתים שבע שנים: ויהי מקצה שבע
שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל־
4 המלך אל־ביתה ואל־שדה: והמלך מדבר אל־
גחזי נער איש־האלהים לאמר ספרה־נא לי את כל־
ה הגדלות אשר־עשה אלישע: ויהי הוא־מספר למלך
את־אשר החיה את־המת והנה האשה אשר־החיה
את־בנה צעקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה ויאמר
גחזי אדני המלך זאת האשה וזה־בנה אשר־החיה
6 אלישע: וישאל המלך לאשה ותספר־לו ויתן־לה
המלך סריס אחד לאמר השיב את־כל־אשר־לה ואת
כל־תבואת השדה מיום עזבה את־הארץ ועד־עתה:
7 ויבא אלישע דמשק ובן־הדד מלך־
ארם

y moriremos alli; y ſi eſtuvieremos aqui y moriremos:
y ahora andad y echemos-nos à real de Arám; ſi nos avi-
viguaren viviremos, y ſi nos mataren moriremos. Y 5
levantaronſe en la noche para venir à real de Arám: y
vinieron haſta cabo de real de Arám, y he no alli varon.
Y A. hizo oìr à real de Arám ſonido de carroça, y ſoni- 6
do de cavallo, ſonido de exercito grande: y dixeron ca-
da uno à ſu hermano he alquilò contra nós Rey de Iſraél
à Reyes de los Hitim, y á Reyes de Egypto para venir
ſobre nós. Y levantaronſe, y huyeron en la noche, y 7
dexaron à ſus tiendas, y à ſus cavallos, y à ſus aſnos, el
real como èl: y huyeron por ſu alma. Y vinieron los lep- 8
roſos los eſtos haſta cabo del real, y vinieron à tienda
una y comieron y bevieron, y tomaron de alli plata y
oro, y paños, y anduvieron y eſcondieron: y torna-
ronſe y vinieron à tienda otra, y alçaron de alli y andu-
vieron, y eſcondieron. Y dixeron cada uno à ſu compa- 9
ñero no bien nós hazientes, el dia el eſte dia de albricia
èl, y nós callantes; y ſi eſperamos haſta luz de la mañana
y alcançarnosha delicto: y ahora andad y vengamos y
denunciemos en caſa del Rey. Y vinieron y llamaron à 10
portero de la ciudad, y denunciaron à ellos por dezir;
venimos à real de Arám, y he no alli varon, ni voz de
hombre: ſino el cavallo atado, y el aſno atado, y las
tiendas como ellas. Y llamò los porteros: y denuncia- 11
ron à caſa del Rey la de dentro. Y levantoſe el Rey de 12
noche, y dixo à ſus ſiervos, denunciaré ahora à vós à lo
que hizieron à nós Arám: ſupieron que hambrientos
nós, y ſalieron del real para eſconderſe en el campo,
por dezir, quando ſalieren de la ciudad y prenderlos-
hemos vivos, y à la ciudad entraremos. Y reſpondiò 13
uno de ſus ſiervos, y dixo, y tomen ahora cinco de los
cavallos los remanecidos que remanecieron en ella, (SI
NO LOS MATAREN) he ellos como todo fonſado de Iſraél,
que remanecieron en ella, (Y SI LOS MATAREN) he ellos
como todo fonſado de Iſraél, que ſe atemaron: y em-
biemos y veamos. Y tomaron dos carroças (con) cavallos: 14
y embiò el Rey empues real de Arám por dezir, andad
y ved. Y anduvieron empues ellos haſta el Jardèn, y 15
he toda la carrera llena de paños, y vaſos, que echaron
los Arameos en ſu apreſſurarſe: y tornaron los menſaje-
ros, y denunciaron al Rey. Y ſaliò el pueblo, y prearon 16
à real de Arám: y fue medida de ſemola por (un) pezo,
y dos medidas de cevada por (un) pezo, como palabra
de .A.. Y el Rey diputo al capitan, que era aſufrido ſob- 17
re ſu mano, ſobre la puerta, y rehollaronlo el pueblo en
la puerta y muriò: como hablò varon del Dios, que
hablò en decender el Rey à èl. Y fue como hablar va- 18
ron del Dios al Rey por dezir: dos medidas de cevada
por (un) pezo, y medida de ſemola por (un) pezo, ſe-
rá como (eſta) hora mañana en puerta de Somerón. Y reſ- 19
pondiò el capitan à varon del Dios, y dixo; y he .A. ha-
ziè ventanas en los cielos, ſi fuere como la coza la
eſta?: y dixo he tu veyèn con tus ojos, y de alli no
comerás. Y fue à èl aſſi: y rehollaron à él el pueblo 20 HAS-
en la puerta y muriò.* TA AQUI.

CAP. 8.

Y Eliſa hablò à la muger que aviviguò à ſu hijo por 1 V-III
dezir, levantate y anda tu y tu caſa y mora en lo EST.
que morares: que llamò .A. à la hambre, y tam- LAS
bien vino à la tierra ſiete años. Y levantoſe la muger y 2 PAR.
hizo como la palabra de varon del Dios: y anduvo ella JUNT.
y ſu caſa, y morò en tierra de Peliſtim, ſiete años. Y fue 3
de cabo de ſiete años, y tornoſe la muger de tierra de Pe-
liſtim: y ſaliò para exclamar al Rey por ſu caſa y por ſu
campo. Y el Rey hablán à Guehazì moço de varon del 4
Dios por dezir: cuenta ruego à mi à todas las grandezas
que hizo Eliſa. Y fue èl recontán al Rey, que aviviguò 5
al muerto, y he la muger que aviviguò à ſu hijo excla-
mán al Rey, por ſu caſa y por ſu campo: y dixo Gueha-
zi, mi ſeñor el Rey, eſta la muger y eſte ſu hijo que avi-
viguò Eliſa. Y demandò el Rey à la muger y recon- 6
tò à èl: y diò à ella el Rey priuado uno por dezir,
haz tornar à todo lo que à ella, y à todos renuevos
del campo, de dia de ſu dexar a la tierra y haſta a-
hora. Y vino Eliſa (à) Damaſco, y Ben-Adad Rey de 7
Aram

Arám enfermán: y fue denunciado à él por dezir,
8 vino varon del Dios haſta aqui. Y dixo el Rey à Ha-
zaèl toma en tu mano preſente y anda à encuentro de
varon del Dios: y requerirás à .A. de con èl por de-
9 zir, ſi ſanaré de enfermedad eſta?. Y anduvo Hazaèl
à ſu encuentro y tomó preſente en ſu mano, y toda
mejoria de Damaſco, carga de quarenta camellos: y
vino y paroſe delante èl, y dixo, tu hijo Ben-Adad
Rey de Arám me embiò à ti por dezir, ſi ſanaré de
10 enfermedad eſta?. Y dixo à èl Eliſá, anda dize à èl,
11 ſanar ſanarás: y moſtròme .A. que morir morirá. Y
bolvió ſus faces, y puſo (ſus manos) haſta detardar-
12 ſe: y llorò varon del Dios. Y dixo Hazaèl por que
mi ſeñor llorán?: y dixo que ſé que harás à hijos de
Iſraél mal, ſus encaſtilladuras encenderás en fuego,
y ſus mancebos con eſpada matarás, y ſus niños ar-
13 rojarás, y ſus preñadas partirás. Y dixo Hazaèl por
que, que (es) tu ſiervo el perro que hará la coſa la
grande la eſta?: y dixo Eliſa, moſtrome .A. à ti Rey
14 ſobre Arám. Y anduvo de con Eliſa, y vino à ſu ſe-
ñor y dixo à èl, que dixo à ti Eliſa?: y dixo, dixo
15 à mi ſanar ſanarás. Y fue en dia el (ſiguiente) y to-
mò el coxin y entiñiò en aguas y eſpandiolo ſobre
VI 16 ſus faces y muriò: y reynò Hazaèl en ſu lugar. * Y
en año de cinco à Joram hijo de Ahab Rey de Iſraél
y Jeoſaphat Rey de Jeudá: reynò Jeoram hijo de Jeo-
17 ſaphat Rey de Jeudá. De edad de treynta y dos años
18 era en ſu reynar: y ocho años reynò en Jeruſalaim. Yan-
duvo en carrera de Reyes de Iſraél como hizieron caſa
de Ahab, que hija de Ahab era à él por muger: y hizo
19 el mal en ojos de .A.. Y no quiſo .A. dañar à Jeu-
dá por David ſu ſiervo: como dixo à èl para dar à
20 èl reynò para ſus hijos todos los dias. En ſus dias
rebelló Edom debaxo de mano de Jeudá: y reynaron
21 ſobre ellos Rey. Y paſſó Joram à Zair, y toda la car-
roça con èl: y fue èl ſe levanto de noche y hirio à
Edom el rodeán à èl, y à ſeñores de la carroça, y
22 huyò el pueblo à ſus tiendas. Y rebellò Edom de-
baxo de mano de Jeudá haſta el dia el eſte: entonces
23 rebellò Libná en la hora la eſſa. Y reſto de palabras
de Joram y todo lo que hizo: decierto ellas eſcritas
ſobre libro de palabras de los dias de Reyes de Jeudá.
24 Y yaziò Jorám con ſus padres, y fue enterrado con
ſus padres en ciudad de David: y reynò Ahaziáu ſu
VII- 25 hijo en ſu lugar. * En año de doze años à Jorám hijo
IV EST. de Ahab Rey de Iſraél: reynò Ahaziáu hijo de Jo-
LAS 26 ram, Rey de Jeudá. De edad de veynte y dos años
PAR. Ahaziáu en ſu reynar, y año uno reynò en Jeruſa-
JUNT. laim: y nombre de ſu madre Hatalyáu hija de Omrì
27 Rey de Iſraél. Y anduvo en carrera de caſa de A-
hab, y hizo el mal en ojos de .A. como caſa de Ahab:
28 que yerno de caſa de Ahab èl. Y anduvo con Jo-
ram hijo de Ahab à la pelêa contra Hazaèl Rey de
Arám, en Ramot Guilad: y hirieron Aramèos à Jo-
29 ram. Y tornoſe Joram el Rey para curarſe en Yz-
reél, de las heridas que le hirieron los Aramèos en la
Ramá, en ſu pelear contra Hazaèl Rey de Arám: y
Ahaziáu hijo de Jeorám Rey de Jeudá decendiò para
ver à Joram hijo de Ahab en Yzreél, que enfermo él.

CAP. 9.

P.23. 1 Y Eliſa el Propheta llamò à uno de dicipulos de
los Prophetas: y dixo à èl, ciñe tus lomos y
y toma botija de olio la eſta en tu mano, y an-
2 da (à) Ramót Guilad. Y vendrás alli: y vé alli Yeù
hijo de Jeoſaphat hijo de Nimſi, y vendrás y levan-
tarloás de entre tus hermanos, y mererás à èl de ca-
3 mara en camara. Y tomarás botija del olio y vazia-
rás ſobre ſu cabeça; y dirás, aſſi dixo .A., ungìte por
Rey ſobre Iſraél: y abrirás la puerta, y huirás y no
4 eſperarás. Y anduvo el moço, el moço del Propheta
5 (à) Ramót Guilad. Y vino y he mayorales del fonſa-
do eſtantes, y dixo, palabra à mi para ti, ò ſeñor:
y dixo Yeù, à quien de todos nós? y dixo, à ti ò
6 ſeñor!. Y levantoſe y vino à la caſa, y vaziò el olio
ſobre ſu cabeça: y dixo à él, aſſi dixo .A. Dios de
Iſraél

ארם חלה ויגד־לו לאמר בא איש האלהים עד־הנה׃
8 ויאמר המלך אל־חזהאל קח בידך מנחה ולך
לקראת איש האלהים ודרשת את־יהוה מאותו
9 לאמר האחיה מחלי זה׃ וילך חזאל לקראתו
ויקח מנחה בידו וכל־טוב דמשק משא ארבעים
גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן־הדד מלך־
ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה׃
לו קרי י ויאמר אליו אלישע לך אמר־לא חיה תחיה והראני
11 יהוה כי־מות ימות׃ ויעמד את־פניו וישם עד־בש ויבך
12 איש האלהים׃ ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר
כי ידעתי את אשר־תעשה לבני ישראל רעה
מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג
13 ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע׃ ויאמר חזהאל
כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה
14 ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על־ארם׃ וילך׀
מאת אלישע ויבא אל־אדניו ויאמר לו מה־אמר לך
טו אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה׃ ויהי ממחרת ויקח
המכבר ויטבל במים ויפרש על־פניו וימת וימלך
ליום ו 16 חזהאל תחתיו׃ * ובשנת חמש ליורם
בן־אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך
17 יהורם בן־יהושפט מלך יהודה׃ בן־שלשים ושתים
שנים קרי 18 שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם׃ וילך
בדרך׀ מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת־
19 אחאב היתה־לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולא־
אבה יהוה להשחית את־יהודה למען דוד עבדו
כ כאשר אמר־לו לתת לו ניר לבניו כל־הימים׃ בימיו
פשע אדום מתחת יד־יהודה וימלכו עליהם מלך׃
21 ויעבר יורם צעירה וכל־הרכב עמו ויהי־הוא קם לילה
ויכה את־אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס
22 העם לאהליו׃ ויפשע אדום מתחת יד־יהודה עד היום
23 הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא׃ ויתר דברי יורם
וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
24 למלכי יהודה׃ וישכב יורם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו
בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו׃
ליום ז כה * בשנת שתים־עשרה שנה ליורם בן־אחאב
ליום ד כשהפרשי' מחוברין 26 מלך ישראל מלך אחזיהו בן־יהורם מלך יהודה׃ בן־
עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי מלך ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית
28 אחאב כי חתן בית־אחאב הוא׃ וילך את־יורם בן־
אחאב למלחמה עם־חזאל מלך־ארם ברמת גלעד
29 ויכו ארמים את־יורם׃ וישב יורם המלך להתרפא
ביזרעאל מן־המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו
את־חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך יהודה
לפ' כג ירד לראות את־יורם בן־אחאב ביזרעאל כי־חלה
ט א הוא׃ ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה
2 בידך ולך רמת גלעד׃ ובאת שמה וראה־שם יהוא
בן־יהושפט בן־נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו
3 והביאת אתו חדר בחדר׃ ולקחת פך־השמן ויצקת
על־ראשו ואמרת כה־אמר יהוה משחתיך למלך אל־
4 ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה׃ וילך
ה הנער הנער הנביא רמת גלעד׃ ויבא והנה שרי החיל
ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל־מי
6 מכלנו ויאמר אליך השר׃ ויקם ויבא הביתה ויצק
השמן אל־ראשו ויאמר לו כה־אמר יהוה אלהי
ישראל

ישראל משחתיך למלך אל־עם יהוה אל־ישראל:
והכיתה את־בית אחאב אדניך ונקמתי דמי | עבדי 7
הנביאים ודמי כל־עבדי יהוה מיד איזבל: ואבד כל־ 8
בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל: ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט 9
וכבית בעשא בן־אחיה: ואת־איזבל יאכלו הכלבים י
בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: ויהוא 11
יצא אל־עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא־
המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את־
האיש ואת־שיחו: ויאמרו שקר הגד־נא לנו ויאמר 12
כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך
למלך אל־ישראל: וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו 13
תחתיו אל־גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
יהוא: ויתקשר יהוא בן־יהושפט בן־נמשי אל־יורם 14
ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל־ישראל מפני
חזאל מלך ארם: וישב יהורם המלך להתרפא טו
ביזרעאל מן־המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את־
חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם־יש נפשכם אל־יצא
פליט מן־העיר ללכת לגיד ביזרעאל: וירכב יהוא וילך 16 להגיד קרי
יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד
לראות את־יורם: והצפה עמד על־המגדל ביזרעאל 17
וירא את־שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה
ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר
השלום: וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה־אמר 18
המלך השלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אל־
אחרי ויגד הצפה לאמר בא־המלאך עד־הם ולא־
שב: וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה־אמר 19
המלך השלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אל־
אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד־אליהם ולא־שב כ
והמנהג כמנהג יהוא בן־נמשי כי בשגעון ינהג: ויאמר 21
יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך־ישראל
ואחזיהו מלך־יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא
וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי: ויהי כראות יהורם 22
את־יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד־
זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יהורם ידיו 23
וינס ויאמר אל־אחזיהו מרמה אחזיה: ויהוא מלא ידו 24
בקשת ויך את־יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע
ברכבו: ויאמר אל־בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת כה שלשו קרי
שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים
צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את־המשא
הזה: אם־לא את־דמי נבות ואת־דמי בניו ראיתי 26
אמש נאם־יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם־
יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה:
ואחזיה מלך־יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף 27
אחריו יהוא ויאמר גם־אתו הכהו אל־המרכבה
במעלה־גור אשר את־יבלעם וינס מגדו וימת
שם: וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו 28
בקברתו עם־אבתיו בעיר דוד:
ובשנת אחת־עשרה שנה ליורם בן־אחאב 29
מלך אחזיה על־יהודה: ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל ל
שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את־ראשה ותשקף
בעד החלון: ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי 31
הרג אדניו: וישא פניו אל־החלון ויאמר מי אתי מי 32
וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: ויאמר שמטוהו 33
וישמטוה ויז מדמה אל־הקיר ואל־הסוסים וירמסנה:
ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו־נא את־הארורה הזאת 34
וקברוה

Iſraél, ungìte por Rey ſobre pueblo de .A., ſob-
re Iſraél. Y herirás à caſa de Ahab tu ſeñor: y ſerè 7
vengado de ſangres de mis ſiervos los Prophetas, y
de ſangres de todos ſiervos de .A. de mano de Yzè-
bel. Y deperderſeá toda caſa de Ahab: y tajarè de A- 8
hab orinán en pared, y detenido y dexado en Iſraél.
Y daré à caſa de Ahab como caſa de Jarobam hijo 9
de Nebat: y como caſa de Baaſá hijo de Ahiá. Y à 10
Yzèbel comerán los perros en heredad de Yzreél, y
no enterrán: y abriò la puerta y huyó. Y Yeú ſaliò 11
à ſiervos de ſu ſeñor y dixo à él, ſi paz?; para que
vino el loco el eſte à ti?: y dixo à ellos, vós ſupiſ-
tes al varon y à ſu habla. Y dixeron falſedad, de- 12
nuncia ahora à nós: y dixo, como eſte y como eſte
dixo à mi por dezir, aſſi dixo .A. ungite por Rey
ſobre Iſraél. Y apreſſuraron y tomaron cada uno ſu 13
veſtido, y puſieron debaxo dél ſobre altura de las
gradas: y tañieron con corneta y dixeron reynò Yeù.
Y rebelló Yeù hijo de Jeoſaphat, hijo de Nimsí contra 14
Jorám: y Jorám era guardan en Ramót Guilad, él
y todo Iſraél delante Hazaèl, Rey de Arám. Y tor- 15
noſe Jeorám el Rey, para ſe curar en Yzreél de las
heridas que lo hirieron Araméos en ſu pelear con Ha-
zaèl Rey de Arám: y dixo Yeù, ſi es vueſtra volun-
tad no ſalga eſcapadizo de la ciudad para andar à de-
nunciar en Yzreél. Y montó Yeù y anduvo à Yz- 16
reél que Jorám yazièn alli: y Ahaziá Rey de Jeudá
decendió para ver à Jorám. Y el atalayador eſtan 17
ſobre la torre en Yzreél, y vió à muchedumbre de
Yeù en ſu venir; y dixo, muchedumbre yo veyèn:
y dixo Jeoram, toma montan y embia à ſu encuen-
tro y diga, ſi paz. Y anduvo montan el cavallo à 18
ſu encuentro, y dixo aſſi dixo el Rey, ſi paz?: y di-
xo Yeù, que à ti, y à paz? buelvete empues mi:
y denunció el atalayador por dezir, vino el menſa-
jero haſta ellos, y no ſe torna. Y embiò montan 19
cavallo ſegundo, y vino à ellos y dixo, aſſi dixo el
Rey ſi paz?: y dixo Yeù, que à ti y à paz? bu-
elvete empues mi. Y denunció el atalayador por de- 20
zir, vino haſta ellos y no ſe torna: y el regimiento
como regimiento de Yeù hijo de Nimsí, que con lo-
cura rige (la carroça). Y dixo Jeorám liga, y atô ſu 21
carroça: y ſalió Jeorám Rey de Iſraél y Ahaziáu Rey
de Jeudá cada uno en ſu carroça, y ſalieron à encu-
entro de Yeù, y hallaronlo en heredad de Nabót el
Yzreelita. Y fue como ver Jeorám à Yeù y dixo, 22
ſi paz Yeù?: y dixo, que la paz?; por fornicacio-
nes de Yzèbel tu madre, y ſus hechizos los muchos?.
Y bolviò Jeorám ſus manos y huyò: y dixo à Ahaziáu 23
engaño Ahaziá. Y Yeù hinchiò ſu mano con el ar- 24
co, y hiriò à Jeorám entre ſus braços, y ſaliò la ſae-
ta de ſu coraçon: y arrodilloſe en ſu carroça. Y dixo 25
à Bidkar ſu capitan toma echalo en parte de campo
de Nabót el Yzreelita: que membrán yo y tu con
montantes juntos empues Ahab ſu padre, y .A. car-
gò ſobre él a la prophecia la eſta. Sino à ſangres de 26
Nabót y à ſangres de ſus hijos, vi à noche dicho de .A.,
y pagaré à ti en la heredad la eſta dicho de .A.: y a-
hora toma echalo en la heredad como palabra de .A..
Y Ahaziá Rey de Jeudá viò y huyó carrera de caſa 27
del huerto: y perſiguiò empues èl Yeù, y dixo,
tambien à él heridlo ſobre la carroça en ſubida de Gur,
que cerca Ybleám, y huyò à Megidò y muriò alli.
Y hizieron montar à él ſus ſiervos à Jeruſalaim: y 28
enterraron à él en ſu ſepultura con ſus padres, en
ciudad de David. Y en año de onze años à Joram hi- 29
jo de Ahab: reynò Ahaziá ſobre Jeudá. Y vino 30
Yeù à Yzreél: y Yzèbel oyò, y ornó con alcohol
ſus ojos, y adereçò à ſu cabeça, y catò por la venta-
na. Y Yeù entrava por la puerta: y dixo, ſi paz ó 31
Zimrì matador de ſu ſeñor!. Y alçò ſus faces à la 32
ventana; y dixo, quien comigo? quien?: y cata-
ron à èl dos (o) tres Enucos. Y dixo, echadla, 33
y echaronla: y eſtillò de ſu ſangre à la pared y
ſobre los cavallos, y rehollóla. Y vino y comiò, 34
y beviò: y dixo, viſitad ahora à la maldita la eſta,
y

35 y enterradla, que hija de Rey ella. Y anduvieron para
enterrarla: y no hallaron en ella que ſalvo la calavera
36 y los piès y palmas de las manos. Y tornaron y de-
nunciaron à él y dixo, palabra de .A. ella, que hablò
por mano de ſu ſiervo Eliáu el Tisbeo, por dezir: en
heredad de Yzreél comerán los perros à carne de Yzèbel.
37 Y ſerá calabrina de Yzébel como eſtiercol ſobre faces del
campo en heredad de Yzreél: que no dirán eſta Yzèbel.

CAP. 10.

II-V EST. LAS PAR. JUNT.

1 YA Ahab ſetenta hijos en Somerón: y eſcriviò
Yeù cartas y embiò (à) Somerón: à ſeñores de
Yzreèl los viejos, y à los ayos de Ahab por de-
2 zir. Y ahora como venir la carta la eſta à vós y con
vós hijos de vueſtro ſeñor: y con vós la carroça, y
3 los cavallos, y ciudad encaſtillada, y la arma. Y
vereys el mejor y el derecho de hijos de vueſtro ſe-
ñor; y pondreys ſobre ſilla de ſu padre: y pelead por
4 caſa de vueſtro ſeñor. Y temieron mucho mucho y
dixeron, he dos los Reyes no eſtuvieron delante èl:
5 y como eſtaremos nós?. Y embiò el que ſobre la caſa
y el que ſobre la ciudad y los viejos y los ayos à Yeù
por dezir, tus ſiervos nós; y todo lo que dixeres à
nós haremos: no en reynaremos varon, lo bueno en
6 tus ojos haze. Y eſcrivió à ellos carta ſegunda por de-
zir; ſi mios vós y à mi boz vós oyentes, tomad à
cabeças de varones de hijos de vueſtro ſeñor, y venid
à mi como (eſta) hora mañana à Yzreél: y hijos del
Rey ſetenta varones con grandes de la ciudad crian-
7 tes à ellos. Y fue como venir la carta à ellos y toma-
ron à hijos del Rey y degollaron ſetenta varones: y
puſieron à ſus cabeças en los canaſtillos, y embiaron
8 à él à Yzreél. Y vino el menſajero y denunció à èl
por dezir, truxeron cabeças de hijos del Rey: y dixo
poned à ellas dos montones en entrada de la puerta
9 haſta la mañana. Y fue por la mañana, y ſalió y pa-
roſe y dixo à todo el pueblo, juſtos vós: he yo re-
bellè contra mi ſeñor y matèlo, y quien hirió à todos
10 eſtos?. Sabed aqui que no caerá de palabra de .A. à
tierra, que hablò .A. ſobre caſa de Ahab: y .A. hizo
11 à lo que hablò por mano de ſu ſiervo Eliáu. Y hiriò
Yeù à todos los remanecidos de caſa de Ahab en Yz-
reél, y todos ſus grandes, y ſus propinquos, y ſus
12 ſacerdotes: haſta no remanecer à él remanecido. Y
levantoſe y vino y anduvo (à) Somerón: alli era caſa
13 de traſquila de los paſtores en la carrera. Y Yeù hal-
ló à hermanos de Ahaziáu Rey de Jeudá, y dixo,
quien vós?: y dixeron hermanos de Ahaziáu nós, y
decendimos para ſaludar (à) hijos del Rey, y hijos de
14 la Reyna. Y dixo prendedlos vivos, y prendieronlos
vivos: y degollaronlos à pozo de caſa de la traſqui-
la, quarenta y dos varones; y no dexó alguno del-
15 los. Y anduvo de alli y hallò à Jeonadab hijo de
Rechab à ſu encuentro, y bendixolo y dixo à èl, ſi
es tu coraçon derecho, como mi coraçon con tu co-
raçon; y dixo Jeonadab, es, y es, da a tu mano: y dió
16 ſu mano y hizolo ſubir à él ſobre la carroça. Y dixo, an-
da comigo, y vè en mi zelo por .A.: y hizieron montar
17 à èl en ſu carroça. Y vino (à) Somerón y hiriò à todos los
remanecidos de Ahab en Somerón, haſta ſu deſtruir: co-
18 mo palabra de .A. que hablò à Eliáu. Y apañó Yeù à
todo el pueblo y dixo à ellos; Ahab ſirvió al Báal poco:
19 Yeù los ſirvirá mucho. Y ahora todos Prophetas del Báal
todos ſus ſirvientes, y todos ſus ſacerdotes llamad à mi,
varon no ſèa menguado, que ſacrificio grande à mi para
el Báal, todo lo que fuere menguado no vivirá: y Yeù
20 hizo con aſtucia para deperder à ſirvientes el Báal. Y di-
21 xo Yeù, aplazad detenimiento para el Báal, y llamaron. Y
embiò Yeù en todo Iſraél y vinieron todos ſirvientes el
Báal, y no remaneció varon que no vinieſſe: y vinieron
à caſa del Báal; y hinchioſe caſa del Báal de cabo à cabo.
22 Y dixo al que ſobre la guardaropa; ſaca veſtido à
todos ſirvientes al Báal: y ſacó à ellos el veſtido.
23 Y vino Yeù y Jeonadab hijo de Rechab à caſa del
Báal: y dixo à ſirvientes del Báal, eſcudriñad, y ved
que no ſèa aqui con vós de ſiervos de .A.; mas ſolo
24 ſiervientes al Báal à ſus ſolas. Y vinieron para hazer
ſacrifi-

לה וקברוה כי בת־מלך היא: וילכו לקברה ולא־מצאו
36 בה כי אם־הגלגלת והרגלים וכפות הידים: וישבו
ויגידו לו ויאמר דבר־יהוה הוא אשר דבר ביד־עבדו
אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים
37 את־בשר איזבל: והית נבלת איזבל כדמן על־פני
השדה בחלק יזרעאל אשר לא־יאמרו זאת איזבל: והיתה ק'
י א ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא
ספרים וישלח שמרון אל־שרי יזרעאל הזקנים ואל־
2 האמנים אחאב לאמר: ועתה כבא הספר הזה אליכם
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר
3 והנשק: וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם
4 על־כסא אביו והלחמו על־בית אדניכם: ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך
ה נעמד אנחנו: וישלח אשר־על־הבית ואשר על־
העיר והזקנים והאמנים אל־יהוא ׀ לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר־תאמר אלינו נעשה לא־נמליך איש
6 הטוב בעיניך עשה: ויכתב אליהם ספר ׀ שנית לאמר
אם־לי אתם ולקלי ׀ אתם שמעים קחו את־ראשי אנשי
בני־אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך
7 שבעים איש את־גדלי העיר מגדלים אותם: ויהי כבא
הספר אליהם ויקחו את־בני המלך וישחטו שבעים
איש וישימו את־ראשיהם בדודים וישלחו אליו
8 יזרעאלה: ויבא המלאך ויגד־לו לאמר הביאו ראשי
בני־המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער
9 עד־הבקר: ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל־כל־
העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על־אדני ואהרגהו
י ומי הכה את־כל־אלה: דעו אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר־דבר יהוה על־בית אחאב ויהוה
11 עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ויך יהוא את
כל־הנשארים לבית־אחאב ביזרעאל וכל־גדליו
12 ומידעיו וכהניו עד־בלתי השאיר־לו שריד: ויקם ויבא
13 וילך שמרון הוא בית־עקד הרעים בדרך: ויהוא מצא
את־אחי אחזיהו מלך־יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו
אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני־המלך ובני
14 הגבירה: ויאמר תפשום חיים ויתפשום חיים וישחטום
אל־בור בית־עקד ארבעים ושנים איש ולא־השאיר
טו איש מהם: וילך משם וימצא את־
יהונדב בן־רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש
את־לבבך ישר כאשר לבבי עם־לבבך ויאמר יהונדב
יש ויש תנה את־ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל־
16 המרכבה: ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה
17 וירכבו אתו ברכבו: ויבא שמרון ויך את־כל־
הנשארים לאחאב בשמרון עד־השמידו כדבר יהוה
18 אשר דבר אל־אליהו: ויקבץ יהוא את־כל־
העם ויאמר אלהם אחאב עבד את־הבעל מעט יהוא
19 יעבדנו הרבה: ועתה כל־נביאי הבעל כל־עבדיו
וכל־כהניו קראו אלי איש אל־יפקד כי זבח גדול לי
לבעל כל אשר־יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה
כ למען האביד את־עבדי הבעל: ויאמר יהוא קדשו
21 עצרה לבעל ויקראו: וישלח יהוא בכל־ישראל ויבאו
כל־עבדי הבעל ולא־נשאר איש אשר לא־בא ויבאו
22 בית הבעל וימלא בית־הבעל פה לפה: ויאמר לאשר
על־המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם
23 המלבוש: ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב בית הבעל
ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן־יש־פה עמכם
24 מעבדי יהוה כי אם־עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות

זבחים

זבחים ועלות ויהוא שם-לו בחוץ שמנים איש ויאמר
האיש אשר-ימלט מן-האנשים אשר אני מביא על-
ידיכם נפשו תחת נפשו: ויהי ככלתו לעשות העלה כה
ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש אל-יצא
ויכום לפי-חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד-
עיר בית-הבעל: ויצאו את-מצבות בית-הבעל 26
וישרפוה: ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את-בית 27
הבעל וישמהו למחראות עד-היום: וישמד יהוא 28
את-הבעל מישראל: רק חטאי ירבעם בן-נבט 29 למוצאי
אשר החטיא את-ישראל לא-סר יהוא מאחריהם
עגלי הזהב אשר בית-אל ואשר בדן:
ויאמר יהוה אל-יהוא יען אשר- ל
הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית
לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על-כסא ישראל:
ויהוא לא שמר ללכת בתורת-יהוה אלהי-ישראל 31
בכל-לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא
את-ישראל: בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל 32
ויכם חזאל בכל-גבול ישראל: מן-הירדן מזרח 33
השמש את כל-ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי
מערער אשר על-נחל ארנן והגלעד והבשן: ויתר 34
דברי יהוא וכל-אשר עשה וכל-גבורתו הלוא-הם
כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יהוא עם-אבתיו ויקברו אתו בשמרון לה
וימלך יהואחז בנו תחתיו: והימים אשר 36
מלך יהוא על-ישראל עשרים-ושמנה שנה
בשמרון:
ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד א יא ראתה ק
את כל-זרע הממלכה: ותקח יהושבע בת-המלך- 2
יורם אחות אחזיהו את-יואש בן-אחזיה ותגנב אתו
מתוך בני-המלך הממותים אתו ואת-מינקתו בחדר המומתים ק
המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת:
ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת 3
על-הארץ: ובשנה השביעית שלח 4
יהוידע ויקח את-שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא המאות ק
אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם
בבית יהוה וירא אתם את-בן-המלך: ויצום לאמר ה
זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת
ושמרי משמרת בית המלך: והשלשית בשער סור 6
והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את-משמרת
הבית מסח: ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו 7
את-משמרת בית-יהוה אל-המלך: והקפתם על-המלך 8
סביב איש וכליו בידו והבא אל-השדרות יומת והיו המאות קרי
את-המלך בצאתו ובבאו: ויעשו שרי המאיות ככל 9
אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי
השבת עם יצאי השבת ויבאו אל-יהוידע הכהן: ויתן י
הכהן לשרי המאיות את-החנית ואת-השלטים אשר המאות קרי
למלך דוד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש 11
וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד-כתף הבית
השמאלית למזבח ולבית על-המלך סביב: ויוצא 12
את-בן-המלך ויתן עליו את-הנזר ואת-העדות וימלכו
אתו וימשחהו ויכו-כף ויאמרו יחי המלך:
ותשמע עתליה את-קול הרצין העם 13
ותבא אל-העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על- 14
העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל-המלך וכל-
עם-הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את-
בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את-שרי טו
המאות

ſacrificios y alçaciones: y Yeù puſó à él en la calle
ochenta varones, y dixo, el varon que eſcapare de
los varones que yo metien ſobre vueſtras manos; ſu
alma por ſù alma. Y fue como ſu atemar de hazer 25
la alçacion, y dixo Yeú à los correos, y à los capi-
tanes, venid heridlos, alguno no ſalga; y hirieron-
los à hiló de eſpada: y echaron los correos y los ca-
pitanes y anduvieron haſta ciudad de caſa del Báal.
Y ſacaron à eſtatuas de caſa del Báal, y ardieronlos. 26
Y derrocaron à eſtatua del Báal, y debatieron a caſa 27
del Báal, y puſieronla por neceſſarias haſta oy. Y 28
deſtruyó Yeù al Báal de Iſraél. Mas de pecados de 29
Jarobam hijo de Nebát que hizo pecar à Iſraél, no
ſe tiró Yeú de empues ellos: bezerros del oro, que
(en) Bet-El, y que en Dan. Y dixo .A. a Yeú pues 30
que aboniguaſte para hazer lo derecho en mis ojos,
como todo lo que en mi coraçon hiziſte à caſa de A-
hab: hijos quartos ſe aſſentarán à ti ſobre ſilla de Iſ-
raél. Y Yeú, no guardó para andar en ley de .A. 31
Dios de Iſraél, con todo ſu coraçon: no ſe tiró
de ſobre pecados de Jarobam que hizo pecar à
Iſraél. En los dias los eſſos començó .A. para tajar 32
en Iſraél: y hiriolos Hazaèl en todo termino de Iſ-
raél. Del Jardèn de Oriente del Sol à toda tierra del 33
Guilad; el Gadita y el Reubenita y el Menaſſita:
de Aroer que ſobre arroyo de Arnón, y el Guilad,
y el Baſſán. Y reſto de palabras de Yeú y todo lo 34
que hizo y toda ſu valentia: decierto ellas eſcritas
ſobre libro de palabras de los dias de Reyes de Iſraél.
Y yaziò Yeú con ſus padres, y enterraron à él en 35
Somerón: y reynó Jeoahaz ſu hijo en ſu lugar. Y los 36
dias que reynò Yeú ſobre Iſraél, veynte y ocho años
en Somerón.

CAP. 11.

Y Ataliá madre de Ahaziáu, viò que muriò ſu hi- 1 III
jo: y levantóſe y deperdiò à toda ſimiente del
reyno. Y tomò Jeoſéba hija del Rey Jorám, 2
hermana de Ahaziáu à Joas hijo de Ahaziá, y hurtó
à él de entre hijos del Rey los matados, à él y a ſu
alechadera en ſala de los lechos: y encubrieron à él
delante Ataliáu, y no fue matado. Y fue con ella (en) 3
caſa de .A. eſcondienſe ſeys años: y Ataliá reynán
ſobre la tierra. Y en el año el ſeteno embiò Jeoyada y 4
tomò à mayorales de los cientos, à los capitanes, y
à los correos, y truxo à ellos à él, à caſa de .A.: y
tajó à ellos firmamento, y hizó jurar à ellos en caſa
de .A.; y moſtró à ellos à hijo del Rey. Y enco- 5
mendoles por dezir; eſta la coſa que hareys: el ter-
cio de vós vinientes en el Sabat y guardantes guarda
de caſa del Rey. Y el tercio en puerta de Sur, 6
y el tercio en la puerta detras de los correos:
y guardareys à guarda de la caſa de apartami-
ento. Y dos las partes de vós todos ſalientes 7
del Sabat: y guardarán à guarda de caſa de .A. cerca
el Rey. Y rodeareys al Rey derredor, cada uno, y 8
ſus armas en ſu mano, y el vinien à las ordenes ſeá
matado: y ſéd con el Rey en ſu ſalir y en ſu entrar.
Y hizieron mayorales de los cientos como todo lo que 9
encomendò Jeoyadá el ſacerdote, y tomaron cada uno
à ſus varones; entrantes en el Sabat, con ſalientes del
Sabat: y vinieron à Jeoyadá el ſacerdote. Y diò el 10
ſacerdote à mayorales de los cientos à la lança y à los
eſcudos que al Rey David: que en caſa de .A.. Y para- 11
ronſe los correos cada uno y ſus armas en ſu mano, de
rincon de la caſa el derecho haſta rincon de la caſa el iz-
quierdo, de la ara y à la caſa: cerca el Rey derredor. Y ſa- 12
có à hijo del Rey y dió ſobre él à la corona, y a el teſta-
mento, y reynaron à él y ungieronlo: y batieron pal-
ma, y dixeron, viva el Rey. Y oyo Ataliá à voz de los 13
corrientes del pueblo: y vino al pueblò à caſa de .A..
Y vió y he el Rey eſtan cerca al pilar, como el uſo, 14
y los cantores y las trompetas delante el Rey y todo
pueblo de la tierra alegre y tañièn con trompetas: y
raſgò Ataliá à ſus paños, y clamó, traycion, traycion.
Y encomendó Jeoyadá el ſacerdote à mayorales de 15
los

los cientos deputados del fonſado, y dixo à ellos, ſa-
cad à ella de dentro de las ordenes, y el vinien empues
ella matad con eſpada: que dixo el ſacerdote no ſeá matada
16 en caſa de .A.. Y puzieron à ella lugar y vino (por) carrera
de entrada de los cavallos de caſa del Rey: y fue matada
AFT. 17 alli. *Y tajò Jeoyadá al firmamento entre .A. y entre el Rey,
DE SAB. y entre el pueblo, para ſer por pueblo de .A.: y entre el
SEKA. 18 Rey y entre el pueblo. Y vinieron todo pueblo de la
tierra à caſa del Báal, y derrocaronla, à ſus aras y à ſus
imagenes quebraron bien; y à Matán ſacerdote del Báal
mataron delante las aras: y puſo el ſacerdote guardas
19 ſobre caſa de .A.. Y tomò à mayorales de los cientos, y
à los capitanes, y à los correros, y à todo pueblo de la
tierra, y hizieron decender al Rey de caſa de .A.; y vi-
nieron carrera de puerta de los correos à caſa del Rey: y
20 aſentoſe ſobre ſilla de los Reyes. Y alegroſe todo pueblo
de la tierra, y la ciudad ſoſſegó: y à Ataliáu mataron
con eſpada en caſa del Rey. CAP. 12.

IV-I 2 DE edad de ſiete años Jeoas en ſu reynar. En año
VI EST. de ſiete à Yeú reynò Jeoas; y quarenta años rey-
LAS PAR. nò en Jeruſalaim: y nombre de ſu madre Zibiá de
JUNT. 3 Béer-Séba. Y hizo Jeoas lo derrecho en ojos de .A. to-
4 dos ſus dias: que le enſeñò Jeoyadá el ſacerdote. Mas
los altares no ſe tiraron: aun el pueblo ſacrificantes y ſa-
5 humantes en los altares. Y dixo Jeoas à los ſacerdotes,
toda plata de las ſantidades que fuere traida à caſa de
.A. plata paſſante, cada uno plata de almas de ſu pre-
cio: toda plata que ſubiere ſobre coraçon de varon para
6 traer à caſa de .A.. Tomarán à ellos los ſacerdotes cada
uno de con ſu conocido: y ellos fortificarán à hendedura
de la caſa, en todo lo que fuere hallado alli hendedura.
7 Y fue en año de veynte y tres años al Rey Jeoas: no for-
8 tificaron los ſacerdotes à hendedura de la caſa. Y llamò
el Rey Jeoas à Jaoyada el ſacerdote, y à los ſacerdotes,
y dixo à ellos, por que no vós fortificantes à hendedura
de la caſa?: y ahora no tomeys plata de con vueſtros
9 conocidos ſalvo à hendedura de la caſa lo dareys. Y con-
ſintieron los ſacerdotes: por no tomar plata de con el
10 pueblo, y por no fortificar à hendedura de la caſa. Y to-
mò Jeoyada el ſacerdote Arca una, y horadó horado en
ſu puerta: y puſo à ella cerca la ara de (la parte) derecha
en entrar cada uno à caſa de .A.; y puſieron alli los ſacer-
dotes guardantes la baxilla à toda la plata la traida à caſa
11 de .A.. Y fue como ſu ver que ſe muchiguava la plata en
la Arca: y ſubia eſcrivano del Rey y el ſacerdote el gran-
de y atavan, y contavan; a la plata la hallada en caſa de .A..
12 Y davan a la plata la adereçada ſobre manos de hazientes
la obra los mayordomos de caſa de .A.: y ſacávanla à
maeſtros de la madera, y à los fraguadores los hazientes
13 en caſa de .A.. Y à los valladores y à tajantes la piedra,
y para comprar maderos y piedras de tajamiento, para
fortificar à hendedura de caſa de .A.: y à todo lo que ſalia
14 ſobre la caſa para fortificar. Mas no ſe hazia en caſa de .A.
copas de plata, pſalterios, bacines, trompetas, todo
vaſo de oro y vaſo de plata: de la plata la traida à caſa de
15 .A.. Salvo à hazientes la obra la davan: y fortificavan
16 con ella à caſa de .A.. Y no contavan con los varones
que davan à la plata ſobre ſu mano para dar à hazientes
17 la obra: que con fidelidad ellos hazientes. Plata de cul-
pa y plata de limpiezas, no era traida à caſa de .A.: de
HAS. 18 los ſacerdotes eran. * Entonces ſubiò Hazaèl Rey de A-
AQUI rám y peleò contra Gat, y prendiola: y puſo Hazaèl ſus
19 faces para ſubir ſobre Jeruſalaim. Y tomò Jeoas Rey de
Jeudá à todas las ſantificaciones que ſantificaron Jeoſap-
hat, y Jeorám, y Ahaziáu ſus padres Reyes de Jeudá, y
con ſus ſantificaciones; y à todo el oro el hallado en teſo-
ros de caſa de .A. y caſa del Rey: y embiò à Hazaèl Rey
20 de Arám, y ſubiò de ſobre Jeruſalaim. Y reſto de pa-
labras de Joas y todo lo que hizo: decierto ellas eſcritas
21 ſobre libro de palabras de los dias de Reyes de Jeudá. Y
levantaronſe ſus ſiervos y ligaron liga: y hirieron à Joas
22 en Bet-Miló el decendièn à Silá. Y Jozahar hijo de Si-
mat y Jeozabad hijo de Somér ſus ſiervos, lo hirieron y
muriò; y enterraron à él con ſus padres en ciudad de
David: y reynò Amaziá ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 13.

V 1 EN año de veynte y tres
años

הכא תקרי המאות | פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל
מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר
16 הכהן אל תומת בית יהוה: וישמו לה ידים ותבוא דרך
17 מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: ויכרת
הפטרת שקלים יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות
18 לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ויבאו כל עם הארץ
מזבחותיו ק' בית הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו
היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם
19 הכהן פקדת על בית יהוה: ויקח את שרי המאות
ואת הכרי ואת הרצים ואת | כל עם הארץ וירידו את
המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית
כ המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ
המלך קרי והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך:
יב א בן שבע שנים יהואש במלכו: ב בשנת שבע
ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם
3 אמו צביה מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה
4 כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא
ה סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ויאמר
יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית
יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר
6 יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם
הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית
7 לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים
ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק
8 הבית: ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית
ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית
9 תתנהו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם
י ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון
מימין קרי אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא
איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את
11 כל הכסף המובא בית יהוה: ויהי כראותם כי רב
הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו
12 וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: ונתנו את הכסף
המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה:
13 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית
14 לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות
מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף
טו המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו
16 את בית יהוה: ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו
את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה
17 הם עשים: כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה
עד כאן לכהנים יהיו:
18 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם
19 חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יהואש מלך
יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל
כ מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל
אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
21 למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש
22 בית מלא היורד סלא: ויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר
עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
יג א וימלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש
שנה

שנה ליואש בן־אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן־יהוא
2 על־ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן־נבט אשר־החטיא
3 את־ישראל לא־סר ממנה׃ ויחר־אף יהוה בישראל
ויתנם ביד חזאל מלך־ארם וביד בן־הדד בן־חזאל כל־
4 הימים׃ ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע אליו יהוה
כי ראה את־לחץ ישראל כי־לחץ אתם מלך ארם׃
5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד־ארם וישבו
6 בני־ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ אך לא־סרו
מחטאת בית־ירבעם אשר־החטי את־ישראל בה (החטיא)
7 הלך וגם האשרה עמדה בשמרון׃ כי לא השאיר
ליהואחז עם כי אם־חמשים פרשים ועשרה רכב
ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר
8 לדש׃ ויתר דברי יהואחז וכל־אשר עשה וגבורתו
הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
9 ישראל׃ וישכב יהואחז עם־אבתיו ויקברהו בשמרון
וימלך יואש בנו תחתיו׃
10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך
יהואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון שש עשרה
11 שנה׃ ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות
ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל בה הלך׃
12 ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר
13 דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם־
אבתיו וירבעם ישב על־כסאו ויקבר יואש בשמרון עם
מלכי ישראל׃
14 ואלישע חלה את־חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש
מלך־ישראל ויבך על־פניו ויאמר אבי אבי רכב
15 ישראל ופרשיו׃ ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים
16 ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר למלך ישראל הרכב
ידך על־הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על־ידי
17 המלך׃ * ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר
אלישע ירה ויור ויאמר חץ־תשועה ליהוה וחץ
תשועה בארם והכית את־ארם באפק עד־כלה׃
18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך־ארצה
19 ויך שלש־פעמים ויעמד׃ ויקצף עליו איש האלהים
ויאמר להכות חמש או־שש פעמים אז הכית את־
ארם עד־כלה ועתה שלש פעמים תכה את־ארם׃
20 וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו
21 בארץ בא שנה׃ ויהי הם קברים איש והנה
ראו את־הגדוד וישליכו את־האיש בקבר אלישע וילך
ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על־רגליו׃ *
22 וחזאל מלך ארם לחץ את־ישראל כל ימי
23 יהואחז׃ ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען
בריתו את־אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
24 ולא־השליכם מעל־פניו עד־עתה׃ וימת חזאל מלך־
25 ארם וימלך בן־הדד בנו תחתיו׃ וישב יהואש בן
יהואחז ויקח את־הערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו
1 יואש וישב את־ערי ישראל׃ בשנת שתים
ליואש בן־יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן־יואש
2 מלך יהודה׃ בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו
ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
3 מן־ירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו
4 ככל אשר־עשה יואש אביו עשה׃ רק הבמות לא־סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ויהי כאשר חזקה
הממלכה

años à Joas hijo de Ahaziáu Rey de Jeudá: reynò
Jeoahaz hijo de Yeù, ſobre Iſraél en Somerón, dezi-
ſiete años. Y hizo el mal en ojos de .A.: y anduvo 2
empues pecados de Jarobam hijo de Nebat, que hi-
zo pecar à Iſraél, no ſe tiró dellos. Y ereció furor 3
de .A. en Iſraél: y diolos en mano de Hazaèl Rey de
Arám, y en mano de Ben-Adad hijo de Hazaèl todos
los dias. Y rogò Jeoahaz à faces de .A.: y oyò à èl 4
.A., que vido a aprieto de Iſraél, que apretò à ellos
Rey de Arám. Y diò .A. à Iſraél ſalvador, y ſalie- 5
ron debaxo de mano de Arám: y habitaron hijos de
Iſraél en ſus tiendas como ayer tercero dia. Mas no ſe 6
quitaron de pecados de caſa de Jarobam que hizo pecar
à Iſraél, en ella anduvo: y tambien la aladrea que-
dó en Somerón. Que no dexó à Jeoahaz, pueblo, 7
que ſalvo cincuenta cavalleros y diez carroças, y
diez mil peones: que los deperdió Rey de Arám, y
puſolos como polvo para trillar. Y reſto de palabras 8
de Jeoahaz y todo lo que hizo, y ſu eſfuerço: decier-
to ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias de
Reyes de Iſraél. Y yaziò Jeoahaz con ſus padres, y 9
enterraronlo en Somerón: y reynò Joas ſu hijo en ſu
lugar. En año de treynta y ſiete años à Joas Rey de 10
Jeudá: reynò Jeoas hijo de Jeoahaz ſobre Iſraél en
Somerón, diezíſeys años. Y hizo el mal en ojos de 11
.A.: no ſe tiró de todos pecados de Jarobam hijo de
Nebat que hizo pecar à Iſraél, en ella anduvo. Y 12
reſto de palabras de Joas y todo lo que hizo y ſu bar-
ragania, que peleó con Amaſiá Rey de Jeudá: deci-
erto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias
de Reyes de Iſraél. Y yazió Joas con ſus padres, y 13
Jarobam ſe aſſentó ſobre ſu ſilla: y fue enterrado Joas
en Somerón con Reyes de Iſraél. Y Eliſa enfermó de 14
ſu enfermedad que murió della: y decendió à él Joas
Rey de Iſraél y lloró ſobre ſus faces y dixo, mi padre
mi padre carroça de Iſraél y ſus cavalleros. Y dixo à él 15
Eliſa, toma arco y ſaetas: y tomò à él arco y ſaetas. Y 16
dixo à Rey de Iſraél, monta tu mano ſobre el arco,
y montó ſu mano: y puſo Eliſa ſus manos ſobre ma-
nos del Rey. * Y dixo abre la ventana a Oriente, 17 VI
y abrió: y dixo Eliſa, echa, y echò; y dixo, ſaeta VII EST.
de ſalvacion de .A., y ſaeta de ſalvacion en Arám; y LAS
herirás à Arám en Aphék haſta atermar. Y dixo, to- 18 PAR.
ma las ſaetas, y tomó: y dixo à Rey de Iſraél, hie- JUNT.
re à tierra; y hirió tres vezes y paroſe. Y enſañoſe 19
contra èl, varon del Dios, y dixo, (devieras) de he-
rir cinco, ó ſeys vezes, entonces hirieras à Arám
haſta atemar: y ahora tres vezes herirás à Arám. Y 20
murió Eliſa, y enterraronlo: y fonſados de Moab vi-
nieron en la tierra entrando el año. Y fue ellos en- 21
terrantes varon y he vieron al fonſado, y echaron al
varon en fueſſa de Eliſa: y anduvo y tocó el va-
ron en hueſſos de Eliſa; y revivió y levantoſe ſobre
ſus piès. * Y Hazaèl Rey de Arám apretó à Iſraél: 22 VII
todos dias de Jeoahaz. Y engraciò .A. à ellos y apia- 23
dolos, y catò à ellos; por ſu firmamento con Abra-
ham, Iſhac, y Iahacob: y no quiſo dañarlos y no los
echó de ſobre ſus faces haſta ahora. Y murió Hazaèl 24
Rey de Arám: y reynò Ben-Adad ſu hijo en ſu lugar.
Y tornoſe Jeoas hijo de Jeoahaz, y tomó à las ciu- 25
dades de mano de Ben-Adad hijo de Hazaèl, que to-
mò de mano de Jeoahaz ſu padre en la peléa: tres
vezes lo hirió Joas; y hizo tornar à ciudades de Iſ-
raél.

CAP. 14.

EN año de dos à Joas hijo de Joahaz, Rey de 1 P.24.
Iſraél: reynò Amaſiáu hijo de Joas Rey de
Jeudá. De edad de veynte y cinco años era 2
en ſu reynar, y veynte y nueve años reynò en Je-
ruſalaim: y nombre de ſu madre Jeoadán de Je-
ruſalaim. Y hizo lo derecho en ojos de .A., 3
mas no como David ſu padre: como todo lo que
hizo Joas ſu padre hizo. Salvo los altares no ſe 4
tiraron: aun el pueblo ſacrificantes y ſahuman- 5
tes en los altares. Y fue como ſe enforteció
el

el reyno en ſu mano: y hirió à ſus ſiervos, los hi-
6 rientes al Rey ſu padre. Y à hijos de los hirientes
no mató: como eſcrito en libro de Ley de Moſeh que
encomendó .A. por dezir, no mueran padres por hi-
jos, y hijos no mueran por padres, que ſalvo cada
7 uno por ſu pecado ſêa muerto. El hiriò à Edom en
valle de la ſál, diez mil; y prendió (à fortaleza) de
la peña en la pelêa: y llamò à ſu nombre Jokteèl
8 haſta el dia el eſte. Entonces embiò Amaſiá menſa-
jeros à Jeoas, hijo de Jeoahaz hijo de Yeù Rey de
9 Iſraél, por dezir: anda moſtremonos faces. Y embió
Jeoas Rey de Iſraél à Amaſiáu Rey de Jeudá por dezir;
el cardo que en el Lebanòn embiò al alarze que en
el Lebanón por dezir; dá à tu hija para mi hijo por
muger: y paſſó animal del campo que en el Leba-
10 nón y rehollò al cardo. Hiriendo hiriſte à Edom, y
exalçote tu coraçon: ſé honrado y eſtá en tu caſa, y
por que enciendes en el mal, y caerás tu y Jeudá
11 contigo. Y no oyò Amaſiáu, y ſubió Jeoas Rey de
Iſraél, y moſtraronſe faces, él, y Amaſiáu Rey de
12 Jeudá: en Bet-Sémes, que à Jeudá. Y fue llagado
Jeudá delante Iſraél: y huyeron cada uno à ſus tien-
13 das. Y à Amaſiáu Rey de Jeudá, hijo de Jeoas hi-
jo de Ahaziáu, prendiò Jeoas Rey de Iſraél en Bet-
Sémes: y vino à Jeruſalaim y aportilló en muro de
Jeruſalaim en puerta de Ephráim, haſta puerta del
14 rincon, quatrocientos codos. Y tomò à todo el oro
y la plata, y à todos los vaſos los hallados en caſa de
.A., y en theſoros de caſa del Rey, y à hijos de los
15 rehenes: y tornò à Somerón. Y reſto de palabras
de Jeoas que hizo y ſu barragania, y lo que peleò con
Amaſiau Rey de Jeudá: decierto ellas eſcritas ſobre
16 libro de palabras de los dias de Reyes de Iſraél. Y
yaziò Jeoas con ſus padres, y fue enterrado en So-
merón con Reyes de Iſraél: y reyno Jarobam ſu hi-
17 jo en ſu lugar. Y viviò Amaſiáu hijo de Yoas Rey
de Jeudá, empues morir Jeoas hijo de Jeoahaz Rey
18 de Iſraél: quinze años. Y reſto de palabras de Ama-
ſiáu: decierto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de
19 los dias de Reyes de Jeudá. Y ligaron contra él liga
en Jeruſalaim, y huyò à Lachìs: y embiaron em-
20 pues él à Lachìs, y mataronlo alli. Y alçaron à él
ſobre los cavallos: y fue enterrado en Jeruſalaim con
21 ſus padres en ciudad de David. Y tomaron todo
pueblo de Jeudá, à Azariá, y él de edad de dezi-
ſeys años: y reynaron à él en lugar de ſu padre A-
22 maſiáu. El fraguô à Elát, y hizola tornar à Jeudá:
23 deſpues que yaziò el Rey con ſus padres. En año
de quinze años à Amaſiáu hijo de Joas Rey de Jeudá:
reynò Jarobam hijo de Joas Rey de Iſraél en Some-
24 rón, quarenta y un año. Y hizo el mal en ojos de
.A.: no ſe tirò de todos pecados de Jarobam hijo de
25 Nebat que hizo pecar à Iſraèl. El hizo tornar a ter-
mino de Iſraél de entrada de Hamat haſta mar de la
llanura: como palabra de .A., Dios de Iſraél, que
hablò por mano de ſu ſiervo Joná hijo de Amitay
26 el Propheta, que de Gat el Hèpher. Que vido .A. à
aflicion de Iſraél amarga mucho: y no detenido, y
27 no dexado, y no Ayudán à Iſraél. Y no hablò .A.
para rematar à nombre de Iſraél debaxo de los cielos:
28 y ſalvolos por mano de Jarobam hijo de Joas. Y reſ-
to de palabras de Jarobam y todo lo que hizo y ſu
barragania lo que peleó: y que hizo tornar à Da-
maſco y à Hamát à Jeudá en Iſraél: decierto ellas
eſeritas ſobre libro de palabras de los dias de Re-
29 yes de Iſraél. Y yaziò Jarobam con ſus padres,
con Reyes de Iſraél: y reynò Zehariá ſu hijo en ſu
lugar.

CAP. 15.

1 EN año de veynte y ſiete años de Jarobam
Rey de Iſraél: reynò Azariá hijo de Amaſiá
2 Rey de Jeudá. De edad de deziſeys años era
en ſu reynar, y cincuenta y dos años reynò en Jeru-
ſalaim: y nombre de ſu madre Jecholiáu de Jeruſalaim.
3 Y hizo lo derecho en ojos de .A.: como todo lo

הממלכה בידו ויך את־עבדיו המכים את־המלך אביו׃
6 ואת־בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת־משה
אשר־צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים
7 יומת קרי לא־יומתו על־אבות כי אם־איש בחטאו ימות׃ הוא־
מלח קרי הכה את־אדום בגי־המלח עשרת אלפים ותפש
את־הסלע במלחמה ויקרא את־שמה יקתאל עד
8 היום הזה׃ אז שלח אמציה מלאכים
אל־יהואש בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל לאמר
9 לכה נתראה פנים׃ וישלח יהואש מלך־ישראל אל־
אמציהו מלך־יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח
אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה את־בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את־
י החוח׃ הכה הכית את־אדום ונשאך לבך הכבד ושב
בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה
11 עמך׃ ולא־שמע אמציהו ויעל יהואש מלך־ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך־יהודה בבית שמש
12 אשר ליהודה׃ וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש
13 לאהליו קרי לאהלו׃ ואת אמציהו מלך־יהודה בן־יהואש בן־
ויבאו קרי אחזיהו תפש יהואש מלך־ישראל בבית שמש ויבאו
ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד־
14 שער הפנה ארבע מאות אמה׃ ולקח את־כל־הזהב
והכסף ואת כל־הכלים הנמצאים בית־יהוה ובאוצרות
טו בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ ויתר
דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם
אמציהו מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי
16 הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואש עם־אבתיו ויקבר
בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃
17 ויחי אמציהו בן־יואש מלך יהודה אחרי
מות יהואש בן־יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
18 שנה׃ ויתר דברי אמציהו הלא־הם כתבים על־ספר
19 דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקשרו עליו קשר בירושלם
כ וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם׃ וישאו
אתו על־הסוסים ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר
21 דוד׃ ויקחו כל־עם יהודה את־עזריה והוא בן־שש
22 עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו׃ הוא
בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי שכב־המלך עם־
23 אבתיו׃ בשנת חמש־עשרה שנה
לאמציהו בן־יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן־יואש
24 מלך־ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה׃ ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר
כה החטיא את־ישראל׃ הוא השיב את־גבול ישראל
מלבוא חמת עד־ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל
אשר דבר ביד עבדו יונה בן־אמתי הנביא אשר מגת
26 החפר׃ כי־ראה יהוה את־עני ישראל מרה מאד ואפס
27 עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ ולא־דבר יהוה
למחות את־שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד
28 ירבעם בן־יואש׃ ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה
וגבורתו אשר־נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־
חמת ליהודה בישראל הלא־הם כתובים על־ספר
29 דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב ירבעם עם־
אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו׃
טו א ליום ב בשנת עשרים ושבע שנה
לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן־אמציה
2 מלך יהודה׃ בן־שש עשרה שנה היה במלכו
וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
3 יכליהו מירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל

אשר-עשה אמציהו אביו׃ רק הבמות לא-סרו 4
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ויגע יהוה את- ה
המלך ויהי מצרע עד-יום מתו וישב בבית החפשית
ויותם בן-המלך על-הבית שפט את-עם הארץ׃ ויתר 6
דברי עזריהו וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב עזריה עם- 7
אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יותם
בנו תחתיו׃ בשנת שלשים ושמנה 8
שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן-ירבעם על-
ישראל בשמרון ששה חדשים׃ ויעש הרע בעיני יהוה 9
כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט
אשר החטיא את-ישראל׃ ויקשר עליו שלם בן-יבש י
ויכהו קבל-עם וימיתהו וימלך תחתיו׃ ויתר דברי 11
זכריה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ הוא דבר-יהוה אשר דבר אל-יהוא 12
לאמר בני רביעים ישבו לך על-כסא ישראל
ויהי-כן׃
שלום בן-יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה 13
מלך יהודה וימלך ירח-ימים בשמרון׃ ויעל מנחם 14
בן-גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את-שלום בן-יביש
בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו׃ ויתר דברי שלום טו
וקשרו אשר קשר הנם כתובים על-ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ אז יכה-מנחם את- 16
תפסח ואת-כל-אשר-בה ואת-גבוליה מתרצה כי לא
פתח ויך את כל-ההרותיה בקע׃
בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך 17
יהודה מלך מנחם בן-גדי על-ישראל עשר שנים
בשמרון׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא-סר מעל חטאות 18
ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל כל-ימיו׃
בא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם לפול אלף 19
ככר-כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו׃
ויצא מנחם את-הכסף על-ישראל על כל-גבורי החיל כ
לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד
וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ׃ ויתר דברי 21
מנחם וכל-אשר עשה הלוא-הם כתובים על-ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב מנחם עם- 22
אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃
בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה 23
מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון שנתים׃
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט 24
אשר החטיא את-ישראל׃ ויקשר עליו פקח בן- כה
רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית-מלך המלך ק׳
את-ארגב ואת-האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים
וימתהו וימלך תחתיו׃ ויתר דברי פקחיה וכל-אשר 26
עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ בשנת חמשים ושתים שנה 27
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל
בשמרון עשרים שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן- 28
חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל׃ בימי 29
פקח מלך-ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור
ויקח את-עיון ואת-אבל בית-מעכה ואת-ינוח ואת-קדש
ואת-חצור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל ארץ נפתלי
ויגלם אשורה׃ ויקשר-קשר הושע בן-אלה על-פקח בן- ל
רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים
ליותם בן-עזיה׃ ויתר דברי פקח וכל-אשר עשה הנם 31
כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
בשנת

que hizo Amaſiáu ſu padre. Mas los altares no ſe 4
tiraron: aun el pueblo ſacrificantes y ſahumantes en
los altares. Y llagò .A. al Rey y fue leproſo haſta 5
dia de ſu morir, y eſtuvo en caſa de libertad: y Jo-
tam hijo del Rey ſobre la caſa juzgán à pueblo de
la tierra. Y reſto de palabras de Azariáu y todo lo 6
que hizo: decierto ellas eſcritas ſobre libro de pa-
labras de los dias de Reyes de Jeudá. Y yazió Aza- 7
riá con ſus padres; y enterraron à él con ſus padres
en ciudad de David: y reynò Jotam ſu hijo en ſu
lugar. En año de treynta y ocho años à Azariáu 8
Rey de Jeudá: reynò Zechariáu hijo de Jarobam
ſobre Iſraél en Somerón ſeys meſes. Y hizo el mal 9
en ojos de .A., como hizieron ſus padres: no ſe ti-
rò de pecados de Jarobam hijo de Nebat, que hizo
pecar à Iſraél. Y rebelló contra èl Salùm hijo de 10
Iabes, y hiriolo de eſcuentra el pueblo y matolo: y
reynò en ſu lugar. Y reſto de palabras de Zecha- 11
ria: he ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los
dias de Reyes de Iſraél. Ella palabra de .A. que 12
hablò à Yeù por dezir, hijos quartos ſe aſſentarán à
ti ſobre ſilla de Iſraél: y fue aſsi. Salùm hijo de Ia- 13
bès reynò en año de treynta y nueve años a Uziá
Rey de Jeudá: y reynò mes de dias en Somerón.
Y ſubiò Menahem hijo de Gadi de Tirzá y vino à 14
Somerón, y hiriò à Salùm hijo de Iabès en Some-
rón: y matolo, y reynò en ſu lugar. Y reſto de 15
palabras de Salùm y ſu liga que ligò: he ellas eſcri-
tas ſobre libro de palabras de los dias de Reyes de
Iſraél. Entonces hiriò Menahem à Tiſfah y à todo 16
lo que en ella, y à ſus terminos, de Tirzá, por
que no abrió (LAS PUERTAS DE LA CIUDAD,) y hi-
rió (à ella): à todas ſus preñadas hendió. En año 17
de treynta y nueve años à Azariá Rey de Jeudá:
reynò Menahem hijo de Gadi ſobre Iſraél diez años
en Somerón. Y hizo el mal en ojos de .A.: no ſe 18
tiró de ſobre pecados de Jarobam hijo de Nebat,
que hiſo pecar à Iſraél, todos ſus dias. Vino Pul 19
Rey de Aſſūr ſobre la tierra, y dió Menahem à Pul
mil quintales de plata: para ſer ſus manos con él
para esforçar el reyno en ſu mano. Y echó Mena- 20
hem à la plata ſobre Iſraél, ſobre todos valientes del
fonſado, para dar à Rey de Aſſūr; cincuenta pe-
ſos de plata por varon uno: y tornoſe Rey de
Aſſūr, y no ſe detuvo alli en la tierra. Y reſto 21
de palabras de Menahem, y todo lo que hizo:
decierto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los
dias de Reyes de Iſraél. Y yazió Menahem con 22
ſus padres: y reynò Pekahiá ſu hijo en ſu lugar.
En año de cincuenta años à Azariá Rey de Jeu- 23
dá: reynò Pekahiá hijo de Menahem ſobre Iſraél
en Somerón dos años. Y hizo el mal en ojos 24
de .A.: no ſe tiró de pecados de Jarobam hijo de
Nebat, que hizo pecar à Iſraél. Y rebelló contra 25
él Pékah hijo de Remaliáu ſu capitan, y hiriolo en
Somerón en palacio de caſa del Rey con Argob y
con Aryè, y con él cincuenta varones de hijos de
Guilad: y matolo y reynò en ſu lugar. Y reſto 26
de palabras de Pekahiá y todo lo que hizo: he
ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias de
Reyes de Iſraél. En año de cincuenta y dos años 27
à Azariá Rey de Jeudá: reynò Pèkah hijo de Re-
malyáu ſobre Iſraél en Somerón, veynte años. Y 28
hizo el mal en ojos de .A.: no ſe tiró de pecados
de Jarobam hijo de Nebat, que hizo pecar à Iſ-
raél. En dias de Pékah Rey de Iſraél, vino Tig- 29
lat-Pileſer Rey de Aſſūr, y tomó à Iyon y à A-
bel Bet-Maahá, y à Janóah, y à Kèdes, y à Ha-
zòr, y al Galíla, toda tierra de Naphtalì: y cap-
tivolos para Aſſūr. Y ligò liga Oſea hijo de Elá 30
contra Pékah hijo de Remalyáu, y hiriolo y ma-
tolo, y reynò en ſu lugar: en año de veynte
à Jotam hijo de Uziá. Y reſto de palabras de 31
Pèkah y todo lo que hizo: he ellas eſcritas ſobre
libro de palabras de los dias de Reyes de Iſraél.
En

32 En año de dos à Pékah hijo de Remalyáu Rey de Iſ-
33 raél: reynò Jotam hijo de Uziáu Rey de Jeudá. De
edad de veynte y cinco años era en ſu reynar; y dez-
iſeys años reynò en Jeruſalaim: y nombre de ſu
34 madre Jeruſá hija de Zadók. Y hizo lo derecho en
ojos de .A.: como todo lo que hizo Uziáu ſu padre
35 hizo. Mas los altares no ſe tiraron, aun el pueblo ſac-
rificantes y ſahumantes en los altares: él fraguò à pu-
36 erta de caſa de .A. la alta. Y reſto de palabras de Jo-
tam y todo lo que hizo: decierto ellas eſcritas ſobre
37 libro de palabras de los dias de Reyes de Jeudá. En
los dias los eſſos començò .A. para embiar en Jeudá
Rezin Rey de Arám: y à Pékah hijo de Remalyáu.
38 Y yaziò Jotam con ſus padres, y fue enterrado con
ſus padres en ciudad de David ſu padre: y Reynò
Ahaz ſu hijo en ſu lugar.

C A P. 16.

III 1 EN año de deziſiete años à Pékah hijo de Remal-
yáu: reynò Ahaz hijo de Jotam Rey de Jeudá.
2 De edad de veynte años Ahaz en ſu reynar, y
deziſeys años reynò en Jeruſalaim: y no hizo lo de-
recho en ojos de .A. ſu Dios, como David ſu padre.
3 Y anduvo en carrera de Reyes de Iſraél: y tambien à
ſu hijo hizo paſſar por fuego, como abominaciones
de las gentes que deſterrò .A. à ellos delante hijos de
4 Iſraél. Y ſacrificò y ſahumò en los altares, y ſobre
los collados: y debaxo de todo arbol reverdecido.
5 Entonces ſubiò Rezin Rey de Arám, y Pékah hijo
de Remalyáu Rey de Iſraél, à Jeruſalaim à la peleâ:
y encaſtillaron ſobre Ahaz, y no pudieron para pe-
6 lear. En la hora la eſſa hizo tornar Rezin Rey de A-
rám à Elat à Arám; y deſterrò à los Judios de Elòt:
y los Adomèos vinieron (á) Elat, y eſtuvieron alli haſ-
7 ta el dia el eſte. Y embiò Ahaz menſageros a Tiglat-
Peléſer Rey de Aſſùr por dezir, tu ſiervo y tu hijo
yo: ſube y ſalvame de mano de Rey de Arám, y de
8 mano de Rey de Iſraél, los levantantes contra mi. Y
tomó Ahaz à la plata y al oro el hallado en caſa de .A.
y en theſoros de caſa del Rey: y embiò à Rey de Aſ-
9 ſùr preſente. Y oyò à él Rey de Aſſùr, y ſubió Rey
de Aſſùr contra Damaſco, y prendiola y captivola, à
10 Kir: y à Rezin mató. Y anduvo el Rey Ahaz à en-
cuentro de Tiglat-piléſer Rey de Aſſùr à Damaſco,
y viò a la ara que en Damaſco: y embiò el Rey Ahaz
à Uriá el ſacerdote à retrato de la ara y à ſu ſemejan-
11 ça de toda ſu obra. Y fraguó Uriá el ſacerdote à la
ara: como todo lo que embiò el Rey Ahaz de Damaſ-
co, aſſi hizo Uriá el ſacerdote haſta venir el Rey A-
12 haz de Damaſco. Y vino el Rey de Damaſco, y viò
el Rey a la ara: y llegoſe el Rey à la ara, y alçó ſobre
13 ella. Y ſahumò à ſu alçacion y à ſu preſente, y tem-
pló à ſu templacion: y eſparzió à ſangre de las paces
14 que à èl ſobre la ara. Y à la ara del arambre que de-
lante .A., y hizo llegar de con faces de la caſa de en-
tre la ara y de entre caſa de .A.: y diò à ella à lado
15 de la ara à Septentrion. Y encomendó el Rey Ahaz
à Uriá el ſacerdote por dezir, ſobre la ara la grande
ſahuma à alçacion de la mañana, y à preſente de la
tarde, y a alçacion del Rey, y à ſu preſente, y à alça-
cion de todo pueblo de la tierra, y ſu preſente, y ſus
templaciones, y toda ſangre de alçacion y toda ſangre
de ſacrificio ſobre ella eſparzirás: y ara del arambre
16 ſerá à mi para viſitár. Y hizo Uriá el ſacerdote: co-
17 mo todo lo que encomendó el Rey Ahaz. Y tajó el
Rey Ahaz à los cerraderos de los aſſientos, y tiró de
ſobre ellos al aguamanil; y al mar hizo decender de
ſobre las vacas del arambre, que debaxo dél: y dió à él
18 ſobre ſuelo de piedras. Y à cobertura (de tiendas) del
Sabat, que fraguaron en la caſa, y à entrada del Rey
la de fuera, hizo rodear à caſa de .A.: por (temor)
19 de Rey de Aſſùr. Y reſto de palabras de Ahaz, que
hizo: decierto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de
20 los dias de Reyes de Jeudá. Y yaziò Ahaz con ſus
padres, y fue enterrado con ſus padres en ciudad de
David: y reynò Hizkiyáu ſu hijo en ſu lugar.

32 בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל
33 מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
34 ירושא בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר
עשה עזיהו אביו עשה: רק הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית
36 יהוה העליון: ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה
38 רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: וישכב יותם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
א אחז בנו תחתיו: בשנת שבע עשרה ליה ג יון
שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה:
2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד
3 אביו: וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר
באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני
4 בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת
ה כל עץ רענן: אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן
רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על
6 אחז ולא יכלו להלחם: בעת ההיא השיב
רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים
מאילות וארומים באו אילת וישבו שם עד היום הזה:
7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור ואדומים ק׳
לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך
8 ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: ויקח אחז את
הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית
9 המלך וישלח למלך אשור שחד: וישמע אליו מלך
אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה
י קירה ואת רצין המית: וילך המלך אחז לקראת
תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח
אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן
11 את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו: ויבן
אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך
אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך
12 אחז מדמשק: ויבא המלך מדמשק וירא המלך
את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל
13 עליו: ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את
נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על
14 המזבח: ואת המזבח הנחשת אשר לפני
יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין
טו בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה: ויצוהו ויצוה קרי
המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח
הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב
ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם
הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח
16 עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: ויעש
17 אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: ויקצץ
המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם
ואת הכיר ואת הים הוריד מעל הבקר הנחשת אשר את קרי מוסך קרי
18 תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: ואת מיסך
השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה
19 הסב בית יהוה מפני מלך אשור: ויתר דברי אחז
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
כ למלכי יהודה: וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו:

1 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה
מלך הושע בן־אלה בשמרון על־ישראל תשע שנים:
2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו
3 לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי־לו
4 הושע עבד וישב לו מנחה: וימצא מלך־אשור בהושע
קשר אשר שלח מלאכים אל־סוא מלך־מצרים ולא־
העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך
5 אשור ויאסרהו בית כלא: ויעל מלך־אשור בכל־
6 הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: בשנת
התשיעית להושע לכד מלך־אשור את־שמרון ויגל
את־ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר
גוזן וערי מדי:

7 ויהי כי־חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם המעלה
אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך־מצרים
8 וייראו אלהים אחרים: וילכו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר
9 עשו: ויחפאו בני־ישראל דברים אשר לא־כן על־
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל־עריהם ממגדל
10 נוצרים עד־עיר מבצר: ויצבו להם מצבות ואשרים על
11 כל־גבעה גבהה ותחת כל־עץ רענן: ויקטרו־שם
בכל־במות כגוים אשר־הגלה יהוה מפניהם ויעשו
12 דברים רעים להכעיס את־יהוה: ויעבדו הגללים אשר
13 אמר יהוה להם לא תעשו את־הדבר הזה: ויעד יהוה
בישראל וביהודה ביד כל־נביאו כל־חזה לאמר
שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל־
התורה אשר צויתי את־אבתיכם ואשר שלחתי
14 אליכם ביד עבדי הנביאים: ולא שמעו ויקשו את־
ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם:
15 וימאסו את־חקיו ואת־בריתו אשר כרת את־אבותם
ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו
ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם
16 לבלתי עשות כהם: ויעזבו את־כל־מצות יהוה
אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה
17 וישתחוו לכל־צבא השמים ויעבדו את־הבעל: ויעבירו
את־בניהם ואת־בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו
18 ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ויתאנף
יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק
19 שבט יהודה לבדו: גם־יהודה לא שמר את־מצות
20 יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: וימאס
יהוה בכל־זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד
21 אשר השליכם מפניו: כי־קרע ישראל מעל בית דוד
וימליכו את־ירבעם בן־נבט וידא ירבעם את־ישראל
22 מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: וילכו בני ישראל
23 בכל־חטאות ירבעם אשר עשה לא־סרו ממנה: עד
אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל פניו כאשר דבר
ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו
אשורה עד היום הזה:

24 ויבא מלך־אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת
וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו
25 את־שמרון וישבו בעריה: ויהי בתחלת שבתם שם
לא יראו את־יהוה וישלח יהוה בהם את־האריות
26 ויהיו הרגים בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר
הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את־
משפט אלהי הארץ וישלח־בם את־האריות והנם
ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את־משפט אלהי
27 הארץ: ויצו מלך־אשור לאמר הליכו שמה אחד

מהכהנים

CAP. 17.

EN año de doze à Ahaz Rey de Jeudá: reynó 1 IV
Oſêa hijo de Elá en Somerón ſobre Iſraél nueve
años. Y hizo lo malo en ojos de .A.: mas no 2
como reyes de Iſraél que fueron ante èl. Contra él 3
ſubió Salmanéſer Rey de Aſſúr: y fue à él Oſêa ſier-
vo, y tornava à él preſente. Y halló Rey de Aſſúr 4
en Oſêa traicion, que embiò menſajeros à Só Rey
de Egypto, y no alçava preſente à Rey de Aſ-
ſúr, como año, en año: y detuvolo Rey de Aſſúr,
y encarcelólo en caſa de carcel. Y ſubió Rey de Aſ- 5
ſúr en toda la tierra: y ſubiò à Somerón, y encaſtil-
ló ſobre ella tres años. En año el noveno à Oſêa 6
prendiò Rey de Aſſúr à Somerón, y captivó à Iſraél
para Aſſúr: y hizo eſtar à ellos en Halah, y en Ha-
bor rio de Gozán, y ciudades de Maday. Y fue 7
quando pecaron hijos de Iſraél à .A. ſu Dios, el al-
çán à ellos de tierra de Egypto, debaxo de mano de
Parhò Rey de Egypto: y temieron dioſes otros. Y 8
anduvieron en fueros de las gentes que deſterró .A.
delante hijos de Iſraél: y Reyes de Iſraél que hizie-
ron. Y encubrieron hijos de Iſraél coſas que no de- 9
rechas ſobre .A. ſu Dios: y fraguaron à ellos altares
en todas ſus ciudades, de torre de guardadores, haſ-
ta ciudad de encaſtilladura. Y pararon à ellos eſtatuas 10
y aladreas: ſobre todo collado alto, y debaxo de to-
do arbol reverdecido. Y ſahumaron alli en todos al- 11
tares, como las gentes que captivó .A. delante ellos:
y hizieron coſas malas para enſañar à .A.. Y ſirvie- 12
ron los idolos: que dixo .A. à ellos, no hagays à la
coſa la eſta. Y proteſto .A. en Iſraél y en Jeudá por 13
mano de todos Prophetas (y por) todo veyente, por
dezir, tornad de vueſtras carreras las malas, y guar-
dad mis encomendanças, mis fueros, como toda
la Ley que encomendé à vueſtros padres: y que em-
bié à vós por mano de mis ſiervos los Prophetas. Y 14
no oyeron: y endurecieron à ſu cerviz, como cer-
viz de ſus padres, que no creyeron en .A. ſu Dios.
Y aborrecieron à ſus fueros y à ſu firmamanto, que 15
tajò con ſus padres, y à ſus teſtamentos que ateſtiguò
en ellos: y anduvieron empues la nada, y anichila-
ronſe, y empues las gentes que en ſu derredor, que
encomendó .A. à ellos por no hazer como ellos. Y 16
dexaron à todas encomendanças de .A. ſu Dios, y
hizieron para ſi fundicion de dos bezerros: y hizie-
ron aladrea, y encorvaronſe à todo fonſado de los
cielos, y ſirvieron al Báal. Y hizieron paſſar à ſus 17
hijos y à ſus hijas por fuego, y adevinavan adevina-
ciones, y agoravan: y entregaronſe para hazer el
mal en ojos de .A. para enſañarlo. Y enſañoſe .A. 18
mucho contra Iſraél, y quitólos de ſobre ſus faces:
no remaneció ſalvo tribo de Jeudá à ſus ſolas. Tam- 19
bien Jeudá no guardó à encomendanças de .A. ſu Dios:
y anduvieron en fueros de Iſraél, que hizieron. Y abor- 20
reció .A. en toda ſimiente de Iſraél, y afligiolos, y dio-
los en poder de reholladores: haſta que los echó de ſus
faces. Que rompió Iſraél de ſobre caſa de David, y rey- 21
naron à Jarobam hijo de Nebat: y empuxó Jarobam à
Iſraél de empues .A., y hizolos pecar pecado grande. Y 22
anduvieron hijos de Iſraél en todos pecados de Jarobam
que hizo: no ſe tiraron dellos. Haſta que tiró .A. à Iſ- 23
raél de ſobre ſus faces, como hablo por mano de todos
ſus ſiervos los Prophetas: y hizo captivar Iſraél de ſob-
re ſu tierra à Aſſúr, haſta el dia el eſte. Y truxo Rey de 24
Aſſúr de Babel, y de Kuta, y de Avá, y de Hamát, y de
Sepharváim, y hizo habitar en ciudades de Somerón, en
lugar de hijos de Iſraél: y heredaron a Somerón, y eſtuvi-
eron en ſus ciudades. Y fue en principio de ſu eſtar alli, 25
no temieron à .A.: y embió .A. en ellos à los leones, y eran
matantes en ellos. Y dixeron à Rey de Aſſúr por dezir, 26
las gentes que hiziſte mover y hiziſte habitar en ciuda-
des de Somerón, no ſaben à juizio de Dios de la tierra: y
embió en ellos à los leones, y he ellos matantes à ellos, por
que no ellos conocientes à juizio de Dios de la tierra. Y 27
encomendó Rey de Aſſúr por dezir, llevad alli uno

de

de los ſacerdotes que captivaſtes de alli, y anden y
eſtén alli: y mueſtrelas à juizio de Dios de la tierra.
28 Y vino uno de los ſacerdotes que captivaron de So-
merón, y habitó en Bet-El: y fue moſtran à ellos
29 como temerian à .A.. Y fueron hazientes gente (ca-
da) gente ſus dioſes: y puſieron en caſa de los alta-
res que hizieron los Someronitas; gente (cada) gente
30 en ſus ciudades que ellos habitantes alli. Y varones
de Babel hizieron à Sucót-Benot, y varones de Kut
hizieron à Nerghal: y varones de Hamat hizieron à
31 Aſimá. Y los Avéos hizieron Nibhaz y à Tartak: y
los Sepharvèos ardientes à ſus hijos en fuego à Adra-
mèlech y à Anamélech dioſes de Sepharvèos. Y eran
32 temientes à .A.: y hizieron para ellos parte dellos
ſacerdotes de altares, y fueron hazientes à ellos en
33 caſa de los altares. A .A. eran temientes: y à ſus
dioſes eran ſirvientes, como juizio de las gentes que
34 captivaron à ellos de alli. Haſta el dia el eſte ellos ha-
zientes como los juizios los primeros: no ellos te-
mientes à .A. y no ellos hazientes como ſus fueros,
ni como ſus juizios, ni como la Ley, ni como la
encomendança, que encomendó .A. à hijos de Iahacob,
35 que puſo ſu nombre Iſraél. Y tajó .A. con ellos fir-
mamento, y encomendoles por dezir, no temays
dioſes otros: y no vos encorveys à ellos, y no los
36 ſirvays, y no ſacrifiqueys à ellos. Mas ſolo à .A. que
alçó à vós de tierra de Egypto con fuerça grande, y
con braço tendido, à él temereys: y à él vos encor-
37 vareys, y à él ſacrificareys. Y à los fueros, y à los
juizios y la Ley, y la encomendança que eſcrivió
à vós, guardareys para hazer todos los dias: y no
38 temays dioſes otros. Y el firmamento que tajé con
39 vós no olvideis: y no temais dioſes otros. Mas ſo-
lò à .A. vueſtro Dios temereis: y èl eſcaparà à vós
40 de mano de todos vueſtros enemigos. Y no oyeron:
mas ſalvo como ſu uſo el primero ellos hazientes.
41 Y fueron las gentes las eſtas temientes à .A., y à ſus
doladizos eran ſiruientes: tambien ſus hijos y hijos
de ſus hijos, como hizieron ſus padres ellos hazien-
tes haſta el dia el eſte.

CAP. 18.

V 1 Y Fue en año de tres à Oſéa hijo de Elá Rey de
Iſraél: reynò Hizkiá hijo de Ahaz Rey de
2 Jeudá. De edad de veynte y cinco años era en
ſu reynar, y veynte y nueve años reynò en Jeruſa-
laim: y nombre de ſu madre Abia hija de Zecharia.
3 Y hizo lo derecho en ojos de .A.: como todo lo que
4 hizo David ſu padre. El apartó à los altares y que-
bró à las eſtatuas, y tajó à la aladrea: y deſmenuzó
culebro del arambre que hizo Moſeh, que haſta los
dias los eſſos eran hijos de Iſraél ſahumantes à él, y
5 llamó à èl Nehuſtán. En .A. Dios de Iſraél ſe enſiu-
zó: y empues èl no fue como él, en todos Reyes de
6 Jeudá, y que fueron antes dèl. Y pegoſe en .A., no
ſe tiró de empues èl: y guardó ſus encomendanças
7 que encomendó .A. à Moſeh. Y era .A. con él, en
todo lo que ſalia proſperava: y rebelló contra Rey
8 de Aſſúr, y no lo ſirvió. El hirió à Peliſtim haſta
Azá, y à ſus terminos: de torre de guardadores,
9 haſta ciudad de encaſtilladura. Y fue en el año el
quarto al Rey Hizkiau, èl el año el ſeteno à Oſéa hi-
jo de Elá Rey de Iſraél: ſubió Salmanèſer Rey de
10 Aſſúr ſobre Somerón y encaſtillo ſobre ella. Y pren-
dieronla de fin de tres años, en año de ſeis à Hizki-
yá: él año de nueve à Oſéa Rey de Iſraél, fue pre-
11 ſa Somerón. Y captivo Rey de Aſſúr à Iſraél à Aſ-
ſúr: y hizolos guiar en Halah y en Habór rio de Go-
12 zán, y ciudades de Maday. Por que no oyeron en
voz de .A. ſu Dios, y paſſaron à ſu firmamento, à todo
lo que encomendó Moſeh ſiervo de .A.: y no oyeron y
13 no hizieron. Y en quatorze años al Rey Hizkiau ſubió
Sanherib Rey de Aſſúr contra todas ciudades de Jeudá
14 las encaſtilladas, y prendiolas. Y embió Hizkiya Rey
de Jeudá à Rey de Aſſúr à Lachìs por dezir, pequè,
tornate de ſobre mi, à lo que puſieres ſobre mi

מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם
28 את-משפט אלהי הארץ: ויבא אחד מהכהנים אשר
הגלו משמרון וישב בבית-אל ויהי מורה אתם איך
29 יראו את-יהוה: ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו
בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם
ל אשר הם ישבים שם: ואנשי בבל עשו את-סכות
בנות ואנשי-כות עשו את-נרגל ואנשי חמת עשו
31 את-אשימא: והעוים עשו נבחז ואת-תרתק
והספרוים שרפים את-בניהם באש לאדרמלך
32 וענמלך אלה ספרים: ויהיו יראים את-יהוה ויעשו
להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית
33 הבמות: את-יהוה היו יראים ואת-אלהיהם היו
עבדים כמשפט הגוים אשר-הגלו אתם משם:
34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים
אינם יראים את-יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה
לה את-בני יעקב אשר-שם שמו ישראל: ויכרת
יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים
אחרים ולא-תשתחוו להם ולא תעבדום ולא
36 תזבחו להם: כי אם-את-יהוה אשר העלה אתכם
מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו
37 תשתחוו ולו תזבחו: ואת-החקים ואת-המשפטים
והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות
38 כל-הימים ולא תיראו אלהים אחרים: והברית אשר-
כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים:
39 כי אם-את-יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד
מ כל-איביכם: ולא שמעו כי אם-כמשפטם הראשון
41 הם עשים: ויהיו | הגוים האלה יראים את-יהוה ואת-
פסיליהם היו עבדים גם-בניהם | ובני בניהם כאשר עשו
אבתם הם עשים עד היום הזה:
יח א ויהי בשנת שלש להושע בן-אלה מלך ישראל מלך
2 חזקיה בן-אחז מלך יהודה: בן-עשרים וחמש שנה
היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם
3 אמו אבי בת-זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל
4 אשר-עשה דוד אביו: הוא | הסיר את-הבמות ושבר
את-המצבת וכרת את-האשרה וכתת נחש הנחשת
אשר-עשה משה כי עד-הימים ההמה היו בני-ישראל
ה מקטרים לו ויקרא-לו נחשתן: ביהוה אלהי-ישראל
בטח ואחריו לא-היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר
6 היו לפניו: וידבק ביהוה לא-סר מאחריו וישמר מצותיו
7 אשר-צוה יהוה את-משה: והיה יהוה עמו בכל אשר-
8 יצא ישכיל וימרד במלך-אשור ולא עבדו: הוא הכה
את-פלשתים עד-עזה ואת-גבוליה ממגדל נוצרים עד-
9 עיר מבצר: ויהי בשנה הרביעית
למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן-אלה
מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך-אשור על-שמרון
י ויצר עליה: וילכדה מקצה שלש שנים בשנת-שש
לחזקיה היא שנת-תשע להושע מלך ישראל נלכדה
11 שמרון: ויגל מלך-אשור את-ישראל אשורה וינחם
12 בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: על | אשר לא-שמעו
בקול יהוה אלהיהם ויעברו את-בריתו את כל-אשר
צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו:
13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה
סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצרות
14 ויתפשם: וישלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור
לכישה | לאמר | חטאתי שוב מעלי את אשר-תתן עלי

אשא וישם מלך־אשור על־חזקיה מלך־יהודה שלש
מאות ככר־כסף ושלשים ככר זהב׃ ויתן חזקיה את
כל־הכסף הנמצא בית־יהוה ובאצרות בית המלך׃
בעת ההיא קצץ חזקיה את־דלתות היכל יהוה ואת־
16 האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך
אשור׃ וישלח מלך־אשור את־תרתן
17 ואת־רב־סריס ׀ ואת־רבשקה מן־לכיש אל־המלך
חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו
ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת
שדה כובס׃ ויקראו אל־המלך ויצא אלהם אליקים
18 בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנה הספר ויואח בן
אסף המזכיר׃ ויאמר אלהם רבשקה אמרו־נא אל־
19 חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת׃ אמרת אך־דבר־שפתים כ
עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת
בי׃ עתה הנה בטחת לך על־משענת הקנה הרצוץ 21
הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה
כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו׃ וכי־ 22
תאמרון אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלוא־הוא אשר
הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו
בירושלם׃ * ועתה התערב נא את־אדני את־מלך אשור 23
ואתנה לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים
עליהם׃ ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני 24
הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים׃
עתה המבלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה להשחתו כה
יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה׃ ויאמר
26 אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רבשקה דבר־
נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר
עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה׃ ויאמר 27
אליהם רבשקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר
את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־
החמה לאכל את־חריהם ולשתות את־שיניהם עמכם
ויעמד רבשקה ויקרא בקול־גדול יהודית וידבר ויאמר 28
שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור׃ כה אמר 29
המלך אל־ישא לכם חזקיהו כי־לא יוכל להציל
אתכם מידו׃ ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה ל 30
לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את־העיר הזאת ביד
מלך אשור׃ * אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר מלך 31
אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מי־ברו׃ עד־באי ולקחתי אתכם אל־ 32
ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ
זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל־תשמעו אל־
חזקיהו כי־יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃ ההצל 33
הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור׃ איה 34
אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי
הצילו את־שמרון מידי׃ מי בכל־אלהי הארצות אשר־ 35
הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי׃
והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא 36
לאמר לא תענהו׃ ויבא אליקים בן־חלקיה אשר־ 37
על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־אסף המזכיר אל־
חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו את דברי רבשקה׃
ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה׃ וישלח את־אליקים אשר־על־ 2
הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל־ישעיהו הנביא בן־אמוץ׃ ויאמרו אליו כה 3
אמר

ſoportarè: y puſo Rey de Aſſùr ſobre Hiskiyá
Rey de Jeudá trezientos quintales de plata y treinta
quintales de oro. Y diò Hizkiyá à toda la plata la hal- 15
lada en caſa de .A.: y en theſoros de caſa del Rey.
En la hora la eſſa deſcortezó Hizkiyá à puertas de 16
palacio de .A., y à los umbrales; que cubrió Hizkiyá
Rey de Jeudá: y diolos à Rey de Aſſùr. Y embiò 17
Rey de Aſſùr à Tartán, y à Rab-ſaris, y à Rabſaké
de Lachìs al Rey Hizkiyáu con fonſado grave à Je-
ruſalaim: y ſubieron y vinieron à Jeruſalaim, y ſu-
bieron y vinieron y pararonſe en aguaducho de la al-
berca la alta, que en calçada de campo de lavador.
Y llamaron al Rey y ſaliò à ellos Eliakim hijo de Hil- 18
kiyáu, que ſobre la caſa: y Sebná el eſcrivano, y
y Joah hijo de Aſaph el coroniſta. Y dixo à ellos 19
Rabſaké, dezid ahora à Hizkiyáu: aſſi dixo el Rey
el grande Rey de Aſſúr, què la fiuza la eſta que te
enfiuzaſte?. Dixiſte por ventura, oracion de labios 20
(ES) conſejo, y valentia para la peléa?: ahora ſobre
quien te confiaſte que rebellaſte contra mi?. Ahora 21
he confiaſte à ti ſobre aſufrencia de la caña la quebra-
diza la eſta, ſobre Egypto, que ſi ſe arrimáre varon
ſobre ella, y entrará por ſu palma y horadarlaha: aſſi
Parhó Rey de Egypto à todos los enfiuzantes ſobre
él. Y ſi dixerdes à mi, ſobre .A. nueſtro Dios nos 22
enfiuzamos: decierto el (ES) que hizo tirar Hizkiyáu
à ſus altares y à ſus aras, y dixo à Jeudá y à Jeruſalaim,
delante la ara la eſta vos encorvareys en Jeruſalaim. * Y 23 VI
ahora afiançate ruego con mi ſeñor con Rey de Aſſúr:
y daré à ti dos mil cavallos, ſi podras para dar à ti caval-
gantes ſobre ellos?. Y como harás tornar à faces de Con- 24
de uno de ſiervos de mi ſeñor los pequeños?: y confiaſte
à ti ſobre Egypto por quatregua y por cavalleros. Ahora 25
ſi afueras de .A. ſubi ſobre el lugar el eſte para dañar-
lo?: .A. dixo à mi ſube ſobre la tierra la eſta y da-
ñala. Y dixo Eliakim hijo de Hilkiyáu y Sebná y 26
Joah, à Rabſaké, habla ahora con tus ſiervos Ara-
mèo, que entendientes nós: y no hablas con nós Ju-
dayco en orejas del pueblo que ſobre la cerca?. Y 27
dixo à ellos Rabſaké, ſi à tu ſeñor, y à ti me embiò
mi ſeñor para hablar à las palabras las eſtas?: decier-
to à los varones los eſtantes ſobre la cerca para comer
à ſus imundicias, y para bever à ſus urinas con vós.
Y paroſe Rabſaké y clamò con voz grande Judayco: 28
y hablò y dixo oìd palabra del Rey el grande Rey de
Aſſùr. Aſſi dixo el Rey, no ſombaya à vós Hizki- 29
yáu: que no podrá eſcapar à vós de ſu mano. Y 30
no haga enfiuzar à vós Hizkiyáu ſobre .A. por dezir,
eſcapando nos eſcapará .A.: y no ſerá dada a la ciudad
la eſta en mano de Rey de Aſſùr. * No oygays à 31 VII
Hizkiyáu: que aſſi dixo Rey de Aſſùr, hazed comi-
go tregua, y ſalid à mi, y comed cada uno ſu vid,
y cada uno ſu higuera; y beved cada uno aguas de
ſu poço. Haſta mi venir y tomaré à vós para tierra 32
como vueſtra tierra, tierra de civera y moſto, tierra
de pan y viñas, tierra de oliva de azeyte, y miel,
y vivid y no murays: y no oygays à Hizkiyáu quan-
do ſombayere à vós por dezir; .A. nos eſcapará. Si 33
eſcapando eſcaparon dioſes de las gentes cada uno à
ſu tierra: de mano de Rey de Aſſùr?. Adò dioſes 34
de Hamat y Arpad? adò dioſes de Sepharváim, Ena
y Yvá?: ſi eſcaparon à Somerón de mi manò?. Quien en 35
todos dioſes de las tierras que eſcaparon à ſu tierra de mi
mano?: ſi eſcapará .A. à Jeruſalaim de mi mano. Y calla- 36
ron el pueblo y no reſpondieron à él palabra: que
encomendança del Rey ella por dezir, no le reſpon-
days. Y vino Eliakim hijo de Hilkiyáu, que ſobre 37
la caſa, y Sebna el eſcrivano, y Joah hijo de Aſaph
el coroniſta à Hizkiyáu, raſgados de paños: y de-
nunciaron à él à palabras de Rabſaké.

CAP. 19.

Y Fue como oìr el Rey Hizkiyáu, y raſgó a ſus paños: 1 P.25.
y cubrioſe con ſaco y vino à caſa de .A.. Y embiò 2
à Eliakim que ſobre la caſa, y Sebna el eſcrivano,
y à viejos de los ſacerdotes cubiertos con ſacos: à Jeſa-
yáu el Propheta hijo de Amoz. Y dixeron à él, aſſi 3
dixo

dixo Hizkiyáu ; dia de anguſtia y reprehenſion
y ſaña el dia el eſte : que vinieron hijos haſta
4 aſſiento , y fuerça no para parir. Quiçá oirá
.A. tu Dios à todas palabras de Rabſaké que lo em-
biò Rey de Aſſùr ſu ſeñor, para repudiar Dios vivo,
y reprehendiò con palabras que oyò .A. tu Dios: y
5 alçarás oracion por el reſto el hallado. Y vinieron
6 ſiervos del Rey Hizkiyáu à Jeſayáu. Y dixo à ellos
Jeſayáu, aſſi direys à vueſtro ſeñor: aſſi dixo .A.,
no temas delante las palabras que oìſte, que blasfe-
7 maron moços de Rey de Aſſùr à mi. He yo dan en
él eſpirito, y oirá oída, y tornarſeá à ſu tierra: y
8 hazerloè caer con eſpada en ſu tierra. Y tornoſe
Rabſaké y hallò à Rey de Aſſùr peleân contra Libná:
9 que oyó que ſe movió de Lachìs. Y oyó à Tiráka,
Rey de Etiopia, por dezir, he ſalió para pelear con-
tigo: y tornoſe y embió menſageros à Hizkiyáu por
10 dezir. Aſſi direis à Hizkiyáu Rey de Jeudá por de-
zir, no te ſombaya tu Dios que tu enfiuzan en él
por dezir: no ſerá dada Jeruſalaim en mano de Rey
11 de Aſſùr. He tu oìſte à lo que hizieron Reyes de
Aſſùr à todas las tierras para deſtruìrlas: y tu ſe-
12 rás eſcapado?. Si eſcaparon à ellos dioſes de las
gentes, que dañaron mis padres, à Goſán, y Harán:
13 y Réſeph y hijos de Eden, que en Telaſar?. Ado
Rey de Hamat, y Rey de Arpad, y Rey de la ciu-
14 dad Sepharváim: Ená y Yvá?. Y tomó Hizkiyáu à
las cartas de mano de los menſageros y leyolas: y ſu-
bió à caſa de .A., y eſpandiolas Hizkiyáu delante
15 .A.. Y oró Hiskiáu delante .A. y dixo, .A. Dios de
Iſraél eſtan (ſobre) los Kerubim, tu èl el Dios à tus
ſolas de todos reynos de la tierra: tu hiziſte à los cie-
16 los y à la tierra. Inclina .A. tu oreja y oye, abre .A.
tus ojos, y vé: y oye à palabras de Sanherib, que
17 lo embió para repudiar Dios vivo. Decierto .A.:
deſtruyeron Reyes de Aſſur à las gentes y à ſu tierra.
18 Y dieron à ſus dioſes en fuego: que no dioſes ellos,
que ſalvo obra de manos de hombre, palo, y pied-
19 ra, y deperdieronlos. Y ahora .A. nueſtro Dios ſal-
vanos ruego de ſu mano: y ſepan todos reynos de la
20 tierra, que tu .A. Dios à tus ſolas. Y embió Jeſayáu
hijo de Amoz à Hizkiáu por dezir: aſſi dixo .A. Dios
de Iſraél (lo) que oraſte à mi por Sanherib Rey de
21 Aſſur oì. Eſta la coſa que habló .A. por él: deſpre-
ció à ti, eſcarneció de ti, virgen de hija de Zion em-
22 pues ti cabeça movió, hija de Jeruſalaim. A quien
repudiaſte y blasſemaſte, y ſobre quien alçaſte voz:
y alçaſte en alto tus ojos? contra Santo de Iſraél.
23 Por mano de tus menſageros repudiaſte .A., y de-
xiſte en muchedumbre de mi carroça yo ſubi, alturas
de montes, rincones del Lebanón: y tajaré altura de
ſus cedros eſcogidura de ſus boxes, y vendrè à po-
24 ſada de ſu fin, boſque de ſu Carmel. Yo cavè y be-
vì aguas eſtrañas: y ſequé con planta de mis piès to-
25 dos rios de Egypto. Decierto oìſte de lexos (lo que)
à ella hize de dias de antiguedad, y formela: ahora
la truxe, y ſerá por deſolar montones deſiertos, ciu-
26 dades encaſtilladas. Y ſus moradores cortos de ma-
no, quebrantaronſe y avergonçaronſe: fueron (co-
mo) yerva de campo, y verdura de hermollo; yer-
27 va de tejados, y bochornada delante mies. Y tu eſ-
tar, y tu ſalir, y tu entrar conocì: y à tu enſañarte
28 contra mi. Pues que te enſañaſte contra mi y tu ſo-
nido ſubiò en mis orejas: y pondré mi anzuelo en tu
nariz, y mi freno en tus labios, y hazerteè tornar
29 por la carrera que veniſte por ella. Y eſta à ti la ſe-
ñal, comer el año (el eſte) redrojo, y en el año el ſe-
gundo reredrojo: y en el año el tercero ſembrad y
30 ſegad, y plantad viñas, y comed ſu fruto. Y aña
dirá eſcapadura de caſa de Jeudá la que remaneció,
31 raiz debaxo: y hará fruto arriba. Que de Jeruſalaim
ſaldrá reſto, y eſcapadura de monte de Zion: zelo
32 de .A. Zebaot hará eſto. Por tanto aſſi dixo .A. por
Rey de Aſſur, no vendrá à la ciudad la eſta: y no
echará alli ſaeta, y no la adelantará (con) eſcudo

אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
4 בָאוּ בָנִים עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אַיִן לְלֵדָה׃ אוּלַי יִשְׁמַע
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת ׀ כָּל־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר ׀ אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית
ה הַנִּמְצָאָה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־
6 יְשַׁעְיָהוּ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־
אֲדֹנֵיכֶם כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
7 שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֹתִי׃ הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ
רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב לְאַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו בַּחֶרֶב בְּאַרְצוֹ׃
8 וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלְחָם עַל־לִבְנָה
9 כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃ וַיִּשְׁמַע אֶל־תִּרְהָקָה מֶלֶךְ־
כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח
י מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אַל־יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בֹּטֵחַ
11 בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַםִ בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ הִנֵּה ׀
אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת
12 לְהַחֲרִימָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ הַהִצִּילוּ אֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי־עֶדֶן
13 אֲשֶׁר בִּתְלַאשָּׂר׃ אַיּוֹ מֶלֶךְ־חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ
14 לָעִיר סְפַרְוָיִם הֵנַע וְעִוָּה׃ וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת־הַסְּפָרִים
מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵם וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ
לִפְנֵי יְהוָה׃
טו וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת
16 הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ׃ הַטֵּה
יְהוָה ׀ אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֵת
17 דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ לְחָרֵף אֱלֹהִים חָי׃ אָמְנָם
יְהוָה הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וְאֶת־אַרְצָם׃
18 וְנָתְנוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־
19 מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה
כ יְהוָה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
21 הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סַנְחֵרִב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר שָׁמָעְתִּי׃ זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת
22 בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלָםִ׃ אֶת־מִי
חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָ קּוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ
23 עַל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר
ברב קרי בְּרֹכֶב רִכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יַרְכְּתֵי לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת
קצו קרי קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְחוֹר בְּרֹשָׁיו וְאָבוֹאָה מְלוֹן קִצֹּה יַעַר
24 כַּרְמִלּוֹ׃ אֲנִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם זָרִים וְאַחְרִב בְּכַף־פְּעָמַי
כה כֹּל יְאֹרֵי מָצוֹר׃ הֲלֹא־שָׁמַעְתָּ לְמֵרָחוֹק אֹתָהּ עָשִׂיתִי
להשאות ק׳ לְמִימֵי קֶדֶם וִיצַרְתִּיהָ עַתָּה הֲבֵיאתִיהָ וּתְהִי לַהְשׁוֹת
26 גַּלִּים נִצִּים עָרִים בְּצֻרוֹת׃ וְיֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי־יָד חַתּוּ וַיֵּבֹשׁוּ
הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וִירַק דֶּשֶׁא חֲצִיר גַּגּוֹת וּשְׁדֵפָה לִפְנֵי
27 קָמָה׃ וְשִׁבְתְּךָ וְצֵאתְךָ וּבֹאֲךָ יָדָעְתִּי וְאֵת הִתְרַגֶּזְךָ אֵלָי׃
28 יַעַן הִתְרַגֶּזְךָ אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה בְאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ
29 וּמִתְגִּי בִּשְׂפָתֶיךָ וַהֲשִׁבֹתִיךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ׃ וְזֶה־
לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית סָחִישׁ
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאִכְלוּ
ל פִרְיָם׃ וְיָסְפָה פְּלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שֹׁרֶשׁ
31 לְמָטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמָעְלָה׃ כִּי מִירוּשָׁלַםִ תֵּצֵא שְׁאֵרִית
צבאות קרי ולא כתיב וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃
32 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבוֹא
אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלֹא־יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן

33 וְלֹא־יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־יָבֹא בָּהּ יָשׁוּב
34 וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא נְאֻם־יְהוָה׃ וְגַנּוֹתִי אֶל־הָעִיר
35 הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיְהִי
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יְהוָה וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה
שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אָלֶף וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם פְּגָרִים
36 מֵתִים׃ וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב
37 בְּנִינְוֵה׃ וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ
וְשַׂרְאֶצֶר הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרָט
וַיִּמְלֹךְ אֵסַר־חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

כ 1 בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן־
אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ כִּי
2 מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃ וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
3 אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא אֵת אֲשֶׁר
הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
4 עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃ וַיְהִי
יְשַׁעְיָהוּ לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֵלָיו
5 לֵאמֹר׃ שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ נְגִיד־עַמִּי כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי
אֶת־דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַּעֲלֶה בֵּית
6 יְהוָה׃ וְהֹסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אַצִּילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר
7 הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ
דְּבֶלֶת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ עַל־הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃
8 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ מָה אוֹת כִּי־יִרְפָּא יְהוָה לִי
9 וְעָלִיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה
לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבֵּר הָלַךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם־יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃
10 וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִּי
11 יָשׁוּב הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃ וַיִּקְרָא יְשַׁעְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל־יְהוָה וַיָּשֶׁב אֶת־הַצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה
בְּמַעֲלוֹת אָחָז אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת׃
12 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־
בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע
13 כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ׃ וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת־
כָּל־בֵּית נְכֹתֹה אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֵת שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית כֵּלָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
נִמְצָא בְּאוֹצְרֹתָיו לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם
14 חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא
אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה־אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
15 בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת
כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הִרְאִיתִם
16 בְּאֹצְרֹתָי׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל־
17 חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא
כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
18 בָּבֶלָה לֹא־יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה׃ וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר
יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּח וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל
19 מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם־שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בְיָמָי׃
20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי חִזְקִיָּהוּ וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־
הַבְּרֵכָה וְאֶת־הַתְּעָלָה וַיָּבֵא אֶת־הַמַּיִם הָעִירָה הֲלֹא־
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
21 וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

כא 1 בֶּן־שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְמָלְכוֹ
וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ חֶפְצִי־
2 בָהּ׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הוריש

y no juntará cerca ella baſtion. Por la carrera que vi- 33
niere por ella ſe tornará: y à la ciudad la eſta no
vendrá, dicho de .A.. Y ampararè à la ciudad la 34
eſta para ſalvarla: por mi, y por David mi ſiervo.
Y fue en la noche la eſſa, y ſaliò Angel de .A. y hi- 35
riò en real de Aſſúr ciento y ochenta y cinco mil: y
madrugaron por la mañana y he todos ellos cuerpos
muertos. Y moviose y anduvo y tornò Sanherib Rey 36
de Aſſúr: y eſtuvo en Ninevè. Y fue él encorvanſe 37
en caſa de Niſroch ſu Dios, y Adramélech y Sarézer
ſus hijos lo hirieron con eſpada, y ellos ſe eſcaparon
à tierra de Ararát: y reynò Eſar-Hadòn ſu hijo en
ſu lugar.

C A P. 20.

EN los dias los eſſos enfermò Hizkiyáu para mo- 1
rir: y vino à él Jeſayáu hijo de Amoz el Prophe-
ta, y dixo à èl; aſſi dixo .A. encomienda à tu
caſa, que muerto tu, y no vivirás. Y bolviò a ſus fa- 2
ces à la pared: y orrò à .A. por dezir. Ruego .A., 3
miembra ahora à lo que anduve delante ti con verdad,
y con coraçon perfecto, y lo bueno en tus ojos hize:
y llorò Hizkiyáu lloro grande. Y fue Jeſayáu no 4
ſaliò de la corte la de medio: y palabra de .A. fue
à él por dezir. Tornate y dirás à Hizkiyáu Principe de 5
mi pueblo, aſſi dixo .A. Dios de David tu padre, oì
à tu oracion, vide à tu lagrima: he yo melezinán à
ti; en el dia el tercero ſubirás à caſa de .A.. Y aña- 6
dirè ſobre tus dias quinze años, y de palma de Rey
de Aſſúr te eſcaparé, y à la ciudad la eſta: y ampa-
rarè ſobre la ciudad la eſta, por mi, y por David mi
ſiervo. Y dixo Jeſayáu, tomad torta de higos: y to- 7
maron, y puſieron ſobre la ſarna, y ſanó. Y dixo 8
Hizkiyáu à Jeſayáu, que ſeñal que ſanará .A. à mi:
y ſubirè en el dia el tercero à caſa de .A.. Y dixo 9
Jeſayáu, eſta à ti la ſeñal de con .A., que hará .A. à
la coſa que habló: ſi andará la ſombra (A DELANTE)
diez grados? ó ſi tornará (ATRAS) diez grados?. Y 10
dixo Jehizkiyáu, facil a la ſombra à declinar diez gra-
dos: no, que torne la ſombra atras diez grados. Y 11
llamò Jeſayáu el Propheta à .A.: y hizo tornar à la
ſombra por los grados que decendió por grados de
Ahaz, atras diez grados. En la hora la eſſa embiò 12
Berodach-Baladán hijo de Baladán Rey de Babel, car-
tas y preſente à Hizkiyáu: que oyò que enfermò Hiz-
kiyáu. Y oyò à ellos Hizkiyáu y moſtroles à toda caſa 13
de ſu theſoro, à la plata, y al oro, y à las eſpecias,
y a olio el bueno y à toda caſa de ſus vaſos, y à todo
lo que fue hallado en ſus theſoros: no fue coſa que
no les moſtraſſe Hizkiyáu en ſu caſa, y en todo ſu
podeſtania. Y vino Jeſayáu el Propheta al Rey Hiz- 14
kiyáu: y dixo à él, que dixeron los varones los eſ-
tos, y de donde vinieron à ti? y dixo Hizkiyáu: de
tierra lexana vinieron, de Babel. Y dixo, que vie- 15
ron en tu caſa?: y dixo Hizkiyau, à todo lo que en
mi caſa vieron, no fue coſa que no les moſtraſſe en
mis theſoros. Y dixo Jeſayau à Hizkiyau: oye pa- 16
labra de .A.. He dias vinientes, y ſerá llevado to- 17
do lo que en tu caſa, y lo que atheſoraron tus padres
haſta el dia el eſte, à Babel; no remanecerá coſa,
dixo .A.. Y de tus hijos que ſalieron de ti, que en- 18
gendráres tomarán: y ſerán Eunuchos en palacio de
Rey de Babel. Y dixo Hizkiyáu à Jeſayáu buena 19
palalabra de .A. que hablaſte: y dixo, decierto ſi paz
y verdad fuere en mis dias. Y reſto de palabras de 20
Hizkiyáu y toda ſu valentia, y lo que hizo à la alber-
ca, y al aguaducho, y hizo venir à las aguas à la ciu-
dad: decierto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de
los dias de Reyes de Jeudá. Y yaziò Hizkiyáu con 21
ſus padres: y reynò Menaſſé ſu hijo en ſu lugar.

C A P. 21.

DE edad de doze años Menaſſé en ſu reynar; y 1 II
cincuenta y cinco años reynò en Jeruſalaim: y
nombre de ſu madre Hefzi-bá. Y hizo el mal en 2
ojos de .A.: como abominaciones de las gentes que
deſterró

3 deſterró .A. delante hijos de Iſraél. Y tornoſe, y edi-
ficó à los altares que deperdió Hizkiyáu ſu padre: y
levantó aras para el Báal, y hizo aladrea como hizo
Ahab Rey de Iſraél, y encorvoſe à todo fonſado de
los cielos, y ſirvió à ellos. Y edificó aras en caſa de
4 .A.: que dixo .A. en Jeruſalaim pondré à mi nom-
5 bre. Y edificó aras à todo exercito de los cielos: en
6 dos patios de caſa de .A.. Y hizo paſſar à ſu hijo por
fuego, y ſazonava, y ahorava, y hazia Piton, y
adevinos: multiplicó por hazer el mal en ojos de .A.,
7 para enſañar. Y puſo à doladizo de la aladrea, que
hizo: en la caſa que dixo .A. à David y à Selomo ſu
hijo; en la caſa la eſta, y en Jeruſalaim que eſcogi de
todos tribos de Iſraél, pondre à mi nombre para
8 ſiempre. Y no añadiré para hazer mover piè de Iſ-
raél de la tierra que di à ſus padres: mas ſi guarda-
ren para hazer como todo lo que les encomendè, y
a toda la Ley que encomendó à ellos mi ſiervo
9 Moſeh. Y no oyeron: y hizolos errar Menaſſé para
hazer a el mal, mas que las gentes que deſtruyó .A.
10 delante hijos de Iſraél. Y habló .A. por mano de ſus
11 ſiervos los Prophetas por dezir. Pues que hizo Me-
naſſé Rey de Jeudá las abominaciones las eſtas, ema-
leció mas que todo lo que hizieron los Emoréos que
de ante él: y hizo pecar tambien à Jeudá con ſus ìdo-
12 los. Por tanto aſſi dixo .A. Dios de Iſraél, he yo tra-
yèn mal ſobre Jeruſalaim y Jeudá: que todo ſu oyèn
13 reteñirán dos ſus orejas. Y tenderé ſobre Jeruſalaim
à linea de Somerón, y à plomina de caſa de Ahab:
y limpiarè à Jeruſalaim, como limpia (alguno) à la
14 eſcudilla, limpia; y buelve ſobre ſus faces. Y dexarè
à reſto de mi heredad, y darloshe en mano de ſus
enemigos: y ſerán por prea y por reholladura à todos
15 ſus enemigos. Pues que hizieron a el mal en mis ojos
y fueron enſañantes à mi: deſde el dia que ſalieron
16 ſus padres de Egypto, y haſta el dia el eſte. Y tam-
bien ſangre inocente derramó Menaſſé mucho mucho,
haſta que hinchió à Jeruſalaim de cabo à cabo: afue-
ra de ſu pecado que hizo pecar à Jeudá, para hazer
17 el mal en ojos de .A.. Y reſto de palabras de Menaſ-
ſé y todo lo que hizo, y ſu pecado que pecó: de-
cierto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los dias
18 de Reyes de Jeudá. Y yazió Menaſſé con ſus pad
res, y fue enterrado en huerto de ſu caſa, en huerto
19 de Uzá: y reynó Amon ſu hijo en ſu lugar. De
edad de veynte y dos años Amón en ſu reynar,
y dos años reynó en Jeruſalaim: y nombre de ſu
20 madre Meſulèmet hija de Haruz de Jotbá. Y hizo
el mal en ojos de .A.: como hizo Menaſſé ſu padre.
21 Y anduvo en toda la carrera que anduvo ſu padre:
y ſirvió à los ìdolos que ſirvió ſu padre, y encorvo-
22 ſe à ellos. Y dexó à .A. Dios de ſus padres: y no
23 anduvo en carrera de .A.. Y rebellaron ſiervos de
24 Amón contra él: y mataron al Rey en ſu caſa. Y
hirió pueblo de la tierra à todos los rebellantes contra
el Rey Amón: y reynaron pueblo de la tierra à Jo-
ſiyáu ſu hijo en ſu lugar. Y reſto de palabras de Amón
25 que hizo: decierto ellas eſcritas ſobre libro de palab-
26 ras de los dias de Reyes de Jeudá. Y enterró à él
en ſu ſepultura en huerto de Uzá: y reynó Joſiyáu ſu
hijo en ſu lugar.

CAP. 22.

1 De edad de ocho años Joſiyáu en ſu reynar, y
2 treynta y un año reynó en Jeruſalaim: y nombre
de ſu madre Jedidá, hija de Adayá de Bozkat. Y
hizo lo derecho en ojos de .A.: y anduvo en toda carre-
ra de David ſu padre, y no ſe tiró à derecha ni à izquier-
3 da. Y fue en deziocho años al Rey Joſiyáu: embió el
Rey à Saphan hijo de Aſaliáu hijo de Meſulam el eſcri-
4 vano, à caſa de .A. por dezir. Sube à Hilkiyáu el ſacer-
dote el grande, y afine à la plata la traida à caſa de .A.:
que apañaron guardantes la baxilla de con el pueblo. Y
5 denla ſobre mano de hazientes la obra los encomendados
en caſa de .A.: y den à ella à hazientes la obra, que en
6 caſa de .A., para enfortecer à hendedura de la caſa. A los
carpinteros y à los fraguadores, y à los valladadores:

3 הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב ויבן את־הבמות
אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש
אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל־
4 צבא השמים ויעבד אתם: ובנה מזבחת בבית יהוה
ה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את־שמי: ויבן
מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות בית־יהוה:
6 והעביר את־בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים
7 הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: וישם את־
פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל־
דוד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר
בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם:
8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן־האדמה אשר נתתי
לאבותם רקו אם־ישמרו לעשות ככל אשר צויתים
9 ולכל־התורה אשר־צוה אתם עבדי משה: ולא
שמעו ויתעם מנשה לעשות את־הרע מן־הגוים אשר
י השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה
11 ביד־עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר עשה מנשה
מלך־יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר־עשו
האמרי אשר לפניו ויחטא גם־את־יהודה בגלוליו:
12 לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא
שמעה קרי רעה על־ירושלם ויהודה אשר כל־שמעיו תצלנה שתי
13 אזניו: ונטיתי על־ירושלם את קו שמרון ואת־משקלת
בית אחאב ומחיתי את־ירושלם כאשר־ימחה את־
14 הצלחת מחה והפך על־פניה: ונטשתי את שארית
נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל־
טו איביהם: יען אשר עשו את־הרע בעיני ויהיו מכעסים
אתי מן־היום אשר יצאו אבתם ממצרים ועד היום הזה:
16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר־מלא
את־ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא
17 את־יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה
וכל־אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא־הם כתובים
18 על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עם־
אבתיו ויקבר בגן־ביתו בגן־עזא וימלך אמון בנו
19 תחתיו: בן־עשרים ושתים שנה אמון
במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת
כ בת־חרוץ מן־יטבה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
21 עשה מנשה אביו: וילך בכל־הדרך אשר־הלך אביו
ויעבד את־הגללים אשר־עבד אביו וישתחו להם:
22 ויעזב את־יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה:
23 ויקשרו עבדי־אמון עליו וימיתו את־המלך בביתו:
24 ויך עם־הארץ את כל־הקשרים על־המלך אמון
כה וימליכו עם־הארץ את־יאשיהו בנו תחתיו: ויתר
דברי אמון אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר
26 דברי הימים למלכי יהודה: ויקבר אתו בקברתו בגן־
כב א עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: בן־שמנה
שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך
2 בירושלם ושם אמו ידידה בת־עדיה מבצקת: ויעש
הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דוד אביו ולא־סר
ימין ושמאול:
3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך
את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הספר בית יהוה
4 לאמר: עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם את־
ויתנהו קרי בית קרי הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת
ה העם: ויתנה על־יד עשי המלאכה המפקדים בבית
יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה
6 לחזק את־בדק הבית: לחרשים ולבנים ולגדרים
ולקנות

ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית: אך לא־
7 יחשב אתם הכסף הנתן על־ידם כי באמונה הם
עשים: ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על־שפן
8 הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה
את־הספר אל־שפן ויקראהו: ויבא שפן הספר אל־
9 המלך וישב את־המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך
את־הכסף הנמצא בבית ויתנהו על־יד עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה: ויגד שפן הספר למלך לאמר
י ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך:
11 ויהי כשמע המלך את־דברי ספר התורה ויקרע את־
בגדיו: ויצו המלך את־חלקיה הכהן ואת־אחיקם
12 בן־שפן ואת־עכבור בן־מיכיה ואת שפן הספר ואת
עשיה עבד־המלך לאמר: לכו דרשו את־יהוה בעדי
13 ובעד־העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר הנמצא
הזה כי־גדולה חמת יהוה אשר־היא נצתה בנו על־
אשר לא־שמעו אבתינו על־דברי הספר הזה לעשות
ככל־הכתוב עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
14 ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם
בן־תקוה בן־חרחס שמר הבגדים והיא ישבת
בירושלם במשנה וידברו אליה: ותאמר אליהם כה
טו אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח
אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל־
16 המקום הזה ועל־ישביו את כל־דברי הספר
אשר קרא מלך יהודה: תחת ׀ אשר עזבוני
17 ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה: ואל־מלך יהודה השלח אתכם לדרש
18 את־יהוה כה תאמרו אליו כה־אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך־לבבך ותכנע
19 מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על־המקום הזה ועל־
ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את־בגדיך ותבכה
לפני וגם אנכי שמעתי נאם־יהוה: לכן הנני אספך על־
כ אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה
עיניך בכל הרעה אשר־אני מביא על־המקום הזה
וישבו את־המלך דבר: וישלח המלך ויאספו אליו
כג א כל־זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית־יהוה וכל־
2 איש יהודה וכל־ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים
וכל־העם למקטן ועד־גדול ויקרא באזניהם את־כל־
דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך
3 על־העמוד ויכרת את־הברית לפני יהוה ללכת אחר
יהוה ולשמר מצותיו ואת־עדותיו ואת־חקתיו בכל־
לב ובכל־נפש להקים את־דברי הברית הזאת
הכתבים על־הספר הזה ויעמד כל־העם בברית: ויצו
4 המלך את־חלקיהו הכהן הגדול ואת־כהני המשנה
ואת־שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל־הכלים
העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם
מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את־עפרם בית־
אל: והשבית את־הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה
ה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת־
המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא
השמים: ויצא את־האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם
6 אל־נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר
וישלך את־עפרה על־קבר בני העם: ויתץ את־בתי
7 הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם
בתים לאשרה: ויבא את־כל־הכהנים מערי יהודה
8 ויטמא את־הבמות אשר קטרו־שמה הכהנים מגבע

(לספרד הפטרת יום שני של פסח)

עד

y para comprar leños y piedras de canteria para enfor-
tecer à la caſa. Mas no ſe cuente con ellos la plata la 7
dada ſobre ſu mano: que con fidelidad ellos hazientes.
Y dixo Hilkiyáu el ſacerdote el grande, à Saphan el 8
eſcrivano, libro de la Ley hallè en caſa de .A.: y diò
Hilkiyáu à el libro à Saphan y leyòlo. Y vino Saphan
el eſcrivano al Rey, y tornó al Rey reſpueſta: y dixo 9
fundieron tus ſiervos à la plata la hallada en la caſa,
y dieronla ſobre mano de hazientes la obra los enco-
mendados (en) caſa de .A.. Y denunciò Saphan el eſcri- 10
vano al Rey por dezir, libro diò à mi Hilkiyáu el ſa-
cerdote: y leyólo Saphan delante el Rey. Y fue como 11
oìr el Rey à palabras de libro de la Ley: y raſgó a ſus
paños. Y encomendó el Rey à Hilkiyáu el ſacerdote, 12
y à Ahikam hijo de Saphan, y à Agbór hijo de Micha-
yá, y à Saphan el eſcrivano, y à Aſayá ſiervo del Rey,
por dezir. Andad requerid à .A. por mi, y por el 13
pueblo, y por todo Jeudá, ſobre palabras del libro el
hallado el eſte: que grande ira de .A., que ella es en-
cendida contra nós, por qué no oyeron nueſtros pad-
res à palabras del libro el eſte, para hazer como todo
lo eſcrito ſobre nós. Y anduvo Hilkiyáu el ſacerdote, 14
y Ahikam, y Agbór y Saphan y Aſayá, à Huldá la
Prophetiza muger de Salùm hijo de Tikvá hijo de
Harhas, guardador de los paños, y ella morava en Je-
ruſalaim en el eſtudio: y hablaron à ella. Y dixo à el- 15
los, aſſi dixo .A. Dios de Iſraél: dezid al varon que
embiò à vós à mi. Aſſi dixo .A.; he yo trayèn mal 16
ſobre el lugar el eſte, y ſobre ſus moradores; à todas
palabras del libro que leyò Rey de Jeudá. Por que me 17
dexaron, y ſahumaron à dioſes otros, para enſañar-
me en toda obra de ſus manos: y ſerá encendida mi
ſaña en el lugar el eſte, y no ſe apagará. Y à Rey de 18
Jeudá, el embián à vós para requerir à .A., aſſi direys
à él: aſſi dixo .A. Dios de Iſraél, las palabras que oíſte.
Por que ſe enterneciò tu coraçon, y fuiſte que- 19
brantado delante .A. en tu oìr à lo que hablé ſobre el
lugar el eſte, y ſobre ſus moradores, para ſer por deſ-
ſoladura, y por maldicion, y raſgaſte a tus paños, y llo-
raſte delante mi: tambien yo oì dicho de .A.. Por 20
tanto he yo apañán à ti à tus padres, y ſerás apañado
à tus ſepulturas en paz, y no verán tus ojos en todo
el mal que yo trayèn ſobre el lugar el eſte: y torna-
ron al Rey repueſta.

CAP. 23.

Y Embiò el Rey, y apañaronſe à él todos viejos de 1 III
Jeudá, y Jeruſalaim. Y ſubiò el Rey (à) caſa de .A., 2 AFT.
y todo varon de Jeudá, y todos moradores de Jeru- DE DIA
ſalaim con él, y los ſacerdotes, y los Prophetas, y todo SEG. DE
el pueblo, de pequeño y haſta grande: y leyò en ſus orè- PES.
jas à todas palabras de libro del firmamento, el hallado
en caſa de .A.. Y paroſe el Rey ſobre el pilar y tajò al fir- 3
mamento delante .A. para andar empues .A., y para gu-
ardar ſus encomendanças y à ſus teſtamentos, y à ſus fu-
eros, con todo coraçon y con toda alma, para afirmar à
palabras del firmamento el eſte, las eſcritas ſobre el libro
el eſte: y eſtuvo todo el pueblo en el firmamento. Y en- 4
comendò el Rey à Hilkiáu el ſacerdote el grande, y à ſa-
cerdotes del aſegundamiento, y à guardantes la baxilla,
para ſacár de placio de .A. à todos los vaſos los hechos
Para él Báal, y para la aladrêa, y para todo exercito de los
cielos: y ardiolos fuera de Jeruſalaim en llanuras de Kid-
ron, y llevò à ſu polvo à Bet-El. Y hizo ceſſar à los ſa- 5
cerdotes que dieron Reyes de Jeudá para que ſahumaſ-
ſen en altares, en ciudades de Jeudá, y en derredores de
Jeruſalaim: y à los ſahumantes al Báal, al Sol, y à la Lu-
na, y à los ſignos (celeſtes,) y à todo exercito de los cie-
los. Y hizo ſacar à la aladrêa de caſa de .A., de fuera à 6
Jeruſalaim, à arroyo de Kidròn, y ardiò à ella en llanu-
ra de Kidròn, y deſmenuzò à polvo: y echò a ſu pol-
vo ſobre ſepultura de hijos del pueblo. Y derrocò à 7
caſas de los aplazados, que en caſa de .A.: que las mu-
geres texientes alli cortinas para la aladrêa. Y truxo à to- 8
dos los ſacerdotes de ciudades de Jeudá, y imundò à
los altares que ſahumaron alli los ſacerdotes, de Guéba
haſta

hasta Béer-Séba: y derrocò à altares de las puertas,
que en entrada de puerta de Jeſsua, mayoral de la
ciudad, que à izquierda de varon (ENTRAN) en pu-
9 erta de la ciudad. Mas no ſubian ſacerdotes de los
altares à ara de .A. en Jeruſalaim: que ſalvo comian
EN 10 cenceñas entre ſus hermanos. *Y imundò al Tóphet,
PES. DE- que ien valle de hijo de Ynom: por no hazer paſſar
XAN 11 alguno à ſu hijo y à ſu hija por fuego al Móleh. Y
AQUI, Y hizo ceſſar à los cavallos que dieron Reyes de Jeudá
EMPIES. à el Sol, de entrada de caſa de .A. à camara de Ne-
Y ENCO- tán-Mélech él Enucho, que en los arrabales: y à
MEN- 12 carros del Sol ardiò en fuego. Y à las aras que ſob-
DO EL re techo de camara de Ahaz, que hizieron Reyes de
REY. Jeudá, y à las aras que hizo Menaſſé en dos patios
de caſa de .A. derocò el Rey: y hizo correr de alli,
13 y hizo echar à ſu polvo à arroyo de Kidròn. Y à
los altares que ſobre faces de Jeruſalaim, que de de-
recha del monte del daño, que fraguò Selomoh
Rey de Iſraél, à Aſtóret imundicia de Sidonim, y à
Chemós abominacion de Moab, y à Milcòm aborri-
14 cion de hijos de Amon: imundò el Rey. Y que-
brantó à las eſtatuas y tajò à las aladreas: y hinchiò
15 à ſu lugar de hueſſos de hombre. Y tambien à la ara
que en Bet-El, el altar que hizo Jarobam hijo de
Nebat, que hizo pecar à Iſraél, tambien à la ara la
eſſa, y al altar derrocó: y ardió, al altar deſmenu-
16 zó en polvo, y ardió à la aladrea. Y cató Joſiáu y
vió à las ſepulturas que alli en el monte; y embiò y
tomó à las hueſſos de las ſepulturas, y ardió ſobre la
ara, y imundóla: como palabra de .A. que prophe-
tizó varon del Dios, que prophetizó à las palabras
17 las eſtas. Y dixo que la eſtancia la eſta que yo véo?:
y dixeron à él varones de la ciudad, la ſepultura de
varon del Dios que vino de Jeudá, y pregonó à las
18 coſas las eſtas que hiziſte ſobre la ara de Bet-El. Y
dixo, dexad à él, alguno no haga mover ſus hueſ-
ſos: y eſcaparon ſus hueſſos, à hueſſos del Propheta
19 que vino de Someròn. Y tambien à todas caſas de
los altares que en ciudades de Someròn, que hizie-
ron Reyes de Iſraél para enſañar, tiró Joſiyáu: y hi-
zo à ellos como todas las obras que hizo en Bet-El.
20 Y degolló à todos ſacerdotes de los altares que alli,
ſobre las aras; y ardió à hueſſos de hombre ſobre el-
21 los: y tornoſe à Jeruſalaim. Y encomendó el Rey
à todo el pueblo por dezir, hazed Peſah à .A. vueſ-
tro Dios: como eſcrito ſobre libro del firmamento el
22 eſte. Que no fue hecho como el Peſah el eſte de
dias de los juezes que juzgaron à Iſraél: y todos dias
23 de Reyes de Iſraél, y Reyes de Jeudá. Que ſalvo
en deziocho años al Rey Jeoſiyáu, fue hecho el Pe-
24 ſah el eſte à .A. en Jeruſalaim. Y tambien à los Py-
tones, y à los adevinos, y à las imagenes, y à los
ídolos, y à todas las imundicias, que eran apareci-
das en tierra de Jeudá y en Jeruſalaim, eſcombró
Joſiyáu: para afirmar à palabras de la Ley las
eſcritas ſobre el libro que halló Hilkiyáu el ſacer-
dote (en) caſa de .A.. Y como él no fue de ante
25 él, Rey que ſe tornaſſe à .A. con todo ſu cora-
çon y con toda ſu alma, y con todo ſu aver,
como toda Ley de Moſeh: y deſpues dél no ſe
HAS- 26 levantó como él. * Mas no ſe tornó .A. de ira
TA de ſu furor el grande, que erecció ſu furor
AQUI contra Jeudá: por todas las ſañas que lo en-
27 ſañó Menaſſé. Y dixo .A. tambien à Jeudá,
tiraré de ſobre mis faces, como tirè à Iſraél:
y aboreceré à la ciudad la eſta que eſcogi, à
Jeruſalaim, y à la caſa que dixe ſerá mi
28 nombre alli. Y reſto de palabras de Joſi-
yáu y todo lo que hizo: decierto ellas eſ-
critas ſobre libro de palabras de los dias de
29 Reyes de Jeudá. En ſus dias ſubió Parhó Nechó
Rey de Egypto contra Rey de Aſſúr, cerca rio
dePerat: y anduvo el Rey Joſiyáu à ſu encuentro,
y matólo en Megidó como ſu ver à él. Y hizieron-
30 lo montar ſus ſiervos muerto de Megidó y truxe-
ronlo à Jeruſalaim, y enterraronlo en ſu ſepultura:

עד־באר שבע ונתץ את־במות השערים אשר־פתח
שער יהושע שר־העיר אשר־על־שמאול איש בשער
העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל־מזבח יהוה 9
בירושלם כי אם־אכלו מצות בתוך אחיהם: * וטמא י
את־התפת אשר בגי בני־הנם לבלתי להעביר איש
את־בנו ואת־בתו באש למלך: וישבת את־הסוסים 11
אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית־יהוה אל־
לשכת נתן־מלך הסריס אשר בפרורים ואת־מרכבות
השמש שרף באש: ואת־המזבחות אשר על־הגג 12
עלית אחז אשר־עשו ׀ מלכי יהודה ואת־המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית־יהוה נתץ המלך
וירץ משם והשליך את־עפרם אל־נחל קדרון: ואת־ 13
הבמות אשר ׀ על־פני ירושלם אשר מימין להר־
המשחית אשר בנה שלמה מלך־ישראל לעשתרת ׀
שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת
בני־עמון טמא המלך: ושבר את־המצבות ויכרת 14
את־האשרים וימלא את־מקומם עצמות אדם: וגם טו
את־המזבח אשר בבית־אל הבמה אשר עשה ירבעם
בן־נבט אשר החטיא את־ישראל גם את־המזבח
ההוא ואת־הבמה נתץ וישרף את־הבמה הדק לעפר
ושרף אשרה: ויפן יאשיהו וירא את־הקברים אשר־ 16
שם בהר וישלח ויקח את־ העצמות מן־הקברים
וישרף על־המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא
איש האלהים אשר קרא את־הדברים האלה: ויאמר 17
מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש־האלהים אשר־בא מיהודה ויקרא את־
הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית־אל:
ויאמר הניחו לו איש אל־ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו 18
את עצמות הנביא אשר־בא משמרון: וגם את־כל־ 19
בתי הבמות אשר ׀ בערי שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל־
המעשים אשר עשה בבית־אל: ויזבח את־כל־כהני כ
הבמות אשר־שם על־המזבחות וישרף את־עצמות
אדם עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך את־כל־העם 21
לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר
הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים 22
אשר שפטו את־ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי
יהודה: כי אם־בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו 23
נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את־האבות 24
ואת־הידענים ואת־התרפים ואת־הגללים ואת כל־
השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער
יאשיהו למען הקים את־דברי התורה הכתבים על־
הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: וכמהו כה
לא־היה לפניו מלך אשר־שב אל־יהוה בכל־לבבו
ובכל־נפשו ובכל־מאדו ככל תורת משה ואחריו לא־
קם כמהו: אך ׀ לא־שב יהוה מחרון אפו הגדול 26 ע׳נ
אשר־חרה אפו ביהודה על כל־הכעסים אשר
הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גם את־יהודה אסיר 27
מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל ומאסתי את־
העיר הזאת אשר־בחרתי את־ירושלם ואת־הבית
אשר אמרתי יהיה שמי שם: ויתר דברי יאשיהו וכל־ 28
אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים 29
על־מלך אשור על־נהר פרת וילך המלך יאשיהו
לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו: וירכבהו
עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו

בפסח מדלגין בנק׳ כאן ומתחלין ויצו המלך

ויקח עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת אביו :
31 בן־עשרים
ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו חמוטל בת־ירמיהו מלבנה : ויעש 32
הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשו אבתיו : ויאסרהו 33
פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ממלך קרי
ענש על־הארץ מאה ככר־כסף וככר זהב : וימלך 34
פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת יאשיהו אביו
ויסב את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח ויבא מצרים
וימת שם : והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך לה
העריך את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש
כערכו נגש את־הכסף ואת־הזהב את־עם הארץ
לתת לפרעה נכה :
36 בן
עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת־פדיה זבודה קרי
מן־רומה : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשו 37
אבתיו : * בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי־לו א כד
יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד־בו : וישלח יהוה 2
בו את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני־עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר
יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים : אך על־פי יהוה 3
היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל
אשר עשה : וגם דם־הנקי אשר שפך וימלא את־ 4
ירושלם דם נקי ולא־אבה יהוה לסלח : ויתר דברי ה
יהויקים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי יהודה : וישכב יהויקים עם־אבתיו 6
וימלך יהויכין בנו תחתיו : ולא־הסיף עוד מלך מצרים 7
לצאת מארצו כי־לקח מלך בבל מנחל מצרים עד־
נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים :
8 בן־שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן
מירושלם : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה 9
אביו : בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך־בבל י עלו קרי
ירושלם ותבא העיר במצור : ויבא נבכדנאצר מלך־ 11
בבל על־העיר ועבדיו צרים עליה : ויצא יהויכין מלך־ 12
יהודה על־מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו : ויוצא 13
משם את־כל־אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך
ויקצץ את־כל־כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך־
ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה : והגלה את־ 14
כל־ירושלם ואת־כל־השרים ואת כל־גבורי החיל
עשרה אלפים גולה וכל־החרש והמסגר לא נשאר עשרת קרי
זולת דלת עם־הארץ : ויגל את־יהויכין בבלה ואת־אם טו
המלך ואת־נשי המלך ואת־סריסיו ואת אולי הארץ אילי קרי
הוליך גולה מירושלם בבלה : ואת כל־אנשי החיל 16
שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי
מלחמה ויביאם מלך־בבל גולה בבלה : וימלך מלך־ 17
בבל את־מתניה דדו תחתיו ויסב את־שמו צדקיהו :
18 בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ חמוטל קרי
ירמיהו מלבנה : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־ 19
עשה יהויקים : כי על־אף יהוה היתה בירושלם וביהודה כ
עד־השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך
בבל : ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש א כה
העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך־בבל
הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק
סביב

y tomò pueblo de la tierra à Jeoahaz hijo de Joſiyáu, y
ungieron à èl y reynaron à èl en lugar de ſu padre. De 31
edad de veynte y tres años Jeoahaz en ſu reynar, y tres
meſes reynò en Jeruſalaim: y nombre de ſu madre Ha-
mutal hija de Yrmeyáu de Libná. Y hizo el mal en ojos 32
de .A.: como todo lo que hizieron ſus padres. Y encar- 33
celolo Parhó Nechó en Riblá, en tierra de Hamat, de
reynar en Jeruſalaim: y dió pena ſobre la tierra cien
quintales de plata, y quintal de oro. Y enreynó Parhó 34
Nechó à Eliakim hijo de Joſiyáu en lugar de Joſiyáu ſu
padre, y bolvió à ſu nombre Jeoyakim: y à Jeoahaz to-
mó y vino à Egypto, y murió alli. Y la plata y el oro dió 35
Jeoyakim à Parhó, mas hizo apreciar à la tierra para dar
à la plata por dicho de Parhó: cada uno como ſu eſtima-
cion, apretò por la plata y por el oro à pueblo de la tier-
ra para dar à Parhó Nechó. De edad de veynte y cinco 36
años Jeoyakim en ſu reynar, y onze años reynò en
Jeruſalaim, nombre de ſu madre Zebudá hija de Pe-
dayá de Rumá. Y hizo el mal en ojos de .A.: como 37
todo lo que hizieron ſus padres.

CAP. 24.

En ſus dias ſubió Nebuchadnezar Rey de Babel: y 1 IV
fue à él Jeoyakim ſiervo tres años, y tornoſe y re-
bellò contra él. Y embiò .A. contra él à fonſados 2
de Chaldeos, y à fonſados de Aram, y à fonſados de
Moab, y à fonſados de hijos de Amón, y embiolos con-
tra Jeudá para deperderlo: como palabra de .A. que
habló por mano de ſus ſiervos los Prophetas. Mas por 3
dicho de .A. fue contra Jeudá para tirar de ſobre ſus fa-
ces: por pecados de Menaſſé como todo lo que hizo. Y 4
tambien ſangre el inocente que derramó, y hinchió à Je-
ruſalaim de ſangre inocente: y no quiſo .A. para perdo-
nar. Y reſto de palabras de Jeoyakim y todo lo que hi- 5
zo: decierto ellas eſcritas ſobre libro de palabras de los
dias de Reyes de Jeudá. Y yazió Jeoyakim con ſus pad- 6
res: y reynò Jeoyachin ſu hijo en ſu lugar. Y no añadió 7
mas Rey de Egypto para ſalir de ſu tierra: que tomó
Rey de Babel de arroyo de Egypto haſta rio de Perat,
todo lo que fue à Rey de Egypto. De edad de deziocho 8
años Jeoyachin en ſu reynar, y tres meſes reynò en Je-
ruſalaim: y nombre de ſu madre Nehuſta hija de Elna-
tan de Jeruſalaim. Y hizo el mal en ojos de .A.: como 9
todo lo que hizo ſu padre. En la hora la eſſa ſubieron ſi- 10
ervos de Nebuchadnezar Rey de Babel à Jeruſalaim: y
vino la ciudad en caſtilladura. Y vino Nebuchadnezar 11
Rey de Babel ſobre la ciudad: y ſus ſiervos encaſtillantes
ſobre ella. Y ſaliò Jeoyachin Rey de Jeudá à Rey de Babel: 12
él y ſu madre y ſus ſiervos, y ſus ſeñores, y ſus privados:
y tomò à él, Rey de Babel; en año de ocho à ſu reynar. Y 13
ſacò de alli à todos theſoros de caſa de .A., y theſoros de
caſa del Rey: y tajò à todos atuendos del oro que hizo
Selomo Rey de Iſraél en palacio de .A. como hablò .A..
Y captivò à toda Jeruſalaim, y à todos los ſeñores, y à 14
todos barraganes de fuerça, diez mil captivos, y todo
el maeſtro, y el portero: no remaneciò ſalvo pobreza de
pueblo de la tierra. Y captivò à Jeoyachin à Babel: y à 15
madre del Rey, y à mugeres del Rey, y à ſus privados,
y à fuertes de la tierra llevò en captiverio de Jeruſalaim
à Babel. Y à todos varones de fuerça ſiete mil, y el 16
maeſtro, y el portero mil, todos barraganes hazientes
peléa: y truxolos Rey de Babel en captiverio à Babel.
Y enreynò Rey de Babel à Mataniá ſu tio en ſu lugar: y 17
bolvió à ſu nombre Zidkiyáu. De edad de veynte y 18
un año Zidkiyáu en ſu reynar, y onze años reynò en
Jeruſalaim: y nombre de ſu madre Hamutal hija de
Yrmeyáu de Libná. Y hizo el mal en ojos de .A.: 19
como todo lo que hizo Jeoyakim. Que por furor de 20
.A. fue en Jeruſalaim y en Jeudá, haſta ſu echar à el-
los de ſobre ſus faces: y rebelló Zidkiyáu contra Rey
de Babel.

CAP. 25.

Y Fue en año el noveno à ſu reynar en el mes el 1 V
dezeno, en diez al mes; vino Nebuchadnezar
Rey de Babel, él y todo ſu fonſado ſobre Jeruſa-
laim, y poſó ſobre ella; y fraguaron ſobre ella baſtion
derredor.

2 derredor. Y vino la ciudad en cerco: haſta onze
3 años al Rey Zidkiyáu. En nueve al mes, y esfor-
çoſe la hambre en la ciudad: y no fue pan à pueblo
4 de la tierra. Y fue rota la ciudad y todos varones
de la pelêa (huyeron) en la noche carrera de puerta
entre los muros que ſobre huerto del Rey, y Chal-
deos ſobre la ciudad derredor: y anduvo carrera de
5 la llanura. Y perſiguieron fonſado de Chaldeos em-
pues el Rey; y alcançaron à èl en llanuras de Jerihò:
y todo ſu fonſado fueron eſparzidos de ſobre él.
6 Y prendieron al Rey, y ſubieron à él à Rey de Ba-
7 bel à Riblá: y hablaron con él, juizio. Y à hijos
de Zidkiyáu degollaron à ſus ojos: y à ojos de Zid-
kiyáu cegò, y atòlo con haropeas y truxolo à Babel.
8 Y en el mes el quinto en ſiete al mes, él año de de-
zinueve años al Rey Nebuchadnezar Rey de Babel:
vino Nebuzaradan mayoral de degolladores ſiervo
9 de Rey de Babel à Jeruſalaim. Y ardiò à caſa de
.A. y à caſa del Rey: y à todas caſas de Jeruſalaim,
10 y à toda caſa de grande ardió en fuego. Y à muros
de Jeruſalaim derredor: derrocaron todo fonſado de
11 Chaldeos, que con mayoral de degolladores. Y à
reſto del pueblo los remanecidos en la ciudad, y à
los juntados que ſe juntaron con el Rey de Babel,
y à reſto del fonſado: captivó Nebuzaradan mayo-
12 ral de degolladores. Y de pobreza de la tierra dexò
mayoral de degolladores: por viñadores y por lab-
13 radores. Y à colunas del arambre que en caſa de
.A. y à los aſſientos, y à mar del arambre que en
caſa de .A. quebraron Chaldeos: y llevaron a ſu aram-
14 bre à Babel. Y à las ollas, y à los badiles, y à los
pſalterios, y à las cucharas, y à todos atuendos del
15 arambre que ſe ſirvian con ellos, tomaron. Y à los
encenſarios, y à los bacines, el que de oro, de oro,
y el que de plata, de plata: tomó mayoral de de-
16 golladores. Las colunas dos, el mar el uno, y los
aſſientos; que hizo Selomoh à caſa de .A.: no fue pe-
17 ſo al arambre de todos los atuendos los eſtos. De-
ziocho codos altura de la coluna la una, y corona
ſobre ella de arambre, y altura de la corona tres co-
dos, y red y granadas ſobre la corona derredor, to-
do de arambre: y como eſto à la coluna la ſegunda
18 ſobre la red. Y tomó mayoral de degolladores à Se-
rayá ſacerdote el principal, y à Zephaniáu ſacerdote
VI 19 ſegundo: y à tres guardantes la baxilla. * Y de la
ciudad tomó privado uno, que él deputado ſobre va-
rones de la pelêa, y cinco varones de veyentes faces
del Rey que fueron hallados en la ciudad, y a el eſcri-
vano de Principe del fonſado el afonſadeán à pueblo
de la tierra: y ſeſenta varones de pueblo de la tierra
20 los hallados en la ciudad. Y tomó à ellos Nebuza-
radán mayoral de degolladores: y llevó à ellos à
21 Rey de Babel à Riblá. Y hirió à ellos Rey de Ba-
bel, y matolos en Riblá en tierra de Hamat: y fue
22 captivado Jeudá de ſobre ſu tierra. Y el pueblo el
remaneſcido en tierra de Jeudá que hizo remaneſcer
Nebuchadnezar Rey de Babel: y encomendó ſobre
ellos à Guedalyáu hijo de Ahikám hijo de Saphan.
23 Y oyeron todos mayorales de los fonſados, ellos
y los varones; que encomendó Rey de Babel à Gue-
dalyáu; y vinieron à Guedalyáu à la Mizpá: y Yſ-
maél hijo de Netaniá, y Johanán hijo de Karéah, y
Serayá hijo de Tanhúmet el Netophati, y Jaazan-
24 yáu hijo de Maachati ellos y ſus varones. Y juró
à ellos Guedalyáu y à ſus varones, y dixo à ellos,
no temays de ſiervos de los Chaldeos: eſtad en la
tierra y ſervid à Rey de Babel y ſerá bien à vós.
VII 25 * Y fue en el mes el ſeteno vino Yſmaél hijo de
Netaniá hijo de Eliſamah de ſimiente del reyno,
y diez varones con él, y hirieroa à Guedalyáu
y murió: y à los Judios y à los Chaldeos que
26 eran con él en la Mizpá. Y levantaronſe todo
el pueblo de pequeño y haſta grande, y Prin-
cipes de los fonſados, y vinieron à Egypto:
27 que temieron delante Chaldeos. Y fue en
treynta y ſiete años à captiverio de Jeoyachin

סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה 2
למלך צדקיהו: בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר 3
ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי 4
המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על
גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה:
וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ה
ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך 6
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט:
ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור 7
ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל:
ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת 8
תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: וישרף 9
את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם
ואת כל בית גדול שרף באש: ואת חומת ירושלם י
סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: ואת 11
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב
טבחים: ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים 12
ולגבים: ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת 13 וליגבים ק'
המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
כשדים וישאו את נחשתם בבלה: ואת הסירות 14
ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו: ואת טו
המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף
כסף לקח רב טבחים: העמודים שנים הים 16
האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: שמנה 17
עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו
נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים אמות קרי
על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני
על השבכה: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש 18
ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף*:
ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על יט ליום ו
אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא
את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים
בעיר: ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם כ
על מלך בבל רבלתה: ויך אתם מלך בבל וימיתם 21
ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר 22
מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן
שפן:
וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד 23
מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה
וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת
הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם:
וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו 24
מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל
וייטב לכם: ויהי בחדש כה ליום ז
השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע
מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו
וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו
במצפה: ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי 26
החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים:
ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין 27

מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה
לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ אֶת־
רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית כֶּלֶא׃ וַיְדַבֵּר אִתּוֹ 28
טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
בְּבָבֶל׃ וְשִׁנָּא אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו 29
כָּל־יְמֵי חַיָּו׃ וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת ל
הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו׃

Rey de Jeudá en doze meſes, en veynte y ſiete al
mes: alço Evil-merodach Rey de Babel, en año de
ſu reynar à cabeça de Jeoyachin Rey de Jeudá de ca-
ſa de carcel. Y habló con él bienes: y diò à ſu ſilla 28
de ſobre ſilla de los Reyes que con él en Babel. Y 29
demudó à paños de ſu carcel: y comia pan de conti-
nuo delante dél todos dias de ſus vidas. Y ſu ra- 30
cion, racion continua era dada à él de con el Rey,
coſa de dia en ſu dia: todos dias de ſus vidas.

חזק ונתחזק

Numero de Paſukim de libro los Reyes 1534.

סכום פסוקי ספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה· וסימנו אשרי הגוי אשר ה׳ אלהיו·
וסדריו חמשה ושלשים· וסימנו ואני אהיה לה נאם ה׳ חומת
אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה·

ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃

נביאים ראשונים

בשני עמודים

PROPHETAS.

PRIMEROS

EN DOS COLUNAS

HEBRAYCO Y ESPAÑOL

בעמוד הראשון

דברי נבואה ככתבם וכלשונם · בחסירות ויתירות · קרי וכתיב · נקודות וטעמים ·
עד שנעשה כסולת בלי פסולת

EN LA PRIMERA COLUNA

EL ORIGINAL HEBRAICO, CON TODAS LAS PERFECCIONES EN LAS LETRAS PUNTOS Y TAAMIM, PONIENDO CADA COZA EN SU LUGAR.

בעמוד השני

העתקת המקרא בלשון ספרדי מלה במלה · ובקשנו התיבה היותר נאותה באותה לשון · כדי להוציא
העתקה הראויה להביאה לפני יודע מדע · ולפעמים לתקן הענין שמנו איזה תיבה
בין חצאי עיגול למען תהיה הענין ברור לעין הקורא

EN LA SEGUNDA COLUNA

LA TRADUCCION EN LA LENGUA ESPAÑOLA; Y BUSCAMOS LA PALABRA MAS PROPRIA EN AQUELLA LENGUA, PARA EXPRIMIR EL SENTIDO DEL TEXTO; PARA LO QUAL AÑADIMOS A LAS VEZES ALGUNA PALABRA IN-TER ( ) LINEAS PARA MAYOR CLAREZA.

נדפס

באמשטרדם

EN CASA Y A COSTA
DE JOSEPH, IACOB, Y ABRAHAM
DE
SALOMON PROOPS.

Eſtampadores y Mercaderes de Libros, Hebraicos, y Eſpañoles, en Amſterdam.

בשנת וים שכל ויבינו במקרא לפ״ק

A°. 5522.

JESAYA.

CAP. I.

P.26. 1 PRophecia de Jeſayáu hijo de Amóz; que pro-
AFT. DE phetizó ſobre Jeudá y Jeruſalaim: en dias de
P.44. Uziáu, Jotam, Ahaz, Jehizkiáu, Reyes de
2 Jeudá. Oyd cielos y eſcucha tierra, por que
.A. habló: hijos engrandeci y enalteci, y el-
3 los rebellaron contra mi. Conoce buey ſu
comprador, y aſno peſebre de ſu dueño: Iſraél no conoció
4 mi pueblo no entendió. O gente pecadora, pueblo peſado
de delicto, ſimiente de malinos, hijos dañadores: dexaron
5 à .A., enſañaron à ſanto de Iſraél, bolvieronſe atras. Por
que ſoys heridos, aun añadis rebello?: toda cabeça à enfer-
6 medad, y todo coraçon dolorioſo. De planta de pie y haſta
cabeça no en él ſanidad, pelisco y tolondro y llaga tierna:
no fueron melezinados, y no fueron ligados, y no fue mo-
7 lificada con azeyte. Vueſtra tierra deſſolada, vueſtras ciuda-
des ardidas de fuego: vueſtra tierra à eſcuentra vós, eſtra-
ños aſinantes à ella, y deſſoladura como ſovertimiento de
8 eſtraños. Y ſerá remanecida compaña de Zion, como cabaña
9 en vina: como choça en melonar, como ciudad yerma. Sino
.A. Zebaot hiziera remanecer à nós reſto poco: como Se-
10 dom fueramos, à Amorá nos aſemejaramos. Oyd palabra
de .A. ſeñores de Sedom: eſcuchad Ley de nueſtro Dios
11 pueblo de Amorá. Para que à mi muchedumbre de vueſtros
ſacrificios dize .A.?; harteme de alçaciones de barvezes, y
cevo de engordados: y ſangre de toros, y carneros, y mor-
12 ruecos, no envolunté. Quando vinierdes para ſer apareci-
dos à mis faces: quien buſcó eſto de vueſtra mano rehollar
13 mis cortes. No añadais traer preſente de vanidad, ſahume-
rio de abominacion él à mi: mes y Sabat llamando llama-
14 miento, no puedo ſufrir tortura, y detenimiento. Vueſtros
meſes y vueſtros plazos aborreció mi alma, fueron ſobre
15 mi por trabajo: canſeme de ſoportar. Y en vueſtro eſtender
vueſtras palmas, encubriré mis ojos de vós, tambien quan-
do muchiguardes oracion, no yo oyèn: vueſtras manos de
16 ſangres ſe hinchieron. Lavadvos, limpiadvos, tirad mal-
dad de vueſtras obras de enfrente mis ojos: ceſſad de ema-
17 leſcer. Aprended bien hazer, requerid juizio, adereçad el
18 oprimido: juzgad huerfano, litigad (por) viuda. Andad a-
hora y razonemos dize .A.: ſi fueron vueſtros pecados co-
mo la grana, como la nieve ſe emblanquecerán; ſi ſe ember-
19 mejecieron como el carmeſi, como lana (blanca) ſerán. Si
20 quiſierdes, y oyerdes: mejoria de la tierra comereys. Y ſino
quiſierdes y rebellardes: à eſpada ſereys aſinados, que boca
21 de .A. hablò. Como fue por errada ciudad fiel: llena de jui-
22 zio, juſtedad mania en ella, y ahora matadores?. Tu plata
23 fue por eſcorias: tu vino mezclado con aguas. Tus ſeñores
rebelladores y compañeros de ladrones, todo él amán co-
hecho y perſiguien pechas: huerfano no juzgan, y baraja de
24 viuda no viene à ellos. Por tanto dicho del Señor, .A. Ze-
baot, fuerte de Iſraél: guay, conortarmehe de mis anguſtia-
25 dores, y vengarmehe de mis enemigos. Y haré tornar mi
mano ſobre ti, y purgaré como xabon tus eſcorias: y tiraré
26 todos tus eſtaños. Y reſtituirè tus juezes como en primero,
y tus conſejeros como en principio: deſpues aſſi ſerá llama-
27 do à ti ciudad de la juſtedad, ciudad fiel. Zion con juizio ſe-
HAS- 28 ra redemida: y ſus tornantes, con juſtedad.*Y quebranto de
TA rebelladores y pecadores auna: y dexantes à .A. ſerán ate-
AQUI 29 mados. Que ſe regiſtarán de olmos que codiciaſtes: y arrepu-
30 diarvoſeys de las huertas que eſcogiſtes. Que ſereys como
31 olmo cayèn ſus hojas: y como huerta que aguas no à ella. Y
ſerá el fuerte (de los idolos) por eſtopa, y ſu obrador por
centella: y encender-ſeán ambos ellos auna, y no apagan.

CAP. 2.

II 1 LA prophecia que prophetizò Jeſayáu hijo de Amoz:
2 ſobre Jeudá, y Jeruſalaim. Y ſerá en poſtrimeria de
los dias, aparejado ſerá monte de caſa de .A. en cabeça
de los montes, y ſerá levantado mas que collados: y corre-
3 rán à él todas las gentes. Y andarán pueblos muchos, y
dirán, andad y ſubamos à monte de .A. à caſa de Dios de
Iahacob; y moſtrarnosha de ſus carreras, y andaremos
en ſus ſenderos: por que de Zion ſaldrá Ley, y palab-
4 ra de .A. de Jeruſalaim. Y juzgará entre las gentes,

ישעיה

א

חָזוֹן

הפטרת אלה הדברים
לפ׳ כו
א יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלָםִ בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ
2 מַלְכֵי יְהוּדָה׃ שִׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר
3 בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי׃ יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ
וַחֲמוֹר אֵבוּס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן׃
4 הוֹי ׀ גּוֹי חֹטֵא עַם כֶּבֶד עָוֺן זֶרַע מְרֵעִים בָּנִים מַשְׁחִיתִים
עָזְבוּ אֶת יְהוָה נִאֲצוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נָזֹרוּ אָחוֹר׃
ה עַל־מֶה תֻכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל־רֹאשׁ לָחֳלִי וְכָל־
6 לֵבָב דַּוָּי׃ מִכַּף־רֶגֶל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בּוֹ מְתֹם פֶּצַע
וְחַבּוּרָה וּמַכָּה טְרִיָּה לֹא־זֹרוּ וְלֹא חֻבָּשׁוּ וְלֹא רֻכְּכָה
7 בַּשָּׁמֶן׃ אַרְצְכֶם שְׁמָמָה עָרֵיכֶם שְׂרֻפוֹת אֵשׁ אַדְמַתְכֶם
לְנֶגְדְּכֶם זָרִים אֹכְלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה כְּמַהְפֵּכַת זָרִים׃
8 וְנוֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֻכָּה בְכָרֶם כִּמְלוּנָה בְמִקְשָׁה כְּעִיר
9 נְצוּרָה׃ לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעָט
כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃
י שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי סְדֹם הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם
עֲמֹרָה׃ לָמָּה לִּי רֹב־זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה שָׂבַעְתִּי
11 עֹלוֹת אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדַם פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים
12 לֹא חָפָצְתִּי׃ כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת
13 מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי׃ לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־שָׁוְא
קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא לֹא־
14 אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה׃ חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי
טו הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃ וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם
אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם
16 דָּמִים מָלֵאוּ׃ רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד
17 עֵינָי חִדְלוּ הָרֵעַ׃ לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ
חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה׃
18 לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים
19 כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ אִם־תֹּאבוּ
כ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ׃ וְאִם־תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם
21 חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ אֵיכָה הָיְתָה
לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה
23 22 מְרַצְּחִים׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִיגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃ שָׂרַיִךְ
סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים
יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא־יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃
24 לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל
כה הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרַי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ
26 וְאֶצְרֹף כַּבֹּר סִיגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל־בְּדִילָיִךְ׃ וְאָשִׁיבָה
שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ
27 עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ
ע״כ 28 בִּצְדָקָה׃ * וְשֶׁבֶר פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃
29 כִּי יֵבֹשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר
ל בְּחַרְתֶּם׃ כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ וּכְגַנָּה אֲשֶׁר־
31 מַיִם אֵין לָהּ׃ וְהָיָה הֶחָסֹן לִנְעֹרֶת וּפֹעֲלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה׃

ליוב ב
ב

א הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃
2 וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
3 הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם׃ וְהָלְכוּ
עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ ׀ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן
4 תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלָםִ׃ וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם

והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־
ילמדו עוד מלחמה׃
בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃ כי נטשתה עמך ה 6
בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי
נכרים ישפיקו׃ ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה 7
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו׃
ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו 8
אצבעתיו׃ וישח אדם וישפל־איש ואל־תשא להם׃ 9
בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו׃ י
עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה 11
לבדו ביום ההוא׃
כי יום ליהוה צבאות על כל־גאה ורם ועל כל־נשא 12
ושפל׃ ועל כל־ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל־ 13
אלוני הבשן׃ ועל כל־ההרים הרמים ועל כל־הגבעות 14
הנשאות׃ ועל כל־מגדל גבה ועל כל־חומה טו
בצורה׃ ועל כל־אניות תרשיש ועל כל־שכיות 16
החמדה׃ ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים 17
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׃ והאלילים כליל יחלף׃ 18
ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה 19
ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ ביום ההוא ישליך כ
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו־
לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃ לבוא 21
בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ חדלו לכם מן 22
האדם אשר נשמה באפו כי־במה נחשב הוא׃
כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם א ג
ומיהודה משען ומשענה כל משען־לחם וכל משען־
מים׃ גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן׃ 2
שר־חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש׃ 3
ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו־בם׃ ונגש 4 ה
העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן
והנקלה בנכבד׃ כי־יתפש איש באחיו בית אביו 6
שמלה לכה קצין תהיה־לנו והמכשלה הזאת תחת
ידך׃ ישא ביום ההוא לאמר לא־אהיה חבש ובביתי 7
אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם׃ כי כשלה 8
ירושלם ויהודה נפל כי־לשונם ומעלליהם אל־יהוה
למרות עני כבודו׃ הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם 9 חסרי'
כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי־גמלו להם רעה׃
אמרו צדיק כי־טוב כי־פרי מעלליהם יאכלו׃ אוי י 11
לרשע רע כי־גמול ידיו יעשה לו׃ עמי נגשיו מעולל 12
ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך
בלעו׃ נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים׃ 13
יהוה במשפט יבוא עם־זקני עמו ושריו ואתם בערתם 14
הכרם גזלת העני בבתיכם׃ מלכם תדכאו עמי ופני טו מה־לכם ק'
עניים תטחנו נאם־אדני יהוה צבאות׃ ויאמר 16
יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון נטויות קרי
ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם
תעכסנה׃ ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן 17
יערה׃ ביום ההוא יסיר אדני את תפארת 18
העכסים והשביסים והשהרנים׃ הנטפות והשרות 19
והרעלות׃ הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש כ
והלחשים׃ הטבעות ונזמי האף׃ המחלצות 21 22
והמעטפות והמטפחות והחריטים׃ הגלינים 23
והסדינים והצניפות והרדידים׃ והיה תחת בשם מק 24
יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת

y reprehenderá à pueblos muchos: y majarán ſus eſpadas
para açadas, y ſus lanças para podaderas, no alçará gente
contra gente eſpada, y no aprenderán mas peleâ. Caſa de 5
Iahacob: andad, y andemos en luz de .A.. Por que dexaſte 6
tu pueblo, caſa de Iahacob, que ſe hinchieron de (hechize-
ria) mas que Oriente; y agoreros como los Peliſtim: y con
eſtatutos de eſtraños ſe ſatisfazen. Y fue llena ſu tierra de 7
plata y oro, y no fin à ſus theſoros: y fue llena ſu tierra de
cavallos, y no fin à ſus quatreguas. Y fue llena ſu tierra de 8
ìdolos: à obra de ſus manos ſe encorvaron, à lo que hizie-
ron ſus dedos. Y opremioſe hombre, y abaxoſe varon: y 9
no perdonarás à ellos. Entra en la peña y eſcondete en el 10
polvo: delante pavor de .A. y de hermoſura de ſu loçania.
Ojos de altividad de hombre ſe baxarán, y opremirſeá alte- 11
za de varones: y ſerá enaltecido .A. à ſus ſolas en el dia el
eſſe. Por que dia à .A. Zebaot ſobre todo ſobervio y altivo: 12
y ſobre todo enxalçado, y ſerá baxado. Y ſobre todos alar- 13
tes del Lebanón los altos y los enaltecidos: y ſobre todas
enzinas del Baſſán. Y ſobre todos los montes los altos: y 14
ſobre todos los collados los enaltecidos. Y ſobre toda tor- 15
re alta: y ſobre toda cerca encaſtillada. Y ſobre todas naves 16
de Tarſis: y ſobre todas pinturas de la codicia. Y opremir- 17
ſeá altividad del hombre, y abaxarſeá alteza de varones:
y ſerá enaltecido .A. à ſus ſolas en el dia el eſſe. Y los ìdo- 18
los, totalmente tajará. Y vendrán en lapas de peñas, y en 19
grutas de polvo: delante pavor de .A. y de hermoſura de ſu
alteza, en ſu levantarſe para quebrantar la tierra. En el dia 20
el eſſe, echará el hombre; à ìdolos de ſu plata y à ìdolos de ſu
oro: que hizieron para ſi, para ſe encorvar; à caván fueſſas
y à murciegalos. Para entrar en cavernas de las peñas, y en 21
reſquicios de las roccas: delante pavor de .A. y de hermo-
ſura de ſu alteza; en ſu levantarſe para quebrantar la tierra.
Ceſſad à vós del hombre, que aliento en ſu nariz: por que 22
en nada es eſtimado él.

CAP. 3.

QUe he el Senor .A. Zebaot apartan de Jeruſalaim y 1 III
de Jeudá, ſuſtentador y ſuſtentadora: todo ſuſtento
de pan, y todo ſuſtento de aguas. Valiente, y varon 2
de peleâ: juez, y Propheta, y adevino, y viejo. Mayoral 3
de cincnenta, y honorable de faces: y conſejero y ſabio de
artifices, y entendido de eloquencia. Y daré moços ſus ſeño- 4
res: y chiquitos podeſtarán en ellos. Y ſerá apretado el pu- 5
eblo varon con varon, y varon con ſu compañero: podeſ-
tarán el moço en el viejo, y el deſpreciado en el honrado.
Que travará varon por ſu hermano de caſa de ſu padre, (di- 6
ziendo), paño à ti Principe ſerás à nós: y el tropieço el eſte
debaxo de tu mano. Jurará en el dia el eſſe por dezir, no ſe 7
ré curador; y en mi caſa no pan, y no paño: no me pongais
capitan de pueblo. Que tropeçò Jeruſalaim, y Jeudá cayò: 8
por que ſu lengua y ſus obras contra .A. para enſañar ojos
de ſu honra. Conoſcimiento de ſus faces ateſtiguò en ellos, 9
y ſu pecado como Sedôm denunciaron, no encubrieron:
guay à ſu alma, que gualardonaron para ſi mal. Dezid al 10
juſto quando bueno: que fruto de ſus obras comerán. Guay 11
al malo malo: que gualardon de ſus manos ſerá hecho à él.
Mi pueblo ſus apretantes, niño; y mugeres podeſtaron en él: 12
mi pueblo tus encaminantes hazientes traſerrar, y carrera
de tus caminos dañaron. Eſtan para barajar .A.: y eſtan pa- 13
ra juzgar pueblos. .A. en juizio vendrá con viejos de ſu 14
pueblo y ſus ſeñores: y vós paciſtes la viña, robo del pobre
en vueſtras caſas. Que à vós (que) majays mi pueblo, y faces 15
de pobres moleys?: dicho de .A. Dios de Zebaot. Y dixo 16
.A. pues que ſe enaltecieron hijas de Zion, y anduvieron
tendidas de garganta, y guiñantes de ojos: andando y adu-
fleando andavan, y con ſus piès caſcaveleavan. Y apoſtilla- 17
rá .A. meollera de hijas de Zion; y .A. ſus verguenças deſ-
cubrirá. En el dia el eſſe apartará .A. à hermoſura de los caſ- 18
caveles, y las liſtas, y los lunares. Las almizqueleras, y las 19
manillas, y los (velos) temblantes. Las cofias, y las axor- 20
cas, y los trençados, y joyeles del pecho, y las arrecadas.
Los anillos, y añazmes de la nariz. Las mudaderas, 21 22
y los velos, y las toallas, y las bolſas. Los eſpejos, y las 23
ſavanas, y los tocados, y los mantos. Y ſerá en lugar 24
de eſpecia, deſleydura ſerá; y en lugar de cinta, ta-
jadura; y en lugar de obra ygual, peladura;
y

y en lugar de texidillo, ceñidero de ſaco: quemadura en
25 lugar de hermoſura. Tus varones en la eſpada caerán: y tu
26 barragania en la peléa. Y atriſtarſeán y alutarſeán ſus puer-
tas: y ſerá vengada à la tierra ſe aſſentará.

CAP. 4.

IV 1 Y Travarán ſiete mugeres en varon uno en el dia el eſſe,
por dezir, nueſtro pan comeremos, y nueſtro paño
veſtiremos: ſolamente ſéa llamado tu nombre ſobre
2 nós, apaña nueſtro repudio. En el dia el eſſe ſerá hermollo
de .A. por hermoſura y por honra: y fruto de la tierra por
3 loçania y por gloria, à eſcapamiento de Iſraél. Y ſerá el rema-
neſcido en Zion, y el (que) quedó en Jeruſalaim, ſanto ſerá
4 dicho à él: todo el eſcrito para vidas en Jeruſalaim. Quando
lavàre .A. à immundicia de hijas de Zion, y à ſangres de Je-
ruſalaim enxaguàre de entre ella: con eſpirito de juizio, y
5 con eſpirito de eſcombramiento. Y criará .A ſobre toda
compoſtura de monte de Zion, y ſobre (lugares de) ſus
congregaciones, nuve de dia, y humo; y reſplandor de fue-
go de flama, de noche: por que ſobre toda honra cobertu-
6 ra. Y cabaña ſerá por ſombra de dia de ſecura: y por abri-
go y por encubrimiento; de rabdon, y de lluvia.

CAP. 5.

V 1 CAntaré ahora à mi querido; cantico de mi querido por
ſu viña: viña fue à mi querido en altura de lugar fertil.
2 Y valladòla, y deſpedreòla, y plantòla de ſarmiento, y
fraguó torre entre ella, y tambien lagar tajó en ella: y eſperó
3 para hazer uvas y hizo labruſcas. Y ahora morador de Je-
ruſalaim, y varon de Jeudá: juzgad ahora entre mi, y entre
4 mi viña. Que para hazer mas à mi viña y no hize en ella?: por
5 que eſperé por hazer uvas y hizo labruſcás?. Y ahora haré
ſaber ahora à vós à lo que yo hazien à mi viña: tirando ſu
vallado, y ſerá por paſto, aportillando ſu ſerco, y ſerá por re-
6 holladura. Y ponerlahe deſoladura, no ſerá podada, y no ſerá
cavada, y crecerá cardo y eſpino: y ſobre las nuves enco-
mendaré, de no llover ſobre ella lluvia. Por que viña de .A.
7 Zebaot caſa de Iſraél, y varon de Jeudá planta de ſus ſola-
zes: y eſperó por juizio, y he llaga; por juſtedad, y he ex-
8 clamacion. Guay juntantes caſa con caſa, campo con cam-
po hazen llegar: haſta que no lugar, y ſeredes hechos eſtar
9 à vueſtras ſolas entre la tierra. En mis orejas .A. Zebaot:
ſino caſas muchas por deſoladura ſerán, grandes y buenas
10 ſin morador. Que diez obradas de viñas harán medida una:
11 y ſimiente de moyo hara hanega. Guay madrugantes, por
la mañana, ſizra perſiguen: detardantes en la noche, (haſta
12 que) vino los haga encender. Y es harpa y gayta aduſſe y
chirmia y vino, ſus combites: y a obra de .A. no catan, y
13 hecho de ſus manos no ven. Por tanto fue captivo mi pueb-
lo, por que no ſabiduria: y ſu honra varones de hambre, y
14 ſu fonſado ſe ſecò de ſed. Por tanto enſanchó fueſſa ſu alien-
to, y abrió ſu boca ſin fuero; y decenderá ſu hermoſura y
15 ſu muchedumbre y ſu tumulto, y él alegre, en ella. Y opre-
mirſeha hombre, y baxarſeha varon: y ojos de altivos ſe
16 baxarán. Y enaltecerſeha .A. Zebaot en el juizio: y el Dios
17 el ſantó ſerá ſantificado con juſticia. Y pacerán carneros
como ſu uſo: y deſiertos de grueſſos peregrinos comerán.
18 Guay ſontrayentes el delicto con cuerdas de la vanidad; y
19 como (con) cuerda de la carreta peccado. Los dizientes,
apreſſure, apreſſure ſu obra, por que veamos: y llegueſe y
20 venga conſejo de Santo de Iſraél, y ſepamos. Guay los di-
zientes, al mal bien, y al bien mal: ponientes eſcuridad por
luz, y luz por eſcuridad, ponientes amargo por dulce, y
21 dulce por amargo. Guay ſabios en ſus ojos: y delante ſus
22 faces entendidos. Guay barraganes por bever vino: y va-
23 rones de fuerça por templar ſizra. Juſtificantes malo (por)
24 precio de cohecho; y juſticia de juſtos ſe apartan dél. Por
tanto como quemar paja lengua de fuego, y coſcoja flama
afloxa (aſſi) ſu raiz como deſſeydura ſerá; y ſu flor como pa-
veſa ſubirá: que aborrecieron à Ley de .A. Zebaot, y à dicho
25 de Santo de Iſraél menoſpreciaron. Por tanto ereſció furor
de .A. en ſu pueblo, y tendió ſu mano ſobre él, y hiriolo, y
eſtremecieronſe los montes, y fue ſu calabrina tajada entre
calles: con todo eſto no ſe tornó ſu furor, y aun ſu mano
26 tendida. Y alçará pendon à las gentes de lexos, y ſilvará à él
27 de eſtremo de la tierra: y he aìna ligero vendrá. No laſſo y
no tropeçan en él, no ſe adormecerá y no durmirá: y no

כה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי־תחת יפי: מתיך בחרב
26 יפלו וגבורתך במלחמה: ואנו ואבלו פתחיה ונקתה
לייפי ד א לארץ תשב: * והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא
2 שמך עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה
צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת
3 לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר לו כל־הכתוב לחיים בירושלם:
4 אם רחץ אדני את צאת בנות־ציון ואת־דמי ירושלם
ה ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה
על כל־מכון הר־ציון ועל־מקראה ענן יומם ועשן
6 ונגה אש להבה לילה כי על־כל־כבוד חפה: וסכה
תהיה לצל־יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם
לייפי ה א וממטר: אשירה נא לידידי שירת דודי
2 לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן־שמן: ויעזקהו
ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם־יקב חצב
3 בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ועתה יושב
4 ירושלם ואיש יהודה שפטו־נא ביני ובין כרמי: מה־
לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות
ה ענבים ויעש באשים: ועתה אודיעה־נא אתכם את
אשר־אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ
6 גדרו והיה למרמס: ואשיתהו בתה לא יזמר ולא
יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר
7 עליו מטר: כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח
8 לצדקה והנה צעקה: הוי מגיעי בית
בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם
9 לבדכם בקרב הארץ: באזני יהוה צבאות אם־לא
בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב:
י כי עשרת צמדי־כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה
11 איפה: הוי משכימי בבקר שכר ירדפו
12 מאחרי בנשף יין ידליקם: והיה כנור ונבל תף
וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה
13 ידיו לא ראו: לכן גלה עמי מבלי־דעת וכבודו מתי
14 רעב והמונו צחה צמא: לכן הרחיבה שאול נפשה
ופערה פיה לבלי־חק וירד הדרה והמונה ושאונה
טו ועלז בה: וישח אדם וישפל־איש ועיני גבהים
16 תשפלנה: ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש
17 נקדש בצדקה: ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים
18 גרים יאכלו: הוי משכי העון בחבלי
19 השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרים ימהר יחישה
מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש
כ ישראל ונדעה: הוי האמרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר
21 למתוק ומתוק למר: הוי חכמים בעיניהם
22 ונגד פניהם נבונים: הוי גבורים לשתות יין
23 ואנשי־חיל למסך שכר: מצדיקי רשע עקב שחד
24 וצדקת צדיקים יסירו ממנו: לכן כאכל
קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה
ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות
כה ואת אמרת קדוש־ישראל נאצו: על־כן חרה אף־
יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי
נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל־זאת לא־שב
26 אפו ועוד ידו נטויה: ונשא־נס לגוים מרחוק
ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא:
27 אין־עיף ואין־כושל בו לא ינום ולא יישן ולא

נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו:
אשר חציו שנונים וכל־קשתתיו דרכות פרסות סוסיו 28
כצר נחשבו וגלגליו כסופה: שאגה לו כלביא ושאג 29
ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל: וינהם 30
עליו ביום ההוא כנהמת־ים ונבט לארץ והנה־חשך
צר ואור חשך בעריפיה:

בשנת־מות המלך עזיהו ואראה את־אדני ישב על־כ
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את־ההיכל: שרפים 2
עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים
יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא 3
זה אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל־הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול 4
הקורא והבית ימלא עשן: ואמר אוי־לי כי־נדמיתי 5
כי איש טמא־שפתים אנכי ובתוך עם־טמא שפתים
אנכי ישב כי את־המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף 6
אלי אחד מן־השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח
מעל המזבח: ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה על־ 7
שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: *ואשמע את־ 8
קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני
שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע 9
ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו: השמן לב־העם 10
הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה בעיניו ובאזניו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ואמר עד־מתי אדני 11
ויאמר עד אשר אם־שאו ערים מאין יושב ובתים מאין
אדם והאדמה תשאה שממה: ורחק יהוה את־האדם 12
ורבה העזובה בקרב הארץ: ועוד בה עשיריה ושבה 13
והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת
בם זרע קדש מצבתה: עד כאן

ויהי בימי אחז בן־יותם בן־עזיהו מלך יהודה עלה רצין
מלך־ארם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל ירושלם
למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ויגד לבית 2
דוד לאמר נחה ארם על־אפרים וינע לבבו ולבב
עמו כנוע עצי־יער מפני־רוח: ויאמר יהוה 3
אל־ישעיהו צא־נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב
בנך אל־קצה תעלת הברכה העליונה אל־מסלת
שדה כובס: ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא 4
ולבבך אל־ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
בחרי־אף רצין וארם ובן־רמליהו: יען כי־יעץ עליך 5
ארם רעה אפרים ובן־רמליהו לאמר: נעלה ביהודה 6
ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן־
טבאל: כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא 7
תהיה: כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד 8
ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: וראש אפרים 9
שמרון וראש שמרון בן־רמליהו אם לא תאמינו כי לא
תאמנו: ויוסף יהוה דבר אל־אחז 10
לאמר: שאל־לך אות מעם יהוה אלהיך העמק 11
שאלה או הגבה למעלה: ויאמר אחז לא־אשאל 12
ולא־אנסה את־יהוה: ויאמר שמעו־נא בית דוד 13
המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את־אלהי:
לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת 14
בן וקראת שמו עמנואל: חמאה ודבש יאכל לדעתו 15
מאוס ברע ובחור בטוב: כי בטרם ידע הנער מאוס 16
ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר־אתה קץ מפני
שני מלכיה: יביא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך 17
ימים אשר לא־באו למיום סור־אפרים מעל יהודה את
מלך אשור: והיה ביום ההוא ישרק 18

יהוה

ſerá ſuelto ceñidero de ſus lomos, y no ſerá arrancada
correa de ſus çapatos. Que ſus ſaetas agudas, y todos ſus 28
arcos armados: uñas de ſus cavallos como pedernal fueron
contadas, y ſus ruedas como torvellino. Bramido à él, como 29
leon: bramará como caudillos, y rugirá y travará arrebata-
dura; y ſalvará y no eſcapán. Y rugirá ſobre él en el dia el 30
eſſe como ruido de mar: y catará à la tierra, y he eſcuridad;
anguſtia, y luz, ſe eſcureſciò en ſus cielos.

CAP. 6.

EN año de morir él Rey Uziyáu, y vide à .A. aſentado 1 VI
ſobre ſilla alta y exalçada: y ſus faldas hinchientes al AFT. DE
palacio. Seraphim eſtantes de ſobre él, ſeys alas, ſeys 2 PAR.
alas al uno: con dos cubria (cada qual) ſus faces, y con 17
dos cubria ſus pies, y con dos bolava. Y llamáva eſte a eſte y 3
dezia, Santo, Santo, Santo, .A. Zebaot: hinchimiento de
toda la tierra ſu honra. Y movieronſe quicios de los um- 4
brales de voz del llamán: y la caſa ſe hinchió de humo. Y 5
dixe, ay de mi que fuy tajado, que varon immundo de la-
bios yo, y entre pueblo immundo de labios yo eſtán: que
al Rey .A. Zebaot vieron mis ojos. Y boló à mi uno de 6
los Seraphim, y en ſu mano braſa: (que) con tenazas
tomó de ſobre la ara. Y llegò ſobre mi boca y dixo, he 7
toco eſto ſobre tus labios· y tirarſeá tu delicto, y tu pe-
cado ſerá perdonado. * Y oì à voz de .A., dizien, à quien 8 VII
embiaré y quien andará por nós?: y dixe, he me, em-
biame. Y dixo, anda y dirás al pueblo el eſte: oìd oyen- 9
do y no entendais, y ved viendo, y no ſepais. Engrueſ- 10
ſa coraçon del pueblo el eſte; y ſus orejas engravece, y
ſus ojos ciega: por que no vêa con ſus ojos, y con ſus
orejas oyga, y (con) ſu coraçon entienda, y ſe torne
y medicine à él. Y dixe, haſta quando .A.?: y di- 11
xo, haſta que ſe deſſolen ciudades de no morador,
y caſas de no hombre y la tierra ſerá deſſoladura.
Y alexará .A. à el hombre: y muchiguarſeá la dexa- 12
da entre la tierra. Y aun en ella dezena (parte), y 13
tornarſeá y ſerá por eſcombramiento: como el olmo y
como la enzina que en Saléchet, (que) plantacion en el- HASTA
los, ſimiente de ſantidad ſu plantacion. AQUI.

CAP. 7.

Y Fue en dias de Achaz hijo de Jotám hijo de Uziyáu 1 P.27.
Rey de Jeudá, ſubió Reſin Rey de Arám, y Pékach
hijo de Remalyáu Rey de Iſraél, à Jeruſalaim à la
peléa contra ella: y no pudo para pelear contra ella. Y fue 2
denunciado à caſa de David por dezir, poſó Arám ſobre
Ephráim: y movioſe ſu coraçon, y coraçon de ſu pueb-
lo, como moverſe arboles de boſque delante viento. Y 3
dixo .A. à Jeſayáu, ſale ahora à encuentro de Achaz, tu y
Seár-yaſub tu hijo: à cabo de aguaducho de la alberca la
alta, à calçada de campo de lavador. Y dirás à él, aquie- 4
tate y ſoſſiega, no temas, y tu coraçon no ſe enterneſca,
de dos colas de los tizones los humeantes los eſtos: con
íra de furor de Reſin, y Arám, y hijo de Remalyáu.
Por que aconſejò ſobre ti Arám mal: Ephráim y hijo de 5
Remalyáu por dezir. Subamos en Jeudá y anguſtiarlaè- 6
mos, y partirlaèmos à nós: y reynaremos Rey entre el-
la, à hijo de Tabeal. Aſſi dixo .A. Dios: no ſe afirmará, 7
y no ſerá. Por que cabeça de Arám Damaſco, y cabeça 8
de Damaſco Reſin: y en fin de ſecenta y cinco años ſerá
quebrantado Ephráim de (ſer) pueblo. Y cabeça de Eph- 9
ráim Somerón, y cabeçá de Somerón hijo de Remal-
yáu: ſi no creyerdes (es) por que no ſois firmes. Y aña- 10
diò .A. hablar à Achaz por dezir. Demanda à ti ſeñal 11
de con .A. tu Dios: profundate demandando, o alçate
arriba. Y dixo Achaz: no demandaré y no provaré à .A.. 12
Y dixo, oìd ahora caſa de David: ſi poco à vós fatigar 13
varones, que fatigays tambien à mi Dios?. Por tanto 14
dará .A. él à vós ſeñal: he la moça concibièn y parien
hijo, y llamará ſu nombre Imanuel. Manteca y miel 15
comerá: para que ſepa aborrecer en el mal, y eſcoger
en el bien. Por que antes que ſepa el moço aborrecer 16
en el mal, y eſcoger en el bien: ſerá dexada la tierra
que tu abominas por dos ſus Reyes. Traerá .A. ſobre 17
ti y ſobre tu pueblo, y ſobre caſa de tu padre, dias
que no vinieron de dia de apartarſe Ephráim de ſobre
Jeudá: à Rey de Aſſúr. Y ſerá en el dia el eſſe ſilvará 18

.A.

.A. à la moſca que en cabo de rios de Egypto: y à la abeja
19 que en tierra de Aſſúr. Y vendrán y poſarán todos ellos en
valles de los deſſolados, y en reſquicios de las peñas: y en
20 todos los eſpinares, y en todas las breñas. En el dia el eſſe
raerá .A. con navaja la alquilada en allende del rio contra
Rey de Aſſúr, à la cabeça, y cabello de los piés: y tambien à
21 la barba tajará. Y ſerá en el dia el eſſe: aviviguará varon be-
22 zerra de vaca, y dos ovejas. Y ſerá por muchedumbre de
hazer leche, comerá manteca: por que manteca y miel co-
23 merá; todo el remanecido entre la tierra. Y ſerá en el dia el
eſſe, ſerá todo lugar que fue alli, mil vides por mil (peſos
24 de) plata: por eſpino y por cardo ſerá. Con ſaetas y con ar-
25 co vendrá alli: que eſpino y cardo ſerá toda la tierra. Y to-
dos los montes que con la alçada ſerán cavados, no vendrá
alli temor de eſpino y cardo: y ſerá para paſto de buey, y
para rehollladura de carnero.

CAP. 8.

II 1 Y Dixo .A. à mi, toma à ti volumen grande: y eſcrive
ſobre él con pluma de varon à Maèr Salal Has-Baz
2 (para apreſſurar deſpojo, apreſſura prea.) Y haré ateſ-
tiguar à mi teſtigos fieles: à Uriá el ſacerdote, y à Zechariáu
3 hijo de Jeberechiáu. Y llegueme à la Propheciza, y encin-
toſe, y pariò hijo: y dixo .A. à mi, llama ſu nombre Maèr
4 Salal Has-Baz. Que antes que ſepa el moço llamar mi pa-
dre y mi madre: llevará à aver de Damaſco, y à deſpojo de
5 Somerón, delante Rey de Aſſúr. Y añadiò .A. hablar à mi
6 mas por dezir. Por que aborreciò el pueblo el eſte a aguas
del Silóah, las andantes de eſpacio: y ſe gozó con Reſin,
7 y hijo de Remaliáu. Y por tanto he .A. hazien ſubir ſobre
ellos à aguas del rio las fuertes, y las muchas, à Rey de
Aſſúr, y à toda ſu honra: y ſubirá ſobre todos ſus pielagos,
8 y andará ſobre todas ſus riberas. Y paſſará en Jeudá arrab-
donará, y paſſará, haſta cuello llegará: y ſerá eſtendimien-
to de ſus alas hinchimiento de anchura de tu tierra Yma-
9 nuél. Quebrantad pueblos y quebrantadvos, y eſcuchad
todos lexanos de tierra: ceñidvos y quebrantadvos, ce-
10 ñidvos y quebrantadvos. A conſejadvos conſejo, y ſerá
baldado: hablad palabra, y no ſe afirmará; por que con nós
11 Dios. Por que aſſi dixo .A. à mi con fuerça de la Prophecia:
y caſtigome de andar en carrera del pueblo el eſte por dezir.
12 No digais tracion à todo lo que dixere el pueblo el eſte con-
juracion: y de ſu temor no temais, y no os quebranteis.
13 A .A. Zebaot, à él ſantificareis: y él vueſtro temor, y él
14 vueſtro pavor. Y ſerá por ſantuario: y por piedra de heri-
miento, y por peña de tropieço, à dos caſas de Iſraél, por
15 lazo y por red; à morador de Jeruſalaim. Y tropeçarán en el-
los muchos: y caerán y ſerán quebrantados, y ſerán enlaza-
16 dos y ſerán preſos. Liga el teſtimonio: ſella Ley entre mis
17 dicipulos. Y eſperaré à .A., el encubrien ſus faces de caſa
18 de Iahacob: y eſperaré à él. He yo y los niños que diò à mi
.A.; por ſeñales, y por maravillas, en Iſraél: de con .A. Ze-
19 baot el morán en monte de Zion. Y quando dixeren à vós,
requerid à los Pitones, y à los adevinos, los gorgeantes,
y los hablantes: decierto pueblo à ſu Dios requerirá, por los
20 vivos à los muertos?. Por la Ley y por el teſtimonio: ſi no
21 dixeren como la coſa la eſta, (es) que no à él mañana. Y
paſſará en ella endurecido y hambriento: y ſerá quando ſe
enhambreciere y enſañarſea y maldezirá en ſu Rey y en ſu
22 Dios, y catará arriba. Y à tierra catará: y he anguſtia y eſ-
curidad, eſcurecimiento de aprieto, y tiniebla empuxa-
23 da. Que no eſcuridad à la que anguſtia à ella, como la hora
la primera (que) hizo aliviar à tierra de Zebulún y à tierra
de Naphtalí, y el poſtrero hizo agraviar: carrera de la
mar allende del Jardèn, Galil de las gentes.

CAP. 9.

1 EL pueblo los andantes en la eſcuridad vieron
luz grande: morantes en tierra de ſombra de
2 muerte, luz reſplandeciò ſobre ellos. Multipli-
caſte la gente à ella engrandeciſte la alegria: alegra-
ronſe delante ti como alegria en la ſegada, aſſi co-
3 mo ſe agozan en ſu partir deſpojo. Por que à yu-
go de ſu carga y à vara de ſu hombro, verga del
apretán en él: quebrantaſtete como dia de Midián.
4 Que todo peleador pelean con eſtrepito, y pa-
ño embuelto en ſangres: y ſerá por ardedura,

יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר
19 בארץ אשור: ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
כ הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים: ביום ההוא
יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור
את־הראש ושער הרגלים וגם את־הזקן תספה:
21 והיה ביום ההוא יחיה־איש עגלת בקר
22 ושתי־צאן: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי־
23 חמאה ודבש יאכל כל־הנותר בקרב הארץ: והיה
ביום ההוא יהיה כל־מקום אשר יהיה־שם אלף גפן
24 באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: בחצים ובקשת יבא
כה שמה כי־שמיר ושית תהיה כל־הארץ: וכל ההרים
אשר במעדר יעדרון לא־תבוא שמה יראת שמיר
ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה:
ח א ויאמר יהוה אלי קח־לך גליון גדול
2 וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: ואעידה
לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת־זכריהו בן־
3 יברכיהו: ואקרב אל־הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר
4 יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: כי בטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי ישא את־חיל דמשק ואת שלל
ה שמרון לפני מלך אשור: ויסף יהוה
6 דבר אלי עוד לאמר: יען כי מאס העם הזה את מי
השלח ההלכים לאט ומשוש את־רצין ובן־רמליהו:
7 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את־מי הנהר העצומים
והרבים את־מלך אשור ואת־כל־כבודו ועלה על־
8 כל־אפיקיו והלך על־כל־גדותיו: וחלף ביהודה שטף
ועבר עד־צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא־רחב
9 ארצך עמנואל: רעו עמים וחתו והאזינו
י כל מרחקי־ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: עצו
עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל:
11 כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני
12 מלכת בדרך העם־הזה לאמר: לא־תאמרון קשר
לכל אשר־יאמר העם הזה קשר ואת־מוראו לא־
13 תיראו ולא תעריצו: את־יהוה צבאות אתו תקדישו
14 והוא מוראכם והוא מעריצכם: והיה למקדש ולאבן
נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש
טו ליושב ירושלם: וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו
16 ונוקשו ונלכדו: צור תעודה
17 חתום תורה בלמדי: וחכיתי ליהוה המסתיר
18 פניו מבית יעקב וקויתי לו: הנה אנכי
והילדים אשר נתן־לי יהוה לאתות ולמופתים
בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון:
19 וכי־יאמרו אליכם דרשו אל־האבות ואל־הידענים
המצפצפים והמהגים הלוא־עם אל־אלהיו ידרש בעד
כ החיים אל־המתים: לתורה ולתעודה אם־לא יאמרו
21 כדבר הזה אשר אין־לו שחר: ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי־ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה
22 למעלה: ואל־ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף
23 צוקה ואפלה מנדח: כי לא מועף לאשר מוצק לה
כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי
והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:
ט א העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ
2 צלמות אור נגה עליהם: הרבית הגוי לא הגדלת לו קרי
השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו
3 בחלקם שלל: כי את־על סבלו ואת מטה שכמו
4 שבט הנגש בו החתת כיום מדין: כי כל־סאון סאן
ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה
מאכלת

 que-

מַאֲכֹלֶת אֵשׁ: כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי ה
המשרה על־שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור
אבי־עד שר־שלום: לםרבה המשרה ולשלום אין 6 מ׳ סתומה באמצע תיבה
קץ על־כסא דוד ועל־ממלכתו להכין אתה ולסעדה
במשפט ובצדקה מעתה ועד־עולם קנאת יהוה
צבאות תעשה־זאת: דבר שלח אדני 7
ביעקב ונפל בישראל: וידעו העם כלו אפרים ויושב 8
שמרון בגאוה ובגדל לבב לאמר: לבנים נפלו וגזית 9
נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: וישגב יהוה את־ י
צרי רצין עליו ואת־איביו יסכסך: ארם מקדם 11
ופלשתים מאחור ויאכלו את־ישראל בכל־פה בכל־
זאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה: והעם לא־שב עד־ 12
המכהו ואת־יהוה צבאות לא דרשו:
ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה 13
ואגמון יום אחד: זקן ונשוא־פנים הוא הראש ונביא 14
מורה־שקר הוא הזנב: ויהיו מאשרי העם־הזה טו
מתעים ומאשריו מבלעים: על־כן על־בחוריו לא־ 16
ישמח ׀ אדני ואת־יתמיו ואת־אלמנתיו לא ירחם כי
כלו חנף ומרע וכל־פה דבר נבלה בכל־זאת לא־שב
אפו ועוד ידו נטויה: כי־בערה כאש רשעה שמיר 17
ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן:
בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי 18
העם כמאכלת אש איש אל־אחיו לא יחמלו: ויגזר 19
על־ימין ורעב ויאכל על־שמאל ולא שבעו איש בשר־
זרעו יאכלו: מנשה את־אפרים ואפרים את־מנשה כ
יחדו המה על־יהודה בכל־זאת לא־שב אפו ועוד ידו
נטויה: הוי החקקים חקקי־און ומכתבים א י
עמל כתבו: להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי 2
עמי להיות אלמנות שללם ואת־יתומים יבזו: ומה 3
תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על־מי
תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: בלתי כרע 4
תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל־זאת לא־שב
אפו ועוד ידו נטויה: הוי אשור שבט ה
אפי ומטה־הוא בידם זעמי: בגוי חנף אשלחנו ועל־ 6
עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס ולשומו ק׳
כחמר חוצות: והוא לא־כן ידמה ולבבו לא־כן יחשב 7
כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: כי יאמר 8
הלא שרי יחדו מלכים: הלא ככרכמיש כלנו אם־לא 9
כארפד חמת אם־לא כדמשק שמרון: כאשר מצאה י
ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון:
הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה 11
לירושלם ולעצביה:
והיה כי־יבצע אדני את־כל־מעשהו בהר ציון 12
ובירושלם אפקד על־פרי־גדל לבב מלך־אשור ועל־
תפארת רום עיניו: כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי 13
כי נבנותי ואסיר ׀ גבולת עמים ועתידתיהם שושתי ועתודותיהם קרי
ואוריד כאביר יושבים: ותמצא כקן ׀ ידי לחיל העמים 14 כביר ק׳
וכאסף ביצים עזבות כל־הארץ אני אספתי ולא היה
נדד כנף ופצה פה ומצפצף: היתפאר הגרזן על טו
החצב בו אם־יתגדל המשור על־מניפו כהניף שבט
את־מרימיו כהרים מטה לא־עץ: לכן ישלח 16
האדון אדני צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד
יקד כיקוד אש: והיה אור־ישראל לאש וקדושו 17
ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד:
וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד־בשר יכלה והיה 18
כמסס נסס: ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: 19
והיה

quemadura de fuego. Que niño fue naſcido à nós, hijo fue 5
dado à nós, y fue el ſeñorio ſobre ſu hombro: y llamò ſu
nombre el maravilloſo, el conſejero, el Dios poderoſo, el
padre eterno, Sar-Salom. A muchedumbre del ſeñorio, 6
y a la paz no(ſerá)fin, ſobre ſilla de David y ſobre ſu reyno,
por componer à ella, y para ſuſtentarla; en juizio y en juſti-
cia: de ahora y haſta ſiempre, zelo de .A. Zebaot hará eſto.
Palabra embió .A. en Iahacob: y cayò en Iſraél. Y ſabran 7 8
el pueblo todo él, Ephráim y morador de Somerón: en al-
tivez y en grandeza de coraçon por dezir. Adobes caye- 9
ron, y de canto picado fraguaremos: higos ſoſos fueron
cortados, y alarzes renovaremos. Y enfortecerá .A. à an- 10
guſtiadores de Reſin contra él: y à ſus enemigos mezclará.
Arám de Oriente, y Peliſtim de Occidente, y tragaron à Iſ- 11
raél con toda boca: con todo eſto no ſe tornò ſu furor, y
aun ſu mano tendida. Y el pueblo no ſe tornò haſta ſu heri- 12
dor: y à .A. Zebaot no requirieron. Y tajò .A. de Iſraél 13
cabeça y cola, rama y junco dia uno. Viejo y honorable de 14
faces, él la cabeça: y Propheta moſtran falſedad, él la cola.
Y fueron bienaventurantes el pueblo el eſte hazientes er- 15
rar: y ſus bienaventurados deſechos. Por tanto ſobre ſus 16
mancebos, no ſe alegrará .A., y a ſus huerfanos y à ſus viu-
das no apiadará, que todo él liſongero y maligno, y toda
boca hablan vileza: con todo eſto no ſe tornò ſu furor, y
aun ſu mano tendida. Que ſe encendiò como fuego mal- 17
dad, eſpino y cardo quemará: y encendioſe en ramas de la
xara, y alçaronſe (como) alçamiento de humo. En ſaña de 18
.A. Zebaot fue eſcurecida tierra: y fue el pueblo como vo-
racidad de fuego, varon à ſu hermano no apiadaron. Y ar- 19
rebatò à derecha y enhambrecioſe, y comiò à izquierda y
no ſe hartaron: cada uno carne de ſu braço comeran. Me- 20
naſſé à Ephráim, y Ephráim, à Menaſſé, à una ellos ſobre
Jeudá: con todo eſto no ſe tornò ſu furor, y aun ſu mano
tendida.

CAP. 10.

AY de los eſcrivientes eſcrituras de tortura: y házien- 1
tes eſcrivir lazeria hizieron eſcrevir. Para atorcer de 2
juizio mendigos, y para robar juſticia de pobres de
mi pueblo: para ſer viudas ſu deſpojo, y à huerfanos prean.
Y que hareys à dia de execucion, y à deſſolacion (quando) 3
de lexos viniere: a quien huyreis por ayuda? y adò dexa-
reis vueſtra honra?. Sin mi ſe arrodillò en lugar de encar- 4
celado, y en lugar de matados caerán: con todo eſto no ſe
tornò ſu furor, y aun ſu mano tendida. O Aſſúr, verdugo 5
de mi furor: y vara ella en ſu mano, mi ira. En gente li- 6
ſongera lo embiaré, y ſobre pueblo de mi ſaña lo encomen-
daré: para deſpojar deſpojo, y para prear prea, y para po-
nerlo rehholladura como lodo de calles. Y él no aſſi penſará, 7
y ſu coraçon no aſſi ymaginará: mas para deſtruir en ſu cora-
çon, y para tajar gentes no poco. Por que dirá: decierto 8
mis ſeñores auna Reyes. Decierto como Charkemis, Cal- 9
no: ſino como Arpad, Hamat; ſi no como Damaſco, So-
merón. Aſſi como hallò mi mano à reynos del ìdolo: y ſus 10
doladizos de Jeruſalaim y de Somerón. Decierto aſſi co- 11
mo hize à Somerón y à ſus ìdolos: aſſi haré à Jeruſalaim y à
ſus imagenes. Y ſerá quando cumpliére .A. à toda ſu obra; 12
en monte de Zion, y en Jeruſalaim: executaré ſobre fruto
de grandeza de coraçon de Rey de Aſſúr, y ſobre hermoſu-
ra de altura de ſus ojos. Por que dixo, con fuerça de mi 13
mano hize, y con mi ciencia, por que fuy prudente: y hi-
ze tirar terminos de pueblos, y ſus theſoros rehollé, y hi-
ze deſcender como fuerte morantes. Y hallò como nido mi 14
mano à aver de los pueblos, y como apañar huevos dexa-
dos toda la tierra yo apañé: y no fue eſmovièn ala, y abrièn
boca y gorgeán. Si ſe glorificará el deſtral ſobre el tajan 15
con él?: ſi ſe engrandecerá la ſierra ſobre ſu mecedor? co-
mo alçar verdugo con ſus alçantes, como alçar vara no ar-
bol. Por tanto embiará el ſeñor .A. Zebaot en ſus grueſſos 16
magrez: y en lugar de ſu honra encenderá encendimiento,
como encendimiento de fuego. Y ſerá luz de Iſraél 17
por fuego, y ſu ſanto por flama: y encenderá y que-
mará ſu cardo y ſu eſpino en dia uno. Y honra de ſu 18
xara, y ſu Carmel, de alma y haſta carne atemará: y
ſerá como desfallecerſe alferez. Y reſto de leños de 19
ſu xara por cuento ſeràn: y moço los eſcrivirá.

Y

20 Y ſerá en el dia el eſſe, no añadirá mas reſto de Iſraél, y eſca-
pamiento de caſa de Iahacob; para ſoſtenerſe ſobre ſu heri-
dor: y ſerá ſoſtenido ſobre .A. Santo de Iſraél con verdad.
21 22 Reſto tornará, reſto de Iahacob: al Dios poderoſo. Por que
ſi fuere tu pueblo Iſraél como arena de la mar, reſto ſe tor-
23 nará en él: fin tajada ondean con juſticia. Que fin y tajada:
24 .A. Dios de Zebaot hazien entre toda la tierra. Por tanto aſſi
dixo .A. Dios de Zebaot, no temas mi pueblo moran (en)
Zion de Aſſúr: con verdugo te herirá y ſu vara alçarà ſobre
25 ti en carrera de Egypto. Que aun poco poquito: y atemar-
26 ſeá ira, y mi furor haſta ſu fin. Y deſpertará ſobre él .A. Ze-
baot açote como herida de Midián en peña de Horèb: y ſu
vará ſobre la mar, y alçarlaha (como) en carrera de Egyp-
27 to. Y ſerá en el dia el eſſe tirarſeá ſu carga de ſobre tu hom-
bro, y ſu yugo de ſobre tu cerviz: y ſerá dañado yugo de-
28 lante (ungido con) olio. Vino ſobre Ayát, paſſó en Mig-
29 ròn: en Michmás depoſitará ſus armas. Paſſaron el paſſo;
en Guèba, poſada manieron; eſtremecioſe la Ramá, Gui-
30 bat Saul huyò. Retiñe tu voz hija de Galim: haz eſcuchar
31 à Láis pobre Anatot. Eſmovioſe Madmená; moradores
AFT. 32 de Guebim ſe congregaron. *Aun el dia en Nob para eſtar:
DE DIA alçará ſu mano monte de hija de Zion, collado de Jeruſa-
OCT. 33 laim. He el Señor .A. Zebaot desraman ramo con fortale-
DE PES. za: y altos de la eſtatura tajados, y los altos ſe baxarán.
34 Y tajará ramas de la xara con hierro: y el Lebanòn con
(hierro) fuerte caerá.

C A P. 11.

III-II 1 Y Saldrá vara de tronco de Yſay: y ramo de ſus raizes
EST. 2 florecerá. Y poſará ſobre él eſpirito de .A.: eſpirito de
LAS ciencia, y entendimiento, eſpirito de conſejo, y es-
PAR. 3 fuerço, espirito de ſabiduria, y temor de .A.. Y hazerloà
JUNT. oler en temor de .A.: y no à viſta de ſus ojos juzgará, y no à
4 oìda de ſus orejas reprehenderá. Y juzgará con juſtedad
mendigos, y reprehenderá con derechedad à humildes de
tierra: y herirá tierra con verdugo de ſu boca, y con espi-
5 rito de ſus labios matará malo. Y ſerá juſtedad cinto de ſus
6 lomos: y la verdad cinto de ſus riñones. Y morará lobo
con carnero, y tigre con cabrito yazerá: y bezerro y cau-
7 dillo y bufano juntos, y moço pequeño guian en ellos. Y
vaca y oſſa paceran, auna yazerán ſus niños: y leon como
8 la vaca comerá paja. Y ſolazarſeá alechán ſobre horado de
bivora: y ſobre gruta de baſiliſco deſtetado ſu mano mete-
9 rá. No emaleçeran y no dañarán en todo monte de mi ſan-
tidad: que ſe hinchiò la tierra de ſabiduria de .A., como
10 aguas à la mar cubrientes. Y ſerá en el dia el eſſe, raiz de
Yſay que eſtará por pendon de pueblos, à él gentes reque-
11 rirán: y ſerá ſu holgança honra. Y ſerá en el dia el eſſe aña-
dirá .A. ſegunda vez ſu mano, para poſſeér à reſto de ſu
pueblo: que remaneſciere de Aſſúr, y de Egypto, y de Pat-
ros, y de Etiopia, y de Elám, y de Sinar, y de Hamat,
12 y de Iſlas de la mar. Y alçará pendon à las gentes, y juntará
empuxados de Iſraél: y eſparzidos de Jeudá congregará de
13 quatro rincones de la tierra. Y tirarſeá zelo de Ephráim, y
anguſtiadores de Jeudá ſerán tajados: Ephráim no zelará à
14 Jeudá, y Jeudá no anguſtiará à Ephráim. Y bolarán en
hombro de Peliſtim al Occidente, auna prearán à hijos de
Oriente: Edom y Moab tendedura de ſu mano, y hijos de
15 Amón ſu obediencia. Y hará ſecar .A. à lengua de mar de
Egypto; y alçará ſu mano ſobre el rio con fortaleza de ſu
espirito: y herirloá (dividiendo) por ſiete arroyos, y hará
16 piſar con çapatos. Y ſerá calçada para reſto de ſu pueblo
que ſerá remaneſcido de Aſſúr: aſſi como fue à Iſraél, en dia
de ſu ſubir de tierra de Egypto.

C A P. 12.

1 Y Dirás en el dia el eſſe, loartehe .A. por que te enſañaſte
2 contra mi: tornóſe tu furor y conortaſteme. He Dios
de mi ſalvacion confiarmehe y no me eſpavoreceré:
por que mi fortaleza y mi loor YAH .A., y fue à mi por ſal-
3 vacion. Y apozareis aguas con gozo: de fuentes de la ſalva-
4 cion. Y direis en el dia eſſe, load à .A., llamad en ſu nom-
bre, hazed ſaber en los pueblos ſus obras: membrad que fue
5 enaltecido ſu nombre. Pſalmead à .A. que grandeza hizo:
6 ſabido eſto en toda la tierra. Alegrate y canta moradora de
HASTA Zion: que grande entre ti Santo de Iſraél.

C A P. 13.

AQUI.
1 P Rophecia de

כ והיה ביום ההוא לא־יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית־יעקב להשען על־מכהו ונשען על־יהוה
21 קדוש ישראל באמת׃ שאר ישוב שאר יעקב אל־אל
22 גבור׃ כי אם־יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב
23 בו כליון חרוץ שוטף צדקה׃ כי כלה ונחרצה אדני
יהוה צבאות עשה בקרב כל־הארץ׃
24 לכן כה־אמר אדני יהוה צבאות אל־תירא עמי ישב
ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא־עליך בדרך
כה מצרים׃ כי־עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על־
26 תבליתם׃ ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין
בצור עורב ומטהו על־הים ונשאו בדרך מצרים׃
27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל
28 צוארך וחבל על מפני־שמן׃ בא על־עית עבר במגרון
29 למכמש יפקיד כליו׃ עברו מעברה גבע מלון לנו
ל חרדה הרמה גבעת שאול נסה׃ צהלי קולך בת־גלים
31 הקשיבי לישה עניה ענתות׃ נדדה מדמנה ישבי הגבים
הפטרת יום 32 העיזו׃ עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית־ציון
שמיני 33 גבעת ירושלם׃ הנה האדון יהוה צבאות
של פסח מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדעים והגבהים
34 ישפלו׃ ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר
יפול׃

יא א ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה׃ ונחה עליו
ב רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
3 דעת ויראת יהוה׃ והריחו ביראת יהוה ולא־
למראה עיניו ישפוט ולא־למשמע אזניו יוכיח׃
4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי־ארץ והכה־
ה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃ והיה צדק
6 אזור מתניו והאמונה אזור חלציו׃ וגר זאב עם־כבש
ונמר עם־גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן
7 נהג בם׃ ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
8 כבקר יאכל־תבן׃ ושעשע יונק על־חר פתן ועל
9 מאורת צפעוני גמול ידו הדה׃ לא־ירעו ולא־ישחיתו
בכל־הר קדשי כי־מלאה הארץ דעה את־יהוה כמים
י לים מכסים׃ והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו
כבוד׃
11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את־שאר
עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
12 ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃ ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע
13 כנפות הארץ׃ וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה
יכרתו אפרים לא־יקנא את־יהודה ויהודה לא־יצר
14 את־אפרים׃ ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו
את־בני־קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
טו משמעתם׃ והחרים יהוה את לשון ים־מצרים והניף
ידו על־הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים
16 והדריך בנעלים׃ והיתה מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃

יב א ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
2 אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃ הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי־לי לישועה׃
3 ושאבתם־מים בששון ממעיני הישועה׃ ואמרתם
4 ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
ה עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו׃ זמרו יהוה כי גאות מודעת
עשה מידעת זאת בכל־הארץ׃ צהלי ורני יושבת
יג א ציון כי־גדול בקרבך קדוש ישראל׃ משא ע״כ

Babel: בבל

בבל אשר חזה ישעיהו בן־אמוץ׃ על הר־נשפה שאו־
2 נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים׃ אני
3 צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי׃
קול המון בהרים דמות עם־רב קול שאון ממלכות
4 גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה׃
באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו
ה לחבל כל־הארץ׃ הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי
6 יבוא׃ על־כן כל־ידים תרפינה וכל־לבב אנוש ימס׃
7 ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל־
8 רעהו יתמהו פני להבים פניהם׃ הנה יום־יהוה בא
9 אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה
ישמיד ממנה׃ כי־כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו
י אורם חשך השמש בצאתו וירח לא־יגיה אורו׃ ופקדתי
11 על־תבל רעה ועל־רשעים עונם והשבתי גאון זדים
וגאות עריצים אשפיל׃ אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם
12 אופיר׃ על־כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה
13 בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו׃ והיה כצבי מדח
14 וכצאן ואין מקבץ איש אל־עמו יפנו ואיש אל־ארצו
ינוסו׃ כל־הנמצא ידקר וכל־הנספה יפול בחרב׃
טו ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם
16 תשגלנה׃ הנני מעיר עליהם את־מדי אשר־כסף לא (תשכבנה ק)
17 יחשבו וזהב לא יחפצו־בו׃ וקשתות נערים תרטשנה
18 ופרי־בטן לא ירחמו על־בנים לא־תחוס עינם׃ והיתה
19 בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת
אלהים את־סדם ואת־עמרה׃ לא־תשב לנצח ולא
כ תשכון עד־דור ודור ולא־יהל שם ערבי ורעים לא־
ירבצו שם׃ ורבצו־שם ציים ומלאו בתיהם אחים
21 ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו־שם׃ וענה איים
22 באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה
לא ימשכו׃ כי ירחם יהוה את־יעקב ובחר עוד
יד א בישראל והניחם על־אדמתם ונלוה הגר עליהם
ונספחו על־בית יעקב׃ ולקחום עמים והביאום אל־
2 מקומם והתנחלום בית־ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו
בנגשיהם׃ והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך
3 ומרגזך ומן־העבדה הקשה אשר עבד־בך׃ ונשאת
4 המשל הזה על־מלך בבל ואמרת איך שבת נגש
שבתה מדהבה׃ שבר יהוה מטה רשעים שבט
ה משלים׃ מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה
6 באף גוים מרדף בלי חשך׃ נחה שקטה כל־הארץ
7 פצחו רנה׃ גם־ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז
8 שכבת לא־יעלה הכרת עלינו׃ שאול מתחת רגזה לך
9 לקראת בואך עורר לך רפאים כל־עתודי ארץ הקים
מכסאותם כל מלכי גוים׃ כלם יענו ויאמרו אליך גם־
י אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃ הורד שאול גאונך
11 המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה׃ איך
12 נפלת משמים הילל בן־שחר נגדעת לארץ חולש על־
13 גוים׃ ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכוכבי־אל ארים כסאי ואשב בהר־מועד בירכתי
טו 14 צפון׃ אעלה על־במתי עב אדמה לעליון׃ אך אל־
16 שאול תורד אל־ירכתי־בור׃ ראיך אליך ישגיחו אליך
יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃
17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא־פתח ביתה׃
18 19 כל־מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו׃ ואתה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים מטעני חרב
כ יורדי אל־אבני־בור כפגר מובס׃ לא־תחד אתם

בקבורה

Babel: que prophetizò Jeſayáu hijo de Amoz. Sobre mon- 2
te enalteſcido levantad pendon, alçad voz à ellos: alçad ma-
no, y entrarán puertas de Principes. Yo encomendé à mis 3
aparejados: tambien llamè mis valientes para mi furor, aleg-
res en mi alteza. Voz de muchedumbre en montes, ſeme- 4
jança de pueblo grande: voz de ſonido de reynos de gentes
apañadas, .A. Zebaot contán fonſado de pelea. Vinientes de 5
tierra de lexos, de cabo de los cielos: .A., y armas de ſu ira,
para dañar toda la tierra. Aullad, que cercano dia de .A.: 6
como prêa del abaſtado vendrá. Por tanto todas manos ſe 7
afloxarán: y todo coraçon de varon ſe deſleirá. Y ſerán con- 8
turbados, anguſtias y dolores (los) travarán, como la (que)
pare ſe adoloriarán: cada uno à ſu compañero ſe maravilla-
rán faces de flamas ſus faces. He dia de .A. vinien, cruel, y 9
ſaña, y ira de furor: para poner la tierra por deſoladura, y ſus
pecadores deſtruirá della. Que eſtrellas de los cielos y ſus O- 10
riones no harán esclareſcer ſu luz: eſcurecerſea el Sol en ſu
ſalir, y Luna no hará resplandecer ſu luz. Y executaré ſobre 11
mundo mal, y ſobre malos ſu delicto: y haré ceſſar ſobervia
de ſobervios, y altividad de fuertes haré baxar. Haré precio- 12
ſo varon mas que oro fino: y hombre mas que oro de Ophir.
Por tanto cielos haré eſtremescer, y temblará la tierra de ſu 13
lugar: por ſaña de .A. Zebaot, y por dia de ira de ſu furor. Y 14
ſerá como corço empuxado, y como oveja, y no apañan:
cada uno à ſu pueblo catarán, y cada uno à ſu tierra huirán.
Todo el hallado ſerá alanceado: y todo el añadido caerá en 15
espada. Y ſus niños ſerán arrojados à ſus ojos: ſerán rehol- 16
ladas ſus caſas, y ſus mugeres ſerán violadas. He yo desper- 17
tán ſobre ellos à Media: que plata no eſtiman, y oro no envo-
luntan en él. Y (con) arcos moços arrojarán: y fruto de vien- 18
tre no apiadarán, ſobre hijos no apiadará ſu ojo. Y ſerá Babel 19
codicia de reynos, hermoſura de ſobervia de Caldeos: como
ſovertimiento del Dios à Sedom y à Amorá. No ſerá pobla- 20
da para ſiempre, y no ſerá morada haſta generancio y gene-
rancio: y no atendeará alli Arabio, y (rebaños de) paſtores
no yazeran alli. Y yazerán alli (animales) fieros, y hinchir- 21
ſeán ſus caſas de hurones: y morarán alli hijas de autillo, y
diablos ſaltarán alli. Y gritarán gatos ſilveſtres en ſus pala- 22
cios, y culebros en palacios de deleyte: y cercana para ve-
nir ſu hora, y ſus dias no ſerán alongados. CAP. 14.

Por que apiadará .A. a Iahacob, y escogerà mas en Iſraél, 1 IV
y hazerlosha repoſar ſobre ſu tierra: y acompañarſeá
el peregrino ſobre ellos, y juntarſeán ſobre caſa de Ia-
hacob. Y tomarloſán pueblos y traerloshan à ſu lugar, y he- 2
redarſeán dellos caſa de Iſraél ſobre tierra de .A., por ſiervos,
y por esclavas: y ſerán captivantes à ſus captivantes, y po-
deſtarán en ſus apretantes. Y ſerà en dia que hiziere repoſar 3
.A. à ti, de tu trabajo, y de tu eſtremecimiento: y del ſervicio
el duro que fue hecho ſervir en ti. Y alçarás la parabola la esta 4
ſobre Rey de Babel, y diràs: como ceſſó apretador, ceſſó (Ba-
bel la) dorada. Quebrò .A. vara de malos: verdugo de podeſta- 5
dores. Hirien pueblos con ſaña, herida que no ſe quitó: po- 6
deſtàn con furor gentes, perſeguido no ſe vedò. Repoſó, ſos- 7
ſegó toda la tierra: alçaron cantico. Tambien los abetos ſe a- 8
legraron de ti, alarzes del Lebanòn: desde que yaziſte no ſu-
birá el tajador ſobre nós. Fueſſa de abaxo ſe eſtremesciò por 9
ti à encuentro de tu venida: despertán à ti muertos, todos
ſeñores de tierra; hizo levantar de ſus ſillas todos Reyes de
gentes. Todos ellos gritarán y dirán à ti: tambien tu fuiſte 10
enfermo como nós, à nós fuiſte comparado. Fue descendida 11
à fueſſa tu ſobervia, ſonido de tus gaytas: debaxo de ti fue es-
tradado guſano, y tu cubridor guſano. Como caìſte de los 12
cielos luzero de mañana?: fuiſte tajado à tierra aflacán à
las gentes. Y tu dixiſte en tu coraçon à los cielos ſubiré, mas 13
arriba de eſtrellas de Dios alçaré mi ſilla: y aſſentarmehe en
monte de plazo, en rincones de Septentrion. Subiré ſobre 14
alturas de nuve: aſemejarmehe al Alto. Decierto à fueſſa ſe- 15
rás descendido, à rincones de ſepultura. Tus veyentes à ti 16
catarán, à ti contemplarán: ſi eſte el varon hazien eſtremecer
la tierra, hazien temblar reynos?. Puſo mundo como deſier- 17
to, y ſus ciudades derrocó: à ſus encarcelados no abriò car-
cel. Todos Reyes de gentes todos ellos: yazieron con hon- 18
ra cada uno en ſu caſa. Y tu fuiſte echado de tu ſepultura, 19
como ramo abominable, (aſſi) veſtido de matados, hora-
dados de eſpada: descendientes à piedras de ſepultura
como cuerpo (muerto) rehollado. No te aunarás con ellos 20

en

en ſepultura, que tu tierra dañaſte, tu pueblo mataſte: no ſe-
21 rá llamado para ſiempre ſimiente de malinos. Aparejad à ſus
hijos degollio, por delito de ſus padres; no ſe levanten y
hereden tierra, ni ſe hinchan faces de mundo de enemigos.
22 Y levantarmehe contra ellos, dicho de .A. Zebaot: y tajaré
23 de Babel, nombre, y reſto, y hijo, y nieto, dicho de .A.. Y
ponerlaè por heredad de erizo, y lagunas de aguas: y barrer-
24 laè con eſcoba de deſtruicion, dicho de .A. Zebaot. Juró .A.
Zebaot por dezir: ſi no aſſi como penſé aſſi fue?; y aſſi como
25 aconſejé aſſi ella ſe afirmará?. Por quebrantar Aſſúr en mi
tierra, y ſobre mis montes lo rehollaré: y tirarſeá de ſobre
26 ellos ſu yugo, y ſu carga de ſobre ſu hombro ſe tirará. Eſte el
conſejo el aconſejado ſobre toda la tierra: y eſta la mano la
27 tendida ſobre todas las gentes. Que .A. Zebaot aconſejó, y
quien baldará?: y ſu mano la tendida, y quien la hará tor-
28 nar?. En año de morir el Rey Ahaz: fue la Prophecia la eſta.
29 No te alegres Peléſet toda tu, que fue quebrado verdugo de
tu heridor: que de raiz de culebro, ſaldrá baſiliſco, y ſu fru-
30 to ardedor abolán. Y paſán primogenitos de mendigos, y
deſſeoſos à fiuza yazerán: y mataré con hambre tu rais, y tu
31 reſto matará. Aúlla puerta, esclama ciudad, deſleida Peléſet
toda tu: que de Septentrion humo viniѐn, y ni tan ſolo uno
32 en ſus plazos. Y que reſponderá menſajeros de gente: que
.A. acimientó Zion; y en ella ſe abrigarán pobres de ſu pu-
eblo.

CAP. 15.

V-III 1 PRophecia de Moab: que de noche fue preada Ar-Moab,
EST.LAS fue tajada; que de noche fue preada Kir-Moab, fue ta-
PAR. 2 jada. Subiò (Moab) à la caſa, y Dibon à los altares pa-
JUNT. ra lloro: ſobre Nebó y ſobre Medbá, Moab aullará; en todas
3 ſus cabeças meſſedura, toda barva tajada. En ſus calles ſe ci-
ñieron ſaco: ſobre ſus techos y en ſus plaças todo él aullará
4 descendien en lloro. Y clamará Hesbon, y Elalé; haſta Jáaz
ſerá oida ſu voz: por tanto armados de Moab aublarán, ſu
5 alma aublará para ſi. Mi coraçon à Moab exclamará, ſus fu-
gitivos haſta Zoar, bezerra aterceada: que en ſubida del
Luchit en lloro ſubirá en ella, que camino de Horonáim ex-
6 clamacion de quebranto deſpertarán. Que aguas de Nim-
rim, por deſoladuras ſerán: que ſe ſecò yerva, atemoſe her-
7 mollo, verdura no fue. Por tanto riqueza (que) hizo: y ſu
8 ſubſtancia, ſobre arroyo de los ſauzes los llevarán. Que ro-
deò la exclamacion à termino de Moab: haſta Egláim ſu
9 aullido, y Beér-Elim ſu aullido. Que aguas de Dimon ſe
llenaron de ſangre, que pondré ſobre Dimon añadidas: por
eſcapadura de Moab leon, y à reſto de tierra.

CAP. 16.

1 EMbiad carnero à podeſtán tierra, de peña al deſierto: à
monte de hija de Zion. Y ſerá como ave eſmovienſe
de nido embiada: ſerán aldeas de Moab paſſages de Ar-
2 nón. Trae conſejo, haz juiziò, pon como noche tu ſombra
entre ſieſtas: encubre empuxados, eſmovido no deſcubras.
4 Morarán en ti mis empuxados, Moab ſé cobertura à ellos de-
lante preador: que ſe atemò el chupador, atemoſe prea,
5 feneſcieronſe rehollador de la tierra. Y ſerá aparejada en
merced ſilla, y aſſentarſeá ſobre ella en verdad, en tienda de
David: juzgan y requirien juizio y preſſuroſo de juſtedad.
6 Oìmos ſobervia de Moab ſobervio mucho: ſu altividad y ſu
7 ſobervia y ſu ira, no verdad ſus mentiras. Por tanto aullará
Moab, por Moab todo él aullará: por cimientos de Kir-Ha-
8 réſet gemireis, como majados. Que vides de Hesbòn fue
tajado, vid de Sibmá, ſeñores de gentes majaron ſus ſarmi-
entos, haſta Jazèr llegaron, yerraron en deſierto: ſus ramas
9 ſe eſtendieron, paſſaron mar. Por tanto lloraré con lloro Ja-
zèr, vid de Sibmá hartartehe con mi lagrima, Hesbòn y El-
alé: que ſobre (fruto de) tu verano, y ſobre tu ſegada canto
10 (de ſegadores) cayó. Y acogerſeá alegria y gozo del Carmel,
y en las viñas no ſerá cantado, no ſerá aublado: vino en la-
gares no pizará el pizador, canto (de piſadores) hize ceſſar.
11 Por tanto mis inteſtinos por Moab como harpa rugirán: y
12 mi entraña por Kir-hares. Y ſerá quando fuere viſto, que ſe
canſó Moab ſobre el altar: y vendrá à ſu ſantuario por orar y
13 no podrá. Eſta la palabra que hablò .A. à Moab deſde en-
14 tonces. Y ahora hablò .A. por dezir en tres años, como años
de aquiladizo, y ſerá menoſpreciada honra de Moab, con
todo el exercito el mucho: y reſto poco poquito no mucho.

CAP. 17.

VI 1 PRrophecia de Damaſco: he Damaſco tirada

בִּקְבוּרָה כִּי־אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ הָרָגְתָּ לֹא־יִקָּרֵא לְעוֹלָם
21 זֶרַע מְרֵעִים׃ הָכִינוּ לְבָנָיו מַטְבֵּחַ בַּעֲוֺן אֲבוֹתָם בַּל־
22 יָקֻמוּ וְיָרְשׁוּ אָרֶץ וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל עָרִים׃ וְקַמְתִּי
עֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וְנִין
23 וָנֶכֶד נְאֻם־יְהוָה׃ וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי־מָיִם
וְטֵאטֵאתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
24 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר
כה דִּמִּיתִי כֵּן הָיָתָה וְכַאֲשֶׁר יָעַצְתִּי הִיא תָקוּם׃ לִשְׁבֹּר
אַשּׁוּר בְּאַרְצִי וְעַל־הָרַי אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עֻלּוֹ וְסֻבֳּלוֹ
26 מֵעַל שִׁכְמוֹ יָסוּר׃ זֹאת הָעֵצָה הַיְּעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ
27 וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ
28 וּמִי יָפֵר וְיָדוֹ הַנְּטוּיָה וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ בִּשְׁנַת־
29 מוֹת הַמֶּלֶךְ אָחָז הָיָה הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃ אַל־תִּשְׂמְחִי פְלֶשֶׁת
כֻּלֵּךְ כִּי נִשְׁבַּר שֵׁבֶט מַכֵּךְ כִּי־מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ יֵצֵא צֶפַע
ל וּפִרְיוֹ שָׂרָף מְעוֹפֵף׃ וְרָעוּ בְּכוֹרֵי דַלִּים וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח
31 יִרְבָּצוּ וְהֵמַתִּי בָרָעָב שָׁרְשֵׁךְ וּשְׁאֵרִיתֵךְ יַהֲרֹג׃ הֵילִילִי
שַׁעַר זַעֲקִי־עִיר נָמוֹג פְּלֶשֶׁת כֻּלֵּךְ כִּי מִצָּפוֹן עָשָׁן בָּא
32 וְאֵין בּוֹדֵד בְּמוֹעָדָיו׃ וּמַה־יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי־גוֹי כִּי יְהוָה יִסַּד
טו א צִיּוֹן וּבָהּ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ׃ מַשָּׂא מוֹאָב כִּי
ליב ה ליס ג בְּלֵיל שֻׁדַּד עָר מוֹאָב נִדְמָה כִּי בְּלֵיל שֻׁדַּד קִיר־מוֹאָב
כשרפרשי מחוברין 2 נִדְמָה׃ עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבָּמוֹת לְבֶכִי עַל־נְבוֹ וְעַל
מֵידְבָא מוֹאָב יְיֵלִיל בְּכָל־רֹאשָׁיו קָרְחָה כָּל־זָקָן גְּרוּעָה׃
3 בְּחוּצֹתָיו חָגְרוּ שָׂק עַל גַּגּוֹתֶיהָ וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלֹּה
4 יְיֵלִיל יֹרֵד בַּבֶּכִי׃ וַתִּזְעַק חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ
נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלֻצֵי מוֹאָב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ יָרְעָה
ה לוֹ׃ לִבִּי לְמוֹאָב יִזְעָק בְּרִיחֶהָ עַד־צֹעַר עֶגְלַת
שְׁלִשִׁיָּה כִּי מַעֲלֵה הַלּוּחִית בִּבְכִי יַעֲלֶה־בּוֹ כִּי דֶּרֶךְ
6 חוֹרֹנַיִם זַעֲקַת־שֶׁבֶר יְעֹעֵרוּ׃ כִּי־מֵי נִמְרִים מְשַׁמּוֹת יִהְיוּ כִּי־
7 יָבֵשׁ חָצִיר כָּלָה דֶשֶׁא יֶרֶק לֹא הָיָה׃ עַל־כֵּן יִתְרָה
8 עָשָׂה וּפְקֻדָּתָם עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשָּׂאוּם׃ כִּי־הִקִּיפָה
הַזְּעָקָה אֶת־גְּבוּל מוֹאָב עַד־אֶגְלַיִם יִלְלָתָהּ וּבְאֵר אֵילִים
9 יִלְלָתָהּ׃ כִּי מֵי דִימוֹן מָלְאוּ דָם כִּי־אָשִׁית עַל־דִּימוֹן
טז א נוֹסָפוֹת לִפְלֵיטַת מוֹאָב אַרְיֵה וְלִשְׁאֵרִית אֲדָמָה׃ שִׁלְחוּ־
2 כַר מֹשֵׁל־אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּרָה אֶל־הַר בַּת־צִיּוֹן׃ וְהָיָה
כְעוֹף־נוֹדֵד קֵן מְשֻׁלָּח תִּהְיֶינָה בְּנוֹת מוֹאָב מַעְבָּרֹת
הביאי קרי עשי קרי 3 לְאַרְנוֹן׃ הָבִיאוּ עֵצָה עֲשׂוּ פְלִילָה שִׁיתִי כַלַּיִל צִלֵּךְ
4 בְּתוֹךְ צָהֳרָיִם סַתְּרִי נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃ יָגוּרוּ בָךְ
נִדָּחַי מוֹאָב הֱוִי־סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי־אָפֵס הַמֵּץ
ה כָּלָה שֹׁד תַּמּוּ רֹמֵס מִן־הָאָרֶץ׃ וְהוּכַן
בַּחֶסֶד כִּסֵּא וְיָשַׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ
6 מִשְׁפָּט וּמְהִר צֶדֶק׃ שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּא מְאֹד גַּאֲוָתוֹ
7 וּגְאוֹנוֹ וְעֶבְרָתוֹ לֹא־כֵן בַּדָּיו׃ לָכֵן יְיֵלִיל מוֹאָב
לְמוֹאָב כֻּלֹּה יְיֵלִיל לַאֲשִׁישֵׁי קִיר־חֲרֶשֶׂת תֶּהְגּוּ
8 אַךְ־נְכָאִים׃ כִּי שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן אֻמְלַל גֶּפֶן
שִׂבְמָה בַּעֲלֵי גוֹיִם הָלְמוּ שְׂרוּקֶּיהָ עַד־יַעְזֵר נָגָעוּ תָּעוּ
9 מִדְבָּר שְׁלֻחוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ עָבְרוּ יָם׃ עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי
יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה אֲרַיָּוֶךְ דִּמְעָתִי חֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי עַל־
10 קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃ וְנֶאֱסַף שִׂמְחָה וָגִיל מִן־
הַכַּרְמֶל וּבַכְּרָמִים לֹא־יְרֻנָּן לֹא יְרֹעָע יַיִן בַּיְקָבִים לֹא־
11 יִדְרֹךְ הַדֹּרֵךְ הֵידָד הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כַּכִּנּוֹר
12 יֶהֱמוּ וְקִרְבִּי לְקִיר חָרֶשׂ׃ וְהָיָה כִי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה
מוֹאָב עַל־הַבָּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכָל׃
13 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מוֹאָב מֵאָז׃ וְעַתָּה דִּבֶּר 14
יְהוָה לֵאמֹר בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד
מוֹאָב בְּכֹל הֶהָמוֹן הָרָב וּשְׁאָר מְעַט מִזְעָר לוֹא כַבִּיר׃
ליס ו יז א מַשָּׂא דַּמָּשֶׂק הִנֵּה דַמֶּשֶׂק מוּסָר

2 מעיר והיתה מעי מפלה׃ עזבות ערי ערער לעדרים
3 תהיינה ורבצו ואין מחריד׃ ונשבת מבצר מאפרים
וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני־ישראל יהיו
4 נאם יהוה צבאות׃ והיה ביום ההוא ידל
ה כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה׃ והיה כאסף קציר
קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק
6 רפאים׃ ונשאר־בו עוללות כנקף זית שנים שלשה
גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה
7 נאם־יהוה אלהי ישראל׃ * ביום ההוא ישעה האדם
8 על־עשהו ועיניו אל־קדוש ישראל תראינה׃ ולא ליום ז
ישעה אל־המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו ליום ד כשהפרשי׳ מחוברין
9 לא יראה והאשרים והחמנים׃ ביום
ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר
י עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה׃ כי שכחת
אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על־כן תטעי נטעי
11 נעמנים וזמרת זר תזרענו׃ ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב
אנוש׃
12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון
13 לאמים כשאון מים כבירים ישאון׃ לאמים כשאון
מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים
14 לפני־רוח וכגלגל לפני סופה׃ לעת ערב והנה בלהה
בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו׃ לפנח
יח א הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי־
2 כוש׃ השלח בים צירים ובכלי־גמא על־פני־מים
לכו מלאכים קלים אל־גוי ממשך ומורט אל־עם נורא
מן־הוא והלאה גוי קו־קו ומבוסה אשר־בזאו נהרים
3 ארצו׃ כל־ישבי תבל ושכני ארץ כנשא־נס הרים
4 תראו וכתקע שופר תשמעו׃ כי כה אמר
יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי־אור יתיר י
ה כעב טל בחם קציר׃ כי־לפני קציר כתם־פרח ובסר
גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת־הנטישות
6 הסיר התז׃ יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ
וקץ עליו העיט וכל־בהמת הארץ עליו תחרף׃
7 בעת ההיא יובל־שי ליהוה צבאות עם
ממשך ומורט ומעם נורא מן־הוא והלאה גוי קו־קו
ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל־מקום שם־יהוה
יט א צבאות הר־ציון׃ משא מצרים הנה יהוה
רכב על־עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
2 ולבב מצרים ימס בקרבו׃ וסכסכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש־באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
3 בממלכה׃ ונבקה רוח־מצרים בקרבו ועצתו אבלע
ודרשו אל־האלילים ואל־האטים ואל־האבות ואל־
4 הידענים׃ וסכרתי את־מצרים ביד אדנים קשה ומלך
ה עז ימשל־בם נאם האדון יהוה צבאות׃ ונשתו־מים
6 מהים ונהר יחרב ויבש׃ והאזניחו נהרות דללו
7 וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו׃ ערות על־יאור
8 על־פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננו׃ ואנו
הדיגים ואבלו כל־משליכי ביאור חכה ופרשי
9 מכמרת על־פני־מים אמללו׃ ובשו עבדי פשתים
י שריקות וארגים חורי׃ והיו שתתיה מדכאים כל־
11 עשי שכר אגמי־נפש׃ אך־אולים שרי צען חכמי
יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל־פרעה בן־
12 חכמים אני בן־מלכי־קדם׃ אים אפוא חכמיך ויגידו
13 נא לך וידעו מה־יעץ יהוה צבאות על־מצרים׃ נואלו
שרי צען נשאו שרי נף והתעו את־מצרים פנת
שבטיה

de (ſer) ciudad, y ſerá monton de ruina. Dexadas ciudades 2
de Aroèr: por rebaños ſerán, y yazerán, y no eſtremecien.
Y baldarſeá encaſtilladura de Ephráim, y reyno de Damas- 3
co, y reſto de Arám: como honra de hijos de Iſraél ſerán,
dicho de .A. Zebaot. Y ſerá en el dìa el eſſe ſe enflaquecerá 4
honra de Iahacob: y groſſura de ſu carne ſe emagrecerá. Y 5
ſerá como apañar ſegador mies, y ſu braço eſpigas ſega: y
ſerá como cogedor de eſpigas en valle de Rephaim. Y rema- 6
nescerá en él rebuscos como ſacudimiento de oliva, dos,
tres granos en cabo de ramo: quatro cinco en ſus ramas fru-
tiferas dicho de .A. Dios de Iſraél. * En el dia el eſſe catara 7 VII
el hombre à ſu hazedor: y ſus ojos à Santo de Iſraél verán. Y 8 IV
no catará à las aras, obra de ſus manos: y lo que hizieron ſus EST
dedos no verá, y las aladreas y las ſolaneras. En el dia el es- 9 LAS
ſe ſerán ciudades de ſu fortaleza como dexamiento de ra- PAR.
mo, y rama, que dexaron delante hijos de Iſraél: y ſerá de- JUNT.
ſoladura. Por que olvidaſte Dios de tu ſalvacion, y peña de 10
tu fortaleza no recordaſte: por tanto plantarás plantas her-
moſas, y ſarmiento eſtraño lo ſembrarás. En dia de tu plan- 11
tacion harás crecer, y por la mañana tu ſimiente harás flo-
rescer: movimiento de ramo en dia de herimiento y dolor
deſafiuzado. Guay muchedumbre de pueblos muchos, co- 12
mo ruido de mares rugirán: y ſonido de naciones, como ſo-
nido de aguas fuertes ſonarán. Naciones como ſonido de 13
aguas muchas ſonaran, y reprehenderá en él, y huirá de le-
xos: y ſerá perſiguido como tamo de montes delante vien-
to, y como cardo delante torvellino. A hora de tarde, y he 14
conturbacion, antes de mañana no ella: eſta parte de nues-
tros rehólladores, y ſuerte de nueſtros preadores.

CAP. 18.

GUay tierra ſombroſa de alas: que allende á rios de E- 1 P. 28.
tiopia. El embian por la mar menſajeros, y en vaſos 2
de junco ſobre faces de aguas, andad menſajeros lige-
ros à gente ſontraida y pelada, à pueblo temoroſo desde
(que fue) él, y adelante: gente liña liña y rehollamiento
que prearon rios ſu tierra. Todos habitadores de mundo, y 3
moradores de tierra: como alçar pendon (ſobre) montes
vereys, y como tañer Sophar oyreys. Que aſſi dixo .A. à mi, 4
ſoſſegaré y cataré en mi aſſiento: como calor claro empues
lluvia, como nuve de rocio en calor de ſegada. Que antes de 5
ſegada como atemarſe flor, y agraz madurán ſerá ſu flor: y
tajará los ramitos con podaderas, y à las ramas apartará
cortará. Serán dexados auna à bolatilla de montes, y à qua- 6
tropêa de la tierra: y averanará ſobre ella la bolatilla, y toda
quatropêa de la tierra ſobre ella inviernará. En la hora la eſſa 7
ſerá llevado preſente à .A. Zebaot, (de) pueblo prolonga-
do, y pelado, y de pueblo temeroſo desde (que fue) él, y à
delante: gente liña liña y rehollamiento, que prearon rios
ſu tierra, à lugar de nombre de .A. Zebaot monte de Zion.

CAP. 19.

PRophecia de Egypto: he .A. montán ſobre nuve ligera, 1
y vendrá (en) Egypto, y moverſeán ìdolos de Egypto
delante él, y coraçon de Egypto ſe deſleirá entre él. Y 2
mezclaré Egypto con Egypto, y pelearán cada uno con ſu
hermano, y cada uno con ſu compañero: ciudad con ciudad,
reyno con reyno. Y ſerá vaziado eſpirito de Egypto entre 3
él, y ſu conſejo desharé: y requerirán à los ìdolos, y à los
hechizeros, y à los pithones, y à los adevinos. Y entre- 4
garé à Egypto en mano de ſeñor duro: y Rey fuerte po-
deſtará en ellos, dicho del Señor .A. Zebaot. Y deſtajar- 5
ſeán aguas de la mar; y rio ſe deſertará y ſecarſeá. Y alexar 6
ſeán rios, ſecarſeán, y deſertarſeán rios de Egypto: caña
y carrizal ſerán tajados. Reverdido ſobre rio, cerca orilla 7
de rio: y toda ſembradura de rio; ſe ſecará, ſerá empuxada,
y no ella. Y atriſtarſeán los pescadores y alutarſeán todos 8
echantes en rio anzuelo: y eſpandientes red ſobre faces de
aguas ſerán desfalleſidos. Y avergonçarſeán labrantes li- 9
nos peynados: y texientes redes. Y ſerán ſus redes maja- 10
das: todos hazientes peſqueras en pielagos para pece. De- 11
cierto locos ſeñores de Zóan, ſabios conſejeros de Parhò,
conſejo entorpescido: como direis por Parhò, hijo de
ſabios yo, hijo de Reyes de antiguedad. Adò ellos, 12
adò aqui tus ſabios, y denuncien ahora à ti: y ſepan
que aconſejó .A. Zebaot ſobre Egypto?. Fueron enlo- 13
quecidos ſeñores de Zóan, fueron ſombaídos Prin-
cipes de Nof; y hizieron errar à Egypto rincon de
ſus

14 ſus tribos. .A. mezclò entre ella eſpirito de atorcimi-
entos: y hizieron errar à Egypto en toda ſu obra como
15 errar borracho en ſu vomito. Y no ſerá à Egypto ob-
16 ra: que haga cabeça y cola, ramo y junco. En el dia
el eſſe ſerá Egypto como mugeres: y eſtremecerſea y
espavorecerſea delante alçadura de mano de .A. Zebaot
17 que él alçán ſobre él. Y ſerá tierra de Jeudá à Egypto
por temblor, todo el que membráre à ella, ſe atemo-
rizará: delante conſejo de .A. Zebaot que él aconſeján
18 ſobre él. En el dia el eſſe ſerán cinco ciudades en
tierra de Egypto hablantes lengua Kenaanêa, y juran-
tes por .A. Zebaot: ciudad de Eres ſerá dicho à una.
19 En el dia el eſſe ſerá ara à .A., en medio de tierra de
20 Egypto: y eſtancia cerca ſu termino à .A.. Y ſerá por
ſeñal y por teſtigo à .A. Zebaot en tierra de Egypto: por
que exclamarán à .A. por amor de apretantes, y embiará
21 à ellos ſalvador, y grande, y escaparloſha. Y ſerá co-
noscido .A. de Egypto, y conoscerán Egypcios à .A.
en el dia el eſſe: y harán ſacrificio y preſente, y pro-
22 meterán promeſſa à .A. y pagarán. Y llagará .A. à E-
gypto llagando y melezinando: y tornarſeán haſta .A.,
23 y ſerá aplacado dellos y melezinarloſha. En el dia el
eſſe ſerá calçada desde Egypto à Aſſúr, y entrará Aſſúr
en Egypto, y Egypto en Aſſúr: y ſervirán Egypto
24 con Aſſúr (à .A.). En el dia el eſſe ſerá Iſraél tercio à
25 Egypto y à Aſſúr: bendicion entre la tierra. Que lo
bendixo .A. Zebaot por dezir: bendito mi pueblo E-
gypto, y obra de mis manos Aſſúr, y mi heredad Iſraél.

C A P. 20.

II-V EST. LAS PAR JUNT.

1 EN año de venir Tartan à Asdod, en embiar à él
Sargon Rey de Aſſúr: y peleò con Asdod, y
2 prendiola. En la hora la eſſa hablò .A. por ma-
no de Jeſayau hijo de Amoz por dezir, anda y ſol-
tarás el ſaco de ſobre tus lomos, y tu calçado des-
calçarás de ſobre tus piès: y hizo aſſi, andando des-
3 nudo y descalço. Y dixo .A., como anduvo mi ſier-
vo Jeſayau desnudo y descalço: tres años ſeñal y ma-
4 ravilla (ſerá) ſobre Egypto y ſobre Etiopia. Aſſi
guiará Rey de Aſſúr à captividad de Egypto, y à
captiveriò de Etiopia, moços y viejos desnudos y
descalços: y descubiertos de verguença de deshonra
5 de Egypto. Y quebrantarſeán y regiſtarſeán: de E-
6 tiopia ſu mira, y de Egypto ſu gloria. Y dirá mo-
rador de la yſla la eſta en el dia el eſſe, he aſſi nu-
eſtra mira, que huimos alli por ayuda para librarnos
delante Rey de Aſſúr: y como ſeremos escapados nós.

C A P. 21.

1 PRrophecia de deſierto de mar: como torvellinos
en Meridion para paſſar, de deſierto viniên, de
2 tierra temeroſa. Viſion dura fue denunciada à
mi: el falſador (contra) falſán, y el preador (contra)
preán, ſube Elám, encaſtilla Maday, todo ſu ſuſpi-
3 ro hize ceſſar. Por tanto ſe hinchieron mis lomos
de dolor, dolores me travaron como dolores de la que
4 pare: atorcime de oìr, conturbéme de ver. Errô
mi coraçon, temblor me conturbò: à noche de mi
5 deſſeo puſó à mi por eſtremecimiento. Ordenar la me-
ſa, atalayar el atalayador, comer bever: levanta-os
6 los ſeñores, ungid escudo. Por que aſſi dixo à mi
7 .A.: anda haz eſtar el atalayador, lo que viére denun-
cie. Y viò carroça de par de cavalleros, carroça de
asno carroça de camello: y escuchó escuchamiento,
8 mucho escuchamiento. Y llamò leon: ſobre atalaya,
.A. yò eſtan continuo de dia, y ſobre mi guarda yo es-
9 tan todas las noches. Y he eſte viniên carroça de varon
de par de cavalleros: y respondiò y dixo, cayò, cayò
Babel, y todos doladizos de ſus dioſes quebrò à tierra.
10 Mi trilladura, y hijo de mi era: (lo) que oì de con
11 .A. Zebaot Dios de Iſraél denuncié à vós. Prophe-
cia de Dumá: à mi claman de Seir, guardador que
12 de noche, guardador que de noche?. Dixo guarda-
dor, vino mañana, y tambien noche: ſi buscardes
13 buscad, tornad venid. Prophecia ſobre Arabia: en
bosque de Arabia manireys, caminos de Dedanim.
14 A encuentro de ſequioſo traed aguas: habitadores de

 tierra

14 שבטיה: יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את־
טו מצרים בכל־מעשהו כהתעות שכור בקיאו: ולא־
יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה
16 ואגמון: ביום ההוא יהיה מצרים
כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד־יהוה צבאות
17 אשר־הוא מניף עליו: והיתה אדמת יהודה למצרים
לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה
18 צבאות אשר־הוא יועץ עליו: ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען
ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת:
19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך
כ ארץ מצרים ומצבה אצל־גבולה ליהוה: והיה לאות
ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי־יצעקו אל־יהוה
21 מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם: ונודע
יהוה למצרים וידעו מצרים את־יהוה ביום ההוא
ועבדו זבח ומנחה ונדרו־נדר ליהוה ושלמו: ונגף
יהוה את־מצרים נגף ורפוא ושבו עד־יהוה ונעתר
23 להם ורפאם: ביום ההוא תהיה מסלה
ממצרים אשורה ובא־אשור במצרים ומצרים באשור
24 ועבדו מצרים את־אשור: ביום
ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה
כה בקרב הארץ: אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך
עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

כ א בשנת בא תרתן אשדודה בשלח
ליום ב ליום ה בשהפרשי׳ סמוכין
אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה:
2 בעת ההיא דבר יהוה ביד־ישעיהו בן־אמוץ לאמר לך
ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך
3 ויעש כן הלך ערום ויחף: ויאמר
יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים
4 אות ומופת על־מצרים ועל־כוש: כן ינהג מלך־אשור
את־שבי מצרים ואת־גלות כוש נערים וזקנים ערום
ה ויחף וחשופי שת ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש
6 מבטם ומן־מצרים תפארתם: ואמר ישב האי
הזה ביום ההוא הנה־כה מבטנו אשר־נסנו
שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט
כא א אנחנו:
2 משא מדבר־ים כסופות בנגב לחלוף ממדבר
בא מארץ נוראה: חזות קשה הגד־לי
3 הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי
כל־אנחתה השבתי: על־כן מלאו מתני
4 חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע
ה נבהלתי מראות: תעה לבבי פלצות בעתתני את
נשף חשקי שם לי לחרדה: ערך השלחן צפה הצפית
6 אכול שתה קומו השרים משחו מגן:
7 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה
8 אשר יראה יגיד: וראה רכב צמד פרשים רכב חמור
רכב גמל והקשיב קשב רב־קשב: ויקרא אריה על־
9 מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל־משמרתי אנכי
נצב כל־הלילות: והנה־זה בא רכב איש צמד פרשים
י ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל־פסילי אלהיה שבר
11 לארץ: מדשתי ובן־גרני אשר שמעתי מאת יהוה
צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: משא
12 דומה אלי קרא משעיר שמר מה־מלילה שמר מה־
13 מליל: אמר שמר אתא בקר וגם־לילה אם־תבעיון
14 בעיו שבו אתיו: משא בערב ביער בערב
תלינו ארחות דדנים: לקראת צמא התיו מים ישבי
ארץ

טו ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: כי־מפני חרבות נדדו
מפני ׀ חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד
16 מלחמה: כי־כה אמר אדני אלי בעוד
17 שנה כשני שכיר וכלה כל־כבוד קדר: ושאר מספר־
קשת גבורי בני־קדר ימעטו כי יהוה אלהי־ישראל
כב א דבר: משא גיא חזיון מה־לך אפוא כי־
2 עלית כלך לגגות: תשאות ׀ מלאה עיר הומיה קריה
3 עליזה חלליך לא חללי־חרב ולא מתי מלחמה: כל־
קציניך נדדו־יחד מקשת אסרו כל־נמצאיך אסרו יחדו
4 מרחוק ברחו: על־כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי
ה אל־תאיצו לנחמני על־שד בת־עמי: כי יום מהומה
ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר
6 קר ושוע אל־ההר: ועילם נשא אשפה ברכב אדם
7 פרשים וקיר ערה מגן: ויהי מבחר־עמקיך מלאו רכב
8 והפרשים שת שתו השערה: ויגל את מסך יהודה
9 ותבט ביום ההוא אל־נשק בית היער: ואת בקיעי
עיר־דוד ראיתם כי־רבו ותקבצו את־מי הברכה
י התחתונה: ואת־בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
11 לבצר החומה: ומקוה עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל־עשיה ויצרה מרחוק
12 לא ראיתם: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא
13 לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק: והנה ׀ ששון
ושמחה הרג ׀ בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
14 אכול ושתו כי מחר נמות: ונגלה באזני יהוה צבאות
אם־יכפר העון הזה לכם עד־תמתון אמר אדני יהוה
טו צבאות: כה אמר אדני יהוה צבאות
16 לך־בא אל־הסכן הזה על־שבנא אשר על־הבית: מה
לך פה ומי־לך פה כי־חצבת לך פה קבר חצבי מרום
17 קברו חקקי בסלע משכן לו: הנה יהוה מטלטלך
18 טלטלה גבר ועטך עטה: צנוף יצנפך צנפה כדור
אל־ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות
19 כבודך קלון בית אדניך: והדפתיך ממצבך וממעמדך
כ יהרסך: והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן־
21 חלקיהו: והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית
22 יהודה: ונתתי מפתח בית־דוד על־שכמו ופתח ואין
23 סגר וסגר ואין פתח: ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
24 לכסא כבוד לבית אביו: ותלו עליו כל ׀ כבוד בית־אביו
הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד
כה כל־כלי הנבלים: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת
כג א משא צר
המשא אשר־עליה כי יהוה דבר:
הילילו ׀ אניות תרשיש כי־שדד מבית מבוא מארץ
2 כתים נגלה־למו: דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים
3 מלאוך: ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה
4 ותהי סחר גוים: בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר
לא־חלתי ולא־ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי
ה בתולות: כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר:
ז 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי: הזאת לכם עליזה
8 מימי־קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: מי יעץ
זאת על־צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה
9 נכבדי־ארץ: יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל־צבי
י להקל כל־נכבדי־ארץ: עברי ארצך כיאר בת־
11 תרשיש אין מזח עוד: ידו נטה על־הים הרגיז ממלכות
12 יהוה צוה אל־כנען לשמד מעזניה: ויאמר לא־תוסיפי
עוד לעלוז המעשקה בתולת בת־צידון כתיים קומי
עברי

tierra de Temá; con ſu pan adelantad à vagabundo. Por
15 que delante eſpadas ſe eſmovieron: delante eſpada tendida,
y delante arco armado, y delante graveza de pelea. Por que
16 aſſi dixo .A. à mi: en termino de año como años de alquila-
dizo; y atemarſea toda honra de Kedar. Y reſto de cuento de
17 arco de valientes de hijos de Kedar ſe apocarán: por que .A.
Dios de Iſraél hablò.

CAP. 22.

1 PRophecia de valle de viſion: que à ti aqui?; que ſubiſte
toda tú à los tejados. De tumultos llena, ciudad alboro-
2 tadera, ciudad gozoſa: tus matados no matados de eſ-
pada, y no muertos de pelea. Todos tus Principes ſe eſmo-
3 vieron auna (de pavor) de arco fueron atados: todos tus al-
lados fueron atados auna de lexos huyeron. Por tanto dixe,
4 afloxad de mi amargarmehe con lloro: no aperteys para con-
hortarme ſobre quebranto de hija de mi pueblo. Por que dia
5 de conſumicion y rehollamiento y conturbacion de .A.
Dios Zebaot en valle de viſion: derrocán muro y exclama-
cion al monte. Y Elám tomò carcax, en carroça de hombres
6 y cavalleros: y Kir deſcubriò eſcudo. Y fue, eſcogidura de
7 tus valles hinchieronſe de carroça: y los cavalleros lidiando
lidiaron à la puerta. Y deſcubriò (el enemigo) à antipara de
8 Jeudá: y cataſte en el dia el eſſe à arma de caſa del boſque. Y
9 à hendeduras de ciudad de David viſtes que ſe muchigua-
ron: y congregaſtes à aguas de la alberca la baxa. Y à caſas
10 de Jeruſalaim contaſtes: y derrocaſtes las caſas para encaſtil-
lar el muro. Y laguna hiziſtes entre los dos muros, para agu-
11 as de la alberca la vieja: y no cataſtes à ſu hazedor, y ſu for-
mador de lexos no viſtes. Y llamò .A. Dios Zebaot en el dia
12 el eſſe: à lloro y à endecha y à meſſedura, y à ceñidero de ſa-
co. Y he gozo y alegria, matando vacas y degollando ove-
13 jas, comiendo carne y beviendo vino: comiendo y bevien-
do, por que mañana moriremos. Y es deſcubierto en mis
14 orejas .A. Zebaot: ſi ſerá perdonado el delicto el eſte à
vós haſta que murays, dixo .A. Dios Zebaot. Aſſi dixo .A.
15 Dios Zebaot: anda entra al theſorero el eſte à Sebná que
ſobre la caſa. Que à ti aqui? y quien à ti aqui? que tajaſte à
16 ti aqui ſepultura?: (como) taján en alto ſu ſepultura, eſcul-
pien en peña morada à él. He .A. haziente mover movimi-
17 ento ò varon: y embolvertea embolviendo. Cercando te cer-
18 cará con cerco, como pelota à tierra ancha de lugares (te ec-
hara): alli morirás y alli quatreguas de tu honra, deshonra de
caſa de tu ſeñor. Y empuxartehe de tu eſtancia: y de tu eſta-
19 do te derrocará. Y ſerá en el dia el eſſe: y llamaré à mi ſiervo
20 à Eliakim hijo de Hilkiyáu. Y hazerloé veſtir tu tunica, y
21 con tu cintero lo esforçare, y tu dominio daré en ſu mano: y
ſerá por padre à morador de Jeruſalaim, y à caſa de Jeuda.
Y daré llave de caſa de David ſobre ſu hombro: y abrirá y no
22 cerrán, y cerrará y no abrièn. Y hincarloé (como) eſtaca en
23 lugar firme: y ſerá por ſilla de honra de caſa de ſu padre. Y
24 colgarán ſobre él toda honra de caſa de ſu padre, los hijos,
y los nietos, todos vaſos del menor: de vaſos de los baci-
nes, y haſta todos inſtrumentos de las gaytas. En el dia el
25 eſſe dicho de .A. Zebaot ſe tirará la eſtaca la hincada en lugar
firme: y ſerá decipada y caerá y ſerá tajada la carga que ſob-
re ella, por que .A. hablò.

CAP. 23.

1 PRophecia de Zor: aullad naves de Tarſis que fue prea- III
da de (ſer) caſa para venir, de tierra de Kitim fue deſ-
2 cubierto à ellos. Callad moradores de yſla: mercader
3 de Zidon paſſán mar te hinchieron. Y en aguas muchas ſi-
miente de Nilo ſegada de rio de ſu renuevo: y fue negocia-
4 cion de gentes. Arregiſtate Zidon que dixo mar, fortaleza
de la mar por dezir: no me adolorié y no parì, y no engran-
5 deci mancebos, ni enalteci virgenes. Como oìda de Egyp-
6 to: ſe adoloriarán como oìda de Zor. Paſſad à Tarſis: aullad
7 moradores de yſla. Si eſta à vós agradable: de dias de anti-
guedad ſu antiguedad, llevarlaán ſus piès de lexos para
8 morar. Quien aconſejó eſto ſobre Zor la encoronadera?: que
9 ſus mercaderes ſeñores, ſus negociadores nobles de tierra.
.A. Zebaot la aconſejó: para profanár ſobervia de toda her-
10 moſura, para menospreciar todos nobles de tierra. Paſſa
de tu tierra como rio: hija de Tarſis no fortaleza mas.
11 Su mano tendiò ſobre la mar hizo eſtremecer reynos:
.A. encomendò contra Kenáan para deſtruir ſus fortale-
12 zas. Y dixo, no añadiras mas para agradarte: la ſobre-
forçada virgen de hija de Zidon, à Kitim levantate
paſſa,